

МАЛОРУСКО-НІМЕЦЬКИЙ
С Л О В А Р

уложили

Євгеній Желеховський і Софрон Недільський

ц. к. професори гімназії в Станіславі.

Т О М ІІ.

(П—Я).

RUTHENISCH-DEUTSCHES
W Ö R T E R B U C H

verfasst von

Eugen Żelechowski und Sophron Niedzielski

k. k. Gymnasialprofessoren in Stanislau.

BAND II.

ЛЬВІВ, 1886. LEMBERG,
З друкарні тов. им. Шевченка, | Druckerei des Szewczenko-Vereines,
під зарядом К. Беднарського. | Geschäftsleiter K. Bednarski.

**ПІДГОТОВКА ЕЛЕКТРОННОГО ВИДАННЯ:
«ІЗБОРНИК» <http://litopys.kiev.ua/>
12.XI.2006**

МАЛОРУСКО-НІМЕЦКИЙ СЛОВАР

Том II.

П.

- П, siebzehnter Buchstabe (Покбй,-кйй); п. = пан, пп. = панбве.
- Па-, als Partikel in Zusammensetzungen bei Substantiven bez. das Spätere, Scheinrechte, Geringere, Schlechte: Nach-, Neben-, After- & *Mi.* IV. 359. *vgl.* По- 407.
- Пáбороди, *pl.* Backenbart, *m. B.*
- Пáбородник, *m.* — луговий Wiesen-Bocksbart, *m.* (Tragopogon prat.)
- Пáборонок, -нка, *m.* Acker von der Breite einer Egge; 2) *s.* Відлутка, прилуда
- Пáва, *f.* Pfau, *m.* (Pavo); 2) Pfauenfeder, *f.*; 3) рýска — У. (*Дль.* 34)*?
- Пáвечерниця, *f.* kurzer Abendgottesdienst nach der Vesper, *f.*
- Пáвза, *f.* Pause, *f.* [Zubehör, *m.*
- Пáвзе, пáвзине, *n.* Heubaum mit Павýна, *f.* Stange *f.*
- Павзувати, *v. n.* rausieren.
- Павýдло, *n. s.* Повýла, *Зак.*
- Пáвин, *a.* Pfauen-; *-е пiрб Ос. (61) XI. 52 weibl. Kleiderstoff gemustert wie Pfauenfeder. [*adj.* павýнчйй, *Пол.*
- Павýнка, *f.* русáлка — *s.* Пáвчик, Павис, *m.* Anomodon, *B.*
- Пáвиски, *pl.* Luftwurzeln, *pl. B.*
- Пáвйця, пáвixa, (*d.* павýчка), *f.* Weibchen des Pfauen, *n.* Pfauenhenne, *f.*; 2) -йця, Nachtpfauenauge, *n.* Augenspinner, *m.* (Saturnia).
- Пáвйч, *m. s.* Пáва; * jeder buntbefederte Vogel; 2) Nagelspinner, *m.* (Aglia).
- Пáвйй, -вя, ве, *a.* Pfauen-, *Пол.*
- Пáвiр, *m.* *Пар.* *s.* Павýн.
- Павiте, *n. †?* 2) Nebenzweige, *pl.*
- Павкотiти, *v. n.* rauken, poltern.
- Павлáк, ? *m. pl.* *Гол.* III. 492?
- Пáвлик, *m. s.* Рáвлик. [Pauline.
- I. Павлýн, *m.* Paulinus; Павлýна, *f.*
- II. Павлýн, *m. gr. Kn.* *s.* Пáва 1); 2) —, пáвлянийй, *a.* Pfauen-; -инй бчи Blutauge, *n.* (Adonis autumnalis); 3) Павлýн, *Nbfl.* der Рiбниця. Павлýнецъ, -нця, *m.* Pfauenkoralle, *f.* (Pavonia).
- Павлб, Пáвлик, Павлýсь, (-ýнь), *m.* Paulus; Пáвла, *f.* Paula. [Jo), *Вол.*
- Павнйк, *m.* Pfauenauge, *n.* (Vanessa)
- Пáводъ, *f.* *Левч.* *s.* Пбвiдь, пбвiнь.
- Пáволока, *f. †* seidener od. baumwollener Zeug; *adj.* пáволочнийй. [волока.
- Пáворочка, *f. dim.* Ч. III. 420 *s.* Пá-Пáвýз, *m.* Heubaum, *m. s.* Рубель.
- Павýк, павутýна (-чýна) & *s.* Паýк & Павýн, павýр, *m.* Pfauenmännchen, *n.*; 2) *gew. pl. s.* Пáва 2). [котiти.
- Павучáти, пáвхати, *v. n. s.* Пáлах-Павучкйй, *pl.* Jungfer im Grünen (Nigella damascena). [nessa Jo), *B.*
- Пáвчик, *m.* Tagpfauenauge, *n.* (Vapáга, *f.* Rinne, Fuge, *f.* (in d. Dachschindel etc.).
- Пáгáнецъ, & *Левч. s.* Пóгáнецъ etc.
- Пáгiн, -она, пáгонецъ, (*pl.* пáгiнцi), *m.* пáгоне, *n. coll. He.* Trieb, Schoss, Schössling, Zweig, Spross, *m.*
- Пáгнiздъ, *m. pl.* пáгнозди, *B.* пáгнiсть, -остя, *m. Оц.* §. 121. Nagel, *m.* Kляue, *f.*
- Пáгiрок, пáгорок, *Левч.* -рка, *m.* (künstlich ausgeführter) Hügel, *vgl.* Горббк.
- I. Пáд, *m. s.* Пiд I. [rassé, *f.*
- II. Пáд, *m.* Fall, *m.*; 2) Cascade, *См.*; Те-Пáдь, *f. s.* Спадь Honigthau, *m.* — чбрна Russthai, (Cladosporium fumago) *Вол.*; 2) *s.* Обрив, крýча, *Левч.*; 3) Schicksal, Los, *n.* *Ва.* 37. [Fallsucht, *f.*
- Пáдавка, *B.* пáдáчка, *f.* пáдáльник, *m.*
- Пáдаль, *R.* II. 35, пáдáлiна, *f.* Aas, *n.* verreckte Thiere, *pl.* [lende.
- Пáдалешнийй, *a.* der zu Boden fallende
- Пáдалйця, *f.* frühreif abgefallenes Obst, Fallobst, *n.*; 2) —, пáдáлична дeтýна, uneheliches Kind; 3) *s.* Самбсiйка; 4) *s.* Слоквá.

Падальник, падалецъ, -лця, *т.* падалница, паданка, *ф.* паданецъ, -вця *т. в.* Веретільник. [geophora].
 Падальница, *ф.* Aasfliege, *ф.* (Thy-
 Падало, *н.* Fallschirm, *т.* Пол.
 Падалюхи, *пл. с.* Падалиця 1).
 Падаляк, *т.* Hister cadaverinus, *В.*
 Падати, *в. н.* fallen; *—коло чого III.
 I. 144 с. Запопадати;— ся с. Попадати ся.
 Падеж, *т.* Fall, Untergang, *т.* Verderben, *н.* АД. II. 145; худоби Viehseuche, *ф.*; 2) in d. Grammat. Biegefall, Casus, *т.*
 Падене, *н.* Fall, Verfall, *т.*
 Падй, *пл. с.* Пад II.; 2) Terrassen, *пл. Лесч.*
 Падивода, *ф.* B. Wasserfall, *т.*
 Падйволос, *т.* Sumpfschafthalm, *т.* (Equisetum limosum). [thal.
 Падй-земля, *ф.* die Erde als Thränen-
 Падйж, *ф.* с. Падеж 1) (худоби).
 Падкати, (падък-) ся, падкувати (ся) *в. н.* sehr eifrig u. über die Kräfte arbeiten, etw. besorgen; 2) с. Бідкати ся, wehklagen. *Ог.* 111.
 Падкйй, *а. с.* Порожкйй; 2) на щось gierig, erpicht auf etw.
 Падлечина, падляна, *У. ф.* падлб, *н.* III. I. 407 с. Падаль.
 Падлюка, *т. ф.* Aas, *н.* *niederträchtiger, verworfener Mensch.
 Падьма, *adv.* — унасти, *Гуш.* ganz niederstürzen. [maschine, *ф.*
 Падовйй, *а.* Fall-, -а машина Fall-
 I. Падбк, -дка, *т. с.* Під I, пад I.
 II. Падок, -дку, *т.* Зг. Zufall, *т.*
 Падонько, *т. дим.* (unglückliches) Schicksal. [(падати).
 Падф, падеш, падé, etc. *praes. с.* Пасти
 Падуб, *т. с.* 'Ясень. [В.
 Падух, *т.* Furchtkäfer, *т.* (Galleruca),
 Падчериня, -яти, *н.* Stiefkind, *н.*
 Падчериця, падчерка, *Ме.* 311 с.
 Пасербиця, *Ми.* IV. 360.
 Пасерок, -рка, *т.* † Art Abkürzungs-
 zeichen über dem Worte für das ь.
 Пажарйстий, *а.* -а гадина Ф.?
 Пажера людод, *т.* Menschenhai, *т.* (Squalus sarcharias). [gefrässig.
 Пажерйстий, *К У.* пажерливий, *а.*
 Пажерли ість, -ости, *ф.* Gefrässigkeit, *ф.* [(Acalepha) *пл.*
 Пажиги, *пл.* Seenesseln, Quallen
 Пажитъ, *ф. К.* Weide, Hutweide, Trift, *ф. Макс.*; 2) Raygras, *н.* (Lolium), *В.*

Пажити, *в. а.* (Гбнти) Fugen, Rinnen machen in den ь.
 Пажовйтий, *а.* gefrässig.
 Паз, *т.* Fuge, *ф.* Falz, *т.* *Пом.* III. 85.
 Пазъ, *т.* Page, *т.*
 Паздйре, *н.* (В.) с. Термітэ.
 Паздерйти, *в. а.* (В.) с. Отпрати 1).
 Пазинати, *в. н.* lauern, (В.).
 Пазйти, *в. а.* *Wgr.* 95. 122. с. Дбати, пильнувати, *Пом.* III. 13.
 Пазька, Пазйна, Пазулька, *ф.* Pelagia; *adj.* Пазьчин der P.
 Пазмільки, *пл. е.* Pflanzenart (В.).
 Пазвигтъ, -огтя, *т. с.* Пэгніадъ.
 Пазовйтий, *а.* gut zum Weiden; gefrässig, esslustig; 2) *Н.* 171 emsig, betriebsam.
 Пазор, *т.* Zehe, Kralle, *ф.*
 Пазорний, *а.* mit Zehen versehen, (звиря), Zehenthier, *н.*; — членок с. Чйколонок, *Пол.* [Krallen, Schinder *т.*
 Пазбрник, *т.* mit grossen scharfen
 Пазоручити, *в. н.* с. Позирати, пантрувати.
 Пазуха, (д. -ушка). -ушина, *ф.* Busen, Bausch, *т.* (v. Hemde); 2) Eingang in die Scheide (vagina), *т. adj.* пазушний.
 Пай, *т.* Antheil, Beuteantheil, *т.* Theilung der Beute III. II. 17; Portion, *ф.* *Кс.* 162; 2) Atomgewicht, *н.* *Пол.*; вона на свй пай *Кс.* 11 sie ihrerseits, на мій пай für meinen Part.
 Пайдйти, *в. н.* *Н.* 37. 263 *gew. impers.* glücken, gut von statten gehen.
 Пайка, *ф.* Theil, Antheil, *т.* Portion, *ф.* (пайда, с. Байда). [ся etc. *Ог.* 78.
 Пайматфся, *ф.* *Ко.* 43 с. Паньматф-
 Пайнщина, *ф.* Ч. II. 649 с. Панщина.
 Пайбк, *г.* пайка, *т. дим.* *Ко.* 174 с. Пай 1), пайка. [Приятель etc.
 Пайташ, *т.* пайташечка, *ф. ungr.* с.
 Пайшівка, *ф.* *N.* е. Berges.
 Пайж, *ф.* Echinometra, *В.*
 Пайжка, *ф.* — гильніста ästige Igelkolbe (Sparganium ramosum).
 Пайрка, *ф.* Succinea amphibia.
 Пак, *adv.* wiederum, hinwiederum, hingegen; wohl, allerdings, ja, freilich; nachher; 2) *conj.* doch, ja doch, dennoch *Ог.* 209.
 Пакка, *ф.* grosses Pack, Kiste, *ф.*
 Пакати, *в. н.* с. Пйкати, пйкати.
 Пакисель, *т.* † с. Кисель.?
 Пакіле, *н. coll.* Pfähle, *пл. Др.* с. 422.

Па́кінь, -оня, *m.* Fabelname e. Pferdes.
Па́кіс, *m.* с. По́кіс.

Па́кісливий, па́кісний, па́ко-
стний, *a.* па́кісник, *m.* böswillig, scha-
denfroh, feindlich; der Unrecht thut,
Bösewicht, *m.* [*n.* boshafter Streich.

Па́кість, -ости, *f.* Schaden, *m.* Unheil,
Па́клун, *m.* Gamander, *m.* (Teucrium
pollium). [Maulschelle geben.

Па́кнути, *v. n. s.* Па́кати; 2) — в лицé

Пако́вний, *a.* geräumig zum Packen.

Па́кол, *m.* † с. Па́кіле? [(spicula) *B.*

Па́колосок, -ска, *m.* Aehrchen, *n.*

Пако́слвити, *v. n.* *Кл.* с. Зло-
слвити.

Па́костити, (па́кощу, па́костити),
v. n. Schaden anrichten, boshafte Strei-
che spielen; verderben; — ся sich dem
Schaden aussetzen, *Др.* [вий.

Па́костний, (-осний) *a. s.* Па́кісли-
Пакто́й, *adv.* nachher.

Пакува́ти, *v. a.* packen, verladen.

Паку́нок, -нку, *m.* Gepäck, Bagage, *n.*

Пал, *m. s.* Спéка. *См.*; 2) Feuer, Eifer,
m. Lebhaftigkeit, *f.* *П.*

I. Паль, *m.* Pfahl, *m.*

II. Паль, *f.* das Brennen, Heizen, *Фр.*;
2) Brennmaterial, *n.*

Пала́вхати, *s.* Палахкотіти.

Пала́жка, *f. s.* Пола́гна; 2) Bitter-
ling, Plätteln, *m.* (Rhodus amarus) *He.*
Ир. XI. (1) 121. [[παράρονάριος].

Палама́р, *m.* Kirchendiener, Küster, *m.*

Палама́рити, (-арюва́ти), *v. n.*
палама́р sein, dessen Dienst versehen.

Палама́рка, паламары́ха, *f.* Gat-
tin des палама́р, *f.*

Палама́рня, *f.* *Py.* Sacristei, *f.*

Пала́не, *n.* das Flammen, Lodern.

Пала́ниця, (*d.* -йчка), *f.* Flammen-
kuchen, Fladen, *m.*; 2) *pl.* паланичкі
Früchtchen der wilden Malve (*слиз*), *pl.*

Пала́нка, *f.* Pfahlwerk (als Festungs-
werk), *n.* befestigtes Feldlager *C. I.* 32.
b. Hauptquartier des Stabsobersten, *Рч.*
252; 2) Feuerherd aus roher Erde, *m.*
Сб. III. 36; *Иом.* III. 15.

Пала́та, *f.* Palast, *m.* (*pl.* пала́ти pa-
lastähnliche Zimmer), Hof, *m.* Kammer,
Gerichtskammer, *f.* — по́слів Abgeor-
dnetenhaus, — панів Herrenhaus, *n.* —
магна́тів Magnatentafel, *f. adj.* пала́тсь-
кий), (-а́цький), von der пала́та, vom

Kammergericht, *Кв.* 412; Hof, Palast-
C. I. 164. [brannt sein, glühen.

Пала́ти, *v. n.* lodernd brennen, ent-

Пала́тка, *f.* kleiner Palast; Zelt, *n.*

Пала́тник, *m.* Palastaufseher, *m.*

Палахкоті́ти, пала́хнути, палах-
ті́ти, *v. n.* lichterloh brennen, aufflam-
men, auflodern, aufflackern.

Пала́хнене, *n.* das Aufflackern.

Пала́ч, *m.* *КУ.* с. Кат.

Пала́ш, *m.* Pallasch, *m.* [fechtfeuer, *n.*

Пальба́, *f.* das Schiessen; — боєва́ Ге-

Пале́йна, *f.* Brennmaterial, *n.*

Пале́ниця, *f. s.* Пала́ниця; 2) *N.* einer
полони́на. [werden, sich röthen.

Пале́нїти, *v. n.* roth, schamroth

Пале́нка, *f. s.* Горі́вка. [rei, *f.*

Пале́нчарня, *f.* Brantweinbrenne-

Пале́нй, -я́ти, *n. s.* Пала́ниця (-йчка).

Пале́стїна, *f.* Palästina, das gelobte
Land, *übht Land; *adj.* пале́стїнський.

Пале́т верх, *N. e.* Berges. [trag, *m.*

Пале́т, *m.* Executionsschein, Auf-

Пале́тник, *m.* Ueberbringer des па-
ле́т, Gerichtsdiener, *m.*

Пале́ць, -ця, *m.* Finger, *m.* Zehe,
f.; 2) Kamme an e. Rade, *f.*; ве́лікий

— Да́умен, Да́ум, *m.* [Zahrad, *n.*

Пале́чний, *a.* -е ко́лесо Kammerad,

Пале́иво, *n.* Brennmaterial. *n.* -stoff, *m.*

Пале́вода, *m.* *Ко.* 5. Brausekopf,

Mensch der einen Schuss hat, *Оз.* 118;
2) Lügner, Schwindler, *m.* [ges, (*B.*).

Пале́га, *f.* Decke e. Schachtengan-

Пале́гува́ти, *v. a.* gierig fressen.

Пале́лик, *m.* Pflock, kleiner Pfahl.

Пале́копа, *m.* *Вейн.* des heil. Panta-
lemon am 27. Juli a. St.

Пале́кува́ти, *v. a. s.* Пале́кува́ти.

Пале́світ, *m.* *Левч.* с. Пале́вода.

Пале́стка, *f.* Blattschnecke, *f.* (Phyl-
lirhoë).

Пале́ти, *v. a.* brennen, sengen; feu-
ern, heizen; **рѣс.* пале́ний, in Zorn
entbrannt, hitzig.

Пале́ця, (*d.* пале́чка), *f.* Stock, Geh-
stock, Stab, *m.*; 2) с. Ци́пільно.

Пале́чник, *m.* *К.* Gerichtsdiener,
Lictor, *m.*

Пале́й, *m.* Brandstifter, *m.* *C. II.* 111.

Пале́йка, *f.* Brandstifterin, *f.*; 2)

Zündmaschine, *f.* *Пу.*

Пале́к, *m.* (*Фр.*) с. Пола́ка, Spur, *f.*

Палісада, *f.* Pallisade, *f.* Schanz-Sturmpfahl, *m.*

Паліса́дник, (*d.* -ичок), *m. K.* der mit Pallisaden od. Sturmpfählen umgebene Platz; *dim.* Rabatte, *f.*

Палі́ти, *v. n.* und — ся *s.* Паленіти, (*Фр.*); 2) fahl, reif werden (*v.* Getreide).

Палі́тра, *f.* Palette, *f.* Farbenbrett, *n. Ks.* 72.

Палі́тча, цур —! *Ks.* 145 *int.* des Палі́чча, *n. coll.* Prügel, Fuchtel, *pl. C. II.* 83. [*n. Ks.*; *adj.* -івний.

Палі́ятів, *m.* Palliativ, Scheinmittel, Палка, *f.* Keule, *f.* Stock; 2) Kolben, (*spadix*); 3) Rohrkolben, *m.* (Typha); 4)

pl. палкі́ die jungen Kiele (Hauptstämme der Feder).

Палкі́й, палькі́й, *Ks. a.* hitzig, ungestüm, feuerig; Zünd- *Пар.*

Палма́, *f.* Palme, Palmenbaum, *m. adj.* пальмо́вий, пальмя́ний, *B.*

Пальмі́ці, *pl.* *Вол. s.* Палоскінь.

Пальні́к, *m.* Zünder, Zunder, *m. Пар.*

Палоб, *m.* Kiste, *f.*

Палові́й, *s. a. m. N. e.* Berges.

Пальво́йй, *a.* Pfahl.

Пальво́йна, *f. s.* Паливо.

Палові́ско, (пальво-) *n.* Brennstätte, *f.* Feuerherd, *m.*; 2) *s.* Паливо (*B.*).

Пальо́к, *g.* палка, *m.* Fingerling, (Finger) *d. i.* Ueberzug an einen einzelnen Finger, Fingertheil *e.* Handschuhes, *m.*

Паломі́нь, *s.* Паломінь.

Паломні́к, *m.* Pilger, Wallfahrer, der geweihte Palmenblätter aus Palästina brachte.

Пальо́нка, *f.* Pfannkuchen, *m.*

Палочка́, *f.* Stäbchen, Stöckchen, *n.*

Палочко́рбі, *pl.* Keulenhörnige, *pl.* (Clavicornia).

Палочні́к, *m.* Rohrkolben, *m.* (Typha); палочніко́ваті, *pl.* Rohrkolben-Gewächse, *pl.* (Typhaceae).

Палочні́я, *f.* Keulenpolyr, *m.* (Coryne).

Палту́ха, *f.* Steinbutte, *f.* (Rhombus maximus).

Палу́ба, (*d.* палу́бка), *f.* mit Bast (лу́б), mit Schilfmatte gedeckter Wagen; Decke, *f.*; 2) *ungefüge Magd, Trulle, *f.*

Палу́бча́стий, *a. M. II.* 198 mit einer Decke.

Палу́ди, *pl.* Star, *m.* Schuppen an den Augen: зату́гнути — wegen ц. erblinden.

Палу́ка, *f.* *Гол. III.* 208 *s.* Лука́.

Палю́ха, *f.* Theil des Grundstückes, *m.*

Пальца́т, *m.* Schlägel, Klöpel, *m.*; 2) Zündruthе, -stange, *f. Пар.* [streiten.

Пальце́тува́ти ся з ким, mit jmdm

Пальце́хо́дний, *a. Пол.* Zehen-, Pftengänger, *m.*

Пальча́к, пальца́к, *m.* Stengel, *m.* (*B.*).

Пальча́стий, (-а́тий), *a.* fingerförmig, handförmig.

Пальчи́к, *m. dim. s.* Палець, Fingerohren, *n.* (*aug.* пальчи́ско, -йще, *m.*).

Палю́га, *m.* grosser Stock, Knüttel, *m. A.-Г.* 156; 2) Erzdieb, *m.* [(Zamia), *B.*

Палюго́вці, *pl.* Zapfenfarne, *pl.*

Палюти́й, *s. a. m.* Monat Februar (Лю́тий Mon. Jänner), *Гол.*; 2) Monat März (Лю́тий Mon. Februar).

Палю́тка, *f.* Cordulia, *B.*

Палю́х, *m.* Daumen, *m.* (pollex); Däumling; Finger in *e.* Handschuh, *m.*; 2)

палюхи́ палі́ти Zipfel von Hanf angezündet am Andreastage (*B.*).

Палю́чий, *a.* brennend, heiss.

Палю́чка, *f.* Hitze, *f.* (ein Stadium im Fieber).

Палю́шок, -шка, *m. s.* Пальчик.

Палю́я, *f. s.* Палець, (mit dem Lineal) 1); 2) *s.* Паль I. [скробок.

Палю́, -я́ти, палю́тко, *n.* Палені́, по́-

Палю́дрова́ти, *v. a.* durchstößern, *vgl.* Палю́дрова́ти.

Палю́ніця, *f. s.* Палані́ця 1).

Палю́ніччї, *v. a. H.* 43 палю́ніччї formen? [лїя́нці́ бә́кчт u. verkauft, *Зак.*

Палю́нішнїця, *f.* Weib das па-

Палю́руш, *m. s.* Пуля́рес.

Палю́тіна, *f.* brandiger, Geruch.

Палю́тнік, *m. s.* Палетнік.

Палю́турки, *pl.* kleine Polster zum Auftragen der Farbe beim Leinwanddruck; 2) Einbanddeckel, *pl.*

Пало́га, *f. s.* Мжї́чка.

Пало́лодь, *f. coll.* пало́лодок, -дка, *m.* Sprössling, *m.* junger Trieb.

Пало́лодина, пало́лодь, *f.* süsser Rahm, (*B.*).

Пало́лото́к, -тка, *m. s.* Воло́тъ.

Пало́розь, *f.* leichter Frost. [tia) *B.*

Пало́рка, *f.* Tottenkopf, *m.* (Acheron-

Пало́рок, *m. gew. pl.* пало́роки, пало́роць, *f.* betäubende Verfinsternung in den Augen.

Памота, *f.* Baumwolle, *f.* [des, *B.*
 Памбха, *f.* лобинь — *Saxifraga bryoi-*
 Памплик, *m. gew. pl.* rothe Ballen
 auf Schnüren als Abzeichen guter Schüt-
 zten; übht Quaste, *f.*
 Пампфх, (*d.* -фшок), *m.* Krapfen, *m.*
 Kräppel, *n. adj.* пампуховий.
 Памфіль, *m. Ко.* 56 Art Kartenspiel.
 Памфлётник, *m.* Pamphletist, *m. Т.*
 Память, *f.* Gedächtnis, *n.* Erinnerung,
f. Andenken, *n.* на память auswendig.
 Памятати, памятувати, *v. a.* im Ge-
 dächtnis behalten, gedenken, sich erin-
 nern; — ся das Bewusstsein behalten,
 bei Sinnen sein. [nisreproduction, *f.* *Ил.*
 Памятёвий, *a.* -а віднова Gedächt-
 Памятидостойність, -ости, *f.*
 wohlverdientes Andenken, *До.*
 Памятка, *f.* Andenken, Denkzeichen,
n. Erinnerung, *f.*; 2) *pl.* не в памяткі
 мені ich erinnere mich nicht.
 Памятковий, *a.* Gedächtnis-, denk-
 würdig; -ового завдати кому́ jmdn so
 durchprügeln, dass er eine Zeitlang ge-
 denke, *С. П.* 241.
 Памятливий, *a.* mit gutem Gedächtnis,
 im G., im Andenken bewahrend,
 gelehrig, aufmerksam, *К.* [dächtnis.
 Памятливість, -ости, *f.* gutes Ge-
 Памятний, *a.* denkwürdig; *adv.*
 кому́ памятно *П.* wer gedenkt; im
 Andenken.
 Памятник, *m.* Denkmal, *n.* Ehren-
 säule, *f.*; 2) der etw. gedenkt, woran sich
 erinnert (*Фр.*); 3) *s.* Память, тямка, (*Фр.*).
 Памятниця, *f.* Durchprügeln als
 Andenken, *n.* [chen, Mal, *n.*
 Памятюнок, -нку, *m.* sichtbares Zei-
 Памятущий, *a.* *s.* Памятливий;
 2) dessen man sich erinnert (*B.*).
 Пан, *m.* (*pl.* пані у. панове), Herr,
 Grossgrundbesitzer, *m.* панбрат, пане-
 брат, за — von zuahetretender Ver-
 traulichkeit; *adj.* панів, -ова, -ове.
 Панаджин, *m.* Nachlass e. Grund-
 stückes, *m.* (*B.*). [Ко. 15 Blindekuh spielen.
 Панас, *m. s.* Опанас; панасá грати
 Панахи, *pl.* Lumpen, Fetzen, *pl.*
 Панахйда, *f.* ein Theil des Todten-
 amtes парастас.
 Панва, *f.* Pfanne, *f.*
 Панвиця, *f. s.* Ложниця.
 Панвяр, *m.* Pfannenschmied, *m.* *Пар.*

Панений, панин, панін, *a.* der Her-
 rin, der Hausfrau.
 Паненський, *a.* *Га.* I. 40 der Jung-
 frau, der Braut, jungfräulich. [lichkeit, *f.*
 Паненство, *n.* *Га.* I. 13 Jungfräu-
 Панентьо, *m.* *Гол.* III. 35, паненя,
 -ята, *n.* liebes Herrchen. [74s. Паночок.
 Панець, -ниця, *m.* (*vocat.* панцю) *Гол.* I.
 Паненя, *f.* *М. s.* Панія, пані.
 Паникадильце, *n.* *П.* kleiner
 Kronleuchter, Lampe, *f.*
 Панйско, (-йще), *m.* *aug. s.* Пан, der
 arme gute Herr. [(*Фр.*).
 Панйти, *v. n.* кому́ gut bekommen.
 Панич, (*d.* -йчик), *m.* Herrensohn,
 junger Herr, Junker, *m.*; 2) *pl.* круче-
 ні -чі, *s.* Кручений 3); *adj.* паничев-
 ський, Junggesellen-, Cavalier- *Кв.* 234.
 Паничувати, *v. n.* als паніч leben.
 Пані, панія, паня, *f.* Herrin, Hausfrau,
 Frau, *f.*
 Панібратати ся з ким, mit jmdm
 sich vertraulich verbinden *М+Б.* 122;
 fraternisieren.
 Панібрáцтво, (-áцтво), *n.* ver-
 traulicher Umgang, Verbrüderung, Fra-
 ternisierung, *f.*
 Панівка, *У.* панілка, *Кол.* I. 61 *f.*
 Pfanne, *f.* Zündloch eines Piston, *n.*
 Панівна, *Ч.* III. 290, панійка *Р.*
 I. 83, *f.* Herrentochter, *f.* Fräulein, *n. s.*
 Панна, пані.
 Панійка, *f. s.* Папушник.
 Панімáтка, паньмáтка &, (-мáтін-
 ка, -мáтуса), *f.* Hausmutter, Hausfrau, *f.*
 Паність, -ости, *m. s.* Паніаць.
 Паніти, *v. n.* vornehmen Herrn spie-
 len, als Herr leben, *Левч.*; 2) *s.* Паніти.
 Панітрувати, *s.* Пантрувати.
 Панка, *f. s.* Панна, пані.
 Панькати ся коло когó, jmdm über-
 triebene Zärtlichkeit erweisen, mit jmdm
 wie mit einem Herrn sich viel zu schaffen,
 geben *А-Г.* 154; inständig bitten, *Ог.* 111.
 Панькоб, *m. s.* Панталімбн.
 Панна, панночка, панну́нця, *f.*
 Fräulein, *n.* Jungfrau, *f.* Mädchen, *n.*
adj. паннин, панночин, *М.* des Fräu-
 leins; 2) *панночкй, *pl.* Art Fisolen
 weiss mit rother Mitte.
 Панова, *f.* Tropaeolum majus.
 Пановане, *n.* das Herrschen, Regie-
 rung, *f.*; 2) sorgenfreies, glückliches Leben.

Пановітій, *a.* sich herrisch gebahrend, mit noblen Passionen, vornehm, reich u. ansehnlich wie *e.* Herr, Edelmann, *K. Левч;* herrsch-, regiersüchtig, *Пар.*

Пановітність, -ости, *f.* Herrschsucht, *f. Пар.* vornehme Manier.

Пановка, *f. s.* Панівка. [*Ст.*]

Пановлівий, *a.* imponierend, hehr,

Панюга, *f.* grosser Ast.

Панюк, -нка, *m.* kleiner Herr. [*Herr.*]

Панюнько, панючок, -чка, *m.* lieber

Панотá, *P. I.* 75. панюша, *C. f. coll.* die Herren.

Панотéць, -тця, *m.* Herr Vater, Vater, Hausvater; 2) Pater, der Geistliche, Pfarrer, *m. (dim.)* панотчик.

Панюшити ся, herrlich, stolz, vornehm auftreten, gross thun.

Панпұх, *s.* Пампұх, (Pfannkuchen) *m.*

Пансіонський, *a.* vom Pensionat, *He.*

Панський, (-нський), *a.* zum Herrn, zum Gutsherr geh., des Herrn, herrschaftlich; 2) grossherrlich, herrlich.

Паньсковáти й, *a.* verfeinert nach Herrenart, verwöhnt, *Фр.*

Паньство, (панство), *n.* Herrschaft, *f. coll.* Herren, *pl.* der Herr u. die Frau.

Панталік, пантелік, *m.* Haken zum Aufhängen der Kleider, *m.*; *2) Sinn, Verstand, *m.* збіти когó в панталіку jmdn irre, confus machen.

Панталімон, *m.* Pantalemon.

Панталіха, *f. N.* einer Anhöhe.

Пантáрка, *f.* Perlhuhn, *n. adj.* пантáрчи. [*coll. = pl.*]

Пантеліха, *f.* auffälliges Gebäude

Пантліка, (*d.* -ічка), *f.* Band, *n. (B.).*

Пантóфель, -фля, пантұхель, -хля, *C. I.* 236, *m.* Pantoffel, *m.*

Пантрівний, *a. s.* Обáчний.

Пантрувáти, *v. a.* когó, чогó *s.* Пильнувáти, дозирáти.

Панувáти, *v. n.* herrschen, regieren, walten; 2) кому́ *KC.* (83) 677 *s.* Панніти: на здоровлє der Gesundheit zuträglich sein. [*Панюнько.*]

Панунош, *m.* панушка *Kv.* 45. *dim. s.*

Панушбá, *f. (rum.)* *Vec. I.* 161 *s.* Кукурұда. [*bei e.* Todtenfeier.]

Панфіль, *m. s.* Пáмфіль; Art Spiel

Панцир, *m.* Panzer, *m. adj.* панцірні слуги Waffengeführten, *s.* Воярін.

Панцірник, *m.* Panzerträger, *m.*;

2) Gürtelthier, *n.* (*Dasyurus reba.*)

Панцтво, *n. s.* Паньство, *Kol. II.* 50.

Панцур(а)? *ВГ.* 137 ein Mass.

Панчá, *f.* *Др. с.* 213 *s.* Опанчá.

Панчйна, *f. (Фр.)* *s.* Пáвщина.

Панчйха, *f.* Gattin des Панюкó, *f.*

Панчйшин(син &) Sohn & der Панчйха.

Панчóха, (*d.* панчйшка), *f.* Strumpf,

m. (Bundschuh *Пом. II.* 25). (*Gr.* 24.

Панчувáти, *v. a. s.* Бракувáти II.

Панчұк, (*d.* панчұненько), *m. s.* Панчйч, панюнько.

Панщанін, *m. Шл.* панщанний, *a.* Frohnbauer, der Frohnpflichtige, Leibeigener.

Панщина, (*d.* -йнюнка), *f.* Frohndienst, *m.* Frohnarbeit, Frohne, *f.*; 2) Gesinde von Leibeigenen zu *e.* Herrschaftsgut geh. *Ос.* (61) V. 52. VII. *s.* Крепáк, (*pl.*).

Панюга, *m. aug. s.* Пан, панюско.

Пáня, *f. s.* Пáні.

I. Пáня, -яти, паня́тко, *n.* Herrenkind, Herrchen, *n. Ш.* II. 15.

II. Пáня, *f.* Laubfrosch, *m.* [*s.* Пан.

Паня́не, *pl. Гол.* III. 93 = панóве,

Паня́нка, (*d.* паня́ночка), *f. s.* Пáнна;

2) *pl.* Art rosige Aepfel; *adj.* паня́ньский, Mädchen-, *He.*

Панянкóве молоко́, Jungfernmilch, *f.* (in Weingeist aufgelöstes Benzoë).

Паня́ти, *v. a. s.* Поганя́ти, *Kv.* 171 *Imperat.* паня́й! *Ог.* 94. [*pápstlich.*]

I. Пáпа, *m.* Papst, *m. adj.* пáпский

II. Пáпа, *f.* in d. Kinderspr. Brot, *n.*;

пáпати, *v. a.* essen. [*kathol.* Geistlichen, *n.*]

Папафі́ка, *f.* Baret der griech.

Папéжник, *m.* römischer Katholik,

Pápstling, Pápstler, *m.*

Паперйна, (*d.* -йночка), *f.* папé-

рець, -éрок, *m. s.* Папір etc.

Папéрник, *m.* Papierfabrikant, -händler, *m. А-Г.* 164; 2) Papier-Cyper-

gras, *n.* (*Cyperus papyrus*), *B.*

Паперóвий, *a. s.* Папірянний.

Паперұшина, *f.* *Cystopteris*, *B.*;

2) *s.* Пáпороть.

Папір, -éру, *m.* Papier, *n.*

Пáпирець, -рця, пáпирок, -рка, *m.*

dim. s. Папір, Papierchen; 2) Ein-Gulden

Papiernote, *f.*; 3) пáпирці, пáпирки Horn-

bekleidung der Zehen bei Hufsáugethieren; Afterklauen, -zehen, -hufen, *pl. B.*

Папірня, *f.* Papierfabrik, -mühle, *f.*

Папірниця, *f.* Ч. III. 446 s. Пате-
рниця? [papieren, aus Papier, Papier-
Папірянний, папірчатий, *Левч. а.*
Папірянка, *f.* Papierlaus, *f.* (Troctes).
Папіст, *m. s.* Папéжник, Papist, *m.*
Папістика, *f.* ArtPriesterkleid, *Вав.*
Пáпка, *f.* Kinderbrei, *m.* Pappe, *f.* Н.
Паплюга, *f.* Ко. 23 liederliche Dir-
ne, Hure, *f.* III. I. 377.
Паплюжий, *a.* unflätig, liederlich.
Паплюжити, *v. a.* begeistern, beschim-
pfen (кобó словами). [2) Plappermaul, *n.*
Пáпля, *m. f.* Pfuscher, Stümper, *m.*;
Пáпляти, *v. a.* pfuschen; 2) plappern,
schwätzen.
Пáпора, *m.* Flügelknochen, *m.*; 2) *pl.*
KV. Drauthemd, Panzerhemd, *n.*
Пáпороть, *f.* Farn, *m.* Farnkraut,
n. — болотяна Aspidium thelypteris.
Пáпороти, *pl.* herabhängende Fleisch-
lappen am Unterschnabel des Haushuh-
nes, (*B.*), *vgl.* Пáбороди.
Пáпоротник, *m.* Tüpfelfarn, *m.*
(Polypodium vulg.).
Пáпоротниця, *f.* glatter Schildfarn
(Aspidium filix femina) *Вол.* [phila).
Папоротняк, *m.* Baumfarn, *m.* (Also-
Папорóшенька, *f. dim.* Ч. IV. 99.
Га. I. 14. s. Порóша.
Пáпортина, *f. s.* Пáпороть.
Пáприка, *f.* Paprika, *n.* [würzen.
Паприкувати, *v. a.* mit Paprika
Пáпство, *n.* Papsthum, *n.*
Папу́ла, *f.* Paragei, *m. Вол. adj.* па-
пу́жин, -жний, *Зах.*
Папу́ля, *f.* ein Vollmondgesicht. [*pl.*
Папу́ці, *pl.* Bärlatschen, Filzschuhe,
Папу́ша, *f.* Bund Tabakblätter, *n.*
Папу́шина, *f.* Kukurutzblätter, *pl.*
vgl. Панушóя.
Папу́шник, *m. s.* Пампу́х С. I. 260.
Пáр, *m. s.* Пáра II. *Зан. II. 457.*; 2)
warme Stelle im Flusse; 3) *s.* Пáренина.
I. Пáра, *f.* Paar, *n.* páрами paar-
weise; мені не під páру mir nicht ent-
sprechend; не до páри kein gutes Paar
bildend.
II. Пáра́, *f.* Dampf, Dunst, *m.* [ско.
III. Пáра́! *Vocat.* verkürzt aus Пáра́-
Пáраболéст, *m.* Parabolist, Para-
belschriftsteller, *m.*
Пáрабóля, *f.* Parabel, *f. adj.* парабó-
лэчний parabolisch, Parabel-

Пáраван, *m.* spanische Wand.
Пáрада, *f.* Parade, *f.*
Пáраджин, *m.* Nbl. der Рíбниця.
Пáрадни́й, *a.* Parade-, Gala-
Пáрадни́к, парáдош, *m.* der Hoffáhr-
tige, Stolze. [Mädchen.
Пáрадни́ця, *f.* Гол. III. 517 stolzes
Пáрадува́ти, *v. n.* paradieren, stol-
zieren. [Schmarotzerleben führen.
Пáразитничáти, *v. n.* Parasit sein,
Пáра́й, *m.* (-áйка, *f.*) Placker, Qua-
ler, *m.* (-in, *f.*). [des; Zwang, *m.*
Пáра́йна, парáйна, *f.* Etw. Driingen-
Пáра́йти, *v. n. s.* Нагáйти.
Пáраклéс, *m. s.* Молéбен, [παράκλησις].
Пáрáль, парáлэж, парáлэч, *m.* Schlag-
fluss, *m.* Lähmung, *f.* [Schlage gerührt.
Пáралéтик, *m.* paralytisch, vom
Пáралéльнóсть, -ости, *f.* Paralle-
lismus, *m.* Concinnität, *f. K.* [putzt.
Пáрáнный, *a.* glänzend, geziert, ge-
Пáрáска, Парáся, Парáшка, *f.* Pa-
raseeva; 2) Schöne Frau (Vanessa car-
dui); 3) Парáшка *s.* Пукáс; 4) *N. e.*
Berges. [schirm, *m.*
Пáрáсоль, *m.* Regenschirm, Sonnen-
Пáрасóлька, *f.* Sonnenschirm, *m.*
Пáрáфія, *f.* Pfarre, *f.* Kirchsprengel,
m. adj. парáфіяльний.
Пáрáфіяни́н, парáфіянка, *f.* der,
die Eingepfarrte, Pfarrkind, *n.* Pfarrling, *m.*
Пáрашóт, *m.* Пол. *s.* Пáдало.
Пáрд, *m.* Pard, Pantherthier, *n.*
Пáрди́гува́ти, *s.* Пáлигува́ти, *vgl.*
Бáрдéга.
Пáрдинува́ти, *v. n.* pardonieren.
Пáрдужі́ця, *f.* Weibchen des Par-
den, KV. *adj.* пардужі́й. [Jüngling, *m.*
Пáрeнь, (-рінь). *g.* páрня, *m.* Junge,
Пáрeна, *f.* Ч. VII. 556 s. Толокá 1).
Пáрeнe, *n.* Báhen, Brúhen; heisses
Baden in Dampf.
Пáрeнина, páрeниця, *f.* ein zum
zweiten Male geflügtes Brachfeld; Bra-
che, *f.*
Пáрeнува́ти, парeнáти, *v. n.*
zweibrachen, zum zweiten Male e. Brach-
feld pflügen; *subst.* парeнуванe.
Пáри-, *s.* Пáре; 2) *s.* Пeре-, *Ог.* 207.
Пáрй, *pl.* Münzen aufgereiht unter
die Korallen.
Пáрйло, *n. s.* Гладішник.
Пáринина, *etc. s.* Пáренина *etc.*

Парістий, *a.* paarig, -е число gerade Zahl; 2) sehr ähnlich, einer u. derselben Grösse, Farbe etc.

Парити, *v. a.* brühen, bähnen, mit siedendem Wasser begiessen; 2) *derb schlagen; 4) schweben, fliegen, schwärmen, III.

Парихта, *f.* das Letzte, der letzte Bissen, до -ти гáнзлнч, (*Фр.*). [Friedhof.

Паричів, -ева, *m.* alter heidnischer Паричка, *f.* † alte türk. Münze.

Паричок, -чка, *m. gew. pl.* junges Horn beim Hornvieh.

Паріг, -ога, *m.* Geweihsprosse, -zacke, *f.*; 2) Hirschkäfer, *m.* (*Lucanus cervus*).

Паріжниця, *f.* Stange beim Dach eines оборіг, *f.* [terschwarm, *m.*

Парій, -оя, *m.* Jungfernschwarm, Аф-Парінка, *f.* abgebrüheter Häckerling, *B.* [simum).

Паріпок, -пка, *m.* Hederich, *m.* (*Ery-*

Парісль, -осли, *f. Св. парісток, -тка, m.* Spross, Trieb, Schössling, Zweig, *m.*

Парісний дощ, Platzregen, *Пар.*

Парістниця ямчата, sprossende Madrepora, *Пол.*

Парічка, *f.* rothe Ribisel, Johannisbete, *f.* (*Ribes rubrum*), *B.* парічкова́ті, *pl.* Ribiselartige, *pl.* (*Ribesiacae*),

I. Парка, *f. dim.* Pärchen, *m.* Doppelsemmel, etc.; 2) Balz, *f.* [salsgöttin, *f.*

II. Парка, *f.* Parze, Möre, Schick-

Паркán, (*d.* -анець), *m.* Bretterzaun, Plankenzaun, *m.*

Паркетний, *a.* Parket-, *He.* [(*B.*).

Паркотáти, *v. n.* plappern, plaudern, Паркотлáвий, *a.* (-áвець, *m.*).

Паркетный, *n.* Паркет-, *He.* [(*B.*).

Паркотáти, *v. n.* plappern, plaudern, Паркотлáвий, *a.* (-áвець, *m.*).

Паркó, *n.* II. 75. *Кв.* 207. парлáция, *f.* tüchtige Prügelei; парлá дáти tüchtig abprügeln, einheizen. [Paar.

Пармá, *adv.* — кáньми & mit einem Парний, *a.* schwül, heiss; 2) *s.* Паровій I. *Пар.*

Парнік, (*d.* -ичок), *m.* Mistbeet, *n.* *He.*; 2) *s.* Парўн; 3) Art Gewürzbrantwein, *Мак.*; 4) Art Pflze.

Парніще, *m. aug. s.* Парень.

Парнотá, *f.* Schwüle, Hitze, *f.*

Парнўти, *v. a.* derben Schlag versetzen *s.* Пальнўти. [Бгал.

Парня, *f.* Dampfbad, *n.*; 2) парня́, *s.* Парня́га, *m. aug. s.* Парень.

Паробі́й, паробі́ка, & *s.* Парубчáк.

Паробрóд, *m. s.* Парохóд.

I. Парóване, *n.* Verdunstung, *f.*

II. Парóване, *n.* Paarung, *f.*

I. Паровій, *a.* Dampf.

II. Паровій, *a.* ein Paar bildend, besitzend; -á Фіра zweispänniger Wagen.

Парові́к, *m.* Dampfmaschine, *f. С.*

I. 91; 2) Dampfkessel, *m. Под.*; 3) Dampfschiff, *n.* [Stange, *f.*; 2) *s.* Паренина.

Парові́на, *f.* lange dicke Ruthe,

Парові́ця, *f.* Zweigespann Ochsen, *n.*

Парові́з, -óза, *m.* Locomotive, Dampfmaschine, *f.* Dampfwagen, *m.*

Парóвня, *f.* die Hütte in der rohe, nasse Holzstangen im Feuer (im Dampf) gar gemacht u. zu Radreifen & gebogen od. gewunden werden, *Зар.*

Парогáтий, *a.* mit Geweih; *pl.* -ті Hirsche, *pl. Пол.*

Пáрож, *m.* Hornkoralle, *f.* (*Gorgonia*).

Пáро́йок, páро́к, *Гол.* III. 14, *m. dim. s.* Пáрі́й.

Парокі́нный, *a.* zweispännig.

Парóля, *f.* Parole, Lösung, *f. Мог.*

Паромá, *adv. s.* Пармá.

Паромі́р, *m.* Dampfmesser, *m. Пар.*

Пáро́сть, *f. III. I. 241.* páро́сток, *m. s.* Пáрі́сль. [не, *f. Пар.*

Парострі́й, -óю, *m.* Dampfmaschi-

Паротá, *f. s.* Парнотá. [rhinum) *B.*

Парóтка, *f.* Löwenmaul, *n.* (*Antir-*

Пáрох, *m.* Pfarrer, Probst, *m.*; парохóва, *f.* Frau des *n.*

Парóхія, etc. *s.* Парáфія etc.

Парохóд, -óда, *m.* Dampfschiff, -boot, *n. adj.* парохóдный.

Парохóство, *n.* Dampfschiffahrt, *f.*

Пáрочка, *f. dim.* Pärchen, *n.*

Пáрпáти, páрпáї etc. *s.* Пáрпáти etc. páрпéль etc.

Парск, *m. КУ.* *s.* Фóркáне.

Парсўна, *f.* Conterfei, Porträt, *n. Кв.* 77; 2) Gesicht, *n. К.*

Парть, *f.* Theil, *m.* Geschick, Los, *n.* (дóбра) — Glück; Talent, *n. Wgr.* 15; passende Zeit: — на рáбу zum Fischfang; 2) по дрўгій пáрти *Кол.* I. 112 von anderer Seite.

Парт, *He.* (*Хмарч.* 50)?

Пáрта, *f.* Art weibl. Kopfputz; *s.* Пáртиця, mehrere Bänder zusammengebunden.

Паргáль, *f. coll.* Stücke von Schaf-

pelz als Ueberbleibsel eines vom Wolfe angefressenen Schafes.

Партагіна, *f.* s. Корпаніна.

Парта́ч, парто́льник, парто́р, *m.* Stümper, Pfuscher, *m.*

Партёси, *pl.* *Ос.* (61) I. 230 Partitur, *f.*

Парти́ка, *f.* Wohlhaben, Glück, *n.* §. s. Парть 1). [Band, *n.* (zum Schmuck).

Парти́ця, (*d.* -йчка, *Гол.* III. 712)

Парто́віна, *f.* s. Ска́терть.

Парто́ліна, *f.* парто́лене, *n.* Stümperei, Pfuscherei, *f.*

Парто́лити, (-брити), парта́чити, *v. n.* stümpern, pfuschen.

Парто́льний, *a.* stümperhaft, *Пар.*

Пару́бок, -бка, (*d.* парубо́чок), *m.* Knecht, Grossknecht, *m.*; 2) unverheirateter Mann, Cavalier, ledigen Standes; Jüngling, *m.*

Парубо́цтво, *n. coll.* männliche erwachsene Jugend, Jünglinge, *pl.*

Парубо́чити, *v. n.* und — ся als erwachsener Jüngling (парубок) leben, sich als solcher benehmen, als solcher auftreten.

Парубо́чак, парубо́ка, (-убо́чка), *m.* парубо́я, -я́ти, *n.* Mittelknecht, Klein-knecht, junger Bursche.

I. Парува́ти, *v. n.* dunsten, verdunsten, in Dünsten aufsteigen.

II. Парувати, *v. a.* paaren, zu einem Paar, Zweigespann verbinden; — ся sich zur Begattung vereinigen, sich paaren; ?) *v. n.* und — ся entsprechend sein, gelegen kommen. [e. Gerte etc.).

Пару́н, *m.* Streich, Schlag, *m.* (mit

Пару́с, *m.* *Ме.* 431 Segel, *n.* підня́ти, розпусті́ти, — III. I. 239 die Segel aufziehen, aufspannen; 2) Strahl, Sonnenstrahl, *m.* *Левч.*

Парусі́на, *f.* Segeltuch, *n.* *He.*

Парусі́стий, *a.* mit zahlreichen, grossen Segeln, segelreich, *См.*

Парусі́ти, *v. n.* wie ein Segel vom Winde aufgeblasen werden; 2) wehen, blasen. [lella).

Парусні́ця, *f.* Segelqualle, *f.* (Ve-

Пару́ха, *f.* Fuselbrantwein, *m. adj.* парухо́вий, -а воню́чість das schlecht riechende Fuselöl, *Пол.*

Пару́хи, *pl.* „Sechserl“ vom Kopfhaar (bei den Ohren), *pl.*

Парх, *m.* Krätzmilbe, *f.* (Sarcoptes

scabiei); 2) **Вейн.* eines schäbigen Juden.

Парха́тий, *a.* s. Парші́вий; 2) gespreizt u. zerzaust (коноплі), (*Фр.*).

Парха́чий, *pl.* s. Парха́тий 2), (*Фр.*).

Пархи́, *pl.* Krätze, Räude, *f.* Grind, *m.* s. Парх.

Пархи́м, Пархвѣн, *m.* Parthenius.

Парцелюва́ти, *v. a.* parcellieren.

Парцувати, *v. a. s.* Парцувати, stöbern.

Парча́ *f.* Gold-od. Silberstoff, *m.* Goldfäden zu Stickereien, III. I. 153; 2) Mädchenkopfputz in Form e. Reifes, *m.*

Парче́вий, *a.* von, aus парча.

Парше́на, *f.* Glück, *n.* *Gr.* 24.

Парші́вий, (-івний), *a.* парші́вець, -вця, *m.* парші́вка, *f.* krätzig, rüdig, schäbig, -er Kerl. [werden.

Парші́вити, *v. n.* rüdig, grindig

Парші́, *pl.* s. Пархи́. [rissige Birnen.

Парші́вкй, *pl.* Art rauhhäutige,

Паршу́к, *m. s.* Парші́вий, (-івець).

Парю́га, *m. f.* Dieb, Gauner, *m.*

Паря́к, *m.* Aesche, *f.* (Salmo thymallas).

I. Пас, *m.* Pass, Reisepass, *m.*

II. Пас, *m.* Streifen, Streif, *m.* [se, *f.*

Пасамáн, *m.* Posament, *n.* Borte, Tres-

Пасамáнник, *m.* Posamentirer, *m.*

Пар.

Паса́ти, *v. a.* oft u. lange Zeit weiden.

Пасьба́. *f.* das Weiden, *n.* [сти II.

Пасви́ти, *v. a.* *Ос.* (61) X. 126 s. Па-

Пасви́ще, (-иско), *n. s.* Пасовиско.

Пасви́ток, -тка, *m.* die kleine Welt,

Пасе́ка, *f.* M. III. 134 s. Пасі́ка. [*Фр.*

Пасемі́стий, *a.* s. Пасмані́стий.

Пасемні́к, *m.* Zwirn zum Festbin-

den der Fitzen, (пасма); 2) s. Пасмо, V.

Пасемо́к, -мка, *m. s.* Пасинок, (*Фр.*)

Gr. 24. [овечо́к 30 Stück Schafe.

Пасемце́, *n. dim.* s. Пасмо; 2) —

Пасе́нґа, *f.* Paseng, *m.* (Capra aega-

grus), *Пол.*

Пасе́не, пасі́не, *n.* das Weiden.

Пасе́рб, *m.* Stiefsohn, *m.*

Пасе́рби́ця, *f.* Stieftochter, *f.*

Пасе́уш, *m.* (*лемж.*) s. Пас.

Пасі́ме, *n. s.* Пасемок, пасі́не.

Пасі́на, *f.* schlechter Gürtel, (*B.*

Пасинкува́ти, (пасимк-), *v. a.* Ne-

benblätter, wilde Triebe an Pflanzen weg-

reißen, ausbrechen. [docora).

Пасі́нник, *m.* Zinkenkoralle, *f.* (Cla-

Пасіно́к, -нка, *m.* (*coll.* пасі́не, *n.*)

Nebenblatt, *n.* wilder Trieb, Seitenschössling, *m.*; 2) *s.* Пáсерб.

Пáсїстий, *a. s.* Пасманїстий.

Пáсити, *v. n.* glücken, reussieren: мінá лиш одному пáсит, der Tausch glückt nur Einem. [sprechend.]

Пáсивний, *a.* passend, zutreffend, ent-

Пáсі́ка, *f.* ausgehauene, ausgerodete Waldpartie für den Ackerbau; 2) umhegter Weideplatz; 3) Bienengarten, Bienehof, *m. adj.* пáсі́чний *K.* [hof war.]

Пáсі́чно, *n.* Ort wo ein Bienen-Пáсі́чник, (-сі́шн-), *m.* Bienenwärter, -züchter, Imker, *m.*

Пáсі́чникувати, пáсі́чничити, *v. n.* пáсі́чник sein, imkern. [tik, *f.*

Пáсі́чнийцтво, *n.* Bienenzucht, Apis

Пáсі́чнийчий, *a.* zur Bienenzucht geh., apistisch.

Пáсі́я, *f. Kn. s.* Стрáсти Христо́ві.

Пáска, *f.* Osterbrod, *n.*

Пáскáр, *m.* Fass etc. worin das Ostergebäck zum Weihen gebracht wird, *n.*

Пáсквинь, пáсклин, пáскиль, пáсклень, *m.* Keil (клин) zum Festschlagen der Sense am Sensenstiel, beim Pfluge, beim Hobel, *m.*; Art Werkstück beim Webstuhl.

Пáсконóгий, *a.* bandfüssig, *f.*

Пáскудь, пáскуда, *f.* Garstigkeit, Schweinerei, Sudelei, *f. III. I. 230*; 2) ekelhafte, unfläthige niederträchtige, schmutzige Person, That etc.; 3) garstiges, schlechtes Wetter; 4) *pl. s.* Пáскудник 2).

Пáскудити, *v. a.* verunreinigen, sudeln; pfuschen; когó словáми beschimpfen; — ся sich schmutzig machen, zeigen.

Пáскудний, *a.* garstig, unfläthig, sudelhaft, schmutzig.

Пáскудник, *m.* garstiger, schmutziger Mensch Sudler; (-иця, *f. -in, f.*); 2) Art Augenkrankheit beim Vieh.

Пáслим, *m.* Limacina, *B.*

Пáслин, *m.* паслі́на, *f.* schwarzer Nachtschatten, (Solanum nigrum).

Пáсля, *adv. P. I. 76 s.* Пóслї.

Пáсманїстий, (пасмен-), *a.* gestreift, streifig. [puris vulg.].

Пáсмер, *m.* Tannenwedel, *m.* (Hip-

Пáсмїстий, (пасем-), *a.* gebändert, gestreift; 2) viel пáсма enthaltend, *Mx.*

Пáсмо, *n.* Gebinde von Faden, *n.*

Fitze, *f.*; 2) Reihe, Folgereihe, Kette, *f.* — гір Bergkette, *f.* [birge, *pl.*

Пáсмовáтий, *a.* -і гóри Kettenge-

Пáсмовéць, -вця́, *m.* Bandfalter, *m.* (Limenitis).

Пáсмýга, *f.* Streifen, Streif, *m.*

Пáсмугувáти, *v. a.* dunkle Streifen machen *C. II. 69*; пасмурóваний, *a. Пол.* mit Streifen, gestreift-

Пáсмýрновелéний, *a.* unrein-grün, *Пом. III. 104.* [sohlen.]

Пáсови́й, *a.* -і чóботи, mit Doppel-

Пáсовиско, (-ище), *n.* Viehweide, Hutweide, *f.* Weideplatz, *m.* [Pa. I. 376.]

Пáсови́ця, *f.* das Weiden, Hütung,

Пáсóm, *adv.* — гнáти товáр unterwegs weidend.

Пáсоха, *f. s.* Посóка *КС. (82) I. 25.*

Пáсочка, *f. dim. s.* Пáска kleines Osterbrod. [grund, *m. Фр.*; 2) *s.* Пáстка.

Пáсть, *f.* Schlund, Rachen; 2) Ab-

Пáстáя, *f.* spitzfrüchtige Mondviole (Lunaria rediviva).

Пáстьбá, *f. Ч. II. 333 s.* Пáсови́ця.

Пáства, *f.* (духóвна), die dem Seelsorger anvertraute Gemeinde. [sativa].

Пáстернáк, *m.* Pastinak, *m.* Pastinaca

I. Пáсти, (падý, падéш, падé), *v. n.* fallen, *s.* Пáдати; 2) — ся ко́му чим etwas sein: — вўйком ко́му jmds Oheim sein.

II. Пáсти, (пасý, пасéш, пасé), *v. a.*

weiden, hüten; на когóсь *Ф.* lauern, im Anschlage liegen (*v.* Jäger); — чо-гóсь *Кч. 225* auf etw. aufpassen; auf-

lauern; — очýма сcharf umherblicken; — зáдню *К. (Юв. 25)* als der Letzte

bleiben; — ся sich weiden, weiden, grasen, auf der Weide sein.

Пáстир, *m.* Hirt; Seelenhirt, *m. adj.* пастýрский Hirten-.

Пáстýрка, *f.* Hirtin, Schäferin, *f.*; 2) breitkrämpiger Sommerhut der Frauen.

Пáстýрство, *n.* Hirtenleben, *n.*; 2) geistliches Hirtenamt.

Пáстівний, *a. B.* Futter-.

Пáстівник, пáстовень, -вня, *m.* пá-

стовня, *f.* umhegter, nahe beim Gehöft liegender Weideplatz.

Пáстка, *f.* Falle, *f.* Köder, *m.* [pflanze, *f.*

Пáстов, -тви, пáства, *f. B.* Futter-

Пáстóвище, *n. C. s.* Пáсовиско.

Пáстрáма, *f. C. II. 168* geräucher-tes od. gedórrtes Schöpsenfleisch.

Пастригувати, *v. a. s.* Фастригувати.

Пастри́да, *f. coll.* getrocknete Fische.
Пасту́х, (*d.* -ушо́к, *g.* -шка), *m.* Hirt, Viehhirt, *m.*; 2) рожевий Rosendressel, *f.* Viehvogel, *m.* (Pastor roseus); 2) пастушок червоноо́бстий Rothsterzchen, *n.* (Lusciola phoenicurus); — бо́жий gelbe Bachstelze, *f.* (Motacilla flava) *Ос.* (61) I. 111.; *adj.* пасту́ший, пасту́шний *Нар.* Hirten-.

Пасту́шити, пастухува́ти, *K. v. n.* Hirtenleben führen, Hirt sein.

Пасту́шка, *f.* Hirtin, *f.*; 2) *s.* Пасту́х 3).

Пасту́щина, *f.* Hirtenlohn, *m.*

Пасува́ти, *v. a.* zu einander an-passen; 2) *v. n.* passen.

Пасхо́вий, *a.* Pascha-, Oster-, *K.*

Пат, *m. s.* Пад I. Dachboden in der Scheune, *m.*

Па́теленок, -нка, *m.* Holzstück, *n.*

Па́телки, *pl. dim. s.* Па́гли, *He.*

Па́гельня, *f.* flache Pfanne.

Патентува́ти, *v. a.* patentieren, mit *e.* Patent versehen.

Патері́к, *m. s.* Ота́чник.

Патері́ця, (-тир-), *f.* Bischofsstab; Mönchsstab; Stab der kirchlichen Bruderschaft als Insignie, oben mit *e.* kleinen Doppelbilde, *m.* [*n.* Abfälle, *pl.*

Патерса́ч, *m.* (-а́че, *n.*) Abschabsel,

Патеру́ха, *f.* Wirrstroh, *n.* schlechte, verderbene Blätter von Tabak etc.

Патя́к, *m.* патя́ка, *f.* Stock, Knüttel, *m.* Stange, *f.* Holzstück, *n.* -я́ка, *hagere Stute *Ke.*) *dim.* патичо́к, -чка́, Hölzchen; 2) Zündhölzchen, *n.*

Патя́нок, -нка, *m.* Pantoffel, *m.*

Патля́тий, *a.* патля́ч, *m.* mit grossen langen Zotten, mit langem Haar, mit langer Mähne.

Па́гли, *pl.* Zotten, lange Haare.

Патна́ до́рага, *H.* 7.?

Па́тока, *f.* reiner flüssiger Honig, Honigseim, *m.* [*m.* *A.-Г.* 154.

Па́тьоки, (слі́в), *pl.* Thränenstrom,

Па́толо́ч, *f.* *Ал.* zertretenes Gras; Platz wo ein Wild gelagert hat.

Паторова́тий, *a.* splintig (*Ф.*).

Патороч, *f.* — з ким ма́ти *s.* Кло́пит; паторош, *f.* Niederlage, *f.* Verderben, (*Фр.*) [*stigung, f. s.* Порі́ха.

Па́точити ся, *Зг.* hervorrieseln.

Па́точний, *azu* па́тока *geh.*

Па́тра́ти, патро́шити, *v. a.* ausweiden, zurichten (пта́цю etc.). [*хиль.*

Патрахі́ль, (-фі́ль), *m. f. s.* Епігра-
Патре́т, *m. s.* По́ртрет. [*freund, m.*

Патри́от, *m.* Patriot, Vaterlands-
Патри́отичний, *a.* patriotisch.

Патри́отка, *f.* patriotisches Weib.

Патри́цій, *m.* Patricier, *m.* [*lisch.*

Патри́архальний, *a.* patriarchal-
Патру́ляш, *m.* *Гол.* II. 146?

Пату́ра, *f.* бі́ль пату́рами берé der Schmerz remittirt. [*schen.*

Патя́-патя́, *adv. Ke.* 171 vom Plau-
Патя́кати, *v. n.* plauschen, durch

Allotrien säumen.
Па́уга, *f.* Geisselscorpion, *m.* (Phrynus).

Па́у́глинок, -нка, *m.* Tafelthierchen, *n.* (Gonium).

Па́у́к, *m.* Spinne; *f.* (Aranea, Tege-
naria, Lycosa); 2) Kronleuchter, *m.*

Пау́кбе́ць, -ця, *m.* Meerspinne,
f. (Маж) *B.*; 2) *pl.* пау́ко́вці, Spinnen-

artige, *pl.* (Arachnoidea), *Пол.*

Пау́тина, (*d.* -я́нка), *f.* пауті́на,
n. coll. Spinnwebbe, *n.* Spinnwebe, *f.*

Пау́тинець, -ця, *m.* Anthericum
ramosum, *B.* [*bes.*

Пау́тинній, *a.* *KV.* des Spinngewe-
Пау́тиня́к, *m.* Weberspinne, *f.* (The-
ridium).

Пау́ти́ця, *f. s.* Пови́тиця; паути-
цьова́ти, *pl.* Windlinge, *pl.* (Convolvulaceae) *B.*

Пау́чо́к, -чка́, *m. dim. s.* Пау́к; па-
учко́ва скáтерть mit spinnenähnlichem
Muster. [*(rum.).*

Пафта́лі, *pl. Ф.* weibl. Kleidung,
Пах, *m. s.* Запах, *Ос.* (61) VIII. 98.

Па́ха, *f.* Achselhöhle, *f.* носі́ти під па́хою unterm Arm tragen; *Пом.* III. 85.

I. Па́хане, *n. s.* Ню́хане.

II. Па́хане, пахі́те, *H.* 140, *n.* das Bebauen, Bestellen des Ackers.

Паха́р, *m.* Ackermann, Pflüger, *m.*

adj. паха́рський, *Зак.*

Паха́рство, *n.* Ackerbau, *m.*

I. Па́хати, *v. a. s.* Ню́хати, riechen.

II. Па́хати, *v. a.* das Feld bebauen.

Паха́тний, *a.* ackerbauend, *Кв.* 197.;
паха́ть, *f.* пахо́тна земля́ Ackerland, *n.*
Па́хва, *Др. c.* 180, пахі́вка, *f. s.* Па́ха.

Пахвіна, паховіна, *f.* der Theil des Bauches vom Nabel bis zu den Weichen; Weiche, Dünning, *f.* (am Leibe), Weichleder, *n.*

Пáхворостъ, *f.* s. Паровіна 1).

Пахніти, пáхну́ти, *v. n.* duften, riechen. [fum, *n. B.*; 2) Geruch, *m.*

Пахно́, *n.* riechende Sachen; Пар-

пáхнути, *v. n.* в когó heftig jmdn anwehen (Філя холодного вóздуху).

Пахно́шка, *f.* Art duftender kleiner Birnen.

Пахóлик, *КС. VII. 713.* пахóлок, -лка, *m.* Bube, Bursche, *C. I. 59*; 2) Knecht, Bediente; Stadtknecht, Polizeidiener, Scherge, *m.* [Knáblein, Kind, *n.*

Пахóля, -я́ти, пахóля́тко, *n.* Bübchen,

Пахтáло, *n. См.* Parfümerie. *f.*

Пахтáти, *v. n.* mit Geruch, mit Duft erfüllen, duften, *См.*

Пахтáти, *v. n. s.* Палахкотáти.

Пáхторити, *v. n.* schnüffeln, wittern; пáхторене, *n. B.* das Schnüffeln.

Пахúчий, (-у́щий), *a.* duftend, wohlriechend. [geruch, *m.*

Пахúчистъ, -ости, *f.* Duft, Wohl-

Пахúщик, *m. Beim* des Basilienkrauts wasylъок; 2) Moschusbokkáfer, *m.* (Cerambyx moschatus).

Пáца, *f.* Klaps, Schlag auf die flache Hand, *m.*; 2) *pl.* Art Kinderspiel mit Knöchelchen. [schlagen, *He.*

Пáцати, *v. a.* — ногáми schlenkern,

Пацéльный, *a.* geschickt, gewandt, *Gr. 24.*

Пáцити, *v. a. Ф.* arge Streiche spielen, toben, sich vergehen u. dadh. verschulden; 2) *v. n.* Unangeuchmes erleben, erdulden, erfahren, praktizieren [patior].

Пáцити ся, ferkeln.

Пáцїр, *m. pol.* das gewöhnliche Morgen- u. Abendgebet, *Мог.*

Пацкáн, *m. s.* Кашавéць.

Пáцькати, *s.* Пáцькати.

Пацкúда, & *s.* Пáскудь & (*B.*).

Пацнá сви́ня, tráchtige Sau, Mutter-schwein, *n. Фр.*

Пацóри, пацóрки, *pl. sgl.* пацóрок), Glaskorallen, *pl.* gläserner etc. Halsschmuck; 2) *s.* Прóвирки. [Mensch

Пацýр, *m.* пацалуватий, bausbäckiger

Пацю́к, (*d.* пацю́к, -чкá), *m.* männliches (verschnittenes) Schwein; дýкий

— der wilde Eber; 2) Ratte, *f. s.* Щур; 3) Bitterfisch, *m.* (Cyprinus amarus); 4) Zapfen, *m.* (conus) (*B.*).

Пацá, -я́ти, пацáтко, *n.* Ferkel, *n.*

Пацáтина, (*d.* -инка), *f.* Ferkelfleisch, *n.* [m.; 2) Gebärmutter e. S. *f.*

Пацáтник, *m.* Eierstock einer Sau,

Пачáйло, *m.* Landstreicher, *m.*

Пáче, *adv. А. Д. I. 212* vielmehr, — veіx mehr als Alle. [чоси.

Пáчеся, -я́ти, пачéств, *n. coll. s.* Пá-

Пáчесувати, *v. a. Ga. I. 21.* heheln.

Пáчити ся, sich krumm drehen, sich werfen.

Пáчїсник, *m. Ф. s.* Клóче, пáчоси.

Пáчїснýний, *a. s.* Пáчосний.

Пáчка, *f.* Päckchen, kleines Pack, Packet, *n.*

Пачкáр, *n.* Grenzschnuggler, *m.*

Пáчкати, *v. a.* sudeln, schmieren, — ся sich —, sich mit etw. Unsauberem abgeben. [Schmuggler sein.

Пачкувáти, *v. n.* schmuggeln,

Пáчоси, *pl.* Abfälle vom gehecheltem Flachse, feines Werg, Hede, *f.*

Пáчоснýй, *a.* aus пáчоси *H. 103.*

I. Пáша, *m. s.* Бáша; пашá, -áти, *n. А. Д. I. 209* junger Pascha, Kind des P.

II. Пáша, *f.* Futter, Viehfutter best. aus Gras, Heu &; Weide, *f.* [beete.

Пáшейка, *f.* ein Feldmass: 6 Acker-

Пашéнный, *a.* Getreide-, -áяма *K. II. 44* Grube zum Aufbewahren de

Getreides, *f.*

Пашéстий, *a. s.* Пашнýстий; -а пшенýчка, Futtermais: Pferdezahl, *m.*

Пашїти, *v. n.* brennen: скїра, тїло пашїт brennt in Folge derr Ruthenstrieche, der Berührung von Brennessel &

Пáшквель, (-квіль), *m.* Pasquill, *n.*

Пáшкó, *m.* Pachomius, 2) Paul; dessen Sohn: Пащéнко.

Пашнýй, *a.* viel Futtergras, -kraut in sich enthaltend, futterreich; 2) *Me. 96 s.* Запáшний.

Пашнýстий, *a.* fruchtbar, nahrhaft, saftig; reichlich begrast; 2) *s.* Пашнýй 1).

Пашнýця, (*d.* -йчка), *f. s.* Пашня.

Пашнїчóк, (-чкá, *m.*) *He. (Пр. IX. 178)* Ackermann, *m.* [tocoris pabulinus).

Пашнївка, *f.* Futterwanze, *f.* (Phy-

Пáшнїсть, -ости, *f.* Futtergehalt, *n.*

Пашнá, *f.* Getreide, *n.* übhpt Pflan-

zen die gesäet (nicht gesetzt) werden.

Пашпорт, *m.* Passe-port, Reisepass, *m.*

Пашталáга, *f.* ungewaschenes, loses Maul.

Пашталáгати, пашталáти, *v. a.* maulen, plauschen. [пацаный.

Пáщ, пáща, *f. s.* Пáсть 1), *Пар.*; *adj.*

Пащáнка, *f.* kleiner Backtrog, (*B.*) (für пáска?).

Пащéка, *f.* Maul, *n.* Rachen, *m.*

Пащекóванé, *n.* Zänkerei, Grossmüligkeit, *f.*

Пащекувáти, *v. n.* in Wortwechsel sich ergehen, grossmülig sein.

Пащикувáти, *а. К.* grossmülig, grosssprecherisch.

Пащíнка, *f. s.* Фащíнка.

Пáялка, *f.* Löthrohr, *n. adj.* пáяль-ный mit dem Löthrohr, *Пол.*

Пéвний, *а.* gewiss, sicher, zuverlässig; пéвним дíлом (*B.*) ganz gewiss, selbstverständlich.

Пéвнисть, -ости, певнотá, *К. Пу.* *f.* Gewissheit, Wahrheit, Sicherheit, *f.*

Певнáк, *m.* Arbeiter für festen Lohn (bes. Setzer), *m.*

Педагóгика, *f.* Pädagogik, Erziehungslehre, *f. adj.* педагогичный, pädagogisch. [ziehungsanstalt, *f.*

Педагóгия, *f.* Pädagogium, *n.* Er-

Педантíчный, *а.* pedantisch.

Тедькó, *m. s.* Федькó. [дóра.

едóра, Педóрка, *f. s.* Теодóра, То-

лейс, *m. gew. pl.* jüdische Haarlocken i den Schläfen. [пéиси.

Лейсáти, *а.* пейсáч, *m.* Jude mit

Лейсáшний, *а.* vom jüdischen Pächfest. [für gemeine Tuchdruckerei.

Пéйстра, *f.* *Зан.* I. 286 Art Muster

Пéйстрина, *f.* Ч. VII. 416 s. Пестрó-

вина.

Пек, *m.* Gott der Hölle (пéкло); пекóком, пек за пек (пекí), пек ти осинá *int.* beim Fluchen, Abwehren; *Пом.* III. 56—58. [Bäcker-, Back-

Пекáр, *m.* Bäcker, *m. adj.* пекáрский,

Пекáриха, пекáрка, *f.* Bäckerin, *f.*

Пекáрня, *f.* Backstube; Küche, *f.*

adj. пекарный.

Пекáрство, *n.* Bäckerhandwerk, *n.*

Пекáрчóк, *m.* Bäckerjunge, *m.* [sein.

Пекáрювáти, пекáрити, *v. n.* Bäcker

Пéкати ся чо́гось, von sich etw.

abwehren, *Пом.* III. 56.

Пекéць! *int.* vom Fallen, s. Беркíць.

Пéкло, *n.* Hölle, *f.*

Пекóльний, пекéльный, (*B.*), пекáный *ВВ.* höllisch, Höllen-.

Пекóльник, *m.* Höllenteufel, teuflischer Mensch. [rie, *f.*

Пекóльница, *f.* Höllenweib, *n.* Fu-

Пекотá, *f.* Hitze, Brunst, *f.*

Пектí, *v. a. s.* Печí, *Оц.* §. 95. (пекý, печéшь). [kammer, *f.*

Пелéвнь, -вня, пелевний, *m.* Spreu-

Пелéвня, *f.* *Гол.* III. 70 Räumlichkeit wo das Getreide geworfelt wird,

Tenne, Scheune, *f.* *Оз.* 49.

Пелéна, *f.* А-Г. 159 s. Подóлок, при-дíl; 2) s. d. folg. [(*gew. pl.* пеленки).

Пелéнка, *f.* Windel, *f.* Wickelzeug, *n.*

Пеленкóвий, *а.* -а детíна, пеленá, -яти, *n.* *Пар.* Kind noch in den

Windeln, Wickelkind, *n.*

Пеленувáти, пеленáти, *v. a.* in Windeln einwickeln, einwindeln; pfe-

gen, warten, *Кол.* II. 46.

Пелесáтий, пелехáтий, *а.* mit

langem (aufgelöstem) Haar, mit grossen

Haarlocken, *Оц.* §. 98.

Пелéх, *m.* *Гр.* Haarlocke, *f.*; 2) s. Ковтýн.

Пелехáня, пелехýля, *f.* §. Weib

mit üppigem Haarwuchs, *n.* [toffeln.

Пелехáчки, *pl.* Art schlechte Кар-

Пелехáчка, *f. s.* Плескáч (сипóк).

Пелешáта, *s. f. a.* *N. e.* полонíна.

Пелешáтник, пелéшник, *n.*

Schlangenmoos, *n.* (Lycopodium cla-

vatum). [u. dichtem Haar am Nacken.

Пелешóк, -шкá, *m.* Ochs mit langem

Пелíнка, *f. s.* Пелéнка.

Пелýк, *f. s.* Пáсть 1).

Пелýко, Пелýо, *m. s.* Пётрó.

Пелýскати ся, *s.* Впелéсити ся.

Пелýста, *f.* gabelförmiges Werkstück

im Wagen zur Aufnahme der Deichsel.

Пелýстка, *f.* Bestandtheil einer Haar-

flechte & 2) —, (пелýсток, -тка, *m.*

Blütenblatt, *n. Ст.*) Blatt des Sauerkrauts

& *Ос.* (61) VI. 33; 3) *pl. s.* Гóлубець 2).

Пелýхи, *ТР.* 183. пелýшки, *pl. s.* Пелéнка.

Пелýшник, *m. Ст. s.* Пеленá.

Пелýндор, *m. s.* Хребтонóс (Philander), *Пол.*

Пень, *g.* инд. *m.* Stamm eines Bau-

mes, Stock e. abgehauenen Baumes, Klotz, *m.*; 2) Bienenstock, *m.* збіже на пни das Getreide auf dem Halme; вѣтяти в пень in die Pfanne hauen, niedermetzeln; спáти на пень stark schlafen; глухий як пень taub wie ein Klotz; на пеню́ мати *H.* 46. s. Пеньо́к.

Пеньгáрти, *v. a.* träge etw. thun. Пеньгáти, *v. a.* § anspannen, — ся sich anstrengen.

Пенд máти до чо́го, den Trieb fühlen.

Пендѣ́ка, *m. f.* Plauscher, *m.* (-in, *f.*); 2) Gerplausch, *n.*

Пендѣ́чити, *v. n.* plauschen, plaudern.

Пендрáк, *m.* Büblein, *n.* Knirps, *m.*

Пендю́ра водѣти, *H.* 266 s. Лáяти ся.

Пендю́чливий, *a.* gespreizt, hof-fährtig *H.* 50. [льок, -лька), *m.* Pinsel, *m.*

Пензель, (-зѣль, *Ke.* 84) (*d.* пензѣ-

Пензельковáтий, *a.* pinselähnlich, *Пол.* [кнути.

Пенкнути, *v. n. s.* Тѣнькнути, тѣв-

Пеньковѣ́й, *a.* aus dem Stocke, aus der Wurzel eines Baumes: лю́лька; -овѣ́, *s. n. a.* Schlaggeld für die Waldhüter, *n.*

Пеннѣ́й, *a.* *H.* 56 streitsüchtig, processüchtig.

Пеньо́к, *g.* пенька́, *m.* ein kleiner Stamm, Stämmchen, *n.* Stumpf e. Baumes; máти з ким на пеньку́ mit jmdm in Fehde sein.

Пенсийо́нувати, *v. a.* pensionieren.

Пентонѣ́жка, *f.* *Bein.* des Schafes.

Пентю́хѣ, *pl.* Wurzeltriebe, *pl.*

Пентюховáтий, *a.* *Kn.* (*Пр.* VIII. 773) langweilig, langsam, schwerfällig, §.

Пенца́к, *m. s.* Logása.

Пеню́к, *m.* Teufel der in Allem hinderlich ist.

Пеня́, *f.* Hemmnis, Hindernis, *n.* Aufschub, *m.* Anfeindng, Behelligung, *s.* Напасть, бѣда *Ke.* 44. *C. I.* 42; gerichtliches Belangen; Strafe, Geldstrafe, *f.*; 2) Verdacht, *m.* *Ke.* 314. 315, відводѣти від се́бе пеню́ — von sich ableiten.

Пеняку́вати, *a.* versteckt, eigen-sinnig.

Пеня́ти, *v. a.* hemmen, unterbrechen; 2) *v. n.* säumen, sich nicht folgen-sam zeigen; 3) на когó gegen jmdn gerichtlich einschreiten, jmdm etw. anhaben, ausstellen, Vorwürfe machen; jmdn zur Verantwortung ziehen; auf

jmdn die Schuld schieben *H.* 2. *Марк.* 48.; 4) verdächtigen; 5) strafen.

Пепелѣ́ще, *n.* *K. s.* Попелѣ́ще.

Пѣр, перѣ́й, *m.* Aesche, *f.* (*Thymalus vexillifer*).

Пѣра́ть бдвинь, *f.* *Cucas revoluta, B.*

Первáзия, *f.* *Ч. I.* 249 = персвáзия Ueberredung, *f.*

Первáк, (*d.* -ачо́к), *m.* Erstling. *Гл.б.* 44; Erstschwarm, Vorschwarm, *m.*

Первáчка, (*d.* -áчечка), *f.* erstgeborene Tochter, *ГБ.*

Первѣ́нецъ, -нцѣ́, *m.* das erstgeborene Kind, *III. II.* 172; 2) *s.* Первѣ́сниця; первенцѣ́ватѣ́й, *pl.* Primeln, *pl.* (*Primulaceae*) *B.* [früher geboren, älter.

Первѣ́нький, *a.* *Гол.* 221 erst-

Первѣ́ньствѣ́нный, *a. s.* Первѣ́сний, *Лс.* [Erstgeburt, *n.* Vorzug, Vorrang, *m.*

Первѣ́ньствѣ́, *n.* *Кол.* Recht der

Первѣ́сниця, *f.* Schlüsselblume, Primel, *f.* (*Primula veris*).

Первѣ́ць, -вцѣ́, *m. s.* Первáк.

Первѣ́й, *a.* der erste; — брат Вѣ́тер: des Vaterbruders Sohn.

Первѣ́к, *m.* Primfactor, *m.*

Первѣ́нѣ́, первѣ́нка, *Kn. f.* neue Sache, etwas Neues, das erste Mal, der erste Versuch.

Первѣ́нный, *a.* *Ил. s.* Первѣ́сний.

Первѣ́нцѣ́, *f.* Princip, Element, Grundelement, *n. B.*; 2) erste Stufe in d. Tonkunst.

Первѣ́чний, *a.* *Ч. III.* 408 unver-sehrt, neu; 2) primär, *Под.*

Первѣ́нцѣ́, -нцѣ́, (*d.* -нчик, *Гол.* *III.* 15 s. Первáк, Erstschwarm, *m.*

Первѣ́сно́к, (*d.* -о́чок, *У.*), первѣ́сник (*Ф.*), *m.* Erstling, der Erstgeborene.

Первѣ́стѣ́, *n.* erstes Kalb von einer первѣ́стка 2).

Первѣ́стка, *f. s.* Первáчка, *M. I.* 97; 2) Kuh, welche zum ersten Male gekalbt hat.

Первѣ́сний, *a.* allererst, Ur-, ursprünglich, uranfänglich, primär, elementár. [Urthiere, *pl.* (Protozoa).

Первѣ́стнякѣ́, *Фр.* первѣ́стникѣ́, *pl.*

Первѣ́сток, -тка, *m. Ил.* Element, *n.*

Первѣ́тка, *f. s.* Первѣ́стка.

Первѣ́, *adv. M. I.* 46 früher, vormalis.

Первобѣ́лецъ, -лцѣ́, *m. Ил.* Aut-ochthon, *m.* der Eingeborene.

Первобѣ́т, *m. Пар.* первобѣ́тність,

-ости, *f.* Uranfang, Ursprung, *m.* ur-sprünglicher, erster Zustand.

Первобітний, (-бўтній), *a.* ur-sprünglich, primär, *Пол.* [Frühlings, *Гол.*

Первовесняний, *a.* des ersten

Первобір, -бру, *m.* s. Праліс.

Первовзір, -бру, *m.* Urbild, *n.* *Ил.*;
Original, *n.* Urschrift, *f.*

Первовік, -іку, *m.* Urzeit, Vorzeit, *f.*

Первовічний, *a.* Ur-, aus der Ur-zeit; — бір Urwald, *m.* У.

Первовре́менный, *a.* У. der Vor-zeit geh., in den ersten Zeiten.

Перводі́янь, *n.* *Гол.* III. 27 Ur-anfang, Urbeginn, Ursprung, *m.*

Первожи́тель, *m.* *ЛД.* s. Пер-вобі́лецъ, der erste Einwohner.

Первозва́нный, *a.* zuerst berufen,
(*Вейм.* des Apostels Andreas).

Первозда́нный, *a.* III. II. 185 zu-erst erschaffen, erstgeschaffen.

Первокра́са, *f.* Urschönheit, *f.* *См.*

Перволі́ток, -тка, *m.* *М.* II. 31. in den ersten Lebensjahren, ganz jung.

Первому́ченик, *m.* der erste Mär-tyrer, (*Вейм.* des heil. Stephan).

Первонача́льний, *a.* Grund-, -е вещество *Пол.* s. Пёрвиця. 1).

Первонача́ло, *n.* Abstammung,
Abkunft, *f.* *Левч.* [totyp, *n.*

Первоо́браз, *m.* *К.* Vorbild, Pro-

Первопа́стир, *m.* Erzpriester, Prä-lat, *m.* [nal, *n.* *Пар.*

Первопи́сь, *f.* Urschrift, *f.* Origi-

Первопи́сний, *a.* originell, authen-tisch, autographisch.

Первопідста́ва, *f.* *Не. В.* erste Grundlage, Grundsatz, *m.* Princip, *n.*

Первопо́чин, *m.* Ursprung, Urbe-ginn, *m.* *Не.*

Пёрворі́день, -дня, *К.* перворо́-дець, -дця, (-ро́дник) *В.* *m.* перворо́-дний, *a.* Erstgeborener.

Перворі́чний, *a.* des ersten Jahres.

Перворо́д, *m.* Princip, Element, *n.* Grundstoff, *m.* У.

Перворо́дство, *n.* Erstgeburt, *f.*

Перворі́дний, *a.* ersten Ranges, erster Classe, *Не.*

Первосвя́тний, *a.* primär, -а форм-ація Primärzeit, *f.* *Фр.* [Weib, *В.*

Первосві́тниця, *f.* sehr altes

Первосвя́титель, *m.* erster od.

Малоруско-німецкий Словар.

oberster Prälat, Bischof, Primas, *m.*

Первосвя́щенник, *m.* Erzprie-ster, *Ил.* Hohepriester, *m.*

Первосвя́щенство, *n.* Würde des Erzpriesters, *f.*

Первосни, У. первосни, *pl. gen.* первосни, der erste tiefe Schlaf.

Первоста́йний, *a.* *К.* ursprün-glich, angestammt. [pfung, *f.*

Первоствори́ня, *n.* *См.* Erstschö-

Первотво́рець, -рця, *m.* der erste bahnbrechende Schriftsteller, *ОП.* [*Мог.*

Первотво́рний, *a.* originell, *ГШ.*

Первотво́рчий, *a.* *ГШ.* der Er-ste, bahnbrechend. [stoffe, *pl.* *Пу.*

Первоти́ни, *pl.* Elemente, Grund-

Первоти́ний, *a.* *Оц.* §. 403 s. Пёр-вістний.

Первоцві́т, *m.* Erstlingsblüten, *pl.* Erstlinge bes. in d. Dichtkunst, *К.*

Первошній, *a.* s. Стри́чний.

Пёрга, *f.* Futtersaft, -brei der Bie-nen, Blumenstaub, *m.* Honigbrod, *n.*; 2)

*перга schlechte Waare *Щог.* 127; *Пом.*

Перга́ч, *m.* s. Нешперга́ч. [*III.* 114.

Перга́мін, *m.* Pergament, *n.* *adj.* пергаміні́вий.

Перд, *m.* Farz, Bauchwind, *m.*

Перді́ти, *v.* *n.* farzen. [(-in, *f.*).

Пердѹн, *m.* (-ѹнка, *f.*) Farzer, *m.*

Пере-, als Praefix in *Zusammen-*

setzungen bezeichnet; a) die Bewegung durch einen Raum, durch u. über e. Ge-genstand; b) die Dauer einer Handlung

dh eine Zeit, das Ueberdauern e. Zu-standes; daher auch c) den Uebergang von einem Orte zum anderen u. d) von einer Form zur anderen; e) die Bewe-gung an e. Gegenstände hin u. vorüber;

f) über denselben hinaus, daher ein Ue-bertreffen; und demnach g) ein Ueber-mass der Handlung; h) den Anfang einer Handlung und i) die Deminution einer Handlung, *Мі.* IV. 237. 239; *Ог.* 104,

wird übersetzt: durch-, über-, ver-, hin-über-, vorüber-, vorbei-, voraus-, ab-, um-, nacheinander; von neuem, zu sehr, zu viel, zustark etc. *vgl.* Про-

Переба́кїрити ся, sich auf eine Seite neigen, s. Ба́кїр.

Переба́нити, *v.* *a.* ausbähen.

Перебанува́ти, *v.* *a.* *Ф.* s. Пере-жа́лувати.

Перебаранчати, *v. n.* (собі) *H.* 255 wählerisch sein, mäkeln; 2) *s.* Перепиняти *He.* [scherzen, vertändeln.

Перебарашкувати, *v. a.* durch-
Перебарвлення, *n.* Fluorescenz, *f.*
Пол. [різати.

Перебатувати, *v. a.* *Левч.* *s.* Роз-
Перечати, *v. a.* verzeihen, nach-
sehen, entschuldigen.

Перебєнда, *f.* Scherz, *m.* Schäcker-
rei, *f.* *Гол.* III. 350; *pl.* перебєнді Al-
fanzereien, Schnurpfeifereien, *pl.*

Перебєнджувати, *v. n.* кому́ jmdm
etw. zum Trotz machen.

Перебєндювати, *v. n.* *A.-Г.* 159
lange hin u. her müssig reden; *v. a.* —
час vertändeln; 2) capriziös sein, *Зап.*

Перебєндя, *m.* capriziöser, unster-
ter, müssig in den Tag hineinlebender
Mensch.

Переберати, (-бир-), перебрати,
v. a. übernehmen (щось на себе); кого
(себе, ся), jmdn (sich) um- verkleiden
за що, als —; 2) mit den Fingern su-
chen, spielen, aufräumen, aufnehmen;
untersuchen u. anders machen, das Gute
auslesen, auswählen u. das Schlechte
ausschiessen, durchsehen, überklauben;
3) — міру das Mass überschreiten zu
viel nehmen; 4) — ся кудá umziehen,
die Wohnung verändern, *b)* через що
über etw. gehen, etw. passieren; *c)* грó-
ші & перебрали ся: sich erschöpfen,
endlich ausgehen. [Ausschuss, *m.*

Переберки, *pl.* ausgemusterte Waare,
Переберний ченько, (-бир-), *m.*
АД. I. 9. переберний ченька, перебе-
ронька, *f.* der (die) wählerisch ist.

Перебивати, перебити, *v. a.* nach-
einander durch-, zerschlagen, zerbrechen,
durchprügeln, durchdreschen; durch-
stossen, -stechen, -dringen; viel erlegen
schlachten; 2) *перебивати у когó по-
рóги jmdn zu oft besuchen; — парá-
граф überschreiten, gegen den P. ver-
stossen; — кому́ бєсіду, когó в бєсіді
jmdn in der Rede unterbrechen, jmdn
in die R. fallen; — кому́ торг den Kauf
d. Preis, verderben; — кому́ щось jmdm
etw. wegnehmen, wegschnappen; — ся
sich — — * — якось sich kümmerlich
durchhelfen, durchplacken.

Перебивчивий, *a.* durchdringend,

durchschlagend; sich überstürzend, *M.*
Перебийко, *m.* der in jmds Rede
hineinfällt. [gener Nase.

Перебийніс, -оса, *m.* mit zerschla-
Перєбіг, *m.* Verlauf, *m.*; 2) перє-
бігом, *adv.* cursorisch; oberflächlich, *K.*

Перебігати, *v. a.* durchlaufen, durch-
streichen; когó, jmdm vorausseilen, zu-
vorkommen; кому́ дорóгу jmdm in den
Weg kommen; *v. n.* verstreichen, ver-
laufen; до когó zu jmdm überlaufen,
zum Feinde übergehen; когóва пере-
бігáє wird abermals läufisch.

Перебідний, *a.* бідний та — bet-
telarm, *Ог.* 104.

Перебієць, -ійця, *m.* *Ко.* 33. Кáм-
пфер im Zweikampf, Fechter, Faust-
kämpfer, Boxer, *m.* [die Wette.

Перебіжки, *pl.* на — летіти im
Перебий, -ою, *m.* Durchbruch, Durch-
lass, *m.* Flusswehr, *f.*; 2) горівка сто-
ить перебіями *Ф.* (*Пов.* 26)? *s.* Стірта;
3) Durchschlageisen, *n.* *Пар.*

Перебийниця, *f.* Stange zum Fest-
schlagen der Flosshölzer, *f.*

Перебір, -ору, *m.* перебіране, *n.*
Durchmusterung, Durchsicht, Wahl, *f.*;
2) Eigenschaft des (der) Wählerischen;
3) дрібнá піснá з перебіром mit Va-
riationen? 4) Ueberschuss, *m.*

Перебірка, *f.* Art Leiste od. Schiene
im Webstuhl.

Перебірливий, *Зап.* перебірний,
перебірниця, *f.* перебірчивий, *a.* wähle-
risch, lecker, mäkelnd, in der Wahl heikel.

Перебірливість, (-бірчивість),
-ости, *f.* Eigenschaft des перебірливий,
Leckerhaftigkeit, *f.*

Перебісити ся, austoben.

Перебічи, *s.* Перебігати. [бієць.

Перебєць, -бєця, *m.* *См.* *s.* Пере-

Перебєїна, (-бєйна) *f.* Scheidewand,
f. Querbalken, *m.* Quergitter, *n.*; 2) —
сєрця Herzkammer, *f.* [Перебий.

Перебєй, -ою, *m.* Hindernis, *n.* *vgl.*

Переболіти, *v. n.* den Schmerz über-
stehen; verschmerzen; wieder genesen.

Переболонь, *f.* Membranipora.

Перебóра, *f.* перебóрець, -рця, *m.*
Ч. III. 86 *s.* Перебірливий; 2) Art гаївка.

Переборóти, переборювати, *v. a.*
im Ringen jmdn überwinden.

Переборчастий, *a.* *Ч.* IV. 101

künstlich durchwirkt, gemustert.

Переборщечка, *m. АД. I. 327 s.*
Переберніченько.

Переборщити, *v. a.* * zu sehr versauern, zu viel des Guten thun, zu viel geben, übertreiben.

Перебрáти, *s.* Переберáти.

Перевродíти, перебрестí, *v. a.*
durchwaten.

Перебува́ти, перебу́ти, *v. a.*
durchleben, durchmachen, überstehen;
überdauern: бідá бідá перебу́де; 2) *v. n.*
гдєсь wo verweilen, sich aufhalten; 3)
— ся sich forthelfen.

Перевудóва, *f.* Umbau, *m.*

Перевудува́ти, *v. a.* umbauen.

Перебурика́ти, *v. a.* durchstöbern.

Перебу́ти ся, *s.* Перезу́ти ся.

Перебу́яти, *v. a.* ма́ток verprassen,
vergeuden.

Перевáга, *f.* Uebergewicht, *n.* Präponderanz, *f.* перевáги-ва́ги *adv. III.*
I. 99 schwankend, wankend,

Перевáжити, (-важáти), *v. a.* überwiegen, durchwágen; когó übertreffen,
über jmdn die Oberhand behalten; 2)
v. n. überwiegen. [künstlich überredend.

Перевáжливий, *a.* -е слово, *K.*

Перевáжний, *a.* überwiegend; ü.
gross *CM.*

Перевалíти, перевáлювати, *v. a.*
auf eine andere Seite wälzen, hinüberwälzen; 2) — ко́му гóлову den Kopf
zerschlagen; 3) — ся *біль перевáлює ся
es findet eine Krisis in d. Krankheit statt.

Переварíти, (-варувати), *v. a.*
aufkochen, wieder kochen; 2) zu viel,
zu weich kochen.

Перевдягну́ти, *s.* Передягну́ти.

Перевéденє, *n.* das Hinüberführen;
2) * Uebersetzen, *n.*

Перевéзєнє, *n. s.* Перевіз 2).

Перевéзти, *s.* Перевозíти.

Перевелíченє, *n.* Uebertreibung
über das Mass, *f. K.*

Перевеличíти, *v. a.* über das Mass
vergrössern, übertreiben, *K.*

Перевернігорня, -яти, *n.* ein
scherzh. Name.

Переверну́ти, переверта́ти, *v. a.*
umwenden, umkehren; umschlagen, umwerfen, umstürzen; — очíма die Augen
verdrehen; 2) durchstöbern, über den

Haufen werfen; 3) — ся sich wälzen;
umfallen, umstürzen.

Перевéрт, *m.* Umsturz, *m.* Umwälzung, *f.*; переверти, *adv.* durcheinander.

Перевéрть, (-ерць), *adv.* umstürzend.

Перевéртанє, *n.* das Umwerfen,
Umwälzen, Umschlagen; Durcheinanderwerfen, -stöbern, *n.*; 2) das Reducieren
(in d. Arithm.) *K.* [ter Mohnkuchen.

Перевéртáник, *m.* Art gewickel-

Перевéргєнє, -тня, *m.* der einer
Veränderung unterliegt, sich ändert, aus
der Art schlägt, ausartet (вiвцá); sich
verwandelt: Wáhrwolf, *m. Ko.* 169; 2)
*Abtrünniger, Renegat, *m.*

Перевéртєнєство, *n. He.* Aenderung
der Nationalität, *f.*

Перевéртка, *f. He.* Umkehrung, *f.*

Перевéртній, *a. T.* abtrünnig.

Перевéртно, *adv.* verkehrt.

Перевéршенє, *n.* Oberhand, *f.*; 2)
Uebertreibung, *f.*

Перевéршíти, (-вéршувати), *v. a.*
стіжок anders aufschobern; 2)*когó über
jmdn Ueberhand nehmen, jmdn übertreffen;
3) übermässig etw. aufsetzen,
über das Mass hin thun, übertreiben.

Перевеснó, *n.* Garbenband, *n.* (*dim.*
перевесéльце).

Перевéсник, *m. Pa. I. 239. Левч.* перевéсниця
f. He. s. Ровéсник, ровéсниця.

Перевéсти, переводíти, *v. a.* über-,
durchführen, hinüberführen, -leiten; —
зóлотом mit Gold durchwirken; — з
свiту *P. I. 92* aus der Welt schafen;
— час vergeuden, verschwenden; —
грóшi & durchbringen, — хлiб *P. II.*

107 umsonst fressen; — дух Athem
holen, sich ausschnauben; 2) übersetzen,
übertragen (ein Buch); 3) — ся aus-
warten, ausgehen, aussterben; fehlen.

Перевéтити, *v. a.* übertreffen; 2)
überdauern.

Перевивáти, перевiти, *v. a.* anders
winden, wickeln; 2) durchwinden, -ziehen.

Перевисáти, *v. n.* überhangen.

Перевiця, -удка, *f.* Angel, *f.*

Перевiшка, *f. He.* Uebermacht,
Oberhand, *f.* [treffen, übersteigen.

Перевiшшáти, (-iти), *v. a.* über-

Перевiшшенє, (-вiшшенє), *n.* das
Uebertreffen.

Перевівати, *v. a. s.* Перевіяти.
 Перевід, -бду, *m.* Ueberführung, *f.*
 2) *Гол. I.* 176 беру́ воду з перевіду Wasserleitung?; 3) Uebersetzung, Uebertragung; 4) *Ausartung; Erschöpfung *f.* das Aussterben: козацькому роду нема́ перевіду; 5) перевіди виводити *Кв.* 40 die Stimme modulieren. [fahren.
 Перевідати ся, sich erkundigen, er-
 Перевіди, *pl.* Kundschaft, *f.*
 Перевідка, *f.* eine von den 6 höheren Saiten an den цимбали.
 Перевідник, перевідчик, *m.* Vermittler, Unterhändler; — цыган Bärenführer; — злодійский Diebshehler; Hurenwirt, *m. H.* 16; 2) перевідник Verschwender, *m.* [*Ф. s.* Перевідати ся.
 Перевідувати, *v. a.* durchforschen,
 Перевіз, -бзу, *m.* Ueberfahrt, Ueberfuhr, *f.*; 2) das Verführen zu Wagen, Transport, *m.*
 Перевізний, *a.* zum перевіз geh.; перевізне, *s. n. a.* Fährgeld, *n.* перевізні *sc.* кувая transportabel, *Фр.*
 Перевізник, перевізчик, (*д.* -нічок), *m.* Fährmann, *m.*
 Перевій, -ію, *m.* *Вейн.* des Шалвій.
 Перевікувати, *v. a.* вік — durchleben. [prüfen, controlieren.
 Перевірити, (-яти) *v. a.* revidieren,
 Перевірка, *f.* Controle, Prüfung, Revision, Inspection, *f.*
 Перевісити, (-вішати), *v. a.* umhängen; 2) nacheinander aufhängen.
 Перевіяти, *v. a.* durchwehen, -blasen; 2) durchworfeln.
 Переводитель, *m.* Uebersetzer, *m.* *Гол.* [stählen vermitteln, behlen.
 Переводити, *s.* Перевести; bei Dieb-
 Переводів, -ова, *m. N. e.* Berges.
 Переводня, *f. Кн. Пр. XI.* (2) 60?
 Переводчик, *m. s.* Переводитель;
 2) *s.* Перевідник, Nehler, *m.*
 Перевозець, -візця, *m. s.* Перевіз 1); 2) —, перевозчик, *Ч. V.* 568 *s.* Перевізник.
 Перевозни, *pl.* Ueberführung, Uebersiedelung, *f. T.*; 2) Uebersiedelungsfest, *n.*
 Перевозити, перевозжувати, *v. a.* hinüberführen, überfahren, transportieren (zu Wagen od. zu Wasser); — ся umziehen, übersiedeln.

Перевозовий, *a.* Durchfuhr-, Transito-. [hinüberziehen, -schlepen.
 Переволікати, переволічі, *v. a.*
 Переволока, *f.* Raum zwischen zwei schiffbaren Flüssen, *m.*; 2) das Durchziehen.
 Переволочити, *v. a.* umeggen.
 Перевора, *f.* quer dh die Flur gehende Furche. [wälzung, *f.*
 Переворот, *m.* (-оть, *f. T.*) Um-
 Переворотень, -тня, *m.* Leberblume, Steinblume, *f.*
 Перевязь, перевязка, *f.* Kreuz-Querband, *n. Нс.* Querbinde, *f.* Verband, *m. II.*
 Перевязати, перевязувати, *v. a.* umbinden; anders binden; verbinden (*рáну*); quer, durch die Mitte verbinden, binden. [(Phagium).
 Перевязник, *m.* Zangenbock, *m.*
 Перевязуватий струк, Gliederschote, *f.* (siliqua lomentacea) *B.* [сло.
 Перевясло, *n. Оц. §. 277. 1. s.* Переве-
 Перегадувати, перегадати, *v. a.* nach-, überdenken, hin u. her denken.
 Перегана, (-анка), *f.* Ausmusterung, *f. Пис.*
 Переганьба, *f.* Zwiebrache, *f.*
 Переганяти, *v. a.* durchtreiben; umhertreiben; jmdm zuvorjagen; 2) zwiebrachen, *s.* Паринати; 3) von neuem destillieren.
 Перегарадити, *v. n.* des Guten zu viel thun, sich überheben, über die Schnur hauen, *К V.*
 Перегарувати, *v. n. s.* Перегоріти.
 Перегатити, (-гачувати), *v. a.* mit e. Faschinendamm (*гачь*) versperren.
 Перегидити, *v. a.* entstellen, verzerren, *Ст.*
 Перегінати, *s.* Перегнути.
 Перегін, -бну, *m.* Durchtrieb, *m.* das Durchtreiben, Abtreiben, Abtrommeln der Bienen; 2) *gew. pl.* перегони Wettrennen, *n.* Wettlauf, *m.* на перегін um die Wette; 3) zu schnelles Treiben des Viehes; 4) Ort zum Durchtreiben, *m.* Trift, *f.*; 5) das Zwiebrachen, Zwiebrache, *f.*; 6) Züchtigung, *f. C. I.* 189. перегону дати *Левч.* durchprügeln.
 Перегінка, *f.* Destillation, *f. Пол.*; 2) *Зан. II.* 547e. gewisser Theil im Schafpelz.
 Перегінний, *a.* -а горівка, abgezogener, destillierter Brantwein.

Перегліпувати ся äugeln, nach einander hinüberblicken.

Переглода́ти, *v. a.* durchnagen.

Перегло́йти ся, sich dh ein Gedränge herausarbeiten; робота не перегло́йти ся kommt nicht ans Ende.

Перегля́д, *m.* Durchsicht Uebersicht; Rundschau; — вóйска Heerschau, *f.*

Перегляда́ти, перегляну́ти, перегле́жувати, *M. II. 134, v. a.* durchschauen, sehen, beschauen, besehen, besichtigen, durchmustern, durchsuchen; — ся Blicke wechseln. [Term.]

Перегля́дний, *a.* übersichtlich,

Перегна́ти, *v. a. s.* Переганя́ти.

Перегнива́ти, перегни́ти, *v. n.* ganz verfaulen, durchfaulen. [Dünger.]

Перегни́й, -ою, *m.* (durchfaulter)

Перегну́ти, *v. a.* hinüberbiegen; 2) zu stark umbiegen. [pl.]

Перегово́ри, *pl.* Unterhandlungen,

Переговорі́ти (-говору́вати), *v. a.* durchsprechen, bis ans Ende reden; 2) ко́го dhs Sprechen überwältigen; überreden; — ся з кимось *M. I. 90* mit jmdm sprechen, Worte wechseln.

Перего́д, *m.* з го́дом-перего́дом, за пере́годом *C. II. 157*, пере́годом *M. II. 19*, nach einiger Zeit; пере́годами von Zeit zu Zeit, zeitweise. [chung, f.]

Пере́года, *f.* Unterlass, *m.* Unterbre-

Пере́годіти, *v. n. s.* Перечекати. *Кн. Ме. 369.* з чимось womit abwarten, etw. aufschieben; sich gedulden.

Пере́годя́, *adv. He. s.* Пере́год etc.

Пере́голяти, (-го́лювати), *v. a.* (nacheinander) rasieren *III. II. 150.* [men.]

Пере́голосоува́ти, *v. a.* überstim-

Пере́голоті́ти ся, *s.* Пере́гло́ти-ти ся. [плу́ги.]

Пере́го́ни, *pl. s.* Пере́гін 2); 2) *s.* Роз-

Пере́горо́дка, *f. dim. s.* Пере́горо́да, kleine Zwischenwand, Querwand, *f.* Versschlag, *m.* Fach, *n.* *C. II. 110.*

Пере́горо́ти, *v. n.* hindurchbrennen; verbrennen; verrotten (*v.* Dünger).

Пере́горо́да, *f.* Zwischenwand, Scheidewand, *f.* Versschlag, *m.*

Пере́горо́діти, (-горо́джувати), *v. a.* abtheilen, abscheiden, trennen (dh einen Zaun &); — ся sich abgrenzen.

Пере́горо́дни́ця, *f.* Art Staupilz: Phragmidium, *Vol.*

Пере́горо́ти, (-о́ртувати), пере́го́рну́ти, *v. a.* hinüber-, durchscharren; — лопато́ю umschaufeln, umhäufeln.

Пере́гра, *f.* Vorspiel der Bienen, *n.*

Пере́гравати, пере́грати, *v. a.* durchspielen; 2) *v. n.* vorspielen (*v.* Bienen) *s.* Гра́ти.

Пере́гриза́ти, пере́грі́зати, *v. a.* durchbeissen, zernagen, durchfressen.

Пере́гри́зки, *pl. s.* Пере́гиди.

Пере́грі́ти ся, *Ч. IV. 563 s.* Загрі́ти ся. [des Donners.]

Пере́гро́міти ся, vom Durchrollen

Пере́грку́вати ся, (-грку́увати ся) einander laut zu-, hinüberrufen.

Пере́гуля́ти, *v. a.* im flotten Leben durchbringen, vergeuden.

Пере́д, -ду́, *m.* Vordertheil, *m.* das Vordere, vorderer Theil e. Körpers, e. Wagens, e. Kleides & (*opp. зад*); *pl.* пере́ді Vorderschuhe, Oberlieder, *pl.*; 2) —

вести, виводі́ти an der Spitze schreiten, stehen, sein, *n. v.* в та́нцю vor-

танzen; пере́д держа́ти по́їзду *Кч. 54* in e. Zuge vorangehen (fahren, reiten);

на пере́д, пере́дoм im voraus, in vorn-

hinein; пере́дoм früher, vordem; з пе-

ре́ду von vorne; на пере́ді vorne.

Пе́ред, *praep.* vor; I) *mit d. Accus.* bezeichnet den Gegenstand vor welchen e. Bewegung geschieht (nach d. Verben der Bewegung): прийти́, крути́ти ся

верти́ти ся пере́д ко́го, *n. що*; взя́ти пере́д (напере́д) сбе́бе vor sich nehmen;

dsgl. напе́ред, по́ пере́д (dsgl. спере́д на пе́ред; *Mi. IV. 440. 441*; II) *mit d.*

Instrum. bez. a) dasjenige vor dem etw. ruht od. e. Bewegung vor sich geht (*opp.*

за): мо́вити, присяга́ти, крі́ти ся, сто́яти пе́ред ким (чим); *b)* bez. die

Zeit, der eine Handlung vorhergegangen ist: пере́д сві́том, vor Tagesan-

bruch, пере́д ти́м vordem, vorher, пре́до

сме́ртю (-ев) vor dem Tode; dsgl. попе́ред, *Mi. IV. 755—758. c)* bez. die Ursache:

пере́д сльозка́ми vor Thränen, *Oz. 193.*

Пере́дава́ти, пере́да́ти, *v. a.* übergeben, überliefern; übergeben, übermitteln lassen, überantworten; 2) zu

viel geben.

Пере́да́вщина, *У.* передани́на, *Вах Це. f.* пере́дане, *n. До.* Ueberlieferung, Tradition, *f.*

Переда́йник, *m. T.* Uebermittler, *m.*
 Передама́ниця, *f. N. e.* Berges.
 Переда́р, *m.* Oberhirt, *m.*
 Переда́ча, *f.* Uebergabe, Uebermit-
 telung, *f.*; 2) was zu viel (über den Wert)
 gegeben ist, Uebergabot, *n. H.* 206.

Передвѣстник, *m.* Vorbote, Ver-
 күnder, *m. Фр.*

Передвѣчний, передвѣцький, *MIII.*
a. aus der Vorzeit, aus dem grauen Al-
 terthume, vorzeitig, uralt; 2) künftig,
K. Досв. 240). [theilen.]

Передво́йти, *v. a.* in zwei Theile

Передвче́ра, *adv.* vorgestern.

Передго́ловье, *n.* Vorkopf, *m. B.*

Передгоспо́дній, *a.* -я свѣчка
 vor dem Herrn (Gott) brennend.

Передгрудь, *f.* Unterhals, *m. Пол.*

Передгрудь, *n. s.* Нашійник 1);
 Halsschild, *m.* [Tagesanbruch.]

Перед-ді-днем, *adv. Га.* I. 14 vor

Передѣржа́нець, -нця, *m.* Nehler,
 Diebshehler, *m. Кв.* 311.

Передѣржа́ти, (-дѣржувати), *v. a.*
 etw. zu lange behalten, aufbewahren;
 verhehlen. [gen, *m.*

Переджо́лудок, -дка, *m.* Vorm-
 а. — вітер win-
 terlich.

Передиві́ти, *v. a.* durchschauen.

Передира́ти, (-дер-), передѣр-
 ти, *v. a.* entzwei reissen, mittlen zer-
 reissen; ся з ким jmdn necken, mit
 jmdm zanken, streiten.

Передирка, *f.* передіранє, *n.*
n. unbedeutendes Zerwürfniss, Gezänk,
n. Neckerei, *f. Фр.*

Переді́ти, *v. a.* когò (*Фр.*) jmdm
 zuvor zu kommen suchen; — ся voran
 an der Spitze gehen.

Переді́л, *m.* переділенє, *n.* (noch-
 malige) Theilung, Scheidung, *f.* Fach, *n.*

Переді́ле, *n.* Scheide, *f.*

Переді́літи, (-ділювати), *v. a.* ent-
 zwei theilen, ab- scheiden, trennen; —
 ся untereinander ver-theilen.

Переді́лка, *f.* Abtheilung; Schei-
 dewand, *f.* Fach, *m.*; 2) Wechselwir-
 kung, Gegenseitigkeit, Reciprocity, *f.* Зг.

Переді́лува́ти ся, *Зг.* auf einan-
 der gegenseitig wechselwirken, in Re-
 ciprocity sein. [Прѣдки.]

Передкі́, *pl. s.* Прѣд (*pl.*); 2) *s.*

Перед-кі́н, *g.* передконѣ, *m. Ст.*
 Vorhof, *m.* ? [lings-]

Передлі́тній, *a.* Vorsommer-, Früh-

Передмо́ва, *f.* Vorrede, *f. III.* I. 136.

Передмо́сте, *n.* Brückenkopf, *m.*

Передній, *a.* Vorder-, vorn befind-
 lich, der (die, das) vordere; -е слово
 Vorwort; *b)* das erste Wort; 2) früher,
 vorig. [Arithm.] *n.*; 2) vorderes Stiefelbrett.

Передні́к, *m.* Vorderglied, (in d.

Передні́ший, передні́щий, *a.*
compar. zu Прѣдний, vorig; *adv.* -ще
 früher, eher.

Передно́вок, -вку, передно́вінок,
 -нку, *m.* die Zeit (des Darbens) vor der
 Ernte.

Переднува́ти, (-днюва́ти), *v. n.*
 (— день *II. n.* 40) den Tag verleben,
 vertreiben.

Передня́к, *m.* der Vorangehende,
 Führer, *m.* (цан — bei einer Herde).

Передобі́дний, (-обідняний, *He. a.*
 vomittägig, vor dem Mittagsmal.

Передобі́док, -дка, *m. H.* 234 zwei-
 tes Frühstück.

Передове́ць, -вця, *Ф.* передові́к,
He. m. der Vordere, Erste, Repräsentant,
 Anführer, Hauptling, *m.* Haupt, *n.* Vor-
 kämpfer, *m.*; *pl. Oz.* Vorhut, Avantgarde, *f.*

Передові́й, *a. s. d.* vor.

Передовні́цтво, *n.* Führung, *f. K.*

Передо́день, *m.* на передо́дни,
 (-дню), am Vorabend; передо́днем,
adv. W. vor Tagesanbruch, in der Frühe.

Передо́к, -дка, (*d.* передочок), *m.*
 Vordersitz, Bock, *m. He.*; 2) *s.* Прѣд.

Передо́бли, *pl. aug.* zu до́бли *s.* Ді́л,
Гол. I. 170. [Herbst-]

Передосі́нний, *a.* vorherbstlich,

Передоста́тний, *a. s.* Передпо-
 слі́дний. [über dem Feuerherd.]

Передпі́чний, *a.* -е ві́нок gegen-

Передпа́та, *f.* Vorausbezahlung;
 Pränumeration, *f. Шар.* [ник etc.]

Передпа́тник, & *s.* Прѣдпа́т-

Передпа́сниця, *f.* Fusswurzel,
f. (tarsus).

Передпокі́й, -бою, *m.* Vorzimmer, *n.*

Передпо́слі́дний, *a.* der (die, das)
 vorletzte. [nachspotten.]

Передра́жнюва́ти, *v. a.* когò jmdm

Передраме́нный, *a.* -а кість, пе-
 редраме́ниця, *f.* Vorarmbein, *n. B.*

Передрамя, -рамени, *n.* Vorarm, Unterarm, *m.*

Передрантус, *m. s.* Обдертѣх.

Передри, *pl.* Art Krankheit.

Передримати ся, ein Schläfchen sich gönnen. [*mer, m.*

Передримка, *f.* Schläfchen, *n.* Schlum-

Передробити, *v. a.* zerstückeln; können. [*froren sein.*

Передрогнути, *v. n.* ganz durch-

Передрук, *m.* Abdruck, Nachdruck, *m. k.* [цось wovon einen Abdruck machen.

Передрукувати, *v. a.* abdrucken,

Передрухнити, *v. n.* durch u. durch morsch werden. [*wirrung, f.*

Передряга, *f. k.* 376 Unruhe, Ver-

Передслово, *n.* Vorwort, *n.* Vorrede, *f. III. I. 136.* [*todesnahe, II.*

Передсмертний, *a.* vor dem Tode,

Передсвний, *a.* Гол. *gr.* 34. an- gehängt, präfixirt.

Передсуд, *m. k. s.* Прісуд. [*(Фр.).*

Передтогидь, *adv. s.* Позаторік,

Перед-того, передтїм, *adv.* vor- dem, vorher, vormals. [*ring, B.*

Передтуле, *n.* erster Brustkasten-

Передувати, (передую, -уєш, -ує), *v. n.* vorangehen, vorreiten; vorwalten, *Par.*

Передумати, (-думувати), *v. n. s.*

Перегадувати; sich anders besinnen.

Передушити, *v. a.* nacheinander erwürgen. [*вий, Св. a.* vorzeitig, unzeitig.

Передчасний, *ГШ.* передчас-

Передягати, передягнути, *v. a.* ver-, umkleiden.

Передякувати не мочї кому, jmdm nicht genug danken können, *Top.*

Переём, *g.* перейму, *m.* Unterbre- chung, *f.* Halt, *m.* Левч.; das Aufhalten, Auffangen einer verlorengehenden Sa- che; 3) die Belohnung dafür, *W.* (*d.* перемець), *s.* Перейма.

Пережальувати, *v. a.* verschmerzen.

Пережати, пережинати, *v. a.* quer durchschneiden, (mit der Sichel); 2) когó jmdm im Ernten zuvorkommen.

Переждати, *v. a. s.* Перечекати.

Переженити, *v. a.* nacheinander verheiraten. [*abwarten.*

Пережидати, *v. a. M. II. 153* öfters

Пережий, *a. Ф. s.* Завідця. [*leben.*

Пережитє, *n.* das Durchleben; Ueber-

Пережити, переживати, *v. a.*

когó überleben; щось durchleben, über- stehen, ertragen.

Пережуватель, *m.* Wiederkauer, *m.*

Пережувати, пережѣти, *v. a.* wie- derkauen; zerkauen.

Перезва, *f.* Einladung der Schwie- gereitern zu den Eltern des Eidams bei d. Hochzeit, *Марк. 146.* [*mens, f.*

Перезване, *n.* Umänderung des Na-

Перезвати, *v. a.* anders benennen; 2) когó до себе jmdn zu sich berufen, bescheiden, einladen. [*ste, n.*

Перезвін, -ону, *m.* Läuten zum Fe-

Перезвонити, (-звонювати), *v. n.* ein Fest einläuten, zur Messe & läuten.

Перезвученє, *n. Д. гр. 43* Umlaut, *m.*

Перезвучувати ся, *Д. гр. 45* um- lauten.

Перезвяний, *m. gew. pl.* перезвяне, Theilnehmer an der перезва; перезвян- ка, *f.* Theilnehmerin an der п. [*wintern.*

Перезимувати, *v. a.* und *v. n.* über-

Перезимча, -ати, *n.* überwinter- tes Kalb, (*B.*).

Перезівки, *pl. Ч. IV. 580,* пере- зов, *m. f. Ч. IV. 466. 467 s.* Перезва, Bewirtung bei ders.

Перезір, -ору, *m. Term. s.* Перегляд.

Перезувати, (-зути), *v. a.* — чобот- ти, — ся von neuem (andere Schuhe etc.) anziehen. [*frieren.*

Перезябати, (-зябнути), *v. n.* durch-

Перейма, *f. s.* Переём; Uebernah- me, *f.* Empfang, *m. T.; 2)* Aufhaltung u. Bewirtung auf dem Wege des Hoch- zeitgefolges, bereitet von jungen Freun- den des Bräutigams, *Ч. IV. 463; 3) pl.* das Auffangen, Aufgreifen, Fang, *m. Ч. III. 302; 4)* Preis, Lohn für das Auf- fangen, Aufhalten, *m. Ч. III. 303; 5)* на перейми um die Wette.

Переймати, *v. a.* auffangen, auf- halten; 2) * (leicht) begreifen, lernen; 3) vom Wechselgesang; 4) — ся чим von etw. durchdrungen sein; 5) *s.* Переиняти ся. [*umformen, anders benennen.*

Переименувати, *v. a.* den Namen

Переимливи, *a.* empfänglich, ge-lehrig, *Ог.* [*lichkeit, Gelehrigkeit, f.*

Переимливість, -ости, *f.* Empfäng-

Переймом, *adv.* mit Unterbrechun- gen, dann u. wann *M. II. 75.*

Переиначити, (-инакшити, *Ог.*

110. -иначувати), *v. a.* anders machen, um- verändern, umstellen, verdrehen.

Переїом, -їому, *m. s.* Переїм, переїма. [umwandeln.

Переїстачувати, *v. a.* *Зг.* ver-

Переїстачене, *n.* Umwandlung, *f.*

Переїтї, переходїти, *v. n.* hindurch-

gehen, vorüber-, durchgehen; nach der Reihe gehen, vorbeigehen; — в щось

P. I. 37 sich in etw. verwandeln, in etw. übergehen; 2) *v. a.* *щось durchgehen,

когось, щось übergehen; neben jmdm vorbeigehen, wobei das Vorübergehen

mit leeren Händen od. leerem Gefäss (Fuhrwerk &) als üble Vorbedeutung

für den Reisenden etc. genommen wird: дбля переїшла менє з порожніми

відрами mein Unglück ist mir schon vom Schicksal bestimmt; — в півні

когось jmdm glückliche Vorbedeutung geben; б) — когò в чїм jmdn worin

übertreffen; überragen *Гол.*; 3) — ся spazieren gehen.

Переїда, *f.* übermässiges Essen, *Зг.*

Переїдати, переїсти, *v. a.* auf-, verzehren; — грòми Geld fürs Essen

ausgeben; durchnagen; durchfressen (von ätzenden Flüssigkeiten); — хлїб кому

alles Brot jmds aufzehren; 2) — ся nicht mehr schmecken (in Folge einer u. derselben Kost). [von etw. Durchfressenem, *pl.*

Переїди, (-їдки), *pl.* Ueberbleibsel

Переїзд, *m.* Durchfahrt, Durchreise, *f.* переїздом auf der D.

Переїзджїй, *a.* durchreisend, -streifend, streichend, -fahrend.

Переїздити, (-їзджати), *v. n.* durchreisen, -fahren, -reiten; vorbeifahren &

2) *s.* Переїхати.

Переїхати, *v. a.* überfahren (jmdn auf der Strasse); durchfahren, zurücklegen; 2) *v. n.* umziehen, in e. andere

Wohnung ziehen; 3) — ся spazieren reiten, fahren.

Перєка, *f.* *Пар.* *s.* Перєченє.

Перєкабїти, (-кабїчувати), *v. a.* jmdn auf seine Seite hinüberziehen; —

ся zur anderen Partei übergehen, seine Gesinnung ändern, (*B.*) (кабїт).

Перєкав, *m.* перєказя, *f.* *Ваз.* Ueberlieferung, Tradition, Sage, *f.*; 2) перєказ почтовїй Postanweisung; 3) *s.*

Прòвїско; 4) *s. d.* folg.

Перєказанє, *n.* Auftrag, *m.* Beauftragung, Ueberweisung, *f.* *T.*

Перєказїти, (-казувати), *v. a.* her-sagen, *P. I.* 116; erzählen (alles nach-

einander); 2) die Nachricht überbringen, berichten, sagen lassen; до когò jmdn —.

Перєказнїти, *v. a.* nacheinander strafen.

Перєкалїтати, *v. a.* durchklopfen.

Перєкарабїркати ся, sich hin-überwälzen. [winken.

Перєкївати, *v. n.* zu Ende bewegen,

Перєкїданє, *n.* das Hin- u. Herwerfen.

Перєкїдати, перєкїнути, *v. a.* hin u. her werfen, durch-, herumwerfen;

— ся чїм, в що sich in etw. (schnell) verwandeln; б) — ся з кїм дбòрам

слòвом freundliches Wort wechseln.

Перєкїднїй, *a.* — мїст Zugbrücke, *f.* *C. II.* 116.

Перєкїнець, -нця, *Мл.* перєкїн-

чик, *m.* der Abtrünnige, Renegat, *m.*

Перєкїня, *f.* *Зг.* Renegatin, *f.*

Перєкїнїти, (-кїпїти), *v. n.* zu viel gekocht werden.

Перєкїсїти, (-кїснути), *v. n.* zu viel gähren, zu sauer werden. [purzeln, *B.*

Перєкїцнүти ся, (-кїтнүти),

Перєкїшенє, *n.* *B.* das Fermentirenlassen.

Перєкїи, -òну, *m.* quer über den Weg gezogener Graben, Quergraben;

ausgegrabenes Bachbett, zwischen zwei Meeren od. Flüssen gezogener Canal;

2) Erdwall, *m.*

Перєкїр, -òпу, *m.* grosser Streit, Hader, Trotz, Widerstand, *m.* — нарядїти, робїти *ОП.* кому Trotz bieten,

на — кому jmdm zum Trotz, zum Pos-sen; 2) *pl.* перєкòри, *K.* Streitfragen.

Перєкїс, -òса, *m. s.* Покїс.

Перєклїд, *m.* Unterlage bei der Feuerung, Querholz, *He.* (*Пр.* XII. 273)

n.; 2) Uebersetzung, Uebertragung, *f.*

Перєклїдїти, перєклїсти, *v. a.* umsetzen, anders setzen, a. legen, a. auf-schichten; versetzen; umpacken; zwisch-

en etw. legen, durchschossen (e. Buch); 2) *übersetzen, übertragen.

Перєклїдина, *f.* Querbalken, *m.*

Перєклїдка, *f.* Abtheilung *f.* Fach, *n.* Scheidewand, *f.*

Перекладний, *a.* -а мова, реч Sprache der Uebersetzung, *f. K.*

Перекладчик, *m.* Uebersetzer, *m.*

Переклеїти, *v. a.* umkleben, anders aufkleben.

Переклика́ти, *v. a.* zu sich hinübrufen, *L.* 116; 2) abrufen, die Namen verlesen; 3) переклика́ти ся einander zurufen.

Переклічка, *f.* Zuruf, *m.* Зг. das Aufrufen, Verlesen aus e. Verzeichnisse, einer Musterrolle (bei d. Soldaten), Controle, *f.*

Перекло́нене, *n.* Beugung, *f. Пол.*

Перекло́нити, (-кло́нювати), *v. a.* hinüberbeugen.

Переклю́каний, *a. s.* Склю́каний.

Переклю́ч драчі́нець, *m.* Rohrpalme, *f.* (Calamus draco) *B.*

Перекоче́рвати, *A.-Г.* 163. перековерка́ти, *v. a.* verdrehen, verhunzen.

Перекóн, -óну, *m.* Гол. перекóна, *f.* перекóяне, *n.* Beweis, *m.* Beweisführung; 2) Ueberzeugung, *f.*

Переконáти, (-кóнувати), *v. a.* überzeugen, überführen.

Перекóп, *m. s.* Перекóп; 2) Andorn, *m.* (Marrubium peregrinum).

Перекопáти, (-кóпувати), *v. a.* durchgraben, umgraben. [canoriformis).

Перекóпниця, *f.* Blattfuss, *m.* (Arus

Перекоренáти, *v. a.* durchschimpfen. [ausarten, *C. I.* 181.

Перекорáти ся, sich verwandeln,

Перекорáще, *n. s.* Перекóр. [ben.

Перекóрчити ся, *in Noth durchle-

Перекóси, *pl. N. e.* Berges.

Пéреко́сити, (-кóшувати), *v. a.* durchmähen; 2) schief stellen, sch. machen, krümmen, *C.*

Перекотáполе, *n.* Gipskraut, Büschelkraut, *n.* (Gypsophila paniculata); 2) Kuh Seifenkraut, (Saponaria vaccaria); 3) blaue Laufdistel, *Oz.* 118.

Перекотáти, (-кóчувати), *v. a.* überwälzen, fortrollen.

Перекочу́вати, *v. n.* das Standlager wechseln, übersiedeln, streifen, ziehen (*v. Nomaden* u. Räuberbanden), *K.*; 2) *v. a.* über e. Fluss etc. überführen; — не máло бід, *Ф.* überstehen, erdulden.

Перекра́дати, перекра́сти, *v. a.* wegstehlen; einschwärzen, schmuggeln;

— ся sich ein-,herüber-, durchschleichen.

Перекра́сити, (-краша́ти), *v. a.* dh überladenen Schmuok, Zierat verunstalten, verschnörkeln, *Гол.* [weg, *m.*

Перекрэ́сте, *n.* Kreuzweg, Scheide-

Перекрестáти, перекрэ́щувати, *v. n.* kreuzweise legen (дрóва &); — ся sich durchkreuzen; 2) *s.* Перекрестáти.

Перекривáти, (-кривля́ти), *v. a.* schief stellen; 2) zu sehr krümmen; 3) * nachspotten.

Перекрича́ти, *v. a.* überschreien.

Перекрй́й, -óю, *m.* (*vocat.* ти місяцю перекрóю) Durchschnitt; Mond im Viertel, *m.*

Перекро́їти, *v. a.* durchschneiden.

Перекрóплене, *n.* das Destillieren, *Пол.*

Перекрóг, *m.* Durchschnitt, Durch-

Перекружа́ти, *v. a.* (rundes) Holz rundum durchhauen.

Перекруте́нь, -тня, *m.* verzogenes, verkrümmtes Wesen, *Ст.*

Перекрута́ти, перекру́чувати, *v. a.* verdrehen, verkrümmen.

Перекру́тка, *f.* перекру́чене, *n.* Verdrehung, schädliche Aenderung, Umbildung, *f.*

Перекува́ти, переку́ти, *v. a.* umschmieden; anders in Ketten schlagen; umhämmern; 2) vom Kuckuck: das „ку-ку!“ verlauten lassen, *Ме.* 463.

Перекуйóвдити, *v. a.* entstellen, verzerren.

Перекупáти, (-купáти, -купля́ти), *v. a.* kaufen u. wiederverkaufen; ко́го jmdn im Handel überbieten; 2) bestechen.

Переку́пець, -пця, переку́пник, *m.* Händler, Zwischenhändler, Trödler, Kleinkrämer, *m.*; 2) *s.* Підку́пник.

Переку́пка, *f.* Trödlerin, Höckerin, *f.*

Переку́пля, *f.* Zwischenhandel, *m. У.*

Перекупни́й, *a. s.* Підку́пний.

Перекура́ти, *v. a.* durchbrauchen; -ра́uern.

Перекуси́ти, (-ку́шувати), *v. a.* durchbeissen; 2) щóсь ein wenig essen, einen Imbiss nehmen.

Переку́ска, *f.* Imbiss, Zubiss, *m.*

Переку́тня, *f.* Diagonale, *f.*

Перелáвка, *f. s.* Лáвка 2).

Перелагоджувати, *v. a.* amar-

beiten, umsetzen.

Перелад, *m.* Н. 129 s. Пóлад; нї ладү нї переладу gar keine Ordnung.

Переладити, *v. a.* umformen, reformieren, *ВБ.*

Перелаз, *m.* das Uebersteigen; 2) ein Stück Zaun zum Hinübersteigen eingerichtet, Schlötel, *m.*; 2) s. Переступень.

Перелазити, *v. n.* s. Перелазити.

Перелажати, *v. n.* müssig liegen; sich verlegen.

Перелестник, (-лесник), *m.* der Teufel in Gestalt einer geliebten Person Ч. I. 193; Ehe-teufel, Asmodi, *m.*; 2) nächtliche Samenergiessung, Pollution, *f.*

Перелёт, *m.* das Ueberfliegen, *n.* Strich, Zug der Vögel, *m.*; 2) Anthyllis vulneraria; 3) Oenothera biennis.

Перелёта, лободá —, *f.* Chenopodium bonus Henricus; 2) Anemone alpina.

Перелётний, *a.* Zug-, Strich-, Wander-.

Перелів, *m.* das Ueberfließen, *pl.* переліви melodische Modulationen, Läufer, *pt.*

Переливати, перелити, (-лїти), *v. a.* von neuem übergießen, umgiessen; 2) — ся überfließen, -laufen.

Перелівки, *pl.* то не — das ist kein leichtes Spiel, kein Spass. [melodisch.]

Перелівно, *adv.* Фр. überströmend;

Перелицьованє, *n.* Travestie;

Travestierung, *f.*

Перелицювати, *v. a.* travestieren, *Кч.* 362; umkleiden; 2) umwenden (e. Kleid).

Переліг, -огу, *m.* s. Обліг.

Перелізти, *v. a.* über-, hinübersteigen, -klettern; durchkriechen.

Перелік, *m.* К. — дати, Rechen-schaft geben. [Zählung, *f.* s. Перекличка.

Переліка, *f.* Кв. 217 Berechnung,

Переліс, *m.* Н. 291. Еф. 21 s. Прá-ліс, прóліс, прїліс.

Переліска, *f.* s. Прóліска.

Перелісок, -ска, *m.* quer sich zie-hendes Wäldchen, Фр.; Baumgruppe, *f.* У.

Перелїтати, перелетїти, *v. n.* durch-, hinüberfliegen, durchstreichen, -ziehen.

Перелїчїти, *v. a.* zählen, berechnen.

Перелїчник, *m.* Perlenfischer, *m.*

Перелїництво, *n.* Perlenfischerei, *f.* Пар.

Переловити, *v. a.* auffangen, auf-greifen. [115, Krämpfe, *pl.*

Перелогги, *pl.* Art Krankheit, Ч. I.

Перелогувати, *v. n.* brach liegen.

Переложити, *s.* Перекладати.

Перелом, *m.* Durchbruch, *m.* Krisis, *f.*

Переломá, *f.* на когó зробїти з ким перелóму gegen jmdn sich mit einem Anderen verbinden.

Переломати, (-ломити, -ломлю-вати), *v. a.* durch-, zerbrechen; * über-wältigen; — ся zum Durchbruch kommen.

Переломленє, *n.* Brechung, *f.* Пол,

Переломно, *adv.* arpeggio, mit ge-brochenen Accorden.

Перелупати, *v. a.* — очї glotzen.

Перелупити, *s.* Переломати.

Перелюбець, -бпя, перелюбник, *m.* Ehebrecher, der Unzüchtige, *К.*

Перелюбїти, *v. a.* zu viel lieben, sich satt lieben.

Перелюбний, *a.* ehebrecherisch, *К.*

Перелюбниця, *f.* Ehebrecherin;

Hure, *f.* unzüchtiges Weib, *К.*

Перелюбство, *n.* Ehebruch, *m.* Un-zucht, *f.* К. [tzen, *n.*

Переляк, *m.* Schrecken, *m.* Entse-

Перелякати, *v. a.* erschrecken;

— ся (sich) sehr erschrecken; переля-каний, *ptc.* erschrocken, voll Angst.

Перелячї, перелягати, *v. n.* im Liegen den Platz wechseln. [Russine.]

Переляшок, -шка, *m.* Ф. polonisierter

Перемавлати, *s.* Перемовити.

Перемагати, *v. a.* überwältigen, übermögen, überwinden; überwiegen, vorherrschen. [schmieren; durchstreichen.]

Перемазати, *v. a.* von neuem

Переман, *m.* К. переманєнє, *n.* das Herüberlocken.

Переманїти, (-манювати), *v. a.* herüberlocken, an sich locken. [Regen.]

Перемарчити, *v. n.* vom leichten

Перемеженїти ся, М. II. 116 durchbrechen, (*v. n.*) zum Durchbruch gelangen, glücklichen Ausgang nehmen.

Перемєжувати, *v. a.* von neuem ein Feld messen; 2) die Grenzen (Raine) hin u. her verrücken, verschieben.

Перемєйска, *f.* Nbfд des Прут.

Перемєлювати, *v. a.* s. Перемолоти.

Перемерзати, перемєрзнути, *v. n.* durchfrieren.

Перемёрти, *v. n. s.* Перемирати.
Перемесло, *n. (Фр.) s.* Перевесло.
Перемести, (-мечу, -мечеш) *v. a.*
wieder ausfehen, -kehren.

Перемёт, *m.* на -ті стати комусь im
Wege stehen, hinderlich sein, *M+B.379.*

Переметати, (-мечу, -мечеш) *v. a.*
hinüberwerfen, auf e. andere Stelle werfen.

Переметушити, *v. a.* durcheinander,
zerwühlen, zerstampfen, *Фр.*

Перемешкати, (-мешкувати) *v. n.*
eine Zeitlang an einem Orte wohnen.

Перемивати, переміти, *v. a.*
nacheinander durchwaschen, -spülen.

Перемівка, *f.* das Schlämmen, *Пол.*
Переміяжити, (-мяджити) *v. a.*
durcheinander todt kneten, schlagen.

Перемікати, *v. a.* durchraufen;
перемікати товари Schleichhandel trei-
ben, *Пар.* [Промінати.

I. Перемінати, перемінати, *v. n. s.*

II. Перемінати, перемняти, *v. a.*
von neuem durchkneten, dheinander knit-
tern, -drücken; 2) — ся fast vergehen;
b) unschlussig sein, *Левч.*; перемняло
ся hat sich beschwichtigt.

Перемір, *m.* *Др.* переміре, *n. Ков.*
Шар. Friedensschluss, Friedensvertrag;
Frieden, *m.*; 2) Waffenstillstand, *m.*

Перемирати, *v. n.* nacheinander
ganz aussterben. [versöhnen.

Перемирати ся, (-мирати ся), sich

Перемислити, перемисляти, *v. n.*
nach-, überdenken, überlegen; viel durch-
denken. [finderisch, *Пол.*

Перемисльний, *a.* sinnreich, er-
Перемітник, *m.* Schleichhändler,
Schmuggler, *m. Пар.*

Перемішль, *m. Ваг.* 139 s. Промисл.

Перемішляне, *n. Пол.* das Durch-
denken, Erwägen.

Перемішлянин, *m.* Einwohner,
Bürger der St. Перемішль.

Переміг, -огу, *m. Пар. s.* Переміга.

Переміна, *f.* Veränderung, Abwechse-
lung, *f.* Wechsel, *m.* Verwandlung; Ab-
lösung, *f.* Ч. V. 960; 2) Gang bei Tische,
m.; 3) s. Перепіранка, *Ос.* (61) I. 292.

Перемінити, (-мінати, -мінюва-
ти) *v. a.* verändern, vertauschen, ver-
wandeln. [abwechselnd.

Перемінка, *f.* Austausch, *m.* в -нку
Перемінний, *a.* wechselnd, *R.* ver-

änderlich, unstet; variierend.

Перемінник, *m.* Verwandler, *m.*

Перемінність, перемінчивість,
-ости, *f. Под.* Veränderlichkeit, Unbe-
ständigkeit, *f.* Wechsel, *m.* [мінний.

Перемінчивий, *a. Под. s.* Пере-

Перемірити, (-мірати, -мірюва-
ти) *v. a.* noch einmal messen, ummessen.

Перемістити, (-міщати) *v. a.* an-
ders stellen; auf e. andere Stelle setzen;
versetzen; — ся *Др. c.* 127 die Plätze
wechseln.

Переміт, -іту, *m.* das zweite Mal
umgepflügter Acker, Zwiebrache, *f.*; 2)
Lücke, *f.*

Переміть, -оти, *f. s.* Мотоу, мотоу.

Перемітати, *v. a. s.* Перемісти.

Переміти, *pl.* зложити гвєри в —
in Pyramiden. [2) kleiner Fussteg.

Перемітка, *f.* Kopftuch der Frauen;

Перемітний, *a.* verschieden, viele-
rlei, mancherlei; -ої загра́ти ab-
wechselnd in Tonart *Гол. III.* 497.

Перемітувати, *v. a. s.* Переме-
тати; wechseln (*B.*).

Перемішати, (мішувати), *v. a.*
vermischen, untereinander mengen.

Перемішка, *f.* Mischung, Vermi-
schung, *f.*; 2) das in die Mitte kommt,
versetzt wird *H.* 241. [untermischt.

Перемішне, *adv. M. III.* 137 ver-
Перемлілий, *a. db.* Hunger erschöpft.

Перемняти, *s.* Перемінати II.

Перемова, *f. Б.* s. Перека́; 2) Уе-
berredung, *f.*

Перемовити, (-мовляти), *v. a.* ко́го
до себе jmdn auf seine Seite überreden,
bringen, locken; — ся unterhandeln; b)

— ся з ким böse Worte wechseln, hadern.

Перемовочча, *f. dim.* vom Mädchen
das für sich einnehmen, überreden kann,
Ме. 178.

Переміга, *f. s.* Заміга, Uebergewicht,
n. Oberhand, Ueberlegenheit, *f. Mi.* II.

29. *Левч. pl.* в перемігити з ким mit
jmdm um den Vorrang streiten, wetteifern.

Перемігати, *v. a. s.* Перемагати;
— ся sich durchschlagen. [ревець.

Перемієць, -оїця, *m. s.* Пере́м, пе-

Переміжний, *a.* übermächtig.

Перемілити, (-молувати), *v. n.*
(— ся) zu Ende beten; 2) *v. a.* erflehen.

Перемолодніти, *v. n.* nicht mehr

jung sein. Зѳ. [durchmahlen.

Перемолѳти, (-мѳлювати), *v. a.*

Перемолотѳти, (-молѳчувати), *v. a.* durchdreschen.

Перемотѳти, (-мѳтувати), *v. a.* anders wickeln, aufhaspeln.

Перемѳти, *pl. Ф.* (Поез. (68) 124) зѳрѳя в перемѳтах *s.* Перемѳти?

Перемѳчѳ, *s.* Перемагѳти.

Перемудруватѳти, *v. a.* überlisten.

Перемѳлина, *f.* Tümpel, Sumpf, *u.* Lache, *f.*

Перемѳлѳти, (-мѳлювати), *v. a.* durchspülen, -waschen, -brechen (*v.* Wasser).

Перемѳчѳитѳ, *v. a.* noch einmal, nacheinander, viele martern, quälen; ermüden; — *ся* sich abmergeln, *s.* abarbeiten.

Перенѳем, *m.* Aftermiete, *f.*

Перенаймѳти, (-ѳитѳ) *v. a.* abmieten.

Перенайтѳ. *v. a.* когѳ versöhnen; jmdn um Verzeihung bitten.

Перенѳсене, *n.* das Uebertragen, Hinüberbringen, *n.* Uebertrag, *m.* Versetzung, *f.*

Перенѳсти, *v. a. s.* Перенѳситѳ.

Перенѳзина, *f.* Querthal, *n.*

Перенѳзувати, (-ниѳати), *v. a.* anders aufreihen (корѳлі &); 2) — *ся* sich halbieren. [переймѳти.

Перенимѳти, *v. a. s.* Перенѳитѳ;

Переницѳватѳти, *v. a. s.* Перелицѳватѳти 2).

Перенѳс. -ѳсу, *m. s.* Перенѳсене; 2) das Hinübertragen der gesegneten Hostie am „Великий Вхѳд“ des Hochamtes; 3) normale Lage der Gebärmutter, Ч. IV. 5.

Перенѳсе, (-нѳсе), *n.* der Raum zwischen den Augen od. Nasenlöchern, С. II. 22; 2) das erste Band vorn an den Schlittenkufen.

Перенѳсове, *n. s.* das vor.

Перенѳсини, *pl. s.* Перенѳсене; die Heimführung der Neuvermählten, der jungen Ehefrau zu ihrem Ehemanne.

Перенѳситѳи, (-нѳшувати), *v. a.* über-, hinübertragen -bringen; anderswohin bringen, versetzen; 2) — багѳто гѳря viel Unglück ertragen, ausstehen; 3) über die normale Zeit hinaus schwanger (trächtig) bleiben; 4) — *ся* um-

ziehen, seine Wohnung verändern, wohin übersiedeln.

Перенѳсиця, *f. s.* Перенѳсе 1), Obertheil der Nase, *m.* Stirn, *f.* Metopon, *n.*

Перенѳний, *a.* figürlich, metaphorisch, übertragen, *Пар. Фр.* [chen, *n.*

Перенѳник, *m.* Versetzungszeit

Перенѳчувѳти, *v. a.* und *v. n.* übernachten, ü. lassen.

Перенѳхати, *v. a.* auswittern; 2) — *ся* з кѳм § sich mit jmdm heimlich verabreden.

Перенѳитѳи, *v. a. s.* Переймѳти; auf-, übernehmen; — *ся* *M.* II. 73 schwächer werden, nachlassen; aufhören: сѳла, вѳтер, дощ etc.

Переоображѳти, (-образѳитѳи), *v. a.* ver-, umwandeln, umbilden; — *ся* Metamorphose erleiden.

Переообраза, *f. B.* переображене, *n.* Verwandlung, Metamorphose, *f.*

Переоудѳти, *s.* Передягѳти.

Переоунѳчѳитѳи, *v. a. s.* Переоунѳчѳитѳи.

Переоунѳхати, *v. a.* nacheinander alles stampfen.

Переоура, *f. s.* Розплѳга.

Переоураѳти, (-ѳрувати), *v. a.* umpflügen, stürzen.

Переоудѳти, (-удѳувати), *v. n.* bisweilen, allmählich fallen (дощ, снѳг &); -ѳе-уѳ копѳйка daun u. wann fällt zu, kommt ein.

Переоудѳитѳи, *a.* veränderlich, unstet; оуц mit Unterbrechung; -е лѳто Sommer in dem oft der Regen fällt.

Переоудѳитѳи, (-удѳитѳи) *v. a.* durchbrennen; 2) den Ofen zu stark heizen.

Переоудѳка, *f.* Querbinde, *f.*; 2) — Венѳри (Cestum Veneris), *Пол.*

Переоудѳсти, *v. n. s.* Переоудѳитѳи; — *ся* wegen Hunger eingefallene Bauchflanken bekommen, am Körper abfallen.

Переоудѳчѳник, *m.* Wachtelhund, *m.*

Переоудѳчѳця, (*d.* -ѳчка, -ѳлочка, -ѳловька, -ѳлка, -ѳлюшка), *f.* перепѳл, (-ѳлочок, -ѳловько), перепѳлѳх, *M.* II. 290. *m.* Wachtel, *f.* (Coturnix dactylisonans); 2) Art гаѳвка; *adj.* перепѳлѳчѳй, перепѳлончѳв *Кол.* I. 172. 185.

Переоудѳчѳкати, *v. n. B. s.* Підпѳлѳчѳкати. [Перепѳлѳчѳитѳи, перепѳлѳчѳитѳи & перепѳлѳчѳитѳи & перепѳлѳчѳитѳи, *v. a.* durchwaschen.

Перепередіти, *v. a.* *Ф.* zuvorkommen, übertreffen.

Переперти, (-пирати), *v. a.* когб jmdn in der Disput überwinden; щось das Seinige durchsetzen.

Переперчити, *v. a.* zustark pfeffern.
Перепечайка, (-печка), *f. s.* Перепічка.

Перепечатувати, (-печатати), *v. a.* umsiegeln; 2) abdrucken, nachdrucken.

Перепечі, (-пекті), *v. a.* zu scharf backen; durchbacken, durchbraten.

Перепивати, перепіти, *v. a. s.* Пропивати; 2) щось кому jmdm (bes. dem Bräutigam od. der Braut) beim Ausleeren des Glases schenken, schenkend bestimmen *Kol. I.* 311; — до когб (gegenseitig) jmdm zurinken; 2) перепіти ся дес Сауфен, der Trunksucht schon überdrüssig werden. [sägen.]

Перепилувати, *v. a.* durchfeilen;

Перепінаня, *n.* знаки-ня, Interpunctionszeichen, *pl.*

Перепиніти, (-пінювати), -піняти) *v. a.* hindern, unterbrechen, hemmen; in die Rede fallen, *Кл.* [*n. Бор.*]

Перепинка, *f.* Beistrich, *m.* Komma,

Перепіранка, *f. H.* 219. abgetragenes Hemd zum Anziehen während ein zweites (besseres) gewaschen wird, *vgl.* Переперати.

Перепись, *f.* Revision, Conscription, Zählung des Volkes, *f. C.* I. 229.

Переписати, (-пісувати), *v. a.* umschreiben, wieder abschreiben, на чьcro ins Reine schreiben; überschreiben; — на когб щось jmdm etw. gerichtlich verschreiben, zuerkennen lassen, auf jmdn etw. übertragen; 2) — ся sich von neuem anders wo einschreiben lassen; *b)* — ся з ким mit jmdm correspondieren, im Briefwechsel stehen.

Переписка, *f.* Briefwechsel, *m.* Correspondenz, *f.* [2] *s.* Переписка.

Переписуваня, *n.* das Abschreiben;
Переписуватель, *m.* Abschreiber, *m.*

Перепит, *m. K.* Streitfrage, *f.*

Перепитати, (-питувати), *v. a.* (— ся) за ким (чим) nach jmdm (wornach) fragen, sich erkundigen; jmdn erfragen, ausfindig machen; 2) когб durchprüfen.

Перепитуваня, *n.* das Nachfra-

gen; 2) das Durchprüfen; 3) Gespräch, *n.* Unterredung, *f. K.*

Перепих, *m.* Pracht, *f.* Prunk, *m. Cm.*

Перепихати, *s.* Перепихати.

Перепихіцьнути ся, *§. Фр.* umstürzen. [ges Zwieback, *Зак.*

Перепієць, -ійця, *m.* Art würzi-

Перепій, -ію, *m. s.* Пропій, *vgl.*

Перепивати 2). [репій geh.]

Перепійний, *a. Ч. IV.* 677 zum пе-

Перепійщина, *f.* Getreide od. Stück Vieh zum перепивати 2) bestimmt, *Kol. I.* 319.

Перепікати, *v. a. s.* Перепечі.

Перепіч, *f. Me.* 163 *s.* Пріпічок.

Перепічка, (-пічка), *f.* kleines Brodlaib vom übriggebliebenem Teig gebacken (vorn an der перепіч); solches (ordinäres) Osterbrod; Art Käsekuchen zu Ostern.

Переплавити, (-плавляти), *v. a.* Erze, Metalle läutern, umschmelzen, *K.*

Переплавна середя, *H.* 10 *s.* Прява *s.* (переполовєние 50-наці).

Переплакати, *v. a.* durchweinen.

Переплатити, (-платувати), *v. a.* zu theuer bezahlen.

Переплести, переплітати, *v. a.* durch-, ver-, einflechten; durchziehen, -weben; in einander verschlingen; einbinden (e. Buch) *ГШ.* [binder, *m.*

Переплєтник, (-єтчик), *m.* Buch-

Переплигнути, *v. a.* überspringen, *He.*

Переплєсти, переплівати, *v. n.* hinüber, durchschwimmen, hinüberschiffen; vorbeischwimmen; 2) durchfließen, vorbeifließen. [Art Stickerei.]

Переплитовічка, *f. Kol. I.* 48. 347

Переплітка, *f. s.* Зплітка.

Переплуг, *m. H.* 39?

Переплутати, (-плутувати), *v. a.* durch-, verwickeln, verschlingen, verwirren. [Beziehungen, *pl.*

Переплутти, *pl. Вах.* Connexionen,

Переплутні, *pl.* verwickelte Sachen, *Зак.* [spannen; 2) anders anbinden.]

Перепніти, (-пінати), *v. a.* durch-

Переповісти, (-повідати), *v. a.* nach-einander alles durchgehends erzählen.

Переповненя, *n.* Ueberfüllung, *f.*

Переповніти, (-повніти), *v. a.* überfüllen, zu voll machen.

- Переподати, *v. a. Mx.* mittheilen.
 Перепоймати, перепомнати, *v. a.* когб jmdm in die Quere kommen; etw. (ein Zauberwerk) vereiteln, (*Ф.*).
 Перепоїти, (-поїувати), *v. a.* betrunken machen.
 Переполовінити, (-половіти), *v. a.* zur Hälfte theilen, halbieren, *He.*
 Переполоскати, (-лок-полікувати), *v. a.* wieder ausspülen, leicht waschen.
 Переполбти, (-полювати), *v. a.* von neuem jäten.
 Переполох, *m.* Bestürzung, *f.* Schrecken, Schreck, *m.* Auffahren dh e. Schreck; 2) d. Krankheit in folge dessen.
 Переполошіти, *v. a.* erschrecken; *ptc.* -лошений, -лоханий sehr scheu gemacht, bestürzt. [(Eryngium camp.) *Вол.*
 Переполбшник, *m.* Mannstreu, *f.*
 Перепбна, *f.* Hindernis, *n.*
 Перепбнити, *v. n. s.* Перепиніти.
 Перепбнка, *f. Пол.* Scheidewand, — груднй Zwerchfell, *n.*
 Перепбчений, *a.* vom Schweiss durchdrungen, durchschwitzt. [Station, *f.*
 Перепбчнок, -нку, *m.* Rastort, *m.*
 Перепбчїти, *v. n.* ein wenig rasten, ausruhen; *adj.* перепбчїлий der geruht hat (-е боле &).
 Перепбсати, *v. a.* umgürten, umbinden; — ся sich anders umgürten.
 Перепрбава, *f.* Uebersetzen über einen Fluss, *n.* Uebergang über eine Brücke etc *m.* Ueberfahrt, *f.*
 Перепрбвїти, перепрбвїти, *v. a.* hinüberführen, übersetzen, durchführen; — ся sich — lassen, einen Ort passieren.
 Перепрбгнїти, *v. a.* sehr begehren.
 Перепрбти, *v. a. s.* Перепербти.
 Перепрбшати, *s.* Перепросїти.
 Перепрїця, *f.* Zebra-Schnecke, *f.*
 Перепрїти, *v. n.* durchschwitzen.
 Перепрбвдженє, *n.* Durchführung, Ausführung, Vollbringung, *f. T.*; 2) Uebersiedlung, *f.* Wohnwechsel, *m.*
 Перепрбдїти, (-прбвджувати), *v. a.* hinüberführen, -leiten; 2) — ся sich übersiedeln, umziehen.
 Перепрбдвєць, -вця, *m.* Wiederverkäufer, Aufkäufer, *m.*
 Перепрбдаж, *f.* Wiederverkauf, *m.*
 Перепрбдати, *v. a.* nach u. nach verkaufen; перепрбдувати, wiederverkaufen, einzeln verkaufen.
 Перепрбс, *m. Ко.* 198 Streit, *m.*
 Перепрбсїни, *pl.* (-прбсїня, *n.* -прбсїнка, *f.*) Abbitte, Bitte um Verzeihung, *f.*
 Перепрбсїти, (-прбсїувати), *v. a.* когб jmdn um Verzeihung bitten, abbitten; — ся зким sich mit jmdm aussöhnen. [spannen.
 Перепрбгати, (-прбгї), *v. a.* um-
 Перепрбдати, (-прбдїти), *v. a.* (alles) nach u. nach aufspinnen.
 Перепрбд, *m. Mx.* Schrecken, panischer Schrecken, *Гол.* Bestürzung, *f.*
 Перепрбдїти, *v. a.* jmdn heftig erschrecken; — ся erschrecken (*v. n.*) перепрбджений, *ptc.* heftig erschreckt.
 Перепрбрхнути, *v. n.* durch-, vorbeifliegen, vorüberflattern.
 Перепрбскати, перепрбсїти, *v. a.* durchlassen, einen nach dem anderen vorbeigehen lassen; 2) durchschlagen; durchsehen; 3) — майно verthun, verschwenden; 4) — ся einander ablösen (bei der Arbeit).
 Перепрбст, *m.* Durchlass, Destillirapparat, *m.*; 2) entzwei dhsägtes Fass (eine Hälfte). *Нис.*
 Перепрбгати, (-прбгїувати), *v. a.* verwickeln, verwirren; 2) anders festeln (*кбнї*).
 Перепрбгте, *n.* Kreuzweg, Scheideweg, *m. He.* на перепрбгї mitten im Wege, unterwegs; 2) Haus am Wege (zum Ausruhen), *n. Ко.* 150.
 Перепрбхати, (-прбхїти), *v. a.* durchstossen, -stecken, -zwängen; — ся sich durchschlagen, -drängen.
 Перепрбт, *m.* Перепрбтиха, *f.* Namen zweier Grabhügel *Зан.* I. 293 (im Wasylkower Bezirke). [пнїти.
 Перепрбти, (-прбтїти), *v. a. s.* Перепрбтїти.
 Перепрбжати, (-прбжїти), *v. a.* durchdringen, empfindlich treffen, verletzen; bestürzt machen; *impers.* vom partiellen Schlagfluss, Lähmung, &.
 Перепрбвлївїй, (*рбзний, В.*) *a. s.* Пропрбвлївїй.
 Перепрбстати, *v. a.* überwachsen, im Wuchse jmdn übertreffen; 2) durchwachsen.
 Перэрава, *f.* Unterbrechung, *f.* Unter-

lass, *m. Zap.*; 2) Cichorium intybus); 3) Wiesengeld, *n. (Lysimachia nummularia).*

Перерва́ти, перерива́ти, *v. a.* durch-, zerreißen; 2) unterbrechen, stören; кому́ — in die Rede fallen.

Перерече́ ся, (-ріка́ти ся) з ким mit jmdm e. Wortwechsel haben, hadern, *Ф. Гол. III. 32.*

Перержа́вити, *v. n.* durchrosten.

Перерив, -рву, *m. Ос. (61) IX. 177. s. Перерва 1).*

Перерива́ч, *m.* Unterbrecher, *m. Пол.*

Перерива́ти, *v. a.* durchwühlen, -graben.

Перері́дний, *a. Ос. (62) VIII, 18?*

Перері́з, *m.* Durchschnitt, *m.* на — quer durch.

Перері́зати, (-різува́ти) *v. a.* durchschneiden, -sägen; 2) viel schlachten, vielen den Hals abschneiden.

Перері́чка, *f.* Wortwechsel, *m.*

Переро́б, *m. Ки.* переро́блене, *n.* Umwandlung, Abänderung, *f.*

Перероба́ти, (-робля́ти), *v. a.* umarbeiten, umschaffen; 2) bearbeiten, ver-, durcharbeiten, durchnehmen.

Переро́бний, *a.* -а в́анщина Verpflichtung zur Arbeit für eine Entlohnung nebst Abgaben in Naturalien ausser der gewöhnlichen Frohne, *f.*

Переро́бдіти, *v. a.* wieder verändert gebären; umwandeln; neu beleben; — ся ausarten, entarten *II.*

Перероста́ти, *v. a. s.* Перераста́ти.

Переру́б, *m.* Fach, *n.* Schublade, *f.*; 2) Geiße, *f. s.* Переру́б 2). [durchhauen.

Переруба́ти, (-ру́бувати), *v. a.*

Переря́джува́ти, (-ряді́ти), *v. a.* überarbeiten, anders ordnen; 2) ver-, umkleiden; — ся sich *Кс. 312.*

Переря́жка, *f. Др.* переря́жене, *n.* das Umkleiden.

Переса́да, *f.* Uebertreibung, Ueberspannung, *f.* das Zuweitgehen, *Пар.*

Переса́джува́ти, (-сади́ти), *v. a.* umsetzen, um-, verpflanzen, versetzen; 2) — ко́нім über etw. setzen; 3) übertreiben, zu weit gehen, zu viel von etw. nehmen. [spannt, *Пар.*

Переса́дний, *a.* übertrieben, über-

Пересакува́ти, *v. a.* §. trennen, scheiden.

Пересві́снути, (-свиста́ти), *v. a.* durch-, überpfeifen; im Pfeifen übertref-

fen; * verjuxen; — ся wechselsweise einander zupfeifen.

Пересві́д, *m. В.* Уеберzeugung, *f.*

Пересві́дчене, *m. Не. (xm. 89)* Aussicht, Anschauung, *f.*

Пересві́дчити, (-а́ти), *v. a.* überzeugen; — ся sich —. *Оц. §. 582.*

Пересе́лене, пересе́леньство, *n.* Uebersiedelung, Versetzung; — на́родів Völkerwanderung, *f.* [siedelnde.

Пересе́ленець, -нця, *m. der Ueber-*

Пересе́ляти, (-се́ляти, -се́лювати), *v. a.* übersiedeln, versetzen; — ся sich anderswo niederlassen.

Пересе́рдє, *n.* Zorn, Groll; Unwille, *m.*

Пересе́рдити ся, *Ч. IV. 418* auszürnen, ausgrollen, mit dem Aerger genug haben, im Zorn nachlassen.

Пересі́діти, (-сі́джувати), *v. n.* eine Zeitlang sitzend zubringen, sitzend abwarten; у ко́го — oft wo sitzen, bei jmdm zu sitzen, zu wohnen pflegen.

Пересі́ляти, *s.* Пересе́ляти.

Пересі́лене, *n.* Ueberwältigung, Uebermannung, *f.* — хоро́би das Nachlassen der Krankheit, Krisis, *f.* — лі́тне etc. *Ваз.* Sonnenwende, *f.*

I. Пересі́ляти, (-сі́лювати), *v. a.* überwältigen, übermannen, *Др. с. 231. III. II. 103;* — ся nachlassen (хоро́ба &).

II. Пересі́ляти, (сі́лювати), *v. a.* durchschlingen, -knüpfen. [dung. *f.*

Пересі́лка, *f.* Ueberschickung, Sen-

Пересі́п, *f. Не. m.* umschütteter Damm; Sandbank quer bei der Mündung e. Flusses liegend, *f.*

Пересі́пати, (-сі́пувати), *v. a.* über-, um-, hinüberschütten, -giessen; — ха́ту & eine Hütte umbauen; 2) über das Mass schütten, aufwerfen; — ся *P. II. 107* mit dem Schütten tändeln.

Пересі́яти, *v. a.* übersätigen.

Пересі́хати, пересі́хнути, *v. n.* zu sehr trocknen, vertrocknen.

Пересі́вати, пересі́яти, *v. a.* (von neuem) durchsieben; 2) durchsäen.

Пересі́дати, пересі́сти, *v. n.* und — ся sich anderswohin setzen, umsteigen; — ко́го von der schlecht geschluckten Speise; — ся * nachlassen: морбз *Ч. I. 32, сла́бість, робо́та* etc.

Пересі́длати, *v. a.* umsatteln.

Пересі́ль, *m. Н. 243* Uebersalzen,

- n. s.* Недосіль. [*m.* Пересіч, *f.* *Нар.* Durchschnittspunkt, Пересіча, *f.* *СМ.* Durchschnitt, *m.* das Durchschneiden.
Пересіченє, *n.* *Оц.* 579 пересічка, *f.* *Ог.* Einschnitt, *m.* Cäsus, *f.*
Пересічї, (-січї), *v. a.* entzwei-, durchschneiden, -hauen; 2) durchpeitschen.
Пересічний, *a.* durchschnittlich, Durchschnitts-; *adv.* -но im Durchschnitt; -а тóчка Schneiderpunkt, *m.* *СМ.*
Пересїяти, *s.* Пересївати.
Перескáz, *m.* Erzählung, *f.*
Перескáза, *f. s.* Перешкóда.
Перескáзати, (-скáзувати), *v. a.* ganz (würdig) aussprechen, aussagen; 2) wieder erzählen, das Gehörte nachsagen.
Перескаком, *M. II.* 114 перескоком, *adv.* sprunghaft, desultorisch.
Перескáкувати, (-скóчити), *v. a.* über-, hinüberspringen. [*rung, f.*
Перескáрга, *f.* Störung, Behinderung.
Перескаржáти, *v. a.* behindern, stören. [kleinen Burschen, *Kol. I.* 190.
Перескíчки, *pl.* Art Osterspiel der Перескíчний, *a.* — рік *s.* Переступний.
Перескóк, *m.* Uebersprung, *m.* Lücke, *f.*; *pl.* Seitensprünge, Schleichwege, Kunstgriffe, *pl. T.* [heit überstehen.
Переслабувати ся, längere Krank-
Переслáти, *v. a.* überschicken, -senden *s.* Переслáти. [suchen.
Переслáдити, *v. a.* nochmals unter-
Пересловянити ся, sich slavisieren. [do administrieren.
Переслугóбувати ся, excursion-
Переслужїти, *v. n.* eine Zeitlang dienen; -яла ся Служба Бóжа wurde abgehalten. [hören; überhören.
Переслúхати, *v. a.* zu Ende Alles
Переслúга, *f. s.* Переслúг etc.
Переслмїяти, *v. a.* корó länger lachen als jmd. [(mehrere Sachen), *ГШ.*
Пересмотрїти, *v. a.* durchsehen
Переснїти, *v. a.* durchträumen.
Переснувати, *v. a.* hindurchweben, -stricken; aufziehen, spinnen.
Переснúг, *m.* переснúга, *f.* Streifen, Strich, *m.* Reihe, *f.* [mit Streifen.
Переснúговати, *a.* gestreift,
Переснúдити, *v. n.* *Гол.* kümmerlich durchleben, -kränkeln; vegetieren.
- Пересóбуванє, пересóбувати, *He. s.* Пересувáти etc.
Пересолáти, (-сóлювати), *v. a.* übersalzen; 2) * übertreiben, über die Schnur hauen; zu theuer bezahlen.
Пересóнь, *m.* der erste Schlaf.
Переспа, *f.* Aufschütt, *m.* дві -пí прóса опихáти zwei Aufschütte Hirse enthülsen. [ся ein wenig schlafen.
Переспáти, *v. a.* durchschlafen; — Переспиткувáти, *v. a.* durchprüfen.
Переспів, *m.* nochmaliges Singen, Nachgesang, *e.* übersetzte Dichtung, *K.*
Переспівáти, *v. a.* durchsingen.
Переспїти, *v. n.* zuvorkommend eingreifen, vorgreifen; 2) überreif werden.
Переспорїти, *v. a.* корó (im Streit, in *e.* Disput) jmdn überwinden; über-treffen *Кв.* 231; Oberhand gewinnen, überzeugen, *C. I.* 193.
Переспрáва, *f.* Verhandlung, *f.*
Пересправлáти, *v. a.* verhandeln (щось в ким).
Перестáва, *f.* Schleuse, Wehr, *f.* Damm, *m.*; 2) Umänderung, Umkehrung, Conversion, *f.* *Ил.* [halten.
Перестáвати, *v. n.* aufhören, inne-
Перестáвити, (-ставлáти), *v. a.* umsetzen, umstellen, versetzen; 2) umbauen; 3) — ся * *M.* ins selige Jenseits übergehen [престав-].
Перестáвка, *f. dim. s.* Перестáва; quer gelegtes Vogelnetz; 2) Versetzung; Permutation, *f.* (in *d.* Mathem).
Перестáнь, *f. Me.* 363. *Ч. I.* 86. перестан, *m.* *He.* das Aufhören, Unterbrechung, *f.* Unterlass, *m.* [Перестáва 2).
Перестáновá, *f.* Umwandlung, *f. s.*
Перестáновїти, *v. a. s.* Перестáвити 1).
Перестарїти ся, veralten, zu alt werden; перестарїлий, *a.* veraltet, obsolet.
Перестáти, *v. n. s.* Перестáвати.
Перестебнувати, *v. a.* durchsteppen. [das Bett ummachen.
Перестелáти, (стéлювати), *v. a.*
Перестерéчи, (-стерїгáти), *v. a.* warnen, auf etw. aufmerksam machen; verhüten.
Перестїйний, *a. s.* Перестóялий.
Перестїльниця, *f. Ваг.* 142 *s.* Пó-стїль?

Пересторога, *f.* Warnung, Ueberwachung, *f.*

Пересторона, *f.* Häuserreihe, *f.* III.

Перестороніти, *v. n.* auf die andere Seite, in fremdes Lager übergehen.

Перестобялић, (-стобяний), *a.* überreif; alt.

Перестобѣти, *v. a.* корó länger als ein Anderer (als etw.) stehen; 2) *v. n.* zu lange stehen: überreif werden.

Перестрадіти, (-страждати), *v. n.* s. Перетерпіти.

Перестрѣх *m.* plötzlicher Schrecken; 2) Giftwicke, *f.* (*Coronilla varia*).

Перестрѣшити, *v. a.* erschrecken.

Перестрибнѣти, (-стрибувати), *v. a.* überhüpfen, -springen.

Перестрижка, *f.* Vliess vom einjährigen Schafe, *n.*

Перестривати, *P. I. 3.* перестринути *M. II. 83.* *v. a.* begegnen, jmdm in den Weg kommen.

Перестрїй.-бю, *m.* (-стрїйка. *f.* Фр.), перестрѣнне, Umbau, *m.* Reform, Reorganisation, *f.* *T. ВВ.*

Перестрїлити, (-стрїлювати), *v. a.* durchschossen; — ся auf einander schiessen.

[ander, Beschiessen, *n.*

Перестрїлка, *f.* Feuern auf ein-

Перестрїт, -їту, *m.* Begegnung, *f.* böser, unglücklicher Zwischenfall, *s.*

Прїстрїт. [plex latifolia).

Перестрїтник, *m.* Melde, *f.* (*Atriplex latifolia*), перестрїч прицьвїточник, *m.* blauer Wachtelweizen (*Melampyrum nemorosum*).

[tor, *m.*

Перестроїтель, *m.* *Мог.* Reforma-

Перестроїти, (-строїювати), *v. a.* umbauen, umbilden, umgestalten, *У.*; umstimmen.

Перестрѣчувати, *v. a.* *Ч. V. 34* durchziehen, -wirken, -sticken.

Перестругати, *v. a.* nacheinander schnitzeln; 2) zu dünn schaben, zu viel abhobeln.

[Stampfen.

Переструна, *f.* Partie Hirse zum

Переструнчити, *v. a.* die Schafe bei der струнка (сторонка) zählen u. melken; übhrт nacheinander vornehmen, durchmustern, durchzählen, *У.*

Переступ, *m.* Uebertretung, Sünde, *f.* Vergehen *Кн.*; 2) *s.* Перѣстава 1); 3) *s.* Перѣступень.

Малоруско-німецкий Словар.

Переступати, (-їти), *v. a.* einen Fuss vor den anderen setzen, Schritt vor Schritt gehen; überschreiten, — через попіг über die Schwelle schreiten, gehen; *übertreten; 2) *v. n.* переступило комў на пѣтый рік jmd hat das fünfte Lebensjahr angefangen; місяць etc. переступає variiert.

Перѣступень, -пня, *m.* Gicht-Zaunrübe, Stinkwurz, *f.* (*Bryonia alba et dioica*).

Перѣступленє, *n.* *Зар. s.* Перѣступ 1).

Перѣступний, *a.* — рік Schaltjahr, *n.*; 2) eines Vergehens schuldig, *Фр.* verbrecherisch, *ВВ.* [ВВ.

Перѣступник, *m.* Verbrecher, *m.*

Перѣсув, *m.* Engpass, *m.*

Перѣсунанє, перѣсуненє, *n.* Verrückung, Verschiebung, *f.* das Uebertragen.

Перѣсувати, перѣсунути, *v. a.* verrücken, hinüber-, durchschieben, verschieben; — ся vorüber-, vorbeischleichen.

Перѣсуд, *m. gew. pl.* abermalige Durchsicht e. Processes, *АД. II. 136*; 2) die dafür zu bezahlenden Gebühren; obergerichtliche Appellation; 3) Nachrede, *f.* Gerede, *n.* üble Deutung, abfälliges Urtheil, -ge Kritik, Ausstellung, *f.* Vorwurf, *m.* *Кв. 149. 169.*

Перѣсудє, *n.* — брѣти, *Еф. 53. s.* Перѣсуд (и), 2).

Перѣсудїти, перѣсуджувати, *v. a.* einen Process von neuem durchsehen; 2) tadeln, durchziehen, bereden, verleumden; verurtheilen.

Перѣсудлївий, *a.* klug, vorsorglich, *Гл. б. 78.* [nen, drehen.

Перѣсукати, *v. a.* von neuem zwir-

Перѣсушїти, (-сўшувати), *v. a.* nacheinander trocknen lassen; 2) zu sehr trocknen. [durch reichen, auslangen.

Перѣсягати, (-сягнути), *v. n.* hin-

Перѣсякати, (-сякнути), *v. n.* durchdrungen werden, einsaugen.

Перѣтасувати, *v. a.* між соббю, *He.* mit einander vermischen, verwechseln.

Перѣтвїр, -бру, *m.* *ТР. 169* Umschaffung, Umformung, Umwandlung, Veränderung, Verarbeitung, *f.*

Перѣтворїти, (-творїти), *v. a.* umschaffen, umbilden.

Перѣтенѣтти, *v. a.* *M. II. 118* das

Netz durchreissen; ? * etw. durchsetzen.

Перетерпіти, *v. a.* erdulden, ausstehen, überstehen; — *зіжкою* sich vom Essen enthalten.

Перетёрти, перетирати, *v. a.* durchreiben, -schaben; — *ся*: *зв'язді* перетираться vom Fallen der Sternschnuppen, *Зг.*; *перетёрло *ся* hat sich beschwichtigt.

Перетечі, перетікати, *v. n.* durchfliessen, überfliessen; durchrieseln.

Перетижнювати, *v. n.* die Woche verleben. [III. I. 309.]

Перетик, *m.* Art weibl. Kleidung

Перетікати, *v. a.* durchwirken, -sticken, -wehen.

Перетинати, *v. a. s.* Перетяти.

Перетінок, -нка, *m.* Quermauer, Nebenmauer, *f.*

Перетічити, (-тічувати), *v. a.* umpflanzen. *Л.* 166; 2) durch Stangen (anders) abstecken.

Перетік, -оку, *ОН.* (*d.* перетічок, *C. I.* 91), *m.* durchfliessender Strom; -es Wasser. [*v. a. s.* Перетікати.]

Переткати, (-тчү, -тчеш, -тчє),

Перетлівати, (-тліти), *v. n.* ganz zu Asche verglimmen; durch u. durch verfaulen.

Перетолкувати, *v. a.* *übersetzen.

Перетолокувати, *v. n.* als „то-лока“ brach liegen.

Перетоніти, *v. a.* zu dünn machen.

Перетонүти, *v. a.* dem переплісти analog gebr. u. damit verb. *Ч. V.* 458.

Перетопіти, (-топлювати), *v. a.* umschmelzen. [ти (ся).]

Перетохмати *ся*, *§. s.* Перенхати.

Перетравити, *v. a.* verdauen.

Перетривати, (-тривати), *v. a.* überdauern; aushalten, ausdauern.

Перетривжити *ся*, in Bestürzung gerathen *М+Б.* 116.

Перетримати, (-тримувати) *v. a. s.* Передержати. [bung].

Перетрінє, *n.* Krieg, *m.* (eig. Rei-

Перетріпанє, *n.* das Durchklopfen; Durchprügeln.

Перетрусіти, (-трүшувати), *v. a. s.* Перетрясати; 2) — *ся* *Зг.* erschrecken.

Перетрясати, (-трясті), *v. a.* durchschütteln, -rütteln; durchsuchen.

Перетягати, (-тягнути), *v. a.* hin-

überziehen; 2) zu stark anziehen. [den.

Перетяжати, (-йти), *v. a.* überbür-

Перетяжка, *f.* beständige Wanderung.

Перетязь, *f.* durchgelassene Stange (od. Gerüst) in der Scheune od. im Estrich.

Перетяти, *v. a.* durchschneiden, -hauen. [брати (перобраний).]

Переубраній, *ptc. Нс. s.* Пере-

Переулок, -лка, *m.* Nebengasse, Quergasse, *f.*

Переумити, *v. a. М. II.* 124 umstimmen, jmds Denkungsart umwandeln, anders berathen.

Переучити, *v. a.* viele nacheinander lehren; 2) — *ся* sich überstudieren, überklug werden; verlernen.

Перефолувати, *v. a.* § vergeuden.

Перехавкнүти, *v. n.* sich überlaufen. [Перехопити 2).]

Перехамнүти, *a. a.* § *Н.* 289 *s.*

Перехвалити, (-хвалювати), *v. a.* übertrieben, zu sehr loben, übermässig preisen. [*s.* Перехопити.]

Перехватити, (-хвачувати), *v. a.*

Перехватно, *a. Пол.* sich überhastend. [durchpeitschen (хвоя).]

Перехвоіти, *v. a.* когб різками

Перехибіти, (-хиблювати), *v. a.* beeinträchtigen, *К.*

Перехибнүти *ся*, *s.* Звихнүти *ся*, das Gleichgewicht verlieren, sich überschlagen.

Перехилити, (-хилити), *v. a.* hinüberneigen; — *ся* sich —, umschlagen.

Перехитрити, *v. a.* überlisten.

Перехід, -оку, *m.* Uebergang, Durchgang, Durchzug; 2) Gang, *m.* Corridor, *n.*; 3) на перехід не любіти, не терпіти & когб überaus, durchaus, über die Massen —. [im Kalben aussetzt.]

Перехідка, *f.* Kuh, welche ein Jahr

Перехідки, *pl.* abgetragene (schon getragene) Kleider. [*s.* Переходний, *Оз.*

Перехідний, *a.* *Зг.* Uebergangs-; 2)

Перехідниця, *pl.* Durchgangsnoten, *pl.* (in d. Musik). [Verhehlen.]

Перехованє, *n.* das Aufbewahren;

Переховати, (-ховувати), *v. a.* aufbewahren, verhehlen, heimlich verbergen, verwahren.

Переходни, *pl.* Uebersiedelung, *f.*

Переходительний, переходо-

вий, *a. Le. s.* Перехідний.

Переходити, *v. a. & s.* Перейти; переходжений, *ptc.* abgetragen, abgenutzt (*v.* Kleidern); переходя, *ptc.* verbeigehend, im Vorbeigehen.

Переходовець, -вця, *m. K.* переходящий. *ptc.* С. II. 17; переходжий, *a.* der Durchgehende, Durchreisende; Vorübergehende, Reisender, Wanderer, *m.*

Переходний, *a.* thätig übergehend, transitiv, (глагол) *Оц. Пар.* [am Wege.

Переходом, *adv.* — в чьстим обли
Перехожати, *v. n.* reif, ältlich werden, *Plc.*

Перехопити, (-хопляти, -хоплювати), *v. a.* auffangen, aufgreifen, wegnehmen, erwischen, erhaschen, aufheben; 2) etwas essen, einen Imbiss zu sich nehmen; 3) — ся sich überhasten, s. überstürzen, voreilig sein.

Перехотіти ся, (*impers.*) *Ч. II.* 263 s. Відохтіти ся.

Перехрестє, *n.* die Stelle wo sich zwei Dinge kreuzen, wo sie übers Kreuz verbunden sind; Etwas kreuzweise gefertigtes, zusammengeschlagenes: Kreuzriemen &. [рехрешне. *s. n. a.* Kreuzweg, *m.*

Перехрестина, перехрестка, С. пе-

Перехрестити, (-христ-, -хрощувати), *v. a. s.* Перекрестити; bekreuzigen, mit dem Zeichen des h. Kreuzes segnen; 2) umtaufen; — ся sich bekreuzen, das Zeichen des h. Kreuzes machen; sich umtaufen lassen, e. andere Religion annehmen.

Перехрестний, *a.* Kreuz-; — шлях, -а дороба Kreuzweg, *m.*

Перехрист, *m. H. 20* getaufter Inde; ein Umgetaufter, nochmals Getaufter.

Перець, *g.* перцю. *m.* Pfeffer, *m.*; *задати кому перцю tüchtig jmdm Prügel einpfeffern. [blühen.

Перецьисти, (-цвітати), *v. n.* ver-

Перецідити, (-ціджувати), *v. a.* durchsiehen, filtrieren. [der Reihe küssen.

Перецілувати, *v. a.* alle nach-

Перецініти, (-цінювати), *v. a.* von neuem schätzen; 2) überschätzen.

Перечарувати, *v. a.* verzaubern, dh Zaubermittel verwandeln, *ВБ.*

Перечекати, (-чікувати). *v. a.* abwarten, warten, bis... [*f.* das Leugnen.

Переченє, *n.* Verneinung, Negation,

Переченити, (-чепляти), *v. a.* umheften; 2) im Reden jmdn unterbrechen *Kв.* 274. [durchstreichen.

Перечеркати, (-чёркнути), *v. a.*

Перечеряти, *v. a. Гол. III.* 419 umtauschen, -wechseln.

Перечестувати, *v. a.* nach der Reihe den Ehrentrock reichen.

Перечикати, (-чійкути), *v. a.* durchhauen, -schneiden, *K.*

Перечинити, *v. a. Гол. III.* 198 s. Причинити; 2) — збіже durchkreiseln.

Перечисліти, (-числяти), *v. a.* über-, durchzählen; 2) — ся sich verrechnen. [reinigen, säubern.

Перечистити, (-чійшувати), *v. a.*

Перечитати, (-чійтувати), *v. a.* über-, durchlesen.

Перечити, (перечу, перечиш), *v. a.* verneinen, negieren, leugnen, bestreiten.

Перечка, *f. s.* Поперечка; перепенєс; Querschnitt, *m.* Quernaht, *f.*; 2)

Гол. III. 115? 3) s. Переченє, без перечки unleugbar, unstreitig, ohne Zweifel.

Перечко, *n. dim. s.* Перечко, (-енько).

Перечний, *a.* widerstreitend, widersprechend, *Св.*; verneinend, negativ; -e реченє Verneinungssatz, -а часгиця

Negation, *f. Пар.* [речність.

Перечність, -ости, *f. Т. s.* Супе-

Перечорт, *m.* Erzteufel, *m. Ог.* 104.

Перечос, -осу, *m. Ко.* 78 die Stelle wo das Kopfhaar entzwei gekämmt wird; Schlitze, *f.?*

Перечот, -оту, *m.* Durchzählung, *f.* на -отї in Evidenz + *M. (Pa. I.* 140)?

Перечувати, &, перечутє, *Св.* & *s.* Прочувати, прочутє &.

Перешептати ся, (-шептувати), einander zuflüstern. [nen untereinander.

Перешепти, *pl.* das Flüstern, Rau-

Перешеретувати, *v. a.* durchschroten, *He.*

Перешибати, *v. a. s.* Прошибати &

Перешивальник, *m.* Nähseitholz der Schuster zum Nähen der Röhren; 2) Schusterlehrling der die Schäfte

(Röhren) näht.

Перешивати, перешити, *v. a.* umnähen, anders nähen, aus e. alten Kleidungsstücke etwas anderes maohen (на

кого щось); durchnähen.

Перешивка, *f.* das Nähen der

Schäfte als Lehrlingsarbeit.

Перешко́да, *f.* Hindernis, *n.* Verhinderung, Störung, *f.*

Перешко́дити. (-шкаджа́ти), *v. a.* кому́. jmdn stören, hindern.

Перешлю́говати́й, *a. Ga.* II 56 nicht gleichförmig, ungleichmässig, mit Lücken u. Blößen, lückenhaft (кб́лос на зёрно); *vgl.* Переслю́га etc.

Перешука́ти, (-шу́кувати), *v. a.* durchsuchen. [-lallen, -plaudern.

Перещебетáти, *v. a.* durchsingen,

Перещепина, *f.* das was trennt, scheidet: Brache zwischen zwei Fluren, ein Bach etc.

Перещепи́ти, (-щеплювати), *v. a.* umheften; 2) nacheinander die Bäume veredeln, pfpfen; 3) impfen, revaccinieren; 3) abgrenzen, trennen, scheiden *C. II.* 137. 148.

Перещу́пати, *v. a.* — ку́ри nach dem Ei tasten; 2) ausklauben, -lesen.

Переякий, *a. Oc.* (62) I. 34 Gott weiss wie (gut, schön, gross &).

Пери́й, & *s.* Пери́й переивáтиця &.

Пери́ло, *n.* Querwand, Scheidewand, *f. pl. P. II.* 105 Geländer, *n. Kn.*; 2) Seitenraum in der Scheune, *m.*

I. Пери́на, *f. K.* Flug-, Loderasche, *f. II.* Пери́на, (*d.* -йнка), *f. s.* Перце́.

перо́ *Др. с.* 6. 72; 2) Federbett, Polster, *n.* Federdecke, *f.* Federpfühl, *m.*

Пери́стий, *a.* federartig, *ГШ.*

Пери́стка, *f.* Art Federkoralle, See-feder, *f.* (Pennatula).

Пери́тка, *f.* Schildfarn, *m.* (Aspidium).

Пери́г, etc. *s.* Пиріг etc.

Пери́д, пере́идь, *adv. s.* Пере́д, vorne, vor.

Пери́дний, *a. МШ.* *s.* Пере́дний 2).

Пере́риже, *adv.* (Ф.) *s.* Пере́днійший, (-ше, *adv.*).

I. Пери́й, -ію, *m.* пере́ивáтиця, пере́ри́йка, *f.* Ackerquecke, *f.* Quecken, *m.*

(Tritium repens); [*m.* (-і́й) bes. Wurzel, *f.* (-і́йка) bes. Pflanze als Gras]; 2) Phleum alpinum; 3) Bromus inermis;

— лісови́й *B. tectorum.* [thymalus).

II. Пери́й, *m.* Aesche, Asch, *f.* (Salmo

Пери́йова́ти́й, *a.* verqueckt (но́ле).

Пери́одични́й, *a.* periodisch. [kig.

Пери́стий, *a.* gestreift, streifig, schek-

Пери́стошнíй, *a.* mit dichten Federn **am** Halse bedeckt, **am H.** gestreift, (*B.*).

Пери́щити, *v. a.* §. derb schlagen, prügeln; 2) *v.* dichten, starken Regen.

Пере́рія, *f.* Ч. III. 423. *Wgr.* 26. Reihe, Zeile, *f.*

Перка́тий, *s.* Пирка́тий. [вий.

Перка́ль, *m.* Perkal, *n. adj.* перка́ле-

Перко́лаб, *m.* Nbf. des Чéремош б.; 2) *pl. N.* *e.* полони́на. [tetrah).

Перко́ша, *f.* Zwergtrappe, *f.* (Otis

Перку́н, *m.* Haubentaucher, *m.* (Pardiceps crist).

Пе́рла, *f.* Perle, *f.*

Перламу́т, *m.* Perlmutt, *n. C.* II. 156.

Пе́рлик, *m. s.* Кийнъ; 2) Art Schmiedewerkstück. [Thautropfen, *m. У.*

Перли́на, *f. s.* Пе́рла; — росі́й

Перли́нок, -нка, *m.* Perlethierchen, *n.* (Glaucoma). [sprudelnd, *Св.*

Перли́стий, *a.* perlen; 2) perlend,

Перли́ти ся, perlen, *Пар.*

Перли́вни́ця, *f.* Perlmuschel, *f.* (Meleagrina).

Перло́, *n. coll. M.* I. 78 Perlen, *pl.*; перло́м чiстий rein, weiss wie Perlen

Ос. (61) X. 59.

Перлове́ць, -вця́, *m.* Perlmutterfalter, *m.* (Argynnis Latonia) *B.*; Perle-
vogel, *m.* *Пар.*

Перло́вий, *a.* von Perlen, Perl; -о́ви́ крупки Perlgrauen, *pl.*

Перлорі́дний, *a.* perlentragend, *B.*

Перна́к, *m.* Federsack, *m.*; 2) —, перна́ль Made der Hypoderma bovis;

pl. Dasselbeulen, *pl.* (*B.*). [Feder-

Перна́тий, *a. K.* I. 28 befiedert;

Перна́тка, *f. s.* Пери́стка.

Перна́ток, -тка, бла́ват — krauskö-

pfige Flockenblume (Centaurea phrygia).

Перна́ч, *m. s.* Пирна́ч, *Зах.* [Schafes.

Перна́чка, *f.* dickes Gedärm des

Перна́чок, -чка, *m.* Federmotte, *f.*

(Alucita), *Пол.* [chen, *n.*

Перна́к, *m.* Federbüchse, *f.* -käst-

Перо́, *n.* Feder, *f.*; 2) Flosse, *f.*

Перо́жини, & *s.* Пиро́жини &.

Пероно́бгі, *pl.* Flossenfüsser, *pl.* (Pteropoda).

Перо́ха, *f. aug. s.* Пери́йка.

Перо́ч, *f.* — болотя́на Sumpfpriemel,

f. (Hottonia palust.). [beim Pferd).

Пе́рса, *pl.* пе́рси. *pl.* Brust, *f.* (bes.

Персва́зия, *f. H.* 255 Ueberredung, Vorstellung, *f.*

Персідський, перський, *a.* persisch.
 Персик, *m.* He. Pfirsiche, *f.* adj. персиковий. [стїнь.
 Персник, (*d.* перснечок), *m.* s. Перс-
 Персвий, *a.* Ос. (61) VIII. 99 auf-
 gebaucht, aufgeblasen.
 Персть, -та, † *m.* s. Палець.
 Перстач, *m.* — білбчик, *m.* Gänse-
 Fingerkraut, *n.* (Potentilla anserina).
 Перстень, (-тїнь), -єня, (*d.* пер-
 стник, перстєник, -єнець, *g.* -єнця, *m.*
 перстєйнка, *f.*), *m.* pl. перстєні, (перснї
 К. II. 15), Ring, Finger, Schmuckring,
m. adj. перстєнєвий, перстньовий Ч.
 III. 440 aus Ringen, *Os.* 92.
 Перстєнєць льон-вій, Leinseide,
 Flachsseide, *f.* (Cuscuta epilinum).
 Перстєнєк, *pl.* Ringelwürmer, *pl.*
 (Annulata). [(Pteroceras).
 Перстївка, *f.* Fingerschnecke, *f.*
 I. Перть, *f.* Fussteg für den Schaf-
 trieb, *m.* (B.). *Пом.* II. 24.
 II. Перть, *m.* Ziegenbock, *m.*
 Пєрти. (пру. преш пре). *v. a.* drängen,
 drücken, zwingen; 2) *s.* Перєчити, —
 ся streiten, rechten.
 Пєрун, *m.* Blitzstrahl, Wetterstrahl,
m.; 2) † Donnergott, *m.* adj. перубвий.
 Перуняк, *m.* Blitzsinter, Fulgurit, *m.*
 Перушка, *f.* Kammschnecke, *f.* (Val-
 vata). [хати МШ.
 Перхати, *v. n.* flattern, *Фр.* *s.* Пор-
 Перхкий, *a.* brüchig, leicht zer-
 brechlich, splitterig, *s.* Порхкий.
 Пєрхнути, *v. n.* moderig, brüchig
 werden. [lein, *n.*
 Перцє, *n.* dim. Federchen, Feder-
 Перцївка, *Пар.* перчянка, *Лєвч.*
f. Pfefferbüchse, *f.*
 Перцьовий, *a.* Pfeffer-.
 Перцьоїд, перцьоїда, *m.* Pfefferfres-
 ser, vogel, *m.* [Capsicum annuum).
 Перцюга, *f.* Beissbere, Paprika, *f.*
 Пєрцюс, *P.* II. 140?
 Перчакївка, (-чик-), *f.* Pfeffer-
 brantwein, *m.*
 Перчанїк, *m.* kleines Backwerk
 mit e. Füllsel aus Nüssen, Honig u. Pfeffer.
 Перчїна, *f.* Piperine, *f.*
 Перчїсті, перцьовати, *pl.* Pfeffer-
 artige (Piperinae, Piperaceae).
 Пєрчити, *v. a.* pfeffern.
 Пєрчитися, brunsten (von Ziegen),

vgl. Перть II.
 Перчїця, *f.* s. Перцюга. [erst, *Лєвч.*
 Перш, перше, перве, *adv.* anfangs; zu-
 Першак, *m.* Anfänger, *m.* T. [f.
 Першакка, *f.* Stute mit erstem Fohlen,
 Першєньство, *s.* Первєньство.
 Пєрший, (*d.* першечкий Н 176),
a. s. Пєрвий; hauptsächlich; *am grös-
 sten, am furchtbarsten & Ч. II. 145. 291.
 Першиня, (*d.* -їнка), *f.* s. Пєрвиня.
 Першїньскї царї =? перскї, пер-
 шї ц.? *Кол.* I. 90.
 Пєс, *gen.* пса, *m.* Hund, *m.* *пітї на пси,
 ві пси zu grunde gehen.
 Пєсї головець, -вця, *m.* ein Unthier
 mit einem Hundskopfe, Hundskopf, *m.*
 (*gew. pl.* P. I. 71. II. 185. *Др.* с. 2. *Pa.*
 I. 393—395. [Hündchen, *n.*
 Пєсик, пєск, *gen.* пєсика, *m.* dim.
 Пєсїй, (-пєсїньскїй Ч. II. 40 пєс-
 кий А. Г. 154) *a.* Hunds-, Hunde-, hün-
 disch; — тїждєнь Woche vom Knecht
 zugedient; — влоєс Straubfuss, *m.* (Pfer-
 dekrankheit); — чєсник Knopfsimse, *f.*
 (Juncus conglomeratus); пєся скїра Sol-
 datentrommel (aus Hundehaut), *f.*
 Пєскáр, *m.* Cobitis barbatula. [ця.
 Пєскогáд, -гáда, *m.* s. Пєсковáбли-
 Пєслївий, *a.* (B.) s. Пєстєлївий.
 Пєслїни, *pl.* s. Пáслив. [нáва.
 Пєслїнка, *f.* Вол. s. Голубїнка зеле-
 Пєслянка, *f.* unzeitig abgefallenes,
 frühreifes Obst, bes. Zwetschken.
 Пєсбчник, *m.* Gobius fluviatilis u.
 melanostomus.
 Пєстєлївий, *Зар.* пєстївий, *Ст.*
 В. *a.* liebkosend, kosend, zärtlich; lie-
 blich; 2) verzogen, verzärtelt.
 Пєстєлївїсть, -ости, *f.* Zärtlich-
 keit; 2) Verzärtelung, *f.*
 Пєстїк, *m.* I III. kleiner Malerpinsel.
 Пєстїна, Пєстя, *f.* Epistemia.
 Пєстїти, *v. a.* liebkosen, zärtlich
 thun; — ся коло когó sich an jmdn
 anschmiegen; sich zieren, lieblich spre-
 chen wollen.
 Пєстїй, *m.* verzärteltes, verzogenes
 Söhnlein, Muttersöhnchen, Schosskind, *n.*
 Пєстїйка, пєстїнка, (-їночка), *f.*
 verzärteltes, verhätscheltes Töchterchen;
 verzogenes Kind, *КУ.* [щєнє.
 Пєстїнє, *ОП.* пєстувáнє, *n.* s. Пє-
 Пєстощї, *pl.* (пєстощ, *f.* *sgl.* *Py.*)

Liebkosung, *f.* das Zärtlichthun, Zärtlichkeiten, *pl.*

I. Пестра́к, *m.* Art buntscheckiger [Pflz.]

II. Пестра́к, *m.* eiserner Rechen.

Пестрий, *a.* bunt, buntfarbig, buntscheckig.

Пестринá, *f.* buntgestreifte Leinwand.

Пестри́ня, *Зак.* пестринь, *f.* s. Пестротá.

Пестри́ти, *v. a.* bunt machen, b. färben.

Пестри́ти, *v. n.* bunt schimmern, *Кл.*

Пестро́вий, *a.* aus пестринá verfertigt.

Пестрокрíлий, *a.* *Мог.* mit bunten Flügeln.

Пестропéрий, *a.* buntgefiedert, *Фр.*

Пестротá, *f.* buntes, scheckiges, grelles Allerlei, Buntheit, *f.*

Пестру́х, *m.* s. Ласу́ня.

Пестру́шка, *f.* s. Пеструг.

Пестрю́га, *f.* *Accipenser stellatus*; 2) s. Пеструг.

Пестря́к, *m.* *Vanessa polychlores.*

Пестря́нка таво́лка, Blutfleck, *m.* (*Zygaena filipend.*). [gen, warten.]

Пестува́ти, *v. a.* s. Пести́ти; рше.

Песту́нка, (-уно́чка), *f.* s. Песту́нка.

Песю́га, *m.* *aug.* s. Пес.

Песю́к, *m.* kleiner Hund.

Песю́ха, песя́чка, *f.* Pferdelausfliege, *f.* (*Hippobosca equina.*)

Песа́, -я́ти, песя́тско, *n.* s. Песик.

Песа́чий, *a.* s. Песі́й.

Петь! *int.* s. Пек. [f. Oberkleid, *n.*

Петéк, (*d.* -ечóк), *m.* петечы́на,

Петéлька, *f.* Schlinge, *f.* III. I. 114;

2) *pl.* петелькі́ Bänder zum Tragen der Esstöpfe ins Feld etc. [Gr. 25.]

Петéче, *n.* nicht gewalktes Tuch,

Петлехáтий, *a.* (*Фр.*) s. Пелехáтий.

Петлі́ця, *f.* Schnurband, *n.* Schleife, *f.* III. II. 22.

Петлі́вка, *f.* *Strangalia.* [тльов- etc.]

Петлѳванець, *m.* III. s. Пи-

Пéтля, *f.* Schlinge, *f.*; пéтлі́ га тéтлі́ вимéчувати vom Kreuz. u. Quer-

laufen, -Nuschen eines Hasen, *Шог.* 68.

Пéтрик, *m.* s. Бéдрик; 2) s. Пётрб.

Петри́ха, *f.* Weib des Пётрб; Пе-

три́шин der П. (Sohn etc.).

Петри́в, -ѳва, -ѳве, *a.* des Пётрб;

— хрест *Lathraea squamaria*; ѳва зáкуска *Achyrophorus maculatus*; б) Ну-

рочаерис *radiata*; -ѳви батогá *Cicho-*

rium intybus.

Петри́вка, *f.* Fastenzeit vor dem Tag per heil App. Petrus u. Paulus Ende Juni u. Anfang Juli: малéнька нічка-петри́вочка.

Петри́вна, *f.* Tochter des Пётрб.

Петри́вний, петри́вщаний, *a.* — день *Фр.* zur Zeit der петри́вка.

Петри́вщина, *f.* die Gabe von Käse u. Brot (od. Geld) den Hirten am Petri-feste gegeben. [m. Peter, Petrus.]

Пётрб. Пётру́нь, (у́ньо), Пётрусь, Пётро́ж, *m.* N. e. Berges.

Петро́па, *m.* s. Прото́па.

Пётру́ха, *f.* kümmelblättrige Silge (*Selinum carvifolium.*)

Пётру́шка, (*d.* -у́шечка), *f.* Peter-silie, *f.* (*Petroselinum sat.*); *adj.* петру́щин, aus P.; петрушкѳви ўставки Art Stickmuster *Kol.* I. 48. [2] s. Пеця́к.

Петю́х, *m.* II. n. 65. лишé дух та —

Петю́шка, *f.* *Cobitis taenia.*

Пец, *m.* s. Піч; пецѳк, -цкá, kleiner Ofen; — до кáви Kaffeebrenner, *m.* -trommel, *f.*

Пецькати́ся, *Левч.* s. Пáнькати́ся.

Пецу́х, *m.* s. Пічкѳр 1).

Пеця́к, *m.* glühender Eisendraht (zum Durchbrennen des Pfeifenrohres).

Печ, *f.* s. Піч. [sten, *m.*

Печáк, *m.* Maiskolben gut zum Rö-

Печáль, *f.* Kummer, Gram, *m.* Sorge; Traurigkeit, Betrübnis, *f.* (Ч. V. 345 *masc.* als Reimw. zu жаль). [kränken.]

Печалы́ти, *v. a.* bekümmern, betrüben,

Печалы́ти, *v. n.* У. Ф. in Kummer leben, in K. vergehen, sich grámen, sich hármen. [bekümmert, trübsinnig, traurig.]

Печáльний, печаловы́тий, *M.* II. 128

Печáть, *f.* Siegel, Petschaft, *n.*; 2) Druck, *m.*, Druckschrift; * Presse, *f.*

Печáтати, *v. a.* siegeln, zu-, versie-siegeln; 2) drucken, unter die Presse geben.

Печаты́нци, *pl.* *Sigillariaeae.* B. [gel.]

Печáтка, *f.* s. Печáть 1); kleiner Sie-

Печáтка́р, *m.* Siegelstecher, Pet-schierstecher, Graveur, *m.* *Пар.*

Печáтний, *a.* zum Buchdruck geh;

-е слѳво das (öffentliche) gedruckte Wort; 2) Siegel, *Пар.* [ker, *m.*

Печáтник, *m.* Drucker, Buchdruck-

Печáтня, *f.* Buchdruckerei, Drucke-rei, *f.*; 2) Druk, *m.* Drucklegung, *f.* *Мог.*

Печáтувати, *v. a. s.* Печáтати 1).
 Печені, *pl.* *Фр. s.* Печінка (*pl.*).
 Печенóчники, *pl.* Lebermoose, *pl.*
 (Hepaticae).
 Печенюх, *m.* gebratener Apfel.
 Печéня, *f.* Braten, *m.*
 Печéра, (*d.* печéрка) *f.* Höhle, Grotte,
 Kluft, Gruft, *f. adj.* печéрський. Höhlen-
 Печеріця, (*d.* -йчка) *f.* Feldblät-
 terschwamm, Champignon, *m.* (Agari-
 cus camp.).
 Печéрник, *m.* Höhlenmönch, *m.* *ОБ.*
 Печéя, *f.* Leck. *s.* Печія.
 Печі, пекті. [пекү, (печү), печém.
 печé], *v. a.* backen, braten, rösten; 2)
 brennen; 3) — ся на сонци sich den
 sengenden Sonnenstrahlen aussetzen.
 Печиво, *n.* Gebäck, *n.* *H. 5.* das Ge-
 backene: Brod &; — хлѳа der ganze ein-
 malige Schub des Brodes in den Backofen.
 Печік, *m. s.* Печáк.
 Печіна, *f.* verbrannter Thon im Ofen.
 Печіще, *n.* (*aug*) *s.* Піч, Ofen, *m.*
 2) Ort wo ein Wohnhaus (mit Herd u.
 Ofen) gestanden, *C. II.* 117. [Згáга.
 Печія, *f.* *Mi. II.* 71 Sodbrennen, *n. s.*
 Печінка, *f.* Leber, *m.* (hepar); 2) *s.*
 Печéня, *Пр. III.* 288.
 Печіркувати, *v. n.* in Höhlen u.
 Löchern Fische fangen; *subst.* печірк-
 коване, *n.* [s. Песóчник.
 Печкүр, *m. Кч.* 309 *s.* Пічкүр 1); 2)
 Печник, *m.* Ofenmaurer, *m.*
 Печоглядини, *Ч. IV.* 95. печоглá-
 дини 615, *pl. s.* Оглядини, обóбрини.
 Печурічка, *m.* Uferschwalbe, *f.* (Hi-
 rundo riparia).
 Пещеня, *n.* das Liebkosen, Zärtlich-
 thun; 2) das Verzärteln, Verhättseln.
 Пещéра, *f. s.* Печéра. [*m. Пар.*
 Пивáк, пивáр. *m.* Biertrinker, -bruder,
 Пивáрня, *f.* Bierhaus, *n.* -halle, -bank,
f. Пар.
 Пивáти, *v. a.* oft trinken.
 Півний, *a.* Bier; bierfarbig.
 Пивніця, (*d.* -йчка) *f.* Keller, *m. adj.*
 пивнічний. [Kellermeister, Kellner, *m.*
 Пивнічий, *s. a. m.* пивнічий, *m.*
 Пивнолікий, *a. P. I.* 131? *st.* Пов-
 лікий?
 Півно, (*aug.* пивіще, *dim.* пивцé), *n.*
 Bier, *n.* *наваріти півна Verwirrung
 verursacht.

Пивовáр, (-áрник, *Пар.*) *m.* Bierbrau-
 er, *m.* (-áрка, *f.* -áuerin, *f.*).
 Пивовáрня, *f.* Bierbrauerei, *f.* Bräu-
 haus, *n.* [Brauen geh., Brau-
 Пивовáрський, (-áрний), *a.* zum
 Пивовáрство, *n.* Bierbrauerei, *f.*
 das Bierbrauen.
 Пивовáрчүк, *m.* Brauerknecht, *m.*
 Пивопій, *m.* *Пар. s.* Пивáк.
 Пивóта, *f.* *Др. с. 379 Wein.* der горівка.
 Пигіця, піголиця, *f. s.* Чáйка, Кіе-
 битц, *m.* *Пот. III.* 113.
 Пилулькати, *v. a.* langsam trinken
 (голь-голь!). [wächse (Sapotaceae).
 Пилвицевáти, *pl.* Breiäpfel-Ge-
 Пиж, *m.* Zapfen am Pfahl & *m.*; 2) *N. e.*
 Kinderspieles *Ч. IV.* 39. *Пот. III.* 86—87.
 Пижмáк, *m.* Zibethmaus, *f.* (Fiber
 zibeth.) *adj.* пижмáковий, *Пол.*
 Пижмáнець, -нця, *m.* Moschuspolyp,
m. (Eledone). [ха moschatellina).
 Пижмівчик, *m.* Bisamkraut, *n.* (Ado-
 Піжмо, *n.* Moschus, Bisam, *m.*; 2)
 edle Schafgarbe (Achillea nobilis) *Me.*
 70; 3) *s. d.* vor. *Ч. V.* 462; 4) Т-часе-
 tum vulg); *adj.* пижмóвий.
 Пижмóвєць, -вця, *m.* echtes Mo-
 schusthier, *n.* (Moschus moschiferus), *Пол.*
 Піва, *f. §.* Maul, Gefriss, *n. s.* Пі́ка.
 Пизáтий, *a.* bausbackig, feistwangig.
 Пивáни, *pl. s.* Пáваєнє.
 Піззи, *pl.* Nudeln aus gesäuertem Buch-
 weizenteig mit eingeöltem u. zerdrück-
 tem Knoblauch.
 Пій, піймо, пійте, *imperat.* zu Пі́ти.
 Пійка, *f. s.* Піцáк.
 Пійкати, *s.* Пікаги (*B.*).
 Пик! *int.* аві пик! *Ф.* keinen Muck!
 nicht einmal ein Bischen. [Gesicht, *n. Мх.*
 Пі́ка, *f. §.* Backen, *m.* Maul, Gefriss,
 Пійкати, пікнути, *v. n.* einen klei-
 nen Laut von sich geben, hören lassen,
 mucksen; — лóльку sich gemüthlich
 die Pfeife schmauchen.
 Пикáтий, *a. s.* Пизáтий.
 Пійл, *m.* Staub, *m.*
 Пилá, *f.* Säge, *f.*
 Пилáвни, *pl. s.* Пилáнє.
 Пилáчка сосно́ва, Kiefern-Blatt-
 wespe, *f.* (Tenthredo pini).
 Пільга, *f.* Sorge, Besorgung, *f.* [ко.
 Пилéнько, *adv.* *Л.* 100 *s.* Пилéнь-
 Пилигрíмка, *f.* *He.* Pilgerin, *f.*

Пиліна, (*d.* пилінка), *f.* Staub, *m.* das kleinste, geringste Theilchen; Staubkorn; Mehlstaub, *m.*; 2) *das Vergänglichste.

Пиліна, *n.* Holzsägespäne, *pl.*

Пилинкова́тий, *a.* staubartig.

Пиліп, Пиліпцо, *m.* Philippus.

Пиліпівка, *f.* Adventfasten mit dem Tag des h. Philipp (Ende November) anfangend. [раско́льник.

Пилипѡн, *m.* Art grossruss Sectirer:

I. Пиліти, *v. a.* stauben, *Марк.* 105. — пїлом den Staub aufwirbeln *Ч. IV.* 138.

II. Пиліти, *v. a.* sägen; feilen; 2) beißen, *Фр.*; 3) antreiben; 4) aufmerken, scharf beobachten *Wgr.* 101.

Пиліш, *m.* Lagerstätte der Schweine, schmutzige Stätte, *Га.* II. 56.

I. Пїлка, *f.* Ball, *m.* [pila].

II. Пїлка, *f.* kleine Säge, Handsäge, *f.* (*d.* пїлочка); 2) *s.* Пильнік.

Пилкѡваний, *a.* gesägt, gezähnt.

I. Пїльний, *a.* *M.* II. 151 Staub-, staubig.

II. Пїльний, пильновїтий, *Max.* (-уватий), *a.* fleissig, emsig, eifrig, sorgsam, sorgfältig; dringend, angelegentlich, pressant; *adv.* -но — — eilig, schnell; *b)* eindringlich, unverwandt: — подивїти ся на когѡ.

Пильнік, (*d.* -їчок), *m.* Feile, *f.*

Пильніця, *f.* Sägefiege, *f.* (Xylota).

Пїльність, -ости, *f.* пильноване, *n.* Fleiss, *m.* Emsigkeit, Sorgfalt, Sorge, Achtsamkeit, *f.* das Streben.

Пильнува́ти, *v. a.* bewachen, acht haben, besorgen; aufmerken, abwarten; — когѡ auf jmdn achten.

Пильня́, *f.* Sägemühle, *f.* *Шл.*

Пилѡвник, *m.* Griffel, Staubweg, *m.* (stylus), *B.* [nus pristis] *Вол.*

Пилѡс, *m.* Sägefisch, *m.* (Squali-

Пилорѡгі, *pl.* Sägehörnige (Serricornia).

Пилѡчник, *m.* *s.* Пїдич *m.*

Пилувати, пилїти, *v. a.* *s.* Пилїти II. 1), 2) 3); на когѡ jmdn zur Eile antreiben; — ся sich beeilen; *s.* Пильнувати.

Пильце́, (пьяльце́), *n.* *s.* Вильце́?

Пильча́стий, *a.* *B.* *s.* Пилкѡваний.

Пильчаторѡгі, *pl.* *s.* Пилорѡгі.

Пїльщик, *m.* *Ч.* I. 51 *s.* Трач.

Пилѡга, *f.* *aug.* *s.* Пил. [Пом. III. 19.

Пилѡк, *m.* Sumpfwelpe, *f.* (Circus).

Пилѡля, *f.* Pille, *f.* (pillula).

Пилѡх, *m.* Blattwespe, *f.* (Tenthredo).

Пилѡховець, -вця, *m.* Blattwe-spenschwärmer, *m.* (Sesia tenthredini-formis).

Пилѡк, *m.* Staubgefäss, *n.* (stamen), *B.* *adj.* пилѡковїй цвѡт Staubblüte, *f.*

Пилѡстра, *f.* Pfeiler, Pilaster, *m.*

Пилѡти, *v. a.* *s.* Пилїти II. 1).

Пїмфа, пїхва, *H.* 81 *f.* angezündete Papierdüte um jmdm den Rauch in die Nase zu blasen (aus Muthwillen).

Пиндїга, *f.* Art Sauersuppe aus sauerer Milch gekocht.

Пїндик, *m.* *H.* 292 *s.* Хвїст.

Пиндичїне, *n.* *Фр.* Plausch, *m.* Ge-plärr, *n.* [wonach sehr suchen; ansuchen, §.

Пїндорити за чим etw. urgieren,

Пиндѡчити, *v. a.* an aufziehen; — ся hoffärtig werden. [stören, (*B.*).

Пинїти, *v. a.* hindern, abhalten, *BB.*;

Пинїти, *v. n.* zögern, säumen.

Пипѡк, *m.* (*B.*) *s.* Пїпѡк.

Пїпка, *f.* Brustwarze *f.*; 2) Mundstück beim Tabakspfeifenrohre, *n.*

Пїпнавка, *Зг.* пипнавїна, *f.* Grü-belei, *f.* leichtere Arbeit.

Пїпнати, *v. a.* grübeln, picheln.

Пїпоть, -птя, *m.* Pips, *m.* (Art Hüh-nerkrankheit an d. Zunge).

Пїптики, *pl.* Fleischwüchse am Kopf des Hahnes &, *pl.*

I. Пир, *m.* — жовтокрїлий, *V. s.* Пер.

II. Пир, *m.* Gastgelage, *n.* Schmaus, *m.* Bankett, *n.* III. I. 361. — вѡсти з ким mit jmdm Gastgelage halten, sich unterhalten; *b)* hadern, streiten; 2) Ha-der, Streit, *m.* *s.* Пѡрти. [Hündin, *f.*

Пирѡ, (*B.*) пїргѡ, *m.* *f.* Hund, *m.*

Пирѡч, *m.* *s.* Пирѡч.

Пирѡй, пирїй, & *s.* Пирїй. Quēcke; 2) Strohasche, *f.* *Пом.* III. 89.

Пирѡйник, *m.* Grubber, Exstirpa-tor, *m.* *Гн.* 67.

Пїрий, *a.* *Закл.* leer. [(Фр.) *Пом.* III. 89.

Пирїти, *v. n.* von Zorn entbrennen,

Пирїг, -огѡ. (*d.* пирїжѡк, -жкѡ), *m.* gefüllter Kloss, Maultasche, *f.*; 2) PASTE, *f.*; 3) *pl.* пирѡгї Hungerzwetchken, *pl.*

Пиркѡтий, *a.* stumpfnasig, *s.* Кирпѡтий. [genussreich, schmausend.

Пирлѡвий, *a.* *Зар.* (*Веч.* I. 18)

Пирній, *a.* fett, nahrhaft, (*Фр.*).

Пирнячий, *a.* scharf vom Geruch (alter Käse, Essig etc.).

Пирѳванѳ, *n.* das Abhalten des Gastgelages, Gelage, das Zechen, *Mal, n. Kov. Kn.*

Пирѳженѳ, *n.* Wasser in dem пирогъ gekocht wurden, *n.* [*Kol. I. 311.*

Пирѳжини, *pl.* fünfter Hochzeittag,

Пирѳжити ся, sich wie ein пирѳgeberden, sich viel ausnehmen, ein Gernegross sein wollen: *колысь не пирѳ, то не пирѳжити ся!*

Пирѳскати, пирѳнути, *v. a. s.* Прискати &; 2) *v. n.* elastisch ausschellen.

Пирѳскяч, *m. s.* Омелюх (*Turdus*).

Пирѳский, *a. A. I. 35 кинь* — feuerig schnaubend *II.*

Пирѳнути, *v. n.* fortlaufen, sich auf u. davon machen, *P. I. 6*; 2) zerbrechen, springen, rissig werden, *У*; 3) * verenden, sterben.

Пирѳть, *m. s.* Перть.

Пирѳвати, *v. n.* Gastgelage halten, schmausen, zechen, *К. Kn.*

Пирѳхати, пирѳхнути, *v. n.* leise schnauben, wispern.

Пирѳц, *m. s.* Прищ.

Писак, писакя, §. *H. 118. III. II. 1.* писальник *He. m. s.* Писар 1); 2) *s.* Писатель.

Писальний, *a.* Schreib-, *m.*

Писало, (*d.* писальцѳ), *n.* Schreibstift; Bleistift, Schieferstift, *m. Cm.*; 2) Schreibzeug, *n.* Бор.

Писанѳ, *n.* das Schreiben, Malen; 2) Schrift, *f.* Schriftwerk, *n.* (*d.* писанѳчко).

Писанйна, *f.* Schreiberei, *f.*

Писанка, *f.* in Mustern bemaltes Ei, *s.* Писати.

Писар, (*d.* писарѳцѳ, -рѳя, писарчѳк), *m.* Schreiber; Scribent, Scribler; Gemeinbeschreiber; ehem. Schriftführer in e. Kanzlei, *m.*; 2) —, писарка, *f.* Alburnus (*Aspius*) Baldneri. [*fleckt.*

Писарѳстий, *a.* bunt gestreift, *ge.*

Писарка, *f.* Gattin des писар (*d.* Gemeinbeschreibers), *f.*; 2) писарка, писарня, *f.* писарство, *n.* Schreiberamt (-dienst) in e. Gemeinde, *n.*

Писарня, *f.* Kanzlei, *M. II. 122*; literarische, schriftstellerische Werkstatt, *К.*

Писарский, *a.* Schreiber-.

Писарчити, писарювати, писарити, *v. n.* Schreiber sein; scribeln.

Писатель, *m.* Schriftsteller, *Literat, m. adj.* писательский schriftstellerisch, *Пар.*

Писателька, *f.* Schriftstellerin, *f.*

Писательство, *n.* Schriftstellerei, *f.*

Писати, (*пѳшу, пѳшем*), *v. a.* schreiben, verzeichnen; ver-, abfassen; 2) malen, zeichnen; fummeln; 3) — ся sich schreiben, sich nennen, heissen; *b)* —

ся на щѳь einer Sache beitreten, beipflichten, (etw. unterschreiben); *ptc.* пѳсаний geschrieben (*opp.* ѳстний); bemalt, bunt; -ни рѳви buntgestiockte Gewänder; -а травя Bandgras, *n. B.* -а хвѳлька *Ф. (Поѳз. (67) 33?*

Писачка, *m. f. dim. s.* Писакя, *H. 118*; 2) Fummelholz (des Schusters), *n.*; 3) Art Krankheit? *M+B. 180.*

Писемѳстий, *a.* dünn gestreift, (*B.*).

Писѳцѳ, -сѳя, *m. s.* Писатель.

Писк, пѳскит, -оту, *m.* das Piepen, Wimmern; Gerpfiff, *n.* [*Gr. 26.*

Пѳскавецѳ, -вѳя, *m.* Art Kraut,

Пискати, *a.* пискач, *m.* ein loses Maul habend.

Пѳски, *pl.* Wangen, Backen, *pl.*; *s.*

Пѳсок: бѳб як кячачѳ пѳски.

Пѳскѳвка, *f.* ganz junge Henne.

Пѳскѳр, -ора, пискѳр, *m.* Schlammbeisser, Wetterfisch, Bisgurn, *m.* (*Cobitis fossilis*).

Писклявий, *a.* piepend.

Пискля, -яти, *n.* *Cm.* junger, unflügger Vogel, junges Vöglein, Kuchlein, *n.*

Пискѳвѳб, пискорѳвѳб, *m.* Art Fisch, *B.*

Пискѳрѳватий, *a.* grau-schwarzweiss (e. Kuh &). [*erwiedern.*

Пискѳвати, *v. n.* lose maulen, barsch

Пискѳля, *f. s.* Пискати.

Писляна, *f.* Паслян, пѳсляни (*pl.*).

Письямак, письямака, *m. s.* Писак, Scribent, *m.* der Gelehrte (im verächtl. Sinne) *К. adj.* письямацкий, *s.* Писательский. [*richt. m.*

Письямаченѳ, *n.* §. Elementarunter-

Письямачити, *v. a.* корѳ jmdm Elementarunterricht ertheilen, *Ос. (62) I. 66.*

Письямѳнецѳ, -вѳя, *B.* письямѳвецѳ, -вѳя, *См. ОII. m. s.* Писатель, *adj.* письямѳецкий *ОII. s.* Письямѳний.

Письямѳний, *a.* schriftkundig, des Lesens u. Schreibens; kundig; gelehrt;

2) schriftlich; Schrift-; 3) Schreib-, *Пар.* Письямѳник, *m.* der Schriftgelehrte.

Письменныйчій, *a.* literarisch, schriftstellerisch. [stellerei; 2) Literatur, *f.*

Письменність, *-ости, f.* Schrift-

Письменный, *a.* — знак Schriftzeichen, *n. Пар.*

Письменство, *n.* Kenntniss des Lesens u. Schreibens, Schreibekunst, *K.; 2) Bildung, f.*

Письмо, (*d.* писемцѣ), *n.* Schrift, *f.* ein Schreiben; etw. Geschriebenes, Schriftstück, *n.* Brief, *m.; 2) Blatt, n.* Zeitung, *f.;* 2) Buchstaben, *pl.* дрібнѣ — kleine Schrift, kleiner, feiner Druck; учѣти ся письмá lesen u. schreiben lernen; на письмі schriftlich.

Письмовність, *-ости, f. ОИ. s.* Письменность. [führer, *m.*

Письмовдець, *-дця, m.* Schrift-

Письмолій, *m.* Schriftgiesser, *m. Пар.*

Письмолійня, *f.* Schriftgiesserei, *f.*

Пійнути, *v. m.* mucksen. [anfangen.

Писнути, *v. a. Ко.* 17 zu schreiben

Писовня, *f.* Rechtschreibung, *f. До.*

Писок, *-ска, (d. -очок), m.* Maul, *n.* Schnauze, *f.* Gefriss, *n.* Schnabel, *m.* loses Maul.

Пісувати, *v. a.* oft schreiben, *Ф.*

Писулька, *A-G.* 161 Billetchen, *n.* kleiner Brief; 2) Schriftfliege, *f.* (Graptomyza), *B.*

Писуля, *m. §.* Schreiber, *m.*

Пісче, *s. n. a.* Schreibertaxe; † Beisteuer für den Edelhofschreiber, *f.*

Пита́ний, *a.* Frage-, Frag-, *Пар.*

Пита́нє, *n.* das Fragen; 2) Frage, *f.*

Пита́нка, *f. s.* Пóпит.

I. Пита́ти, *v. a. † V.* ernähren.

II. Пита́ти, *v. a.* fragen; ко́го, за ким und — ся nach jmdm fragen, sich erkundigen; не — nicht viel fragen, *n. v.* achten; — ся ко́го за, про, о що jmdn wornach fragen.

Питва́, *f. Ог.* 99 Trinkgelage, *n.*

Питво́, *n.* Getränk, *n.* Getränk, *m. M. Ст. s.* Питѣ. [*m.* Getränk, *n.*

Питѣ, *питенѣ, n.* das Trinken; Trank,

Питѣйний, *a.* б́дкуп *C. II.* 104 Schank-

Пітель, *-гя, m.* Beutel, Mehlbeutel zum Beuteln des Mehls, *m., 2) das Beuteln, Duchsieben; 3) Mühle, Klappermühle, f. He. (Пр. XI. (1) 66).*

Піти, (*пю, пеш, пє*), *v. a.* trinken;

2) saufen; dem Trunke ergeben sein; — до ко́го jmdm zutrinken; хотіти піти dürsten, Durst haben.

I. Пі́тими, *a. P. II.* 157 trinkbar.

II. Пі́тійми, *a. M. II.* 175. *He. s.*

Пі́томий.

Пі́тка, *f.* Plumpsack, *m.; 2) Art Gesellschaftsspiel mit Nachfragen nach e. von Hand zu Hand gehendem Gegenstande (e. Münze etc.).*

Пітл́вий, *a.* neugierig, fragelustig.

Пітл́ванець, *-нця, m.* mit dem Weissbrod gut genährt.

Пітлюва́ти, *v. a.* beuteln, durchsieben; *питл́ваний хлѣб* aus gebeuteltem Mehl gebacken, Weissbrod.

Пітній, *a.* — мід *s.* Питу́щий 1).

Піто́мність, *B. піто́мість, f. Гол.* піто́мство, *n. V.* Eigenheit, Eigenthümlichkeit, *f.* das eigenthümlich Zukommende. [nes Seminar etc.).

Піто́мець, *-мця, m.* Zögling, *m. (ei-*

Піто́мий, (*-тьом-*), *пито́мний, a.* eigen, eigenthümlich, angeboren, angestammt, eigenst; leiblich; gediegen.

Піто́ньки, піто́чки, *v. a. dim. s.*

Пі́ти.

Піту́лькати, *v. a. s.* Дули́ати.

Піту́н, *m. Гол. I.* 324 Trinker, *m.*

Піту́чка, *f.* Topf, *m.*

Піту́щий, *a.* trinkbar, zum Trinken bereit; — мід *Meth, m.; 2) der viel im Trinken vertragen kann, gewohnt zu trinken Пр. VI.* 545; trunksüchtig, *C. I.* 62. *K.*

Піта́тко, *n.* Trinkgeschirr, *n.*

Пі́ха, *f. ГИ. s.* Горді́ня, Hoffart, *f.*

Пі́хати, *v. a. s.* Опі́хати *Ч. I.* 261.

Пі́хатій, *a. M. II.* 32 hoffartig, stolz.

Пі́хач, *m.* Stosszahn, *m. Пол.*

Пі́хатъ, пі́хатъ, *int. & s.* Пехе́ць &.

Пі́хнути, *v. a.* anhauchen.

Пі́хорну́ти, *v. a.* reißen, *M+B.*

Пі́хотá, *f. s.* Пі́ха *R.* 88; 2) Prunk, *m.* Pracht, *f. До.*

Пі́хтії, *m.* Schnauber, *m.* [fen, *Кн.*

Пі́хтіти, *v. n.* schnauben, schnau-

Пі́цькати, пі́цяти, *v. a.* pfuschen, picheln; wühlen.

Пі́цýра, *f. aug. s.* Пі́ка.

Пі́шанє, *n.* Hoffart; Ziererei, *f. He.*

Пі́шати ся, пі́шніти ся, sich brüsten, sich ausnehmen; stolz (auf seine

Schönheit) sein.

Пишкі́, *pl.* Blutfedern, *pl.* s. Пішок.

Пішній, *a.* stolz, hoffärtig; prangend schön, prächtig, herrlich; Pracht, pompös. [art, f.; 2] s. Пишнота.

Пішність, -ости, *f.* Stolz, *m.* Hoffprangend, mit prangenden Farben, *K.*

Пишнобу́тний, *a.* herrlich, üppig, *Kл.* [Flügeln, *Мл.*

Пишнокр'я́лий, *a.* mit schönen

Пишнота, *f.* stolze Schönheit, st. Zier, st. ehre Pracht, Herrlichkeit, Grossartigkeit, *f.*; (*pl.* prachtvolle Gegenstände, *Ст.*) Prunk, *m.*

Пишньо́ха, (*д.* -о́шка), пішня, *f.* die sich brüestet, die schön ist, stolzes Mädchen. [derschön blühende Blume.

Пишноцві́т, квіт —, *m.* *Мл.* вип-

Пішо́к, -шка, *m.* Federkiel, *n.* s. Пишкі́, *Пот.* III. 86.

Пішо́н, *a.* Ч. III. 294 s. Пішний.

Піща́, *f.* Р. I. 1. Nahrung, Speise, *f.*

Пища́ль, *f.* Flinte, Büchse, *f.* Schiessgewehr, *n.* Art Kanone mit Figuren; *АД.* I. 249. 254. II. 121.

Пища́лка, *f.* Pfeife, *f.* (zum Blasen).

Пища́ти, *v. n.* pieren; pfeifen.

Піщя́й, *m.* schmäleres Ende des Eies, *s.* Носик.

Піщик, *m.* Mundstück, *n.* (від люльки), *У.*; 2) Schreibfeder, *f.*; 3) s. Пішок (*Фр.*).

Піщити, *v. a.* s. Р'яти, *Gr.* 26.

Піщок, -шка, *m.* У. s. Чіп, л'вар.

Піщу́х, *m.* — деравч Baumläufer, *m.* (*Certhia* famil.).

Пібра́ти ся, *s.* Побра́ти (ся).

Пів, *adv.* u. *subst.* halb, Halb-, die Hälfte: in Zusammensetzung mit den Nomina u. Adverbia: пів ро́ку (піврі́к) ein halbes Jahr, півко́пи (півко́па) halbes Schock etc. (*s.* unten an entspr. St.); пів бі́ди halbwegs, leidlich angehend; на-пів (навпів *Пар.*) zur Hälfte, mitten entzwei; в-пів до́роги am halben Wege; пів до дру́гої halb zwei Uhr. *Оц.* §. 184. 5. *vgl.* Полу-

Піва́ркуш, *m.* halber Bogen Papier; *adj.* піваркуше́вий.

Піво́біч, *adv.* *Мог.* (*Ск.* 26) halbseits.

Піво́жок, -жка, *m.* Halbgott, *m.*

Піво́чок, -чка, *m.* s. Полу́бічок.

Півва́крик, *m.* abgebrochener, gedämpfter Aufschrei, *Св.*

Півга́к, *m.* s. Полу́гак.

Півго́динний, *a.* halbstündig.

Півго́лий, *a.* halbnaackt.

Півго́ни, *pl.* halbes Gewende, *s.* Го́ни.

Півго́лосом, *ГШ.* в півго́лоса, *Кн.* *adv.* halblaut. [*m.* *ГШ.*

Півгру́нто́вий хлоп, Halbbauer,

Півда́рмо, *adv.* halb umsonst.

Півдана́йцята, *num.* zwölftehalb.

Півде́вята, *num.* neuntehalb.

Півде́нь, *m.* der halbe Tag, з півдня Р. II. 167 = з полу́дня, *s.* Полу́дне.

Півде́нний, *a.* halbtägig.

Півде́сята, *num.* zehntehalb.

Півдру́га, *num.* s. Півтора, *Гол.* 445.

Піве́нь, *g.* півня, *m.* Hahn, *m.* s. Когу́т.

Піве́ць, -вця́, *m.* Sänger, *m.*

Півзи́не, *n.* півзинка, *f.* півзі́ни, *pl.* s. Півзине́, ківа́йна, перевесло́ am First des Strodaches.

Півка, *f.* s. Пілака.

Півкабл'у́ка, *f.* halber Bogen. [ter).

Півкв'а́рта, *f.* halbe Quart (ca. $\frac{1}{2}$ Li-

Півкваті́рок, -рка, *m.* halbe кварта́рка (ca. $\frac{1}{8}$ Liter). [півкіло́вий.

Півкі́ло, *n.* halbes Kilogramm; *adj.*

Півкі́пка, *f.* Ко. 32 kleine Münze (пів ко́пій).

Півко́вник, *m.* s. Полко́вник.

Півко́лє́сні, *pl.* Art Muster der Leinenstickerei.

Півко́ло, *n.* *Пар.* s. Півокру́г.

Півко́па, *f.* півко́пок, -пка, *m.* halber Schock; halber Kasten Getreides s. Полу́кіпок.

Півко́шик, -ши́ка, півко́шок, -шка, *m.* Wagenkorb, *m.* Wagenflechte, *f.*; 2) Stromkorb, *m.*

Півкру́глий, *a.* halbrund.

Півкру́гом, *adv.* im Halbkreis, halbkreisförmig. [*Пар.*

Півкружо́к, -жо́ка, *m.* s. Півокру́г,

Півку́ля, *f.* Halbkugel, *f.*

Півкурча́, -а́ги, *n.* halbes Hühnchen.

Півлі́дний, *a.* starr wie Eis, *Лір.*

Півлі́тний, *a.* *Пар.* s. Піврі́чний.

Півме́рлий, *a.* halbtodt.

Півме́таль, *n.* Halbmetall, *n.*

Півмі́сяць, *m.* Halbmond, *m.* *adj.* півмі́сячний halbmonatlich. [förmig, *В.*

Півмі́сячко́ватий, *a.* halbmond-

Півмітійний, *a.* halbmythisch, *He.*
 Пів-на-пів, *adv.* halb, zur Hälfte.
 Півник, (*d.*-ичок), *m.* *dim.*s. Півень,
 junger Hahn; 2) Tulpe, *f.* *Ст.*; 3) *pl.*
 Corydalis sava, Orobus vernus, Iris bo-
 hemica, I. pseudacorus, I. sibirica.
 Півниківий, півнячий, *He.* *a.* des
 Hahnes. [(drollig) geberden.
 Півнити ся, *Ст.* sich wie ein Hahn
 Північ, -очи, *f.* Mitternacht, *f.*;
 о півночи, о північ, *им* М.; (*d.* пів-
 ночка); 2) Norden, *m.* на північ ге-
 ген, nach N.
 Північний, (-ночний), *a.* mitter-
 nächtlich; 2) nördlich, nordisch.
 Піводинайцята, *num.* eilftehalb.
 Півоконце, *n.* Halbfenster, *n.*
 Півокруг, *m.* Halbkreis, Halbzirkel,
m. півокругом, *adv.* s. Півкругом, *Фр.*
 Півонія, *f.* Pfingstrose, *f.* (Paeonia).
 Півобрити, *v.* *n.* jammern.
 Півосьма, (-ми), *num.* achtehalb. [*m.*
 Півострів, *m.* Halbinsel, *f.* Chersones,
 Півоберт, *m.* *m.* s. Півокруг; півоб-
 чертом, *adv.* s. Півкругом, *М.*
 Півобчком, *adv.* mit verstohlenem
 (halbem) Blick, *У.*
 Півпанок, -нка, *m.* s. Підпанок, *Т.*
 Півпарубок, -бка, *m.* s. Парубчак,
 Jüngling, *III.* I. 103. [цѣрек.
 Півцѣрек, *adv.* quer entzwei, s. По-
 Півпиво, *n.* *Пар.* Halbbier, *n.*
 Півпівника, *n.* *indecl.* *K.* halbes jun-
 ges Hähnchen (in d. Fabel).
 Півповѣрх, *m.* Halbgesschoss, *n.* *Пар.*
 Півпівний, *a.* — кут gerader Winkel.
 Півполуденник, *m.* Mittagshalb-
 kreis, *m.*
 Півполукіпок, -пка, *m.* $\frac{1}{4}$ Schock.
 Півпоперечник, *m.* *Пар.* Halb-
 messer, *m.*
 Півпята, *num.* fünftehalb.
 Піврік, -оку, *m.* Halbjahr, halbes Jahr.
 Піврілок, -лька, *m.* $2\frac{1}{2}$ — 3 Joch
 Acker.
 Піврічний, (-рочний), *a.* halbjährig.
 Півроче, *n.* Halbjahr, Semester, *n.*
 Півружі, *pl.* Art Muster der Lei-
 nenstickerei.
 Півсамогла́сна, *f.* *Оу.* §. 12. пів-
 сáмовук, *m.* *Дгр.* Halbvocal, *m.* (se-
 mivocalis).
 Півсвіт, -іта, *m.* halbe Welt, Halb-

welt, *f.* *K.* — русáлок *KУ.* I. 223 flotte
 leichte, wüste Welt; demi-monde.
 Півсема, (-ми), *num.* siebenthalb.
 Півсе́ток, *s.* Півсе́ток.
 Півсѣх, півтих, *adv.* *Пр.* V. 411
 zweifelhaft, räthselhaft. [thargie, *f.*
 Півсмерть, *f.* *Ф.* halber Tod, Le-
 Півсонє, *n.* *У.* півспячка, *f.* *Фр.*
 Halbschlummer, *m.* [im Halbschlummer.
 Півсонно, *adv.* *МШ.* im Halbschlaf,
 Півсе́ток, -тка, *m.* Halbhundert, *n.*
ГШ. — полотна́ 50 Ellen & Leinwand
 als ein Stück. [ta Getreides.
 Півста́рок, -тка, *m.* kleinere стѣр-
 Півсто́н, -бну, *m.* gebrochenes Stöh-
 nen. [*n.* *adj.* півсуконний.
 Півсукно́, півсуконце, *n.* Halbtuch,
 Півта́лр, (-ляр), *m.* halber Thaler.
 Півте́мний, *a.* halbdunkel.
 Півто́н, *m.* Halbton, *m.*
 Півтора, *m.* *n.* півтори, *f.* *num.* an-
 derthalb, *Оу.* §. 184. 5. -ра лю́дского
P. II. 130 was nicht ganz in Ordnung
 ist, etw. Halbes, Fehlerhaftes, Verstüm-
 meltes, Thörichtes, *He.*; * — нещáстя
 scherzh. *Вейн.* des Dreschflegels, des Ge-
 wehres mit dem Bajonett u. ähnl.
 Півтора́к, *m.* Feld $1\frac{1}{2}$ Morgen
 umfassend; 2) *pl.* півтораки́ Paar Ochsen
 von nicht gleicher Größe. [dert.
 Півтора́ста, *num.* anderthalbhun-
 Півтора́чка, *f.* Brett von $1\frac{1}{2}$ Zoll
 Dicke, *n.*
 Півтретя, *m.* *n.* півтреті, *f.* *num.*
 drittheil, *Оу.* §. 184. 5; — ста = 250.
 Півхло́пá, -áти, *n.* kleiner Bursche,
Лев. [geschieden.
 Півці, *pl.* Felder dh Sträuche etc.
 Півча́, -áти, *n.* s. Пілка, пічина.
 Півчварта, *num.* viertelhalb; — ста
 = 350.
 Півша́р, *m.* *ГШ.* *Пар.* s. Півку́ля.
 Півшеста, *num.* sechsthalb.
 Півши́рок, -рка, *m.* (пóля) halber
 Morgen Feldes.
 Півшовко́вий, *a.* halbseiden.
 Півшо́рки, *pl.* englisches leichtes
 Pferdegeschirr.
 Пігані́стий, *a.* bunt gestreift.
 Пі́гий, *m.* Nbf. des Прут.
 Пігна́ти, (пожѣну, пожѣнеш), *v.* *a.*
 treiben, fortreiben; * — химѣри tolle
 Spässe, Unsinn treiben, *Кв.* 197; — ся

und v. n. за ким jmdm nachsetzen um ihn zu ereilen; forteilen.

Пігнути, v. a. s. Погинати.

Пісва, f. Quitte, f. (Cydonia vulg.).

Пісўлка, f. s. Пяўля.

I. Під, g. подá, m. Dachboden, m. das obere Stockwerk, Geschoss in der Mühle, in d. Scheune etc.

II. Під, praep. unter, bei, an, gegen, hin; für, zu; I) *mit dem Accusativ* (auf die Frage wohin?) bez. під a) den Gegenstand unter den e. Bewegung geschieht, oft mit Ausdruck der blossen Annäherung, namentl. bei Städten: під стіл пустити, кинути unter den Tisch; під вікно піти, під Львів прийти. ставати; під гору den Berg hinan, bergauf; під воду піти unter das Wasser versinken; під вінець розчесати fertig unter den Brautkranz, für das Anlegen des B., під бараблю гноїти; під лад комў итї jmdm sich fügen; підходити під корó * jmdn zu gewinnen trachten; під охóту напїти ся sich ein Räuschohen holen; під сїлу робїти gegen (über) die Kraft arbeiten; dgl. По-під: по під гай, повід стóли, повід гóри, взїти повід бóки unter die Arme fassen, виглядати повід ясні зóри gegen Morgendämmerung; b) wird під гебр. um den Begriff der Unterwerfung auszudrücken; під Москалі піти sich unter russische Botmässigkeit begeben; взїти корó під свою рўку unter seine Leitung nehmen, — під нóги mit Füßen treten, — під стóрожу unter die Wache stellen; під мїлий Бир казати bei Gott betheuern; c) bez. під bei den Numeralia: ungefähr, gegen; d) bez. під die Zeit, gegen welche, während welcher etw. geschieht: під обїд, під обїди (сóнце) um die Zeit der Malzeit, під вéчер gegen Abend, під ніч im Anfange der Nacht, під час zur Zeit, derzeit, jeweilig, під сóєнь; під конéць etc. gegen Ende. II) *mit dem Instrumental* (auf die Frage wo?) bez. під a) den Gegenstand, unter dem, unterhalb dessen etw. ruht od. eine Bewegung vor sich geht (*opp.* над): під верóбу стóяти, під столóм лежати, бїтва під 'Оршою, die Schlacht bei O., під ким ямку грéбети (unter) jmdm eine Grube

graben; під спóдом unten, unterse., під охóтов бўти ein Räuschohen haben; b) bez. die Zeit, in der e. Handlung vor sich geht: під держáвою, під панóваннєм unter der Regierung; c) bez. під dasjenige, dem etw. untergeordnet ist: під Тўркою жїти, під правóм бўти; під утрáтою unter Verlust, під рукóю unter (bei) der Hand, під кнўтом unter der Knute, під ключém unterm Schlüssel, під замком hinter Schloss u. Riegel, п. з. unterhalb der Burg (u. des Schlosses); dgl. по-під: повід горóю, повід небесáми; III) *mit dem Local* sehr selten: піде ми гóлос повід небесáх st. повід небесáми od. повід небесá; IV) *in Zusammensetzungen* bedeutet під- (підо-, підї-): unter-, hinter-, nach-, hinzu-, neben-, nieder-, After, von unten, heimlich, halb, etwas, ein wenig; über-, auf-, er-, empor-, nahe-, heran-, an-. (Beisp. s. unten an entspr. Stellen). *Mi.* IV. 435—437. 753—755. 678. 230—232. II. 409—410. [*f. Пол.*

Підазóтан, m. Untersalpetersäure, Підóавити, (-вляти), v. a. s. Причинїти.

Підбармóвувати ся, *Левч.* sich anpassen, nachahmen, verstohlen heranschleichen.

Підбáсок, -ска, m. Bassgeige f.; 2) hohe Basstimme, Bariton, *Rв.* 40.

Підбевка, f. s. Бévка; підбóвка.

Підбéдрє, n. Unterschenkel, m.

Підберáти, (-бирáти), v. a. von unten etw. herausnehmen, ausschneiden z. B. Honigwaben, zeideln; aufnehmen, auflesen, aufschürzen, aufschlagen (e. langes Kleid) und — ся, sich —; 2) e. ähnliche Sache zu einer anderen suchen, wählen; entleihen, auslesen, *K;* 3) — ся до корó (до комóри &) sich an jmdn etc. heimlich wagen; — ся на щóсь *Luts.* 155 auf etw. pochen, sich stützen.

Підберéжка, f. підбережнїк, m. Uferschwalbe, f. (*Hirundo riparia*).

Підберéжний, a. unter dem Ufer befindlich.

Підберезóвець, -вця, m. Карузїнер-, Birkenpilz, m. (*Boletus scaber*), *Вол.*

Підбéхтувати, (-éхтати), v. a. *Мх.* an-, aufhetzen.

Підбáвинє, n. s. Півáїне, кїзлїне.

Підбіванка, *f.* Kammertuch, *n.*

Підбівати, підбійти, *v. a.* von unten etw. an-, einschlagen; unterlegen; beschlagen; — борщ & чим womit einmachen, verrühren; unterfüttern (одѣжу чим); 2) *когось на якесь діло zu etw. anreizen, anhetzen, verleiten, *K. I.* 261. *He.*; 3) unterjochen, unterwürfig machen, unterwerfen; 4) — ся, сонце -ло ся (високо) die Sonne ist hoch aufgegangen; *b)* — ся vom Angegriffen-sein der Füße auf hartem, steinigem Boden, sich die Füße wund gehen, *Mi.* IV. 231. (bei unbeschlagenen Pferden, barfüssigen Menschen &); *c)* — ся під ласку чию *Др. с.* 217 sich bei jmdm einzuschleichen suchen, um jmds Gunst buhlen.

Підбивка, *f.* das zum Einmachen einer Speise Dienende: Rahm, Mehl &.

Підбитіє, *n.* das Unterfüttern; das Einmachen etc.; 2) —, підбитяк, підбитеняк *m.* Rock mit Lammfell unterfüttert, Pelzjacke; підбитяк = підбітий борщ, eingemacht; 3) підбитіє, Oberfuss, Oberriem, *m.* Oberleder am Stiefel, на підбитію im Oberriem, in der Spanne; 4) Unterjochung, *f.*

Підбитель, *m.* Unterjocher, *m. Par.*

Підбичувати, *v. a. s.* Бичувати, übhpt. nachhelfen.

Підбігати, підбічи, *v. n.* unter etw. laufen, auf jmdn zulaufen; her-, zulaufen, laufen *P. I.* 1; — кровю mit Blut unterlaufen. [laufend.]

Підбігцем, *adv.* halb gehend, halb
Підбіг, -бю, *m.* Unterfutter beim Kleid, *n.*; 2) Unterjochung, *f. pl.* підбіг Eroberungen, *pl.*; 3) —, підбіжник, Bärenspinnerraupe, *f.* (*Euprepia — eruca*).

Підбійка, *f. s.* Підбій, 1).

Підбіжний, *a. s.* Підсобний, *Par.*

Підбіль, -ілю, *m.* Hufstättch, *m.* (*Tus-silago farfara*). [unten weissen.]

Підбіляти, (-білювати), *v. a.* von

Підбільший, *a.* der Nächste nach dem Aeltesten, *Mi.* II. 410. [g. werden.]

Підбільшіти, *v. n.* grösser wachsen,
Підбір, -ору, *m.* Stiefelabsatz (aus Lederstücken), *m. Ks.* 83.; 2) —, *Ks.* 81. підбірка, *f.* Auswahl, *f.*

Підбічи, *s.* Підбігати.

Підбічний, *a.* an, von der Seite,

R. 96; -а дитина noch an der Seite der Mutter schlafend, noch saugend.

Підбічниця, *f.* Beischläferin, *f.*
Підбобки, *pl.* за — взяти ся *s.* Підбобчити ся.

Підболотник, *m. s.* Поболотниця.
Підбобра, *f. Me.* 68 *s.* Підбір 1). [Kinn, *n.*
Підборідок, -дка, *m.* підбород, *n.*
Підборкати, *v. a. Ks. s.* Приборкати.
Підбородень, -дня, підбород, *m.* Sturmband, *n.*

Підбороздень, -озня, *m.* (-озня, *f.*) Feldlerche, *f.* (*Alda arv.*). [unecht,

Підборний, *a. Ko.* 79 unterschoben.

Підбобчити ся, in die Seiten (an die Hüften) beide Hände stemmen.

Підбобя, *f. s.* Підбора.

Підбрехач, *m.* Nachhelfer im Lügen; Lügner, Aufschneider im Schmeicheln u. Tadeln, *m.* (-ачка, *f. in, f.*) *Ks.* 349.

Підбрійти, підбривати, *v. a. s.* Підголіти 2). [хач (-ачка) sein.]

Підбріхувати, *v. n.* ein підбре-

Підбувати, підбути, *v. n.* *Др. с.* 244 hinzukommen, auf-, anwachsen, -schwellen, grösser werden.

Підбудіти, (-буджувати), *v. a.* antreiben, aufwiegeln, bewegen, *Luts.* 158. *MIII.*

Підбудувати, *v. a.* unterbauen.

Підбунта давати, підбунтувати, *v. a. s.* Підбудіти u. d. folg.

Підбури́ти, (-бу́рювати), *v. a.* auf-rühren, auwiegeln. [e. Nebel heben.]

Підважити, (-важувати), *v. a.* mit

Підвал, *m.* Kammer unter dem Erd-geschoss e. hölzernen Hauses, *f.* Keller, *m. Ks. Ks.* 261. *adj.* підвальний zum p. geh., Souterrain-.

Підвалина, підвала, *f.* Unterlage, Unterschwelle, *f.* Unterzug, *m.*

Підваліти, (-валювати), *v. a.* unterwälzen, unter etw. hinwälzen; von unten ausheben u. erschüttern.

Підваріти, (-варувати), *v. a.* ein wenig gar kochen; 2) eine Speise mehr hinzukochen.

Підвезти, (-везу, -везем), *v. a.* когó jmdn zu Wagen eine Strecke Weges führen, fahren, fortbringen; nahe hinbringen; — хату etc., місце на хату etc. Erde etc. aufführen um das Terrain zu heben.

Підвередіти ся, sich verheben, *He.*
Підверечи, *v. a. s.* Підкінута 1).
Підвертіти, (-верчувати), *v. a.* ein wenig anbohren. [stimmt, *Kl.*

Підвеселений, *a.* fröhlich ge-
Підвести, (-веду, -ведеш), *v. a.* vor-
führen, her-, zuführen; hinführen (als
Begleiter); heimlich einführen; 2) ver-
führen, verleiten, betrügen; * — під
монастир hinters Licht führen, soppen;
3) heben, aufrichten; — ся sich auf,
emporheben, s. aufrichten; 4) — хату,
піч etc. unterwärts anstreichen.

Підвечер, *adv.* gegen Abend, *Ф.*

Підвечіркувати, *v. n.* das Vesper-
brot essen. [*n.* Jause, *f.*

Підвечірок, -рку, *m.* Vesperbrot,

Підвивати, (-винути), підвіти,
v. a. unter etw. wickeln, aufwickeln,
unten umwickeln (св'ячку); 2) ver-,
unterbinden. [Erhöhung, Steigerung, *f.*

Підвижка, *f. Nae.* підвищенє, *n.*

Підвинайматель, *m.* Aftersbe-
standgeber, *m. Term.*

Підвисіти, *He.* підвисіати, під-
вишшати, *v. a.* höher machen, erhöhen,
erheben, steigern. [pen, wegstehlen, *H* 252.

Підвихнути, *v. a.* що wegschnar-

Підвишень, -шня, *m.* Agaricus pru-
nulus.

Підвишник, *m.* Erhöhungszeichen, *n.*

Підвивати, *v. a. s.* Підвіяти.

Підвідити, *v. a.* hintergehen, be-
trügen. [Підв'одчик.

Підвідник, *H* 253. підвідчик, *m. s.*

Підвій, -ю, *m.* підвіяне, *n.* Krank-
heit (Lähmung) dh bösen Luftzug od.
Wind, *f.*

Підвія, *f. s.* Підв'ія.

Підвіяти, *v. a.* etwas Getreide win-
den, worfeln; 2) підвіяло ког'о jmd
wurde krank (gelähmt) dh bösen Luft-
zug; von unten wehen.

Підвластний, *a.* unterworfen, -ge-
ben, botmässig, unterthan, *m. C. II.* 205
Гол. untergeordnet, subaltern, *Пар.*

Підвластність, -ости, *f.* Unter-
thänigkeit; Unterordnung, *f. Пар.*

Підв'ода, *f.* Vorspann, *m.* unterlegte
Pferde, *pl.* Fuhre, *f.* Wagen mit Pfer-
den, *m.*; 2) Beistellung e. Fuhrwerkes,
Pflicht zu fahren, *f.*

Підв'одє, *n.* Untermauer, *f. (Фр.).*

Підв'одини, *pl. Кн. Пр.* VII. 229.
Intriguen, *pl.*

Підв'одити, (-в'оджу, -в'одим), *s.* Під-
вести. [unterseeisch, *He.*

Підв'одний, *a.* unter dem Wasser,

Підв'одчик, *m. C. I.* 48 Fuhrmann,
Kutscher einer підв'ода *f.* [Підв'езати.

Підв'озити, (-в'ожу, в'озим), *v. a. s.*

Підволока, *f.* Pflugschleife, (zum
Schleppen des Pfluges), *f.*

Підворога, *f. Кроп.* 14?

Підворотня, *f.* Brett das unter eine

Thür (вор'ота) gestellt wird? *Гол. зр.* 70.

Підв'обя, лилія —, *f.* Türkenbund,

m. (Lilium martagon). [unterbinden.

Підв'язати, (-в'язувати), *v. a.* auf-,

Підв'язка, *f.* Strumpfband, übhpt.
Band, *n.*

Підгалистий, *a.* -е дерево Baum
mit hohem, schmächtigen Stamm u. einer
spärlichen Krone. [zutreiben; antreiben.

Підганяти, *v. a.* unter etw. hin-, hin-

Підгарячити, *v. a.* anfeuern, *K.*

Підгас, *m.* Salz aus d. Kochpfanne
nach Auslöschten des Feuers gehoben, (*B.*)

Підгати́ти, підгачувати, *v. a.* —
гр'єблю den Damm ausbessern; одін
до одного —, *He.* (Пр. IV. 196)? [гр'єть.

Підг'єстер, *m. Ч.* VII. 402 s. Під-

Підгелати, *v. a.*? [Розв'ора.

Підг'єреть, *f.* підг'єреть, *АД.* II. 27 s.

Підг'єрць, *f.* Ruthenband unten die

Wagenleiter verknüpfend, *n.*

Підгінці, *pl.* nachwachsende Triebe,
Wurzelsprossen, *pl.*

Підгіре, *n.* Gegend, am Fusse e.
Gebirgszuges, *f.*; Untergebirge, *n. adj.*

підгірський. [ter dem Hügel, *K.*

Підгірний, *a.* unten am Berge, un-

Підгірянін, *m.* Bewohner des

підгіре, *m.*

Підг'лявка, *f.* Art Birnbaum.

Підг'ляд'їти, підг'лянути, *v. a.* ког'о
heimlich beobachten, jmdm nachsehen;
abgucken (jmdm etw. щось у ког'о).

Підг'лядник, *m.* Späher, Aufraurer,
m. K. [faulen.

Підг'нивати, підг'ніти, *v. n.* an-

Підг'ній, -ою, *m.* Düngung, *f.*

Підг'нітати, підг'нічувати, *v. a.*
ог'онь anschüren, anfachen, dass es lo-
dere, *K.*

Підгноїти, *v. a.* Dünger hinzugeben.

Підговорювати, *v. a. M. s.* Підмовляти.

Підгодувати, *v. a. s.* Підкормити.

Підголяти, підголювати, *v. a.* entblößen; 2) von unten, einwenig abrasieren.

Підголо́ва, *n. W.* Kopfkissen, *m.*

Підгбнець, -нця, *m. s.* Підгінці.

Підгбрілка, *f.* Rothhalsente, *f.* (Anas ferina). [*m.*; 2) Kehlriemen, *m.*

Підгбрле, *n.* Wamme, Wampe, *f.* Trill,

Підгбрлиця, *f.* unterer Theil des Ochsenjoches; 2) Kropftaube, *f.* (Columba gutturosa). [gendes Land; Vorstadt, *f.*

Підгород, *n.* nahe bei e. Stadt lie-
Підгорбчка, *f. dim.* kleiner Vorberg, *Ч. IV.* 533.

Підгоргати, підгоргнути, *v. a.* unter etw. scharren; behäufeln (барабóлі &).

Підготóвити, (-вляти), *v. a.* vorbereiten. [dem Rechen zusammenscharren.

Підгребати, (-гребти), *v. a.* mit

Підгрйб, (*d.* -йбóк), *m.* Art essbarer Schwamm. [spielen zu fangen suchen.

Підгривати, *v. a.* jmdn im Karten-
Підгривати, підгривати, *v. a.* von unten benagen.

Підгрянити, *v. n. impers. Ч. II.* 623, -йло ist kothig geworden.

Підгуляти, *v. a.* sich güthlich thun, sich besauchen. [scheln, tänzeln.

Підгуцькувати, *v. a. (Фр.)* hät-
Підгрунте, *n.* Untergrund, *m.*

Підд́аванє, підд́анє, *n.* das Hinzu-
geben; 2) Uebergabe, Unterwerfung;
Ergebung, *f.*

Піддавати, піддати, *v. a.* кому щось jmdn noch mehr (Stoff) hinzugeben; vermehren; — гадку den Gedanken eingeben; 2) ergeben, übergeben; — ся sich ergeben, s. unterziehen; s. unterwerfen, s. untergeben, unterliegen.

Підда́кувати, *v. n. С. I.* 233 s. По-
та́кувати.

Підд́анець, -нця, *Кол.* 167. підд́аник, (-анчик), *Фр.* підд́анок, -нка, *Кл.* підд́аний, *a. (s. m.)* untergeben, unterthan; Leibeigener; der Unterthan; unterthänig, botmässig, Diener; Vasall, *m. adj.* підд́анський, підд́анчий, Unterthans-. [nigkeit, *f. Пар.*

Підд́аність, -ости, *f.* Unterthä-
Підд́анка, *f.* Unterthanin, *f.* die

Botmässige. [Leibeigenschaft, *f.*

Підд́анство, *n.* Unterthanschaft;
Підданчлйвий, *a. (Фр.)* bequem behaglich.

Підд́аше, (*d.* -ашечко), *m.* Ort dicht unter dem Dache, Boden, Söller, *m.* Dachstube, Dachwohnung, *f.* Wetterdach, *n.*

Піддвигну́ти, *v. a.* heben, auf die Beine helfen, aufrichten.

Підд́ержанє, *n. Пр. II.* 246 Unterhalt, Beistand, Vorschub, *m.* Unterstützung, *f.*

Підд́ержати, підд́ержувати, *v. a.* halten, aufrecht halten; Unterhalt geben, unterstützen.

Підд́ерти, підд́ерати, *v. a.* in die Höhe emporrecken, heben, reißen; 2) untenher, rufen, zupfen.

Піддвля́ти ся, nach-, zusehen.

Піддимка, *f.* Art Pflze, *He.*

Підд́овок, -вка, *m.* sehr junges Mädchen, *Левч.* [schenhand zugeführt, *Гл.* 35.

Підд́ільний, *a.* künstlich, von Men-

Підд́ільянець, -нця, *m. s.* Зад́ілья-
нець, *Гол.*

Підд́ієки, *pl. s.* Підієок, *Кв.* 77.

Підд́ієкон, *m.* Subdiaconus, *m.*

Підд́обри́ти ся, підд́обрувати ся кому́ jmds Gunst erschmeicheln durch gefällige Werke; sich bei jmdm einschmeicheln, під кобсь.

Піддру́жба, *m.* піддру́жок, під-
дру́жний, *s. a. m. Кв.* 66. піддру́же, *n. Ме.* 189. 190. піддру́жок, *Кв.* 63. Un-
terbrautführer, *m.* [fer.

Піддру́жка, *f.* jüngere Kranzjung-
Піддр́ягнути, *v. n. s.* Підтр́ягнути.

Підд́убень, -бня, *m.* Schönfuss, *m.* (Boletus calopus). [letus pachypus).

Підд́убовик, *m.* Bitterpilz, *m.* (Bo-
Підд́убок, -бка, *m.* Bilzling, *m.* (Bo-
letus edulis) *Вол.*

Підду́вати, підду́ти, *v. a.* darunter blasen; (*v. n.*) von unten wehen; anfachen.

Підду́вка, *f.* das Anfachen; Luft-
zug, *m. Пол.* [sich erholen, genesen.

Підду́жати, *v. n.* stärker werden,

Підду́льки, *pl.* kleinere ду́лі (Bir-
nen). [schirres an den Hinterschenkeln, *m.*

Підду́пки, *pl.* Theil des Pferdege-
Підду́пці, *pl.* Werkstück am Wagen zur Aufnahme der Deichsel, *n.*

Підду́рїти, підду́рювати, *v. a.* be-
thören, hintergehen, überlisten.

Піддичий, *s. a. m.* Gehilfe, Lehrling e. Kirchensängers (дяк). [гати.

Підгнати, підгибати, *v. a. s.* Підб-

Під'емниця, *f. Пол. s.* Вехідниця.

Підержине, *n. (Фр.) s.* Підозріне.

Піджалівник, *m.* unter Nesseln (im Unkraut під лопухом) zur Welt gekommen: uneheliches Kind, Bastard, *m.*

Піджарий, *a. Гр.* — хорт, dünnseitig, mager, hager.

Піджарити, піджарювати, *v. a.* von unten braten, rösten; 2) die Glut anfachen. [Verbrechen anstiften. §.

Підждеряти, *v. a. (Ф.)* zu einem

Піджегати, піджигати, *Ч. III. 279*

v. a. anzünden, anschüren, anfachen; *anstiften, aufhetzen.

Піджйва, *f.* Stärkung, *f. Левч.*

Підживити, підживляти, *v. a.* когó jmdm die Nahrung zuführen, verschaffen; stärken; — *са М. II. 199* mit Nahrung sich laben, *s.* stärken.

Підживоте, *n.* Unterbauch, *m. Пар.*

Підждане, *n.* Erwartung, *f.* das Erwarten, *ГГ.* [warten.

Підждати, *v. a.* erwarten; ab-

Піджйлий, *a.* altersschwach, *He.*

Піджинати, *v. a.* когó jmdm im Getreideschneiden nachhelfen.

Піджйрити, *v. a.* unterwaschen, *s.* Підм'улити.

Піджйти, підживати, *v. n. s.* Віджйти; 2) zum vollen, frohen, genussreichen Leben kommen, gute Tage erleben.

Піджпка, *f.* піджбпок, -пка, *m.* Hinterbacken, *m.* Hinterkeule, *f.*

Піджлунбчий, *a.-a* залса Bauchspeicheldrüse, (pancreas), *f. Под.*

Піджбга, *f. Н. 65.* Nahrung des Feuers, *f.* Zunder, *m.*; 2) das Anzünden, Anfachen; Brandstiftung, Mordbrennerei, *f. К.*; 3) *Anfeuerung, Anstiftung, *f.* das Aufhetzen.

Піджбд, *m. М. II. 120 s.* Підждане.

Підзавійний, *a.* — горнець Topf *ca. 16* Liter fassend, *m.* [Term.

Підзакупник, *m.* Subarendator, *m.*

Підзастав, *m.* Afterpfand, *n.*

Підзаставлене, *n.* Afterverpfändung, *f. Term.* [Пар.

Підзгребляти, *v. a.* aufstriegeln,

Підзелювати, *v. a. s.* Підложити (чоботи).

Малоруско-німецкий Словар.

Підземельний, підземний, *a.* unterirdisch.

Підзив, *m.* Aufruf, *m. ГГ.*

Підзірити, *v. a. Ме. 472* mit neidischem u. scheelem Blicke etw. schädigen, verderben.

Підзбр, -бру, *m. s.* Підозріне, *B.*

Підзгравати, *v. n.* zum Tanze e. Melodie singen, trillern; 2) mit falschem Ton mitspielen, -singen, *К.*

Підй-ко, *Imperat.* zu nitá: geh' nur! geh' wohl.

Підименовувати ся, unter fremdem Namen auftreten, den Namen wechseln. [Stiefel, *n. s.* Підбитіе.

Підйом, *m. Кв. 84.* Oberleder am

Підитнути ся, (*М. I. 76.* -ли ся ноги) starr werden, erlahmen, *vgl.* Підтинати.

Піді-, *s.* Підо-, під-.

Підібгати, підігнути, *v. a.* unterbiegen; unterschlagen (ноги); unterziehen, *Кв. 260*; unterstecken, *Л. 16.*

Підібрати ся, *s.* Підберати (ся).

Підігнати, піджену, -женеш *v. a. s.* Підганяти; — (*в гору*) jmdn in die Höhe treiben (bei Versteigerungen).

Підізваати, (підзову, -зовеш), *v. a.* когó до себе jmdn zu sich rufen; einladen.

Під'їзд, *m.* Einkehr, Auffahrt, *f.*; 2) Streifzug, *m. К.*

Під'їздати, під'їзжати, *v. n.* heranfahren, -reiten; 2) Streifzüge machen.

Підіймати, (-яти), підійняти, *v. a.* aufheben, erheben, aufrichten; *когó на сьміх *АД. I. 258* jmdn dem Gelächter, dem Spott preisgeben; 2) — *ся* sich erheben; *б)* — *ся* чогось etw. übernehmen, auf sich nehmen, sich einer Sache unterziehen; *s.* Піднімати.

Підійти, підходити, *v. n.* heran-, anrücken, -kommen; до когó, ид кому, кому auf jmdn zugehen, sich jmdm nähern; — кому під ласку *Ч. V. 104* jmds Gunst erschleichen, gewinnen; 2) *v. a.* jmdn hintergehen, zu überlisten, suchen, beschleichen.

Підіпнати, *v. a. s.* Підпинати.

Підірвати, *v. a. s.* Підривати.

Підісок, -ека, *m. Gesch. pl.* підіски, Eisenstäbchen zum Beschlag der Wagenachse unterseits, *n.* Achsenschiene, *f.* (eig. підвісок, вісь Achse).

Під'їсти, під'їдати, *v. a.* когó jmdm das Futter wegfressen (*v. Vieh*); 2) — собі sich satt essen.

Під'їхати, *v. n. s.* Підїздіти 1).

Підкадіти, *v. a.* beräuchern.

Підказати, підказувати, *v. a.* hinzufügen im Gespräch; 2) einflüstern, einsagen, *He.* [schmäzzer, *m.* (Saxicola).

Підкаменець, -нця, *m.* Stein-

Підкамінчик, головачик —, *m.* Cottus quadricornis. [s. Поткáne.

Підкáne, (= підткáne), *n. He.*

Підканцеля (б) рїст, *m.* Unterkanzelist, *m. Ko.*

Підкапітан, *m.* Unterhauptmann, *m.*

Підкапок, -пка, *m.* Art Mütze mit Gebráme gemeiner Weiber, *Kyx.*; 2) Scheitelkarpe, *f.* -káppchen, *n. Zak.*

Підкарпатній, *K.* підкарпатский, *a.* an den Karpathen gelegen.

Підкасистий, *a.* von unten geschürzt, gelüpf, gestülpt; 2) dickbäuchig.

Підквартивий, *a.* — горнєць са. 3 Liter fassend. [Untersteuermann, *m.*

Підкерманч, підкермич, *Пар. m.*

Підкид, *m.* підкїданка, *f.* підкїданє, *n.* das erste Pflügen.

Підкидати, (-увати), підкїнути, *v. a.* in die Höhe werfen; unter etw. hinwerfen; кому heimlich jmdm etw. (Gestohlenes) zu-, hinwerfen, unterschieben; 2) — на жїто & für den Roggen & das Feld zum ersten Male pflügen.

Підкидачка, *f.* *Ku.* підкїдьок (-док), -дька, -дка, *m.* untergeschobenes Kind, Findling, *m.*

Підкисати, підкїснути, *v. n.* ein wenig sauer werden, gáhren; aufgehen (*v. Brotteig*).

Підкиснички, *pl. Me.* 199?

Підкїшкати, *v. a.* § von zarter Jugend auferziehen.

Підкївка, *f.* ein kleines Hufeisen; zierlicher eiserner etc. Beschlag unter dem Stiefelabsatz.

Підкїп, -опу, *m. s.* Підкоп.

Підкїпка, *f.* junge Henne, welche zur Zeit der Ernte (des Feimenlegens, кóпи) ausgekrochen ist.

Підкїпниця, дївчина —, *f.* kleingewachsenes Mädchen. [der Haarflechte.

Підкїсник, *m.* Schleifband am Ende

Підкїтка, *f. s.* Підмітка, Sohle, *f.*

Підкїтькувати ся, *Zar.* hüpfend dahin rollen.

Підклад, *m. s.* Підкладка 1); 2) Teppich, *m.* Decke, *f.*; 2) Stiefelsohle, *f.*

Підкладати, підкласти, *v. a. s.* Підложити.

Підкладка, *f.* Unterlage, Grundlage, *f.* Grund, Untersatz, *m. He.*; 2) s. Пóкладок.

Підклеїти, підклеювати, *v. a.* unterleimen, -kleben.

Підкловувати, *v. a. s.* Підцькувати.

Підклонь, *f.* Seitenholz am Wagen, *s.* Кловїця.

Підклонїти, (-кловювати), *v. a.* unter etw. biegen; *anterwerfen, *Пар.*

Підклоцкати, *v. a.* vorn gerade das Haar zustutzen, (*B.*).

Підкова, *f.* Hufeisen; 2) s. Підкївка.

Підковати, *s.* Підкувати.

Підковєць, -вця, підковонóсик, *Vol. m.* Hufeisennase, *f.* (Rhinolophus hipposideros).

Підкол, *m.* Stich, *m.* das Einstechen.

Підколїнний, *a.* unter dem Knie befindlich.

Підколїнницї, *pl.* Strümpfe, *pl.*

Підколїно, *n.* Kniebeuge, *f. Пар.*

Підколóдний, *a.* unter dem Baumstamme, -klotze.

Підколóти, *v. a.* von unten stechen.

Підколóтник, *m.* Rebhuhn, *n.* (Perdix cinerea).

Підколóп, *m. s.* Перепелїця. [(*B.*).

Підколóпнути, *s.* Підплїткати,

Підкомóнник, *m. Пар.* підконюшїй, *s. a. m.* Unterstallmeister, *m.*

Підкомóрий, *a. Мор.* Kammerherr, Kámmerer, *m. adj.* підкомóрский.

Підкóп, -бу, *m. С. II.* 59 die Grube in der Erde, worein der Bienenstock eingelassen wird; 2) bodenloser Bienenstock (der Kühle halber); 3) Mine, Pulvermine, *f. K.*; 4) Keller, *m.*; *adj.* підкóбаний, *Egf.* 17.; *підкїп на кого робїти jmdm eine Grube graben.

Підкóпанє, підкóпуванє, *n.* Untergrabung, Unterwühlung, *f.*

Підкóпати, підкóпувати, *v. a.* untergraben, unterminieren; — ся sich —, *s.* hineingraben; — ся під чїюсь славу *K.* 106 jmds guten Ruf zu verderben trachten. [terlistig.

Підкóпистий, *a.* heimtückisch, hin-

Підкорміти, (-міти), *v. a.* jmdn essen lassen, einwenig mästen.
 Підкорник, *m.* Rindenkäfer, *m.* (Hirprophloeus). [abstutzen].
 Підкоротити, *v. a.* ab-, verkürzen.
 Підкосити, (-кошувати), *v. a.* etwas ab-mähen. [Holzbauten, *f.*
 Підкостина, *f.* Unterlage (кості) bei
 Підкотити, підкочувати, *v. a.* unter etw. wälzen, rollen; 2) — рукаві etc. aufschürzen. [de, *m.*
 Підкорме, *n.* Korb fürs Mahlgetreide.
 Підкрадатися, (-красти ся), sich wohin verstohlen schleichen, sich heran-, hinzuschleichen.
 Підкрасити, підкрасувати, *v. a.* schöner machen; aufbessern; anstreichen, färben. [*f.* Beistand, *m.*
 Підкріпити, підкріплена, *n.* Stärkung.
 Підкріпити, (-плати), *v. a.* kräftigen, stärken, erquickern.
 Підкріяти, *v. n.* s. Окріяти.
 Підкроїти, *v. a.* kurz zuschneiden, zustutzen.
 Підкропівник, *m.* підкропівка, *f.* Zaunkönig, *m.* (Troglodytes parv).
 Підкропівниця, *f.* Hügelerdbeere, *f.* (Fragaria collina). [sen u. antrinken.
 Підкропити собі sich tüchtig anessen.
 Підкругляк, *m.* *N. e.* Berges.
 Підкруїни, *pl.* gröbere Theile der gemahlenen Körner.
 Підкруїти, підкруїувати, *v. a.* von unten aufwinden, drehen, schrauben.
 Підкувати, *v. a.* коня — beschlagen (eig. unten anschmieden, *Mi.* IV. 231).
 Підкукундати, *v. a.* §. s. Підмобвити, *Gr.* 25.
 Підкуляти, (-кулювати), *v. a.* — ноги an sich, unter sich ziehen, krümmen.
 Підкульок, -лька, (*d.* -кульчик), *m.* vordere Lünse.
 Підкупити, (-купляти), *v. a.* erkaufen, bestechen (eig. heimlich kaufen *Mi.* IV. 231); 2) überbieten, mehr als jmd bieten beim Kauf. [bar.
 Підкупний, *a.* bestechlich, bestechlich.
 Підкупник, підкупень, -ня, *m.* Bestecher, *m.* *Par.* [keit, *f.*
 Підкупність, -ости, *f.* Bestechlichkeit.
 Підкупство, *n.* підкуп, *m.* *Par.* Bestechung, *f.* [räuchern.
 Підкурень, підкурюване, *n.* das Be-

Підкурити, *v. a.* von unten räuchern.
 Підкусити, *v. a.* *Ко.* 21 verleiten, in Versuchung führen.
 Підкути, *v. a.* s. Підкувати.
 Підкухарок, -рка, *m.* підкухарчий, *s. a. m.* *К.* Küchenjunge, -gehilfe, *m.*
 Підкущ, *m.* Halbstrauch, *m.*
 Підлабузнити ся, *Гл. б.* 121 до когó verliebt sich zu jmdm nähern, *s.* anschmiegen, einschmeicheln, *Пом.* I. 128.
 Підладити, підладжувати, *v. a.* anpassen, entsprechend zuriichten; — ся під щось *К.* sich an etw. anschmiegen, *s.* an etw. halten; sich anpassen, *Кн.*
 Підлазити, *v. n.* s. Підлізти.
 Підласий, підласистий, *a.* unter dem Bauche weiss (wie ласиця) *B.*
 Підласити, *v. a.* чорта мѣдом gewinnen, hold machen.
 Підласкуване, *n.* Schmeichelei, Lobhudelei, Augendienerei, *f.* *К.*
 Підлатати, *v. a.* von unten flicken, -anschlagen. [nutzten Schlittenkufen, *m.*
 Підлатка, *f.* Unterschlag bei abge-
 Підлева, *f.* *Ко.* 12. s. Підліва.
 Підлега, *f.* *Рч.* 250 Holzband unter der помістниця des Wagens, *n.* *vgl.* Підгэрць. [liegend.
 Підлежний, *a.* unterworfen, unter-
 Підлежність, -ости, *f.* *Фр.* Unterwürfigkeit, Unterthänigkeit, Hörigkeit, *f.*
 Підлено, *n.* Afterlehen, *n.* [*m.* *Term.*
 Підленівник, *m.* Afterlehensmann,
 Підлєсливий, підлєслий, підлєстний, *a.* schmeichlerisch, schmeichelhaft, gleissnerisch, kriechend; до когóсь jmdm gewogen, geneigt, willfährig.
 Підлєсливість, (-стив-, *He.* -стлив-, *К V.*), -ости, *f.* Schmeichelei, Erschleiohung der Gunst, *f.* das Einschmeicheln.
 Підлєсник, *m.* s. Перелєсник.
 Підлєстити ся, підлєщувати ся, sich einschmeicheln.
 Підлєтити, *v. n.* s. Підлітати.
 Підлєщик, *m.* junger лещ, лещ, (Abramis brama). [Sauce, Bröhe, *f.* *H.* 266.
 Підліва, підливка, *f.* Ueberguss, *m.*
 Підліване, *n.* das Begiessen.
 Підливати, підліти, *v. a.* unter etw. giessen, zugießen; begiessen (Pflanzen); когó mit Zauberwasser jmdm den Weg od. das Haus begiessen.

Підлива́ч, *m.* Aufgiesser, *m.* Пар.
Підлі́з, *K.* підліза, (-айко), підли-
зач, підлизу́н, підлизу́ха, *m.* Schmeichler,
Speichellecker, Augendiener, *m.*

Підлиза́ти ся, підлизувати ся ко-
му́ sich bei jmdm einschmeicheln, jmds
Speichellecker sein; 2) вода́ & підлізує
ся überfließt an den Seiten des Geschir-
res bei langsamem Giessen; sich belecken.

Підлі́й, *a.* gemein, schlecht, gering,
niedrig, niederträchtig, verschmitzt.

Підлі́пки, *pl.* Art Pilze.

Підлі́стник, *m.* s. Подорі́шник.

Підли́цяти ся до ко́го um jmds
Gunst werben, sich einschmeicheln, ко-
кетти́рен. [кладка.

Підлі́жка, *f.* *dim.* s. Підло́га, під-

Підлі́зти, *v. n.* langsam hinaufgehen,
kriechen; steigen; unter etw. kriechen,
schleichen; *під ко́го jmdn bestechen,
Ks. 165.

Підлі́ка́р, *m.* Unterarzt, *m.* [іти.

Підлі́піти, (-плати), *v. a. s.* Підкле-

Підлі́се, *n.* Waldrand, *m.*

Підлі́ска, *f.* — трилатча́та Früh-
lings-Leberblümchen, *n.* (Hepatica tri-
loba). [ster, *m.*

Підлі́снійчий, *a. s. m.* Unterför-

Підлі́сок, -ска, *m.* Viola mirabilis,
V. odorata.

Підлі́сть, -ости, *f.* Gemeinheit,
Schlechtigkeit, Niederträchtigkeit, *f.*

Підлі́т, -лету, *m.* Aufflug, *m.* Пар.

Підлі́тати, *v. n.* auffliegen, -auf-
flattern; herbeifliegen.

Підлі́тка довгопла́вка, *f.* Flugfisch,
m. (Echocoetus volitans).

Підлі́тка, *f.* підлі́ток, -тка, *m.* Мор.
noch ganz junges Mädchen, n. g. j. Kind,
das Junge. [eines gepflanzten Nusskernes.

Підлі́шок, -шка, *m.* einjähriger Trieb

Підлі́щак, *m.* Nuss, *f.*

Підлі́щки, *pl.* s. Підлі́ска.

Підло́ббе, *n.* Höhlung der Augen un-
ter der Stirn, *f.* з підло́бья диві́ти ся
finster (aus tiefliegenden Augen) blicken
s. З-під. [terschobenes Actenstück.

Підло́г, -ога, *m. gr.* Betrug, *m.* un-
Підло́га, *f.* Grundlage, *f.* s. Підва́-
лина; Schwelle, *f.*; 2) Fussboden, *m.*

Підложі́ти, *v. a.* unter etw. le-
gen, unterlegen, -setzen; unterschieben;
— чо́боти die Stiefel besohlen.

Підло́жний, *a.* unterschoben, un-
echt, *Term.* [weib, Concubine, Maitresse, *f.*

Підло́жниця, *f.* III. II. 179 Kebs-

Підло́жність, -ости, *f.* Unecht-
heit, *f.* *Term.* Falschheit, *f.*

Підло́кíte, *n. K.* Art Gestell, *n.*

Підло́кóтник, *m.* Höhe einer Fen-
sterbrüstung, *f.* Левч. [kriechender Mensch.

Підлу́н, *m.* ein Niederträchtiger,

Підля́гати, підля́гувати, підля́й,
v. n. unterliegen, unterworfen, unter-
thänig sein; folgsam, gefügig sein.

Підля́ти, *v. a. s.* Підлива́ти.

Підмава́ляти, *s.* Підмовля́ти.

Підмага́ти ся, *Зар.* sich auffaffen,
s. zusammennemen, s. materiell aufhelfen.

Підма́суляти, *v. a. §. s.* Підмо́вити.

Підма́йсти, -стра, *m.* Untermeister,
Altgesell, *m.* Под.

Підмака́ти, *s.* Підмо́кнути.

Підма́на, *f.* Ч. IV. 93 Betrug, *m.*
Lockung, *f.*

Підма́няти, підма́нювати, *v. a.* jmdn
dh schmeichelhafte Versprechungen ver-
führen, überreden; zu sich rufen, locken;
ptc. підма́няний *He.* oft betrogen, ge-
täuscht. [verbesserten Systems, *f.* Левч.

Підмаши́нок, -нка, *m.* Windmühle

Підменша́ти, *v. a.* klein machen.

Підме́сти, *s.* Підмі́тати.

Підме́т, -éту, *m.* Feldstück, *n.* Pa. I.
371; — грома́дский bestimmtes Ge-
meindegrundstück; Theil des Ackers zur
Bebauung des Hanfes; 2) das erste Pflü-
gen s. Підки́д; 3) підмет, Subject, *n.*
(in d. Gramm).

Підмето́вий, *a.* subjectiv; Subjects-

Підметча́, -ати, *n.* Мо́г. unter-
schobenes, ausgesetztes Kind, Findling, *m.*

Підмива́ти, підмі́ти, *v. a.* unter-
waschen, -spülen. [B. *vgl.* Омйа.

Підми́зи, *pl.* zu freies Hofmachen,

Підми́чок, -чка, *m.* s. Розво́ра.

Підмі́на, *f.* підмі́нча́, -ати, *n.* ein
von der відьма́ (віщаниця) heimlich ver-
tauschetes, unterschobenes Kind, Weohsel-
balg, *m.* (Ф.) *vgl.* Відмі́нча́.

Підмі́няти, підмі́нювати, підмі́-
няти, *v. a.* (heimlich) vertauschen, un-
terschieben, *Др. c.* 303; — ся simulie-
ren, einen anderen vorgeben, scheinen
wollen. [mengt, Zusatz, *m.* Mischung, *f.*

Підми́в, *f.* das was man unter etwas

Підмісячний, *a.* sublunaris, *Пар.*
Підміт, -ету, *m. s.* Підмет; 2) *s.* Подене.
Підмітати, *v. a.* auf einen Haufen
fegen, auf die Seite fegen, rein fegen,
rein kehren.

Підмітка, *f.* підміток, -тка, *m.* Ein-
lage aus Stroh in die Stiefel; 2) Sohle
am Stiefel, *f.* neue Schuhsohle.

Підмітувати, *v. a. s.* Підкидати.
Підмітча, -ати, *n. s.* Підметча.

Підмішати, підмішувати, *v. a.* un-
termischen, -mengen.

Підмова, *f.* heimliche Ueberredung,
Aufhetzung, *f.*; дати ся на підмову,
sich verführen lassen.

Підмовляти, підмовити, *v. a.* über-
reden, aufhetzen: когось на когось;
verführen. [stand, *m.* Hilfe, *f.*

Підмога, *f.* Unterstützung *f.* Bei-
Підмогати, *v. a. s.* Підпомагати.

Підмогач, *m. s.* Помічник.

Підмогильний, *a.* unter dem Grab-
hügel, Grabes-, *Te.*

Підмогоріччати, *v. a.* когь *Кв.*
535 jmdn zum Zwecke der Bestechung
viel trinken (zechen) lassen.

Підмозжина, *f.* verlängertes Mark.

Підмокнути, *v. n.* von unten (nach
u. nach) nass werden; *adj.* підмоклий,
etwas nass geworden.

Підмосте, *n.* Brückenjoch, *n. Пар.*

Підмостяти, підмощувати, *v. a.*
ein Gerüst aufführen. [*n.* Stufe, *f.*

Підмосток, -тка, *m.* Gerüst; Podium.

Підмочі ся, (підмогу, -можеш),
M. I. 151 *s.* Підмагати ся.

Підмочити, підмочувати, *v. a.* nass
machen, anfeuchten.

Підмочка, *f.* Ueberschwemmung, *f.*

Підмуляти, підмулювати, *v. a. s.*
Підмивати. [termauer, *f.* Untergemäuer, *n.*

Підмури, *pl. Ст.* підмурованє, *n.* Un-
Підмурувати, *v. a.* untermauern.

Піднаєм, -аїму, *m.* Afterbestand,
m. Aftermiete, *f.* Term.

Піднаємець, -мця, піднайматель
(-итель), *m.* Afterbestandnehmer, After-
mieter, *m.*

Піднаймати, (-яти), піднаяти, *v. a.*
hinzumieten, -dingen; — хату als Af-
terpartei Wohnung mieten.

Піднайти, піднаходити, піднай-
мати, *v. a.* hintergehen, betrügen; be-

stechen; *s.* Підійти.

Підначальний, *a.* untergeben, un-
terthan, subaltern, *К.* [haber, *m.* *Др. c.* 140.

Підначальник, *m.* Unterbefehls-
Піднебе, *n.* Klima, *n. Пар.*

Піднебєний, *a.* Gaumen-, palatal.

Піднебєсе, *n.* Luftraum unter dem
Himmel hin, *m.* Lüfte, *pl.*

Піднебєсний, *a.* unter dem Him-
melsgewölbe, bis zum Himmel reichend,
himmelhoch, *M. III.*

Піднебїє, *n.* Gaumen, *m.* gaumen-
förmige Wölbung e. Backofens etc.

Піднебїний, *a.* *W.* Himmels-; kli-
matisch, *Гол.*

Підневідити, *v. a.* когь *Н.* 252. *К.*
(Хата. 190) auf die Probe stellen, zu hin-
tergehen, zu foppen trachten, *s.* Підвідити.

Підневоляти, *v. a.* unterjochen,
unterwerfen, *К.*

Підневольний, (-вільн-), *a.* nicht-
freiwillig, unfrei, gezwungen, *Кн. Ст.*

Підневольність, -ости, *f.* Un-
terthänigkeit, *f.*; Zwang, *m.*

Піднепадати, піднепасти, *v. n.*
herab-, herunterkommen, verarmen.

Підне́сенє, *n.* das Aufheben, Erhe-
ben; Erhöhung, Aufrichtung; 2) Hebung,
Arsis, Ог. f.

Підне́сти, *s.* Підносити.

Піднівок, -вка, *m.* kleine Neu-
wiese am niedriger gelegenen Ende des
Feldes.

Піднікати, підніквүти, *v. n.* ein
wenig er-, aufwachsen; hervorsprossen,
sich abheben, *M. III. V.*

Піднимати, *v. a. s.* Підіймати; гнів
на когь — in Zorn gegen jmdn ent-
brennen; крик, бучу — ein Geschrei
erheben, einen Krawall anstiften.

Підні́же, *n.* Untergerüst des Tisches,
n. Кол. I. 240; 2) —, підно́же *s.* Під-
ніжок; Fussgestell, *n.*

Підні́жка, *f.* Tritt, *m.* Trittbrett,
Fussbrett, *n.* (bei der Schnitzbank, im
Webstuhl, *gew. pl.*).

Підні́жний, *a.* — ко́рм, Gras, das
auf der Weide zur Nahrung für das
Vieh bleibt. [Schemel, *m. III. II.* 68.

Підні́жок, -жка, *m.* Fusschemel,

Підні́с, -осу, *m.* Präsentirteller, *m.*

Підно́ва, *f.* підно́вленє, *n.* Erneu-
erung, theilweise Reparatur, *f.*

Підновіти, (-вляти), *v. a.* wieder wie neu machen, wieder herstellen; auffrischen, erneuern.

Підноріти, піднорювати, *v. a. Пол.* unterwühlen, unterwaschen, -spülen.

Підносіти, підношувати, *v. a.* aufrichten, erheben (крик, віміт II); in die Höhe heben, auf-, emporheben; *hervorheben, aufnehmen, aufstellen, (гадку) heben, fördern; — ся sich —, Aufschwung nehmen. [wenig übernachten.

Підночувати, *v. n.* десь wo ein-
Підну́дити собі чо́го sich vollfressen. [antreiben, *Пар.*

Підну́жкати, підну́кати, *v. a.*

Підну́стри, (піднюстр-, *Wgr.* XI), *v. a.* aufhetzen, anstiften.

Підня́ти, *v. a. s.* Підне́сти.

Підобга́ти, etc. підобра́ти etc. підогну́ти etc. *s.* Піді-.

Підобра́зний, *a.* -а стіна́ Wand, an der Bilder hängen.

Підогріва́ти, *v. a. К.* anfeuern.

Підожда́ти, *v. a. s.* Піджди́ати.

Підоздрі́ти, *v. a. s.* Підгла́нути.

Підба́ри, *pl. См.* Verdächtigungen, Einbildungen, *pl. См.*

Підозріва́ти, *v. a.* verdächtigen, argwöhnen dass jmd... *Пар.*

Підба́рлий, (-зріний), *a.* verdächtig, verdachterregend.

Підова́рне, *n.* підозрілість, *У.* (-зрілість, *Ф.*), -ости, *f.* Verdacht, Argwohn, *m.* Verdächtigung, *f.*

Підба́йма, *f.* Hebevorrichtung, *f.* Hebebaum, Hebel, *m.*; Reibescheit, *n.* (в бо́ї); 2) Nelkenwurz, *f.* (Geum montanum gegen Verhebung).

Підба́й, *s.* Підба́й-.

Підба́к, -дка́, *m. dim.* kleiner Dachboden *Жол.* I. 57 s. Під I. [f. (сума).

Підокру́жок, -жка, *m.* Trugdolde, Підолля́ти, *s.* Підлива́ти.

Підба́яти, *v. a. s.* Підба́яти, — кошту auf eigene Kosten etw. unternehmen, Auslagen haben.

Підопала́ти, *v. a.* кру́пи, wannen.

Підора́ти, підорува́ти, *v. a.* unter-

Підорва́ти, *f.* Art Pflze. [pflügen.

Підорва́ти, *s.* Підрива́ти; підорва́ний *a.* mit Leistenbruch. [rum eur.].

Підорі́шник, *m.* Haselwurz, *f.* (Asa-

Підосинбо́вик, підосі́чник, *m.* Во-

letus aurantiacus.

Підосі́нник, *m.* *Вол. s.* Підосинбо́вик.

Підоспі́ти, *v. n.* zur rechten Zeit ankommen, anlangen; 2) reif werden.

Підострі́шина, *f.* e. längere Latte im Dache.

Підофі́цер, *m.* Unterofficier, *m.*

Підохо́та, *f.* Aufmunterung, *f.* *Пар.*

Підохоті́ти, підохочува́ти, *v. a.* aufmuntern; підохотува́ти, *v. n.* *Гол.*

III. 60 sich gütlich thun, sich anheuern.

Підощві́тинovýй, *a.* unterhalb des Perigons.

Підощва́, *f.* Sohle, Fusssohle, *f.*

Підпада́ти, *v. n.* unter etw. fallen, gerathen; unterliegen, unterworfen sein, verfallen; 2) *v. a.* jmdn inständig bitten, mit Bitten bestürmen, *Мх. b)* jmdn hintergehen. [zum Anziehen.

Підпа́дистий, *a.* чо́бит schwierig

Підпа́л, *m.* Nahrung des Feuers, *f.* Zunder, *m.*; 2) Anzünden, Unterlegen des Feuers, Feueranlegen, *n.*; 3) Pul-

vermine, *f.* Sprengschuss, *m.* *Пол.*

Підпала́ти, *v. a. s.* Підопала́ти.

Підпала́чка, *f. s.* Перепеля́ця, (*В.*).

Підпа́лене, *n.* das Anbrennen von unten; 2) Brandlegung, *f.*

Підпа́ленник, підпа́ляч, підпа́льщик, *Ки. m.* Brandleger, -stifter, Mordbrenner, *m.*

Підпа́ляти, підпа́люва́ти, *v. a.* Feuer anlegen, von unten anzünden; 2) — коня́ dh hitziges Fahren od. Reiten gebrechlich machen.

Підпа́лка, *f.* Zunder, *m.* Anmacheholz; 2) — підпалок, -лка, *m. Н.* 200.

Ос. (61) XII. 67. s. Пала́ця.

Підпа́льна ло́дя, Brander, *m.* *Пар.*

Підпа́львий, *a.* Percussions-, *Пол.*

Підпа́нок, -нка, *m.* kleiner Herr; Diener eines grossen (echten) Herrn, *m.*

Підпа́р, *m.* aus Stroh geflochtene Bedeckung für Tabaksetzlinge, *f.*

Підпа́рити, *v. a.* dampfen; von unten erwärmen. [рубок.

Підпа́рубчий, *s. a. m.* junger па́-

Підпа́рубчя, *f. coll.* ältere Burschen, unreife Jünglinge, *pl.*

Підпа́сач, підпа́сич, підпасок, -ска, *m.* Unterhirt, Gehilfe eines Hirten, *m.*

Підпа́сок, -ска, *m.* *ŽP.* Hüfte, Seite, *f.*

I. Підпа́сти, підпаса́ти, *v. a.* mit

Futter, Weide stärken, ziemlich fett mästen; — ся sich — —; unterwegs ein wenig füttern.

II. Підпастя, *v. n. v. a. s.* Підпадати.

Підпенька, *f.* Winter-, Stockschwamm, Hallimasch, *m.* (*Agaricus mel-leus*); — дрібна Nagelschwamm, Krösling, *m.* (*A. esculentus*); — пахуча Nelkenblätterschwamm, falscher Mousseron (*A. oreades*); — вербова Schwefelkopf, *m.* (*A. fascicularis*); — пєса Bitterschwamm (*A. lateritius*), *Vol.*

Підперати, підперти, *v. a.* unterstützen, stützen; anstemmen; — ся sich — —. [umgürten.

Підперзати, підперзувати, *v. a.*

Підперіа, -ізу, *m. k.* Gürtel, *m.*

Підпечалати, *v. a.* zu viel grämen. *L.* 118.

Підпечі, підпекати, *v. a.* von unten anheizen, anbrennen, Brennstoff zusetzen; 2) einwenig backen.

Підпечінь, *f.?*

Підпийлий, *a. III.* II. 13 betrunken.

Підпиллок, -лка, *v.* Пильнік, *Под.*

Підпинати, *v. a.* unten-, anheften, -schnallen. [Unterzeichnung, *f.*

Підпис, *m.* підпис, *f.* Unterschrift,

Підписанє, підписуванє, *n.* das Unterschreiben, Unterfertigen.

Підписар, *m.* підписарчий, (-арчий, *He.*), *s. a. m.* Schreibergehilfe, *m.*

Підписати, підписувати, *v. a.* unterschreiben, unterzeichnen, unterfertigen; — ся sich — —. [pisse, *n.*

Підписка, *f.* Bescheinigung, *f.* Rece-

Підписний, *a.* unterschrieben; -е : Jota subscriptum, *Бор.* [(oft) betrinken.

Підпити, підпивати собі, *v. a.* sich

Підпиток, -тку, *m.* Rausch, *m.* Zechen, *n.* на підпітку im Rausch *Кч.* 27.

Підпіга, *f.* Ordensband, *n.* (Catocala).

Підпідать, *int.* vom Wachtelschlag: підпідкати, підпідьомкати, *v. n.*

Підпідатка, *f. s.* Перепелця.

Підпінок, -нка, *m. Ко.* 216 gemeiner Brantwein. [Stütze.

Підпірка, *f. dim. s.* Підпіра, kleine

Підпіч, -єчи, *f.* підпіче, *n.* leerer Raum, Nische, *f.* Loch, *n.* unter dem Ofen, u. d. Ofenherd.

Підплатити, підплатувати, *v. a.* heimlich bezahlen, bestechen.

Підплести, підплітати, *v. a.* unterflechten. [tern reichend.

Під-плєчі, *adv.* bis zu den Schul-

Підплєчник, *m.* Achselhöhle, *f.*

Підпливати, підплести, *v. n.* hinzu-, hinanschwimmen, -schiffen; — крб-вю im Blute schwimmen; під старість-ати, sich dem Greisenalter nähern, *P.* 130.

Підплігувати, (-прігувати), *v. n.* hüpfend hintrotteln.

Підплітник, *m.* підплітїнка, *f.* kleiner unter Steinplatten nistender Vogel, *ГШ.*; 2) Uferschwalbe, *f.* (*Hirundo riparia*).

Підплікувати, підплєкати, *v. a.* теля до корови ansetzen zum Säugen; * einander zuführen u. zu verbinden trachten. [tauglich, *m.*

Підплужник, *m.* Ochs zum Pflug

Підповідати, підповісти, *v. a.* ein-sagen, einflüstern.

Підповня, *f.* Vollmond, *m.* [Gürtel.

Підпоісок, -ска, *m. Ч. V.* 667 kleiner

Підпоіти, підпоювати, *v. a.* jmdn berauschen, jmdm ein Räuschchen beibringen. [пблїк.

Підполіче, *n.* obere Bordüre des

Підполковник, *m.* Oberstlieutenant, *m. adj.* -нічий. [setzen, annehmen.

Підположити, *v. a. Кл.* voraus-

Підполонїньський, *a. Гол.* гори -і Untergebirge, *n.?*

Підполоч, *f.* vom Wasser unterwaschene (-spülte) Ufer. [tagszeit.

Підполуднішній, *a.* um die Mit-

Підполюсовий, *a.* Polar-

Підпомагати, підпомочі, *v. a.* unterstützen, nachhelfen, Beistand, Hilfe leisten; fördern. [leistung, *f.* Beistand, *m.*

Підпомога, *f.* Unterstützung, Hilfe-

Підпомобчий, (-ощий, *Ко.* 176), *a.* Hilfs-, Aushilfs-, subsidiär.

Підпомобшник, (-мощник), *m.* Beihelfer, Helfer, Förderer, *m.*; 2) Gehilfe, *m. Кч.* 198.

Підпона, *f.* Balken, *m.* (am Gehirn).

Підпіра, *f.* Stütze, Lehne, *f.* Stütz-pfeiler, *m.* [uant, *m.*

Підпоручник, *m.* Unterlieute-

Підпоясати, *s.* Підперзати.

Підправа, підправка, *f.* Nachbeserung, Reparatur, *f.* berichtiger (fremder) Zusatz, Interpolation, *f. K.*; Zuthat,

Zugabe, *f.* zum Einmachen Dienendes &.
 Підправити, (-вляти), *v. a.* gut bestellen: поле; nachbessern; reparieren; mittels e. Zuthat einmachen: борщ & Підпраниче, *n.* Partie Wäsche die man auf einmal unter den Bleuel (пранік) legt. [*m.*] Unterfährich, *m.*
 Підпранич, *v. a. m.* (-брщик,
 Підприємець, -мця, *m.* Unternehmer, *m.* [Gesellschaft als Unternehmer, *f.*
 Підприємство, *n.* Unternehmung,
 Підприжик, *m.* Schnellkäfer, *m.* (Elater). [*s.* Підвєсти 1).
 Підпроводити, (-вяджувати), *v. a.*
 Підпросити, (-прощувати), *v. a.* insgeheim bitten.
 Підпруга, *f.* *Гр. s.* Попруга.
 Підпружити, *v. a. Cm.* die Sattelriemen fest anziehen u. anschnallen.
 Підпрутити, *v. a.* — коцу die Sense mit e. eisernen Leiste (прут) fester machen. [gerissenen Sense, *m. s. d. vor.*
 Підпруток, -тка, *m.* Unterschlag zur
 Підпряг, *m.* Dazu-, Beispannen, *n.*
 Підпрягати, підпрячй, *v. a.* dazu-, zu-, beispannen, einschirren. [*men.*
 Підпрягати, *v. a.* einwenig aufräuen
 Підпускати, підпустити, *v. a.* когó до себе etc. herannahen lassen, sich nähern lassen; zulassen; 2) ver-, untermischen, zugeben.
 Підпухати, підпухнути, *v. a.* einwenig anschwellen; *adj.* підпухлий, aufgetrieben, aufgeschwollen. [*gen. m.*
 Підпушник, *m.* *Пол.* Lab, Labma-
 Підпняий, *a. s.* Підпняий.
 Підрабляти, *s.* Підробити.
 Підрадити, підражувати, *v. a. II.* schlecht berathen, verführen, verleiten.
 Підраний, *ptc.* zerrissen, *s.* Подєрти.
 Підребєре, *n.* Gegend unter den Rippen, *f.*
 Підрешєток, -тка, *m. gew. pl.* підрешітки gröberes Bastsieb; kleineres B.
 Підрив, *m.* Unterwühlung, *f.*
 Підривати, *v. a.* von unten etw. abreissen, abreissen; schädigen; 2) *s.* Підрїти.
 Підривач, *m.* Wühler, *m.*
 Підривка, *f.* Art Fischnetz.
 Підрїзник, *m.* Art Priestergewand, *n.*
 Підрїжок, -їйка, *m.* Cyprinus Nordmanni.

Підрїти, *v. a.* unterwühlen, -graben.
 Підрївнати, *v. a.* ebenen, gleich machen.
 Підрїзати, підрїзувати, *v. a.* beschneiden, an-, abschneiden, abstützen; ausschneiden, — пчóли zeideln.
 Підрїзка, *f.* Messer zum Zeideln, *n.*
 Підрїзовач, *m.* Art Halbpfug, Scarificator, *m.* [Kleider.
 Підрїмани, *pl.* Ч. II. 606 Art weibl.
 Підрїче, *n.* Feld, Wiese etc. am Flusse gelegen.
 Підробїти, (-бляти), *v. a.* einwenig weiter machen; панчóху — den Strumpf anstricken; 2) unterschieben, fälsohen, nachmachen.
 Підроблене, *n. s. d. vor.*; 2) Fälschung, Nachmachung, *f.*
 Підрозумївати, *v. a. Пол.* darunter verstehen, voraussetzen.
 Підростати, підростї, *v. n.* heranwachsen, in die Höhe schiessen; aufgehen (*v.* Teig).
 Підросток, -тка, *m. s.* Підлїтка.
 Підрубати, підрубувати, *v. a.* unten anhauen; * — хату на всі чотїри угли eine Familie, einen Haushalt total ruinieren.
 Підрумняїти, (-нювати), *v. a.* röthen, schminken, *K.*; — ся leicht erröthen.
 Підручний, *a.* unter der Hand befindlich, Hand-; — кїнь etc. linksseitig eingeschirrt; 2) *s.* Підручник 3), 4).
 Підручник, *m.* Handwindel der kleinen Kinder, *m.*; 2) Handbuch, Compendium, *n.* Leitfaden, *m.*; 3) Helfer, der Hörige, Untergebene; 4) Handlanger, Gehilfe, *m. Кв.* 309.
 I. Підряд, *m.* Entreprise, Unternehmung, — на що Concession, *f.*; 2) Lieferungscontract, *m.* Lieferung, *f. Рч.* 256.
 II. Підряд, *adv.* nach der Reihe insgesammt, nacheinander, *He.*
 Підрядїти, (-ряджувати), *v. v.* когó mit jmdm wegen e. Arbeit od. wegen e. Lieferung einen Contract schliessen; dingen, mieten; — ся sich vermieten, dingen lassen, etw. übernehmen, під щось *Кв.* 399. [*altern, subordiniert.*
 Підрядний, *a.* untergeordnet; sub-
 Підрядність, -ости, *f.* untergeordnete Stellung; Subordination, Subalternation, *f. Ал.*

Підрядно-суперечний, *a.* subconträr entgegengesetzt, *Ил.* [mer, *m.*

Підрядчик, *m.* Lieferant, Unterneh-

Підсад, *n.* der dem Hause nächstgelegene Theil des Obstgartens, *Ф.* (P. X. 94).

Підсадистий, підсаджуватий, *a.* *Пол.* untersetzt, stark entwickelt, plump.

Підсаджити, підсаджувати, *v. a.* unterlegen, -stellen; 2) emporhelfen, emporsteigen helfen; 3) dazupflanzen. [нянка.

Підсадівка, підсадка *f.* Вол. с. Стер. Підсак, *m.* підсака, підсаківка. *f.* kleines Fischernetz im ganzen Bogen an e. Stange angebunden.

Підсахарити, *v. a.* § berauben; — собі sich voll, satt essen, (*Фр.*).

Підсвинок, -нка, *m.* halbjähriges Schwein, *Мі.* II. 362.

Підсвѣчник, *m.* Leuchter, *m.* *Не.*

Підсебійний, *a.* s. Підсобійний.

Підсиляти, підсиляти, *v. a.* kräftigen, unterstützen, fördern, *Пар.*

Підсилок, -луку, *m.* Лещ. Stärkung, Erquickung; Verstärkung, *f.*

Підсинайти, підсинаювати, *v. a.* einwenig bläuen, *Не.*

Підсіпати, *v. a.* unter etw. streuen, schütten; * — собі sich tüchtig antrinken; 2) * — ся sich einschmeicheln, *Лещ.*

Підсіпка, *f.* was zum Unterschütten dient. [res Sieb.

Підсіток, -тка, *m.* feineres, kleine.

Підсіхати, *v. n.* nach u. nach trocken werden. [nachsäen; 2) durchsieben.

Підсівати, підсіяти, *v. a.* dazu,

Підсівки, *pl.* Гол. III. 9 das Säen am Feldende.

Підсідати, підсісти, *v. n.* auf jmdn lauern, sich in Hinterhalt legen; 2) gerinnen (молоко); підсіло ся яйце, das Embryo hat sich im Ei entwickelt; 3) підсіжувати ся s. Присідати ся.

Підсідка, *f.* Hinterhalt, *m.* Lauer, *f.* на підсідки иті (на зяця &) auf den Anstand gehen, (*B.*).

Підсікакувати, підсікочити, *v. n.* aufspringen; aufhüpfen; 2) unter etw. springen. [befindlich.

Підсірний, *a.* unter der Haut

Підсірниця, *f.* Art Fadenpilz: Rizomorpha, *Вол.* [хвѣзнути ся.

Підсікочнути ся, *К.* *Кух.* s. Подсікочнути ся, *f.* Art Wasser-

schlange, s. Пісокзоблиця.

Підсікок, *m.* Sprung, *m.* у підсікоки иті, бічи in (lustigen) Sprüngen hingehen, dahin ganz froh hüpfen, *Ф.*

Підсікочкий, підсікочний, *a.* -а пісня, нѣта etc. fröhliche, zum hüpfenden Tanz einladende Weise.

Підсікринок, -нка, *m.* Schrotkasten in e. Mühle, *m.* [unten rupfen.

Підсікувати, підсікувати, *v. a.* von

Підсілідити, *v. a.* auf die Spur kommen, bemerken.

Підсіліпуватий, *a.* verblendet, kurzsichtig, unwissend, mit Blindheit geschlagen, *Кл.*

Підсіслужливий, *a.* sich durch Niederträchtigkeiten einschmeichelnd, knechtisch, *К.*

Підсіслужувати, *v. n.* dienen; — ся кому́ sich bei jmdm einzuschmeicheln suchen.

Підсіслух, *m.* das Behorchen, Belauschen, на підсіслухи *АД.* I. 211 um zu horchen, zu beobachten, zu belauschen.

Підсіслухати, підсіслухувати, *v. a.* horchen, belauschen.

Підсіслухач, *m.* Aushorcher, Spion, *m.*

Підсісмалити, s. Присмалити.

Підсіметан, *n.* die Schichte unter dem Rahm, unterer Rahm, *m.*

Підсіметанник, *m.* s. Сметанник.

Підсімикати ся, die Aermel aufziehen.

Підсісміювати, *v. n.* *Кв.* 91 lächeln, spotten, scherzen; — кому́сь *Гл. б.* 74 verlachen, höhnen.

Підсісмушити, *v. a.* kurz scherzen, rupfen, stutzen.

Підсінізок, -зка, *m.* Art Topf, *Зак.*

Підсіобистий, *a.* unter sich gebogen.

Підсіобіти, (-біяти), *v. a.* кому́ helfen, beistehen, unterstützen, Beistand gewähren, *См.* [schlächtige Mühle.

Підсіобійний, *a.* — млин unter-

Підсіогласіти, *v. a.* корб, *Кл.* (*Пр.* VIII. 300) bereden, bewegen, aufregen.

Підсіокки, *pl.* die Aufwiegler, (*pl.*); 2) Cabale, Intrigue, *f.* Ränke, *pl.* *Пар.*

Підсіоловій, *m.* Bastardnachtigall, *m.* (*Sylvia hypolais*) *Мі.* II. 410.

Підсіолодіти, *v. a.* versüßsen.

Підсіобнічник, підсіонух, *m.* s. Собнічник.

Підсохнути, *v. n. s.* Підсихати.
 Підспівач, *m.* Dichterling, Poetaster, Afterdichter, *m. K.*
 Підспівувати, *v. n.* mit der Stimme accompagnieren, zusingen, *K.* [ник.
 Підспідник, *m.* Лесч. *s.* Підсубій-
 Підспіль, *adv. s.* Засніль.
 Підспора, *f.* Зак. Hilfe, Förderung, *f.*
 Підпоріти (-яти), *v. n.* кому́ nach-
 helfen, fördern. [Restauration, *f.*
 Підпоруга, *f. K.* Ausbesserung.
 Підсрібнік, *m.* Perlmutterfalter, *m.*
 (Argynnis).
 Підстава, підставина, *f.* Unterlage, Grundlage, -linie, Basis, Grundfläche, Grundpfeiler, *m. f.*; 2) Unterschiebung, Vertretung, *f. L.* 39; *Ч. V.* 1005?
 Підставка, *f.* kleine Unterlage; 2) Untersatz, *m. Пар.*; 3) Besohlung, *f.*; 4) Geigensteg, *m.*
 Підставляти, (-авити), *v. a.* unter etwas stellen, setzen, unter -schieben, unterstellen; 2) — чоботи die Stiefel besohlen.
 Підставник, *m.* Leuchter, *m.*
 Підстароста, підстарість, *Гол. III.* 304. *m.* der jüngere староста; Unteraufseher bei der Frohne, Untervogt, *m.*
 Підстарший, *a.* nächst ältere.
 Підстегне, *n.* Unterschenkel, *m. B.*
 Підстеліти, підстелювати, *v. a.* unterstreuen, unterbreiten, -betten, -legen, -polstern.
 Підстеля, *f.* Standort der Kühe, *m.*
 Підстеречй, підстеріати, *v. a.* bemerken, ertappen; aufauern, aufpassen, beobachten, *C. II.* 111. [Ч. IV. 306.
 Підстілє, *n.* Raum unter dem Tisch, *m.*
 Підстілка, *f.* Streu, *f.*
 Підстьобнути, *v. a.* einen Streich, Stoss von unten geben.
 Підстьожень, підстьожеринє, *n.* Unterstreu, Unterlage des стїжок, *f. s.* Стбжеринє.
 Підстоблини, *pl.* Kofer auf Füßen unter dem Tisch (in e. Bauernhütte), *m.*
 Підстобяти ся, підстобювати ся, sich setzen, sich abklären; 2) gerinnen, dick werden; 3) *v. a.* чоботи — *s.* Підставляти 2).
 Підстригати, підстричи, *v. a.* abscheren, beschneiden, verschneiden, abstutzen.

Підстригач, *m.* Wollabscherer, Tuchscherer, *m.*
 Підстрілити (-ілювати), *v. a.* andarunter, erschossen. [стрітний.
 Підстрічний, *a. s.* Стрічний; При-
 Підстріше, *n.* Halbdach, *n.*
 Підстрішник, *m.* Sperber, *m.* (A-sturnisus), *B.* [ke, *f.*
 Підступ, *m.* Hinterlist, Arglist, Ränherzutreten, herankommen, sich nähern, anrücken; 2) *v. a.* — ціну́ erhöhen.
 Підступний, *a.* hinterlistig, arglistig, berückend, verfänglich.
 Підступність, *осги. f. s.* Підступ, Verfänglichkeit, *f. Пар.*
 Підсубійник, підсубійок, -ійка, *m. s.* Підсубійний млин.
 Підсувати, підсунути, *v. a.* unterschieben, -legen, -stecken; etw. hinrücken.
 Підсудимий, *a.* unter jmds Gerichtsbarkeit stehend; verklagt, vor Gericht gezogen, der Angeklagte. [richter, *m.*
 Підсудок, -дка, *m. Ко. 77. Гр.* Unter-
 Підсудканець, -нця, *m.* Maisbrot, *n.* (B.).
 Підсука́ти, *v. a.* — нітку dünner an dem Ende drehen; — рукаві aufziehen, -schürzen.
 Підсусїдзувати ся, підсусїдити ся *Др. с.* 218 als Nachbar im Clientelverhältnisse sich ansiedeln, von jmdm Bestand nehmen, *K. (Хата. 175)* Nachbar sein, *Г.*
 Підсусїдок, -дка, *m.* Nachbar, Bestandnehmer im Clientelverhältnisse, *m. adj.* підсусїдский.
 Підтакачка, *m.* Jaherr, *m. Кз. 105. s.*
 Підтовчкачка, підбрехач. [lustig.
 Підтанечний, (-ешний), *a.* tanz-
 Підтанцювати, *v. n.* leicht dazu tanzen, hüpfen.
 Підтерти, *v. a. s.* Підтирати.
 Підтєча, *f. Не. (Пр. XI. (1) 107)* Gerüst von Pföcken worauf das Fischernetz zum Trocknen gelegt wird, *n.*
 Підтєчка, *f. s.* Підтичка 2).
 Підтїкати, *v. a. Н.* 25 unter etw. setzen, stützen, stecken, stossen, stopfen; — ся sich aufschürzen.
 Підтинати, *v. a. s.* Підтіати.
 Підтїнник, *m.* Scrophularia nodo-

sa; 2) Nonnea pulla. *B.* [ern; abreiben.

Підтирати, *v. a.* ab wischen, scheu-
Підтирка, *f.* das Abwischen.

Підтирати, *s. a. m.* Unterkirchen-
diener, *m.* [*m. Kв.* 438; 2) *s.* Надтичка.

Підтичка, *f.* Fetzen zum Stopfen,

Підтікати, підтечі, *v. n.* unter etw.
darunter fließen. [Dirne.

Підтіпанка, *f.* *Ко.* 200 liederliche

Підтовкачка, *m. Kв.* 73. 140. der
in einer Schenke dazu bestellt ist um
dem Abnehmer des Getränks dasselbe,
dh Stossen unter den Arm wegzugies-
sen, *s. d.* folg.

Підтовкнути, підтовкати, *v. a. Kв.*
73 unter etw. stossen, *s. d.* vor.

Підтоки, *pl.* gabeliges Werkstück
an d. Hinterachse des Wagens.

Підтопяти, *v. a. Ч. V.* 367 über-
fluten; 2) etwas heizen.

Підтопяти ся, alt werden, abge-
mergelt w. *III. I.* 143. [markt, k. Messe.

Підторге, (-а), *n. H.* 174 kleiner Jahr-

Підточина, *f.* Maulwurfhügel, *m.*

Підточити, (-бчувати), *v. a.* von
unten anstücken; 2) schleifen, ziehen,
wälzen, rollen unter etw.: *віа під шбу;*
3) unten etw. (spitz) dreheln; 4) von
unten benagen, abfressen. [надтичка.

Підточка, *f. Ч. VII.* 426. *s.* Підтечка.

Підтравний, *a.* -а *коса* gut das
Gras mähend. [essen [трапєца].

Підтрепезувати ся, sich satt
Підтравити, *v. a.* на корі hetzen.

Підтруняти, *v. a. Ко.* 209 antreiben,
anstacheln. [schütteln.

Підтрясати, підтрясті, *v. a.* etw.
Підтряхати, (-хнути), *v. n.* etwas
trocken werden. [pontica.

Підтумок, -мка, *m.* junge Clupea
Підтупцем, (-туп-), *adv. s.* Під-
біцем. [Gauner, Dieb, *m.*

Підтяга, *m. Ко.* 226. Langfinger,

Підтягати, підтягнути, підтягу-
вати, *v. a.* anziehen, von unten zusam-
menziehen, festschnallen, mitziehen, nach
oben aufziehen; *einbeziehen; 2) *v. n.*
(голосом) einstimmen, accompagnieren.

Підтяжка, *f. К.* Tragband, *n.* Hosenträger, *m.*

Підтяти, (підбтну, (-діт-), підб-
тнеш), *v. a.* von unten anbauen, anschnei-
den; — крила, волось, & zustutzen;

* — корі jmdm e. empfindlichen Schaden
beibringen. [Пити gehen.

Підуть, підеш & підуть, *praesens* zu
Підупадати, підупасти, *v. n.* in
Verfall kommen, herunterkommen, arm
werden.

Підует, *m.* підуетва, (-утов), під-
уетка, *f.* Nöstling, Schnützer, *m.* Nase, *f.*
(Chondrostoma nasus). [tzen, aufwiegeln.

Підуетити, підущати, *v. a.* aufhe-
Підуетливий, *a. У.* aufhetzend,
aufwiegelnd, aufwieglerisch.

Підуфалий, *a. Гол. s.* Подуфалий.

Підучити, підучувати, *v. a.* dazu
jmdn einwenig unterrichten, abrichten,
lehren; 2) — ся einwenig lernen, dazu
lernen, abgerichtet werden.

Підушник, *m. s.* Заушник, *Зг.*

Підхарчити ся, genug, satt essen.

Підхвалювати, *v. a.* lobend zu-
reden.

Підхват, *m. s.* Підривка. [хобити.

Підхвтити, підхвчувати, *s.* Під-

Підхвостний, *a.* -а *торбочка* Af-
terdrüse, -tasche, Drüsentasche, *f. Пол.*

Підхвосток, -стка, *m.* — жіно-
чий Weibernarr, *m.*

Підхилити, підхиляти, підхилю-
вати, *v. a.* von unten wenden, unter etw.
bringen; — двіри halb öffnen.

Підхідний, *a. Ол. s.* Підхожий 1).

Підхлібний, *a. s.* Підлєсливий.

Підхлібник, *m. s.* Облєсник.

Підхмелити, *v. a.* berauschen.

Підхмельний, *a.* Rausch-, -ий *газ*
Rauschgas, Lust-, Lachgas, *n. Пол.*

Підховати, (-бувати), *v. a.* dh
eine Zeit auferziehen, pflegen (über die
ersten Lebensjahre hinaus).

Підход, *m.* listige Redewendung, An-
spielung, *f. М. II.* 174; 2) Verhältnis,
n. Кн. (in d. Mathem).

Підходити, *v. n. s.* Підійти; — під
що zu etw. passen, entsprechend sein;
підходящий, *a.* gewöhnlich, nicht son-
derlich.

Підхожий, *a.* passend, entspre-
chend, günstig; 2) im vorgerückten Alter.

Підхоломе, *n. В.* Fuss des Hügels, *m.*

Підхорунжий, *s. a. m.* Unterfahn-

Підхотилий, *a. s.* Підхожий. [rich, *m.*

Підціпірка, *f. s.* Посьмірїох.

Підціпити, *v. a. §.* wegschnappen,

-stipitzen, *Левч.* [сідати.

Підчану́ти, *v. n.* на ко́б с. Під-
I. Підча́с, підча́с, *m. coll.* erste Kohl-
Krautblätter, -sprossen, *pl.*; 2) aus den-
selben zubereitete Speise.

II. Підча́с, *conj.* — то́го, während
dem, zur Zeit, *s.* Під II.

Підча́шій, *s. a. m.* підча́шник, *m.*
Untermundschenk, *m.* [ten anhängen.

Підче́пїти, (-п'я́ти), *v. a.* von un-
Підче́пу́рити, *v. a.* nett machen,
schmücken. [Вау́че, — weiss (Ochs &).

Підче́рєвий, *a.* von, unter dem

Підче́рка́ти, підче́ркву́ти, *v. a.*
unterstreichen.

Підче́са́ти, підче́сувати, *v. a.* hinauf-
кämméн; — ся *s.* Приче́са́ти трóха.

Підчи́ня́ти, підчи́ня́ти, *v. a.* — абі́же
reinigen; 2) — пера́ *Оп.* zuschneiden;
3) untermischen, -mengen.

Підчи́нка, *f.* Falbel- od. Bortenbe-
satz unten am Unterrocke der Frauen,
m.; 2) *pl.* підчинки ausgesiebte Kör-
ner, Geafter, *n.*

Підчи́стити, підчи́ща́ти, *v. a.* rei-
nigen; 2) wegräumen, entwenden.

Підчме́ля́ти, *v. a. s.* Підчме́ля́ти.

Підша́нцьо́вувати ся до ко́гось.
§. *Др. с.* 297 sich zu jmdm nähern.

Підша́фа́рій, *s. a. m.* *Рч.* 12 Un-
terschaffner, *m.* [bläselei, *f.*

Підше́пт, *m.* Einflüsterung, Ohren-

Підше́птувати, *v. a.* einflüstern.

Підши́ва́льник, *m.* Schusterge-
sell, der die Sohlen unternäheth.

Підши́ва́ти, підши́ти, *v. a.* von
unten annähen, unternähen, unterfuttern;
— чо́боти neue Oberleder u. Sohlen zu
fertigen Röhren annähen; 2) ся під ко́б,
n. що sich auf jmdn berufen, etw. zum
Vorwand nehmen, unter etw. sich ein-
schleichen.

Підшивка, *f.* підшитє́, *n.* Un-
ternähen der Sohlen u. des Oberleders,
n. s. d. vor; 2) Gesellenarbeit, *f.*; 3)
(підшевка) Unterfutter e. Kleides, *n.*

Підши́йка, *f. s.* Підго́рлиця 1).

Підши́пник, *m. Под.* eiserne Hülse,
worin der Zapfen einer Walze läuft.

Підшми́рїти ся, *s.* Підчме́ля́ти ся.

Підштóвхувати, *v. a.* von hinten
stossen. [*a.* §. aufstacheln, aufhetzen.

Підштрї́кувати, підштў́рити, *v.*

Підшф́чувати, *v. a.* Ч. IV. 569
scherzen, sprassen.

Під'ю́дити, під'ю́джувати, *v. a.* auf-
hetzen, anreizen, *s.* Піду́стїти.

Під'ю́чний, *a.* -є авірї́ Saumthier, *n.*

Під'я́бедити, *v. a.* §. verleumden.

Під'язи́чний, *a.* -а кість Zungen-
bein, *n.* *Пол.* [heit.

Під'язи́чниця, *f.* Art Kinderkrank-

Під'я́рємний, *a.* jochtragend, *K.*
Joch-. [Lastthier, *n. K.*

Під'я́рємник, *m.* Jochstier, *m.* Zug ,

Під'я́рївки. *pl.* Sommeräpfel, *pl.*

Пі́жда, *f. s.* Пі́жд.

Пі́жда́ти, *v. a.* warten.

Пі́жити, *v. a.* tüchtig fuchteln.

Пі́жма́к &, пі́жмо & *s.* Пі́жма́к &.

Пі́з = біз = без *s.* Че́рез.

Пі́зва, *f.* Klage, Anklage, *f.*

Пі́зва́ти, *s.* Позива́ти.

Пі́злівий, *a.* hassend, rachsüchtig.

Пі́зма, пі́зма, *Ф.* пі́зна, *f.* пі́змо, *n.*

Hass, *m.* Gehässigkeit; Rachsucht, *f.*

Groll, *m.*; 2) Leid, Unrecht, *n.*

Пі́змува́ти на ко́б gegen jmdn
grollen, Hass fühlen.

Пі́знава́ти, пі́зна́ти, *v. a.* erken-
nen, kennen lernen, einsehen, begrei-
fen; — ся (з ким) mit jmdm bekannt
werden; — ся на чім hinter etwas kom-
men, erkennen.

Пі́зна́нє, *n.* Erkennung, Erkenntnis, *f.*

Пі́зна́ка, *Ф.* пі́знако́мість, *ости, f.*
merkliches Zeichen eines Fortschrittes,
e. Vortheiles, *s.* При́зна́ка.

Пі́зна́чний, *a.* *Фр.* *Нав.* kenntlich,
bemerktbar, es ist zu erkennen.

Пі́зний, *a.* spät; *adv.* пі́зно; -ий ду́б

Sommereiche, *f.* (*Quercus pedunculata tar-*
diflora); пі́зний Іва́н (auch *pl.*) ein

Spätling, Spätvogel.

Пі́зні́ти ся, *s.* Опі́зна́ти ся, *Левч.*

Пі́зно́цьві́т, *m.* Herbstzeitlose, *f.*
(*Colchicum autumnale*).

Пі́йка, *f. См.* Trinkgelage, Zechen, *n.*

Пі́йло, *n.* Getränk, Gesöff, *n.*;

Schlempe, *f.*

Пі́йма́, *f.* Gefangennehmung, *f.* *Мак.*;

2) пі́йма Inhalt, *m.*; 3) Ueberschwem-

mung, *f. s.* Пі́вінь, *Левч.* der Ueb. aus-

gesetztes Grundstück.

Пі́йма́ти, пі́йма́ти, *v. a.* fangen,

ergreifen, bekommen, erwischen, erja-

gen; *begreifen, fassen; 2) — ся sich fangen, gerathen, kommen, *B.*; *b*) — ся *s.* Обіймати ся; *c*) — ся (und *v. n.*) mit *d. Infinit.* *s.* Підіймати ся чогось, sich verpflichten; *d*) *s.* Привнавати ся; *e*) für jmdn einstehen.

Пійміця, *f.* Abtheilung, *f. z. B.* Wahlkreis, *m.*; 2) Zug des Hochzeitgefolges um die Braut abzuholen, *Kol.* I. 305.

Пійті, *v. n. s.* Піті.

Пііт, пііт, *m. s.* Поёт, *III.* II. 162.

Піка, *f.* Pike, Lanze, *f.*

Пікавка, *f.* Pieper, *m.* (Anthus); 2) — пікало, *n.* Art pierende Spieldose.

Пікати, пікнати, *v. n.* pieren, pierpen.

Пікієр, *m.* Pikenier, Lanzenmann, *m.* III. I. 332.

[*ger. m.*

Піклувальник, *m.* Fürsorger, Pfle-

Піклувати ся коло когось jmdm Sorge angedeihen lassen, *III.* I. 143.

Піклуватий, *a.* sorgend, sorgsam.

Пікній, *a.* zum Backen dienend, Back-, (піч, коріто).

Пікнванс, *n. s.* Пітно.

Піколок, -лка, *m. s.* Піч, Ofen, *m.*

Пікуй, *m.* *N. e.* Berges.

Пікулік, *m. s.* Пікавка 1).

Піку́н, пікунець, -нця, *m. s.* Муравель; 2) Backtopf, *m.*

Пікшіти, *v. a. s.* Покришати.

Піл, *g.* полу, *m.* Boden, *P.* I. 45, Fussboden, *m.*; 2) (*gen.* пола) Bett, *n.* Pritsche, *f.*

Пільга, *f.* Erleichterung, Linderung, *f.* *AD.* I. 122. 214; 2) Keilvorrichtung zum Nachlassen, *f. s.* Фольга; *pl.* пільгі

Stangen beim Heben des zusägenden Klotzes od. beim Heuladen gebr.; 3) *s.* Підлога, Unterlage, *f.* *Пом.* II. 6.

Пільговий, *a.* рік ein Jahr frei von Steuern u. Abgaben, Freijahr, *n.*

Пільжити, *v. n. s.* Полівити; 2) *v. a.* — дерево die zum Flößen bestimmten Baumstämme zusammenwälzen.

Пілка, (*d.* пілчина), *f.* ein Stück Tuch etc. der Länge nach (zu spіднійця); 2) Art Umschlagetuch für Frauen, *Ам.* 420; 3) Art dichtes Fischnetz.

Пілляти ся, sich heftig u. reichlich ergiessen (дош).

Пільний, (пільский, пільцький, *B.*) *a.* Feld-, -не сіно Ackerheu, *n.*; -не вікно *s.* Відпільний.

Пільх, *m. B. s.* Повх.

Пілюх, *m.* пілюшка, *f.* пілюша, -ати, *n.* Wickelkind, *n.*

Піля, *praep. s.* Біля *TP.* 121; днійна піля днійни Tag für Tag (*vgl.* Заспіль); 2) піля, *adv. s.* Після, *Wgr.* VIII.

Пімкнѹти ся, *s.* Помикати ся *ВВ.*

Пімста, *f. s.* Месть; — анас! der Henker, (*d.* Teufel) weiss es!

Пімститель, *m.* Гол. *s.* Мститель.

Пімстѹти, *v. a.* rächen.

Пімше, (-и), *adv.* später, hernach, *Wgr.* XV. *Gr.* 25.

Пімшіти, *v. a. s.* Толочити.

Піна, піниця, *f.* Schaum, *m.*

Піндзѹ, *pl. §.* на піндзѹх стоѹти auf den Fingerspitzen stehen, *vgl.* На-вспі-нячки. [chen.

Пінити ся, schäumen, Schaum ma-

Пінішниця, *f.* Art Bauchpilz: Spumaria, *Вол.*

Пінів верх, *m. N. e.* Berges.

Пінка, *f.* — морска Meerschaum, *m.*; 2) *s.* Старка (на молоці). [бліця. *B.*

Пінькавка, *f.* пінькало, *m. s.* Зя-

Пінькати, *v. n.* pieren.

Пінковатий, *a.* schaumartig, *Пол.*

Піньмати, *s.* Піймати, *Кв.*

Пінний, *a. s.* Пінявий; пінна (*d. i.* горівка), *s. a. f.* піннік, *m. C. II.*

254 Art (schäumender) guter Brautwein.

Пінниця, *f.* Stirnzirpe, *f.* (Cercopis spumaria). [schaumig, schaumbedeckt.

Пінявий, *a.* *Кв.* 53. schäumend,

Пінявъ, *m. gew. pl.* Geld, *n.*

Піняк, *m.* — сліяњець, Schaumzirpe, *f.* (Aphrophora spumaria).

Піп, *gen.* попа, *m.* Pfaff, Priester, Pfar-ger, *m. adj.* попів, -ова, -ове; Піп Іван *N. e.* Berges. [Hinterknieen e. Pferdes.

Піпак, *m.* Piephacke, *f.*: Beulen an

Піпéрек, *adv. s.* Попéрек.

Піпка, *f. s.* Піпка; люлька.

Піре (-я, -е), (*d.* піренько, -ечко), *coll. n.* die Federn, das Gefieder.

Пірина, *f. P. I.* 154, Feder, *f.*

Пірієстий, *a.* federig, federartig, Feder-, *Пар.*

Пірити, *v. a.* federn, Federn verstreuen; 2) — ся mausern, mausen (die Federn verlieren).

Пірі́й, *m. s.* Пірі́й, пері́й.

Пірінка, пірянка, *f.* Federflocke, *f.* Federflaum, *m.*

Пірка, *f.* стрілка-, Ч. III. 294 das Geschoss, der Pfeil mit der Federfahne, *m.* dem Federkranze; 2) *Bein.* e. lebhaften Mädchens *H.* 267.

Піркѹт, *m.* *Зак.* wilde Taube.

Пірна́ч, *m.* *Кч.* 322 Feldherrnstab, Abzeichen mit e. Strauss von metallenen dünnen (federähnlichen) Blechstreifen.

Пірна́чка, *f.* Kalbsmagen, *n.* (В.); 2) Streckfussmücke, *f.* (Tanypus); 3) — вірлянка Adler-Saumfarn, *m.* (Pteris aquilina).

І. Пірній, *a.* *Пар.* s. Пірїстий.

ІІ. Пірній, *a.* s. Попірній.

Пірнійкоза, *f.* *m.* Haubentaucher, *m.* (Podiceps cristatus).

Пірнѹти, *v.* *n.* s. Порина́ти.

Піро́, *n.* s. Перо́.

Піродрáха, *f.* Federschleisserin, *f.* Ф.

Пірча́стий, *a.* fiederförmig, gefiedert; пірчастодільний fiederspaltig, *B.*

Пірчяти, *v.* *a.* fucheln, prügeln, *P. I.* 3. s. Періщити. [чити ся.

Пірчѹн, *m.* junger Bock; *vgl.* Пёр-

Піряний, *a.* Feder, aus Federn.

Пісенька, *f.* s. Пісонька.

Пісенний, *a.* sängerisch, gesangreich.

Пісенник, *m.* Gesangbuch, Liederbuch, *n.*; 2) Sänger, *m.* *C. I.* 254.

Пісенність, -ости, *f.* Reichthum u. Lust an Liedern.

Піська, *f.* *Пар.* Inzicht, *f.* s. Підоврїне.

І. Піскáр, *m.* s. Піскір.

ІІ. Піскáр, *m.* Sandmann, *m.* *Пар.*

Пісківці, *pl.* *N. e.* Berges. [sandhaltig.

Пісковáтий, *a.* sandig, sandfarbig,

Пісковéць, -вця́, *m.* Sandstein, *m.*

Пісковій, *a.* Sand-, sandig.

Піскові́ця, *f.* *N. e.* Berges.

Піско́вище, (-иско), *n.* Sandfläche, *f.* *B.*; Sandhaufe, *m.* *Пар.*

Пісковóблиця, (-обниця) *f.* Steinsanger, *m.* Pricke, *f.* (Petromyzon), *B.*

Піско́мір, *m.* Sandmuschel, *f.* (Psammobia).

Піскѹ́чка, *f.* s. Мідик, мідиця. [*n.*

Післа́нь, *f.* післане, *n.* s. Побетль; Bett,

Післа́нець, -вця́, (*d.* післанчик), післанник, *m.* Gesandte, Bote, *m.*

Післа́не́цтво, *n.* Botengang, *m.* *adj.* післанецький, Boten-, *Term.*

Післа́нка, післа́нниця, *f.* Botin, Botenfrau; Gesandtin, *f.*

Післа́нництво, *ГШ.* післаньство, *Кл. n.* Botenamnt, *n.* Gesandtschaft, Mission, *f.*

Післа́нщина́, *f.* Botenlohn, *m.* *ГШ.*

Післа́ти, *v.* *a.* s. Посила́ти.

Післа́ще, *n.* *Ос.* (62) I. 20 rechter Fuss (des Fängers von wilden Pferden).

Післа́г, *m.* s. Післане́ць.

Післа́д, *praep.* mit *d. Genit.* nach: — менé nach mir in der Reihenfolge.

Післо́нько, *m.* *dim.* s. Пісо́л.

Після, 1) *praep.* mit *d. Genit.* nach, gemäss, entsprechend; 2) nach; після за́втра. *p.* за́втрого übermorgen, після-обі́д, nach der Malzeit, *H.* 47; 2) *adv.* nachher, künftighin, *s.* Омісля Ч. II. 137; *Mi.* IV. 560.

Післа́нка, *f.* *gew. pl.* s. Песля́нка.

Пісе́нь, *f.* s. Пісня.

Пісе́ний, *a.* Fasten-; nicht fett, mager; 2) * *arm.* [*m.* Sänger, Liedersänger, *m.*

Пісе́ник, *Гол.* III. 532, пісе́нікар, *Пар.*

Пісе́нікáти, *s.* Побетити.

Пісе́ніти, *v.* *n.* *W.* Lieder singen, sich in Gesang ergehen, *VIII. B.*

Пісе́нічка, *f.* s. Пісонька. [fastend.

Пісе́нікóвий, *a.* *P. II.* 200 streng Пісе́ніти, *v.* *n.* erblassen, blass, bleich (blau) werden vor Schrecken, (Ф).

Пісно́любний, *a.* liederliebend, *MIII.*

Пісно́сло́вний, *a.* geistliche Lieder, *K.*

Пісно́сло́вний, *a.* sangesvoll, liederreich, *MIII.*

Пісе́нюва́ти, *v.* *n.* *He.* s. Пісе́нікáти.

Пісе́ня, *f.* Lied, *n.*; Gesang, *m.*

Пісе́няр, *m.* *TP.* 179 s. Пісе́ник.

Пісо́к, -скѹ́, (*d.* пісочок), *m.* Sand, *m.* *pl.* піски sandige Landstriche, *pl.* Sandfläche, *f.*

[Пісчáний.

Пісо́чáний, *M.* пісочний *Пар.* *a.* s.

Пісо́чник, *m.* Sandkraut, *n.* (Arenaria, Lepigonum) *B.*; 2) grauer Sanderling (Calidris arenaria); 3) Sternmiere, *f.* (Stellaria graminea) *B.*

Пісо́чни́ця, *f.* Фр. Streusandbüchse, *f.*

Пісе́па, *f.* *Ос.* (61) VI. 36 gegohrener Brei aus Roggenmehl, worin oft Aepfel gesäuert werden.

[und für.

Пісе́(ь)пі́ль, *adv.* nacheinander, für

Пісе́т, *gen.* пбегу, *m.* das Fasten: 2) Fastenzeit, *f.*

Пісте́й, *v.* *n.* s. Пітї́ *Веч.* I. 237. 263. *Оз.* 90.

Пісте́йка, *f.* Nbf. des Прут.

Піснийй, *a. s.* Піснийй.
 Піснийця, *f.* п'ятниця — Fasten-
 tag, *m. St.* [*n.* Pistole, *f.*
 Пістоль, *m.* пістоль, -яти (*d.*-лягко),
 Пістрік, пістрік, *m.* пістрічка,
f. schwärige Beule, Packengeschwür, *n.*
 Eiterblase, *f.*
 Піструк, *m. s.* Котюрюка, *B.*
 Пістрівий, *a. St.* *s.* Пестрій.
 Пістувати, *v. a.* pflegen, warten.
 Пістун, *m.* Pfleger, *m. pl.* Pflege-
 eltern, *pl. Пар.*
 Пістунка, *f.* Kinderwärterin, *f.* Kin-
 dermädchen, *n.*; 2) Pflegemutter, *f. Пар.*
 Пістунчити, *v. n.* кому́ jmds Kin-
 derwärterin sein.
 Пісцяти, *v. a.* bepissen.
 Пісчаний, *a.* Sand, sandig.
 Пісчанка, *f.* Sandköcher, *m.* (Sabella).
 Пісчинá, пісчуга, *Кч. f.* Sandbo-
 den, *m.* Sandsteppe, Puszta, *f. Це.*
 Пісчинка, *f.* Sandkorn, *n. He.*
 Пісяти, *v. n.* pissen, harnen, *Ч. II.* 528.
 Піт, *gen.* поту, *m.* Schweiss, *m.* взяти
 на по́ти zum Schwitzen einnehmen.
 Пітайний, *a. s.* Піотайний.
 Пітá, (підá, підéш), *v. n.* hingehen,
 wohingehen; *s.* Итá; пішла думка в
 слóво а дáлi и в дáло der Gedanke gieng
 über in Wort u. That, wurde zum W.
 und zur Th. [schweissig.
 Пітнийй, пітнявий, *St. a.* schwitzend,
 Пітний, *m.* Filzdecke unter dem
 Пітніти, *v. n. s.* Пріти. [Sattel, *f.*
 Пітрóшити, *v. a. s.* Патрóшити.
 Пітушóк, -шкá, *m. s.* Півник; 2)
 — тревáлий Swertia perennis, *B. etc.*
 Пітá, -яти, *n. s.* Потá, (*B.*).
 Піхати, піхэтьнути, піхнути, *v. a.*
 stossen, *§.*
 Піхва, піхвиця, *B. f. s.* Пóхва.
 Піхováтий, піхováчий, *a. s.* schei-
 denförmig, scheidig, *B.* [*adv. s.* Пішки.
 Піхóм, *Кч.* 198. піхóю, *Ос.* (61) VI. 41,
 Піхóта, *f.* Fussvolk, *n.* Infanterie,
f. итá піхотóю zu Fuss gehen; 2)
 Buschfüsse, *s.* Піша фасóля.
 Піхотáйна, *АД.* I. 332, піхотáинець,
 -няця, піхотник, *m.* Fussgänger, *m.* [ший.
 Піхóтнийй, піхóчий, *a.* Fuss-, *s.* Пі-
 Піхóтниця, піхóрка, *f.* Fusspfad,
 Fussweg, *m.* [ner Futtersack.
 Піхтір, *m.* aus Schnüren geflochte-

Піхту́р, махну́ти -ра, zu Fuss sich
 aufmachen; піхту́рою, *adv. Кч.* 144 *s.*
 Пішки. [*f. s.* Міху́р.
 Піху́р, (*d.* піхурéць, -рця), *m.* Blase,
 Піху́рниця, *f.* Physalia, *Пол.*
 Піхурце́ніг, -ога, *m.* Blasenfluss,
m. (Thrips).
 Піцтóль, *m. Др. с.* 213 *s.* Пістóль.
 Піч, *gen.* печі́й, *f.* Ofen, *m.* (*dim.* пічка
 kleiner O.). [tuberosus).
 Пічáвка, *f.* Erdbirne, *f.* (Helianthus
 Пічканé & пічкати ся & *s.* Пáч-
 канé, пáцькати ся &.
 Пічкóур, *m. II.* 139 Ofenhecker, *m.*;
 2) Ofenheizer, *m.*; *adj.* пічкóурекій, *He.*
 des *p.*
 Пічні́к, *m.* Ofensetzer, *m. He.*
 Пічну́, пічнéш. & *praes.* zu Пóчáти.
 Пічнáвiти, пічнáти, *v. n.* aufquel-
 len, aufschwellen. [Ofenherd, *m. C. I.* 7.
 Пічóрка, *f.* Ofen-, Küchennische, *f.*
 Пішáк, *m.* Fussoldat; Arbeiter zu
 Fuss (ohne Zugvieh) *m.*; 2) Пішка.
 Пішáва, *f.* Zieche, Bettzieche, *f.* Kis-
 senüberzug, *m.* [Піхотáйна.
 Пішені́ця, *f. m. Зап. Вер.* I. 6. *s.*
 Пішéць, -шця, *m. s.* Піший, піхотáйна.
 Пішечий, *a.* -а дорóга, *s.* Пішка.
 Піший, *a.* zu Fuss; день — zu Fuss
 abgearbeitet, *vgl.* Пішáк 1); фасóля —
s. Піхóта 2). *Пом.* III. 92.
 Пішка, *f. s.* Піхотáниця. [Fuss.
 Пішки, пішкáми, пішкóм, *adv.* zu
 Пішóход, *m. Ко.* 318 Fussweg, Trot-
 toir, *m.*; 2) — пішóходéць, -дя, *К.*
 Fussgänger, *m. Фр.*
 Пішáк, *m.* Pieper, *m.* (Anthus).
 Піщинá, *f. Це.* -янка & піщóга,
 піщáнийй & *s.* Пісчинá & пісчáнийй &.
 Пія́вка, *f. etc. s.* Пя́вка.
 Пія́к, *aug.* пія́чийко, *m. s.* Пя́нийця;
 2) *pl.* пия́кі, *s.* Лохáйна.
 Пия́вá, -яти, *n. etc. s.* Пя́нá.
 Пя́ти, *v. n.* kráhen; singen; 2) *АД.*
 II. 60 *v. a.*?
 Пя́тáйка, *f.* Saufgelage, *n.*
 Пя́цтво, пя́ньство, *n.* Trunksucht,
 Sauferei, *f. He.*
 Пя́чка, *f.* Saufferin, *f.* trunksüchti-
 ges Weib; 2) Hinterhaupt, *n.* (*B.*).
 Плав, (*d.* плавóк, -вка), *m.* Strom,
 Fluss, *m.* fliessendes Wasser, *Me.* 214.
Кс. 160 (*opp.* став); Fluth, *Фр.* в плав,

плѣвом (плѣсти etc.) in Strömen, fluthend, massenweise, *Лесч.*; Anschwemmung, *f.*; 2) niederes Ufer mit Binsen bewachsen, *Кч.* 4. с. Плавня; 3) Floss, *n.* с. Сплав, *К.*; 4) с. Пласти.

Плѣва, *f.* *Ф.* (*Пр.* III. 117)?

Плавѣк, *m.* Schiffmühle, *f.* *Лесч.*; 2) *pl.* Flotthölzer beim Netz, *pl.* Flottholz, *n.* *Кол.* I. 73. [(in der Luft) schweben.

Плавѣти, *v. n.* schwimmen, schiffen;

Плавѣч, *m.* guter Schwimmer; 2) *вѣтъзъ* — Segelfalter, *m.* (*Papilio rodalirius*) [*Holzes*, (*B.*).

Плавѣчка, *f.* das Verflößen des

Плавень, -вня, *m.* Flussmittel, *n.*

Пол.; 2) Nachenthierchen, *n.* (*Euplotes*), *B.*

Плавѣати, *v. n.* kriechen, schleichen,

Пр. I. 175. с. Плазувати 1). [*Gans.*

Пласти, *pl.* acht Schwungfedern der Плавиковый, *a.* *Пол.* с. Флюоро-водный, с. Плавник 4).

Плавило, *n.* *gew. pl.* с. Плавѣк 2).

Плавина, *f.* *Мог.* плавине, *n. coll.* (*B.*) alles Leichte was sich über dem Wasser schwimmend erhält; 2) Treibholz, angeschwemmtes Holz; 3) плавина, *f.* Flüssigkeit, *f.* flüssiger Stoff, *Пар.*

Плавинка, *f.* *Пол.* с. Плавка 2).

Плависко, *n.* Schwemme, *f.*

Плавити, *v. a.* schwimmen; 2) schmelzen, *Пар.*; flößen. [*haut*, *f.* *Пол.*

Плавка, *f.* Flosse, *f.* *Пол.*; 2) Schwimm-

Плавкий, *a.* flüssig; с. Плавний *.

Плавкобжний, *a.* Ruderfüßer, Flossenfüßer, *m.* *Пол.*

Плавлене, *n.* das Schwemmen.

Плавний, *a.* flüssig; fließend, *leicht, sink, leicht; — мѣт Ponton-, Schiffbrücke, *f.*; — мѣтурецъ Schwimmblase, *f.*

Плавник, *m.* Schwimmer, *m.*; 2)

Art Boot *Ос.* (61) I. 230; 3) Schmelzer,

m. *Пар.*; 4) Flusspath, Fluorit, *m.* *Пол.*

Плавница, плавѣчка, *f.* Schwimmerin, *f.* *Пар.*

Плавничий, *a.* *Пар.* с. Плавчий.

Плавність, -ости, *f.* das Fließende, Leichtigkeit (des Stils), *f.*

Плавня, *f.* Gewässer, *n.* Weiher, *m.*;

2) Niederungswald, *m.* *С.* II. 145. 163.

Плавун, *m.* Schwimmvogel, *m.* *Пар.*

Плавунецъ, -нца, *m.* Schwimmkäfer, *m.* (*Dytiscus*).

Плавунха, *f.* с. Полбый, -а корова.

Плавунник, *m.* *Hottonia palustris*.

Плавцею, *adv.* schwimmend.

Плавци, *pl.* с. Сплавник.

Плавця пѣти, fortschwimmen, (*B.*).

Плавчатий, *a.* mit Flossen versehen, Flossenthier, *n.*; 2) mit Schwimmhaut versehen, *Пол.*

Плавчатка, *f.* *Salpa pinnata*, *B.*

Плавчий, *a.* Schwimm-, -а болонка Schwimmhaut, *f.* *Пол.*

Плавя, (-е), *n.* Moorgegend, *f.* *Оз.* 83.

Плава, *m.* lange Ruthe beim Osterpiel, *Кол.* I. 195; 2) flache Seite; *Н.* 268? *adj.* плазовый; плавом *adv.* kriechend, *Фр.*

Плазень, -зня, *m.* die flache Seite (der Sense etc.); плазнемъ ударити mit der fl. S. schlagen. [*erniedrigen*, *Зг.*

Плазити ся, sich verflachen, sich

Плазка, *f.* Waschbrett, *n.* с. Лавка 2).

Плазю, *n.* *Gr.* 25 с. Плѣсно.

Плазнить, *adv.* mit der flachen Seite.

Плазовитий, *a.* flach, с. Плоский.

Плазувати, *v. a.* mit der Fläche schlagen, fuchteln; 2) *v. n.* kriechen, krabbeln, *Кс.* 70; hinschlendern, *Мол.* * sich demüthig erweisen, unterwürfig sein, перед кимось.

Плай, (*d.* плаічок), *m.* плаічка, *f.* Fussteg, Fusspfad; Reitweg im Gebirg, *m.*; 2) Reihe, Schicht, *f.* плаіом,

adv. stracks, reihenweise, nebeneinander.

Плакане, (*d.* -анечко), *n.* das Weinen.

Плакати, (— ся, *К.*) [плачу, плачеш], *v. n.* weinen, klagen; плачущий (плакующий, *К.*) weinend, Klage-.

Плакса, плаксивецъ, -вця, *m.* Weiner, Greiner; (-in, *f.*); 2) Winselaffe, *m.*

(*Cebus apella*).

Плаксивий, *a.* weinerlich.

Плаксивіці, *pl.* das viele Weinen (als Kinderkrankheit). [*thrum salicaria*].

Плакун, *m.* brauner Weiderich, (*Лу-*

Пламеністий, *М.* пламенный, *III.*

II. 237, *a.* Flammen, flammend, hell lodierend, lichterloh.

Пламенити, *v. a.* entflammen, *B.*

Пламеніти, *v. n.* *Св.* flammen, lodern.

Планета, *f.* Planet, Wandelstern, *m.*;

2) *pl.* zeitliche Misstimmung, Misbehagen, *n.* Launen, *pl.*

Планѣтник, *m.* *Ч.* II. 584 Planetendeuter, Sterndeuter, Astronom; Zauberer, Magier, *m.* (-иця, -in, *f.*).

Планетува́тий, *a. H. 6.* in der Planetenkunde bewandert.

Плані́че, *n. coll.* Aeste, Zweige, *pl.*

Плані́та, *f.* — гірська Berggöttin, *f. Ф.*

Плані́тний, *a.* zuträglich, wirksam (лік), (*B.*).

[helfen.

Плані́тува́ти, *v. n.* zuträglich sein,

Плані́й, *pl.* wildes Obst.

Плані́й, *a. s.* Марні́й 1), худі́й.

Плані́ти, *v. n. s.* Марні́ти, ніді́ти.

Пласкове́ць, *s.* Пластове́ць.

Пла́сник, *m.* Rispfenfarn, *m.* (Osmunda)

Пла́снути, *v. n. s.* Спла́снути.

Пласт, *m.* Schicht, *f.* grosses dickes Stück; пласто́м, пласта́ми schichtenweise. [303.

Пласта́ти, *v. n.* sich plagen? *Др. с.*

Пласта́тий, пластова́тий, *a.* in grossen Flocken, Schichten, *B.*

Пласта́йна, *f.* Diele, *f. Кв.* 160.

Пласти́ве, *n. coll.* Schichten, *pl.*; geschichtete Aeste.

Пластове́ць, -вця́, пластові́к, пласту́н, *m.* Schnee in grossen dichten Flocken fallend, *m.*

Пластові́й, *a.* -а́ дошка gewöhnlich (d. i. als Segment vom Baumstamme) gesägtes Brett (*opp.* гінто́ва д.).

Пластува́ти, *v. a.* Neu & in Schichten legen; 2) *v. n.* пласту́н sein. [III. 51.

Пласту́н, *m.* Art Grenzsoldat, *Пом.*

Пласту́нство, *n.* Dienst eines пласту́на, *m.*; 2) Jagd auf Morästen *f.*

Плат, *m.* Ч. IV. 676 einige Ellen lange weisse Leinwand; 2) Lappen, *m.* *Пом.* III. 51.

Пла́та, *f.* плат, *m.* Ф. Bezahlung; Besoldung, *f.* Lohn, Gehalt, *m.* *Пом.* III. 50.

Плата́ти, *v. a. s.* Лата́ти (*B.*).

Пла́тва, *f.* Balken, *m.* Dachschwelle, *f.*

Пла́тве, *n.* Kleidung, *f.* Kleid, *n.*

Пла́тен, *a.* Ф. (*Пр.* III. 285) *s.* Пла́тний; я був би — ich könnte bezahlt werden; кому́ то́то пла́тно? wem bringt es Nutzen?

Платі́на *f.* *s.* Плато́к; Kopftuch, *n.*

Платі́нка, *f.* Plättchen, *n.* (lamella), *B.*

Платі́нник, *m.* Art Schwamm: Agaricus.

Платі́ти, (плачу́, платі́ш, платі́ть), *v. a.* zahlen, bezahlen, entrichten; * vergelten, belohnen; 2) *v. n.* gut

Малоруко-німецький Словар.

bezahlt werden.

[lung, *Кв.*

Пла́тїж, *m.* Bescheinigung der Zah-

Пла́тка, *f.* *s.* Латка, (*B.*).

Платко́ваний, *a.* fleckig, gefleckt.

Пла́тний, *a.* bezahlt, besoldet; be-

glichen, *Др. с.* 149; 2) zahlbar, fällig

(*e.* Wechsel); 3) lohnend; не є пла́тно,

не робіть ся — es hat keinen Erfolg,

bethätigt sich nicht (ліка́рство); *s.*

Пла́тен.

[*m.* *Пар.*

Пла́тник, *m.* Zahler, Zahlmeister,

Платні́чий, *a.* Zahl-, Zahlungs-

Платня́, (*d.* пла́тничка), *f.* *s.* Пла́та,

Gehalt, *m.* [пла́товка).

Пла́тов, -тви, *f.* *s.* Пла́тва, (*dim.*

Плато́к, -тка́, (*d.* плато́чок), *m.* ein

Stück Tuch, Stück Leinwand, Schnupf-,

Taschen-, Halstuch, *n.*; 2) Lappen, *m.*

s. Плат, платі́на. [*pl.* (Lamellicornia),

Платочко́ро́гі, *pl.* Blatthörnige,

Платча́тий, (-а́чий), *a.* lappig,

in Lappen getheilt; -а́чи, *pl.* Primel-

blütige, *pl.* (Petalanthae).

Платі́ниця, *f.* *Ос.* (61) III. 21 vor-

nehm Gekleidete. [Ону́чка.

Пла́тянка, *f.* Fusslappen, *m.* *s.*

Плафу́н, *m.* Tannenbärlapp, *m.* (Lycopodium selago).

Пла́ха, *f.* flaches, lang abgespaltenes

Stück Holz mit einer scharfen Kante;

2) Schwert, *n.* *С.* II. 263; 3) Tisch-

platte, *f.*; 4) Block, *m.* *Гр.* [lum) *Вол.*

Плахі́тка, *f.* Wulst, *m.* (volva, vel-

Пла́хта, (*d.* пла́хотка, плахті́нка),

f. *s.* Верета́; 2) weibl. Rock (спідни́ця).

Плач, -чу́, *m.* das Weinen, Wehklagen,

n.; плачі́ ма́ти weinerlich sein;

Klagelied, *n.* [lich, Thränen-, *Макс. Т.*

Плаче́вний, *a.* beweinenwert, kläglich-

Пла́чка, пла́чниця, *f.* *Пар.* Klage-

weib, *n.*

Пла́чно, *adv.* weinend, thränend, *Св.*

Пла́чня, *f.* *N. e.* Berges.

Плаша́нкі, *pl.* kleine Schlitten aus

zwei breiteren Scheithölzern (пла́ха).

Пла́шка, *f.* *dim.* *s.* Пла́ха; Holz-

span, *m.* [ten, (Holz).

Плашко́ва́тий, *a.* in breiten Schei-

Плащ, (*d.* пла́щик), *m.* Mantel, *m.*

Плащани́ця, *f.* das Tuch worauf

Christi Grablegung abgebildet ist.

Плащі́на, *f.* *К.* *s.* Площина́.

Плащува́тий, *a.* in Mantel gehüllt;

М+Б. 120. 121?

[temulentum.

Плевѣл, *т.* Lolium perenne u. L.
Плевѣльница періѣка, *ф.* s. Пе-
рѣя, *В.*

Плевуѣн, *т.* Pottfisch, *т.* Пар.

Плезувати, *в. н.* § voraussetzen,
supponieren, (*Фр.*). [Säugen.

Плѣканѣ, *н.* Pflege, Zucht, *ф.* das
Плѣканецъ, -нца, плѣканчик, *т.*
Pflegekind, *н.* -sohn, *т.* Pflegebefohle-
ner; gut genährtes, gepflegtes Kind;
verzärteltes Söhnchen; der im Ueber-
fluss aufgewachsen ist u. dem man es
ansieht, (*Ф.*).

Плѣканка, (*д.* -аночка), Вах пле-
канница, *У. ф.* Pflgetochter, die zärt-
lich Gepflegte.

Плекатарка, (*д.* -аронька). *ф.* Гол.
III. 82 Pflgerin, Wärterin, *ф.*

Плекатель, *т.* Pflger; Züchter,
Erzieher, *К. т.* (-елька, *ф.* -in, *ф.*).

Плекати, (-аю, -аюш), *в. а.* pflegen,
warten, erziehen, züchten; säugen.

Плекотѣра *ф.* Mutterschaf, Ziege, das
(die) ein fremdes Lamm (Zicklein) säugt.

Плектій, плечій, (плечу, плечеш),
в. а. *У.* s. Плекати.

Плѣмѣ, плѣмѣн, *Пар.* плѣмѣ, -ени,
н. Geschlecht, *н.* Stamm, *т.* Familie; Na-
tion, Generation, *ф.* [stammt.

Плѣмѣнный, *а.* Stammes-, ange-
Плѣмѣнность, -ости, *ф.* Nationalität.

Плѣмѣнство, *н.* *Эг.* s. Плѣмѣ.

Плѣмінник, плѣмянник, *т.* Neffe;
Anverwandte, *т.*

Плѣмінница, плѣмянничка, *ф.*
die Anverwandte; Nichte, *ф.* [стий.

Пленістий, *а.* brüchig, s. Плівні-
Пленіти ся, brüchig werden.

Пленіця, *ф.* Stamm in zwei Hälften
gesägt als Bauholz, *т.*; 2) Ketten, Fes-
seln, *пл.* *Ч.* I. 166.

Пленічтити, *в. н.* ungereimtes Zeug
sprechen; schwärmen in Fieberhitze; —
ся, пленітати ся träumen, (*Фр.*) wun-
derlich zugehen, *Ф.*

Плѣнтати, *в. а.* nachlässig stricken,
Не.; — ся *С.* I. 54 herumirren.

Плѣсень, -сня, *т.* Scheibenqualle, *ф.*
(Cassiopea).

Плеск, *М.* III. 129. плѣскит, -оту,
Ст. т. das Plätschern, Geplätscher, *т.*

Плѣскавка, плескавиця, *ф.* s. Пло-

скавиця.

[-wecken, *т.*

Плѣсканка, *ф.* — сіра Käselab,
Плѣскати, (плѣщу, плѣщеш), *в. н.*
plätschern; 2) в долбні, в рѣки —
klatschen; *plaudern, plauschen; 3) plät-
ten, glätten.

Плѣскатий, *а.* flach, platt.

Плѣскач, *т.* плѣскачка, *ф.* Art flach-
ches Strohbindel zum Dachdecken; 2)
unreife Erbsenschote, s. Лопатка 3);
3) Rhodeus sericeus (Cyprinus amarus).

Плѣсковатий, *а.* flach gedrückt

(Флішка).
Плѣсно, *н. gew. пл.* плѣсна, Mittel-
fuss, *т.* (metatarsus), Plattfuss; 2) Mit-
telhand, *ф.* (metacarpus); 3) Lücke, leere
Stelle im gedüngten Felde.

Плѣснуги, *в. н.* s. Плѣскати 2), (die
Hände) zusammenschlagen.

Плѣсо, *н.* tiefe Stelle im Wasser;
Flusssee, *т.* Untiefe, *ф.*; 2) s. Плѣсно 1).

Плѣсти, (плету, плетеш), *в. а.* flech-
ten, winden; 2) plauschen; * коло рѣта
плетѣ ми ся ich habe es auf der Zunge, (*В.*).

Плетар, плетень, -тня, *К.* I. 297
geflochtener Zaun, Flechtwerk, *н.* ge-
flochtenes Thor; 2) Material zum Flechten.

Плетѣн, *н.* etwas Geflochtenes;
Korb, *т.*

Плетѣник, *т.* geflochtene Bretzel.

Плетеніця, *ф.* Geflecht, *н.* s. Плітъ
1); 2) s. Залітка; Flechtwerk, *н.* Hürde,
ф.; 3) Klatsch, Plausch, *т.* eitles Gerede,
Geschwätz, *н.* (auch *пл.*).

Плетенцѣ, *н.* kleines Floss.

Плетеняк, *т.* s. Пліт, плетар 1).

Плетиво, *н.* Flechtwerk, *н.* *В.*; 2)
Spitze, Flechte (geklöppelt), *ф.* *Ст.*

Плетіяця, *ф.* s. Плотіяця. [stiel.
Плѣтище, *н.* geflochtener Peitschen-

Плетій, *т.* Flechter, *т.* Левч.
Плѣтінъ, *ф.* *Ме.* 295. Geflecht, Ge-
winde, *н.* [ken, *Т.*

Плетніцтво, *н.* das Flechten, Wir-
Плѣтня, *ф. gew. пл.* *К.* Plauschereien,
пл. Klatsch, *т.* erkünstelte Lügen.

Плетуха, *ф.* Klatschweib, *н.* *Ст.*

Плѣтчик, плѣтѣга, *т.* Maulmacher;
Ohrenbläser, *т.*

Плетянка, *ф.* s. Плѣтінъ; umfrie-
deter Brunnen, *Не.* (*Пр.* III. 147).

Плѣць, *т.* *М+Б.* 355 s. Пляц.
Плѣчанка, (-чанка), *ф.* Hemd ohne

Falten beim Kragen, *n.*

Плечастий, (-атий, *M.*); плечистий, *a.* breitschulterig, starkschulterig, vierschrotig.

Плечо, плеченя, -яти, *n.* плечийці, *pl.* Schulter, *f.* плечі, die Schultern, der Rücken; *плечі мати за собою *e.* Stütze an jmdm haben, protegirt werden.

Плечико, *m.* Stickerei am Hemd an der Achsel, *f.*; *pl.* плечка, Achsel- u. Schultertheile des Hemdes, *pl.*

Плечко, *n.* P. I. 120 Schulterblatt, Viertel, *n.* *v.* geschlacht. Vieh).

Плечний, *a.* Rücken-, Schulter, *B.*

Плечнийстий, *a.* *Фр.* *s.* Плечастий.

Плещня, *f.* Stock mit Eisen Spitze, *m.*

Плещук, *m.* *s.* Лещук (Art Spiel).

Плив, *m.* Fluss, Lauf, *m.* час плив своїм пливом *M.* III. 46; пливом плісти stark fließen, strömen, *s.* Плав.

Пливак, пливач, *m.* Schwimmer, *m.*; 2) *s.* Плавак, *Лещ.*; 3) Seeschwalbe, *f.* (Sterna).

Пливець, -вця, *m.* *s.* Плавунець.

Пливкий, *a.* flüssig, *Фр.*

Плівний, *a.* (*Фр.*) *s.* Плавний, -а бєсїда fließende Aussprache.

Пливун, *m.* Flugsandboden, *m.*

Плиг, *m.* Sprung, *m.* *зплигү збіти ся *Ко.* 44 sich beirren lassen, confus werden; 2) *mt.* vom unerwarteten Aufkommen, Einspringen, *s.* Гульк.

Плігати, плигунүти, *Ст. v. n.* hüpfen, springen, sich tummeln, *IT.* *Ном.*

Плин, *m.* Flüssigkeit, *f.* *ГШ.* [III. 114.

Пливь, *f.* Fluss, Lauf, Verlauf, Wandel, *m.* das Fließen, *He.* Strömung, *f.* *OH.*; пігү в пливь verloren gehen, schwinden.

Плинїчити ся, *Ф.* *s.* Пленїчити.

Плінний, *a.* flüssig.

Плінність, -ости, *f.* Flüssigkeit, *f.* das Flüssigsein, *ГШ.*

Пливүти, *v. n.* fließen, *s.* Плісти.

Плис, *Ч.* V. 347?

Плис! *mt.* vom Einfallen ins Wasser.

Пліска, *f.* Blässhuhn, *n.* (Fulica atra); 2) —, пліскава, Bachstelze, *f.* (Motacilla alba).

Плисковатий, *a.* *He.* flach gelegen.

Плисовий, *a.* von Plusch, plüschchen.

Плісти, (пливү, пливєш), *v. n.* fließen; 2) schwimmen; schiffen, segeln.

Пліетка, *f.* *s.* Пліска 2).

Пліта, (*d.* плїтка), *f.* плїтє, *n.* coll. Platte, Fliese, *f.* Pflasterstein, *m.*; 2) Ziegel, *m.*; 3) Floss, *n.* C. II. 121.

Плиткий, плїтий, *a.* seicht; -ий тарїль flacher Teller. [Platten-, Quader-.

Плітбвий, плитнякбвий, *Пол. a.*

Плівá, *f.* Haut, Membrane, *f.*; 2) Zwerchfell, *n.*

Плівка, *f.* dünnes Häutchen; 2) Balgklappen, *m.* *B.*; 3) *pl.* плівкі Augenerlider, *pl.* *s.* Кліпкї.

Плівний, *a.* *s.* Плінний.

Плід, *g.* плбду, *m.* Frucht, *f.* Fötus, *m.*; 2) Erzeugnis, *n.*

Плідний, *a.* fruchtbar; ergiebig; -а мátка befruchteter Weisel; плідно в кошápi reich gesegnet, *Кол.* I. 98.

Плідник, *m.* Fruchtlager der Pilze,

Пліки, *pl.*? *Шог.* 154? [*n.* *Вол.*

Плін, *g.* плбну, *m.* *КС.* IV. 590. 507. *s.* Полбн, Gefangenschaft, *f.*

Плінь, *f.* von *e.* betriebsamen, geschiedtem, energischem Menschen; von *e.* Zudringlichen. [Schmiedeeisen, *m.* (*Ф.*).

Плінá, *f.* Splitter, (*Фр.*); Splint im Плінїстий, *a.* splitterig, brüchig, *Фр.*

Плінїти, *v. a.* *s.* Неволити: дєтїна мátїр плїнить (сєсүчи грүди).

Плінївка, *f.* Thesium montanum.

Плінка, *f.* Bruch, *m.*; 2) sehr dünne Schichte, Ueberzug, Membrane, *f.* *Под.*

Плінний, *a.* ergiebig, ausgiebig. [(*Ф.*).

Плінватий, *a.* splintig, (Eisen &),

Плінчити, *v. a.* *s.* Плінїти.

Плісень, плїсїнь, плїсонь, (*B.*), *f.* Schimmel, *m.* Kahm, *f.* Kopf-, Brodschimmel (Mucor mucedo).

Плісїник, *m.* Flösser, *m.*

Плісїницї, *pl.* Fadenpilze, *pl.* (Hyphomycetes, Mucedines).

Плісїність, -ости, *f.* *s.* Плісєнь.

Плісїнити, *v. n.* schimmeln, schimmelig, kahmig werden, vermodern.

Плісїнявий, *a.* schimmelig, moderig.

Плісїнявка, *f.* Art Geschwür an der Zunge, *Др.* *s.* 28; 2) —, плїсїнянка, (*Фр.*) *s.* Плісєнь.

Плісїнякї, *pl.* Mucromycetae, *Фр.*

Пліт, *g.* плбга, *m.* Zaun, *m.* Hecke, *f.*

Пліть, *g.* плїти, *f.* etwas Geflochtenes, Flechte, *f.*; Geflecht, Gewinde zum Strohhut, *n.*; 2) geflochtene Knute, Geissel,

f. pl. Ruthenstreiche, *pl. Rv.* 277.
 Плітка, пліточка, *A. G.* 168, *f. s.*
 Плотіця. [Flechten des Wagenkorbes.
 Плітка, *f.* ein Umzug, Aufzug im
 Пліткій, *pl. H.* 135 Klatschereien, *pl.*
 Пліточка, *f. dim. Rv.* 417 s. Пліть 2).
 Плітуча, *f.* *Convolutus serium.*
 Плітцє, *n.* kleines Floss zum Ueber-
 Пліха, *f. s.* Плішка. [fahren.
 Плічко, плічцє, *n. dim. s.* Плечє, *Ф.*
 Пліш, *m.* Glatze, kahle Platte; Blösse,
 Lücke, *f.*; 2) *N. e.* Berges; *Пом.* III. 10.
 Плішанка, *f.* *Saxicola leucomelas.*
 Плішійвий, *a.* плішівець, -вця, *m.*
 mit Glatzen, kahlköpfig, Kahlkopf, *m.*
 Плішійти, *v. a. s.* Заплішійти.
 Плішка, *f.* kleiner Keil zum Ver-
 keilen, Vernieten; 2) *pl. N. e.* полоніна.
 Пловá, *f.* Flutregen, *m.*; 2) *s.* Півнінь.
 Пловане діло *P. I.* 74? leichtes Spiel.
 Пловєць, -вця, *m.* Schiffer, See-
 fahrer, *m. M.* III. 49.
 Плодійет, плодійстець, -ця, пло-
 дісток, -тка, *m.* Winter-Jakobszwiebel,
f. (*Allium fistulosum*); 2) *s.* Зрізованець.
 Пло́дити, *v. a.* zeugen, erzeugen,
 Früchte hervorbringen; — ся sich ver-
 mehren, *s.* fortpflanzen; vorkommen.
 Пло́дливий, *H.* 286, плово́тий,
 плод́чий, (щій), *S. I.* 104, пло́дний,
a. s. Плідний.
 Пло́дністи́й, *a.* befruchtend.
 Пло́дніця, *f.* fruchtbares Weib, (*Фр.*).
 Плодо́вий, *a.* Zeugungs-, Vermeh-
 rungs-. [дво́чисть, -ости, *f.* Fruchtbarkeit, *f.*
 Плодо́вїтість, пло́дність, пло-
 Плож, *Ч.* III. 16? [I. 256.
 Пльо́ндрати́ся, umherirren, *S.*
 Пльо́ндри, *pl. s.* Шта́ндари.
 Пльо́ндрване́ місто крёміньом
 Плонка́, *f. s.* Лі́сниця. [до́кбла?
 Пльо́нно, *adv.* — кава́ти щось flies-
 send, leicht.
 Пльо́сїнь, пльо́скань, *Пар. f. s.* Пльо́ца.
 Пльо́ска, *f. N. e.* Berges.
 Пльо́скаві́ця, *f.* Blicke, *f.* (*Abra-*
mis blicca). [ge, *f.* (*Hippobosca equina*).
 Пльо́скавка кіньєка́, Pferdelausflie-
 Пльо́скаль, *m. s.* Пльо́сконб́гий, *Пар.*
 Пльо́сква́, *f.* *Wasserscorpion, m.* (*Непа*).
 Пльо́скій, *a.* flach, platt; eben, plan;
 -е ве́ркало Planspiegel, *m.*
 Пльо́скїнь, *f. s.* Пльо́скїнь; пльо́скїнь-

ний, (-кунний), *s.* Пльо́скїний.
 Пльо́скість, -ости, *f.* Flachheit;
 Plathheit *f. III.*; 2) Fläche, *f. Пар.*
 Flächeninhalt, *m.*
 Пльо́сківї́чкїй, *a.* planconvex.
 Пльо́сковогн́у́тїй, *a.* planconvex,
Пол. [Brustkasten, *Под.*
 Пльо́скогр́удїй, *a.* mit flachem
 Пльо́скокр́ужок, -жка, *m.* Teller-
 schnecke, *f.* (*Planorbis*). [*n. Пар.*
 Пльо́скомі́р, -іра, *m.* Flächenmass,
 Пльо́сконб́гий, *a.* flachfüssig; Platt-
 fuss, *m. Пар.*
 Пльо́сконб́сїй, *a.* plattnasig, Plat-
 nas, *Пол.*; -а качка Löffelente, *f.* (*Anas*
clupeata); ка́чиця пльо́сконб́сїця *Ч. II.*
 322 mit plattem Schnabel.
 Пльо́скорі́вня, *f.* flaches Plateau, *Це.*
 Пльо́скочерéвий, *a.* plattbauchig.
 Пльо́скош, *m.* Plattwurm, *m.* (*Pla-*
narina). [(*Platessa vulg.*).
 Пльо́ску́ша, *f.* Scholle, Plateise, *f.*
 Пльо́стї́ти, *v. a.* glätten, plätten, *B.*
 Пльо́стї́ве, *n. coll.* grosse Aeste, *vgl.*
 Плаєті́ве. [Platte, *f.*
 Пльо́т, *m.* плоть, *f.* Floss, *n.* Flösse,
 Пльо́ть, *f.* Leib, *n.* Fleisch, *n. † III.*
 I. 227. *I. G.*; 2) слаба́ — *Ф.* (*PX.* 119)
 das schwache Geschlecht (*plec*); 3) *s.*
 Пльо́тиця.
 Пльо́та́р, *m.* Flösser, *m.* (*B.*).
 Пльо́тва, *f. s.* Пльо́тиця.
 Пльо́тик, *m. dim. s.* Пліт; 2) Зау-
 көніг, *m.* (*Troglydotes parvulus*).
 Пльо́тиця, (-їчка), плотні́ця, *f.*
 Plätze, Rothfeder, *f.* (*Leuciscus ery-*
thropthalmus).
 Пльо́тнїй, *a. Пол.* dicht. [barbarum.
 Пльо́тнїк, *m. s.* Пльо́тик 2); 2) *Lucium*
 Пльо́тня, *f.* Blechplatte des Koch-
 ofens, *f.*
 Пльо́товє́ць, -вця, *m.* gemeiner Ta-
 bak auf Hecken (пліт) getrocknet.
 Пльо́товї́ця, *f.* Floss, Flossholz, *n.*
 Пльо́хїй, пльо́ховї́тїй. *Ф. a.* schlecht,
 gering, sehr mittelmässig (*сотпар.* пльо́х-
 шїй *P. I* 21); *adv.* пльо́хо *Rv.* 53 leicht-
 fertig, unachtsam. [correctheit, *f. s.* Хя́ба.
 Пльо́хість, -ости, *f.* Зг. Mängel, *m.* Un-
 Пльо́хіща́ти, *v. n.* schlechter werden
Оз. 110. [gem, schlechtem Gewinn, *T.*
 Пльо́хокрї́стнїй, *a.* von gerip-
 Пльо́хоу́м, *m. Ф.* пльо́хоу́мнїй, *a.*

Schwachkopf, *m.* geisteskrank; 2) leichtsinnig. [lich; s. ? Кляпоу́хий *H.* 171 ?

Плоху́тый, *a. s.* Плохий, schwach-

Плоху́тка, *m. f.* Ко. 74 Schwächling, *m.*

Плоша́ти, *v. n.* III. I. 380 saumselig, nachlässig, leichtfertig sein, werden.

Плошка, *f. C.* Lämpchen, *n.* (bes. zur Illumination).

Площа, площа́вина, *f.* Fläche, Ebene, *f.*

Площик, *m. s.* Плеска́ч 1); 2) Pfeilspitze, *f.*

Площина́, *f.* Flächenraum, *m. Пар.*

Площинна́чка, *f.* Placopsilina.

Площи́стый, *a.* flach, *Вах.*

Площи́ця, *f. s.* Плогва.

Площи́ний, *a.* Flächen-

Площи́сть, площи́ість, *ГШ.* -ости, *f.* Flächeninhalt, *m.*

Площи́вина, *f. Б. Пр.* VI. 9 Gehüsch, *n.*

Плуг, *m.* Pflug, *m.*

Плуга́нити ся, *He.* langsam, gemächlich hergehen, wohin ziehen, fahren.

Плуга́тар, (*áтор*). плуга́ч. плужаня́н, *m.* Pflüger, Ackermann, *m.*

Плуго́вий, *a.* — від Pflugochs, *m. é. n. s. a.* Pfluggebuhr, *f.*

Плуго́вця, *f.* Pflugdienst, *m. Пар.*

Плу́жйти, *v. a. s.* Ора́ти. *Ф.*; *кому́ zu jmds Gunsten pflügen, *II. n.* 98 zuträglich sein, vonstatten gehen, (*impers.*) *Др. с.* 146; gedeihen, blühen *H.* 46.

Плу́жок, -жкá, *m.* Häufelpflug, *m.* Плу́тавий, *a.* verkrüppelt, missgebürtig.

Плу́таня́на, плу́танка *II. VI.* плу́таня́ця *P. II.* 65. *f.* Verwicklung, Verwirrung, *f.* verworrenes Zeug, Gewirre, *n.*

Плу́тати, плу́та́ти, *v. a.* verwickeln, wickeln; wedeln *P. I.* 16; * ungeheimtes, verworrenes Zeug sprechen 187.

Плу́тня́, *f. Ч.* IV. 204; плу́тощи́, *pl. М+Б.* 383 Betriegererei, Schelmerei, Spitzbüberei. *f.* Schwindeleien, *pl.*

Плу́тя́га, *m. Зах.* Schuft, Spitzbub, *m.*

Плу́ця, *f. pol. s.* Лёгке; *adj.* плу́цвий Лungen-, *Пол.*

Плюва́. *f. s.* Пля́ва.

Плюва́ти, *v. n.* speien, spucken; — керво́в Blut auswerfen; 2) schmeissen (v. Eierlegen der Schmeissfliege); *Пот.* III. 113.

Плюва́чка, *f.* Spucknapf, -kasten, *m.* -becken, *n.*; 2) Art Weissfisch, (*B.*)

Плю́га, *m. f.* плюга́вецъ, -вця, *m.* плюга́вий, *a.* garstig, schmutzig, niederträchtig.

Плюга́вити, *v. a. s.* Пога́нити.

Плюга́виця, плюга́вка, *f.* liederliches Weib; 2) Dungfliege, *f.* (Scatophaga), *B.*; 3) *s.* Ящірка.

Плюга́вство, *n.* Sudelei, Schweinerei, *f.* Schmutz, *m.*; 2) Ungeziefer, *m.*

Плю́дри, *pl.* Pluderhosen, *pl.*

Плю́зйня, *n. s.* Пля́зе; кля́зня.

Плю́нути, плю́ти, *s.* Плюва́ти.

Плюсь! *int.* vom plätschernden Fall ins Wasser, *C. I.* 103. platsch!

Плюск, *m.* плюско́га, *f. H.* 64. *M.* das Plätschern, Geplätscher, Geräusch, *n.*

Плюска́тя, плюскота́ти, плю́щити, *v. n.* plätschern.

Плюска́тий, *a. s.* Плеска́тий.

Плюскла́й, *a. P.* II. 208 unreif grün, verkümmert.

Плюсно, *n. Пол. s.* Пля́сна 1); 2) Sprungbein, *n.* (astragalus). [Unwetter, *n.*

Плю́га, (*d.* плю́га). *f.* Regenwetter,

Плю́гити, *v. n.* regnen; плю́тит es regnet.

Плю́тка щелі́ста, rissiger Blätterchwamm, (*Agaricus rimosus*), *Вол.*

Плю́ха, *f. s.* Заплю́виця.

Плю́хнути, *v. n. M.* I. 113 und — ся *Ос.* (61) IX. 43 fallen, sich niederstürzen, -senken.

Плю́ш, *m.* Plüsch, *m. adj.* плюшо́вий.

Плю́шня́к, *m.* Art Pflze. [hederacea.

Плю́щ, *m. s.* Блющ; 2) Glechoma

Плю́ща, *f.* Platzregen, *m.* (*B.*).

Плю́щити, *v. a.* — бчи die Augen zudrücken, schliessen.

Плю́щух, *m. Пол. s.* Кригу́шка.

Плявдува́ти, пля́вува́ти, *v. n.* gut bekommen, zuträglich sein, — кому́.

Пля́вка, *f. s.* Пя́вка.

Пля́кати ся, gesaugt, aufgezogen werden; *s.* Пляка́ти.

Пля́м-пля́м, *int.* vom undeutlichen, schmalzenden, stotternden Reden.

Пля́ма, (*d.* пля́мка). *f.* Flecken, Schmutzfleck, *m.* [voll Flecken, Fleck-.

Пля́мий, *B.* пля́мистий, *a.* fleckig,

Пля́мити, *v. a.* schmutzig machen, heflecken.

Пля́мка *f. s.* Кля́мка. *Левч. Кв.* 230.

Пля́мкати, *v. n.* hin u. her die Zun-

ge bewegen, schmalzen. [(Zerene) B.

Плѣмник, *m.* Fleckenspanner, *m.*

Плян, *m.* Plan, *m.*

Плянтро, *n. s.* Пóдро, під.

Плянтувѣти, *v. a.* planieren, ebnen.

Плянувѣти, *v. a.* nach e. Plan den Boden theilen. [dertasche, *f. s.* Цокотуха.

Плѣпля, *f.* Klatschweib, *n.* Плау.

Пляс, *m. s.* Тѣнецъ.

Плясѣти, (плѣшу, плѣшеш), плѣсѣти), *v. n.* tanzen, vortanzen; *K. I.* 271.

Плясканка, *f. s.* Плѣсканка; Klumpen weichen Lehm mit Händen gearbeitet.

Пляскѣч, *m.* Schlag, *m.* Schelle, *f.*

Плясовѣця, *f.* Tanzunterhaltung, *f.* *Mi.* II. 304.

Пляст, *m. s.* Пласт.

Плятан, *m.* Platan, *f.* (Platanus); плятановѣти Plataneae. [нóвий

Плятин, *f.* Platin, *n. adj.* пяти-

Пляц, -цу, *m.* Platz, *m.* freier Raum; пляцовѣ, *s. n. a.* Standgeld, *n.*

Пляцок, -чка, (*d.* пляцочок), *m. s.* Паланця; 2) ein leichter Schlag, eine Patsche. [*s.* Фляшка &.

Пляшка, (*d.* пляшѣна, -йнка), *f.*

Пнѣвий, *a.* Stamm, *Bor.*

Пнѣвѣ, *n. coll. s.* Пень, пняк.

Пнѣра, *f.* Пол. wildes Mutterschwein; *s.* Понѣра. [Klotz, *m.*

Пняк, (*d.* пнячок, -чка), *m.* Stamm.

Пняти ся, (пну, пнеш), *v. a.* sich emporzuschwingen suchen, hinauf, höher wollen; klimmen, ranken.

Пнятин, *m. N. e.* Berges.

По, *praep.* nach, bis, bis an, zu, wegen; an, auf, in, über, von, aus; I) *mit d. Accus.* bez. по *a)* den Raum über den sich die Thätigkeit erstreckt, ohne ihn auszufüllen: по сей бокъ an dieser Seite, по праву руку rechts, по конѣць стола am Ende (Rande) des Tisches. *Distributiv:* по два & zu zwei &, коштувѣти по три ринькѣ, раз по раз Mal auf (um) Mal, einmal übers (ums) andre, vielmal; по двѣчи zweimal; *b)* bez. räumlich und zeitlich die Grenze, bis zu welcher sich e. Thätigkeit erstreckt: по колѣна bis an die Kniee, по поясъ bis zu den Hüften, по уха bis an die Ohren, по конѣць свѣта bis ans Ende der Welt; ferner das Mass u. den Grad

bei *Compar.* u. *Superl.:* немѣ по здорóвля дорóжшого es ist nichts über die Gesndheit theurerer (dsgl. по-над); *c)* bez. den Grund: по що? weshalb, warum?; *d)* bez. по bei den Verben der Bewegung den Gegenstand, dessentwegen sie vor sich geht: прийтѣ, поїхати, післѣти по когóсь, по щось: nach, um zu — holen etc.; *e)* bez. die Zeit: по всяк день (durch) jeden Tag, Tag für Tag; по рѣно in der Frühe, по другий & раз zum zweiten Male. II) *mit d. Dativ.* bez. по *a)* den Raum, über den sich etwas erstreckt, (dsgl. mit dem *Local.* u. *Accus.:*) по улицям, по лѣсам, по гóрам, по бѣлому полю, по гóроду, по мóстови; *b)* bez. die Zeit, in deren Verlauf e. Handlung fällt: по ранѣньку in der Frühe; по (пi) днѣви beim Tageslicht, bei, am Tage, по-ночи in (bei, während) der Nacht, по недѣлям an Sonntagen; *c)* bez. по dasjenige, dem ein anderes angemessen ist, in Bezug worauf, in Betreff wessen, wornach etwas ausgesagt wird, ferner die Art u. Weise, u. das Mittel: по плѣтю встрѣчѣють а по рóзуму випроваджѣють nach der Kleidung u. nach dem Verstand jmds ehrt man ihn; по ймени клѣкати, по мѣтери блѣзький свѣяк mütterlicherseits; по правдѣ казѣти, жѣти wahrheitsgemäss, gerecht, ehrlich; по закóну nach dem Gesetze, gesetzlich, по бóжому gottgefällig, gerecht; по нашóму nach unserer Sitte, по мóбему nach meinem Wunsch; по сусѣдству in Bezug auf die Nachbarschaft, nachbarlich, по невóли wider Willen, ungerne, unfreiwillig, по дѣвному nach altem Brauch, по пѣному im Rausch, по мужѣцкому бѣнерисч, по якóму? wie? auf welche Weise? пѣзнѣти по бѣсѣдѣ, по гóлосѣ, по нѣмѣцкому покѣзу заговорѣти III. II. 68. *d)* bez. по die Distribution; по кавѣлку je ein Stück, stückweise, кождóму дѣти по талѣру jedem je einen Thaler, по днѣви, je einen Tag, тра знѣти по чóму лóкоть wie viel kostet je eine Elle, * was jedesmal an einer Sache ist. III) *mit d. Local* bez. по *a)* den Raum über den sich etwas erstreckt, wo etwas sich befindet: auf, in, durchhin: по гóрах, по лѣсах, по Українѣ,

по воді плисти, по руці кому́ бути jmdm bequem, gelegen sein, по пеклі́ гоніти durch die Hölle hin, in der H. herum, по дорозі́ unterwegs, по людьох́ біда́ хідит, unter den Leuten, по досьвітках, по вечерніцях, по празникáх бувáти; по нотах nach Noten III. I. 370; ferner bez. по den Theil an e. Person od. e. Gegenstande, der von der Handlung unmittelbar getroffen wird: по лиці́ б́яти, вдáрити ся по полáх рука́ми; б) dasjenige, hinter und nach dem eine Bewegung stattfindet und den Zeitpunkt, nach welchem etwas eintritt; перейшо́в по мені́ рікú nach mir, nachdem ich —), по Бóзі пер́ший nach Gott der erste, т́иждень по т́ижни мивáє verstreicht —; по ро́ці nach einem Jahre, по дни наступáє ніч nach dem Tage folgt die Nacht, по обіді́ nach dem Essen, по мо́йй голові́, по мені́ nach meinem Tode, по ба́тьку взя́ти майно́ nach dem Vater erben; не по мо́йх грóшех nicht nach meinem Geld der Preis; с) bez. по den Grund einer Gemüthsbe- wegung od. e. Handlung: тужі́ти, пла́кати по кі́м, щож мені́ по мо́йй урòді́ was liegt mir an meiner Schönheit; д) bez. die Distribution: по одні́м дни zu einem Tage, je einen Tag, по дво́х, zu zwei, je zwei, по трòх etc. IV) *in den Zusammensetzungen* bez. по- (ni-) 1. eine der Zeit od. dem Raum nach unterbrochene, d. h. zu verschiedenen Zeiten od. an versch. Orten vor sich gehende Handlung; 2. eine Deminution der Handlung d. i. eine Beschränkung der Zeit, dem Grade nach (bei Adject. u. Adverb. mit d. Bdtg „ziemlich, etwas, ein wenig“); 3. eine Wiederholung der Handlung; 4. die Vollziehung der Handlung an vielen Objecten od. durch viele Subjecte; 5. jene Veränderung der Bedeutung, wodurch aus e. intransitiven ein transitives Verbum wird od. das unmittelbare Object ein anderes wird; 6. eine Entfernung; 7. die Verwandlung der Verba imperfectiva in perfectiva. Bdtg: ein wenig, etwas, nach und nach; viel, eine Menge; ver-, er-, ein-, be-, zer-, auf-, nacheinander. *Mi.* IV. 226—227. 430. 625. 676. *Oz.* 190—191. 110. По- с. Па- *Mi.* II. 359. 407. Das Fehlende

s. unter einfachen Wörtern auf die obigen Bestimmungen Bezug nehmend.

Побабі́ти, *v. n.* weichlich, verweichlicht werden, *Ст.*

Побáбрати, *v. a. s.* Бáбрати (ся).

Побагáтшáти, *v. n. s.* Побогáтити.

Побадьорні́шáти, *v. n.* munter und rüstiger werden, *М+Б.* 257.

Побáжанє, *n. s.* Бáжанє.

Побаклúчити ся, *H.* 230? s. Вá- балушити (ся). [вотужі́ти.

Побанувáти, *v. n. s.* Банувáти,

Побáрити ся, *МШ.* s. Забáрити ся.

Побаришувáти, *v. n.* einwenig Handel treiben, auf Profit ausgehen. [ся.

Побарлòжити ся, *s.* Барлòжити

Побáтько, *n. Ст.* Pflegevater, *m.*

Побáченє, *n.* das Wiedersehen; до- ня! zum W.! побáчнє мáти на щось worauf Obacht geben.

Побáчити, *v. a.* erblicken, sehen — ся einander wiedersehen.

Побгáти, *v. a. s.* Бгáти; 2) — ся sich aufbauschen, *He.* [Обезпéка etc.

Побезпéка, *f.* побезпéченє, *n. s.*

Побезпéчити, *v. a.* jmdm sichere Gewähr leisten; — ся на корòб sich auf jmdn verlassen.

Поберáти, (-бир-), *v. a.* nehmen, ergreifen: сум нас побирáє die Trauer ergreift unser Herz; — платню́ den Gehalt beziehen, — подáтки die Steuern beheben, einnehmen; 2) — ся sich verheiraten; б) — ся на корòб, gegen jmdn einen Anschlag vorbereiten; s. Брáти.

Побережáний, побережець, -жця, *m.* Uferbewohner, *m.* [Uferstrich, *m.*

Побережє, *n.* Uferland, Gestade, *n.*

Побережечка, *f.* *Вєн.* mehrerer Thiere Ч. III. 478.

Побережний, *a.* vom Ufer, vom Gestade, Ufer-, Strand-, an dem Ufer gelegen С. II. 132.

Побережні́к, (*d.* -ичòк), *m.* Wald- hüter, Heger, Forstläufer, -knecht, *m;*

побережні́чка, *f.* Weib eines Waldhü- ters, *n. Zap.*; побережні́чук, *m.* Sohn e. W.

Побережні́ця, *f.* побережник, *m.* Uferschwalbe, *f.* (*Hirundo riparia*). [sein.

Побережні́чити, *v. n.* Waldhüter

Побері́гати, поберечі́, (-егті́), *v. a.* hüten, hegen, schonen; — ся sich —, vorsichtig sein, sich inacht nehmen.

Побісїдувати, *v. n.* з ким sich mit jmdm im Gespräch unterhalten, bei jmdm vorsprechen.

Побіванє, *n.* — даху́ das Dachdecken; 2) das Ringen (im Schmerz).

Побіванка, *f.* Niederlage, Schlappe, *f. S.*

Побивати, побіти, *v. a.* schlagen, beschlagen, fest schlagen; zerschlagen, zerbrechen; besiegen; — дах. дїм das Haus decken; слїзã слїзу́ побивãє die eine Thräne ereilt (schlägt) die andere (von reichlichen Thränen) *M.*; 2) — ся за чим nach etw. sich in Sehnsucht, in Schmerz ergehen, wonach eifrig trachten. [II. 185 mit einem Schlag.

Побивахом за однім махом — *P.* Побивач, *m.* Dachdecker, *m.*; 2) Triebel, *m.* (des Böttchers).

Побій пес, *m.* с. Гїцель.

Побирати, с. Поберати.

Побірно, *adv.* angenehm.

Побит, *m.* das Weilen, Verweilen, Aufenthalt, *m.* 2) Lebensweise, *f.* Sitte und Brauch; якїм побїтом? auf welche Weise? сим п. auf diese *W. B.*

Побитє, *n.* Misshandlung, *f.* Schläge, *pl.*; 2) das Zerschlagen.

Побіг, -ігу, *m.* побіганє, (*d*-ãнечко). *n.* das Laufen, Weglaufen, Flucht, *f.*; 2) Streifzug, *m.* Freibeuterei, *f.* *Зан.* II. 550 нїтї в побіги ausgehen auf *Fr.*

Побігáйка, *f.* die Eilfertige.

Побігáчик, *m.* *Вєтн.* des зáйчик, der flinke, schnell laufende Hase *P. II.* 2.

Побігати собі, einwenig umherlaufen. [im Lauf auszuführender Auftrag.

Побігáшка, *f.* *M.* III. 80 schnell, oft

Побігáщий, побіжу́щий, *a.* gern laufend; 2) einherlaufend *M III.*

Побіда, *f. s.* Бїдá II.; Misshandlung, *f.* angeathane Unbill; 2) Sieg, *m.*

Побідáш, *m.* с. Бїдáк.

Побідáтель, побідник, *m.* der jmdm Unrecht, Schaden thut (*Фр.*); 2) Sieger, Besieger; *Вєтн.* des Siegeschwertes, *Кв.* 173; побідниця, *f.* Siegerin, *f.* *Пар.*; 3) побідник *Allium victoriale, B.*

Побідáти, побіджáти, *v. a.* jmdm mit Unglück schwer schlagen, heimsuchen, strafen, jmdm Unrecht zufügen; 2) besiegen, überwinden, bezwingen, siegen (*v. n.*) побідєнный, *птс. С. Щог. М.*

vom Unglück geschlagen, schwer heimgesucht, unglücklich, *s. Бїдний.*

Побідкати ся чим Mangel an etw. haben, Noth leiden. [reich, *Мог. Зг.*

Побідний, *a.* Sieges, sieghaft, sieg-

Побіднїти, побіднїщáти, *v. n.* ärmer werden, verarmen. [*m. M. (Вєч. II. 74).*

Побідбма, *m.* der Sieche, Krüppel,

Побідонбсний, *a.* *Зг.* siegreich.

Побіже, *n. K.* с. Побўже.

Побій, -бю, *m.* Schlag, Hieb, *m.* das Niederschlagen *Ч. III.* 19; Mal, Zeichen von Schlägen, *n. Кв.* 334; 2) Kampf,

m. Py. Schlacht, *f. Ч. III.* 309 поббєм стáти 295 kampfertig, schlagfertig zum Sturm sich stellen; 3) das Dachdecken,

(mit Schindeln &), 4) Dach, Dachwerk, *n.*

Побі́йка, *f.* Niederlage, *f.* verlorenes Gefecht, (*Фр.*); 2) с. Побій 3).

Побі́йний, *a.* -а гармáта *ОП.* mörderisch?; -а сїть Gaddernetz, *n.* [*m.*

Побі́йця, *m.* Klopffechter, *Ф*; Raufbold,

Побі́к, -оку, *m. Кв.* (*Пр. XI.* (2) 48)

Partei, *f.*; 2) с. Побо́ки.

Побі́ляти, побілювати, *v. a.* weiss anstreichen, *w. malen.*; 2) überzinnen; 3) bleichen *P. II.* 44.

Побі́лити, *v. n.* weiss werden; *adj.* побі́лений, *III.* I. 40. weiss gedeckt (vom Schnee).

Побі́льшáти, (-áти), *v. a.* grösser machen; 2) *v. n.* (-áти ся) grösser werden.

Побі́люванє, побіленє, *n.* weisser Anstrich; 2) das Verzinnen.

Побі́ля, *праер.* (mit d. *Genit.*) nebenher, *Кв.* längs, entlang, *C. I.* 146; nahe an, in der Nähe von, *Лєвч.*

Побі́р, -бру, *m.* Einnahme, *Пар.* Abgabe; Recrutierung, *f.*

Побі́рки, *pl.* Ausschuss, Auswurf, *m.*

Побі́рник, *m.* Einnahmer, *m. Пар.*

Побі́сїбáтька -знáкóму, *adv.* *Ст.* der Teufel weiss wie.

Побі́сурмáнити ся, ein Muselman, ein Ungläubiger werden.

Побі́ч, с. Побі́ля. [бїжáш).

Побі́чи, *v. n.* hinlaufen (побіжу́, по-

Побі́чливий, *a.* rauflustig.

Побі́чний, *a.* Seiten-; Neben-, -а річ Nebensache, *f.*; *adv.* побі́чно (-е), neben; с. Бї́чний. [Bundesgenosse, *m. Ст.*

Побі́чник, *m.* Nebenwohner; *Вax.*; 2)

Побі́чниця, *f.* Seitenbrett, *n.* (im

Bett, in der Breche &); 2) Leiste, *f.*
 Побіщати, *v. a. M. I.* 117 s. Пообіщати.
 Побіяти, *v. a. pol. Гол. I.* 196. 197
 (забіяти 207) s. Побивати.
 Поблагати, *s. Благати.*
 Поблагодарити, (-бладар-), *v. a.*
 † danken *Др. с.* 299.
 Поблагословити, *v. a. s. Благосло-*
 вити, einsegnen; — ся sich bekreuzen.
 Поблажати, *v. n. кому щось jmdm*
 dh die Finger sehen, nachsehen, Nach-
 sicht haben mit jmdm.
 Поблажливий, *a. (Ф.) nachsichtig,*
 sanft, menschenfreundlich; 2) lenksam.
 Поблажливість, -ости, *f. Nach-*
 sicht, Milde, *f.* [с. Сблзнь &
 Сблзнь, *f. поблазити ся & К.*
 Поблєкнути, *v. n. verbleichen, ver-*
 schiessen.
 Поблеск, *m. Пол. Schimmer, m.*
 Поблїжній, *a. Др. nächst, homogen.*
 Поблїзїти, *v. a. zu nahe rücken.*
 Поблїзкий, *a. nahe, nahe gelegen.*
 Поблїзїчїти ся, *Гол. III.* 16
 Zwillinge zur Welt bringen.
 Поблїзк, -зку, *m. Nähe, f. в по-*
 блїзку, поблїзу, *p. б. колб (mit d.*
Genit.) in der Nähe von, Кн. [rer, m.
 Поблїскáč, *m. Кл. Blitzschleude-*
 Поблїскуванє, *n. das Leuchten,*
 Schimmern, *Пол.*
 Поблїскувати, *v. n. s. Блїскати.*
 Поблїднути, *v. n. erblassen, blass,*
 bleich werden.
 Поблуд, & поблудити & с. Блуд &
 Поблудний, *a. mit Mängeln, schlecht,*
 nichtsnutzig, *Зах.*
 Поблукати, *v. n. irrsinnig werden.*
 Побогатїти, *v. n. reich werden.*
 По-богато, *adv. viel, in grossem*
 Quantum.
 Пободрїти, *v. n. sich fassen, Вах.*
 Побоєвище, *n. s. Побоїще.*
 Побоже, *n. Ebene des Flusses Бор. К.*
 Побожїти, *v. a. щось etw. mit*
 einem Eid bekräftigen, *Гол. III.* 439;
 — ся bei Gott schwören.
 Побожний, *a. fromm, andächtig.*
 Побожність, -ости, *f. Frömmig-*
 кєїт, *f.* [feld, *n. Wahlstatt, f.*
 Побоїще, (-їєко), *n. Пар. Schlacht-*
 Пббоки, *pl. Kanten e. Brettes; 2)*
 Deckel e. eingebundenen Buches, *pl.*

По-бокú! fort! weg damit! *Кн.*
 Поболїти, (поболувати), *v. n. ein-*
 wenig (von Zeit zu Zeit) schmerzen;
 2) —, *M. II.* 168, — ся krank werden,
 erkranken. [(Limosa).
 Поболотниця, *f. Pfuhschnepfe, f.*
 Поборник, *m. Kämpfer für etw.,*
 Verfechter, Vertheidiger, Beschützer, *m.*
III. II. 168; (-иця, *f. Эг. -in, f.*). [Пол.
 Побороздкований, *a. gefurcht,*
 Поборозняк, *m. s. Борозняк.*
 Поборонїти, *v. a. verwehren, ко-*
 му щось.
 Побороти, поборювати, *v. a. über-*
 wältigen, bewältigen, überwinden, be-
 siegen; 3) — ся в ким den Kampf mit
 jmdm aufnehmen, ringen.
 Поборснї, *pl. s. Посторонок (pl.)*
Ос. (61) III. 54. (поборні? *Зах.*)
 Поборчина, *f. gew. pl. Seitenwand,*
f. Seitenleisten, m.
 Поборчїти ся, *Б. (Ир. VI.* 54).
 Поборчкати, *v. a. ungr. s. Поцї-*
 лувати, *Гол. III.* 67. [[cubine, *f.*
 Поборчниця, *f. s. Побічниця; Con-*
 Побракувати, *v. a. чогось Ал. als*
 unnütz wegwerfen, verachten.
 Побранїти, *v. a. gr. ausschelten.*
 Побрат, *m. Ст. s. Побратїм.*
 Побратати, *v. a. verbrüdern, zu*
 Brüdern machen ког в ким; — ся
 sich verbrüdern, die Bruderschaft, den
 Bruderbund schliessen.
 Побрати, *v. a. s. Поберати; — ся*
Кн. 3. den Weg einschlagen, — далї
M. I. 16 sich weiter auf den Weg ma-
 chen, weiter aufbrechen.
 Побратїм. (-їмець), *m. mit dem man*
 Bruderschaft geschlossen hat, Freund u.
 Bruder, Wahlbruder, *Mi. II.* 360; Her-
 zensfreund; Stammesbruder, *m.*
 Побратїмий, (-їмкий, *Гол.*),
 побратний, *Пар. a. Bruder-, brüderlich,*
 stammverwandt, befreundet.
 Побратїмство, *n. Bruderschaft,*
 Verbrüderung, *f.*
 Побрезати чимось etw. verschmä-
 hen, verwerfen, *Ос. (61) I.* 322.
 Побренькáč, *m. s. Пбрєкáč.*
 Побрєхáč, *m. Lügenmaul, n. ver-*
 logener Lump, *ВВ.*
 Побрєхєнка, *f. Anekdote, f. Левч.*
 Побридіти ся, Unrath werfen,

Nothdurft verrichten (v. Kindern).

Побридки. *pl. K. II.* 19 das Hin- u. Herziehen, Umherschweifen.

Побриак, *m. Cm.* Wasserstrahl, *m.*

Побро, *m. Kz.* 126 s. Побратим.

Побродити, *v. n.* hin u. her waten, treten, streichen.

Побродяга, *m. s.* Бродяга.

Побросати, *v. a. gr. АД. I.* 215 s. Покидати.

Побрякач, *m. gew. pl.* * klingendes Geld: ко́й бу́ди побрякачи то бу́дут послу́хачи.

Побувати, *v. n.* einige Zeit wo sich aufhalten, verweilen, weilen; oft besuchen.

Побуд, *m.* — природний Naturtrieb, Instinct, *m. B.*

Побудитель, побудник, *Пар. m.* Erreger, Anreizer, Motor, *m.* * Triebfeder, *f.*

Побудити, побуджати, *v. a.* bewegen, (jmdn zu etw.) antreiben, ermuntern; побудити viele nach u. nach aufwecken.

Побудливий, *a.* reizbar, erregbar, *B.*

Побудливість, побудність, *B.* -сти, *f.* Reizbarkeit, Erregbarkeit, *f. Ган. Ил.* [sich anbauen.

Побудувати, *v. a.* erbauen; — ся

Побу́же, *n.* Land am Flusse Буг, *n.*

Побу́рити, *v. a.* auseinander wühlen, stören, wirre machen (волосе).

Побут, побуток, -тку, *Ks. m. s.* Побит; Stand, Umstand, *m.*

Побу́ти, *s.* Побувати. [rig werden.

Побути́ти, *v. n. Гол. I.* 84 mode.

Побутоп'ясь, *f. T.* Darstellung der Lebensweise, des Haushaltes, *f.*

Пов, *ungr. Гол. III.* 492 s. Пів.

Пова́б, *m.* поваба, *f. K.* s. Пона́да.

Пова́бити ся на щось, *K.* s. Пона́дити ся. [kend, interessant, *K.*

Пова́бливий, *a.* anregend, verlock

Пова́га, *f.* das Ansehen, Autorität, *f.*; 2) s. Пова́жність.

Пова́гом, пова́жно, *adv.* ernst, gravitatisch, bedächtigt, *Лев.*

Пова́да, (*d.* пова́дка), *f.* (schlechte) Gewohnheit, Angewohnheit, *f. Ks.* 141; 2) Schaden, *m. Шог.* 108; 3) Fehler, Mangel, *m. B.*

Пова́дити *v. a.* in Zwist bringen, bezwisten, *Пар.*; 2) *v. n.* ко́му́ schaden; 3) — ся *И.* 79 s. Пона́дити ся.

Пова́дний, *a.* geneigt zu etw. (mit *d. Infinit.*).

Пова́жаня, (-еня, *Ks.* 118), *n.* Achtung, Ehre, Verehrung, *f. III.* I. 379.

Пова́жати, *v. a.* achten, ehren, verehren; — ся за щось sich für etw. halten *Ks.* 118.

Пова́жити, *v. n.* ко́му́ *Ks.* 49 jmds Bitte berücksichtigen, vgl. Ува́жити; 2) — ся на ко́го auf jmdn vertrauen, sich verlassen, *ИГ.*; *b)* — ся wagen, sich erdreisten.

Пова́жливий, *a.* in mässig ruhiger Bewegung, langsam, andante sostenuto *Зан. I.* 332; 2) *s. d.* folg. *КС.* (82) VIII. 280.

Пова́жний, *a.* ernst, erasthaft, gesetzt, achtungsgebietend, angesehen.

Пова́жність, -ости, *f.* Würde, *f.* würdevolles Aussehen. [ernster werden,

Пова́жніти, *v. n. Зар.* gesetzter,

Пова́жшати, (-жшати), *v. n. Др. с.* 118 schwerer werden. [Zimmerdecke, *f.*

Пова́ла, пова́лина, (*B.*) *У. f. s.* Стéля,

Пова́лець, -ця, *m.* накида́льний — Schlinge zum Einfangen wilder Pferde, *f.*

Пова́ляти, *v. a.* niederwerfen, hinstrecken; — ся hinstürzen, zu Boden fallen. [demisch.

Пова́льний, *a. Ks.* allgemein, epi-

Пова́лом, *adv.* haufenweise, in Scharen, *Ks.* s. Пóкотом.

Пова́ляти, *v. a. s.* Пова́ляти; 2) beschmutzen, beschmieren.

Пова́пніти, пова́ляти, *III.* II. 154. *v. a.* mit Kalk übertünchen.

Пова́р, *m.* Koch, *m.*

Пова́р'яти, *v. a.* vieles nach u. nach kochen; 2) морóз пова́р'їв рос'яни der Frost hat die Pflanzen berührt, hat sie einschrumpfen gemacht.

Пова́рувати, *v. n. P. I.* 112 Kochkunst üben, kochen.

Пова́рувати ся, (mit *d. Infinit.*) *M.* anstehen, Bedenken tragen.

Пова́р'язький, *a. K.* nach der Herrschaft der Waräger. [чяти.

Пова́безпéчувати, *K. s.* Побезпé-

Пова́грузати, *v. n.* ver-, einsinken.

Пова́лар, *m.* Капузе, *f.*; 2) * Капузе-träger, *m.*

Пова́држати, *v. a.* abhalten, mässigen; — ся sich enthalten, sich m. [sig.

Пова́држливий, *a.* enthaltsam, mäs-

Повдѣржливість, -ости, *f.* Ent-
haltsamkeit, Mässigkeit, *f.* Пар. [-wehen.

Повдувати, *v. a.* hineinblasen,
Повдягати, *v. a.* ankleiden.

Повѣдене, *n.* das Betragen, Auffüh-
rung, *f.* Пар.

Повѣдѣнція, *P. II.* 170. поведія,
Ф. *f. s.* Повѣдене; Charakter, *m.*; 2)
Brauch, *m.* Sitte, *f.*

Повѣдїця, *f.* ЗР. *s.* Півість.

По-ведмѣжи, *adv.* nach Bärenart.

Повѣзти, (повѣзу, повѣзеш), *v. a.*
fahren, tragen, wohin schaffen, bringen;
2) *gut gehen, gelingen, reussieren.

Повелїка, повилїця *f. s.* Повилїця.

Повеликий, *a.* zu gross; повелї-
кѣ, *adv.* *M. III.* 50 gross, viel.

Повелїтель, *m.* Ко. 199 Befehls-
haber, Beherrscher, *m.*

Повеличати, *v. a.* heloben, preisen;
— ся sich rühmen.

Повеличїти, *v. a.* когó чимóсь
jmdm grössere Last aufbürden; 2) in gros-
se Theile theilen. [len, gebieten.

Повелївати, повелїти, *v. n.* befeh-
лївень, *m. OII.* Fülle, *f. s.* Півний.

Пóвер, *adv.* (Фр.) *s.* Пóверх 1).

Повередїти, *v. a.* schädigen.

Повересло, *n.* повереселе. (-сіле), *n.*
coll. s. Перевесло. [fen; zurückstossen.

Поверѣчи, повергати, *v. a.* hinwer-

Повѣрн. процав мїй вїк без повѣрну
ohne Wiederkehr.

Повернїти, повертати, *v. a.*
umdrehen, -wenden, -kehren; lenken;
zurückgeben, -erstatten; — когóсь в
щось verändern, umstalten; когóсь на
кзаву jmdn auf das Aerar übertragen,
Kn.; 2) *v. n.* до когó, кудá, zu jmdm,
wo ablenken, eintreten; 3) — ся sich
—, zurück-, wiederkehren; б) sich
rühren *L.* 52; с) в що etwas werden,
sich in etw. verwandeln.

Пóверт, *m.* Schwenkung, *f.* *Mi. II.*
32; 2) Stelle wo die Richtung des We-
ges sich ändert.

Повертлївий, *a.* rührig, flink.

Повѣрх, *adv. praep.* über; oberhalb;
mehr als; — прáва (брати) mit Ver-
stoss gegen das Gesetz; 2) повѣрх, *m.*
Stockwerk, Etage, *n.*

По-вѣрха, (-хи), *adv. s. d.* folg.

Повѣрхний, До. поверховий, Фр.

(-бвний, До.), *a.* äusser, äusserlich, dem
Scheine nach; ober; oberflächlich.

Повѣрхник, *m.* Satteldecke, *f.*

Повѣрхниця, *f.* das Aeusserere, Obe-
re; 2) äussere Fläche, *Мог.*; das Sichab-
hebende; 3) Dünger auf die Oberfläche
gestreut: Kopfdüngung, *f.*; 4) —, по-
вѣрхничка Art Muster in d. Leinen-
stickerie, Einsatz am Hemdärmel, *m.*

Повѣрхність, -ости, *f.* bewegliche
(äussere) Güter, Mobiliar, *n.*; 2) Ober-
flächlichkeit; 3) Aussenseite, *f.*

Поверхóвв, *n. Эг.* (Пр. II. 193) oberer
Lauf des Flusses? *s.* Верхівѣ.

Поверхóвиця, *f. s.* Верховóда.

Поверхувати, Ф. повершїти, *III.*
I. 82. *C. II.* 108 *s.* Завершїти, vol-
lenden, ausführen. [ken, *Нас.*

Повѣршнїй, *a.* — mit Stockwer-

Повеселїти, *v. a.* erfreuen, ver-
gnügen.

Повеселїти, повеселїшати, *v. n.*
froh, fröhlich werden, vergnügter w.

Повѣсти, (повѣду, повѣдеш), *v. a. s.*
Поводїти. [einnehmen.

Повечѣряти, *v. n.* das Abendessen

Повз, *praep. s.* Пóвз, *L.* 156.

Повз солодїш Түпфельн, *m.* Engel-
süss, *n.* (Polypodium vulg.).

Пóвзати, повзнїти, *v. n.* und —ся
schleichen, kriechen; *s.* Хóвзати ся *III.*

Повзач, *m.* Schleicher, Kriecher, *m.*

Повдѣржливість, -ости, *f.* Ent-
haltsamkeit, *f.* ОВ.

Повдóвж, *adv.* der Länge nach;
повдóвжний, *a.* Längen-. [Шог. 153.

Повзкрáй, *adv.* über den Rand hin,

Повзун, *m.* Kleiber, *m.* Spechtmeise,

Повзунцїй, *a.* kriechend, *B.* [f. (Sitta).

Повзїти собі що, (гáдку), fassen,
sich vornehmen. [chen.

Повиборóвдзувати, *v. a.* ausfur-

Повивати, *v. a.* ein- windeln, wickeln.

Повивач, *m.* Wickel-, Windelhand, *n.*

Повигáдувати, *v. a.* er-, aussin-
nen, ausdenken.

Повиганїти, (-гонїти), *v. a.* viele
(alle) nach einander austreiben, fortjagen.

По-вигóдї, *adv.* *M. II.* 75 je nach-
dem es gelegen, bequem ist.

Пóвид, *m.* das Aeusserere, Gestalt, *f.*
Ansehen, *n.* Пол.

Повидати, *v. a.* wahrnehmen, einse-

hen, sehen, erblicken, *IT.*; 2) besuchen, Повіден, *a. s.* Повінен. [*Л. 67.*
Повідіти, *v. a.* erblicken, *Зг. s.* Повидати 1); 2) повиділо ся кому (impers). scheinen, vorkommen.
Повідний, *a. Пол.* äusserlich; *adv.* повідно, *Зар.* scheinbar, dem Anschein nach. [schiene werden, *Шог. 92.*
Повідніти, *v. n.* sichtbar, hell, bevидну. *К.* по-видіці, *adv.* bei Tage, beim Licht, wann man sieht.
Повиж, *Ф.* повіжше, *adv.* (*praep.* mit *d. Gen.*) *Ф.* über — hin, oben, oberhalb.
Повіка, *f.* Gewohnheit, *f. T.*; Sitte, *f.* Brauch, *m.* (*Фр.*). [*КС. (82) I.*
Повікнути, *v. n.* gewohnt sein,
Повіла, *pl.* eingesottener Obstsaft, Obstmus, *n.* bes. Pflaumenmus.
Повіле, *n. coll.* Ganasche, *f.* oberer breiter Theil an d. Unterkinnlade e. Pferdes, *B.* [тїця.
Повіліця, повілюха, *f. v.* Повілітати, *v. n.* nach u. nach herausfliegen; 2) hinauffliegen: на що; 3) з чого herausfallen. [mus, *f.*
Повілінка, *f.* Suppe aus Pflaumen
Повимінати, *v. a.* auspressen, -kneten. [дувати.
Повимишляти, *v. a. s.* Повігати
Повіна, *f. s.* Повінність.
Повінен, (повіннен), повінна. повінно er (sie, es) soll; ist verpflichtet; 2) —, повінно er (sie, es) sollte, wohl, allerdings, sicherlich, gewiss, *Кн. б)* vielleicht, *vgl.* Мусити.
Повиніти ся, die Schuld, seine Fehler ein-, gestehen, sich schuldig bekennen, *М. III. 80*; 2) gehorsam sein *Др. c. 416*; 3) sich verpflichten.
Повінність, -ости, *f.* Pflicht, *f.*
Повиновати, *v. a.* когó für schuldig erklären, beschuldigen, *М. II. 192.*
Повинувати ся, *v.* Повиніти ся 2).
I. Повинути, *v. a. s.* Повівати.
II. Повинути, *v. n. s.* Повінюти.
Повинятко, *n. Мл.* Wickeltuch, *n.*
Повисий, повіслий, *a.* herabhängend, überhängend, nickend. [*м. К.*
Повисляний, *m.* Weichselbewohner,
Повислянина, *f.* Weichselland, *n.*
Повіснути, *v. n.* herabhängen; 2) (auf dem Galgen) hängen bleiben.
Повітане, *n.* Bewillkommung, Ве-

grüssung, *f.* [grüssen.
Повітати, *v. a.* bewillkommen, bevітвердити, *v. a. s.* Вівтвердити. [вітток.
Повіте, *n.* das Einwindeln, *s.* Повіти, *v. a. s.* Повівати; — ся sich winden, *s.* aufranken (*v.* Pflanzen).
Повітиця, *f.* Flachsseide, *f.* (*Cuscuta epilinum*), 2) Winde, *f.* (*Convolvulus*).
Повітич, *m.* windender Knöterich (*Polygonum convolvulus*).
Повітник, *m.* *Atragene alpina*, *B.*
Повіток, -тку, *ТР. 45* (*d.* повіточок). *m. s.* Сповіток. [тўха.
Повітўха, *К.* (-тўха). *f. s.* Спові-
Повіхати, *v. a.* jmdn schaukeln; — ся sich hin u. her schwingen, baumeln.
Повіхнути ся gestört, verrenkt werden, erlahmen, *Под.*
Повішати, повищати, *v. a.* höher machen, erhöhen, emascipieren.
Повішй, повищй, *a.* obig, oben gesagt, obgenannt; *adv.* -e *s.* Повиж.
Повіщуплювати, *v. a.* ausraufen, -rupfen. [heu, *Фр.*; Hauch, *Athem, m. He.*
Повів, -іву, *m.* das Wehen, Hinwe-
Повівати, *v. n.* sanft wehen, flattern (*хоругів*).
Повід, -ода, *m.* (повідь, *f.*) Lenkseil, *n.* Zügel *m.*; 2) * Disposition, Anordnung, *f.* 3) -оду. *Term.* Anlass, *m.* Veranlassung, Ursache, *f.*; — дати anordnen; Veranlassung geben. [149; *s.* Повінь.
I. Повідь, -оди, *f.* Frühlingsflut, *f. Кн.*
II. Повідь, -иди, *f. s.* Повість, *Ч.*
III. 298; Gerücht, *n.* *Пар.*
Повідати, *v. a.* sagen, erzählen.
Повідач, *m.* Erzähler, Sprecher, Berichterstatter, Anzeiger, *m. М.*
Повідка, *f.* Gerücht, *n.* Kunde, *f.*
Повідка, *f.* Zügelriemen, *m.* -schnur, Halfter, *f.*
Повідлежувати собі обки sich die Seiten wund liegen. [морозїти.
Повідморжувати, *v. a. s.* Від-
Повідок, -дка, *pl. dim.* повідоньки, *s.* Повід 1), піводи.
Повідувати, *v. a.* besichtigen, (*B.*).
Повідця, *m.* Urheber, Anstifter, *m.* до чогó.
Повідя, (*в*), *n. s.* Повінь.
Повіа, -оау, *m.* Kutsche, *f.*
Повій, -бію, *m. s.* Звій, півсётток *Кн.*

Пові́й, -о́ю. пові́йка, *Convolvulus* arg.; 2) *Lucium barbarum*. [*convolvuli*, *B.*
 Пові́йко́вець, -вця, *m.* *Sphinx*
 I. Пові́йний, *a.* schlingend, rankend, *B.* [wehend.
 II. Пові́йний, *a.* — вітер stark
 Пові́йник, (*d.* -ичок), *m.* с. Повива́ч; 2) с. Пóвій, *Вол.*
 Пові́йниця, *f.* liederliche Dirne.
 По-ві́к, *adv.* lebelang.
 Пові́ка, *f.* Augenlid, *n.*
 Пові́кува́ти, *v. n.* lange leben, (*B.*).
 Пові́льго́тно, *adv.* leicht, etwas frei.
 Пові́льний, *a.* willfährig, nachsichtig; frei: — час freie, müssige Zeit
 2) langsam, gemächlich. [keit, *f.*
 Пові́льність, -ости, *f.* Langsam-
 Пові́нь, -ини, *f.* (*Ф.м.*) Uberschwemmung, *Flut*, *f.* Hochwasser, *n.*
 Пові́нець, нця, — жа́бник, Froschbiss, *m.* (*Hydrocharis morsus ranae*);
 пові́нцевáти, *pl.* *Hydrocharideae*, *B.*
 Пові́ну́ти, *v. n.* с. Пові́яти.
 Пові́нча́на, *n.* Trauung, *f.* III. II. 221.
 Пові́нча́ти, *v. a.* bekränzen, krönen; 2) trauen (*v. d.* Heirat); ся sich dh Trauung ebelich verbinden.
 Пові́ренє, *n.* *Мж.* Vertrauen, Zutrauen, *n.*; 2) *Зар.* с. Пóвірка 1).
 Пові́ре́нник, *m.* *T.* пові́рний, *s. a. m.* С. II. 99. Vertrauter, Vertrauensmann, *m.* der Bevollmächtigte.
 Пові́рити, пові́рати, *v. a.* anvertrauen; glauben; creditieren; 2) bemessen, erproben, е. Probe anstellen, prüfen, *Ч.* III. 344.
 Пóвірка, *f.* Aberglaube, Wahn, *m.* *Зар.*; 2) Credit, *m.*; 3) Probe, *f.* *K.*
 Пові́рля́вий, *a.* Vertrauens-, *Важ.*
 Пові́рний, *a.* vertraut, vertraulich, zutraulich, *Зар.* с. а. *m.* *Ме.* 387 der Vertraute; *adv.* на пові́рну, *adv.* *M.* III. 28 vertraulich, traut.
 Пові́рні́к, *m.* на — ві́ці гоні́ти (*Ф*) Hutweide, worauf die Schafe abermals (zum Nachtweiden) getrieben werden, с. Повéрн, поверну́ти.
 Пові́рочний, *a.* Control-, Untersuchungs-, Reambulations-, *He.*
 Пові́сити, *v. a.* aufhängen, -henken.
 Пові́смо, *n.* Gespinst, *n.*; 2) 60 Strähne zusammen. [Novelle, *f.*
 Пóві́сть, *f.* Erzählung; Geschichte,

Пові́ствова́тельний, *a.* *Гол.* erzählend, episch. [ві́стити.
 Пові́стнува́ти, *v. a.* *Фр.* с. Пові́сти, (пові́м, пові́ш, пові́сть), *v. a.* с. Пові́да́ти; не пові́м ich kann es nicht sagen, ich weiss es nicht.
 Пові́стýти, пові́стнува́ти, *Ф.в.а.* erzählen *M. I.* 44. II. 149; 2) melden, sagen, berichten.
 Пóві́стка, *f.* kleine Erzählung; 2) Nachricht, *Др.* с. 243. *С. I.* 161.
 Пові́стні́к, *m.* *Ос.* (62) VIII. 30?
 Пові́стни́ця, *f.* Tradition, *f.* (*n. xv. 4*).
 Пові́т, *m.* Kreis, Bezirk, District, *m.* (e. Landes); *adj.* пові́товий; *adv.* пові́тово, (*Фр.*) auf umwegen.
 Пóвіть, *f.*? *H.* 152? [ві́т, Land, *n.*
 Пові́тє, *n.* Luft, freie L; 2) с. Пóвітка, (*d.* -очка), *f.* Wetterdach, Dach, *n.*
 Пові́тре, *n.* с. Вóздүх, *Пар.* verpestete Luft, Pest, *f.* *adj.* пові́тровий, *Ст.* с. Вóздүшний. [трéнник.
 Пові́трéнник, *m.* (-иця, *f.*) с. Наві́-
 Пові́трéнниця, *f.* Pestilenzwurz, *f.* (*Petasites offic.*) *Вол.*
 Пові́тчик, *m.* Beamter einer Kreis-hauptmannschaft, *Кр.* 294; jmd aus е. *Кр. Кж.*; *H.* 230?
 Пові́шáльний, *m.* der Gehängte.
 Пові́шати, *v. a.* nach u. nach aufhängen. [verkünden, berichten, melden.
 Пові́ща́ти, *v. a.* *Ст.* aussprechen,
 Пові́щувáти ся, sich verloben.
 Пові́я, *f.* *Ст.* + *М.* с. Пові́йниця.
 Пові́яло, *n.* Зг. Fächer, *m.*
 Пові́яти, *v. n.* wehen, blasen; 2) *v. a.* зóйже, wofeln, windigen; — ся кудá sich wohin fortmachen. [einlegen.
 Повклада́ти, *v. a.* nach u. nach hin-
 Пóвкупі, *adv.* *M.* II. 111 im Haufen, zusammengeschart.
 Повляга́ти ся, с. Влéжати ся.
 Повмерáти, *v. n.* nach u. nach sterben.
 Пóвнь, *f.* *КУ.* Vollheit, Vollkommenheit, Vollständigkeit, *f.*
 Пóвний, *a.* voll; vollständig, völlig complet, Gesammt; — цв́т gefüllte Blume; *d.* повне́нка, *Др.* с. 99 schwanger; повне́ський, ganz, überaus voll; *adv.* пóвно etc.
 Пóвниця, *f.* (volles) Trinkgeschirr, Glas (Brantwein etc.), *n.*; 2) — чувств,

- У. Fülle, *f.* Schwall, Strom, *m.*
 Пóвність. -ости. *f.* Пар. *s.* Повно́та.
 Повнобóкий. *a.* mit ausgefüllten
 Bauchseiten (v. Rind).
 Повнобáгий. *a.* schwerfällig, *K.*
 Повнобáжий. *a.* vollgiltig.
 Повнобáжність. -ости. *f.* Voll-
 giltigkeit, *f.* Пар.
 Повнобáдий. *a.* der ein volles Ge-
 sicht hat, mit vollen schönen Wangen,
 vollwangig; hausbäckig.
 Повнобáдв. *n.* Т. *s.* Пóвннь. [walt.
 Повнобáстний. *a.* mit voller Ge-
 Повнобáстник. *m.* Bevollmäch-
 tigt, *Term.* [Gewalt; Vollmacht, *f.* Пар.
 Повнобáстність. -ости. *f.* volle
 Повнобáсий. (-бєний). *a.* voll-
 lautend, vollstimmig, *Пар.*
 Повнобáсність. -ости. *f.* Voll-
 laut, *m.* Vollstimmigkeit, *f.* [Bewusstsein.
 Повнобáшно. *adv.* У. mit vollem
 Повнобáвтий. *a.* mit voller Blüte.
 Повнобáсий. *a.* volljährig.
 Повнобáптий. *a.* vollhnfig.
 Повнобáвий. *a.* vollblütig.
 Повнобáций. *a.* *s.* Повнобáдий.
 Повнобáтв. *n.* Т. повнобáтність.
 -ости. *f.* Volljährigkeit, *f.*
 Повнобáтний. *a.* volljährig.
 Повнобáчів. *n.* Vollmacht, *f.* *Term.*
 Повнобáчний. *a.* Не. повнобáч-
 ник. *m.* *s.* Повнобáстний etc. der Be-
 vollmächtigte, Vollmachtinhaber, *m.*
 Пóвннька. *f.* Га. I. 68 Пóвнця 1).
 Повнобáвний. *a.* vollberechtigt,
 ВВ. [berechtigung, *f.*
 Повнобáвність. -ости. *f.* Voll-
 Повнобáгий. *a.* mit dichtem, knö-
 chernem (nicht hohlem) Geweib, *Пол.*
 Повнобáродний. *a.* vollbürtig, *Term.*
 Повнобáрство. *a.* Vollbürtigkeit,
f. *Term.* [keit, *f.*
 Повнобáта. *f.* Fülle; Vollheit, Völlig-
 Повнобáвстий. *a.* mit buschigem
 Schwanz, *K.* (v. Eichhorn).
 Повнобáвїт. *m.* gefüllte Blume.
 Пóвнчка. *f.* дїм. *s.* Пóвнця 1);
 kleine Flasche. [*m.* *s.* Пїдпóвнця, *Пар.*
 Пóвнця. *f.* Fülle, *f.* *K.*; 2) Vollmond,
 Пóвнцява. *f.* Fülle, *f.* Ueberfluss, *m.* *K.*
 Повнцяк. *m.* Tagetes erecta, *s.* Куп-
 чак; -місяць *M.* III. 58 Vollmond, *m.*
 Пóвд. (*d.* поводєць), *m.* пóвда,
f. *C.* *gew.* *pl.* пóводи Zügel, *pl.*
 Повдáр. поводáтор, (-тар), *Лєвч.*
 поводáр. *K.* поводáч, *C.* I. 176, *m.*
 Führer, Leiter, *m.* [gerschaft, *f.*
 Повдáторство. *n.* Leitung, Füh-
 Повдєнь. *f.* *s.* Пóвннь.
 Повдáйти. (повдáжу, повдáиш),
 повдєсти. *v.* *a.* führen, leiten, begleiten;
 2) — чим *Иг.* 87. lenken, regieren,
 walten; — очїма (очїцї *III.* I. 28)
 rings schauen, mit dem Auge schwei-
 fen; 3) — ся дєсь *Кв.* 282 sich wo be-
 finden; як повдáит ся? wie geht's?,
 повдєло ся es ist gut gegangen, ist ge-
 lungen, hat geglückt; б) es kam die
 Sitte auf, *K.*
 Повдáнє. *n.* Не. *ОП.* *s.* Повдєдєнє.
 Повдáя. *pl.* *s.* Пóвд. *pl.* [дáр.
 Повожáтий. *s.* *a.* *m.* *III.* I. 44 *s.* Пово-
 Повбá, *m.* † Pflicht zu führen u. zu
 fahren, *P.* zur Fracht, *f.*
 Пóвбá. *m.* *s.* Пóблá, полбáв.
 Повбáйти, (повбáжу, повбáиш), *v.* *a.*
s. Повбэсти; — рукáми Не. mit deu
 Hánden herumfahren, tasten.
 Повбáник. *m.* *Зар.* *s.* Вїзнїк.
 Повбáвий. *a.* — кїнь Kutschen-
 pferd, *n.*; 2) -е брємя † *s.* Повбá.
 Повбáли. *d.* поволєньки, *adv.* lang-
 sam, gemach. [fahren, nachgeben.
 Поволáйти, *v.* *n.* чомусь *B.* will-
 Поволáйти, *v.* *a.* entscheiden, für gut
 finden, *Pa.* I. 381.
 Пóволáцьки, *adv.* *s.* Пóволочки.
 Поволáчї, поволáкáти, *v.* *a.*
 überziehen.
 Пóволáчка. *f.* *s.* Тяганїна; 2) Zie-
 che, *f.*; 3) — оксамїтна *Зар.* (*Пр.* II.
 159) Band, *n.* [steuer, *f.*
 Поволáвщина, *f.* *K.* Hornvieh-
 Пóволáди, *pl.* Streifen beim Son-
 nenuntergang, *pl.*
 Пóволáк, -оку. *m.* пóволáкa, *f.* *Пол.*
 Ueberzug, *m.* Zieche; Decke, *f.* ВВ.
 Поволáченцька, *f.* дїм. *R.* 22. *s.*
 Пáволока.
 Поволáчїти, *v.* *a.* schleppen; hin
 u. her ziehen; 2) eggen; 3) — ся ein-
 wenig hin u. her streifen. [schleppend.
 Пóволáчки, (-оцьки), *adv.* hin-
 Поворожáйти, *v.* *a.* etwas vorzau-
 bern; 2) weissagen. [Schnur, Bindfaden, *m.*
 Поворáзка, *K.* поворáочка, *f.* dünne

Пóвороз, *м. с.* Бабрун.
 Пóворот, -оту, *м. пóв ротъ, н. Ст.*
 Umwenden, Umschwenken, *н.* Schwenkung; Wendung des Körpers, *ф.:* на поворотах, *С. I.* 122. с. Пóворотка; 2) Rückkehr, Rückkunft, Wiederkehr, Rückfahrt, *ф.*
 Пóворотка, *ф. Кн. (Пр. IX.* 814). Kehr, *ф.* Ort wo man umwendet, Scheideweg, *м.?*
 Пóвороткий, *а. Не.* gewandt, geschmeidig, flink, behend, geschickt.
 Пóворотний. *а.* zurückkehrend, rückfällig, Rück-; -а тóчка Wendepunct, *м. К.;* 2) *с.* Пóвороткий.
 Пóворотник, *м.* Wendekreis, *м. Пол.*
 Пóворотність, -ости, *ф.* Behendigkeit, Geschicklichkeit, *ф.* [versa, umgehend.
 Пóворотно, *adv. Св.* umgekehrt, vice
 Поворохну́ти ся, sich rühren.
 Повору́шене, *н. Не.* Bewegung, *ф.*
 Повоть, *ф. Не. (Хм. 103)?*
 Пóвохкий, *а.* feuchtlich. [besiegen.
 Повоюва́ти, *в. а. Р II.* 10 bekämpfen,
 Повнада́ти, *в. н.* nach u. nach hereinfallen. [abreißen.
 Повпаздерува́ти, *в. а.* die Rinde
 Повп'яво, *н.?* *Сн. 187* с. Пивп'яво.
 Повраза́ти ся, *М. III.* 94 betroffen werden. [повраста́лий eingewachsen.
 Повраста́ти, *в. а.* einwachsen; *adj.*
 Поврачува́ти, *в. а. Др. с.* 29 curieren, heilen.
 Повременя́ти, *в. н. гр. Кн.* sich gedulden, *е.* günstige Zeit abwarten.
 Повселю́дно, *adv.* allgemein.
 Повсеча́сно, *adv.* jederzeit.
 Повсе́гда, *adv. с.* Завсе́гда; 2) *с.* Повсю́да.
 Пóвсть, повст'яна, пóвстка, *Ко. 70* *ф.* Filz, *м.* durcheinander gewirte Thierhaare, *рл.*
 Повстава́ти, повста́ти, *в. н.* nach einander aufstehen, sich erheben; 2) entstehen; повста́лий, *а.* entstanden.
 Повста́не, *н.* Aufstand, *м. Term.*
 Повста́нець, -нця, *м.* der Aufständische, Insurgent, *м. Term. Пар.*
 Повста́ти, *в. а.* zu повсть zusammenschlagen, -wirren, filzen.
 Повстріча́ти, *в. а.* щось etw. begegnen; — ся einander begegnen.
 Повст'яній, повст'ювій, *а.* filzen,

filzig, aus Filz gefertigt, Filz- [В,
 Повст'яний, *а.* filzähnlich, filzig.
 Пóвстянка, *ф. Н. 33.* Kleid & aus
 повсть. [überall, allenthalben, ailerorts.
 Повсю́да, (-и), повсю́дейка, *adv.*
 Повсю́дний, *а.* allgemein, allg. befindlich, überall, häufig vorkommend, *К. Пол.*
 Повсю́дність, -ости, *ф.* allgemeine Verbreitung, *Т.* [werden.
 Повсю́дніти, *в. н. ВВ.* allgemein
 Повсяде́нщина, *ф.* Alltäglichkeit, *ф. К.* [täglich, *К.*
 Повсяде́нний, *а.* aller Tage, tag-
 Повсякча́сний, *а.* immerwährend, zu jeder Zeit, allezeit, fortwährend, *Ст. М+Б. 273.* [holung, Repetition, *ф.*
 Повта́ряне, повта́рене, *н.* Wieder-
 Повте́рати, (-тир-), *в. а.* abwischen.
 Повта́рювати ся, *К. с.* Втиря́ти(ся).
 Повтиска́ти, повт'шкувати, *в. а.* hineindrücken, -pressen; — ся sich hindrängen.
 Повто́рий, *а. Пар.* wiederholentlich; *adv.* повта́рене *Га. I. 9. пол.* abermals, zum zweiten Male. [lungs-
 Повторя́тельний, *а.* Wiederhol-
 Повторя́ти, повта́рати, *в. а.* wiederholen, repetieren; — ся sich w.
 Повто́рник, *м.* Wiederholungszeichen, *н.* [machen.
 Повуза́ти, *в. а.* schmaler, enger
 Пóвузкий, *а.* ziemlich schmal, zu schmal.
 Повх, *м.* Rellmaus, *ф.* Siebenschläfer, *м.* (Myoxus glis) *Пол.;* 2) *с.* Нор'ця; 3) Kartoffelmaus, *ф.;* 4) *с.* Хома́к (*Фр.*).
 Повха́рня, *ф.* Behältnis für die Rellmause, *н.* (glirarium).
 Повходя́ти, *в. н.* hinein-, eingehen.
 Повчо́к, -чка, *м. дим. с.* Полк, kleine Schar, Fähnlein, *н.* [Knirps; *vgl.* Повх.
 Повшу́к, *м. Зак.* kleines Bübchen
 Пóв'язь, *ф. Банд, н.* Bindestroh, Stroh zum Binden, *н.;* 2) *с.* Вужа́ще; 3) *с.* Зв'язь, *К.*
 Пóв'язати, *в. а.* nach u. nach zusammenbinden; umbinden; — ся чим etw. um sich wickeln, — binden.
 Пóв'язка, *ф.* Verband, *м.* Umwicklung, *ф.;* 2) Art des Bindens des Kopftuches.
 Пóв'яля́ти ся, *Ф.* todmüde werden.
 Пóв'янути, *в. н.* welk werden, ver-

welken; *adj.* пов'ялий, verwelkt. [gen.

Погадати, *v. n.* nachdenken, überle-
Погань, *f.* Schmutz, *m.* Niederträch-
tigkeit, *f.*; 2) schmutziges, verschmutztes
Gesindel *Kч.* 186.

Поганий, *a.* (поганець, -нця, *m.*)
schmutzig; niederträchtig; garstig;
schlecht, böse; -е Місце *N. e.* Berges.

Поганій, *m.* Heide, *m.*; 2) *Vein.* des
Wolfes.

Поганити, *v. a.* schänden; verun-
reinigen, entweihen; — ся sich schän-
den lassen, *s.* schmutzig machen.

Поганка, *f.* Heidin, *f.*; 2) Heidekorn-
grütze, *f.*; 3) Fieber, *n.*; 4) змія — Natter, *f.*

Поганькувати, *v. a.* genug garstig.

Поганський, *a.* heidnisch, Heiden-

Поганство, *n.* Heidenthum, *n.*; 2) *s.*
Погань.

Поганійло, *m. s.* Поганіч.

Поганяти, *v. a.* treiben, antreiben,
vor sich hintreiben; *vgl.* Поганіч.

I. Пóгар, *m. Ф. s.* Пугар, *dim.* по-
гарик *Luts.* 170. [brannte Partie Waldes.

II. Пóгар, *m.* ausgehauene u. ausge-
Пóгарець, -рця, *m.* Art Vogel, *Gr.* 25.

Погаркати ся з ким, mit jmdm
arg hadern.

Погарчина, *f. N. e.* Berges.

Погасати, погаснути, *v. n.* aus-, er-,
verlöschen (*v. n.*); schwinden, eingehen:
грибї, прищї. [löschen, (*v. a.*).

Погасити, погасати, *v. a.* aus-

Погибати, погібнути, *v. n.* ver-
lorengelien, umkommen, — смєрти des
Todes werden.

Погібель, *f.* Krümmung, Biegung,
f. Bug, *m.*; зігнути ся в три погібелї
sich fussfällig bücken; 2) Verderben,
n. Tod, *m.* Vernichtung, *f.*

Погібельний, *a.* verderblich, tödt-
lich, des Verderbens, *K.*

Погіблиця, погібниця, *f.* tödtli-
che Pest, bes. Viehsenche, Rinderpest,
f.; Verderben, *n.*; 2) Schafot, *n.* Richt-
stätte, *f. Ф.*

Погібший, *a.* verloren, *K.*

Погінати, *v. a.* ein wenig biegen;
— ся sich — —, nachgeben, elastisch sein.

Погіннути, *v. n. s.* Погибати; 2)
in Verlust gerathen.

Погірити, *v. a.* vergeuden.

Погідв, *n.* Wetter, *n. B.*

Погідливий, погідний, *a.* heiter,
klar, mit schönem Wetter.

Погій, -юю, *m. pl.* погій hohe Woge,
Welle (brausend u. tobend); hervorschie-
sendes Wasser, Blut &, *Ф.*

Погін, -ону, *m. s.* Погоня; в по-
гін за ким побічи um die Wette nach
jmdm hinlaufen um ihn zu ereilen; по-
гоном, heftig stürmend, stürzend.

Погінка, *f. s.* Ногінка.

Погіре, *n.* Bergabhang, *m.* Gesenke, *n.*

Погірник, *m. (Ф.) s.* Пóгар II.

Погіршити, (-ати), *v. a.* verschlim-
mern, verschlechtern. [kosen.

Погладити, *v. a.* streicheln; lieb

Погладити, *v. a. s.* Поладити be-
schwichtigen, beilegen. [schlingen, *He.*

Поглинути, *v. a. M. II.* 67. ver-

Поглипити, *v. n.* kaum leben, fristen.

Поглотити, поглотати, *v. a. s.* По-
глинути; absorbieren, *Пол.*

Поглохлий, *a. M. III.* 102 erstickt,
unterdrückt, eingegangen.

Поглощальність, -ости, *f.* Ab-
sorptionsvermögen, *n.* [Absorption, *f. Пол.*

Поглощенє, *n.* das Verschlingen;

Поглубач, *m.* Untergundspflug,
Wühler, *m.*

Поглубити, (-блати), *v. a.* tiefer
senken, tief pflügen, die Ackerkrumme
vertiefen.

Поглум, *m. K V.* поглумка, *f. H.* 69
Spott, *m.* Nachspotten, *n.* Schmach, *f.*

Поглумити ся кому, jmdm ver-
spotten, verhöhnern. [III. 48.

Поглушати, *v. a.* übertäuben, *M.*

Пóгляд, *m.* Blick, *m.* das Schauen.
Ansehen; в поглядом на щось mit
Hinblick, mit Hinsicht worauf; в того
погляду von diesem Gesichtspuncte;
2) Anschauung, Ansicht; 3) Obacht, *f.*

Поглядати, поглядити, поглянути,
v. n. на корó jmdn anblicken, anschau-
en, worauf hinsehen, blicken, schauen;
— ся на що worauf sehen, Acht ha-
ben; — за ким nach jmdm schauen,
suchen, auf jmdn Acht geben.

Погніти, *v. n.* (völlig) verfaulen.

Погнівати ся, ein wenig zürnen;
— ся з ким sich mit jmdm entzweien,
verzürnen.

Погнійка, *f.* Scatophaga stercoraria.

Погнітати ся, arbeitscheu flauieren.

Погноўіти, *v. a.* d. üngen; 2) verfaulen lassen. [verschmähen.

Погнуша́ти ся чо́го † *III. I. 393*
Погові́р, -бру, *m.* Nachrede, *f.* (übler)
Ruf. *Пот. III. 132.*

Погово́ры́ти, *v. n. s.* Побэсідувати;
поговору́вати, fabeln, plauschen, sagen.

Пого́да, погоди́на, *Kn. f.* schönes,
heiteres, günstiges Wetter, gute Witterung;
2) Heiterkeit, *f.*

Погоди́ти, *v. a.* einigen, beschwichtigen;
2) mieten, d.ingen; 3) *v. n.* кому́
Kn. 295 jmdm helfen, beistehen, Glück
geben; schönes Wetter geben; *b)* warten,
sich gedulden (*Imperat.* погоди́ *u.*
поди́ погба́ *s.* Поди́ etc. *Оз. 57*); 4)
— ся sich einigen, einig werden, sich
versöhnen; *b)* — ся *M. II. 40* sich anbieten,
ein Anerbieten thun.

По-го́ди, *Ф.* погоди́, *Кв. adv.* погоди́вши,
ptc. etwas später, nach einiger Zeit.

[*f.* (*Фр.*).

Погоди́вок, -вкy, *m.* Nahrung, Kost,
Пого́дник, *m.* Stück Holz zum Hemmen
des Mühlrades. [füttern.

Погоду́вати, *v. a.* zu essen geben,
Пого́дяник, *m.* погба́нка, *f.* Krabben-
springe, *f.* (*Thomisus viaticus*).

Пого́жий, *a.* brauchbar, gut.

Пого́йкувати, *v. n.* johlen.

Пого́іти ся, heilen, heil werden.

Поголи́ти, *v. a.* rasieren; — ся sich —.

Поголи́ти, *v. n.* nackt, arm werden,
verarmen, *H. 140.*

Поголови́ный, *a.* allgemein; — по-
да́ток *s. d.* folg.; 2) gliedlich.

Поголо́вщина, *f.* Kopfsteuer; 2)
Recrutierung wo aus jeder Bauernfamilie
ein Mann genommen wird, *f.*

Поголо́дніти, поголо́ніти, *v. n.*
hungrig werden; leer werden (*кишкі*).

Пого́лос, *m.* Nachhall, *m.* *Пол.*; 2)
s. d. folg. *К.* [*n.* Ruf, *m.*

Поголо́са, *К.* пого́лоска, *f.* Geräusch,
Поголо́ски, *adv.* laut.

Поголо́сенный, *a.* verkündet, ver-
lautbart, öffentlich. [werden, *К.*

Поголо́сенныйша́ти, *v. n.* lauter

Поголу́біти, *v. n.* blau werden.

Поголу́біти, *v. a.* liebkosen, lie-
beln, umarmen. [merisch, *К.*

Погомери́вский, *a.* час nachho-

Пого́н, *m.* Streifen, *m.* *C. II. 142.*

Пого́нь, *f.* *АД. I. 121* *v.* Пого́ня.

Пого́нець, -нца, *m.* *Зан. I. 316*
Eilbote, Courier, *m.*; 2) Fuhrknecht (beim
Kriegswesen); Kärrner, Fuhrmann; Lie-
ferant, *m.* *Др. с. 237*; 3) *s.* Пого́нич
(als junger Bursch, *Кв. 172*).

Пого́ня́ти, *v. a.* wohin treiben; 2)
*ein Weib beschlafen.

Пого́нич, *m.* Treiber, Lenker des
Pferde-, od. Ochsengespans beim Pfü-
gen, *m.*; 2) *s.* Журні́вка *I. 1*).

Пого́нный, *a.* verfolgend, *См.*; -е
ко́лесо Triebrad, *n.* [verfolgend, *m.* *Шар.*

Пого́н(ь)чик, *m. s.* Пого́нич 1); 2)

Пого́ня, (*d.* погба́нонька), *f.* das Nach-
setzen, Nachjagen.

Пого́рда, *f.* *Пар.* погба́рдуване, *n.*
Verachtung, *f.* das Verachten.

Пого́рди́ти, *v. n.* чим с. Горду́вати.

Пого́рдли́вий, *a.* verächtlich, ver-
achtend, *Зар.* verachtungswürdig.

Пого́рдо, *adv.* *Ф.* verächtlich; stolz, *См.*

Пого́рди́жа, *f.* *H. 80* Brand, Feu-
erbrand, *m.* *M. I. 38*; Brandstätte, *f.*

Пого́рсти́й, *a.* höher gelegen,
hügelig, *B.*

Пого́ри́ще, *Мх.* погба́ри́ще,
Фр. погба́ровиско, (*Фр.*) *n. s.* Пожа́ри́ще.

Пого́ри́ле, *s. n. a.* Beitrag für Abge-
brannte, *m.*

Пого́ри́лець, -льця, *m.* der Abge-
brannte, Abbrändler, *m.*; 2) *N. e.* поло-
ни́на; 3) *Nbf.* des Че́ремош *ч.*

Пого́ри́ти, *v. n.* abbrennen; 2) nicht
lange brennen.

Пого́ришний, *a.* — вітер der Wind-
zug welcher vom Gebirge kommt, Berg-
wind, *m.* [Flechtwerk, eine Hürde anlegen.

Пого́родя́ти, *v. a.* verzaunen, ein

Пого́роні́нь, *m.* angebrannte Bäume,
Getreide & von e. Feuerbrunst.

Пого́рюва́ти, *v. n. s.* Горюва́ти.

Пого́рячи́ти, *v. n.* warm, heiss
werden. [jen, gastlich jmdm aufwarten.

Пого́сти́ти, *v. a.* ко́ро́ jmdn bewir-

Пого́стровати́, *v. a.* *Ч. IV. 170.?*

Пого́стюва́ти, *v. n.* *Ч. IV. 580* besu-
chen u. dabei sich bewirten lassen.

Пого́тiв, (-тов), *adv.* *H. 106* noch
mehr, noch ärger, desto weniger, *Гл. б. 76.?*

Пого́това, *n.* *Зг.* Bereitschaft, *f.*

Погра́ба́ти, *v. a.* mit dem Rechen
(граба́) das Beet bearbeiten.

Погрѣбити, *v. a.* plündern; 2) pñden. [sehen, *Под.*

Погранѣти, *v. a.* mit Kanten ver-

Погранѣче, *n.* Grenzstrich, Grenzort, *m.* [der Grenze liegend.

Погранѣчний, *a.* angrenzend, an Grenze als Mischling zweier Racen.

Погрѣб, *d.* погрѣбок, -бка, *m.* Keller, *m.*; 2) *s.* Погрѣб.

Погрѣбѣти, *v. a.* begraben, beerdigen; 2) — чимось *etw.* verachten *C. I. 88. 208.*

Погрѣбѣр, *m.* Todtengräber, *m. (B.).*

Погрѣбѣч, *m.* Ofenkriicke, *f.* Schürstock, *m.*; 2) *s.* Погрѣбѣр.

Погрѣбѣльне, *s. a. n.* † Art Abgabe.

Погрѣбини, *pl.* Trauermal, *n.*

Погрѣбний, *a.* Keller-, *Еф. 17.*; 2) zum Begräbnis geh.

Погрѣбник, *m. s.* Погрѣб 1).

Погрѣбстѣ, (погрѣбѣ, -бѣш), *v. a. s.* Погрѣбати.

Погрѣвина, *f. (pl.) s.* Грѣва 2).

Погрѣб, -бу, *m. d.* погрѣбѣць, *m.* погрѣбѣне, *n.* Begräbnis, Leichenbegängnis, *n.* Beerдigung, Bestattung, *f.* [бѣч &

Погрѣбѣч, & погрѣбати &, *s.* Погрѣбник, *m.* das Dach über dem Keller; 2) Todtengräber, (Necrophorus).

Погрѣбий, *a.* *Фр. s.* Грѣбий.

Погрѣманѣ, *n.* das Anschlagen, Poltern, *Кч. 180.*

Погрѣти, *v. a.* рѣки коло чогось *etw.* entwenden, sich woran vergreifen.

Погрѣх, *m.* Sünde, *f.* Vergehen, *n. ВВ.*

Погрѣше, *n.* etwas besonders Sündhaftes.

Погрѣшка, *f. ГШ. s.* Похѣбка.

Погрѣва, *До.* погрѣжуване, *n.* Drohung, *f.*

Погрѣзѣти, погрѣжувати, *v. n.* drohen, *комѣ,* — *ся* на *кого,* *Ф.* gegen jmdn drohend u. strafend auftreten, ungehalten, aufgebracht sein, jmdn rügen.

Погрѣмити, (-мѣти), *v. a.* bezwingen, aufs Haupt schlagen, niederwerfen.

Погрѣмник, *m.* Bezwingen, Besieger, *m.* (-иця, *f.* -ин, *f.*) *Ос.*

Погрѣнити *ся,* *s.* Грѣнити *ся.*

Погрѣбий, *a.* zu dick. [dick machen.

Погрѣбити, *v. a.* dicker, gröber, zu

Погрѣбник, *m.* ?

Погрѣдѣ, *n.* Brustbild, *n.* Büste, *f.*

Погрѣдниця, *f.* Fleisch an dem Brustblatt der Vögel, *s.* Грѣдниця.

Погрѣжѣти, погрѣжити, *v. a.* versenken, eintauchen; *v. n.* versinken.

Погрѣзка, *f.* Art Sumpfschnecke: Bythinia.

Погрѣба, *f.* Verderben, *n. s.* Погрѣбѣль.

Погрѣбѣтель, *Кс.* погрѣбѣщик, *m.* Verderber, Verführer, *m.*

Погрѣбити, (-бѣти). *v. a.* zugrunde richten, ins Verderben stürzen; 2) nach u. nach verlieren.

Погрѣдити, *v. a.* *комѣсь* щось jmdm *etw.* verleiden; *кого,* щось tadeln, entehren.

Погрѣдка, *f.* Gerücht, Gerede, *n. Ко. 35;* 2) Auseinandersetzung, kritische Ausstellung, *К.*

Погрѣук, *m.* Nachhall, *m. М. III. 98;* 2) Gejauchze, *n.* Jubelruf, *m. К.;* 3) Zuruf, *m. Ч. III. 104.*

Погрѣковщѣна, *f. Ос. (61) VIII. 102* Art Abgabe an den Pfarrer.

Погрѣкувати, *v. n.* den Ruf erschallen lassen, zurufen.

Погрѣянка, *f.* Unterhaltung, *f.* Spiel, *n. К. s.* Гулянка, *Гол. III. 520.*

Погрѣнути *ся,* *Не. (Пр. XI. (1) 10)* *s.* Гунѣти, пугнѣти? [нен.

Погрѣкоти, *v. n.* einwenig dröh-

Погрѣстѣти, погрѣстѣти, *v. a.* dichter machen, zu dicht (dick) kochen, dichter setzen *Фр.* [mögen.

Погрѣлати, *v. n.* §. *s.* Подолѣти, ver-

Под-, *s.* Під-.

Подавати, *v. n.* на *кого,* на *що* ähnlich sein, gleich kommen, ähneln, *vgl.* Подоба.

Подавѣльник, подавѣльщик, подавѣч, *m.* der zubringt, zureicht, Handlanger, der Garben etc. auf den Wagen od. zum Schober reicht.

Подавѣтель, *m. s.* Подѣтель.

Подавати, подѣти, *v. a.* darreichen, hin-geben, einreichen, übergeben; — *помѣч* Hilfe leisten; — *вѣдрѣду* Erleichterung bringen, verschaffen; — *причину* e. Ursache angeben, Veranlassung, geben; 2) — *ся* *куда* wohin den Weg einschlagen, sich begeben; *b)* — *ся* *о* (на) *носаду* um e. Anstellung ein Gesuch einreichen; *c)* — *ся* nachgeben, nachlassen; *подало* *трѣха* *слабѣму* wur-

de leichter; unterliegen, s. Помарніти.

Подавати, (-вляти, -авлювати),
v. a. s. Давати. [längst.

Подавно, *adv.* genug alt *C. II.* 98;

Подаля, *f. Пш.* Entfernung, Weite, *f.*

Подаляти, v. a. zu weit rücken.

Подаля, (-ль), подальше, *adv.* ein-
wenig, ziemlich weit, entfernt, від чого.

Подање, *n. Оп.* Opfer, *n.*; 2) подане,
n. eingereichtes Gesuch, Eingabe, *f.*

Подарок, (*d.* -арочок), -рку, по-
дарунок, -нку, *m.* Geschenk, *n.* Lie-
besgabe, *f.*

Подарувати, v. a. schenken; 2)
— ся einander verzeihen, *M.*

Подать, *Me.* 423. податка, *Kч.*
198 s. Податок, датка.

Податель, *m.* Geber, Spender, *m.*
(-ателька, (*f. Пш.* -in, *f.*).

Подати, s. Подавати.

Податливий, *a.* nachgiebig.

Податливість, -ости, *f.* Nachgie-
bigkeit, *f.*

Податний, *a.* ansehnlich, prächtig,
hübsch, (*Фр.*); 2) податний steuertra-
gend, -pflichtig, *Бил.*-а сила Steuerkraft, *f.*

Податник, *m.* Steuerzahler, *m.*

Податок, -тку, *m.* Steuer, Abgabe,
f.; 2) Portion Grünfutter einer Kuh beim
Melken gereicht, *f. adj.* податковий,
Steuer-

Податча, *f.* das Geben; Entrichtung
einer Gebühr, Taxe, *M. I.* 109; 2) Angebot, *n.*

Подаяние, *n.* † milde Gabe, Beitrag,
m. C. II. 198.

Подбїг, -їгу, *m. Ч. III.* 263 das Jucken.

Побдїл, -їлу, *m.* Petasites vulg.

Побвиг, *m.* Anstrengung, *f.* das Be-
streben, Unternehmen, ritterliche That;
Kampf, *m. K. He.*; 2) *pl.* подвїги Kir-
chenfahnen, *pl.*

Подвїганє, *n.* Verhebung, *f.*

Подвїгати ся, sich verheben; по-
двїгнути ся sich aufrichten; vorrücken.

Подвїжний, *a. Фр.* beweglich.

Подвїжник, *m.* Kämpfer, Streiter,
Verfechter, Förderer, *m.* (-иця, *f. in, f.*).

Подвїжність, *n. He.* strenge
Mönchspflicht als Kampf.

Подвїжність, -ости, *f.* Beweglich-
keit, *f.* Fortschritt, *m.*

Подвїзати ся, † kämpfen, *K.*

Подвїйка, *f.* Doppelflinte, *f.* -gewehr,

n.; 2) Doppelfleck, *m.* (Episema) *B.*

Подвїйний, *a.* doppelt, zweifach.

Подвїйність, -ости, *f. He.* das Dop-
pelhaftige, Zwiespaltige; Zwiespalt, *m.*

Подвїйня, *f.* Doppelkleidung, *f.*

Подвїрє, (-є, -я, -а), *n.* Hof, Hof-
platz, Hofraum, *m.*

Подвїрній, *a.* Hof-; подвїрне, *s. a. n.*
Hofgeld, *n.* Bauplatzabgabe, *f. K.*

Подвїрня, *f. Me.* 434 Hausflur, *f.*

Подворожки, *Гол.* III. 268.?

Подгүлювати, v. a. *Ч. IV.* 460
vom Abnehmen der намїтка der Braut
dh den дружок. [Піддружба.

Поддружий, *s. a. m. Ч. IV.* 657 s.

Подєколи, *adv.* dann u. wann, zeit-
weilig, hin u. wiederum. [germassen.

Подєкуди, (-а), *adv.* hie u. da, eini-

Подєне, *n.* Bodenschichte, *f.*; 2) s.

Подєнок. [Подєкуди, куданєбудь.

Подєнде, (-ду, *АД.* I. 261) *adv.* s.

Подєнька, *f.* Eintagsfliege, *f. Вол.*

Подєнькувати, v. a. *Пр.* II. 247

hie u. da reden, verlauten, munkeln;
2) *scherzh. Neubildung.* des *Ko.* 101.

Подєнна, *s. a. f. Крон.* Taglohn, *m.*; 2)
s. Подєнщина.

Подєнний, *a.* täglich; *adv.* подєн-
но Tag für Tag, — робїти als Taglöhner.

Подєнок, -нка, *m.* unterste Schichte,
Sohle, Unterstreu des Schobers &; 2) s.

Помїстниця.

Подєнщик, *m. K.* Taglöhner, *m.*

Подєнщина, *f.* Tagewerk, *n.* Tage-
arbeit, *f. M.* [werden, erstarren, *Ke.* 122.

Подєрєвїнїти, v. n. starr (wie Holz)

Подєрєжати, v. a. eine Zeitlang hal-
ten; — ся sich halten, ausharren, aus-
dauern, *T.*

Подєрти, (підру, підрєш), v. a. zer-
reißen, zerkratzen. [Дєсна, *n.*

Подєсєнщина, *f. K.* Land am Fl.

Подєшевїти, подєшевїшати, v. n.
wohlfeiler, billiger werden. [(*B.*).

Побдєякий, *a.* mancher, *pl.* -кї einige

Побдєвїн, -ону, *m. III.* II. 192. по-

дзвїнне, (-є), *n.* das Läuten, Sterbe-

гелäut, *n.*

Подзвонїти, v. a. einwenig läuten.

Подзєбр, *m.* s. Підзєбр.

Подї, подїт, *Imperat.* zu Погодїти
(= погодї, погодїт).

Подїбати, v. a. antreffen, worauf

stossen, finden; 2) подібати III. I. 209 sich an etw. machen, trachten (mit d. *Infinit.*).

Подив, *т. Н.* 172 Schau, *ф.* для подиву zur Sch.; Bewunderung, *ф. Пар.* Подивити ся, hinschauen, blicken; подивив ся на мене er blickte fest od. feindlich mich an, *Ос.* 234.

Подивляти, *в. а.* bewundern.

Подивляч, *т.* Bewunderer, *т. Пар. В.*

Подівний, *а.* bewunderungsvoll, *Пар.*

Подивоване, *н. Ч. I.* 143 с. Врѣки.

Подивувати, *в. н. М. II.* 127, staunen, — ся чому sich über etw. wundern.

Подимикати, *в. а. с.* Демикати, погрѣшити.

Подімний, *а.* von jedem Rauchfange, von jedem Hause; подімне, *с. а. н.* подимовщина, подімщина, *ф.* Haus-u. Grundsteuer (bemessen nach der Anzahl der Rauchfänge (дймник), *ф.*

Подймок, -мка, *т. Ч. I.* 129?

Подйна, *ф. У.* с. Під I. с. d. folg.

Подине, *н.* Material zur Ausführung des під I. d. i. des Dachbodens, u. dieser selbst; *vgl.* Подене.

Подира́ти, *в. н.* по скірі (морѳ &) die Haut schauert mir, es überläuft mich kalt.

Подих, *т.* Rauch, *т. К.*

Подихати, подихнути, *в. н.* gelindhauchen, wehen, *Кн.*

Подібе, *н. Под.* Aehnlichkeit, *ф.* на — nach der Weise, *н. д.* Art; якймсь подібем до одѣжі mit einer Art von Kleidung.

Подібний, *а.* ähnlich; *adv.* подібно, auf ähnliche Art, gleicher Weise, fast so; *б)* ist geziemend, steht an: кому, *с.* Подобен. [(Specularia speculum).

Подібниця, *ф.* Frauenspiegel, *т.*

Подібність, -ости, *ф.* Aehnlichkeit, Analogie, *ф. Ал.*

Подівати, *в. а.* hinthun, hinlegen, etw. wo lassen; — ся hingerathen, hinkommen.

Подівок, -вка, *т. с.* Подблук.

Подій, -бю, *т.* das Melken.

Поділ, -блү, *т. Ме.* 136 flaches Land, Ebene, *ф.* Thal, *н.*; — горій *Не.* die untere Lage des Berges, Fuss d. Berges, *т.*

Пбділ, -ілу, *т.* Theilung, Vertheilung, *ф.* до рівного пбділу zu gleichen Theilen; 2) das Dividieren, *К.*; 3) Abtheilung, *ф.*

Пбділати, *в. а. с.* Поробити.

Пбділе, *т.* Podolien (Theil v. Kleinarussland), *н. adj.* подільський, podolisch; 2) піті на — den Ehemann verlassen u. sich zu eigenen Eltern begeben.

Пбділе, *н. с.* Пбділ; поділя шукати einen modus vivendi suchen.

Пбділяти, поділяти, *в. а.* theilen, vertheilen; — ся з ким sich mit jmdm theilen: чим etw. jmdm mittheilen.

Пбділка, *ф.* Scala, *ф. Пол.*

Пбдільний, *а.* theilbar. [keit, *ф.*

Пбдільність, -ости, *ф.* Theilbar-

Пбділок, -лку, *т.* der zuerkannte Theil, Antheil, *т.* [2) *с.* Поділок.

Пбділѳнок, -нку, *т. с.* Пбділ 1);

Пбдільчивий, *а.* bereit mit Anderem zu theilen, mittheilend, freigebig, hilfe reich, *К.*

Пбдільчівість, -ости, *ф.* Bereitschaft mitzuthemen, milde Gabe zu spenden, *К.* [führend.

Пбділющий, *а.* theilnehmend, mit-

Пбдірчавити. *в. н.* + *М.* Löcher bekommen, löcherig werden.

Пбдіти, *в. а. с.* Подівати.

Пбдія, *ф. М. II.* 118 Handlung, That, *ф.* Verfahren, *н.*; Thatsache, *ф.* Factum, *т.*

Пбдіяти, *в. а. с.* Діяти. [нути ся.

Пбдівнути ся, *Н.* 105 с. Похбвз-

Пбдіячий, *а.* *Ст.* с. Підлий.

Пбдімух, *т. У.* с. Пбдіх. [ehen.

Пбдімѳхнути, *в. а.* anblasen, -fa-

Пбдіпрянець, -нця, *т.* Einwohner

der Podnіprянцина: der Gegend

an den Ufern des Днїпрѳ, *К.* [Днїстрѳ.

Пбдістрѳ, *н. К.* das Gebiet am

Пбдіба, (*д.* подбѳнька), *ф.* Gesicht,

н. — лиця *У.* Ausdruck des Antlitzes,

Gesichtsausdruck, *т.* Physiognomie, *ф.*;

ф.; 2) Gleichnis, *н.* Fabel, *ф. М. III.*; 3)

Gefallen, *н.* Geschmack, *т. К.* (*Ос.* (61)

IV. 32; не подбѳ es ziemt nicht.

Пбдібати, *в. а.* корѳ собі an jmdm

Gefallen haben, finden; 2) корѳ jmdm

Auszeichnung, Ebre erweisen, *Ч. III.* 445;

3) — ся (кому) gefallen, wohlgefallen;

4) *в. н. с.* Подабати.

Пбдібен, подбѳень, *Н.* 218. *а.* schick-

lich, entsprechend, hübsch, schön: при-

беря пень а бѳде подбѳень; не подбѳа

рїч es schickt sich nicht, ist nicht billig.

Пбдібенство, *н.* Aehnlichkeit; 2)

Möglichkeit, *f.* was geziemend ist, *K. I.* 33.

Подобина, *f.* nachahmende Gestalt, *Вол.*; по -ні чогось auf dieselbe Weise, wie —, nach Art, *K.*

Подобити, *v. a.* formen, gestalten, *B.*; 2) — ся sich ähnlich machen, ähnlich werden, *K.*: комф.

Подобіннь, *f.* Aehnlichkeit, *f. Пар.*; 2) Aussehen, *n.* Gestalt, Form, *f. B.*

Подобність, -ости, *f. Гол.* Wahrscheinlichkeit, *f.* [lich.

Подобно, *adv. Ч. V.* 215 wahrscheinlich.

Подобнька, *f. dim.* s. Подоба.

Подобріти, *v. a. s.* Задобріти, *Зг.*

Подобріти, *v. n.* gut, besser, gü- tiger werden.

Подовгастий, *Пол.* подовжїстий, *Вал. a.* länglich, langgestreckt; подовжїсто-круговатий elliptisch, *Вал.*

Подовгий, *a.* zu lang.

Подовжїти, *v. a.* zu lang, länger machen; 2) *v. n.* lange verweilen, verbleiben, *Фр.* [175 zufriedenstellen.

Подовольствувати, *v. a. С. II.*

Подовшати, *v. n.* länger werden.

Подовший, *a.* länger, *T.*

Подогїти, *v. a. s.* Подоїти, (*B.*).

Подоговбрювати ся, *s.* Догово- ріти 4) с). [ten.

Подозволяти, *v. a.* erlauben, gestat-

Подоїти, *v. a. s.* Доїти. [gerschaft.

Подоль, у подолї, *K.* in der Schwan-

Подоль, (-я), *n. См.* Schleppe, *f.*

Подолїнка, *f.* Art Volksmelodie der Thalbewohner, *f.* [ский).

Подолїський, *a. s.* Подїль, (подїль-

Подолїти, *v. a.* bewältigen, über- winden. [Thal wehend.

Подолїшний, *a.* — вітер über das

Подолїшник, *m. s.* Подорішник.

Подблок, -блока, *u.* -їлка, *m.* Schos, Untertheil e. Kleides, *m.*

Подольнянїн, (*d.* -лїнчик), подольяк, *m.* Bewohner von Podolien, *Podolier*; подольянка, *f.* Bewohnerin v. P.; Weib aus P.; подольячка Weib des подольяк, *n.*

Подобнка, *f.* Mutterlauge, *f. Пол.*

Подбниий, *a.* Grund-, — лїд, Grund- eis, *n. Пол.*

Подбничик, *m.* Einwohner vom Don.

Подоріже, *n. s.* Пбдорож.

Подоріжець, -жця, *m.* Reisege-

fährte, Trabant, *m.* [подоріжньому.

По-доріжньому, *adv. Б.* = По-

Подорішник, *m.* Asarum euro- paeum. [des Черемош ч.

Подороватий, *s. a. m.* linker Nbf.

Пбдорож, *f.* подоріже, *n. Ф.* Reise, *f.* Reisen, *pl.*

Подорожїти ся, *s.* Дорожїти ся.

Подорожїти, *v. n.* theuerer wer- den, im Preise steigen.

Подоріжний, *a.* Reise-; *s. a. m.* der Reisende, Passagier, *m.* подоріже, *s. n. a.* Reisegeld; по-дорожньому убранний, *He.* im Reiseanzug.

Подоріжник, *m.* Wegwart, *m.* (Plan- tago maior); 2) Ackerknorpelkraut, *n.* (Polycnemum arv.); 3) Vogelknöterich, *m.* (Polygonum aviculare); 4) Schnee- ammer, *m.* (Emberiza nivalis).

Подоріжчина, *f.* Art Abgabe an den Gutsherr, *Ч. VII.* 517.

Подоруде, *n.* на-дю bei der Hand, zur H.; eben damals.

Подоставати, *v. a. s.* Дїставати.

Подостатком, *adv.* reichlich, ge- nug, viel. [sticken, *Me.* 26.

Подотбчувати, *v. a.* annähen, an-

Подбхнути, *v. n.* III. I. 305. s. Поди- хати. [Совп.

Подошбв, -шві, *f. s.* Підшва; 2) *s.*

Подражәне, (-анє, III. I. 354), † *n.* Nachahmung, Nachbildung, *f. Бор.*

Подражненє, *n.* Reizung; Erre- gung, *f.*

Подражнїти, *v. a.* reizen, necken.

Подрапати, *v. a.* zerkratzen.

Подрати, *v. a. s.* Подерти; *v. n.* Reisaus nehmen *P. I.* 7. [тувати.

Подратувати, *v. a. С. I.* 108 s. Дра-

Пбдрїбці, пбдрїбї, *pl.* Gekröse, *n.*

Пбдро, *n.* Stockwerk, *n.* Tribüne, *f.* Dachboden, *m.*

Пбдрїбина, *K.* пбдрїбця, *K. n. f.* Einzelheit, *f.* Detail, *n.* у пбдрїбцю *M. III.* 51 eingehend, detailmässig; 2) *coll. u. pl.* Kleinigkeiten, *pl.*

Пбдрїбїти, *v. a.* zerbröckeln, zer- theilen; verkleinern; *in Diminutiven sich ausdrücken. [gehend, detailmässig.

Пбдрїбний, *a.* umständlich, ein-

Пбдрїбність, -ости, *f.* Umstän- dlichkeit, *f.*; 2) *s.* Пбдрїбина.

Пбдрїбїти, *v. n.* weg-forttrippeln.

Подрѣцкати, *v. a.* §. einwenig schlagen, stechen. [Gespielin, Gefährtin, *f.*

Побрѣга, (*d.* -убжечка), *f.* Freundin, По-дрѣге, *adv.* zweitens.

Подрѣгувати, *v. n.* М. в кимось mit jmdm als Freund verkehren, befreundet sein.

Подрѣже, (*d.* подружечко), *n.* Ehepaar, Ehegespann, *n. C. I.* 1; 2) Gemal, *n.* (Mann oder Frau).

Подружина, *f. Ne. s.* Подруга, 2) *s.* Дружинá. *Гол. I.* 297.

Подружити, *v. a.* (freundschaftlich) verbinden; ehelich in ein Paar vereinigen; *v. n.* und — ся з ким Freundschaft schliessen, *s.* Дружити.

Подружний, *a.* gesellig, freundschaftlich; 2) Ehe-, ehelich. [Подруга.

Подружниця, *f. M. II.* 82. 103 *s.*

Подружність, -ости, *f.* Geselligkeit, *f.* [*adv.* freundlich.

Подружньому, подружки(-ий),

Побря, *f. Ф.* Bühne, *f.* [decke, *f.*

Подтебенки, *pl. АД. I.* 256 Sattel-

Побув. *m. s.* Побдмх.

Побувати, *v. a.* К. *s.* Дувати.

Побувати, *v. a.* sanft blassen, wehen; *s.* Побдти.

Побдга, *f. Ру. s.* Побда.

Побджати, побджувати, *v. a.* bewältigen; 2) *v. n.* genesen.

Побджий, *a.* mächtig, *Ст.*; побджу, *adv. M. III.* 50 stark, heftig.

Побджати, *v. n.* kiäftiger, stärker, gesunder werden.

Побдмати, *v. n.* nachdenken, überlegen; den Gedanken fassen, *P. I.* 148.

Побдмка, *f. Ос. (61) IX.* 179 Gedanke, *m.*

Побднути, *v. a.* Ф. leicht anhauchen: ерблом & побднений, побдтий leicht versilbert etc.

Побдурити, *v. a.* когб jmdn zum Narren haben, forren; лишб побдурив аврха омáсов hat nur sehr spärlich, bloss als Lockung das Fett oberflächlich gegeben.

Побдурити, побдурманити ся, *P. II.* 71 nárrisch, wahnwitzig, thöricht werden.

Побдурний шати, *v. a.* thörichter werden, *Шл.* [сйтн.

Побдсити, побдшувати, *v. a. s.* Дуб-

Побдти, *v. n.* (stark, heftig) hin-

wehen, hinbrausen, fortstürmen; 2) *v. a. s.* Побднути.

Побдфалий, побдфний, *a.* allzu vertraulich; vermessen, verwegen, keck.

Побдфальность, побдфальність, -ости, *f.* побдфальство, Ч. VI. побдфáne, *n.* Vertraulichkeit, Фр.; Verwegenheit, Keckheit, Zudringlichkeit, *f.* побдфáne вложити на когб zu jmdm Vertrauen hegen, (Фр.).

Побдуха, *f.* Schwüle, Hitze, *f. s.* За-духа (В.); 2) *Me.* 91. *s.* Побдшка.

Побдуш, *adv.* in Fülle, genug, satt.

Побдше, *n.* (пб-души), Glockengeläute nach e. Verstorbenen, *n.*

Побдшати, *s.* Побдсити.

Побдшка, (*d.* побдщина, побдшочка), *f.* Kissen, Kopfkissen, *m.*; 2) hölzerner Ansatz oben auf den Achsen des Wagens liegend. [steuer, *f.*

Побдшне, *s. n. a.* Kopfgeld, *n.* Kopf-

Побдка, *f.* побдкване, *n.* Dank, *m.* Danksagung, *f.* [danken, Dang sagen.

Побдкувати, *v. n.* кому, когб, *f. Марк.* 145?

Побдчати, *v. a.* когб себб jmdn lieb gewinnen; — ся комусь bei jmdm Wohlgefallen finden, lieb werden, jmdm gefallen. [kes, *Ки.*

Побдчливий, *a.* dankend, des Dank-

Побдчний, *a.* dankeswert, willkommen, gefällig, lieb, Ч. IV. 450; 2) dank-sagend, dankbar, *МШ.*; lohnend, nutzbringend, (В.). [jemand, einer, (В.).

Побден, побдна, побдно, *a.* mancher,

Побднка, *f.* einläufige Flinte. [fach.

Побднковий, *a. H.* 28 einzeln, ein-

Побднкувати ся, sich duellieren.

Побднок, -нка, *m.* Zweikampf, *m.*

Duell, *n.*; 2) — бблзбр, Herzblatt, Studentenröschen, *n.* (Parnassia palustr.).

Побднци, побдні, *Пар. adv.* einzeln, zu einem genommen.

Побднчий, *a.* einfach, schlicht, *ГШ.*

Побднати, *v. a.* mieten, dingen; — ся übereinkommen, *s.* Побдйти ся.

Побдница, *f. У. s.* Бдинця.

Побэзия, *f.* Poésie, Dichtkunst, Dichtung, *f.* Gedicht, *n.* (*dim.* побэйка Gedichtchen, *n.*).

Пбэм, *m.* Begriff, *m.* *Пар.*

Пбэма, (*d.* побэмка), *f.* побэмат, *m.*

Поэм, Gedicht, *n.*

Поёмщина, (-изна), *f.* *АД.* II. 145, Abgabe für die Erlaubnis zur Heirat, *f.*
 Поёт, *m.* Poët, Dichter, *m.* [Dichten.
 Поетизованє, *n.* das Poetisieren,
 Поетичний, *a.* poëtisch, dichterisch.
 Поетичність, -ости, *f.* das Poetische, dichterischer Geist, -es Gefühl, das Wesen der Dichtung.

Поётка, *f.* Dichterin, *f.*
 Поетчук, *m.* Dichterling, Poetaster, *m.*
 Пожада, *f.* У. das Verlangen, s. Победа.
 Пожадати, *v. n.* *ОИ.* wollen, den Willen haben; verlangen; -ало ся комуь *М.* II. 75 jmd wünscht.

Пожадливість, *Левч.* пожадність, *Пар.* -ости, *f.* Begehrlichkeit, Begierde, *f.*

Пожаль, *m.* злєний — *Ч.* V. 973; Meernessel, *f.* (Pysalia). [dauern, *n.*

Пожаль, *m.* *М.* III. 101 Mitleid, Ве-
 Пожальвник, *m.* Sänger, *m.* (Sylvia);
 2) с. Піджальвник, Bastard, *m.*

Пожалити, *v. a.* stechen; brennen (mit Stacheln (жал) u. der Brennessel); — ся gestochen, gebrannt werden. [(ся)

Пожалити ся, *Л.* 89 с. Пожалкувати

Пожалити, *v. n.* *P.* II. 157 чогó — jmdn dauern, es sparen wollen, schonen; пожаль ся Бóже моєї праці es möge Gott dauern meine Arbeit, es ist bei Gott schade um meine A.; — ся пóвои білого хлѣба; 2) — ся klagen, sich beklagen, *С.* I. 17.

Пожалкувати, пожалувати, *v. a.* корó Mitleid für jmdn fühlen, *М.* mit jmdm haben, jmdm Schonung angeheihen lassen, jmdn bedauern, jmds sich erbarmen; комуь чогóсь jmdm etw. missgönnen, 2) *v. n.* пожалуй би, (щобóй) таки. *Кв.* 12 *gr.* gesetzt dass, nun aber...

Пожалуванє, *n.* Mitleid, Erbarmen, *n.*

Пожар, *m.* Feuerbrunst, *f.* Feuerbrand, *m.* на — спускати in Brand stecken, *АД.* I. 219. [39 Brandstätte, *f.*

Пожаріще, *n.* пожаріща, *f.* *Ш.* II. 11

Пожарний, *a.* Feuer-, zum Feuerbrand, zur Feuerwehr geh.: *ІП.* -а бєшѣха mit Brandblasen. [wache, *f.*

Пожарня, *f.* Feuerwehrremise; 2)

Пожартувати, *v. n.* einwenig schäekern, scherzen.

Пожати, *v. n.* einwenig Getreide schneiden in d. Erntezeit, ernten, *Ш.* II. 96.

Пожачка, *f.* die Furchtsame *М.*

III. 68. [schandern.

Пожанути ся, *Шог.* erschrecken,

Пожобурити, *v. n.* чим с. Шпурити, *He.*

Пожедь, *f.* У. пожед, *m.* *ЛД.* Zinsenbetrag vom Capital, *m.*, с. Піжда.

Пожежа, *f.* с. Пожар.

Пожелати, *v. n.* чогó комуь wünschen, gratulieren. [Perlen besetzen.

Пожемчужити, *v. a.* *Ч.* V. 246 mit

Пожєну, поженеш, & *praes.* (*m.* Futurbdtg. с. Пігнати, гнати.

Пожєню, пожењини, & *praes.* (*m.* Futurbdtg). с. Жєнїти, поженїти.

Пожерати, (-жир-), пожерти, *v. a.* verzehren, auffressen, verschlingen; 2) opfern, *Ш.* II. 139 — жєрґау Brandopferbringen. [opferung, *f.*

Пожертвованє, *n.* Opferung; Auf-

Пожертвователь, *m.* Spender; Gönner, *m.* [opfern.

Пожертвувати, *v. a.* opfern; auf-

Пожїва, (*д.*-ївка) *f.* поживок, -вку, *m.* *He.* Nahrung; Beute, Ausbeute, *f.* Gewinn, *m.*

Поживанє, *n.* *Кв.* 320 Leben, Fristen, *n.* Unterhalt, *m.*; 2) Nutzen, Genuss, *m.* *М.* I. 31.

Поживати, *v. n.* с. Пожїти, gemüthlich leben *P.* I. 20; 3) *v. a.* geniessen, essen.

Поживїти, поживляти, *v. a.* nähren; — ся zu essen bekommen, sich nähren; — колó чогó wobei profitieren. [тний.

Пожївний, поживність & с. Пожї-

Пожид, *m.* с. Пожедь.

Пожидовити, *v. n.* Iude werden, *К.*

Пожилець, -льця, *m.* Einmieter, Mietsmann, *m.* *Левч.* [terin, Mietsfrau, *f.*

Пожїлиця, (*д.* -ичка) *f.* Einmie-

Пожилкувати, *v. a.* adern, *ptc.* -бванний geadert.

Пожинати, с. Пожати.

Пожїрний, *a.* gefrässig.

Пожїтє, *n.* Lebensunterhalt, *m.*; 2) das Meiteinanderleben, *n.* Umgang, *m.*

Пожїтелька, *f.* *См.* с. Пожїлиця.

Пожїти, *v. n.* leben, verleben, с. Поживати; 2) *v. a.* — здорóвє, *М.* die Gesundheit dh mühseliges Leben verachten; — смєрти in einer Gefahr umkommen, den Tod finden.

Пожитковий, *a.* *Нав.* Nutz-; податок Ertragsteuer, *f.* -а вартїсть Nutz-

wert, *m.* [etw. Nutzen ziehen.

Пожиткувати, *v. n.* з чого aus
Пожитний, *a.* nahrhaft, nährend; zu-
träglich, erspriesslich, *Ф.* nützlich, *Гн.* 11.

Пожитність, *-ости, f.* Nahrhaftig-
keit, *Пар.*; Nützlichkeit, *f.* *Гн.* 14.

Пожиток, *-тку, m.* Nutzen, Vortheil,
Ertrag, *m. pl. C. II.* 188 Vorräthe, *pl.*;
Нав' у. Gut, *K.*; у пчл.: Tracht, Ho-
nigtracht, — головній Volltracht, *f.*

Пожиточний, *a.* nützlich. [keit, *f.*

Пожиточність, *-ости, f.* Nützlich-

Пожитчити, пожитка, etc. *s.* Пожи-
чити etc. [zerkauen.

Пожовати, (пожую, пожуєш), *v. a.*

Пожовкнути, *v. n.* gelb werden, ver-

Пожовтяти, *v. a.* gelb färben. [gilben.

Пожовтка, *f.* das Gelbfärben, *Пол.*

Пожоба, *f.* Brandstiftung, Mordbren-
nerei, *f. C. II.* 134, Verwüstung, Ver-
nichtung dh Feuer u. Schwert 55. 95.

Пожонити ся, *II.* *s.* Поженити,
поженю (ся).

Пожорлявець, *-вця, m.* — птїч-
ник Vogelspinne, *f.* (Theraphosa avi-
cularia), *B.*

Пожурити, *v. a.* когò jmdm (dh
Rügen) Kummer bereiten; — ся *s.* За-
журити ся.

Пожути, *s.* Пожовати. [sus).

Пожучниця, *f.* Käfermilbe, *f.* (Gama-
Пов. *praep. s.* Пофв, *P. II.* 164. *Mi. IV.* 251.

По-за, *Doppelpraep. mit d. Accus.* u.
Instrum. verbindet die Bedeutungen der

einzelnen Praepos. по und за; dsgl. als
Praefix *Mi. IV.* 249—252: по-за мене

ходиш, ховаєш ся; дóбре тобі п. м. un-
ter meiner Obhut (hinter mir) gehts dir

gut; по за очи hinterrücks; по-за са-
дóм hinter dem Obstgarten, поза Бó-
гом рикóю etc. [Заталпати (ся).

Позабéйкувати ся, *Ч. II.* 256 *s.*

Позабивати, *v. a.* nacheinander
festschlagen; — todtschlagen, tödten,
morden. [vieles) vergessen.

Позабувати, позабути, *v. a.* (alles,
Позавертати, *v. a.* umkehren lassen.

Позавидіти, позавидувати, *v. n. s.*

Завидіти etc.; позавіслувати на когò
Гол. III. 86 jmdm, gegen jmdn böse
werden. [довжити ся.

Позавинуватити ся, *Под. s.* За-

Позавідувати, *v. n.* чимось etw. an-

stiften, zuwege bringen, bewerkstelligen.

Позавічний, *v. H.* 205 *s.* Забчний.

Позаводити, *s.* Заводити.

Позавтра, позавтрьому, *adv.* позав-
трий, позавтрьоний день übermorgen.

Позавчєра, *adv.* vorgestern, ehe-
gestern; *adj.* позавчєрашний (-вчор-).

Позавязати, *v. n. s.* Завязнути.

Позагладжувати, *v. a.* ganz glatt
überall machen; 2) **Me.* 324 vernichten.

Позаглінні ўставки, *pl.* позагола,
f. Art Naht u. Stickerei, *Кол.* 48. 347.

vgl. Игла, гóлка. [ruhigen.

Позагодити, *v. a. s.* Загодити, be-
Позагонити, позаганяти, *v. a.* ein-
weg-, vertreiben. [позаду *adv.* u. *praep.*

Позад, *praep. mit d. Genit.* hinter;

Позадє, *n.* Hintergetreide, Afterge-
treide, *n.* Kaff, *m.*

Позадний, *a. Cm.* Hinter-.

Позадниця, *f. s.* Задниця.

Позаємний, *a. Zg.* gegenseitig.

Позаввтра, *adv.* nach übermorgen.

Позазбіривати, *v. a.* fleissig, genau
sammeln, nachlesen.

Позавдрити, *Cm.* позавдростити
кому чогось *ВВ. s.* Позавидувати.

Позаземний, *a.* überirdisch, jen-
seitig, *T.* [Закадити.

Позакаджа́ти, *v. a. АД. I.* 297 *s.*

Позакерéювати, *v. a.* verthun, ver-
geuden, verlieren.

Позакі́лько, *adv.* *Гол.* so viel, wie
viel, insofern, insoweit, je nachdem.

Позакладати, *v. a. s.* Закладати;
заставляти, versetzen als Pfand, *Кв.* 131.

Позакли́нати, *v. a.* mit Eidschwur
bannen, beschwören.

Позалі́тєсь, *adv. s.* Позаторік.

Позалягати, *v. n. s.* Залягати.

Позамі́слити ся, *Cm.* in Gedan-
ken sein, nachdenken.

Позаму́лювати ся, von Ochsen,
am Nacken vom Jache wundgerieben
werden, *P. I.* 171. [стяти.

Позанапáщувати, *v. a. s.* Занапа-

Позанапáсно, *adv. Кв.* 377 ver-
geblich. [дбати.

Позанедбóвувати, *v. a. К. s.* Зане-

Позані́міти, *v. n. s.* Оніміти.

Позані́чний, *a.* vorgestrig, (*B.*)

Позанані́братати ся, vertraulich
mit jmdm werden, jmdm zu nahe tre-

ten, (*Кв.* 200 -брати́ти ся). [ті́ти.]
 Позаобкру́чувати, *v. a. s.* Обкру-
 Позаобов'язко́вий, *a. T.* ausser der
 Pflicht. [*Кч.* 3.]
 Позап'ялювати, *v. a.* bestäuben,
 Позап'я́кувати, *v. a.* бчи с. За-
 п'я́кати. [зарубі́ти.]
 Позап'я́лювати, *v. a. s.* Зарубі́ти;
 Позаприкля́ду, *adv. B.* (*Пр.* VII.
 655).? [einander einladen.]
 Позап'я́шувати, *v. a.* viele nach-
 Позап'я́шлий, *a. + M.* vorvergan-
 gen. [reudувати.]
 Позарандо́вувати, *v. a. s.* Заарен-
 Позаран́ки, *adv.* in aller Frühe.
 Поза́рти ти ся, *s.* Пола́сити ся, *Левч.*
 Позасла́ти, *v. a. s.* Застеля́ти,
Шог. 17.
 Позаслужо́вий, *a.* ausser Dienst.
 Поза-сно́чи, *adv. U.* vorige Nacht;
 vorgestern, (*B.*). [кладати, *Кв.*
 Позастано́вляти, *v. a. s.* Поза-
 Позасти́ле, *n.?* [fern, darum, so nun.
 Поза-та́к, *correl.* zu Поза-я́к, *Зг.* inso-
 Позати ся чо́лїтний, *a.* vor tau-
 send Jahren. [ний, *a.* vor zwei Jahren.
 Позато́рік, *adv.* III. I. 10. позато́річ-
 Позатрі́скувати ся (болото́м),
 sich bespritzen, beschmutzen.
 Поза́уш, поза́ушник, *m.* Ohrfeige, *f.*
 поза́уш удари́ти ко́го.
 Повахарчо́вувати, *v. a. Oc.* (61)
 III. 25 schlecht nähren.
 Повахля́ти, *v. n. s.* Охля́ти.
 Поза́цвита́ти, *v. n.* nach u. nach,
 nacheinander aufblühen. [nageln.]
 Пова́цьвахо́вувати, *v. a. K.* ver-
 Пова́шко́льний, *a.* ausserhalb der
 Schule, schulfrei. [латати, verstopfen.
 Позашто́пувати, *v. a. M + B. s.* По-
 Поза-я́к, *adv.* inwiefern, weil, da.
 Поза-я́кий, *a.* inwiefern gross &
 wie etw. beschaffen ist, wie es halt ist, *Ф.*
 Поза-я́ко́сь, *adv. Фр.* vor nicht
 langer Zeit, neulich, nicht lange her;
 vorgestern, (*Фр.*).
 Поза́ва, *f.* Befreiung, *f.* (від чо́го).
 Поза́вити, *v. a. s.* За́вити; —
 ся чо́го etw. verlieren.
 Поза́биткува́ти, *v. a.* ко́го, на ки-
 мо́сь jmdn misshandeln, beschädigen,
 arg mitnehmen, *Зар.* [der alle wecken.
 Поза́буди́жувати, *v. a.* nacheinan-

Позва́ти, *v. a.* rufen; einladen.
 Поза́вїтувати, *v. a. Зг.* nacheinan-
 der grüssen, *s.* Витати́.
 Поза́вдати ся, sich erkundigen,
 nachfragen, erfahren, *У.*
 Поза́вїл, -олу, *m. Ф. s.* Поза́волене.
 Поза́вїльно, *adv.* es ist erlaubt.
 По-за́вїрїний, *adv. Нс.* wie ein
 wildes Thier.
 Поза́вїря́ти ся, *s.* Па́чити ся.
 Поза́вдо́но, *adv. K. I.* 69.?
 Поза́волене, *n.* Erlaubnis, Einwilli-
 gung *f.*; з поза́воленя *P. I.* 75 mit Verlaub.
 Поза́во́лити, (-ля́ти), *v. a.* erlau-
 ben, gestatten, einwilligen.
 Поза́во́ня́ти, *s.* Подза́во́ня́ти. [grat, *m.*
 Поза́во́нок, -нка, *m.* Wirbel im Rück-
 Поза́во́но́чий, *a. pl.* -і ко́сто́вці
 Wirbelthiere, *pl.* (Vertebrata).
 Поза́вук, *m.* Nachhal, *m. Пол.*
 Поза́вдувати, *v. a.* со́бі an (Alles)
 nacheinander sich erinnern.
 Поза́гну́ца́ти ся, unter der Würde
 halten, verschmähen, (*K. Кв.* I. 53) *s.*
 Погну́ца́ти ся, *Кв.* 31. [Zeit.
 Поза́вдо́м, *adv. Шог.* 154 mit der
 Поза́вдха́ти, *v. n.* nacheinander cre-
 pieren.
 Поза́дїря, *n. s.* Термі́т, *Гол.* III. 380.
 Поза́до́роби́ти ся, *Ч. I.* 5, позадо-
 ро́вкати ся, поздраве́тувати ся *gr.* ein-
 ander grüssen; поздо́ров Бо́же! grüss
 dich (sie etc) Gott, Glück zu!
 Поза́дорові́ти, *v. n.* gesund werden.
 Поза́доровле́не, позадо́ровка́не, *S.*
n. Gruss, *m. C.*
 Поза́доровля́ти, *v. a.* grüssen.
 Поза́дрі́не, *n.* Blick, *m.* das Sehen, *Ог.* 90.
 По́здри́ти, *v. a.* erblicken. [*Reimw.*
 Поза́дуба́нок, -нка, *m. Гол.* III. 236
 Поза́дува́ти ся, sich aufblähen.
 По́веле́ня́ти, *v. a.* grün machen,
 III. I. 365. [grünen.]
 По́веле́ня́ти, *v. n.* grün werden,
 По́вем, *m.* Horizont, *m. Пол.*
 По́зем'є́ле, *Ков.* по́зем'є, *Зг. n.* Ter-
 rain, *n.* Oberfläche der Erde, *Зг.*
 По́зем'є́льний, *a.* — дїм Parterr-
 haus, *n. Нав.* [zontal, wagrecht.
 По́зем'ї́й, по́зем'ний, *Пол. a.* hori-
 По́зем'ниця́, *f. Пол.* die Wagrechte.
 По́земомі́рка, *f.* Schrottwage, *f. Пол.*
 По́заива́ти, *v. a.* zusammenrufen.

Позів, *m.* Ruf, Beruf, *m.* *K.* s. По-
рив; 2) *s.* Позов.

Позіване, *n.* Benennung, *f.* Name,
m.; 2) das Belangen vor Gericht, An-
klagen, Processieren.

Позивати, *v. a. s.* Позівати; vor Ge-
richt belangen, rufen.

Позивач, *Kn.* позиватель, *m.* Кля-
гер, *m.* (-ателька, *f.* Клягерин, *f.*).

Позивка, *f. s.* Позіване, *Кв.* 131.

Позівка, *f. K. s.* Позичка; на -иці,
на -іках ausgeliehen.

Позівна, *f. s.* Позівна, Позівка.

Позирати, *a. n.* hinschauen; по-
зирнути, позирнути, на щось auf
etw. den Blick werfen, hinblicken.

Позискане, *n.* das Gewinnen, Ge-
winn, *m.* [Придбати, *ГШ.*

Позискати, позискувати, *v. a. s.*

Позитивний, *a.* positiv. [гер, *K.*

Позичало, *m.* Gläubiger, Wuche-

Позичати, (-яти), *v. a.* leihen, bor-
gen, ausleihen.

Позичка, *f.* das Leihen, (*pl.* *Ш.* II.
3 das viele Ausleihen); Anleihe, *f.* Dar-
lehen, *n.*; 2) Schulden, *pl.* *Пр.* II. 335.

Позівати, *v. a.* gähnen. [zehren.

Поз'їдати, *v. a.* aufessen, fressen, ver-

Поз'їдати, *v. a.* auffessen, fressen, ver-

Позир, -ору, *m.* Blick, Hinblick, *m.*;
2) Aufmerksamkeit; Acht, Obacht, *f.*

дати *u. O.* geben; 3) Schein, das Ausse-
re; на — dem Sch. nach; 4) Aussehen,
n. Gestalt, *f.* Habitus, *m. B.*; 5) Statt-
lichkeit, Schönheit, Anmuth, *f.*

Позирний, *a.* scheinbar, *Пар.*; 2)
stattlich, schön, (*B.*).

Позирувати, *He.* позувати, *v. n.*
posieren, eine Pose, *e.* (steife, ausge-
suchte) Geberde annehmen, in solcher
sitzen, stehen. [bleiben.

Позиставати, позистати, *v. n.* übrig

Позисталисть, -ости, *f. BB.* Ueber-
bleibsel, *n.* Ueberrest, *m.*

Позихати, *v. n. s.* Позівати.

Позиходити ся, *Ш.* I. 351 *s.* По-
сходити (ся).

Позлежований, *a. MШ.* dh langes
Liegen verdorben, verlegen.

Поззиденський, *adv.* in grösster
Not, darband, *He.*

Позлітка, *f. s.* Позолітка.

Позлодійка, *f. M.* III. 27 Verdacht
u. Vorwurf des Raubes *u.* Diebstahles.

Позлодійкувати, *v. n.* einwenig
diebisch vorgehen, *Ст.* [diebisch.

По-злодійски, *adv.* nach Diebesart,
Позлорічити, *v. a. Sg.* fluchen,
schmähen. [zornig werden.

Позлостити ся, einwenig böse,

Позлостий, позлостий, *Зан.*

II. 406. *a. s.* Позлостити, -бчений.

Позлостовщина, *f. †* Haussteuer
1 злостий betragend.

Позмагати ся, in Streit gerathen.

Позмерти, *v. n. M. s.* Zавмерти.

Позмивати, *v. a.* abwaschen, ab-
spülen; *ptc.* позмитий *u.* позмиваний.

По-зміїний, *adv. He.* wie eine
Schlange. [menfegen — на куну.

Позмитати, *v. a.* abfegen; 2) zusam-

Позна, *f. s.* Пізна, пізна.

Познаємість, *Luts.* 155. познає-

мість, *MШ.* -ости, *f.* Bekanntschaft;
Kunde, *f.*

Познака, *f.* Anzeichen, *n. V.*

Познакомити, *v. a.* кого з ким,
з чим bekannt machen; jmdm die Be-
kanntschaft jmds verschaffen; — ся
mit jmdm, *m.* etw. bekannt werden, jmdn
kennen lernen.

По-знакѣ, *adv.* bekannt. [*c.* 237?

Познаменувати ся, з кимось *Др.*

Познаць, *Ш.* II. 270 *s.* Пізнати.

Позначати ся, merklich werden, *He.*

Позначити, *v. a. s.* Значити; 2)

v. n. helfen, *e.* Erleichterung verschaffen
(*Фр.*); 3) — ся *Кв.* 342 merklich klei-
ner werden. [schimpfen.

Позневажати ся, einander be-

Познихірочка, *f. Wein.* des ersten

u. jüngsten Kindes, *Марк.* 91.

Познівечувати, *v. a.* verderben.

Позов, *g.* позву, *m.* Berufung, Be-

scheidung, *f.* Belangen, *n.* Klage, *f.*

Позоліти, *v. a. s.* Золіти.

Позолітка, *f.* Flittergold, Rausch-
gold, *n. ГШ.* [*n.* Vergoldung, *f.*

Позолота, *f. С.* II. 155. позолочене,

Позолотити, позолочувати, *v. a.*

vergolden; позолочений, *ptc.* позолоті-
стий, *a. Кв.* 53 vergoldet, mit Gold gestickt.

Позьонки, *pl.* Johannisbeeren, *pl.*

Позор, *m. Кв.* 190. *Kn.* позора, *f. K.*
Schmach, Schande, *f.*

Позорій, *a. B. s.* Позірній 2) ansehnlich. [s. Опозоріти.

Позоріти, *Кн.* позорювати, *К. v. a.*

Позоріще, *n.* Schauspiel, *n.* (Фр.), (bes. e. schmähhliches, trauriges); Schauspiel, *m.* III. II. 108; Bühne, *f.* 185.

Позорлявий, *a.* T.scheinbar, trügerisch, Schein-. [schmähhlich, schimpfflich.

Позорній, *a. s.* Позірній 1); 2)

Позорниця, *f.* Schaubude, *f.* Theater, *n.*

Позорувати, *v. n. s.* Позирати, Acht geben. [erhellт werden.

Позоряти, *v. n. Me.* 437 erleuchtet,

Позринати, *v. n.* sich los. u. davon machen, *Кв.* 194. [schneiden.

Позривувати, *v. n.* nach u. nach ab-

Позрине, *n.* Blick, *m.* V.

Позрїти, *v. n. s.* Позирати.

Позсиняти, *v. n.* blau werden.

Позсувати, *v. a.* wegstreifen, -schieben; 2) до купї zusammenschieben, -rücken. [— ся Scharten bekommen.

Позубити, *v. a.* auszacken, zähneln;

Позумєнт, *m.* Posament, *n.* Borte, *f.*

Поз'являти ся, erscheinen, aufkommen (von vielen). [Bettlerin, *f.*

Пойда, *f.* Ч. IV. 30 Landstreicherin,

Пойменний, *a. ВВ.* dem Namen nach, Namen-; *adv.* -но В. nahmhaft.

Поймийти, *v. a.* mit Moos stopfen.

Поиншїти ся, sich verändern, *См.*

Пойотіваний, *a.* postjotirt, *Оц.* §. 8.

Поиск, *m. pl.* Пол. Suchen, Nachsuchen, *n.*

Пойскрованє, *n.* Пол. Funkeln, *n.*

Поисущий, *a. ТР.* 7. 31. 91.?

Пойд, *m.* поїдом їсти, заїсти ganz auf, verzehren, auffressen, *См.*; — вісти ся sich einbeissen um zu verschlingen.

Поїдати, *v. a. М.* III. 80* nagen, peinlich drücken.

Поїжа, *f.* Hader, Streit, *m. s.* Гризá,

Побїзд, *m.* leichtes Kutschenfahren; 2) fahrende Gesellschaft, Zug, *m.* Gefolge, *n.* Gefährten *pl.* bes. bei der Hochzeit, *Марх.* 113), *Кч.* 208. II. 65; 3) Kutsche, *f.* Wagen, *m.* [Hochzeitfolge, III. II. 133.

Поїзджанїн, *m. gew. pl.* fahrendes

Поїордановець, -вця, *m. Ф.* Nachlied am Jordanfeste, *n.*

Поїсти, *v. a.* (поїм, поїш u. поїсь, поїсть) s. Поз'їдати. [fahren, abfahren.

Поїхати, (поїду, поїдеш), *v. n.* hin-

Поїшки, *pl.* Caltha palustris. [*f. Зак.*

Покабáньщина, *f.* † Mahlgebühr,

Покадїти, *v. a.* etwas räuchern.

Покажчик, *m.* Index, Zeiger, Register, Ausweis, Katalog, *m.* Verzeichnis, *n.*

Побкаá, *m.* das Zeigen, Vorweisen, Unterweisung, *f.* Unterricht, *m.* III. II. 68; 2) Schau, Ausstellung, *f.*; 3) Anzeige. Denuntiation, *f.* He.

Показати, показувати, *v. a.* zeigen, weisen, hindeuten, unterweisen, vorzeigen, vortragen, lehren; — ся sich zeigen, sich sehen lassen, erscheinen, sich erweisen.

Показати, *v. a.* verderben; zerbrechen; — ся verderben werden; б) — ся toll, wüthend werden.

Показавий, *a.* ansehnlich, В.

Показний, *a.* concret, eclatant, handgreiflich, *ОП.*; 2) ansehnlich, hervorragend, prächtig.

Показник, *m.* Zeiger, *m.* В.

Покай, -аю, *m. s.* Покаянє.

Побкаль, *adv.* s. Побки. [нувати.

Покаменувати, *v. a. К. s.* Укамен-

Покамянцáне, *pl. s.* Камяничин.

Поканати, *v. a. III. II. 44 s.* Поконати.

Покáпати, *v. a.* einwenig tröpfeln, beträufeln; beflecken; — ся sich —

Покарамзїнувати, *v. n. К.* nach Karamsins Art schreiben.

Покарати, *v. a.* strafen, züchtigen.

Покарубїти, *Кол.* I. 196, (-буляти), *v. a.* burzelnd hin werfen.

Покартати, *v. a. s.* Картати.

Покаравити ся, runzlig, rissig werden, *Зак.*

Покарий, *a.* hoch gelegen; hügelig.

Покашлювати, *v. n.* husteln, bisweilen husten.

Покаянє, *n.* Reue; Busse, *f.*

Покайний, *a.* Buss-, Reue-

Покайник, покайник, *m.* Büsser, *m.* bussfertiger Sünder, *До.*

Покайниця, *f.* Büsserin, *f.*

Покаяти ся, Reue fühlen; Busse thun; sich bessern.

Побквап, *m.* Eile, Hast Beschleunigung, *f.* Т. без побквапу saumselig; 2) Rennen, *n.* [ger thun.

Поквапити ся, sich beeilen, eilig-

Поквільно, поквóлом, (-му), *adv.* langsam, gemach.

Покіскувати, *v. n.* Кенкувати.
Покервавити, *v. a.* mit Blut be-
flecken, blutig misshandeln.

Пóки, *conj.* bis, so lange, wie lange;
пóки сьвіт сóнця so lange die Sonne
scheint; пóки-що einstweilen, unter-
dessen, bis dahin.

Пóки, дай пóки (*d.* покій) кому́,
чому lasse jmdn etw. in Ruhe, lass' es
sein, gieb Ruh, thue es nicht weiter.

Поківати, *v. a. s.* Ківати.

Покивáч, *m. T.* Kopfnicker, *m.*

Пóкидъ, *f.* Auswurf, *m.* etwas Nichts-
nutziges, gemeines Gesindel.

Покідáти, покійнути, *v. a. weg-*,
hinwerfen; etw. aufgeben, fahren lassen;
wovon abstehen, einer Sache entsagen;
verlassen, liegen lassen; ablegen (*e.* Un-
art &)* — ся = положити ся (*v. d.* Kuh);
„покійнь-са́ни-бе́рї-виз“ *s.* Волосінка.

Пóкідька, *f.* geringfügige Sache,
Kleinigkeit, *f.* nichtiges Zeug, Tand, *m.*
Кв. 335. *К.*

Пóкиль, пóкиль, *conj. s.* Пóки. [ten.

Покійни́ти, *v. a. ungr.* gegen etw. rich-

Покінько, покідько, *m. H.* 122
(Rührmichnichtan) Taugenichts, *m.*

Покитіполе, *n.* distelähnliche Mann-
streu, (*Eryngium planum*).

Покі́цянь, *n.* das Betasten, Auf-
greifen im Bindekuchspiel.

Покі́цяти, *s.* Кі́цяти.

Покі́й, -о́ю, *m.* Frieden, *m.* Ruhe,
f. V.; 2) Zimmer, Gemach, *n.*; 3) *N.* des
Buchstabens П. [den, *M. + B.* 72; 2) *s. d.* folg.

Покі́йний, *a.* ruhig, friedlich, zuftie-

Покі́йник, (*d.* -ійничок), *m.* покій-
ниця, *f.* der (die) Verstorbene, Selige.

Покі́єшно, *adv. K. s.* Поко́єчно.

Покі́нчати ся, euden; покін́чити,
v. a. beendigen.

Покі́пніти, *v. n.* schmelzen.

Покі́рливий, покі́рний, *a.* de-
müthig, ergeben, unterwürfig, folgsam, *II.*

Покі́рливість, *M. I.* 29 покі́р-
ність, -ости, *f.* Demuth, Ergebenheit,
Unterwürfigkeit, *f.*

Покі́рник, *m.* Ergebener, erg. Diener.

Покі́є, -о́са, *m.* Schwaden, *m.*

Покі́єний, *a.* einträglich.

Пóклад, *m.* Schicht, *f.* Lager, *n.* Ab-
satz, *m.*; 2) Verdeck *e.* Schiffes, *n.*; 3)
einmal umgepflühtes Feld, *s.* Зябля;

4) — дїла *He.* Organisation, Verfassung,
f. System, *n.* — душі *См.* Anlage, Stim-
mung, Gemüthsart, *f.*; 5) Schatz, *m.* De-
positum *n. Term.*; 6) *H.* 232 *s.* Покладок.

Пóкладъ, *f. He. (n. 202)* Stellung,
Lage, *s. d.* vor. 4).

Покладáти, покла́сти, *v. a.* hinle-
gen, -stellen, -setzen; ко́го jmdn hin-
legen um ihn zu prügeln; — покло́ни
III. I. 286. *АД. II.* 11 fussfällige Ver-
beugungen machen, *f.* grüssen; — пі-
лю́ *e.* Acker stürzen, zum ersten Male
umbrechen; — га́дку на ко́го auf jmdn
den Verdacht lenken; — наді́ю в кі́м,
в чім auf jmdn, auf etw. seine Hoffnung
setzen; — во сні́ *K.* träumen; 2) —
ся за щось: за пана etc. sich für jmdn
ausgeben; б) etw. unternehmen; с) —
ся worauf eingehen, einverstanden sein;
sich legen etc. [leger, *m. Term.*

Покладáтель, *m.* Deponent, Nieder-
Покладни́, *pl.* Führung der Neu-
vermählten zum Hochzeitbette, *R.* 147
Haltung des Beilagers (als feierliche
Vollziehung der Vermählung).

Покладли́вий, *a.* gefügig, gehor-
sam, ergeben; 2) besonnen, bedächtig,
K.; 3) weitläufig, weitschweifig, *K.*

Покладни́й, *a.* bequem; 2) — грим
bar liegendes Geld; *pl.* Depositengel-
der, *Term.*

Покладни́чий, *a. Term.* Depositen-.
Пóкладок, -дка, *m. gew. pl.* Ei, (bes.
des Hausgeflügels).

Покла́жа, *f.* Habseligkeit, Habe, *f.*
Schatz, *m. Мак.*; Ladung, Fracht, *f.*

Покла́няти ся, *s.* Покло́нити ся.
Покла́сти, (покладу́, покладеш)
s. Покладáти.

Покла́пати, *v. a. s.* Клепа́ти.

Пóклеп, *m.* Verleumdung, *f. Пол.*;
2) Anklage, *f. H.* 143.

Покле́пник, *m.* Verleumder, *m.*

Покла́гати, *v. n.* мо́же ще — kann
noch leidlich weiter leben. [gehen.

Поклі́вати, *v. n. Зак. §.* schnell weg-

Пóклик, *m.* Ruf, Zuruf, Aufruf, *m.*

Покли́канє, *n.* Beruf, *m.* 2) Einbe-
rufung, *f.*

Поклі́кати, поклі́кувати, (-і́кну-
ти), *v. a.* rufen, bescheiden, einberufen;
a. n. — на ко́го vor Gericht jmdn an-
zeigen, (*Фр.*) — ся на ко́го, на що

sich berufen.

Поклинкувати, поклинцювати, *v. a.* mit keilförmigen Pflöcken beschlagen, bekeilen. [spitzig.]

Поклинчастий, *a. K.* keilförmig, Поклич, (*іч*), *f. Фр.* Einberufung, *f.*

2) *s.* Погололка; 3) *s.* Драча 2) (*Фр.*)

Поклін, -ону, *m.* Verbeugung, Verneigung, Aufwartung, *f.* Gruss, *m.* Bückling; *m.* покльомом припасти (до когь) *Ф.* fussfällig sich vor jmdm verbeugen; ити до когь з покльомом jmdm mit einer ergebenen Bitte angehen; покльони класты, бйти fussfällige (rituelle) Verbeugungen machen; на поклін *Ф.* zum Gruss, als Zueignung: посилати & щось комусь.

Покліп, покліпник, & *K. s.* Поклеп &

Покліпувати, *v. n. s.* Кліпати.

Покліть, *f.* hölzernes Gerüst der Egge. [дить?

Покліч, *Ф.* громовий тьпір — хб-

Покльнене, покльньство, *Др.* 3г. *n.* Anbetung, Verehrung, *f.*

Покльнити, *v. a.* beugen; щось комусь *Ф.* widmen, dedicieren, zueignen; — ся комуь vor jmdm sich verbeugen, jmdm anbeten, verehren; — ся до когь, комуь jmdm grüssen, jmdm den Gruss entbieten. [lehrer; Anhänger, *m.*

Покльнник, *m. Св.* Anbeter, Ver-

Покльнниця, *f. K.* Anbeterin, Verehrerin, Anhängerin, *f.*

Покля, *conj. s.* Пьки, *Luts.* 162; покля — закля so lange als, bis, *Ог.* 211.

Покляте, *n. K. s.* Клятьба. [(Ф.) (В.)]

Покльміть, *f.* Kennzeichen, *n.* Spur, *f.*

Покльмити, *v. a.* wahrnehmen, auf die Spur von etw. kommen. [mung, *f.*

Покльміване, *n. Пол.* Wahrnehmung, Ziererei machen, *Kn.*

Покльвірати, *v. a.* rauh machen, verunstalten.

Покльвач, *m. s.* Дятель.

Покльвувати, *v. n.* rochen, schlagen.

Покльвий, (покольвий), *a.* Zimmer; *s. a. m.* Kammerdiener, *m. s. a. f.* -ва Kammerzofe; -ий песьик Schosshündchen, *n. Пол.*

Покльвка, *f.* Kammerzofe, *f.* Stubenmädchen, *n. adj.* покльвичин.

Покльк, *m. dim.* kleines Zimmer.

Покльти, *v. a. TP.* 9. когь, що jmdm Ruhe gewähren, Ruhestätte verschaffen; — ся ausruhen, ruhen.

Покльсати, (-лихати), *v. a.* wiegen (in e. Wiege), sanft hin u. her bewegen. [Volksstamm, *m.* Herkunft, *f.*

Покльне, *n.* Geschlecht, *n.* Stamm,

Покльнець, -нця, *m. П. n.* 89 der e. kurze bis zu den Knien reichende Kleidung trägt, *s.* Голокольнець.

Покльнник, *m.* Ueberrock, -zieher, *m.*; 2) grosser Topf.

Покльниця, *pl.* lange wollene Fussesocken, Kniewärmer, *pl.*

Покльдне, *s. a. n.* † Fesselgeld für den дйтський.

Покльсати ся, Aehren bekommen.

Покльти, *v. a.* zer-spalten; viel stossen, stechen, abstechen, abschlachten.

Покльтити, покльчувати, *v. a.* trüben, verwirren, stören, ein wenig durchprügeln. [лотушкою.]

Покльцькати, *v. a.* rühren (ко-

Покльшкати, *v. a.* stören, stossen, schlagen. [Mantgebühr, *f.* Зак.

Покльщина, *f.* † Alt Durchfahrt-

Покльядь, *f. Ф.* Schlussverse der коляда als Glückwunsch, *pl.*

Покльон, -она, *m.* Anfang, Uranfang, *m.* з покль-вікуь seit, von dem Urbeginne der Welt.

Покльнати, *v. a. III. II.* 44. überwinden, bewältigen, todtschlagen.

Покльече, *n.* (-ече, *m.*) Ende, *n.* на покльечу am äussersten Ende, ganz hinter. [lich, übrigens.]

Покльечно, *adv.* endlich, schliess-

Покльяти, *v. a.* nacheinander graben.

Покльпати, *v. a.* ногомаи mit Füssen treten, schlagen. [menrechen.]

Покльпти, *v. a.* in Feimen zusam-

Покльор, *m.* Nachwuchs, *m.*; 2) Zwitterding, *n.* Bastard, *m.* rhachitisches Kind, (Ф.)

Покльора, *f. s.* Покльрлівість.

Покльрене, *n.* Unterwerfung, Be-zwingung, *f.* [Spross, *m.*

Покльренко, -нка, *m.* Nachkomme,

Покльренство, *n.* Nachkommen-schaft, *f.*

Покльствати, *v. n. P. I.* 89 und — ся (чи) etwas vortheilhaft benützen, Nutzen, Genuss, Vortheil wo-

- von haben. [berer, *m.*
 Покоритель, *m.* Bezwinger, Ero-
 Покорити, *v. a.* demüthigen, un-
 terjochen, bezwingen; — ся sich de-
 müthigen, unterliegen, sich für besiegt
 erklären. [milch, *f.*
 Покорм, -му, *m. P. I.* 134 Mutter.
 Покормити, *v. a.* zu essen geben,
 füttern, säugen.
 Покоробити ся, *s.* Попачити ся.
 Покоротити, *v. a.* kürzer machen,
 ver-, abkürzen; — ся kürzer werden.
 Покороткий, *a.* zu kurz.
 Покороче, *n. H. III. s.* Скороче.
 Покорствувати, *v. n. C. II.* 185.
gr. gehorchen, folgsam sein. [скортити.
 Покортити, *v. n. Кв.* 421 *s.* Кортити,
 Покорчити, *v. a.* krampfhaft zu-
 sammenziehen *s.* Корчити; — ся zu-
 sammenschrumpfen.
 Покосити, *v. a.* einwenig mähen;
 2) alles völlig abmähen.
 Покосом, *adv. H.* 222 *s.* Поботом?
 Покост, -осту, *m.* Firnis, *m.*
 Покость, *f. Гол. III.* 107 Muschel,
f. Perlmutter, *n.*?
 Покостити, *v. a. Гол. III.* 28 — жу-
 ковіню ein-, auslegen, schmücken;
vgl. Кість. [kieren.
 Покостувати, *v. a.* firnissen, lak-
 Покот, -ота, *m.* ein Hundename,
ВГ. 141. [Abdachung, *f. Кв. 62. М. III. 14.*
 Покот, -оту, *m.* Seitenabhang, *m.*
 Покотигній, -оя, *m.* Pillenwähler,
m. (Sisyphus).
 Покотигоршок, -шка, *m. Нс.*
 61. *e.* Fabelname: Erbse roller, *m. [II.*
 Покотиболе, *m. s.* Перекотиполе.
 Покотити, (покочу, покотити), *v. a.*
 hinwälzen, -rollen, -schieben; *— роги
 sterben; — ся sich herabwälzen; aus-
 einanderfallen. [lotonfeuer, *n.*
 Покотівий, *a.* -а пальо́а, *Кл. Ре.*
 Покотьоло, *n. C.* Kreisel, *n.* runde
 Scheibe zum Rollen.
 Покотом, за —, *adv.* nach der Reihe,
 nach der Ordnung; hingestreckt.
 Покотити, *v. a. М. II.* 99 *когó* lieb
 gewinnen, sich in jmdn verlieben.
 Покотувати, *v. a. s.* Покушати.
 Покрагати, *v. a. s.* Покраяти (*B.*).
 Покрадіємци, *adv.* verstorhen,
 heimlich. [berer, *m.*
 Покража, *m.* Fall eines Diebstahls, *m.*
 По-кра́й, *praep. m. d. Genit.* am
 Rande, entlang.
 Покра́йниці, *pl. s.* Відко́си.
 Покра́йці, *pl.* Backenzähne, *pl.*
 Покра́ка, *f.* verkrüppelter, ver-
 krümmter Mensch.
 Покра́кати, *v. n.* einwenig krächzen.
 Покра́пувати *v. n.* tröpfeln (*v.*
 Regen).
 Покра́са, *f.* Zierat, *m. Ол. pl. Cm.*
 äussere Zier; Schönheiten *e.* Gedichtes,
pl. B; 2) Hemd der entjungferten Braut
 mit dem rothen Blutfleck vom zerrisse-
 nen Hymen, *Ч. IV.* 453. *II.* 62.
 Покра́сити, *v. a.* zieren, schön färben.
 Покра́сич, *m. Нс. Пр. XI.* (1) 122
 Feuerstange, *f.* [*v. n.* schöner werden.
 Покра́снити, (-сїти), покра́снати,
 Покра́сти, (покра́ду, покра́деш),
v. a. nach u. nach viel wegstehlen.
 Покра́сувати ся, schön, prächtig
 auftreten, *Кв. 84.* [zerkratzen.
 Покра́чтити ся, einander raufen u.
 Покра́яти, *v. a.* in Stücke schnei-
 den, zerschneiden. [verwandt.
 Покра́вний, покра́вний, *a. Гол.*
 Покра́ята, (*d.* -я́тка), *f. Гол. III.*
 368 künstl. Blume od. Pfauenfeder als
 Schmuck für den Hut, *bes. des Bräutigams.*
 Покра́пити ся, *Нс. s.* Покра́пи-
 ти (ся).
 Покра́стословити ся, *Мх.* einan-
 der den Gruss „Сла́ва Иису́у Христу́“
 zurufen; Покра́стословити ся, *s.* Похра́стословити ся.
 Покра́вляльниця, *f. М. II.* 199 *s.*
 Покра́вало; 2) —, покра́вляльниця *Ч.*
 IV. 367 die Braut, welche eben unter
 die Haube gebracht wird, die Frauen-
 kopfbedeckung annehmen soll.
 Покра́вало, (-я́ло), *n.* Schleier,
m. Hülle, Decke, *f.* Tuch & zum Bedek-
 ken, zum Verhüllen. [hüllen, Bedeckung, *f.*
 Покра́вляне, *n.* das Bedecken, Ver-
 Покра́вляти, *v. a.* be-, zudecken,
 verhüllen; überziehen; decken (*ко́шта,*
видáтки); vertuschen; 2) — ся sich
 verbergen, *s.* verstecken, zugedeckt wer-
 den *M. II.* 98; *b)* ся з *ким* mit jmdm
 Beischlaf pflegen; *c)* von *d.* Mädchen,
 das schwanger wird, da es die Frauen-
 haube annehmen muss. [bill, *f.*
 Покра́вджене, *n.* Unrecht, *n.* Un-

- Покривдати, *v. a.* Unrecht zufügen.
 Покривий, *a.* etwas krumm.
 Покривити, *v. a.* krümmen, krumm machen; — душею verrathen, einer unehrlichen That schuldig werden, wortbrüchig sein, *Kv.* 133.
 Покриву́лити, (-уляти), *v. a.* § krumm machen, *k.* fahren etc.
 Покрик, *m.* Zuruf, Aufruf, *C.* II. 139., Schrei, *m.* *Ст.* s. Поклик.
 Покривкнути, (-кнугти, *Ст.*), *v. n.* laut rufen, aufschreien.
 Покритé, *n.* Bedeckung; *Deckung (der Kosten), *f.* Dach, *n.* Ueberzug, *m.*
 Покрїти, *s.* Покривати.
 Покритка, *f.* ein verführtes Mädchen, *s.* Покривати 2) б) с).
 Покритюк, *m.* Sohn einer покритка.
 Покричати, *v. n.* на когó jmdm rügend zurufen. [stückeln.
 Покришіти, *v. a.* zerbröckeln, zer-
 Покришка, *f.* Deckel, *m.* Stürze, *f.*
 Покривéльщик, *m.* Под. Dachdecker, *m.*
 Покривлі, *f.* Dach, *n.* *He.*
 Покривний, *a.* *Ог.* s. Покривний.
 Покрїй, -бю, *m.* Schnitt, (e. Kleides etc) Schlag, *m.* Façon, *f.*
 Покрїмка, *f.* *Ст.* 221 s. Крайка.
 Покрїпїти, (-плїти), *a. a.* stärken, erquicken; — ся sich — —, sich mit e. Essen laben. [kung, *f.*
 Покрїплена, *n.* Stärkung, Erquik-
 Покрѳва, *f. s.* Покривало; 2) Святá —, (*d.* Покрѳвонька), Fest des Schutzes der heil. Jungfrau am 1. Oct. *a.* St.
 Покрѳвїти, *v. a. s.* Покрѳвїти.
 Покрѳвїний, *a.* *АД.* I. 208 = покрїтий gedeckt.
 Покрѳвїтель, *m.* Beschützer, Protector, Gönner, *m.* (-їтелька. *f.* in, *f.*).
 Покрѳвїтельство, *n.* Schutz, *m.* Protectorat, *n.*
 Покрѳвскїй, *a.* zu Покрѳва 2) geh.
 Покрѳївник, *m.* (-ївница, -ївня, *f.*) Hecken Sperling, *m.* (Accentor modularis); 2) Grasmücke, *f.* (Sylvia).
 Покрѳїти, (-плїти), *v. a.* besprengen, beträufeln. [suchen, §.
 Покрѳшнювати ся, sich e. Platz
 Покрѳїни, *pl.* покрупанка, *f.* Mehl (feinere Graupen) aus den (gröberer) Graupen ausgesiebt, *n. s.* Підкрѳ-
- пїни (*Фр.*); 2) -ини, körniger Honig (*B.*).
 Покрупїти, *v. a.* мукѳ. grob mahlen.
 Покрут, *m.* *He.* покрѳченє, *n.* Um-drehung, *f.*
 Покрутїти, покрѳчувати, покрутнїти, *P.* II. 131. покрѳчувати, *v. a.* um-drehen; kräuseln.
 Покрѳтѳкувати ся, (-крѳтѳкувати ся), sich in angebllicher Vielgeschäftigkeit umher drehen. [schling, *m.*
 Покрѳч, *m.* *Левч.* s. Покор 2) Мі-
 Покрѳчий, *a.* *He.* verdreht, verzerrt, verworren.
 Покрушіти, *v. a. s.* Покришити zerknirschen, zermalmen.
 Покувати, *s.* Покўти.
 Покўда, *adv.* s. Дѳкуда.
 Покўдова, *conj.* *Me.* 441. *АД.* I. 250. *gr.* s. Покї.
 Покўль, *conj.* s. Покї (ль). [reusis.
 Покўлець, -ля, *m.* Lycosa syngo-
 Покўмати ся, in Gevatterschaft treten, jmds кум werden.
 Покундѳсити, *v. a.* arg zerzausen, s. Поколѳкати. [gang im Kaufe, *m.*
 Покуп, *m.* das Kaufen, Absatz, Ab-
 Покупати, *v. a.* ausbaden.
 Покупач, *Под.* покўпель, *He.* пѳ-
 купець, -ця, покўпник, *Зг.* *m.* Käufer, Kunde, *m.*
 Покупїти, *v. a.* kaufen, einkaufen.
 Покупнїй, *a.* zu kaufen gesucht, guten Abgang, gute Nachfrage habend; 2) gekauft, angekauft, *Kv.* 163.
 Покур, *m.* Покор 2).
 Покурѳан, *m.* Art Pilz, (*B.*).
 Покурїти, *v. n.* einwenig rauchen.
 Покуртїти, *v. a. s.* Покоротїти.
 Покурч, *m.* *Ст.* s. Покрѳч, покрѳка.
 Покўрячий, *adv.* *H.* 174 wie ein Huhn.
 Покўса, *f.* Versuchung; *f.* [sen haben.
 Покўсати, *v. a.* zer-beissen, gebis-
 Покўсити ся, *K.* sich erkünnen, trachten, der Versuchung unterliegen.
 Покўт, *m.* *Ф.* s. Покўте 1).
 Покўть, *m.* (*R.* 31) Hausgott, Penat, *m.*
 Покўта, *f.* Busse, *f.*
 Покўтар, *m.* *Оп.* s. Покаянник.
 Покўтати, *s.* Закўтати.
 Покўте, *n.* Ehrenplatz im Winkel rechts beim Eingang in d. Bauernhütte, *m.*; 2) Land am Прут Чѳремош bis

zum Дністрів als nördl. Grenze, *Оз.* 19. *Кол.* I. 3. 17. 339.

Покўти, *v. a.* schmieden; beschlagen; in Fesseln schlagen. [men, toben.

Покўтїти, *v. n.* III. II. 45 *gr.* schwär.

Покўтний, *a.* Winkel.

Покўтничий, *a.* *См.* s. Покаянный.

Покўтувати, *v. n.* büssen.

Покўтянін, *m.* Einwohner des Покўте 2). [aus II.

Покўцкїй, *a.* zu Покўте; 2) geh.,

Покўховщина, *f.* покўховне, *s. a. n.* Ausschanksteuer, *f. K.*

Покўшане, *n.* das Kosten: Untersuchen einer Speise mittels des Geschmacks. [einwenig essen.

Покўшати, *v. a.* kosten, verkosten,

Пол, *gen.* полу u. пола *m. K.* II. 54 Geschlecht (als Sexus), *n.* Geburt, *f.* Stand, *m.*

Полá, *f.* Vorderstück e. Kleides, *n.* Schoss, Rockschoß, *m.*; 2) dicker ungetheilter Felsen, *У.* grosses Stück Brotes, *Мак.* II. 40; 3) Bestandtheil des Webstuhles; 4) *s.* Місячка, (*B.*); 5) Lage, *f.* Verhältnis, *n.*; прóти своєї полі, nach seinem Vermögen „strecke dich nach der Decke“. [wohnend, Elbe.

Полáбскїй, *a.* an der Elbe (Лáба)

Полáгáти, *v. a.* щось на щось: грóшї, здоровле & legen, verwenden,

Полáгна, *f.* Pelagia. [opfern.

Полáгода, *f.* *s.* Злáгода.

Полáгодити, *v. a.* zuwege bringen, ordnen, herstellen; ausrüsten, herrichten, in Bereitschaft halten, bereiten III. I. 377.

Пóлад, *m. H.* 129 Verbesserung, Berichtigung, *f.*

Полáдити, полáднати, *v. a.* herstellen ausbessern; — ся з ким, mit jmdm verabreden, feststellen *Кч.* 103.; sich vertragen *Кв.* 42.

Пóлаз, *m. Га.* II. 13. jedes im Adventfasten (пїлїпївка), vorkommende Fest, also 4 mal.

Полáзник, полáздець, -зця, *m.* die Person, welche an den Tagen des полáз als die erste den Hofraum durchschreitet, od. sonst an e. grossen Feste zuerst in die Stube kommt mit guter od. schlechter Vorbedeutung.

Полáкомити, *ся, s.* Злáкомити ся.

Полáмáти, полáмнўти *АД.* I. 211, *v. a. s.* Полóмáти; — бчи nur die Augen

zum Schlummer schliessen (nicht recht schlafen).

Полáнўжне, *s. a. n.* Kettengeld, *n.*

Полáпати, *v. a.* greifen, fassen, tappen, *s.* Помáццати; fangen; 2) — ся *be-greifen, hinters Licht kommen, sich zu-rechtfinden. [tappend, herumtastend.

Пóлапки, *K.* полáпцем, *Гр.* *adv.*

Полáсити ся, *Левц.* полáсувáти ся на що *s.* Злáкомити ся; *v. n.* naschen.

Полáскавїйшáти, *v. n.* in günsti-gere Stimmung kommen, III.

Полáскати, *v. a.* streicheln, *См.* *s.* Поглáдити.

Полáтáйко, полáтўх, *m.* Flicker: Schuh-, Töpferflicker, *m.* Schneiderlein, *n.*

Полáтáти, *v. a.* flicken, ausbessern, reparieren; *erträglich machen; — дўшу das Herz erleichtern *С.* II. 57.

Полáтки, *pl.* Bett, *n.* Lagerstätte, *f.*

Полáтнїти, *v. a. s.* Лáтáти.

Полáяти, *v. a.* schelten, rügen; — ся Scheltworte wechseln; 2) *v. n.* etwas

Пóлба, *f.* Triticum spelta. [bellen.

Полъгувáти, *v. n.* nachlassen, will-fahren, *Сб.* I. 332., — комў, чомў *K.*

I. 61 auf jmdn (etw.) Rücksicht nehmen, jmds schonen, jmdm nachgeben, *vgl.* Пїльга.

Пóле, *n.* Feld, Gefilde, *n.*; 2) Raum; Wirkungskreis, *m.*; † — заповїсти den Krieg verkünden, erklären, заповїдане — Schlachtfeld, u. Wahlstatt, *f.*, — прий-мáти die Schlacht annehmen, *КУ.*; на полáх in den Ebenen (*срр.* в гóрах).

Полéбезáти, *v. n.* *Кч.* etwas plau-Полéва, *f. s.* Полява. [schen.

Полéвїй, & *s.* Польовїй &.

Полéвїк, *m.* Feldspath, Orthoklas, *m.*

Полéгка, *Ф.* полéгкїсть, -ости, *АД.* I. 91, *f.* Erleichterung, Linderung, *f.* — думї Friede, *m. Ос.* (61) III. 25.

Пóлегкїй, *a.* zu leicht; пó-легки, *adv.* leicht, sanft. [*He.* *s. d.* folg.

Полéглий, *a.* niedergesenkt-, liegend

Полéглиця, *f.* das Getreide (die Saat) welches sich gelagert hat u. dadh verdorben ist.

Полéгнути, *v. n. s.* Поленўти.

Пó-лéгнїкї, (*гóцькї*), *adv.* leicht, sanft, zart; allmählich, *У.*

Пóлегша, *f. ВВ.* *s.* Полéкша.

Полéгшáти, *v. n.* leichter werden;

Erleichterung, Linderung empfinden, (*gew. impers.*). [kaum.]

По-лѣдѡа, (-и), *adv.* schwerlich, Полѣдиця, *f.* Гол. III. 73 s. Гололѣдиця, ожелѣда.

Полежѡй, полежѡк, *H.* 212, полежѡй, *m. s.* Лѣжень 1), Bequemlichkeitsfreund, Weichling, *m.*

Полежѡале, *s. n. a.* Lagerzins, *m.*

Полежѡати, *v. n.* etwas liegen, ausruhen. [schneller geschmolzen ist, *pl.*

Пблѣзи, *pl.* Stellen wo der Schnee

Полѣкша, *Фр.* полѣкшина (*d.* -йночка), *f.* полѣкшине, *n. W.* s. Пильга.

Полелѡ, *n.* „Пр. „IX. 220 myth. Götterwesen.

Пбленѡ, *n.* das Jäten.

Поленѡти, *v. n.* weg-, fort-, dahin-fliegen, -fliehen, *Oz.* 92.

Пблепо! *int.* komm doch!

Пблет, -у, *m.* Flug, Schwung, *m.*

Полетѡти, (полечѡу, полетѡш), *v. n.* wegfiegen, dahineilen.

Полѣтний, *a.* -е слово geflügelt, *Kl.*

Полѣток, -тка, *m.* — солонѡни Speckseite, *f.*

Полѣтка, *f. s.* Полѣкша.

По-лѣкшѡу, *adv.* leicht hinnehmend, auf die leichte Achsel nehmend.

Пблѣчко, *n. dim. s.* Пбле, kleines liebes Feld. [diff.]

Полѡвѡвий цѡвѡт, *Digitalis gran-*

Пользѡвѡтий, пользѡчий, *a. s.* Пбжитѡчвий; heilsam.

Пблѡзувати, *v. a. gr.* ourieren, heilen.

Полѡ, *pl. s.* Пил, *He. Пр.* XI. (1) 68.

Пблив, *m. gew. pl.* пбливи вдѡрили з нѣй bei ihr fand statt ein Abortus, eine Fehlgeburt.

Полѡва, *f.* Glasur, *f.* Email, *n.* Пол.

Полѡвѡйчик, *m.* Begiesser, *m.* (*Bein.* des Regens).

Полѡвѡльницѡя, полѡвѡльнѡя, *f. s.* Зѡльницѡя, Beuchfass, *n.;* 2) Art Gefѡss des Webers.

Полѡваник, *m.* Giesskanne, *f.*

Полѡвати, *v. a.* begiessen; полѡвѡваний понедѡлок der Ostermontag an d. man sich zum Scherz begiesst; -ий (-ѡвѡний) горнець mit Glasur iber-gossen, iberzogen, glasirt.

Пбливка, *f.* das Begiessen; 2) Suppe, Brѡhe, *f.*

Малоруско-нѡмецкѡй Словар.

Полѡвода, *f.* Лѣв. s. Половѡде, *Зак.*

Полѡвѡвник, *m.* Verfertiger, Tѡrfer des mit Glasur iberzogenen Geschirres, *m.* [sich mit jmdm verbinden.]

Полѡгѡти ся з ким *III.* I. 66 §.

Полѡгѡч, *m.* §. der Verbundene, Vertraute, Helfershelfer, Anh鋅nger, *m.* *Kv.* 313. *Гр.* [lecken.]

Полѡзѡти, *v. a.* be-lecken, einwenig

Полѡзѡкати, *v. n.* *B.* (*Пр.* VII. 732) mit der Lѡffel an den Rand der Schѡssel beim Essen anstreichen, ?

Пблик, *m.* полѡка, *f.* Zeichen, Merkmal, *n.;* 2) s. Личѡна, нечѣмна — ; 3)

pl. пбликѡ Art Stickerѡi an d. Hemd鋅rmeln e. M鋅dchens, *Oc.* (61) XII. 27.

Полѡн, полѡнь, -у, *m.* Wermut, *m.* (*Artemisia absinthium*); *adj.* полѡнѡвий Wermut.

Полѡна, *f. s.* Павлѡна, Paulina.

Полѡнатѡ, *v. n. K.* II. 34 s. Полѡнѡти.

Полѡнець, -нцѡя, *m.* *Artemisia austriaca.* [sinth, *n.*

Полѡнѡвка, *f.* Wermutliquer, Ab-

Полѡнѡти, *v. n. s.* Поленѡти.

Полѡнчик, *m.* *Gnaphalium arv.*

Полѡнѡти, *v. n.* verschossen, verbleichen; dahin schwinden, -welken.

Пблѡск, *m.* полѡскуване, *n.* das Ergl鋅nzen, Schein, Schimmer, *m. U.*

Полѡска, *f.* Kahlfliege, *f.* (*Psila*).

Полѡскувати, *v. n.* ergl鋅nzen, schimmern. [wechseln, *K.*

Полѡстувѡти ся з ким, Briefe

Полѡти, *v. a. s.* Полѡвати.

Полѡтѡця, *f. s.* Повѡтѡця.

Полѡцѡя, (*d.* -ѡчка), *f.* Wandbrett, Regal, Schѡsselbrett; 2) Pflugohr, *n.;* 3) Rockschock, *m. s.* Полѡ 1); 4) Katzenklee, *m.* (*Trifolium arv.*).

Полѡче, *n.* Porträt, Conterfei, *n.* *III.*

Полѡчник, *m.* Ohrfeige, Maulschelle, *f.* lassen, verlassen.

Полѡшѡти, (-ѡти), *v. a.* zurick-

Полѡшне, *s. a. n.* gestohlenes Gut, womit man e. Dieb iberfѡhren kann, *corpus delicti.*

Полѡбѡчок, *s.* Полѡбѡчок.

Пблив, -ѡву, *m.* Fang, *m.* *Vax.*

Полѡвѡти, *v. n.* комѡу jmdm Erleichterung, Linderung verschaffen, nachgeben, nachlassen; полѡвѡщѡй, *a.* lindernd, *B.*

Полівка, *f.* freies Feld, *K.* I. 35.
 Полівний, *s. a. m.* *N.* е. полоніна.
 Поліг, -бгу, *m.* Bettvorhang, *m.* C. II. 201; 2) *pl.* поліги *Пар.* с. Злогі; жати на поліг (поліж (В.)) das Getreide in Gelegen schneiden. [denstück, *n.*
 Полідвиця, *f.* Lendenbraten, *m.* Len-
 Поліжницья, *f.* Wöchnerin, Kindbet-
 терин, *f.* [*n.* anstalt, *f.* Term.
 Поліжничий, *a.* — дім Gebärhaus,
 Полівний, *a.* H. 113?
 Полівун, *m.* Ч. II. 250 der (auf den Knieen) hin kriechende.
 Полізти, (полізу, полізеш), полізати, *P.* I. 45, *v. n.* hinaufklettern, steigen kriechen; 2) herab, hin-. [хобник.
 Полій, *m.* Mentha aquatica; 2) *s.* Бло-
 Поліно, (*d.* полінце, *aug.* полініка, *f.*), *n.* ein Stück, e. Scheitel Holz.
 Полінувати ся, zu träge sein für e. Arbeit.
 Поліп, *m.* Polyr, *m.* [streichen.
 Поліпїти, *v. a.* bekleben, mit Lehm an-
 Поліпшїти, *v. n. s.* Получшати.
 Полірувати, *v. a.* polieren. [*m.*
 Полірчий лупець, *m.* Polierschiefer.
 Полісун, *m. s.* Лісовик; *Вейн.* des heil. Юрій Ч. I. 171 „der Bergesalte“, Waldhüter, *m.*
 Полісук, *m.* Гол. I. 684 s. Полішук.
 Політаври, *pl.* Art Musikinstru-
 менте.
 Політати, *v. n.* (сніг &) von Zeit zu Zeit schütt fallen.; 2) hin u. her einwenig flattern.
 Політе, *n.* das günstige, gedeihliche Jahr für das Gerathen des Getreides & — на щось; das Gedeihen, Fruchtbarkeit, *f.*; 2) *s.* Пільга.
 Політерувати, *v. a.* politieren. [ний.
 Політика, *f.* Politik, *f. adj.* політич-
 Політикан, *m.* politisierender Gros-
 sprecher. [politischer Oekonomist.
 Політико-економіст, *m.* *Kn.*
 Політикувати, *v. n.* politisieren; 2) überaus höflich thun, Ziererei machen; — ся *Kn.* 16 einander Gefälligkeiten nach der Etikette erweisen, diplomatisieren.
 Політиця, *f. s.* Повитиця.
 Політичка, *f. s.* Гарасівка.
 Політний, *a.* — контракт Nutzniessungsvertrag, Pachtvertrag, *m.* (für je ein Jahr).

Політник, *m.* Arbeiter in d. Früh-
 lings- u. Sommerzeit, *m.* He.
 Політниця, *f. s.* Половільниця.
 Політок, -тку, *m. s.* Політе 1); 2) der Theil des Feldes welches ein Jahr benutzt wird; 3) der Ertrag eines Jahres von e. Felde; на політки дати поле etc. кому jmdm das Feld etc. nur Nutzniessung auf Jahre überlassen; 4) Jahresring bei Bäumen, *m.*
 Політура, *f.* Politur, *f.*
 Політуха, *f.* Пол. Flugeichhörnchen, *n.* (Pteromys volans). [laufend.
 Політучий, *a.* unruhig hin u. her
 Поліца, *f.* Polizze, *f.*
 Поліцай, (-айник), *m.* Polizeidiener, Wachmann, *m. adj.* поліцайский (-ійский). [ний polizeilich.
 Поліция, *f.* Polizei, *f. adj.* поліцій-
 Пóлч, *f.* Ч. IV. 3. Heilung, *f.*
 I. Полічїти, *v. a.* curieren, heilen, *Kn.* — ся sich —
 II. Полічїти, *v. a.* zählen, berechnen; неполічїмий, *a.* V. unberechenbar.
 Полк, *m.* Regiment, *n.* Heeresabtheilung, *f. adj.* полковий.
 Пóлка, *f.* АД. I. 171 Pfannendeckel am Schiessgewehr, *m.* Pfanne, *f.*
 Пóлька, *f.* Polin, *f.*; 2) langer Kaftan der Kleinbürgerfrauen. [ments, Oberst, *m.*
 Полкóвник, *m.* Commandant e. Regi-
 Полковникувати, *v. n.* полковник sein.
 Полкóвниця, полкóвника, Ч. V. 811 Gattin des полкóвник, Oberstin, *f.* [вник.
 Полковниче, *n.* Ме. 399 s. Полкó-
 Полковничий, *a.* АД. II. 10 des полкóвник, Obersten-
 Полковбдець, -дця, *m.* Anführer e. Heeres, Feldherr, *m.*
 Пóльний, *a. s.* Пільний; 2) *s. a. m. s.* Польовий 3) (Фр.).
 Пóльнїти, *v. n.* Пт. s. Поленїти.
 Пóльва, *f.* Spreu, *n.*; Spelze, *f.* (gluma), *B.*
 Пóльваня, *n.* Jagd, Birsch, *f.*
 Пóльванець, -вця, *m.* (В.) Jäger, Weidmann, *m.* [tig, *B.*
 Пóловастий, *a.* balg- od. spelzblü-
 Пóловати, *v. n. s.* Полюзати.
 Пóловачка, вїбїжка, — *f.* Poa fertilis, *B.* [ломинь.
 Пóловень, -вня, *m.* Wgr. IХ. s. Пó-

Половѣць, -вця, *т.* Termitte, *ф.* (Termes). [geh.]

Половѣцький, *а.* zu den Polowzern

Половий, *а.* falb.

Половий, *а.* geschlechtlich, sexuell.

Польовий, *а.* Feld-, Acker-; 2) der auf dem flachen Lande lebt (*opp.* гірняк); 3) *с. а. т.* Feldhüter, *т.*

Польовійк, *т. Не.* (*Пр.* IX. 558) Halbgott des Feldes, Feldteufel, *Левч. т.*

Половійк, *т.* Rothfalke, *т.* (Tinunacul); Art Sperber, *т.*

Половіна, (*д.* -їнка), *ф.* Hälfte, *ф.*

Польовіна, *ф. с.* Поляна.

Половінити, *в. а.* in zwei Hälften, zur Hälfte theilen, halbieren. [gleich, *В.*

Половинівий, *а.* нерівно-уп-

Половінчик, *т.* Zwitter, Halbding,

*и. * с.* Переківчик. [*а. В.* spreuborstig.

Половісто-щетинковастий,

Половіти, *в. а.* auffangen. [halb.

Половітий, *Зг.* половичний, *У. а.*

Половіця, *ф. ГШ.* *с.* Половіна.

Половіця, *ф.* ehem. *Н.* der St. Ка-

теринослав.

Половіч, *т.* Mitbesitzer, Miteigen-

тхімер zur Hälfte, *т.*; ми половичі до

того поля.

Половічний, *а.* halbtheilig, *ГШ.*

Половічність, -ости, *ф.* Halbheit,

ф. ГШ.

Половідє, (-вдє, *С. I.* 146), *н.* поло-

відє, -їди, *ф. ІГ.* Wasserflut, *ф. с.* Півінь.

Половільник, *т.* Jäter, *т.* [Jäterin, *ф.*

Половільниця, половіля, *К У. ф.*

Половінь, -ини, *ф. Ф.* *с.* Пóловень.

Половіти, *в. н.* falben, falb werden.

Польовка, *ф.* falbe Kuh.

Польовко, *т.* falber Ochs.

Половник, *т.* Spreukammer, *ф.*

I. Половніця, *ф. с.* Половільниця.

II. Половніця, *ф. с.* Полуніяця.

Половнічка благовонка, *ф.* Ruch-

gras, *н.* (Anthoxantum odoratum), *В.*

Половнішинок, -нка, *т.* Art Pflze.

Половідє, (-я), *н. с.* Половідє.

Половоляцій, *а.* falb am Gesicht.

Половуня, (-ўха, -ўша), *ф. с.* По-

ловка.

Половўха, (-ўшка), *ф.* langgramige

Windfahne, Ackerschmiele, *ф.* (Apera

spica venti).

Половчанін, Половчин, *ІГ. т.*
рл. Половці, Polowze, *т.* (чанка, *ф.* Po-
lowzerin. [kerej.]

Половчасті ұставки, *рл.* Art Stik-

Полог, *т. с.* Поліг 1) *Шл. Ку.*; 2)

Ebene, *ф. Мі.* II. 25; 3) *с.* Піднівок,

Левч. рл. положі *М. II.* 78 Niederungen

in der Steppe, *рл.*

Полога, *ф. У.* Lage, Situation, *ф.*

Пологий, *а.* sanft sich senkend, nie-

dergehend, *Не.* schräg, *С. II.* 130; 2)

horizontal *ОБ.*

Пологість, -ости, *ф. с.* Спохліість.

Положенє, *н.* Lage, Situation, *ф.* Stand,

т. Umstände, *рл. Н.* 194; 2) Satz, *т.*

(in d. Gram. *Оу.*); 3) Abstammung, *ф.*

с. Лбже. [sich absenkend.

Положийстий, *а.* -а горá allmählig

Положити, *в. а. с.* Покладати; —

що на когó* jmdm etw. vermachen,

für jmdn etw. bestimmen, (*Фр.*) — собі

щось sich etw. anrechnen; — за дра-

бінку* = мачку, бáгу сáти, жовá-

ти; — ся, sich legen; — ся* Junge

gebären (*в.* Vieh, корóва). [ця.

Положкїня, *ф. П. н.* 115. *с.* Положни-

Положний, *а. Пар.* (положүщю, *adv.*

В.) positiv. [2) Wochen-

Положничий, *а. Терм.* Hebammen;

Положок, -жкá, *т. дм.* *с.* Поліг 1).

Полоз, (*д.* половáк, -áкá), *т.* grosse

Schlange; 2) —, полóз, *н.* (*coll.*) Schlit-

tenkufe, *ф. Р. II.* 7.; 3) Bestandtheil des

Pfluges, *с.* Поляця 2). [spülen, waschen.

Полокати, (полóчу, полóчеш), *в. а.*

Полольник, *т.* полóля, *ф. с.* По-

ловільник, *т.* -иця, *ф.*

Полома, *ф. Ос.* (62) II. 62. ?

Поломати, (-яти), *в. а.* zerbrechen;

* — чинóсь волю *Ч. V.* 249 gegen, wi-

der jmds Willen handeln.

Поломїло, *т.* ungeschickter Mensch

der Alles zerbricht, verdirbt (*В.*).

Поломінє, -ини, *ф.* (*д.* полóмичок,

-чка, *т.*) Flamme, *ф.* [menähnlich-

Поломінїстий, *а.* flammig, flam.

Поломінїти, *в. н.* flammen. [*Пар.*

Поломінний, *а.* Flammen-, flammend,

Поломінчатий, *а.* geflammt, *Пол.*

Поломка, *ф.* Phlomis tuberosa, *В.*

Поломнїти, *в. а.* *Wgr.* XVII. *с.*

Поломати. [lodernd, lichterloh.

Поломно, *adv. М. III.* 73 flammend,

Поломок, -мка, *т. См.* Bruchstück, *н.*
 Поломя (-е), *н. с.* Поломивь.
 Полон, *т. ГШ.* полонь, *ф. Ос.* (62)
 X. 111 Gefangenschaft, *ф.; 2) coll.* die
 Kriegsgefangenen, *пл. АД.* I. 286. 287;
 3) Ertrag, *т.* Ausbeute, *ф.* Früchte, *пл;*
 4) Haarmücke, *ф.* (Bibio) *В;* Heerwurm-
 mücke, *bes.* Larven (Sciara milit.).
 Полонене, *н. ГШ.* Gefangenneh-
 mung, *ф.*
 Половеник, *т.* Kriegsgefangener,
 Gefangener, Erbeuteter, Slave, *т. Левч.*
 Полоник, (-лодник, -лобник), *т.*
 Schöpföffel, Klos-, Kochlöffel, *т.; 2)*
 Schatzgeist, *т.*
 Полонина, (*д.* -инка) *ф.* Hochebene,
ф. Plateau, Tafelland, *н.;* Alpentrift, Alpe
 Alm, *ф.; 2)* Gefangennahme, *ф. К.*
 Полонинка, *ф.* Wasserpieper, *т.*
 (Anthus spinoleta) *В.*
 Полониний, *У.* полонинский,
а. Alm-; хід Austrieb des Viehes in
 die полонини, *Gr.* 35.
 Полонити, *в. а.* gefangen nehmen,
 erbeuten, unterjochen, erobern, *Ш. П.*
 49; 2) Eiswulmen aushauen *Кол.* I. 68.
 Полоничя, (*д.* -иченька), *ф. с.* По-
 луничя.
 Полонка, *ф.* Eiswuhne, Blenke, *ф.*
 Полонний, *а.* gefangen, erbeutet,
Макс.; 2) ergiebig, *с.* Плинний.
 Полонник, *т. ГШ. Св.* *с. д.* folg.;
 2) Harmützenmoos, *н.* (Polytrichum com-
 mune) *Вол.*
 Полонянец, -нця, *МШ.* полоня-
 нійк *Фр.* полонянин *К. т. с.* Половеник;
 der Leibeigene, Hörige. [ниі hausend, *т.*
 Полонянійк, *т.* Bär in den полони-
 Полонянка, (*д.* -няночка), *ф.* eine
 Gefangene. [пати; 2) — ся *с.* Попукати.
 Полопати, *а. н. Ч.* IV. 530 *с.* Шолб-
 Польопати, *в. а.* trüben, beflecken,
 beschmutzen; — ся sich —.
 Польопотини, *пл.* getrüбte, ver-
 unreinigte Flüssigkeit, solche Ueber-
 bleibsel (von e. Speise etc.).
 Полос, *т. с.* Шлос 3).
 Полоса, (*д.* полосушка *Ч.* V. 610)
 Streif; 2) Landstrich, *т.*
 Полосатий, *а.* gestreift, *К.; 2)* weit,
 breit, *Ш.* 218. [Полокати.
 Полоскати, (полочу, -бочеш), *в. а. с.*
 Полоскозуб, *т. Ч.* III. 8 der Mon-

tag als der erste Tag der grossen Fa-
 sten, an dem man die Zähne (mit Brant-
 wein) spült, d. i. an dem man zecht.
 Полоскотати, *в. а. с.* Поскоботати.
 Полоскун шоп, *т.* Waschbär,
 Schupp, *т.* (Procyon lotor). [ampliata.
 Полост, листень —, *т.* Agaricia
 Полосувати, *в. а.* in lange Strei-
 fen zerreißen, hin u. her zerren, miss-
 handeln; 2) secieren, *Кроу.*
 Полоть, *ген.* пилтя, *т.* Speckseite,
 -schrote, *ф. Н.* 260. [Jäten, *ф.*
 Полотьба, *ф.* das Jäten, Zeit zum
 Полотенце, (-енечко), полотене,
н. дим. с. Полотно; 2) Schwimmhaut
 (der Vögel), *ф.; 2)* Sensenklinge, *ф.* [т.
 Полотенщик, *т.* Leinwandhändler,
 Полоти, (полю, od. полову, полеш,
 od. половеш *Оц.* 203), *в. а.* jäten.
 Полотки, *пл.* geräucherte Gänse-
 brust, Spickgans, *ф.*
 Полотно, *н.* полотнина, *ф. Ру. aug.*
 полотнище *н. К.* Leinwand, *ф.* Linnen,
н. Gewebe, *н.* Stück Leinwand; 2) *fer-
 tige Eisenbahnstrecke. [Linnen-
 Полотняний, *а.* aus Leinwand,
 Полотняники, *пл.* die Leinwand-
 kleider Tragenden, d. i. Bewohner des
 flachen Landes (*opp.* гірнякі die Woll-
 kleider tragen). [wand, *н.*
 Полотнянка, *ф.* Kleid aus Lein-
 Полох, *т.* Scheuche, Poranz, *ф.; 2)*
 Bestürzung; Verscheuchung, *ф. К.;* по-
 лох-полох! *int.* vom Aufwallen u. An-
 drang des Blutes zum Herzen hin.
 Полохати, *в. а. с.* scheuchen, schrecken.
 Полохий, *Ф.* полохливий, *а.* scheu,
 furchtsam; *adv.* полохо дивити ся scheu
 blicken.
 Полохливість, -ости, полохнеча,
См. ф. scheues Wesen, Furchtsamkeit,
 Schüchternheit, *ф.* [тіги.
 Полохтити, *в. н. Зар. с.* Палахко-
 Полчка, *ф. с.* Бовница, *В.; 2)* das
 Schlämmen, Schwemmen, *Пол.*
 Полошити, *в. а. с.* Полохати; — ся
 scheu werden, чоґововон.
 Полошний, *а. В. с.* Полохливий.
 Польский, *а.* polnisch; — тәнець
С. Polonaise, *ф.*
 Польскість, -сети, *ф.* Polenthum, *н.*
 Польстити ся на щось, *К. dh.* etw.
 sich verlocken, bestechen lassen.

Пóлтва, *f.* linker Nbf. des Буг.
 Полтíнник, *m.* halbes Silberrubel-
 Полу-, *s.* Пів-. [stück.
 Полубіс, *m.* Halbteufel, *m.*
 Полубічок, -чка, полубіч, *m.* Halb-
 fass, *n.* halbeTonne. [Kopfbedeckung, *n.*
 Полубóка, *f.* Baststück (луб) in weibl.
 Полубóг, *m.* Halbgott, *m.* *K.*
 Полубогíня, *f.* Halbgöttin, *f.* *ГШ.*
 Полувечірний, *a.*-а зоря *У.*
 Полувідуманий, *a.* halbersonnen.
 Полувніця, *f.* *М.* III. 138 *s.* По-
 лунія.
 Полувуха, *f.* *s.* Половуха.
 Полугáк, *m.* Doppelhaken, *m.* ehem.
 übliches schwerfälliges Schiessgewehr, *K.*
 Полугáрний, *a.*-а горівка, schlech-
 ter, gemeiner Brantwein.
 Полуглáсна, *s.* *a.* *f.* Halblauter, *m.*
 (in d. Gram) *ГШ.* [gert, *Под.*
 Полуголóдний, *a.* halb verhun-
 Полугоре, *n.* *Ос.* (61) VII. mässige
 Anhöhe.
 Полудéнный, *a.* *С.* I. 128 *s.* Полу-
 двéий; 2) полудéнно, *adv.* den halben
 Tag über.
 Полудéнный, *m.* *Ф.* (*Пр.* V. 216)
 Teufel der um die Mittagszeit ein Aus-
 bund (відміна) unterschiebt; 2) Mittags-
 kreis, Meridian, *m.*; 3) Schwebfliege, *f.*
 (Syrophus).
 Полуденок, -нку, полудень, -дня,
 полудник, *Лев.* полуднець, *Гол.*
 III. 240, *m.* полудане, *n.* *АД.* I. 148 das
 Essen zu Mittag, Mittagsbrot, *n.* -speise
f. (versch. von обід); полудень *Др.* *с.*
 227 *s.* Полудне.
 Пóлуди, *рл.* *s.* Пáлуди; *sgl.* Пáлуда *В.*
 Полуднати, *Ме.* 224, *P.* I. 119. по-
 луднувати, полуденкувати, *v.* *n.* zu
 Mittag ein Essen einnehmen.
 Полудне, -дня, *n.* Mittag; Süden, *m.*
 з-полудня звернуло (сонце); по-по-
 лудни *adv.* nachmittags.
 Полуднéвий, полуднішний, (-дé-
 нішний), *a.* Mittags-, vom Mittag, mit-
 tägig, südlich, Süd, *В.* полудневосхід-
 ний etc. südöstlich etc. [*m.* *Пар.*
 Полуднéвець, -вця, *m.* Südländer,
 Полудносхід, -бду, *m.* Südosten,
Пар.
 Полудрабок, -бка, *m.* Leiterbaum, *m.*
 Полуживий, *a.* halblebend, dem Tode

nahe, *ВВ.*

Полужупáнчик, *m.* Art Halbjacke.
 Полужака, *f.* *s.* Нязка (корáлів &), (*В.*)
 Полузрілий, *a.* halbreif, *В.*
 Полужка, *f.* Fass, *n.* (меду etc.)
 Полужка, *f.* günstiger Erfolg, Wohler-
 gehen, Wohl, Glück, *n.*
 Полукáвити, *v.* *n.* heucheln, *Ст.*
 Полужкварток, -тка, *m.* *s.* Півквáрта.
 Полужкіпок, -пка, *m.* Halbschock, *m.*
 Півкóла.
 Полужкішок, -шка, *m.* *s.* Півкóшок.
 Полукóвщина, *f.* † Abgabe vom
 Bibernest, *f.* (лужко).
 Полукрívви, *рл.* Halbdecken, *рл.*
 (hemielutra) *В.*
 Полукрívльці, (-крívці, *В.*) *рл.*
 Halbdecker, Halbflügler, *рл.* (Hemiptera).
 Полукругóвий, *a.* *В.* полужругом,
adv. *Пол.* *s.* Півокругний etc.
 Полукулéстий, *a.* halbkugelig.
 Полулíтр, *m.* halbe Liter.
 Полужмачок, -чка, *m.* eine halbe
 Metze = 0 30743 Hektol.
 Полумéтр, *m.* halber Meter.
 Полужмисок, -ска, *m.* flache Schüssel,
 Mittelschüssel.
 Полумір, *m.* Halbmesser, Radius, *m.*
 Полумірíця, *f.* halbe мірíця,
 Halbe, *f.*
 Полумісяць, *m.* Halbmond, *m.*
 Полумісяцьовáтий, *a.* *Пол.* halb-
 mondförmig.
 Полунія, (*d.* -иченька), *f.* полу-
 нічний, *m.* *Пе.* 163 hochstenglige Erd-
 beere, (Fragaria elatior). *Пом.* II. 12.
 Полунішний, *m.* Trifolium mont.
 Полуніч, -ночі, *f.* *С.* II. 131 *s.* Північ.
 Полуночний, (-ношний), *a.* *АД.* I.
 213 *Re.* 120 mitternächtlich.
 Полуночниця, *f.* Lesen der Psal-
 men vor der Frühmesse, *n.* совá-*K.*
 Nachteule, *f.*
 Полужня, *f.* *s.* Полóвка. [*mig.*
 Полубручкóвий, *a.* halbringför-
 Полуюсьміна, *f.* halbe Осміна.
 Полужпанок, -нка, *m.* *s.* Пíдпанок;
 полужпанька, *f.* Tochter des п. [-brechen.
 Полупáти, (-пíти), *v.* *a.* zerspalten,
 Полуж-Пéтра, der Tag nach dem
 Petrifeste.
 Полупка, *f.* Umschlag im Heft.
 Полуплáвка, *f.* halbe Schwimnhaut.

Полу́пушок, -шка, *м.* Ч. II. 250.
с. Полу́кшок.

Полу́рйбиці, *рл.* с. Бокопла́вці.

Полу́рйба, *ф.* Art Fisch, Ч. II. 252.

Полу́розу́мінє, *n.* halbes Verständ-
nis, *к.*

Полу́свйта, *ф.* Halbkleid, *n.* *кв.*

Полу́сёрдка, *ф.* Halbherzmuschel, *ф.*
(Hemicardium).

Полу́сёток, -тка, *м.* с. Півсёток.

Полу́ск, *м.* II. 82. Gepolter, Schla-
gen, *а.* [gallertartig.

Полу́скрйплий, *а.* halbgeronnen,

Полу́сон, -сну, *м.* Halbschlaf,
-schlummer, *м.*

Полу́сорочйни, *рл.* Todtenamt,
das 20 Tage nach dem Tode eines Ver-
storbenen gehalten wird, *кв.* 67.

Полу́ста́вецъ, -вця, *м.* Buch mit
полу́ста́в gedruckt *кв.* 111. [bände, *n.*

Полу́станок, -нка, *м.* Amtsge-

Полу́стрілковати́й, *а.* halbpfel-
förmig. [Мор. Art Atlasstoff.

Полу́табэнт, (-табйнок, *Зак.*) *м.*

Полу́тйнь, *ф.* Пол. с. Півтйнь.

Полу́уста́в, *м.* alterthümliche (klei-
nere) Kirchenschrift. [(Anomura).

Полу́хвостй, *рл.* Halbschwänzer, *рл.*

Полу́цьвіт, *м.* Viola tricolor.

Полу́цьвіткй, *рл.* Blätchen in d.
Leinenstickerei; 2) Art Blumen Ч. IV.
405; с. Бвэсмёртки.

Полу́чати, (-йти), *в.* *а.* zusam-
men-, verbinden, vereinigen, -knüpfen;
2) с. Потра́фити, vermögen, können,
verstehen, wissen; 2) erhalten, bekom-
men, *III.* *Л.* 144. [glücklich.

Полу́чний, *а.* günstig, erwünscht,

Полу́чність, -ости, *ф.* с. Полу́ка.

Полу́чшати, *в.* *n.* besser werden.

Полу́шка, *ф.* vierter Theil einer ко-
пйлка II. 205.

Полу́щити, *в.* *а.* с. Лу́щити.

Польце́, *н.* *дйм.* с. По́ле.

Полчанйн, *м.* *Wgr.* 32. zum полк
geh., Mitglied eines полк; Krieger, Sol-
dat, *м.*

Польща, *ф.* Polen, Polenthum, *н.*

Польщйна, (-йзна, *к.*), *ф.* das Pol-
nische, polnische Sprache.

Польщити, *в.* *а.* polonisieren; — ся,
польщити *к.* sich polonisieren.

Полю́бйти, (-бляти, *III.*), *в.* *а.*

liebgewinnen, sich in jmdn, in etw. ver-
lieben; — ся кому́ С. II. 244 jmdm

lieb werden, jmdm gefallen, — собі
щось sich worin gefallen.

Полю́бвний, *а.* Liebes-, *Ру.* *Ф.*

Полю́бвник, (*д.* -ичок), *м.* Ge-
liebter, Liebhaber, Buhle, *м.* P. I. 172.

Полю́бвниця, *ф.* Geliebte, Buhle,
Maitresse, *ф.* *Гр.* Ч. V. 91. [lieb ist.

По-лю́бу, *adv.* См. lieb, hold, wie es

Полю́бувати, *в.* *а.* См. mit Lust
sehen; — ся (се́бі) в чім sich woran
erfreuen, s. ergötzen. [jagen, birschen.

Полю́вати, (полюю, полюеш), *в.* *н.*

Полю́де, *н.* coll. *к.* Dörfer, *рл.* um-
herliegende Ansiedlungen; 2) ehem. Steu-
er, Abgabe, *ф.*

Полю́дний, *а.* zu полю́де geh., -а
дань Abgabe, Steuer des Volkes, *к.*

Полю́днованє, *н.* с. Полю́де.

Полю́дский, *а.* den Meuschen an-
gemessen, *vgl.* Лю́дяний. [nachlassen.

Полю́увати, *в.* *а.* freier machen,

Полю́нька, Полю́ська, *ф.* Apollonia.

Поблюс, *м.* Pol, *м.*

Полю́стонька, *ф.* Ч. V. 734 с. ?

Пелю́стка. [Berges.

I. Полю́х, *м.* с. Полянйя; 2) *Н.* е

II. Полю́х, *м.* с. Половйльник.

Полю́хówka, *ф.* ein Bestandtheil
des Weiberhemdes, *М.* [н. *М.* II. 345.

Полю́ша, *ф.* (-ага, *н.*?) Wickelkind,

Побляг, *м.* Druck, *н.* Last, *ф.* *Б.*

Поля́гати, *в.* *н.* sich legen, lagern,
с. zur Ruhe legen, begeben; — свати;
на щось с. Наполя́гати 1).

Побляк, *д.* полячок, -чка), *м.* Pole, *м.*

Поля́кати, *в.* *а.* schrecken, *кв.* 363.

Поля́на, *ф.* freies Feld, Waldlich-
tung, — wiese, *ф.*; 2) Kuh auf der Hut-
weide geboren.

Полянйн, поля́нець, -нця, поля-
нйця, *Ф.* *Гол.* I. 684, Einwohner der
fruchtbaren Ebenen (um Колочйя); Thal-
bewohner, podolischer Ackerbauer, с.
Гречкосйй.

Полянйвка, *ф.* Stadtanger, *м.* [ся !

Полянйти ся, *III.* с. Заполонйти

Поля́нка, *дйм.* с. Поля́на 1); 2) *рл.*
полянкй с. Полу́нця.

Поля́ньска, *горá,* *Н.* е. Berges.

Поля́пати, *в.* *а.* с. Поля́кати; 2) be-
flecken, beschmutzen.

Полярний, *a.* Polar-.
 Поляск, *m.* *Ст.* Knall, *m.*
 Поляскати, *v.a.* С. II. 21 beklopfen, leicht schlagen.
 Полятиця, *f.* *s.* Повитиця.
 Полятичка, *f.* *s.* Політичка.
 Полячій, (поляжк, -ляжети), *v. n. s.*
 Полягати. [Helfen, Beistehen.
 Помáгане, *n.* помáганка, *f.* das
 Помáгати, *v. n.* кому́ helfen, bei-
 stehen; нützen, frommen; помáгай-Біг
 вам! hilf euch Gott!
 Помáгач, *m.* *s.* Помічник.
 Помáда *f.* Pomade, *f. adj.* помáдний, *Б.*
 Помáдувати, *v. a.* pomadisieren.
 Помáзане, *n.* Bestreichen, Schmierен,
 2) Salbung, Weihe, *f.* *К.*
 Помáзанник, III. II. 248. помáзень,
 (-áзанець) *К. m.* der Gesalbte des Herrn.
 Помáзати, (-áзувати), *v. a.* bestrei-
 chen, schmieren; 2) salben.
 Помáймувати, *v.a.* *Ос.* (62) V. 105 ?
 Помáйнувати, *v.m.* III. I. 351 fort-
 eilen, -huschen.
 Помáленьки, *adv.* *s.* Помáлу.
 Помáлий, *a.* zu klein.
 Помáлити, *v.a.* kleiner machen, ver-
 kleinern, *Марк.* 75.
 Помáлити, *v. n.* kleiner werden.
 Помáльоване, *n.* das Bemalen.
 Помáлу, *adv.* langsam, allmálig.
 Помáлювати, *v.a.* bemalen. [sam".
 Помáлюх, *m.* *Га.* II. 49 „Pater Lang-
 Помáмрótати, *v. n.* *Св.* *s.* По-
 шептати.
 Помáна, *f.* Andenken, *n.* Erin-
 nerung, *f.* Gedáchtis an e. Verstorbe-
 nen, *s.* Пóминки; Geschenk nach dem
 Absterben; Art weissen Brodes mit Kreu-
 zen zu rituellem Gebrauch, *Ос.* (61) XII.
 61; 2) Versprechung, *f.* *Ф.* *Gr.* 25;
 3) Trugbild, *n.* *Фр.* Gespenst, Ungethüm,
n. *Мх.* *s.* Відміна 3), манá.
 Помáнити, *v.a.* verlocken, verführen,
 ködern *s.* Манíти.
 Помáнлívий, *a.* *М.* II. 134 ver-
 lockend, verführerisch, trügerisch.
 Помáнтáчити, *v.a.* ко́су die Sense
 mit der мантáчка nachwetzen.
 Помáранча, *f.* Pomeranzenbaum, *m.*
 Orangen-Agrume, *f.* (Citrus aurantium);
 2) Pomeranze als Frucht, *f.* помáран-
 чакí, *pl.* Orangen, *pl.* (Hesperides);

помáранчовáтí, *pl.* Orangengewächse,
 Goldápfel, *pl.* (Aurantiacae).
 Помáранчівий, *a.* Pomeranzen-.
 Помáранчик, жовтíох —, *m.* Po-
 меранzenfalter, *m.* (Colias edusa). [quer, *m.*
 Помáранчівка, *f.* Pomeranzenli-
 Помáрати, *v. a.* beschmieren.
 Помáрніти, *v. n.* abmagern, ver-
 fallen, sich abzehren; помáрнíлий, *a.*
 abgemagert, abgehármт, elend, dürrtig.
 Помáрнувати, *v. a.* *s.* Змарнíти.
 Помáстíти, *v. a.* beschmieren, be-
 streichen; 2) befetten.
 Пóмах, *m.* Schwung, *m.* *Ст.*
 Помáхати, помáхувати, *v. n.* ein-
 wenig od. oft schwingen.
 Помáцати, (-цяти), помáцувати,
v. a. befühlen, betasten.
 Пóмацки, *adv.* *s.* На-пóмацки.
 Помáчати, *v.a.* befeuchten, nass ma-
 chen; 2) eintunken. [2) Befetten.
 Помáщене, *n.* das Beschmieren;
 Помáяти ся, hinschlendern, -wan-
 ken; *s.* Мáяти ся.
 Помéже, *n.* *coll.* die Rainen, *pl.* 32.
 Помéжи, *praep.* *s.* Мéжи.
 Помежувати, *v. a.* *s.* Межувати.
 Помелíско, *n.* Ofenbesenstiel, *m.*;
 2) *aug.* *s.* Помелó.
 Помелó, (*aug.* помелíще, *и.* помелю-
 ха, *f.*), *n.* Ofenbesen, Ofenwisch, -quast, *m.*
 Поменíти, *v. a.* benennen, *Левч.*
 Поменнíк, *m.* *Ф.* *s.* Пáмятник.
 Поменчíти, (-шíти), *v. a.* kleiner
 machen, verringern; — ся *Др. с.* 170,
 поменшáти, *v. n.* kleiner werden, sich
 verringern.
 Помéншій, *a.* geringer, etwas klei-
 ner; по-мéнше etwas weniger.
 Померáнца, *f.* *s.* Помáранча.
 Померéте, *n.* *s.* Погíбель; 2) Miss-
 wachs, *m.*
 Померзéнті ся, *И.* 184 з кимось
 einander schmähen u. dadh. sich ent-
 zweien. [Froste leiden.
 Померзнути, *v. n.* erfrieren, vom
 Пóмерк, *m.* Finsternis, *f.* Dunkel,
n. Todesschatten, *m.* *pl.* dunkle Schat-
 ten; — нóчи Dunkel der Nacht.
 Померкáти, померкнути, (-мéрхн-)
v. n. dunkel werden, sich verdunkeln,
s. verfinstern; den Glanz verlieren, matt
 werden, verlöschen (свíтло).

Помертвіти, *v. n.* ersterben, absterben, leblos werden, die Besinnung verlieren, *Кч.* 158; помертвілий гблос gebrochene Todesstimme, *Ст.*

Померти, (*пiмрy, пiмреш*), *v. n.* sterben; померлий, померший, *a* der Verstorbene. [*реинфеген, kehren.*

Помести, (*пометy, пометеш*), *v. a.* Помет, -у, *m.* Wurf, *m.* пометом im Massenwurf; 2) — тіла *Ваг.* Körperbewegung, *f*; 3) *s.* Поміть.

Пометати (-аю, -аеш), *v. a.* (alles) hin-, wegwerfen; 2) *s.* Скінути (*v.* Frühgeburt).

Пометене, пометине, *Зан.* II. 59, пометичя, *m. f.* II. *n.* 83. Kehrriecht, *n.* Auswurf, *n.* nichtswürdiger Mensch, Taugenichts, *m.*

Пометіскринка, *f. m.* *Га.* II. 49. der die Schreine ausweidet, bes. vom jüngsten Kinde (Tochter), das Alles schon als Aussteuer aus dem väterlichen Hause mit sich nimmt.

Помешкане, *n.* Wohnung, *f.*

Помивати, *v. a.* aufwaschen.

Помигати, *Гуш.* помигнути, *v. n.* vorüberhuschen, -eilen.

Помієць, -ийця, помійник, *m.* der sich im Spülicht krabbelt.

Помійкй, *pl. dim.* *s.* Помій.

Помійниця, *f.* Küchenmagd, welcher das Spülen obliegt; Waschfrau, *f*; 2) Spülzober, Waschtrog, *m.*; 3) Stelle in der Hütte wo der Spülzober bei der Thür steht.

Помій, *pl.* Spülicht, Spülwasser, *n.*

Помікати, *v. a.* ausheheln; 2) помікати, *v. a.* *Гол.* III. 340 fortreißen; 3) кимось jmdn hin u. her werfen, schieben, schurigeln, rücksichtslos als Diener gebrauchen, *III.* I. 277; beleumunden; 4) fortheilen. [*літи I. и II.*

I. Поміліти, II. поміліти *s.* Ми-

Помілість, -ости, *f. s.* Помілуване.

Помілка, *f.* Irrthum, *m.* Versehen, *n.*

Помільне, *s. a. n.* Meilengeld, *n.*

Помільний, *a.* *Св.* fehlerhaft, irrig, irrthümlich. [*schene Uferstelle, (B.)*

Поміло, *n.* ausgespülte, ausgewa-

Помілуване, *n.* Erbarmen, Mitleid, *n.* Begnadigung, *f.*

Помілувати, *v. a.* когб sich jmds erbarmen, mit jmdm Erbarmen haben,

jmdm Gnade erweisen, jmdn begnadigen; 2) — ся *Ч. IV.* 239 einander lieblosen.

Помімо, *праер. adv.* *s.* Мімо.

Помин, поминок, -нку, *m.* помійжка, *f.* *Левч.* Erwähnung, Erinnerung, *f.* Gedächtnis, *n.* не нїні з поминком, *Гол.* nicht heute zu gedenken. *n. h.* davon zu sprechen. [*jmds feiernd.*

Поминальний, *a.* das Gedächtnis Поминальниця, *f.* Gedächtnistag, Allerseelentag, *m.* Gedächtnisfeier, *f.* (der Verstorbenen) u. das Gastmal nachher.

I. Помінати, *v. a.* когб, що, gedenken; jmds Andenken, Gedächtnis (mit e. Todtenamt) feiern; помінай як звали *P. I.* 128 *Rdrt.*: wenn jmd e. Streich gespielt hat und erwischte bloss den Namen nach sich zurücklassend.

II. Помінати, *v. a. s.* Помінyти.

Помінyти ся, *Ос.* (61) VI. 73 sich hören lassen, ein Wort fallen lassen.

Поминки, *pl.* Gedächtnisfeier für Verstorbene, Tödtensfeier, *f.*

Помійник, *m.* *Левч. s.* Поміяник.

Помінyти, *v. a.* когб, що übergehen, ausseracht lassen, nicht berücksichtigen, an jmdn vorbeigehen; 2) *v. n.* vorübergehen, vergehen, *M.* II. 145.

Помирати, *v. n. s.* Померти.

Помірене, *n.* Aussöhnung, Versöhnung, *f.*

Помирyти, *v. a.* aussöhnen, zwischen zweien & Frieden stiften; — ся sich aussöhnen, Frieden schliessen.

Помірна, *s. a. f.* *H.* 82 -у написати Friedensurkunde, *f.?*

Помісл, *m.* Gedanke, Begriff; Einfall, *m.* Idee, *f.* на поміслях *Ч. I.* 93. in Gedanken, im Sinne; 2) Gemüth, *n. K.*

Поміслити, *v. a.* щось собі sich etwas denken; *v. n.* nachdenken, nachsinnen. [*Помивати.*

Поміти, (*помію, поміеш*), *v. a. s.*

Поміток, -тка, *m. s.* Мітка.

Помишлене, (-ліне), *n.* Gedanke, *m. Зг.*; 2) — на когб мати gegen jmdn Verdacht hegen.

Помишляти, *v. a.* nachdenken; — про щось sich etw. angelegen sein lassen.

Помія, *f.* Loch im Flussufer, *n. s.* Поміло. [*wort, n.*

Помівка, *f.* Stichwort, Gewohnheits-Pомідор, *m.* Liebes-, Paradiesapfel, *m.*

(*Solanum lycopersicum*). *adj.* помідорівий, [bart; *nahe kommend *H. VI.*

Поміжний, *a.* angrenzend, benach-
Помізджити, *s.* Перемізджити.

Поміняти, *v. a.* щось на когó auf jmdn etw. beziehen, ihm zueignen, bestimmen; versprechen; — на щось worauf denken, etw. vorhaben; — собі geloben.

Поміну́тно, *adv.* *Al.* von Minute zu Minute, stündlich.

Поміня́ти, *v. a.* tauschen; wechseln; — ся untereinander tauschen.

I. Помі́р, -ору, *m.* поміре, *n.* *K.* Pest, Epidemie, *f.*

II. Помі́р, -іру, *m.* Messung, Bemessung, *f.* (bes. des Feldes).

Помірець, -іря, *m.* Feldmesser, Geometer, Ingenieur, *m.*

Помірити, (-ря́ти), *v. a.* aus-, bemessen; — ся sich mit jmdm messen.

Помі́рка, (*d.* -ірочка), *f.* Parcellen, *f.*; 2) Messung, *f.* *Py.*

Помі́рковане, *n.* Bedacht, *m.* Absicht, *f.*; Rücksicht, *f.* Mass, *n.*

Помі́ркува́ти, *v. a.* gewahr werden, in Betracht ziehen; — ся sich eines Besseren besinnen; помі́ркований чоловік bedachtsam, gescheidt, rück-sichtsvoll.

Помі́рний, *a.* mässig, gemässigt, massvoll, das Mittelmaß haltend; ebenmässig, proportional, proportionirt, *He. s.* Розмі́рний; помі́рне, *s. a. n.* Messungsgebǘhr, *f.* [мірець.

Помі́рник, помі́рчик, *m. s.* По-
Помі́рність, -ости, *f.* Mässigkeit, Enthaltbarkeit, *f.* *K. He.*

Помі́рвий, *a.* Mess-, Messung-.

Помі́рок, -рка, *m. s.* Помі́рка 1); 2) *s.* Помі́р II. *Ч. I.* 2; 3) *N. e.* Berges.

Помі́сь, *K. I.* 27. *M.* помі́сьть *M. I.* 131 gleichsam, gleich als wenn, fast wie, als ob.

Помі́сяти, *v. a. s.* Мі́сяти.
Помі́ст, -бсту, *m.* Diele, *f.* Fussboden, *m.* Estrich, *n.*

Помі́сте, *M. I.* 23 помі́сте *n.* Anstellung, *f.* Platz, Dienst, *m.*

Помі́стїти, (помі́щу помі́стїти), *v. a.* unterbringen, placieren, anbringen, anstellen; в собі fassen; — ся Platz, Raum finden. [Пі́мстїти ся (*Фр.*).

Помі́стїти ся свої́ крї́вди *s.*

Помі́стниця, *f.* у всі́: Brett als Boden des Wagens, *n.* [-knittern, treten.

Помі́стїшити, *v. a.* zerkneten,
Помі́сячно, *adv.* monatlich, jeden Monat.

Помі́ть, -ети, *f.* Gelege *n.*: на — жа́ти, на -ети лежа́ти, ohne in Garben zu binden.

Помі́та́ти, *v. a. s.* Помі́сти.

Помі́тїти, (помі́чу, помі́тїти), *v. a.* Помі́чати.

Помі́тка, *f.* *Vax. s.* Помі́чане.

Помі́тїшити, *s.* Помі́стїшити.

Помі́ха, *f. gr.* Hindernis, *n.* Verhinderung, *f.* *IT. C. I.* 169.

Помі́храти, *v. a. s.* Поме́рфе́лити.

Помі́ч, -очи, *f.* Hilfe, Unterstutzung, *f.* Beistand, *m.* * von Kindern: помі́ч (*pl.* помі́чи) ро́стé?

Помі́чане, (чене), *n.* Bemerkung, Beobachtung, Notiz, *f.* [ken, beobachten.

Помі́чати, *v. a.* wahrnehmen, bemerken.

Помі́чний, *a.* behilflich, helfend, Hilfs-, heilsam. [Helfer, Beistand, *m.*

Помі́чник, (-і́щник-), *m.* Gehilfe;
Помі́чниця, *f.* Gehilfin, Helferin, *f.* * vom Nebenflusse, *K.*

Помі́ш, *f. s.* Мі́шанїна; 2) *adv.* gemischt, vermischt, im Gemenge.

Помі́шательність, -ости, *f.* *Kov.* Verwirrung, Verlegenheit, *f.*

Помі́шати, *v. a. s.* Мі́шати; помі́шувати von Zeit zu Zeit umrühren, schüren.

Помі́щати, *s.* Помі́стїти.

Помі́щене, *n.* das Hinstellen, Anbringen, Unterbringen; Anstellung, *f.*

Помі́щик, *m. gr.* Gutsbesitzer, -herr, *m.* *Пар.* (-иця, *f.* -ін, *f.*).

Помі́рка, *f.* *Мак. s.* Ті́мка, зга́дка.

Помно́жене, *n.* das Vermehren; Vervielfältigung, *f.* das Multiplicieren, *K.*

Помно́жїти, (-їти), помно́жувати, *v. a.* vermehren; multiplicieren.

Помня́к, *m.* помня́ч, *f. s.* Пóмяк &

Помня́ти, (пімну́, пі́мнїти), *v. a.* zerknittern, quetschen, — ся sich — ;

b) — ся * sich in sich selbst verschliesen, seine Meinung zurückhalten, zaudern *P. I.* 132; sich sträuben, *s.* weigern, *s.* zieren, *P. II.* 175.

Помо́ва, *f.* (üble) Nachrede.

Помо́вити, *v. n.* з ким *s.* Погово-

рѣти; помовляти, *v. a.* Me 9 s. Намовляти.

Помовка, *f.* das Sprechen davon; Erwähnung, *f.* Gerede, *n.* за вовка —, а вовк ту wenn man vom Wolfe spricht, guckt er über die Hecke; Spruch, *m.*

Помовчати, *v. n.* einwenig schwei-

Помога, *f.* Ч. I. 95. s. Поміч. [gen.

Помогильний, *a.* auf den Gräbern lebend, den Gräbern geweiht, *Гуш.*

Помогливий, *a.* hilfreich, *МШ.*

Помокнути, *v. n.* nass werden.

Помолѣбствувати, *v. n.* Gottesdienst verrichten. [verrichten.

Помолити ся, beten, ein Gebet

Помолодѣти, *adv.* jung, wie es e. braven Jüngling ziemt.

Помолодити ся, sich mit feinen weissen Wölkchen umziehen: -яло ся нѣбо, (B.). [am Himmel, *pl.* (B.).

Помолодки, *pl.* weisse Wölkchen

Помолодніти, (-діти), *v. n.* jung werden, sich verjüngen.

Помолѣти, (помѣлю, помѣлеш), *v. a. s.* Молѣти). [тиш], *v. a. s.* Молотити.

Помолотити, (помолѣчу, помолѣ-

Помолѣчник, *m.* Capsella bursa pastoris.

Помѣра, *f.* (Фр.) s. Помір I, Seuche, *f.*; 2) niederschlagender Spott: що там бѣло сьміхї, що помѣри!

Помордувати, *v. a.* hinmorden; 2) sehr abmühen, — ся sich —.

Помѣре, *n.* Meeresgestade, Küstenland, *n.*; 2) Pommern, *n. adj.* помѣрекий.

Поморїти, *v. a. s.* Морїти, bedrücken; — ся ermüden.

Поморозь, *f.* К. s. Заморозь.

Поморозїти, *v. a. s.* Зморозїти.

Поморок, -оку, *m. s.* Паморок, морок, Düsterei, Dunkelheit, *f.*

Поморокувати ся, sich viel geistig anstrengen, *Левч.*

Помѣрхлий, *a.* verwittert; runzelig, *Левч.* s. Порохнāvий (B.).

Помѣрщити, *v. a. s.* Мѣрщити; — ся, помѣрхнути *Ос.* (61) VI. 34 sich runzeln, runzelig werden.

Поморяний, *m.* Küstenbewohner, *m.*

Помостїна, *f.* помосток -тка, *m.* Diele, *f.* Brett vom Fussboden (поміст), *Ф.*; 2) s. Помісниця.

Помостїти, *v. a.* überbrücken, darüberlegen, anbringen, den Fussboden

legen III. II. 49; auszimmern; 2) s. Постелїти С. II. 138; — ся М. II. 159 sich lagern.

Помочїй, [помѣжу, u. помѣгу, помѣжеш], *v. n. s.* Помагати; не помѣже ся Р. I. 18, нічѣ не помѣже es hilft nichts. [*f.* (Argyroneta) В.

Помочїльник, *m.* Trichterspinne,

Помѣчина, *f.* помѣченє, *n.* Befechung, *f.* das Nassmachen.

Помочїти, *v. a. s.* Помачати; — конѣплї s. Мочїти.

Помѣчка, *f.* дїм. s. Поміч.

Помѣшний & s. Помічний &. [рен-.

Помѣпа, *f.* Румре, *f. adj.* помѣпвий Рум-

Помпїєр, *m.* Pompier, Spritzenmann, Feuerlöschmann, *m. adj.* помпїєрский;

помпїєрство, *n. T.* Dienst eines помпїєр.

Помпувати, *v. a.* pumpen.

Помрака, *f. s.* Паморока. [werden.

Помракати, *v. n.* düster, nebelig

Помрачїтель, *m.* Verfinsterner, *m.*

Помрочїти, (-ати), *v. a.* verfinstern, verdunkeln. [*Щог.* 138.

Помрїлий, *a.* abgestorben, -i лугї

Помруглївий, *a.* V. blinzeln.

Помѣста, *f.* II. s. Мѣсть, німѣста.

Помѣстїти, *s.* Пимѣтїти. [*Ст.*

Помѣстїво, *adv.* mit Rachegefühl,

Помѣстник, *m.* II. s. Мѣстник.

Помѣка, *f.*? дай ся до помѣки мїй Бѣже!

Помѣляти, *v. a.* beschmieren.

Помѣур, *m.* Wand-Glaskraut, *n.* (Parietaria) В.

Помуравїти, *v. n.* sich mit Rasen bedecken; помуравїле лицѣ Фр. mit grünlich-schimmeligen Flecken (bei Greisen vor dem Tode).

Помурувати, *v. a.* viel mauern.

Помутїти, *v. a.* Р. II. 138 trüben, verdunkeln; 2) *v. n.* schwärmen, e. Streich spielen III. II. 45.

Помутїлий, *a.* ОП. gestört.

Помутнїти ся, sich trüben.

Помѣчїти, *v. a.* einwenig martern, quälen; abmühen; — ся sich —.

Помѣпа, *f.* Art Moos: Jungermannia, В.

Помѣяк, *m.* Thauwetter, *n.*

Помякати, помякнати, помякнати, *v. n.* weicher werden; nachlassen (v. Thauwetter); * nachgeben, sich nachgiebiger zeigen.

Пом'яки й, (-мякий), *a.* zu weich.
 Пом'яник, *n.* *Левч.* Todtenverzeichnis, *n.* Nekrolog, *m.*
 Пом'янути, *v. a. s.* Поминати I. пом'янутий, *ptc. Пол.* erwähnt, angeführt,
 Пом'яти, *s.* Помн'яти. [genannt.
 Понабер'ати, *a. a. s.* Набр'ати: viel —, *nach u. nach —.*
 Понабр'ати, *v. n.* anschwellen.
 Понав'альне & *v. n.* Понов'альне &.
 Понавид'умувати, *v. a.* viel aussinnen, erdichten. [= ся *s.* Кв'алити ся.
 Понаг'ляти, *v. n.* *Гол.* III. 503 und
 Понад, *praep. s.* Над, darüber hin, über — hin, *Mi.* IV. 251. 423. 752; d. Fehlende unter Понад-*s.* unter Над.
 Понада, (*d.* понадка), *f.* Versuchung, Lust, *f.* Köder *n.* Lockspeise, *f.*; 2) Sitte, *f.* Brauch, *m.*
 Понадб'ати, *v. a.* nach u. nach viel erwerben, erarbeiten, *III.* I. 141.
 Понадбер'ати, (-б'ирувати), *v. a.* nach u. nach von jedem etwas wegnehmen.
 Понадвис'ати, *v. n.* überhangen.
 По-над-г'ірю, *adv. K.* entlang des Gebirges. [fügen.
 Понадавати, *v. a.* hinzugeben,
 Понаддніпр'яньський, *a.* am Дніпр'о gelegen, sich hinziehend.
 Понаджин, *m. s.* Пан'аджин.
 Понадзубний, *a.* *Пол.* oberhalb der Zähne.
 Понадим'ати, *s.* Понадувати.
 Понадити, *v. a.* locken, ködern; 2) — желізо в плузі anschweissen, *s.* Надити; 3) — ся на щось auf etw. los-, ausgehen um es zu gewinnen *H.* 18; *b)* sich etwas angewöhnen, *Кo.* 5. verlockt, verleitet werden. [anziehen.
 Понадівати, *v. a.* (viele Kleider)
 Понад'їдати, *v. a.* anfressen, anagen. [angefahren kommen.
 Понад'їздити, *v. n.* nach u. nach
 Понад'їяти ся на ког'о, на щось auf jmdn sich verlassen, vertrauen, in jmdn, worin seine Hoffnung setzen, *Кo.* 294.
 Понадка, *f. s.* Понада. [Mass, überaus.
 Понадмірно, *adv. Св.* über alles
 Понадн'язувати, *v. a.* von aufgereiheter Schnur Korallen einen Theil wegnehmen und auf e. andere Schnur aufreihen.

Понадний, *a. s.* Принадний.
 Понадписувати, *v. a.* mit Aufschriften versehen.
 Понадувати, *v. a.* aufblähen, anschwellen, — ся sich — —; *schmollen.
 Понадходити, *v. n.* nach u. nach herankommen.
 Понадяг'ати, *s.* Понадівати.
 Понажа, *f. s.* Понада 2).
 Понажити, *v. a.* *Зан. Вер.* I. 18. nackt machen, entblößen; die Rüstung abziehen. [sammen-, herzulaufen.
 Поназб'ігати, *v. n.* und — ся zu-
 Поназдив'яти ся, *He.* mit Verwunderung sehen, sich satt sehen.
 Поназив'ати, *v. a.* einen nach dem anderen benennen. [besonders.
 Понайбільше, *adv.* zumeist, ganz
 Понам'ожити ся, sich anstrengen.
 Понапак'узувати ся, понап'узувати ся sich zornig aufblähen, (*v.* Hähnen). [(v. vielem Vieh &).
 Понапас'ати ся, sich satt weiden
 Понапаск'уджувати, *s.* Напаск'удити. [попанилий, *a.* Ф. besoffen.
 Понапив'ати ся, sich satt trinken;
 Понапр'асно, *adv.* vergeblich, *Под.*
 Понапридб'овувати, *v. a. s.* Придб'ати. [щувати, *s.* Напростув'ати.
 Понапрост'овувати, понапр'об-
 Понапувати, *v. a. s.* Напов'ати.
 Понарив'ати, *v. a.* *Ме.* 453 — йрма? *vgl.* Нарив'ати бикі. [-сп'аськи, *H.* 182?
 По-наськи, *adv. s.* Наський; —
 Понаск'очити, *v. n.* heran in Menge springen. [werden.
 Понастав'ати, *v. n.* aufkommen,
 Понастанав'яти, (-нов'лювати, *К.*), *v. a. s.* Настанов'ати; vieles aufstellen.
 Понасувати, *v. a.* hinzuschieben; — ся, понас'овувати ся *К.* herabhangen; sich ansammeln. [men.
 Понасходити ся, zusammenkom-
 Понат'урити ся кому, sich mit jmdm gesellig verbinden; sich jmdm anvertrauen, *К.*
 Понах'ялий, *a.* überhangen, *К.*
 Понаходити, (-хож'ати), *v. a.* nacheinander vorfinden, aussuchen; 2) *v. n.* zahlreich kommen.
 Понашаги, *v. n.* кому jmdm nachspotten, jmds Worte höhrend wiederholen.

Понашивати, *v. a.* vieles an-, aufnähen. [чого, diesfalls —

Поневаж-чого, *adv.* -а що до Поневільний, *a. Гол.* I. 203 gezwungen, nicht freiwillig.

Поневірець, -рця, *m. T.* der Ruchlose, Verworfenene, Niederträchtige.

Поневірки, *pl.* поневірство, *n.* gemeine Behandlung, Misshandlung, *f. T.*

Поневіркувати, поневіряти, *v. a.* schönede behandeln, herumstossen; — ся sich in der Welt elend (liederlich *M. II.* 142) herumtreiben.

Поневолити, *v. a.* unterjochen.

Понедівничок, -чка, *m. dim. s.* Понеділок.

Понеділкувати, *v. n.* alle Montage fasten; *subst.* понеділкуванє, *n.* das Fasten am Montag.

Понедільно, *adv.* wöchentlich.

Понеділок, -лка, *m.* Montag, *adj.* понеділковий; — чистий *s.* Полоскозуб; обліваний — *s.* Обливати; — мироносний Montag nach der провідна неділя; — зелений Pfingstmontag.

Понєже, (понєжав *Kol.* I. 116), *conj. s.* Познък. [Нирнути.

Понєрти (понєрү, понєрєш) *v. n. s.* Понєсти, *v. a.* davon tragen; hin-

tragen; 2) * — туду, шкоди, кошту богато sich viel Mühe geben, Schaden leiden, Kosten tragen; erleiden, erdulden; 3) — славу (не — ви) *III. II.* 56, славою I. 206 (чиєю) verhöhnern, lästern, schmähen. [schurigeln.

Понєтворити, *s.* Понєвіркувати, Понєханє, *n.* das Unterlassen, Unterlassung, Meidung, *f.*

Понєхати, понєхувати, *v. a.* unterlassen, bleiben lassen.

Понивати, *v. n.* in Gram vergehen, *M.* schwach werden, Schmerz fühlen.

Понїгати, *v. a. s.* Нікати 1).

Понижати, (-їти), *v. a.* erniedrigen, hintansetzen, herabsetzen, geringer schätzen; — ся sich erniedrigen &

Понїже, понїжше, *adv.* (etwas mehr) unten. [setzung, *f.*

Понїженє, *n.* Erniedrigung, Herab-

Понїженєно, *adv.* unterthänig, er-

Понїжчати, *v. n.* Біл. sinken, verfallen.

Понїзє, *n. ВВ.* Grundlage, *f.* niedere Sphäre. [*v. a.* zu niedrig machen.

Понїзїти, (понїжу, понїжш), Понїзський, *a.* zu niedrig.

Понїзү, *adv. s.* Нізом.

Понїкати, повїкнути, *v. n.* sich zur Erde senken, die Augen niederschlagen.

Понїклий, понїкнутий, *V. a.* niedergesenkt, niedergeschlagen, unansehnlich *III. I.* 203. [fassen.

Понїмати, *v. a.* begreifen, verstehen, Понїмлівий, *a. Ил. s.* Понїтей-

ний. [vermögen, *n. Пар.* Понїмлівість, -ости, *f.* Fassungs-

Понїта, *f. m.* mürrischer Kopfhänger; 2) *s.* Нєтля 2). [Kind.

Понїтє, *n.* niedliches Frauchen, *n.*

Понїти, *v. n. s.* Понивати.

Понїтина, *f.* Charpie, *f.* (*n. хвор.* 36).

Понїшити, *v. a. s.* Пригадати; зновїти. [störung, *f.*

Понїщенє, *n.* Vernichtung, Zer-

Понїщити, *v. a.* vernichten, zerstören.

Понївєчити, *v. a.* verderben.

Понїж, -жа, *m.* Strick zum Treten mit dem Fuss bei der Wiege, *m.*

Понїжїти, *v. a. s.* Понєстїти.

Понїмо, *adv.* insgeheim.

Понїмчити, *v. a. s.* Знїмчити.

Понїячити, *v. a. s.* Понївєчити; — ся herunterkommen, schlechter werden.

Понїо, *adv.* Не. *n.* 148 — нїки so lange — wie lange.

Понїов, *m.* Зг. (*Пр. II.* 17) Neumond, *m.* на -ві am N., um die Zeit des N.

Понїова, *f. s.* Порїша.

Понїовальне, *s. n. a.* поновальниця, *f.* Zeit (im Herbst) wann Gaben aus einzelnen Bauerngehöften ausgebeten,

gesammelt werden; 2) -ниця, *f.* Frau, welche solche Gaben sammelt: хїдить по-навальним; поновальник, *m.* [he, *n.*

Понїовини, *pl.* Fest der Tempelwei-

Понїовїти, (-вїяти), *v. a.* wieder neu machen, ausbessern, erneuern; за-

кїон поновлєний Deuteronomium, *n. К.*

Понїовленє, (-вїленє), *n.* Erneuerung, Wiederherstellung, *f.* [vgl. Понїж.

Понїовї, *pl.* Tritte bei den крїсна, *pl.*

Понїовїти, *s.* Паламїр.

Понїорови, *pl.* Angewöhnung, *f.*

Понїоровїти ся, gefallen.

Понбса, *f. Эг. Stolz, Uebermuth, m. Пот.* III. 132.

Поносити, (понбшу, понбсиш), *v. a.* nach u. nach hin-, zusammen tragen; einwenig tragen; *s. Понести; понашати; — віру* den Glauben finden.

Понбска, *f. Ко. 126* was man e. Hunde hinwirft, dass er apportiere.

Понбсний, *а. Ч. III. 18* entehrend, schmachvoll. [dorben werden?

Понбсувати ся, *Гол. III. 3* ver-

Пб-ночи, *adv.* nachts, in der Nacht.

Пончлэжничок, -чка, *m. dim. pl.* Me. 308 der das Vieh in der Nacht sucht.

Поншати ся в чоубь, *У.* worüber spotten, *s. Понашати.* [gen, Erdulden.

Понбшене, *n.* das Tragen, Ertra-

Понбвий, *а.* hochroth, ponseau.

Понудити, *v. a.* abmüden, abmühen.

Понужатель, *m. Ваг. Zwingherr, m.*

Понужати, *v. a.* понужкувати ся кимбь, *s. Нужкати, шуригелн.*

Понука, *f. Анtrieb, m. Anregung, f. Ф. s. Принука; 2) Einwilligung, f. дати —, Зар.*

Понукати, *v. a.* antreiben; 2) понукнути, понукти, (*praet.* понук, -укла, -укло), *v. n.* zunicken, (mit Mühe) nachgehen, einwilligen.

Понукач, *m.* Antreiber, *m.*

Пбнур, *m. (В.) s. Боранюк.*

Понура, *f.* finsternes Wesen, schmol-

лender Kopfhänger: -ою бродити, ходити *M.* mit finsternem Gesicht.

Понурій, понурійвий, *а.* den Kopf niederhängend; niedergeschlagen, betrübt, finster, düster, verdrossen, missmüthig. [ken, -hängen, betrübt werden.

Понурити ся, den Kopf niedersen.

Понурість, -ости, *f.* finsternes, unfreundliches, düsteres Wesen; Missmuth, *m.* Düstereit, *f. Кн. [rudibunda).*

Понурка, *f.* Kopfhänger, *m. (Orgyia*

Понч, *m. Punsch, m. adj.* пончвий.

Пончшенка, *f. dim.* *s. Панчбха.*

Пончх, *m. См. понюшка, f. Ч. II. 573 — табак* eine Prise Schnupftahaks.

Пончхати, *v. a.* anriechen; 2) — табак eine Prise Tabak schnupfen, einnehmen. [щанія.

Понява, *f. †* Leinwand, *f. s. Пла-*

Поняте, *n.* Begriff, *m.*

Понятейний, *а.* begrifflich, *Ил.*

Поняти, *v. s. s. Понимати; 2) —* ся з ким sich mit jmdm verbinden; сніг поняв ся водою ist zu Wasser geschmolzen.

Понятіі, *pl s. ptc. m.* gewählte Leute zur Hilfe eines Beamten, Untersuchungsrichters als Zeugen, Vertrauensmänner *Кв. 275. 333.* [begreifend, scharfsinnig.

Понятлівий, *а.* gelehrig, leicht

Понятлівість, -ости, *f.* Fassungskraft, *f.* das Vermögen zu begreifen; Gelehrigkeit, *f. Фр.*

Понятний, *а.* fasslich, begreiflich; 2) deutlich, vernehmlich, klar, *Кв. 40.*

Поняхати, *s. Понехати.*

Поо-, пооб-, mit dem Nebenbegriff des allmählichen Stattfindes u. der Perfectivität einer Handlung an mehreren Objecten, *Мі. IV. 249, s. О-, об-*

Пообалювати, *v. a.* niederwerfen.

Пооббивати, *v. a.* ringsum abschlagen.

Пообдарювати, *s. Обдарити.*

Пообдирати, *v. a.* ringsum abreissen, abschinden.

Пообідати, *v. n.* das Mittagssmal (*s. Обід*) eingenommen haben. [essen.

Пообідний, *а.* nach dem Mittagss-

Пообіцяти (ся), пообіцяти ся, versprechen, geloben.

Пооблагувати, *v. n.* пообжинати ся, die Ernte beenden, einheimsen.

Пооборювати ся, die Pflugarbeit vollenden.

Пообилювати, *v. a.* rings umsägen.

Пообривати, *v. a.* nach u. nach abreissen, abpflücken. [hörig satt füttern.

Поодгодбувати, *v. a.* abfüttern, ge-

Поодинбкий, *Пол. поодинчатий, См. а.* einzeln, Einzeln-.

Поодинбці, *Кл. по-одянцю К. I. 320 adv.* einzelnweise, einzeln.

Пооживати, *v. n.* *He.* sich beleben.

Поозбювати, *v. a.* палці & собі Brandwunden bekommen, *s. Золá.*

Поокружність, -ости, *f.* Umgehend, *f. Др. с. 150.* [rabfallen.

Поопадати, *v. n.* nach u. nach he-

Поопирити ся, Federn bekommen, sich materiell aufhelfen. [ackern.

Поорати, *v. a.* durchgehends pflügen,

Поорудувати, *v. a.* seine Geschäfte abmachen, verrichten.

По-особне, *adv.* einzeln.
 Поостáток, *adv.* *Гол.* I. 32 zuletzt.
 Поострѣти, *v. a.* schärfen, wetzen.
 Поострожѣти, *v. a.* mit oстрóг, oстрóжина versehen, *Гол.* III. 81.
 Попадáти, *v. a.* когó щó, *К.* I. 153 antreffen, auf jmdn (etw.) gerathen, stossen; — ся voorkomen, sich treffen; 2) попáдати, *v. n.* fallen; — ся Risse bekommen, rissig werden, bersten.
 Попадeнька, *f. s.* Попадá.
 Попадик, *m.* Zaunkönig, *m.* (*Troglodytes parv.*).
 Попадѣн, *v.* der попадá des пн.
 Попадѣнецъ, -нця, *m.* Bruchschlange, *f.* (*Agnis fragilis*); 2) Nbf. des Чeремoш ч. [jmdm zufállt, *vgl.* Падь 3).
 Попадѣця, *f.* Ч IV. 517 die dh Los
 Попадѣч, *m.* *Кол.* 142 einer попадá Sohn; s. Попо́вич. [bereit, geneigt zu etw.
 Попадливий, *a.* на щóбь Т. eifrig
 Попадá, (*d.* попадeнька *Д.* I. 86) *f.* Gattin des пн., Pfarrerin, *f.*; 2) *N. e.* Berges.
 Попадáнка, *f. s.* Попо́вна.
 Попа́вити, *v. n. s.* Покрáвити ся.
 Попа́йдити, *v. n. impers.* -ило *Н.* 192 es hat geglückt, ist gelungen, hat reussirt. [ug Tabak rauchen, schmauchen.
 Попапашувáти, *v. a.* mit dem Pallasch hauen.
 Попапáти, *v. a.* verbrennen.
 Попапáти, *v. n.* und — ся leicht roth werden.
 Попамятáти, *v. a.* lange gedenken.
 Попапáчити ся, *s.* Папáшити ся.
 Попа́р, не дáти кому́ по́пару jmdm keine Rast gönnen. [rissig.
 Попа́рсканий, *a.* *Фр.* geborsten,
 Попа́рити, *v. a.* ab, verbrühen; — ся sich —. [Paaren.
 Попа́рно, *adv.* *См.* paarweise, in
 Попа́роїти ся, die па́рої lassen, *s.* Па́рої.
 Попа́рувáти, *v. a.* paarweise zusammen nehmen, — stellen, ein Paar bilden, paaren.
 Попа́с, *m.* попа́сeнь (*d.* -сїнечко), *n.* das Füttern unterwegs; 2) Fütterungsort, *m.*
 Попа́сáти, *v. a.* unterwegs (rasten u.) füttern. [Vorbeigeben weidend.
 Попа́ски, *adv.* *Гр.* unterwegs, im
 Попа́сму́гувáти, *a. a.* mit Streifen

versehen; *ptc.* -гóваний gestreift, *Пол.*
 I. Попа́сти, (попа́ду, попа́деш) *v. a. s.* Попа́дати; 2) — на щó worauf kommen, einfallen; 3) *v. n.* und — ся (in die Hände, ins Unglück, in die Falle &) fallen, gerathen.
 II. Попа́сти, (попа́су, попа́сeм), *v. a.* einwenig weiden lassen, füttern.
 Попа́тланий, *a.* in Büschel zusammengeschlagen, *М.* III. 84.
 Попа́х, *m. s.* По́нюх.
 Попа́хати, *a. a. s.* По́нюхати.
 Попа́цити, *v. a.* *Ф.* *Поес.* (62) 98 s. Па́цити.
 Попа́шка, *f.* (*Фр.*) *s.* По́пас.
 Попeлeць, -лця, *m. dim. s.* По́пил; 2) Aschermittwoch, *m.* *Пар.*
 Попeлѣця, *f.* Asche, *f. R.*; 2) aschgrau, sehr lockere Bodengattung; 3) Kohlblattlaus, *f.* (*Aphis brassicae*).
 Попeлѣш, *m.* Aschenpflanze, *f.* (*Cineraria palust.*). [Brandstätte, *f.*
 Попeлѣще, *n.* Aschenhaufen, *m.*;
 Попeлѣньк, *m.* Aschenbrenner, -händler, *m.*; 2) Aschenbehälter, *m.*
 Попeлѣх, *m.* Aschenbrödel, *m.*; 2) —, (-юха, *f.*) Siebenschläfer, *m.* (*Myoxus glis*). [*Пар.*], *a.* aschfarbig, aschgrau.
 Попeлѣстий, (-лáстий, -лѣстий,
 Попeнѣ, -ѣти, *n.* das Kind eines пн.
 Попeнѣти, (-пн-), *v. n.* коло чо́го viel säumen bei e. zeitraubenden Arbeit.
 По́пер, *gen.* по́пру, *m. s.* Пе́рець, *Гол.* III. 245.
 По́перáти, *s.* По́перти. [zen.
 По́пердувати, *v. n.* abermals pfor-
 По́переводѣти, *v. a.* überführen; 2) durchbringen, verschwenden; — ся verloren gehen, schwinden; ausarten.
 По́перед, *adv. praep.* (mit d. *Genit.* — когó, чо́го) voran, vorerst, voraus, vorher, vor; früher; *s.* Пе́ред; 2) по́переду im voraus; einst, künftlg. *III.* I. 310.
 По́переджáти, по́передѣти, (по́переджу́, -дѣш) *v. a.* когó jmdm vorangehen, vorher, vorgehen, vor jmdm etw. thun.
 По́передний, *a.* vorhergehend, vorherig, vorgängig, vorig, vormalig.
 По́передник, *m.* Vorgänger, der Vordere, *R.*; 2) der vorn am Leiterwagen angebrachte Seil; 3) Vortuch, *n.* Schürze, *f.* *См.*; 4) Vordersatz, *m.* Prämissе, *f.* *Ил.* Vorderglied, *n.*

По передниця, *f.* der vordere Theil des Weiberkleides, *s.* З'апака.

По передуч'єра, *adv.s.* Позавч'єра.

По перек, *m.* Mittelleib, *m.* Hüftengegend, *f.*; 2) *adv. praep.* (mit d. *Genit.*) quer, in die Quere, *s.* Напоперек.

По переливати, *v. a.* nacheinander aus e. Gefäss ins andere übergiessen.

По перемінний, *a.* Wechsel; unregelmässig, *Вах*; *adv.* мінно wechselweise, *B.*

По переривати, *v. a.* an mehreren Stellen zerreißen, unterbrechen.

По перерозк'ювати, *v. a.* in dünne Spleissen auseinanderspalten.

По перестилати, (-сте-), попере-ст'ювати, *v. a.* nacheinander unter, ausbreiten, belegen, *s.* Перестелити.

По перетирати, *v. a.* nacheinander reiben, scheuern; — ся sich durch-, abreiben.

По перехрещувати, *v. a.* durchgehends kreuzweise legen, — bekreuzigen; — таufen, umtaufen. [Acker.

По пер'єчина, *f.* quer geflügelter

По пер'єчити, *v. a.* querüber durchschneiden; 2)* — ся in Streit gerathen.

По пер'єчочок, -чка, *m.* quer gehendes Stück Feld.

По пер'єчка, *f.* alles Querliegende, -hingezogene: Querwand, Querholz, Querlinie etc.; 2) Durchmesser, *m.*

По пер'єчний, *a.* querliegend, Quer-, dh die Mitte quer gezogen; der quer über den Weg kommt *H.* 135.

По пер'єчник, *m.* Querholz, *n.* Фр.; 2) *s.* По пер'єчка 2), *СМ.* [С'угловки.

По пер'єчниця, *f.s.* По пер'єчка; 2)*s.*

По пер'єчноперегородні, *pl.* Quer-Gliederhülsige, *B.* [(Plagiostomi).

По пер'єчноусти, *pl.* Quermäuler, *pl.*

По пер'єчок, -чка, *m. dim.* *s.* По перек 1) *Кол.* I. 85.

По пер'єк, *m. s.* По перек 1).

По пер'єти, (п'єр'є, п'єр'єш) попер'єти, *v. a.* unterstützen; bekräftigen; 2) — *s.* Підпер'єти ся; б) — ся куд'я wohin sich ungestüm drängen. [sen.

По пест'єти, *v. a.* einwenig liebko-

По пест'єти, *v. a.* bunt färben.

По печ'є, *v. a.* vieles backen, braten; 2) — ся sich verbrennen.

По пив'єти, *v. a.* nach u. nach gemach-

trinken; 2) nachtrinken, drauftrinken.

По п'єк, *m. dim.* *s.* П'єн; 2) —, по-п'єчка, *f.* Pfäffchen, *n.* (Saxicola rubetra); 3) Blattkäfer, *m.* (Chrysomela).

По п'єл'єти, *v. a.* bestäuben.

По п'єл'єха, *f. N. e.* Berges.

По п'єлувати, по п'єл'єти, *v. a.* durchsägen; 2) mit der Feile bearbeiten.

По п'єна, *m f.* Pfäfflein, *n.s.* По п'єк 1).

По п'єни, *pl. Ч. VII.* 415 Art Muster in d. Leinenstickerei. [ken *C. I.* 169.

По п'єрхн'єти ся, in der Rede stok-

По п'єс, *m. Ваг.* Verzeichnis, *n.*

По п'єсати, *v. a.* viel schreiben, schmieren, zeichnen.

По п'єсмач'єти, *v. a. H. III.* auf gelehrte, schriftstellerische Weise verarbeiten. [chung, *f. Oz.*; 2) *s.* По п'єтка.

По п'єт, *m.* Nachfrage; 2) Untersu-

По п'єтати, по п'єтувати, *v. a.* ког'о за ким (за чим), jmdn wornach fragen, nachfragen.

I. По п'єти, (п'єт'є, п'єт'єш), *v. a. s.* По пив'єти; — ся sich betrinken, besaufen.

II. По п'єти, *v. n. s.* Попув'єти.

По п'єтка, *f.* Versuch, *m. Пол.*

По п'єток, -тка, *m. H.* 83 *s.* По п'єт 1).

По п'єхати, *v. a.* fort- weiterschieben, stossen.

По п'єх'єч, по п'єх'єлло, *m.* den man hin u. her schiebt, schurigelt, zu allen Arbeiten verwendet.

По п'єхувати, *s.* П'єкати (люб'єк).

По п'єв, -ова, -ове, *a.* des п'єн, Pfaffen.

По-п'єв, *adv.* zu je einer Hälfte: чо-г'ось wovon zu halbem, -er —. [с.Повз.

По п'єва, *praep.* mit d. *Accus.* längshin

По п'євка, *f. He.* (Ир. XI. 16) *s.* По п'єни.

По п'євна, *f.* Tochter des п'єн, Pfar- rerstochter, *f.* [Pfarrers.

По п'євк'єй, *a.* zum п'єн geh.,

По п'євств'є, *n.* по п'євщина, *f.* Haus, Gehöft des Pfarrers, *n.*; 2) Amt e. Pfarrers, *n.*

По п'єд, *praep. s.* По und Під; von unten, unter, unterhalb, unterwärts, unten an; * по п'єд лад кому йт'є jmdm an die Hand gehen, *Ми.* IV. 435. 249. 251; По п'єд- *s.* Під-

По п'єдбив'єти, *v. a. s.* Підбив'єти.

По п'єдб'єлювати, *v. a. s.* Підб'єл'єти.

По п'єдвол'єсник, *m.* Raufer bei den Haaren, *m. Фр.*

Попідв́емний, *a. s.* Підв́емний.
 Попіді́йма́ти, по́днима́ти, *v. a.* nach einander aufheben, aufrichten; — ся sich —.
 Попідні́ж, *adv.* unter die Füße.
 Попідні́сувати, *v. a.* nacheinander unter schreiben, fertigen.
 Попідпу́ка́ти ся, unterwärts bersten, rissig werden. [schwellen.
 Попідпу́ха́ти, *v. n.* von unten an-
 Попідсі́нювати, *v. a.* — бчи bläuen, blau (od. braun) schlagen.
 Попідсіпа́ти, *v. a.* dazuschütten (zu mehreren Sachen). [werden.
 Попідсіха́ти, *v. n.* hie u. da trocken
 Попідсі́д, *adv.* nach unten, unterwärts. [ken reichend, *Ст.*
 Попідхма́рний, *a.* bis zu den Wol-
 Попідхо́діти, *v. n. s.* Підхо́діти.
 Попізна́ти, *v. a. s.* *Кол.* I. 110 s. Пізна́ти.
 Попі́й, -бу, *m. ВВ.* das Trinken, Zechen.
 Попіклува́ти ся, *s.* Піклува́ти ся.
 Попі́л, (-і́ль, -і́в), -елу, *m.* Asche, *f.*
 Попі́льжй́ти, *v. n.* ко́му, erleichtern, Erleichterung Linderung verschaffen, *Левч.*
 Попі́льця, *f. s.* Попелю́х 2); 2) *s.* Попелю́ця; 3) Pelz des grauen Eichhörnchens u. des Siebenschläfers.
 Попі́льний, *a.* aschig, *ГШ.*
 Попі́льнийця, (*d.* -й́чка), *f.* Aschenkrug, *m.* Urne, *f.* Aschgefäß, *n.*
 По-пі́ля, *праер.* *Гол.* III. 29. *АД.* I. 25. *s.* Пі́ля, бі́ля, *Ог.* 184.
 Попі́нити, *v. a.* mit Schaum bedecken; 2) arg schlagen *Н.* 78. verwunden, beissen.
 Попі́нка, *f.* *КС.* (82) IV. 33 ?
 Попі́р, -бу́, *m.* Unterstützung, Beihilfe, *f.* [hilfe; gutsättigend, nahrhaft.
 Попі́рний, *a.* wirksam in der Nach-
 Попі́сніти, *v. n.* § traurig werden.
 Попі́ссати, (попíссу, попíссу), *v. a.* einwenig saugen.
 Попі́ки, *pl.* Trifolium prat.
 Попла́ва, *f.* sumpfige Hutweide, (*B.*); 2) *pl.* *N. e.* Berges.
 Поплаве́ць, -вця, *m.* Schwimmhölzchen an der Angel, *n.* *vgl.* Плави́ло.
 Попла́вка, *f. s.* Поплаве́ць; 2) Aufguss des gesäuerten Krauts im Bottich, *m.*
 Попла́вом, *adv.* fließend, gleichmä-

sig, *Ст.*
 Попла́вчий, *a.* Schwimm-
 Попла́вка, *f.* *Н.* 163 гидкий як —, *s.* Га́дина? [*v. a.* einwenig weinen.
 Попла́кати, (попла́чу, попла́чеш),
 Попла́тати, *v. a. s.* Полатáти (*B.*).
 Попла́тити, (попла́чу́, попла́тиш), *v. a.* alles nacheinander bezahlen; попла́чувати, *v. n. s.* Платáти 2).
 Попла́тка, *f.* Zahlungsauflage, Beisteuer, *f. К.*
 Попла́чене, *n.* das Bezahlen.
 Поплекáти, *v. a.* дегі́ну — das Kind säugen.
 Поплэ́сти, *v. a.* flechten, winden; — ся sich —; *b*) * langsam hingehen, -schlendern, -ziehen.
 Поплэ́тниця, *f.* *Нав.* (*Пр.* III. 171) Weib, welches zur Hochzeit den Brautkranz windet.
 Поплэ́сти, (попли́ву, попливеш), попли́нути, *v. n.* fortschwimmen. [*n.*
 Поплэ́т-ету, *m.* Geflecht, Flechtwerk,
 Поплэ́тати, *v. a.* zwei & zusammengewundene Stricke & mit einem dritten & winden; — горшкі́ mit Draht binden.
 Поплэ́тáйко, *m.* Drahtbinder, *m.* (*B.*).
 Поплэ́тка, *f.* eine Flechte zu anderen eingeflochten, Geflecht, *n.*; 2) * Zugabe zum Lohn, *f.*; 3) das Verbinden zu e. Geflecht, *n.*
 Поплэ́ч, *adv.* з кимось *М.* II. 95 Schulter an Schulter, ganz neben; an die Seite *Ме.* 398. — з ким сі́ети Arm an Arm, neben. [Anhänger, *m.*
 Поплэ́чник, *m.* (*Ф.*) Achselträger,
 Поплэ́дити, *v. a. s.* Наплэ́дити.
 Поплэ́тиця, *f.* windender Knöterich (*Polygonum convolvulus*), *Вол.*
 Поплэ́жити, *v. n.* *Ф.* gut wirken, reussieren. [spucken.
 Поплюва́ти, поплю́ти, *v. a.* be-
 Поплю́ндрува́ти, *v. a.* verwüsten, *III.* II. 46.
 Поплю́х, *s.* Пу́лях.
 Попля́мити, *v. a.* beflecken; попля́мува́ти рана́ми *Кч.* 307 mit Wunden bedecken.
 Попля́мкати, *s.* Пля́мкати.
 Попове́ць, -вця, *m.* Clericaler, *m.*
 Поповзе́нь, -зня, *m.* Blausprecht, *m.* (*Sitta europ.*), *Пол.* [chen.
 Поповзті́, *v. n.* hinschleichen, -krie-

Поповий, *a. s.* Попів.
 Попович, (*d.* поповиченько), *m.* Sohn des nín, Pfarrerssohn, *m.*
 Поповичівщина, *f.* Zeit u. Geschichte des гетьман Поповичь, *K.*
 Поповичка, *f. s.* Попадя (*P. Дн.* 32).
 По-повишках, *adv.* hoch über etw. hin.
 Поповніти, (-яти), *v. a.* voll füllen; ergänzen; — шкóду den Schaden ersetzen; 2) verüben, *Par.* begehen; — поминки *s.* Справити; поповняючий, *a.* Ersatz-, *Бор.* [ти ся.
 Попововту́зати ся, *s.* Вовту́зи.
 Поповодіти, *v. a.* längere Zeit hin u. her führen, hin halten. [unterrichten.
 Поповчіти, *v. a.* III. II. 146 lehren,
 Попоганяти, *v. a. s.* Поганяти.
 Попогарикати, *v. a.* mit Scheltworten antreiben.
 Попогасати, *v. n.* *Kч.* 138 viel springen, hüpfen, sich herumtummeln.
 Попогріти *v. a.* erwärmen.
 По-пóдлі, *praep.* (mit d. *Genit.*) neben, an die Seite *АД.* I. 24.
 Поподпикати, (попід-), *v. a.* von unten verbrennen, versengen. [warten.
 Попождати, *v. n.* einwenig ab-
 Попоїсти, (попоїм, попоїсь, u. попоїск) *v. n.* чо́го satt essen.
 Попóк, -нка, *m. vgl.* Пі́ник; *Lusciola tithys*; 2) Mönchweise, *f.* (*Parus palustris.*)
 Пополáм, *adv. gr.* zur Hälfte. [den.
 Пополовити, *v. n.* falb, gelblich wer-
 Пополокати, (-лоскати), *v. a.* ausspülen, waschen.
 Попологніти, *v. n.* Leinwand werden; bleich, weiss wie L. werden.
 Пóполох, *m.* Schrecken, *m.* Panik, *f.*
 Пополошати, *v. n.* scheu auseinander laufen, *H.* 22; пополошити ся scheu werden.
 Пополудне, -дня, *n.* Nachmittag, *m. adj.* пополуднєвий, nachmittägig, Nachmittags-
 Пополуднувати, *s.* Полуднати.
 Попомірити, (-яти), *v. a.* ausmessen; — шлях zurücklegen.
 Пономуштрувати, *v. a. s.* Муштрувати, III. I. 272.
 Пóпонько, *m. dim. s.* Піп.
 Попоносити ся з чим sich lange

Малоруско-німецкий Словар.

womit herumtragen, *Kч.* 356.
 Попоорати, *v. a. s.* Поорати.
 Попоплакати, *v. n.* und — ся viel u. sehr weinen.
 Попопяти ся, sich anstrengen.
 Попóра, *f.* *Par.* *s.* Попір.
 Попóрати, *v. a.* aufräumen; zurecht, fertig machen.
 Попорічки, *pl. s.* Порічка.
 Попоросити ся, ferkeln, *Kol.* I. 135.
 Попорóти, (попóрю, попóреш), *v. a. s.* Порóти.
 Попорськати, *v. a.* *Kч.* 66 bespritzen.
 Попортити, (попорчý, попортиш), *v. a. s.* Порти́ти.
 Попортяний, *a. s.* Портяний.
 Попóстити, (попóщу, попóстиш), *v. n.* einwenig fasten.
 Попотіти, *v. n.* *АД.* II. *s.* Попріти.
 Попóясник, *m. s.* Байбарак, (*Фр.*)
 Попо́ясниця, *f. s.* Надтичка.
 Попрáва, *f.* поправунок, -нку, *m.* поправленє, (-авлянє), *n.* Besserung; 2) Verbesserung, Correctur, *f.* [вий.
 Попрáведний, *a. Ф. s.* Справедлі-
 Попрáвити, (-авляти), *v. a.* verbessern, besser machen, corrigieren; noch etw. zusetzen, nachhelfen, -tragen; — ся sich bessern; besser aussehen.
 Пóправка, *f.* Verbesserung, Correctur; 2) Nachtragsprüfung, *f.*
 Попрáвний, *a.* correct, fehlerfrei; 2) -а рáса etc. veredelt. [mator, *m.*
 Попрáвник, *m.* Verbesserer, Refor-
 Попрáвність, -ости, *f.* Correctheit, *f. Кл.*
 Пóпрад, *m.* rechter Nbf. des Dunajec.
 Попразєн, -єна, попраздник, *У.* попразниця, *f. Ч.* VII. 576, попразніче, *n.* *Kol.* I. 22. 23. der Tag u. die Feier nach dem ersten (Haupt-) Tage des Kirchweihfestes.
 Попращати, *v. a. s.* Попрощати.
 Пóпрек, *m.* *P.* I. 131 Vorwurf, Verweis, *m.* Ausstellung, *f.*
 Попрекати, попрекнути, *v. a.* ко́го чим jmdm etw. vorwerfen, vorrücken, aussetzen, ausstellen, Vorwürfe machen; tadeln, rügen; ко́мусь про щось *Kч.* 275 in vorwurfsvollem Tone erwähnen.
 Пó-при, *praep.* *m. d.* *Accus.* neben, vorbei an; nahe, nächst an; nebst, *пó-при лю́де neben anderen Leuten an-

45. a.

gemessen leben &, (*opp.* по-над) с. При.
 Попривівати, *v. a.* nacheinander
 anschlagen. [*nen*; schmücken.

Попривірати, *v. a.* aufräumen, ord-
 Попривікати, *v. n.* nach u. nach
 gewohnt werden, sich angewöhnen.

По-прі-біч, *adv.* an der Seite.
 Попріймати, *попринимати, v. a.*
 an aufnehmen; 2) bewirten.

Попрікипати, *v. n.* на місці an
 der Stelle betroffen regungslos u. fas-
 sungslos bleiben *M. I.* 70.

Попріковувати, *v. a.* annageln,
 anschlagen, -heften. [(bei Pferden), *m.*

Побприни, *pl.* Schmutz vom Schweiss

Попріростати, *v. n.* über-, zu-,
 verwachsen. [Прісіляти.

Попрісіляти, (-сілювати), *v. a. s.*

Попрісірнувати, *v. a. K.* (*Хама.*
 179) zum Trocknen ausbreiten, -stellen.

Попрічиняти, *v. a. s.* Причиняти;
 — двіри zumachen. [Thaten, *n. K.*

Побпріще, *n.* Laufbahn, *f.* Feld zu

Попріщити, *v. a.* mit Blasenge-
 schwüren bedecken.

Попріязніти ся, sich befreunden.

Побпрік, *m. II.* побпрікати etc. *s.*
 Побрек.

Побпріти, *v. n.* schwitzen.

Побпріч, *praep. m. d. Genit.* trotz,
 ungeachtet: — всіх законів.

Побпро-, *s.* Про-.

Побпробивати, *v. a. s.* Пробивати.

Побпробувати, *v. a.* versuchen, про-
 бieren. [schwinden (сніг &).

Побпродобіати, *v. n.* hie u. dort

Побпродобувати, *v. a.* hie u. da
 durchmeisseln.

Побпрюк, *m. Kв.* 380 *s.* Побрек.

Побпріпівати, *v. a.* alles nachein-
 ander versaufen; — ся mehr u. mehr
 saufen.

Побпросіти, *v. a.* когó о щось bitten.

Побпростіти ся, einander verzei-
 hen, *He*; з ким sich mit jmdm aussöh-
 nen; 2) *s.* Побпрощати ся.

Побпросторній шати, *v. n.* geräu-
 мiger werden, *Kв.*

По-пробсту, *adv.* geradezu, schlecht-
 weg, ganz einfach, ohne Umstände.

По-пробтив(о), *praep. m. d. Genit.*
s. Пробив, mit Hindeutung auf jmdn, *Ф.*
 Побпротопувати, *v. a.* austreten,

abnützen, *Kв.* 262. [Протряхати.

Побпротряхати, *v. n. Ч. III.* 10 *s.*

Побпрощувати ся, *s.* Про-
 щетити ся.

Побпрощати, *v. a.* (alles) verzeihen;
 2) когó von jmdm Abschied nehmen;
 — ся з ким von jmdm, sich mit jmdm
 verabschieden, jmdm Lebewohl sagen.

Побпрўга, (*d.* -ўжка), *f.* Bauchgurt,
 Sattelriemen, *m.* (*d.* побрўжка, wolle-
 ner Gürtel); 2) Querholz an den Enden
 des Flosses die Holzstücke zusammen-
 haltend, *n.* [Пруг.

Побпружкований, *a.* gestreift, *s.*

Побпряди, побрядки, *Ч. IV.* 401 *pl.*
 Spinnstube, Spinnengesellschaft, *f.*

Побпрямувати, *v. n.* eine Richtung
 nehmen, den Weg einschlagen.

Побпряети, (побпряду, -деш), *v. a.*
 aus-spinnen; побпрядений *ptc.* gesponnen.

Побпрятати, (побпрячу *u.* побр-
 таю, -ячеш *u.* -ячаеш), *v. a.* aufräu-
 men, ordnen.

Побпрятник, *m.* Aufräumer, Ordner, *m.*

Побпрятниця, побпрятуха, *f.*
R. 126 die aufräumt, ordnet, das Haus
 sauber u. nett hält.

Побпрятно, *adv.* sauber, rein, nett.

Побпрятюк, -тку, *m.* das Aufräu-
 men; Ordnung, *f.*

Побпряхи, *pl.* + *M. s.* Побпряди.

Побпсувати, *v. a.* verderben, verhun-
 zen. [*bnis, n.* Verderbenheit, *f.*

Побпсутість, -ости, *f. He.* Verder-
 бованість, *v. n.* ніп sein, den Pfar-
 rerdienst versehen.

Побпугай, *m. Пол. s.* Пауґа.

Побпугати, *v. a. АД.* I. 52 anregen.

Побпуд, *m.* Antrieb, *m.* Förderung,
f. дати — Anregung geben, *Гол.*; 2) An-
 prall, Anstoss, *m. ВВ.*

Побпудний, *a.* frei, lose.

Побпудвіско, *n.* etwas Schreckli-
 ches; 2) etwas Schändliches.

Побпуживати, *v. a.* angreifen u. fort-
 scheuchen *С. II.* 133; fortschuellен,
 -werfen, schiessen *С. I.* 82. [thümlich.

Побпулярний, *a.* populär, volks-
 популярність, Volksgunst; Volksthümlichkeit, *f.*

Побпуркувати, *s.* Побпрядувати.

Побпуск, побпуст, *m.* das Nachlas-
 sen, Nachgiebigkeit, Nachsicht, *f.* —

пуска́ти, да́ти кому́ nachgeben, will-fahren, *K*; Erleichterung, *f*. Nachlass, *m*.

Попу скáти, попу́стити, (попу́щу, попу́стити), *v. a.* frei-, loslassen; 2) nachlassen, nachgeben; preisgeben *P. I.* 4; — ся чо́го von etw. nachlassen, einer Sache entsagen. [geudung, *Ku*.

По-пу́сту, *adv.* vergeblich, mit Ver-

Попустува́ти, *v. n.* einwenig spie-len, muthwillig, froh sein.

Попу́тати, *v. a.* fesseln, koppeln; * umgarnen (лихий попу́тав). [*Ku*.

Попу́тній, *a.* günstig auf den Weg,

Попу́тник, *m. s.* Ба́бка 2).

Попу́тчик, *m. s.* Reisegefährte, Weg-weiser, *m. Max*. [anschwellen.

Попу́хнути, *v. n.* geschwollen sein,

Попя́дник, *m.* eine Spanne (пя́дь) lang, gross. [Rausch.

По-пя́ному, *adv.* betrunken, im

Попя́сти ся, попя́сти ся нава́д zu-rückweichen. [versehen; brandmarken.

Попя́тнува́ти, *v. a.* mit Flecken

Попя́ночка, *f. dim.* *Kol. I.* 159. 187 s. Пу́пянок.

Пора́, *f.* (rechte, gelegene) Zeit; Zeitpunkt, *m.* сама́ —, са́ме — eben die rechte, passende Zeit; — ро́ку Jah-reszeit; в ту пору́, у ти-по́ри *II.* zu jener Zeit, damals, в пору́ zur rech-ten Zeit; ніч з дня́нов сто́ть на 'Ани-но Зача́тиє на порі am 21. Decemb. in gleichem Masse, in der Gleiche.

Порабля́ти, *v. a. s.* Поробя́ти; 2) — во́вною mit wollenen Schussfäden eine laufene Kette (по́рт) bearbeiten; 2) *v. n.* sich befinden. [Bezwinger, *m.*

Поработи́тель, *m.* † Unterjocher

Пора́да, (*d.* порадо́нька), *f.* Rath, *m.* Anrathen, *n.* пора́ди взя́ти з кимось sich Raths bei jmdm erholen; 2) *s.* По-ра́дниця *III. II.* 249.

Пора́дець, -дя, *U. R. s.* Пора́дник.

Пора́дити, *v. a.* ко́го, кому́ jmdm rathen, Rath gehen, anrathen; — чо́-мусь rathschaffen, helfen, womit fertig werden; —, поради́яти ся ко́го jmdm um Rath fragen, sich berathen.

Пора́диця, *f. s.* Пора́дниця.

Поради́ти, *v. n.* ко́му́ *P. I.* 131 für jmdm Sorge tragen, jmdm mit Gunst helfen; 2) froh, freudig werden, sich erfreuen, freuen: чо́му́ womit, woran.

Пора́дливи́й, *a.* mit gutem Rath bei-
stehend.

Пора́дний, *a.* guten, heilsamen Rath gebend; 2) gut-, wohlberathen, *Гол. III.* 34; 3) gut eingerichtet, ordentlich *А. Д. I.* 49; 4) *Ч. VII.* 267. glücklich.

Пора́дник, пора́дчик, *m.* Berather, Rathgeber; Gewährsmann, *m. Ku.* 131.

Пора́дниця, *f.* Rathgeberin, Be-ratherin, *f.* [Поради́ти 2).

Поради́ти, порадо́щити, *v. n.* *Э. s.*

Пора́дувати, *v. a.* ко́го jmdn erfreu-en, jmdm Freude machen.

Пора́женє, *n.* Schlag, *m.* Niederlage, *f.*

Пора́з, *Пр. VI.* 576 ?

Пора́за, *f. s.* Пора́женє, Niederla-ge, *Зак*; 2) Verwundung, *M. II.* 189; 3) Plage, *f. K.*

Порази́ти, поража́ти, *v. a.* schlagen, treffen, niederschlagen; in die Flucht schlagen; erschlagen; vom totalen Schlag-fluss: lähmen; verwunden, wunde Stelle schmerzlich berühren, verletzen, einen Streich versetzen. [*Kl.* (82) *IV.* 170.

Пора́й, *m.* — да́ти *s.* Пора́док д.

Пора́їти, *v. a. s.* Пора́дити, нара́-їти, *III. I.* 381; 2) *s.* Пола́дити.

Пора́лити, *v. a. s.* Ра́лити.

Пора́нє, *n.* Beschäftigung, Arbeit, *f.* Schaffen *n.* Wirken, *n.*

Пора́нє, *n. s.* Пора́нок.

По́-ра́не́ньку, *adv.* sehr früh.

I. Пора́ня́ти, *v. n.* mit *d. Infinit.* sehr früh, *s.* zeitig etw. thun (nur im *Practer.*). [Wunden bedecken.

II. Пора́ня́ти, *v. a.* verwunden, mit

По́-ра́но, *adv.* zu früh, verfrüht, *R.*

Пора́нок, -нку, *m.* der frühe Mor-
gen; *adj.* порáнный *s.* Ра́нный.

Пора́ста́ти, *v. n.* bewachsen, auf-
wachsen, *P. I.* 52. [рату́нок.

Пора́тї́вє, *n.* поратї́вля, *f. s.* По-

Пора́тї́внї́к, *m.* Retter, Helfer, *m.*

Пора́тува́ти, (-ря́т-), *v. a.* helfen, aufhelfen, Beistand leisten, nachhelfen, retten.

Пора́туно́к, -нку, *m.* Hilfe, Hilfelei-
stung, Aushilfe, *f.* Beistand, *m.* Rettung, *f.*

Пора́ху́бити ся, *s.* Порахува́ти
ся, пора́дити ся.

Пора́хува́ти, *v. a.* berechnen; —
ся Rechnung machen, *z. k.* [s. Раху́нок.

Пора́хуно́к, -нку, *m.* Berechnung, *f.*;

Пораявати, *v. a.* wirken, handeln, *Кн.*
Пораяти, *v. a. s.* Пора́дити; (— ся
III. I. 373. Кв. 163) Пом. II. 60.

Порéбрина, *f.* Rippenstück, *n.* Rippenbraten *m.* (bes. des Schweinefleisches).

Порéкло, *n.* *Gr. 25.* порéкла, *f.*,
Zuname; 2) Bei-, Spitzname, *m.*

Порéльцв, *n.* *Ч. II. 189 s.* Поруче.

Порéпати ся, rissig werden, bersten.

Порéчєнє, *n.* *Те.* Ausspruch, *m.*
Urtheil, *n.*

Порэний, *a.* — день an dem man
Fleisch u. Fett essen darf, fett, *Пом. III. 10.*

Порэнина, *f.* fettes Essen.

Порэнити ся, fett essen, *s.* Покорэпати ся.

Порри, *pl.* Porree, *f.* (Allium porrum).

Поррив, *m.* das Hinreissen, starker
Trieb, *К.*

Поривати, *v. a.* hinreissen, fortreis-
sen; 2) щось кому́ jmdm etw. weg-
reissen, mit Gewalt wegnehmen; 3) in
Stücke reissen; 4) — ся auffahren; на
корó auf jmdn, gegen jmdn losgehen,
etw. unternehmen wollen u. nicht dazu
kommen können. [hastig, gierig, *Кн.*

Поривистий, *a.* auffahrend, hitzig,

Поривистість, -ости, *f.* auffah-
rendes Wesen, Hitze, Hastigkeit, Ueber-
eilung, *f.* [sen, nicht zusammen gehen.

Поривка, *f.* в поривці йти zerris-

Поривний, *a.* ergreifend, hinreis-
send, *Зг.*

Поривці, *adv.* — щось робити bald
das bald jenes, bald dort bald da an-
greifen u. nichts zu Ende führen, zer-
fahren; *Ос. (62) IX. 62:* птїця стáла
поривця в полі?

Поривчато, *adv.* stossweise.

Порикóжа, *f.* das Aufspringen der
Lippen, das Rissigwerden der Hände,
der Füsse. [tauchen, -stürzen, einfallen

Поринати, *v. a.* untersinken, hinein-

Поринѹти, *v. n.* *К. I. 165. Бил. s.* Ру-
нѹти, hinströmen.

Порис, *m.* *T.* Riss, Zug, Strich, *m.*

Порисувати, *v. a.* щось worauf
Risse, Striche machen; — ся Risse be-
kommen (e. Mauer). [durchschlängeln.

Порити, *v. a.* durchwühlen; — ся sich

Порихтувати, *v. a.* zurecht ma-
chen, richten. [offic.).

Порриш, *m.* Eisenkraut, *n.* (Verbena

Поррїб, -обу́, *m.* Einschlag, Eintrag,
m. Schussfäden zur Deckung (zum Be-
arbeiten) einer anderartigen Kette, *pl.*

Поррїбє, *n. s.* Поррєбрина. [chung, *f.*

Поррївнанє, *n.* Vergleich, *m.* Verglei-
Поррївнательний, *a.* vergleichend.

Поррївнати, поррївнувати, *v. a.* ver-
gleichen; 2) * verheiraten; *vgl.* Зрїв-
нати з людьми; 2) поррївнати, *v. a.*

gleich machen, einen Ausgleich zwischen
den Streitenden machen, — ся im Gehen

jmdn einholen.

Поррївно, *adv.* gleichmässig; — итї
з ким gleichen Schritt mit jmdm hal-
ten, *Фр.*

Поррїг, -óга, *m.* Schwelle, Thür-
schwelle, *f.*; 2) Helfenbein, *n.* (bei d.
Geige); 3) *pl.* поррїги terrassenförmige
Klippen; Wasserfall, *m.* [f. *Нар.*

Поррїд, -оду, *m.* das Gebären, Geburt,

Поррїдкий, *a.* zu schütt, zu dünn.

Поррїднати ся з ким, in Verwandt-
schaft mit jmdm treten, sich verschwä-
gern, *M. II. 140.*

Поррїднати, поррїдчати, (-рїдчати),
v. n. schütter, dünner werden.

Поррїдня, *f.* Verwandtschaft, *f.*

Поррїз, -їзу, *m.* Schnittwunde, *f.*

Поррїзати, *v. a.* nacheinander schnei-
den, schlachten.

Поррїзнати, (-рїзн-), *v. a.* entzwei-
en, verfeinden *III. I. 180. II. 29.*

Поррїзно, *adv.* einzeln. [s. Пáрїй.

Поррїй, -оя. (*d.* поррїйок, -їйка), *m.* *Нас.*

Поррїкати, поррїкувати, *M. II. 84.*
v. a. rügen, tadeln, ausstellen; murren,
sich auflehnen. *Пом. III. 132.*

Поррїпати ся, *s.* Поррєпати ся.

Поррїсє, *n.* *К. s.* Поррєсє.

Поррїсливий, *a.* — дощ, dicht, *B.*
Поррїсн(ий), *a. s.* Поррєсн(ий).

Поррїст, -осту, *m.* Nachwuchs, *m.*

Поррїче, *n.* Flussbett, *n.* Flussebene, *f. V.*

Поррїчина, *f.* Uferstrich eines Flus-
ses, *m.* Flussebene, *f.* [rubrum).

Поррїчка, *f.* Johannisbeere, *f.* (Ribes
Поррїшати, (-їти), *v. a.* entscheiden,
beilegen. [legung, *f.*

Поррїшенє, *n.* Entscheidung, Bei-
Поррїшла, *f.* das Weiden der Schafe
nach dem Abendmelken.

Поррїб, -óба, *m.* *К. V. II. 106 s.* Раб.
Поррїб, -обу, поррїбок, -óку, *m. s.* Поррїб.

Пороба, *f.* Knechtschaft, Slaverei, *f. B.*; 2) *s.* Потканє, поріб.

Поробити, *v. a.* verfertigen, machen, verrichten, anstellen; — кому *s.* Починити, — ся sich machen, werden, sich gebahren.

Поровень, *adv.* — з другими auf gleicher Stufe, *Це.*; поровну, *gr.* zu gleichen Theilen, *Kч.* 332.

Поровєсло, *n. s.* Перевєсло.

Порогвина, *n.* Stufenland, *n. ОБ.*

Пороба, *f.* Geschlecht, *n.* Geschlechtsart, *Art, f. Гол. гр.* 47. Abstammung, *f. Ко.* 188. Geburt, *f. Кч.* 219. [edel.

Поробистий, *a.* Race-, vollblütig, Породити, *v. a.* gebären; — ся geboren werden. [*f. Пе.*

Породіля, (-ділька), *f.* Wöchnerin,

Породіне, *n.* Abstammung, *f. Не.*

Поробний, *a.* national; Rassen-, *Под. Др.* [відмити ся.

Породнити ся, *III. I.* 377 *s.* По-

Порождєнниця, *f. Ч. V.* 847 *s.* Родителька. [*den, M.*

Порожевити, *v. n.* rosenroth wer-

Порожнята, *f. См.* *s.* Порожня.

Поробний, *a.* leer; hohl; *adv.* пороже, порожняом, *Св.* порожняем *Гл б.* 19 = в порожня, leer, müssig. [Thür (*B.*).

Порожнік, *m.* leere Stelle bei der

Порожнювати, порожнити, *v. a.* leer, müssig, frei, erledigt sein.

Порожнювати й, *a. См.* genug leer

Порожня, *До.* поробнява *К. f.* Leer-*f.* -єю порожнити leer stehen; в порожні їхати mit leerem Wagen, ohne Fracht fahren; *v. n.* перейти & mit leeren Händen, leer.

Порожняком, *adv. II.* 138 = в порожні, *s.* Порожня. [kleine Schwelle.

Порожок, -жка, *m. dim. s.* Поріг,

Пороз-, *s.* По- und Роз-

Поробивати, *v. a.* nacheinander alles (mehreres) zerschlagen.

Поробуджати, (-буджувати), *v.* insgesamt, alle nacheinander aufwecken.

Поробвалювати, *v. a.* nach u. nach auseinander werfen, zertrümmern; *s.* Ровалити.

Поробгрукувати, *v. a.* mit Füßen zertreten, zerstören: грєблю, *К.*

Пороб'їздити, *v. a.* zerfahren; —

ся auseinander wegfahren.

Поробкладати, (-кладувати), *s.* Розкладати, — ся.

Поробкочувати, *s.* Розкочити.

Поробничею, *adv. К.* *s.* Порізно.

Поробнімити, *v. n.* wieder die Stimme bekommen, wieder singen, *Кол.* I. 100.

Поробпáтлювати ся, die Haare lose auflassen.

Поробпозичати, *v. a.* nach u. nach alles ausleihen.

Поробправляти, (-прáвлювати), *v. a.* auseinandertun, -breiten, recken, -treiben. [gehen.

Поробпропадати, *v. n.* verloren

Поробрýджувати, *v. a.* auseinanderlegen; auskleiden, commod, negligemachen. [siedeln.

Поробсєлювати, *v. a.* weithin an-

Поробзтикати, (-тїцювати), *v. a.* hin u. her stecken, -stellen.

Поробзочувати, *v. a. s.* Роззочити.

Поробзумїне, *n.* das Einverständnis, Verständigung, *f.*

Поробзумити, *v. a.* verstehen; — ся (-івати ся) sich verständigen; поробзумий, *a. Кч.* verständig, verstandesgemäss. [werden, *Кч.* 139.

Поробзумнійшати, *v. n.* klüger

Поробфінкувати, *v. a.* § auseinanderstöbern (*v.* Wind).

Поробходити ся, *v. n.* auseinander weggehen (nach verschiedenen Seiten).

Поробити ся, Schwärme ausgelassen haben. [Laster, *n. I. III.*

Поробок, -оку, *m.* Fehler, Makel *m.* Поробки, *pl. †* Mauerbrecher, *m. II.* *s.* Таран.

Поробом, поробн, *m.* Prahm, *m.* Fähr-, *f.*

Поробомїнь, -їня, *m. Св.* Strahl, *m.*

Поробомщик, поробщик, *m. Ко.* 51 Fährmann, Steuermann (bei e. Prahm), *m.*

Поробн, *m. B.* Abfall, Verlust, *m.*; 2) *s. d. folg. Пар.* [ortus, Misfall, *m.*

Поробненє, *n.* unzeitige Geburt, Ab-

Поробніти, (-яти), *v. a.* fallen lassen, nach u. nach werfen, -umstürzen; 2) missgebären, abortieren.

Поробос, поробосок, -ску, *m.* glühende Asche, Loderasche, *f. vgl.* Приск.

Поробосє, *n.* Land am Fl. Рось.

Поробосїнецъ, -нця, *m.* Ferkelkraut, *n.* (Hypochoeris).

Поросѣти, *v. a.* bethauen.
 Поросѣти ся, ferkeln, *ГШ.*
 Пороска, *f.* Ritze, *f.* Sprung, *m.*
 Поросль, *f.* Schössling, *Trieb, m. C.*
 Порослива, *a. f.* — свиная frucht-
 bare Sau.
 Порослий, *a.* bewachsen. [Sau.
 Поросна, *a. f.* льбха. свиная trächtige
 Поросник, *m.* Wütherich, *m.*
 Пороснѣти, *v. n.* P. II. 57 hin-
 einfallen; пороснути, *Ко.* 168 ausein-
 anderzerstieben. [порозт- &
 Поросп-, порост-, & s. Порозп-,
 Пороспѣщуваний, *ptc. M. s.*
 Пороспѣщений, verzogen.
 Поростъ, *f.* Tang, Seegrass, *n. Py.*
 Поростаскувати, *v. a.* auseinan-
 derreißen, -schleppen, *He.*
 Поростѣ, *v. n. s.* Поростѣти.
 Поростля, *f. U.* Vegetation, *f.*
 Поростонька, *f. dim. s.* Побріст.
 Порострѣнькувати, *v. a.* verge-
 uenden. [*n. adj.* поросѣчий.
 Поросѣ, -ѣти, поросѣтко, *n.* Ferkel,
 Поросѣтина, (*d.* -инка), *f.* Fer-
 kelfleisch, *n.*
 Поросѣтник, *m.* grösseres irdenes
 Geschirr zum Backen u. Aufstehen von
 Spannferkeln.
 Поробти, (*побію, побреш*), *v. a.* auf-
 trennen, aufschlitzen; — піря Feder
 schleissen.
 Поробх, -оху, *m.* Staub, *m.*; 2) Pul-
 ver, *n.*; *pl.* порохи sehr viel Staub.
 Порохачка, *f.* Kröte, *f.* (Bufo).
 Порохий, *a. s.* Порхий.
 Порохнѣвка, *f. s.* Пбрхавка I; 2)
 —, порохнѣвка, порохнѣця, *f.* Schwarz-
 erde, *f.* Humus, *m.*
 Поробхнавий, (-нявий, -нѣтий,
 -нѣний), *a.* angefault, hohl (зуб); morsch.
 Порохнѣче, *n.* порохнѣк, *m. coll.*
 faules, moderiges Holz.
 Порохий, *a. M. III. 66 s.* Порошній.
 Порохнѣти, *v. n.* in Staub zerfal-
 len, modern, morsch werden.
 Порохнѣ, *n.* поробхнѣ, порохнѣ,
f. faules, moderiges, morsches Holz;
 etwas Verfaultes, Moder, Moderstaub, *m.*
 Порохнѣвкѣтій, *a.* humusreich.
 Пороховѣтій, *a.* Staub; 2) Pul-
 ver-, pulverig, *Гн.* 76.
 Пороховий, *a.* Pulver-; порохѣве,

s. n. a. † Geldstrafe für das Erschiessen
 eines im Jagd- od. Walddienste ver-
 wendeten Suchbundes.

Пороховня, *f.* Pulvermühle, *f.*
 -thurm, *m.* -haus, *n.* Пар.

Порохнѣ, *f. s.* Порохнѣ.

Поробчити, *v. a.* когѣ auf jmdn ein
 Verbrechen laden, jmdn beschuldigen,
Кв. 44.; bemakeln, lästern, entehren,
 schmähen, tadeln, *Кн.*

Поробчий, *a.* lasterhaft, sündhaft,
 verbrecherisch, unzuchtig; *adv.* -но, *M.*
Ос. (62) I. 102.

Поробша, (*d.* поробшенька), *f.* erster
 (frischer) Schnee im Herbst worin man
 Spuren des Wildes sieht, *Кв.* 31.

Порошина, (*d.* -инка), *f.* Stäubchen, *n.*

Порошити, *v. a.* bestäuben; das
 Geschriebene mit Streusand bestreuen,
Ф.; *v. n.* Staub machen; 2)* s. Туманити.

Порошкованѣ, *n.* Pulverisierung, *f.*

Порошковий, *a.* звір — Hochwild
 (im Winter geschossen) *n. Ос.* (62) II. 62.

Порошкувати, *v. a.* Пол. pulveri-
 sieren.

Порошний, *a.* staubig, mit Staub.

Порошничя, *f.* поробщик, *m.* (B.)
gew. pl. Pulverhorn, *n.* Pulverflasche, *f.*

Порошок, -шка, *m. dim. s.* Порох,
 Stäubchen, *n.*; 2) Pulver in d. Medicin,
 Pülverchen, *n.* [brausen.

Порощѣти, *v. n.* Лесч. in Zorn auf-
 Порощѣти, *v. n.* stäuben, — дощѣм
He. vom Staub-, Sprühregen.

Порпанѣ, *n.* порпанія, *f.* das Grü-
 beln, Scharren; Grübeleі, *f.* [scharren.

Порпати, *v. n.* und — ся grübeln,

Порпель, -пля, *gew. pl.* порплі,
 порпліці (B.), Kopfschuppen, Haut-
 schuppen am Kopfe unter dem Haar, *pl.*

Порпище, *n.* vom Huhn ausge-
 scharrete Grube.

Порплити ся, s. Порпати ся.

Порплія, *f.* Мшлрпанне, Docke,
f. Obereisen, *n.*

Порплішник, *m. s.* Порпш.

Порскій, (*d.* порскѣнький), пор-
 склївий, *Гр. a.* scheu, leicht erschreckend
 u. zurückprallend (B.); — кінъ schnau-
 bend; wacker, flink, s. Бісгрий, Лесч.

Порснути, *v. n.* abprallen, stürzen,
 fallen, (B.); springen.

Порсѣк, *m. M. II. 253* Wildschwein, *n.*

Порт, *m.* hanfenes Gespinst als Kette mit Wollgarn zusammengewoben; solches grobes Tuch; 2) gemustertes Umhängetuch der Weiber. [lage, *m.* Gr. 25.

Портáж, *m.* Platz für Holznieder-

Портáти, *v. a.* sammeln, *Gr.* 25.

Пóртрет, *m.* Porträt, *n.*

Пóртретист, *m.* Porträtmaler, *m.*

Пóртретувáти, *v. a.* porträtieren.

Пóртýха, *f.* H. 271 grobe Sackleinwand. [te, *f.*

Пóртшэза, *f.* chaise à porteur, Sänf-

Пóртяній, *a.* aus порт, aus grober Leinwand. [terhosen, *pl.* Kol. I. 35.

Пóртяніці, *pl.* Leinwandhosen, Un-

Пóртянка, *f.* s. Порт 1); 2) *pl.*

Art Strümpfe der Bäuerinnen.

Пóртянік, *m.* Flachsilie *f.* (Phormium tenax) *B.*

Пóртяр, *m.* Weber des порт 1), *m.*

Пóруб, *m.* — лісів, *Ки.* Holzschlag,

m. Ausrottung des Waldes, *f.*; 2) *N. e.* Berges. [hacken.

Порубáти, *v. a.* zerhauen, aufhauen,

Порубáти, *v. n. s.* Рубáти.

Пóрубóк, -бка, *m.* Gemeindesteuer, *f.* -beitrag, *m.* Repartition e. Beitrages, *f.*

Пóругá (d. -фóнка), *f.* поругáтельство, *n.* *Кв.* 106 Beschimpfung,

Schmach, Schande, *f.* Schimpf, Spott, *m.*

у порóгу подáти der (dem) — preis-

geben, *К.* I. 54.

Поругáнник, *m.* поругáне, *n.* der verhöhnt wird, Ziel des Spottes, *n.*

Поругáти, *v. a.* verhöhnen, verspö-

ten, beschimpfen.

Порудáти, *v. n.* röthlich werden.

Порúка, *f.* Bürgschaft, Garantie, Cau-

tion, *f.*; 2) *s.* Порúчене, *Ки.*

Порукáвчине, *s. n. a.* Handschuh-

geld, Schlüsselgeld, *n.* * Nadelgeld *n.*

Зáк. Máklerlohn, *m.*

Порумяніти, *v. a.* roth schminken.

Порунтáти, *s.* Рунтáти. [sisch.

Порúски, *adv.* ruthenisch, kleinrus-

Порúчик, *m.* *s.* Порúчник 1).

Пóрух, *m.* Bewegung, Regung, *f.* *M.*

III. 36. *Мі.* II. 21; Bestürzung, Ver-

wirrung, *f.* *M.*

Порúха, *f.* das Sichverheben, Lei-

stenbruch, *m.* Ruptur, *f.* *Нс.*; 2) *s.* На-

рúшене. [sich verheben.

Порúхати, *v. a.* anrühren; — ся

Пóруч, *adv.* корó, з ким, neben, an der Seite, Arm an Arm.

Поручáльний, *a.* Empfehlungs-, *К.*

Поручáти, поручáти, *v. a.* an-

empfehlen, -vertrauen, auftragen; 2) —

v. n. und — ся за корó Bürgschaft lei-

sten für jmdn, bürgen, gut stehen für

etw., garantieren.

Порúче, *n.* Geländer, *n.* Lehne, *f.*

Пóручень-, чня, *m. gew. pl.* kleine Ue-

berärmel am Priesterornate, *pl. C.* II. 156.

Порúчене, *n.* Auftrag, *m.* Empfeh-

lung, *f.*

Порúчник, порúчик, *m.* Lieutenant,

m.; 2) *pl.* поручники, ити у — *Фр.*

(*Друг.* III. 126) ein Teil der Hochzeit-

gebräuche.

Пóручні, *pl.* *Лев.* *s.* Порúче.

Порúчно, *adv.* handlich, bequem,

gelegен. [sel, *m.* *У.*

Поручóвий, *a.* -е крісло Armses-

Пóруш, *m.* Zug zum Stehlen, (eig.

zum Anrühren), *m.*

Порущáльний, *a.* beweglich.

Порущáти, (-ити), *v. a.* bewegen;

in Bewegung setzen, von seiner Stelle

etw. wegrücken; 2) rühren, berühren,

* bewegen. [gung, *f.* das Anrühren.

Порúшене, *n.* das Bewegen, Bewe-

Порущеніця, *f.* *B.* Lähmung, das

Gerührtsein von e. Schlagflusse; 2) *s.*

Порúха 1). [haft, *vgl.* Пóруш.

Порúшливий, *a.* diebisch, nasch-

Порúшник, *m.* Centaurea Marscha-

liana; 2) Chimaphila umbellata.

Порúфир, *m.* Porphyre, *m.*

Порúфра, *f.* Purpur, Purpurmantel, *m.*

adj. порúфрóвий, von Purpur, purpuren.

Порúфрорóдний, *a.* im Purpur

geboren, (porphyrogenitus барянорóд-

ний) kaiserlicher Prinz während der Re-

gierung seines Vaters geboren.

Порúфрорóдний, *a.* *У.* im pur-

пурпурnen Prachtkleide.

I. Пóрхавка, порхáня, *f.* Stäubling,

Bovist, *m.* (Lycoperdon bovista).

II. Пóрхавка, *f.* *s.* Порохáчка.

Пóрхати, пóрхнути, *v. n.* ausein-

anderfliehen, -stieben, *Пом.* III. 121.

Порхáй, *a.* zu Staub zerfallend,

locker, mürbe, gar; 2) *s.* Поперхáй, (*B.*).

Порхáлий, *a.* enteilend, *У.* scheu.

Порхóвина, *f.* *Фр.* lockere Humus-

erde, s. Порохнавка 2). [порцеляновий.

Порцеляна, *f.* Porzellan, *n. adj.*

Порцелянка, *f.* Porzellanpfeife, *f.*; 2) — цяткана getiegerte Porzellanschnecke, *f.* (Cyprea tigris). [Kopfsteuer, *f.*

Порция, (*d.*-ийка), *f.* Portion, *f.*; 2) Kopfsteuer, *f.*

Порча, *f.* Verderbung, Fäulnis, *f.* Ver-

Порчак, *m.* Bunias orientalis, *B.*

Поршинь, -еня, *m.* Под. *gr.* Pumphstempel, -kolben, *m.*

Порютбвщина, *f.* † Art Abgabe.

Поряд, *m.* s. Порядок; 2) *adv.* nacheinander: дві ночі —, *Ст.*

Порядити, порядкувати, *v. n.* ordnen, Ordnung machen, walten, verwalten (*B.*); 2) — ся sich bereit machen, порядкувати ся, *Ф.* s. Сповідати ся.

Порядний, порядливий, *a.* ordentlich; 2) *adv.* -но nach der Reihe, im Einzelnen, *Бил.*; in Reihen, in Reigen *К.* (Сс. 328). [Solidität, *f.* ГЕ. (Пр. III. 35).

Порядність, -ости, *f.* Ordentlichkeit,

Порядок, -дку, *m.* Ordnung; Einrichtung, *f.*; 2) s. Почог, Procession, *f.* pl. порядки Einrichtungen, Gebräuche; gute Umstände, Verhältnisse; порядок давати regieren, verwalten; своїм порядком, *P.* I. 65 nach seinem Brauch, auf gewohnte Weise.

Порядочний, *a.* ordentlich, wirklich.

Порисочка, *f.* *dim.* Ч. III. 180 s. Ряска.

Порятувати, *s.* Поратувати.

Посаг, (*d.* посаженько), *m.* Hochzeitssitz, -bank, bedeckt mit weissem Tuche für die Brautleute bestimmt; 2) Mitgift, *f.* Brautschatz, *m.*

Посагувати, *v. a.* auf den посаг 1) die Braut ankleiden, führen u. setzen *Гол.* III. 225. *Wa.* 6.

Посад, *m.* s. Посаг 1); — царський *ОП.* Thron, *m.*; 2) Ansiedelungsort, Flecken, *m.* Städtchen, *n.* Vorstadt, *f.* *He.*

Посада, *f.* s. Посад 2); 2) Anstellung, Stelle, *f.*; 3) das aufgegebene Quantum Getreide zum Dreschen, *Мх.*

Посадець, -дця, *m.* *dim.* s. Посад 1), Sitz, Stuhl, *m.* *Ф.*

Посадистий, *a.* -е насіне womit man eine grosse Strecke Feldes hepflanzen (besetzen) kann.

Посадити, *v. a.* hinsetzen, jmdn wo-

hin, wo setzen; Pflanzen (Samen etc.) setzen, pflanzen. [Sockel, *m.*

Посадище, *n.* *Ф.* Postament, *n.*

Посадка, *f.* *gr.* Под. посаженя, *n.* das Pflanzen. [посадничий.

Посадник, *m.* Bürgermeister, *m. adj.*

Посадничтво, *n.* Amt u. Würde des посадник.

Посадниця, *f.* посади́кова, *s. a.* *f.* Frau des посадник, Bürgermeisterin, *f.*

Посадский, *a.* *He.* zum поса́д geh.

Посажений, *ptc.* — ба́тько der die Vaterstelle einnehmende Hochzeittheilnehmer, *He.* [reicher Mitgift.

Посажний, *a.* zum поса́д geh., mit

Посаль, *adv.* bishieher. [voran.

Посамперед, *adv.* an der Spitze

По-Самебнівський, *adv.* wie ein Samson, *К.* [Schlitten fahren.

Посанкувати ся, einwenig im

Посанати, *v. a.* behacken.

Посатаніти, *v. n.* teuflisch grimmig werden, *Ко.* 21.

Посварити, *v. n.* на ко́гó jmdn rügen, zurechtweisen; 2) — ся in Streit, in Zank gerathen, з ким.

Посватати, *v. a.* s. Сватати.

Посвахати ся, *Ф.* (Посз. (67) 80 з ким mit einer anderen Frau сва́ха werden, *s. d.* vor. [sudeln.

Посвінити, *v. a.* schweinisch be-

Посвист, *m.* Pfiff, *m.* das Sausen, *Гуи.*

Посвистати, посвистувати, *v. n.* etwas, dann u. wann pfeifen. [de, *m.*

Посвистач, *m.* altsl. Gott der Win-

Посьвідчати, (-ити), посьвідкувати, *v. a.* bezeugen, beglaubigen, bestätigen, ein Zeugnis ablegen, *Term.*

Посьвідчене, *n.* посьвідка, *f.* *Пар.* Beglaubigung, *f.* Sohein, *m.*

По-свійськи, *adv.* nach eigener, väterlicher Sitte, *Ос.* (61) II. 43.

Посьвіт, *m.* *Ф.* Licht, *n.* Beleuchtung, *f.* Schimmer, *m.*

Посьвітити, посьвічати, *v. n.* leuchten, vorleuchten etwas Licht leihen: кому́, *Ст.*

Посьвітнич, *m.* Leuchter, *m.*

Посвоїти ся з ким, *s.* Своїти ся, *Зг.*

Посвоиченя, *n.* Verwandtschaft, Blutsfreundschaft, *f.*

Посвоичити ся з ким, in Verwandtschaftsverhältnisse mit jmdm treten.

Посвят, *т. К.* Opfer, Opfergeschenk, *п.* [2] Widmung, Dedication, *ф.*

Посвята, *ф.* Heiligthum, *п.* Фр;

Посвятѣти, посвячати, посвящувати, *в. а.* heiligen, weihen, ordiniren, widmen. [tage feiern.

Посвяткувати, *в. п.* Зг. Fest-

Посвятний, *а. К.* Opfer-; geheiligt, *Ваг.* [rung; Widmung, *ф.*

Посвячене, *п.* Weihung, Ordini-

Посев, (-посел), *т. с.* Посол, *А. Д. I.* 246. *Ог.* 68. [дѣньки.

Поседѣне, (*д.* -дѣнечко), *п. с.* Посѣ-

Посеймувати, *с.* Сеймувати.

Поселѣти, (-ѣти), *в. а.* ansiedeln, pflanzen, *Кс.* 341; — ся sich ansiedeln, sich häuslich niederlassen.

Поселок, -лка, *т. С. I.* 95, посѣлене, *п.* Ansiedelung, Colonie; Farme, *ф.* Landgut, *п.*

Поселюх, *т.* obdachloser Mensch.

Поселянин, поселенець, -нца, *Пар. т.* Ansiedler, Colonist; Landbauer, *т.*

Посеме, *adv.* siebentens.

Посемѣйка, *ф. с.* Семѣйка, *М. III.* 138.

Посѣрбати, *в. а.* einwenig schlürfen.

Посѣрдити, *в. а.* когó з ким jmdn gegen jmdn aufbringen, zum Zorne reizen; — ся zornig, böse, ungehalten werden; — ся в ким mit jmdm zerfallen, sich entzweien, in Zorn gerathen.

Посередѣна, *ф. В. с.* Середѣна.

Посередний, *а.* mittler, mittelbar, Mittel-. *Терм.*

Посередник, *т.* Mittelsmann, *т.* Mittelsperson, *ф.* Vermittler, Mittler, *т.*; 2) —, посередня *ф.* Пол. Mittel, *п.*

Посереднѣцтво, *п.* Vermittelung, *ф. Пар.* [lerin, *ф.*

Посередниця, *ф.* Vermittlerin, Mitt-

Посереднѣчий, *а.* — уряд Mittelamt, *п.*

Посереднѣчити, *в. п.* vermitteln.

Посереднѣсть, -ости, *ф.* Mittelbarkeit; 2) Mittelmässigkeit, *ф. Пар.*

Посѣстра, посѣстриця, *ф.* Freundin als Schwester angenommen u. angesehen; *adj.* посѣстрин (ий), Schwester-

Посѣстрати ся, (-сѣстрити ся), Schwesterschaft (oder Bruderschaft) schliessen, *Др. с.* 301.

Посѣвити, *в. п.* grau werden, ergrauen.

Посѣдѣньки, *pl.* öfteres, müssi-

ges Sitzen, *He.*

Посиджѣне, (-ѣне), посѣжѣне, *п.* das Sitzen bei dem Todtenbette, (*В.*).

Посидѣти, (посиджу, посидиш), посидкувати, *в. п.* einwenig sitzen, sich setzen (hie u. dort); у когó — einige Zeit bei jmdm verweilen.

Посидѣщий, (-ѣщий), *а. He.* fleisig, emsig, ausdauernd.

Посивѣти, *в. п.* hellgrau werden.

Посикаѣти, *в. п.* einwenig nach u. nach harnen, bes. von rossigen Stuten.

Посилане, *п.* das Hinschicken, Hinsenden.

Посилѣти, *в. а. с.* Пислѣти; — ся до дѣвчини Brautwerber hinsenden, freien.

Посиле, *п.* Vermögen, *п. як* — nach Möglichkeit, *Левч.* [quicken, *Пар.*

Посилѣти, *в. а.* stärken, laben, er-

Посилѣти, *в. п.* mit d. *Infinit.* vermögen, im Stande sein, *Кн.*

Посилка, *ф.* Sendung, *ф.*

Посилкувати, *в. а.* laben, *Мог.* — ся sich (dh Nahrung &) kräftigen, stärken; 2) — ся *Кс.* 45. *Кн.* sich anstrengen, Kraft aufbieten, Mühe walten lassen, *К.*

Посильний, *а.* stärkend, labend, Labs-; beistehend, helfend: кому́, *Фр.*; *pl.* посильні *Ру.* Hilfsstruppen, *pl.*

Посилок, -лку, *т.* Stärkung, Labung, *ф. Пар.*

Посилувати, *в. а.* überwältigen, *Кс.* 394; 2) *в. п.* sich anstrengen, Kraft aufwenden.

Посилѣти, *в. а.* aufreihen, auffädeln.

Посинѣти, *в. а.* einwenig blau machen; посинѣти, *в. п.* blau werden; посинѣлий, *а.* blau geworden.

Посипати, (-сипонути), *в. а.* bestreuen, überstreuen, beschütten; austreuen, vorstreuen, -werfen (das Futter dem Geflügel). [— гнѣом Kopfдѣnung, *ф.*

Посипка, *ф.* посипане, *п.* Bestreuung, *ф.*

Посипанки, *pl. R.* 32. 45. Bewirtung der дружкѣ mit Käsekuchen; посипанковѣ піснѣ die Lieder dabei.

Посиприй, посипроватий, *а.* ein wenig roh; — хлѣб nicht gut ausgebacken, -е сѣно nicht völlig trocken.

Посипрѣтѣти, *в. а.* benetzen, (*л. сс.* 28); — ся marinirte Fische essen.

Посиротѣти, *в. а.* zu Waisen ma-

45. b.

chen, (zur Waise m.) verwaisen.

Посиротіти, *v. n.* Waise werden; посиротілий, *a.* verwaist.

Поситіти, *v. a.* sättigen, speisen.

Посі, *adv. K. s.* Пбі.

Посієв, посієвок, -вку, *m.* Aussaat, *f.*

Посіва́льник, *m.* der am Neujahr Getreide beim Wünschen streut.

Посіва́ти, *v. a.* aussäen; bestreuen.

Посі́д, посі́док, -дку, *У. m.* посідище, *n. Фр.* посілість, -ости, *f.* Besitz, *m.* Besitzthum, *n.* Besizung, *f.*

Посі́данє, *n.* das Besitzen, Besitz, *m. s.* Посі́дати.

Посі́датель, посі́дач, посі́дник, *Пар. m.* Besitzer, *m.* (-ателька, *f.* -in, *f.*).

Посі́дати, *v. a.* besitzen, in Gewalt haben; 2) *v. n.* sich setzen, s. lagern *P. I. 33*; 3) — ся sich legen, s. senken, niedriger werden; 4) посі́дати ся richtig werden, aufspringen; *s.* Посі́сти.

Посі́дги, *v. n.* *Мор. s.* Посі́вити.

Посі́лий, *a.* *Зар.* ansässig.

Посі́льний, посі́л, *m. s.* Посі́л.

Посі́мейка, *f. Ст.* посі́мейство, *n. Др.с. 14.* (kleine) Familie.

Посі́менити, *v. a. s.* Посі́яти.

Посі́мянин, *m. M.* der Verwandte.

Посі́пакка, *m.* Häscher, Scherge, *m.*

Посі́рїти, *v. n.* schwarzgrau werden, *s.* Сі́рїти.

Посі́сти, (посі́ду, посі́деш), *v. a. s.* Посі́дати, in Besitz nehmen, Besitz von ergreifen; 2) *v. n.* sich setzen *M. II. 107.*; 3) — ся und *v. n. Кч. 344* unterliegen, den Kürzeren ziehen.

Посі́тити, (посі́чу, посі́тиш), посі́щати, *v. a.* besuchen, frequentieren.

Посі́ч, *m. s.* Перелаз.

Посі́чї, посі́ктї, (посі́чу, посі́чеш), *v. a.* klein hauen, schneiden; einwenig peitschen.

Посі́чки, *pl.* Besuch, *m.* на — ходїти до когó zu jmdm zu Besuch kommen.

Посі́яти, *v. a.* säen, *s.* Посі́вати.

Поска́кати, *v. v.* hinspringen, hüpfen.

Поська́ти, (поиска́ти), *v. n.* lausen.

Поскепа́ти, *v. a.* spalten, *Ог.*

Поски́дати, поски́дувати, *v. a.* nacheinander weg-, niederwerfen, *s.* Ски́дати; поски́дало міхурї hat Blasen geworfen.

Поскита́ти ся, einwenig herumwandern.

Поскі́нь, -ни, *u.* -они, *f.* Staubhanf, Femmel, Fimmel, *m.*; 2) Nachwuchs auf e. Flachsfelde, *m.*

Поскі́ний, *a.* aus feinerer hanfenen Leinwand; -і коно́плї *s.* Поскі́нь 1).

Поскля́д, *m. s.* Відлутка.

Поскля́дати, *v. a. s.* Складати.

Поскля́кати ся, sich zusammenrufen, einander zurufen; sich berufen.

Поскля́чати, *v. a. Не. (xm. 28)* (= поиска́чати) ausschliessen.

Поскля́чити, *v. a. s.* Скобля́ти.

Поскля́чати, *v. a.* einwenig kitzeln.

Поскля́чути ся, *C. II. 112 s.* Похля́нути ся.

Поскля́к, *m.* Sprung, Satz, *m. 3g.*

Поскля́чити, *v. n. M. II. 141* Kummer haben, sich grämen. [(Elaphrus).

Поскля́ць, -ця, *m.* Uferkäfer, *m.*

Поскля́чити, *v. n.* und — ся *II. 103* eilen, sich beeilen.

Поскля́чати ся, während der Fastenzeit etw. Befettetes (скля́ма) genießen.

Поскля́чувати, *v. a. s.* Скороті́ти.

Поскля́чити, *v. n. s.* Поска́кати.

Поскля́чний, *a.* -а співанка zum schnellen Tanze sich eignend; munter hüpfend. [Zeit knarren, knistern.

Поскля́чувати, *v. n.* von Zeit zu

Поскля́чати, -обу, поскля́чати, -ба, *m. pl.* поскля́чи das Zusammengeschabte (vom Backtrog & u. das Teig zu kleinem Brodlaib gebacken), Schabsel, Abschabsel, *n.*; * letztgeborenes Kind etc.; 2) Abschaum, *m.* Hefe, *f.* Kehrlicht, *n.*

Поскля́чка, *f.* kleiner Schabhaken.

Поскля́чати, *v. a.* abschaben, beschaben, bekratzen, — ся в го́лову sich im Kopfe kratzen. [u. nach rupfen.

Поскля́чати, поскля́чати, *v. a.* nach

Поскля́чати, *a.* etwas geizig, knickerig; karg; *adv.* поскля́чно zu karg, zu spärlich.

Поскля́чати ся в чїм worin geizen, etw. karg bemessen; knickerig sein *Кч. 23.*

Поскля́чати ся, *Кч. 321* in Haufen sich sammeln, *s.* scharen.

Поскля́чати, *v. a.* viel zusammen kaufen.

Поскля́чати, *v. n.* einwenig sich langweilen; — за ким sich nach jmdm sehnen. [beissen, — fressen.

Поскля́чати, *v. a.* oben weg-

Послабѣти, послабнути, *v. n.* ermatten.

Послабий, *a.* etwas krank; zu schwach. [machen; erschüttern.

Послабѣти, *v. n.* schwächen, schlaff

Послабувати ся, erkranken.

Пославити, *v. a. M.* erklären, nennen.

Послание, *n.* Sendschreiben, *n.* Epistel, *f.*

Посланик, *m. s.* Писаник; посланица бѣжа gottgesendete Frau.

Посланство, *n. Р. u. s.* Посѣльство.

I. Послаѣти, *v. a. s.* Пислаѣти — ся на когось sich auf jmdn berufen, als Zeugen jmdn stellen, *Гл. б.* 67. [стелѣти.

II. Послаѣти, *v. a. s.* Постелѣти,

Послаѣнути, *v. n.* Ко. 5 schwinden, Untergang finden. [netzen.

Послаѣнити, *v. a.* mit Speichel be-

Послаѣх, *m.* das Hörensagen: i -ом не знаѣти *Фр.* nicht einmal vom H. kennen.

Послаѣ, (посѣле *Др. s.* 152) *adv.* nach, hernach, nachher, *Кч.* 4. später; (*praep.* *m. d. Genit.*) послаѣ того darauf, — сѣда nach dem Essen, *s.* Писля.

Послаѣе, *n.* Nachwort, *n.*

Послаѣд, -ѣду, *m.* das Letzte, letzte Stunde, Ende, *u.* Ausgang *m. W.*; End-

звѣкъ, *m.* Folge, *Р.* Resultat, *n. Нс.*; 2) Hintergetreide, *n.* leichte schlechte Kör-

нер; Ausschuss, Auswurf, *m. в, ва* — am Ende, zuletzt; до послаѣдѣ днѣй до

послаѣдѣ годѣни bis ans Ende der Tage, bis zum jünsten Tage *Кч.* 88. 380; 3)

послаѣд, *praep. m. d. Genit.* — того hernach, darauf, *Гум. s.* Писля. [deutung, *f.*

Послаѣдѣ, послаѣда, *f.* Spur; (*Ф.*) Ан-

Послаѣдѣти, *v. a.* auf die Spur wovon kommen, etw. aufspüren, be-

merken, *У.* der Spur nachgehen, forschen, untersuchen, *Зг.*

Послаѣдѣвнѣсть, -ости, *f. Кл.* Consequenz, Folgerichtigkeit, *f.*

Послаѣднѣй, *a.* letzt; -а дорогѣ *Р.*

I. 5. der letzte Weg; в — раз zum letztenmal; 2) *s.* Послаѣдѣщѣй.

Послаѣдок, -дку, *m. s.* Писляд 1); Folge, *f. II. Кч.* Resultat, *n. Левч.*; 2)

Nachgeburt, *f.* (*secundinae*); 3) Rest, *m. ОП. pl.* послаѣдки. Ueberreste, Ueberbleibsel, *pl.* irdische Hülle.

Послаѣдѣватѣль, *m.* Nachfolger, Nachahmer, *m. До. К.*

Послаѣдувати, *v. a.* щось *Ф.* etw. nachahmen; 2) *v. n.* комѣ, *У.* jmdm nachgehen, folgen, jmdm nachstreben; verfolgen, *Т.*

Послаѣдѣщѣй, *a. Кч.* 57. der allerletzte, geringste, schlechteste *Мі.* II. 204; gemein, ordinär, *В.*

Послаѣпнути, *v. n. s.* Ослаѣпнути.

Послаѣвиця, *f.* Sprichwort, *n.*

Послаѣвник, *m. Св. s.* Словѣр.

Послаѣвати, *v. n.* Abgeordneter, Gesandter, Botschafter sein.

Послаѣга, *f.* Dienst, *m.* Bedienung, *f.* на послаѣги zu Diensten; das Auf-

warten, Gefälligkeit; Hilfe, *f.*

Послаѣгѣч, *m.* der Bediente, Aufwarter, *m.* [rin, Aufwarterin, *f.*

Послаѣгѣчка, *f.* zugehende Diene-

Послаѣгувати ся, послаѣжѣти ся ким jmdn zu Diensten verwenden, jmds sich bedienen; послаѣгову-

вати, послаѣжѣти *v. n.* dienen.

Послаѣжѣнка, *f.* Dienerin, *f. Ч. II.* 20.

Послаѣжка, *f. dim. s.* Послаѣга; 2) *s.* Послаѣжѣнка *Ч. III.* 282.

Послаѣжник, *m.* Diener, Gehilfe, Handlanger, *m. II.*

Послаѣх, *m.* Gehorsam, *m.* — дѣти комѣ *G.* leisten, fügsam, willig sein;

2) Gehör, *n.* — дѣти комѣ *G.* schenken; 3) † Ohrenzeuge, *m.*

Послаѣхѣнѣе, *n. Ч. III.* 45 Gehorsam, *m.*; 2) Aufwartung; Audienz, *f.*; 3) Bot-

тѣмѣснѣсть, *f. К.*

Послаѣхѣти, *v. a.* an-, zuhören; Gehör geben; 2) gehorchen, Folge lei-

sten, botmässig sein.

Послаѣхѣч, послаѣхѣтор, *Др. с.* 373, *m.* Zuhörer, williger, folgsamer *Z.*; 2)

Unterthan, *m. К.*

Послаѣшѣнѣство, послаѣшѣнѣство, *n.* послаѣшнѣсть, -ости, *f.* Gehorsam, *m.* Folgsamkeit, Willigkeit, *f.*

Послаѣшнѣй, послаѣшливий, *Фр. a.* gehorsam, folgsam, fügsam; 2) hörig, verbindlich, dienstpflichtig, botmässig, *К.*

Послаѣшник, (*d.* -ичок), *m.* gehorsamer Diener, Knecht, Unterthan; 2) dienender Bruder im Kloster.

Послаѣшницѣя, (*d.* -ичка), *f.* Dienerin; 2) dienende Schwester im Kloster.

Послаѣбнѣй, *a.* nach der Trauung, -а посѣтъ Hochzeitbett. *n. Ф.*

Послюбувати, *v. n.* geloben, *ГШ.*

Посмагнути, посмагати, *v. n.*
trocken, dürr, verbrannt werden.

Побмак, *m.* Nachgeschmack, *m. Пар.*

Посмалити, *v. a.* anbrennen, versengen.

Посмарувати, *v. a.* beschmieren.

Посмачити, *v. a.* würzen, schmackhaft machen, *He.* (*xm.* 320). [den.

Посмердіти ся, *v. n.* stinkend werden.

Посмертний, *a.* nach dem Tode hinterlassen, *n. T.* sich zutragend, geschehend, *ПГ;* -а карма Sterbezettel, *m.*

Посмикати, *v. a.* mehrmals zupfen.

Посмиріти, *v. a.* beschwichtigen, besänftigen, *Зг;* 2) unterdrücken, unterjochen, *M. III.* 81. [der Egge, *f.*

Побемич, *f.* Zugkette, Zugschnur bei

Посьмівати ся, посьмікувати ся, *Luts.* 154. *Гол.* посьміхати ся, посьмішкувати ся, з кобсь, ко-мусь jmdn aus-, verlachen, über jmdn spötteln.

Посьмівка, *f. Гол.* s. Посьміх.

Посьміт, *K.* (*Пс.* 194. -ом змісти ся), посьміток, -тку, *Сб.* I. 340, *m.* посьміте, *n. С. I.* 181 Kehrlicht, *n.* Staub, *m.*

Посьміти, *v. n.* wagen, sich erdreisten.

Посьмітюх, (-тюшок, -шка), *m.* посьмітюха, *f.* Kothlerche, Haubenlerche, *f.* (*Alanda cristata*).

Посьміх, *m. III.* I. 383, посьмішка, *f.* Gespott, *n.* Spöttelei, *f.* [ter, Lachvogel, *m.*

Посьміховалець, -льця, *m.* Spöt-

Посьміхвіско, *n. s.* Посьмішище, Gegenstand des Spottes, людске — für die ganze Welt.

Посьмішити, *v. a.* когб jmdn dem Gelächter, dem Spotte preisgeben; 2) *anschiessen (*v.* Streifschuss).

Посьмішище, *n.* Gespott, *n.* Hohn, Schimpf, *m.* Schmach, *f. III.* I. 269.

Посьмішливий, посьмішний, *Гол.* *a.* lächerlich. [2) sich satt lachen.

Посьміяти ся, *v.* Посьмівати ся;

Посмотріти, *v. n.* на когб, на щб auf jmdn (*etw.*) sehen, blicken; за ким, за чим wornach nachschauen, -sehen.

Посму́же, *n. Пол.* s. Пасму́га.

Посмутіти, *v. a. s.* Засмутіти.

Посмякнути, *v. n. Ос.* (62) VIII. 34?

Посні́данок, -нку, посні́док, -дку, *m.* zweites Frühstück, *n.*

Посні́дати, *v. n.* gefrühstückt haben.

Посновидати, (-ви́гати), *v. a.* umherschnüffeln, -flunkern.

Поснувати, (-снов-), *v. a.* aufwinden, -weifen; 2) spinnen.

Посну́ти, *v. n.* entschlummern; по-снүлий, *a. Мор.* entschlummert.

Пособачити ся, *P. I.* 16 sich in e. Hund verwandeln.

Пособіти, (-бляти), *v. n.* кому, чому, nachhelfen, beistehen, fördern, ermöglichen, *B;* 2) verschaffen, bringen, *Вал.*

Пособіця, *f.* Reihe, *f.*

Пособник, *m.* Helfer, Gehilfe, *m.*

Под. (-иця, -ин, *f.*). [Nacheinandersein.

Пособовість, -ости, *f. Ган.* das

Пособорувати, *v. n. К.* II. 285 letzte Oelung ertheilen.

Пособвнути ся, *s.* Похобвнути ся.

Посовістіти ся, sich Gewissen machen, sich scheuen, nicht wagen, *Кч.* 194.

Посовітувати ся, sich beraten, *III.* I. 389.

Посб́ка, *f.* Blut e. Thieres, *n.*

Посокотіти ся, *s.* Стеречі ся.

Посб́л, *gen.* посб́ла u. пісб́ла, *m.* Gesandter, Delegirter, Abgeordneter; Botschafter, *m.* [zen, mit Salz bestreuen.

Посоліти, (-слювати), *v. a.* sal-

Посоловіти, *v. n.* düster, missmuthig werden.

Посолодіти, *v. a.* versüßsen.

Посолодшати, *v. n.* süßer werden.

Посолонь, *adv.* mit der Sonne gegen Westen gehend.

Посолоньцюяти, *v. a. II.* 237 *a.*

Посоліти; 2) *v. n. P.* II. 181 durstig sein nach gesalzenem Essen.

Посб́льський, *a.* des Abgeordneten-, Gesandtschafts-.

Посб́льство, *n.* Gesandtschaft; Würde, Mandat eines Abgeordneten.

Посьорб́ати ся до когб, *Левч.* jmds Nachbar sein wollen. [когб vor jmdm.

Посорб́мити ся, sich schämen, —

Посорб́мно, *adv. M.* schimpflich, schmähhlich. [werden.

Посб́хнути, *v. n.* trocken, dürr

Посб́чити, *v. a. s.* Спосб́чити.

Посб́щина, *f.* Grundsteuer, bemessen nach der Anzahl der Pflüge (*сб́ха*), *f.*

Поспа́дати, *v. n.* nach u. nach herabfallen.

Поспати, *v. a.* ver-schlafen.
 Поспéкати ся когось, jmds los werden, *s.* Пék. [(спер-).
 Поспирáти ся, *v.* Спирáти ся,
 Посперечáти ся, in Streit gerathen.
 Пóспит, *m.* Versuch, Essay, *m.* Ос. (61) VII. 34; 2) Erfahrung, *f.* ГБ.
 Поспитáти, *v. a.* nach-fragen; versuchen; erfahren.
 Пóспів, *m.* Sang, Gesang, *m.* ОИ.
 I. Поспівáти, *v. n.* reifen, zeitig werden, *Ч.* IV. 55.
 II. Поспівáти, *v. a.* einwenig singen; 2) nacheinander singen.
 Поспівá, *n. s.* Пóспів, Gedicht, *n.*
 Поспівний, *a.* роétisch, *Ст.*
 Пóспіль, *adv.* К. s, Поспóлу; 2) in einem Zug, ununterbrochen.
 Поспíлий, *a.* reif.
 Поспíльний, *a.* gemeinschaftlich, Gemein-, social; -a рiч Gemeinwesen, *n.* Republik, *f.* V.; *adv.* -но зким mit jmdm zusammen, verbunden, *Рy.*
 Поспíльський, *a.* ОИ. s. Пóспíль-ний, громадський. [Pöbel, *m.* С. I. 250.
 Поспíльство, *n.* das gemeine Volk,
 Поспíльщáк, *m.* Republikaner, *m.*
Пар.
 Поспíльщина, *f.* Republik, *f.* Пар.
 Пóспір, -ору, *m.* Unkraut im Roggen, *n.*
 Поспíти, *v. n.* s. Поспівáти I, zur Reife kommen *Кн.*; 2) zur rechten Zeit ankommen, eintreffen.
 Пóспíх, -ixу, *m.* II. 108 Eile, Geschwindigkeit, Hast; Voreiligkeit, *f.*; 2) *pl.* пóспíхи Art früher Kartoffeln, (*B.*).
 Поспíшáти, (-áти), *v. n.* und — ся *M.* eilen, sich beeilen; — ся дiлом, *Левч.* sich in der Arbeit sputen.
 Поспíшний, *a.* eilig, eilfertig; Eil-, Schnell-, *ГШ.*
 Поспíшник, *m.* Förderer, *m.* Шар.
 Поспíшність, -ости, *f.* Eile, Geschwindigkeit, Eilfertigkeit, *f.* Пар.
 Посплáти, *v. a.* s. Сплáти.
 Посплáчний, *a.* M. Schulter an Schulter, Arm an Arm. [Сповнáти (ся)
 Посповнáти ся, sich füllen; 2) s.
 Посполитáк, *m.* K. Wehrmann zum Landsturm geh.
 Поспóлу, (поспóли, *V.*) *adv.* insgesamt, zusammen; gegenseitig.

Посполóдний, *a.* republikanisch, *Вах.*
 Поспоминáти, *v. a.* s. Споминáти.
 Поспорáти, *v. n.* в чiм, з чим в робóтi: trachten dass man fortkomme, fortschreite, sich beeilen; 2) in Streit gerathen, *Др.* с. 71. [bringen; erfinden.
 Поспосóбити, *v. a.* (*Фр.*) zuwege
 Посправлáти, *v. a.* zurechtweisen (mehrere): до когó; 2) vieles mehreren anschaffen (Kleider etc.). [*Левч.*
 Посправно, *adv.* richtig, correct,
 Поспретчáти ся, *v.* Пручáти ся.
 Посприáти, *v. n.* кому́ Gunst zeigen, *Ст.*
 Попускáти, *v. a.* loslassen, losbinden; 2) herablassen; 3) мóгуза & Seile drehen; 4) verthun, verschwenden, *Кв.* 271.
 Посрiблiти, (-срiбнити, -срiбри-ти), посрiблювати, *v. a.* versilbern.
 Поссéля? *Н.* 38: на поссéлю сiсти?
 Поссихáти ся, vertrocknen, dürr werden (u. dadh kleiner od. härter werden). [ben, -rücken; 2) abschürfen.
 Поссувáти, *v. a.* zusammen schieben.
 Постáв, -у, *m.* ganzes Stück Tuch, Tuchballen, *m.*
 Постáва, *f.* Aufstellung, *f.* (des Heeres &); Haltung, das Aeussere, *Н.* 4.
 Постáвeць, -вцá, постáвчик, *m.* Art grösseres Trinkgefäss; Tasse, *f.*; 2) Leuchter, *m.* С. II. 155.
 Постáвити, (-влáти), *v. a.* hinstellen, stellen, aufstellen, setzen; aufrichten, erbauen, aufführen, (будiнок &); * — когó на нóги jmdm auf die Beine helfen; 2) — ся (з чим) ansehnlich womit auftreten; *b*) — ся до когó gegen jmdn sich keck, drohend stellen; *v. n.* — на свóim seinen Willen durchsetzen.
 Постáвка, *f.* *Ст.* s. Полiця 1); 2) Anstellung, *f.* Ansatz, *m.* Post, *f.* (in d. Mathem.), *Пар.*
 Постáвкyвати, *v. n.* hin u. wiederum stehen bleiben, müssig bei d. Arbeit —.
 Постáвний, *a.* positiv, additiv.
 Постáвник, (*d.* -ичок, *Ч.* III. 110), *m.* grosse Wachskerze; 2) Opfer für e. Heiligen, *n.*; 3) grosser Leuchter. [*Term.*
 Постáвóчне числó, Postzahl, *f.*
 Пóстáй, *m.* Stellung, *f.* Stand, Halt, *m.*
 Пóстáль, *f.* Sturmhut, *m.* (Aconitum).

Постань, *f.* B. Stellung, *f.* Standpunct, *m.* [scheinen.

Постань *n.* K. das Entstehen, Er-
Постанова, *f.* Einrichtung, *f.* Ameublement, *n.*; 2) —, постановлена, *n.* Entschluss, Beschluss, *m.* 32. Verordnung, *f.*

Постановитель, *m.* Gründer; Anordner, *m.* Пол.

Постановити, (-вляти), *v. a. s.* Постановити 1); verordnen; festsetzen; beschliessen, den Vorsatz fassen.

Постарати, *v. a.* щось und — ся о щось etw. besorgen, wofür sorgen; ver-, beschaffen. [Greises.

Постаречий, *adv.* nach Art des
Постарити ся, *v. n.* старіяти, *v. n.* altern, älter, ältlich werden.

Постаростити, *v. n.* кому jmdm bei d. Hochzeit als староста dienen, *Вак.*

Постарше, *n. coll.* die Aelteren, einer von den Aelteren, Oberen, *C. II. 107.*

Побстать, *f.* die auf einmal zu schneidende Partie der Saat; за — заходити als Vorschnitt (in) die п. anfangen; 2) Haltung, *f.* Verfahren, *n. K.*; 3) Habitus, *m.* Gestalt, Gestaltung, *f.*

Побстатень, -тя, *m.* Bestand, *m. gew. pl.* Bestände (des Waldes, d. Gebirges) *B.*

Побстати, *v. n. s.* Побстати, entstehen.

Побстаткувати, *v. n.* eine Zeit in Mässigkeit anhalten, *ВВ.*

Побстатний, *a.* Haupt, hauptsächlich, wesentlich, wichtig, *32.* [den.

Побстаточніти, *v. n.* gesetzter wer-

Побстачати, (-яти), *v. a.* когó чимось jmdn womit (reichlich) versorgen, *H. I.* — вість Kunde bringen, *Фр.*; darreichen, liefern, *P. II. 189*; 2) — ся *He.* Stand halten.

Побстежка, *f.* Wegwespe, *f.* (Pompilus).

Побстелити, *v. a.* ausbreiten; austreuen; 2) betten, — ліжко, побстіль das Bett machen, zurichten; — ся *s.* Стелити ся.

Побстельник, *m. K.* Kammerherr, *m.* (Aufseher über das Schlafgemach & des Szaren). [275], *f. s.* Побстіль.

Побстеля, (*aug.* постелюга, *Ч. I.*

Побстепеня, *n.* Steigerung, Gradation, *f.* Зап.

Побстепенити, *v. a.* steigern.

Побстепенний, *a.* Зап. fortschreitend, stufenweise.

Побстерегатель, *m.* Beobachter, *m.* Пу.

Побстерігати, *v. n.* побстерічати, [побстеріжу, (-гу), побстеріжеш], *v. a.* bemerken, wahrnehmen, beobachten; aufpassen auf jmdn; 2) — ся *P. I. 63* sich in acht nehmen. [gen, *Ф. s.* Застигати.

Побстивати, *v. n.* vor Schauer estar-

Побстигати, *v. a.* jmdn betreffen, befallen, überfallen, einholen, ereilen, erreichen, betreten, ertappen, überraschen, jmdm zustossen; 2) greifen, fassen, ergründen, durchschauen; 2) *v. n.* rechtzeitig kommen, anlangen, *He.*

Побстигнути, *v. n.* Betretung, Ueerraschung, *f.* das Einholen; 2) das Fassen, Ergründung, *f.*

Побстигний, *a.* *Ч. V. 826* plötzlich.

Побстижно, *adv.* *Зак. s.* Скоропостижно.

Побстідний, *a. s.* Сорбмний, *K.*

Побстиле, *M. Ос. (62) I. 99?* за побстиле щось мати für nichts halten.

Побстирати, *v. a.* nacheinander abwischen; 2) abreiben.

Побстикати, *v. a.* nacheinander drücken; fester, knapper machen.

Побстити, (пбцу, побстиш), *v. n.* fasten, die Fasten halten. [стигати.

Побстичи, (пбстиги), *v. a. s.* Побстибати, (-бгати), *v. a.* fest zusammenheften, -ziehen.

Побстих, *adv.* soviel, so.

Побстихний, *a. V.* haltbar, standhaft, beharrlich, fest; 2) *s. a. m. N. e. Berges, Gr. 6.*

Побстихница, *f. Ч. V. 711?*

Побстихність, -осги, *f.* Standhaftigkeit, Beharrlichkeit, *f. Ос.*

Побстиль, -бла, *m. s.* Постбли.

Побстіль, -ели, постільница, *Гол. III. 153.* (*d.* постілка, -івка), *f.* Bett; Bettzeug, *n.* Betten, *pl.*; — довгу мати lange bettlägerig sein.

Побстільга, *m.* Thurnfalke, *m.* (Falco tinunculus). [ochroleuca.

Побстілька жовтільница, Scabiosa

Побстільний, *a.* Bett; -а блохця Bettwanze, *f.* (Acanthia lectul.).

Побстільці, *pl. dim. s.* Постбли.

Побстинити, *v. n.* erblassen wie e. weisse Wand.

Побстиний, *a.* Wand, *B.*

Побстник, *m.* постница, *f.* strenger

(-e) Beobachter (-in) der Fasten. [Кн. Постникувати, *v. n.* streng fasten, Постничество, *n.* strenges Fasten, *He.*

Поствий, *a.* Fasten-, -vi пісни in den Frühlingsfasten gesungen, *s.* Весвянка 3).

Постой, -бію. *m. gr.* Quartier, *n.* Einquartierung, *f.* постоем стобати ein dauerndes Standlager haben, *Og.* 192.

Постобли. (*d.* постоблики, постоблиці, *aug.* постоблиця), *pl.* Bastschuhe, *pl.* — мостити *Me.* 294 *B.* flechten.

Постолівка, *f.* Centaurea scabiosa. Постолінка, *f.* Garten-Sternblume, *f.* (Aster chinensis). [М. II. 97. *B.*

Посторонь, *adv.* abseits, seitwärts, Постороніти ся, *P.* II. 185 auf die Seite treten (gehen, fahren &), ausweichen, Platz machen.

Посторонний, *a.* anderweitig, *Пар.* Посторонок, (-бмок), -нка, *m.* Strang, Strick, *m.* Seil, *n.*

Постоя, *f.* T. Bestand, *m.* Situation. Lage, *f.*; 2) Schoppen, *m.* (шбна).

Постойалець, -ляця, (-янець), *m.* der Einquartierte, Einmieter, *m.*; *adj.* постійальцевий; 2) Muschelwächter, *m.* (Pinnotheres veterum], *Vol.*

Постоянє, *n.* Stand, *m.* Stellung, *f.* Постоянний, *a.* *s.* Постійний, *adv.* -янно, *Zan.* I. 321. beständig, stets; постійяність, *f.* *s.* Постійність.

Постояти, *v. n.* einwenig stehen, stehen bleiben, an-, einhalten, warten, *P.* I. 4; — з ким mit jmdm gelegentlich (stehend) verweilen um sich zu unterreden; 2) за щось — für etw. in Schranken treten, gut stehen, etw. vertreten, vertheidigen, aufrecht erhalten.

Постравити, *v. a.* *s.* Накормити. Пострадати, (-аждати *Ke.*), *v. n.* verlieren; — душею *Ч.* IV. 59 das Leben verlieren. [пбохоть.

Пострасть, *f.* *Py.* *s.* Пристрасть. Постратити ся чоґось, *Ч.* IV. 518 etw. verlieren.

Пострах, *m.* Schrecken, *m.* Angst, *f.* Пострашити, *v. a.* einwenig schrecken; * nur oberflächlich etw. thun: be-fetten &; — ся Furcht bekommen.

Пострибати, (-йбувати), *v. n.* davon springen, -huschen, -laufen; 2) vom

Bespringen des Stieres *H.* 140.

Пострибка, *f.* Ichthyidium podura, *B.* Пострибунчик, *m.* *ГВ.* hüpfender, mutwilliger Knabe.

Побстриг, *m.* Mönchstonsur, *f.*

Постригальня, *f.* Tuchschererwerkstatt, *f.*

Постригати, постричи (-йти), *v. a.* scheeren; Tonsur geben.

Постриженник, (-йжник), *m.* Mönch, *m.* *OB.*

Побстріл, *m.* Schuss, Streifschuss, *m.*; 2) *s.* Перестріл; 3) на побстрілі *K.* in der Richtung, auf dem Wege.

Пострілє, *n.* *Кл.* *s.* Стрілє.

Постріляти, (-лювати), *v. a.* anschliessen. [rastium).

Побстріт, *m.* Hornkraut, *n.* (Сепобстріч, *f.* Berührungs-Begegnungspunct, *m.* (*B.*).

Постричати, *v. a.* коґо, — ся з ким jmdm begegnen; sich b.; 2) mit Beistand entgegenkommen.

Побстріш, *f.* mehrere Gehöfte, die zusammen einen gemeinschaftlichen Hirt mieten, (*B.*); 2) Theil e. Dorfes, *m.* Vorstadt, *f.* [*n. pl.*

Построїни, *pl.* *Ч.* IV. 95. Gebäude, Построїтель, *m.* Erbauer, Gründer, *m.* [2) *s.* Строїти stimmen.

Построїти, *v. a.* erbauen, zimmern; Построїма *f.* *s.* Пострама. *С.* II. 16. 168.

Постругати, *s.* Стругати. [brata. Постругка, *f.* Pyramidella dolapostрупувати, *v. n.* sich mit e. струпу überziehen.

Постувати, *v. n.* *К.* II. 68. *s.* Постити. Постуденіти, постудити, *v. n.* (*impers.* -ніло, -дїло), kalt, kühl, kälter werden.

Постудєно, *adv.* zu kalt.

Побстук, *m.* das Anpochen, Poltern. Постукати, постукувати, *v. n.* anschlagen, -klopfen; poltern. [*H.* 106.

Постукач, *m.* Polterer, Schreier, *m.* Постулювати, *v. a.* *s.* Стулюти.

Постуночки, *pl.* *s.* Постобли; черевічки.

Побступ, *m.* Tritt; Schritt; Gang, *m.*; 2) Stufe, *f.*; 3) Fortschritt, Fortgang; Erfolg, *m.*

Поступати, (-йти, -йнувати), *v. n.* fortschreiten, fortkommen; 2) до коґось

bei jmdm eintreten; 3) — *комусь чимось*, в чимось jmdm etw. abtreten, überlassen, *P. I.* 183. nachlassen, — в платнів den Lohn jmdm erhöhen; mehr geben; 4) — *собі* sich betragen, s. auführen, s. verhalten; verfahren: з ким mit jmdm; handeln; 5) *v. a.* *когó* machen dass jmd weiter trete.

Поступовець, -вця, *m.* Fortschrittmann, Fortschrittler, *m.* [schritt, *m.*

Поступівість, -ости, *f.* *Нас.* Fort-

Поступівний, *a.* *Под.* s. Посере-
пений; *adv.* -но stufenweise, in wei-
terer Folge.

Пóступок, -пку, *m.* поступованє, *n.* Vorgehen, Verfahren, Benehmen, *n.*; 2) *That*, *Handlung*, *f.*; 3) s. *Пóступ* 2); *pl.* *пóступки* *щасливі* Wohlergehen, *n.*

Посуботити, *v. n.* вже *посуботило* *H. 12.* es hat schon Samstag angefangen.

Посувати, *v. a.* *в*оhin rücken, schieben; 2) *in* Amte befördern; — *ся* sich weiter schieben, weichen. [суднік.

I. Пóсуд, *m.* *посуда*, *f. coll.* s. *По-*

II. Пóсуд, *m.* *Ос.* (61) VII. *ВБ.* *посуда*, *f.* *Пар.* *Urtheil*, *n.* *Meinung*, *Besprechung*, *f.* *Verdächtigung*; *Anklage*, *f.* *Vorwurf*, *m.* [bearbeiten.

Посудачити, *v. a.* *H. II.* *критич*

Посудйна, (*d.* -йнка), *f.* kleines Gefäß, Geschirr.

Посудити, *v. a.* *verurtheilen*, *richten*, *verdammen*; *übel* nachreden; *verdächtigen*, *Пар.*

Посудливий, *a.* leicht u. gern *verdächtigen*, *verleumdend*, *richtend*.

Посуднік, *посудок*, -дка, *m.* Gefäß, *n. coll.* *Küchengeschirr*, *geräth*, *Böttcherwaare*, *f.*

Посукати, (*посукнути* *веретеном*), *v. a.* *zusammendrehen*, *-winden*, *-spinnen*; *zwirnen*; 2) *zerschlagen*.

Посукбний, *a.* aus echter Wolle *a.* *echtem* *Tuch*.

Посукбщина, *f.* *wollenes* *Tuch*.

Посукритити, *v. n.* viel *Lärm* machen, *Hader* erregen. [*f.* *C. I.* 121.

Посула, *f.* *Versprechen*, *n.* *Lookung*,

Посула, *n.* *Land* am *Fl.* *Сула*.

Посуляти, *v. a.* (*viel*) *versprechen*.

Посумирніти, *v. n.* *sanftmüthig* werden, *Фр.*

Посуміти, *посумніти*, *v. n.* *trau-*

rig, *verstimmt* werden; *sich* *betrüben*.

Пóсумний, *a.* *Зг.* s. *Сумний*. etwas *betrübt*. [rig sein.

Посумувати, *v. n.* einwenig *trau-*

Посунути, *v. a.* s. *Посувати*; 2) *v. n.* *до* *когó* zu jmdm *hinziehen*, *hingehen*.

Посуніти, *v. a.* *голову*, *Кв.* 7. — *ся* den *Kopf* *niederhängen*, *verstimmt*, *traurig*, *niedergeschlagen*, *düster* sein.

Посусідний, *a.* *Зг.* *Мега* (65). 172?

Посуставний, *a.* *Gelenk-*.

Посутеніти, *v. n.* *dunkel* werden (*von* *d.* *Abenddämmerung*) *C. I.* 41.

Посуха, *f.* *Dürre*, *Trockenheit*, *f.* *trockenes* *Wetter*. [2) *mager* machen.

Посушити, *v. a.* *trocknen*, *t.* *lassen*;

Посушливий, *посушний*, *a.* *trocken* (*весна* *ето.*).

Посуятити *ся*, s. *Суятити* *ся*.

Посхапляти, *посхоблювати*, *v. a.* s. *Схобити*.

Посходити, *v. n.* s. *Сходити*.

Посціліти, *v. n.* *Ос.* (61) VI. 45. *früh-*
zeitig *auf*, *emporschiessen* (*v.* *Pflanzen*).

Посціплювати, *посціпляти*, *v. a.* *zusammen* *heften*.

Посчящувати, *v. a.* s. *Счястити*.

Посчунути *ся*, s. *Прочунати* (*B.*).

Посяг, *m.* *К.* *посягненє*, (-ганє), *n.* *das* *Vergreifen*, *Ausgreifen* *nach* *etwas*, *Uebergriff*, *m.* *tückisches* *Vorhaben*, *К.*

Посягатель, *m.* *на* *щось* *der* *sich* *über* *etw.* *hermacht*, *herfällt*, *sich* *an* *einer* *Sache* *vergreift*.

Посягати, *посягнути*, *v. a.* *щось* *erlangen*, *bekommen*, *Ваг.*; 2) *на* *щось*, *по* *щось* *wornach* *langen*, *greifen*; *etw.* *angreifen*, *sich* *woran* *vergreifen*, *einen* *Uebergriff* *thun*.

Потабачити, s. *Затабачити*.

Потавати, *v. n.* *ver-*, *untersinken*, *Ф.* *untertauchen*. [heimnisvoll, *C. II.* 257. *До*.

Потаємний, (-єний), *a.* *geheim*, *ге-*

Потай, (*m.* *d.* *Genit.* *vor* *jmdm*), *пó-*
тайки, *потаїком*, *пóтайма*, *Ф.* *adv.* *ge-*
heim, *im* *Geheimen*, *heimlich*.

Потайдух, *m.* *Dämon*, *m.*

Потайний, *потаїливий*, *Ф.* *a.* *heim-*
lich; *heimtückisch*.

Потайнік, *m.* *Versteck*, *n.* *geheime* *Kammer*; *Labyrinth*, *n.*; 2) *Mine*, *Grube*, *f.* *III.* *I.* 107; 3) * *das* *heimnisvolle* *Innere*, *Фр.*

Потайница, *f.* heimtückisches Weib, *Pis.*

Потайність, *-ости, f.* Heimtücke, *f.*

Потайти, *v. a.* verheimlichen, verbergen.

Потак, *m.* Werkstück zum Drehen des Gespinstes von den Spulen; 2) männl. Schamglied, *n.* Ч. I. 311.

Потакати, *v. n. Ко.* 406 за кимось, комусь jmds Partei nehmen, jmdn begünstigen, jmdm Vorschub leisten, *К.*; 2) —, потакувати кому, за ким, jmdm in allem beipflichten, zu allem Ja sagen.

Потакач, *m.* Ja-Bruder, Ja-Mensch; 2) eitler Schwätzer, Zungendrescher, *m. К.*

Поталь, *adv. s.* Пóсаль. [mit Füßen.

Потала, *f.* Misshandlung, *f.* das Treten

Поталанити, *v. n. impers.* glücken, gelingen. [tzig umrühren.

Поталпати, *v. a.* besudeln, schmutzen.

Поталий, *a.* ver-einsunken; eingefallen, concav.

Поталувати, *v. a.* mit Füßen treten (damit sich etw. lege: сіно etc.); *misshandeln; *s.* Потолóчити.

Потаніти, *v. n. s.* Подешевіти.

Потанути, *v. n. М. II.* 77 schmelzen, *s.* Потати. [zen, ein Tänzchen machen.

Потанцювати, *v. n.* einwenig tanzen.

Потан, *m.* Patapius. [trinken.

Потапати, *v. n.* untersinken, er-sinken.

Потапці, *pl.* Art Suppe mit geschnittenen Brotstückchen, *Ко.* 189. II. 235., 260?

Потарашити, *s.* Потаскати.

Потаряти, *s.* Потеряти.

Потаскати, поташити, *v. a.* hintragen, schleppen. [Потанути, потавати.

Потати, *v. n. s.* Потонути, (*B.*); 2) *s.*

Потакати, потахнути, *v. n.* einfallen, -gehen versinken, er-, verlöschen, ausgehen; crepieren.

Потач, *m.* Raum für Hühner unterm Ofen, Hühnerkäfig, *m.*

Потачати, *v. a.* шматє die Wäsche mangeln (mit d. Handmange).

Потачка, *f. s.* Потак 1); 2) Nachsicht, *f.* Willfahren, *n.* давати -ку, *К.*

Поташ, *m.* Pottasche, *f. adj.* поташний.

Поташня, *f.* Pottaschesiederei, -fabrik, *f. B.*

Малоруско-німецкий Словар.

Потаяти, *v. n.* schmelzen (*v. n.*).

Потвар, *f.* Gezucht, *n.*

Потвара, *f. B. s.* Потвір.

Потвєрженє, *n.* Bestätigung, Bekräftigung, *f.*

Потвердий, *a.* zu hart.

Потвердити, потвєржати, *v. a.* bestätigen, bekräftigen; — лєкцию wiederholen.

Потвір, -ору, *m.* потвора, *f. Левч.* Ungethüm, Unthier, Ungeheuer; Monstrum, *n. У.*; Caricatur, *f. Левч. Пом. III.* 36. 132.

Потворіти ся на кого, на щось jmdn, etw. zu bekommen trachten, *s.* Полакомити ся; sich an etw. machen. *Пом. III.* 131.

Потєкати, *v. n. s.* Витєкати.

Потєлєпати, † *v. a.* schütteln; — ся дєсь hintrotteln.

Потємєйти, (-йти), *v. n.* — ся sich stärken, *s.* erholen.

Потємєй, *pl.* dunkle, tiefe Waldklüfte, *s.* Темєй.

Потємки, *adv. im* Dunkeln; *s.* На —.

Потємніти, (-яти), *v. a.* dunkel machen, verdunkeln; blind machen.

Потємніти, потємрїти, потємнотїти, *Рy. v. n.* dunkel werden, sich verfinstern, lichtlos werden.

Потємря, *m. f.* der (die) blindlings wo hingeht, tastet. [207. *s.* Помрака.

Потємрява, *f.* dichter Nebel, *Ог.*

Потєплї, *adv.* wann es warm wird.

Потєплїти, *a. n.* wärmer, warm werden.

Потєра, потерати, & *s.* Потєря &.

Потєрай, -краса, *f.* die verlorene jungfräuliche Zierde (в понєділок по слюбі).

Потєрати, *s.* Потирати.

Потєрєба *f.* etw. Zerriebenes: Heu &.

Потєрєбити, *v. a. s.* Терєбити.

Потєрніти, *v. a.* mit Dornen versehen; — кашу Ч. IV. 82?

Потєрпати, *v. n.* vor Furcht von Zeit zu Zeit starr werden, sich ängstigen, besorgt sein.

Потєрпїє, *n. II.* 48 Leiden, Ertragen, Gedulden, *n.* Duldng, Nachsicht, *f.*

Потєрпїти, *v. n.* er-leiden, erdulden ertragen; sich gedulden, Geduld haben.

Потєрпунти, *v. n.* starr, steif werden.

Пóтерть, *f. s.* Потеру́ха, по́тереба.
 Потертé, *n.* das Reiben.
 Потéрти, (*пiрy, пiрéш*), *v. a.*
 an-reiben; zerreiben, zerknittern; be-
 streichen. [Abfälle, *pl.*
 Пóтерубé, *n. coll.* Ueberbleibsel,
 Потеру́шка, *f. Wein.* e. kleineren
 gemeinen Fisches, *H.* 271.
 Потéрчá, -ати, *n.* потерчу́к, *m. s.*
 Поторóча, *Пот.* III. 59.
 Потéря, *f. Kn.* (*aug.* потерю́ха *H.* 43),
 Verlust, Schaden, *m.; 2) aug.* Schlägerei, *f.*
 Потеря́ти, *v. a. Ч.* IV. 129. *Me.* 128
 verderben; 2) verlieren, einer Sache
 verlustig werden.
 Пóтесь, *m. Ч.* VII. 551 Art грéбинь.
 Потесáти, (*потéшу, потéшеш*), *v. a.*
 nacheinander zuschneiden, -hobeln.
 Потéгyрити ся кудáсь *Кух.* (*Ос.*
 (61) XI. 28) § wohin sich verlaufen.
 Потечý, (*потекý, u. -ечý, -ечéш*),
v. n. aus-, hinfließen, hervorquellen,
 -rinnen; 2) — ся (*praet.* потék), ку-
 дáсь wo hinschlendern, hinlaufen.
 Потечнýй, *a.* oberflächlich, *B.*
 Пóти, *adv.* so lange, bis zu dieser
 Zeit; 2) bis hierher, bis zu diesem Ort;
 so weit. [бéньки.
 Потибéньки, *pl. Ко.* 229 s. Ти-
 Потижéнно, *adv. Кв.* 320 wóchen-
 Потýкало, *n. s.* Попихáч. [tlich.
 Потикáне, *n. s.* Поткáне.
 Потикáти, *v. a.* когó behelligen,
 verunglimpfen, *Мх.*; — кимóсь jmdn
 schurigeln; 2) — слýдй Spuren machen,
 gehen; — ся *Ос.* (61) III. 26 кудáсь
 wohin sich begeben; *b)* stolpern.
 Потикáч, *m. ОИ.* s. Потýкало?
 Потикнýти ся, umgehen, sich auf-
 halten; 2) s. Спотикáти ся.
 Потýлe, *n.* Rücken, *m.* [terhaupt, *n.*
 Потýлиця, *f.* Hinterkopf, *m.* Hin-
 Потили́шник, *m.* Schlag, Stoss
 aufs Genick, *m.*
 Потýлýк, *m.* grosser dickbáuchiger
 Topf aus Потелýч: *adj.* потелýцкий &
 Потинáльница, *f. ?*
 Потинáти, *v. a. s.* Потýти.
 Потýр, *m.* krüppelhaftes Wesen, Miss-
 geburt, *f. s.* Поторóча; 2) Gegenstand
 der Misshandlung, Sündenbock, *m. У.*
 Потýрáне, *n.* das Anreiben, Strei-
 chen; 2) das Herumtreiben, ziehen;

Missbrauch, *m.* Misshandlung, *f.*
 Потýрáти, *v. a. s.* Потéрти; 2) *v. n.*
К. I. 168 s. Пóневiрáти ся.
 Потýрок, -рка, *m. dim. s.* Потýр 1);
Ч. I. 21 s. Поторóча.
 Потискáти, потиснýти, *v. a.* (ein-
 wenig, oft) drücken, pressen.
 Пóтисок, -ску, *m.* Druk, Nachdruck,
*m.** учýти вóвон Wind bekommen, (*Фр.*).
 Потýскый, *a.* an der Theiss, *Гол.*
 Потихáти, *v. n. s.* Утихáти.
 По- (*тáхо, d.* по-) тихéнько (-y),
 -хисéчку, *М.* потихóнько, *adv. s.* Тýхо &
 I. Пóтич, *m.* Hühnerzwinger, -káfíg,
m. (B.).
 II. Пóтич, *adv.* stolpernd, *f.*; увáсти —
 Потýчити, *v. a.* горóх & mit Stan-
 gen bestecken. [a татýнів потák.
 Потýчка *f. dim. Ч.* I. 311: мáмина —,
 Потýй, *m. s.* Когýт.
 Потýк, -óка, (*d.* потýчок), *m.* Bach,
 Giessbach, *m.; 2) †* Verbannung, Acht,
f. ИГ. (потóк).
 Пóтим, *adv.* hernach, hierauf, dann;
 — тогó *P. I.* 29 = нiсля тогó darauf,
 nachher. *Ос.* (62) IV. 88; 2) destowe-
 niger, und vollends gar nicht: колы́ вже
 ти не памáтáти, а я́й пóтим *Пе. Ко.*
 373; бyло́й пóтим war ganz gleichgiltig.
 Потýпáха, *f.* потýповище, *n. (Фр.)*
 feile Dirne, Metzge; Trulle, *f.*
 Потýпáч, *m.* der mit den Hánden
 dreinschlägt: *Bein.* des Webers, s. Отi-
 пáти *Ч.* III. 162.
 Потýпнýй, *m. f. s.* Непосидýющий.
 Пóтiсний, *a.* zu eng.
 Потiснýти, *v. a.* drücken, fortschie-
 ben, -stossen, exterminieren, *К.* — ся
 enger aneinander rücken, *Кч.* 284.
 Потýти, *v. n. Ко.* 15. III. II. 22 s. Пiрти.
 Потýха, *f.* Trost, *m.* Freude, *f.* Ver-
 gnügen, *n.*
 Пóтич, *m.* — гiркýй Schusterpilz,
m. (*Boletus luridus*); — сáнйй Roth-
 fuss, *m.* (*Boletus erythropus*), *Вол.*
 Потýчýти, *v. a. Кол.* I. 161 s. По-
 тóчáти 1). покотýти. [vergnügen.
 Потýшáти, (-ити), *v. a.* trósten;
 Потýшенé, *n. s.* Потýха. [heiter.
 Потýшний, *a.* freudig, froh, lastig,
 Потýшник, *m. s.* Утýшитель.
 Пóтька, *f. s.* Плотýця, (*B.*).
 Поткáне, *n.* das Weben, Wirken auf

dem Aufzuge, s. *Поріо́; 2) Aufzug, Anzettel, m. Gewebe, n. K.*

Поткати, (*пiтчу́, пiтче́м*) *v. a.* durchwirken, sticken, s. *Поткати́в*, *Ч. V. 489.*

Потла́мити, (*-ла́ти*), *v. a.* s. *Тла́мити*. [*verdunkeln, umwölken.*

Потьма́рiти, *v. a. Зап. (Вер.) I. 3.*

Потовары́шити, *v. n.* Freund u. Gefährte werden, sich freundschaftlich verbinden, *Кч. 317.*

Потово́й, *a.* Schweiss-, im Schweisse erworben, sauer; 2) schweisstreibend, *Пар.*

Пото́вица, *f.* Schweissdrüse, *f.*

Потовка́ти, *v. a.* oft stossen, oft schlagen.

Потовка́ч *m. s.* *Товка́ч 1).* [*дью́щий.*

Потовку́чий, *a.* *Левч. s.* *Непоси-*

Пото́ви, *потба́н*, *m.* Gedränge mit Zertreten u. Zerdrücken.

Потовста́ти, *потовца́ти*, *v. n.* fetter, dicker, corpulent werden.

Потовча́й, *v. a.* zerschlagen, -stossen, pochen; *дрібно, міако* — klein-, feinstossen.

Потогони́й, *a. s.* *Потово́й 2).*

Пото́к, *-о́ка*, *m. Не.* — *електри́чний* elektrischer Strom; 2) *pl. N. e.* Berges.

Пото́кани́ти, *v. a.* etw. wo einstecken, Platz gewähren, s. d. folg.

Пото́кми́ти *v. s.* übereinkommen, sich einigen, s. *верст.*

Пото́ляти, *v. a.* — *со́бі се́рце Зап. II. 574* seinen Unwillen beschwichtigen.

Пото́лоче, *n. Ч. III. 235* я. *Толока́*, bes. die Arbeitsleute der *толока́*.

Пото́лочы́ти, *v. a.* zertreten, nieder-treten, zerdrücken.

Пото́лужник, *m. s.* *Ивиль.*

Пото́ля, *f. Н. 66. Ч. V. 733* das Nachgeben, Nachgiebigkeit, Willfährigkeit, Nachsicht, Schonung, *f.*

Пото́мний, *a.* die Nachkommen betreffend, erblich; — *час Ос. (61) VI. 169* kommende, künftige Zeit.

Пото́мність, *-ости*, *f.* Nachkommenschaft, Nachwelt, *f. Гол. K.*

Пото́мок, *-мка*, *m.* Nachkomme, *m.*

Пото́му, *adv. s.* *Потім*: на — auf später, für sp.

Пото́нiти, *потонча́ти*, *v. a.* dünn machen, verfeinern, fein, subtil machen; — *голосочок тоненький.*

Пото́нкий, *a.* zu dünn, zu fein.

Пото́ну́ти, *v. n.* versinken, ertrinken.

Пото́нча́ти, (*-ша́ти*), *v. n.* dünner, schwächer werden.

Пото́па, *m.* *потопна*, *f.* Flut, *f.* (— *свi-* та) Sündflut, *f.*; 2) Meer, *n.*

Потьба́пати *ся* *дець* wo hintrotteln.

Пото́пельник, *пото́плáвник*, *m.* der Ertrunkene durch Selbstmord.

Пото́пiти, (*-па́ти*), *v. a.* ertränken, erstäufen; unter Wasser setzen; 2) nacheinander schmelzen; — *ся* ertrinken; *b)* schmelzen (*v. n.*). [*Schmelzen.*

Пото́плене, *n. s.* *Пото́п; 2) das*

Пото́пний, *a.* -i *води* Wasserfluten, *pl. K.*

Пото́пта́ти, *v. a. s.* *Подпта́ти.*

Пото́птом, *adv. K. I. 4.* wie ein Schwarm sich drängend, in hellen Haufen; 2) zertretend.

Пото́пчина, *f.* Stoss, Pralm, *m.*

Пото́ргати, *v. a. s.* *Торгати.*

Пото́ржка, *f.* gewaltsamer Einfall, *Зап.*; 2) Auction, *f. Пис.* [*Stoss, m.*

Пото́ркнене, *n.* *Вах.* Berührung, *f.*

Пото́ркну́ти, *v. a.* berühren, stossen.

Пото́роу́ити, *v. n.* vom Schreck übermannt werden. [*rasseln.*

Пото́рохті́ти, *v. n.* dahinkollern

Пото́ро́ча, *-а́ти*, *n.* unzeitige Leibesfrucht; 2) uneheliches ungetauft ausgesetztes (umgebrachtes) Kind; 3) Wechselfalg, *n. s.* *Відміна 3).* *Пом. III. 58—60. 134.*

Пото́рочити, *v. a. s.* *Торочити.*

Пото́рчи́на, *f.* kleiner Bach; 2) Strecke, *f.* Strich e. Baches, *m.* Bett e. Baches, *n.*

Пото́чы́ти, *v. a.* hinwälzen, -kollern; 2) nacheinander zernagen, -fressen; 3) *n.* drechseln.

Пото́чкува́ти, *v. a.* punctieren; *пото́ччкóваний*, *a.* fein punctiert.

Пото́чний, *a.* current, laufend.

Пото́чок, *-чка*, *m. dim.* Bächlein, *n. s.* *Потік 1).*

Потра́ва, *f. Н. 100. С.* *Стра́ва; 2) s.* *Потра́та.*

Потра́вити, *v. a.* verzehren, *С. II. 170.*

Потра́виця, *f. s.* *Отáва*, *Мі. II. 408.*

Потра́вка, *f.* Eingemachtes mit Sauce, *Ragout, n. Зап.* [2) *s.* *Потррет.*

Потра́ть, *f.* Schatten, Schemen, *m.*;

Потра́та, *f.* Verlust, Schaden, vergeblicher Aufwand.

Потра́тити, (*-а́ти*), *v. a.* viel

verlieren; — ся vergeblichen Aufwand machen; 2) nacheinander tödten, morden lassen.

Потратувати, *v. a.* zertreten.

Потрафити, (-фляти), *v. a.* treffen, im Stande sein etw. auszuführen; *v. n.* до когó zu jmdm recht kommen, eintreffen.

Потреба, (потребіана *K.*) *f.* Bedürfnis, *n.* Noth; Nothdurft, *f.* Nothfall, *m.* Nothwendigkeit, *f. impers.* Ausdr. потреба es ist nöthig, man bedarf; не — es ist nicht n.; 2) Schlacht, Kriegszeit, *f. Левч.*; 3) *s.* Поминки; 4) *pl.* потреби Schnüre beim Kleid, *pl.*; 5) -зна Bedarf, *m.* Zubehör, *n.*

Потребен, *a. s.* Потрібний 2).

Потребини, *pl. K.* Erforderungen, Gebühren, *pl.*

Потребити, *v. a.* verbrauchen, verzehren, Aufwand machen, *K.*; 2) vernichten *III. II.* 236.

Потребувати, *v. n.* щось, чогось, когось, brauchen, nöthig haben, be nöthigen, bedürfen. [aufschrecken, *Kч.* 6.

Потрєвжити, *v. a.* beunruhigen,

Потрєтє, (-є), *adv.* drittens, zum dritten. [halten.

Потрїмати, *v. a.* eine Zeit lang

Потрїнити, *v. a.* zerdreschen, zerknittern, zerfetzen.

Потрїножити, *v. a.* — конї drei Füsse e. Pferdes zusammenkoppeln.

Потрїб, -єби, (*d.* потрібка), потрібе, *n. s.* Потреба 1), 3).

Потрїбки, *pl.* alles Verbrauchte, *См.*

Потрїблінє, *n.* Под. Gebrauch, Genuss, *m.* [Потребїти 1).

Потрїбляти, *v. a.* *KС.* (83) VII. s.

Потрїбний, *a.* nöthig, nothwendig; brauchbar; *adv. s.* Потреба 1) *impers.*; 2) чогось dem etwas noth thut, der etw. benöthigt, braucht, bedürftig. [Надїбє.

Потрїбність, -ости, *f. coll. Біл. s.*

Потрїпати, *v. a.* sanft schlagen; 2) klopfen (*e.* Kleid).

Потрїпки, *pl.* Fransen, *pl.* (*B.*).

Потрїпувати, *v. a.* когó чим *He.* schmähen, schelten. [zerbersten, springen.

Потрїкати, *v. n.* nach u. nach I. Потроїти, *v. a.* vergiften.

II. Потроїти, *v. a.* verdreifachen.

Потроїти, *v. a.* treten, trappen,

s. Подотїати (*B.*).

Потросїна, *f.* Зє. *s.* Трїни.

Потростїтник, *m.* Rohrsäuger, *m.* (*Salicaria*).

По-трóха, (-хи), *d.* по-трóшка, (-ки), *adv.* einwenig, nach u. nach, in kleinen Bisschen.

Пóтрóхи, потрішени, *Ч. II.* 163. *pl.* Eingeweide, Gekröse *v.* geschlachteten Vieh od. Geflügel, *n.*

Потрóшник, *m.* Kleinhändler, *m.*

Потрóшня, *f.* Trödel, Plunder, *m.*

Потрóщити, *v. a.* zerschlagen, zerbrechen.

Потрудїти, *v. a. s.* Трудїти.

Потрўнїшити, *v. n. s.* Стрўнїшити?

Потрусїти, (-ўшу, ўеш), *v. a. s.* Потрусїти.

Потругїти, (-учїти, -ўчувати), *v. a.* stossen, anstossen; — кому́ боки *Kч.* 363. die Seiten tüchtig abweiden; 2) abrechnen, für etw. in Abzug bringen.

Пóтрух, *m.* Gezucht, Gelichter, *n.* *Ko.* 141. 195; 2) Moder, *m.* verwitterte u. verrottete Reste; 3) — білий Lunge, *f.*; — чóрний Leber, *f.*; 4) *pl.* —, пóтгрушки *s.* Пóтрóхи. [faul, *K.*

Потрўхлий, *a.* moderig, morsch,

Потрўхнўти, *v. n.* vermodern, morsch werden; 2) sich ermüden; siech werden. [трух 3)?

Пóтрых, *m.* Ф. (*Пр.* V. 265) *s.* Пó-

Потрýchкати, *v. n. s.* Пошкандибїти.

Пóтряпки, *pl. s.* Пóтріпки.

Потрясїло, (-їйко), *m.* der sich schüttelt.

Потрясїти, потрясїти, (-су, -сєш), *v. a.* schütteln; erschütteln; — ся erschüttelt werden, wanken, zittern; 2) bestreuen.

Пóтрясок, -ска, *m.* Vogelfalle, *f.* *Пар.*

Потўга, *f.* Kampf, harter Strauss, *Me.* 401. Anstrengung, *f.*; 2) Hilfe, *f.* Beistand, *s.* Відрїда, *IG.*; 3) Truppenmacht, *f.* *Kч.* 182; 4) *s.* Потўха; *Пом.* III. 40.

Потўгувати, *v. n.* чимось sich womit sehr anstrengen, übermässige Leiden erdulden. [tigung, *f.*

Потўженє, *n.* *Зар.* Erstarkung, Kräfte-

Потужїти, *v. a.* befestigen, bestärken; 2) *v. n.* eine Zeit lang sich in Wehmuth sehnen, *s.* Тужїти.

Потужний, *a. K.* mächtig.
 Потужник, *m.* Machthaber, *K.*; 2) der die Macht jmds bildet, *K. Пом.*
 III. 112. 133. [tiger werden, *K. ВВ.*
 Потужити, *v. n.* erstarken, mächt.
 Потула, *f. s.* Потоля, потуха.
 Потулець, -ля, *m.* потульчий, *a.* sanft, fügsam, duldsam; 2) Schoskind, *m.*
 Потульність, -ости, *f.* Fügsamkeit, *f.* Sanftmuth, *m.* [mühsam hintrotten.
 Потупати, *v. n. M.* trippelnd fortgehen.
 Потупити, (-пліти), *v. a.* abstupfen; blasirt machen, *T.*; 2) — очи в сёмлю, — ся den Blick zur Erde niedersinken. [te Behandlung.
 Потурани, *n.* das Schurigeln, schlecht.
 Потурати, *v. n.* кому nachgeben, willfahren; на коб, на що berücksichtigen, *Пом.* III. 36. [beunruhigen.
 Потурбувати, *v. a.* etw. misshandeln,
 Потуремне, *s. n. a.* Gefängnisgebühr, *f.*
 Потурецки, *adv.* türkisch.
 Потурити, *v. a. H.* 252 antreiben.
 Потурнак, *m.* Renegat (der türkisch geworden), *Мор.*
 Потурнути, *v. n.* sich rühren.
 Потурбй, *m. s.* Кертіця.
 Потурчити ся, ein Türke werden.
 Потускнати, *v. n.* finster, trübe werden, verdunkeln, *Кв.* 103; потускати, *Фр.* matt werden.
 Потускувати, *v. n. s.* Потужити 2).
 Потуха, *f.* Frost; Muth, *m. H.* 226; Aufmunterung; Nachsicht, *f.* — давати кому; 2) Beschwichtigung, Erleichterung, *f. Кв.* 277.
 Потухати, (-ухнути), *v. n.* erlöschen, verlöschen, ausgehen. [гасити.
 Потушити, *v. a.* auslöschen s. Потухнути, *v. a. См.* anhauchen, anblasen. [wirten, s. Потостити.
 Потчивати, *v. a. gr. Кв.* 259 be-
 Потюк, потюх, *m.* Königsschwamm, rother Herrenpilz, *m.* (*Boletus regius*)
 Вол; 2) Gerstenammer, *m.* (*Emberiza miliaria*).
 Потюканець, -ця, *m.* Art Pilz.
 Потюканице, *n.* Ort wo viele Pilze потюкй sich finden.
 Потюпати, *v. n. s.* Потупати.
 Потя, -яти, (*d.* потятко), *n.* Küchlein, *n.* junges Vöglein.

Потяг, *m.* Zug, (Eisenbahnzug); Hang, *m.* Neigung, *f.*; 2) — слова *K.* Redewendung, *f.*; 3) потягом того же nachdem *K.*; 4) Gestell, Gehänge, *n. См.*
 Потяганка, *f.* das Herumzerren.
 Потягати, потягнути, *v. a.* hinziehen; rufen; in die Länge ziehen; ausdehnen; — до себе an sich ziehen; 2) — до суду vor Gericht ziehen, belangen; коб до одвічальности zur Verantwortung ziehen; 3) einen tüchtigen Zug (Schluck) thun; коб чимось jmdm womit einen Schlag, Streich versetzen; 4) — за чимось für etwas sein, за кимось jmds Partei nehmen; — а корось von jmdm etw. (Geld) nehmen; 5) — ся sich recken, s. ausstrecken; s. ausdehnen; (довго —) sich in die Länge ziehen, dauern; він довго не потягне wird nicht lange leben. [Schuster).
 Потягач, *m.* Knieriemen, *m.* (der Потяглий, *a.* länglich, gestreckt, lang
 Потяжкий, *a.* zu schwer. [g.(B).
 Потямити, *v. v. s.* Помятати.
 Потяти, (пітнй, пітнєш), *v. a.* zerschneiden, zerhauen, zerschlagen; zernagen.
 Потяч, *m. s.* Потюк. [Гн. 42.
 Потячий, *a.* des пота. s. Күрячий,
 Поуз(ь), *praep. m. d. Genit.* entlang, längs, vorbei, *Пом.* II. 21. — вікна an dem Fenster vorbei, hin; поузбіч neben, nahe an, *Ог.* 178.
 Поузброїти, *v. a.* bewaffnen.
 Поуніичити, *v. a.* unirt (katholisch) machen, *He.*
 Поурмити, *v. a.* zertreten.
 Поуслабати, *v. n.* schwächer, loser, laxer, lockerer werden.
 По-утру, *adv.* in der Frühe, früh; 2) Ч. V. 144 s. Завтра.
 Поучати, поучити, *v. a.* belehren; unterrichten, unterweisen; — ся sich unterrichten lassen, lernen. [richt, *m.*
 Поучене, *n.* Belehrung, *f.* Unter-
 Поученець, -єнца, *m.* ein Abgerichteter (z. B. Soldat).
 Поучний, *a.* Вах. belehrend, lehrreich.
 Пофамелок, -лка, *m.* weitschichtiger Verwandte. [зувати.
 Пфантувати, *v. n. s.* Фанта-
 Пфантувати, *v. a.* nacheinander pfinden.

Пофарбувати, *v. a.* färben.
 Пофатати, *v. a. s.* Похпати.
 Пофатний, *a. s.* Похпний. [ге, *f.*
 Пофілок, -лка, *m.* Gattung der Thie
 Похобщина, *f.* Pornographie, *f.*
 Похалупити ся, ein халупник
 werden, zum *x.* herabkommen, (*B.*).
 Похамрати, *v. a. §. s.* Поправити.
 Похавати, *v. a.* weg schnappen, auf-
 greifen; 2) — ся. *Ст.* sich sputen.
 Похапцем. *М.* на похапці, *adv.*
 schleunig, hastig.
 Похва, *f.* Scheide, *f.*; Futteral, *n.*
 Похвала, *f.* Lob, *n.* Belobung, Lo-
 beseherbung, *f.*; Lobspruch, *m.*; 2) der
 Samstag in der fünften Woche der gros-
 sen Fasten, *Ч. III. 12. Pa. I. 166.* die
 f. Woche selbst. [delei, *f.*; 2) Prahlerei, *f.*
 Похвальба. *f. С. I. 16* Lob, *n.* Lobhu-
 Похвален, *a. Ч V. 940 s.* Похваль-
 ний.
 Похвалка, *f. дим. s.* Похвала 1);
 2) Grossthuerei, Prahlerei, Drohung, *f.*
 Похвалити, похваляти, *v. a.* loben,
 rühmen, preisen; 2) — ся чим sich wo-
 mit rühmen; б) -ляти ся prahlen, an-
 drohen.
 Похвальний, *a.* löblich, lobenswert,
 rühmlich; -а недля *s.* Похвала 2).
 Похвальність, -ости, *f.* Rühm-
 lichkeit, *f. Пар.*
 Похвват, *m. II. 298* das Zugreifen;
 на похвваті was am meisten gefasst, ge-
 griffen wird (in *d.* Rathsel: die Thür,
 б) frei, gleich, schnell bei der Hand,
 leicht zum Erhaschen, *z.* Stehlen.
 Похвтань, *f.* Art Fangeisen.
 Похвтаати, *s.* Похпати.
 Похвватний, *a.* was leichter zu fas-
 sen, zu nehmen ist, bei der Hand.
 Похверцювати, *v. n. s.* Хвер-
 цювати. *Зак.*
 Похвінець, -нця, *m.* Vaginulus.
 Похвисть, *f.* schlechtes Wetter.
 Похвортунити комусь, Glück
 bringen, *Ст.* дбля -ла.
 Похиба, *f.* Fehltritt, *m. Зап. d.* по-
 хибка Versehen, *n.* kleiner Fehler, Ver-
 stoss, *m.*
 Похибити. (-бляти), *v. n.* verfehlen,
 verpassen, verlieren; fehlen, verstossen.
 Похибний, *a.* fehlerhaft, irrthüm-
 lich, irrig, unrichtig; 2) unehrlich.

Похибність, -ости, *f.* Fehlerhaf-
 тigkeit, *f.* Irrthum, *m.* Unrichtigkeit, *f.*
 Похибувати ся о чім, zweifeln, *Нас.*
 Похиувати ся, stolzieren, prahlen
 (в чім), *Ст. Зак.*; 2) Spass treiben.
 Похил, *m.* das Bücken, Bückling, *m. Ру.*
 Похилий, *a.* niedergebeugt; schief
 wachsend, sich niedersenkend (дерево).
 Похилистий, *a.* hingebeugt, -ge-
 neigt, abhangend, schief, sich leicht nie-
 derbeugend, *К.*
 Похилити, (-ляти), *v. a.* nieder-
 beugen, neigen; — ся (und *v. n.*) sich
 — —, gebückt hingehen.
 Похилість, -ости, *f.* Neigung, *f.*
СМ. s. Спохилість.
 Похильний, *a.* sich leicht nieder-
 bendend, biegsam; hinfällig, schwach;
 2) ergeben, unterthänig, *Гол.*
 Похильце -деревце, *n.* niedrig ge-
 beugtes, abhangend wachsendes Bäum-
 chen. [sein, kränkeln.
 Похирити, *v. n.* eine Zeit lang krank
 Похитати, похитувати, *v. a.* schüt-
 teln; hin u. her bewegen; — ся; похит-
 нути ся *III. I. 202.* schwanken, wanken.
 Похитванити, *v. n.* (Фр.) *s.* По-
 глишити.
 Похитуванє, *n.* das Schüttelein, *К.*
 Похивник, *m. s.* Похва.
 Похивок, -веу, *m. s.* Похивок.
 Похід, -оду, *m.* Gang, *m.* Auftreten,
n.; 2) Zug, Feldzug, Marsch, *m. adj.*
 похідний *s.* Походний.
 Похідник, *m.* Fackelträger, *m. ГИИ.*
 Похідня, *f.* Fackel, *f. ГИИ. ВВ. s.*
 Смолоскіп.
 Похіц, -опу, *m.* до чоюсь, *Гол.* An-
 trieb, Trieb, Drang *m.* Lust, Neigung, *f.*
 Похіцлийвий, *М. II. 136.* похпний,
a. bereitwillig zu fassen, strebsam, schnell,
 hastig, rührig, behend, flink, betriebsam,
 unternehmungslustig; geneigt, *Фр. adv.*
 übereilt, *У.*
 Похісний, *a.* Зг. *s.* Пожиточний.
 Похіснувати ся, *s.* Покористу-
 вати ся.
 Похить, похитливий, & *s.* Похоть &
 Похлепнути ся, *II. 230* beim gie-
 рiegen Essen schlecht aufschlucken.
 Похлепгати, *v. a.* einwenig schlap-
 pen, schlappern. [niederwallen, *Ст.*
 Похлинути, *v. n.* (wellenförmig)

Похліна, *f. См.* Einfluss, Eindruck, *m. Зак.* {cheln, *K.*

Похлібувати, *v. n.* комусь schmei-
Похлібця, *m. pol. Кч* 15. s. Облєсник.

Похмарити, *v. a.* Wolken bilden,
W. aufziehen lassen; — ся mit Wolken
sich bedecken, wolkig, umwölkt werden.

Похмарний, *a. Пу.* bewölkt.

Похмелити ся, *P. II.* 21. (-мил-),
похмелити ся, *II.* 179. sich beraus-
schen, s. benebeln; 2) Kopfweh vom
Saufen haben.

Похмерістати, *v. n.* schlecht eggen.

Похміль, *m.* похміє, *n.* Rausch,
m. Betrunkenheit, *f.* з похмія im Rausch;
2) Kopfweh nach starkem Rausch, *n.*

Похмурий, похмурний, *a.* wolkig,
bewölkt, umwölkt, düster, umdüstert;
barsch. [den, *Кв.* 7. griesgrämig w.

Похмурити ся, *düster, finster wer-*

Похмурница, *f. Wein.* e. Weibes
vom finsternen, düsteren Wesen.

Похмурність, -ости, *f.* Umwölkt-
heit, *f.*; 2) finsternes Wesen.

Похнюпа, *m. f.* Kopfhänger, *m. К.*

Похнюпий, (-енький), *a.* nieder
gebengt, -gebückt, cretinartig, *К. С. I.* 189.

Похнюпити ся, den Kopf hängen
lassen, betrübt, verdriesslich sein, *С. I.* 39.

Поховати, *v. a.* alles verwahren,
verbergen, aufheben; 2) beerdigen, be-
graben, bestatten; — ся sich verstecken.

Похованути ся, поховати ся, aus-
gleiten, ausglitschen; (-бан- У).

Поховок, -вук, *m. s.* Похорон.

Поход, *m.* (д. походоньоко). s. Піхід,
III. II. 79; походи, *pl.* Ч. V. 92?

Похода, *Ч.* IV. 276, походка *Кв.*
19. *f.* Gang, Tritt, *m.*

Походеньки, *pl. Нс.* gemächliches
Hin- u. Hergehen; 2) *Ч.* III. 99 Art
Spiel, Gang ohne Ende. [Піхід. хід.

Походець, -дя, *m. АД.* I. 305 s.

Походжальий, *a.* bejahrt, (*Фр.*).

Походжати, походжувати, *v. n.*
собі gemächlich hin u. her gehen, spa-
zieren. [mung, *f.*

Походженє, *n.* Herkunft; Abstam-

Походистий, *a.* sanft abfallend, *B.*

Походити, *v. n.* кудась hin u. her,
auf u. ab gehen, wandeln; 2) коло чо-
гось sich worum viel Mühe geben, ei-
frig etw. besorgen; 3) з відкись, від

когось, від чогось herkommen, abstam-
men, herrühren; 4) на щось *M. II.* 123,
ähnlich sein, gleichen, zutreffen; 5) *impers.*
не походить комусь (*m. d. Inf.*) es
ziemt nicht, es geht nicht an, *Ф.*

Походний, *a.* zum Feldzuge, zum
Marsch, zur Reise geh; *С. II.* 126; 2)
abstammend, abgeleitet, derivat; 3) -а
пивниця, s. Походючий 2).

Походница, *f.* Processionsspinner,
m. (Gastropacha processionea).

Походність, -ости, *f.* Abstammung,
Derivation, *f.*

Походючий, (-дущий), *a.* geschäft-
tig hin u. her gehend, sehr oft auf u.
abgehend; 2) -а яма, пивниця halb in
der Erde befindliche, leicht zugängliche
Vorrath-grube, Erdkeller, *m.*

Пободя, *adv.* (*ptc.*) gehend, wand-
elnd, *Нс.* [kömuling, Nachkomme, *m.*

Похожєнець, -ця, *m. Пар.* Ab-

Похожий, *a.* на когò jmdm ähnlich;
2) *s. a. m.* † Bauer mit dem Rechte der
Freizügigkeit, *m.*

Похожість, -ости, *f.* Aehnlichkeit, *f.*

Похолїтати, *v. a.* einwenig rüt-
teln, schütteln, hin u. her bewegen.

Похолодїти, похолодати, похо-
лоти, *v. n.* erkalten, kühl werden.

Похоп, *m.* похопливий, *M. Нс.* s.
Похп, похіуливий etc.

Похопити, *v. a.* щось собі schnell
begreifen, auffassen; 2) — ся sich zu-
rechtfinden; *b)* — ся *Нс.* s. Ветигнути.

Похорон, *m.* Begräbnis, *n.* Bestattung,
f. Leichenbegängnis, *n. adj.* похоронний.

Похоронїти, (-нїти), *v. a.* begrab-
en, beerdigen, bestatten. [s. Схволок.

Похоронок, -нку, *m.* Versteck, *n.*

Похорувати ся, nacheinander
krank werden. [sternheit, *f.*

Похоть, *f.* Begierde, Wollust, Lü-
Похотїти, *v. n.* s. Схотїти, *Ф.*

Похотливий, похотний, *a.* wollü-
stig, lüstern, geil.

Похотник, *m.* Wollüstling, *m.*

Похотувати, *v. n. gr.* begehren.

Похочувати, *v. n.* dann u. wann
wollen; не — nicht gern wollen.

Похрєбтина, (-иця), *f.* Rücken-
stück, *n.* -theil, *m.*; Rückenborsten, *pl.*;
2) -ина, *N.* e. полонїна.

Похрєстїни, *pl.* nachmalige Bewir-

tung der Taufpathen, Nachtaufschmaus. *m.*
 Похрестіти, *v. a.* nacheinander
 Похрестний, *a.* Pathen-. [taufen.
 Похрестник, *m.* (-иця, *f.*) Тäu-
 fling, *m.* [kuss wechseln.
 Похристосувати ся, den Oster-
 Похрупка, *f.* Knorpel, *m.* [den.
 Похұднути, *v. n.* mager, hager wer-
 Поцапати, *v. a.* §. erfassen.
 Поцапати, *v. n.* §. stutzig werden.
 Поцапки, *adv.* с. Цапки; 2) на- *s.*
 Похавцем etc. [herrschen.
 Поцарствувати, *v. n.* eine Zeitlang
 Поцинкувати, *v. n.* verzinken;
subst. поцинковане, *n.* Verzinkung, *f.*
 Поціль, поцілюнок, -нка, *m.*
 Kuss, *m.* [zielen, einschlagen.
 Поцілити, поціляти, *v. a.* treffen,
 Поцілувати, *v. a.* küssen.
 Поцінити, поцінувати, *v. a.* ab-
 schätzen, den Preis ansetzen, taxieren,
А.Д.І.165; 2) dh Licitation verkaufen,
Шог. 83. [sigtem Preise, *M. I. 50.*
 Поцінно, *adv.* zu billigem, gemäs-
 Поцокувати, *v. n.* § (на цось) etw.
 missliebig, misslich finden, *s.* Цокати.
 Поцудувати, *v. n.* *s.* Почудувати.
 Поцукроватіти, *v. n.* den Zucker-
 stoff ausscheiden.
 Поцюкати, *v. a.* leicht etw. anhaueu.
 Поцяпати, *v. n.* in Tropfen nie-
 derfallen.
 Поцятати ся, *Кв. 7. s.* Цятати ся.
 Поцяти, *v. a.* in d. Kinderspr. *s.*
 Почекати.
 Поцяткувати, *v. a.* mit Flecken
 versehen; *ptc.* -кований gefleckt, *Пол.*
 Поцяцькувати, *v. a.* mit Sticke-
 rei zieren, schmücken, *Пс.*
 Почадіти, *v. n.* wegen der Dunst-
 betäubung, krank od. todt werden.
 Почарувати, *v. a.* *s.* Чарувати.
 По-части, *adv.* theilweise, zum Theil,
 gewissermassen.
 Почастоване, *n.* почасточка *f. dim.*
Me. 201 Bewirtung, *f.* Tractament, *n.*
 Почасту, (-о), *adv.* öfters. [gen.
 Почастувати, *v. a.* bewirten, tractie-
 Почати, *v. a.* *s.* Починати; 2)
 schwanger werden, empfangen; — ся
 empfangen werden, *К.*; *ptc.* початий
 angefangen, angeschnitten (хліб); an-
 gezapft (бчка).

Початок, -тку, *m.* Anfang, Ursprung,
m.; 2) *pl.* Anfangsgründe, *pl. adj.* по-
 чатковий, anfänglich, Elementar-, *Пар.*
 Початок, -тка, *m.* — кукурұди,
 Kukuruzkolben, *m. Левч. [КС. (83) II. 394.*
 Початуха, *f.* die den Anfang macht
 Почва, *f.* Grund, Boden, *m. Пар.*
 Почвалати, *s.* Чвалати.
 Почвар, *f. К.* Unfug, *n.* Unthat, *f.*
 Почвара, *f. Левч. s.* Пóтвир. *Пот.*
III. 36. [monstruös, gräulich, *Фр.*
 Почварний, *a.* Larven-, verzerrt,
 Почевнути, *v. n.* *s.* Поцевати.
 Почекати, *v. a.* einwenig warten,
 verziehen.
 Почелюсть, *f.* Backenstreich, *m. Пар.*
 Почелюстки, *pl.* der Raum hin-
 ter den чéлюсти im Backofen.
 Почелюсткувати, почелюстну-
 ти, *v. a.* когó jmdm *e.* Backenstreich
 geben, *Пар.* [вати.
 Поченчикувати *s.* Почимчику-
 Почеп, *III. II. 179?*
 Почéпини, *pl.* Anlegung der Frau-
 enhaube bei d. Hochzeit, *f.*
 Почéйти, *v. a.* die Frauenhaube der
 Braut anlegen; 2) —, почіпляти an-
 heften, -knüpfen; — ся sich —, за
 рұки etc. sich (einander) bei den Hân-
 den etc. fassen.
 Почервачений, *a.* wurmstichig, *B.*
 Почервоніти, *v. n.* und — ся roth
 werden, sich röthen, erröthen.
 Почерéвина, *f.* Bauchstück, Fleisch-
 stück vom Bauche, *n.*
 Почерéвниця, *f.* Bauchfluss, *m.*
 Diarrhöe, *f.*; 2) rothe Ruhr.
 Почерéдно, почерéжно, *Кв. 322,*
adv. — по чéрзі nach der Reihe, ab-
 wechselnd.
 Почéрез, *praep. s.* Чéрез *Ф. (P. X.*
153); 2) adv. schnurstracks über.
 Пóчерк, *m.* Schriftzug, *m.* Schrift,
 Hand, Handschrift, *f. С. I. 163;* 2) Zug,
 Grundriss, Charakter, *Гол.*
 По-чернэчи, *adv.* wie ein Mönch,
 nach Mönches Sitte. [gen, entnehmen.
 Почерпати, почерпнути, *v. a.* schöp-
 Почесати, почиувати, *v. a.* nach-
 einander kämмен; *s.* Чесати.
 По-чэски, *adv.* éechisch, böhmisch.
 По-чэський, *adv.* *Ч. IV. 565. К. s.*
 Чéстно, *II. 23.*

Почёсне, *s.n.a.* gastliche Bewirtung, Tractament, *n.*

Почёсниця, *f.* Aedia, *B.*

Почёсть, *f.* Ehre, Ehrenbezeugung, *f.*; 2) Ehrenstelle, *f.*

Почётний, (-чён-), почётний, *a.* ehrbar, ehrsam, ehrenhaft, würdig, ehrlich *K.* — член Ehrenmitglied, *n.*; 2) ansehnlich; hübsch, angenehm.

Почёт, *m.* с. Почёт; 2) Zehrungsaufwand, *m.* Regiekosten, *pl.*; 3) весь — був Alles war hinlänglich, im Ueberfluss; 4) Kleid, Oberkleid, *n.*

Почётъ, *f.* Geräth, *u.* das Nöthige zum Fuhrwerk, *s.* Снасть.

По-тетвёрте, *adv.* viertens. [*ти.*

Почетвертувати, *s.* Четвертувати.

Почивати, *v. n.* с. Спочивати.

Почикрїжити, *v. n.* zerstückeln, zerschneiden, *Ku.* massacrieren.

Почимчикувати, *v. n.* gemüthlich, fürbass hingehen, hinlaufen, -troteln.

Почин, *m.* Anfang, Beginn, *m.*

Починалець, -ля, *ОП.* починатель, *K. m.* Initiator, Urheber, *m.*

Починань, *n.* das Beginnen, Thun, (bes. eitles, übermüthiges).

Починати, *v. a.* anfangen, beginnen, anheben; в чорó, від чорó — von wo —; — хліб anschneiden; — бóчку, anzapfen &; 2) собі (гóрдо, але) stolz auftreten, schlechte Streiche spielen; 3) das Grundgewebe anlegen, *Ч. IV. 136.*

Починїти, *v. a.* etw. machen bes. mittels Zauber schädigen; 2) — абїже reinigen, überkehren.

Починовнїчити, *v. a.* amstmässig zurichten, zu Beamten machen, *K.*

Почїнок, -нка, (*d.* -їночок), *m.* с. Пóчин *IG.*; 2) eine volle Spindel Gespinstes, Garnes; 3) *pl.* почїночки Sumpfspierstaude, *f.* (*Spiraea ulmaria* & *S. filipendula*).

Почїстити, *v. a.* с. Чїстити; — ся sich von verbotenen Büchern etc. bereinigen, *Ku.*

Пóчит, *pl.* с. Пóчет 2).

Почїтань, *n.* Verehrung, *f. K.*

Почитатель, *m.* Verehrer, *m. Ш. 5.* (*-ггелька, f. -їн, f.*

Почитати, почїтувати, *v. a.* einwenig lesen; vorlesen, verlesen, die Namen vorlesen, namentlich aufrufen;

vortragen; 2) erwähnen, anrechnen, gedenken; 3) verehren, hochachten, hochschätzen.

Пóчиль, *f.* Geschlecht, Sexus, *m.*

Пóчка, *f.* Obstkern, *n.*; 2) Niere, *f.* с. Нїрка, *H. 36. pl.* Gedärme, Eingeweide, *n. (B.).*

Почкати, *s.* Почекати.

Пóчкуй, *m. N. e.* Berges.

Почлївість, -ости, *f. Гол. III. 420* ehrendes Geschenk. [*chen.*

Почмїхати, *v. n.* schnuppern, rie-

Почóвгати, *v. n.* hinschlendern.

Почолóмкати ся, einander grüssen.

Почорнїти, *v. a.* schwärzen, schwarz anstreichen.

Почорнїти, *v. n.* schwarz werden.

Почортїти ся, eingeteufelt werden, *Фр.*

Почóт, -óту, *m.* Ordnung, Reihe, *f.* Rang, *m.* по почóту nach der *O.*, *n. d. R.*, *n. d. R.*; 2) Ceremoniell, *n.* Gefolge (bei d. Hochzeit u. bei d. Begräbnis). *n.* Leichenzug, *m. Kв. 63*; Heerbann, *m. K.*; 3) Ehre, *f.* Ansehen, *n. Kв. 91. III. I. 378,*

Почóтний, *a.* с. Почётний.

Пóчта, *f.* Post, Poststation, *f.*

Почтáр, *m.* Postmeister, Posthalter, *m.*; 2) с. Почтилїбн.

Почтáрка, *f.* Gattin des почтáр, *f.*

Почтáрство, *n.* Postwesen, *n.* Postdienst, *m.* [*lichkeit, f.*

Почтївість, -ости, *f. Ков.* Ehr-

Почтилїбн, *m.* Postillon, *m.*

Почтóвій, *a.* Post-; почтовé, *s. n. a.* Postporto, *n.*

Почубéнь, -бнá, почубéнько, *m. gew. pl.* -кїв дáти Ohrfeigen geben, schlagen, raufen.

Почубити ся, с. Чубити ся.

Почувáнь, *n.* Gefühl, *n.* Empfindung, *f. См. ОП.*; 2) Instinct, *m. (n. хвор. 43).*

Почувáти, *v. a.* empfinden, fühlen, spüren; 2) — ся до чорó sich zu etw. gedungen fühlen, etw. als seine Pflicht anerkennen, — на дóбре *Kв. 33*; б) sich zu etw. bekennen, sich schuldig, getroffen fühlen; — ся до винї; с) sich schwanger fühlen. [[empfinden.

Почувствувáти, *v. a.* fühlen,

Пóчуд, на — *АД. I. 209* с. Прїчуд, на —.

Пóчудь, *n.* Wunderding, Monstrum, *n.*

Почудувати, *v. a.* wunderliche Streiche spielen, Unfug treiben, spassen; почудувати ся sich wundern, staunen.

Почужийньому, *adv.* ГР. 5. fremd, ausländernd. [entfremden.]

Почужити ся, Гол. III. 255 sich

Почурити, *v. n.* zu rieseln anfangen.

Почурювати, *v. a.* Кух. Ос. (61) XI. 10. Побалювати? [sein, *n. B.*

Почувованє, *n.* Gefühl, Bewusst-
Почуєстри, *v. a.* § geisseln, züchtigen. [fühl, *n.* Ahnung, *f. v.* + *M.*

Почутє, *n.* Gefühl, *n.*; 2) Vorge-

Почути, *v. a. s.* Почувати; на
когó — ГГ. 13.; 2) hören, zu hören be-
kommen, horchen.

Почутливий, *a.* 3z. empfindlich,
empfindsam, *zart.* [*f. Пол.*

Почутність, -ости, *f.* Empfindung,

Почухрати, *v. n.* § fortgehen, Reis-
aus nehmen.

Почухувати, *v. a. s.* Чухати.

Пошанованє, *n.* пошановок, -івку,
m. Schonung, *f.* rücksichtsvolles Beneh-
men; Ehrerbietung, Achtung, *f.*

Пошанувати, *v. a. s.* Шанувати.

Пошанкувати, *v. a.* когó, Кч. 296
jmdn dh das Abnehmen der Mütze grü-
sen; — ся einander grüssen.

Пошар, (*d.* пошарок), *m.* Landstrich,
Strich, *m.* Landstrecke, *f. B.*

Пошаришка, *f. M.* III. 80 lästiges,
wiederholtes Reissen, Stossen u. Zerren.

Пошаткувати, *v. a. s.* Шаткувати.

Пошатнути ся, Мор. гр. s. Захи-
тати ся.

Пошафлювати, *v. a. R.* 82 суконь-
ками — dh das Schleppeu rauschen?

Пошва, *f. s.* Пошитє, Strohdach, *n.*

Пошвидше, *adv.* möglichst schnell,
bald. [mit Einbug, *f.*

Пошев, *g.* пошву, *m.* Doppelnah

Пошевка, (*d.* пошевчина), *f. s.*

Пошва. [Шелєсїти.]

Пошелєсник, *m.* Strohsack, *m. vgl.*

Пошепки, на —, *adv.* lispelnd, flü-
sternd, Фр.

Пошепт, *m.* Geflüster, *n.* das Raunen.

Пошептати, пошепотїти, пошеп-
тувати, *v. a.* flüstern, zuffüstern, ins
Ohr sagen, raunen; murmeln. [bedecken.]

Пошерєнїти, *v. n.* sich mit шерєн

Пошерсть, *f. H.* 160. s. Пошесть.

Пошерхнути, *v. n.* rauh rissig,
werden. [Pest, *f.*

Пошесть, *f.* Epidemie; Landplage;
Пошесте, *adv.* sechstens.

Пошестний, *a.* Под. epidemisch.

Пошиб, *m.* Eindruck, *m. M. + B.* 67.;
2) Schlag, *m.* Art, *f.* Manier, *f. Пом.* III. 96.

Пошибати, пошибнути, пошибсти,
v. a. treffen, schlagen; гадкї менє по-
шибають die Gedanken erschüttern
mich von Zeit zu Zeit. [lepsie, *f.*

Пошибка, *f. s.* Пошесть; 2) Епи-

Пошивальник, пошивач, *m.* Dek-
ker e. Strohdaches, *m.*

Пошивати, *v. a. s.* Пошити.

Пошипати ся, У. sich kratzen.

Поширїстий, *a.* ziegeldachig, ge-
schindelt (imbricatus). [machen.]

Поширїти, *v. a.* zu breit, breiter

Поширокий, *a.* zu breit.

Пошитє, *n.* Strohdach, *f.* Strohdach,
n.; 2) бóже das Blaue, blaue Nichts,
II. n. 41. не мати когó за бóже —

jmdn für Nichts halten; вїати когó за
бóже — jmdn bei den Haaren, beim
Schopf nehmen.

Пошити, (пошию, пошивш), *v. a.*
zusammen-, nacheinander nähen; 2) wo-
mit überziehen; ein Strohdach legen,
— хату eine Hütte mit Stroh decken;

3) — ся *He.* (xm. 334) hineinschlüpfen,
schleichen, sich verbergen; б) чимось
дóбре worin viel gewinnen, davontragen,
sich bereichern; в) в дурні zum Nar-
ren werden, ein N. bleiben.

Пошивля, *f. s.* Пошитє 1).

Пошість, -ести, *f. s.* Пошесть.

Пошкандибати, *s.* Шкандибати.

Пошкарюбнути, *v. n.* sich mit
e. harten Kruste überziehen.

Пошкодувати, *v. a. s.* Шкодува-
ти; 2) den Schaden ersetzen.

Пошкробати, пошкробок, etc. *s.*
Поскробати, поскрібі etc.

Пошлайна, *f. K.* † altes Herkommen,
alter Brauch; 2) пошлина, *gr. s.* Мї-
то, Zoll, *m.*

Пошляти ся, *s.* Шляти ся.

Пошлях, *m.* Spur, *f.* Anzeichen, *n.*

Пошматувати, *v. a.* zerstückeln.

Пошмуляти, *v. a.* wund reiben.

Пошніпати, *v. a.* § s. Похобити 1);
ausschnüffeln.

Пішóв, -шви, *f. s.* Пішва.
 Пошопотіти, *v. n. s.* Пошоптати.
 Пішоптом, *adv. M. III.* 88 с. Пішопки. [*Gr.* 25. *vgl.* Швати.
 Пішпай, *m. s.* Понóва, Fährte, *f.*
 Пошпурити, *v. a. He. s.* Шпурити.
 Пошрамити, пошрамувати, *v. a.*
 mit Schrammen, Narben bedecken.
 Пішта, поштáр & *s.* Пóчта; 2) Posten, *m. Ф.* [sein.
 Поштарювати, *v. n. K.* Postillon
 Пошти́во, *adv. Cm.* in Zucht und Ehren.
 Пошти́вничий, *a. OII.s.* Почтовий.
 Поштóвхати, *v. a. s.* Штóвхати.
 Пішторц, на — *adv. s.* Штóрцом.
 Поштуркáч, *m. s.* Потáр 2).
 Поштуркувати, *v. a.* когó jmdn oft stossen, schurigeln.
 Пішук, *m.* пошукáнка, *f. M. III.* 103. das Nachsuchen, Nachfrage, *f. s.* Піпит.
 Пошукáти, *v. a.* nachsuchen.
 Пошуміти, *v. n.* rauschend hinströmen; 2) schäumen. [kriebeln.
 Пошурудúрити, *v. a. §* streicheln.
 Поща́да, *f.* поща́джене, (-дiне, *Зг.*) Schonung, *f.* Erbarmen, *n.* [дiти.
 Поща́дити, поща́джáти, *s.* Ща-
 Поща́док, -дка, *m.* Afterkind, *n. Пар.*
 Поща́сність, -ости, *f.* Glück, Wohl-
 ergehen, *n. B.*
 Пошасті́ти, *s.* Щасті́ти.
 Пошцене, *n.* das Fasten.
 Піщик, *m. Ф.* (*Пр.* III. 226) letzter Rest; Spur, *f. ?*
 Пощiкувати ся, Schlucken haben.
 Пощипáти, (-щувати), *v. a.* (klein) kneipen, zerpfliücken; spleissen, spalten.
 Пощитáти, *v. a.* zählen, be-rechnen, einnehmen. [wornach, worum.
 Пі-щó? weshalb, weswegen, warum;
 Пощúувати, *v. a.* einwenig be-fühlen, betasten.
 Піяв, *m. V. Mx.* поя́ва, *Гол.* поя́вина, *Кл. f.* (concrete) Erscheinung; Verwirklichung, *f.*
 Появiти, появля́ти, поя́влювати, *v. a.* aufweisen, erzeugen, hervorbringen, *K.I.* 57; — ся erscheinen, aufkommen.
 Появлене, *n.* das Erscheinen, Aufkommen; 2) Erzeugung, *f.*
 Піявно, *adv. T. s.* Явно.
 По-якóму, *adv. s.* Як.

По́якшати ся в ким, § sich mit jmdm verbinden, *K.*
 Поялiти, *v. a.* schmücken, *Gr.* 25. *vgl.* Яти ся (яло ся).
 Пояня́, *f.* schön gepflegtes Vieh.
 Піярка, *f.* junges Schaf; 2) Lammswolle, *f. adj.* пояркóвий.
 Пія́с, (*d.* поясе́ць, поясо́к, -ска), *m.* пояси́на, поясни́на, *f.* Gürtel, Gurt, *m.* (nicht ledern). [rung, *f.*
 Поя́снене, *n.* Erklärung, Erläute-
 Поя́сники, *pl.* Lycopodium.
 Поя́снити, (яснiти), *v. n.* erklären, erläutern.
 Пояса́ний, *a. s.* Перістий.
 Поя́сниця, *f.* Gegend um die Hüften, Gürtelgegend, *f. Kl.* 279. Lenden, Hüften, Weichen, *pl.* Taille, *f.*
 Пра-, die Partikel bedeutet in Zusammenrückungen: „vor“, ur-, ahn-, erz-, *Mi.* II. 362. [Ahnfrau, *f. adj.* праба́бин.
 Праба́ба, праба́бка, *f.* Urgrossmutter,
 Праба́тько, *m.* Urahn, *m. gew. pl.* праба́тьки, Voreltern, Urväter, Vorfahren, Ahnen, *Левч. Пар.*
 Пра́бистий, *a.* — чо́бит eng.
 Пра́бiсь, пра́бос, *adv.* in Stiefeln ohne Socken od. Fusslappen; 2) на пра́бiсь * ganz u. gar, gänzlich.
 Пра́бiсьний, *a.* -а ногá bloss; blossfüssig. [(böse) Urgötter.
 Пра́бог, *m. pl.* пра́бози *П. n.* 13.
 Пра́вда, (*d.* -о́нька, -у́сенька, *Л.* 64), *f.* Wahrheit, Wahrhaftigkeit, *f. adv.* es ist wahr; 2) Recht, *n.* Gerechtigkeit, Billigkeit: тво́я & — du & hast recht; пра́вду в когó genau so wie jmd.; 3) Rechtschaffenheit, *f.*: по пра́вдi жити ehrlich & —; онi вже на пра́вдi, ми ще на крiвдi (von den Verstorbenen).
 Пра́вдáти, *v. a.* зéмлю *Ф.* Recht üben auf Erden, richten; — ся *s.* Пра́вдувати ся.
 Пра́вдiвий, правдiвен, *K. a.* wahr, echt; 2) wahrheitsliebend, treu, *III. II.* 33.
 Пра́вдiнiсть, -ости, *f.* Wahrhaftigkeit, Echtheit; 2) Rechtschaffenheit, Rechtlichkeit, *f. K.* [verwirklichen.
 Пра́вдiти, *v. a. M. II.* 95. wahr machen,
 Пра́вдiвий, *a.* wahrhaftig, recht, wahrheitsliebend.
 Пра́вдний, *a.* wirklich.
 Пра́вдо́вiстний, *a.* wahrheit-

verkündend, rechtverk. *B.*

Правдолюбний, правдолюбець, -бця, *a.* wahrheitsliebend. [heitsliebe.

Правдолюбність, -ости, *f.* Wahrheitsliebe.
Правдомовний, *a.* wahrsprechend, die Wahrheit redend.

Правдота, *f.* *Ст.* с. Праведність.

Правдувати, *v. n.* (*Кн.* кривда вельможно правдує) richten, walten; 2) — ся з ким mit jmdm rechten, streiten.

Праве, праві, *pol. adv.* с. Майже.

Праведний, *a.* gerecht, rechtschaffen, ehrlich; tugendhaft.

Праведник, *m. der* Gerechte, Rechtschaffene; (-иця, *f. Кн.* die G. R.) die G. R.; *adj.* праведничий des (der) — —.

Праведність, -ости, *f.* Rechtschaffenheit, *f.* Biedersinn, *m.* Tugend, *f. Ст.*

Праведчий, *a. Ос.* (62) VII. 63 juridisch.

Правеж, *m. с.* Пранленє.

Правесний, *a.* rechterblich; rechtmässig, *Пар.*

Пранесник, *m.* Rechterbe, *m.*

Правесність, -ости, *f.* Rechtmässigkeit, *f. Пар.*

Правиборець, -рця, *m.* Urwähler, *m.*

Правибори, *pl.* Urwahlen, *pl.*

Правий, (*d.* -енький), прав, *a.* recht, rechtheilig, zur rechten Hand, (-а рука); 2) gerade; 3) recht, rechtlich, rechtschaffen; 4) echt, wahr; 5) Права середá mitte der 50-ниця Ч. III. 29.; *adv.* право с. Просто, прýмо, на — rechts; б) eben, gerade, just.

Правильний, *a.* regelmässig, gesetzmässig, richtig.

Правильник, *m.* Canon, *m.*

Правильність, -ости, *f.* Regelmässigkeit, Gesetzmässigkeit, Correctheit, *f.*

Правило, *n.* Regel, Richtschnur, Vorschrift, *f.* Lehrsatz, *m.* 2) правило, Richtsheit, *n.* Stiefelleisten, *m.*; Steuerruder, *n.* Мор.

Правитель, *m.* Regierer, Lenker, Führer, Statsmann, *m.*; с. Управитель III. I. 256; *adj.* правительний Regierungs-; staatsmännisch, *У.*

Правителька, *f.* Lenkerin, Vorsteherin, Verweserin, *f.*

Правительство, *n.* Regierung, *f. adj.* правительственный.

Правити, *v. a.* чим etw. lenken,

verwalten, worüber herrschen, regieren;

2) — набожєньство den Gottesdienst halten, verrichten; — мáсло Butter machen; 3) fordern, verlangen (einen Preis); eintreiben; 4) *v. n.* anhaltend reden, schwatzen; 5) streben, trachten, *M.* III. 4.

Правйця, *f. ОП.* die Rechte, rechte Hand. [грóшей *M+B.* 357 Forderung, *f.*

Правіжка, *f. Ст. с.* Правованє; 2) —

Правік, *m.* Urzeit, Vorzeit, *f.*

Правічка, *f.* § reine, keusche Jungfrau.

Правічний, *a.* uralt, *Зг.*

Правленє, (-ліне), *n.* Regierung, Lenkung, Verwaltung, *f. adj.* правлінняний, *T. с.* Правительственный.

Пранний, *a.* gesetzlich, gesetzmässig, rechtmässig, legitim, Rechts-

Правник, *m.* Rechtsgelehrter, Rechtskennner, Jurist, *m.* 2) Hörer der Rechte, *m. adj.* пранничий

Правність, -ости, *f.* Gesetzmässigkeit, Legitimität; 2) Moral, *f.* До.

Правну́к, *m.* Urenkel, *m.*

Правну́ка, (*d.* -учка), *f.* Urenkelin, *f.*

Правну́чата, *pl.* Urenkel, *n.* Urenkelinnen, *pl.*

Право, *n.* Recht; Gesetz, *n. pl.* прáва, die Rechte, Rechtstudium, Jus, *n.*; 2) Schlussverhandlung in e. Gerichtsitzung od. Gemeindeversammlung (*Фр.*); 3) Process, *m.* б́ути в ким у прáві mit jmdm e. Process führen.

Правобічний, *a.* rechtseitig, an der rechten Seite, am rechten Ufer gelegen; -а Україна, правобóче, *n.* Ukraina am rechten Ufer des Дніпрó.

Правованє, *n. T.* Leitung, Fügung, *f.*; 2) Rechtstreit, *m.*; Process in e. Rechtssache, *m.* [Правний.

Правовий, *Кн.* правовітий, *T. a. с.*

Правовід, правознавець, -вця, *Терм. m. с.* Правник 1).

Правоніє, *n. Пу.* правовірність, -ости, *f.* Rechtgläubigkeit, *f.*

Правовірний, *a.* rechtgläubig.

Праводáвєць, *m.* -áвєтво, & с. Здконодáвєць &

Праводáтний, *a.* gesetzgebend, *B.*; -а дóшка Gesetztafel, *f. Пар.*

Праводу́шний, *a.* von rechtlicher Gesinnung, bieder, rechtschaffen, redlich, *Макс.*

Правозна́вство, *n. Терм. Фр.*

Rechtswissenschaft, -kunde, Juristerei, *f.*

Правобіістьь, -бєту, *т.в.* Живобіістьь.

Праволбжій, *ГШ.* праволбжний, *а.* eheleiblich, ehelich.

Правомислїчий, *а.* *Мх.* gutgesinnt.

Правомірниій, *а.* *Кн.* rechtmässig, gesetzmässig, *Кн.* *Зг.*

Правобпись, правобписьмо, *н.* Recht schreiben, Orthographie, *ф., adj.* правобписний zur O. geh., die O. betreffend.

Правописати, *в. н.* *ГШ.* recht schreiben, orthographisch schreiben.

Правоправлящій, *а.* † *Пу.* recht, gutführend. [*нisch, е.* kleinrussisch.

Праворуский, *а.* *Ф.* echt ruthe-

Праворуч, *adv.* zur rechten Hand, rechts.

Правосильний, правостійний, *а.* rechtskräftig, rechtsbeständig, rechtgiltig, *Term.*

Правосильність, правостійність, -ости, *ф.* Rechtskraft, Rechtsbeständigkeit, -giltigkeit, *ф.* *Term.*

Православіє, *н.* православність, -ости, Rechtgläubigkeit, Orthodoxie, *ф.*

Православний, *а.с.* Правовірний, orthodox, bes. griechisch — orientalisch, nicht unirt.

Правосудє, *н.* Gerechtigkeit, *ф.* *К.*

Правосудець, -дця, *т.* Richter, *т.* *Кл.*

Правосудний, *а.* gerecht, *Макс.*

Правотá, *ф.* Gerechtigkeit, Ehrlichkeit, Redlichkeit, *К.* Loyalität, *ф.* *Кл.*

Правотáр, *т.* Rechtsbeistand, *т;* 2) Hilfsbuch in Rechtsachen, *н.*

Правотáрити, *в.н.* правотáр sein, advocieren.

Правотáти, *в. а.* und — ся, *с.* Правугáти (ся) 1) [правобчу, правобтиш]

Правотник, *т.* ein Processüchtiger.

Прарáг, *т.* *Ф.* Erbfeind, *т.*

Правтóрити, *в. а.* когó в неволю *М+Б.* 86 in die Slaverei bringen, knechten, *vgl.* Заправтóрити.

Правувáти, *в. а.* когó jmdn processieren, — ся з ким mit jmdm einen Rechtsstreit führen; 2) *Пс.* с. Правцювáти; 3) — ся sich regieren, eine Verwaltung haben.

Правцєм, *adv.* gerade, schnurstracks; 2) — рýки стáли wurden steif, erstarrten.

Правцювáти, *в. а.* *У.* gerade stellen, ordnen; 2) *в. н.* die Richtung rechts einhalten.

Правчáти, *в. а.* *Щог.* 82.?

Правша, *ф.* *Н.* 273. с. Правіця.

Прагнóти, *в. а.* *М. пол.* begehren, sehnlichst wünschen, с. Бажáти; schwächten, *ОП.*

Прадáвний, *а.* uralt, aus der Vorzeit.

Прадáвнина, *ф.* *Пар.* Urzeit, graue Vorzeit.

Прадєрево, *н.* *Зг.* Urbaum, *т.*

Прадїд, *т.* Urgrossvater, Urahn, *т.* *adj.* прадїдний, прадїдєкий, urgrossväterlich, urahnlich, urväterlich.

Прадїдівщина, *ф.* Erbe nach einem Urahn, *н.*

Прадло, *н.* das zu waschende Zeug.

Прадуха, *ф.* *Кст.* с. Задуха. Hitze, *ф.*

Пражанка, *ф.* с. Ужєвка; Stange, *ф.*

Праженє, *н.* *Пол.* das Rösten.

Пражйвка, *ф.* Parasolschwamm, *т.* Buberitze, *ф.* (*Agaricus procerus*), *Вол.*

Пражйна, *ф.* пражйна, *н.* *coll.* с.

Пражанка; 2) *Ч.* VI. Art Feldmass: $\frac{1}{8}$ Morgen. [Feuer rösten.

Пражити, *в. а.* pregeln, über dem

Пражкóм, *adv.* geröstet, горóх їєти — geröstete Erbsen essen. [unnütz.

Пражніій, *а.* *М.* II. 201, eitel, müssig,

Пражуха, *ф.* gepregelte Mehlklösse, *Пот.* III. 113. [Празникóвий

Праздєньствєнный, *а.* *Мог.* с.

Празний, *а.* *Ф.* müssig, faul; — день *Зг.* Fest-, Feier-

Празник, (*д.* празничóк. -чка), *т.* Fest, *н.* Festtag, Feiertag, *т.* bes. Kirchweihfest, *н.* Kirchmess, *ф.*

Празникóвий, празничний, *а.* festlich, zum Kirchweihfest geh.

Празникувáти, *в. н.* Kirchfest feiern *III.* I. 403; 2) Zechgelage halten *Кч.* 134.

Праистнуванє, *н.* *Зг.* Urexistenz, *ф.*

Прайник, *т.* с. Прайк.

Пракїє, -оєу, *т.* süsses Heu, с. Бережнє сїно. [сєнь *пл.*

Пракóвєї, *пл.* *Ч.* IV. 660 с. Пєр-

Пракóрїнь, *т.* *Пар.* Urwurzel, *ф.*

Практик, *т.* Praktiker, praktischer Kopf.

Практика, *ф.* Praktik, Praxis, *ф.*

Практикувáти, *в. н.* praticieren,

Практицизм, *m. Ne.* praktische, materielle, reelle Anschauung, *f.* [(Ф.).
 Практичити ся, zanken, hadern,
 Практичний, *a.* praktisch; brauchbar. [tische, Brauchbarkeit, *f.*
 Практичність, -ости, *f.* das Prakt.
 Пралев, -льва, *m.* Ч. II. 123 Urlöwe, *m.*
 Праліс, *m.* Urwald, *m.*
 Праліска, *f.* Busch-Windröschen, *n.* (Anemone nemorosa).
 Пралльний, *a.* Wasch.
 Прало, *m.* Waschbrett, *n.* Waschbank *f.* (im Flusse &); 2) Fabelname e. Pferdes.
 Пралоташ, *m.* gelbe Teichrose. *KU.*
 Пралютый, -а, *f.* P. II. 186 überaus böse; ungemein stark.
 Пралля, *f.* s. Пралчка.
 Пралмий, *a.* Др. с. 216. s. Пралмий.
 Пралмати, пралматер, *f.* erste Mutter des Menschengeschlechtes, Stamm-mutter, (Eva), *f. adj.* пралматерний.
 Пралне, *m.* das Waschen (der Wäsche).
 Пралник, (d. -йчок), пралник, пралльник, *m.* Waschbleuel, Bleuel, *m.*; 2) Art Werkstück im Webstuhl; 3) s. Пралчка 2); -а біти, пралти Art Spiel.
 Пралнка, *f.* gewaschenes, reines Hemd.
 Пралнци, *pl.* Syphilis, *f.* пралнюватий, *a.* s. Францюватий.
 Пралобразець, -зця, *m.* Пол. Vorbild, *n.* Typus, *m.* [vater, *m.*
 Пралотець, -ця, *m.* Erzwater, Stamm.
 Пралочи, *pt. aug.* Очи (око) Ч. I. 95.
 Пралор, (d. пралерок, *AD.* I. 250. пралорець, -рця, пралірка, *f.* Лесч.)
 Fahne, *f.* (d. Fähnlein, *n.*).
 Пралорка, *f.* Euprepia villica.
 Пралорщик, *m.* Fähnrich, *m.*
 Пралравнук, *m.* Urgrossenkel, *m.*
 Пралрадід, *m.* Uraltervater, *m.*
 Пралредок, -дка, *m.* В. s. Пралродич.
 Пралродительский гріх, Erb-sünde, *f.*
 Пралродич, пралродитель. *Пар.* *m.* Urahn, Urerzeuger, *m.* *KU. pl.* Ureltern, *pl.*
 Пралродичка, *f.* Urgrossmutter, *f.*
 Прас, *m.* праса, пралска, *f.* Plätt-eisen, Bügeleisen, *n.* Лесч.; 2) прас, *m.* *Ro.* 213 Schlag, Stoss, *m.*
 Праса, *f.* Presse, *f.*
 Прасад, *m.* Art Birnen.
 Прасвятий, *a.* Ф. urheilig.

Прасіл, *m.* Ос. (61) VI. 165 s. Прасол.
 Прасітні, *pl.* Urflügler, *pl.* (Ar-chiptera).
 Праск, *m.* Geprassel, *n.* Knall, *m.* В. на сам — прийти gerade in den grössten Rummel kommen.
 Праскати, *v. n.* krachen, knistern, prasseln, platzen, (B.).
 Праслизянки, *pl.* Protoplastae, *Фр.*
 Праснути, *v. n.* чим etw. wuchtig schleudern. [brett, *n.*
 Прасовальний, *a.* -а дошка Plätt-
 Прасок, -ска, *m.* H. 71 s. Прас 2)?
 Прасол, -ола, *m.* Fischändler; Vieh-händler, (der Fische, Fleisch, Hanf & im Grossen kauft u. im Einzelnen wieder ver-kauf), Aufkäufer, *m. adj.* прасольский.
 Прасолуване, прасольство, *n.* Geschäftsführung eines прасол.
 Прасолувати, *v. n.* Geschäft ei-nes прасол treiben. [Träume.
 Прасон, *m. pl.* прасни, *Кл.* hehre
 Прасувати, *v. n.* пресен; 2) plät-ten, bügeln; *subst.* прасована. [сунок.
 Прасунок, -нку, *m.* K. I. 24. s. Фра-
 Прати, (перу, переш), *v. a.* wa-schen, (Die Wäsche); 2) tüchtig bläu-en, schlagen, züchtigen.
 Пратта, *n.* s. Пране.
 Прах, *m.* † III. II. 233 s. Пóрох; розбіти на прах aufs Haupt schlagen, völlig zertrümmern.
 Прахвост, *m. Ne.* (Ro. 105) der schwänzelt, ein Niederträchtiger.
 Праховенький, *a.* M. III. 70 ab-getragen, sehr dürftig.
 Прахтика, *f.* s. Пралктика; Be-gebenheit, Geschichte, *f.* § Др. с. 63.
 Працівний, *a.* arbeitsam; 2) von der Arbeit ermüdet.
 Працівний, (-цьов-), *m.* Arbei-ter, *m.* ВВ.; s. Дійтель, *Ne.*
 Працюване, *n.* das Arbeiten, Arbeit, *f.*
 Працювати, *v. a.* arbeiten.
 Праціюнок, -нку, *m.* s. Твір, утвір.
 Праця, *f.* Arbeit; 2) Mühe, *f.*
 Прач, *m.* s. Праній.
 Прачешня, *f.* Riege, Darre, *f.* *Ст.*
 Пралчка, *f.* Wäscherin, Waschfrau, *f.*
 Пралчкар, *m.* Wäscher, *m.* [stube, *f.*
 Пралчкаря, пралчківня, *f.* Wasch-
 Прашпóрт, *m.* s. Пашпóрт.
 Праща, *f.* Schleuder, *f.*

Пращане, пращати, & s. Прощане & Пращовик, *m.* Schleuderer, *m.* ОБ.
 Пращока, *f.* aug. s. Щока.
 Пращур, *m.* Urrenkel, *m.* Мi. II. 362.
 Праязык, *m.* Ursprache, *f.*
 Пре-, s. Пере-, про-; in Zusammen-
 setzungen mit Nominen, bes. mit Ad-
 jectiven (u. Adverbien) bezeichnet pre-
 eine Steigerung des zweiten Gliedes u.
 bedeutet: sehr, ungemein, überaus, ausser-
 ordentlich, völlig, *Mi.* II. 363. *IV.* 237.
 (vgl. При-). [sethat, *Гр.*
 Пребезаконив, *n.* schwere Mis-
 Пребезмірний, *a.* masslos, bo-
 denlos, sehr tief. [*III.* II. 267.
 Пребезумний, *a.* völlig thöricht,
 Пребэндювати, *v. n.* собі s. Пе-
 ребэндювати 2).
 Преблагий, *a.* sehr gütig.
 Пребогатий, *a.* sehr reich; *adv.*
 пребогато sehr viel. [s. wacker.
 Превалий, *a.* *Рч.* 97 sehr tüchtig,
 Превелобний, *a.* (В.) ehrwürdig,
 hochgeehrt, *III.* I. 285. [überausgross.
 Превеликий, превеличайший, *a.*
 Превельми, *adv.* Ф. überaus, gar
 sehr. [den hohen Wuchs übertreffen.
 Превисити, *v. a.* *Luts.* 154 durch
 Превисокій, превисоченний, *a.*
 sehr hoch, höchst.
 Превозлюбійці, *pl.* falschliebende,
 augendienerische Freunde, Gäste.
 Превозносити, (-ношати), *v. a.*
 über Alles hoch erheben, preisen, *Пу.*
 Превольдобний, *a.* *КС.* IV. 493
 s. Превелобний?
 Превосходительний, *a.* *III.*
 II. 148, -а (превосходительство) Ex-
 cellenz, *f.* [mannigfaltig.
 Превсякай, *a.* sehr verschieden,
 Прегірко, прегоречно, *Гол.* III.
 127. *adv.* sehr bitter.
 Пред-, s. Перед-. [thümlich.
 Предавний, *a.* sehr alt, s. alter-
 Преданний, Ф. (*Поез.* (67) 14.
 преданський, *a.* zu преданці geh.
 Преданці, *R.* 142. предане, *pl.*
 s. Придане, приданець.
 Предатель, *m.* Verräther, *m.*
 Преданя, *f.* Vorgrube, *f.* (im Berg-
 werk).
 Предварити, *v. a.* † imvoraus sagen.
 Предвидіти, предвиджувати, *v. a.*

vorhersehen. [der Vorzeit.
 Предвік, з-ку, von Alters her, aus
 Предвістка, *f.* Ankündigung, *f.*
 Предвістниця, *f.* Vorläuferin, Vor-
 botin, *f.* [keit her.
 Предвічний, *a.* ewig, von Ewig-
 Предвіщати, предвістити, *v. a.*
 vorherverkündigen, weissagen.
 Предвіщий, *a.* *Ру.* übermächtig,
 allgewaltig. [thümlich.
 Предвовічний, *a.* (Фр.) alter-
 Предводитель, *m.* Ко. 199 An-
 führer, *m.*
 Предівний, предівен, предівен-
 ний, А-Г. 163. *a.* sehr wunderbar;
 höchst wunderlich.
 Предидучий, *a.* vorhergehend.
 Предикований, *a.* sehr wun-
 derlich, *IG.*
 Предитеча, *m.* s. Предтеча.
 Предити. (предиду, -идеш), *v. n.*
 vorhergehen, *IG.*
 Предід, *m.* s. Прадід. [bestimmen.
 Преділити, *v. a.* *M.* II. 76 zutheilen,
 Предківщина, *f.* Ahnenerbe, *n.* К.
 Предкладати, s. Предложити.
 Предко, *m.* Ос. (61) IX. 48 s. Прé-
 док; *pl.* предки, *coll.* предківá, *n.*
 (-овá), *Левч.* [s. Прéвiк.
 Предковик, з предкувіку, *Кч.* 197.
 Предковичина, *f.* *Пр.* II. 246
 graue Vorzeit; *adj.* предковіцкiй, пред-
 ковічний. *III.* II. 16 aus der Vorzeit,
 aus der Urzeit, althergebracht.
 Предковський, *a.* по-ки, *adv.* *Кч.*
 51 nach der alten Sitte der Väter.
 Предлог, *m.* s. Приименник.
 Предложено, *n.* Vorlage, *f.* Vor-
 schlag, *m.* [schlagen, antragen.
 Предложити, *v. a.* vorlegen; vor-
 Предложний, *a.* — náдеж Casus
 praepositionalis, Localis.
 Предмет, *m.* Gegenstand, Object, *m.*
 Предметівник, *m.* (*Дер.* Gegen-
 standswort, Substantivum, *n.*
 Предметниця, *f.* *Пол.* Objectiv, *n.*
 Предметовий, *a.* objectiv, sachlich.
 Предмістник, *m.* der früher einen
 Platz (Anstellung, Stelle) eingenom-
 men hatte. [am Vorabend, *Ст.*
 Преднесь, *adv.* die Nacht vorher,
 Предобний, *a.* Ф. willkommen, lieb
 u. theuer.

Предобрій, *a.* sehr gut, sehr gütig.
 Предовгий, *a.* sehr lang, allzulang.
 Предок, -дка, *pl.* прѣдки, *m.* Vor-
 fahre, Urahn, Urvater, Ahn; из прѣд-
 ка -віка Ч. III. 335 in, aus der Urzeit.
 Предорогий, *a.* theuerst, sehr theuer.
 Предписаѣти, *v. a.* C. II. 102 vor-
 schreiben.
 Предплата, *f. s.* Передплата.
 Предплатити, (-платувати), *v. a.*
 pränumerieren, abonnieren, subscribieren.
 Предплатний, *a.* Pränumerations-.
 Предплатник, *m.* Pränumerant,
 Abonnent, *m.* [платениця.
 Предпюсне, *n.* Пол. *s.* Перед-
 предпопередний, *a.* vorher-
 gehend. [и. Unternehmung, *f.*
 Предприѣм, *m.* підприємство.
 Предприѣмець, -мця, *m.* Unter-
 nehmer, *m.* [вий. *a.* unternehmungslustig
 Предприѣмний, предприѣмчїй-
 Предприѣмчївість, -ости, *f.*
 Unternehmungslust, *f.* -geist, *m.*
 Предприѣмѣти, предприѣмѣ-
 ти, *v. a.* unternehmen, vornehmen.
 Предрѣвний, *a. K.* sehr alt, uralt.
 Предсїдатель, *m.* der Vorsitzen-
 de, Präses, Obmann, Präsident, *m.*
 Предсїдателька, *f.* die Vorsitzen-
 de; Präsidentin, *f.* [Präsidenschaft, *f.*
 Предсїдательство, *n.* Vorsitz, *m.*
 Предсїдати, *v. n.* vorsitzen, den
 Vorsitz führen, präsidieren.
 Предсїй, *a.* ehemalig, alterthwürdig,
 прѣдсѣ Русь *Kv.* 70.
 Представа, *f. B.* представленє, *n.*
 Vorstellung; Darstellung, *f.*
 Предстанїтель, *m.* Repräsentant,
m. (-їгелька, -їн, *f.*).
 Представити, (-вѣяти), *v. a.* vor-
 stellen, darstellen, vorlegen, darlegen,
 vorführen; aufführen, spielen, (ein The-
 aterstück); когó кому vorstellen, прѣ-
 sentieren, — ся sich — —; б) менї
 представити ся III. I. 401 ich stelle
 mir vor, es scheint mir.
 Предстатель, *m.* † Fürsprecher,
m. (-ателька, -їн, *f.*).
 Предстрасть, *f. Мога.* Пристрасть.
 Предсүвний, *a.* — звук еinge-
 setzter Spirant im Anlaute, з. В. воко,
 іобсгрий, *Гол.*
 Прѣдсѣ, *adv.* *Wgr.* 126 *s.* Прѣцї.

Предтеча, *m.* Vorgänger, Vorläufer,
m. (bes. v. h. Johannes d. Täufer).
 Предувїлля, (-лє), *n.* Ос. (62)
 IX 69?
 Предуха, *f. s.* Прѣдух, & Luftloch, *n.*
 Прѣдцїже, *adv.* *Гол.* *s.* Прѣцїнь.
 Предчувѣти, *v. a.* Vorgefühl von
 etw. haben, ahnen.
 Прѣмник, *m.* † Nachfolger, *m.*
 Прѣж, прѣже, *Ос.* (61) XII 8 *s.*
 Прѣдже, — когó vor jmdm, früher
 als jmdm.
 Прѣжасний, *a.* schrecklichst, *Ф.*
 Прѣжнїй, *a.* *Kv.* 213 ehemalig, vo-
 rig, früher.
 През, *adv. pol.* *s.* Чѣрез; презвѣрх,
 прѣзвїрх *Ос.* (62) V. 84 im Uebermass,
 im Ueberfluss.
 Прездоровѣзний, *P. I.* 134 (-вѣн-
 ний), *a.* sehr stark, *s.* grossmächtig.
 Презенция, *f.* Präsentation, Auf-
 wartung, *f.*
 Презїрство, *n.* *Ko.* 308 презор,
m. *Марк.* 89 Verachtung, Geringschätzung,
f. Stolz, *m.*
 Прѣзлий, *a.* sehr böse *BF.* 147.
 Презрїти, (прѣзрю, прѣзарим), *v. a.*
 verachten, verschmähen, *Kv.* 22.
 Преиспѣдня, (-ня), *f. K.* Unter-
 welt, Hölle, *f.* [ний.
 Преихидний, *a. C. superl.* *s.* Ехїд-
 Прек, *m. gew. pl.* прѣками скасѣти
 mit kränkender Rede, vorwurfsvoll spre-
 chen, *Pu.*; 2) *pl.* heimtückische Strei-
 che, *Ф.*; у -прѣки zum Trotz (*Ф.*).
 Прекладѣти, *K. v. a. s.* Предкла-
 дѣти; 2), — преложїти когбсь над
 щось vorziehen, *K.* [leisten, *C. I.* 121.
 Преклонїти ся, willfahren, Folge
 Прекрутѣнный, *a.* sehr steil.
 Прелѣкий, *a.* sehr leicht.
 Прелѣсть, *f.* Verlockung, *f.* Reiz,
m. *C. I.* 121.
 Прелѣстница, (-ѣст-), *f. s.* Лї-
 тавиця 2), *vgl.* Перелестник; Verfüh-
 rerin, schönes reizendes Weib, *Ko.* 140.
 Прелучка, *f. N. e.* Berges.
 Прелучний, *a.* linker Nbf. des
 Чѣремош ч.
 Прелюбодїй, *m. K U. s.* Перелюбець.
 Прелюбодїйний, *a. s.* III. II. 261
s. Перелюбний, *Mi.* II. 363.
 Прелюбїй *a.* sehr grimmig.

Прем, *adv.* dringend; 2) vorzüglich (Ф.); 3) gerade so; 4) s. Прєці Фр. (бал.б).
 Премілий, премилєнный, *a.* sehr lieb, allerliebste.
 Премилосєрдний, *a.* überaus gültig, allgütig, allbarmherzig. [Ф.
 Премногоцінний, *a.* sehr kostbar.
 Премудєрний, *a.* kunstreich u. sehr fein verfertigt.
 Премудрий, *a.* sehr weise, allweise, hochweise; 2) altklug, überklug, pfiffig, naseweise. [heit, f.
 Премудрїсть, -єсти, *f.* Allweis-
 Премудрий, *a.* Зап. II. 522 verdorb. st. Примушений.
 Прємха, *m.* Зап. II. 595 Teufel, *m.*?
 Прєнавіть, (В.) s. Принавїть.
 Прєнарємний, *a.* КУ. II. 68 höchst leidenschaftlich.
 Прєндїчити, *s.* Пендїчити.
 Прєнеповінний, *a.* ganz unschuldig, g. schuldlos, III. II. 147.
 Прєнепорочний, *a.* III. II. 146 durchaus makellos, engelrein, unbefleckt.
 Прєніколи, *adv.* Кл. nimmer, nimmermehr.
 Прєоберегати, *v. a.* Оп. — звичаї in Ehren halten. [Verklärung Christi, f.
 Прєображєнїє, *n.* Христа Спаса
 Прєобразїти ся, sich verklären.
 Прєобразка, *f.* Гуш. Variation, *f.*
 Прєогорчїти, *v. a.* Кч. 234. verdrissen, mit herbem Gram erfüllen.
 Прєосвящєний, *a.* der Hochwürdigste Herr, Bischof.
 Прєосвящєнство, *n.* Hochwürden, (Titel d. Bischöfe u. Erzbischöfe).
 Прєпалка, *f.* Гол. III. 492?
 Прєпастї, *v. n. s.* Пропастї.
 Прєподанє, *n.* Мог. Tradition, Sage, *f.*
 Прєподобїти ся, heilig (преподобний) werden; 2) — Бѣгови Gott gefällig werden, Wohlgefallen bei Gott finden Др. с. 98; 3) selig werden III. I. 114.
 Прєподобний, *a.* heilig, gerecht; Hochwürden, (Titel d. Priester).
 Прєподобниця, *f.* Веин der Nonne, III. I. 112.
 Прєполовєнє, (-єнїє), *n.* Mitte der Pentekoste (50-ици d. i. der Zeit von Ostern bis Pfingsten).
 Прєпоручати, (їги), *v. a.* anvertrauen, auftragen, übertragen; 2)

Малоруско-німецкий Словар.

empfehlen. [Empfehlung, *f.*
 Прєпорученє, *n.* Auftrag, *m.*; 2)
 Прєпочтїти, *v. a.* vorziehen, den Vorzug jmdm geben, Кл.
 Прєприкрасний, *a.* Ф. sehr schön.
 Прєпрославлєний, *a.* vor allen hochgepriesen, III. II. 213. [betrunken.
 Прєпянєнный, *a.* sehr berauscht, s.
 Прєрадий, *a.* superl. s. Рад, радий, Пр. I. 175.
 Прєрозумний, *a.* altklug.
 Прєрєс, *m.* Gr. 25. s. Зрїзованєць.
 Прєсєвітїий, *a.* erlaucht, durchlaucht, hochgelehrt. [heilig.
 Прєсєвятїий, *a.* allerheilig, hoch-
 Прєсєвятїти ся, (при) до Бѣга, sterben Др. с. 42. 108.
 Прєсєльник, *m. s.* Пришєлєць.
 Прєсєцїати ся, sich übersättigen.
 Прєскєрний, *a.* superl. zu Скєрний. [kummervoll, III. II. 175.
 Прєскєрбний, *a.* sehr traurig,
 Прєскєрвий, *a.* — син Erzhergensohn, *m.* Мї. II. 363.
 Прєславний, прєславутїий, С. II. 193. *a.* sehr berühmt, glorreich.
 Прєспєдниця, *f.* Ч. V. 1021 Веин. der темниця, ganz unten tief gelegener Verlass.
 Прєставїти ся, ins Jenseitige übergehen, sterben; 2) прєставїти s.
 Прєставїти Ос. (61) III. 19.
 Прєстарїий, прєстарєнєзний, *a.* sehr alt, steinalt.
 Прєстєрїлїєть, -єсти, *f.* Кє. 401. hochbetagtes Greisenalter; 2) Archaismus, *m.*
 Прєстїльниця, *f.* Гол. I. 181 der Tischladen wo der Leichnam aufgebahrt wird. [sehr widerlich.
 Прєстєгїдєсно, *adv.* Ос. (62) 79
 Прєстєбл, (-їл, *g.* -бл, *d.* прєстєблєць, прєстїльчик), *m.* Thron; 2) Altar, *m.* велїкий — Hochaltar.
 Прєстєблвїий, *a.* auf dem Throne, a. d. Altare, Thron-, Altar-.
 Прєстєпний, *a.* sündhaft, verbrecherisch, III. II. 185.
 Прєсякїий, *a. s.* Прєвєсякїий.
 Прєтєк, *m.* пол. s. Рєшєтєб.
 Прєтєнтувати, *v. a.* собї щєсь worauf Ansprüche, Frätensionen erheben.
 Прєтїка, *f. s.* Протїка.

47. а.

Претѣти, (пречѣ, претѣти), *v. a.* *Зап.* verwehren, verbieten. [friedfertig. Претѣхий, *a.* überaus ruhig, still. Претѣчина, *f. He.* Absage, *f.*; 2) Hindernis, *n.*

Претѣнка, *f. Гол. I.* 20. s. Прутѣнка.

Претонкий, *a.* sehr dünn.

Претно, *adv. Ч. V.* 570 eindringlich, ernst, scharf.

Преувеличати, *v. a. У.* übertreiben.

Преувеличенѣ, *n. Uebertreibung, f.*

Преудивительный, *a. Ч. V.* 768 s. Предивный. [205 Erhöhung, *f.*

Преувишеність, -ости, *f. Oz.*

Прехимѣрно, *adv.* kunstvoll, sinnreich, wunderbar. *Кч.* 41.

Прехіра, *m. W.* Naseweis, Krittler, *m.*

Прехіхий, *a. Ко.* 97. s. d. vor. ? : уxo прехіхе. [2) s. Проч.

Преч, *adv.* ganz, völlig *АД. I.* 45;

Пречаровітій, *a. Ф.* bezaubernd schön.

Пречісник, *m. Fest:* Перенесенѣ Нерукотворн. Образа Пречистої Д. Мѣриі am 16. Aug. *a. St. Зак.*

Пречуд, *s. Причудъ.* на — дивный.

Пречудный, пречуден, *a.* überaus wunderbar, wundervoll, seltsam.

Прешелѣнуватій, *a. He.* (Пр. III. 371. 378) närrisch.

При, 1) *praep. mit dem Local Mi.* IV. 679—682 (*m. d. Dativ, Oz.* 191): bei, neben, an; in Gegenwart, vor; unter — bezeichnet при *a)* dasjenige in dessen Nähe od. Gegenwart, bei dem etwas ist: при робітниках стоїти bei den Arbeitern als Aufseher, при робітї свѣати при землї жѣти nahe bei der Erde schneiden; при вітцї жїти; при доробї am Wege, при свѣдках bei, vor, in Gegenwart der Zeugen, при грѣхѣ бѣти bei Geld sein, при іамяти bei vollem Bewusstsein, дух святий при нас і при дѣлахъ наших! напіймо ся нїні при зелѣнім винї am grünlichen Wein; зістатисъ при свѣій дѣмцї bei seiner Meinung bleiben; *b)* bez. при die Zeit, in der od. um die etwas geschieht: при державї (за держави) чїей während, unter der Verwaltung, Regierung jmds; при старости im Greisenalter, при нещасливї годїнї in der Zeit des Un-

gemachs, при місяци bei Mondenschein, при нас і по нас bei unseren Lebzeiten und nach unserem Hinscheiden; *c)* s. По-при II) при- in *Zusammensetzung* (*Mi.* IV. 233—234) als Praefix bez. *a)* bei Adjectiven (u. Adverbien) eine Deminution des zweiten Gliedes: einwenig, etwas, an- *Mi.* II. 363; *b)* eine Steigerung: прикрасний sehr schön, *vgl.* Пре-; *c)* als *praep.* drückt при- das Nahesein u. Sichnähern aus, od. bezeichnet, dass das Ziel der Handlung erreicht worden ist, ferner bez. das Erwerben von etwas durch die im Verbum liegende Handlung, endlich bez. es eine Deminution: припикати anbrennen & wird übersetzt: herzu, herbei, heran-, zu-, an-; er-. Beisp. s. unten an entspr. Stellen; das Fehlende s. unter einfachen Ausdrücken, auf Obiges bezugnehmend.

Прибавити, прибавляти, *v. a. gr.* hinzufügen, hinzuthun, zugeben, zusetzen, zulegen; 2) — ся zu viel wo verweilen; sich verspäten, längere Zeit brauchen.

Прибавка, *f. Zusatz, m. Sz.* Glosse, *f. K.*; 2) Beisatz, *m.* Apposition, *f. ГШ.*

Прибагати, прибагнути, *v. n.* seltsame, launige Wünsche haben; ніхтѣ би не прибѣг! niemand würde auf diesen sonderbaren Gedanken kommen

Прибагато, *adv. s. Пребогато.*

Прибагом, *adv.* nach der Laune zufällig, *Зап.*

Прибачити ся, *См. s. Привидіти ся.*

Прибгати, *v. a. s. Пригнути*; 2) hinzunehmen, fortschleppen, *С.* [ти.

Прибѣнджити, *v. a. § s. Принади-*

Приберати, *s. Прибирати.*

Приберегати, (-гати, -гати). прибережї, *v. a.* sparen, aufbewahren, schonen, *К.*

Прибереже, *n. s. Побереже.*

Прибережний, *a.* nahe am Ufer gelegen, *С. II.* 144. [rin, *f.*

Прибѣрниця, *f. P. II.* 36 Sammler-

Прибивати, *v. a. s. Прибїти*; verschlagen (vom Sturme) *АД. I.* 180.

Прибиль, прибіль, *f. II.* 191 s. Прибѣток. [кѣмmling, *m.*

Прибілець, -льця, *m. V.* An-

Прибільний, *a.* Gewinn bringend, vortheilhaft, einträglich, *He.*

Прибрáльня, *f.* Garderobezimmer, *n.* Garderobe, *f.*

Прибрáти, (-бiр), *v. a.* dazunehmen, annehmen; aussuchen was sich zusammenschickt, zusammenpassen; 2) ordnen, schmücken; aufputzen, stattlich ankleiden, aufräumen; 3) — ся sich —, *b)* — ся до чо́гось sich zu etw. anschicken.

Прибáти, *v. a.* anschlagen, annehmen; zu-, verschlagen, zustossen; stark schlagen, verwunden, *Кв.* 314; 2) — рýки, *Ме.* 126 dh Handschlag bekräftigen.

Прибáток, *м. М. II.* 75. *Кв.* 80 s. Прибóток. [*ling*; Eindringling, *m.*

Прйбiшенъ, -шня, *м.* Ankömm.

Прйбiшиц, *м. N. e.* Berges.

Прибiгáти, *v. n.* hinzu-, herzulaufer, gelaufen kommen; до когó zu jmdm seine Zuflucht nehmen.

Прйбiдка, *f. Лесч.* ein schlechtes Fuhrweck, *s.* Бiдá I.

Прибiдувáти, *v. n.* eine gewisse Zeit, ein wenig Noth leiden. [werden.]

Прибiднiти, *v. n.* ein wenig arm

Прибiжанiн, *м. К.* der Schutzlehende.

Прибiжище, *n.* Zuflucht, *f.*

Прибiй, -бiю, *м.* Art Pflze, (*B.*)

Прйбiк, -оку, *м.* Seitentheil, Seitenflügel e. Gebäudes, Seitenraum, *м.* Nebengebäude, *n.* schmaler Vorbau als Kammer; 2) Bucht, *f.* Busen, *м.*; а прибóку, *adv. См.* von der Seite.

Прйбiль, *f. s.* Прйбиль.

Прибiлий, *а.* weisslich.

Прйбiр, -ору, *м.* Auswahl, *f.* на — виберáти дружкiй; 2) Alles was zu e. Sache od. Person geh., Zurüstung, Ausstattung, Tracht, *f.* Apparat, *м.* Requisiten, *pl. Кв.* 182.

Прибiрáнь, *n. М.* das Ankleiden.

Прибiрний, *а.* auserwählt, ausgesucht, gewählt, passend, stattlich; vortrefflich, *Ф. Ме.* 324.

Прйбiч, -очи, *f.* Seitenabhang, *м.* Abschüssigkeit, *f.*; 2) *adv. Фр.* seitwärts.

Прибiчи, *v. n. s.* Прибiгáти.

Прибiчний, *а.* Neben-, Seiten-, an der Seite befindlich; -а водá s. Прйбiк 2); -а сторóжа Leibgarde, *f.*

Приблiжáти, (-iти), *v. a.* näher rücken, annähern; — ся sich nähern.

Приблiжене, *n.* приближенiсть, -ости, *f. ВВ.* Annäherung, *f.*

Приблúда, *м. f.* прибу́день, -дня, *м. ГР.* 71 der (die) sich wohin verirrt hat, wohin gerathen ist, der (die) Hergelaufene.

Приблúдiти, *v. n.* und — ся, прибу́кати ся sich wohin verirren, sich verlaufen. [hergelaufen, Wander-]

Приблúдний, *а.* irrend, verirrt,

Прибóдрiти ся, Muth fassen, sich herzhafte, s. tapferer stellen. [knechten.]

Прибóркати, *v. a.* niederschlagen,

Прибóрний, *а.* Зг. s. Прибiрний.

Прйбóченъ, -чня, прибóчок, -чка, *м. s.* Прйбiк; 2) s. Прйскринок.

Прибóчник, *м.* Adlatus, Adjutant, *м. К.*

Прибрáти, (прибéру, -бéреш), *v. a. s.* Прибрáти; *ptc.* -áтай, (-áний), *Ч. V.* 170. [er, ansauer werden (молоко),

Прибрéскнути, *v. n.* ein wenig sau-

Прибрéхáти, *v. a.* корó verleumden — ся, sich lügnertisch einschmeicheln.

Прибрéхáч, *м.* Ohrenbläser, Verleumder, *м.*

Прибрéцкати, *v. n.* — ропою von der Sole durchdrungen werden.

Прибрýкати, *v. a. Ф. s.* Прибóркати.

Прибувáти, *v. n. s.* Прибóти.

Прибúдки, *pl.* das Erworbene, Erwerb, *м.* Einkünfte, *pl. s.* Прибóток.

Прибудувáти, прибудóвувати, *v. a.* hinzubauen.

Прибúлий, *а. s.* Прибóтень.

Прибóтé, *n. См.* Ankunft, *f.*

Прйбóтень, -тня, *м.* der Ankommende die Anzahl der schon Anwesenden vermehrend.

Прибóти, (прибóду, прибóдем), *v. n.* avkommen, anlangen; hinzukommen; an wachsen, zunehmen, steigen, sich vermehren.

Прибóток, -тку, *м.* das Einkommen, das Erworbene, Ertrag, Gewinn, Vortheil, *К.* Zuwachs, *м.* Zunahme, *f. H.* 191.

Привáб, *м.* привáба *f.* Verlockung, *f. T.*; 2) Lockspeise, *f.* Köder, *м.*

Привáбити, (-блiти), *v. a.* anherlocken; ködern. [gend.]

Привáбний, *а.* verlockend, anre-

Привáджувати, привáдити, *v. a.* anheften, anbinden.

Приважкий, *a.* zu schwer, allzuschwer.

Приважно, *adv.* gravitatisch.

Принажувати, *v. a.* auf der Hand wiegen. [sprung, *m.*

Привал, *m.* Гол. I. 160 Felsenvor-

Привалити, привалювати, *v. a.* mit e. schweren Gegenstand zuwälzen, bedecken, an-heranwälzen; 2) *v. n.* in Menge herankommen, -stürzen.

Привалок, -лку, *m.* das Brett an dem Ofen zum Tragen des піл, Ofenbank, *f. s.* Привалок.

Приварити, (-арувати), *v. a.* noch dazu kochen (eine Speise mehr); 2) anschweissen (d. Eisen); — ся beim Kochen inwendig an das Kochgeschirr sich anheften.

Приварка, *f.* Под. приварок, -рку, *m.* + *M.* (Pa. I. 113) Zuspeise, *f.*

Привата, *f.* Privatrücksicht, *f.* Sonderinteressen, persönliche Vortheile, *pl. A. D.* II. 163. *K.* [schüler, *m.*

Принатіст, *m.* Privatist, Privat-privatim; -ий чоловік geschickter, kunstfertiger Handwerker. [ten.

Привоблікати ся, sich verpflicht-

Приведење, *n.* das Herbeiführen.

Приведење, *n.* К. II. 34, приведенця, *f.* Ос. (61) V. 54 Vorfall, Zufall, *m.* Abenteuer, *n.*; 2) -ця, Ос. (61) V. 70 *s.* Привід, привіде.

Привести, (привезу, привезеш), *v. a.* zuführen, bringen (zu Wagen, zu Schiffe etc.).

Принелія, *f. s.* Привилей.

Привереда, *f.* Ру. Eigensinn, *m.* Laune, *f.* [launig, capriziös, *Ру.*

Принерёдливий, *a.* eigensinnig,

Приверечи, (-вэржу, -вэржен), *v. a.* hinzuerfen.

Принерженець, -енця, *m.* Anhänger, Parteigänger, *m.* V.

Принержењство, *n.* Anhänglichkeit, Ergebenheit, *f.* Шар.

Приверзнути ся, *He.* приверзти ся, III. I. 324 träumen, im Traume erscheinen, vorgaukeln.

Принернути, привертати, *v. a.* wiederherstellen, zurückgeben; 2) *v. n.* до чого, (до когo) zu etw. hinkommen, -treten (abseits vom Wege) *K.* I. 188.

Привести, (приведу, приведеш), *v. a.* herbeiführen, -bringen, an-, hinführen; dazubringen (до того); — до очій confrontieren. [Mi. II. 411.

Привечер, *m.* Abendanfang, *m.*

Прививати, *v. a. s.* Привинути.

Привид, *m. K.* IГ. привіде, *He. Ст.*

привідне, *Пол. n. pl.* привіденьки, привідячки, *Gesicht, n.* Erscheinung, *f.* Truggebilde, Schattenbild, *n.* — сонний, Traumgesicht, Phantom, *n.*

Привіда, *f.* Birne, *f.*

Привідіти, *v. a.* Зг. erblicken; 2) — ся, привіджувати ся кому́ im Traume erscheinen, träumen, vorkommen, dünken. [tlich, *Фр.*

Привідний, *a.* scheinbar, vermeint-

Привідок, -дка, *m. K.* *s.* Привид, Schreckbild, *n.* [sich an etw. gewöhnen.

Привикати, привикнути, *v. n.*

Привіклий, *a.* gewohnt. [tenfest.

Привіле, *n. s.* Привілас; 2) Art Tod-

Привілей, *m.* Privilegium, *n. adj.* привілейний privilegiert, *K.*

Привілейник, *m. K.* der Privilegiumsinhaber, *m.* [mitschuldig.

Привінен, (-ннен), *a.* schuldig,

Привинути, *v. a.* einflechten, anbinden, dazuwickeln, *s.* Приложити; привинувати mit Verband umwickeln.

Привітанє, *n.* Begrüssung, Bewillkommung, *f.* Gruss, *m.*

Привітати, *v. a.* begrüßen, bewillkommen; — ся einander — —.

Привітіця, *f.* Cuscuta monogyna.

Привічати, *v. a.* когo jmdn simulieren.

Привічка, *f.* Angewöhnung, *f.*; 2) *dim.* привіченька, *Me.* 316 gewohnter Platz. [Привіклий.

Привічний, (-ішний), *a. Ks.* 325 *s.*

Привід, -оду, *m.* Anleitung, Führerschaft, Unterweisung, *f.* Beispiel, *n.* — дати A. geben; 2) Veranlassung, *f. Ст.*

Привідця, *m. Ко.* 98 Anführer, Rädelshörer, Urheber, *m.*

Привіа, -оу, *m.* Zufuhr, Einfuhr, *f.*

Привіа, -ою, *m.* Reif am Joch zum Anstecken an die Deichsel, *m.*

Привіль, *f. s.* Пожиток, *Gr.* 26.

Привіле, *n.* freier Raum, freies Feld, Freiheit, *f.* freieres Leben, *M.* III. 101; Herzenslust, Bequemlichkeit, Gelegen-

heit, *f.* [gelegen.]

Привільний, *a.* vortheilhaft, gut
Прівірок, -рка, *m.* der zu unter-
prügende Dünger. [hängen.]

Прівісити, привісати, *v. a.* an-
Прівіска, *f.* Anhängsel, *n. C.* II. 152.

Прівіість, -ієти. *f. Oc.* (61) VII. 34 s.
Півіість.

Прівіт, -іту, *m.* das Willkommen-
heissen, Gruss, *m.*; 2) Höflichkeit, Leut-
seligkeit, *f.*

Прівііти, *v. a.* M. II. 48 freundlich,
leutselig grüssen, l. aufnehmen.

Прівітлівий, *U.* привітний, *a.*
прівітник, *m. Cm.* привітниця, *f. Ч.*
III. 145 freundlich, traut, leutselig, höflich.

Прівітлівість, прівітність,
-ости, *f.* Freundlichkeit, Leutseligkeit, *f.*

Прівііти ся, *s.* Привііати (ся).

Прівііати, прівііати, *v. a.* anwehen.

Прівікоктувати, *v. n. s.* Кіокати.

Прівластіти, прівлащувати, *v.*
a. собі щось *K. Term.* sich aneignen,
an sich reißen, usurpieren.

Прівластник, *m.* Usurpator, *m. Пар.*

Прівлащенє, *n.* Aneignung, *f.*

Прівлєчї (-влєктї) *s.* Пріволєчї.

Прівід, -оду, *m.* Herbeiführung,
Zustellung zur Assentierung, *f. Кн;* 2)
s. Прівід 2) *Cm.*

Прівідєць, -дця, прівідчик, *m. s.*

Прівідця, *АД.* I. 166.

Прівідини *pl.* zweiter Hochzeittag.

Прівідіти, *s.* Прівієсти.

Прівідніця, *f.* Anführerin, Füh-
rerin, die Erste, *Кв.* 107; 2) Kuppel-
erin, Zuhälterin, *f. К.*

Прівозіти, *s.* Прівієзти.

Прівозний, прівозівий, *a.* Ein-
fuhr-, Import-.

Пріволє. *n. s.* Прівіле.

Пріволєчї, пріволєчїти, *v. a.*
herbeischleppen, ziehen; 2) -їти zueggen.

Пріволєчка, *f.* Art Fischernetz.

Пріворжіти, *v. a.* dh Zauberei
an sich ziehen.

Пріворотєнь, -тня, *m.* Pyrethrum
corymbosum; 2) Neottia nidus avis; 3)
Tanacetum vulg. [edrys.]

Пріворотка, *f.* Veronica chama-

Пріворотний, *a.* -єзієє das zum
Zurückgewinnen, Wiederansichfesseln
dienende Zauberkraut, zuwendend, *Ecf.*

Пріворбітниця, *f.* die gern am
Thore steht, *Mi.* II. 411.

Прівороток, -тку, *m.* Zufluchts-
ort, *m.* -stätte, *f.* *Гол.* III. 254; 2)
Gelingen, Glück, *n.* [tlich.]

Прівєєлюдно, *adv. Cm.* ganz offen-
Прівєєтати, *v. n.* stehen bleiben,
III. II. 234.

Прівєяз, *m.* прівєязь. *f.* Alles was
zum Binden dient: Riemen, Strick, *m.*
Band, *n.* Schnur, Kette; Fessel, *f.*; 2)
das Anbinden; *P.* I. 190 держати я-
зик на прівєязї die Zunge im Zaume
halten. [hänglichkeit, Pietät, *f.*

Прівєязніість, -ости, *f. T.* An-

Прівєязати, прівєязувати, *v. a.*
anbinden, fesseln; verbindlich machen;

* — ся до когò jmdm immer auf dem
Halse liegen. [напасть, Chicane, *f.*

Прівєязка, *f. H.* 56 s. Прівчєна,

Прівєзнути, прівєзати, *v. n.* welk
werden, einwenig verwelken, eintrock-
nen; *adj.* прівєзлий.

Прівєад, *m. Св.* прівєадка, *f. Вах.*
Erinnerung, *f.*; 2) das Ausgesonnene.

Прівєадати, прівєадувати, *v. a.*
erinnern, in Erinnerung bringen; —
собї щось, когòсь sich an etw., an jmdn
er.; — ся комуєє sich in jmds Erin-
nerung bringen; 2) aussinnen.

Прівєальмувати, *s.* Гальмувати.

Прівєалуєєстий, *a.* mit zahlrei-
chen Zweigen.

Прівєана, *f. Фр.* s. Догана.

Прівєанати, *s.* Принати.

Прівєар, прівєарок, -рка, *m.* das
Angebrannte von Speisen in e. Koch-
geschirr; 2) Geruch von Angebranntem,
brandiger Geruch. [aenstein, *m.*

Прівєаринок, -нку, *m. Пол.* Pfan-

Прівєарувати, *v. n. s.* Пригоріти.

Прівєасїти, прівєасувати, *v. a.*
einwenig auslöschten; dämpfen; 2) при-
гасати, *v. n.* langsam verlöschten.

Прівєгати, прівєгнути, *v. n. B.* sich
emporschnellen.

Прівєгати, (прівєгачу, прівєгатиш),
v. a. abdämmen; 2) überschütten, über-
decken, belasten, *BB.* [s. Гатка.]

Прівєгаток, -тка, *m.* kleiner Damm,

Прівєварати, *v. a. s.* Примовляти 2).

Прівєвєдїти, *v. a.* annageln.

Прівєжкуватий, *a.* — вєвк,

К. II. 35 Werwolf, Menschenwolf, *m.*

Пригінати, *v. a. s.* Пригнути.

Пригідливий, *a.* -е свято Fest des heil. Erzengels Gabriels (13. Juli) u. das F. der Wunderthat des Erzen. Michael (6 Sept.) wann den Verletzer des Feiertages ein Unfall (пригода) trifft, *Зап. II.* 359.

Пригінний, *a.* gut verwendbar, anständig, handlich, (год-).

Пригін, *бачу m. Ч. V.* 1190 Antrieb, *m.*

Пригінчивий, *a. § s.* Загінчивий.

Пригінщик *m. Под.* Arbeitsantreiber, *m.* (in d. Fabr.).

Пригір, -ора, *III. I.* 227. пригірок. -рка, *V. m.* Bergvorsprung; Hügel, *m.*

Пригіреть, -ости, *f. s.* Пригірощ.

Пригірєне, (-гірєне), *s. a. n.* пригірєтник, *m.* Gastgeschenk; Angebinde, *n.*

Пригірєт, -осту, *m. Ф.* Gruss, *m.* Begrüssung, *f.* Willkommen, *n.*

Приглавки, *pl.* Art Werkstück in d. Mühle. [schwichtigen; laben, *Ф.*

Приглаговіти, *v. a.* beruhigen, be-

приглаблювати, *v. a. Ф. s.* Примовляти. [glatt streichen, *g.* kämmend.

Приглядіти, (-аждувати), *v. a.*

Приглядіти, приглядувати, *v. n.* за ким beaufsichtigen, Obacht geben; — за дітьми die Kinder warten; 2) — ся, приглядати ся. приглянути ся. zusehen, zuschauen, anschauen, betrachten, bemerken. [(*Фр.*).

Приглапати, *v. a. § s.* Вігадати

Приглахнути, *v. n.* ein wenig taub werden; verstummen. [ersticken.

Приглушати, (-ягш) *v. a.* betäuben,

Пригнати, (прижену, приженем). *v. a.* herbei-, zutreiben, hin-, aufreiben; 2) fest anschlagen (дощку etc.); 3) — ся herangelaufen kommen.

Пригнєстй, (-їєстй *К.*) пригнєтати, *v. a.* zu drücken, pressen.

Пригнєт, -єту, *m.* Druck, *m.*

Пригнїздїти ся, sich hinzunisten; sich anschmiegen.

Пригнїт, -їту, *m.* das Braunmachen des Brodes vorn im Ofen beim Backen: на — розпалїти.

Пригнїтїти, *v. a.* zum Zwecke des пригнїт Feuer anmachen; 2) *s.* Пригнєстй *C. I.* 183. [krummbiegen.

Пригнути, *v. a.* um-, anbiegen,

Приговірниця, *f. Фр.* Zauberin, *f.* (dh Zauberworte).

Приговоріти, приговорювати, *v. a.* dabei reden, sprechen; 2) zureden, до сєрця комў, — до кого — gewinnend reden, rathen.

Приговорка, *f.* Spruch, *m. Кв.* 342.

Пригода, (*d.* -бдонька), *f.* Zufall, Vorfall, *m.* Ereignis, *n.* Gelegenheit, *f.*; 2) Abenteuer, Erlebnis; Unglück, Missgeschick, *n.* Noth, *f.*; Liebesabenteuer, *III. I.* 224; в пригодї *III. I.* 327. II. 50 gelegentlich; станути комўсь в -дї jmdm gelegen kommen, in der Noth beistehen; на пригоду *III. I.* 361 zu Hilfe, zum Beistand.

Пригодїти, *v. a.* günstig ertheilen, darreichen, *V.*; 2) — ся, пригоджати ся *Зап.* sich treffen, vorkommen, *b)* — ся до когò jmdn brauchen.

Пригодний, *a.* dienlich, nützlich, günstig. [keit, Nutzbarkeit, *f.* Nutzen, *m.*

Пригодність, -ости, *f. C.* Tauglich-

Пригодом, з —, *adv. s.* Перегодом.

Пригодувати, пригобувати, *v. a.* dazu, mehr (od. ein wenig) mästen.

Пригожий, *a. s.* Пєгòжий (водá) *Др. с.* 113. *Mc.* 209; 2) überaus schön *Ч. IV.* 371; *adv.* пригòже zutreffend, schicklich, *H.* 244. [kissen, *m.*

Приголове, *n. Мї.* II. 411. Kopf-

Приголовок, -вка, (*d.* -очок), *m.*

Ч. III. 324 Kopfwickelzeug, *n.*

Приголомшити, *v. a.* übertäuben, übertölpeln, ersticken.

Приголос, -су, *m.* Mitlaut, *m. H.* VI.

Приголубий, *a.* bläulich.

Приголубіти, *v. a.* liebkosen um an sich zu ziehen. [send, *zart.*

Приголубивий, *a. Гр.* liebkö-

Пригомзнути ся, ekelig, widerlich werden. [arbeit, *f.*

Пригòн, -òну, *m. s.* Пригїя; Frohn-

Пригòнїти, *v. a. К.* *s.* Пригнати.

Пригòнний, *a. s. m. †* Frohnbauer, *m.*

Пригоріти, *v. n.* anbrennen, ein wenig verbrennen (срáва).

Пригород, *m.* Landstädtchen, *n.* Flecken, *m.* (nahe bei e. grossen Stadt)

III. I. 216; *adj.* пригорòдний, nahe bei der Stadt befindlich.

Пригорода, *f. s.* Перєстава; *dim.* пригородка abgegrenzter Raum in e.

Stalle etc. s. Перегорі́дка.

При́горок, -рка. *м.* II. 281 s. При́гир.

Пригорта́ти, пригорну́ти. *в. а.* an sich scharren, hinscharren, fassen u. an sich ziehen, an sich drücken; 2) bedecken; — ся sich anschmiegen: до ко́б.

При́горщ, при́горща, при́горшня, *ф.* beide hohle Hände zusammengehalten; -щами mit beiden Händen.

Пригорю́нити ся. *гр.* traurig, verstimmt werden.

Пригості́ти, *в. н.* (als Gast) ankommen, *Мол.* — в гості́ну *Ф.* zu Gaste kommen; 2) *в. а.* bewirten.

Пригото́ва, *ф.* *Фр.* пригото́ване, пригото́влене, *н.* Vorbereitung; Bereitschaft, *ф.*: ма́ти ся на пригото́ві in B. sein; 2) Verfertigung, *ф.* *Пол.*

Приготова́льний, *а.* *ОБ.* vorbereitet.

Приготова́ти. (-вити). *в. а.* vor-, zu-, bereiten, zurichten, bereit halten; — ся sich vorbereiten.

При́гра, *ф.* s. Пере́гра.

Приграва́ти, (грива́ти), *в. н.* dazuspielen, mit Musik begleiten, accompagnieren.

При́град, *м. с.* То́я *Вол.* [aufputzen.

Приграму́зити ся. § sich etwas

Пригреба́ти, (-гребти́), *в. а.* zuscharren, barken; 2) пригребну́ти, *а. н.* *Ко.* 106 rüstig rudern.

Пригре́бця, *ф.* Ofenloch, *н.*

При́гривка. *ф.* Vorspiel, Präludium, *н.*

Пригрижа́ти, *в. а.* mit Sorge (грижа́) etw. verschaffen.

При́грів, -іву, *м.* sonnige Stelle.

При́грива́ти, при́гріти, *в. а.* ein wenig wärmen, auf-, -erwärmen; *в. н.* сонце при́грива́є leibt genug Wärme.

Пригрожа́ти, (-бжува́ти), при́гроу́ти, *в. а.* drohen, androhen, dräuen, кому́ sich in Drohungen gegen jmdn ergehen; ко́б zu Paaren treiben, bezwingen. [Strenge, *ф.*

При́гроза, *ф.* Ч. IV. 596 Drohung,

При́гру́бник, *м.* eine Nische, ein Winkel bei der гру́ба.

При́груста́ти, *в. а.* Ч. IV. 128 betrüben, bekümmern, [гру́сть, *гр.*].

При́грянні́й, *а.* Grenz-, *Ст.*

При́губи́ти, (-бля́ти), *в. а.* das

Trinkglas an den Mund bringen, es mit Lippen berühren, kosten, *Кух. Ст.*

При́гузок, -ака, (*д. пл.* при́гузочки) Arschbacke, *ф.*

При́гулень, -льня *м. с.* 'Одгулень,

При́гун, *м.* Schnellkäfer, *м.* (Elater).

При́гунка. *ф.* Hüpfspinne *ф.* (Salticus).

Придаба́шка, *ф.* s. Придиба́шка.

Придава́ти, (-даю́, -даеш), *с.* Прида́ти.

Придава́ти, (-вля́ти). *в. а.* an-, zudrücken; unterdrücken; andrängen.

Придавка, *ф.* Zugabe, *ф.* Zusatz, *м.*

Прида́вний, *а.* *Гол.* angehängt, vorgesetzt, vorgeschlagen (in d. Gramm).

Прида́жний, прида́жний, прида́лий, *а. с.* Прида́тний.

Прида́не, *с. н. а.* Mitgabe, Mitgift, Aussteuer, *ф.* Brautschatz, *м.* Heiratsgut, *н.*

Прида́не, при́данки, II. 155 III. II. 189, *пл.* (*sgl.* при́данець, при́данчик, при́данничок, *gew. пл.*) Familien-

glieder der Braut, Hochzeitgäste von Seiten der Braut, *Марк.* 134.

При́дарний, *а.* zufällig, *Пар.*

При́дарність, -ости, *ф.* Zufälligkeit, *ф.*

Прида́рок, -рку, *м.* 3г. при́дарка, *ф.* *Пар.* Zufall, *м.*

Прида́ти, (прида́м, прида́ш, прида́сть), *в. а.* zu-, hinzugeben, beifügen, hinzuthun, mitgeben; які́сь рі́чи —

значі́не einer Sache eine gewisse Bedeutung beimessen; 2) — ся dazupassen,

angehen, wozu tauglich brauchbar sein (до чо́б), gelegen kommen; *б)* — ся кому́ sich treffen, vorkommen, erscheinen *Др. с.* 108; *с)* — ся на ко́б jmdm

ähnlich werden, entsprechen.

Прида́тковий, *а.* attributiv, *Бор.*

Прида́тний, *а.* brauchbar zu etw. tauglich, nützlich.

Прида́тність, -ости, *ф.* Beigabe, Errungenschaft, *ф. Т.*; 2) Tauglichkeit, Brauchbarkeit, *ф.*; Nutzwert, *м.*

Прида́ток, -тку, *м.* s. d. folg., *Н.* 207; 2) Attribut, *н.* *Бор.*

Прида́ча, *ф.* Zugabe, Zusatz, *м. С.* I. 45. *Не.* в ха́ті е прида́ча das Haus

hat gute Einrichtung, ist gut, bequem eingerichtet; 2) besonderer Vorfall, *Ст.*

Прида́чний, *а. с.* Прида́тний, *Кл.*

При́дбане, *н.* das Erworbene; 2)

Erwerbung, *f.* [erwerben, verschaffen.

Придбати, (-дбаю, -дбаш), *v. a.*

Придверє, *n. ВВ.* Platz nahe an der Thür, Vorhof, *m.* Vorhalle, *f.*

Придверний, *a.* an der Thür befindlich, stehend. [beitragen.

Придвигати, *v. a.* eine Last her-

Придворний, *a.* zum Hofe geh., Hof.

Придворці, *pl. Cm.* die Herren vom Hof, Hofleute, *pl.* Hofstaat, *m.*

Придержати, придержувати, *v. a.* auf-, anhalten; vorenthalten; — ся чийі гадки jmds Meinung folgen, mit jmdm halten.

Прйдержка, *f.* Vorhalt, *m.* [и. Term.

Прйдержниця, *f.* Detentionshaus,

Прижджфлти, *v. a.* verziehen; — ся sich stutzerhaft kleiden, H. 218.

Прйдельвань, *a.* *Кух. Ос.* (61) XI 26? s. d. folg. [Kokette.

Прйзильванька, *f. Ко.* 86 feine

Прйзаобатий, *a.* subrostratus, *B.*

Прйзбати, *v. a.* ertappen, erwisohen; 2) mit Mühe hinkommen, -troteln, III. II. 248.

Прйдбáха, *f. §* Neigung, *f.* Hang, *m.*

Прйдбáшка, *f.* Vorwand, *m.* Gelegenheit, *f.* s. Пригóда.

Прйдибка, *f.* Fallsucht, Epilepsie, *f.*; 2) Magenkrampf, *m.*

Прйдивити ся, прйдивляти ся, *s.* Приглядати ся. [Прйдирати ся &

Прйдирати ся, & прйдирка, & *s.*

Прйдих, *m.* Hauch, *m.* spiritus, aspiratio, *Bop.*

Прйдихвий, *a.* gehaucht, aspirirt.

Прйділ, -бла, *m. s.* Подблок. [gen.

Прйділати, *v. a.* U. machen, anbringen.

Прйділене, *n.* Zuthellen, *n.*; Bestimmung, *f.* 3g.

Прйділяти, (-ляти, -ділювати), *v. a.* zuthellen; bestimmen. [ankleiden.

Прйдіти, *v. a.* *Др. с.* 304 anziehen,

Прйднєви, = поднєви, *adv.* bei Tage,

Прйдóба, (-бóнька), *f.* Angemessenheit; Tauglichkeit, *f.* *Зак.*; 2) praktischer Nutzen *M. II.* 202.

Прйдóбáчка, *f.* s. Прйдибка 1).

Прйдóбний, *a.* schicklich, entsprechend; bequem, gemächlich, (*adv.* -но) *M. II.* 206.

Прйдóбрїти ся, прйдóбрювати

ся до когó um jmds Gunst buhlen.

Прйдоглянути, *v. a.* *Ч. V.* 442 s. Приглянути. [m. kleines Thal, *Левч.*

Прйдолїнка, *f.* прйдолїнок, -нку,

Прйдолоб, *m. s.* Грядїль.

Прйдблок, -лка, *m. s.* Приділ.

Прй-домї, *adv.* zu Hause, daheim.

Прйдбптувати, прйдбатати, (-дбачу, дбачен), *v. a.* niedertreten, auf etw. treten. [legen.

Прйдорбжний, *a.* am Wege ge-

Прйдорбжник, *m.* Cichorium intybus. [мати ся.

Прйдрїмнїти, *v. n. s.* Передпрї-

Прйдувати, прйдути, *v. a.* heranziehen.

Прйдумати, прйдумувати, *v. a.* erdenken, aussinnen, erfinden, erdichten; 2) *ptc.* прйдуманий *K.* überlegt, durchdacht. [heit, Blódsinn, *m.*

Прйдур, *m.* *Левч.* geringe Verrückt-

Прйдурковатий, *a.* einwenig dumm, blóde.

Прйдусїти, прйдушїти, (-шувати), *v. a.* niederdrücken; 2) dämpfen, ersticken. [wohlergeben.

Прйдїчити ся, wohlgefallen; 2)

Прйєм, *m.* прйємїни *pl.* *Ваз.* (*aug.* прйємчїще, *Зап. Вер.* I. 35) Aufnahme, *f.* Empfang, *m.* Reception, Bewirtung *f.*

Прйєміна, *f.* Manier, Geberde, *f. Cm.*

Прйємний, *a.* receptiv, passiv, *Ил.* 2) —, прйємкий angenehm, *ГШ.*

Прйємність, -ости, *f. s.* Прйємність. [*v. a. s.* Прйємнїти.

Прйжати, (прйжмї, прйжмєш),

Прйждати ся, *s.* Дїждати ся.

Прйжень, хвостинець — Schwanzmonade, *f.* (Bodo saltans). [стати).

Прйженїти ся, einheiraten, *s.* При-

Прйжерельний, *a.* Quellen-, *Ваз.*

Прйживати, прйжити, *v. a.* *K.* II. 48 hinzuerwerben, erarbeiten; — дїтїй Kinder bekommen, *K.* erzeugen; 2) — ся *Ч. V.* 718 von Pflzen: Wurzel schlagen, sich bekleiben *s.* Прйймати ся; *ptc.* прйжїтий, erzeugt, erzeugt *Ис.*; прйжїтний ein natürlicher, ausserehelicher Sohn, *Cm.*

Прйжїна, *f.* Knüttel, *m.*

Прйжмурити, (-шувати), *v. a.*

— бчи die Augen halb zudrücken, schliessen, zubluzen.

Прижмурки, *pl.* КУ. *s.* Піжмурки. [тиснѹти.

Прижѹчити, *v. a.* Кв. *s.* Призабути, (призабѹду, -бѹдеш), *v. a.* einwenig vergessen.

Призапасти, *v. a.* Vorrath machen, verschaffen, *L.* 54. vorrätig haben, *Kч.* 400. [werden, *У.*

Призатуманіти, *v. n.* von Sinnen

Прійзѹба, *f.* Левч. *s.* Прійсла.

Призабира́ти, (-бер-), приза́брувати, *v. a.* aufsammeln.

Призабро́ити, *v. a.* bewaffnen.

Призава́ти, (-зовѹ, -зовѣн). *v. a. s.* Призава́ти.

Призаветі́, (-зведѹ, -зведѣн), *v. a.* Ос. (61) V. 20 ausführen, zustande bringen, vollbringen.

Призавича́енє, *n.* призавичка, *Др.* призавичайка́, *Левч. f. s.* Прійвичка.

Призавича́іти, призавича́ювати, *v. a.* angewöhnen.

Призазвѣ́д, -оду, *m.* Muster, Beispiel, *n.* Прійзвѣ́здок, -дка, *m.* Фр. Sternchen, *n.* Sternschuppe, *f.;* 2) Nebenplanet, *m.* [Erlaubnis, *f.*

Прійзвѣ́л, -олу, *m.* призазвѣ́енє, *n.*

Призазвѣ́дити, (призазвѣ́джу, -звѣ́диш), *v. a.* когѹ на дѹбрий ум *КС.* (83) II. 471 gut belehren; 2) zusammenbringen, -hetzen, *Ст. s.* Призазвѣ́сти.

Призазвѣ́лити, (-ляти), *v. a.* erlauben; 2) когѹ до чогѹ jmdn wozu zu gewinnen suchen, jmdm etw. vorschlagen, *Ст.* [anwendung, *f.*

Прійзазвѣ́чнє, *f. B.* Anwendung, Nutz-

Призазвѣ́чувати, *v. v.* anpassen, aneignen, *B.* [grünreif, *Мі.* II. 363.

Призазеленкувати́, *a.* grünlich.

Призаземі́стий, *Фр.* призаземковатий, *М. II.* 182, *a.* призаземок, -мка. *m. M. II.* 8 wenig vom Boden hinaufgewachsen (v. Buben &); stämmig, untersetzt, von niedriger, untersetzter Statur; niedrig bei der Erde, *n.* am Boden, *К.*

Призаземі́ний, *a.* grundständig, *Вол.*

Призазѣ́рний, *a.* kurzichtig, *Gr.* 25.

Прійза́в, *m.* приза́ванє, *n.* Ruf, Anruf, *m.* Einladung, *f.* [rufen; einladen.

Призава́ти, *v. a.* anrufen, herbei-

Приза́вний, *a.* Einberufungs-

Прійза́мки, *pl.* frühe Winterkälte.

Прійза́мок, -мку, *m. s.* Зимівле, *ВВ.*

Призазира́ти, *v. a. s.* Догазда́ти 2) — ся *s.* Призазда́ти ся.

Призазирний́, *a.* dh Hexerei hervorgekommen *Ч. I.* 111. [Obacht, *f.*

Прійза́р, -ѹру, *m.* Aufsicht, Wartung,

Прійза́ма, *f.* Prisma, *n.;* призама́тичний, *a.* prismatisch.

Призазнава́ти, & *s.* Призазна́ти &.

Прійза́нак, (*d.* -ачок), *m.* Merkmal, Symptom; Andenken, *n. adj.* призазнакѹвий charakteristisch, *Пол.*

Прійза́нака, *f. s.* Призазна́к; merklicher Fortschritt in e. Arbeit.

Призазнакѹ́мити ся, *M. III.* 136 *s.* Призазнакѹ́мити ся.

Прійза́нанє, *n.* Geständnis, Bekenntnis, *n.;* 2) Zugeständnis, *n.* Anerkennung, *f.;* Прійза́нисє, *f.*

Призазна́ти, (призазна́ю, -зна́еш), *v. a.* anerkennen, znerkennen, zusprechen; zugestehen, zugeben; 2) erkennen, *s.* Призазна́ти, *IG.;* 3) — ся bekennen, gestehen: до вині́ die Schuld —; *b)* — ся до когѹ (до чогѹ) sich als Eigenthümer, Vater & jmds bekennen, ausgeben; mit jmdm Beziehungen unterhalten, jmds Gleichgesinnter sein.

Призазна́ченє, *n.* Bestimmung, *f.* Verhängnis, *n.*

Призазна́чїти, (-ати), *v. a.* bestimmen; 2) anmerken *H. III.*

Прійзазвѣ́лотка, *f.* Goldbordüre, *f. B.*

Прійзазвѣ́н, *m.* Мога. la prison, Gefangenschaft, *f.* [Еф. 27.

Прійзазвѣ́р, *s.* Призазвѣ́р; 2) *s.* Урѹки,

Прійзазвѣ́рїстий, *a.* kurzichtig.

Прійзазвѣ́рїти, *v. a.* *К. I.* 160 auf jmdn achtgeben, jmdn belauern.

Прійзазвѣ́ра, *f.* Verdacht, Argwohn, *m.* Левч. *Мі.* II. 12.

Прійзазвѣ́рак, *m.* Phantasiegebild, Phantom; Gespenst, *n.* Эг. Ваг. Erscheinung, Sinnesvorspiegelung, Hallucination, *Ил.;* Luftspiegelung, *f.* — морський Seegesicht, *n.* *Пол.* [werden, *Мл.*

Прійзазвѣ́рїти, *v. n. s.* Дозрїти, reif

Прійзазвѣ́ро, *adv.* neidisch, scheel; 2) verächtlich, *M+B.* 237.

Прійзазвѣ́рїний, (-дїшнїй, -дїшний, *Не.*), *a.* *Ст. Т. s.* Будѹчий. [чина.

Прійзазвѣ́рїсть, -сєсти *f. Не. Фр. s.* Будѹ-

Прійзазвѣ́рїма, *f. s.* Призазвѣ́рї; 2) das Aufgenommene, Angeeignete (пѹле &); 3)

Alles was fortnimmt, fortholt: der Henker, Teufel &; 4) *m. f. s.* Ворожо́йт, воро́жка: метати на прийму = ити до в.; 5) die 5 te grössere u. längere Saite auf der банду́ра, *Зам.* I. 345.

Прийма́к, *m.* der Augenommene, der Eidam (Schwiegersohn) im Hause der Eltern seiner Gattin *Ч.* III. 127; 2) Adoptiverbe, *m.* [від-мастка I].

Прийма́нка, *f.* Mehl (Brei) zur

Прийма́ти, (-іти), *v. a.* annehmen, aufnehmen; ко́го чим womit gastlich bewirten; 2) — біди́ (біду́), невóлю leiden, ertragen; Antheil wozu haben, *АД.* I. 212. 215; 3) — муко́ю & борщ etc. mit Mehl untermischen, versetzen, einmachen; 4) — ся Wurzel schlagen, sich bekleiben, fortkommen; б) — ся чо́гось etw. annehmen, womit einverstanden sein.

Прийма́чка, *f.* Pflgetochter, *f.*

Прийме́ник, *m.* Vorwort, *n.* Präposition, *f.*; *adj.* при́менний präpositional, *Пап.*

Прийми́, *pl.* у прийма́х als Eidam, als Schwiegersohn; до дочкі́ у прийми́ присе́ати, *К.* I. 46. [Pflgesohn, *m.*

Прийми́т, прийми́ч, *m. s.* Прийма́к;

Прийми́ця, *f.* *Гол.* III. 110 Braut, *f.*

Прийми́чка, *f.* *s.* Прийма́чка, (*coll. m.* und *f.* прийми́чі, *pl.*).

Прийня́ти, *s.* Приня́ти, *Оз.* 90.

Прийо́м, -му, *m.* Assentplatz, *m.* Assentierung, *f.* [rungscommissär, *m.*

Прийо́мщик, *m.* *Ч.* V. 997 Assenti-

Прийти́, (при́йду́, при́йде́ш). *v. n.* kommen, ankommen (wohin); 2) — до себе́ zu sich kommen, wieder gesund werden, sich erholen, genesen; 3) при́йде́ мені́ від вас ще́ з риньскі́ & mir kommen noch, stehen aus, gebühren von Ihnen з Gulden &; 4) прийшло́ (са́) до то́го, що... es kam dazu, es ist so weit gekommen, dass...; прийде́ ся е́му́ же́брати er wird noch zuletzt betteln müssen. [дучий.

Прийшли́й, *a.* *М.* III. 144 *s.* Бу-

Прийзід, (*d.* -онько), *m.* Ankunft, *f.* das Ankommen.

Прийзідіти, при́зджати, *v. n.* ankommen (zu Wagen, zu Pferde etc.).

Прийзидни́й, *a.* ankommend, zur Ankunft geh., angekommen, zugefahren.

Прийми́ще, *n.* *Ч.* V. 1053 Aufnahme, Zufluchtstätte, *f.*

Прийсти́, *v. a.* збу́ти собі́ — die Zähne dh langen Gebrauch abnutzen, eig. * lange Praxis hinter sich haben, *Моз.*

Прийхати́, *v. n. s.* Приїздіти.

Прийкадо́к -дка, *m.* kleiner Bottich.

Прийка́жчик, (-а́щик, -а́щик), *m. gr.* Amtmann; 2) Handlungdiener, Kaufmanns-, Ladendiener, Commis, *m.*

Прийка́жчукува́ти (-а́жч-), *v. n. С.* II. 25 прика́жчик sein. [Gebot, *n.*

Прийка́з, *m.* прика́зана, *n.* Befehl, *m.*

Прийка́зати, beim Reden hinzusetzen, *v. a.* dazusagen, beim Reden hinzufügen; 2) an-befehlen, gebieten; 3) — ся in Erinnerung kommen: най́ ся не прика́зує! verhüte es Gott! fern bleibe es!

Прийка́зка, *f.* Spruch, Kernspruch, *m.* Sprichwort, *n.*; 2) Fabel, Parabel, *f.*; 3) Anecdote, *f.* [anstossendes Stübchen.

Прийка́лоб, -оба, *m.* *P.* II. 180

Прийкв́апно, *adv.* *МШ.* sehr eilig.

Прийки́дати, прики́дувати, прики́нути, *v. a.* hinzuwerfen, zuwerfen, bewerfen; hinaufwerfen; verschütten, verlegen; 2) verwerfen, (nicht Convenierendes) nicht annehmen wollen; 3) — ся до́брим etc. sich gut etc. stellen, Güte vorgeben, heucheln; — ся псом etc. sich in einen Hund etc. verwandeln; б) — ся vom trächtigen Vieh: vor dem Jahrmarkt Junge werfen; в) прики́нуло ся es entstand ein Geschwür.

Прийки́дка, *f.* Zusatz, *m.* *He.*

Прийки́дливий, *a.* unterschoben, falsch, trügerisch, gleissnerisch, *Гр.*; 2) leicht eiternd, schwärzig.

Прийки́пати, прики́пати, *v. n.* sich heim Kochen ansetzen, ankleben, *С.* I. 242; — до морозку́ aufrieren *Me.* 237; festsieden, hartkochen, *P.* II. 8.

Прийки́дчивий, *a.* *М.* II. 140 до ко́гось sich an jmdn heftend, zudringlich; allzu dienstfertig. [лень.

Прийкі́л, -о́ла, *m. s.* Припін, при́ко-

Прийкі́льня, *n. coll. s.* Прикі́блень.

Прийкі́пник, *m. s.* Пригі́ринок, *m.* *Пол.*

Прийкі́р, -о́ру, *m. s.* Прикі́рість.

Прийкі́тити, *v. a. s.* Прико́тити.

Прийкі́чний, *a. s.* Приті́чний.

Прийкла́д, *m.* Zusatz; 2) Beispiel, *n.*;

3) *с.* Прикладка; 4) Anpassung *Под.*; Anstelligkeit, Fertigkeit „das Zeug wozu“, *Фр.*; 5) —, прикладъ, *ф.* (*Ф.*) Kolben, Kolbenfläche (am Gewehr) die man an den Backen anlegt.

Прикладáти, приклáсти, *в. а.* anlegen, hinzulegen, hinzufügen, dazusetzen; anschlagen, auflegen, beilegen; aufdrücken (печатъ); 2) gegen einander halten, vergleichen; aussinnen, erdenken; 3) — ся до чого́ wozu beitragen, Antheil woran nehmen; einer Sache mit Fleiss obliegen.

Прикладка, *ф.* Zusatz, *м.*; 2) witzige Bemerkung, Witz; Calambour, *м.*; 3) Beiname, Spitzname, *м.* *Ч.* III. 179.

Прикладни́й, *а.* anstellig, geschickt; passend.

Прикладок, -дка, *м.* Attribut, *н.* *Нс.* Прикле́ти, (-клеювати), *в. а.* anleimen.

Приклепка, *ф.* Anlass, Gelegenheit, *ф.* (im bösen Sinne); 2) *с.* Напасть.

Прикли́к, *м.* Zuruf, *м.* *Т.*

Прикли́кати, прикли́кнути, *н.* 169. *в. а.* herbeirufen, zu sich bescheiden.

Приклáт, -́ту, *м.* приклáть, -́ти, *ф.* Vorbau, Zubau, *м.* *с.* Та́нок.

Приклоня́ти, (-ня́ти), приклоня́вати, *в. а.* niederbeugen, senken, biegen; 2) bewegen, überreden, geneigt machen *Кч.* 183; — ся до чого́сь sich wozu bewegen lassen; zuwillen sein, Folge leisten. [wogen.]

Приклонни́й, *а.* zugeneigt, geneigt; 2) *м.* Anhänger, *м.* *Нас.*

Приклонни́сть, -ости, *ф.* *У.* Geneigtheit, Gewogenheit, Anhänglichkeit, Hingebung, *ф.*

Приключáти ся, (-я́ти ся), vorfallen, sich ereignen, geschehen, *Л.* 89. *М.*

Приключáчка, *ф.* (günstige) Gelegenheit, Zufall; Anlass, Vorwand, *м.*

Прикляка́ти, прикля́кнути, *в. а.* mit dem Knie (beim Knieen) zudrücken; 2) *в. н.* niederknien.

Прикме́та, *ф.* Merkmal, Zeichen, *н.*; 2) Eigenthümlichkeit, Eigenschaft, *ф.*; 3) günstige Lage; *с.* Примéта.

Прикме́тний, (-кме́тний), *Зар.* *Левч.* *а.* merklich, bedeutsam, bekannt, ansehnlich, *с.* Примéтний.

Прикми́ти, (-кми́тува́ти, -кми́-

ча́ти *Ч.* V. 720), *Wgr.* 109. *Гол.* *с.* Примі́ти, примі́чати; прикми́ткувати собі, *Зар.* bei sich die Bemerkung machen. [geschmiedet, angeketet.]

Прико́ва, *ф.* на прико́ві, *Ме.* 395 an-
Прико́вати, *с.* Прику́вати.

Прико́лень, -льня, *м.* Pflock, kleiner Pfahl, Pflock des при́пін; 2) Brückenpfahl, *м.*; 3) Zaunstütze, *ф.*

Прико́лбти, (-блүвати), *в. а. с.* Пришпи́лити. [нець; kleinerer околіт.]

Прико́лоток, -тка, *м. с.* Окле́па-

Прико́мірок, при́комурок. *Р.* I. 39, -рка, *м.* eine Nische, eine Vorbaut bei d. Vorrathskammer.

Прико́нець, -ня, *м.* *Оп.* прико́нече, *н.* Ende, *н.* на -ці́ zu Ende.

Прико́нечник, *м.* der Theil am Ende e. Gegenstandes, z. B. einer Peitsche *Р.* II. 183.

Прико́нопа, *ф.* & прико́нопити, & *с.* Прина́да & *В.* [(Arenicola) *В.*

Прико́нопник, *м.* Sandwurm, *м.*

Прико́пати, (-бувати), *в. а.* noch dazu graben; 2) eingraben (гній).

Прико́пáти, *в. а.* er-, zusammensparen, *Левч.*

Прико́рень, (-рiнь), *м.* Stock, Stumpf eines abgehauenen Baumes, *М.*

II. 114; Wurzelstock, Baumstrunk, *м.* *В.*; 2) Pflock um daran das Pferd anzubinden, *АД.* I. 138 *с.* Прико́лень 1).

Прико́рми́ти, *в. а. с.* Приго́дува́ти.

Прико́ротáти, *в. а.* zwingen; *с. д.* folg.

Прико́ротíти, (-орбчу, -орбгш), *в. а.* kürzer machen, verkürzen; einschränken; 2) * beschwichtigen, *Зс.*

Прико́рпати, *в. а.* in kleinem Quantum zusammenlegen, -sparen, *vgl.* Корпати. [um einwenig zu schlummern.]

Прико́рхну́ти, *в. н.* sich ducken

Прико́хати, *с.* Прихо́вати.

Прико́хок, *м. с.* Прихо́вок.

Прикрада́ти ся до чого́, *с.* Підкрада́ти ся.

Прикра́йчик, *м.* Marginulina, *В.*

Прикра́са, *ф.* Schmuck, *м.* Verschönerung, *ф.*

Прикра́сáти, прикраша́ти, (-áшувати), *в. а.* schmücken, verschönern, ziieren; 2) ausschmücken, beschönigen.

Прикра́сний, *а.* überaus schön, *с.* Пре-

Прикрывало, *n.* Decke, *f.* Deckel, *m.* s. Віко.

Прикривати, прикріти, *v. a.* bedecken, zudecken, verdecken; decken, beschützen; verhehlen, bemänteln.

Прикрий, *a.* steil, jäh (горá); 2) lästig, beschwerlich, schroff; widrig, verdriesslich; *adv.* прикро, (наверну́ти &), jäh, zu schnell, zu plötzlich *M.*; — кому́сь es thut jmdm leid, ist unangenehm, schmerzlich. [ker schreien.

Прикрикнути, *v. n.* lauter, stärker.

Прикріте, прикриване, *n.* das Bedecken, Ueberdeckung, *f.* das Verbergen, Verhehlen.

Прикріпати, (-кріплювати), *v. a.* fest anheften, annageln, anbringen; befestigen.

Прикрість, -ости, Unannehmlichkeit, Widerwärtigkeit, *f.* Verdruss, *m.*

Прикроїти, прикраювати, *v. a.* zuschneiden. [halt thun.

Прикроміти, *v. a.* bändigen; Ein-

прикротний, *a.* -е діло schwer, mühevoll *ГБ.* (*Пр.* III. 10).

Прикрут, *m.* was zum Zudrehen dient, s. Ужівка.

Прикрутіти, прикручувати, *v. a.* fest zudrehen, drehend zusammenziehen.

Прикувати, прикути, *v. a.* anschmieden, anschweissen, anfesseln.

Прикупіти, (-плати), прикупівувати, *v. a.* zukaufen, noch mehr hinzukaufen.

Прикур, *m.* räucherige Speise.

Прикурата́ти, *v. a.* § jmdn e. Arbeit lehren.

Прикуріти, (-фрювати), *v. a.* mit Staub, Schnee bedecken; 2) räucherig machen; — ся *v.* werden.

Прикуртіти, *v. a. s.* Прикоротіти.

Прикусіти, прикушувати, *v. a.* zu-, einbeissen; — язик, sich in die Zunge beissen um zu schweigen, Maul halten *A. P.* 158; — губи (устá) die Lippen verbeissen.

Прикутати, *v. a. s.* Прикорпати, придбати; — ся § sich einwirtschaften.

Прикуток, -тка, *m.* Ort im Winkel, *Mi.* II. 411; zugebauter Winkel.

Прикучнути, *v. n.* niederhocken.

Прилабузнити ся, s. Підлабузнити ся.

Прилавка, *f.* прилавок, -вка, *m.* Ladentisch, *m.*; 2) Ofenbank, s. Привало́к; 3) *pl.* Geschirrschrank, *m.*

Прилагателне (имя́), † *Оц.* s. Приложник; прилагательник, *m. Кл.*

Epitheton, *n.* [Anpassung; Vorbereitung, *f.*

Прилаго́да, *f.* прилаго́джене, *n.*

Прилаго́дити, (-оджувати), *v. a.* vorbereiten, fertig machen, zurichten; anpassen. [passend.

Прилаго́дний, *a.* vergleichbar;

Прила́д, *m.* Vorrichtung, *f.* Apparat, *n.*

Прила́день, -дня, *m.* Erzeugnis, *n. Ст.*

Прила́дити, прила́днати, прила́днувати, *ОП. v. a.* zurichten, anbringen, zu-, anpassen.

Прила́дний, *a.* schmiegsam, einschmeicheld, *M.* II. 140. anstellig.

Прила́дник, *m.* Zubereiter, *m. Пар.*

Прила́з, *m.* † Art Abgabe?

Прила́зити, (-ла́жу, -ла́зиш), *v. n.* hinzukriechen; langsam ankommen.

Прила́стіти, (-ла́стчу, -ла́стїш), *v. a.* ver-, anlocken, dh Lockung u. Köder gewinnen; прила́щити ся до когось *К.* jmdm Gunst erweisen.

Прила́бця, *f.* † Sturmhaube, *f. ІГ.*

Прила́глий, *a.* nebenliegend, Neben-, *M.* III. 32; 2) s. Сту́хлий, зла́жкий.

Прила́жний, *a.* anliegend, — кут Anwinkel, *m.*

Прила́стїти ся, прила́щувати ся sich einschmeicheln, s. anschmiegen; до когó jmds Zutrauen abgewinnen.

Прила́стний, (-ла́сний) *a.* trüglisch, verführerisch. [Anflug, *m.*

Прила́т, -ету, *m.* das Heranfliegen,

Прила́тїти, (прила́чу, прила́тїш), *v. n. s.* Прила́тати.

При́лив, *m.* Fluth, *f. s.* При́лив, *Пол.*; 2) Platzregen, *m.*

Прили́вати, *v. a.* hinzugiessen.

Прили́за, *m. f. s.* Підлі́за, *Левч.*

Прили́зати ся, прили́зувати ся, sich belecken, sich schmiegehn; *b)* s. Підлі́зувати ся.

Прили́ка, *f. s.* Прили́чність.

Прили́нь, *m.* Haftdoldе, *f.* (Caucalis) *B.*

Прили́ну́ти, *v. n. s.* Приле́тїти,

При́лип, *m. s.* Лепе́ць 2).

Прилипа́ти, прили́пнути, *v. n.* kleben bleiben, sich anhängen.

Прили́пний, прили́пчастий,

a. sich leicht anklebend, anleimend, anhaftend, Heft-; приліпачкий (*Ф.*) zuthunlich, zutraulich, einschmeichelnd.

Приліпність, -ости, *f.* Пол. *s.* Причіпність.

Приліпчик, *m.* *Bein.* des чайчик (der Frauenhaube) *Ч.* IV. 432.

Приліти, *v. a. s.* Приливати.

Прилічати, (-ати), *v. a.* ГШ. anwenden, in Anwendung bringen, verhältnismässig anpassen.

Прилічка, *f.* 3z. Physiognomie, Charakteristik, Colorit, *n.* Anstrich, Ausdruck, *m.*; 2) Einbanddeckel, *m.*

Прилічкувати, *v. a.* Einbanddeckel geben.

Прилічний, *a.* angemessen, entsprechend *Ч.* IV. 174 artig, anständig; 2) zur Ueberführung dienend: corpus delicti.

Прилічність, -ости, *f.* Angemessenheit; Anständigkeit, *f.*; 2) Eigenthümlichkeit, Beschaffenheit, 3z.

Прилігати, *v. n.* МШ. *s.* Прилягати.

Прилігливий, приліжний, *a.* МШ. fleissig, emsig; 2) приліжний *s.* Прилежний, -е поле.

Прилідок, -дку, *m.* dünner Eis.

Прилізати, (прилізу, прилізеш), *v. n. s.* Прилазити. [ben, anleimen]

Прилізати, (-ляти), *v. a.* ankle-

Приліпка, *f. s.* Цілушка; 2) * von *e.* lebenswürdigen Person. [legen]

Прилісний, *a.* nah am Walde ge-

Приліга, *f.* Beilage, *f.* Allegat, *m.*

Прилігом, *adv.* bücklings, (*B.*)

Приложити, *v. a. s.* Прикладати; anpassen, nebeneinander-, zusammenstellen, — щось до чогось vergleichen; — ся за ким *s.* Причинити ся.

Приложник, *m.* Adjectivum, Beiwort, *n. adj.* приложний adjectivisch, ГШ.

Прилуда, *f.* Фр. *s.* Відлутка.

Прилудити, (-уджувати), *v. a.* heran-, verlocken, verführen, Гол. III. 455.

Прилудний, *a.* V. verlockend, verführerisch.

Прилудка, *f.* Vereinigung, *f. K.*; 2) die mitverbundene Filialpfarre; 3) Zufall, Vorfall, *m. s.* Пригода, Гол. I. 68. *См.*

Прилучати, (-яти, -учувати), *v. a.* womit verbinden, vereinigen; zufügen,

zuthellen, begeben, beilegen; 2) *s.* Получати, bekommen; 3) — ся до когось sich an jmdn anschliessen, sich zugesellen; б) — ся *М.* II. 106 sich treffen, sich ereignen; прилучає ся мені habe Gelegenheit; прилучило ся в кимось лихо jmdn traf ein Unglück.

Прилюб, V. прилюбшки, *pl.* Liebestrank, *m.*

Прилюбити, (-бляти), *v. a.* dh Liebe gewinnen, anhänglich machen; lieben, gern haben *М.* III. 135; — ся до когось, *М.* II. 22 jmdn liebgewinnen.

Прилюдний, *a.* öffentlich, vor den Leuten. [tlichkeit, *f.*

Прилюдність, -ости, *f.* Oeffen-

Прилюдок, -дка, *m.* Spitzname, *m.*

Прилутувати, *v. a.* anlöthen.

Прилягати, (-гаю, -гаеш), прилячати, (прилягати, приляжу, приляжеш), *v. a.* durch das Anfliegen etw. festhalten; 2) *v. n.* daran liegen, anliegen, angrenzen, anschliessen; б) sich legen, einwenig ruhen III. I. 2 (вітер);

с) * sich befleissigen, sich bestreben, eifrig etw. besorgen.

Примавляти, *v. a. s.* Примовити.

Примазати, (-азувати), *v. a.* anstreichen. [schmücken]

Примаіти, (-аювати), *v. a.* mit Laub

Примаітий, *a.* schön und gut; zierlich.

Примань, примана, приманка, *f.* Verlockung, *f.* Lockmittel, *n.* Köder, *m.*; 2) -ана, Vorzug, *m.* [bei-, verlocken]

Приманити, (-анювати), *v. a.* her-

Приманливий, (-анний, -анчавий), *a.* verlockend, verführerisch.

Примара, *f. См.* Traumgesicht, Schreckbild, *n.* [scheinen, vorgaukeln]

Примарити ся, *impers.* комуь

Примастити, примашувати, *v. a.* zuschmieren; 2) befetten. [Dienende]

Примастка, *f.* das zum Befetten

Примажний, *a.* — кут Nebenwinkel, *m.* [ken des Raines vergrössern]

Примажувати, *v. a.* dh das Fortrück-

Примене, *n. s.* Приложник.

Применити ся словом перед кимось *М.* ein Wort an jmdn richten, das Gespräch anknüpfen.

Пример, *m. K.* I. 153 *s.* Примірене 2).

Прімережка, *f.* gestickte sehr

schmale Bordüre an der Verbindungsnaht. [anfrieren.

Примерзати, примёрзнути, *v. n.*

Примеркати, примёркнути, *v. n.* dunkler werden; *adj.* примёрклий, düster geworden, schon dämmernd.

Примести, (примѣту, примѣтеш), *v. a.* hinzufügen; 2) einwenig rein fegen, kehren. [einer Wehr aus Steinen, (*Фр.*).

Примет, *m.* Art Fischfang mittels

Примета, *f. s.* Прикмета.

Приметати, (-аю, -аеш), примѣсти, (примѣчу, -ѣчеш), *v. a.* hinzufügen, s. Прикидати. [chen, zuschliessen.

Примикати, *v. a.* einwenig zuma

Примилати, примилати, (*Ки. Веч.* II. 109), примилувати (до своѣго сердѣнька) *КС.* (82) II. 302. *v. a.* durch Liebreiz jmdn fesseln; — ся, примилувати ся, liebäugeln, sich bei jmdm beliebt machen wollen, freundlich thun.

Примире, *n.* Bündnis, *n.* Vertrag, Friedensschluss, *m. К. ОБ.*

Примирене, *n.* Versöhnung, *f.*

Примиритель, *m.* Versöhner, Friedensstifter, *m.* (игелька, *f.* -in, *f.*).

Примирительний, *a.* Sühn.

Примирити, (-яти), *v. a.* ver-, aussöhnen, den Frieden vermitteln; — ся sich ver-, aussöhnen, s. vergleichen.

Примирник, *m.* Bundesgenosse, *m.* der Verbündete, *T.*

Примівка *f. s.* Приказка, *Зак.* [хе, *f.*

Примівниця, *f.* Beschwörerin, He-

Приминити ся, *M.* II. 136 sich in etw. schicken, s. wornach richten, s. anpassen, s. bequemen.

Примір, -іру, *m.* Beispiel, Muster, *n.* приміром, на — zum Beispiel, beispielsweise.

Примірене, примірюване, *n.* das Zumessen, Anpassen, Anprobieren; 2) das Zielen, Anlegen, Richten; 3) Anwendung, *f.*

Примірити, (-яти, -увати), *v. a.* zumessen; anpassen, anprobieren; 2) — ся anlegen, zielen beim Schiessen.

Примірний, *a.* als Beispiel dienend, musterhaft, mustergiltig; *adv.* -но — —; beispielsweise, beinahe, ungefähr.

Примірник, *m.* Exemplar, *n.*

Примірність, -ости, *f.* Mustergültigkeit, *f.*

Примісь, -иси, *К. s.* Примішка.

Примістити, приміщати, (-міщувати) *v. a.* anbringen, unterbringen, einen Platz gönnen, anstellen, placieren.

Приміст, -осту, *m.* Bank an der Wand, *f. Зак.*

Примістки, *pl. К. II.* 287 Gerüst, Gestell beim Fussboden, *Гол.*

Примістний, (-існий), *a.* der leicht sich wo anstellen, placieren lässt, anstellig.

Приміт, -ету, *m. s.* Притрут.

Приміта, *f. s.* Прикмета 1).

Приміти, (-ію, -іеш), *v. a.* kennen, im Stande sein, vermögen, *К. I.* 317.

Примітивний, *a.* primitiv, ursprünglich.

Примітити, примічати, *v. a.* merken, bemerken, *P. I.* 44. wahrnehmen, die Bemerkung machen, beobachten.

Примітка, *f.* Anmerkung, *f.* Zeichnen, *n.* взяти в -ку beobachten.

Примітка, *f. s.* Перемітка 1), Schultertuch, *n.*

Примітний, *a.* He. merklich, leicht zu erkennen, zu bemerken, deutlich wahrnehmbar; 2) leicht empfänglich, receptiv, ansteckungsfähig (тіло).

Примішати, (-міщувати), *v. a.* hinzumischen, beimengen; — когь у крадежи zum Theilnehmer eines Diebstals machen. [gung, *f.* Zusatz, *m.*

Примішка, *f.* Beimischung, Beimengen

Примішний, *a.* hineingemischt; woran theilnehmend.

Примішник, *m.* Gemengtheil, *m. Пол.*

Приміщене, *n.* (leidliche) Unterkunft, Anstellung, *f.*

Примкнути, *v. a. s.* Примикати; — ся до когь sich an jmdn anschliessen.

Примняти, (примну, примнеш), *v. a.* einwenig zerknittern.

Примова, (*d.* примівка), *f.* Rede, Nachrede, *f.* Gerede, *n.*; 2) Erwähnung, Anspielung, Andeutung; 3) *d. s.* Примівка; 4) Zauberspruch, *m.* -formel, *f.*

Примовити, (-влати), *v. a.* dabei sprechen; zureden, кофсь до серця — ; 2) e. Zauberformel hersagen; 3) — ся eine Andeutung machen.

Примолати, *v. a.* dazu beten.

Приморе, *n.* am Meere gelegene Gegend, Seeküste, *f.*

Приморіти ся, durch Hunger geschwächt werden, *Мх.* [1. Nachtfrost.

Пріморозок, -зку. *м.* leichter Frost, Примѳрскій, *а.* am Meere gelegen, Meeres-, Seestrands-.

Приморянійн, *м.* *МШ.* Bewohner des Meeresufers, *м.* [*Левч.*

Прімость, -ости. *ф.* *Левч.* Gerüst, *н.* Прімостьіти, примѳщувати, *в. а.* anbringen, *с.* Примієтити; — ся den Platz einnehmen, *Р.* finden, sich ansetzen. [мієтки.

Прімостька, *ф.* Zubau, *ф. vgl.* Прі-Прімоцувати, *в. а.* befestigen.

Примочій, [примѳгу, (примѳжу), примѳжеш], *в. н.* *Н.* 67. *М.* с. Приміти, мочій. [тзен.

Примочіти, (-ѳчувати), *в. а.* bene-Прімочка, *ф.* Auszug, Extract, *м.*

Примѳдькати ся, (*В.*) eig. die Hoden (мѳдо) berühren; sich befruchten lassen, (*в.* Weib).

Примуліти, (-ѳлювати), *в. а.* mit Schlamm überdecken.

Примурувати, *в. а.* hinzumauern.Прімумс, *м.* Zwang, *м.*; 2) nothwendiges Mittel. [zwingen, nöthigen.

Примусіти, примушати, *в. а.*Примѳскувати, *в. а.* *Р.* 12. *пол.* zustreicheln. [machen, abhärmen.

Примѳчити, *в. а.* einwenig müdeПрімхи, *пл.* Launen, Caprizen, Schrollen; Eigensinn, Eigendünkel, alberne Willkühr; 2) *сгл.* прімха, *Мак.* Vorwand, *м.* äusserer Grund.

Прімхати, *в. н.* *М.* II. 108 eigensinnig, launisch sein, Grillen fangen.

Примхѳвати, *а.* launig, eigensinnig, grillenhaft, toll, *Зар.* *Фр.*

Примчати, *в. а.* schnell herbeiholen, -bringen; — ся sch. herankommen, -reiten etc.

Прімяти, *в. а.* с. Примвати.

Привавіть, *adv.* wenigsten; ja sogar, (*В.*).

Принаглати, *в. а.* antreiben.

Принѳгодно, *adv.* gelegentlich.

Принѳда, (*д.* принѳдка, -ѳдонька), *ф.* с. Примана; Reiz, *м.*; 2) Leidenschaft, *ф.* *Не.*

Принѳдити, (-ѳджувати) *в. а.* ver-, anlocken, reizen; принаджати ся до когѳсь, *Зар.* jmdm den Hof machen.

Принѳдливій, (-вѳдній), *а.* anlockend, anmuthig, anziehend, *У.*

Принѳдність, -ости, *ф.* Anmuth, *ф.* Liebreiz, *м.* [Знадобіти ся.

Принадобіти ся, (-блати ся), *с.*

Привѳмні, (-мі), *С.* I. 2. привѳйменше, *Фр.* *adv.* wenigstens, doch wenigstens, jedenfalls. [mieten, -dingen.

Принѳймаіти, (-ѳти), *в. а.* hinzu-

Приналѳжати, *в. н.* gehören, zugehören, до когѳ.

Приналѳжній, *а.* gehörig; gebührend; 2) zuständig.

Приналѳжність, -ости, *ф.* Zubehör, *н.* Eigenheit, Eigenthümlichkeit, *ф.* *Т.*; 2) Zuständigkeit, *ф.* [Принѳймні.

Принѳмені, *adv.* *Ш.* II. 147. *с.*

Принапѳлий, *а.* genug betrunken.

Принапокрити, *в. а.* *З.* с. *Покрити.*

Принѳродно, *adv.* *М.* *М+Б.* 286 *с.* Прилѳдно, vor Aller Augen, angesichts des ganzen Volkes.

Принѳдити ся, *Гл.* *б.* 72 § sich viel ausnehmen, worauf viel pochen. *Пот.* III. 121.

Принѳдчити собі, § с. Кнѳти с.

Принебѳсній, *а.* unterm Himmel, himmlisch, *Ф.*

Приневѳлити, (-лѳти), примѳсити, *в. а.* с. Примѳсити, присѳлувати.

Принѳпѳсти, *в. н.* с. Підупѳсти.

Привѳсенє, *н.* das Bringen; Auftragen; Verschaffen. [Принѳсити.

Принѳєсти, (-нѳєсѳ, -нѳєсѳ), *в. а.* с.

Принѳїженє, *н.* *К.* Erniedrigung; Niedrigkeit, *ф.* das Niederhalten.

Принѳїзїти ся, принѳїжати ся, sich herablassen, *с.* niedersinken, *К.*

Принѳикѳти, *АД.* I. 113. принѳкнѳти, *в. н.* sich niederbeugen; — до чогѳсь zu etw. sich hinneigen, *К.* — на когѳ jmdn beschützen, *К.*

Принѳимати, *в. а.* с. Пріммати.

Принѳїшкнѳти, *в. н.* с. Притѳхнѳти.

Принѳїєне, *с.* *а.* *н.* с. Прігїєне.

Принѳїєми, *с.* Прімїєми.

Принѳоровіти, (-влати), *в. а.* *Ог.* anpassen; — ся sich anpassen, *с.* anschliessen, *с.* anfügen, *Зар.* [*Фр.*

Принѳорѳвленє, *н.* Anpassung, *ф.*

Принѳѳс, *м.* dargebrachtes Opfer, Opfertgabe, *ф.* Geschenk, *н.* *МШ.*

Приноси́ти, (-но́шу, -но́сши), приноша́ти, *v. a.* darbringen, tragen, herbringen, holen; eintragen, einbringen; *ptc.* прино́шений, *M. III.* 71 abgetragen, abgenutzt (e. Kleid).

Прино́сний, *a.* vom прино́с, Opfer; 2) der welcher etw. bringt, bes. bei der Hochzeit, *pl.* die Beitragenden, *R.* 69. 135.

Прино́уда, *f. Гол.* Zwang, *m.* gezwungenes Wesen, Affectation, *f.*

Прино́удити, *v. a.* nöthigen, zwingen; 3) — ся *M. III.* 47 sich stark abhärten. [terung, Anregung, *f.*

Прино́ука, *f.* Antrieb, *m.* Aufmun-

Прино́укати, прино́укнути, *Зар. v. a.* aufmuntern; zwingen.

Прино́урити ся, einwenig untertauchen, untersinken.

Прино́узна, *f.* § Prinzessin, *f.*

Прино́цип, *m.* Princip, *n.* Grundsatz, *m. adj.* прино́ципний, principiell, grundsätzlich. [her stellen, *Gr.* 26.

Прино́ципáрити ся, § sich hö-

Прино́яти, *v. a. s.* Прино́мати; — слово знов *Kч.* 29. das Wort wieder ergreifen, die Rede wieder aufnehmen; — в чім ба́гато пра́ці, *Фр.* viel Arbeit worin aufwenden.

Прино́би́яти, (-оби́ювати), *a. a.* versprechen, zusagen.

Прино́бри́ети, (-обри́ту, -обри́теш), *v. a.* erwerben, gewinnen.

Прино́бста́ти ся, *s.* Прино́ста́ти.

Прино́дѣвати, прино́дѣти, прино́дѣга́ти, (-гно́ти), прино́дежіти, *v. a.* bekleiden, ankleiden; — ся sich Kleidung (im Dienst) erwerben. [стний.

Прино́дходни́чий, *a. s.* Прино́хво-

Прино́здобѣти, (-блѣти), *v. a. s.* Прино́красѣти.

Прино́здобка, *f. Пол.* Прино́краса 1).

Прино́колсток, *s.* Прино́колоток. [(*B.*).

Прино́на́дити, *v. a. s.* Прино́на́дити,

Прино́па́сти, (-па́ду, -па́деш), *v. m. s.* Прино́па́сти. [ackern, befrühen.

Прино́ра́ти, прино́рювати, *v. a.* ein-

Прино́ружіти, *v. a.* bewaffnen, unter-

Прино́станови́ти, (-вля́ти), *v. a.* — ходу́ im Gange innehalten, *ВВ.*; — ся stehen bleiben, *Вак.*

Прино́ста́ти, (-оста́ну, -оста́неш), *v. n.* und — ся zurückbleiben; 2) *v. a.*

Ф. *s.* Перестáти. [stöhnen.

Прино́хувати, *v. n.* dazu seufzen,

Прино́чко, *n. В.* Nebenauge, *n.*

Прино́вузіти, *v. a. Ч.* III. 390 *s.* Прино́бу́лити.

Прино́па́дати, *v. n.* befallen, bedeckt werden, sich bedecken, (по́рохом); 2) neben jmdm hinfallen; *b)* auf jmdn feindlich losstürzen, jmdn anfallen; *c)* zu jmdm eine innige Anhänglichkeit zeigen; — до чиего́сь слѣду; 3) — на когó auf jmdn zu fallen (майно́); прино́па́дає на когó (чѣрга) es ist die Reihe an jmdn; 4) — до чо́гось zu etw. passen, sich zu etw. schicken, не прино́па́да, *K.* es geht nicht an, ziemt nicht; 5) vorfallen, sich ereignen, *s.* зу́трагати, — на якийсь день auf einen Tag fallen.

Прино́па́дистий, *a.* abschüssig, schroff abhangend; 2) — чо́о́г schlecht im Rist.

Прино́па́дковий, *a.* zufällig, *Пар.*

Прино́па́дковість, -ости, *f.* Прино́па́дковість, *Пар. ВВ.*

Прино́па́дностий, *a.* -е весна́ (*Гн.* 40) wann oft Regen fällt, *s.* Перепáдистий. [fall; bes. Unglücksfall, *m.*

Прино́па́док, -дку, *m.* Zufall, Vor-

Прино́па́зати, *v. a. s.* Прино́пильнува́ти.

Прино́па́лити, (-па́лювати), *v. a.* einwenig anbrennen, verbrennen.

Прино́памя́тувати собі, *s.* Прино́па́дувати *s.* [herrisch, *K.*

Прино́панкува́тий, *a.* vornehm,

Прино́пантρίти, § *s.* Прино́пильнува́ти.

Прино́па́рити, (-па́рювати), *v. a.* in heissem Dampf erhitzen, bähnen; 2) *v. n.* со́нце brennt stark (gleich nach dem Regen).

Прино́парка, *f. Ко.* 196 das Anbrennen; 2) * kleine Züchtigung, Prügelei, *Kч.* 279.

Прино́па́рник, *m.* Wärmestein, *m. Пол.*

Прино́па́рок, -рка, *m.* besondere Sonnenhitze in den Intervallen des Regens zur Sommerzeit.

Прино́па́се, *m. Пар. s.* За́пас.

Прино́па́сати, (-па́су, -па́си), *v. a.* sorgfältig weiden, *У.*; 2) herbeischaflen (zum Vorrath), *Ко.* 64. — щось для себе für sich etw. verschaffen.

Прино́па́юва́ти, *v. a. s.* Прино́па́ділити

Припёрти, (-пру́, -пéрш), *v. a. s.*
Припирáти. [gewinnen, *Ст.*

Припесты́ти, *v. a.* dh Liebkosen

Припечáска, *f. N. e.* полонина

Припечáтати, *v. a.* zusiegeln, ver-
siegeln, den Siegel beidrücken. [пика́ти.

Припечы́, (-ечу́, -чéш), *v. a. s.* При-
Припивáти, *s.* Припийти.

Припй́лка, *f. Др. с.* Glareola me-
lanoptera.

Припильнува́ти, припилува́ти,
v. a. робóту eine Arbeit fleissig beauf-
sichtigen; emsig zusehen, anfassen, ein
wachsames Auge worauf haben, fleissig
abwarten; 2) rascher arbeiten.

При́пин, *m. С.* припйна, *f. Mi. П.*
18. *Левч.* Anhalt, Einhalt, *m.* Beschrän-
kung, Behinderung, Verzögerung, *f.*

Припинáти, (-аю, -áеш), *v. a.* an-
heften, anstecken, anhängen, anschnal-
len, anbinden.

Припиндá, *f. §* Schürze, *f.* Vortuch, *n.*

Припинй́ти, (-йню́, -пй́ниш), *v. a.*
anhalten; — *ся* inne halten, anhalten,
stocken, sich unterbrechen, *С.*; *b*) zu
lange wo verweilen.

При́пинка, *f.* Band, Zugband, *n.*
H.212; 2) *pl. s.* Ма́йтки; 3) Кнiewärmer, *pl.*

Припирáти, *v. a.* andrücken, ge-
gen etw. drängen, drücken; in die Enge
jmdn treiben; 2) fest zuschliessen, ab-
sperrern; 3) mühevoll herbeischaffen, *P.*
II. 15; 4) *v. n.* anstossen, angrenzen,
bis wohin sich erstrecken; * *тóе до мé-*
не не припирáе das droht mir nicht,
geht mich nicht an.

Припирóвище *f. s.* Пристанóвище.

При́пис, *m.* Vorschrift, *f.*

Приписáти, приписувати, *v. a.*
hinzuschreiben; — *ся* beischreiben; 2)
einschreiben, eintragen; 3) кому́ vor-
schreiben; *b*) * zuschreiben.

При́писка, *f.* schriftlicher Zusatz,
Postscriptum, *n.* Anmerkung, *f.*

Припй́ти, (припй́ю, припéш), *v. a.*
до корó зutrinken, *Зг.*

Припй́вати, *s.* Принавузй́ти.

Припй́днимáти *ся*, *сich* (einwe-
nig, langsam) erheben, *Фр.*

Припй́зний, *a.* zu spät. [verspáten.

Припй́зны́ти *ся*, (-зй́яти *ся*), *sich*

При́пйк, -еку, *m.* Ofennische, Hölle
(bei, hinter dem Ofen) *f.*

Малоруко-німецкий Словар.

Припика́ти, *v. a.* stark anbacken,
rösten, einwenig anbraten; 2) *v. n.* (сón-
це) припика́е brennt zu stark, sengt.

Припй́л, -óлу, *m.* Schoss des Wei-
berkleides; *n. s.* Подóлок.

Припй́н, -óна, *m.* Bandseil mit e.
Pflock der in die Erde eingeschlagen
wird (beim Weiden der Pferde &), *n.*
III. I. 87.

При́пйр, -óру, *m.* Verschluss, *m.*; 2)
s. Пристанóвок; 3) dringliche Noth;
4) steile Berglehne. [*f.* (carpus).

При́пйсток, -стка, *m.* Handwurzel,
Припй́ткáти, *s.* Зды́бати.

При́пйчок, -чка, *m.* Raum vor dem
Backofen, *m.* Weimauer an e. Ofen, *f.*

Припй́швити, (-шву́, -швиш), *v. a.*
überwendlich unternähen.

Припй́лакати, *v. v.* всі думкй́ *M.*
II. 122 alle Gedanken durch reichliche
Thänen unterdrücken.

Припй́латй́ти *ся*, theuer bezahlen,
th. zu stehen kommen.

Припй́щенийй, *Пол.* припй́ска-
ний, *a.* platt, *p.* gedrückt, flach. [да.

Припй́лентáч, *m. С. I.* 192 *s.* Приблй́-

Припй́лескáти, припй́лскувати, *v.*
a. platt, glatt machen, flach ebnen; 2)
v. n. Beifall zuklatschen.

Припй́лести, *s.* Припй́латй́ти.

При́пйлив, *m.* Fluth, *f. Пол.*

Припй́ливати, припй́лести, (-пливй́,
пливéш), *v. n.* herbeigeschwommen kom-
men, heranschwimmen; -segeln; при-
пй́лыло до головй́ кому́сь jmdm ist etw.
eingefallen, in den Kopf gekommen.

Припй́лд, -оду, *m.* Zuwachs, Nach-
wuchs, *m.* Kinder, *pl. K.*

Припй́лй́снйти, *v. n.* sich mit Schim-
mel überziehen.

Припй́лтáти, (-йтувати), *v. a.* zu-
flechten, -winden; 2) * — *ся* zufällig
umherirrend ankommen.

При́пйлткй, *pl. s.* Вй́пйлткй.

Припй́лй́шйти, *v. a. s.* Запй́лй́шйти;
* einwenig einschränken, zu Raagen
treiben.

При́пйлодск, -дку, *m. s.* При́пйлд.

Припй́лугáнитй *ся*, *sich* herbei-
schleppen.

Припй́лутува́ти *ся*, *sich* anheften.

При́пйлюсток, -стка, *m.* allzu fla-
ches Dach.

Приплющити, (-ати), *v. a.* platt machen, *p.* drücken.

Припняти, (-пнѣ, -пнѣш), *v. a. s.* Припняти. [Приповідка.

Приповедінка, *f. II. n.* 122 *s.*

Приповзтї, (-повзѣ, -повзѣш), *v. n.* heranschleichen, -kriechen. [chend.

Приповзком, *adv.* *Фр.* heranschlei-

Приповідати, *v. a.* etwas Scharfsin- niges, Interessantes, Zutreffendes sagen.

Приповідка, *f.* Märcchen, *n.* Sage, *f.*; 2) Sprichwort, *n.*

Приповідний лист, Freibrief, *m. K.*

Приповідь, -істи, *f. K. I.* 27 Sage, Kunde; Prophezeiung, *f.*

Приповідсти, (-новім, -новіш, по- вість), *v. a. s.* Приповідати; 2) — ся eingestehen, bekennen. [повідка.

Приповідка, *f. s.* Приповідка;

Приповнити, *v. a.* чогó zu geben dass ein volles Mass werde; припов- няти ся, *M.* sich an füllen, voller werden.

Приподати, *v. a. U. s.* Додати.

Приподоба, *f. Пар. K.* приподо- бана, *n.* das Gefallen, до -би, раді -би um zu gefallen, zu G.

Приподобати ся комѣ, jmdm ge- fallen, sich beliebt machen; 2) припо- доблювати ся до когось, *K.* jmdm nach- thun, trachten jmdm ähnlich zu werden.

Припокоїти, *v. v.* beschwichtigen, beruhigen, zum Schlaf legen, *Мак.*

Припoble, *n. См. s.* Привіл.

Припоминати, *H.* 114. припо- мянути *АД. I.* 94 *v. a.* об чім *s.* При- гадати, згадати gedenken lassen.

Припона, *f. s.* Припін.

Припонець, -вця, *m.* Convolvulus arg.; 2) — угловатий, *Sicyos angulata, B.*

Припора, *f. s.* Принцип; Hindernis, *n.*

Припоробити, (-обрувати), *v. a.* bestauben, beschütten, bestreuen.

Припорубка, *f. См. s.* Препоруб- чене 1); 2) ein Anliegen.

Припобстити, *v. a.* дѣшу fasten lassen, dh Fasten üben; 2) *v. n.* ein- wenig fasten. vogel, *s.* Припутень.

Припотень, -тнн, *m. ІГ.* Art Feld-

Припохлїбїти, *v. n.* комѣсь schmeicheln.

При-початку, *adv.* zu Anfang.

Припочїнок, -нку, *m.* Ruhe, Rast, *f. МШ.*

Припочїти, припочивати, *v. n.* einwenig ruhen, ausruhen.

Припоясати, (-пояшу, -пояшем), *v. a.* umgürten; an den Gürtel anbin- den, *Ч. V.* 611.

Приправа, *f.* Zuthat, Würze, *f.*; 2) Beizmittel, *n. Пол.*; 3) Geräth, Werk- zeug, *n.*

Приправити, (-влїти), *v. a.* an- machen, ansetzen; 2) zubereiten, ein- machen, würzen; 3) — ся по чім *Гн.* 63 sich wornach richten, *s.* anpassen.

Припраша, *f. s.* Приправа 1).

Припровадити, (-аджувати), *v. a. s.* Привести.

Припросїти, припросувати, (-прашувати), *v. a.* inständig, viel, lange wozu bitten, (zum Essen etc.), dazubitten, ersuchen. [Запрўта.

Припрут, *m.* припруте, *n. coll. s.*

Припругати, припругї, (-пруг- жу, -пругеш), *v. a.* dazu anspannen, beispannen (das Zugvieh).

Припрудати, припрусти, (-прудѣ, -прудѣш), *v. a.* dazuspinnen, anspinnen.

Припругати, припругї, (-пруг- чу, -пругеш), *v. a.* einwenig aufräu- men (в хатї etc.); 4) zusammensparen.

Припуск, припуст, *m.* das Zulassen; 2) das Melken der Kühe, *s.* Под- дїй; 3) в — ganz frei, ohne Einhalt, in Fülle u. Hülle.

Припускати, припустити, (-пущѣ, -пущити), *v. a.* zulassen, hinzu- heranlassen; — молокá reichlich Milch beim Melken geben; — бугаї & den Bullen & zulassen, belegen, bespringen lassen; — за ким коня jmdn zu Pferde scharf verfolgen u. ihn anfallen, *Кч.* 115; 2) im Masse zugeben (beim Zuschnei- den e. Kleides u. beim Bauen); 2)* zu- lassen, zugeben, voraussetzen.

Припустниця, *f.* vorn vorgeschos- sene Latte, Balken etc.; vorgeschossene Zubau. [sel, *n.?*

Припустничка, *f. (Фр.)* Wie-

Припутень, -тня, *m.* Ringeltaube,

f. (Columba palumbus).

Припутник, *m.* Art Schwamm.

Припухнути, *v. n.* anschwellen.

Припущенє, *n.* das Zulassen; 2) Vor- aussetzung, Annahme, Hypothese, *f. Пар.*

Прип'яст, *m. s.* Прип'їсток.

Прип'ястний, *a.* -і кістки Handwurzelknochen, *pl.* Пол.

Прирабляти, *s.* Приробляти.

Прирамок, -мка, *m.* Achselstück, Schulterstück, *m.* (am Hemd).

Прирастати, *s.* Прирості.

Прираяти, (-раїти), *v. a.* rathen, empfehlen; 2) aussinnen, erdenken *Др.с.* 2) *v. n.* sich berathen, gesonnen sein, beschliessen, *P. II.* 194.

Прирва, *f.s.* Прирва, Leistenbruch, *m.*

Прирівняти, (-рівнювати), *v. a.* щось до чогось, vergleichen, gleich stellen; anpassen.

Прирів, -ізу, *m. s.* Зрівованець.

Прирізати, (-різувати), *v. a.* nach *e.* Mass zuschneiden, absägen.

Прирікати, приречі, *v. a.* versprechen; betheuern.

Приріст, -осту, *m.* Zuwachs, Anwachs, *m.*; 2) Augment, *n.* Бор.

Прирістка, *f.* Uropoda vegetans.

Приробити, (-бляти), *v. a.* erarbeiten.

Природа, *f.* Natur, *f.*; 2) Naturell, *n.*; 3) — *Др.с.* 101. природжінє Geschlechtsglied, *n.* Genitalien, *pl.*

Природжєний, *a.* *H.* 117 *s.* Природний; von Geburt, von Natur aus, geboren.

Природити, природжувати, *v. a.* hinzugebären, -schaffen, erschaffen, erzeugen.

Природний, *a.* natürlich, Natur-, an-, eingeboren, angestammt, innewohnend, eigenthümlich, *H.* 27; *adv.* -но naturgemäss. [trieb, *m.* *He.*

Природник, *m.* Instinct, Natur-

Природність, -ости, *f.* Natürlichkeit, *f.* natürlicher Gang, *Св.*

Природознавство, *n.* Naturkunde, Naturlehre, *f.* [schaftlich.

Природознавчий, *a.* naturwissen-

Природозпіт, *m.* *B.* Naturforscher, *m.*

Природопісь, *f.* Naturbeschreibung, *f.* *adj.* природопієний, die Naturwissenschaft betreffend, naturgeschichtlich. [*s.* Природжєний,

Прирожденний, *a.* *K.* II. 39. *He.*

Прироженість, -ости, *f.* *Ган.* Naturell, *n.*

Прирозуміти, *v. a.* aussinnen, erfinden; прирозуміти, *v. n.* *M+B.* 69

sich klug zu helfen wissen.

Прирості, (-росту, -ростєш), *v. n.* anwachsen, zunehmen, sich vermehren.

Прирубляти, (-рублювати), *v. a.* mit dem Heubaum die Fuhre von Neu od. Getreide befestigen.

Приручати, (-їти), *v. a.* empfehlen, anvertrauen; 2) до себе когб zahm machen, *s.* Освоїти, *Под.*; — ся до когбь *Ч.V.* 214 sich an jmdn anschliessen.

Приручний, *a.* handlich; gelegen, günstig, nützlich, *У.*

Приса, *f. s.* Приск. [tes Bäumchen.

Присада, *f.s.* Придавка; 2) veredel-

Присадити, (-саджувати), *v. a.* ansetzen, anlegen; 2) ppropfen, veredeln (Bäume); 3) *v. n.* in Menge herankommen, -stürzen.

Присадка, *f.* Anhängsel, *n.* *B.*

Присадочок, -чка, *m.s.* Багнітка, *B.*

Присакати ся, § sich erdreisten.

Присамаре, *n.* Gebiet am Fl. Самара, *n.* [чєпїти ся.

Присамборашити ся, *s.* При-

Присваха, *f.* Begleiterin der сваха, *Ч. IV.* 64.

Присвїдувати, *v. a.* когб für od. gegen jmdn als Zeuge auftreten.

Присвїдченє, *n.* *Зг.* (*Пр.* II. 120) Zeugnis, *n.*; Gewähr, *f.*; 2) Wirklichkeit, *f.*

Присвїдчити, *v. a.* bezeugen, bestätigen.

Присвїтити, присвїчати, -свїчувати), *v. n.* dazu leuchten, vorleuchten.

Присвоїти, присвїювати, *v. a.* aneignen, *B.* sich eigenmachen; zueignen, usurpieren; 2) zahm machen; — ся, *У.* *s.* Освоїти ся.

Присвїюване, присвїєнє, *n.* Aneignung, *f.*; 2) Zähmung, *f.*

Присвїятити, присвїячувати, *v. a.* heiligen, weihen; widmen, dedicieren, zueignen; — ся *K.* heilig werden.

Присвїяток, -тка, *m.* kleiner Feiertag, *Ч. III.* 253.

Присєлок, -лка, *m.* kleines Dorf neben *e.* grösseren u. zu diesem geh., *Фр.* Weiler, *m.*

Присєрбити ся до когбь, sich an jmdn heften, *s.* anschmiegen, *M. II.* 141.

Присї, *pl.* *Ч. IV.* 647? дбвгї —.

Присїл, -їлу, *m.* Sendung, Botenschaft, *f.* *Кв.* 212.

Присилати, *v. a.* schicken, zusehen; — ся до когó Brautwerber senden.

І. Присилати, *v. a. s.* Присилувати.

ІІ. Присилати, (-ляти, -сялювати), *v. a.* anhängen, anheften, anbinden.

Присилка, *f.* Sendung, *f.*

Присилки, *pl. s.* Прічтки. [gen.

Присилувати, *v. a.* zwingen, nöthi-

Присинбленє, *n.* Affiliation, *f.* *Term.* [schütten.

Присипати, (-сіпувати), *v. a.* zu-

Присипка, *f.* das zum Zuschütten, Bestreuen Dienende; 2) *s.* 'Осип.

Присипкий, *a.* *ОП.* einschläfernd.

Присипляти, *v. a. s.* Присипати.

Присихати, *v. n. s.* Присохнути.

Присібник, *m. s.* Присібник.

Присів, присівок, -нку, *m.* Zusaat, *f.* beigesäetes Getreide als Theil des jährlichen Lohnes für den Wirtschaftsknecht.

Присівати, *v. a.* dazusäen.

Присідатель, *m.* *Гол.* Beisitzer. Assessor, *m.*

Присідати, *s.* Присісти.

Присідачка, *f. s.* Берегулька.

Присідка, *f.* Sitzbrett vom Spinnrocken & 2) feine gemusterte Satteldecke, (*B.*) [Zwerg, *m.*

Присідько, *m.* sehr kleiner Mensch,

Присікати ся до когó, *s.* Присіпати ся. [Sendling, *m.*

Присіл, -бла, *m.* der gesendete Bote,

Присільний, *a.* nachbarlich *Ч. I.* 119.

Присілок, -лка, *m. He. s.* Пріселок.

Присінешня, *f. C.* Vorzimmer, *n.*

Присінок, -нка, присінець, -нця, *m.* (*pl.* присінки, *d.* присінечки *Ч. IV.* 68) Vorraum, Versaal, *m.* Vorhalle, *f.*; Vorban entlang der ganzen Hütte.

Присіпати ся до когóсь jmdn anfallen u. behelligen, anschauen, hart mitnehmen; sich an jmdn heften, *Кч.* 135

Присіріти, *v. n.* etwas grau werden; *adj.* присірілий.

Присісти, (присяду, присядеш), *v. a.* — щось etw. dach halten, dass man darauf festsetzt; etw. in Besitz nehmen; — когóсь *jmdm hart zusetzen, lästig werden; drücken, zwingen; 2) *v. n.* sich niedersetzen; 3) sich niederducken; 3) — ся sich dabei, sich neben,

zu jmdm setzen: до когóсь, — на во́сі auf dem Wagen als Afterpassagier.

Присішки, *pl. K. I.* 18 *s.* Стремій, *pl.*; 2) *Ч. VII.* 393 Pfeiler der повітка, *pl. s.* Присошина. [сівати.

Присіяти, (-сію, -сіеш), *v. a. s.* При-

Приск, *m.* glühende Kohlen, *III. I.* 79.

Пріскавка, *f.* Spritzloch, *n.*

Пріскакувати, *s.* Пріскачити.

Пріскаляти, *v. a.* бчи *Pa. I.* 149 zudrücken, halb schliessen.

Пріскалок, -лка, *m.* Vorsprung e. Felsens, *m.* *Ф.*

Пріскаржити, (-аржувати), *v. a.* когó перед ким anklagen.

Пріскати, *v. n.* spritzen; sprühen (Feuer, Funken); 2) knistern; 3) schnauben.

Пріскач, *m.* Spritzfisch, *m.* (Chelmon rostratus). [(*Фр.*).

Пріскійбнути, *v. a.* einklemmen

Пріскій, *a.* hitzig, aufbrausend.

Пріскитати ся, irrend ankommen.

Пріскіком, *m.* ходити з пріскіком hüpfend.

Пріскірбен, пріскірбний, *a. M.* sehr traurig, kummervoll. [Acceleration, *f.*

Пріскірене, *n.* Beschleunigung,

Пріскірити, (-рјати), *v. a.* beschleunigen. [springen.

Пріскічити, *v. n.* hinzu, -heran-

Пріскрінок, -нка, *m.* Nebenfach in e. Kasten, *n.* Beilade, *f.* [pressen, *III.*

Пріскріпати, *v. a.* zu-drücken,

Пріскуляти, *v. a.* бчи die Augen zudrücken, um besser zu sehen, *Кл.* zukneifen. [(Brachinus).

Пріскун, *m.* Bombardierkäfer, *m.*

Пріскучити, *v. n. impers.* пріскучило ся когóсь jmdm wird ein wenig langweilig. [*v. a. s.* Присилати.

Прислати, (прішліб, прішлеш),

Присляни, *pl. s.* Писляни, *B.*

Прислівє, *n.* пріслівка. *f.* *Зах.* Sprichwort, *n.*; 2) Befehl, Auftrag, *Фр.*

Присліг, -бога, *m. s.* Присіл.

Пріслідок, -дку, *m.* Spur, *f.*

Пріслінець, -нця, *m.* прислінка, *f.* Schirmdach, *n.* -decke, *f.*; 2) Lagerstätte für den Knecht im Stall, *f.* [*Под.*

Прислінувати, *a.* kurzsichtig, *Пріслó, n. s.* Пріслó; fünf Latten (ворјни) zusammengebunden.

Прислóbлювати, *v. a.* gewählte

Worte in e. Erzählung hinzufügen, setzen, *Ст.*

Прислоніти, (-іти, -слонювати), *v. a.* anlehnen, an etw. stellen, — двіри nicht völlig zumachen, anlehnen, — ся *s.* Приперти ся, *Б.*

Прислоніти, *v. a.* in eine Mäusefalle etc. (слоніць) fangen; — пальці межі дверями einklemmen.

Прислуга, *f.* Dienstbezeugung, Gefälligkeit, *f.* Dienst, *m.*; 2) *coll.* die Dienstboten, *pl.* Bedienung, *f.*

Прислужіти, прислужувати. *Кв.* 209. прислужувати, *v. n.* кому́ dienen, aufwarten; — ся кому́ jmdm *e.* Dienst od. eine Gefälligkeit erweisen; але — einen schlechten Dienst leisten.

Прислужний, *a.* zustehend, gehörig, gebührend. [*helfer, m. C. I. 78.*]

Прислужник, *m.* Diener, Helfers-
Прислужниця, *f.* *He.* Dienerin, Dienstmagd, *f.*

Прислужність, -ости, *f.* Dienstfertigkeit; 2) Geschäftigkeit, *f.* [*Тор.*]

Прислунути ся, *s.* Присунути ся,

Прислух, *m.* *М.* II. 111 das Horchen, на — um zu horchen.

Прислухати ся, прислухувати ся, horchen, behorchen; aufmerksam an-, zuhören.

Прислубний, *a.* Ehe-, ehelich.

Присмагати, присмажити, (-ажувати), *v. a.* ein wenig peregeln, schmoren; 2) -ати, присмагнути, *v. n.* rostschwarzbraun werden (dh Hitze).

Присмак, *m.* Leckerbissen, *m.*

Присмака, *f.* *He.* Gewürz, *n.* Zubusse, *f.*

Присмаліти, (-алювати), *v. a.* ein wenig veranbrennen.

Присмачити, *v. a.* schmackhafter machen, würzen.

Присмерк, *m.* *М.* Abenddämmerung, *f.* присмерком in der A. [*нае.*]

Присмертний, *a.* *М.* dem Tode

Присмиріти, *v. n.* demüthiger, nachgiebiger, ruhiger, friedlicher werden, sich beschwichtigen.

Присмо, *pl.* присма, *n.* Saugscheibe, Haflappe, *f.* (aroliae), *В.*

Присмоктувати, *v. a.* mit der Zunge u. den Lippen schmalzen.

Присніти ся, träumen, im Traume erscheinen.

Приснітати ся, приснітати, *v. n.* *В.В.* sich mit Schimmel u. Rost bedecken.

Присновічний, *a.* ewig, der Ewigkeit angehörig. [*Andenkens.*]

Приснопамятний, *a.* † ewigen

Приснопіти, *v. a.* *Ос.* (62) IX. 101 erstarrt machen? *vgl.* Прислоніти.

Присносущий, *n.* † ewig, ewig seiend.

Приснути, *v. n.* *s.* Пирснути, prusten; — сьміхом in gellendes Gelächter ausbrechen; 2) *s.* Пайгнути, *А. Г.* 164.

Присобачити, *v. a.* §. *s.* Приписнути. [*lich — кому́.*]

Присобний, *a.* *В.* eigen, eigenthüm-

Присовітувати, *v. a.* *Ч.* II. 458 jmdm etw. anrathen.

Присогласити ко́го на що jmds Zustimmung wozu erlangen.

Присок, -ску, *m. s.* Приск. [*salzen.*]

Присоліти, (-слювати), *v. a.* zu-

Присолджувати, *v. a.* versüßen.

Присьорбати ся, *Левч.* *s.* Присєрбити ся. [*sich an etw. heften.*]

Присотати ся, *Шв.* I. 59 до чо́го

Присо́ха, *f.* *Кл.* (*Веч.* I. 320) Pfahl in e. Flusse, *m. s.* Со́ха, присо́шина.

Присохнути, *v. n.* zutrocknen.

Присохтувати, *v. a.* *Гол.* anpassen, anwenden, Anwendung machen, beziehen. [*372. jmdm etw. abmerken.*]

Присочіти, *v. a.* ertappen, *Кч.*

Присо́шина, *f.* Stütze, *f.* *Ст.*

Приспа, *f.* das an der Aussenwand der Hütte unterwärts aufgetragene grosse Gesimse zum Sitzen.

Приспанка, *f.* Beischläferin, Concubine, *f.*; 2) *s.* Покритка.

Приспати, (приспаю, приспати), *v. a.* einschlafeln, zum Schlafen einwiegen; 2) beschlafen, schwängern (*e.* Weib); — ся Beischlaf pflegen.

Приспичити, *v. a.* auf die Spitze etw. treiben, *Левч.* *s.* Прикрутати, притиснути, *Ст.*: -ило ко́мусь.

Приспів, *m.* приспівка, *f.* Zugesang, *m.* Epode, *f.* *Ч.* III. 395; begleitender Gesang, -es Lied, *Ос.* Refrain in e. Liede; 2) -ка anzügliches Couplet, *ОП.*; 3) -ка Zueignung, *f.* *Фр.*

Приспівати, приспівати, *v. n.* ankommen, anlangen; — на поміч zu Hilfe kommen; herannahen, bevorstehen;

припіло комусь jmd hat Eile, jmdm ist dringend. [mit Gesang begleiten.

Приспівувати. *v. a.* dazusingen,

Приспішати, (-яти), *v. a.* beschleunigen; 2) *s.* Притиснути.

Приспоблювати ся до чогось, sich wozu anschliessen, *Кл.* [derung, *f.*

Приспора, *f.* Beschleunigung, Föhr-

Приспорити, (-яти), *v. a.* reichlich schaffen, herbeischaffen, vermehren, *H.* 226; 2) bereit rüsten *См.*; 3) beschleunigen, fördern.

Приспорюванє, *n. ВВ.* Herbeischaffung, *f.* *s.* Приспора.

Приспособити, (-бляти), *v. a.* vorbereiten, anstellen, einrichten, zurichten; — ся до когось *He.* an jmdn anpassen, *s.* accommodieren; комусь jmdm gefällig werden.

Приспособленє, *n.* Vorbereitung, Zurichtung, *f.*; Accomodation, *f.* Einrichtungsvermögen, *n.* *Пол.*

Присавки. *pl.* Saugwurzeln, *pl. В.*

Приссати ся, (приссу, приссєш). sich ansaugen до чогось. [Schaffner.

Пристав, *m.* aufgestellter Hüter,

Пристава, *f.* Zustellung, Zufuhr, Lieferung, *f.*; 2) Aufsicht, *f.*; *Aufseher, *pl.*

Приставати, *v. n.* (до пристані) vom Schiffe: anlegen, anlanden, einlaufen; 2) Anker werfen; sich aufhalten, *АД.* I. 209; 2) ans Ermüdung stehen bleiben; 3) — до когось, до чогось beitreten, sich zugesellen; sich anschliessen, anliegen, passen, sich gut decken; *s.* Пристати.

Приставити, (-вляти), *v. a.* ansetzen, hinstellen, hinsetzen, zubauen; 2) zustellen, zuführen, liefern; 3) когось ва щось jmdn in ein Amt anstellen, bestellen, *Гл. б.* 27; 4) — ся sich ausgeben, sich das Ansehen geben, sich stellen, — бідним *P.* I. 1.

Приставка, *f.* Zusatz, *m.*; 2) *s.* Полиця 1) *У.*; 3) Art Tischgeschirr.

Приставкувати, *v. n. s.* По- ставкувати.

Приставленє, *n. s.* Пристава 1). das Aufstellen, Hinzusetzen, Zubauen.

Приставний, *a.* angelegt, angebracht, *У.* [Gefäss, *Зак.*

Приставок, -вка, *m.* Art grosses

Приставчина, *f.* Blattscheide, Tu-

te, *f.* (ochrea) *B.*

Пристай, *m.* der sich an etw. anschliesst, wozu zugesellt, beitriff; anhänglich wird; 2) *s.* Присташ.

Пристайний, *a.* sich vollkommen deckend, congruent.

Пристайність, -ости, *f.* — трикутників, Congruenz, *f.*

Пристайство, (-анство, альство), *n.* итї до когось на — in jmds Familie als Schwiegersohn eintreten.

Присталець, -ля, *m.* 3g. Freiwilliger (Krieger), *m.* [chend, *ІГ.*

Присталий, *a.* passend, entsprechend, ununterbrochen,

стеттїг, *ІГ.* [Hafen, Landungsplatz, *m.*

Пристань, *f.* *s.* Пристанище; 2)

Пристанище, *III. I.* 231; пристанє *P.* I 70. пристановище, *n.* Zufluchtstätte, *f.* -ort, *m.* Zuflucht, *f.* Wohnstätte, *f.* Obdach, *n.* Hort, *m.*; Ruhestätte, *f.*

Пристановити ся, einen Hort finden; ein Fach wählen, (*B.*).

Пристановок, -овку, -івку, *m.* Ruhe, Rast, *f.* нема емї -овку hat keine Rast, rastet nicht; 2) *s.* Пристанище. [ort, *m. ВВ.*; 2) Pause, *f. Вах.*

Пристановок, -нку, *m.* Ruheort, Stand-

Пристарати, *v. a.* щось etw. dazu besorgen, erwerben.

Пристарити, *v. n.* und — ся *Ч.* IV. 64. alt werden; *adj.* пристарілий пристарковатий, ältlich.

Пристати, (пристану, пристанеш), *v. n. s.* Приставати; 2) — до неї (на грунт) in das Haus u. Gut eines Weibes heiraten; 3) пристав до него злий дух der böse Geist hat ihn befallen; 4) — на чий віру, на чий рўку zu jmds Glauben beitreten; *b)* in wilder Ehe leben; 5) sich schicken, ziemen.

Присташ, *m.* der in das Haus u. Gut eines Weibes einheiratet, solcher Schwiegersohn.

Пристая, *m. s.* Пристай; zugelaufener Hund; 2) *s.* Присташ; 3) *f.* *Гол.*

III. 296. das Einheiraten als присташ; 4) *f.* *Цє.* die sich anschliessende, zugewanderte Schar.

Пристебнувати, *v. a.* ansteppen.

Пристеліти, (-єлювати), *v. a.* bedecken, überziehen.

Пристеречій, (-егті), пристерігати, *v. a.* когò *M.* auf jmdn ein scharfes Auge haben, jmdn spähen, beobachten, jmdm aufpassen, aufauern; 2) vorhüten, *Фр. s.* Допильнувати.

Пристигати, пристігти, (пристигну, пристигнем), *v. n.* reif werden, reifen. [ка, *Ал.* 514] reif.

Пристиглий, *a.* (*d.* пристиглюш-Пристидїти, (-иджү, идїш), *v. a.* (einwenig) beschämen. [ток.

Прістирток, -тка, *m. s.* Півстір-Пристібати, *v. a.* fest anheften; 2) leidlich zunähen.

Прістібний, *a. s.* Прістібний.

Прістібник, *m.* Werkstück zum Festhalten des вал im Webstuhl, *n.*

Прістібність, -ости, *f. ВВ.* Anstand, *m.* Schicklichkeit, *f.* gute Sitte.

Прістібний, *a.* bes. *adv.* wohlstandstehend, schicklich.

Прістібно, *adv. s.* Прістібно; 2) dringlich, pressant, не — ми ся дїе es touchirt mich sehr wenig; 3) — давати den ersten Preis im Kauf geben.

Прістінок, -нка, *m.* Thürpfosten, *m. K.*; 2) eine in die Wand eingemauerte Tafel, *Мог.?*

Прістібний, *a.* gegenwärtig, bei-seind; 2) *adv.* пристібно *Кч.* 28 *s.* Прістібно, mit Anstand, geziemend.

Прісторона, (*d.* -онка), *f.* Seitenraum, *m.*

Прісторбно, *adv. M.* partiisch.

Прістювати, *v. n.* stehen bleiben, +*M.*; пристіяти над чим *s.* Припильнувати.

Прістрасть, пристрастність, -ости, *У. f.* Leidenschaft, Leidenschaftlichkeit, *f.*

Прістрастний, *a.* leidenschaftlich.

Пристращати ся до чогось Leidenschaft für etw. haben, einer Sache leidenschaftlich ergeben sein, sich an etw. fesseln, *Кс.* 1.

Пристригати, пристрігти, *v. a.* einwenig abscheren, abschneiden.

Пристріій, -бію, *m.* Organ, *n.* Vorrichtung, *f.*

Пристріт, -іту, (*aug.* пристріт-ице), *m. Ч. I.* 134. ein böser Blick, *e. b.* Zufall; das Behexen u. die dadh erzeugte Krankheit; 2) прістріт, in vor-

aus gegebene Warnung.

Пристрітельний, *Еф.* 26. пристрітний, *a.* zum пристріт 1) geh; 2) (-тний) behext, *Зах.*

Пристріти, *Кч.* 324 пристрітати, *Фр. v. a.* bezaubern, behexen; 2) begehnen *Фр.*; 3) bei dem Behexen jmdn hindern; 4) im voraus warnen.

Пристрітник, *m.* der den пристріт 1) erzeugt: Zauberer, *m.*; 2) Wiesengeld, *n.* (*Lysimachia nummularia*).

Пристрітниця, *f.* Нехе, Zauberin, *f.* Пристріч, *m. s.* Пристріт 1).

Пристроєвий, *a.* organisch, *B.*

Пристроїти, (-бювати), *v. a.* zu bauen, daran bauen; 2) ausschmücken, ausputzen.

Пристроїти, *v. a.* fest anpassen.

Пріструнки, *pl.* die sechs feineren Darmsaiten der бандура, *Зан. I.* 345.

Приструнник, *m.* Saitenhalter, Beizug, *m. Зан. I.* 345.

Приструнчити, *v. a.* *Рух.* jmdn ad chordam nehmen, zwingen, nöthigen, jmdm zu Leibe gehen.

Приструнити ся, приструнити, *v. n.* sich mit Schorf hedecken. [len.

Пристудити, *v. a.* einwenig abküh-

Пріступ, -у, приступок, -пу, *m.* Zutritt, Zugang; 2) Angriff, Sturmangriff, *m. Кч.* 66, приступом взяти місце im Sturm erobern; умерати з людским приступком, *У.?*

Приступати, (-йти), *v. n.* hinzutreten, beitreten, antreten, до когò auf jmdn zugehen; näher kommen; — на пальці auf die Finger treten; щось приступило до него (до головї емү) etw. hat ihn angewandelt, befallen; 2) *v. a.* — щось ногою mit dem Fuss darauftreten. [selig.

Приступний, *a.* zugänglich, leut-

Приступність, -ости, *f.* Zugänglichkeit, Leutseligkeit, *f.* [dringen.

Пристяжити, *v. a. Н.* 102 zwingen.

Прістяжний, *a. s.* Бичовий.

Прісувати, *s.* Прісунути.

Прісуд, *m.* gefälltes Urtheil, Urtheilsspruch, *m. Нс.* das letzte entscheidende Wort, *К.*; 2) Gerichtsbarkeit, *f.* -спрегол, *m.* Jurisdiction, *f. К.*; 3) Schicksal, Verhängnis, *n. Ваг.*; 4) Vorurtheil, *n.* vorgefasste Meinung, *Мх.*

Присудіти, присуджувати, *v. a.* gerichtlich zuerkennen; einen Urtheilsspruch geben, verurtheilen.

Присудливий, *a.* mit Vorurtheilen.

Присудник, *m.* Gerichtsdieners, *m.* P. I. 47.

Присукати, (-сукувати), *v. a.* fein zudrehen, an Ende den Faden zuspitzen; 2) — ся до чого *s.* Причепити ся.

Присунути, *v. a.* anrücken, näher rücken, anschieben; 2) *v. n.* heranziehen.

Присурганити ся, *He.* sich herbeischleppen.

Присусідити ся, присусіджувати ся до когò als Nachbar an jmdn sich anschliessen, *C.* II. 132; in nahe Beziehungen, Verhältnisse zu jmdm treten, *II.*

Присутний, (-шний, -щний, *Зг.*) присутній, *Py. a.* gegenwärtig, anwesend, zugegen beiseiend; 2) woran theilnehmend.

Присутність, (-сучність), -ости, *f.* Gegenwart, Anwesenheit; 2) Theilnahme, *f.*

Присцїйно, *adv. s.* Присцївний.

Присцїобати, *s.* Присцїбати.

Присчитати, *v. a.* hinzurechnen, -zählen (mit Betrug).

Присюди, присядки, *pl.* Tanzweise mit gebeugten Knien, mit Niederhocken, *f.* в присядку привдарити, *Vec.* I. 320. [*m.*]

Присяга, *f.* Eid, Eidschwur, Schwur,

Присягати, присягнути, *v. n.* schwören, beschwören, den Eid, den Schwur leisten.

Присяглий, присяжний, *a.* vereidet, beeidet, geschworen; *s. a. m.* ein Geschworener; -жний der nächste Gemeindebeamte nach dem Vorstand.

Присяголомство, *n.* Ф. Eidbruch; *s.* Кривоприсяга.

Присязство, *n. s.* Присяга.

Присяй Бóгу, (-сїй Бóга), verdorbst. присягаю (-ай) Бóгу, присясту Бóже, присясто ну! *e.* § Betheuerungsformel, *H.* 131: ich schwöre bei Gott!

Притайкувати, *a. K.* heimlich, sich duckend.

Притати, притайувати, *v. a.* verbergen, verheimlichen, verhehlen, heim-

lich halten; — ся sich ducken, sich verstecken, sich stellen als ob..., sich verstellen.

Притаковити, *v. a. s.* Примістити; 2) — ся *Гол.* sich einfinden, erfolgen, sich ereignen, vorfallen; *b)* — ся до чогòсь sich woran anschliessen.

Притакувати, притакнути, *v. n.* ja sagen, beipflichten, (кому́ jmdm).

Притаманкувати, *a. K.* schwärmerisch. [*bépera* richten, lenken.

Притаманити, *v. a.* чòвно до Притаманний, *a.* angeboren, originell, *OP. s.* Питоменний *A.-Г.* 162.

Зак; 2) *s.* Присущий *Левч.* [zutanzen.

Пританцювати, *v. n.* (noch) hin-

Притаскати, *v. a.* herbeischleppen.

Притахати, (-ахнути), *v. n. s.* Потахати. [*härten*, hart werden.

Притверднути, *v. n.* sich ver-

Притвор, -бра, *m.* Vorhalle einer Kirche, *f.* Ф.

Притворити ся, (-творити ся), sich verstellen, heucheln, simulieren, — ся слабїм sich krank stellen.

Прителєпати ся, herantroteln.

Прителєковатий, *a.* § plump.

Прителїтити ся, *M.* III. 138, прителїшувати ся до когò § sich anschmiegen. [*fen*, *Гр.*

Притерєбити, *v. a.* § herbeischaf-

Притєрти, (-трї, -трєш), притєрати, *v. a.* einwenig abreiben, abnutzen (dh Abreiben).

Притєсати, (-тєшу, -тєшем), притєсувати, *v. a.* zuhauen, zuschneiden.

Притєчай, (притєку, *u.* -ечї, -ечєш), *v. n.* herbeifliessen; 2) — ся herbei-, herlaufen, mühsam sich herbeischleppen.

Притїка, *f.* Vorwurf, *m.* Ausstellung, *f.* *Зар.* -ку давати кому́ jmdm etw. aussetzen, jmdn rügen.

Притїкати, *v. n.* anstossen, до чогò woran —; berühren; 2) *s.* Приткати I; 3) притикнути кому́сь чим jmdm woraus einen Vorwurf machen.

Притїлочок, -чка, *dim.* Ч. V. 683?

Притїн, *m.* притїна, *f.* P. II. 146. Ort wo eine od. mehrere Schildwachen stehen, Posten. [zustutzen; 2) *sticheln.

Притїнати, *v. a.* zuschneiden,

Притїнка, *f.* Stichelei, *f.* *Левч.*

Притирати, *s.* Притєрти.

Притірачка, *f.* Galantholz der Schuster, *n.*

Притірити, *v. a.* §. herbeischieben, aufreiben, jagen, *ВГ.* 147.

Притірок, -рка, *m.* Art Werkstück des Schusters *Ч.* VII. 576.

Притис, *m.* §. Verführer e. Weibes, *m.*

Притиск, *m.* Druck; Nachdruck, *m.* Wucht, *f.* в притиском сказати mit Nachdruck sagen.

Притискати, притиснути, *v. a.* drücken, pressen; andrücken, aufdrücken; 2) bedrücken, zwingen.

Притіскувати, *г.* *He.* nachdrucksvoll, eindringlich, schlagend, wuchtig.

Притихати, притихнути, притихати, *v. n.* still, stiller werden; schweigen.

Притічина, (-теч-), *f.* *Н.* 243, Ereignis, Vor-, Zufall; Unfall, *m.* Begebenheit, Geschichte, *f.* Vorfall als Hindernis, *М.* II. 120. *Мі.* II. 137.

Притічка, *f.* Einsatz aus gröberer Leinwand im weiblichen Unterrock vorn am Bauche, *m.* [terung, *f.*

Притір, -ору, *m.* Geschwür, *n.* Ei-

Притірний, *a. s.* Прикий, (*Фр.*)

Притічний, *a. s.* Наручний.

I. Приткати, (-аю, -аеш), *v. a.* zu-

stopfen. [*v. a.* anweben.

II. Приткати, (притчу притчеш),

Приткий, *a.* *Зак.* s. Прудкий.

Приткяути, *v. a. s.* Притокміти.

Приткмо, *adv.* *У.* s. Притьма.

Приткість, -ости, *f.* *Ос.* (62) *V.* 32?

s. Прудкість.

Притлумити, (-мляти), *v. a.* niederdrücken, ersticken, dämpfen.

Притьма, притьмом, *adv.* plötzlich, unverzüglich; 2) nothwendig, unvermeidlich, dringend. [verdunkeln.

Притьміти, (-тмю, -тмійш), *v. a.*

Приток, -оку, *m.* Zufluss, *Ваз*; — воді *C.* Anprall des Wassers, Wellenschlag, *m*; 2) *Einfluss, *m.* Einwirkung, Beziehung, *f.*

Притока, *f.* s. Притічина; Gelegenheit, *f.* Vorwand, Scheingrund, *m*; 2) Nebenfluss, *ОБ*; 3) s. Підтоки.

Притокміти, *v. a.* unterbringen, placieren, einstecken, *Шл.*

Притолочити, (-бчувати), *v. a.* zu-

stossen, fest niederschlagen, niedertreten.

Притомен, *Кч.* 105. притомний, *a.* притомність, *f. s.* Присутний, присутність.

Притон, *m.* Hehlerei verdächtiger Leute, *f.* Tummelplatz des Gesindels, *m.* *М+Б.* 395. [denlosen Tiefe.

Притонний, *a.* nahe bei der bo-

Притоня, *f.* s. Тбня.

Притьопати ся, hieher trotteln.

Притоптати, *v. a. s.* Придбувати.

Приторочити, *v. a.* anstücken, hinzufügen.

Приточити, (-бчувати), *v. a.* herbeiwälzen, -rollen, -ziehen; bei-, hinzufügen, -geben, ansetzen, -legen; 2) *an-

führen, citieren, anziehen, *К.* [treffen.

Притрфити ся, (-фляти ся) sich

Притрбувати, *v. a.* vorladen, vorfordern. [Придержати.

Притрмати, (-ймувати), *v. a. s.*

Притриножити ся, *Фр.* mit Mühe wo ankommen (gleichsam wie e. lahmes Vieh auf nur drei Füßen). [біи 3).

Притруд, *m.* Bärenraupe, *f. s.* Під-

Притрут, *m.* schwärige Beule (abscessus traumaticus).

Притрясати, притрясті, (-трясу, -трясеш), *v. a.* zu-, bestreuen, mit e. Streu bedecken.

Притуга, *f.* sehr grosse Sehnsucht, Heimweh, *n.* *Ч.V.* 461. schwerer Gram, *М.* III. 124. серденько спбвно туга та ще гірше притуги; 2) s. Пригода *Н.* 113.

Притужити, *v. a.* dh allzugrosse Trauer u. Sehnsucht die verstorbene geliebte Person auf die Welt zurückrufen.

Притул, *Ру.См.* притулук, -лка, *Кч.* 258. *m.* притулівиско. *n. s.* Пристанище.

Притула, (*d.* -улка), *f.* etw. Zugebautes, zugebauter Heizofen zum Back od. Kochofen; 2) Ofennische, *f.*

Притулити, (-ляти, -улювати), *v. a.* zubauen; 2) an sich drücken, zärtlich umarmen; — ся до когб sich anschmiegen.

Притупен, *f.* *М+Б.* 144 *Port-éree?*

Притуплене, *n.* Abstumpfung, *f.*

Притупити, (-пляти), *v. a.* etwas stumpf machen, abstumpfen; притупити, *v. n.* stumpf werden.

Притур, -ура, *m.* Wolfsmilchraupe, *f.*

Притуха́ти, (-ту́хнути), *v. n.* einwenig verlöschen; 2) *s.* Пригхну́ти 1); пригху́хий etwas dumpfig.

Притуха́ти, (-у́шувати), *v. a.* löschen, dämpfen.

Притуха́ти, *v. a.* *Кч.* 346. niederhalten, unterdrücken; vertuschen.

Притухну́ти, *v. n.* und — ся dumpfig, stinkend werden; 2) *ліс* -у́в ся *Р. I.* 185, *щўка* десь -у́лась 186?

Притча, *f.* Begebenheit, *f.* seltsamer Zufall, Abenteuer, *n.* *C.I.* 200, *s.* Пригхна́ти; 2) weiser Spruch, *R.* Gleichnis, *n.* Allegorie, *f.*

Притчовый, *a.* *Ч. I.* 111 durch Zufall, im Traume vorgekommen.

Притю́жити, *v. a.* *Н.* 289?

Притя́г, *m.* Zug, Anstoss, *m.* Anziehung, Attraction, Fesselung, *f.* *T.*; 2) Zuggleine, *f.*

Притяга́ти, притягáти, притягну́ти, *v. a.* anziehen, zu-, herbei-, zusammenziehen, fest zuziehen, zubinden, befestigen, anschnüren; *v. n.* heranziehen.

Притяга́ч, *m.* Anzieher, *m.*

Притя́жный, *a.* zugehörig, *Зак.*

Притя́ти, (притну́, притне́ш), *s.* Притина́ти.

Приу́гловатий, *a.* subangularis.

Приу́здох, -дка, *m.* Nebenhalter, *n.*

Приукра́са, *f.* Zierde, *f.* Schmuck, *m.* Schmuckgegenstand, *m.* Ornament, *n.* *Вак.* [zieren, ausschmücken, verziern.

Приукра́сити, приукраша́ти, *v. a.*

Приукра́шене, *n.* Verzierung, Ausschmückung, *f.* [anliegend, (*дiм*).

Приу́личный, *a.* bei der Gasse,

Приу́лок, -лка, *m.* *Ф.* Gassenecke, *f.*?

Приумножа́ти, *v. a.* vermehren, *К.*

Приун́ити, *v. n.* *gr.* *Макс.* *s.* Поку́мвiти. [Verkommen, *n.* Niedergang, *m.*

Приупа́док, -дку, *m.* *Кч.* Verfall, *m.*

Приупа́сти, приупада́ти, *v. n.* *Кч.* in Verfall kommen, herunterkommen.

Приу́чене, *n.* das Abrichten, Abrichtung, *f.*

Приу́чити, приу́чувати, *v. a.* abrichten, lehren; 2) — ся dazulernen, erlernen.

Приха́мрати, *v. a.* einwenig säubern; einw. pflegen, mästen (e. Schwein).

Приха́ти, *v. n.* schnauben, schnaufen, prusten; *sbst.* прихане das Sch. & *К.*

Приха́пцем, *adv. s.* Напо́хаци. Приха́ху́лити ся, *§. Н.* 214 mit Mühe wohin keuchend ankommen.

Приха́яти, *v. a.* § säubern, einwenig aufräumen. [*f.* *Не.*

Прихва́льба, *f.* Lob, *n.* Belobung,

Прихва́лiти, (-лiти, -лювати), *v. a.* loben, anpreisen. [brüstend.

Прихва́льно, *adv.* prahlerisch, sich blind nachgeht, nachfolgt, jmds Schlepenträger ist.

Прихвостний, *a.* After-, -а тóрбóчка Drüsentasche in der Aftergehend, *Пол.* [Прита́ти ся.

Прихе́рити ся, sich ducken, *s.*

Прихил, *m.* *Ст.* прихиле, *n.* *Ч.*

III. 153. прихильність, -ости, *f.* Zuneigung, Gunst, Geneigtheit, Gewogenheit, *f.*; 2) до свого прихiля im eigenen Interesse, *Ч.*

Прихиле́ць, -ця, *Не.* прихильник, *m.* прихильний, *a.* geneigt, zugethan, gewogen.

Прихилiти, (-лiти), *v. a.* hinneigen; — ся sich neigen.

Прихили́ще, *n.* *Ч.* V. 1053. прихилок, -лку, *m.* *Левч.* Ruhe-, Zufluchtsstätte, *f.* Obdach, *n.*

Прихíд, -бду, *m.* Zugang, *m.* в прихóду am zugänglichen Ort, am Wege; 2) Ankunft, *f.* das Ankommen, *n.* *Ч.* IV. 71. *M. I.* 49; 3) Eingang, *m.*; 4) Einnahme, *f.* das Einkommen; 5) Pfarre, Pfründe, *f.* [sucht, frequentirt.

Прихíдний, *a.* ankommend; 2) beim

Прихíбiти ся, (-хiбувати ся), *комўсь* bei jmdm sich einschmeicheln, *Ф.*

Прихлю́няти, *v. a.* an- begiessen, bespritzen, -sprengen.

Прихму́рити брóви — бчи, — ся die Brauen düster zusammenziehen, finster blicken; прихмурна́ти, *v. a.* *M.* düster, dunkel machen.

Прихну́ти, *v. n.* *s.* Прихати.

Прихова́ти, *v. a.* verbergen, aufbewahren; 2) noch mehr aufziehen, pflegen, züchten; — ся *M.* III. 111 sich wohin verbergen, sich wo zurückziehen.

Прихо́вок, -бóкву, *m.* Zuzucht, *f.* Zuwachs, *m.*

Прихо́д, *m.* *s.* Прихíд.

Прихо́дiти, (-хóджу, хóдиш), *v.*

n. s. Прийти; приходит ся кому *P. I.* 24 es kommt auf jmdn, fällt jmdm zu, jmd muss (gew. mit *d.* Infinit); не приходит ся нам *P. I.* 203 es kommt uns nicht zu, ist unzukömmlich, ziemt nicht; приходити не дешево комусь nicht billig kommen, *n. b.* zu stehen kommen, — ся voorkomen.

Приходник, *m.* Pfarrer, *m.*

Приходный податок, Ertragssteuer, *f.* *Нав.* [& Pfarramt, *n.* &]

Приходский, *a.* Pfarr-, — уряд

Приходство, *n.* Wohnung des Pfarrers, *f.*

Прибжа, *s. f. a.* Vorzimmer, *n.*

Прихожанин, *m. II.* 182 (-анка), *f. s.* Парафанин.

Приходжий, приходжалый, *a.* der Ankommende, Ankömmling, Fremdling, *m.*

Прихотити ся до чого гierig u. hastig sich an etw. thun, etw. essen &]

Прихорона, *f. U.* Schutz, *m.* Dekkung, *f.* Rückhalt, *m.*

Прихоронити, *v. a.* verwalten, *U.*

Прихоть, *f. Ко.* 297 Lust, Lüsternheit, *f.* Gelüst, *n.*

Прихромити, *v. a. s.* Підхромити.

Прицаринок, -нка, *m.* Grundstück bei der Hauptflur (царина), *n.*

Прицьвітень, -тня, *m.* Deckblatt, *n.* (bractea).

Прицеркувати, *v. a.* сорбчку mit *e.* Art von Leinenstickerei versehen.

Gr. 57. [aufs Korn nehmen, *III.* I. 407.

Прицілити ся, (-лїти ся), zielen,

Прицінити ся, (-їти ся), до чогось *M. I.* 23 um den Preis von etw. fragen; 2) — ся комусь für jmdn sich werter machen, *Ф.*

Прицькб, *m. e.* Mannesname.

Прицупнути, (-упити), *v. a.* § erwischen; 2) *v. n. s.* Причикати.

Прицупуватий, *a. Нс.* (*хм.* 142) duckmäuserisch?

Прицаїти ся, sich ducken, lauschen; на когб auf jmdn lauern.

Причал, *m.* Tau, womit *e.* Fahrzeug angebunden wird, *n. Кл.*; 2) Landung, *f.* das Festbinden des Fahrzeuges am Ufer; 3) Landungsplatz, Hafen, *m.*

Причалити, *v. a.* ein Fahrzeug an das Ufer ziehen u. anbinden, ans Ufer stossen, anlanden.

Причандали, *pl. Нс.* Sachen, Siebensachen, *pl.* Zubehör, *n.* [men, *M.*

Причапати, *v. n.* trotteln ankomm-

Причарок, -рка, *n. s.* Закуска.

Причарувати, *v. a.* до себе когб an sich zaubern. [*f.* Antheil, *m.*

Причаство, *n. M. III.* 29 Theilnahme,

Причастен, -тна, *m.* Gesang während der heil. Communion gesungen, *m.*

Причастич, *n.* das heil. Abendmal, (& Communion, *f.*; 2) die heil. Hostie;

3) Participium, Mittelwort, *n.*

Причастний, *a.* theilnehmend, Antheil habend.

Причастник, *m.* Communicant, *m.*

Причащати, *v. a.* die heil. Communion ertheilen; — ся *d. h.* Comm. empfangen; *b)* причастити ся чогось *Ф.* von etw. theilhaftig werden. [den.

Причезнути, *v. n.* einwenig schwin-

Причекати, *v. n. s.* Перечекати.

Причекнути, *v. n.* *Мог. s.* Причикнути.

Причена, приченда, *Кух. m. f.* der (die) sich anheftet an jmdn, zudringlicher Mensch dessen man nicht los werden kann.

Приченіти, (-пїяти), *v. a.* anheften, anhäkeln; — ся sich — — *s.* anklammern, — до когб *s.* Чипати ся когб.

Причепка, *f.* Anhängsel, *n.*

Причепливий, причепний, *a.* zudringlich, händelsüchtig, impertinent, frech, *Нс.* [ken, aufputzen, *III.* II. 145.

Причепурити, *v. a.* § ausschmücken.

Причесагги, (-чешу, -чешеш), *v. a.* zukämmen. [309. *III.* I. 253.

Причет, -ету, *m.* Gefolge, *n. Кв.*

Причикнути, *v. n.* sich niederdrücken, niederhocken.

Причин, причиник, причыняник, причыник, причыний, причыняний дуб, *m.* Beize, Lohbeize, Asch-, Lohbeizer, — прикадок Beizkuße, *f.*

Причина, (*d.* -їнка), *f.* Ursache, *f.* Grund, *m.*; 2) *s.* Притичина *III.* I. 58. *III.* I. 269; 3) Epilepsie; *f.* причынна *Кн. Пр.* VIII. 796 Schlagfluss, *m.*; 4) Zauber, *m. III.* I. 22.; 5) *s.* Спобіб.

Причыненна, у комусь worin schuldig, woran schuld, *R.*; 2) der Mitschuldige.

Причинити, причыняти, *v. a.* zumachen, anlehnen, (двері); zuthun, zu-

geben, zusetzen; 2) — скіри в дуб, в волу́ beizen, in die Beize legen, lohen, äschern; 3) — ся за ким sich für jmdn verwenden; б) — ся до когось zu etw. beitragen, mitwirken.

Причинний, *a.* dem etw. angehan worden ist, symptomatisch, ver-, bezaubert, behext, III. I. 18. 19. *f.*; 2) *s.* Причинен 2). [зок Causalnexus, *m.* Фр.]

Причиновий, *a.* ursächlich, — зв'язний
Причинівість, -ости, *f.* Causalität, *f.* Гам. [Zusatz, *m.*

Причінок, -нку, *m.* Zugabe, *f.*

Причіслити, (-слити), *v. a.* dazu zählen, *d.* rechnen.

Причітане, *n.* das Hersagen, Recitieren einer Zauberformel. [*pl.* *B.*

Причітки, *pl.* Klammerwurzeln,

Причівки, *pl.* Unkraut, *n.*

Причівок, *Гол.* I. 56. причілок, *m. s.* Причілок.

Причіле, *n.* Vorderkopf, *m. s.* Тімя.

Причілківий, причільний, *a.* vom причілок, am Vorgiebel, gegen den Giebel hin, von der kürzeren Seite (*e.* Hauses &); -а стіна́ die Nebenseite (Nebenwand) *e.* Hauses.

Причіпити, & *s.* Причепити & Причіпність, -ости, *f.* Adhäsion; сила -ости Adhäsionskraft, *f.* Пол.

Причіпнути, *v. n. s.* Причипнути.

Причіпок, -пка, *m.* М. *s.* Причепка.

Причісувати, *v. a. s.* Причесати.

Причка, *f. s.* Зачіпка, *Gr.* 26; 2) *s.* Причта.

Прички, *adv.* і я не — ich ziehe mich nicht zurück, mache mit, II.

Причмилити, (-літи), *v. a.* betäuben, Ф. [der Wurzel des Schnabels.

Причоловий, *a.* an der Stirn, an

Причілок, -олку, *m.* Giebel, Vordergiebel, *m.* kleinere Dachseite etc.

Причомкнутити, *v. n. B. s.* Причипнути.

Причіскати, *v. a.* einwenig käm- men, striegeln, sanft streicheln, (*B.*)

Причітувати, *v. a.* Г. *B.* Пр. III. 35 bestimmen. [*m.* Ereignis, *n.*

Причта, *f. II. n.* 8. Zufall, Unfall,

Причувати ся, щось -вас ся man glaubt etw. zu hören; 2) sich verhö- ren, nicht recht hören.

Причуд, *m. s.* Прібчуд.

Причуда, *f.* Hallucination, *f.* 2) *pl.* Grillen, Launen, wunderliche Einfälle *s.* Прімха. [мен, *Кл.* (vom Trug).

Причудити ся, scheinen, vorkom- мен

Причудливий, *a.* sonderbar, wun- derlich. [d. Eule].

Причуйка, *f.* У. Ohrbüschel, *m.* (bei

Причулок, -лку, *m.* причуте, *n.* Vorgefühl, *n.* Instinct, *m.*

Причути ся, *s.* Причувати ся.

Пришагати, *v. n.* ankommen, *Кл.*

Пришанувати, *v. a.* einwenig schonen; 2) gastlich ehren.

Пришва, (*d.* прішвека), *f.* Oberleder des Schuhwerkes, *n.* Vorschuh, *m.*

Пришеліпувати, (-ліпуватий, Ч. II. 623) *a.* verrückt, närrisch, trottelhaft. [IX], *m.* Ankömmling, *m.*

Пришелець, -льця, (*шенець* *Wgr.*

Пришептувати, *v. a.* dazu flü- stern, murmeln.

Пришибати, пришібнути, *v. a. e.* starken Schlag jmdm geben, stark stossen, treffen, beschädigen; unterdrücken, niederschlagen; — ся до когось jmdn befallen; -бну́в ся нечистий до когось jmd leidet an Fallsucht.

Пришивати, пришити, *v. a.* an- nähern, * — кому́сь квіткі́ jmdm etw. zum Spott anbinden. [Männerhemd.

Пришивка, *f.* kleiner Kragen im

Пришій-кобіллі-фіст, von etw. ganz Unpassendem, Unnötigem.

Пришійна, *adv.* nothwendig.

Пришка, *f.* Schnalle, Spange, *f. s.* Пряжка. [-pregeln.

Пришкарити, *v. a.* anbrennen,

Пришки, до —, *adv.* Ч. III. 425 bis auf den letzten Brocken.

Пришкідити, *v. n.* собі sich schaden, etw. verschulden. [лець, *См.*

Пришлець, -ельця, *m. s.* Прише-

Пришлий, *a.* Ч. III. 28 *s.* Будучий.

Пришлість, -ости, *f.* М. III. 126. *s.* Будучина.

Пришилити, (-літи, -ілювати), *v. a.* an-, zu-, einheften, -stecken.

Пришійлянка, *f.* Spange an der хімля, *f.* [herbei-, heraneilen.

Пришпитити, *v. n.* § *Гол.* III. 243

Пришпінкувати, *v. a.* zuschnallen, У.

Пришрубувати, *v. a.* anschrauben.

Приштукувати, *v. a.* anstücken.
 Прищ, (*d.* пріщик), *m.* Brandblase, *f.*
 Прищати, *v. n.* *Фр.* s. Пріскати.
 Прищєбати, *v. a.* das Vieh hüten.
 Прищєпа, *f. s.* Прищєпа; 2) s. Щєпа.
 Прищєпати, (-плати), *v. a.* anpfropfen; einimpfen.

Прищибнути, *v. a. s.* Прискибнути.
 Прищикнути, *v. a.* zudrücken.
 Прищитати, *v. a.* hinzurechnen.
 Прищити ся, Brandblasen werfen, mit Schwären sich bedecken.

Прищипати, *s.* Прищєпати.
 Прищипка, *f.* Flickfleck, Seitenfleck an e. Stiefel, *m.* [schwärzig.

Прищєпати, *a.* mit Brandblasen.
 Прищєфлити, прищєфрити, *v. a.* ein wenig zuschliessen, zumachen, — бчи mit den Augen blinzeln; — уха *P. I* 99 vom Pferde: die Ohren nach hinten andrücken; 2) — ся sich anschmiegen.

Приют, *m. s.* Пристанище; 2) Kinderbewahranstalt, *f.*; 3) Findelhaus, *n. Под.*

Приютний, *a.* *Зг.* gastlich, freundlich, traut.

Приыва, *f.* Anwesenheit, Gegenwart, *f.* das Beisein, *n.*; 2) trügerische Erscheinung, Hallucination, *f. ВВ.*; Gebilde, *n. См.*

Приывати, (-влати), *v. a.* (eine Zunahme) aufweisen; — чо́го з. В. мо-локá mehr, viel geben.

Приязнь, *f.* Freundschaft, *f.*

Приязний, *f.* freundlich, leutselig.

Приязнувати, *v. n.* freundlich vorgehen.

Приятель, (-тіль), *m.* Freund, *m.*

Приятелька, *f.* Freundin, *f.*

Приятельский, *a.* freundschaftlich, Freundes.

Приятельство, приятство, *K. n.* Freundschaft, *f.*; 2) *coll.* die Freunde, *pl. Ч. I.* 221. [пристанище.

Приятилице, *n. Ф.* s. Приют 1),

Прияти, *v. a. s.* Сприяти. [lieb, *K.*

Приятний, *a. Рч.* 235 angenehm,

Приятність, -ости, *f.* приятство, *n. М.* Annehmlichkeit, *f.* Vergnügen, *n.*

Приятч, *m. s.* Приятель, Gönner, Förderer, *m. s.* Прияти.

Прі, *pl. КУ.* s. Вітрило 2).

Прібен, *На.* прібний, *a.* (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прібівок, -вкы, *m. Нг.* 8. s. Проба.

Прігра, *f. К.* s. Перєгра.

Прізвикувати, *v. a.* (*Ф.*) mit Schimpfnamen beleidigen.

Прізвище, *n. s.* Прозвище.

Прізнати, *v. a. Фр.* s. Провідати, дізнати ся.

Прізра, *f. М. II.* 181 s. Прізра.

Прік, *g.* прікы, *m. Rest, m. В.*

Прілобкий, *a.* mit kranken Augen *Ч. VII.* 577. [brochener Damm &

Прірва, *f.* Durchbruchthal, *n.* durch-

Прісь, *f. Шж.* I. 33 Art гаївка, *s.* Пріся II.

Прісище, прісвиско, пріско, *n.* Hirsefeld, Feld wo Hirse angebaut war.

Пріска, *f. s.* Просянка; 2) *s. d.* vor.

Прісний, *a.* ungesäuert, -е тісто; 2) heutig, jetzt lebend *ТР.* 39; 3) *adv.* прісно, *Гол.* stets, immer. [rtem Teig.

Пріснійк, *m.* Kuchen aus ungesäu-

Прість, *g.* прісті, *f.* tiefer Abgrund, bodenlose Tiefe, *Wgr.* 15. s. Пріпасть

Verderben, *n. V.*

Прісцє, *n. dim.* s. Прісо.

I. Пріся, Пріська, *f. s.* Фрбська.

II. Пріся, *f. Пр.* IX. 217 Art Früh-

lingsspiel. [2) gar werden; faulen.

Пріти, (прію, прієш), *v. n.* schwitzen;

Пріч, прічки, *adv.* s. Проч.

Прічка, *f.* das Fortgehen aus unerklärlichem Grunde; міті на прічки den Gatten verlassen; 2) Geliebte, Braut, *f. W. Рус. ди.* 19: любá —

Прішень, -шня, прішнийк, *m. s.* Почанок, (*В.*) s. Прашнийк.

Прішень, -ени, *f. s.* Прісторонь.

Пріяний, *a. Гол.* III. 393 Art Farbe des Rindvieh.

Про, I. *praep.* mit dem *Accusat.* bez. dasjenige weswegen, wodurch, in Betreff dessen etw. geschieht: wegen, halben, durch; für, um, zu; von, über, nach: про голод wegen des Hungers, змарнів на лічку про тебе deinet halben, durch dich; про мене, про мою часть *He.* meinewegen, *n. m.* не стáne ich bin hierin nicht hinderlich, про все мені байдуже mir ist an allem nichts gelegen; прб-бiр! про ббжу ласку, *Зар.* um Gotteswillen! про що? weshalb, warum? *Пом.* III. 43. про-тє, про-тбє deswegen; —, про тогб dessenungeach-

тет, trotzdem; про мене für mich *K.* (*Пр.* III. 67) нема в мене грошей про вас *M.* III. 25 habe kein Geld für euch, про неділю für den Sonntag, одяга п. н. Sonntagskleid; про незабудь, про пам'ять zum Andenken; про когб, про що питати, казати, оповідати, співати, памятаги, забути, über, nach jmdm fragen, von — etc. *Mi.* IV. 437. *Oz.* 180. II) in *Zusammensetzungen* als Präfix bez. про а) die Bewegung dh e. Gegenstand in einer Richtung; б) die Dauer e. Handlung während e. bestimmten Zeit; в) die Bewegung aus e. Gegenstände heraus, von demselben weg, an einem Gegenstände hin, vorüber u. über denselben hinaus; д) das Hervorbrechen aus dem Inneren e. Gegenstandes; е) den Verlust einer Sache dh e. Handlung; ф) es bildet perfectiva Verba, die bald den Anfang, bald die Vollendung bezeichnen; г) bez. die Deminution. Bdtg: durch-, über-, vorbei-, be-, aus, heraus-, ver- *Mi.* IV. 234—236. II. 364. 362. Beisp. s. unten an entspr. Stellen: (Про- s. Пере-, s. Пра-).

Проба, *f.* Probe, *f.* Versuch, *m.* III. II. 21. на пробу versuchshalber, *A.Д.* I. 242.

Пробавити, (-в'яти), *v. a.* час die Zeit vertreiben, tödten, *Ст.*; — ся чимбсь, *Кн.* womit sich aufhalten, auskommen, sich durchhelfen.

Пробайлунок, -нку, *m.* §s. Байлунок.

Пробатурити ся, *s.* Продружати ся.

Пробачити, *v. a.* s. В'бачити.

Пробиванки, *pl.* s. П'бит.

Пробивати, пробити, (прібію, прібіеш), *v. a.* durchschlagen, -stossen, -bohren, -stechen.

Пробивач, *m.* Durchschlag, *m.* Locheisen, *n.* (д. Schmiedes zum Löschermachen). [beansprechen, (*Фр.*).

Пробилувати, *v. a.* щось etw.

Пробіна, *f.* Nbf. des Ч'ремош б.

Пробирати, пробрати, (-б'р'у, -б'р'еш), *v. a.* когб jmdn durchdringen, jmdn an den Leib rücken, *Ст.*; — ся sich durchdrängen, durchdringen, sich durchschleichen, durchwischen, *Кв.* 193.

Пробитакка, *m.* *Кв.* 436s. Позбитакка.

Пробі! *int.* s. Про I, про-бі!

Пробій, -бою, *m.* Durchschlag, Durchbruch, z. B. Wasserfall, *m.* (B.); 2) Dolch, *m.* Ф.

Пробійна, *f.* Nbf. des Ч'ремош б.

Пробка, *f.* Pröbchen, Muster, *n.*

Проблаговістити, *v. a.* vorherverkünden, *Кн.*

Проблиск, *m.* *КВ.* das Erglänzen.

Проблискувати, *v. n.* проблицати ся, er durchglänzen.

Проблукати *v. a.* durchirren, *Кв.* 135.

Пробний, *a.* eine Probe unternehmend, prüfend, *T.*; empirisch; — брусок Probirstein, Prüfstein, *m.* *К.* [chen.

Пробовкнути, *v. a.* dampf ausspre-

Пробовець, -біяця, *m.* *dim.* s. Пробій 1). [befahren.

Пробійний, *a.* -а допра stark

Пробості, (прободу, прободеш), *v. a.* (mit d. Hörnern) durchstossen, durchbohren.

Пробраз, *m.* B. Sinnbild, Symbol, *n.*

Пробрати, *s.* Пробирати.

Пробрехати ся, sich selbst im Lügen fangen; ein Wort aus Unvorsichtigkeit sagen, sich verschnappen.

Проброїти, *v. a.* einen Unfug machen, viel Schlimmes anrichten.

Пробу, *int.* *M.* II. 137 s. Пр'бі.

Пробувалиско, *n.* *Пар.* Wohnstätte, *f.* Aufenthaltsort, *m.* [Verweilen.

Пробуванє, *n.* Aufenthalt, *m.* das I. Пробувати, (-буваю, -буваєш),

v. n. sich aufhalten, verweilen; — ся чимбсь sich womit durchhelfen, wovon leben, fristen, womit Vorlieb nehmen.

II. Пробувати, (пробую, пробуєш), *v. a.* probieren, prüfen; versuchen; — когбсь р'оауму jmdn versuchen, jmds Verstand auf die Probe stellen.

Пробуд, пробудок, -дку, *К.* пробудженє, *n.* Erwachen, Aufwachen; Erwecken, *n.*

Пробудити, (-джати), *v. a.* erwecken; — ся auf-, erwachen.

Пробунок, -нку, *m.* s. Спробунок; 2) Erfahrung, *f.* *Pa.* I. 373.

Пробуракувати, *v. n.* als бурлак leben, sein Dasein kümmerlich fristen; — вік nie heiraten. [Пробувати I.

Пробути, (пробуду, -будеш), *v. n.* s.

Пробуток, -тку, *m.* Existenz, *f.* *pl.* пробутки, Ф. das Leben, Zusammenleben.

Провадити, *v. a.* führen, leiten, herleiten; * кому́ jmdm rügen.

Провал, *m.* проваль, провала, *f.* провалє, *n.* провалина, *f.* Kluft, *f.* Abgrund; Erdfall, *m. y* — thalab, hinab.

Провалистий, *a.* abschüssig, mit Klüften.

Провалити, провалювати, *v. a.* einschlagen, -hauen; — голову́ кому́ jmdm den Schädel einschlagen; 2) — ся hineinstürzen, einfallen, einbrechen; б) verschollen sein III. I. 319.

Провезти, *v. a. s.* Перевезти; einwenig jmdm fahren. [*v. a.* durchstechen.

Провередити, (-вереджу, -єдиш),

Проверечити ся, перевіргнути ся. КУ. II. 71. Ф. с. Прокінуги ся.

Провернути ся, sich Rath schaffen, sich zurechtfinden.

Проверстати, (-аю, -аєш), *v. a.* (den Weg) zurücklegen. [rebratala).

Провертъ, *f.* Lochmuschel, *f.* (Те-Провертати ся, gymnastische Übungen machen, (Фр.).

Провертити, *pl.* Gymnastik, *f.* (Фр.).

Провертити, провєрчувати, *v. a.* durchbohren, (mit d. Bohrer etc.).

Проверюхати ся, sich herumwälzen. [lingstage, *Пом.* III. 119.

Провєсна, *f.* Др. с. die ersten Früh-

Провєсти, (провєду, провєдєш), *v. a.* (über etw. hin) führen, geleiten, begleiten; — моля́тву кому́ vorbeten; 2) anführen, hinhalten, bei der Nase herumführen, hinters Licht führen, betrügen, verführen, verleiten, *K. Kn. Пє.*; 3) — ся sich aufschieben, verschoben werden, ausbleiben, warten lassen.

Провєстати ся, sich herumtreiben, herumstreifen. [sehung, *f.*

Провид, *m.* Фр. провидіне, *n.* Vor-

Прови́да, *f.* Т. s. Привид.

Провидити, (-виджу, -видиш), *v. n.* sein Gesicht wieder bekommen, jmdm öffnen sich die Augen; 2) *v. a.* vorhersehen.

Провидля́висть, -ости, *f.* М. II 155 das Durchschauen, Scharfblick, *m.*

Провидніти ся, etwas hell, licht werden; 2) durchsichtig, durchscheinend werden, Т. [merung, *f.*

Провидно, *n. K.* Zwiellicht, *n.* Däm-Провина, провинність, -ости,

См. f. Verschuldung, Schuld, *f.* das Verschulden; Vergehen, Verbrechen, *n. Kn.*

Провинен, Ч. V. 168, провинний, *a.* schuldig.

Провинити, *v. n.* und — ся etw. verschulden, schuldig werden, e. Schuld auf sich laden.

Провинник, *m.* der Schuldige.

Провиноватити ся, (-ва́чу, -ва́тиш), *Лєвч.* s. Провинити.

Провів, -іву, *m.* Пар. s. Продув.

Провівати, (-аю, -аєш), *v. a.* durchwehen.

Провід, -оду, *m.* Führung, Leitung, *f.* Vorsitz, *m.* — да́ти mit gutem Beispiel vorangehen; 2) feierliches Geleite,

-er Zug, Procession, *f.* *vgl.* Проводи.

Провідати, провідувати, *v. a.* erfahren, in E fahrung bringen, sich erkundigen, Kunde bekommen; 2) — корó

s. Навісїти 1), навідувати ся до корó *Кє.* 107. [schaft, Erkundigung, *f.*

Провіди, провідки, *pl. K.* Kund-

Провідний, *a.* leitend, Anleitung gebend; 2) -а неділя s. Проводи 2).

Провідник, (*d.* -ичок, -иченько), *m.* Führer, Wegweiser; 2) Urheber;

3) Conductor; Leiter, -теплоті Wärmeleiter, *m.* Пол. [serin, *f.*

Провідниця, *f.* Führerin, Wegwei-

Провізія, *f.* Provision, *f.* Proviant, *n.* С. I. 261; 2) Vergütung der Mühe u. Auslagen, *f.*; 3) Procent, *n.* Rabatt,

m. als Provision, *adj.* провізний Provision-, Zins-

Провізор, *m.* Obmann der Kirchenbruderschaft, Besorger der Kirche; 2) Provisor in d. Apotheke, *m.*

Провину́ти, *v. a. s.* Провівати.

Провінция, *f.* Provinz, *f. adj.* -циональний Provinz-

Провінциялка, *f.* *He.* Frau aus der Provinz, vom Lande.

Провірити, (-я́ти, -увати), *v. a.* untersuchen, prüfen, controlieren.

Провірка, *f.* провірене, *n.* Prüfung, Controle, *f.* ВВ.

Провітер, -тру, *m.* Под. провітренє, *n.* das Durchlüften, Lüftung, Ventilation, *f.*

Провітри́ти, (-увати), *v. a.* durchlüften, in freie Luft bringen, ventilieren; — ся ins Freie ausgehen, ВГ. 139.

Провітре, *n.* Luftzug, *m.*

Провіщати, *v. a.* vorher verkündigen, *v.* sagen, *II*. [ревіяти.

Провіяти, *v. a. s.* Провівати; пе-

Провід, *m.* Провід, *y* — повісти когó, *Кн. Пр.* VIII. 95? провіда, *f.* у -ду *Макс.* als Führung, als Geleit.

Проводар, (-дир), провждай, *m. s.* Провідник.

Проводжайка, *f. U. s.* Провідниця

Проводи, *pl.* Ueberführung, *f.*; 2) der erste Sonntag nach Ostern.

Провідність, -ости, *f.* — теплá Wärmeleitung, *f.* Под.

Провідни, *pl.* Geleit, *n.* Begleitung, *f.* — піти beim Abschied zum Geleit trinken, *Мор.* [jmds Anführer sein.

Провідирити, *v. n.* комусь, *Кл.*

Провідирство, *n.* Führerschaft, -rolle, *f.* [ник 1).

Провідитель, *m. Пол.* s. Провід-

Провідительність, -ости, *f.* Wärmeleitungsfähigkeit, *f.* Пол.

Провідити, провждати, *v. a. s.* Повести. [strahl, *m. Пол.*

Провідич, *m.* Radius vector, Leit-

Провідничка, *f. Ч.* IV. 708 Wachskerze beim Leichenbegängnisse den Verstorbenen auf den Friedhof geleitend.

Провідця, *m. Кл.* s. Провідник.

Провожане, *n. s.* Провідни.

Провожатий, *s. a. m. s.* Провідник 1). [тель. III. II. 22, *m.* Verkünder, *m.*

Провозвісник, *К.* провозвісті-

Провозіти, *s.* Провести.

Проволічй, (-ічй, -ічеш), проволікати, *v. a.* durchziehen, dh etw. ziehen, schleppen; 2) in die Länge ziehen, ver-, aufschieben, verzögern; — ся sich lange ziehen, verschoben werden. [wird.

Проволічний, *a.* was verschoben

Проволок, -ока, *m.* Canal, Leiter, *m. В.*

Проволока, *f.* проволікане, *n. Пар.* Verzug, *m.* Verzögerung, Verschiebung, *f.*

Проволокіта, *m. s.* Волокіта, *Н.* 43.

Проволістий, *a.* Пол. ductil: biegsam, dehnbar, zähe.

Проволічити, *v. a. s.* Проволічй.

Провонати ся чимбсь, *Кч.* 290 wonach riechen, stinken.

Проворний, *a.* проворніа, *m. Н.* 128 flink, behend, gewandt, verschlagen.

Проворот, -оту, *m.* Fertigkeit, Routine, *f.*

Провороте, *n.* Lücke, *f.*

Провулок, (*d.* -фулок), *m. Левч.* s. Первулок.

Провчіти, *v. a.* jmdm eine Lehre geben, züchtigen; abrichten, riffeln.

Провінуги, провіти, *Ф. v. n.* verwelken.

Прогайка, *f.* das Zögern, Aufschub, *m.*

Прогайливий, *a.* zeitvergeudend, *B.*

Прогайльовина, (-гальов-), *f.* Левч. s. Прогаль; 2) Schlitze im Kleid, *f.*

Прогайнувати, *v. a.* vergeuden, verschwenden. *

Прогати, *v. a.* aufräumen, Platz machen, — ліс & auslichten; einen freien, lichten Raum machen.

Прогаль, *Ф.* прогалина, (*d.* -инка), *f.* lichter, freier Platz; Waldlichtung, Waldblösse, Lücke; heitere Stelle am Himmel, *Пом.* III. 27.

Прогальювати ся, stellenweise am Himmel sich aufheitern, aufklären, wann die Wolken auseinanderreten.

Прогань, *f. s.* Прогаль, простогін.

Проганяти, *v. a. s.* Прогвати.

Прогарувати, *v. n. s.* Прогоріти.

Прогарчати, *v. a. s.* Гарчати.

Прогаявати, *v. a. s.* Прогати.

Прогаяти, *v. a. s.* Прогайнувати; 2) ся zu lange wo verweilen, säumen, *Кч.* 82.

Прогварити, *v. a.* Luts. 154 s. Промовити.

Прогибати, *У.* прогібнути, (-гінуги), *v. n.* schwinden, zerrinnen.

Прогін, -ону, *m.* das Treiben (des Viehes); Betrieb, *m. Мс.* 364. Durchtrieb, *m.* Durchtriebstelle des Viehes, (*B.*) Weg zum Treiben; Engpass, *m.*; 2) Vertreibung, *f. ВВ.*; 3) s. Пригін *Ч.* V. 1190.

Прогіркий, *a.* bitter, ranzig geworden. [мовити.

Проглаголати, *v. a.* † *К.* s. Про-

Прогледіти ся, übersehen, verpassen.

Проглібина, *f.* Vertiefung, *f. Вах.*

Проглинути, *v. a.* verschlucken, verschlingen. [gen.

Проглотити ся, sich durchdrän-

Проглуб, *m.* grössere Tiefe.

Прогляд, *m.* Гол. *гр.* 27 s. Перегляд, *Левч.*

Проглядати, проглянути, *v. a. s.* Переглядати; 2) *v. n.* herauschauen.

Прогнане, *n.* das Vertreiben; — часу Zeitvertreib, *m.* Фр. [bannte, *ОБ.*
Прогнанець, -анця, *m.* der Ver-
Прогнати, (прожéну, прожéнеш),
v. a. fort-, wegjagen, vertreiben.

Прогнивати, прогнити, *v. n.*
durchfaulen. [nen, erbittern, aufbringen.

Прогнівйти, (-вляти), *v. a.* erzür-
Прогній, -ою, *n.* guter lang dau-
ernder Mist; alter Dünger; 2) Lache
vom faulen Wasser, *f.*; 3) с. 'Онар
Ос. (61) V. 51. [дүнгтер Acker.

Прогно́ско, *n.* im Vorjahre ge-
Прогно́ти, (-оювати), *v. a.* mit
Urath anfüllen, verfaulen lassen.

Прогно́я, *f.* eitrige, schwärige Stelle
am Leibe, (*Фр.*). [Договир.

Прогово́р, -ору, *m.* Ч. II. 673 *s.*
Проговори́ти ся, zu viel spre-
chen u. dadh merken lassen, *H.* 224;
2) sich versprechen, *s.* verreden.

Проголода́ти ся, recht hungrig
werden. [treibung, *f.* Зг. В.

Прого́нь, *f.* das Austreiben, Ver-
Прого́ни, *pl.* Geld für Postferde,
n. С. I. 92. *Пом.* III. 43.

Прого́нитель, *m.* Vertreiber, Ver-
scheucher, *m.* Пу.

Прого́йти, *v. a.* с. Прогнати; —
по чарці herabgurgeln, *Мор.*

Прого́нич, *m.* beim Fensterladen
der dgehende Stab zum Schliessen, *A-G.*
166; 2) Ventil, *n.*

Прого́рїти, *v. n.* durch-, verbrennen.

Прого́родїти, *v. a.* durchbohren,
-stossen, -stecken. [selig dhleben.

Прого́рювати, *v. n.* М. III. 110 мүй-
Прого́стювати, *v. n.* М. als Gast
verweilen. [Verlust, *m.*

Прого́ра, *f.* *H.* 247 das Verspielen,

Прого́равати, програти, *v. a.* ver-
spielen, — ся в карти *A-G.* 155 im
Kartenspiel verlieren.

Прого́ребати, прогребети́, *v. a.*
einwenig weggraben, -fegen, -scharren.

Прого́ремити, *v. n.* ver-, ausdonnern.

Прого́ризане, *n.* das Aetzen, *Пол.*

Прого́ризати, прогрізати, *v. a.* с.
Перегрізати.

Прого́рих, *m.* *Ме.* (*Пр* II. 545) Lücke, *f.*

Прого́ришене, *n.* Sünde, *f.* К.

Прого́ришити, *v. n.* und — ся сүй-
дigen; fallen (*v.* Mädchen) *КС.* (82) II. 427.

Малоруско-німецкий Словар.

Прого́радити, *v. a.* (einwenig)
aus-, durchscharren, -harken. [dröhnen.

Прого́ржотати, *v. a.* ver-, durch-

Прого́ргнати, (-гнїти), *v. a.* aus-
stammeln *С.* II. 44. [dröhnen.

Прого́удїти, *v. n.* verhallen, ver-

Прого́ул, *m.* *Под.* Müsiggang, *m.*

Прого́улька, *f.* Spaziergang, *m.* Lust-
wandeln, *n.* Lustfahrt, *f.* Ausflug, *m.*

Прого́ульний, *a.* — день an dem
der Arbeiter nicht arbeitet.

Прого́лювати ся, sich ausheitern
(am Himmel). [Прогоулька, *См.*

Прогоуля́не, *n.* прогулянка, *f.* с.

Прогоуля́ти, *v. a.* durchbringen,
verthun, verschwenden, verprassen; 2)

— ся spazieren gehen, eine Lustfahrt
machen.

Прого́ути, (прогу́сти), *v. n.* praeter.
прогу́ло, *III.* I. 145 durchrauschen;
verhallen, auslauten.

Прого́увити, *v. a.* *H.* 121 § dhs
Vergaffen etw. verlieren; — ся sich
vergaffen.

Прого́увати, (продаю́, продаеш),
v. a. verkaufen, veräußern, absetzen.

Прого́увець, -вця́, *m.* *H.* 185 Ver-
käufer, *m.* [Пом. III. 45.

Продо́ж, прода́жа, *f.* Verkauf, *m.*

Продо́жний, *a.* verkäuflich, feil,
zum Verkauf, käuflich; bestechlich; -а

ціна́ Verkaufspreis, *m.*

Продо́жність, -ости, *f.* Verkäu-
flichkeit; Bestechlichkeit, *f.*

Продо́ан, *m.* *V.* der scheinbar, sym-
bolisch Verkaufte (von anderen Eltern
angenommene Sohn); dessen Nachkom-

men: Прода́нївскї діти.

Продо́ати, (продаю́, продаеш, од.
-асї, продасть), *s.* Продавати.

Продо́ержати, (-дєржу́, -дєржиш),
v. a. zurück-, aufbehalten, *s.* Передєр-

жати, *Л.* 114; — ся, sich erhalten, dauern.

Продо́ерти, (дєрати), *s.* Передєрти &.

Продо́ешевити, *v. a.* zu wohlfeil
etw. weggeben, *Ки.*

Продо́звонїти, (-о́нювати), *v. a.*
durchläuten; * verlauten lassen.

Продо́двляти, *v. a.* — о́чи sich
müde sehen, das Gesicht anstrengen, *Гуш.*

Продо́дво, *n.* grosses Wunder, *К.*

Продо́имати, *v. a.* с. Про́дувати, *См.*

Продирати, *s.* Продерти.
 Продих, *m.* *s.* Продох. [fristen.
 Продихати, *v. n.* *Фр.* das Leben
 Продихки, *pl.* Luftlöcher, *pl.*
 Продів, *m.* *s.* Протір.
 Продівувати, *v. n.* — vik als Jung-
 frau (unvermält) verleben, *III.* I. 328.
 Проділ, -олу, *m.* Thal, *n.*
 Проділ, -ілу, *m.* проділь, -іли, *f.*
He. Theilung der Scheitelhaare, *f.* Haarscheitel, *m.* *Ч.* VII. 422; 2) Scheidewand, *f.*
 Проділати, *v. a.* durchmachen, durchschlagen. [реділати.
 Проділяти, (-яти), *v. a. s.* Пепродір, *m. s.* Протір.
 Продіравити, *v. a.* durchlöchern.
 Продіти, *v. a.* verthun, verprassen.
 Продіяти, *v. a.* durchthun, -machen: дріу в стіні &. [С. I. 244.
 Продляти, *v. a. gr. s.* Продовжити,
 Продовбати, (-обвувати), *v. a.* durchstochern, -meisseln, -höhlen, -klauben. [(e. Werkes).
 Продовжатель, *m.* Fortsetzer, *m.*
 Продовжати, (-яти), *v. a.* verlängern; 2) fortsetzen.
 Продовженє, *n.* продовжка, *f.* Verlängerung; 2) Fortsetzung, *f.*; 3) Fortpflanzung, *f.* (теплоті), *Пол.*
 Продожджати, *v. a.* vom Regen: durchnässen.
 Продолінка, *f.* kleine Vertiefung, *У.*
 Продолюб, *m. s.* Гряділь.
 Продражнити, *v. a.* — чимось когò jmdm einen Bei-, Spitznamen geben, *He.* [Передрімати.
 Продрімати, *v. n.* und — ся *s.*
 Продрбнути, продроті. (дрожу, -дрожіш), *v. n.* durchfrieren u. daher zittern.
 Продрухати, *v. a.* jmdn aus dem Schlafe rütteln; — ся aufwachen.
 Продрухніти, *v. n.* mürbe u. morderig werden.
 Продув, *m.* вітру das Wehen des Windes; Luftzug, *m.* Lüftung, *f.*
 Продувати, продути, (-дую, -дуєш), *v. a.* durchwehen, -blasen; 2) rein wegblasen (den Staub von d. Stuhl beim Empfang e. werten Gastes); — сліді чийсь, за ким jmds Fusstapfen in Ehren (rein) halten.
 Продужати ся, *Ч.* III. 423 ge-

nesen, aufkommen, *s.* Подужати.
 Продуктивний, *a.* productiv, *s.* Плідний.
 Продукувати, *v. a.* producirieren
 Продох, *m.* *Фр.* продуха, *f.* *Гл.* 78 Luftloch, Loch, *n.* Oeffnung; 2) Ventilation, Transpiration; freie Luft.
 Продуховина, *f.* *He.* Oeffnung, *f.* Durchlass, *m. s. d.* vor. [dringend.
 Промчистий, *a.* — вітер durch-
 Прожара, *m. s.* Прожора.
 Рожерати, (-єрти, -ирати), *v. a.* auffressen, verschlingen.
 Рожерка, *f.* Paris quadrifolia.
 Рожерність, -ости, *f.* Gefrässigkeit, *f.* *K.*
 Роживати, *s.* Прожити. [brennen.
 Рожигати, прожечі, *v. a.* durch-
 Рожир, *f.* Alles Gefrässige.
 Рожирок, -рку, *m.* на вдін — auf einmal zu essen, (*Фр.*).
 Рожитє, *m.* Leben, *n.* Lebenslauf, *m.* *K.* I. 196; 2) Unterhalt, Lebensunterhalt, *m.* *M.* II. 164.
 Рожити, *v. n.* leben, verleben; 2) sein Leben zubringen, wohnen, sich aufhalten.
 Рожиток, -тку, *m. s.* Прожитє; ruhiges, glückliches Leben; 2) Lebensweise, *f.* *B.*
 Рожитом, *adv.* heftig, ungestüm, blindlings, ohne Bedacht; 2) per Vausch und Bogen, *B.*
 Рожора, *m.* Vielfrass, Nimmersatt, *m.*
 Рожорливий, *a.* *He. s.* Пажерливий. [gerei, *f.*
 Рожорство, *n.* *K.* Völlerei, Schwel-
 Рожра, *f. s.* Прожора, рожир.
 Проз, *праер.* 1) *s.* Про: проз тогò deshalb; 2) *s.* Пò при, vorbei an, *He.* (*Хм.* 49) *b)* Чєрєс, *Mi.* IV. 438—440. *Oz.* 180.
 Прозаїчний, *a.* prosaisch; прозаїст, *m.* Prosaiker, *m.*
 Прозакласти ся, wetten, *Ст.*
 Прозьба, *f.* Bitte, *f.* Bitigesuch, Ansuchen, Ersuchen, *n.*
 Прозирати ся, über das Siebheit machen zu etwas die Zeit verpassen, es unterlassen. [2) Beinamen, *m.*
 Прозване, (аніє), *n.* Name, *Ст.*;
 Прозвати, (-звѣ, -звєш), *v. a.* benennen; einen Beinamen geben; 2) прозивати, einen Ekel-, Spottna-

men geben, schimpfen.

Прозвище, *n.* Beiname, Zuname; 2) Spitz, Spottname, *m.* [(62) II. 57.

Прозвѣдник, *m.* Verführer, *m.* Ос.

Прозирати, прозирнути, *v. a.* durchblicken, -schauen, scharf sehen; 2) *v. n.* с. Прозірти, lichte Augenblicke haben, III. I. 177. *b*) durchscheinen. [geuden.

Прозирати, *v. a.* durchgähnen, ver-

Прозір, -бру, *m.* Licht, *n.* на — ans Tageslicht; до прозору стоїти (при писаню etc) gutes Licht haben; *b*) Perspective, *f*; 2) *d.* прозірок Guckloch, *n*; 3) Aussicht, *f. T*; 4) Durchsichtigkeit, *f*; 5) Durchsicht, Durchschau, Controle, *f*; 6) Spiegel, *m*; 7) das Vorhersehen, Erschauen, *n.* Intuition.

Прозірка, *f.* Perspectivschnecke, *f.* (Solarium perspectivum) Пол.; 2) — окнівка Fensterfalter, *m.* (Thyris fenestrina), *B.*

Прозірливий, *a.* vorsehend, scharfsehend, vorsichtig, fürsorglich.

Прозірливість, -ости, *f.* Vorsicht, Vorsorge, *f. K.* [Прозірливий.

Прозірний, *a.* durchsichtig; 2) *s.*

Прозірник, *m.* с. Діробій.

Прозірність, -ости, *f.* Durchsichtigkeit, *f*; 2) Deutlichkeit, Präcision; 3) Vorsicht, Umsicht, Klugheit, *f.*

Прозір, *m.* Зап. с. Прозір 1. *b*); глибокий — Hintergrund, *m.*

Прозорий, прозористий, *a.* durchsichtig, klar; *adv.* прозоро mit scharfem, durchdringendem Blick.

Прозорливець, -вця, *m.* der Vorsichtige, Kluge, III. II. 245.

Прозорний, *a. K.* II. 53. с. Прозірний; -а труба, Fernrohr, *n. Me.* 432.

Прозорність, -ости, *f. s.* Прозірність. [тіг; durchscheinend.

Прозорчастий, *a. He.* durchsichtig.

Прозоряти, *v. a. s.* Прозирати 1) *Kn.*

Прозрачний, *a.* прозračність, *f. Пол. s.* Прозірний 1), прозірність 1).

Прозрачок, -чка, *m.* Vitrina pelucida. [стий.

Прозрастий, *a. B. s.* Прозорчастий.

Прозряє, *n.* Wiedererlangung des Gesichtes, *f*; Gesicht, *n. K.*

Прозіти, (прозрю, прозріш), прозрівати, *v. n.* sein Gesicht wieder erlangen, wieder sehend werden, III. I. 351.

Прозябати, *v. n.* keimen, wachsen,

hervorsprossen, III. II. 161.

Прозябѣць, -бѣя, *m.* Samen-, Keimlappen, *m.* (cotyledo), *B.*

Прозябнути, *v. n. s.* Перезябнути.

Пройда, Ч. II. 656. пройди́сьвіт, *m.* der sich viel in der Welt umhergetrieben hat, durchgetriebener Schuft; Landstreicher, *m.* [cherei, Abgefemtheit. *f.*

Пройди́сьвітство, *n.* Landstreifer.

Пройдѣха, *m. He.* ein Hergelaufener.

Пройма́вий, *B.* проимчивий, проймаючий, *a. s.* Провмчистий; durchgreifend.

Пройма́ти, пройма́ти, *v. a.* durchgreifen, durchdringen, — ду́шу das Innere ergreifen; treffen, schmerzlich berühren.

Пройти́, *v. a. s.* Перейти́, проходитьи, hindurchgehen; 2) *v. n.* und — ся verübergehen, II. с. Минути́ ся 1).

Проїда́ти, *v. a. s.* Проїсти.

Проїзд, -їзду, *m.* Durchfahrt, *f.* Durchzug, *m.* проїздом II. С. 167 im Verbefahren, im Durchzug.

Проїзди́ти, проїзди́ти, *v. a.* durchfahren, durchreisen, -reiten; vorbeifahren; *adj.* проїздячий, III. I. 147. durchfahrend, durchreisend. [weg, *m.*

Проїздний, *a.* Fahr-, -а добра Fahr-

Проїкати, (проїк-), *v. a.* herausstammeln.

Проїсний, *a.* Левч. gefrässig.

Проїсть, *f. Га.* II. 56. Vielfrass, Nimmersatt, *m.*

Проїсти, (проїм, проїш, проїсть, *v. a.* alles verzehren; 2) durchfressen, -nagen, -ätzen; 3) — ся sich durchfressen, nagend durchdringen; *b*) — ся zum Ekel essen, widerlich werden.

Проїти, (проїю, проїш, проїть), *v. a.* unter dem Deckel in e. Topf kochen, (*B.*), schmären (—ся); 2) verderben.

Проїхати, (проїду, проїдем), *s.* Проїздити.

Проїк, *m.* Левч. с. Пожійток. [II. 175.

Прокажѣний, *a.* aussätzig, III.

Прока́за, *f.* Aussatz, *m.* (lepra); 2) Kammlattwespe, *f.* (Laphyrus) *B. Пол.* III. 13. [sagen.

Проказа́ти, (-азувати), *v. a.* vor-

Прока́зи, *pl. Ко.* 85. 153. muthwillige Streiche, *m.* Stückchen. [halten.

Прокалаву́рити, *v. n.* Wache

Прокаратаѣи, *v. a.* — *vik elend* durchleben.

Прокáт, *m. gr. Kn.* Leihen, Mieten, *n.*

Прокварасáти, *v. a.* — *дúшу* sich erfrischen, *M+B.*

Проквасáти, *v. a.* durchsäuern; 2) *erquicken, *P. II. 24.*

Прокидáти, прокíнути, *v. a.* von Zeit zu Zeit werfen, *Мог.*; 2) *s.* Прикидáти 2), 3); 3) aufräumen (dh das Werfen auf die Seiten); 4) — *ся* (зи сну) aus dem Schlafe auffahren, erwachen; б) — *ся* hie u. da aufkommen, -tauchen.

Прокипáти, (-пíти), *v. n.* durchsieden, -kochen.

Прокисáти, прокíснути, *v. n.* versauern, sauer werden; gerinnen.

Прокíлньий, *a. Me. 148.* frei, *Зах.?*

Прокíп, -бпа, u. -пня, *m. Procopius.*

Прокладáти, проклáсти, (кладá, -кладéш), *v. a.* hin-, durchlegen, dazwischenlegen, durchschliessen; — *дорóгу* einen Weg bahnen, durchführen, machen, *s. Проложáти. [satz, m. У.*

Проклáди, *pl.* Aufschläge, *pl. Ве-*

Проклáдинецъ, -ница, *m.* der den Reck mit проклáди trägt: Soldat, *m.*

Прокипáти, *v. a.* verfluchen, verwünschen.

Прокипáч, *m.* Verflucher, *m. Пар.*

Прокипá, -бпу, *m. s.* Прокипáте.

Прокипáвувати ся, sich durchbrechen, -picken; zum Durchbruch kommen. [-hacken.

Прокипáвати, *v. a.* durchpicken,

Прокипáтв, *n.* Fluch, *m.* Verwünschung, Verfluchung, *f.* [кипáти.

Прокипáти, прокипáсти, *v. a. s.* Про-

Прокипáтий, прокипáтньий, прокипáтýщий, *a.* verflucht, verwünscht, vermaledeit, verdammt; ruchlos.

Прокипáтний, *a.* der arg flucht.

Прокипáтница, *f. m. Еф. 23* der (die) Verfluchte.

Прокипáтнути, *v. a.* verschlucken.

Прокипáти, прокипáвати, *v. a.* durchstechen; — *ся*: зúби vom Durchbrechen der Zähne.

Прокипáтáти, (-бчувати), *v. a.* тось в сббi, *Эг.* in Wallung etw. in seinem Inneren aussprechen. [Покипáче.

Прокипáче, *n. gew. pl. gen.* -чат, *s.*

Прокипáти, (-бпувати), *v. a.* ein-

wenig durchgraben.

Прокипáти, *v. n.* von Rauch durchdrungen werden; *ptc.* прокипáчений eingeräuchert, mit Russ bedeckt.

Прокипáт, *m. s. Кóрм.*

Прокипáти, (-мáти), *v. v.* ernähren, uuterhalten; — *ся* sich —.

Прокипáти ся, hinrollen, sich hinwälzen. [Diebstahls schuldig machen.

Прокипáсти ся, *Кв. См.* sich *v.*

Прокипáчáти, *v. a.* durchschreien, zu Ende schreien, *III. I. 190.*

Прокипáтáти ся на щось worauf erpicht sein.

Прокипáкати, (-куковáти), *v. n.* den Schrei „kuku!“ hören lassen.

Прокипáти ся, *II. 113.* schlechten Kauf machen, zu theuer kaufen.

Прокипáвати, *v. a.* mit Huren verludern, *Гол. I. 222.*

Прокипáти, (-зрувати), *v. a.* durchrauchen; — *грбшi* dhs Tabakrauchen verthun. [durchbeissen.

Прокипáти, (-зшувати), *v. a.*

Прокипáз, *m. Ко. 226 gr.* listiger, ver-

Прокипáти, (-лáжу, -лáвиш), *v. n.* durchkriechen, -gehen.

Прокипáжати, *v. n.* eine Zeit lang liegen; dhs lange Müssigliegen etw. verwirken. [Vögel], *Ков.*

Прокипáт, *m.* Durchflug, Strich *m.* (der

Прокипáтáрий, *m. He. Proletarier, m.*

Прокипáтáти, (-лечу, -летíш), *v. n.* durch-, vorüber-fliegen, -fliessen, -gehen, verstreichen.

Прокипáт, *m.* Strom, *m.* — *крóви* Blutvergiessen, *n.*; прокипáтом *У.* über-

Прокипáт, *m.* Durchfluss, überlaufend, überflutend, im Ueberfluss, im Uebermass; 2) — *мóрский Meerenge, f. Canal, Sund, m.*

Прокипáвати, *v. a.* aus-, weggiesen, vergiessen; 2) — *ся* überlaufen *s. Переливáти ся. [Прокипáтáти.*

Прокипáтáти, прокипáтáти, *v. a. s.*

Прокипáт, *m.* Durchlass, *m.* Loch, *n.*

Прокипáтáти, (-áзувати, -áзнáти), *v. a.* durchlecken.

Прокипáвина, *f. He.* Eisfläche von unten dh das Wasser dünn gespült.

Прокипáт, *m.* Schlund, Schlundkopf, *m.* Rachenhöhle, *f.* [sbst. прокипáкане.

Прокипáтáти, *v. a. s.* Прокипáтáти;

Проліскувати ся, hindurchschimmern, -schillern, -glänzen; проліскало hat durchblitzt, *Пар.* [Проливати.

Проліти, (пролію, проліеш), *v. a. s.*

Проліг, -ога, *m.* Bergthal, *n.* ГШ.

Пролізти, (пролізу, пролізеш), *s.* Пролазіти.

Пролісе, *m.* Ч. I. 308. 468. *s.* Праліс.

Проліска, *f.* Anemone, Hepatica triloba; 2) Mercurialis annua, *Вол. Пот.* III. 96.

Пролісок, -ску, *m.* Waldlichtung, *J. C.* II. 118. [Пролет.

Пролітане, (*d.* -анечко), *n.* Не. *s.*

Пролітати, *v. n.* *s.* Пролетіти; 2) von Zeit zu Zeit schüt herabfallen (снїг). [Sommer, Frühsummer, *m.* ВВ.

Проліток, -тку, *m.* Anfang des

Пролічїти ся, sich verrechnen, *Зг.*

Проложити, *v. a. s.* Прокладати; — пісю *K. I.* 80, — гўторку *Kч.* 381 componieren, dichten.

Пролом, *m.* Durchbruch; Riss, Einschnitt, *m.* Bresche, Vertiefung, *f.* У; 2) *s.* Провал; 3) Bruchfläche, *f.*; 3) на — blindlings, über Stock u. Stein.

Проломати, (-їти, -ломлювати). *v. a.* durchbrechen; — ся durchfallen, durchbrechen (dh das Eis &). [Mineral]

Проломїна, *f.* В. Bruch, *m.* (in d.

Проломний, *a.* Т. durchbrechlich.

Пролуб, *m.* *s.* Проруб, Oeffnung, *f.* У; 2) Eiswuhne, *f.* (В.).

Пролуп, *m.* Blätterdurchgang, *m.* *Пол. adj.* пролупний, zu prolup geh.

Пролупати, (-їти), *v. a.* durchschalen, -spalten. [erstrecken, *Под.*

Пролїгати, *v. n.* sich lagern, *s.*

Пролїти, *v. a. s.* Проливати; проляв ся дощ, es fiel e. heftiger Regen.

Промавліти *s.* Промовити.

Промагати, *v. n.* (на щось etw.) vermögen, im Stande sein, Kraft wozu haben, mit seiner Kraft ausreichen; in Kraft bleiben, *Зг.*

Промакати, *v. n. s.* Промокнути.

Промантачити, *v. a.* durchfeilschen, -schachern.

Проматар *m.* Ч. IV. 201?

Промах, *m.* промаха, *f.* Н. 266 *gr.* Fehlschlag, Fehler, *m.* -ху не дати, *Кч.* nicht leicht irren; той не — *P.* I. 99 der lässt sich nicht so leicht anführen.

Промахну́ти ся, irren, fehlschlagen. [(v. Lehen) *C.* II. 198.

Промаїти ся, hin u. her wandeln
Промаїчити, *v. a.* durchschwärmen; 2) elend durchleben.

Промежина, *f.* Scharte, Lücke, *f.*; 2) Grenzstrich, *m.* В.

Промеж, *adv.* *s.* Проміж.

Промежний, *a.* *Пол.* Zwischen-, — полюс Zwischenpol, *m.*

Промежник, *m.* Acker-Spark, *m.* (Spergula arg.). [*s.* Проміви́стий.

Променїстий, *a.* М. II. 147. *См.*

Променїти, *v. n.* М. III. 37. strahlen.

Промережати, *v. a.* durch-, austicken, -nähen, (III. I. 246 *v.* Verseschreiben). [durchfrieren.

Промерзати, промерзнути, *v. n.*

Промести, (-мєту́, -мєгєш), *v. a.* wegfegen, rein kehren.

Промєтати, промєчї (-мєчу, -мєчеш), *v. a.* durchwerfen, vorbeiwerfen.

Промєшканє, *n.* das Wohnen.

Промивальний, *a.* Wäsche-, Wasch.

Промивати *v. a.* waschen; ausspülen.

Промивка, *f.* Waschung, *f.* das Abwaschen, *Пол.* [кати.

Промигїчити, *v. n.* Фр. *s.* Мугї-

Промигну́ти, *v. n.* М. II. 150 schnell vorübergehen, -fliehen.

Промїкати, *v. a.* durchraufen; 2) — ся sich hindurchmachen; Spuren merken lassen; *s.* Промкнүти ся.

Проминати, проминүти, *v. n.* vergehen, verlaufen, verstreichen; 2) *v. a.* когó *s.* Минүти; 3) — ся в ким *s.* Розминүти ся.

Промисл, *m.* Vorsehung, Fürsorge, *f.*; 2) Anschlag, *m.* Vorhaben, *n.* Зг.; 3)

Kunstfleiss, Gewerbefleiss, *m.*; 4) Industrie, *f.* Fach, Gewerbe, *n.*

Промисливий, *a.* У. umsichtig, erfinderisch, klug. [Gott), *m.*

Промислїтель, *m.* Fürsorger (v.

Промисловий, *a.* industriell, Gewerbe- [strialismus, *m.*

Промисловїсть, -ости, *f.* Indu-

Промїснїсть, -ости, *f.* Фр. Findigkeit, Umsicht, *f.* [Промивати.

Промїти, (-мїю, -мїеш), *v. a. s.*

Промїто, *n.* ungesetzlicher Zuschlag zum Zoll od. Maut, *K. I.* 57. *Зан.* I.

296; 2) Strafgebühr für Schmutzgelei, *f. Пот.* III. 43.

Промічка, *f.* offene Stelle zwischen den Zähnen; Lücke, *f.* [treibende.

Промішлєнник, *m.* der Gewerbe-Прочишльний, *a.* КУ. s. Промісливий.

Промішляти, *v. n.* sorgen, fürsorgen; 2) — чим ein Gewerbe treiben.

Промівник, *m.* Besprecher; Zauberer, *m.*

Проміж, проміждо, *праер.* mit d. *Accus.* u. *Genit.* unter, zwischen, s. Мєжи *Мі.* IV. 412. 544.

Проміжка, *f.* Intervall, *n.*

Проміжній, *a.* vermögend, kräftig, der im Stande ist etw. zu thun.

Промінь, *g.* -ія, u. -ени. (*d.* промінєць), *m.* Strahl; 2) — рікй Flussarm, *m.* (B.).

Проміна, *f.* Aufgeld, Agio, *n.*

Промінїстий, *У.* (-нястїй, *He.*) промінний, *B. Фр. a.* strahlend, mit lichten Streifen, Strahl-, im Lichtstrahl, glänzend. [-i грóші Schiedemünze, *f.*

Промінний, *a.* zu проміна geh.,

Промінтувати, (-товувати), *v. a.* s. Промантати.

Проміняти, (-мінювати), *v. a.* щось на щось tauschen, ver-, eintauschen; 2) — грóші wechseln.

Промінята окружквата, *Spur-ге, f.* (*Holosteum umbellatum*).

Промір, -іру, *m.* Durchmesser, *m.*

Промірити, (-рїти, -рїувати), *v. a.* messen, durchmessen.

Промітати, *v. a. s.* Промєсти.

Проміти, *pl.* Nordlicht, *n.*

Промітний, *a.* rührig, geschickt, energisch, thatkräftig.

Промішкание, *n. Me.* 354 das Zusammenleben, -wohnen.

Промкнїти, *v. a. s.* Промчати; гóлоє проміє ся *Ф.* durchdrang, durchhallte.

Промова, *f.* Anrede, Rede, *f.*; 2) Besprechung, *f.* Zauberspruch, *m.*

Промовець, -вця, *m. He.* Sprecher, Fürbitter, Fürsprecher, *m.*

Промовити, промовляти, *v. a.* anheben zu sprechen, Werte herausbringen, das Stillschweigen brechen; — до когó zu jmdm sprechen, jmdm

anreden; — за ким fürsprechen, Fürsprache thun; — за чим dafür sprechen; 2) — ся sich (im Reden) versprechen, etw. Unnóthiges aussagen, *III. I.* 380.

Промовка, *f. Лев.* Pronuntiation, *f.* Accent, *m.*

Промовчати, (-мовчувати), *v. a.* verschweigen; verschwiegen sein, zu der Zeit schweigen. [thun.

Промова, *f.* das Vermögen etw. zu Промогорїчити, *v. a.* beim могорїч den Kaufschilling verzehren.

Промогтї ся, промогчї ся, (-могчї ся) sich überanstrengen; sich verheben. [мова, *f.* Wohlhabenheit, *f.*

Проможність, -ости, *f. s.* Промомокнути, *v. n.* gurchgenásst werden.

Промол, *m. Под.* s. Млїво.

Проморїя, *f. Ос.* (61) VI. 17. Epidemie, Pest, *f. Мі.* II. 71.

Проморозити, (морóжувати), *v. a.* durchfrieren lassen.

Промочити, (-очувати), *v. a.* durchnässen, befeuchten, benetzen.

Промувати ся, sich aufrichten *См.* (*Каз.* 85).

Промулати, (-їлювати), *v. a.* durch, -auswaschen, ausspülen (*v.* Regenwasser).

Промчати, (-мчї, -шчїш), *v. a.* schnell forttragen; — ся vorüberreiten.

Пронєсти, (-нєсї, -нєсїш), *v. a.* durchtragen, -bringen; 2) — когó jmd übergehen *Кв.* 276; 3) пронєсло когóсь jmd bekam Diarrhöe; 4) — ся sich verbreiten, durchheilen: пронєсла ся чїтка ein Gerücht verbreitete sich; ніч -ла ся die Nacht verstrich, *Ч V.* 69.

Пронїдїти, *v. n. Ко.* 17 vergeblich verweilen; elend fristen. [*Гн.* 14.

Пронїзий, *a.* niedriger gelegen, Пронїзити, (-нїжу, -нїзиш), пронїзати *v. a.* durchbohren *См.*; 2) durchsticken. [stechend, *He.*

Пронїзувати, *a.* durchbohend, Пронїк, *m.* Pore, *f.* Lóchlein, *n.*

Пронїканє *n.* Durchdringung, *f. Пол.*

Пронїкательний, *a. Пол.* ergreifend, fein, zart.

Пронїкати, пронїкнїти, *v. a. У.* durchdringen; durchsickern; 2) *erforschen, ergründen.

Проникли́вий, *a.* durchdringend, durchlassend.

Пронима́ти, *v. a. s.* Пройма́е.

Прони́ря, *m. f. s.* Пронóза.

Пронишпóрити, *v. a.* durchschnüfeln, schnorpern, *III.*

Пронóза, *m. f. II. R.* пронóзливий, *K.* пронóзувати, *a.* pffiffig, zu dringlich, vorwitzig, naseweis, verschmitzt, verschlagen. [den Thieres).

Пронóра, *f.* Höhle, *f.* Loch, *n.* (e. wil-

Пронóс, *m. gr.* Durchfall, *m.* Diarrhöe, *f.*

Пронóса, *f.* Зг. (*Meta.* (65) 272 273) Tragweite, Bedeutung, *f.*

Проноси́ти, (-ношу, -вóсиш), *v. a. s.* Пронести; проношена одéжа abgetragen, abgenutzt, *Фр.*

Пронóсне, *s. a. n.* Purgirmittel, Abführungsmittel, *n.*

Прóнурець, -рця, *m. s.* Нур, нурець.

Пронурі́ти ся, untertauchen, (*B.*).

Прони́хати, *v. a. s.* Перени́хати 1), eine feine Nase haben, den Braten riechen.

Проня́ти, *v. a. s.* Пройма́ти.

Пробóраз, *m.* Vorbild, Prototyp, *n.*

Пробóразі́ти, (-ажáти), *v. a.* verbilden, *Тор.* [Kleidung versehen, *MIII.*

Проді́вати, *v. a.* bekleiden, mit

Пропáд, *m. Cm. s.* Загін I. Fall, *m. Пр.* VIII. 325.

Пропáдати, *v. n.* verloren gehen, zu grunde gehen, umkommen; — за ким, за чим (з любóви, в тугі) vor Liebe od. Sehnsucht nach jmdm schwinden, fast vergehen. [denlos, *Фр.*

Пропáдистий, *a.* abschüssig, bo-

Пропáдний, *a. s.* Пропáщий; keiner Hoffnung Raum gehend.

Пропáдок, -дку, *m.* Verfall (beim Garantieren), *m.* під -áдком unter Verlust, haftend.

Пропáду́щий, *a.* vergänglich, *K.*

Пропáжа, *f.* Verlust, Schaden, *m.*

Препалі́ти, (-áлювати), *s.* Протопі́ти. [мята́ти ся.

Пропамя́тати ся, *Иг.* 56. *s.* Опа-

Пропáмятник, *m.* Ков. Gedenkbuch, *n.* Denkschrift, *f.*

Пропáрити, *v. a.* durchbrühen, báhen; 2) * -reitschen, -prügeln.

Пропáсний, *a.* (-стн-), verderbend, vertilgend, *Py;* 2) fieberhaft, *M.* III. 91.

Пропáсниця, *f.* Fieber, Wechsel- fieber, *n.*

Пропáсть, *f.* Abgrund, *m.* bodenlose Tiefe; 2) * ungeheure Menge, eine Unzahl.

Пропáсти, *v. n. s.* Пропáдати 1).

Пропáстливий, *BB.* пропáстний, *a.* voll von Abgründen; abschüssig, jäh, schwindelnd tief; -а до́рога Weg der Abgründe, Irrweg, Weg des Verderbens.

Пропáхати, *v. a.* mit e. Geruch anfüllen; пропáхті́ти, *v. n. Cm.* чим: дýмом durchgeräuchert werden.

Пропáщий, *a.* verloren; 2) verderblich, *Py;* на пропáще, на пропáле йті́ & ins sichere Verderben, auf sicheren Verlust.

Пропечі́й, пропéкати, *v. a.* durchbacken; пропéкло ся ему́ сим рáзом diesmal ist er mit heiler Haut davongekommen.

Пропивáти, прои́ти, (прію́, пріеш), *v. a.* vertrinken, versaufen; 2) den прои́й ausführen: до когó щось.

Пропи́й-воля́, *indecl. m. Bein.* des чума́к, welcher sein Ochsen gespannt versauft, *III. II.* 248.

Пропи́йці, *pl. R.* 119 *s.* Пропи́йці.

Пропи́ляка, *m. Ч. V.* 1013. *s.* Пропи́яка? [zum Schönschreiben.

Пропи́сь, *f.* Aufschrift; 2) Vorschrift

Пропи́сáти, пропису́вати, *v. a. e.* Aufschrift geben; verschreiben; 2) beschreiben *Лр. c.* 114. [buchstabe.

Пропи́сний, *a.* -а б́ква Anfangs-

Пропи́танє, *n. Пр.* II. 269 † Ernährung, Kost, *f.* Unterhalt, *m.*

Пропи́тáти, пропíтувати, *v. a. Кв.* ernähren, Unterhalt verschaffen; — ся sich — — *КУ.*

Пропи́ти, *s.* Пропивáти; — ся Alles versaufen, sich arm saufen.

Пропи́хати, *v. a.* durchstossen; — ся sich durchdrängen.

Пропи́хáч, *m.* womit man etw. hindurchstößt, -dringt; Art Spiel *Ч. III.* 97.

Пропи́яка, *m.* Säufer, Trunkenbold, *m.*

Пропи́й, -б́ю, *m.* der Act des Zutrinkens u. damit der Darbringung von Geld (od. Vieh &) für die Braut seitens der Hochzeitgäste, *Нав.* (*Пр.* III. 327); 2) *s.* Пропи́яка *Ч. V.* 582.

Пропійний, *a.* zum пропій, zum Gastgelage geh. *Ф.*

Пропійці, *pl.* Hochzeitgäste, welche den пропій 1) ausführen.

Пропір, -бра, *m.* Мак. *s.* Прапбр.

Проплákати, (-плáчу, -плáч-ти), *v. n. s.* Переплákати. [vorbeigehen.

Проплéнати ся, *Фр.* irrend durch-

Проплítати, проплéсти, *s.* Переплéсти. [stückweise ausspielen.

Проплýти, (-плýю, -плýюш), *v. a.*

Пропнýти, *s.* Пропнýти.

Прóповідь, -ди, (*d.* проповідка, *He.*) Predigt, Kanzelrede, *f.*

Проповіданє, *n.* das Predigen.

Проповідáти, проповідувати, *v. a.* predigen, verkündigen; lehren.

Проповідáч, *m.* Ваг. *s. d.* folg; Verbreiter einer Lehre, Propagator.

Проповідник, *m.* Prediger, Kanzelredner, Lehrer, *m. adj.* проповідничий, Prediger-, Kanzel-, *T.* [Kanzel, *f.*

Проповідниця, *f.* Predigerin, *K.; 2)*

Прополóти, прополóвати, *v. a.* einwenig durchjäten. [nen, aufschlitzen.

Пропорóти, *v. a.* einwenig auftren-

Пропочýти, *v. n.* gut ausruhen; *adj.* пропочáлий грунт der ausgeruht hat.

Пропудити, (-пуджу, -пудити), *v. a. s.* Прогнáти. [stene Kluft.

Пропу́клина, *f.* Spalte, *f.* gebor-

Пропу́кнути, (-пукáти), *v. n.* und — ся aufplatzen, bersten, aufgehen (*болáк*).

Прóпуск, про́пущ, -у, *m.* Durchlass, Raum zum Durchgang, *Kч.* 64; Einlass, Zugang, *m;* 2) Lücke, *f. K.*

Пропу́скáти, пропу́стити, (-пу́щу, -пу́стити), *v. a.* durchlassen, durch-, vorbeigehen lassen; einlassen; 2) aus-, weglassen; ein Loch, eine Lücke machen (— дírку *P. I.* 62); verabsäumen, verpassen, *Левч.; 3)* erlassen, verzeihen, vergeben. [sparrens, *f.*

Пропу́стниця, *f.* Hälfte des Dach-

Пропу́тчик, *m.* У. Bahnbrecher, Initiator, *m.* [schlitzen, -stochern.

Пропу́чати, (-у́чувати), *v. a.* auf-

Пропнýти, (пропнý, пропнéш), *v. a.* kreuzigen.

Проразýти, (-разý, -разýш), *v. a. Фр.* durchschlagen; *s.* Переразáти; 2) -ýло ко́сьь jmd bekam Diarrhöe.

Проразлýвий, *a.* durchdringend,

erschütternd, *Фр.*

Прóрва, *f.* — грóшей etc. eine Unmasse, *e.* Wust, *vgl.* Прірва.

Прорвáти, (прірву, у. прорвý), проривáти, durchreissen; hie u. da ausreissen, aufräumen, schüter machen (*e.* Pflanzung); — ся herausbrechen, hervordringen, -strömen, *III. I.* 351: прорвé св слово як вода.

Прорекáти, проречý, (-рекý, речéш), *v. a.* verkünden; 2) mit Lob erwähnen. [слово) beredt, *K.*

Прорéчистий, *a.* (-на красне Прорéчистість, -ости, *f.* Beredsamkeit, *f.* [halt, *m. Фр.*

Прóрив, *m.* Unterbrechung, *f.* Ein- Прóривка, *f.* (— бураків &) das Behacken, *s.* Сáпанє.

Прорýти, (-рýю, -рýюш), *v. a.* durch-, hindurchwühlen. [schüter machen.

Прорідáти, (-ріджý, -рідýш), *v. n.*

Прорі́з, -ізу, прорі́зень, -зя, *Мор. m.* Durchschnitt, *m.* Schlitze, *f.*

Прорі́зати, прорі́зувати, *a. a.* durchschneiden; aufschlitzen. [pula).

Прорі́зка, *f.* Saatzünster, *m.* (Сос-

Прорі́к, -óку, *m. Ф. s.* Прорóчество. Прорі́х, *m.* (*лїхи с.* 53) Fehltritt, -griff, *m.* Vergehen, *n.*

Проробýти, *v. a.* — сýлу ausarbeiten, die Kraft dh Arbeit verlieren, *Фр.; 2)* die Arbeit vollbringen.

Прорóк, *m.* Prophet, *m.*

Пророкувáти, *s.* Прорóчити.

Проронýти, *v. a.* — слово fallen lassen, aussprechen. [Aufwachsen.

Прорóст, -ту, *m. K.* das Sprossen, Прорóстáти, прорóстý, *v. a.* aufkeimen, Wurzel schlagen, hie u. da sprssen.

Прорóческий, *a.* prophetisch.

Прорóчество, *n.* Prophezeiung, *f.*

Прорóчити, *v. a.* prophezeien, vorhersagen.

Прорóчиця, *f.* Prophetin, *f.*

Прорóчня, *f.* Ил. Orakel, *n.*

Прóруб, *m.* Durhhieb, *m;* 2) И. *n.* 58 Eisdubne, Bake, *f.* Eisloch, *n.*

Прóрубáти, прорýбувати, (-рýблювати), *v. a.* durchhauen. [tümmel, *n.*

Прорýха, *f. Ко.* 191 Gedränge, Ge-

Просадýти, просáджувати, *v. a. Ф.* durchbohren, stechen; 2) * *s.* Прогайнувати durchbringen, *Левч.*

Просатар, *m.* Hochzeitbitter; 2) der Gäste zum Kirchweihfest einlädt; 3) Hochzeitvater, Vater der Braut, *m.* Просачувати ся, *Под.* durchsikern.

Просватати, *v. a.* verloben.

Просвир коноплястий, *a.* Hibiscus scaberrimus, *B.*

Просвирки, *pl. s.* Проскурки 2).

Просвистати, (-тіти, *He.*), *v. a.* verpfeifen; — грóші verjuxen, vergebend *He.*

Просьвідченє, *n. До. s.* Пересьвід.

Просьвіт, *m.* das Durchscheinen, Durchschlag des Lichtes des Bildes, *He.*;

2) Lichtraum, freier Raum, Lücke, *f.*;

3) *s.* Просьвіта *У. Зар.*

Просьвіта, *f.* Aufklärung, *f.*; міністер & -ти *M.* & des Unterrichtes.

Просьвітитель, *m.* Aufklärer, Erleuchter, *m.* (-тителька, *f.* -in, *f.*).

Просьвітяти, (-сьвітчу, -сьвітяти), *v. a. s.* Просьвітяти. [(Phania).

Просьвітка, *f.* Durchscheinfliege, *f.*

Просьвітлий, *a.* -а годяна *Ф.* *Фр.* lichte, frohe Zeit, *s.* Просьвіток 1).

Просьвітліти, *v. n.* leuchtend werden, *Фр.*

Просьвітний, *a.* der Aufklärung dienend; culturell; 2) aufgeklärt.

Просьвітня, *f.* die aufklärende (u. aufgeklärte) Elite.

Просьвіток, -тку, *m.* *Licht, Heil, *n.* Hilfe, Rettung; Zuflucht, Hoffnung, *f.* просьвітку не дати кому́ jmdm keine Ruhe gestatten, jmdn plagen *C.*

II. 70; 2) — ідеї *Зг.* Ausdruck, *m.* das Hervorschimmern einer Idee; *b)* Beleuchtung, Darstellung, *f.*

Просьвітчастий, *M.* II. 78. просьвітний, *Пол. a.* durchsichtig; durchscheinend.

Просьвітяти, *v. a.* erleuchten, aufklären; — ся sich —, *b)* abglänzen, *IT. ptc.* просьвітчений, (-чений), aufgeklärt, gebildet *III. I.* 255.

Просьвітєнє, *n. s.* Просьвіта.

Проселбний, (-бний), *a.* -а дорога über, durch die Dörfer gehend, *Кл.*

Просерєн, (-нь), *m. s.* Просурєнь, *Пом.* III. 97. [Hirsekörner, (*B.*).

Просєвий, *a.* hellbraun wie reife

Просїдїти, *v. n. s.* Пересїдїти.

Просилїти, (-лїти), *v. a.* durchfädeln, -schlingen.

Просилїти ся, (*Фр.*) die Grenze der Kraft überschreiten; 2) überreif werden (збіже).

Просїльниця, *f.* *Ч. IV.* 215 Bittstellerin, *f.* die einladet.

Просїна, *f.* ein Hirsekorn; в -ну шїти eine feine Nath wie e. Hirsekorn machen, dicht nähen, *H.* 217.

Просинати ся, *s.* Просинати ся.

Просїнець, просїмець, -мця, *m.* Monat Jänner; 2) *M.* December, *Gr.* 26.

Просип, *m.* das Einschlafen, Schlaf, *m.* *H.* 229. *P.* II. 21. без просипу ohne zu schlafen, ohne auszusetzen, unaufhörlich.

Просипати ся, vom Schlafe er-

Просїтель, *m.* Bittsteller, *m.* (-їтелька, *f.* -in, *f.*). [-а моїтва *Тор.*

Просїтельний, *a.* Bitt-, flehend,

Просїти, (прóшу, прóсим), *v. a.* bitten; einladen; ersuchen; — ся um Erlaubnis bitten; um Erbarmen bitten.

Просїяти, *v. n.* darüber-, durchleuchten, -strahlen *III. I.* 157.

Просївати, *v. a. s.* Пересївати.

Просїдь, *f.* grauendes Haar. [*m. B.*

Просїдок, -дку, *m.* Aufenthaltsort,

Просїк, *m.* просїка, *f.* *Др. c.* 205 der im Walde ausgehauene Weg, durchgehauene Lichtung, *s.* Лїнія 5).

Просїкати, *v. n. s.* Просякати.

Просїльний, *a.* eingesalzen, marinirt. [*v. a. s.* Пересїчї.

Просїчї, (-сїчу, *u.* -сїчу, -сїчєш),

Просїчний, *a.* Nfsl. des Черемош *Ч.*

Просїянка, *f.* Krystallschnecke, *f.* (Hyalea). [ресївати.

Просїяти, *v. a. s.* Пересїяти, пересказати, *v. a.* *Св.* eben anführen, vorerwähnen.

Проскакувати, *v. n.* *Кл.* hie u. da aufkommen, auftauchen, sich sehen lassen.

Проскаржити ся, sich klagen.

Проскїрниковати, *pl.* Celaster-Gewächse (Celastrineae).

Проскóвзувати, *v. n.* durchschlüpfen, -gleiten, *Фр.*

Проскотати ся, (троск-), *s.* Жури́ти ся (кўрка).

Проскура, (*d.* проскурка), *f.* ge-

weihetes Weizenbrödchen (zur heil. Messe), Hostie, *f.* [cosus.

Проскуріна, *f.* Evonymus verru-
Пробскурки, *pl.* Art kleine rundliche Birnen; 2) Malva borealis u. M. rotundifolia.

Проскурне, *s. n. a.* Gebühr für den Pfarrer bezüglich der пробкура, *f.*

Проскурниця, *f.* Bäckerin der пробкури, *f.*

Проскурняк, *m.* Althaea offic. *Вол.*

Проскурцєві, пробкурцєті вишивки, ұставки Art Leinenstickerei in Form der пробкурка, *Кол.* I. 48. 347.

Прослабленє, *n.* *Вол.* das Abfüh-
ren, Purgieren.

Прославити, (-вляти), *v. a.* preisen, verherrlichen, rühmen; — ся sich berühmt machen.

Прослезити, (-слезу, -слезиш), *v. a.* jmdn zum Weinen bringen; — ся weinen, in Thränen ansbrechen.

Просливати, просліти, (-сливу, -сливеш), *v. n.* im Rufe stehen, genom-
mirt werden.

Прослід, проблідок, -дку, *m.* Spur, Fährte, *f.*; 2) trockener Pfad.

Прослідити, просліджувати, (-слідкувати *ОП.*), *v. a.* auf, nachspüren, *Гр.*; aus-, durch-, erforschen, verfolgen, untersuchen.

Прослідователь, прослідовник. *Пар. m.* Verfolger, *m.*

Прослідувати, *v. a.* *Пар.* verfolgen.

Прословити ся, aussprechen, *Зг.*

Прослужити, *v. a.* eine gewisse Zeit dienen. [abhören.

Прослухати, (-ухувати), *v. a.*

Пробник, (пробтник), *m.* gerade, aufrechtstehender Stengel, (*B.*).

Проснідати, *v. a.* durch das Einnehmen des Frühstückes etwas verlieren, *Ме.* 293.

Просніувати, (-овати), *v. a.* durchweben, -wirken, -ziehen, *Гол. гр.* 33.

Просніти ся, *s.* Просипати ся.

Просо, *n.* Hirse, *f.* (Panicum milia-
ceum).

Просовувати, *v. a. s.* Просувати.

Просолити, *v. n.* durch u. durchsalzig werden, *К.*

Просольний, *a. s.* Просільний.

Просон, *m.* без просону, *Кн. s.* Пробси.

Просонє, *n.* просонок, -нку, *m.* *Гр. Ф.* (erster) Schlaf, Schlummer, Halbschlaf, -schlummer, *m.*; 2) Träumerei, *f.* *TP.* 169.

Просоннути, *v. n.* trocken werden.

Проспати, *v. a.* verschlafen; — ся den Rausch ausschlafen.

Проспівати, *v. a.* durchsingen; dh Singen u. Dichten verlieren *III.* I. 249.

Простак, (*ауг.* -ачіско), *m.* gemeiner, grober Mensch, Grobian; 2) *ВГ.* einfältiger Mensch; *адж.* простацкий, gemein, grob; 2) einfach, schlicht *Кч.* 227.

Простати, *v. a. s.* Простувати.

Простацтво, *n.* Gemeinheit, Grobheit, *f.*; 2) gemeines Volk, *К.*

Простачити, *v. a.* gemein machen.

Простелити, (-стелювати), *v. a.* vor-, ausbreiten, -betten; — ся sich ausbreiten, sich frei erstrecken.

Простень, -сня, *m.* (*B.*) *s.* Прострїнь.

Простєрти, (прїстрї, прїстрєш), *v. a. s.* Простирати.

Простїбїг, на — дати Almosen geben zum Abhitten der Sünden; про-
стїбі Бору тай Вам! Dank Gett und Ihnen!

Простивати, простигати, простигнути, *v. a.* sich abkühlen, einwenig kalt werden.

Простий, *a.* gerade; recht, aufrecht, *s.* Прямий; 2) einfach, schlicht, sanft; 3) gemein, gewöhnlich, trivial, ordinär; не простий kein gewöhnlicher, *Пом.* III. 51.

Простянка, *B.* простяня, *f. s.* Простяло.

Простиня, *m. H.* 27. Einfachheit, Schlichtheit, Herablassung, *f.*; 2) ein Mensch mit diesen Eigenschaften.

Простїра, *f. Ч.* IV. 7. st. Простїра? *s.* Пробкура.

Простїрало, простїрядно, *He.* (*Пр.* XII. 542), *d.* простїральце, *n.* Bettuch, *n.* Bettlaken, *m.*

Простїрати, *v. a.* ausbreiten, ausstrecken, ausdehnen; — ся sich — —.

Простїтельний, *a.* lässlich, *Тор.*

Простїти, (прошї, -простїш), *s.*

Прощати, *Пом.* III. 52. [Alkove, *f.*

Простїнок, -нку, *m. Ч.* IV. 659

Простїр, -ору, *m.* Raum, *m.* Geräumigkeit, *f.*

Простїрний, *a. s.* Просторий.

Прості́рний, *f.* geräumiger Platz.
 Прості́сенький, (-іський), *a.*
dim. ganz gerade. [стотá,
 Прості́сть, -ости, *f.* Пар. *s.* Про-
 градин; — чого́ gerade gegenüher ein-
 er Saache &, vis-à-vis; — не́ба unterm
 freien Himmel; *Mi.* IV. 560.
 Просто-, *s.* Прямо-.
 Простобі́глий, *a.* rechtläufig, *Пар.*
 Простова́тий, *a.* einfach, schlicht, *K.*
 Простова́йсний, *a.* lothrecht, ver-
 tical.
 Простові́льний, *a.* frei; — день
 ein Tag frei vom Fieberparoxysmus,
 fieberfrei; -а хви́ля freier Augenblick;
 -а nicht schwanger, ohne Ei (Henne &).
 Простові́льність, -ости, *f.* Frei-
 heit, *f.*
 Простові́рто, *adv.* senkrecht.
 Простово́лка, *f.* freies Feld, freie
 Aussicht, на -лоці́ auf freiem Fuss (*Ф.*);
 2) Fristerstreckung, Prolongation, *f.*
 Простово́лосє, *n.* Zustand ohne
 Kopfbedeckung (*v.* Frauen) *s. d.* folg.
 Простово́лосий, *a.* mit unbedeck-
 tem, aufgelöstem, lesem Haar, ohne
 Kopfzeug (бчі́пок &) *Пом.* III. 51.
 Простово́ля, *f.* на -бли́м im Freien, *B.*
 Престо́гін, -го́ну, *m.* на -го́ні
 auf offenem dem Unwetter ausgesetztem
 Orte, im Freien, *Мог.*
 Престо́гінний, *a.* aufrecht, *Пар.*
 Престо́гнати, *v. a.* durchstöhnen.
 Простоду́шний, *a.* treuherzig,
 bieder, *naiv.*
 Простоду́шність, -ости, *f.* Treu-
 herzigkeit, Geradheit, *f.* Biedersinn, *m.*
 Простозмисло́вий, *a.* reinsinnlich.
 Простокрýльці, *pl.* Gradflügler,
pl. (Orthoptera).
 Простола́том ко́го пустити, *frank*
 u. frei jmdn laufen lassen.
 Престола́уде, *n.* простолу́дя, *f.*
Зан. I. 332 das gemeine Volk.
 Престола́удець, -дця, *m.* aus ge-
 meinem Volke, Bauer, *m.*
 Престола́удний, *a.* volksthümlich.
 Простомо́ва, *f.* *B.* Prosa, *f.* un-
 gebundene Rede. [*ОП.*
 Простемо́вний, *a.* vulgär, -а реч
 Простона́рбде, *n.* *He.* Volksthum, *n.*
 Простона́родний, *a.* volksthüm-

lich, populär.

Простопа́дний, *B.* простова́-
 лий, *У. a. s.* Простова́йсний; verti-
 cal abschüssig.

Просто́р, *m. s.* Прості́р.

Просто́рий, *a.* geräumig; ausgebrei-
 tet, weit, weitläufig; *adv.* -ро.

Просто́рина, *f.* Raumgrösse, *f.*

Просто́рити, *v. a. s.* Простира́ти.

Просторі́ка, *f.* просторі́кий, *a.*
 Witzling, vorwitzig, (*Фр.*).

Просторі́кати, *v. a.* in witzigen
 Anspielungen u. Gleichnissen reden,
 (*Фр.*); 2) zum Trotz jmdm etw. sprechen.

Просторі́кува́нє, *n.* Vulgärspra-
 che, *f.* gemeiner Jargon, *K.*

Просторі́кува́ти, *v. n.* II. 264.
 grossmäulig schwatzen.

Просторі́кува́тий, просторі́кий,
a. ungebildet, roh, *Біл.*

Просто́рість, -ости, *f. s.* Про-
 сті́р; 2) Ausdehnung, *Пол.*; 3) Räum-
 lichkeit, *f.*

[рина.
 Престо́рна величина́, *s.* Престо́-

Престо́рник, *m.* Raumform, *f.*

Просто́ронь, *f.* простороба́, *n.*
 Зг. Raum, *m.* Strecke, Geräumigkeit,
f. Пар. [сто́рий.

Просторо́нний, *a.* Пар. *s.* Про-
 просторо́нність, -ости, *f.* Ge-
 räumigkeit, *f.* Пар.

Просторо́нство, *n.* *Гол.* Gebiet, *n.*

Простосерде́чний, *a.* *Vax.* treu,
 offenherzig, aufrichtig.

Простосерде́чність, -ости, *f.*
 Treuherzigkeit, Aufrichtigkeit, *f.*

Просто́та, *f.* Einfalt, Einfachheit,
 Simplicität; Geradheit, *f. s. d.* vor., das
 schlichte Wesen; 2) Gemeinheit, *f. Kч* 28.

Простоцві́т, *m.* *KУ.* I. 207 ge-
 meine Feldblume.

Престо́чка, *f.* *Ме.* 58?

Прострига́ти, простри́чи, (-игу́,
 u. -ижу́, -ижеш), *v. a.* einwenig ab-
 scheren. [tensis.

Прострі́л, -ілу, *m.* Pulsatilla pra-

Прострі́лити, *s.* Перестрі́лити.

Прострі́нь, -іня, *m. s.* Почінок,
 (пря́жі). [plex latifolia).

Прострі́тник, *m.* Melde, *f.* (*Atri-*

Простромі́ти, (-мля́ти), *v. a.*
 durchstecken, -stechen, -bohren, -stossen.

Прострочити, *v. n.* в гроші́ма

mit der Zahlung den Termin nicht einhalten.

Прострѣннн, *v. n.* § s. Проникати.
Простувѣнн, *n.* Richtung, Tendenz,
f. Streben, *n. K.*

Простувѣтн, *v. a.* gerade machen,
g. richten; 2) *v. n.* in einer bestimmten
Richtung gehen &. *Пом.* III. 51.

Простуговѣтн, *v. n.* dröhnend vor-
beifahren. [tung, *f.*; 2) *Др.* с. 376?

Простудѣ, *f.* Erkältung, Verkäl-
Простудѣтн, (-дѣжѣтн), *v. a.* ab-
kühlen, kalt werden lassen; — *ся* sich
verkälten. [der Verkühlung herrührend.

Простудѣннй, *a.* Erkältungs-, von
Прѣступецѣ, -нцѣ, проступн-
ник, *Пар.* *m.* Verbrecher, *m.*

Проступѣтн *ся*, (-ступѣтн, -ступнш),
auseinander treten, weichen, Platz
machen, кому *j*mdm den Durchgang
verschaffen; 2) — *ся* und *v. n.*
Л. 14. sich vergehen, einen Fehltritt
machen, Unrecht begehen, etw. ver-
schulden; *v. n.* — в кѣнекі дѣла Ч.
II. 215 sich in Vergehen, in Verbrechen
stürzen; — *ся*, durch Beischlaf
sündigen; 3) *v. n.* vor-, heraustreten.

Прѣступка, *f.* ein gefallenes Mäd-
chen, *s.* Пѣкрнтка. [frevelhaft.

Проступннй, *a.* *Св.* verbrecherisch,
Проступннцѣ, *f.* *Пар.* Verbreche-
rin, *f.*

Прѣступок, -пкн, *m.* Vergehen, *n.*
Fehltritt, *m.* *Кс.* 354; Verbrechen, *n.*

Простухѣ, простухѣ, *f.* gemeiner
Schnaps etc.

Прѣстяг, *m.* Strich, *m.* — узгря-
нѣчнй *K.* Grenzlinie, Grenzstrecke, *f.*

Прѣстягѣтн, (-гнѣтн), *v. a.* aus-
dehnen, ausstrecken, (in die Länge)ziehen;
— *ся* sich recken, *s.* er-, ausstrecken,
s. dehnen; *s.* hinziehen.

Прѣсувѣтн, прѣсунѣтн, *v. a.* auf
die Seite durchschieben, -ziehen; — *ся*
durchschlüpfen. [felholen viel.

Прѣсунѣнок, до -нка, *adv.* zum Teu-
Прѣсуренѣ, *m.* прѣсурѣнка, *f.*
Crocus reticulatus.

Прѣсуш, *m.* (*B.*) Etwas Verdorrtes;
verdorrter Waldtheil; 2) Dürre, *f.*

Прѣсушѣтн, прѣсушѣтн, *v. a.*
trocknen.

Прѣсѣвѣтн, *v. n.* *П.* *s.* Прѣсѣвѣтн.

Прѣсѣкѣтн, прѣсѣкнѣтн, *v. n.*
durchsickern, -dringen.

Прѣсѣннцѣ, прѣсѣнка, *f.* Hirsestroh,
m.; 2) Arl Hautausschlag bei Kindern.

Прѣсѣтѣр, *m.* *s.* Прѣсѣтѣр.

Прѣтѣлнй, *a.* aufgethaut.

Прѣтанцѣвѣтн, *v. n.* durchtauzen.

Прѣтѣчннк, *m.* — гѣдннець Га-
mander-Ehrenpreis, *m.* (*Veronica chamaedrys*). [*v. a.* verschachern.

Прѣтѣшлѣвѣтн, (-шлѣвѣтн),

Прѣтѣятн, *v. n.* aufthauen, schmelzen.

Прѣтѣрѣзѣтн, прѣтѣрѣжѣтн,
v. a. ernüchtern; 2) zur Besinnung
bringen.

Прѣтѣ, *conj.* deshalb, deswegen; 2)
a. прѣтѣ und dessenungeachtet, *Фр.*

Прѣтѣй пѣчѣрскнй Гроттѣнѣл, *m.*
(*Proteus anguineus*).

Прѣтѣктѣрѣтѣво, *n.* *T.* Vornehm-
thuerei mit dem Protectorat, *f.*

Прѣтѣпом, *adv.* gradhin, schlecht-
wegs, *Вѣч.* I. 255.

Прѣтѣртн, *v. a.* *s.* Прѣтѣрѣтн; прѣ-
тѣрта дѣрѣга бетрѣтѣнѣр, gebahnter Weg.

Прѣтѣрѣятн, *v. a.* vergeuden, ver-
lieren. [*Procession, f.*

Прѣтѣсѣ, *f.* verdorb. st. прѣтѣсѣя,

Прѣтѣсѣтн, (-тѣшу, -тѣшем), *v.*
a. einwenig durch-, anhauen, durch-
hacken; 2) **s.* Прѣтѣрѣятн *П.*

Прѣтѣсѣпл. *s.* Прѣтѣсѣ; 2) *N. a.* Berges.

Прѣтѣстѣнцнкнй, *a.* protestantisch.

Прѣтѣстѣвѣтн, *v. n.* protestieren.

Прѣтѣчѣ, *v. n.* durchfliessen; vor-
beifliessen; (час) verfliessen, vergehen,
verstreichen. [*von e.* Flussarm.

Прѣтѣчннѣ, *f.* stehendes Wasser

Прѣтн, прѣтнѣв, *praep.* mit dem *Ge-
nit.* gegen, wider, gegenüber, entgegen;

— вѣрѣга gegen, wider den Feind;
— нѣчн gegen die Nacht, — днѣ dem
Tageslicht entgegen; — сѣвѣтѣ dem
Feste entgegen; — снлн gegen die
Richtung der Kraft; *b)* der Kraft ange-
messen; — моѣх грѣшѣнѣй im Verhältnis
zu meinen Geldmitteln; — тѣрѣ ange-
sichts dessen, *Mi.* IV. 561.

Прѣтнѣвѣгѣ, *OB.* прѣтнѣвѣгѣ,
(-вѣвѣгѣ *См.*) *f.* Gegengewicht, *n.*

Прѣтнѣвѣгѣ, *f.* Gegenspiel, *n.* *Пар.*

Прѣтнѣвѣгѣч, *m.* Gegenspieler, *m.*
Пар.

Противенство, *n.* Пол. Widerstand, *m.*

Противзаконний, *a.* gesetzwidrig, widerrechtlich.

Противити ся чому, *sich* widersetzen, widerstreben, dagegen, entgegen sein; 2) sich beleidigt fühlen. [ГШ.]

Противкороль, *m.* Gegenkönig, *m.*

Противленя *n.* Widerstand, Streit, *m.*

Противливий, *a.* der sich leicht beleidigt fühlt. [dium, *n.* Пар.]

Противлік, *m.* Gegenmittel, Remede

Противлягий, *a.* gegenüberständig, *B.*

Противний, *a.* entgegenliegend, gesetzt; auf der anderen Seite, gegenüberliegend; Gegen-; 2) zuwider, widrig, gegnerisch, feindlich; 3) widerwärtig, widerlich. [gner, *m.* ПГ.]

Противник, *m.* Widersacher, Ge-

Противництво, *n.* Antagonismus, *m.* К. [din, *f.* Фр.]

Противниця, *f.* Gegnerin, Fein-

Противність, -сти, *f.* Gegensatz, Contrast, *m.* V.; 2) Widrigkeit, Widerwärtigkeit, *f.* Пар.; 3) Ungleichheit, Ungleichartigkeit, *f.* Unterschied, *m.* Не.

Противнувати, *v. n.* Зг. entgegenwirken. [wirken, Gegenwirkung, *f.*

Противодіянє, *n.* das Entgegen-

Противообжець, -жця, *m.* Gegenfüßler, Antipode, *m.* Пол. ГШ.]

Противопоставний, Пар. entgegengesetzt. [-ости, Ог. *f.* Widerspruch, *m.*

Противоріч, Кн. противорічність,

Противорічити, *v. n.* widersprechen, widerstreiten, *К.* V.

Противостайний, *a.* gegenüberstehend, gegensätzlich, *Кл.*

Противостайність, -ости, *f.* противоположенє, *n.* Пар. Gegensatz, Contrast, *m.*

Противотруя, *f.* Gegengift, *n.* Пар.

Противсвідок, -дка, *m.* Gegenzeuge, *m.* Пар.

Противсила, *f.* Gegenkraft, *f.* Пар.; Widerstand, *m.* Gegenwehr, *f.* Св.

Противстава, *f.* Contraposition, Umwandlung, *f.* Ил. Gegensatz, *m.* Пар.

Противцісар, *m.* Gegenkaiser, *m.* ГШ. [вливий.]

Протившливий, *a.* s. Протів-

Протидаток, -тку, *m.* протидача,

f. Antidotum, Gegengift, *n.* Пол.

Протіка *f.* breiter Pflock zum Durchstecken der Deichsel beim Ochsenwagen um daran das Joch zu befestigen.

Протікати, *v. a.* durchstecken.

Протімує, *m.* P. I. 120 s. Прудифє, *Пом.* III. 121.

Протінати, *v. a.* durchschneiden; 2) *v. n.* schneidig wirken (*v.* säuerlichem Gewürz); 3) — ся gerinnen, anbrüchig werden; протинєне молоко einwenig geronnene, sauer gewordene Milch. [n. Пар.]

Протинка, *f.* Beistrich, *m.* Комма,

Протипом, *adv.* s. Протепом; — ити за ким jmds Spur verfolgen, *Фр.*

Протиприродний, *a.* widernatürlich.

Протипрямка, *f.* Hypothenuse, *f.*

Протирати, *v. a.* durchreiben, abreiben; — очи die Augen reiben (nach dem Schlaf), die A. aufmachen, öffnen.

Протіє, *m.* ein Mannesname.

Протискати, протиснути, *v. a.* durchdrücken, -zwängen; — ся sich —.

Протистопник, *m.* s. Протинбжець. [fabelhafter N. des Hundes.

Протіує, *m.* собака — P. I. 120

Протичка, *f.* Durchstecknadel, Räumnadel, *f.* Pfeifenräumer, *m.*

Противзначність, -сти, *f.* entgegen gesetzte Bedeutung; Gegensatz, *m.* Св.

Протік, -оку, *m.* durchströmendes Wasser, *Фр.* *pl.* протіки Frühlingsfluten, *pl.* [Flüssigkeit durchlassen.

Протікати, *v. n.* s. Протечі; eine

Протіп, -огра, *m.* Nadel mit durchgerissenem Ohr, *f.* Ч. IV. 438.

Протіє, -єсу, *m.* durch-, angehauene Stelle; 2) Diele, *f.* behauener Block, Balken im Fußboden, *m.*

Протієувати, *s.* Протєсати.

Протічок, *pl.* протічки М+Б. 354 s. Протік (*pl.*).

Проткнати, *s.* Протікати.

Протопити ся, *sich* durchdrängen.

Протоєрєй, *m.* Erzpriester, Domherr, *m.*

Проток, -оку, *m.* s. Протік; Lauf, Verlauf, *m.* Зг.; 2) — жовчний Gallengang, *m.*; 3) Bucht od. Arm e. Flusses, *К.*

Протокє, *f.* Strömung, *f.* Fluss, *m.* Ф.

Прото-казнодій, *m.* (*pol.*) der

erste propovідник, *См.* [ren.
 Протоколувати, *v. a.* protokollie-
 Протоміти ся, *s.* Утоміти ся.
 Протоніти, *v. a.* II. n. 15 ertrin-
 ken lassen, verschlingen.
 Протопіти, *v. a.* хату *P. I.* 39, в
 хаті im Zimmer einheizen, heizen (im
 Ofen). [протопіша, *f.* Frau eines п.
 Протопіп, -ба, *m.* Oberpriester, *m.*;
 Протопіщина, *f. He.* Amt, Würde
 der Protopen.
 Проторга, *f. s.* Протіп.
 Проторгувати, *v. a.* im Kauf ver-
 lieren, *Кч.* 319.
 Проточина, *f.* Canal, Strom, *m. K.*
 Проточний, *a.* durchrieselnd, flies-
 send, *M.* [-prügeln.
 Протріпати, *v. a.* durchklopfen;
 Протрубіти, *v. a.* ausposaunen.
 Протрясати, протрясті, (-трясу,
 -трясін), *v. a.* durchschütteln, -stöbern;
 2) *verschwenden *Кв.* 224.
 Протряхати, протряхнути, *v. n.*
 trocknen u. dadh mürbe, gar, locker
 werden; земля, поле.
 Протул, *Ч.* IV. 464.
 Протурити, (-рати), *v. a.* fort-
 treiben, verschlagen, *С.* I. 58.
 Протурчати ўні кому́ jmds Ohren
 mit e. Gerede, Geplärr, erfüllen, *К.*
 Протухати, протухнути, *v. n.*
 anfaulen, dumpfig werden; протухлий,
a. faulig, dumpfig.
 Протяг, *m.* Luftzug, *m.*; 2) Strecke,
f. Фр.; 3) Verlauf, *m.* Fortsetzung, *f. He.*;
 4) протягом їздити mehrspännig fah-
 ren, *Кч.* (Пр. VIII. 629).
 Протягати, протягнути, *v. a.* aus-
 dehnen, ausstrecken, -ziehen; lang deh-
 nen; in die Länge ziehen, verschieben,
 verschleppen; — ся sich ausstrecken;
 sich in die Länge ziehen.
 Протягливий, *a.* -а пісня, *Мл.*
 in langsamer Weise u. ausführlich ge-
 dichtet u. gesungen; *s. d.* folg.
 Протяглий, *Зар.* протяжливий,
Кл. протяжний *КУ.* Фр. lang gedehnt,
 l. dauernd; schwer.
 Протяжність, -ости, *f.* Dehnung,
 Ausdehnung, — тону Tondauer, *f.*
 Пробулук, (*d.* -флочок), *m.* M. III.
 89 s. Пербулук.
 Проучіти, *s.* Провчіти.

Профатін, *m.* § Privatdiener, *m.*
 Профатний, (прохватний), *a.* -до-
 рога Nothweg, über Berg u. Thal, *m.* (B.).
 Профачка, *f.* starke Commotion, (B.).
 Профес, *m.* Ф. Ordensbruder mit
 abgelegter Profession, *m.* [werk, *n.*
 Професія, *f. He.* Profession, *f.* Hand-
 Професор, *m.* Professor, Schulleh-
 rer, *m.*; -ороба, професорка, *f.* Gattin
 des п. Professorin, *f. adj.* професор-
 ский, *a.* Professors-, Lehrer-. [sein.
 Професорувати, *v. n.* Professor
 Професорство, *n.* Professoren-
 Lehrerdienst, *m.* [ти (ся).
 Прохаджувати ся, *s.* Прохаді-
 Прохажка, *f.* (B.) pl. -хажки, *Гол.*
 III. 737 s. Прохід 2). [verschlucken.
 Прохалавкнути, *v. a.* § begierig
 Прохальний, *a.* -а книжка ГЕ.
 (Пр. III. 35) Bittgesuch u. ein Buch
 zum Sammeln milder Beiträge, *n.*
 Прохань, *f. См.* прохане, *n. s.* Прозьба.
 Прохачити ся, seinen харч
 ganz aufzehren, *С.* [Протак.
 Прохатар, *Левч.* прохач, *m. s.*
 Прохательний, *a.* bittend, *He.*
 Прохати, (-аю, -ашу), *v. a. s.* Про-
 сити. [IV. 31.
 Прохатний, *a.* erbettelt, *Ос.* (61)
 Прохачка, *f.* Bettlerin, *f.*
 Похваляти, *s.* Перехвалити.
 Похватити ся, fehlgreifen, sich
 übereilen, *ОП.*
 Прохватня, *f. s.* Вифатниця.
 Прохворостити, *v. a.* durchprü-
 geln, *A. Г.* 155. [гайнувати.
 Прохецувати, *v. a.* § s. Про-
 Прохіба *f.* Misstritt, Fehltritt, *m. Пар.*
 Прохіра, *m. f.* прохірний, *a.*
 pfiffig, durchtrieben; naseweis; betriebsam.
 Прохід, -бду, *m.* Durchgang, Durch-
 marsch, *m. Кв.* 81; 2) Spaziergang, *m.*
 вийти на — spazieren gehen.
 Прохідний, *a.* Durchgangs-, *Мог.*
 Прохідниця, *f.* зоря — die ihren
 Lauf, Gang vollbringt, *Гол.*
 Прохір, -ора, *m.* Prochorus.
 Проходець, -дя, *m.* Wanderer, *m.*
Гол. [zieren gehen, lustwandeln.
 Проходжувати ся, (-хож-), спра-
 Проходимець, -мця, *m.* etwas
 Zwitterhaftes, Unbeständiges.
 Проходити. (-ходжу, -ходиш), *v.*

n. durchgehen, durchmarschieren, -ziehen; vorbeigehen; 2) час & vergehen, verfließen, verstreichen; *s.* Перейти. [Weib.

Проходнячка, *f.* herumstreichendes

Прохожэлий, *ИГ.* проходжий *III.* I. 147. проходящий, *a.* der Durchgehende, Durchreisende, Wanderer, Fremdling, wandernd, fahrend.

Прохожэний, *a.* abgenutzt.

Проходэда, *f.* Abkühlung. Kühle; (Erfrischung, Erquickung, *f.*; 2) Luftzug, *m.* Пол.

Проходэдыти, (-джэты, -джувати), *v. a.* abkühlen, kalt werden lassen; — ся sich abkühlen, *s.* erfrischen, *s.* laben. [lend; kühl *Кл.*

Проходэный, *a.* kühlend, abkühl-

Проходэныти, прохэдыти, *v. n.* erkälten, kühl, kalt werden *III.* I. 328. *Оз.* 92.

Проходэныти ся, sich aufraffen, *Фр.* vom Schläfe erwachen. [цыха Weib des П.

Проць, Прэцько, *m. s.* Прокіп; Процьвэндрыти, (-дрювати), (-циндр-), *v. a.* § *s.* Прогайнувати, *Пом.* III. 102.

Процьвэтыти, процьвэсти, (цьві-), *auf,* erblühen, *zur Blüte kommen.

Прэцьвэты, -іту, *m.* Blüte, *f.* blühender Zustand, *ВВ.* [bemalt.

Прэцьвэтаный, *a.* *АД.* I. 208

Процьвэтыти ся, sich processieren, Procen-
tieren, Procen-
te abwerfen.

Процьсыя, *f.* Procession, *f.*; 2) *pl.* *Kirchenfahnen, *pl.* [tiger.

Процьсэвэчы, *m.* ein Processüch-
Процьсэвэда, *m.* *См.* Führer einer
Procession.

Процьсэвэчыти ся, sich processieren.

Процьдыти, *v. a.* *s.* Перецьдыти.

I. Прэч? *adv.* — про щэ? weshalb?
II. Прэч! *int.* fort! weg! 2) als *adv.*
вэты прэч.

Прэча, *f.* *МШ.* *s.* Прэща.

Прэчанін, *m.* *pl.* прэчанэ Pilger,
Wahlfahrer; -анка, *f.* -ін, *f.* *Кч.* 91.

Прэчэханэтыти, *v. n. s.* Прохэланэтыти;
2) vertrocknen; 3) verschwinden, +*M.*

Прэчвалэ, *adv.* im Gallop (*B.*).

Прэчвалэтыти, (-лэты), *v. a.* durch-
rennen.

Прэчвэра, *m. f.* Ungeheuer, Un-
gehüm, *n. s.*; 2) Traumgesicht, *n.* *Пом.* III.
35; 3) schlimmer Landstreicher, *Кч.* 142.

Прэчэртэ, *f. s.* Прогалина, (*B.*);
2) *s.* Зруб (в лісі).

Прэчэрти, прэчэрти, *v. a.* ein-
wenig ausschöpfen; aufräumen.

Прэчэты, *a.* übrig, der andere.

Прэчэныти, *v. n. s.* Прэчэныти, *Мор.*

Прэчэныти, *v. a.* aufthun, aufräu-
men, aufschliessen. [chen, *Левч.*

Прэчэнок, -нку, *m.* das Erwa-

Прэчэстыти, прэчэстыти, (-щувати), *v. a.* reinigen, säubern; 2) pur-
gieren; — ся sich aufklären, *s.* auf-
heitern (нэбо).

Прэчэстыник, *m.* лен — Purgir-
Lein, *m.* (Linum catharticum). [helix].

Прэчэтан, *m.* Epheu, *m.* (Hedera

Прэчэтанэ, *n.* das Vorlesen, Ver-
lesen, Durchlesen. [durchlesen, vorlesen.

Прэчэтыти, (ыгувати), *v. a.*

Прэчэтыти, *v. a.* *Ос.* (61) VI. 37
verwahren, aufbewahren, aufbehalten;
2) *He.* (*xm.* 107) drohen?

Прэчэщэны, *n.* Reinigung, *f.*; 2)
Purganz, *f.* das Abführen.

Прэчэты, -ола, прэчэтылок, -лка, *m.*
Vordertheil, *m.* Front, *f.*; 2) Bergspitze,
f. Gipfel, *m.* (*B.*).

Прэчэтытыти, *v. a.* — ліс die höch-
sten Bäume im Walde aushauen (чуб,
Schopf).

Прэчэтытыти, прэчэтытыти, *v. a.* hö-
ren, vernehmen; 2) Vorgefühl haben,
ahnen.

Прэчэтыты, *m.* прэчэтыты, *n.* на —, на
— *К.* I. 15 zum Erstaunen wunder-
bar, wunderbar, seltsam; — дэвныи
sehr wundervoll *III.* II. 13.

Прэчэтыты, *m.* *Зг.* (*Пр.* II. 42) das
Wittern, Vorgefühl, *n.* [wieder kommen.

Прэчэтытыти ся, zum Bewusstsein

Прэчэтытыти, *v. n.* aus dem Schlum-
mer erwachen; прэчэтытытыти sich nach
e. Krankheit langsam erholen.

Прэчэтытыти, (-чэтыты, -чэтыты), *v.*
a. wieder zum Gefühl, zur Besinnung
bringen, beleben.

Прэчэтытыты, прэчэтытытыты, *m.* прэ-
чэтытытыты, *f.* *C.* I. 188 Prügelei, Züch-
tigung, *f.* -на задэтыти кому́ jmdn tüch-
tig durchprügeln.

Прэчэтытытыты, §. *s.* Прэчэтытытыты.

Прэчэтытытыты, *m.* Bettler, *m.*

Прэчэтытытытыты, *n. s.* Прэчэтытытытыты.

Прошиб, *m.* Hexenschuss, *m.*
 Прошибати, прошибнути, *v. a.* durchschlagen, -schiessen, -bohren; erschüttern; 2) прошибло когось jmd bekam Durchfall.
 Прошив, *m.* в — mittelst Durchnaht, Durchschlag (*pique*). [nähen.
 Прошивати, прошити, *v. a.* durch.
 Прошивка, (-евка), *f. s.* Пришив-ка; 2) *s.* 'Обшивка, *Ф.* [f. Kaliber, *n.*
 Проширність, -ости, *f.* Weite, (pl.) als Verzierung an Stiefelabsätzen der Frauen. [ти *св.*
 Прошкєпити ся, *s.* Прошєтати.
 Прошкї, на — *adv.* в Навуравєць.
 Прошкєдити, *v. n.* und — ся в чимось *C. II.* 154 sich worin vergehen, sich etw. zu Schulden kommen lassen.
 Прошкєтити щось, § *s.* einen Unfug anstellen. [Минувшиї).
 Прошлиї, *a.* vergangen, + *M.* (*s.*
 Прошлити ся, herumschlendern, sich müssig umhertreiben. [Прочувати
 Прошнєти ся, (-чнє-), *Кч.* 382 *s.*
 Прошопєтити, *v. n.* ausflüstern, hispeln. [дити *св.*
 Прошпєтити ся, *K. s.* Прошкє-
 Прошпїти, прошпїтити, прошпї-
 яти, *v. a.* durchwählen, -schnüffeln, (*B.*)
 Проштєвхувати ся, проштєв-
 хати ся, § sich vorwärtsdrängen.
 Проштєрїкнути, (-їкувати), *v. a.*
 durchstossen.
 Прошувати ся, *МШ.* öfters bitten.
 Прошумати ся, nüchtern wer-
 ден, *Ф.*
 Прєща, *f.* Leichenrede, *f.*; 2) Bitt-
 gang, *m.* Wallfahrt, Pilgerschaft, *f. III.* 136.
 Прєщава, *f.* gemeines Volk, Pöbel, *m.*
 Volksmasse, *f.* der grosse Haufen, *У. Бор.*
 Прєщальний, *a.* Abschieds-
 Прєщальник, *m.* der Abschied
 nimmt, *Кч.* 85.
 Прєщанє, *n.* (*d.* -анєчко), Abschied,
m. das Abschiednehmen.
 Прєщати, *v. a.* verzeihen, verge-
 бен; 2) verabschieden; — ся von jmdm
 Abschied nehmen.
 Прєщєнє, *n.* Verzeihung, *f.*
 Прєщєний, *ptc.* dem die Sünden
 vergeben sind; *гєw.* не-
 Прєщкї, на — *adv.* *s.* Прошкї.

Прєшва, *f.* Erscheinung, *f.* Phäno-
 men, *n.*; 2) Wunderding, *n.* seltsames
 Wesen, *C. I.* 145. Ungethüm, *n.* Tau-
 genichts, *m.* *Гл. б.* 31; 3) Ereignis, *n.*
 Begebenheit, *f.*; 4) gähnender Abgrund.
 Прєшвїти, прєшвїтити, *v. a.* erschei-
 nen lassen, zeigen; bekunden; — ся
 erscheinen, sich zeigen, aufkommen.
 Прєшвлєнє, *n.* das Zeigen, Offen-
 baren, Kundgeben.
 Прєшнєти, прєшнєтовати, *v. a.* auf-
 hellen, aufklären, Licht wo hineinbrin-
 gen; — ся hell werden, sich aufheitern.
 Прєш, прєш, & прєш, *pracs.* *s.* Пєрти.
 Прєш, *m.* Streif, Striemen; Strich,
 Rand, *m.* сонцє стоїть на вечірньому
 прєшї, *He.* Abendpunkt, *m.* Abendseite,
f.; 2) scharfe Kante, Ecke; 3) Seiten-
 rand des Bettes &, *m.*; 4) Anschlag, *m.*
 Leiste bei der Leinwand etc.
 Прєшгати, прєшгнути, *v. a.* *Wgr.*
 87. 85. werfen, ausschellen.
 Прєшкїї, *a.* expansiv, *Зє.*
 Прєш, *m.* Strömung, *f.* *Фр.*; 2) Kräu-
 terdampfbad, *n.* *Gr.* 26. *Пом.* III. 118. 120.
 Прєшди-Вєсє, прєшдїсє, *m.* *Ч.*
 I. 213 Riesenmensch mit Riesenschnur-
 bart; 2) Abenteuerer, *m.* *Кч.* 128. *Пом.*
 III. 120.
 Прєшдїти, (прєшдїжу, прєшдїм). *v. n.*
 strömen, *Ил.* auftreiben: vom Leichen-
 fluss; 2) stark blasen; 3) räuchern *Gr.*
 26. *vgl.* Прєш 2); 4) — ся schmoren;
b) *Кч.* 205 Flöhe auf glühende Kohlen
 aus der Wäsche treiben. *Пом.* III. 121.
 Прєшдїєть, -ости, *f.* Richtung, *f.*
 Прєшдкїї, (*d.* прєшдєнькїї), *a.*
 schnell, rasch; 2) ungestüm, hitzig.
 Прєшдкїєть, -ости, *f.* Raschheit, *f.*
 Прєшдкєкрїлїтий, *a.* *Ф.* mit
 schnellen Flügeln versehen.
 Прєшднє, *adv.* *M.* II. 36 schnell da-
 hinrieselnd; 2) mit stürmischem An-
 drang, Anprall, *B.*
 Прєшднєти ся, sich eilig woran
 machen, heranstürzen; 2) Прєшдїти ся, *Фр.*
 Прєшдїна, (*d.* -їнка), *f.* Springfe-
 der, Feder, Triebfeder, *f.*
 Прєшдїєстїї, *a.* *Пол.* elastisch; -сто-
 пїльний, *el.* flüssig. [цитїт, *f.* *B.* *Пар.*
 Прєшдїєстїєть, -ости, *f.* Elastі-
 Прєшдїти, *v. a.* *Зє.* spannen, spreizen;
 2) anreizen, elektrisieren. *Пом.* III. 114.

Пружмб кавчукове, Federharzbaum, Kautschukbaum, *m.* (Siphonia elastica).
Пружність, -ости, *f.* Фр. *s.* Пружність.

Пружбк, -жка, *m. dim. s.* Пруг.

Пруз, *s.* Проз, *Mi.* IV. 439.

Прузик, пруга, *m.* Laubheuschrecke, *f.* (Lacusta) *Пом.* III. 115.

Пруні, прунькі, *pl.* Krichenpfauen, *pl.* (Prunus).

Прусак, Прус, *m.* Preusse, *m. adj.* пруский preussisch; 2) Küchenschabe, *f.* (Blatta) *Пом.* III. 117.

Прусси, *pl.* Kartoffeln, *pl.*

Прусінє, *n. coll.* Kartoffelstengel, *pl.*

Прускати, *v. n.* *M.* III. 123 *s.*

Прусати.

Прут, *m.* Ruthe, Gerte, *f.*; dünner Stab; 2) Ruthe als Feldmass; 3) *N.* des Flusses. [*sporn, m.*

Прутас, *m. s.* Прудкій 2), Heis-

Прутє, *n. coll.* Ruthen, *pl.* (zum Flechten), Reiser, *pl.* [(Bryum).

Прутень, -тня, *m.* Knotenmoos, *n.*

Прутєць, -тця, Прутчик, *m.* Nbf. des Pрут.

Прутик, *m.* dünne, kleine Ruthe; 2) Stengel, *m.*; 3) Art Leinenstickerei; 4) — лаящий Stabheuschrecke, *f.* (Vaccillus Rossii).

Прутиковатий, *a.* stengelig, *Пол.*

Прутистий, *a.* reichlich mit пруте bedeckt. [Запрутити.

Прутити, (пручү, прутім), *v. a. s.*

Прутник, *m. s.* Погонич.

Прутникити, *v. n.* прутник sein.

Прутнүти ся, aufschnellen.

Прутняк, *m.* галузистий Klapperschwamm, Scheberling, *m.* (Polyporus frondosus); 2) — овечий Schafeuter, *n.* (P. ovinus); 3) — околючний Eichhase, *m.* (P. umbellatus); 4) — лусковатий schuppiger Löcherschwamm, (P. subsquamosus); 5) — однолітий Semmelpilz, *m.* (P. confluens), *Вол.*

Прутнястий, *a.* ruthenreich: верба.

Прутчик, *m. s.* Прутик.

Прутяній, *a.* aus Ruthen.

Пручати ся sich spreizen, *s.* sträuben, *s.* spröde zeigen. *Пом.* III. 117.

Пря, *f.* † Streit, Hader, *m.* III. II. 56.

Прягчій, прягті, *v. a. АД.* I. 289 *s.* Запрягати.

Малоруско-німецкий Словарь.

Пряда, *f.* Setaria viridis.

Прядати, *v. a.* oft spinnen.

Прядєно, *n. s.* Мбток.

Пряджа, *f. s.* Пряжа.

Прядиво, *n.* gehechelter Hanf od. Flachs (flotig zum Spinnen; *opp.* клбче); 2) Gespinst, *n.* [wespe, *f.* (Lyda).

Прядівка, *f.* Gespinst-Kiefernblatt-

Прядівляний, прядівний, *a.* aus reinem прядиво; -внє повисмо zum Spinnen tauglich; Gespinst; hanfen.

Прядівнє, *n.* Ф. das Gesponnene.

Прядільний, *a.* Spinn-, *a.* Spinnerei-, *Под.*

Прядільня, *f.* Spinnerei, *f.*

Пряділщик, *m.* Spinner, *m.* *Под.*

Прядінка, *f.* drei Ellen der Leinwand (als Mass).

Прядка, *f.* — волося Haarflechte, -zotte, *f.*; 2) Spinnrad, *n.* *M+B.* 407.

Прядниці, *pl.* Spinner, *pl.* (Bombyces). *B.*

Прядоха, *f. s.* Пряха.

Прядуха, *f.* Equisetum fluviatile, *Вол.*

Пряжа, *f.* das Gesponnene, Gespinst, Garn, *n.*

Пряженє, *f.* Plinse, *f.* [III. 114.

Пряжити, *v. a. s.* Пряжити. *Пом.*

Пряжка, (*d.* пряжечка), *f.* Schnalle, Spange, *f.* *Пом.* III. 117.

Прялка, *f.* Ч. VII. 410 Spinnrad, *n.*; 2) Spinnerin, *f.* III. I. 370.

Пряльня, *f.* Це. *s.* Прядільня.

Прямено, *n.* Gespinst das an die nuchelnvndig angedreht wird.

Прямий, (*d.* -сєнький), *a.* gerade, ohne Krümmung; *s.* Прбєгий.

Прямик, *m.* зазулянець — Orchis militaris. [— ся sich aufrecht stellen, *B.*

Прямити, *v. a. s.* Простувати 1);

Прямка, *f.* Kathete, *f.*

Прямкій, *a. s.* Прямий.

Прямник, *m.* — рівнобчний Quadrat, *n.*; — нерівнобчник *s.* Прямокутник.

Прямю, *adv.* gerade, gradaus, stracks, geradezu; 2) offen, frei, ohne Umstände.

Прямованє, (-мув-), *n.* eingeschlagene Richtung, Tendenz, Bestrebung, *f.*

Прямовий, прямівсний, *Пол. a.* senkrecht, lothrecht, scheidelrecht, vertical.

Прямовід, *m.* Orthotyp, *n.* *Вол.*

50. a.

Прямодушний, *a. s.* Простодушний. [крільці, *Пол.*

Прямокрільці, *pl. s.* Просто-

Прямоку́тний, *a.* rechtwinklig.

Прямоку́тник, *m.* Rechteck, *n.*

Прямота́, *f.* Geradheit, *f.* Geradsinn, *m.* на -ту́ offen, ohne Umschweife; 2)

**Кч.* 26 einfacher, schlichter Biedermann.

Прямувати, *v. n.* — und sich richten, Schritte lenken, *ВГ.* 141; eine Richtung einschlagen, einhalten, — до чо́гось zu einem Ziele gelangen wollen, etw. anstreben, wohin trachten, *Кч.* 130.

Прямце́м, *adv.* gradaus, schlechtwegs, *K.* [(fasciatus).

Пря́ний, пря́нийтий, *a.* gestreift

Пря́нка, *f.* Cidaria, *B.*

Пряно́щі, *pl. gr. Под.* Gewürze, *pl.*

Пряслі́ця, пря́стиця, *f.* Sitzbrett des Spinnrockens, *n;* 2) — пря́сниця, *s.* Кужіль, *Ру. Пом.* II. 13.

Пря́сло, пря́смо, *n.* das Fach, der Theil des Zaunes zwischen zwei Pfählen. *Пом.* II. 13. III. 120.

Пря́сти, (пряду́, пряде́ш), *v. a.* spinnen; * ку́куру́ди пряду́т strecken ihre fadenförmigen Kolbenblüten hervor. *Пом.* III. 120. [de, *n.*

Пря́таняна, *f.* Sammelholz im Wal-

Пря́тати, [прячу́, (-таю), пря́чеш, (-таеш)], *v. a.* aufräumen, aufheben; *be-statten; — ся коло чо́гось wobei be-schäftigt sein; б) sich verbergen.

Пря́ха, *f.* Spinnerin, *f;* ні́ті на пря́хи in die Spinnerinnengesellschaft gehen; 2) Spinner, *m.* (Bombyx) *Пол.*

Пря́чі, (пря́жу, пря́жеш), *v. a. s.* Запּряга́ти.

Пря́шка, (*d.* пря́шечка) *f. s.* Пря́жка.

Пря́шнік, *m.* Spindel, *f.*

Пса́льма, *f. s.* Псалом; 2) * län-geres Volkslied ersten Charakters.

Пса́льмопівець, -вця, *m. K.* Sän-ger der Psalmen, Psalmist, *m.*

Пса́лом, -льма́, *m.* Psalm, *m;* 2) *d.* Buchstabe *Щ.*

Пса́ломник, *m.* Psalmist, *m.*

Пса́ломщик, *m. s.* Псалти́рщик.

Пса́лб́нка, *f.* Acronycta Psi, *B.*

Пса́лти́р, пса́лти́ра, *f.* Psalter, *f.* Psalmenbuch, *n.* die Psalmen, *pl. adj.* пса́лти́рний, vom Psalter. [ger, *m.*

Пса́лти́рщик, *m.* Psalmenleser, -sän-

Пса́р, *m.* Hundewärter, *m. Ko.* 127.

Пса́ривка, *f. N.* е. полоні́на.

Пса́рня, *f.* Hundestall, -zwinger, *m.*

Пса́р'я́, -я́ти, *n.* Kind e. Hundewär-ters, *n. III.* II. 259.

Пси́, *pl. s.* Пес. [ger Hund.

Пси́на, *f. dim.* kleiner, gutmüthi-

Пси́нка, *f. s.* Песлі́на.

Пси́ско, *m. aug. s.* Пес. (e. schlechter).

Пси́ця, *f.* Hündin, *f.*

Пси́хольо́гічний, *a.* psychologisch.

Пси́й, пса́, пса́, (псе́), *s.* Псе́й, (*Фр.*);

пса́-кров, *s.* Псяю́ха *Пом.* III. 74.

Пси́ти, *v. n.* wie ein Hund elend leben.

Пси́ти, *v. n.* § jmdm nachgeben (псе́нути ся?).

Псо́бійник, *m. s.* Побій́пес.

Псо́ва́ти, *v. a. s.* Псува́ти.

Псо́ва́ч, *m.* Verderber, *m.*

Псо́вий, *a.* He. *s.* Псе́й.

Псо́видий, *a. Ру.* hundsäugig, hü-dischblickend; schamlos.

Псо́ви́ще, *n. Зап.* II. 389.

Псо́вник, *m.* Emphytus, *B.* [вець.

Псо́гла́вець, -вця, *m. s.* Псе́голо́-

Псо́кати, *s.* Псо́чити.

Псо́та, *f.* Muthwille, *m;* 2) muth-williges, schadenfrohes Wesen, *V.*

Псо́тник, *m.* der Muthwillige.

Псо́чити, *v. a.* jmdn wie einen Hund schimpfen.

Пси́нькати, *v. n. s.* Пхи́нькати.

Псува́ти, (псу́ю, псу́еш), *v. a.* ver-derben. [Forelle, *f.* (Salmo fario).

Петру́г, (*d.* петру́жок, -жка), *m.*

Псо́рка, *f.* Hundslaus, *f. Нр.* II. 9; 2) schlechte frühe Pflaumenart; 3) schlechter Pilz. [fott, *m.*

Пса́віра, *f.* * Hundebalg, Hunds-

Пса́ка, *f. s.* Пес. [(Nardus stricta).

Пса́нка, пса́га, *f.* steifes Borstengras,

Пса́р, пса́рник, *m. Мх. s.* Пса́р.

Пса́рник, *m.* Wolsmilch, *f.* (Euphorbia).

Пса́рніко́вець, -вця, *m.* Wolfs-milchschwärmer, *m.* (Deilephila euphorbiae), *B.* [de, *pl. P.* I. 122.

Пса́рня, *f. s.* Пса́рня; 2) *coll.* Hun-

Пса́рство, *coll. n. s.* Пса́віра.

Пса́чий, *a. s.* Пса́чий.

Пса́чка, *f.* Löwenschwanz, *m.* (Leonurus cardiaca). [blut, *n.* (Schimpfw.).

Пса́ю́ха, (*d.* -ю́шка), *m. f.* Hunds-

Пта́ство, *n. coll.* Vögel, *pl.*
 Птах, *m.* пта́ха, *f.* Vogel, *m.* * він до чогось птах er ist schnell wozu bereit, ist sehr gern dabei.
 Птахога́да, *m.* Vogeldeuter, *m.* Кл.
 Пташа́-, -а́ти, пташеня́, -я́ти, (*d.* -я́тко), *n. s.* Пта́шка.
 Пташа́рня, *f.* B. Vogelhaus, *n.*
 Пта́шачий, пта́ший, пта́шин, *a.* Vogel-; -а рута Fumaria offic.
 Пта́шити, *v. a.* wie ein diebischer Vogel wegschnappen.
 Пташи́ти, *v. n.* II. n 59 s. Ква́пити ся.
 Пта́шка, (*d.* пта́шечка), пташа́на, (-я́нка), *f.* пта́шок, -шка, *m. dim.* Vögelein, *n. adj.* пта́шкин.
 Пта́шник, *m.* Vogelsteller, -fänger, Vogler, *m.*; 2) Vogelbehälter, Käfig, *m. T.*
 Пташні́цтво, *n.* Vogelfang, *m.* Пар.
 Птице́вість, -ости, *f.* Aussehen und Eigenthümlichkeit des echten Vogels, *Pol.* [nyssus avium.
 Птицемо́рик щипу́чий, *Derma-*
 Пти́ця, *f.* Vogel, *m.*; *coll.* Geflügel, *n.* Кв. 61.
 Птича́р, *m. s.* Пта́шник 1).
 Птичені́г, -о́га, *m.* — непозі́рний kleinster Vogelfuss, (Ornithopus perpusillus).
 Пти́чий, *a. s.* Пта́шачий.
 Птичи́вка, *f.* Schwalbenmuschel, *f.* (Avicula). [Fall beim Preferencespiel.
 Пти́чка, *f. s.* Пта́шка; 2) gewisser
 Пти́чник, *m.* Vogelspinne, *f.* (Mugale avicularia).
 Пти́шниця, (-чн-), *f.* Geflügelzüchterin, *s.* Дробя́нниця, *He.*
 Птишні́я, *f. Cm.* Geflügelhof, *m.*
 Пту́! *int. s.* Тату́!
 Публі́чний, *a.* öffentlich.
 Публі́ка, *f.* Oeffentlichkeit, *f.* öffentliche Schande, Pranger, *m.*; 2) публі́ка, Publicum, *n.*
 Пувка, *f. s.* Скфу́льба; 2) — шеретка́ Піра́а, *m.* (Crepis biennis), *B.*
 I. Пу́га, *f. Ф.* s. Пуга́ч.
 II. Пу́га *f. Зг. Пр.* II. 195 Schrecken, *m.*
 III. Пу́га, *f.* grosse Peitsche.
 Пуга́к, *m.* пу́гало, *m. n. s.* Пуга́ч; 2) s. Пу́гутькало. [sal, *n.* Пар.
 Пу́гало, *n.* Scheuche; *f.*; 2) Scheu-
 Пу́гане, *n.* das puhu! uhu! -Schrei-
 en, *Кч.* 244.

Пу́га́р, (*d.* пу́га́рчик), *m.* Becher, *m.* Pokal, *n.*
 Пу́га́рець, -рця, *m.* Steinkauz, *m.* (Surnia noctua). [(Cyathina).
 Пу́га́рівка, *f.* Becherkoralle, *f.*
 Пу́га́рка, *f.* Brachionus urceolaris, *B.*
 I. Пу́гати, *v. n.* (von der Eule, vom Uhu), „uhu“! schreien. *Me.* 283. [Пар.
 II. Пу́гати, *v. a.* schrecken, scheuchen,
 Пу́га́ч, *m.* grosse Ohreule, Uhu, *m.* (Strix bubo); *adj.* пу́гаче́вий.
 Пу́гла́вий, *a. s.* Пу́жлі́вий.
 Пу́гови́ця, *f.* Knopf, *m.*; 2) s. По-
 луні́ця; 3) s. *d.* folg. *Vol.*
 Пу́головати́ця, пу́голо́виця, *f.*
 пу́голо́вач, *m.* Kaulquappe, *f.*
 Пу́головка, *f.* Benthophilus macrocephalus. [„uhu“.
 Пу́гу́! *int.* vom Schrei der Eule
 Пу́гу́кане, *n.* heulendes Geschrei der Eule. [*v. n.* „пу́гу“ „kuwitt“ schreien.
 Пу́гу́кнути, *C. II.* 14. пу́гу́ткати,
 Пу́гу́тькало, *n. s.* Пу́га́рець; 2) Žwerg-Reiher, *m.* (Ardea minuta).
 I. Пу́д, *praep. P. I.* 39 s. Під II.
 II. Пу́д, *m.* russ. Gewicht: 40 russ. Pfunde = 16·38 Kilogr.
 III. Пу́д, *m.* Schrecken, *m. W.*; — да́ти кому́сь jmdm Schrecken einjagen; пу́дом, пу́дами йде́ робо́та *Фр.* blitzschnell, sehr rasch, flugs. [aquaticus).
 Пу́дель, -для, *m.* Pudel, *m.* (Canis
 Пу́де́лко, *n. s.* Пу́дло, kleinere Schachtel (*d.* -е́лочко). [schön.
 Пу́дехі́рий, *a.* -а дівчина, sehr
 Пу́джати, пу́дити, *v. a.* schrecken, scheuchen.
 Пу́джі́вно, *n. s.* Пу́жа́к.
 Пу́ді́ло, *Luts.* 25. пу́джало, *n.* Schreckmittel, u. Scheuche, *f.*
 Пу́дло, *n.* grosse Schachtel.
 Пу́дні́й, *a.* schrecklich; *adv.* пу́дно.
 Пу́дове́, *s. n. a.* Gebuhr vom пуд II.; пу́довий, von einem Pud.
 Пу́дофе́т, *m. Ко.* 34 schwerfällig, *C. I.* 67. [Peitschenstiel, *m.*
 Пу́жа́к, *m.* пу́жало, пу́жально, *n.*
 Пу́жа́р, *m. s.* По́жар, *Ог.* 43.
 Пу́жати, *v. a. s.* Пу́джати; — ся за ким jmdm nachjagen. [oenas).
 Пу́жик, *m.* Holztaube, *f.* (Columba
 Пу́жя́на, *f. s.* Мя́кіна und *pl.*
 Пу́жино́ва́тий, *a.* -е зо́біє s. *d.*

vor. *Pa.* I. 388. [Стерчаги.
 Пужити ся, sich aufsträuben, s.
 Пужка, *f.* *dim.* s. Пуга III.
 Пужла, *f.* Hund, *m.*
 Пужливи́й, *a.* scheu, furchtsam.
 Пужні́к, *m.* Thurmkraut, *n.* (Tur-
 ritis glabra).
 Пужну́ти, *v. a.* *Ko.* 121 mit der пуга
 III. schlagen, dreinschlagen *C. II.* 133.
 Пуза́нь, *m.* Dickbauch, Dickwanst,
m. d. пуза́нчик kleiner dickbäuchiger
 Knabe, Knirps *III.* I. 176.
 Пува́ти, *v. a.* § s. Кіда́ти.
 Пува́тий, *a.* dickbäuchig.
 Пува́рко, *n.* mit Eisen beschlage-
 nes Kistchen, Besteck, *n.*
 Пува́ракува́тий, *n.* *M+B.* 53 ?
 mit eiterigen Blasen. [III. 88.
 Пува́дро, *n.* Schamschlauch, *m.* *Пом.*
 Пува́йр, (*d.* пува́йрок, пува́йрчик), *m.*
 s. Міху́р. *Пом.* III. 87.
 Пува́ровець, -вця, *m.* Blasenträ-
 ger, *m.* (Physaphora).
 Пува́руха, *f.* Blasenkirische, Juden-
 kirische, *f.* (Physalis alkekengi). [scens.
 Пува́рчатка, *f.* Coluthaea arbore-
 Пува́ро, *n.* Bauch, Wanst, *m.* *Кв.* 71.
 Пува́да́ти, (пой-), *st.* Пува́да́ти.
 Пува́йка, *f.* Hündin, *f.*
 I. Пука́ *int.* vom Klopfen, Pochen,
 Picken; vom Sturz *C. I.* 183.
 II. Пука́, *m.* grösserer Strohbund, s.
 Околі́т; *Bund, m.; 2) s.* Пука́ 1). *А.Д. I.* 86.
 Пука́вець, -вця, *m.* Rhodeus se-
 riceus. [weicher Birnen.
 Пука́вка, *f.* Knallbüchse, *f.; 2) Art*
 Пука́с, *m. s.* Пука́вець; *2) s.* Пу-
 ка́к (Ф.).
 Пука́ти, пука́нути, *v. n.* klopfen,
 pochen, knallen; *2) bersten, platzen;*
 Knospen aufschlagen; *3) s.* Пука́ти.
 Пука́тий, пука́стий, *a.* dickleibig,
 dick.
 Пука́тка, *f.* Seetulpe, *f.* (Balanus), *B.*
 Пука́ель, -кля, *m.* Haarlocke, *f.*
 Пука́енкі, *pl. Kol.* I. 165 s. Пука́енкі.
 Пука́шка, *f.* dicker Mensch, Knirps *B.*
 Пука́стий, *a.* gewölbt, kugelig.
 Пука́ця, зівка — *f.* Chama gry-
 phoides. [*pl.* (Lophobranchii).
 Пука́жабе́рні, *pl.* Quastenkriemer,
 Пука́хвіст, -бета, *m.* Polyxenus
 lagurus.

Пул, *m.* *P.* I. 40 s. Піл, *Oz.* 43.
 Пульван, *m.* besessen, rappelköpfig.
 Пулькати, *v. n.* kullern, putern.
 Пулька́тий, пульбо́кий, *a.* mit
 herausstehenden Augen.
 Пульок, *g.* пу́лька, *m.* (*gew. pl.*
 пу́льки, пульпа́к, Truthahn, Puter, *m.*
 Пульс, *m.* Puls, *m.* Lebensader, Schlag-
 ader, *f.; adj.* пульсо́вий, *Пол.*
 Пульса́ция, *f.* das Pulsieren, *Фр.*
 Пультові́й, *a.* -e пале́не Pultfeu-
 erung, *f.*
 Пульца́н, пуля́к, *m. s.* Пу́льок.
 Пулю́кати, *v. n. s.* Пу́лькати.
 Пуля́, -я́ти, *n.* Gänsehen; Entelein,
n. (in d. Kinderspr.).
 Пуля́, *f. gr.* Flintenkugel, *f.*
 Пуля́рес, *m.* Geldtasche, Brieftasche, *f.*
 Пумпува́ти, *s.* Помпува́ти.
 Пу́ндик, *m.* Kuchen mit Zwiebel u.
 Oel gebacken, *m.*
 Пуни́єць, -йця, *m.* Punier, *m.* [nisch.
 Пуни́єский, пу́ньский, *Ил. a.* пу-
 Пункт, *m.* Punkt; *2) Artikel, m.* Sat-
 zung, Bestimmung, *f.* [punctieren.
 Пунктува́ти, *v. a.* Punkte machen,
 Пунсо́вий, *a.* *He.* s. Понсо́вий.
 Пунт, *m.* lustiger Streich; в пунті
 in einem Nu, auf einmal.
 Пунтува́ти ко́го, (Ф.) mit List
 jmdm ein Geheimnis entlocken; *subst.*
 пунтува́ти der es thut.
 Пуншт, *m.* Punsch, *m.*
 Пу́ня, *f. s.* Клу́ня, *Об. I.* 319. *Пом. III.* 90.
 Пу́няра, *m.* Hund, *m.*
 I. Пу́п, *m.* *ungr.* s. Піп. *Oz.* 43.
 II, Пу́п, *m. s.* Пу́пець 1); *2) Bauch,*
 Magen, *m.* пу́па напу́вати sich anstreng-
 gen, angestrengt arbeiten, schreien.
 Пу́пель, -пля, *m. B.* s. Пу́пінок,
 пу́плях.
 Пу́пець, *g.* пу́пця, *m.* Nabel; *2)*
 Knopf bei d. Geige, *m.; 3) s.* Ровні́к, *B.*
 Пу́пінок, -нка, *m.* Knospe, *f.; * від*
 само́го пу́пінуку ро́бити von zarter
 Kindheit an arbeiten.
 Пу́пка, *f. II.* 210 s. Пу́пець 1);
2) Puppe der Insecten, f. Пол.
 Пу́пкова́тий, *a.* nabelfórmig.
 Пу́плик, *m.* Kapsel, *f. s.* Тобі́лка.
 Пу́плинець, -нця, *m.* Prolifera.
 Пу́плишок, пу́плішок, -шка, *У.*
 пу́пляночок, пу́плях, *m.* Knospe, *f.*

(bes. Blätterknospe). [sohnur, *f.* Пар.
 Пуговина, *f.* (-ине, *n.*) Nabel-
 Пупок, -пка, *m.* s. Пупецъ 1), 2);
 пупковий, *a.* Nabel-
 Пупорізка, *f.* Др.с. 49 Hebamme, *f.*
 Пупці, пупи, *pl.* Art Semmel.
 Пупчак, *m.* Wassernabel, *m.* (Hudrocootyle). [(Natica).
 Пупчатка, *f.* Nebelsohnecke, *f.*
 Пупче, *n.* coll. Knospen, *pl.*
 Пупчик, пупшук, (*Фр.*), *m.* s. Пупецъ;
 пупчики, *pl.* Art Muster in d. Leinenstickerei.
 [нати, пірнути.
 Пуринати, пурнути, *IF.* s. Пори-
 Пурляк, *m.* Range, ngezogener Bube.
 Пурняги, *v. a.* die Schafherde im Sommer Nachts weiden.
 Пурпур, *m.* (-фра, *f.*) III. II. 184
 Purpur, *f.* Scharlach, *n.* *adj.* пурпуровий,
 purpurn; scharlachroth.
 Пурх! *int.* vom schnellen Davonfliegen,
Oz. 218. [sehend.
 Пурхатий, *a.* zerzaust, elend aus-
 Пурхнути, *v. n.* davonfliegen.
 Пурша, *f.* s. Пурхавка, *B.*
 Пурявий, *a.* Ф. störrisch, launig, keck.
 Пуска́ти, *s.* Пусті́ти.
 Пуслик, *m.* Гол. III. 424 Art Kleid.
 Пустак, *m.* пустикавий, *Ков.* пу-
 стачній, *Св. a.* loser, muthwilliger, floter,
 (flatterhafter Mensch, Windbeutel, *m.*
 (*aug.* пустикаво).
 Пустар, *f.* пустарник, *m.* ödes, brach-
 liegendes Feld, *n.*; 2) Wüstenei, Einöde,
 Leere, *f.* У. [1) Waldwiese *f.*?
 Пустая, *f.* Гол. III. 59 s. d. vor.
 Пустель, *f.* Ру. См. s. Пустія.
 Пустельга, *m.* *f.* Thurmfalke, *m.*
 (Falco tinnunculus). [стїний.
 Пустельний, *a.* М+В. 323 s. Пу-
 Пустельник, *m.* -иця, *f.* s. Пу-
 стїнник &
 Пустенник, *m.* Seele, *f.* Manen ei-
 nes im Walde umgekommenen Menschen.
 Пустяна, *f.* К. s. Пустія.
 Пустій, (*d.* пустиєнький), *a.* leer,
 öde; hohl, *B.*; 2) unnütz, vergeblich,
 eitel; — грим, schlechte unbrauchbare,
 Münze; — опіх таube Nuss; — хлб-
 пецъ muthwilliger Knabe; пусте гово-
 рїти leeres Stroh zusammendreschen,
 faseln; пусте, *s. a. n. s.* Пустія; *n.*
 пусте пусти́м Schlechtes bleibt schlecht.

Пусті́льниця, *f.* s. Пустка 1).
 Пустинь, *f.* Einsiedelei, *f.* Eremitage,
 С. II. 101.
 Пустиніти, *v. n.* 3z. zur Wüste werden,
 öde, leer, wüst werden, veröden.
 Пустинний, *a.* wüst, öde, leer, *Фр.*
 Пустинник, пустинножїтель, *m.*
 Кч. 8. Einsiedler, Anachoret, *m.* (-ін-
 ниця, *f.* -ін, *f.*).
 Пустія, *f.* Wüste, Wüstenei, Ein-
 öde, *f.* *adj.* пустинський, *K.*
 Пустир, *m.* Кч. 62. s. Пустар.
 Пустіти, (пущу, пустиш), пу-
 скати, (-аю, -аєш), *v. a.* lassen, los-
 lassen, einlassen; — когó на волю
 jmdn freilassen; — кров zur Ader las-
 sen; — щось в свїт etw. in die Welt
 aussenden; 2) *v. n.* дєрева: Knospen,
 Blätter treiben, ausschlagen; *b)* пускає
 на дворі es tritt Thauwetter ein, -ає
 морóа lässt nach; *c)* — Farbe lassen,
 verlieren (*v.* Tuch &); 3) — ся mit dem
 Інїт. sich aufmachen, anfangen etw.
 zu thun, zu gehen &; *b)* — ся до когó
 auf jmdn losgehen, losstürzen; *c)* — ся
 когó jmdn loslassen; — ся бєрега * al-
 len Halt verlieren; *d)* — ся на злб-
 дія etc. Dieb etc. werden.
 Пустія, *f.* Kleinigkeit, Bagatelle,
f. nichtige Sache; Albernheit, *f.* ОВ.
 Пустій, *m.* loser Schwätzer.
 Пустійка, *f.* lose Schwätzerin.
 Пустілка, *f.* Вол. s. Пустельга.
 Пустіти, *v. n.* ВВ. s. Пустиніти.
 Пустка, *f.* verlassenenes, öde stehen-
 des Haus, Gehöft, Grundstück & (vom
 Frohnbauer ehemals verlassen und wie-
 der an den Gutsherr zugefallen; 2)
 Vacuum pfanne, *f.* Пол.
 Пусто, *adv.* — стоїти leer, öde
 stehen; 2) vergebens, umsonst; пусти́й,
compar. s. Пуще. [brauchbare Münze.
 Пустовець, -вця, *m.* schlechte, un-
 Пустовірє, *He.* пустовірєтво, *n.*
 Aberglaube, *m.* [wohnt.
 Пустовський, *a.* -а земля unbe-
 Пустоголовий, *a.* dessen Kopf
 leer ist, unwissend.
 Пустодомок, -мка, *m.* Н. 239
 schlechter Wirt, wüster Feinschmecker.
 Пустомáха, *m.* Windbeutel, Schlingel,
m. [schwätz, *Фр.*
 Пустомельство, *n.* leeres Ge-

Пустомѣля, *m. f. Ко.* 231 *s.* Пустѣйка. [zerin.]

Пустомѣлка, *f. Ко.* 81. eitle Schwätzerin.

Пустомѣдрій, *a.* voll eitler Weisheit, *Пуст.* [gehend, weidend, — пустѣти.]

Пустопаш, *adv.* frei, lose umher-

Пустопашний, *a.* -а худоба das nicht zur Feldarbeit angespannte Vieh (*B.*).

Пустопѣле, *n.* пустопѣлиця, *f. Зар.* ödes Feld, Heideland, *n.* Heide, *f.*

Пустопорѣжний, *a.* völlig leer.

Пусторіе, -ѣса, *m. s.* Пустомѣха.

Пусторѣгий, *a. Пол.* Hohlhörner, *m.*

Пустослѣвити, *v. n.* eitel schwatzen, *К.* [rede, dummes Zeug, Fasel, *f.*

Пустослѣвца, *f. Фр.* eitles Ge-

Пустослѣвний, *a.* aus leeren Worten bestehend, schal. [Frömmler, *m.*

Пустосѣвят, *m.* Scheinheiliger,

Пустѣтѣ, *f. М.* II. 7. Leichtfertigkeit, *f.* Leichtsin, Muthwille, *m.*; 2)

III. II. 17 *s.* Пустѣня, Leere, *f. Фр.*

Пустѣтний, *a.* ausgelassen, muthwillig. [eitles Ruhmes beflissen.]

Пустохвалѣлюбний, *a. Мх.*

Пустѣцѣвѣт, пустоцѣвѣток, -тка, *К.м.* taube Blüte; *Etwas ganz Wertloses.

Пустѣш, *f. Гол. гр.* 50 *s.* Пустѣня.

Пустѣшак, *m. s.* Пустѣр 1); 2) muthwilliger loser Taugenichts, *Фр.*

Пустѣшѣтель, пустошник, *Пар. m.* Verwüster, Plünderer, *m.*

Пустѣшити, *v. a.* verwüsten, verheeren, plündern. [muthwillige Streiche.]

Пустѣщи, *pl.* Ausgelassenheit, *f.*

Пустѣвати, *v. n.* sich frei herumtummeln, muthwillig sein, lose Streiche spielen; 2) leer stehen, öde bleiben, brach liegen, *С.* II. 23. *К.*

Пустѣн, (*d.* пустѣнчик *М.* II. 10), *m.* muthwilliger, flotter Knabe; 2) Kräuterdieb, *m.* (*Ptinus*), *B.*

Пустѣк, *m. s.* Пустѣк; gemeiner Mensch *К.* II. 51; 2) taube Nuss; *dim.* пустѣчок, -чка, *s.* Пустѣця.

Пустѣковане, *n.* albernes, nährliches Treiben, *Зар.*

Путь, *m. f.* Weg, *m.* Reise. *f.* (путь-дорога *АД.* II. 13); 2) Nutzen, Vortheil, *m.* (*Фр.*); не знати чому пути etw. nicht begreifen u. es nicht gebrauchen können; *vgl.* Путѣ; з нього

буде путь *Кв.* 42 er wird fortkommen, wird zu etw. bringen: з неї великий і добрий путь буде *Кв.* 269.

Пута, *f.* — мѣду, *Ф. Поез.* (62) 117. Art Gefäss. [Wirrsal, *n.*

Путанѣна, (-нѣця), *f.* Wirrwarr, Путарѣйки, *pl.* Ribiseln, *pl.*

Путати, *v. a.* verwickeln, verwirren; 2) fesseln, koppeln (Pferde &); — ся sich verwickeln; *b)* umherschlendern, sich herumtreiben (*B.*).

Путѣ, (путѣ), *n.* Weg, *С.* I. 111; Ausgang, *m.* Zweckmässigkeit, Ordnung, *f.* Mass, *n.*; 2) Unterscheidungskraft, Gescheithheit, *f.* нема́ тому ні кінця ні путя́ es ist ohne Zweck u. Ziel, без путя́ ohne Zweck u. Erfolg *Кч.* 251; він знає свѣту путѣ er versteht die Wege, die Ordnung der Dinge auf der Welt; 3) nützliche u. ordentliche Lebensart. [Führer, *m.*

Путѣвѣдник, *m.* *Моз.* Wegweiser, Путѣна, *f.* Gelte zum Schafkäse, *f.*

Путѣре, *n.* Kufe von 0'61487 Hektoliter, *f.*

Путѣрія, (-ѣря), *f. rum.* § Macht, Kraft, *f.* Muth, *m.* *Ф.*; 2) *Schnaps als Quelle der Energie.

Путѣрний, *a.* vermögend, kräftig. Путѣрувати ся, § e. Thatkraft fühlen, sich erkühnen. [Feldweg.]

Путѣвець, -вця, *m.* *Левч.* kleiner Путѣвочка, *f. Ко.* 4 kleiner Apfel.

Путѣтик, *m. dim.* Pfad, *m.* [Макс.]

Путѣна, *f. s.* Путь 1) *К.*; 2) *s.* Путо, Путѣно, *n.* Gefäss zum Verfertigen des Schafkäses, *n.*

Путѣкало, *n. s.* Пугутѣкало.

Путѣник, *m.* Wanderer, Reisender, Pilger, Waller, *m.*; 2) —, путний боярин verpflichtet zu нѣвѣди.

Путѣний, *a.* tüchtig, tauglich, fähig, brauchbar, nützlich, erspriesslich.

Путѣня, *f.* Büttel, Tränkzober, *m.* (auf den Weg mitgenommen).

Путо, *n.* Fessel, Koppel, *f.* Spannstrick, *m.* [fahren, Wandern, *n.*

Путѣванѣ, *n.* das Wallen, Wall-Путѣря, *f.* Speise aus gekochter u. versüsster Gerste, *f. Пом.* III. 100.

Путѣвати, (путѣю, путѣеш), *v. n.* reisen, wandern, fahren, wallen, *У. Кл.*

Путѣщій, (-щій), *a. Левч. s.* Путѣний.

I. Пух, *m. s.* Сбпух, *Пом.* III. 86.
 II. Пух, -у, *m.* Flaum, *m.* Flaumfedern, Dünen, *pl*; 2) Eriophorum vaginatum, *adj.* пуховий. [locker, zart.
 Пухкий, (*d.* пухкенький), *a.* weich,
 Пухлѣтій, *a. s.* Пухнѣтій.
 Пухленѣна, пухлѣна, *f.* Geschwulst, *f*; 2) водна — Wassersucht, *f.*
 Пухлий, *a.* geschwollen, aufgedunsen, *M.I.* 113.; feist; 2) с. Пухкий *C.I.* 108.
 Пухло, *n.* Magen, *m.*; 2) Leber, *f.*
 Пухлоніг, -ога, *m.* Dickschenkel, *m.* (Oedemera).
 Пухля, *f.* *N. e.* Berges.
 Пухлѣтина, *f. s.* Пухленѣна.
 Пухнѣтій, *a.* flaumig; -а курка mit Federbüschelchen an den Kopfseiten; 2) *s.* Пухкий.
 Пухний, *a.* weich geschwellt.
 Пухнути, *v. n.* schwellen, an-, aufschwellen.
 Пуховік, *m.* *Ко.* 20. пуховіця, *f.* Pfühl von Flaumfedern, Flaumpolster, Federkissen, *m.* [lopterus, *B.*
 Пуховуш, *m.* Federling, *m.* (Phi-
 Пуць! *int.* vom jähen Falle.
 Пуцьверинок, (-інок), *Ко.* 23. пуцьвірок, -рка, *m.* der noch nicht flügelige Vogel, bes. junger Sperling; 2) * Gelbschnabel, *m.*
 Пуцьнути, *v. n.* § bautzen, fallen.
 Пуцьувати, *v. a.* putzen, bürsten, reinigen; *subst.* пуцьованє, *n.* [hungen, *pl.*
 Пуцьенє, *n.* das Ausklauben; 2) Влѣ-
 Пуцьчок, *m. dim. s.* Пуцьок.
 Пучіна, *f. †* Meer, *n.* Fluten, *pl*;
 2) Abgrund, Schlund, *m.* III. I. 179.
 Пучити, (-ѣти), *v. a.* ausklauben; ausweiden (das Gedärme); 2) auseinanderstemmen, -schlagen, -sprengen.
 Пучка, (*d.* пучечка), *f. s.* Пўшка 1).
 Пучковніця, *f.* Knospenkoralle, *f.* (Oculina). [(Lophyropoda).
 Пучковогі, *pl.* Büschelfüßler, *pl.*
 Пучніти, *Пол.* пучнявіти, *v. n. s.*
 Пичнявіти, aufquellen.
 Пучнявий, *a.* bauchig aufgeblasen.
 Пўчок, -чка, *m. dim. s.* Пўк II., Bündel, *n.* Strauss, *m.*
 Пўша, *f. coll.* Stäbchen zu Zündhölzchen; пўші тягнути solche schneiden.
 Пушинѣ, *f.* Mulm, *m.* bröcklige, staubige, leicht zerfallende Masse, Erde &

Пушѣнка, *f.* Psyche bombycella.
 Пушѣтій, *a.* dicht flaumig, weich, sammtweich, *Пол.*
 Пушѣти, (пўшу, пўшм), *v. a.* aufblähen, (*Фр.*); 2) *v. n.* blasen; *b)* * stolzieren, *H.* 24.
 Пўшка, *f.* Fingerspitze, -kuppe, *f.* * — нѣри von e. abgemergeltem, siechem Menschen der sehr wenig Lebensgeist hat; 2) Büchse, *f.*; 3) Kanone, *f.*; 4) *B.* —, пушочка овѣцна Fruchtansatz, *m.* (archegonium); *b)* Sporenschlauch, *m.* (ascus).
 Пушкар, *m.* Büchsenhütler, *m.* * Polizist; 2) Jäger, Weidmann; 3) Kanonier, *m. adj.* пушкарскій; 4) *N. e.* Berges.
 Пушкарік, *m.* — бривлунець Bombardierkäfer, *m.* (Brachinus crepitans).
 Пушкарнік, *m.* Büchsenmacher, *m.*
 Пушкарня, *f.* Kanonengiesserei, *f.*;
 2) Arsenal, Zeughaus, *n. C.* II. 188.; Rüstkammer, *f.* [d. Peitschenschlinge.
 Пушкѣванє, *n.* kleine Quaste bei
 Пушкувати, *v. n.* mit Fingerspitzen etw. arbeiten.
 Пушник, *m.* Plumatella.
 Пўшѣк, -шкѣ, *m. dim. s.* Пух II. feiner Flaum; 2) Milchhaare, *pl.*
 Пўща, *f. P.* II. 19. Wald, *m.*; dichte Waldung, Wildnis, Wüstenei, *f.*
 Пўщало, *n.* Lasseisen *n.* (zum Aderlassen), Schnepfer, *m.*
 Пўще, *adv. compar.* ärger, schlimmer, geringer; 2) mehr, lieber, besser, — всього vor Allem III. I. 379.
 Пўщенє, пўщанє, *Кв.* 350. *n.* Fasching, *m.* Fleischwoche, Fastnacht, *f.*
 Пўщій, *a.* (*compar.* zu пугій) schlechter, geringer. [67. *s.* Пугѣч.
 Пўщик, *m.* Kauz, *m.* (Ulula) II.
 Пхѣти, (пхѣю, пхѣш), пхнѣти, *v. a.* stossen, schieben. [nichtig, *Зак.*
 Пхѣльній, *a. Cm.* klein, winzig,
 Пхѣкати, III. I. 42. пхнѣкати *v. n.* zeitweilig schluchzen, weinen, wimmern, greinen.
 Пхнѣць! *int.* vom Stoss u. Schub.
 Пчѣлѣ, -ѣти *gew. pl.* пчѣлѣта, *s.* Пчѣлѣ.
 Пчих, *m.* das einmalige Niesen; 2) *int.* vom Niesen.
 Пчѣхати, *v. n.* niesen.
 Пчілка, *f. dim. s.* Пчѣлѣ.

- Пчільний, *a.* Bienen-, -а робота Arbeiterzellen, *pl.*
- Пчільник, *m.* Bienenhof, *m.* (B.).
- Пчільництво, пчоловодство, *n.* Par. Bienenzucht, *f.*
- Пчільничий, *a.* die Bienenzucht betreffend, apistisch.
- Пчолá, *f.* Biene, Imme, *f.*
- Пчолáтець, -ця, *Pol.* пчоловѣць, -вця, *B. m.* Bienenchwärmer, *m.* (Sesia ariformis). [ник; 2) *s.* Стебнік.
- Пчолáнець, -вця, *m. s.* Пчіль-Пчолóлюбка, *f.* Bienenfreundin, *f.* B.
- Пчолáний, (-áчий) *a. s.* Пчільний.
- Пчолáр, *m. s.* Пáсичник.
- Пшенáця, (пшаница, Ч. II. 7), *f.* Weizen, *m.* (Triticum); *pl.* пшеницá Weizensaaten, *pl.*
- Пшенáчка, *f. dim. s.* Пшенáця; 2) *s.* Кукурúдза, *Zan. I.* 323; 3) Art Leinenstickerei; 4) Scilla bifolia.
- Пшенáчи́ско, пшенáчи́нице, *n.* Weizenstoppfeld, *n.*
- Пшенáчи́ний, *a.* Weizen-. [stroh, *n.*
- Пшенáчи́ця, (-шн-), *f.* Weizen-
- Пшенáшник, (-шн-), *m.* Weizenhalmwespe, *f.* (Cephus rugmaeus).
- Пшенáнка, *f.* Galium verum.
- Пши́к, *m.* Glúhschlag, Hammerschlag, Schmiedesinter, *m.* (B.) *H.* 38. 146; etw. ganz Wertloses, *Zak.* [Bec. I. 215.
- Пшáнонька, *f. dim. s.* Пшенáця.
- Пшáнка, *f.* *Zan. II.* 147. *s.* Кулѣша.
- Пшáнцѣ, *n. dim. s.* Пшонó.
- Пшонá, (*gen. pl.* пшн) пшонáна, *f.* ein Hirsekorn.
- Пшонáк, *m.* Raphanus raphanistrum.
- Пшонó, *n.* Hirsengrütze, *f.*
- Пшонóий, *m. f.* der (die) das пшонó zum Kochen reinspült, *Mop.*
- Пшонáний, *a.* von Hirse, -á каша Hirsebrei, *m.*
- Пшúк, *m. s.* Пши́к.
- Пю, пеш, & пють, *praes. s.* Пáти.
- Пюрце, *n. Ф. s.* Перцѣ.
- Пявáця, *f.* Pferdeegel, *m.*
- Пявáка, *f.* Blutegel, *m.* (Sanguisuga).
- Пявúшник, *m.* Wasserschnecke, *f. Левч.*
- Пядь, *g. пáди. f.* Spanne, *f. Пом. III.* 121.
- Пядѣвий, *a.* eine Spanne lang & Гн. 78.
- Пядени́ці, *pl.* Spanner, *pl.* (Geometrae); пядениця зимовá Winterspanner, *m.* (Acidalia brumata).
- Пáди́ч, *m.* — митник, пáди́ки, *pl. Вол. Kolben-Bärlapp, m.* (Lycopodium clavatum); — тисáнка L. complanatum; пядичевáти, *pl.* Bärlappartige, (Lycopodiaceae).
- Пядúн, *m. B. s.* Пядени́ці (*sgl.*).
- Пялáти, (пялю, пялáш), *v. a.* spannen, bes. *jmdn plagen, martern, *Zak.*
- Пялáцї, (-ця, *sgl.* пáльце), *pl.* Nährahmen, Stickrahmen, *m.*
- Пяндáга, *m. Vec. I.* 300 *s.* Пяню́га.
- Пяне́, (-á), *d.* пяні́тко, *n.* kleines irdenes Trinkgeschirr.
- Пя́ний, *a.* betrunken, berauscht, besoffen, trunken; 2) * -е чолó der stärkste Meth, *K.*
- Пя́ніти, *v. a. Фр.* berauschen.
- Пя́ні́цтво, пя́нство, *n. s.* Піяньство.
- Пя́ні́ця, (*d.* пяні́чка, -я́ченька, *aug.* пяничі́ще), *m.* Trunkenbold, Sauffer, *m.*
- Пя́ні́шник космáтий, Alpenrose, *f.* (Rhododendron hirsutum); — ржа-воли́стий Rh. ferrugineum, *Вол.*
- Пя́нствувáти, *v. n. gr.* saufen, zechen.
- Пяню́га, *aug. (d.* пяню́жка), *m.*
- Пя́ні́ця.
- Пя́ст, *n. coll. s.* Пястúк. *Пом. III.* 121.
- Пя́сти, *v. n. s.* Пáти, пя́ти.
- Пястúк, *m.* Faust, *f.*; 2) Faustschlag, *m.*
- Пястúкáр, *m. s.* Кулáчник, *Пар.*
- Пястúкувáти, *v. a. s.* Кулакувáти.
- Пя́ть, *gen.* пятї́, *num.* fünf.
- Пя́тá, *f.* Ferse, *f.* *пя́тáми накáвати, *Ko.* Fersengeld zahlen, Reisausnehmen.
- Пя́тáк, (*d.* -ачóк), пятáче, *n. coll.* kupfernes od. silbernes Fünfkopekstück, *n.*; 2) der 5-ten Classe angehórig.
- Пя́тáковий, *a.* einen пятáк wert, *giltig.*
- Пя́тьдесáть, пядьдесáтеро, *num.* fünfzig; пядьдесáтий, der fünfzigste; -i рокí (лítá) Fünzigjähriger, *pl.*
- Пя́тьдесáтка, *f.* Fünziger (50 Guldennote), *m.*
- Пя́тері́к, *m.* Gespann von 5 Stück (od. 5 Paar) Zugvieh, *n.*
- Пя́тері́чний, пядькрат́ний, *a.* fünffach, fünffältig, ГIII.
- Пя́тёрка, *f.* вербá — Lorbeerweide, *f.* (Salix pentandra).

П'ятерниця, *f.* Pentacta, *B.*
 П'ятерня́, *f.* alle fünf Finger.
 П'ятеро, *num.s.* П'ять. [*Пом.* III. 121.
 П'яти, *v. a.* (пну, пнеш), *s.* П'яти,
 П'ятивесло́вий, *a.* fünfuderig.
 П'ятигоди́нний, *a.* fünfständig.
 П'ятиголо́вий, *a.* fünfköpfig; mit
 fünf Kuppeln, *Kv.* 81. [*ГШ.*
 П'ятиголо́сний, *a.* fünfstimmig,
 П'ятиді́льний, *a.* fünftheilig.
 П'ятидні́вний, *a.* fünftägig. [*Кл.*
 П'ятизубе́ць, -бця, *m.* Fünfzack, *m.*
 П'ятизуби́ний, *a.* fünfzähmig.
 П'ятий, *num.* der fünfte.
 П'ятикрати́ний, *s.* П'ятеричний.
 П'ятику́тний, *a.* fünfeckig.
 П'ятику́тник, *m.* Fünfeck, *n.*
 П'ятилатча́стий, *f.* fünfblätterig,
 (Fruchtknoten), *B.* [(*Potentilla alba*).
 П'ятилі́стник, *m.* Fingerkraut, *n.*
 П'ятилі́тний, *a.* fünfjährig; —
 дода́ток Quinquennialzulage, *f.*
 П'ятилі́ток, -тка, *m.* хлѡпецъ &
 — fünf Jahre alt.
 П'ятимі́сячний, *a.* fünfmonatlich.
 П'яти́на, *f.* der fünfte Theil, ein
 Fünftel. [*П'ятно.*
 П'яті́нка, *f.* kleiner Flecken, *Пол. s.*
 П'ятино́гий, (-ножний), *a.* fünf-
 beinig, fünffüssig.
 П'ятина́льце́вий, *a.* fünffingerig, *К.*
 П'ятипе́рстень, (-перстник), *m.*
s. П'ятилі́стник.
 П'ятира́менний, *a.* fünfarmig.
 П'ятири́к, *m.* ein Flüssigkeitsmass.
 П'ятисто́пний, *a.* fünffüssig (von
 Versen).
 П'ятисторо́нний, *a.* fünfseitig, *ГШ.*
 П'ятистру́нний, *a.* fünfsaitig.

П'ятича́стний, *a. s.* П'ятиді́льний,
ГШ. [gliedrige Käfer, (*Pentamera*).
 П'ятичле́нці, *pl.* Fünfzehige, fünf-
 П'яті́нка, *f. s.* П'ятниця.
 П'яті́рний, *a.* -е колесо в млині́
He. Trilling, *m.*
 П'яті́рний, *f. He.* *s.* П'ятерня́.
 I. П'я́тка, *f.* Fūufer; Fūnguldennote, *f.*
 II. П'я́тка, *f. dim. s.* П'ятá; 2) un-
 terster Theil der чепі́ги; 3) breitester
 (unterer) Theil der Senseschneide.
 П'ятма́, *num. Instrum.* zu П'ять;
 2) fünfmal, *K.* (*грам.* 107). [*m. Пар.*
 П'ятьмі́рѡвий стих, Pentameter,
 П'ятьна́йцять, -цяти, п'ятьна́й-
 цятєро, *num.* fünfzehn; п'ятьна́й-
 цятий, der fünfzehnte (п'ятн-).
 П'ятна́йцятка, *f.* 15 Jahre & alt &
 П'ятна́тий, *a.* gefleckt.
 П'ятні́к, *m.* Thor-, Thüangel, *m.*
Ос. (61) II. 195.
 П'я́тниця, п'ятничка, (-ночка), *f.*
 Freitag, *m. adj.* п'ятничний, vom Frei-
 tag, Freitags-; п'ятночки, *pl.* Al-
 lerseelentage, *pl.*
 П'ятно́, *n.* Flecken, *m.* Mal, *n.*
 П'ятнува́ти, *v. a.* brandmalen,
 brandmarken, stempeln. [*mestra*], *B.*
 П'ятну́шка, *f.* Gemüseeule, *f.* (Ма-
 П'ято-, *s.* П'яти-.
 П'ято́вий, *a.* Fersen-. [*münze.*
 П'ятозлѡ́тник, *m.* Art Scheide-
 П'я́ток, -тка, *m. Kn. s.* П'ятка I.
 П'ятокі́п, -ѡпа, *m. Kn.* (*Пр.* IX. 847)
 e. Erntelohn: 5 Schock Garben.
 П'ятьсо́т, *num.* fünf hundred; п'ять-
 со́тний der fünf hundredste.
 П'ятьті́сяч, *num.* fünf tausend;
 п'ятьті́сячний der fünf tausendste.

P.

P, achtzehnter Buchstabe (Pци).
 Раб, *m.* Sklave, *m.*
 Раба́, *f. s.* Раба́ня. [*hobel.*
 Раба́нок, *m.* ein grosser Tischler-
 Раба́та, *f.* Schnur, Schleife, Schlin-
 ge am männl. Oberkleid Чамáра *f.*
 Раба́дати, *v. a.* *Фр. Пр.* V. 267 усєму?
 Рабин, рабін, *m.* Rabbiner, *m.*
 Раба́на, *f.* Eberesche, *f. s.* Рабина.
 Раба́ня, *f. asl.* Sklavin, Dienerin,

Малоруско-німецкий Словар.

f. III. II. 33.

Раби́вник, *m.* Räuber, Plünderer *m.*
 Раби́вничкый, *a.* Raub-, *Фр.*
 Раби́вничтво, *n. s.* Розби́шачтво.
 Раби́ти, *v. n. gr.* P. ч. 102 den Muth
 verlieren, verzagen.
 Рабо́ванне, *n.* Rauben *n.*
 Рабо́вець, *m. Ст. s.* Граби́тель.
 Рабо́тати, *v. a. †* работіти, ar-
 beiten, schwer, über s. Kräfte arbeiten.

50. b.

Рабствó, *n.* Sklaverei, *f.*
 Рабунок, *m.* Raub, *m.* Plünderung *f.*
 Рабчий (-рабчий), *a.* des Sperbers.
 Раваш, *m.* s. Карó.
 Раввин, *m.* s. Рабин. III. II. 232.
 Равер, *m.* grosser Brunnenfrosch.
 I. Рáвлик, равлъ, *m.* s. Слимак.
 II. Рáвлик, gew. pl.-ки, *m.* e. Art.
 Постолю. [вáтий.
 Равликовáтий, *a.* s. Слимако-
 Рáвлин, *m.* Helicophanta *B.*
 Рáвлинник, *m.* сѣйный Luzerner-
 klee, Schneckenklee, ewiger blauer Klee
 (Medicago sativa). [gurus). *B.*
 Рáвляк, *m.* Schneckenkrebs, *m.* (Pa-
 Рáглик, рóслик, *m.* Hirschkäfer,
m. (Lucanus cervus) *B.*
 Рагляк, *m.* s. Рогáч. *B.*
 Рагáш, *m.* s. Раваш, Kerbholz, *n.* Ф.
 Рад, радий, *a.* (сop. раднйший,
sup. найради-). wohlwollend, gut, -ко-
 мýсь jmdm-; -чомýсь, з чо́бсь, sich
 mit etw. freuend, an etw. Gefallen ha-
 bend, mit etw. zufrieden; я рад що
 ich bin froh dass.
 I Рáда, *f.* Rath, *m.*; 2) Rathsver-
 sammlung; Berathschlagung, *f.* ráду
 радити berathen, sich b.; Чóрна рада
 allgemeine Versammlung des Kosaken-
 heeres zur Wahl e. гетьман od. Bera-
 thung über andere wichtigere Angele-
 genheiten; überhaupt Volksversammlung;
 -генерáльна Parliament, *n.* Congress, *m.*
 II. Рáда, *m.* Rath, Rathsherr, *m.* s.
 Рáдний. [sehr froh.
 Рáдесенький, *a.* sehr wohlwollend,
 Рáди, *praep.* mit *d.* Genit. (auch
 diesem nachgesetzt) halber, wegen.
 Рáдйвий *a.* günstig, wohlwollend.
 Рáдйвистъ, *f.* Gunst, *f.*
 Рáдивóн, Рáдькó, *m.* Rhodion. [Кн.
 Рáдикáльство, *n.* Radicalismus *m.*
 Рáдити, *v.* a. rathen, Rath geben,
 комý, корó -К. I. 229; — со́би sich hel-
 fen; Rath halten, berathen; -ся корó
 jmdn um Rath fragen, zu Rathe ziehen.
 Рáдйця, *f.* s. Рáда.
 Рáдич, *m.* Rathgeber, Rathsherr, *m.*
 Пис. рáдичка, *f.* Rathgeberin, *f.*
 Рáдистъ, -ости, *f.* Freude, Lust,
 Wonne, *f.* Vergnúgen, *n.*; Fröhlichkeit, *f.*
 Рáдистъ-душá, *f.* радистъ-душёю
 Ос. (62) I. 79 mit inniger, herzlicher Freude.

Рáдистный (-остн-), рáдистный, *a.*
 freudig, froh, fröhlich, voll Freude, s. Рад.
 Рáдитель, *m.* ГБ. der für etw. Sor-
 ge trägt, Pfleger, *m.*
 Рáдити, *v.* n. sich freuen, s. Раду-
 вати ся; 2) -комýсь für jmdn Sorge
 tragen ГБ.
 Рáдйшний, *a.* s. Рáдистный.
 Рáдка, *f.* dim. s. Рáда *B.* [Рад.
 Рáднёнький, *a.* dim. sehr froh & s.
 Рáдний, *a.* Rathsherr; *subst.* a. *m.*
 Rathsherr, *m.* [rathen wird. Др.
 Рáднйй, *a.* -á рич das worüber be-
 Рáдник, *m.* Rath, Rathsherr, *m.*
 Цар. Пис.
 Рáдникóва, *f.* Ráthin, *f.* Пар.
 Рáднйця, *f.* Gemeindehaus, *n.* (Фр.)
 Рáднййш, (-ше) *adv.* lieber.
 Рáдоване, *n.* Jubel, *m.*
 Рáдовйк, рядовйк, *m.* Sanguisorba
 officinalis. Пис.
 Рáдóлка, *f.* Frosch, *m.* (Rana) *B.*
 Рáдопóблйсний, *a.* blitzfroh, Кн.
 Рáдостицй, *pl.* V. Freuden *pl.* das
 Jubeln.
 Рáдош, *f.* P. I. 75. з рáдоши, на
 радощах III. I. 143 vor Freude; рá-
 дощй, *pl.* Freude, *f.* Jubel *m.* s. Рáдистъ.
 Рáдувáне, *n.* К. Rath, *m.* Berathung *f.*
 Рáдувáти, (-ов-), *v.* a. Rathver-
 sammlung halten, rathen, К. 352 Пис. Зап.
 Рáдувати, *v.* a. freuen, erfreuen,
 Freude machen; -ся sich freuen; ju-
 beln, frohlocken.
 Рáдýга, *f.* s. Дугá. Пол.
 Рáдýжка, *f.* Regenbogenhaut, Iris,
f. -бчя, Augennstern, *m.* s. Дугйвка.
 Рáдужкýючий, irisirend.
 Рáдужний, *a.* Regenbogen-
 Рáдужниця, *f.* s. Рáдýжка.
 Рáдут, *m.* Asyl, *n.* Freistätte, *f.* 2)
 Hof, Palast, *m.*
 Рáдця, *m.* Rath, Rathsherr, *m.*
 Рáдше, *adv.* lieber.
 Рáдýжка, *f.* Ч. III. 381. ?
 Рáецъ, *m.* Rathgeber, *m.* Пар.
 Раз, *m.* 1) Mal, *n.* das erste
 Mal: в разý сйати im ersten Jah-
 re; раз на всегда, - на всй разй, часй
 ein für allemal; раз-враз, -на-раз, -по-
 раз, -повуе-раз, раз-за-разом ein Mal
 um's andere, in einem fort, fortwährend,
 stets; що-раз jedes Mal, immer; на-

разі vorderhand, vorläufig; сим разом, на сей раз für dies Mal, іншим, дру-гим разом ein ander Mal, перший раз, по-раз перший zum ersten Mal; від-разу, на-раз, за-раз gleich; за одним разом auf ein Mal, 2) Fall, *m.* в та-кім разі in solchem Falle; 3) Schlag *m.* сухими разами толочити корó; 4) eins (*num. cardin.*)

Рáзі, *pl.* Art Egge.

Разіти, *v. a.* reizen, rühren; ver-wunden, stechen, treffen.

Разівка, *f.* einmal geackertes Feld.

Разкувати, разувати, *v. n.* einmal (раз) des Tages essen (am Fast-tage,) *Kol.* II. 125.

Разлівий, *v. Ф.* s. d. f.

Разній, *a.* reizbar, empfindlich; wund; -дя корó schmerzlich, *Пар.*; durchdringend; *s. a. m.* Krüppel *m.* (bes. der mit Leistenbruch Behaftete).

Разноцвіт, *m. Ос.* (61) XII. 29. Delphinium Ajacis *s.* Синецвіт, сікирки. Разноція, *f. Макс.* Auseinanderlaufen *f.* [schehend (раз) *Ос.*

Разовий, *a.* einmal, plötzlich ge-2) geschroten, Schrot-, griesartig; grob; -а мука; - хлб aus geschrotenem Mehl.

I. Разóк, *m.* eine wunde, empfindliche Stelle am Körper.

II. Разóк, *m. s.* Борóдá; Spur *f.* *Zug. m. 2)* -наміста eine Schnur Korallen.

Разом, *adv.* zusammen, zugleich, beisammen; 2) auf einmal, mit einem Mal. *He.*

Разóчок, *m. dim. s.* Раз. nur bloss einmal und sehr kurz *III. I.* 377.

Разтáкий, *a. D. c.* 418 *intens.* = Сáкий-Тáкий. [rend.

Разурáвний, *a. Под.* immerwäh-Разючий, *a.* verwundend; rührend, ergreifend. *Др.*

Раиніти, *v. a. s.* Ронáти.

Раіна, *f. Ос.* (62) VIII. 16. *s.* Рябіна.

Рáти, *u. -ся, s.* Рáдити, -ся.

Рай, *m.* Paradies; Elysium, *n.*

Рáйвидок, *m.* Guckkasten *m.*

Райводá, *f. КУ.* Wasser vom Pa-radies, *n.*

Рáйдати (рейд-, рейдéсати) *v. n.* schwatzen, plappern, plärren. [Cofinus).

Рай-дéрево, *n. He. n.* 291. (Rhus Рáйка, райкотка *f.* райчáта, *pl.* Frosch, *m.*

Рáйнó, *n. s.* Керáне. [dies *Kn.*

Рáйóванé, *n.* das Leben im Para-Рáйский, *a.* paradisisch, Paradies-, elysisch.

Рáйтáк, *m.* Sieb, *n.*

Рáйцé, *n. P. I.* 141 verb. яйцé-

райцé Zauber-Ei, Glücks-Ei, *n.* [singen.

Рáйцéвáти, *v. a.* Osterwünsche ab-

Рáйцівка, *f.* Osterwünsche, *pl. Пар.*

Рáйцівнйк, *m.* Einer, der Oster-wünsche absingt.

Рáйцівшчина, *f.* Ostergeschenk, *n.*

Рáйця, *m.* Rathsherr, Rathsglied, Rath

m. s. Рáдця.

Рáк, *m.* Krebs, *m.* ставáти рáком,

P. I. 56. sich auf allen Vieren stellen;

лiсти раком wie ein Krebs d. i. lang-

sam herankommen; рáка дéрти, -лá-

зити, а) Art Knaben-, Bauernspiel; б)*

zu Füßen fallen in Demuth; рáка,

рáки, рáків печій schamroth werden;

2) Krebsgeschwür, *n.* Krebschaden, *m.*

3) Sternbild u. Zeichen im Thierkreise, *n.*

Рáки, *pl.* Zehnfüßer *pl.* (Decapoda).

Рáква, *f.* Büchse, Butterbüchse, *f.*

s. Ящик.

Рáкéта, *f.* Rakete *f.* [ракітóвий.

Рáкiта, ракіта, *f. s.* Вербá, *adj.*

Рáкiтичок, *m.* Art Schimmel, *ГБ.*

Рáкiтник, ракітник, *m.* Geissklee,

m. (Salix rosmarinifolia).

Рáкiвка, *f.* Obstart der Birnen;

B. 2) dim. s. Рáква.

I. Рáкля, *f. s.* Рáква, раківка.

II. Рáкля, *f.* Garneele, *f.* (Crangon) *B.*

Рáкóвий, *a.* Krebs-, Krebsen-.

Рáкóвина, *f.* Käferschnecke, *f.*

(Chiton). *B. 2)* Muschel, *f.*

Рáкóвiне, *n. coll.* Krebsroggen *m.*

Рáкóвiнки, *pl.* Ostracoda.

Рáкóвiстий, *a.* -вапнйк *Под.*

Muschelkalk, *m.*

Рáкóвицявичáйна, gemeine Krab-

be (Portunus Maenas); -ширóка Та-

schenkrebs, *m.* (Cancer pagurus); -рi-

чнá Flusskrabbe, *f.* (Telephusa fluviatilis).

Рáкóтиця, *f. He. s.* Рáтиця.

Рáкóун, *m.* Waschbár, *m.*

Рáкóуниця ідáльна, essbare Mies-

muschel (Mytilus edulis).

Рáкша, *f.* Racke, Mandelkráhe, *f.*

(Coracias garrula). *B.*

Рáлéць, *m.* Rathversammlung, *f.*

Rath, *m.* 2) Geschenk, Abgabe, von den Untergebenen dem Vorgesetzten dargebracht, 3) freiwillige Abgabe von ráло dem Gutsbesitzer zu Weihnachten dargebracht, *Пис.*

Рáлѣтѣ, *v. a.* mit dem Hakenpflug (ráло) das Feld bearbeiten brechen.

Рáло, *n.* Hakenpflug, Rührhaken *m.*

Рáма, *f.* Rahmen, *m.* Einfassung, *f.*

Рáмат, *m.* рамáте *n. s.* Катрán 2); Lushpen, Larpen *m.* [Рáвáш.

Рамашйця, *f. Ф.* (Пр. III 237) *s.*

Раменнйчка, *f.* Wappenthierchen, *n.* (Brachionus). *B.* [Рáнецъ.

Рамецъ, *m.*, Ranzen *m.* *P.* I. 70. *s.*

Раминник, *m.* lederner Gürtel.

Рáмкa, рамочкa, *f. dim.* *s.* Рáма.

Рамкóвийй, рамóвийй, *a.* Rahmen-, Ráhmchen-.

Рамлá, *f. s.* Рáмкa.

Рамувáти, *v. a.* -на когó jmdm eine Grube graben. *Фр.*

Рáмá, ген.-мени, *n.* Arm, *m.* Schulter, *f.* Achsel, *m.*; Macht, Gewalt, *f.* з рáмени (-ни) чйёго auf jmds Geheiss, in jmd's Namen; 2) Schenkel, *m.* (in d. Mathem.); 3) schlichte Kleidung. *P.* II. 47. 4) *pl.* рáмена Fensterrahmen.

Рáна, *f.* Wunde, *f.*

Рáнгóвийй, *a.* -срунт. *Кч.* 198?

Рáнэнькo, *adv.* sehr frühe. [eisen, *n.*

Рáнецъ, Ranzen, *m.* Tornister; Fell-

Рáнда, *f. e.* Mass für Flüssigkeiten *Пис.*

Рáндáр, *m. s.* Арэндáр; *adj.* рáндáрскйй.

Рáнйти, *v. a.* verwunden; 2) *v. n.* früh aufstehen; früh, vor anderen etw. thun.

Рáнйця, *f. s.* Оранйця, оранйна.

Рáнйй, *adv. comp. s.* Рáнйше, Рáно.

Рáнйшнйй, (ранешнйй) *a.* früh, Morgen-, Früһ-, *s.* Рáнйй I.

Рáнкóвийй, *a. s.* Рáнйшнйй *Ст.*

Рáнкóр, *m.* Hass, *m.* Bosheit, Erbitterung, *f.* [Morgen wo verweilen.

Рáнкувáти, *v. n.* Ч. IV. 352 den Рáнйй, (auch рáнййй), *a.* früh, Morgen-; zeitlich; jugendlich.

Рáннйй, *a.* verwundet, wund.

Рáннйк, *m. s.* Нáворотнш; -бар-болькóвáтйй, Braunwurz, *f.* (Scrofularia podosa).

Рáннйкóвáтйй, *pl.* Braunwurzgewächse, Rachenblüthler (Scrofularineae).

Рáно, *adv.* früh, morgen; Vormittags; *comp.* рáнйше, рáнййше.

Рáноч, *m.* Frühe, *f.* Morgen, der frühe Morgen. [сóвийй (чóбйт).

Рáнтóвийй, *a.* Ч. VII. 418. *s.* Пá-Рáнтувáти *v. a. s.* Рунтувáти.

Рáнтóух, *m.* weisses Kopftuch der Frauen, *s.* Завйй 2) Перемйткa 1); Decktuch, Regentuch, Vortuch, *n.*

Рáнтушйна, *f. s.* Рáнтóух.

Рáнтóля, *f.* бóлькó-Гн. 56 *s.* Рáнйй.

Рáнйшенёкo, *adv.* sehr früh.

Рáнйшнйй, *a. s.* Рáнйшнйй. *К.*

Рáпа, *f.* Fels, *m.*

Рáпавйй, рóпавйй, *a.* rauh.

I. Рáпáвкa, *f.* Gemeine Kröte, Feldkröte, (Bufo cinereus).

II. Рáпáвкйй, рíпкйй, *pl. coll.* Obst-art der Aepfel. *B.*

Рáпáк, *m.* = рáпáтйй пень. *B.* [вйй.

Рáпáтйй, *a.* rauh, uneben, *s.* Рáпá-Рáпáтйстё, *f.* Rauheit, *f.*

Рáпóр, (*eig.* Пáпóр). *m.* Banner *m.*

Рáпóтáти, *v. a.* -на когó, *s.* Рóпáтйй.

Рáпóвэць, *m.* -дош, Platzregen *m.*

Рáпóвйй, *a. He.* heftig, stark, ungestüm; plötzlich, unverhofft, rasch.

Рáпóвнйй, *a.* plötzlich; gewaltsam.

Рáпóтoм, рáптйй, *adv.* plötzlich.

Рáптóух, *m.* Futtersack, *m.*

Рáптáнкa, *f.* ein reissender Bach, Wildbach, *m.*

Рáптóтe, *n.* Gerumpel, *n.* alte Sachen; 2) kleine Aestchen, Astwerk, *n.* *OB.*

Рáрíг, рáрoг, *m.* Würgfalke, Blaufussfalke, *f.* (Falco). *Мí.* II. 283.

Рáсá, *f.* Race, *f.* Schlag, *m.* 2) Art Kleiderstoff.

Рáспрá, рáспря, *f.* Entzweiung, Zwist, Uneinigkeit, *f.* Streit, *m.* Gezánk, *n.*

Рáст, *m.* Lungenkraut, *n.* (Pulmonaria officinalis). *B.* 2) Buschwindröschchen, *n.* (Anemone nemorosa). *B.*

Рáстё, *f.* -волóсá Нáарwuchs, *m.* *Пар.*

Рáстёкa, *f.* -бйла (пшеничка') doldenblüthiger Milchstern (Ornithogalum umbellatum).

Рáстóк, *m. dim. s.* Рáст.

Рáстóпшá, *f.* (Silybum marianum Gaertn). *Пис.*

Рáстрóб, *m. s.* Ястрóб, *Зак.*

Рáтё, *f.* Truppe, *f.* Heer, *n.* *К.* 2) Streit, Kampf, Krieg, *m.*

Рáга, *f.* Rate, *f.* gewisse an bestimmten Zahlungsterminen zu erledigende Summe. *H.* 13; 2) Nbf. des Буг.

Ратáѣнко, *m.* *dim.* s. Ратáй 1).

Ратáй, *m.* *AD.* I. 53. Ackerbebauer, Bauer, Feldarbeiter, *m.*; 2) Maulwurf, *m.* *Pic.* 3) *gr.* Krieger, Soldat, *m.*

*Ратáйствува́ти, *v. a.* das Feld bebauen, Ackersmann sein. [tan Nord. *B.*

Ратáн, *d.* ратáнчик, *m.* Gobius Ra-

Рáтельный, *a.* fleissig, emsig, sorgfältig. *Зак.*

Рáти, *v. a.* *D.* с. 80. s. Рáти, (Копáти).

Рáтíти, *v. a.* — кому́ schmähen und fluchen *Га.* II. 56; — ся з ким *Це.* kämpfen, Krieg führen.

Рáтиця, *f.* (*d.* рáтичка, *f.*) gespaltene Klaue. [Zweihofer, *m.*

Рáтичний, *a.* zur Ратиця geh;

Рáтище, *n.* Speer, Spiess, *m.* Lanze *f.*

Рáтиш, *m.* s. Ратище.

Ратíшійстий, *a.* spiessig. [träger *m.*

Рáтишник, *m.* Lanzenträger, Spiess-

Ратíшóвий, *a.* lanzenförmig, Lanzen-

Рáтка, *f.* Afterzehe, *f.* (bei den Zweihofern).

Рáтний, *a.* kriegerisch, krieglustig.

Рáтник, *m.* s. Ратáй 3).

Рáтний, *a.* Kriegs-

Ратува́ти, *v. a.* retten, helfen, beistehen; befreien.

Рату́нок, *m.* Rettung, Hilfe, *f.*

Рáтуш, *m.* рату́ша, *f.* Rathhaus, *n.*

Рáтушник, *m.* Schimpfname eines Säufers, der keinen Jahrmarkt u. k. Gelegenheit vernachlässigt um zu saufen (von ратуш, wo gewöhnlich der Propinationsschank sich befindet).

Рату́га, *f.* *aug.* s. Рáтище.

Раф, *m.* der eiserne Reif am Rad.

Рафа, *f.* Raufe, Futterraufe, *f.* 2)

Hechel, *f.* eiserner Kamm den Hanfsamen abzustreifen, s. Дергачка.

Рáфати, *v. a.* hecheln, räufeln, s. Дérгати.

Рафинáд, *m.* Raffiniranstalt, *f.* *He.*

Рафинóваний, *a.* raffinirt.

Рафинóваність, *f.* Raffinirtheit, *f.*

Рáфка, *dim.* рафочка, *f.* s. Ящик.

Рáхавка, (рахк-, рак-) *f.* Laubfrosch, *m.* (Hyla arborea) *B.*

Рáхда (ра́кда), *f.* s. Ящик.

Рáхкавка, *f.* Quacken, *n.*

Рáхкати, *v. a.* quacken (v. Fröschen).

Рахмáйстер, *m.* Rechenmeister, *m.*

Рахманíн, *pl.* — мáне, *m.* laut Пестор soviel wie Врахманíн (-áне), eine andere Benennung für Baktrier, welche ein friedfertiges, enthaltsames gleichsam heiliges Leben führen sollten; nach Anderen gleichlautend mit Braminen, welche, wie bekannt, ebenfalls ein enthaltsames Leben führten und von ihren Glaubensgenossen für heilig gehalten wurden. Daher nach dem Volksglauben Рахманíн soviel wie ein friedfertiger, enthaltsamer, heiliger Mensch. *vgl.* „Правда“ I. 69, ff. (1867.)

Рахмáнный, *a.* sanft, zahm, milde, gelinde; bedächtig; düster.

Рахмáньский, *a.* des Рахманíн, zum *P.* geh; — Вели́кдень nach dem Volksglauben der 25. Tag nach dem Osternsonntage, welcher Tag in manchen Gegenden mit gewissen Caerimonien gefeiert wird. *vgl.* *Пр.* I. 69. ff.

Рахми́стри́ня, *f.* *H.* 49 Rechenmeisterin, *f.*

Рахмíстер, (-мíстр), *m.* Rechenmeister, Rechenkünstler, *m.*

Рахóване, *n.* Rechnen, Berechnen, *n.* Berechnung, *f.*

Раховíтий, *a.* klug berechnend, bedächtig, umsichtig, gründlich, *K.*

Раховнíчий, *m.* Rechenmeister, Rechner, *m.* *Пар.* [Фр.

Рáхóте, *n.* *coll.* Reisig, Astwerk, *n.*

Рахóба, *f.* Rechnung, Berechnung, *f.*

Рахóбити ся, Rechnung führen, verrechnen, *P.* I.

Рахóбник, *m.* *См.* (*Пр.* V. 156.) Schuldbuch, Contobuch, *n.*

Рахóване, *n.* (kritische) Auseinandersetzung, Prüfung, *f.* *K.*

Рахóвати, *v. a.* rechnen, zählen; — на ко́го, — щось auf jmdn, etw. zählen; — ся sich berechnen, Rechnung ab-, halten; 2)* — ся frech entgegennen, s. Сварíти ся. [schaft *f.*

Рахóнок, *m.* Rechnung, Rechen-

Рáцавий, *a.* rauh, geritzt, *B.*

Рáцавка, *f.* Kröte *f.* *B.*

I. Рáция, *f.* Grund, *m.* 2) Recht. *n.* máти рáцию Recht haben.

II. Рáция, *f.* s. Ора́ция, *Зак.*

Рáчки *adv.* s. Рáчки, *Фр.*

Рацькува́ти, *v. n. s.* Рачкува́ти.
 Ра́чачий, *a. n.* 302. *s.* Рако́вий.
 Раче́ня, *n.* junger Krebs.
 Рачі́нецъ, *m.* Natternknöterich, *m.*
 (Polygonum bistorta).
 Рачі́тель, *m.* Fürsorger, Pfleger,
m. 2) Liebhaber, *m. I. II.* 84.
 Ра́чити, *v. a. pol.* geruhen, belie-
 ben, würdigen, für würdig erachten;
 рач! рачте! (*imperat.*) geruhen, be-
 lieben Sie! 2) bewirten, traktiren.
 I. Ра́чки, *pl.* Wasserknöterich, *m.*
 (Polygonum amphibium);
 II. Ра́чки, раче́шійки, рако́ви-
 шійки, *pl. Pic.* (Polygonum Bistorta).
 Ра́чки, *adv.* auf allen Vieren.
 Рачкува́ти, (рацькува́ти *B.*), *v.*
a. auf allen Vieren kriechen. [*n. ГВ.*]
 Ра́чник, *m.* Geräth zum Krebsfang
 I. Ра́чок, *n. dim. s.* Рак; 2) Wasser-
 scorpion, *m.* (Nepa cinerea). *B;* 3) —
 блішка gemeiner Flohkrebs (Gammarus).
 II. Ра́чок, *m.* Korkzieher, *m.*
 Рашо́вецъ, *m. Ос.* (61) XII. 116. ?
 Ра́шпель, *gen.* -пля, *m.* Raspel, *f.*
 Ра́шплюва́ти, *v. a.* raspeln.
 Раю́ванне, *n. Ст. P. I.* 302. Leben
 im Paradiese, seliges, glückliches *L.*
 2) Wirken, Handeln, *n. Kn.*
 Раюва́ти, *v. n. Kn.* (Пр. XI. I. 232.
 im Paradiese leben. 2) beobachten, *Kn.*
 I. Ра́я, *f. s.* Ра́да. *Ми II.* 49.
 II. Ра́я, *f.* -гальванічна (ока́та) Au-
 гензіттерrochen, *m.* (Torpedo acellata);
 2) -ко́юча Stachelrochen (Raja clavata).
 Ра́яне, *n. s.* Ра́я. *I.*
 Ра́яти, *v. a. s.* Ра́дити; vorschlagen.
 Рване́, *n.* Reissen, *n.*
 Рвану́ти, *v. a. s.* Рвону́ти.
 Рва́ти, (рву, рвеш) *v. a.* reissen,
 ршücken, zupfen, zerzen; — ся, in Stük-
 ке gehen, reissen; — ся до чо́го sich
 wonach reissen, drängen.
 Рвачкі́й, *a.* reissend, *Цар.* — ни-
 тка leicht reissend.
 Рвѣ́те с, *m. pol.* Herumreisserei, Rau-
 ferei, *f.* Gereisse, *n.* Rips, Raps. *m.*
 Рві́йка, *f.* eitler Eifer, *m. B.*
 Рві́йність, *f. s.* Рвні́сть *Нар.*
 Рві́йно, *adv.* neidisch *Ст.*
 Рві́я, *f. s.* Рвні́сть, *Пис.*
 Рвону́ти, *v. a.* reissen, raufen *Kn.*;
 — ся sich losreissen *P. II.* 23.

Рво́та, *f.* Brechen, *n. s.* Блювота́.
 Рвотнѣ́, *n.* Brechmittel, *n. Пол.*
 Рву́чий, *a.* reissend.
 Рвяні́й, *a.* ungestüm *ОП.*
 Рѣ́а, *m.* Amerikanischer Strauss (Rhea
 americana.)
 Ребе́ничка, *f. Зг. s.* Доне́чка.
 Ребе́ня, *n. Зг.* Kind, *n.*
 Реберце́, *n. dim. s.* Ребро́; 2) Fah-
 ne, *f.* an einem Federkiel; 3) Gewin-
 de, *n.* Schraubengang. *m.* 4) — лі́стне
 Blattner *v., n.*
 Реберча́стий, (-чист-) *a.* mit
 scharfen u. schraubenartig sich winden-
 den Seiten, Ecken 2) — von einer
 aus weissen u. schwarzen Fäden zu-
 sammengeflochtenen Schnur.
 Ребі́нок, *m. (gew. pl.-яки)* Som-
 merfleck, *m.* Sommersprosse *f.*
 Ребі́нковати́й, *a.* sommersprossig,
 — fleckig. [(Pholadomya). *B.*]
 Ребра́стка, *f.* Rippenmuschel, *f.*
 Ребра́чка, реброва́чка, *f. s.* Ма-
 ллі́вція.
 Ребро́, *n.* Rippe, *f.* [ten, Kanten.
 Реброва́тий, *a.* mit scharfen Sei-
 ребросі́й, *m.* (Pleurospermum). *B.*
 Реба́та, *plur. gr.* Kinder, Jungens.
 Рев, *m.* Brüllen, Gebrüll, *n.*; lautes
 Klagen, Weinen. [(weinerl. Kind).
 Ре́ва, *s.* Heulmeier, Greiner, *m.*
 Ревани́ця, *gew. pl.* ревані́ці, *f.*
 starkes Brüllen, Weinen, — творя́ти *s.*
 Реві́ти. [I. 13. weinen.
 Ревати́, ре́внути *v. a.* brüllen *III.*
 Ре́ваш, (р́ваш), *m.* ein kleines
 Brett od. ein Stock mit Kerben verse-
 hen als Zeichen von den Schafhirten
 in d. Alpen bei Verrechnungen gebraucht.
 Ревѣ́га, *m. f. s.* Ре́ва.
 Реведо́н, реведо́н, *m. s.* Реві́зор.
 Реведува́ти, (реві́д-), *v. a.* durch-
 suchen, revidiren. [palmatum).
 Ревѣ́нь, *m. gr.* Rhabarber, *f.* (Rheum
 Реві́ще, *n.* der Ort wo die Schlacht-
 oxen brüllen, Schlachtbank, *f.*
 Реві́зя, *f.* Revision, Durchsuchung.
 Реві́зор, *m.* Revisor, *m.* Finanz-
 wachaufseher *m.*
 Реві́т, *m.* Gebrüll, *n. Фр. s.* Рев.
 2) Brandung, *f.*
 Реві́ти, (реву́, ре́веш), *v. a.* brüllen;
 schreien; 2) weinen. wehklagen; 3) —

чимось nach etw. riechen.
 Рѣвкати, *v. a.* lärmén; ansrufen; s. Ревіти 1) 2).
 Ревкнѹти, *v. a.* kreischen.
 РевкѠ, *m.* Vielfrass, *m.*
 Ревлѣвий, *a.* kläglich, wehmüthig.
 Вах. 2) s. Ревѹчий.
 Рѣвна, *f.* Га. I. 55 (=грѣвна?)
 Ревнѣция, *f.* Eifersucht, *f.* (Фр.) [*m.*
 Ревнѣвецъ, *m.* Eiferer, Nacheiferer,
 Ревнѣвий, *a.* eifersüchtig; inbrünstig.
 Рѣвний, *a.* eifrig, inbrünstig; flehentlich.
 Ревнѣтель, *n.* Eiferer, *m.* чомѹсь für etw. *K.*; eifriger Vertheidiger, Vorkämpfer, *m.* III. II. 241.; eifriger Arbeiter, *Пол.* [Рѣвний Гол.
 Ревнѣтельний, -тѣльний, *a. s.*
 Ревнѣтельнѣсть, *f. s.* Рѣвнѣсть.
 Ревнѣця, *f.* die Eifersüchtige. (Фр.)
 Ревнѣвлѣвий, *a.* eifersüchtig, Фр.
 Рѣвнѣсть, *f.* Eifer, *m.* Eifersucht, Inbrunst, Inbrünstigkeit, *f.* [hentlich.
 Рѣвно, *adv.* eifrig, inbrünstig; фл.
 РевнѠване, *n.* Eifersucht, *f.*
 РевнѠвувати, -внѹвати комѹсь, *v. a.* mit Eifersucht quälen Фр.
 Рѣвностний, *a.* eifrig Фр.
 Рѣвностно, *adv.* eifrig, III. II. 256.
 Ревнѹвати, *v. a.* eifern, nacheifern; eifersüchtig sein. 2) дуже=рѣвно плакати. [leicht versinkt.
 Рѣвня, *f.* sumpriger Ort, wo man
 Ревстѣ, ревтѣ, *H.* 185 s. Ревѣти, Ричѣти. [rothbrauner Farbe.
 Ревтѣня, *f.* (—корѠва) von hell-
 Ревѹга, ревуля, *f.* eine die stets stark brüllt (von e. Kuh); E. die laut od. oft weint. [(Mycetes seniculus).
 Ревѹн, *m.* — рудѣй Brüllaffe, *m.*
 Рѣгѣт, (*gen.-оту*), рѣгот *m.* рѣготнѣ *f.* lautes Lachen.
 Рѣгнути, *v. a.* *H.* 170 s. Прагнути.
 Рѣготѣти ся, рѣготѣти, *v. n.* stark lachen. [lacht.
 Рѣготлѣвий, *a.* Einer der gerne
 Рѣготѹха, *f.* Lacherin, Spassmacherin, *f.*
 Рѣседѣна, *f.* Zan. II. 442.
 Рѣсула, *f.* Regel, Vorschrift, *f.*
 Рѣдѣка, редѣква, редѣков, *f.* Gartenrettig, *m.* (Raphanus sativus).
 Рѣдѣквиця, *f.* Radieschen, *n.* Мо-

natrettig, *m.* (Raphanus sativus radícula).
 Рѣдѣчка, *f. s.* Рѣдѣквиця. [teln. B.
 Рѣдати, (ряд-), *v. n.* tadeln; крит-
 Рѣдѣѹля, *f.* *H.* 274. Hulde, Popanz *f.*
 Рѣент, *m.* Regent, Reichsverweser *m.*
 Рѣентиѣ, *m.* Kirchensänger, *m.*
 Рѣестер, (-стр), *m.* Register, Verzeichniss, *n.*
 РѣестрѠване, *n.* Registriren, *n.*
 РѣестрѠвий, *a.* der in das Register eingetragene: — козѣк, рѣестрѠвѣк, im activen Dienste verbleibender козѣк.
 Рѣзвѣй, *a. s.* Рѣзвѣй. [rata).
 Рѣзѣда, *f.* Resede, *f.* (Reseda odorata).
 Рѣзѣна, *f.* Kork, *m.* См.
 РѣзинѠвий, *a.* harzig.
 Рѣзкѣй, *a. s.* Острый 2). [Зах.
 РѣзѠвий, режѠвий, *a. s.* Жѣтний
 РѣзѠнити, *v. a.* überzeugen, *K.* I. 177.
 Рѣзя, *f.* Rebekka, *f.* Кол. II. 15.
 Рѣзка, (ря-), *f.* Blüthe am Kukurutz.
 Рѣй, *m.* Vorrang, Vorzug, *m.* 2) Vortanz, *m.*
 Рѣйвах, *m.* Lärm, *m.* Geräusch, *n.*
 Рѣйвахувѣти, *v. a.* lärmén.
 Рѣймѣнт, *m.* Regiment, *n.* Regierung, Verwaltung; Regierungsform, *f.*
 Рѣймѣнтѣр, *m.* Stellvertreter des commandirenden Feldherrn; der commandirende Feldherr.
 Рѣймѣнтѣрувати, (-рюв-) *v. a.* Рѣймѣнтѣр sein, *K.*
 Рѣйтѣк, *m.* grobes Bastsieb. [*m.* *K.*
 Рѣйтѣр, *m. gr.* Reiter, Cavalierist,
 Рѣйтѣрство, *n.* Reiterei, Cavallerie, *f. K.*
 Рѣйтѹва, *f. pl.* — зи, Reithosen.
 Рѣк-Ѡсь, gleichsam.
 Рѣкѣз, *m. s.* Рѣгѣзь.
 Рѣкрут, *m.* Rekrute, *m.*
 Рѣкрутѣция, *f. s.* Рѣкрутѣчина Фр.
 РѣкрутѠвка, *f.* Rekrutirung *f. He.*
 Рѣкрутѣчина, *f.* Rekrutirung *f.*
 Рѣктѣй, *s.* Рѣчѣй.
 Рѣкѹн, *m.* Ог. Redner, *m.*
 Рѣл, *m.* Lärche, *f.* Lärchenbaum, *m.*
 Рѣлѣгѣя, *f.* Religion, *f.*
 Рѣлѣгѣйний, *a.* religiös.
 Рѣлѣгѣйнѣсть, *f.* Religiosität, *f.*
 Рѣля, *Ос.* (61) V. 52. s. Лѣра.
 Рѣмгати, (рѣмжу, рѣмжеш), *v. a.* Ч. VII. 551. s. Шѣптѣти.

Ремелати, (ми-) *v. a.* kauen, (von Wiederkauern).

Ремез, ремезь, ремезо́х, ремезик, ремен, *m.* ремеза *f.* Beutelmeise, *f.* (Parus pendulinus).

Ремезати, *v. a. s.* Ремелати.

Ремезин, *a.* des Ремез.

Ремезовати ся, (врем-), *s.* Вишувати ся. *Га.* II. 26.

Ременá, *pl.* Fensterrahmen, *s.* Раменá, Рáми. *B.*

Ременáна, (*d.* ременáнка), *f.* ein schlichter Gürtel (vom Leder).

Ременáниця, *f.* Lederhaut, *f.*

Рементина *f.* B. Frohpflucht *f.*

Ременáк, *m. pl.* -кí, *H.* 18. Schuhriemen, *pl.*

Ремес — =Ремис—.

Ремесло́, *n.* Handwerk *n.* [werbe.

Ремесло́вий, *a.* Handwerks-, Геремесло́вий, *a. s.* Ремесло́вий.

Ремесни́к, *m.* Handwerker, *m.* — иця, Handwerkerin, *f.* Frau eines Handwerkers. [sen, *n.* Под.

Ремесни́цтво, *n.* Handwerkswе-

Ремесничо́к, (-и́с.), *m. dim. s.*

Ремесни́к.

Ремество́, *n. s.* Ремесло́.

Ремé, *n. coll.* Rahmen, *m.*

Ремидати, *v. a. s.* Ремелати.

Ремичко, *n. II. n.* 47. ремичко, *n. H.* 62. *s.* Реминець.

Ремизувати, *v. a.* etw. künstlich ausführen. [der, *n.*; Gurt, Gürtel *m.*

Реминь (-эня), *m.* Riemen, *m.*; Ле-

Реминéць, ременець, *m.* Nestel, *f.*

Реминий, *a.* Riemen-, ledern.

Ремини́к, *m.* Riemengürtel, *m.*

Реминни́кар, *m.* Nestler *m.*

Реминя́чка, *f.* Riemen, *m. OII.*

Ремисло́, *n.* Handwerk, Gewerbe, *n.*

Ремисни́к, *m.* Handwerker, *m.* —

ичка, *f. s.* Ремесни́ця. [sen, *n.*

Ремисни́цтво, *n.* Handwerkswе-

Ремисни́чий, *a.* Handwerker—, handwerksmässig, Handwerks—.

Ремисни́чу́к, (-иччу́к), *m.* Hand-

werksbursche, Handwerksgesell, *m. Фр.*

Ремичко́, *n. dim. s.* Реминéць. *H.* 62.

Ремне, *n. D. s.* 126. *eig.* Врémне.

Ремня, ремно́нка, *f. s.* Гривна, гривно́нка.

Ремсть, *f.* Ант. 53. 43.

Ремстний, *a.* Ант. 36.

Ремство́ *n.* Eifersucht, *f.* Ру. [Ст.

Ремство, *n.* Widerrede, *f.* Murren, *n.*

Ремствувати, *v. a.* (Пр. II. 211)

missgünstig sein, übel aufnehmen, miss-

vergnügt sein; — на когось за щось

jmdm. etw. verübeln, verargen. [дus).

Рен, *m.* Rennthier. *n.* (Cervus taran-

Реньго́рт, *m.* Reitgurte, *f.*

Ренда, *f.* zerrissene Kleidung. *B.*

Ренда́р, *m. eig.* Аренда́р. [land.

Ренде́ля, *f.* sanft abfallendes Acker-

Ренде́, *n. Га.* II. 55 schlechte zer-

rissene Kleidung, *f.*

Ренджи́гло, *n. H.* 221. ?

Рендзувати, *v. a.* sich unterre-

den, mit jmdm sprechen.

Рене́та, *f.* Renettapfel, *m.* Renette *f.*

Реньки́в, *n. s.* Бóнькир — підне-

сти на когò *f.*

Рента, *f.* Rente, *f.*

Рентови́й, *a.* — á сулата Ablö-

sungsentschädigung durch Rententitel-

übernahme, *f.*

Рэпа, рэпа, *f.* Kröte *f.* (Bufo) *B.*

Рэпати ся, *s.* Порэпати ся. [I. 40.

Рэпет, *m.* Geschrei, *n.* Lärm, *m. C.*

Репетати, *v. a. M.* schreien, krei-

schen. [brochenes Schreien.

Репетува́ннэ, *n. K.* 184. ununter-

Репетува́ти, *v. a.* wiederholt, an-

haltend rufen, schreien.

Репи́ня, *f.* Schnarre, Rassel, *f. Пар.*

2) — скрiня *Z. P. I.* 89. ? [zel *f.*

Репи́ця, *f. P. I.* 16. Schwanzwur-

Репи́жити *v. a.* § (буком) prügeln.

Репи́ти, *v. n.* schnarren; schreien.

Репи́хати́й, (репях-), *a.* mit vie-

len репи́хá bedeckt, struppig.

Репну́ти, *v. n.* stossen, anstossen, im

Falle sich verletzen; auseinanderfallen.

Репту́х, рептио́х, *s.* Балáмут I.

Репуха́тий, *a.* bauchig, dickleibig.

Рэпянка, *f. s.* Люлька *Фр.* [zel, *f.*

Рэпях, (-я́к), *m.* Klette, Klettenwur-

Рэредэ, *coll.* Blattrippen, *pl.*

Рерэпну́ти, *v. a.* tüchtig drein-

schlagen 2) *v. n. s.* Рэпну́ти.

Рэска, *f.* Rispe, *f.* (Panicula) *B.*

Республiка, *f.* Republik, *f.*

Ретэжни́ця, *f.* Art Staupilz (To-

rula). *Вол.* [aufrichtig; thatsächlich.

Ретэльни́й, *a.* redlich, rechtschaffen,

Ретельність, *f.* Redlichkeit, Aufrichtigkeit, Rechtschaffenheit. *f.*

Ретикати ся, ретіти ся, sich raufen, s. herumbalgen. *Пар. В.*

Ретіж, ретізь, *m.* Vorlegeeisen, *n.*

Реторта, *f.* Retorte, *f.*

Ретяга, *f.* Pfüzte, Lache. *f.*

Ретяжний, *a.* Ketten—.

Ретязь, (*dim.* ретязок) ретізь, *m.* Halsband, *n.* Koppel, Kette, (*f.* 2) ретязі, Thürkette, *f.*; Vorlegeeisen, *n.* ретязи, ретязки (-язки), Kettchen aus Messing, (als Schmuck). [*viridis*].

Рехкавка, *f.* Laubfrosch, *m.* (Нула

Рехтєльний, рехтєльність, *s.*

Ретєльний, Ретєльність.

Рехтіти, *v. n.* flimmern.

Рехий, рихий, *a.* flink, hurtig, behend, rasch.

Рєч, *f. s.* Річ. *Пис.*

Речєствє, *n. s.* Вещєствє, *Пис.*

Речі (рекү, речєш), *v. a.* sagen, sprechen, reden.

Речинєць, (речєнєць, *Пис.*) *m.* Verfalltag, *m.* Verfallzeit. *f.*; Zeitpunkt, *m.* Frist, *f.* Termin, *m. s.* Срок.

Речинцєвий, *a.* — рахүнок Терминrechnung, *f.*

Рєчник, *m.* Wortführer, Sachwalter, Redner, *m. ВВ. Кч.* 200.

Речнийцтво, *n.* Advocatur, *f.* Sachwalterstand, *m.*

Речня, *f.* Ausspruch, *m. Пар.*

Речувати, *v. a.* sprechen. *Кл.*

Решєтар, *m.* Bastsiebmacher, *m.*

Решєтарити, (-арувати), *v. a.* Siebmacher sein.

Решєтна, *f.* Finnickigkeit *f.*

Решєтиничийстий, *a.* mit решєтна behaftet, finnickig, voll Finnen, *s.* Вугроватий.

Решєтїще, *n. aug. s.* Решєтє.

Решєтє, *n.* Bastsieb, *n.* Rädcl, *m.* 2) Art Musikinstrument.

Решєтчатий, *a.* Gitter—. *М.*

Решєтка, (-тка), *f.* Durchschlag, *m.* durchgeschlagener Löffel; 2) Gitter, *n.* Wehre, quergelegt zum Aufhalten und Aufbewahren der Holzklötze; 3) Art Musikinstrument; 4) Art Spiel.

Решєткєвєць, *m.* Landkarte, *f.* (Vanessa Prorsa) *В.*

Решєтник, *m. s.* Решєтар.

Решєтцє, *n. dim. s.* Решєтє.

Решєта, *f.* Rest, *m.*; —emy es ist aus mit ihm.

Решєтєк, *m. s.* Журнівка I. [*Зак.*

Решєтант, *m.* eigentlich Arrestant.

Решєтованє, ршєтованє, *n.* *Зак. s.* Рушєтованє.

Ржа, ржавина, *f.* Rost, *m.* [*stig.*

Ржєвий, *a.* rostfarbig; verrostet, ro-

Ржєвити, *v. n.* rosten.

Ржавєсїрий, *a.* rostgrau.

Ржавчїна, *f.* *См. Пол. s.* Ржа.

Ржєти, ржєти, *v. n.* wiehern.

Ржєнєць, *m.* Phleum pratense *Пис.*

Ржєвий, *a. s.* Скупий.

Ржий, ржий, *m. s.* Иржий. *В.*

Ржина, *f. s.* Ржа. [*sich bildet. В.*

Ржїя, *f.* Morast, wo Raseneisenstein

Рїба, *f.* Fisch, *m.* — золотї Stutzkopf, *m.*; менї все рїба es gilt mir alles gleichviel.

Рїбєк, *m.* Fischer, *m.* 2) Seeschwalbe, *f.* (Sterna) *В.*; 3) zweizeilige Gerste (Hordeum distichon) *В.*

Рїбалка, *m.* Fischer, *m.*; 2) *s.* Рїболєв, 2); рїбалчиха, *f.* Fischerin, *f.*

Рїбалський, *a.* Fischer—.

Рїбалєство, рїбарєство, *n.* Fischerei, *f. С. II.* 98.

Рїбалчин, *a.* des Fischers.

Рїбалчити (-лч-), рїбалкувати, *v. a.* Fischer sein, Fischerei treiben, fischen.

Рїбар, *m. s.* Рїбєк; 2) Seeschwalbe, *f.* (Sterna) *В.*

Рїбарити, рїбарити, *v. a.* Fischer sein, Fischerei treiben, sich mit Fischerei beschäftigen.

Рїбарня, *f.* Fischerhütte, *f. Пар.*

Рїбарєкий, *a.* des Fischers.

Рїбалха, *f. aug. s.* Рїба.

Рїбалчкий, *a.* Fischer—.

Рїбалч, *m. s.* Рїбєк 2).

Рїбєць, рїбчик, *m.* Zärthe, *f.* (Abramis vimba L.) *В.* [*n. + М.*

Рїбїна, *f.* kleiner Fisch, Fischlein,

Рїбєка, *f. dim. s.* Рїбїна; 2) Zuckergast, *m.* (Lepisma saccharinum) *В.*

Рїбєний, *a.* Fisch; — азбєд Fischteich, *m.* 2) fischreich.

Рїбєник, *m.* Fischhändler, *m.* 2) Fischteich, Fischweiher, *m.*

Рїбєниця, *f.* Nblf. des Прут.

Рїбєничєк, *m. dim.* Fischer, *m. В.*

Рибовішка, *f.* Fischlaus, *f.* (Argulus) *B.* [III. 480.

Рибівчик, *m. s.* Рибалка, *Гол.*

Рибожер, *m.* Ohrrobbe, *f.* (Otaria).

Рибоїд, рибоїда, *m.* Fischesser, *m.*

Риболівка, *f.* Fischfang, *m.*

Риболів, (-лів), *m. s.* Рибак; 2) Seeschwalbe, *f.* (Sterna); 3) — орел Fischaar, Flussadler, *m.* (Pandion haliaëtus) *Пол.*

Риболівець, *m.* Fischer, *m.* *Кол.* I. 2) риболівець, риболівич, риболівчик, риболівка, рибалка, *m. s.* Риболів 2). [scherei, *f.*

Риболівля, *f.* Fischfang, *m.* Фіриболівний, *a.* Fischer-, zum Fischfang gehörig.

Риболівничок, *m. dim.* Fischfänger, Fischer, *m.* *Me.* 311.

Риболівня, *f. s.* Риболівля.

Рибопись, *f.* Ichthyologie, *f.* *Пар.*

Рибоподібний, *a.* fischähnlich, *s.* Двуплавчатий.

Риботвір, (-ор), *ген. -ору, m. coll.* Fische, *pl. K.* 2) Fischgeschöpf, *n. K.*

Риботрив, *m.* fischtödtender Mondsamens (Anamirta cocculus, Cocculus suberosus).

Риботрутка, *f. s.* Танцюрка *Вол.*

Рибулька, *f.* Wimperfischchen, *n.* (Ichthydium). *B.*

Рибя, *n.* kleiner Fisch, Fischlein, *n.*

Рибя *n. coll.* Fische *pl.*

Рибячий, *n.* Fisch-; 2) — е бчко Mäuseöhrchen, *n.* (Myosotis). 3) Sperbergrasmücke, *f.* (Sylvia nisoria) *B.*

Рибячка, *f.* Fischweib, *n.*

Рігане, *n.* ріганці, *pl. Фр. (H.)* 9. Rülpsen, Uebergeben, Erbrechen, *n.*

Рігати, рігнути, *v. n.* rülpsen, sich erbrechen, sich übergeben.

Рігель, *n.* Riegel, *m.* [herunter—

Рігнути, *v. n.* § fallen, herab—

Ридати, *v. n.* schluchzen, laut weinen, wehklagen, jammern.

Ридван, (*dim.* ридванець), *m.* bedeckter Wagen. [Ріжок 1).

Ридз, *m.* (правдивий, щирий), *s.*

Риж, *m.* Reis, *m.* (Oryza sativa).

Ріжий, *a.* gelbroth, fuchsroth; — кінь Fuchschcke, *m.*

Рижіско, *n.* Reisfeld, *n.*

Ріжка, *f. s.* Ріжок.

Ріжок, ріжик, *m.* Reizker, *m.* (Agaricus deliciosus). 2) — кінський giftiger Hirschling, Birkenreizker, (A. torminosus) 3) — пестрий, Gelbmilchreizker (A. zonarius); 4) — пекучий, Brennreizker (A. pyrogalus). *Вол.*

Рижієвий, *a.* aus Ржій, + *M.*

Рижій, *m.* (Camelina sativa). *Піс.*

Рижіти, *v. n.* röthlich werden, sich röthen.

Рижуха, *f.* (Draba nemorosa). *Піс.*

Різа, *f.* Kleid, Gewand *n. pl.* різи Messkleid, Messgewand, *n.* 2) Tuchart, *f.* 3) Feldmass, *n.* Grundstück von 4 Joch; 4) Riess, *n.* 5) *gew. pl.* різи Holzgerinne zum Hinabbefördern der Holzklötze, Riese, Holzrutsche, *f. verb.* ризувати, *v. a.* das Holz vermittels der різи hinabbefördern.

Різкий, *a.* schneidig (was sich leicht schneiden lässt) *Пар.* [che, Sakristei, *f.*

Різниця, *f.* Schatzkammer der Kirche

Рійка, *f.* Rüssel, Schweinsrüssel, *m.* rüsselförmige Schnauze.

Рійковатий, *a.* rüsselförmig.

Рійтя, *f. s.* Коніго 1).

Рик, *m.* Gebrüll, *n. s.* Рев.

Рикати, рикнути, ричати, *v. n.* brüllen, heulen.

Риквище, *n.* der Ort wo das Vieh zusammenläuft und brüllt.

Рикун, риклій, *m.* Schreihals, *m.*

Риль, *m. s.* Рискаль (*Фр.*)

Ріля, рилля, *pl.* ріллі, *f.* Leier *f.* на ріллях грати *КС. (83) VII. 503.*

Рилець, *m.* durchscharfter Weg, Pfad (im Schnee). [chelomonas).

Рілик, *m.* Rüsselmonade, *f.* (Tra-

Рілька, *f.* Schuauzenmücke, *f.* (Rhamphidia). *B.*

Рілко, *n. dim.* kleiner Rüssel.

Рилковатий, *a.* rüsselförmig.

Рільник, *m.* *Ос. (61) V. 52. s.* Лірник.

Ріло, *n.* Rüssel, Schweinsrüssel, *m.* Schnauze. *f.* Maul, *n.*

Рильце, *n.* Grabmeisel, Grabstichel, Griffel, *m. s.* Долого.

Рильцеватий, *a.* griffelförmig.

Рильцерівий дудич, Furchenrüssel, *m.* (Cleonus Sulcirostris). *B.*

Рильчак, *m.* Rüsselkäfer, *m.* (Curculio). *B.*

Ріляч, *m.* vom e. Thiere das einen

Rüssel (рѣло) hat, vom Schweine *P. I. 22.*

Рим, *m.* Reim, *m.*

Рѣмар, *m.* Riemer, *m.*

Рѣмѣрщина, *f.* Riemerhandwerk, *n.* Sattlerarbeit, *f.*

Рѣмка, *f.* а Saite an der Violine.

Рѣмлянин, *m.* Römer, *m.* янка, *f.* Römerin, *f.*

Рѣмлянский, *a.* der römischen, (katholischen) Religion, *K.*

Рѣмувати, *v. a.* reimen, — ся sich—.

Рѣмщина, *f.* alles Römische, Lateinische.

II. Рѣмщина, *f.* Akelei, *f.* (Aquillegia vulgaris) 2) Glockenblume, *f.* (Campanula ranunculus).

Рѣнва, *f.* Rinne, Traufe, *f.*

Рѣнга, *f.* s. Рѣнка.

Рѣнлѣч, рѣла, рѣла, *m.* schlecht castrirter Ochs; *adj.* рѣловѣтѣй.

I. Рѣнда, *f.* Hemd, *n.*

II. Рѣнда, *f.* Ried, *n.* (Moorlaud).

Рѣндѣ, *n. coll.* Hader, Lumpen, *m.*

Рѣндзѣк, *m.* Magen, *m.*

Рѣндзя, *f.* Kalbsmagen, *m.* s. Пирнѣчка; 2) s. Глѣб.

Рѣндя, *f.* Magen, *m.* схитнѣти, вдригнѣти собѣ рѣндю sich den Magen, das Innere schädigen, sich verheben.

Рѣндявий, *a.* lumpig.

Рѣнѣти, *v. n.* rinnen, ab— *Пар.*

Рѣнка, *f.* Tiegel, *m.*

Рѣнна, *f.* Rinne, *f.* s. Рѣнва. [tief. *B.*

Рѣннѣчкѣ, *a.* rinnig, ver-

Рѣнок, *m.* Ringplatz, Marktplatz, *m.*

Рѣночок, *m.* *Ga. I.* 135, e. Art Osternspiel. [золотѣй, Gulden.

Рѣньский, *m. a. s. s.* Рѣньский

Рѣнути, *v. a.* rinnen, fortströmen;

übersprudeln, s. Рѣнѣти, Уронѣти.

Рѣп, *m.* рѣпане, *n.* (дверей) Knarren, *n.* черевѣки на рѣпах, Schuhe, welche beim Gehen knistern. s. Скрип.

Рѣпа, *f.* ein steiler, überhängender Ufertheil; ein abschüssiger Felsen, Abgrund, *m.* s. Прѣвал, 2) *gew. pl.* Гол. = Гѣри, Верхѣй.

Рѣпѣй, *m.* schlechter Geiger.

Рѣпати, рѣпнути, *v. a.* knarren; — дверѣи die Thür öffnen, aufmachen (geräuschvoll); — ся oft hinausgehen (ohne Noth). 2) kratzen (сѣну).

Рѣпѣць, *m. He.* (*Пр. XI.* 37.) Band

am Dreschflegel, *n.*

Рѣпѣжити, *v. a. s.* Рѣпѣжити *B.*

Рѣпѣти, *v. a. u. n.* knarren, knistern.

III. I. 279; 2) winseln, stark weinen;

mit heiserer Stimme schreien, singen;

рѣпѣти, рѣпѣтѣти на когѣ schreien

(vor Zorn od. Angst); *adj.* рѣпѣвий.

I. Рѣсе, *m.* Riss, Abriss, *m.*; 2) Zug,

Gesichtszug, *m.*

II. Рѣсе, *m.* Trab, Trott, *m. Пар.*

III. Рѣсе, *m. s.* Рѣж. *Под.*

Рѣсь, *m.* Luchs, *m.* (Felis lynx); —

вельблѣд, *m.* Kameelparder, *m.* Gi-

raffe, *f.* (Camelopardalis). рѣсь-ковѣ, *f.*

Saiga, Antilope Saiga. s. Сугѣк; — рѣсь

— мати, *P. II.* 51. e. Fabelwort.

I. Рѣса, *f.* Strich, *m. Пол.*; ані рѣ-

си бѣльше nicht ein Haar breit mehr.

См. 172.

[Ackermass.

II. Рѣса, *f.* s. Рѣза. *Ч. VI.* Art

Рѣсѣк, *m. gr.* Traber. *m. Пар.*

Рѣсѣр, *m.* Wollkammer, *m.* (*Фр.*)

Рѣсѣць, *m.* Griffel, Stift, Zeichen-

stift, *m. Фр.*

Рѣсѣль, *m.* Grabscheit, *n.* Spaten *m.*

Рѣсѣльско, *m. augm. s.* Рѣсѣль;

2) Spatengriff, *m.*

Рѣсѣти, (рѣсѣти) *v. n.* laufen;

springen, heranstürmen; рѣсѣ part.

praes. act. *KV. II.* 98.

Рѣсѣвальник, *m.* Reizeug, *n.*

Рѣсѣвник, *m.* Zeichner, *m.*

Рѣсѣчка, *f.* kleiner Strich, Zug, *m.*

Falte, *f. См.*

Рѣсѣт, *interj.* laufe, springe! (hinein!) *B.*

Рѣсѣть, *f. Ко.* 22. Ritt, Tritt, *m. Кч.*

150; Marsch, *m.* 2) Marschmusik, *f.*

Рѣсѣтю, *adv.* im schnellen Trab. *Me.* 410.

Рѣсѣвати, *v. a.* ritzen, Risse in

etw. machen, 2) zeichnen; — ся, Risse

bekommen.

Рѣсѣвнѣвий, *a.* Zeichen—.

Рѣсѣвѣнок, *m.* Zeichnung, *f.* Riss, *m.*

Рѣсѣю, *adv.* *Марк.* 135, im Trab. *C. II.* 22.

Рѣсѣть, *f.* Steiss, Hintere, After *m.*

Wgr. 39. рѣсѣтю, рѣсѣтѣми, nach Hinten,

кѣнь рѣсѣтю удѣрив das Pferd schlug

nach Hinten aus.

Рѣсѣвѣна, *f.* ein ausgewähltes Loch,

e. ausgewählte Höhlung, *Фр.* — мура-

шѣк, Ameisenhaufen; *pl.* рѣсѣвѣнѣй,

— нѣ Schutt, *m.*

Рѣсѣвѣти, *v. a.* wühlen.

Ріти, *v. a.* wühlen, graben; — ся wühlen und sich einwühlen, *s.* verkriechen; 2) stechen, gravieren, in Stein hauen.

I. Ритіва, *f.* Borkenthier, *n.* See-kuh, *f.* (Rhytina). [stich, *m.* *Пар.*

II. Ритіна, ритвіна, *f.* Kupfer-Ритм, *m.* Rhythmus, *m.*

Ритмач, ритмач, ритмар, *m.* *Пар.* Reimer, Dichterling, *m.* [reimen.

Ритмачити, ритмувати, *v. a.*

Ритма, *f.* Huf am Hinterfusse des Pferdes.

Ритовати, *v. a.* gravieren. *Пар.*

Ритовник, *m.* Stecher, Gravierer *m.*

Ритовництво, *n.* Gravieren, Stechen, *n.* Gravierkunst, *f.*

Ріфа, *f.* V. Riff, *m.*

Ріхва, ріфа, *f.* eiserner Reif (v. kleinerem Umfange), Bandreif *m.*

Ріхкавка, річкалка, рехкалка, *f.* Laubfrosch, *m.* B.

Ріхоль, *m.* He. Frühgetreide, *n.*

Ріхта, *f.* Gebühr, *f.* Einkommen, *n.*

Ріхтиця, *f.* die Spur, welche von den Rädern herrührt, (auf dem Wege, wenn dieser zugefroren & ist.)

Рихтивий, *a. s.* Готівий.

Рихтувати, *v. a.* richten, ordnen, zurichten, reparieren, rüsten.

Риц, *gen.*-ріци, *f.* After, Hinterer *m.*

Риць, *imperat.* *s.* Речій.

Ріцар, ріцарський, ріцарство, *s.* Ліцар, &.

Ріцарка, *f.* Heldenfrau, *f.* *Пар.*

Рицарювати, *v. a.* Heldenleben führen *Kч.* 191. [рицкаль, рикаль).

Ріцкати, *v. a.* graben (mit dem

Рича, *s.* Риска́ти.

Ричати, *v. n.* brüllen; — чимось nach etw. riechen.

Річка, *f.* *Кч.* 128 Viehmagd, *f.*

Риштік, ришток, *m.* Graben, Rinnstock, *m.* kleiner Bach.

Риштунок, *m.* Rüstung, *f.*

Ришонка, *f.* ein schlechter Besen.

Ріяк, *m. s.* Ріло; 2) Nasenthier, *n.* (Nasua); 3) *pl.* Риякі, Rüsselkäfer, *pl.* (Curculionida). *Пол.*

Ріба, *f.* *s.* Рябина.

Рібати, ріпати, *v. a.* schaben.

Рібачка, *f.* ein Kleid aus порт.

Рібий, *a. s.* Рябий.

Рів, *m.* Graben, Abfluss, *m.*

Рівен, *a.* *Кч.* 193. *s.* Рівний.

Рівень, *m.* T. — рікі́ Niveau, *n. s.* Ровень.

Рівнане, *n.* Gleichung, *f.*

Рівнати, *v. a.* gleichen, gleich machen, ebenen, -ся кому́, чому́ sich jmdm, (etw.) gleich stellen, gleich kommen, gleich sein.

Рівнач, *m.* Gleicher, *m.*

Рівний, *a.* gleich; eben, flach. *adv.* gleich, eben; ebenso, gleichfalls; мені все рівно, mir ist alles gleich; jedenfalls, doch, ohne dem, nichtsdestoweniger. [telkreis, *m.*

Рівнік, *m.* Aequator, Gleicher, Mit-

Рівнина, *f.* Ebene, *f.* Gefilde; Flachfeld, — land, *n.* [gerade.

Рівністий, *a.* *Кл. v.* 306 насад —

Рівніці, (рев-) *pl.* Eifersucht, *f.* C.

Рівнободрий, *a.* gleichschenkelig.

Рівнобіжний, *a.* parallel.

Рівнобіжник, *m.* Parallelogramm, *n.*

Рівновáга, *f.* Gleichgewicht, *n.* Bilanz *f.*

Рівновáгий, *a.* wagerecht.

Рівновагівий, *a.* aequivalent, gleichmässig. *К.* [gleich; wagerecht.

Рівновáжний, *a.* gleichwiegend;

Рівновáжність, *f.* Gleichgewicht, *n.* ВВ. [41. *Пу.*

Рівновісний, *a.* wagerecht, *Гл.*

Рівнову́гол, *gen.* — угла, *m.* Recht-eck, *n.*

Рівнодень, *m.* Tagesgleiche, *f.*

Рівнодénне, *n.* (-нність *f.*) Nachtgleiche, *f.* *Пар.* [tor, *m.* *Пол.*

Рівнодénник, *m.* Gleicher, Aequa-

Рівнодénнство, *n.* Tag- und Nachtgleiche, *f.* *Пол.*

Рівноді́йствуючий, *a.* resultierend, Mittel-, — а сі́ла gleichwirkende, resultirende Kraft, Mittelkraft, *f.*

Рівнодóвгий, *a.* gleichlang.

Рівнодóшний, *a.* gleichgültig, indifferent; kaltsinnig.

Рівнодóшність, *f.* Gleichgültig-

ке́ит *f.* Indifferentismus, Kaltsinn, *m.*

Рівнозвóчний, *a.* gleichtönend;

gleichlautend. [Einklang, *m.*

Рівнозвóчність, *f.* Gleichlaut;

Рівнозна́ка, Synonym, *n.* К.

Рівнозна́чний, *a.* gleichbedeutend, synonym.

Рівноіменний, *a.* gleichnamig.
 Рівноіменність, *f.* Gleichnamigkeit, *f.* [*pl.* (Homoptera.)
 Рівнокрільці, *pl.* Gleichflügler,
 Рівнокутний, *a.* gleichwinklig.
 Рівнолєжний, *a.* parallel.
 Рівнолєжник, *m.* Parallellinie, Parallele, *f.* [gleichlaufend, parallel.
 Рівнолєглий, *a.* gleichliegend,
 Рівномірний, *a.* ebenmässig, gleichmässig, — förmig. [*benmass, n.*
 Рівномірність, *f.* Gleichmass, E-
 Рівноночє, *n.* Aequinoctium, *n.* CM.
 Рівноoble, *n.* Blachfeld, *n.*
 Рівноправний, gleichberechtigt;
 gleich, viril, — і́олос. *Ос.* (61) VIII.
 90. *adv.* — но rechtmässig, mit gleichem Recht, billig, *Под.*
 Рівнопря́м, *m.* Quadrat, *n.* [klig.
 Рівнорамний, *a.* gleichschen-
 Рівнородний, *a.* ebenbürtig *Пар.*
 Рівносі́льний, *a.* gleichkräftig,
 von derselben Macht, *Св.*
 Рівноста́йність, *f.* *Пу.* Ebenbürtigkeit, Gleichheit, *f.*
 Рівноста́йність, *f.* Gleichheit, *f.*
 Gleichgewicht, *n.*
 Рівносто́ронний, *a.* gleichseitig.
 Рівносу́д, *m.* *К.* gleiches Recht,
 Gleichberechtigung, *f.*
 Рівнота́, *f.* Ebenheit, *f.* 2) *s.* Рів-
 вина́. *См.* [mig, lineal. *В.*
 Рівноузкíй, *a.* лист — linienfö-
 Рівноці́нність, *f.* Gleichheit, *f.*
 derselbe Wert.
 Рівночасний, *a.* gleichzeitig.
 Рівночасність, *f.* Synchronismus *m.*
 Рівночєсний, *a.* in gleicher Ehre, *Пу.*
 Рівня́, *f.* Gleichheit, Ebenbürtigkeit,
f. Gleiches, *n.* рівні не б́уло *P. I.* 77,
 Niemand konnte ihm gleichthun. 2) *Ебе-*
не, f. 3) Gleichung, *f.* *Пу.* [land, *n.* *К.*
 Рівня́ва, *f.* Ebene, Fläche, *f.* Flach-
 Рівня́ти, *v.* *a.* gleichstellen; до
 чо́гось etw. womit vergleichen.
 Рівцюва́тий, *a.* voll Einschnitte.
 Рівча́к, *m.* Gerinne, *n.* Abzug, *m.*
 Thalfurche, *f.* *s.* Рів.
 Ріг, *gen.* рога́, *m.* Horn, Geweih, *n.*
 2) Ecke, Spitze, Kante, *f.* Zipfel, *m.*
 3) Vorgebirge. *n.* *ОБ.*
 Рід, *gen.* ро́ду, *m.* Geschlecht, *n.*
 Art, Gattung, *f.* 2) Gezücht, *n.* Brut *f.*

Stamm, *m.* Abstammung, Abkunft, *f.*
 Herkommen, *n.* Familie, *f.* *pl.* роді́, *Ф.*
 die Verwandten; 3) Gelichter, *n.* *Пар.*
s. Брак II.

Ріджий, *a.* *Оз.* 103 *s.* Рідший.

Рідительний, *a.* verdünnend, Ver-
 dünnungs-, — а по́мна, Verdünnungs-,
 Luftpumpe.

Рідіти, рідіти, *v.* *n.* dünner,
 schütter werden, sich verdünnen.

Рідкий, *a.* selten, nicht häufig, —
 чоловік, *e.* sonderbarer Mensch; 2) licht;
 3) locker, dünn, fliegend.

Рідкість, (-ость), *f.* Seltenheit;
 Curiositaet, *f.* Ausbund, *m.*

Рідкозубий, *a.* mit weit von ein-
 ander abstehenden Zähnen. *В.*

Рідколі́се, *n.* *С.* dünn, schütter
 bewachsener Waldstrich.

Ріднєнький, ріднєсонький, *a.*
 leiblich; herzlich. [nist, — любі́ги.

Ріднєнько, *adv.* *M.* herzlichst, in-
 Рідний, *a.* leiblich; з дво́х рідних
 =стриєчний.

Ріднути, ріднати, *v.* *n.* dünner,
 flüssiger, verdünnter werden, 2) seltener *w.*

Рідня́, родня́, *f.* Familie, Verwandt-
 schaft, *f.* *s.* Родина. 2) Geschlecht, *n.*

Рідня́к, *m.* *Ч. III.* 29, Verwandter, *m.*

Рідокóханець, *m.* Liebling der
 Familie; — рідокóханка, *f.*; *adj.* рід-
 докóханий, *Ніс. Ме.*

Рідуха, *f.* Buchweizen, der nicht
 dicht gesäet wird. *Пар.*

Рідчійша́ти, *v.* *n.* *s.* Рідіти.

Ріж, рож, *m.* Roggen, *m.* *Еф.* 64.

Ріжа, *f.* Wasserlinse, *f.* (Lemna).

Ріжка, *f.* *s.* Ріжик. *Зак.*

Ріжка́тий, *v.* mit Hörnern, Spitzen
 versehen, gehört; *pl.* Gewürznelke, *f.*

Ріжкíй, рóжки, *pl.* Schotte des Jo-
 hannisbrodbaumens.

Ріжний, *a.* verschieden, mannigfal-
 tig; unterschiedlich.

Ріжніти, *v.* *a.* unterscheiden, *e.*
 Unterschied machen; verfeinden. — рі-
 жніти ся, sich unterscheiden, ab-
 stechen; contrastieren; uneinig sein.

Ріжніця, *f.* Unterschied, *m.* Dif-
 ferenz, *f.*; Abstand, *m.*

Ріжність, *f.* Unterschied; Abstand
m. Verschiedenheit, *f.* Missverhältnis, *n.*

Ріжноголосий, *a.* verschieden

lautend, — tönend, — stimmig. *Вах.*

Різнолічний, *a.* mannigfaltig, *Фр.*

Ріжномба, *f.* Idiom. *n.* *Пар.*

Ріжнопись, *f.* Variante, *f.* *Пар.*

Ріжноракий, *a.* mannigfach-, faltig.

Ріжноракість, *f.* Mannigfaltigkeit/

Ріжнородний, *a.* verschiedenartig, vielfältig. [*Verschiedenheit, f.*

Ріжнородність, *f.* Vielfältigkeit,

Ріжносторонний, *a.* verschiedenseitig, mehrseitig.

Ріжноба, *f.* Mannigfaltigkeit, *Verschiedenheit, f.* *Пу.*

Ріжноформний, *a.* verschiedenartig, *Фр.* [buntfärbig.

Ріжноцвітний, *a.* verschieden-

Ріжноцвітність, *f.* Buntfärbigkeit, *f.* *Вах.*

Ріжбок, рожок, *m.* *dim.* *s.* *Ріг*; — до кобач, *Wursthorn, n.* Wursthügel, *m.*

Ріжуха, *f.* *s.* Жеруха.

Різь, *f.* *s.* Різавина; 2) Schneiden im Leibe. *Мі.* II. 35. 3) *pl.* ризи Arabesken, *pl.* 4) Art Fischernetz. *B.*

Різа, *f.* *He.* *Др.* *s.* Різа II.?

Різак, *m.* Spaltklinge, *f.* Schlachtmesser, 2) Grabstichel, Meissel der Bildhauer, *m.* *Пис.* 3)* Einer der die Antwort nie schuldig bleibt; *E.* der in einer Sache sehr geübt, *s.* bewandert ist; 4) Gemeine Wasser-Aloë (*Stratiotes Aloides*), *Пис.* 5) — стповий, Sichelkraut, *n.* (*Falcaria Rivinii*) *Пис.*

Різавнь, *f.* †50 ster Theil der Гривна.

Різана, *n.* Schneiden, *n.*; — в чреві Bauchschneiden, Bauchgrimmen, *n.*; — в міхурі Blasenstich, *m.*

Різанийна, різня, *f.* Schlächtereі, Metzerei, *f.* Blutvergiessen, Blutbad, *n.* 2) Fleisch, *n.* *Пар.* 3) Bauchschmerz, *m.*; 4) *Ос.* (61) XII. 47. *s.* Харківщина.

Різанка, *f.* *s.* Локшина, локша; 2) kleine Brodlaibel (bei d. Hochzeit).

Різать барвильник, *m.* Färberscharfe, *f.* (*Serratula tinctoria*).

Різати, *v.* *a.* schneiden; sägen; schnitzeln; schlachten; різе в животі es reißt im Leibe; — в долоні mit d. Händen klatschen. [*zen.* + *Б.*

Різачка, *f.* schneidende Bauchschmerz

Різобіль, *f.* Schnitzwerk, *n.* die geschnitzte Arbeit. 2) Bildhauerei, Bildhauerkunst, *f.*

Різобіти, різбувати, *v.* *a.* *К.* schnitzen, meisseln.

Різобіль, *m.* Schnitzer, Bildhauer, *m.*

Різобільство, *n.* Bildhauerkunst, Bildhauerei, *f.* [lebensvoll, wacker, tüchtig.

Різвий, *a.* munter, aufgeweckt, frisch,

Різвість, *f.* Munterkeit, Frische, *f.* Spannung, *f.* (d. Muskel) *Ил.*

Різга, *f.* *s.* Різак. [дество Христово.

Різдоб, *n.* Weihnachten, *pl.* *s.* Рож-Різдяний, різдяньский, *a.* Weihnachts-, і свята, *s.* Різдоб.

Різдянка, *f.* *s.* Палівка. [13.

Різень, *m.* Schnitt, *m.* Stück, *n.* *Wgr.*

Різець, *m.* Grabstichel; Meissel der Bildhauer, *m.* Wirkeisen, Wirkmesser, *n.*; 2) — тістовий, Teigrädchen, *n.*

Різе, (різче, ріще), *n.* *coll.* Reisholz, Reisig, *n.* *Пар.* [(Carex).

Різійка, різіха, *f.* Riedgras, *n.*

I. Різка, *f.* Ruthe, *f.*; Ruthenstreich, *m.* 2) *dim.* *s.* Різа. [P. II. 27.

II. Різка, *f.* Krume, Brodkrume, *f.* Різкий, *a.* grell; scharf, schneidend, * entschlossen, scharf.

Різкість, *f.* Grellheit, Schärfe, *f.*

Різнь, *f.* Unterschied, Gegensatz, *m.* Divergenz, *f.* *He.*

Різник, *m.* *Ч.* II. 309?

Різний, різний, *a.* bunt.

Різник, *m.* Schlächter, Metzger, Fleischhauer, *m.* 2) blutiger Kampf *Ф.* *Поез.* (62) 134. 3) різник, *d.* різничок, *m.* Schnitt, *m.* Stück *n.* Krume, *f.* (хліба). *Фр.* 4) Hornblatt, *n.* (*Ceratophyllum demersum*).

Різніти, *v.* *n.* *He.* nicht stimmen, nicht harmonieren.

Різницький, *a.* Schlacht-, Metzger-.

Різництво, *a.* Fleischerhandwerk, *n.*

Різниця, *f.* Schlachthof, *m.* — haus, *n.* Schlachtbank, *f.*

Різничити, *v.* *a.* Fleischerhandwerk treiben, Fleischhauer sein.

Різничук, *m.* Fleischerknecht, *m.*

Різно, *adv.* *Me.* 51 nach allen Seiten, auseinander; verschieden; besonders, vereinzelt, einsam. [*m.*

Різноблос, *m.* Misston, Missklang,

Різноголосий, *a.* mit verschiedenen, vermischten Stimmen, *Ст.*

Різодір, *m.* Kronenkoralle, *f.* (*Heteropora*). *B.*

Різноріччя, *n.* Гол. різноріччя, *f.* Mannigfaltigkeit der Laute, *f.* Різноколірний, *a.* verschiedenfarbig, *Ст.*

Різнокрасавий, *a.* buntfarbig, *Ле.*

Різнолюдний, *a.* КУ. mit verschiedenen Leuten.

Різномова, *f.* Abart der Sprache, *f.* Idiom, *n.* Mundart; Redart, *f.* Пар.

Різноріччя, *n.* s. Різномова.

Різнорідний, *a.* fremdartig, *s.* Різнорідний.

Різнорідність, *f.* Fremdartigkeit, *f.*

Різност, *f.* Verschiedenheit, Abart, *f.* Гол.

Різнофарбний, *a.* bunt. I. II. 23.

Різноцвітка, *f.* Wein. einer bunten Blüte. I. II. 30.

Різнути, різнути (Кч. 395), *v.* a an-, schneiden, an-, schlagen, anspielen; treffen.

I. Різня, *f.* Gemetzel, Morden, *n.*

II. Різня, *f.* Unterschied, *m.* Uneinigkeit, *f.* Zerwürfnis, *n.*

Різобаник, *m.* s. Фаргух, Weiberock mit gestickter Borte. [kresse, *f.* Різобатка, *f.* — морска, Meer-Різоба, *f.* Kresse, *f.* (Lepidium).

Різун, *m.* Schlächter, Raufbold; Reptomist, *m.* 2) § schlechter Arzt. [В-Різуха, різуля, Riedgras, *n.* (Carex).

Різці, *pl.* rundes Werkstück zum Aushöhlen der hölzernen Löffel.

Різячок, *n.* s. Різе.

I. Рій, *gen.* роія, *m.* Schwarm, Bienenschwarm, Bienenflug, *m.*

II. Рій, *m.* рійниця, *f.* s. Лосюна, Ком'як, Вол.

Рійка, рійба, *f.* Schwärmezeit *f.* der Bienen), Schwärmen, *n.*

Рійний, *a.* schwärmend; reich an Bienenschwärmen, günstig für B. (рік &) *adv.* ріино (в пачіці) Кол. I. 99.

Рійник, *m.* s. Розхідник.

Рійниця, рійничка, *f.* Schwarmsack, *m.* — netz, *n.*; Korb in welchen man den Bienenschwarm einstreicht, *m.*

Рійта, рійта, *f.* Haufe *m.* Schaar, *f.* Rote, Abtheilung, *f.* В. Нав.

Рік, *gen.* року, *m.* (*pl.* роки, ліга, *gen.* *pl.* років, рік: сім рік sieben Jahre) Jahr, *n.* року об'язого im Jahre des Herrn; так рік, рік тому es ist

jetzt ein Jahr; на без рік, на-рік, übers Jahr, künftiges Jahr; що другий рік alle zwei Jahre &; а року в рік, від року до року von Jahr zu Jahr; рік від року, рік в рік, що року Jahr ums Jahr, alljährlich, alle Jahre; в рік ein Jahr später, nach einem Jahre; зійти в року в службі inmitten des Jahres den Dienst verlassen; — святий Jubeljahr, *n.* Пар.; — медовий Flitterjahr, *n.* — голодний Missjahr, *n.*; — віддавати Todtenamт nach einem Jahre halten, s. Пбминки (в рік); 2) *pl.* роки Landgerichtstermin, *n.*

Ріка, *f.* Fluss, Strom, *m.*

Рікля, *f.* alterthümliche Weibertracht (an der Brust ausgeschitten) *Мл.*

Рікомёт, *m.* рікомётця, *f.* рікомётнице, *n.* s. Зарінок. [*f.* Пар.

Рікоплавство, *n.* Flussschiffahrt; Рікрочний, (-річн), *a.* alljährlich, Jahr ein Jahr aus. КУ.

Рільний, *a.* Acker-, — е господарство Ackerbau, *m.*

Рільницький, *a.* des Ackermanns; Ackerbau, Feldbau. [bau, *m.*

Рільництво, *n.* Ackerbau, Land-Ріля, *f.* Acker, *m.* Feld, *n.*

Рімнати, *v.* a. рімний, *a.* — но, —вєнько, *adv.* s. Рівнати, &. [сти.

Рімувати, *v.* a. s. Грімнати, Кля-Рінь, рінячина, *f.* Gerölle, *n.*; Schotter, *m.*; grober Flusssand.

Рінда, *f.* s. Рубатка. Фр.

Рінде, *n.* abgetragene, zerfetzte Kleider; ріндявий, *adj.* zerfetzt, zerlumpt.

Рінець *m.* Ваг. s. Ріпак.

Ріник, *m.* Quendelblättriges Sandkraut (Arenaria sepillyfolia).

Рінистий, ріний, *a.* mit рінь bedeckt, erfüllt; grandig. [Schuttland, *n.*

Рініско, *n.* Grandablagerung, *f.* Ріняк, *m.* Rollstein, *m.* Kies, Kieselstein, *m.* Gerölle, *n.* [Gerölle.

Ріняковати, *a.* wie Rollstein, als Ріняний, *a.* Гол. III. 554. s. Рінистий.

Ріпа, *f.* (сіла ріпа) Rübe, *f.* Rübekohl. *m.* Weisse Rübe, (Brassica rapa)

В. 2) Kartoffel, (=бура-) В. 3) s. Ріпа.

Ріпак, *m.* Rapps, Rappskohl, *m.* (Brassica napus).

Ріпати ся, Risse, Sprünge bekommen, rissig werden, s. Поріпати ся.

Ріпачиня, *n. B.* Stengel des ріпак.

Ріпачнієско, *n.* das Feld, wo ріпак gepflanzt wurde, *B.*

Ріпенік, *m.* ein Kuchen aus Kartoffeln u. Kukuruzmehl. *B.*

Ріпиця, *f. s.* Ріпак. 2) — рільня Ackerrettig, Hederich, Heerk, *m.* (Raphanistrum segetum). 3) Schwanzrübe, Schweifrübe, *f.*

Ріпка, *f. dim. s.* Ріпа; кубок-ріпка Trinkglas in Form einer Rübe *Kч. 43.*

Ріплиця, *f. Synarta. B.*

Ріпльятка, іавязка, *f. B.* (Echinopspermum lappula).

Ріпник, *m.* Arbeiter im Naphtastollen (*vgl. ропá*) & 2) Bluthänfling, *m.* (Fringilla cannabina) *B.*

Ріпницький, *a.* des ріпник.

I, Ріпниця, *f.* Arbeiterin beim Heraus schaffen des Petroleum u. drgl. 2) *s.* Мазницья.

II Ріпниця, *f. s.* Гірчяця.

Ріповатий, *a.* rübenförmig.

Ріпочка, *f. dim. s.* Ріпа.

Ріп'як, (-як) ріпек (éx), *m.* Gemeine Klette. (Lappa vulgaris).

Ріп'ячок, *m.* Leberklette, *f.* (Agrimonia eupatoria).

Ріса, ріса, *f.* Falte, *f.* ріси розпустиги entfalten. рісі *pl. R. 43. Ol. 5.* üppiger Schmuck des Hochzeitskranzes; Wa 5 вінець з рісами. 2) Wasserfaden, *m.* (Conferva).

Рісіти, рісіти (*B.*), рісувати, *v. a.* in Falten legen, falten; — ся sich in Falten legen, in F. herabfallen.

Ріска, *f.* Wasserlinse, *f.* Entenflott, *n.* (Lemna), 2) Ppropfreis, *n.* 3) *dim. s.* Росá. Tautröpflein, *n.*

Рісл'як, *m.* Rohrkäfer, *m.* (Donacia) *B.*

Ріонедеватий, (-ниц-), *a.* gewimpert. [lich, dicht.

Рісний, *a.* häufig, zahlreich; reich-

Рісник, *m.* Sonnenthan, *m.* (Drosera).

Рісниця, *f.* Augenwimper, *f.*

Рісно, *adv.* faltig, faltenreich, 2) reichlich, dicht.

Ріснотá, *f.* Fülle, Dichte, Dichtheit, *f.* Menge, Reichlichkeit, *f.* reichlicher Ertrag.

Рісоватий, *a.* wimperig. *B.*

Рісочка, *f.* (рісочка?) *He (MB. 16)* Schnitt, *m.* Stück, *n.* 2) *dim. s.* Р.сá.

Ріст, *gen. рóсту, m.* Wachsthum, *n.* Wuchs, *m.*; Taille, *f.*

Рісти, *v. a.* *Оц.* гр. 98 s. Стрііти.

Рістня, *f.* Vegetation, *f. B.* [*m. MIII.*

Рістóк, *m.* Spross, Trieb, Schössling,

Рісточки, *pl. dim. Me. 2.* Wuchs, *m.* Gedeihen, *n.*

Ріт, *m. K. s.* Рот.

Ріта, *f. s.* Рійта.

Ріти, *v. n.* fliesen.

Рітниця, *f.* Ackersternkopf, *m.* (Knautia arvensis). *Пар.* [stückerei.

Ріцькі, *pl.* Art Muster der Leinen-

Річ, *f.* Sache, *f.* Ding, *n.* Gegenstand *m.* That, Handlung *f.* Geschäft,

n. Pflicht, *f.* недóбра річ keine schwere Sache, leicht *Ос.* (61) IV. 34; — по-

дідійна Erbstück, *n.* *Пар.* от и в тому річ darum geht es eben hauptsächlich, es liegt daran h. *ВВ.* 2) Rede;

Sprache *f.* Inhalt, Text, *m.* — изніати =

почáти мову *H.* 253; на сю річ auf d. Thema, *+M.*; річей зостáти ся, ли-

шити ся *P. II.* 138. die Sprache verlieren.

Річєвий, *a.* gegenständlich, Sachen —; sachlich, real; inhaltsreich.

Річєвість, *f.* Gegenständlichkeit, *f. Пар.*

Річєнька, -ечка, *f. dim. s.* Річá.

Річйвість, *f.* Wohlredenheit, *f.*

Річиско, -чище, *n.* (verlassenes) Flussbett, *n. P. I.* [inhaltsreich, *Пар.*

Річйстий, *a.* flussreich. *Пар.*; 2)

Річка, *f.* Fluss, *m. K.*; *dim. s.* Річá.

Річковий, *a.* *M. II.* 74. Fluss-

I. Річний, *a.* Fluss-; 2) concret,

sachlich *Пар.*; 3) beredt, beredsam.

II. Річний, *a.* jährlich, Jahres-

jährig.

Річнийця, *f.* Jahrestag, *m.* Jahresfest, *n.*

Річність, *f.* Beredsamkeit, *f.*

Річн'я, *pl.* річн'ята, *n.* ein jähriges

Thier. *s.* Річн'як.

Річн'як, *m.* Jährling, *m.*

Річчйна, *f. KV. dim. s.* Річка.

Рішєнець, *m. Kч.* Entscheidung, *f.* Beschluss, *m.* entscheidende Thatsache, *Ст.*

Рішене, *n.* Entscheidung, *f.* Entschluss, Beschluss, *m.* Erledigung, *f.*

Рішетичіна, *f. s.* Решетина.
 Рішійво, *adv.* entschieden, fest, *Зг.*
 Рішійльнiсть, *f.* Entschiedenheit, Festigkeit, Entschlossenheit, *f. ВШ.*
 Рішіймість, *f.* Entschlossenheit, Standhaftigkeit, Entschiedenheit, Gefasstheit, *f.*
 Рішінéць, *m. Ал.* Entscheidung, *f.* Beschluss, *m.; 2) Ос.* (61) IX. 179, Resultat, Ergebnis, *n.*
 Рішііти, *римати, v. a.* entscheiden, schlichten, ein Urtheil fällen od. sprechen, den Ausspruch thun; beschliessen, e. Beschluss fassen; erledigen; 2) auflösen, beantworten. *P. II.* 49, zurücklassen; 3) vergeuden *Кв. II.* 257; — ся entschieden werden, sich entschliessen, e. Entschluss fassen; — чогó sich einer Sache begeben; *пртс.* римéний, entschieden, erledigt, ausgemacht.
 Рішúчий, *рiмúщай, a.* entscheidend. [*Фр.*]
 Рішúчість, *f.* Entschiedenheit, *f.*
 Ріще, *n.* Reissig, Reissholz, *n.* Ruthen, *pl.*
 Ріщик, *m. Ос.* (62) I. 52.?
 Роб, *m. plur.* рóби *Ч. III.* 82 das abgesondert stehende Paar im Spiele Хрéщик; 2) *pl.* Angelegenheiten, *pl. Ос.* (62) I. 60. [*Arbeiterin, f.*]
 Рóба, *f. Н.* 47. Sklavin, Dienerin,
 Рóбак, *d.* робачок, *m.* Wurm, *m.; pl.* робакі *s.* Глиста́.
 Робачковати, *a.* wurmförmig.
 Робачня, *f. Ст.* с. Рабiвня.
 Робiти, *v. a.* arbeiten; thun, machen; verfertigen; — поле, bebauen *Фр.*
 Робiльний, *a.* Fabriks-. *subst.* -ник, *m.* Fabriksherr, Fabrikant, *m. Пiс.*
 Робiльникувати, -ничати, *v. a.* herstellen, fabricieren.
 Робiльня, *f.* Fabrik, *f. Пiс.*
 Робiвечко, *n. dim.* s. Рóблене (Робiвe) *Ч. III.* 109.
 Робiтка, *f. dim.* s. Рóбота.
 Робiтний, *a.* arbeitsam; fleissig; 2) — Arbeits-, — день Arbeitstag, Werktag, Werktag, *m. s.* Робúчий.
 Робiтник, *m.* Arbeiter, *m.; -ця, f.* — in, *f.* Tagelöhnerin, Arbeitsfrau, *f.*
 Робiтнiсть, *f. Кл.* Emsigkeit, *f.*
 Робiсть, *m.* [stätte, *f.* Laboratorium, *n.*
 Робiтня, *f.* Arbeitszimmer, *n.* Werk-
 Робкати, *a.* benarbt,

narbig, *s.* Рябiй.

Рóблене, *n.* Arbeit, *f.* Thun, Herstellen, *n.; 2) s.* Кiснене, Guhr, *f.*
 Рóбляти, *v. a.* viel wiederholt arbeiten.
 Рóбóк, *gen.* робкá (рубóк) *m.* Narbe, *f.*
 Рóбóм, *adv.* auf die Art. *Пiс.*
 Рóбóта, *f.* (роб, *m.* рóба, *f.* *Зак. Пiс.*) Arbeit, Leistung, *f.* Geschäft, *n.* Beschäftigung, *f.; — майстерка* Meisterarbeit, *f.* Meisterstück, *f.; — крoснéва* Rahmnähterei, *f.; — в запертi, під запором* Clausurarbeit, *f. Пар.; — (у пчiл)* Wadenbau, *m.; — набирана* eingelegte Arbeit, *Пар.; 2) Фаçon, Art u.* Form der Arbeit.
 Рóбóтати, *v. a. М.* arbeiten.
 Рóбóтiзна, *f.* Frohndienst, *m.* Frohnarbeit, Frohne, *f.*
 Рóбóтiця, *f. gew. pl.* Frohnarbeit, *f.*
 Рóбóтiвий, (-iгл-), *a.* emsig, arbeitsam. [*s.* Робiтниця.
 Рóбóтúха, (юха), *f.* Arbeiterin, *f.*
 Рóбóтiга, *m.* der Arbeitsame *P. I.* rühriger Arbeiter, *Ш. I.* 281.
 Рóбóтiщий, (-чий), *a.* arbeitsam, fleissig, Arbeits-. [*Arbeits-*]
 Рóбóчий, *a.* zur Arbeit bestimmt,
 Рóбурнi, *pl. Ч. V.* 1142.?
 Рóбúчий, *a. s.* Робóчий. [*sigkeit, f.*]
 Рóбúчість, *f.* Arbeitsamkeit, Ем-
 Рóвень, рóвiнь, *f.* Ebene, *f.* Flachfeld, Flötz, *n.* Gefilde, *n.; Spiegel, m.*
 Рóвeнiсть, *n.* водянá Wasserpass, *m. Пар.*
 Рóвeнийстий, *a.* fast flach, eben, *У.*
 Рóвeсний, *a.* im gleichen Alter, gleichjährig; *adv.* -но gleichzeitig *ОБ.*
 Рóвeсник, *m.* Altersgenosse; Zeitgenosse, *m.* -ниця, *f.* — in, *f.*
 Рóвeць, *gen.* рiвцá, рóвчик, *m.* Grübchen, Grüblein, *n.* kleine Rinne.
 Рóвта, *f.* Abtheilung, Militärabtheilung (zur Verfolgung der опришки); рóвту збивати zusammenbringen, formieren, *s.* Рóта, Рiята. [*aegyptiacus*].
 Рóгавiця, *f.* Hornvipер, *f.* (Cerastes
 Рóган, *m.* Kriegshorn, *m.*
 Рóгатiзна, (-iзна), *f.* Hornvieh, *n. Кл.*
 Рóгатий, *a.* gehört, Horn-; mit (grossen) Hörnern; -силóгiзм *He.* Syllogismus cornutus; 2) eckig.
 Рóгатiна, *f.* Jagdspiess, *m.*
 Рóгатiця, *f.* Hornfisch, *m.* (Bali-

- stes vetula). [Sperre, Barriere, *f.*
 Рогатка, -ачка, *f.* Schlagbaum, *m.*
 Рогач, *m.* Hirschkäfer, *m.* (Lucanus cervus). *Пол.*; 2) Männchen vom Edelhirsch; 3) Attrib. des Ochsen; 4) Feuergabel, *f.* ein Werkzeug zum Hervorheben der Töpfe aus dem Ofen, *P. I. 3.*
 Рогачики, *pl.* Art Muster der Leinenstickerei, *ГБ.* [2] Hornhaut, *f.* *Ил.*
 Рогівка, *f.* Fischbein, *n.* Barte, *f.*;
 Рогівник, *m.* -йський, der echte Johannisbrodbaum (Ceratonia siliqua) *Вол.*
 Рогівня, *f.* Mundstück aus Horn am Dudelsack.
 Рогів, рогів, *m.* -баз, Scirpus palustris, *Пис.*; 2) Typha angustifolia, *Пис.*
 Роговатий, *a.* hornig, hornartig.
 Роговць, (-йк), *m.* Hornstein, *m.* *Вол.*
 Роговий, *a.* hörnern; 2) Horn; -а худоба Hornvieh, *n.* роговє *s. a. n.* † Art Abgabe vom Hornvieh.
 Роговця, *f.* Hornhaut, *f.* [nig.
 Роговіт, тур-, *R. V. II. 34.* starkhör-
 Роговник, *m.* Hornarbeiter, *m.*
 Рогожа, *f.* Matte, *f.*
 Рогоженьок, *dim. m.* Attrib. des місяць, von dem sichelförmigen („gehörnten“) Monde, nur im *Vocat.*
 Рогожка, *f.* рогожина, *f.* Flechte Binse, (Scirpus lacustris), *f.*; 2) Matte, *f.*
 Рогожник, *m.* Mattenflechter, *m.*
 Рогозовий, *a.* aus Schilf od. Binsen.
 Рогоз, рогун, *m.* Hahnrei, *m.* *Пар.*
 Роголька, *f.* *s.* Водорішник.
 Роголя, *f.* *e.* Kuh mit grossen Hörnern; 2) *pl.* роголі eiserne Mistgabeln, *s.* Ірлі.
 Рода, *f.* *W.* *s.* Природа.
 Родак, *m.* Verwandter, *m.* *Мі. II. 242.*
 Родженє, *n.* Erzeugung, Zeugung, *f.*; Gebären, *n.*
 Родзіннок, *m.* Rosine, *f.*
 Родиво, *n.* *Ч. II. 564.* Gebärzeit, Geburt, *f.* на родіві bei der Geburt.
 Родилець, *m.* *s.* Родич, родітель.
 Роділя, *f.* *Сб. I. 351.* Gebärerin, Wöchnerin, *f.* *Др. с. 377.*
 Родімець, *m.* Landsmann, Mitbürger, *m.* scherzweise: Teufel, *m.* *Ал.*; 2) Epilepsie, *f.* *Пис.*
 Родимий, *a.* angeboren, vaterländisch; von Geburt aus, *Н. 4.* значок — Muttermal, *n.* родимее *s. a. n.* das
- Angeborene, Muttermal, *n.* *Ос. (62) VIII. 14.*; 2) *s.* Урожайний.
 Родимість, *f.* Fruchtbarkeit, Ertragsfähigkeit, *f.* *Госп. 54.*
 Родимка, *f.* Muttermal, *n.*
 Родина, *f.* Familie, *f.* Verwandte, *pl.*; 2) Geburtsort, *m.* Heimat, *f.*; 3) seinesgleichen жені ся з своєю родиною (Volkslied).
 Родіни, (*dim.* родінки *Н. 184.*), *pl.* Niederkunft, Entbindung, *f.*; 2) Geburtsfest, Wiegenfest, *n.* Geburtsfeier, *f.* *Кол. I. 208.* [Familien; heimatlich.
 Родінний, родінній, *a.* Geburts-; Родінність, *f.* Verwandtschaft, *f.* — крєвна Blutsverwandtschaft, *f.* *К.*
 Родінство, *n.* *s.* Родінність, *Др.*
 Родітель, *m.* Erzeuger, Vater, *m.* *pl.* родітелі, (родільці *Пис.*) Eltern, *pl.* *М. II. 161.* [*f.* *Цу.*
 Родітелька, *f.* Gebärerin, Mutter, Родітельський, *a.* elterlich; väterlich.
 Родіти, *v. a.* gebären, niederkommen; — ся geboren werden, zur Welt kommen; *пртс.* родивший ся по смерті вітця der Nachgeborene, Posthumus, *m.*
 Родич, *m.* Erzeuger, Vater; *pl.* 1) родичі die Eltern; 2) *P. I. 74.* leibliche Brüder; 3) Verwandte *pl.* 77.
 Родичка, *f.* Gebärerin, Schöpferin, *f.* *Мог.*; 2) Verwandte, *f.*
 Родіш, *m.* Landsmann, *m.*
 Роділя, *f.* Gebärerin, Wöchnerin, *f.* Erzeugerin, *f.* *Пар.*
 Родливий, *a.* fruchtbar.
 Родний, *a.* *s.* Плодний.
 Родник, *m.* Quelle, *f.* *С. I. 50. II. 13. Гол.*
 Родні, *f.* *Ч. IV. 580.* *s.* Родина.
 Родовід, *pl.* Ahnenableitung, *f.* Ahnentafel, *f.*
 Родовий, *a.* Geburts-, Geschlechts-; Stamm-, -а земля *Кч. 198* zum Geschlechte, zur Familie geh., erbeigen, erblich; -є право Ahnenrecht, Erbrecht, *n.*; 2) zeugend, Zeugungs-, (член).
 Родовик, *m.* Landsmann, *m.* † *Б.*; 2) Familienhaupt, *n.* *К.*
 Родовитий, *a.* Leib-; 2) *s.* Родимий; 3) von vernehmem Geschlecht.
 Родовище, *n.* Geburtsort, *m.* *P. I.*
 Родовід, *gen.* -вду, *m.* Geschlechts-

register, *n. s.* Родопісь.

Родовласний, *a.* allodial, freieigen, -е добрѣ Allodialgut, Freigut, *n. Нар.*

Родопісь, *f.* Genealogie, *f. adj.* родопісний, genealogisch.

Родослбвний, *a.* -дерево, таблиця & *s.* Родопісний.

Родувати, *v. a.* generalisieren, *Ил.*

Родючий, (-ющий), *a.* fruchtbar.

Родючість, *f.* Fruchtbarkeit, Ertragsfähigkeit, *f.*

Роевий, *a. Не.* (Пр. IX. 98) -а сукня?

Роевний, (-ивн-), *m.* Hauswurz, *f.* Hauslauch, *n.* (Sempervivum tectorum),

Рож, *m.* Roggen, *m.* [Вол.]

Рож, *f.* Rose, *f.* (Rosa); -дика Feldrose, Hundsrose, *f.* (R. canina); -чорна, Pappelrose, *f.* Stockrose, *f.* (Althea rosea); -століста Centifolie, Gartenrose, *f.* (R. centifolia); 2) Rosette, *f.* (als Verziehung); 3) рож, ружа, Rothlauf, *m.* heiliges Feuer, Entzündung der Oberhaut, *f.* (Erysipelas).

Рожай, *m.* Макс. *n. o. n.* 13. Gedeihen, Leben, *n.*

Рожана, *f.* rōthliche Kuh.

Рожанка, *f.* (Rhodiola rosea). *B.*

Рожати, *v. a.* *R.* *s.* Родити.

Рожевий, рожаний, рожовий, *a.* Rosen-; 2) rosig, rosenfarben.

Рожевити, *v. n.* sich rosig rōthen.

Рожевітка, *f.* Rose, *f.* *Ф.*

Рожен, *gen.* ріжна, *m.* Bratspiess, *m.*; 2) *s.* Граблицко.

Рожень, *gen.* рожня, *m. s.* Віла; 2) *pl.* рожні vier dicke Stöcke an den Schlitten angebracht um an diese Wagenleiter & anzubinden.

Роженія, *f.* Wöchnerin, *f.* *Др.*

Роженочка, *f. dim. s.* Рож, *КС.* (83) II. 368. [(Rosiflorae).

Рожевіти, *pl.* Rosenblütige, *pl.*

Рожечка, *f. dim.* Röschen, *n. s.* Рож.

Рожівка, *f.* Ч. IV. 280. *s.* Рожечка.

Рожівний, *a.* *Me.* 300. Rosen —

Рожки, *pl.* Johannisbrod, *n.*; 2) Mutterkorn, *n.* (Sclerotium clavus). *Пис.*

Рожковець, *m.* Johannisbrodbaum, *m.* (Ceratonia siliqua).

Рожник, *m.* Antennularia, *B.*

Рожок, *m. dim. s.* Рижок.

Рожобний, *a.* leiblich; 2) geboren, *Пис.*

Рожопертий, *a.* rosenfingerig, *Кл.*

Рожоустий, *a.* mit dem rothen Mädchen, mit dem Rosenmädchen, *ВШ.*

Роз-, als Praefix in Wortzusammensetzungen bezeichnet: 1) die Trennung, wie auch das Vollziehen der Handlung an verschiedenen Orten und in verschiedenen Richtungen; 2) Verstärkung; 3) Anfang. *Ми.* IV. 242. 243.

Розалія, *f.* Caragana. *B.*

Розабка, *f.* *Д.* *s.* 398. *e.* Gattung der Бабка (Воробка).

Розбагати, *u.* -ся *s.* Забагати.

Розбайкувати, (-байкати), *v. a.* § когѣ у. кому що abwendig, abgeneigt machen, abrathen, ausreden.

Розбайбрити ся, (розма-, розмагор-), *И.* 67. sich viel ausnehmen, sich gebahren. [dern kommen.

Розбалакати ся, recht ins Plau-

Розбалувати, *v. a. gr.* *C.* I. 25. verzärteln, verziehen.

Розбарвити, *v. a.* entfärben, *Нар.*

Розбаркати, *v. a.* *e.* Verzagenden, Verzweifelnden Muth, Trost zusprechen; — ся sich zerstreuen, *Ф.* [f. *ОП.*

Розбач, *f.* розбаче, *n.* Verzweiflung,

Розбентжити, *v. a.* auseinanderwerfen, — wühlen.

Розбестити, *v. a. s.* Розпестити, *См.*

Розбестия, *m.* Ч. V. 410. Erzschem, *m.* Bestie, *f.*

Розбештувати, *v. a.* *Ос.* (62) I. 72. zum schmähhlichen Verfall bringen, verderben; — ся *s.* Розледащити.

Розбивач, *m.* *Та.* I. 139. der auseinander schlägt, -reisst.

Розбіране, *n.* Auseinandernehmen, Absondern, Abtheilen, *n.*; Auseinandersetzung, *f.*

Розбирати, *v. a.* auseinandernehmen, auflösen, zergliedern; 2) aus-, entkleiden; 3) analysieren, kritisieren, untersuchen, mustern; 4) begreifen, verstehen, + *M.*; 5) — собі sich erlauben; 6) *impers.* розбрало мені hat mich ausser sich gebracht; *b)* vom krank werden.

Розбирач, (-іір-), *m.* Zerleger, Anatom, Untersucher, *m.* *Т.*

Розбиті, *n. s.* Розгрома.

Розбити, розбивати, *v. a.* zerschlagen, einschlagen, zerschmettern; auseinanderreiben; — на дорозі, на морзі

Strassenraub, Seeraub treiben; 2) ausbreiten, aufschlagen, та́бор, на́мет ein Lager, ein Zelt aufschlagen; 3) in der Wette zuschlagen С. I. 102; — ся sich — 1); 2) sich eiern.

Розбі́тки, *рл.* корабля, *Wrack, n. Пар.*

Розбі́тний, *а. Ос.* (61) VII. 14.?

Розбіша́ка, *т.* Räuber, Strassenräuber, *т.*; muthwilliger, ausgelassener Mensch.

Розбіша́цький, *а.* räuberisch.

Розбіша́цтво, *н.* Räuberei, *ф.* Raub, Strassenraub, *т.*

Розбіша́чиха, *ф.* Räuberweib, *н.*

Розбіши́вна, *ф.* Räubermädchen, *н.*

Розбі́г, *т.* T. Auseinanderlaufen, *н.*; 2) Anlauf, *т.*

Розбі́гати ся, розбі́чи ся, auseinanderlaufen, — gehen, sich verlaufen; durchgehen; 2) ins Laufen kommen, Anlauf nehmen.

Розбі́гну́ти ся, *с.* Розто́пнати ся.

Розбі́гівско, *н.* Auseinanderlaufen, *н.* [divergierend.

Розбі́жний, *а.* auseinanderlaufend,

Розбі́жність, *ф.* Auseinanderlaufen, *н.* Divergenz, *ф.* T.

Розбі́й, *ген.* -ою, *т.* Raub, Strassenraub, *т.* Räuberei, *ф.*; 2) *мет.* Räuber, *т.* B. [*т.* Räuber, Wegelagerer, *т.*

Розбі́йник, (*дим.* розбі́йничок).

Розбі́йні́цтво, *н.* *Оз.* Räuberei, *ф.*

Розбі́йни́ця, *ф.* Raubmörderin, *ф.*

Розбі́йні́чий, *а.* Raub-, Räuber-

Розбі́йський, *а.* Ч. V. 737. *с.* Розбі́йний. [berei, *ф.* Mord, *т.*

Розбі́йство, *н.* *Ст.* Raub, *т.* Räu-

Розбі́ль, *ген.* -о́лу, *т.* Erkrankung, *ф.* das schwere Erkranken.

Розбі́р, *ген.* -о́ру, *т.* Zerlegen, *н.* Zergliederung, Auseinandersetzung, Analyse, Untersuchung, Kritik, *ф.*; Absonderung, Scheidung, Sortierung, *ф.*; 2) Unterschied, *т.* Wahl, *ф.*; 3) Eigenart, Gattung, *ф.* Schlag, *т.* *ОП.* [*Term.*]

Розбі́рка, *ф.* Auflösung, *ф.* (*musik*

Розбі́рний, *а.* verständig, systematisch, ordentlich *ОП*; — *adv.* -но, deutlich, präcis, +*Б.*

Розбі́рниця, *ф.* Analytik, *ф.* *Пар.*

Розбі́рні́чий, *а.* analytisch, *Пар.*

Розбі́рчивість, *ф.* Delicatesse, *ф.* *Пар.*

Розбі́сити ся, розбі́снувати ся, wüthend, rasend, toll werden; ausgelassen werden.

Розбі́со́цький, Ч. V. 1012. розбі́со́вський, *а.* *augm.* teuflisch, *с.* Бісо́вський. [verkünden, *Кн.*

Розблагові́стити, *в. а.* allgemein

Розблєск, (-иск), *т.* *Фр.* strahlender Glanz, Schein, *т.*

Розблєскувати ся, erglänzen.

Розбóвтати, *в. а.* umrühren, einrühren, umschütteln, abquerlen; verunreinigen.

Розбóвток, *т.* ein Ei, dessen Weis- ses u. Dotter durcheinandergerührt sind; ein unbefruchtetes Ei; 2) trübe Mischung *К.*

Розбогати́ти, *в. н.* reich werden.

Розбóла, *ф.* *Гол.* III. 383. Ursache, Anfang des Schmerzes; Schmerz, *т.* *Кол.* II. 123. [kranken.

Розболі́ти ся, krank werden, er-

Розбóр, *т.* Kategorie, *ф.*

Розбóрка, *ф.* Scheiden, Sortieren, *н.*

Розбóркати, *в. а.* Розкі́нути.

Розбóровий, *а.* Theilungs —, *н.* *Пр*⁴. VIII. 70. *На.* [*н.* (Streitender).

Розборóна, *ф.* Auseinanderbringen,

Розбороні́ти, -ня́ти, *в. а.* auseinanderbringen (Streitende).

Розбóрсати, *в. а.* *aufknacken, *н.*

Розбóрнячко, *н.* *дим.* Ч. V. 623. Schlägerei, Misshandlung, *ф.*

Розбóрат, *т.* Bruch mit jmdm, *т.* Aufhebung der Freundschaft, *ф.* Trennung, Entzweiung, *ф.*

Розбóратати, *в. а.* verfeinden, entzweiern; — ся з кимось sich entzweiern, mit jmdm brechen, jmdm die Freundschaft aufkündigen.

Розбóрхати, *в. а.* ausschwatzen, -klatschen, -plaudern.

Розбóркати ся, ausgelassen sein, übermüthig werden; scheu werden.

Розбóрїсти, розбóрїти, *в. а.* auf etw. treten, etw. zertreten; — ся sich zerschlagen.

Розбóрїд, *т.* в розбóрїд, zerstreut, *Фр.*

Розбóрїлий, *а.* всестóронно — all- seitswendig, *В.*

Розбóрєнє, *н.* Entwaffnung, *ф.*

Розбóрїти ся, seine Knospen öffnen, *Зг.*

Розбувати ся, розбути ся, *Ме.* 240. s. Розаувати ся; 2) sich frei wo ausbreiten, sich bequem, geräumig machen; gemächlich wohnen, leben.

Розбудіти, розбуджувати, *в. а.* wecken, auf; — ся, erwachen.

Розбурикати, *в. а.* umstürzen, zerstören, auseinanderwerfen; *subst* розбурикане, *н.* Zerstörung, *ф.*

Розбурити, *в. а.* zerstören, demolieren.

Розбутиги, *в. н. У.* ausgelassen

Розбухати, розбухнути, *в. н.* aufquellen, *Под.*; schwellen, stretzen; *adj.* розбухлий, aufgequollen, *Под.*

Розбушбувати ся, auseinanderwerfen; sich breit machen.

Розбуяти, *ц.* — ся, übermüthig werden; ausschweifen, lustig leben; ausgelassen sein; 2) schön gedeihen, wachsen (*в.* Gewächsen).

Розвага, *т.* Bedächtigkeit, Behutsamkeit, *ф.* в розвагом bedächtig, behutsam.

Розвага, *ф.* Erwägung, Ueberlegung, Besonnenheit, *ф.*; 2) Beruhigung, Erleichterung; Zerstreuung, Unterhaltung, *ф. I. C. 45. Oc. (61) IX. 43.*

I. Розвадити, *в. а. Кв. I. 171. s.* Розважити, beruhigen.

II. Розвадити ся, *пол.* in Zwist gerathen, uneinig werden.

Розважане, (*жене*), *н.* Betrachtung, Erwägung, *ф.* das in Betrachtziehen, *с.* Розвага.

Розважати, розважувати, розважити, *в. а.* erwägen, betrachten, in Betracht ziehen; 2) abwägen, abwiegen; 3) ко́б, trösten, beruhigen.

Розважливий, *а.* beschwichtigend; bedächtig, *ВВ.*

Розважний, *а.* besonnen, bedächtig, bedachtsam, überlegt. [*ва*ли, *Мл.*

Розва́л, *т. КУ.* Trümmer; *пл.* розва́лина, *ф.* Einsturz, *т.*; *пл.* розва́лини Trümmer, Ruinen, *пл.*

Розвалити, *в. а.* auseinanderwerfen, zertrümmern, zerstören, niederreißen; zerschlagen: го́лову ко́му; — ся auseinanderfallen, — gehen, *III. I. 47;* einstürzen; 2) müssig daliegen, faulenz, der Länge nach hingestreckt liegen.

Розваліще, *н.* Abgrund, *т.* Kluft; Ruine, *ф. У.*

Розва́льні, *пл.* Art grosser Schlitten. Розва́льнува́тий, (*-вільн-*), *а.* breit gespreizt, *в.* gestreckt, *+М.*

Розва́ля, *н. пл. с.* Розва́лини, *Мл.*

Розва́люже́ний, *а.* ausgelassen.

Розва́р, *т.* siedende Brühe, *У.*; 2) *с.* Ябча́нка.

Розва́рїти, розва́рувати, *в. а.* durchkochen; gar, weich kochen; 2) erhitzen, *Кух.*

Розва́дене, *н.* Anzucht, *ф.*; 2) Trennung, *ф.* Resolvieren, *н. с.* Розва́д.

Розва́лича́ти ся, grossthun, prahlen; übermüthig, eingebildet werden.

Розва́льмо́жити ся, *КУ.* sehr mächtig werden.

Розва́редїти, розва́реджувати, *в. а. С. I. 246.* die Wunde aufreissen.

Розва́редува́ти ся, ausgelassen sein, rasen; ausser sich kommen; rasend werden, *Пис.* [*фен*; 2) theilen.

Розва́речї, *в. а.* auseinanderwerfen

Розва́рну́ти, розва́рати, *в. а.* auseinanderwerfen; aufrollen, entrollen, entfalten; — ся sich ausbreiten, *с.* Розва́літи ся 2).

Розва́рстий, *а.* geöffnet, aufgethan.

Розва́рїти, розва́рчувати, *в. а.* aufbohren, grösser bohren; 2) *Ме.* 210. auswickeln. [*freudenvoll, frohsinnig.*

Розва́селє́нький, *а.-і* о́чи *Л. 161.*

Розва́селїти, розва́сєлювати, розва́сєляти, *в. а.* erheitern, aufmuntern, fröhlich machen, ergötzen; — ся recht lustig, froh werden. [*II. 117.*

Розва́сниця, *ф. с.* Розва́сниця, *Кол.*

Розва́сти, розва́діти, (*-ва́джу, -ва́диш*), *в. а.* führen, anzeigen, anweisen, verlegen; 2) auseinanderbringen, schlichten (Streitende); 3) сад, па́сїку, газдіветво́ & pflanzen, anlegen, auf, grossziehen; gründen; fortpflanzen; о́бнь anlegen, anmachen, aufschüren; 4) * — ко́му щось auseinandersetzen, erklären; Vorstellungen machen; — (*то́ску*) *КС. VIII. 269.* lindern, beschwichtigen; 5) verhältnisseln, *пртс.* розва́дений ausgelassen;

6) verführen, розва́дїчий дївча́та (*пртс.*) Mädchenverführer, *т. Пар.*; — ся sich aufthun, aufgehen, рука́ розва́ла ся ist aus dem Gelenk gegangen; 2) з ким sich scheiden, sich scheiden las-

sen; 3) проводити ся над чим sich über etw. auslassen, Langes und Breites sagen.

Розв'ідніти, -йти ся. *gew. impers.* розвидное ся der Tag bricht an, es tagt, es wird hell.

Розв'іклиий, *a. Py.* entwöhnt.

Розв'ікну́ти ся, *I.C.* 61 sich entwöhnen. [gabelförmig spalten.

Розв'іліти, (-люю, -лююш), *v. a.*

Розв'інене, *n.* Entfaltung, Entwicklung, *f.*

Розв'іну́ти, розв'іти, розв'іпати, *v. a.* aufwickeln, aufrollen, auseinanderwickeln, abwickeln; entfalten, entwickeln, *e.* Beweis ausführen.

Розв'ірювати ся, *s.* Розтягати ся; *prtc.* розв'ірений, ausgestreckt.

Розв'іткóвий, *a.* sich entwickelnd, genetisch, *Св.* [faltung, Ausbildung, *f. На.*

Розв'іток, *m.* Entwicklung, Ent-

Розв'ід, *gen.* -оду, *m.* Scheidung, Ehescheidung, *f.*; 2) Ueberlegung, Unterscheidungskraft, в голові; Erklärung, Auskunft, *f.* — дати голові Rath schaffen *Кол.* II. 157; — дати чомусь gut etw. anordnen u. ausführen, *Ф.*; — *s.* Розв'ідни.

Розв'ідать, *gen.* -оди. *f.* Ausgelassen.

Розв'ідати, розв'ідувати, *v. a.* nachforschen, auskundschaften, recognoscieren, durchstreifen; — ся sich erkundigen, Erkundigung einholen; з кимось *Кв.* I. 77. die Sache mit jmdm verhandeln.

Розв'ідни, розв'іди, *pl.* Nachforschen, Nachfragen, *n.* Erkundigung, Kundschaft; Auskundschaftung, *f.*

I. Розв'ідка, *f.* Recognoscierung, Auskundschaftung, Untersuchung, Nachforschung, *f. pl.* розв'ідки *См.* Kundschaft, Recognoscierung, *f. s.* Розв'ідни.

II. Розв'ідка, *f.* die Geschiedene.

Розв'ідний, *a.* auflösend, lindernd. *B*; Scheide —, *K.*; 2) розв'ідний, *a.* luderlich. [Розв'ідчиця.

Розв'ідниця, *f. s.* Розв'ідка; 2) *s.*

Розв'ідчик, *m.* Kundschafter, *m.*

Розв'ій, -ію, *m.* Entwicklung; Katastrophe, *f. Наp.*

Розв'ійний, *a.* verwehbar, vom Winde leicht auseinander zu bringen, *Фp.*

Розв'інчати, -чувати, *v. a.* den (Braut-) Kranz auflösen, abnehmen; die

Ehe scheiden; 2) die Krone entreissen, *I. II.* 101.; — ся von d. Ehescheidung.

Розв'ір, -ору, *m.* Hohlweg, *m.* Schlucht, *f.* Engpass, *m.*

Розв'ірити, (-ірюю, -ююш), *v. a.* когó jmdm den Glauben benehmen, *Кв.*

Розв'істіти, *v. a.* ausblasen, ausposaunen; — ся bekannt werden.

Розв'іт, *m. К.* Verzweigung; Episode, *f.*

Розв'ітвити ся, (sich) verzweigen.

Розв'ітвлене, *n.* Verzweigung; Fortpflanzung, *f. ОБ.* [üstig, verzweigt, *B.*

Розв'ігастий, розв'ігний, *a.* stark

Розв'ішати, розв'ішувати, *v. a.* hier u. dort aufhängen; -уші *Кв.* 137. aufmerksam zuhören, die Ohren spitzen.

Розв'ішний, *a.* -е дерево, ausgebreitet, verzweigt.

Розв'іяти, розв'івати, *v. a.* auseinander, verwehen; ausblasen; zerstäuben; 2) aufschwelgen.

Розв'ілать подёрниця, *f. B.* Ackerschmiele, *f.* (*Aira caespitosa*). [*m. Наp.*

Розв'одень, -дня, *m.* Ausschweifling,

Розв'оди, *pl.* Weitschweifigkeit, *f. См.*; 2) Stickmuster, *n. Кв.* I. 112. II. 328.

Розв'озити, розв'езти, (-бжу, -бзиш), *v. a.* verführen, herumführen; — ся ausgelassen werden; *prtc.* розв'езлий ausgelassen, zügellos, muthwillig.

Розв'олікати, розв'олічї, (-ію, -іюш), *v. a.* dehnen, ausdehnen; schleppend reden. [entkleiden, ausziehen.

Розв'олікну́ти, *v. a.* auskleiden,

Розв'олка, *f.* Weitläufigkeit, Ausdehnung, *f.*; 2) *pl.* розв'олки vieles Hin- u. Herschleppen, Schlendrian, *m.*

пінї у розв'олки Vagabund werden.

Розв'оля, *f. См.* volle Freiheit.

Розв'ора, *f.* Sperrbaum (am Wagen), *m.* Langwagen, *m.*

Розворбувати, *v. a.* viz mittelst der розв'ора verlängern, auseinanderziehen, *Ч.* VII. 403.

Розворóтний, *a.* verkehrt, verdorben; 2) freigebig, verschwenderisch.

Розворóтність, *f.* Verkehrtheit, *f.*; 2) Freigebigkeit, *f.*

Розвохчїти, *v. a.* anfeuchten, durchfeuchten; розв'охкнути, (-хнут), *v. n.* feucht werden. [dung, *f.*

Розв'язане, *n.* Lösung, *f.*; 2) Entbin-

Розв'язати, -язувати, *v. a.* auf-

binden, lösen, auflösen; розв'язала ся рука bekam Rheumatismus; 2) auseinanderzusetzen; definieren; 3) entbinden, коли Бог мене розв'яже wann mich Gott entbinden lässt. Ч. II. 353; — ся losgehen.

Розв'язка, *f.* Entwicklung, *f.*; 2) Lösung, *f.* Ausgang, *m.* Ende, *n.*

Розв'язалість, *f. pol. 3g.* Ausgelassenheit, Liederlichkeit, *f.*

Розв'язний, *a.* auflösbar.

Розв'язність, *f.* Auflösbarkeit, *f. Пар.*

Розв'язок, *m.* Lösung, Auflösung, Entscheidung, *f.*; Klarheit, *f.*; 2) Gescheitheit, *f.* (в голові).

Розгад, *m.* Ueberlegung, *f.* Besinnen, Nachdenken, *n.*; 2) *3g.* Gedanke, *m.* Phantasie, *f.* Ideal, *n.*; 3) Enträthselung, *f.*

[Deutung, *f.*

Розгаданє, *n.* -сону, (сну), *См.*

Розгадувати, *v. a. s.* Розгадувати, *Зар.*

[Auslegerin, *f. Кн.*

Розгадниця, *f.* (Traum) Deuterin,

Розгадувати, розгадати, *v. a.* überdenken, nachdenken, -sinnen; erwägen; *prtс.* розгадующий beschaulich; розгадати собі sich überlegen, sich anders besinnen; 2) entziffern; errathen; — ся bedenken, sich besinnen; sich anders besinnen; 3) s. entschliessen. [wägen, *n.*; Betrachtung, *f. У.*

Розгадуванє, *n.* Nachdenken, Er-

Розгадючи́ти ся, zur bösen Schlange werden. [Wüste, *f.*

Розгаї, *pl.* wüst liegende Gegend,

Розгаїти, *v. a.* ausleeren, aufräumen; 2) ordnen. [Ierei, Unordnung, *f.*

Розга́рдіяш, *m.* Schwelgerei, Völ-

Розга́рдіяшити, *v. a.* Розга́рдіяш treiben *М+Б.* 128.

Розга́рний, *a. Ос.* (61) *V.* 24. sehr schön, гáрний-розга́рний.

Розгартувати, *v. a.* erweichen.

Розгарш, *m.* Orgie, *f. В.*

Розгаїти, -а́чувати, *v. a.* -га́тку den Damm aufreißen, abdämmen.

Розгаїти, *v. a.* frei, licht machen, *У.*

Розгваря́ти, *v. a.* кому́ *s.* Розра́джувати.

Розгиля́стий, *a. С.* sehr ästig.

Розгинати, роз(і)гну́ти, *v. a.* gerade biegen, auseinanderbiegen.

Розгірне́, *n.* Zerrüttung, *f.*

Розгірїти, *v. a.* zerrütten.

Розглода́ти, *v. a.* aufdrücken, *s.* Глода́ти.

Розгляд, *m. Ч.* III. 175. Zusehen, Anschauen, Erkennen, *n.* Augenschein, *m.* Durchforschung, Durchsicht, *f. К.* Besichtigung, *f.*; 2) Umsicht, Vorsicht, *f.*

Розгляданє, *n.* Umschauen, *n.* Nachforschung, *f.*

Розглядати, розглянути, *v. a.* umschauen, besichtigen; nachforschen; — ся sich umschauen, nachforschen.

Розглядач, *m.* Kundschafter, *m. Ос.*

Розглядни, *pl.* Beschauung, Besichtigung, *f. s.* Обза́рини.

Розглядний, *a.* umsichtig, bedächtig, denkend, *3g.*

Розглядність, *f. s.* Розгляд 2).

Розглядуванє, *n.* Betrachtung, *f.* Umschauen, *n.* [drückter Körper], *Пар.*

Розгнітиця, *f.* Matsch, *m.* (zer- Розгніти ся, faulen u. vor Fäulnis auseinanderfallen; eitern, vom Eitern aufschwellen.

Розгнів, *m.* розгніваність, *f.* Erbitterung, *f.* Ingrim, *m.*

Розгнівати, -віги, *v. a.* erbittern, aufbringen, erzürnen, — ся sich erzürnen, aufgebracht werden, in Zorn gerathen.

Розгні́ти, (-етити), *v. a.* zerkneten, zerquetschen, zerdrücken, aufdrücken. [essen nach den Fasten.

Розго́віни, *pl.* das erste Fleisch-

Розго́вір, -ору, *m.* Gespräch, *n.* Dialog, *m.*

Розговори́ти, розговору́вати, *v. a.* ausplaudern; 2) ко́го *М.* II. 41. jmd. dh Zureden trösten, beschwichtigen; —

кому́ *МIII.* ausreden, hinwegdisputieren; *s.* Відра́джувати, abrathen; —

ся ins Plaudern gerathen, nicht aufhören zu plaudern. [ton, *Зар.* (Пр. V. 29).

Розговори́ливо, *adv.* im Gesprächs-

Розго́да, *f.* Uneinigkeit, Entzweigung, *f.*

Розгоди́ти ся, (-вѣбо), *М+Б.* 314. *s.* Випого́дити ся.

Розгоди́ти, -го́джувати, *v. a.* entscheiden, *Кл.*; 2) *s.* Пого́дити 1).

Розго́дний, *a. s.* Рішучий.

Розго́лос, *m.* Widerhall, Nachhall, *m.* Ausbreitung des Schalles, *f.*; 2) Gerücht, *n.* Ruchbarkeit, *f.*; в розго́лос laut.

Розго́лосїти, -го́лошувати,

(-шую, -уєш), *v. a.* (ein Gerücht) aussprengen, ausbreiten; offenbaren; — *ся* sich verbreiten, ausgesprengt, verbreitet werden, bekannt w. [kund gemacht.

Розго́лосний, *a* ruchbar, kund, Розго́лосненє, *n* Bekanntmachung, Verbreitung, *f.* [Auslagen, *pl.* +*M.*

Розго́н, *m.* Aufwand, *m.* Kosten, Розго́ниха, *f.* *H.* 241 die auseinanderreibt. [лесо Schwungrad, *n.*

Розго́нний, *a.* Schwung-, -е ко́ Розгорді́ти, *v. n.* u. — *ся*, stolz, hochmützig werden.

Розго́рдяш, *m.* liederliche Wirtschafft, Zuchtlosigkeit, *f.* Saus u. Braus, *m.* s. Розгардіяш.

Розго́рити, *v. a.* *M.* II, 50. mit Mühe u. Noth etw. aufbringen, erwerben, zu Stande bringen, verschaffen, (*Пр.* II. 335).

Розго́рити, -а́ти, розга́рювати, (-ор-), *u.* — *ся*, розго́рити *ся*, entbrennen, anflodern, Feuer, Flammen fangen, *Фр.*

Розго́рну́ти, -го́рати, *v. a.* auseinanderscharren, -streichen; 2) aufdecken, öffnen; -оде́жу ausziehen; 3) — собі́ überlegen; — ко́му́ jmdn trösten, aufrichten; — *ся* das Oberkleid ausziehen, weglegen. [Feindschaft, *f.* *Пу.*

Розго́родь, *f.* Scheidung; 2) Fehde, Розго́родя́ти, -рді́жувати, *v. a.* den Zaun auseinandernehmen.

Розго́рша, *f.* *B.* Trümmerhaufen, *m.*

Розго́стити *ся*, sich bequem machen; sich an einem Orte einrichten.

Розгра́бити, *v. a.* ausplündern, wegraffen.

Розгра́бленє, *n.* Ausplünderung *f.*

Розгра́бляти, *v. a.* auseinanderharken, aufharken. [Spaltung, *f.* *Не.*

Розгра́нь, *f.* Lücke, Kluft, *f.* *Гол.*

Розгра́нє, *n.* *Гол.* Grenzlinie, Markscheide, Demarkationslinie, *f.* Grenzstrich, *m.*

Розгра́нчє, *n.* Abgrenzung, Begrenzung, Scheidung, *f.* *KV.*

Розгра́нчати, -я́чувати, *v. a.* abgrenzen, ausmarken.

Розгребі́ти, розгрі́бати, *v. a.* auseinanderscharren, umscharren, auseinanderharken. [etw. aufbringen.

Розгрижа́ти, *v. a.* kümmerlich

Розгриза́ти, -грі́зати, *v. a.* auf-

beissen, zerbeissen, aufknacken.

Розгрі́в, *m.* -іване, *n.* Erwärmung, *f.*

Розгрі́вати, роз(і)грі́ти, *v. a.* erwärmen; — *ся* sich —.

Розгрі́шенє, *n.* *H.* 137. Entschuldigung, *f.* Absolution, *f.* [Niederlage

Розгрім, *m.* розгрі́ма, *f.* gänzliche

Розгрімі́ти, *v. a.* aufs Haupt schlagen, vernichten. [*Фр.*

Розгрохо́тати, *v. a.* zerschmettern,

Розгрі́зати, *v. a.* *Нас.* gut untereinandertreten, — mischen (-бо́лото).

Розгубі́ти *ся*, *H.* 128 etw. sehr vermissen, viel suchen.

Розгуді́ти, *v. a.* dh Verleumdung, od. Tadel abwendig machen, entzweien, verfeinden, trennen.

Розгуді́ця, *m.* *H.* 206. der Störer z. B. eines Kaufvertrages dh Tadeln u. Widerrathen. [ben; 2) s. Гукати *ся* 3).

Розгукáти *ся*, wild werden, то-

Розгу́лька, *f.* Tanzfliege, *f.* (Lep-

tis). *B.* [*Фр.*

Розгу́льний, *a.* leichtsinnig, flott, Розгу́ляти *ся*, ausgelassen, recht lustig; liederlich, ausschweifend werden.

Розгу́лювати *ся*, entwölken, *Пар.*

Розгу́тувати *ся*, §. sich unterhalten, s. zerstreuen, (*Фр.*).

Роздава́ти, розда́ти, *v. a.* austheilen, vertheilen, vergeben, spenden; — *ся* sich breit machen, geräumiger werden; -го́лоє durchschallen, -тönen.

Розда́ванє, *n.* Austheilung, Spendung, Spende, *f.* Vergeben, Verschenken, *n.*

Роздава́тель, *m.* Spender, Geber, Schaffner, *m.* *R.*

Роздава́ти, -да́влювати, (-а́влюю, -юєш), *v. a.* aufdrücken, zerdrücken, einknicken. [schenken, *n.*

Розда́вка, *f.* das Weggeben, Ver-

Розда́вник, *m.* Austheiler, *m.* *Пар.*

Розда́йбі́да, *m.* *Вєн.* eines Spenders, Verschwenders; 2) § von willfährigem Weibe.

Розданá, *n.* Weggeben, *n.* *Тор.*

Роздари́ти, -дарува́ти, -даро́вувати, *v. a.* verschenken, vergeben.

Розда́ча, *f.* Verausgabe, *f.* Austheilen, Ausgeben, Freigeben, *n.* Austheilung; Schenkung, Belohnung, *f.*

Роздві́й, -бію, *m.* роздві́йство, *n.*

Др. Entzweigung, Uneinigkeit, *f.* Zwie-

spalt, *m. K.*; 2) Gabelzahn (moos), *m.* (Dicranum), *B.*

Роздвічати, *v. a.* halbieren, *Пар.*

Роздвоїти, *v. a.* entzwei spalten, reißen; — ся sich entzwei öffnen.

Роздебéндувати, (-дюв-), *v. a.* dies u. jenes besprechen; plaudern; mit sich selbst sprechen, *ВВ.*

Розденáти, роз(і)дніти, розден-чяти, *v. a.* den Deckel, d. Boden (дно) herausnehmen, entfernen.

Роздéрти, роздерáти, *v. a.* zerreißen, aufreißen; — ся durchreißen.

Роздéяти, *v. a.* theilen, trennen; 2) — ся на чім sich breit machen (на господарстві).

Розд́ж́яти, *v. a.* *H.* 128. s. Роззя-Роздв́йти ся, -дв́ляти ся, sich genau umsehen, etw. genau betrachten; sich orientieren, s. Розглад́ати ся.

Роздимáнчик, *m. Wein.* des Шарáфанчик.

Розд́мати, *v. a.* aufachen, +*M.*

Роздим́кати, -м́кати, *v. a.* zertrümmern, zerschmettern, *Пар.*

Роздирáти, *v. a.* s. Роздéрти.

Розд́в́ане *n.* Auskleiden, *n.* *Ч. V.* 490.

Розд́в́ати, розд́гти, *v. a.* auskleiden, entkleiden; 2) — грóни herausgeben, verschwenden; — ся sich auskleiden.

Розд́в́чати, *v. a.* entjungfern.

Розд́йняти, (-мáти), *v. a.* aufmachen, ausbreiten (раменá), *ВВ.*

I. Рóзд́л, -б́лу, рóзд́л, *m.* Vertiefung, *f.* Thal, *n.* Bergschlucht, *f.* Bergpass, *m.* *III.*

II. Рóзд́л, -й́лу, *m.* Eintheilung, Abtheilung, *f.* Abschnitt, *m.* Capitel, *n.*

Рóзд́лень, *m.* s. Рóзд́л II. *K.*

Рóзд́лене. *n.* Theilen, *n.* Theilung, Trennung, *f.*; 2) s. Рóзд́клад.

Розд́л́тва, розд́л́тов, *f.* Vertheilung, Influenz, *f.* *Пол.*

Розд́л́ти, -д́ляти, -д́лювати, *v. a.* aus-, ver-, ein-, theilen; trennen, absondern.

Рóзд́лка, *f.* Abschnitt, Absatz, *m.* *Зг.*

Розд́льний, *a.* theilbar; trennbar.

Розд́льність, *f.* Theilbarkeit, *f.*

Розд́ловий, *a.* Theilungs-, Abschnitt-. *Ог.*

Розд́ляч, *m.* Austheiler, *m.*

Роздóбр́ити, *v. a.* s. Роздóб́ути, *Фр.*

Роздóбр́ювати, (-рив-), *v. n.* §. sich vertraut unterhalten, *I. C.* 90.

Роздóб́ити, *v. a.* s. Роздóб́ути, *В.*

Роздóб́ича, *f.* *Ч. II.* 251. s. Дóб́ича.

Роздóбр́ити ся, роздóбр́ити, *v. n.* gut, besser werden; freigebig, leutselig werden, до корó von Güte u. Liebe zu jmdm auf einmal überströmen.

Роздóбр́ухати, *v. a.* in gute Laune bringen, gut stimmen; — ся in g. L. kommen, gut gelaunt werden.

Роздóбув́альник, *m.* Erwerber, Beutemacher, Freibeuter, *m. K.* [d. v.

Роздóб́удень, *m.* Abenteurer, *m. s.*

Роздóб́уди, *pl.* Auftreiben, Aufbringen, *n.*; 2) Abenteuer, *pl.*

Роздóбув́ати, -б́ути, *v. a.* aufbringen, aufreiben, ausfinden, erraffen, erbeuten, *K.*; hervorholen, -langen, herausziehen.

Роздóб́уте, *n.* Beutemachen, *n.* *Зг.*

Роздóб́утний, *a.* -пóх́д *K.* Streifzug, Beutezug, *m.*

Роздóб́уток, -б́утку, *m.* Ausmittelung; Beute, *f.* Erbeuten, *n.*; Erwerb, *m.*

Роздóб́вати, -дóб́увати, (-бую, -уєш), *v. a.* zerklauen, ausklauen, aushöhlen; auseinandernehmen; aufschroten.

Роздóв́ж́ити, *v. a.* verlängern, ausdehnen. [зв́яв́ляка.

Роздóв́няка, *m. f.* *H.* 128. s. Роз-

Роздóйм́ити, *v. a.* auseinanderlegen, zerlegen.

Роздóле, *n.* tiefe Höhlung; flaches niedrig gelegenes Land, freies Feld.

Роздóмáш́ити ся, sich einnisten, sich breit machen, *T.*

Роздóпт́ати, -дóпт́увати, (-дóпт́ую, -уєш), *v. a.* auseinandertreten, zertreten, zerstampfen, zerdrücken.

Роздóр, *m.* на — Zerreißen, *n.*; Zertrümmerung, *f.* *Ф.*; 2) Uneinigkeit, Zwietracht, *f.* *Zwist, m.*

Роздóрний, *a.* zerreißend, zer-spaltend, eine Spaltung verursachend, *K V*

Роздóрóже, *n.* Kreuzweg, Scheideweg, *m.*; *аугм.* розрож́ище, *Ф.*

Роздрáпати, -дрáпувати, (-дрáую, -уєш), *v. a.* zerkratzen, zerfetzen, zerreißen; aufreiben.

Роздрáтувати, *v. a.* reizen, aufbringen gegen jmdn; — себе *Пр.* VI. 547 seine Gier erregen, s. Begierde

steigern.

[beginnen.

Роздрімати ся, zu schlummern

Роздроб. роздріб, *gen.* -обу, *m.* Resolvieren, *n.* Resolvierung, Auflösung. *f.* (der Brüche &).Роздробити, -дроблювати, *v. a.* zerstückeln, zerbröckeln; verkleinern;Роздроблене, *n.* Zerstückelung, Zerbröckelung; Verkleinerung; Vereinzelung, *f.*Роздробом, *adv.* partienweise, theilweise.Роздродити ся, gereizt, böse werden, worauf verbissen sein, *Kч.* 68.Роздролити ся, wüthend, grausam werden, ergrimmen, *Пис.*Роздроснути, -дроскати, *v. a.* aufritzen, *Пар.*Роздротувати, -ротовувати, *v. a.* die Drahtziehung abnehmen, entfernen.Роздрочити, -рочувати, *v. a.* nekken; böse, grimmig machen, aufbringen, erbittern; — ся aufgebracht, grimmig werden, launig werden, *Пис.*Роздрух, *m.* Unruhe, *f.* Tumult, Aufruhr, *m.* Getümmel, *n.*Роздрухати, *v. a.* aufwecken; aufmuntern; — ся wach, munter werden.Роздрухотати, *v. a.* zerschmettern.Роздувальничий, *a.* -жар Eisenfeuer, *n.* [*Пис.*Роздуванити, *v. a. s.* Розділити,Роздувати, роздуть, *v. a.* auseinanderblasen; — wehen, verwehen; 2) anfachen, anblasen; — ся gewaltig nach allen Seiten blasen, aufblasen, aufschwellen, sich aufheben.Роздум, *m.* Vertiefung in Gedanken, Gedankenfülle, *f.* Sinnen, *n.* [*n.*Роздума, *f. M.* Nachdenken, Erwägen,Роздумати, роздумувати, (-мюю, -уеш) *v. a.* nachsinnen, -denken; überlegen, erwägen, in Erwägung ziehen; sich besinnen, (— собі); — ся sich entschliessen.Роздумка, *f.* Nachdenken, *n.* 3г.Роздумкувати, *v. a.* *Зар.* dies u. jenes denken.Роздумно, *adv.* *Кл.* bedenklich.Роздумуване, *n. s.* Розгадуване.Роздумувати, роздумати, *v. a. s.* Розгадувати &.Роздумя, *n.* Bedenken; Wankenim Entschlusse, *n.* Aenderung des Entschlusses, *f.*Роздусити, роздусувати, (-дусую, -уеш), *v. a.* zerdrücken, zerquetschen.Роздухван, *m.* Art weibl. Kleidung, *Ч. V.* 668; *scherzh. Wein.* des Шарафан.Роздушенька, *f. Ч. V.* 35. s. Душенька.Роздягати, роздягнути, роздягті, *v. a.* aus-, entkleiden; — ся sich —, die Kleider ablegen. [*den, n.*Роздягнене, роздягане, *n.* Ausklei-Роздякувати ся, sich bedanken; 2) von jmdm Abschied nehmen, *Пис.*Роз'единити, -единичити, -еднати, -едняти, *v. a.* entzweien, verfeinden; — ся sich —.Роз'единичений *a.* vereinzelt, *Кл.*Роз'еднане, *f.* Entzweigung, *f.*Роз'ем, *m.* Waffenstillstand, *m.*Роз'емець, *m. У.* Erlöser, Bezwin-
ger, *m.* — неволі.Роз'емник, *m.* Schiedsmann, Schieds-
richter, Vermittler, *m. Ил.*Роз'емчий, *a.* disjunctiv, *Ган.*Розерги, *pl. s.* Роз'йгри.Розета, *f.* Resede, *f.*; 2) Rosette, *f.*Розжакувати, *v. a. s.* Розділити, *Ра. I.* 377.Розжалити, (-люю, -юеш), роз-
жалувати, *v. a.* rühren, zum Mitleid
bewegen; — ся gerührt werden; sich
erbarmen.Розжалобити, *v. a.* wehmüthig
stimmen, rühren; — ся *H. 91.* sich hef-
tig betrüben; viel klagen, bedauern.Розжарити, -арювати, (-арюю,
-юеш), *v. a.* glühend machen, entflam-
men; — ся, розжарити, *v. n.* er-
glühen, glühen. [*anfängen, viel scherzen.*

Розжартувати ся, zu scherzen

Розжвакати, (-як-), *v. a.* zerbeis-
sen, zerkauen.Розжеврїти, *v. n. u.* — ся, ent-
glühen, erglühen, *III. II.* 217.Розжегати, розжечі, (егчі), *v. a.*
anzünden; glühend machen, erhitzen,
розжєний, *prtc. К.* angezündet,
glühend.Розжєрти, -єрати, *v. a.* zerfressen;
auffressen; — ся (на когó) sehr wüthend
werden; розжєртий *prtc.* verbissen, *Лип.*Розжива, *f.* Gründung der Wirt-

schaft, *f.* Кв. II. 203.; 2) Geld zur Wirtschaftsanlage, Gründungscapital, *n.*

Розживати ся, -жити ся, sich bereichern, reich werden.

Розживний, *a.* in voller Lebenskraft; von Gesundheit, von Stärke strotzend, *Зар.* [den rüstig anfangen.

Розжинати ся, das Getreideschneid-Розжиріти, *v. n.* fett, feist werden, *Кв.* 138. [res Leben.

Розжиток, *m.* Ф. freieres, leichtere-Розжовати, -жувати, -жути, *v. a.* zerkaueu; * kosten, kennen lernen, *Кв.* 397; 2) * = розтолкувати.

Розжолобати, *v. a.* zerstochern.

Роззвук, *m.* Misslaut, Missklang, *m.* Роззівки продавати, *H.* 205. d. Maul aufsperrern, gaffen.

Роззирати, — ся, *s.* Розглядати & Роззір, -ору. *m.* Anschauung, Beobachtung, *f.* Коб. [См.

Роззіхнути, *v. a.* (-пащу) gähnen, Роззідні, *pl.* sehr unglückliche Tage, *s.* Зйдні. [ден.

Роззлобити ся, böse, boshaft werden.

Розззнавати, (-знаю, -аєш), *v. a.* genau kennen lernen, forschen, *Кв.* I. 35. erkennen.

Роззнакомити ся, gut, recht kennen lernen; bekannt werden.

Роззнахур, *m.* D. c. 398. e. Gattung des Znáхур. [kelnden Augen.

Роззбристо-оки, *a. Кл.* mit fun-

Роззубелати, *v. a.* entzäumen, *s.* Розховстати.

Роззувало, *n.* Stiefelknecht, *m.*

Роззувати, роззүти, *v. a.* (чобіт & u.—ся das Schuhwerk ausziehen, ablegen.

Роззухвалити ся, frech werden, sich erfrechen.

Роззъява, роззъявляка, *s. H.* 127. Maulaufsperrер, Gaffer, Maulaffe, *m.*

Роззъявити, роззъявляти, (-зів-), *v. a.* (рот), aufsperrern, öffnen, maulaffen, das Maul aufreißen; — ся d. Maul aufreißen; sich öffnen.

Роззъявка, *f.* Ringicula, *B.*

Роззятити, *v. a.* §. aufsperrern.

Розз'ягри, *pl.* erster Tag in den St. Petersfasten, = Пусалі *H.* 161.; recht lustiges Gastgelage, Zechen; Schächken, *n.*; 2) Quittspielen, *n.*

Роззкєй, *m.* Ч. IV. 368?

Роз'имати ся, роз'имү ся з кимось *Зг.* ich mache Frieden mit jmdm, scheidе von jmdm friedlich.

Роз'имчати, *v. a. M. s.* Рознести; verschwenden, vergeuden.

Роз'інок, *m. pl.* розінки, Rosinen, *pl.*

Роз'ирдїти ся, geschwürig werden; sich entzündен.

Роз'иск, *m.* Suchen, Aufsuchen, Untersuchen, *n.* Untersuchung, *f.* [forschen.

Роз'искати, *v. a.* aufsuchen, aus-

Роз'іскрений, *a.* funkelsprühend,

Розіця, *f. B.* Rosette, *f.* [Фр.

Розібгати, *v. a.* auseinanderwälzen; aufdecken, aufmachen, öffnen; gerade biegen, ausbiegen, *Plc.*

Розібрати, розбирати, (-бер-), *v. a.* auseinandernehmen, zerlegen, zertheilen, -межи себе unter sich vertheilen; 2) auskleiden; — ся sich —; 3) zergliedern, prüfen; erfassen, begreifen; *s.* Розбирати.

Розігнати, розганяти, *v. a.* auseinandertreiben; verscheuchen; 2) — (кони) antreiben; — ся Anlauf nehmen, rennen.

Розігнути, розгинати, *v. a.* gerade biegen; — ся sich aufrichten, Ч. IV. 137.

Розіграти, роз'играти, розгривати, *v. a.* spielen, durchspielen, quitt spielen; — ся recht ins Spielen hinein gerathen; 2) sich quitt spielen; 3) recht lustig, ausgelassen werden.

Роз'їд, *pl.* роз'їди, *dim.* роз'їдки, *m.* vom Getreide in Garben & welches vom Vieh nicht ganz aufgefressen doch beschädigt ist.

Роз'їдати, роз'їсти, *v. a.* zerfressen, zernagen; auffressen; — ся gierig fressen; * — на кого auf jmdn sehr böse werden; gereizt, zornig werden *Мж.*

Розідбати, *v. a. s.* Роздобүти.

Розіднїти, *v. a. s.* Розденати.

Розіжданий, *a. K.* verzweifelt.

Роз'їзд, *m.* Wegfahren (an verschiedene Orte, in versch. Richtungen); Davonreiten, *n.* Abfahrt; 2) Trennung, *f.*

Роз'їзджати, -їздіти, *v. a.* durchkreutzen, *Пар.* — ся an verschiedene Orte fahren od. reiten, sich trennen; hin u. her fahren od. reiten.

Розівліти, *v. a. u.* — ся, *s.* Розгівати, — ся.

Розізнанє, *n.* Unterscheidung; Ent-
scheidung, *f.*

Розізнáти, *v. a.* unterscheiden, er-
kennen; erfahren; entscheiden; — ся
erfahren, kennen lernen, *prtc.* розізна-
ний bekannt; bekannt, vertraut ge-
macht, erfahren, urtheilsfähig, vernünft-
ig (она́ ещѣ не розізнана та не знає
що казати); 2) розізнáти ся з кимось
aufhören einander zu kennen, *K. Пс.*
LXXIV. Кч. 233. [ти ся.]

Розізнáти ся, *Пар. s.* Розгляну-
Розійдúщий, *a. Кл.* auseinander-
gehend, herumirrend.

Розійтáти ся, auseinandergehen; sich
trennen; § — з дитїною *s.* Порождá-
ти; 2) bekannt werden, sich verbreiten
(vom Gerücht &).

Розімнї-желїзо, *m. ein Fabelw:*
der das Eisen brechen u. kneten kann,
Иг. 78.

Розімнáти, -мáти, розмінáти, *v. a.*
zerquetsen, zerkneten, zerknütteln.

Розімчáти, *v. a. s.* Розмѣсти.

Розіпнáти, розіпнúти, *v. a. s.* Роз-
стигнúти. [faulen, *Ф.*]

Розіпрáти, *v. n.* zersetzt werden,

Розір, -бру, (розóр), *m. Ruin, n. Кр.*

Розірванє, *n.* Zerreißen; Sprengen, *n.*

Розірвáти, розірвáти, *v. a.* aus-
einanderreißen, zerreißen, durchreis-
sen; sprengen; 2) *когó jmdn zerstreu-
en; — ся reißen, entzweispringen; 2)
sich zerstreuen, *s.* unterhalten.

Розірвá, *pl.* Zerwürfnis, *n.* на —
zum verbissenen Trotz.

I. Розіслáти, розсилáти, *v. a.* aus-
schicken, hier u. dahin schicken, he-
rumschicken; — ся herum-, ausge-
schickt werden. [ten, *III. II.* 83.]

II. Розіслáти, (-сла-), *v. a.* ausbrei-

Розіемїáти, роземїáти, роземї-
шáти, *v. a.* zum Lachen bringen; —
ся anfangen zu lachen, viel lachen.

Розіехнúти ся, розіехáти ся,
austrocknen, von Trockenheit bersten,
auseinanderfallen. [deln.]

Розіенúти, розенувáти, *v. a.* auffá-

Розісеáти, розісеáти, *v. a.* aufsaugen.

Розіткáти, розіткáти, *v. a.* auf-
pfropfen, aufspünden, öffnen.

Роз'їхáти, *v. a.* überfahren; — ся
s. Роз'їджáти ся.

Розкавалкóванє, *n.* Zerstückel-
ung, *f.*

Розкавалкувáти, *v. a.* zerstückeln.

Рóвказ, *m.* Erzählung, *f.*; 2) Geheiss, *n.*
Befehl, *m.* [len; 2) befehlen.]

Розказáти, -áзувати, *v. a.* erzäh-

Рóвказка, *f.* Gerede, *n. К.*

Розказник, *m. Кл.* Erzähler, *m.*;

-иця, *f.* -ін, *f.* Вах. [Streiche, *pl.*

Рóказні, *pl.* Grillen, wunderliche

Рóказнá, *f.* Plaudern, Geplauder,

n. Др. s. Балáканка; 2) Erzählung, *f.* Мор.

Розкакарїти, *v. a.* § ausbreiten
(-рúки), *Фр.*

Рóзкаль *f.* grosser Koth. [glutvoll.]

Розкáлений *partc.* P. II. 84. glühend,

Розкалїти, *v. a.* glühen (*v. a.*),

glühend machen; 2) *s.* Відпустáти 3);

— ся glühen (*v. n.*), glühend werden,

g. sein.

Розкарáчити ся, (-ряч-) = роз-
крáчити ся, (-кріч-), die Füsse aus-
einanderspreizen. [leimen.]

Розкарукувáти, *v. a.* auseinander-

Розкáт, *m.* Abschuss, Abhang, *m.*; 2)

Bollwerk, Retranchement, *n. C. II.* 55. 148.

Розкáяне, *n.* Reue, Busse; Zerknir-

schung, *f.* [gereuen lassen.]

Розкáяти ся, bereuen, reuen, sich

Рóквас, *m.* Einsäuerungsmittel,

Ferment, *n.* Sauerteig *m.*; *s.* Рóзчин.

Розквáсити, *v. a.* dh ein Gährungs-

mittel zersetzen; 2) zu Brei schlagen.

Розквітáне, *n. Кч.* 71. Abrech-

nung, Quittierung, *f.*

Розквітáти ся з кимось, mit jmdm

abrechnen, quitt werden.

Розквітáти ся, *s.* Роздвітáти ся.

Розквітáлий, *a. s.* Роздвіáлий.

Розкервáвити, *v. a. s.* Покер-

вáвити.

Розкерéнити, (-рїнити), *v. a.*

durcheinanderwühlen, in Unordnung

bringen.

Рóзкїд, *m.* Ausbreitung, *f.* Umfang,

Bereich, *m.*; *n.* рóзкїд ausgespreizt, breit

auseinandergestellt.

Розкїдáти, -їдувати, розкїнути,

v. a. auseinanderwerfen, umherwerfen,

zerwühlen, zerstreuen; niederreißen

-хáту; 2) verschwenden; — ся sich

ausbreiten; 2) verschwenderisch sein.

Розкїненє, *n.* Zerstreuen, *m.*; Um-

sturz, *m.* Niederreißen, *n.*

Розкіл, *m.* Flügel, *pl.* am Agél.

Розкіп, розкіп, *m.* *dim.* розкіпець, *s.* Розціп; 2) кінь пустивъ ся в — im Galopp, *B.*

Розкішний, *a.* wollüstig; 2) wonnig, ergötzlich, heiter, sehr angenehm; 3) üppig. [vant; Wollüstling, *n.*

Розкішнийк, *m.* Lebemann, Bonvi.

Розкішниця, *f.* den Vergnügungen, der Genussucht Ergebene, Wollüstige, *f.* *He.*

Розклад, *m.* Zerlegen, *n.* Theilung, Analyse, Zersetzung; Anordnung, *f.* — податків Steuerumlage, *f.* Anschlag, *m.*

Розкладати, -ласти, *v. a.* zerlegen; ausbreiten; theilen, analysieren; anordnen; -вату, огонь. Feuer schüren; -ворота auseinandernehmen, *B.*; — ся sich theilen; *s.* ausbreiten, entfalten; *s.* zersetzen.

Розкладистий, *a.* *См.* *s.* Розлогій.

Розкладка, *f.* *Др.* Zerlegen, *n.* Eintheilung, *f.*

Розкладний, *a.* zerlegbar.

Розклеветати, *v. a.* böswillige Gerüchte verbreiten; verleumden, anschwärzen. [stemmen, -reißen.

Розкленѣти, *v. a.* auseinander-

Розклинити, *v. a.* aufspreizen, *Пар.*

Розклубити, *v. a.* aufrollen, *Пар.*

Розклубити, *v. a.* aufpicken.

Розклучити, *v. a.* auftrennen, auflösen, *П. н. 5.* [zausen, *s.* Розбурити. *B.*

Розкобвчати, (-куд-), *v. a.* zer-

Розкобвчатий, *a.* struppig, *B.*

Розкобл, *m.* Spalte, *f.* Riss, *m.*; Spaltung, (in der Kirche), Ketzerei, Sekte, *f.*

Розкоблина, *dim.* розкоблінка, *f.* Spalte, Kluft, *f.* Riss, *m.* *Ro.* 74. *M.* III. 67. *H.* 295.

Розколисати, (-лихати), *v. a.* hin u. her schwingen, wiegen, schaukeln.

Розколіпини, *pl.* das ліплене der „гуски“ zur Hochzeit, *Кол.* I. 313.

Розкобти, -кобювати, *v. a.* spalten, aufstechen; — ся bersten, Risse bekommen.

Розколотити, розкобчувати, *v. a.* einrühren, verrühren; eiaquirlen, *s.* Розбобвати.

Розколотити, *v. a.* *s.* Розлупати.

Розкобрати, *v. a.* aufsuchen, aus-

finden, *Пар.*

Розкомір(а)зати, *v. a.* *s.* Розторгати. [*Кс.* II. 196; ersinnen, erdichten.

Розкомпонувати, *v. a.* begreifen, Розкоп, *m.* der letzte Hauch, *d.* I. Athemzug, Sterbeseufzer, *m.* *Лір.*

Розкоп, *m.* розкопка, *f.* Ausgraben, *n.* Ausgrabung, *f.*

Розкопати, -обувати, *v. a.* auseinandergraben; schleifen, abtragen.

Розкоренити ся, (-корін-), tiefe Wurzel schlagen; sich ausbreiten; *s.* fortpflanzen.

Розкорінювати ся, fortwurzeln.

Розкоркувати, -коркбувати, *v. a.* aufpfropfen.

Розкорпати, *v. a.* *Фр.* розкорпоблити, *v. a.* *Эз.* *s.* Роздобути (mit Mühe).

Розкосичити ся, den Blumenschmuck ablegen; * vom Flusse, der sich in Arme theilt.

Розкотити, -кобувати, *v. a.* auseinanderrollen; aufrollen, entrollen; — ся sich —.

[речити ся. Розкаторити ся, † *Шар.* *s.* Попе-

Розкошелюб, *m.* *M.* III. 62. Wollüstling, Weichling, *m.* der Vergnügungssüchtige. [wuchern, *ВВ.*

Розкошити ся, sich breit machen,

Розкошичі, *pl.* *H.* 264. *Reimw.* zu Покбшичі, *s.* Розкішний.

Розкошланий, (-шма-), *a.* *M.* II. 13. ungekämmt, zerzaust.

Розкошлати, *v. a.* auseinanderbringen, zerzausen. [*s.* Розкішний &

Розкошний, Розкошник, -иця,

Розкошніцтво, *n.* Luxus, *m.*

Розкошувати, *v. n.* vergnügt, lustig, in Ueberfluss leben. [wegstehlen.

Розкрадати, -ласти, *v. a.* (alles)

Розкража, *f.* Wegstehlen, *n.*

Розкракати, *v. a.* auseinanderreißen, *Пар.* [109. sehr schönes Mädchen.

Розкрасавиця, *f.* дівиця *p.* *Л.*

Розкрасити, -амати, *v. a.* ausmalen, bemalen; illuminieren *Пар.*

Розкрасити, -ачувати, *v. a.* auseinanderspreizen. [die Flügel ausbreiten.

Розкрілити, -крілювати, *v. a.*

Розкрілле, *n.* Flugweite, *f.* *B.*

Розкріти, розкривати, *v. a.* aufdecken, abdecken, aufschlagen; — ся sich —, sich öffnen.

Розкришіти, -ішувати, *v. a.* zerkrümmeln, zerbrechen, zerstückeln.

Розкробене, *n.* Zerschneiden, *n.*; 2) Zerreiſſung, *f.* Bruch, *m.*

Розкроїти, -крояти, -крювати, *v. a.* zerschneiden. [bringen, *Пар.*

Розкроміти, *v. a.* auseinander-

Розкропіти, *v. a.* nach allen Seiten hin besprengen.

Розкруте, *n. s.* Ужівка.

Розкрутіти, -кручувати, *v. a.* aufdrehen; 2) — гроше́й aufbringen.

Розкубляти ся, ein Nest anlegen, zu brüten anfangen.

Розкува́ти, -ко́вувати, *v. a.* auseinanderschlagen; entfesseln, die Ketten abnehmen, losschliessen.

Розкудкуда́кати ся, *von d. Henne:* „кудкуда́к“ schreien; * § zu viel lärmen, kreischen, poltern.

Розкудла́чити, розкудо́вчити, *v. a.* zerzausen, auseinanderzupfen; *prtc.* розкудо́вчений, struppig. [ти.

Розкудрі́вити, *v. a. s.* Розкудо́вчи-

Розкузьо́мити ся, weinen (*v.* Kindern) *Зап. В. I.* 42.

Розку́йдити, розку́євдити, *v. a.* zerzausen, *P. ч.* 253.

Розкукурі́чити ся, §. die Unschuld verlieren (*v. e.* Mädchen).

Розкульо́бачити, *v. a. s.* Росе́длати.

Розку́мати ся, das Gevatterverhältnis (кум) aufgeben.

Ро́зкуп, *m.* Verkauf, Ausverkauf, *m.*

Розкупі́ти, *v. a.* wegkaufen; wegreifen.

Розку́рїти, -ку́рювати, *v. a.* -лю́льки anzünden, anrauchen; 2) *zerstäuben.

Розкурме́дати, *v. a.* lösen, auseinanderlegen.

Розкусі́ти, -ку́шувати, *v. a.* zer-, aufbissen, durchbissen; 2) — ко́гось jmdm kennen lernen, *К.*

Розку́тати, *v. a.* aufwindeln; enthüllen, aufschlagen; — ся sich enthüllen, — с. entschleiern.

Розку́шати, *v. a.* горі́вку = віняти.

Розлабу́дати, *v. a.* mit Noth zu Stande bringen, aufbringen; *s.* Роздо́бути.

Розлабо́да, *f.* Entzweigung, *f.*

I. Ро́злад, *m.* Auflösung, Unordnung, *f.*; Missverhältnis, *n.* Misslaut, Missklang, *m.*; 2) Uneinigkeit, Entzweigung, *f.*; Streit,

Hader, *m.*

II. Ро́злад, *m.* Ebenmass, *m.* *Пар.*

Ровла́де, *n.* Zerwürfnis, *n.* Uneinigkeit, *f.* Streit, *m.*

Ровла́дити, *v. a.* verstimmen; — ся sich —; sich entzweien, auseinandergehen, sich zerschlagen.

Ровладува́ти, *v. a.* abladen, abpacken, absacken.

Ровлаза́йти ся, ровла́зати ся, auseinanderkriechen; auseinandergehen; sich auftrennen; aufgehen.

Ровлайдакува́ти ся, liederlich werden, Lumpenkerl w. [an etw. finden.

Ровласува́ти ся, *He.* Geschmack

Ровла́яти, *v. a.* einen tüchtig ausschelten; heftig schmähen; — ся heftig zu schelten anfangen, sich zanken.

Ровле́глий, *a.* entfernt; weit gedehnt, *Пис.* [Raum *m.*

Ровле́глость, *f.* Entfernung, *f.*

Ровледа́щити, *v. n. s.* Зледа́щити.

Ровлеті́ти ся, ровлі́тати ся, auseinanderfliegen, — stieben, sich zerstreuen; zerfallen; 2) ins Fliegen kommen.

Ро́злив, *m.* -іване, *n.* Ausgiessen, Vergiessen, *n.*; 2) Uebertreten, Austreten eines Flusses, *n.* Uberschwemmung, *f.*; 3) Ausbreitung, *f.* *К.* [Schenk, *m.*

Розлива́льщик, *m.* *Кв. I.* 128.

Розлива́ти, ровля́ти, *v. a.* ausgiessen, vergiessen; 2) розлива́ти *v. n. u.* — ся überlaufen, überfließen, sich ergiessen, übertreten. [sich ergiessend.

Ровлі́вний, *a.* *M. III.* 115. weit

Розлину́ти ся, *s.* Розлеті́ти ся.

Розлиста́ти, *v. n.* Blätter sprossen lassen. [bar, *Пол.*

Розлича́льний, *a.* unterscheid-

Розлича́ти, -ити, *v. a.* unterscheiden; auszeichnen; — ся sich —; 2) sich verlieren, verloren gehen, *Пис.*

Розлі́чний, *a.* verschieden; mancherlei. [pig; schwach, nichtsnutzig.

Ровлі́злий, *a.* nachlässig, schlammig.

Ровлі́к, *m.* Berechnung, *f.* Kostenüberschlag, *m.* *Под.* [chung, *f.* *Ф.*

Ро́злім, -о́му, *m.* Bruch, *m.* Erb-

Ровлі́нува́ти ся, faul werden.

Ровлі́чїти, -їчу́вати, *v. a.* berechnen; ausrechnen; — ся sich berechnen, eine Rechnung abschliessen; sich mit jmdm abfinden, jmdn bezahlen.

Розлога, *f.* Disjunction, *f.* *Ил.*
 Розлогіий, розложистий, *a.* breit, ausgebreitet, sich weit ausbreitend, weit, ausgedehnt; розлогіий гло-
 лос *Кч.* 248. von weitem Umfange.
 Розлогість, *f.* Ausdehnung, *f.*
 Розлогбівина, *f.* *К.* freies u. weites Thal.
 Розложіти, *v. a. s.* Rozkladáti; -квіжку anschlagen: — ся таббром das Lager anschlagen, beziehen.
 Розложний, *a.* zerlegbar, Zerleg; 2) disjunctiv, *Ил.*
 Розломати, -іти, *v. a.* entzweibrehen, zerbrechen; einreißen, niederreißen.
 Розльобати, -льобувати, -льобка́ти, *v. a.* ausschütten, vergiessen.
 Розльобати ся, -льобнути ся, bersten, zerplatzen, zerspringen.
 Розльобкувати ся, erglänzen.
 Розлу́г, *m. pl. K V.* grosser, weiter, Луг.
 Розлу́ка, *f.* Trennung; Scheidung, *f.* Abschied, *m.* Abschiednehmen, *n.*; 2) до-ки сказа́ти, klar, verständlich sagen.
 Розлу́пати, -іти, -лу́увати, *v. a.* spalten, aufspalten; aufmachen.
 Розлу́чати, -іти, -лу́увати, *v. a.* trennen, scheiden, absondern; — ся sich trennen, scheiden, — з світом abscheiden, verscheiden.
 Розлу́чен. *a.* на все *У.* auf Alles gefasst, entschlossen.
 Розлу́ченька, *f. dim. s.* Розлу́ка.
 Розлу́чине, -ене, *n.* Trennen, Abtrennen *n.*
 Розлу́чка, *f.* Scheidewasser, *n.*
 Розлу́чний, *a.* trennbar; getrennt; 2) *Wgr.* 129. überzeugend, gewiss, klar; 3) gescheidt, gewandt; — *adv.* розлу́чне, trennend, entfremdend; schön-де — гов-ріти *В.*; -учно. getrennt, geschieden, abgesondert; 2) *Wgr.* klug, verständig, deutlich, klar, prägnant, (*Фр.*)
 Розлу́чник, (-лу́шн-), *m. Ч.* III. 140. der die Trennung, Scheidung verursacht, Liebestörer, *m.*, der ein liebendes Paar zu trennen sucht; -ниця *f.*
 Рбілюб, *m.* der Geliebte, *В.*
 Розлюбе́зний, *a. Ч.* 35. = Найлюбезніший, *superl.* zu Любе́зний.
 Розлюбе́йти, *v. a.* aufhören zu lieben, *Ш.* I. 401; 2) das liebende Paar

trennen, *В.*; 3) *s.* Rozkoхáти.
 Розлю́тити, *v. a.* jmdn böse machen, erboßen, aufbringen; — ся sich sehr erzürnen, aufgebracht werden, sich entrüsten; розлю́тований, *a. Ке.* II. 311. розлю́чений sehr zornig, aufgebracht; ergrimmt.
 Розлю́тува́ти, *v. a.* die Löthung abschmelzen; — ся losgehen.
 Розля́гати ся, sich erstrecken, *s.* ausbreiten. [gestreckt.
 Розля́глий, *a.* ausgebreitet, aus-
 Розма́вий, *a.* mit üppigem Laub.
 Розма́зати, -азувати, *v. a.* auseinanderschmierem, aufschmierem; anstreichen; 2) verziehen (d. Kind).
 Розма́вень, *m.* ein verzogenes Kind, *Фр.* [nerlich, *Фр.*
 Розма́зливий, *a.* weichlich, wei-
 Розма́ітєнний, *a. s. d. f.*
 Розма́ітий, *a. s.* Ріжний; розма-
 ітість, *f. s.* Ріжність.
 Розма́й, *m.* Blüthe, *f.* розма́й -гаю, *vocat. poet.* grüner Laubhain; розма́й-ві́в, *n.* Art Zauberkraut; 2) Zerstreung, *f.* Vergnügen, *n.* Lust, *f.* *Зак.*
 Розма́йка, *f.* Verschwendung, Vergeudung; Schwelgerei, *f.* *Шис.*
 Розма́йний, розма́ітий, *a. Ф.* (*Пр.* II. 43.) душка — reizend, holdselig.
 Розма́йран, *m. s.* Майран.
 Розма́кати, *v. n.* pass werden; aufweichen, weich werden, aufquellen.
 Розмані́жити ся, *Кух. Ос.* (61) XI. 15. Lust bekommen u. sich drollig geberden, gebahren.
 Розмарі́н, *m.* -марія, *f.* gemeiner Rosmarin, (*Rosmarinus officinalis*), *Вол.*
 Розмарну́вати, *v. a.* vergeuden, verschwenden, aufschwelgen.
 Розма́стіти, -ма́щувати, *v. a. s.* Rozmazáти.
 Рбімах, *m.* Schwung, *m.* — крил Flugweite, *f.*; 2) Ausschlag, *m.* Elongation, *f.* Anlauf, *m.*
 Розма́хати, -ма́хувати, -ма́хнути, (-ма́хв- *АД.* I. 59), *v. a.* auseinanderschwingen; -stöbern, zerstreuen, verwehen *Ш.* I. 2.; schwanken; — ся sich in schwingende Bewegung setzen; ausholen.
 Розма́цати, *v. a.* betasten, umtasten.
 Розма́яти, *v. a. Ме.* 85. auseinandertreiben; 2) vergeuden.

Розмеже, *n.* Scheidewand, Abgrenzung, Demarkation, *f.*; 2) Urkunde davon.

Розмежїти, -межбувати, *v. a.* ausmessen, ausmarken, durch Raine abgrenzen. [*zend*, epochemachend.

Розмежний, *a. Кл.* -а годїна grenz. Розмєрвити, *v. a.* zermalmen, dh Zermalmung zerstieben machen.

Розмеєсти, -мігати, *v. a.* auseinanderlegen.

Розмеєскати, -меєцк-, *v. a.* zermalmen, zerdrücken, zertreten, *B.*

Розметати, *v. a. s.* Розкинути.

Розметикувати, *v. a. собі s.* Розміркувати.

Розметнїти ся, sich ausbreiten, *См.*

Розмивати, -мїти, *v. a.* abspülen, wegspülen, ausspülen; unterwühlen, wegschwemmen.

Розмивки, *pl.* Cerimonie des Waschens u. der Reinigung einer Wöchnerin, *Марк.* 90.

Розмикати, *v. a.* öffnen, aufmachen (d. Schloss); — ся sich —.

Розмильше, *Ме.* 431?

Розмилосоєрдовати ся, (-єрдїти-), barmherzig werden.

Розмїлувати, *v. a. ВВ.* sehr verlobt machen; — ся sich verlieben.

I. Розминати, *v. a. s.* Розмінати.

II. Розминати ся, -минїти ся з ким jmdn verfehlen, nicht antreffen, mit jmdn nicht zusammenkommen; abweichen; 2) — грїші ist fort, weg.

Розмир, *m. Ко.* 238. Waffenstillstand, *m.*; 2) — з ким Zerwürfnis, Fehde, Feindschaft, *f. К.*

Розмисл, *m.* Ueberlegung, *f.* Nachdenken, Bedenken, Erwägen, Besinnen, *n.* Bedacht, *m. II.* 113.

Розмїслений, *a.* einer der schnell seine Gedanken, s. Meinung ändert, verwirft, *Фр.*

Розмїслити, розмишляти, *v. a.* u. -шляти ся, bedenken, erwägen.

Розмївдрити, *v. a.* zerquetschen.

Розмїзкувати, *v. a.* lösen (-пїтанє), entscheiden, *См.*

Розмін, *m.* Auswechslung, *f. Пар.*

Розмінати, *v. a.* umtauschen; wechseln, -грїші.

Розмір, *m.* Ausmessung, Vermessung, Abmessung, *f.*; 2) Mass, *n.* Mass-

gabe, *f.* Verhältnis, *n.* Proportion, Dimension, *f.* Symmetrie, *f.*; Umfang; *m.* Ausdehnung, *f.*; 3) Rhythmus, *m.* (von Versen), Sylbenmass, *n.*; 4) Mahlmetze, Müllermassel, *f. К. II.* 45. *D. c.* 182.

Розмірити, -мірювати, *v. a.* ausmessen, abmessen.

Розміркованє, *n.* Ermessen, *n.* Beherrzigung, *f.* Urtheil, *n.* Entscheidung, *f.*

Розміркувати, -ковувати, *v. a.* ermessen; beherrzigen, überlegen.

Розмірний, *a.* gleichmässig, ebenmässig, symmetrisch; *adv.* -но verhältnismässig, *B.* [*metrie, f.*

Розмірність, *f.* Ebenmass, *n.* Sym-

Розмієїти, -мішувати, *v. a.* gut untereinanderkneten, -treten; zerkneten (тієто, гліну &).

Розмієїти, -мішувати, *v. a.* an verschiedene Stellen setzen, da u. dorthin stellen od. setzen.

Розмієтка, *f.* Zerstreuungslinse, *f.*

Розмієтнути, *v. a.* einschleudern, *Пар.*

Розмієтувати, -метати, *v. a. s.* Розкидати.

Розмієшати, -мішувати, *v. a.* einrühren, umrühren; untereinandermischen.

Розмієщенє, *n. s.* Розставка.

Розмієщити, *v. a.* zerkneten, zertreten.

Розмієгий, *a. W.* mehrend.

Розмієженє, *n.* Vermehrung, Vielfältigung; Fortpflanzung, *n.*

Розмієжний, *a.* Vermehrungs-, *B.*

Розмієва, *f.* Gespräch, *n.* Discurs, *m.* Stelldichein, *n.* [*Plaudereien, pl.*

Розмієвини, *pl. ГВ.* Gespräch, *n.*

Розмієвляти, *v. a. u.* — ся, розмієвити ся з кимось sprechen, sich unterhalten, sich unterreden; розмієвляти, -ити когї, когї jmdn trösten, aufrichten.

Розмієвний, *a.* Gesprächs-, der gewöhnlichen Sprache geh; gewöhnlich; *He.* gesprächig, gern sprechend; — склад Conversations — *ОИ.*; -є вікно Sprachfenster, Sprachgitter, *n. Пар.* -а кімната Sprachzimmer, *n.*

Розмієга, *f.* Macht, Wucht, *f. У.*

Розміємолти, розмієлювати, *v. a.* zermahlen. [*zerschlagen.*

Розміємолїти, *v. a.* zerdreschen;

Розмієргати ся, — до дївчїт zu blinzeln anfangen. [*рїти.*

Розморїти, *v. a. s.* Морїти, Замо-

Розмóрщити, *v. a.* die Falten, die Runzeln ausmachen, glatt streichen; — ся wieder glatt werden, sich entrunzeln.

Розмóтáти, розмóтувати, *v. a.* abwickeln, aufhaspeln, aufweben, losweben; — ся sich loswickeln, losgehen.

Розмóтóзувати, -тóзити, *v. a.* die Schnüre lösen, losbinden. *И.* 200.

Розмóчáти, розмóчувати, *v. a.* auf-, einweichen; — ся, розмóкнути, *v. n.* erweicht, aufgeweicht, durchweicht werden. [wühlen, zerwühlen, auswühlen.

Розмóулити, розмóуювати, *v. a.* Розмурóувáти, розмурóувувати, *v. a.* die Mauer auseinandernehmen; 2) aus der Vermauerung jmdn heben.

Розмягчáти, *v. a.* erweichen, weich machen; — ся, розмякнути (*v. n.*), erweicht werden, sich erweichen.

Розмязлáти, *v. a.* zerquetschen. Розмáвдрити, *v. a.* zerschlagen, zersplittern, *Пар.* [(-бáцк).

Розмáцкати, *v. a. s.* Розмáскати, Рознь, *f. И.* 49?

Рознедóужати ся, *s.* Розболáти ся. Рознемóчáти ся, -мáгáти ся, *Кч.* 133. krank werden.

Розне́сти, розно́сити, -о́шувати, *v. a.* auseinandertragen; herumtragen; zerstreuen; verbreiten, aussprengen; 2) zerreißen, zerstören, vernichten, zerschmettern, umbringen; verthun, verschwenden; — ся herumgetragen werden; sich verbreiten, *s. aus.* & розно́сило ко́го з кимóсь *Кс.* I. 18. jmd gibt sich viel mit einem zu schaffen.

Рознехáти, *v. n.* aufhören; ablassen; — ся sich trennen.

Розни́вáти ся, verfallen, verwarlost sein, *У.*

Рóзнáй, *a. s.* Рáжний, *Пис.* Рóзнáця, *f. Кч. s.* Рáжнáця, Differenz, *f.* (in d. Mathem.); у рóзнáцю, *Ос.* (61) IX. 177. einzeln, en detail.

Рознáжити, *v. a.* verzärteln, verweichlichen; — ся, sich *v.*, sich *v.*, zart gestimmt sein.

Рознáтити, *v. a.* — о́го́нь Feuer anmachen, anzünden, entflammen.

Розноколéрний, *a.* von verschiedener Farbe, *Пис.* [dener Farbe, bunt.

Розномáстий, *a.* von verschiedener Розно́кий, *a.* mit tiefenden Augen.

Розно́сець, розно́ситель, *m.* Herumträger, Colporteur, *m. Пар.*

Розно́ця, *f. s.* Рáжнáця *Пис.* Рознá, *f.* Missverständnis, *n.* Zwist, *m.* Uneinigkeit, *f.*

Рознáти, *v. a.* trennen, *Ш.* I. 50. Рóзнáтий, *a.* -а вóлоть *B.* allseitswendig. [schüffeln, *Кч.* 131.

Рознóхати, *v. a.* auswittern, ausfärben. Розовáй, *a.* Rosen-; rosenfarbig, rosenfarben. [Зг.

Роз'одежáти ся, sich auskleiden, Роз'одáти, — ся з. Роздягáти & Розодáтий, *a.* раз- *Пр.* V. 414. schön gekleidet.

Розовлáти, *v. a.* ко́гось jmdn böse machen, aufbringen, ко́гось на ко́гось *K.* jmdn gegen jmdn aufbringen, jmds Hass wecken; — ся böse, böseartig werden.

Роз'окрómáти, роз'окрómити, *v. a.* absondern, separieren; — ся sich—.

Роз'о́вáчити, *v. a.* gänzlich umändern. [ten, verkommen.

Розо́пéти, *v. n.* *Кч.* 108. entar- Розóр, *m. Кс.* II. 222. *У. К.* Zerstörung, Zertrümmerung, Verwüstung, Ruin; Verwirrung, *f.*

Роз'орáти, -о́рювати, *v. a.* auseinander-, darüberhin pflügen u. dadh ebnen, durchpflügen, durchhackern, umpflügen; — ся beim Pflügen auseinanderfallen. [schwender, *m. Кс.* II. 25.

Розорáтель, *m.* Zerstörer; Вер- Розорáти, розорáти, *v. a. Ме.* 262. zerstören, vernichten, ruinieren.

Роз'охотáти, -охóчувати, *v. a.* lustig machen, eine heftige Lust erwecken; — ся, lustig werden, Lust bekommen, sich sehr sehnen (— до чо́го — nach etw.).

Розпáдáти ся, розпáсти ся, auseinanderfallen, zerfallen; Risse bekommen, bersten; 2) — над ким, над чим um jmdn, etw. sehr besorgt sein, sehr sorgen für—.

Розпáдно, *adv.* leidenschaftlich, *Лип.* Розпáдок, *m.* Verfall, Fall, *m.* Ruin, *f. Мл.* theilung, *f.*

Розпáйкóване, -йóване, *n.* Zer- Рóзнáл, (*d.* рóзпáлок), *m. s.* Підпáл 1) 2); 2) Hitze, *f.* на самíм розпáлí в дер Hitze, auf dem Höhe-

punkte, *См.* [nen, III. I. 106.

Розпалáти ся, auflodern, entbrennen; *Розпáленє, n.* Entzünden, *n.*; Erhitzung; Entzündung *f.*; 2) Ergrimmen, *n.*

Розпáлина, *f.* M. II. 159 Riss, *m.* Kluft, *f.* [schen, *Пар.*

Розпáлини́чити, *v. a.* aufqueten; *Розпáли́ти, розпáлювати, розпáля́ти, v. a.* anzünden, Feuer anmachen; anfeuern, entflammen; glühend heiss machen; — ся sich erhitzen, erglúhen; entbrennen, heftig, hitzig, heiss werden.

Розпáльний, *a.* entzündbar, entzündlich.

Розпáлок, -áлка, *m. s.* Розпáл; на — zum leichten Anzünden, Feuermachen.

Розпáм'я́тáти, -м'я́тувати, *v. a.* überdenken, ddenken, Betrachtungen anstellen. [*n.* Beschaulichkeit, *f.* *ВВ.*

Розпáм'я́туванє, *n.* Nachdenken,

Розпáнáхати, *v. a.* auseinanderstossen, zerfleischen, zerfetzen, in kleine Stücke reissen, III. II. 11.

Розпáп'ляти, *v. a.* ausplappern.

Розпáр'ити, -áрювати, *v. a.* durchwärmen, weich werden lassen; — ся sich —.

Розпáс, *m.* Wohlbeleibtheit, *f.*

Розпáсáти, розпáсáти, *v. a.* gut weiden, nähren; — ся wohlbeleibt, fett werden.

Розпáт'лати, *v. a.* zerzausen.

Розпáт'рóшити, *v. a. s.* Розб'я́ти, *Пис.*

Розпáт'р'я́кати ся, *Кв.* II. 41 *s.* Пат'я́кати.

Розпáхáти, *v. a. s.* Роз'орáти.

Розпáхн'ýти, *v. a.* aufreissen. *Фр.*

Розпáч, *m.* M. II. 43. Verzweiflung, *f.*

Розпáчливий, *a.* verzweifelnd, verzweifelt, M. II. 145. [der Verzweiflung.

Розпáчний, *a.* *См.* verzweifelnd,

Розпáювáти, *v. a. s.* Род'я́ти.

Розпáл'я́шити, -я́хати, *v. a. s.* Розпáт'лати.

Розпáр'áти, розпáр'ти, *v. a.* auseinanderpressen, -dehnen, -spreizen; 2) aufblasen, aufbláhen; — ся sich breit machen, *s.* spreizen.

Розпáрезáти, -р'я́зувати, (-п'я́з-), *v. a.* aufgürten, losgürten, den Gurt auflösen; — ся sich aufgürten, den Gürtel ablegen. [(Alcyonella). *B.*

Розпáр'ка, *f.* Federbuschpolyp, *m.*

Розпáнести, *pl.* Verzärtelung, Verháttschelung, *f.* *Ф.*

Розпáнести́ти, розпáещувати, *v. a.* verzärteln, verháttscheln, verweichlichen.

Розпáт'л'я́шити ся, *s.* Розхр'я́стати ся.

Розпáчáтанє, *n.* Entsigelung, *f.*

Розпáчáтати, -чáтувати, *v. a.* entsiegeln, das Siegel aufbrechen.

Розпáч'я́, розпáкáти, *v. a.* erhitzen, glühend heiss machen; — ся glühend heiss werden.

Розпáивáти ся, розпáити ся, sich dem Trunke ergeben.

Розпáил'я́ти, розпáилувáти, *v. a.* zerfeilen, zerságen, durchzágen.

Розпáй'нанє, *n.* Ausspannen; 2) Aufknüpfen, *n.*; Kreuzigung, *f.*

Розпáинáт'ель, *m.* der welcher kreuzigt, Marterer, *m.* III. II. 167. Peiniger, Quáler, *m.*

Розпáинáти, розпáити, *v. a.* aufhefteln; 2) aus-, spannen; 3) kreuzigen.

Розпáинд'ю́чити, *v. a.* *См.* ?

Розпáй'ренути ся, auseinanderstieben, -laufen.

Розпáй'рхлий, *a.* locker.

Розпáпис, *m.* Verzeichnis, Register, Inventar, *n.*; Beschreibung, *f.*

Розпáпис'ь, *f.* Circular, Rundschreiben, *n.*

Розпáписáти, -п'я́сувати, *v. a.* ausschreiben, anbefehlen, bekannt machen; 2) anstreichen, malen, — писанк'я́ &; — д'я́ти unter die Kinder das Vermögen verschreiben, vertheilen; — ся den Empfang bescheinigen, quittieren; sich schriftl. verpflichten; 2) recht ins Schreiben kommen.

Розпáпит, *m.* Nachfragen, *n.* Nachfrage, Erfragung, *f.* *pl.* -ти, *См.* на розпáити б'гати, um zu fragen, um sich zu erkundigen.

Розпáпитáти, розпáитувати, *v. a. u.* — ся, aus-, nachfragen, ausforschen, sich erkundigen, askundschaften.

Розпáпитки, *pl.* *Кв.* I. 94. Nachfragen, *n.* Erkundigung, *f.*

Розпáихáгора, *m.* ein Fabelw.: einer der Berge stürzen u. wáhlen kann, II. 78. [einanderstossen; hie u. da stellen.

Розпáихáти, -розпáихáти, *v. a.* aus-

Розпáиши́яти ся, stolz, prächtig aufblúhen.

Розпізна́ти, розпізнава́ти, *v. a.* erkennen, kennen lernen, prüfen; unterscheiden; *sbst.* розпізна́нє, *n.* Erkenntnis, *f.* [aufwindeln; enthüllen, *Пар.*

Розпіла́ти, *v. a.* ab-, aufwickeln; Розпір, -ору, der Schlitz am Kleide. Розпірка, *f.* s. Розпір; 2) Querband der чепи́ги, *n.*

Розпісте́рти, *v. a. s.* Розпросте́рти. Розпістува́ти, *v. a. s.* Пістувати. Розпла́ва, *f.* Fluss, *m.* (beim Schmelzen); Fritte, *f.*

Розпла́вити, *v. a.* schmelzen, emaillieren, *Пар.* — ся зerrinnen, schmelzen (*v. n.*).

Розпла́вний, *a.* emailien. Розпла́вник, *m.* Schmelzer; Emailleur, *m.* [kriechend, *B.*

Розпла́зний, *a.* sich schlängelnd, Розпла́йти ся, sich zu einem Wege, zu einer Bahn öffnen, s. aufthun, *Зар.* Розпла́кати ся, in Thränen ausbrechen, zu weinen anfangen.

Розпласта́ти, *v. a.* ausbreiten, кры́ла; — ся sich —.

Розпла́та, *dim.* розпла́тка, *f.* Bezahlung, Auszahlung, *f.*

Розплатáти, *v. a.* der Länge nach zerspalten, aufschlitzen; — ся zerspalten, aufgeschlitzt werden; 2) *P. II.* 126. sich ausstrecken, *D. c.* 302. s. Розплатáти ся.

Розплатáти, розпла́чувати, *v. a.* versch. Schulden abtragen, bezahlen; — ся sich mit jmdm abfinden, jmdm die Schuld bezahlen, jmdn befriedigen, bezahlen. [ge, *pl.* (Dialypetalae).

Розплатóчні, *pl.* Freikronblätteri. Розпла́щити, *v. a. pol.* flach machen, plattschlagen. [quetschen.

Розпле́скати, *v. a.* abplätten; zer- Розпли́ва, *f.* Seitenabfluss, *f.*

Розплива́ти ся, розпли́сти ся, auseinanderschwimmen, -fliessen; zerfliessen, zergehen. [bar.

Розпливча́стий, *a.* elastisch, dehn- Розплі́д, -оду, *m.* Fortpflanzung; Vermehrung, *f.* *Пу. Фр.*

Розплі́т, *m.* розплі́танє, *n.* Auf flechten, *n.* коси пустя́ти на — frei lassen *Ф.*

Розплі́тати, розплі́сти, *v. a.* das Geflecht lösen, aufflechten; — ся die

Haarflechten lösen, sich aufflechten.

Розплóдити, розплóджувати, *v. a.* fortpflanzen, vermehren.

Розплóдок, *m.* розплóдженє, *n.* Fortpflanzung, *f.* Vermehren, *n.*; Same; Fasel, *m.*

Розплóбитати, *v. a. s.* Розпóтати. Розплóщ, *m.* Flachkoralle, *f.* (Echplanaria), *B.*

Розплóщенє, *n.* *Зг. (Пр. II.* 67) Zertheilung und dann Incarnation (воплóщенє) einzelner Theile besonders.

Розплóга, *f.* *Гн.* 64. offene Furche, Beetfurche, Ausstreiche; Pflugfurche, *f.*

Розплóтати, *v. a.* abwickeln, entwirren, aufknüpfen *См.* [Рознеха́ти ся.

Розплюва́ти ся, з кимось, *См. a.* Розпово́увати ся, розпово́ти ся, auseinanderkriechen.

Розпово́ити, розпово́ивати, *v. a.* auseinander-, herauswickeln, -windeln (aus den Windeln).

Розпові́дь, *f.* *Кн. Ол.* рóзпові́док, *m.* розпові́данка, *f.* *См.* Erzählung, *f.*

Розпові́дати, розпові́сти, *v. a.* erzählen, melden; auseinandersetzen, erörtern. [sich entfalten, *M.*

Розповні́ти ся, in ganzer Fülle Розповні́ти, *v. n.* von Fülle strotzen, triefen, *Макс.* [breitung, *f.*

Розповсю́джуванє, *n.* *Кн.* Ver- Розповсю́дити, -дніти, *v. a.* verbreiten; — ся sich —. [Verbreitung.

Розповсю́дженє, *n.* *B.* allgemeine Розповязáти, *v. a.* -го́лову, (u. — ся) das Haupt von einer Haube & befreien, entblößen, den Kopfband aufwickeln. [ten, schimpfen, *Зан. I.* 42.

Розповєрні́ти ся, einander schel- Розпо́ити, *v. a.* ablóthen, *Пар.*

Розполагáти, *v. a.* *Н. 2. gr.* walten, regieren, verfügen.

Розпо́ле, *n.* *Зар. Веч. I.* 119.?

Розпо́лог, *m.* Auseinandersetzung, *f.* Plan, *m.* + *M.*

Розпо́логá, *f.* Disposition, *f.* — рáти, Ratentheilung, *f.* *Ра. I.* 373.

Розпо́ложєнє, *n.* розпо́логá, *f.* (*Др.*) Stellung, Lage, Einrichtung, *f.* Zustand, *m.* Construction, *f.* Verfügung, Anordnung; 2) Neigung, *f.* Hang, *m.* -ду́ха Gemüthsstimmung, *f.*

Розположений, *a.* eingerichtet; gestellt; disponiert.

Розполокати, *v. a.* mit Wasser verdünnen, auflösen; 2) wegspülen, ausspülen. [durch-, ausspülen, durchwaschen.

Розполоснѹти, розполоскати, *v. a.*

Розполошити, розполошувати, *v. a.* verscheuchen, verjagen; zerstreuen; *subst.* розполошенє, *n.* Verscheuchung, Verjagung, *f.*

Розпомочати, *v. a.* Ч. IV. 126.?

Розпопадний, *a. s.* Запопадний.

Розпопеліти, *v. n.* Фр. *s.* Спопеліти.

Розпори́на, *f. s.* Рбзпир.

Розпоробти, розпорювати, *v. a.* auftrennen, aufschlitzen. [ся zerstieben.

Розпорошити, *v. a.* zerstäuben; —

Розпорпувати, (-парп-), *v. a.* auseinanderscharren. (Фр.)

Розпорський, *a. a. m.* Haderlump, *m.*

Розпорснути, *v. n.* В. zerbrechen.

Розпоряджати, -яджувати, -джити, *v. a.* verfügen, anordnen, Anstalten treffen; disponieren; — ся sich einrichten u. d. vor. P. I. 80.

Розпорядимий, *a.* disponibel.

Розпорядимість, *f.* Verfügung, *f.*

Розпорядкованє, *n.* Anordnung, *f.*; 2) Desorganisation, *f.* Др. *adj.* розпорядкований, desorganisiert, Др.

Розпорядкувати, *v. a.* anordnen.

Розпорядник, *m.* Ordner, Verwalter, Leiter, *m.* + М. Цу.

Розпорядок, *m.* Anordnung, Massregel, Ordnung, Art u. Weise, *f.* С. II. 156. 178. -робити, давати; Verwaltung, Leitung, *f. pl.* Angelegenheiten, Sachen, *pl.* С. II. 131.

Розпоставити, *v. a.* herumstellen.

Розпотворити, *v. a. s.* Стотворити.

Розпотршити, -трш-, *v. a.* ausweiden.

Розпочатє, *n.* Beginn, Anfang, *m.*

Розпочати, розпочинати, *v. a.* beginnen, anfangen, anheben, *s.* Почати.

Розпочин, *m.* Beginn, *m.*; Initiative, *f.*

Розпочинок, *m.* Ст. Vorhaben, Beginnen, *n.*

Розпоясати, *s.* Розперезати.

Рбзпра, *f.* Fehde, Feindschaft, *f.* Handel, *pl.*

Розправа, *f.* Abhandlung, Dissertation, *f.*; 2) Debatte, -судова́ gericht-

liche Verhandlung, *f.*; 3) Entscheidung; Rechnung, *f.*; 4) Гол. Scheidung, Ehescheidung, *f.*; b) Scheidungsurkunde, *f.*

Розправити, розправліти, *v. a.* wieder gerade machen; ebnen, auseinanderlegen; auseinandertrennen; öffnen; -кряла ausbreiten Мор.; 2) verdünnen, auflösen, zersetzen, Цар.; 3) розправліти umständlich reden, (u. schreiben), abhandeln, disputieren; — ся sich — 1) 2); 2) — з ким mit jmdm etw. abmachen, fertig werden, P. I. 12; b) sich scheiden.

Розпреділіти, розпреділювати, *v. a.* vertheilen u. bestimmen ГВ.

Розпріндити ся, sich breit, gross machen, hoffärtig, ausgelassen werden С. I. 55.

Рбзприєка, (-ієка), *f. s.* Рбзпра.

Розпровадити, розпроваджувати, *v. a.* auseinanderführen *s.* Розводити, розвєсти; 2) -волосє *s.* Розчесати.

Розпроганяти, *v. a.* -дїрѹ das Loch mit grösserem Bohrer ausweiten.

Розпрбдаж, *m.* Verkauf, Ausverkauf, *m.*

Розпрбдати, розпрбдувати, *v. a.* verkaufen, ausverkaufen, veräussern.

Розпрбс, *m.* Befragen, *n.* Frage, Untersuchung, *f.*

Розпросїти ся, Л. 109. ausfragen.

Розпростїранє, *n.* Ausbreiten, Erweitern, *n.* Ausbreitung; Fortpflanzung, *f.*

Розпростирати, розпростєрти, *v. a.* ausbreiten, ausstrecken, erweitern — ся sich —.

Розпростїти ся, sich versöhnen.

Розпростоволбєсити, *v. a.* die Kopfbedeckung weggreissen, entfernen u. dadh das Haupt entblössen.

Розпростбр, *m.* Под. -брєнє, *n.* Verbreitung, *f.*

Розпростбрити, *v. a.* ausbreiten; — ся, розпростбрювати ся, sich ausbreiten, *s.* erweitern; um sich greifen.

Розпросторбнєнє, *n.* Ausbreitung, *f.* Ausbreiten, *n.* [Abschied, *m.*

Розпрбщанє, *n.* Verabschiedung, *f.*

Розпрбщати ся, sich verabschieden, Abschied von jmd nehmen.

Розпрбщєнє, *n. s.* Опрбщєнє.

Розпруга, *f.* Spannung, Entzweiung; Kluft, *f.* Ру.

Розпру́жний, *a.* dehnbar. *s.* Пру-
жисто-п'я́нний.

Розпру́жність, *f.* Ausdehnbar-
keit, *f.* [herausspannen; — ся sich —.

Розп'ягáти, розп'яга́ти, *v. a.* aus-
Розп'яда́ти, *v. a.* auflösen (das
Gesponnene). [— ся sich —.

Розп'я́д'юва́ти, *v. a.* aufdrehen;
Розп'я́ска, *f.* Entzweiung, *f.*

Розп'я́с'юга́ти ся, *§.* auf den Hund
kommen, herabkommen.

Розп'я́дити, розп'я́джувати, *v. a.*
auseinandertreiben, verscheuchen, *s.* Ро-
зп'я́гати. [Я́ти ся zum Bersten.

Розп'я́к, *m.* до розп'я́ку їсти, сьмі-
Розп'я́ка, *f.* Verzweiflung, *f.*

Розп'я́кати ся, розп'я́кувати ся.
розп'я́кнути ся, zerplatzen, springen,
bersten, reissen; 2) aufbrechen,
sich öffnen, sprossen, (*v.* Knospen, Blu-
men); 3) — над ким, -чим, sich grämen,
verzweifeln; *sbst.* розп'я́кнене, *n.* Ber-
sten, *n.*

Розп'я́клий, *a.* * *s.* К'я́лий.

Розп'я́клина, *f.* Kluft, Erdkluft,
Erdspalte, *f.* [de Blume, Blütenknospe, *f.*

Розп'я́ковка, *f.* die sich entfalten-

Розп'я́ндю́чити ся, sich breit
machen, *He.*

Розп'я́ук, *m.* Lösung, Auflösung, *f.*
Под.; 2) Verziehung, *f.* (der Kinder &)
Schwäche gegen jmdn *s.* Розп'я́уст.

Розп'я́ука́ти, розп'я́ука́ти, *v. a.*
entlassen; reducirieren; 2) verbreiten;
zerlassen, auflösen, verdünnen, anmi-
schen; розп'я́ука́ти шк'я́ру, in kleinere
Stücke schneiden, *B.* — ся sich auflö-
sen &; 2) liederlich werden, ausschwei-
fen; *prtc.* розп'я́ука́ний, ausgelassen &;
2) flüssig.

Розп'я́уст, -у, *m.* Willfährigkeit, *f.*
— да́ти alles erlauben; 2) Ehescheidung, *f.*

Розп'я́уста, *f.* Zügellosigkeit, Aus-
gelassenheit, Ausschweifung, Liederlich-
keit, *f.* Uebermuth, *m.*

Розп'я́уство, *n.* *s. d. v.* Др.

Розп'я́стка, *f.* *s.* Розто́па. *Пар.*;
2) Art Osterspiel der Mädchen, *Kol. I. 153.*

Розп'я́стний, *a.* auflösbar; 2) lie-
derlich; muthwillig; übermüthig, frech.

Розп'я́стник, *m.* ein ausgelasse-
ner, ausschweifender Mensch, Wüstling,
Wollüstling, *m.*

Розп'я́стність, *f.* Unzüchtigkeit, *f.*
Розп'я́устува́ти, *v. n.* ausgelassen,
zügellos sein, liederlich, ausschweifend
leben.

Розп'я́тати, розп'я́тувати, *v. a.* aus-
einanderwickeln; entfesseln, frei ma-
chen; — ся sich losmachen; ausein-
andergewickelt werden.

Розп'я́тничáти, *v. n.* *Под.* lie-
derliches Leben führen. [losigkeit, *f. K.*

Розп'я́тність, Liederlichkeit; Scham-
Розп'я́тно, *adv.* verschwenderisch.

Розп'я́ство, *n.* *Кн.* sittliche Ver-
kommenheit, Entartung, *f.* Fall, *m.*; 2)
C. II. 179. Irrweg, *m.*; Verbrechen, *n.*

Розп'я́тє, (-тє, -тя), *n.* Scheide-
weg, Kreuzweg, Irrweg, *m.*; — собі
яке да́ти *Зар.* sich einen Ausweg fin-
den, *s.* Rath schaffen, *s.* helfen; 2)
schlechter Weg; die Jahreszeit wo die
Wege schlecht sind, *P. II. 193.*

Розп'я́чати, *v. n.* Ф. verzweifeln.

Розп'я́чина, *f.* geborstener Riss, *B.*;
Spalte, *f.*

Розп'я́чати, *v. a.* *s.* Проп'я́чати.

Розп'я́члий, *a.* verzweifelt, *B.*

Розп'я́чний, *a.* verzweifelt, ver-
zweifeld, *Kst.*

Розп'я́чальний, *a.* auflöslich.

Розп'я́ченє, *n.* Entlassung; Ver-
abschiedung, *f.*; 2) *s.* Р'я́чин.

Розп'я́чник, *m.* *s.* Розч'я́чник.

Розп'я́ляти, *v. a.* ausspannen, aus-
breiten, -strecken.

Розп'я́лячати, *v. a.* zu Saufern ma-
chen; — ся sich dem Trunke ergeben.

Розп'я́тє, (-тє), *n.* Kreuzigung, *f.*;
2) Crucifix, *n.*

Розп'я́да, *f.* (*dim.* розп'я́донька, *f.*),
Trost, *m.*; Linderung, Erquickung, *f.*;
2) Abrathen, *n.*

Розп'я́дити, розп'я́джувати, (-п'я́-
джую, -уєш), *v. a.* trösten, aufrichten;
2) abrathen; widerrathen; — ся sich
abrathen.

Розп'я́дниця, *f.* die welche роз-
п'я́джує, *d. h.* einen Beschluss hinter-
treibt, abräth; 2) Entzweierin, Intrigantin, *f.*

Розп'я́зати, *v. a.* zerschlagen; ver-
wunden. [лу́ка.

Розп'я́зє, (-зє, -я), *n.* *Ру.* *s.* Роз-
Розп'я́зати, *v. a.* mit dem п'я́ло
das Feld zwiiebrachen, ackern.

Розривати, розривувати, *v. a.* verwunden, schwer *v.*

Розрахувати, (-хувати), *v. a.* berechnen, verrechnen; — ся sich —.

Розр'яти, *v. a.* widerrathen.

Розревіти ся, (-в'ати ся), gewaltig zu brüllen anfangen, *Кн.*

Розревніти ся, розревніувати ся, im Eifer entbrennen, sich begeistern, *Т.*

Розрементувати ся, sehr aufgebracht, ungehalten werden, *Кн.*

Р'орив, *m.* Zerreißen, *n.* Riss, *m.*; 2) -р'орив-трава *e.* Art Zauberkraut zum Aufreißen aller Ketten u. Schlösser, *Ч. I. 166.*; 3) *Impatiens noli tangere L. Sic.*

Розривателний, *a.* zerreissend, destructiv, *У.*

Р'орий, *m.* Zerstörung, *f. Mi. II. 6.*

Розривувати, *v. a.* s. Розривати, *ОП.*

Розр'яти, *v. a.* zerwühlen.

Розр'івнувати, (-нюв-), розр'івняти, *v. a.* eben machen, ebnen.

Розр'ідити, розр'іджувати, (-р'іджую, -уєш), *v. a.* verdünnen, dünner machen; wässern. [*phnia*]. *В.*

Р'орідка, *f.* Wasserfloh, *m.* (Да-Розр'ідити ся, зр'іднею. *Гр.* sich entzweien, das Verwandtschaftsband zerreißen. [*Schnitt*; *Schlitz*, *m.*

Р'оріз, *m.* Durchschnitt, Aufschnitt, Розр'ізати, розр'ізувати, *v. a.* zerschneiden, durchschneiden; anatomisieren.

Розр'іжніти, (-яти, -нювати), *v. a.* unterscheiden; — ся sich —.

Розр'івніти, (-няти), *v. a.* *III. I. 251.* entzweien, verfeinden; — ся sich trennen, auseinandergehen *404.*

Розр'ізуванє, *n.* Aufschneiden, Durchschneiden, Entzweischneiden, *n.*

Розр'исити, (-р'іую, -уєш), *v. a.* entfalten.

Розр'ішати, розр'ішити, *v. a.* losbinden, aufmachen, auflösen; 2) Dispens ertheilen, entbinden, vergeben; 3) entscheiden, absolvieren, *III. I. 375.*

Розр'ішенє, *n.* Absolution, Dispensation, *f.* Dispens, *m.*

Розр'об'а, *f.* Ausschürfen, *n.* (im Bergbau); 2) Urbarmachung, *f.* (Ackerb.), *Sic.*

Розр'обити, розр'облювати, -р'обляти, *v. a.* ausschürfen; 2) urbar ma-

chen, bearbeiten, *Sic.*; 3) — щось в чог'о, -чим entwickeln, erweitern, vergrößern; 4) verdünnen, auflösen; розр'обляти ся, sich entfalten, s. entwickeln, in Fluss kommen, *Кн.*

Розр'обленє, *n.* Zersetzung, Auflösung, *f.*

Розр'обок, -об'ку, *m.* на розр'обок дати ком'у що als Anfang des Erwerbes, Gründungscapital, *n.*

Розр'одити, розр'оджувати, *v. a.* fortpflanzen; vermehren; — ся sich vermehren, gut gedeihen.

Розр'одник, *m.* s. Бросійка.

Розр'овніти, *v. a.* *Ч. III. 274. s.*

Розр'огати, [gehen, — sich verbreiten.

Розр'оїти ся, in Schwärmen aus-

Розр'оніти, розр'онювати, *v. a.* auseinanderfallen lassen, verlieren, verstreuen, *МШ. АД. I. 35.*

Розр'ост, (-ієт), *m.* gedeihlicher Wuchs, Fortschritt, Aufschwung, *m.* Aufschiesse, Aufwachsen, *n.* Entfaltung, *f.*

Розр'оста, *f.* Art Pflze.

Розр'остати ся, üppig aufwachsen, sich ausbreiten, an Umfang gewinnen, hoch aufschiesse. [*Misshandlung*, *f.*

Розр'уганнячко, *n. dim. Ч. V. 622.*

Р'оруй, *m.* Zerstörung, Niederreissung, Vernichtung, *f.* Umsturz, *m.*

Розр'уйнувати, *v. a.* zerstören, niederreißen, umstürzen, zu Grunde richten; *subst.* розр'уйнованє, *n.* s. Р'оруй; 2) Trümmer, *pl. Sic.*

Р'орух, *m.* stürmische Bewegung, Aufregung, Unruhe, *f.*; Tumult, Aufruhr, Aufstand, Crawall, *m.* Getümmel, *n.* Wirren, *pl.*

Розр'ухати, розр'ушати, *v. a.* in Bewegung bringen; rühren, schütteln; 2) aufbringen; anreizen, aufmuntern; bewegen.

Розр'ушитель, *m.* Zerstörer, *m.*

Розр'ушити, *v. a.* in Unordnung bringen; 2) umkehren, untergraben, verwüsten, zerstören.

Р'оряд, *m.* Abtheilung, Gattung, Kategorie, Classe; 2) Einrichtung, *f.*

Розр'ядженє, *n.* Entladen, *n.*

Розр'ядити, розр'яджати, розр'яджувати, *v. a.* verfügen, verordnen, anordnen; 2) den Schmuck abnehmen, ausziehen; auskleiden; — корабель ab-

thauen; — ся sich einrichten &; 2) s. auskleiden.

Розрядч, *m.* Auslader, *m.*

Розрядніти, (-редн-), *v. a.* beschwichtigen, schlichten.

Розрядовий, розрядний, *a.* ГШ. — числѣник Gattungs- und Doppelungszahlwort, *n.*

Розсада, *f.* junge versetzte Pflanze; Setzplanze, *f.*; — зя́ча Knollige Fetthenne (Sedum telephium), *Plc.*

Розсади́ти, розса́джувати, *v. a.* an gehöriger Stelle die Plätze anweisen, placieren; einsetzen, aufpflanzen, verpflanzen; 2) zersprengen.

Розса́днік, *m.* Mistbeet, *n.*; Baumschule, *f.* Pflanzstätte, *f.*; 2) Bluthänfling, *m.* (Fringilla cannabina L.), *B.*

Розса́дничок, *m. dim. s.* Розса́днік.

Розса́дні́, *f. pl.* -ні, -на тебе du mögest bersten. [men, *Sm.*

Розса́таніти, *v. n.* teuflisch egrimen.

Розса́вита́ти, розса́виту́ти, *v. n. gew. impers.* Tag werden, tagen, anbrechen (*v. Tag*).

Розса́віну́ти, розса́віети, *v. n. impers.* розса́віло es wurde Tag, es wurde licht, hell, *Оц. гр.* 18.

Розса́віт, *m.* Tagesanbruch, *m.* Morgendämmerung, *f.* [Erörterung, *f.*

Розса́вітка, *f.* T. Beleuchtung,

Розса́віток, *m.* Dämmerung, *f.*

Розса́врити, *v. a.* abkoppeln.

Розса́вінути, *v. n. s.* Розса́віну́ти.

Розса́літи, са́лювати, *v. a.* in verschiedenen Gegenden ansiedeln, ansässig machen; — ся sich —.

Розса́рбати, *v. a.* ausschöpfen.

Розса́рдити, розса́рджувати, *v. a.* zornig machen, erbozen; — ся zornig, erbozt, ungehalten werden. [sehr zornig.

Розса́рдіти, *a.* Оц. (61) V. 23.

Розса́діти, розса́джувати, *v. a.* zerdrücken, zerkneten (dh Sitzen); — ся zu lange sitzen; 2) zu brüten anfangen.

Розса́ліати, *v. a. s.* Розса́ліати.

Розса́літи, розса́лювати, *v. a.* aufbinden, -schlingen; lösen, auflösen, losbinden.

Розса́льний, *a. subst. m. pl.* розса́льні О. *щ. л.* 365. Gerichtsbote, *m.*

Розса́п, *m.* Zerstreuung, Zersprengung; Flucht, Unordnung, *f.*; у ро́-

сипі *M.* zerstreut, auseinandergeworfen; пі́ти у- sich flüchten, *s.* zerstreuen, *T.* ро́сапном, *adv.* *Гол.* zerstreut, sporadisch; 2) Geschiebe, *n. dim.* ро́сапнок.

Розса́пати, розса́пувати, *v. a.* austreuen, verstreuen, ausschütten; * — ко́ро́ jmdn zu Grunde richten, vernichten; — ся auseinandergerathen, — fallen, sich zerstreuen, zerstieben; sich zerbröckeln; *s.* lockern; herunterkommen, verfallen; * viel Ausgaben, Unkosten haben. [locker, leicht.

Розса́пачка, *f.* земля — *Гн.* 25.

Розса́пни, *pl.* Seifen, Seifengebirge, *pl.*

Розса́пистий, розса́пчастий, *a.* locker; 2) во́рі -і *M.* III. 58. zerstreut.

Розса́пка, *f.* ВБ. Zerstreuung, *f.*

Розса́хати ся, vor Trockenheit auseinandergehen, -fallen (von Fässern &).

Розса́вати, *v. a. s.* Розса́вати.

Розса́вка, *f. s.* Розса́вка.

Розса́длати, *v. a.* absatteln.

Розса́лі, -бу, *m.* (Salz) Auflösung *f. ОП.*

Розса́лина, *f.* Ritze, Spalte, Kluft, Schrunde, *f.* Оз. 92.

Розса́лниця, (-є), *f.* eine Suppe aus Sauerkraut und Kukuruzmehl, *B.*

Розса́нати, *v. a.* zerrauen.

Розса́сти, розса́дати, *v. a. s.* Розса́діти; — ся sich auseinander setzen, an verschiedenen Orten sich setzen; 2) ganz bequem, gemächlich sich hinsetzen; viel Platz einnehmen (indem man sich setzt); 3) bersten, platzen, Risse bekommen, *Ф.*

Розса́чи, розса́кати, *v. a.* zerhauen, zerschneiden, durchschneiden; 2) massacrieren.

Розса́шки, *pl. dim. s.* Розса́хи.

Розса́янець, *m.* Flatterer, Flattergeist, *m.* [streunung, *f. s.* Розса́янність.

Розса́яня, *n.* Verstreuen, *n.*; Zer-

Розса́яний, *a.* ausgesät, ausgestreut; zerstreut, geistesabwesend, flatterhaft.

Розса́янність, *f.* Flatterhaftigkeit, Zerstreuung, Zerstretheit, *f.* (des Geistes).

Розса́яти, розса́вати, *v. a.* aussäen; austreuen, zerstreuen; ausbreiten, verbreiten (z. B. Gerüche); — ся sich — —.

Розса́квѣрити ся, *s.* Розса́кати

ся (bes. v. Kindern), *ГБ.*

Розко́чити ся, auseinanderspringen, in kleine Stücke zerspringen; auseinanderlaufen. [zupfen, zerrupfen, zerren.]

Розко́убати, розко́убети, *v. a.* zer-

Розслабляти, -бїти, *v. a.* Под. krank, siech machen, lähmen.

Розсла́вити, розсла́влювати, *v. a.* den (üblen) Ruf verbreiten, laut machen, verlaublichen, ausposaunen, rüchbar machen; — ся sich verbreiten &.

Розслизну́ти ся, zerfließen, auseinandergehen, schwinden, *Фр.*

Розсла́дити, розсла́джувати, *v. a.* untersuchen, prüfen, erforschen.

Розсла́нити, розсла́нювати, *v. a.* enthüllen, aufdecken.

Розсла́хати, *v. a.* u. — ся aufmerksam zuhören, vernehmen, *Кв.* 185.

Розсла́бува́ти, *v. a.* vom Gelöb-
nis dispensieren.

Розсла́кати ся, *D. c.* 79.

Розсла́ливити, (-лити), розсла́лювати, *v. a.* ermuthigen, die Schüch-
ternheit benehmen, *Мог.*; — ся kühn werden.

Розсла́ми́ти, *v. a.* zum Lachen bewegen z. L. bringen; — ся z. L. gebracht werden, lachen.

Розсла́мїти ся, in ein Gelächter aufbrechen, lachen.

Розсла́мїти, *v. a.* durchmustern.

Розсла́тувати, -тати, *v. a.* s. Роз-
мювати.

Розсла́ха, *f.* Zacken, *m.* gabelförmiger Ast, Gabelast, *m.* Gabelholz, *n. pl.* розсла́хи, Pfluggabel, *f.* Pflugwetter, *n.*; 2) hölzerne Mistgabel. [(Milvus), *B.*

Розсла́хня, (-нє), *f.* Gabelweihe, *f.*

Розсла́хатий, розсла́хоя́тий, *a.* ästig, astreich, gabelig getheilt, gabelförmig auseinandergehend.

Розсла́хач, *m.* s. Рогач; 2) Олень. *B.*

Розсла́ванє, (-ннє), *n.* s. Розла́-
ка, *К. Не.*

Розсла́вати ся, s. Розла́чати ся.

I. Розсла́вити, розсла́влювати, розсла́вляти, *v. a.* auseinanderstellen, an verschiedenen Orten stellen, an-
ausstellen, gehörig aufstellen; — ся sich —. [s. Слугіти.]

II. Розсла́вити, *v. a.* (саджівку),
Розсла́вка, *f.* Dislocation; Aufstel-

lung, *f.*

Розсла́й, *m.* o — гóлоса прили-
пїти ся ausser der Vernehmbarkeit
der Stimme zurückbleiben, *Зар.*

Розсла́йний, *a.* Scheide-.

Розсла́йня, *f.* ТР. Scheideweg, *m.*

Розсла́стань, *f.* Grenzscheide, *f.*

Розсла́новїти, *v. a.* s. Розла́вити.

Розсла́ня, *pl. n.* Н. 74. Scheideweg, *m.*

Розсла́рати, *v. a.* u. — ся besor-
gen, beschaffen, aufbringen.

Розсла́ти ся, s. Розла́чати ся.

Розсла́тебнїти, (-гн-), *v. a.* auf-
knöpfen, lüften.

Розсла́елїти, розсла́елїти, розсла́-
лювати, *v. a.* ausbreiten, auseinander-
legen; — ся sich —.

Розсла́стервїти ся, in Wuth gera-
then, wüthen, ergrimmen, *Зах.*

Розсла́стигну́ти, *v. a.* abschnallen,
aufhäckeln.

Розсла́станє, *n.* Abstand, *m.* Пол.

Розсла́сторбнїти ся, sich ausdeh-
nen, s. ausbreiten, *ОП.* [tern, *Пар.*

Розсла́сторбнювати, *v. a.* aufblät-

Розсла́трапати ся, (-ряп-, -штр-),
die Haare in Unordnung fliegen lassen.

Розсла́стрихну́ти ся, mit jmdm bre-
chen.

Розсла́стрий, -бю, *m.* Missklang, Miss-
laut, *m.* Dissonanz, Misstimmung, Dis-
harmonie, *f.*

Розсла́стріляти, розсла́стрілювати, роз-
стріляти, *v. a.* durch-, erschossen; zer-
streuen; — ся sich zerstreuen.

Розсла́стрип, *m.* Rasenkoralle, *f.* (An-
thophyllum), *B.*

Розсла́стрихати ся, розсла́стрихнути ся,
sich entzweien, auseinandergehen.

Розсла́строїтель, *m.* Verderber, Ver-
nichter, *m.* Пу.

Розсла́строїти, розсла́строювати, *v. a.*
verstimmen; 2) in Unordnung bringen,
zerrütten; — ся sich verstimmen; 2)
in Unordnung, in Verwirrung gerathen;
aus der Fassung kommen; 3) (ра́на)
wieder schmerzen.

Розсла́строїність, *f.* У. s. Розсла́стрий.

Розсла́строїство, *n.* Под. Störung,
Zerrüttung, *f.*

Розступі́ти ся, розступя́ти ся,
auseinandertreten; 2) sich öffnen, s.
aufthun.

Розсувати, *v. a. s.* Розсунути.
 Розсуд, *m.* Ueberlegung, Meinung,
f. Urtheil, *n.* Beurtheilung, Entschei-
 dung, *f.* [richter, *m.*
 Розсудець, *m. II.* 142. Schieds-
 Розсуджати, розсуджувати, роз-
 судити, *v. a.* urtheilen, überlegen, er-
 wägen, bedenken; 2) schlichten, ent-
 scheiden, Urtheil fällen, Recht sprechen.
 Розсуджене, розсуджуване, *n.*
 Ueberlegung, Betrachtung; Beurthei-
 lung, *f.*; 2) Urtheil, *n.* Urtheilsspruch, *m.*
 Розсудка, *f.* Urtheil, *n.* Entschei-
 dung; 2) Kritik, *f.*
 Розсудковий, *a.* judiciös, *Мл.*
 Розсудливість, (-ість), *f.* Be-
 дächtigkeit, praktische Beurtheilung,
 Klugheit, *f.* Verstand, *m.*
 Розсудний, розсудливий, *a.* ver-
 ständig, klug, einsichtsvoll; *adv.* -но.
 Розсудничий, *a.* kritisch, *Пар.*
 Розсудок, -дку, *m.* Urtheilskraft,
f. Verstand, *m.* Ueberlegung, *f.*; 2) роз-
 судок, -дку, *m.* -свάρки Entscheidung,
f. Ч. II. 620.
 Розсудця, *m. II.* 206. *s.* Розсудця.
 Розсудчик, *m.* Schiedsrichter, Rich-
 ter, *m.* [von einander drehen, aufdrehen.
 Розсувати, розсукувати, *v. a.*
 Розсукин, *a. Ч. III.* 136. *s.* Сукин.
 Розсунути, розсувати, *v. a.* aus-
 einanderrücken, -stellen; hier u. dahin
 legen, verlegen.
 Розсупнювати, *v. a.* die Rie-
 menbänder loslösen, *s.* Супня.
 Розсучий, *a. P. II.* 76. *s.* Сучий.
 Розсяг, *m. B.* Ausbreitung, *f.* Um-
 fang, *m.*; 2) Flugweite, Flügelweite, *f.*
 Розсяглий, *a.* ausgedehnt, ausge-
 breitet. [nung, *f. Вах. Мл.*
 Розсяглість, -ости, *f.* Ausdeh-
 Розтаборити ся, sich lagern, das
 Lager aufschlagen, beziehen.
 Розтавати, розтанути, розтяти,
 розтяти, *v. n.* aufthauen, schmelzen,
 zergehen. [wickeln, bewerkstelligen.
 Розталанти, *v. a.* glücklich ent-
 Розталувати, *v. a.* auftreten, *Пар.*
 Розтань, *Ч. I.* 1. 85?
 Розтаралати ся, *s.* Розтряти ся.
 Розтаскати, *v. a. s.* Рознести.
 Розтачати, *v. a.* dünn rollen, ті-
 сто das Teig mittelst e. Walze dünn

machen.

Розташувати ся, sich auskramen,
 seinen Kram, seine Waaren auslegen,
 sich ausbreiten, *III. II.* 232.

Розтварити, *v. a.* verwittert machen.

Розтвір, -бру, *m.* Oeffnung; *f.* двé-
 рі на — thorweit, angelweit; 2) Schlund,
 Rachen, *m.* Mundloch, *n. У. pl.* в -бри
 ins Freie.

Розтвір, (-ір), -бру, *m. s.* Розчин.

Розтворенє, *n.* Oeffnen, *n.* Oeffnung,
f. -тіла Obduction, *f.*; 2) *s.* Розчин.

Розтворити, *v. a.* öffnen, aufthun,
 aufmachen; — ся sich —, *s.* Отворити.

Розтвором, *adv.* weit geöffnet, *Мл.*

Розтворчатий, *a.* -образ zusam-
 mengesetztes Bild aus Kupfer & in zwei
 Flügeln geöffnet, so dass drei Bilder
 sichtbar werden.

Розтерати, *v. a. s.* Розтерти.

Розтервати, *v. a. altsl.* † *P. I.*
 148. auseinanderreissen, zerreißen, *Л. 95.*

Розтерливий, *a.* zerreiblich, *Пол.*

Розтерливість, -ости, *f.* Zerrei-
 blichkeit, *f. Пол.*

Розтерлити, *v. a. §.* -гріші ver-
 geben, verschenken; verschwenden.

Розтерти, розтерати, (розте-
 рети *B.*), розтирати, *v. a.* zerreiben,
 zerstoßen, klein reiben, klein stoßen;
 * — гріші vergeuden; — ся zerrie-
 ben, klein gerieben werden.

Розтеряти, *v. a. s.* Розтрятити.

Розтечі ся, розтікати ся, zerflie-
 sen, auseinanderfließen; auseinander-
 gehen; verschwinden.

Розтикати, *v. a. s.* Побратикати.

Розтинати, розтяти, *v. a.* zer-
 schneiden, durchschneiden.

Розтирач, (-тер-), *m.* Reiber, *m.*
 Reibekeule, *f. s.* Макорін.

Розтирка, *f.* Uneinigkeit, *f.* Zwist,
m. Fehde, *f.*; 2) Verlust, *m. Зак.*

Розтирх, *m.* Absattelung, Abladung, *f.*

Розтирханий, *a.* zerzaust; 2) *s. d. f.*

Розтирхати, *v. a.* absatteln, ab-
 sacken.

Розтискати, розтиснути, *v. a.*
 zerdrücken, zerquetschen.

Розтік, *m.* розтока. *f.* (*d.* роз-
 точина, *f.*) Auseinanderfließen, *n.*; 2)
 а) Flussarm, *m.* б) Insel inmitten ei-
 nes Flusses; 3) Rinne, Kloake, *f. B.*

Розтікати ся, auseinanderfließen, -gehen, -laufen. [kleineres Querthal, *B.*

Розтічка, *f. dim. s. Розтока*; 2)

Розтічок, *m. розтічина, f. dim. s. Розтік, Розтока* 2). [lustig stimmen.

Розтішити, *v. a.* erfreuen; froh,

Розтліти, розтлівати, *v. a.* verderben, vertilgen; schänden, *III. II. 139. 244. КУ. прте. розтлений, verderben, faul, III. II. 236.*

Розтовити, *v. a. Кч. 72* das Gedränge aufräumen.

Розтовс(т)нути, *v. n.* sehr fett werden; (am Leibe) zunehmen, dick werden. [stossen, *n.*; Aufschlag, *m. Пар.*

Розтовченє, *n.* Zerstoßen, Klein-

Розтовчїй, розтовкати, *v. a.* zer schlagen, klein stoßen, auseinanderstoßen; zerrühren; aufklopfen; — ся sich entzweien, *s. Розбіти ся.*

Розтока, *f. s. Розтік* 2); 2) *s. Розчин, Пар.*

Розтоком, *adv.* niederwärts auseinander, *К.* [setzen, erklären; entziffern.

Розтолкувати, *v. a.* auseinander-Розтолѣвати, *v. a. s. Розлупити*;

Розтолчити, *У.*

Розтомлений, *a. Гол. III. 721.* allerliebst, liebenswürdig.

Розтоп, *m. s. Розтопка*; 2) розтопом робити sehr eifrig, mit Lust.

Розтопа, *f. Email, f. Пар.*

Розтопирити, *v. a. s. Одтопирити.*

Розтопирки, *рл. Н. 293.* in d. Räthsel: дві — zwei Hörner.

Розтопити, *v. a.* heizen, einheizen; 2) schmelzen; — ся brennen, in Brand gerathen; 2) schmelzen, zerschmelzen (*v. n.*), geschmolzen werden.

Розтопирити, -ірювати, *v. a.* auseinander spreizen; -strecken, -recken, -spannen.

Розтопка, *f. Schmelzen, n.*

Розтопник, *m. Emaillieur, m. Пар.*

Розторгати, розторгувати, *v. a.* zerzausen, zerreißen, *s. Розірвати.*

Розторгувати ся, ausgebreiteten Handel führen, gute Handelsgeschäfte betreiben. [tes (торг), *Кух.*

Розторже, *n.* Ende des Jahrmark-

Розторжниця, *f. Art Bauchpilz, Didymium, Вол.*

Розтормосити, *v. a.* auseinan-

derwerfen, dh vieles Ziehen u. Zerren verderben; zerstreuen; 2) — корó einen nicht schlafen lassen (dh Rütteln).

Розторона, *m. P. II. 169.* von gewandtem, klugem Menschen.

Розторонати ся, in vieles Geschwätz sich einlassen, viel schwatzen.

Розторонний, *a.* klug, umsichtig, *Пар.* [sicht, Besonnenheit, *f. Пар.*

Розторонність, *f.* Klugheit, Um-Розторонша, *f. Ос. (62) I. 80.?*

Розторосити, *v. a.* ausstreuen.

Розторочити, *v. a.* aufbinden, aufschnüren, auffasen, -faseln; — ся, sich aufdrieseln.

Розточальний, *a.* entfaltbar.

Розточє, *a.* Wasserscheide, *f. s. Дїл водний.* [ausbreitend, *B.*

Розточїстий, *a.* fächerartig sich

Розточїти, розточувати, *v. a.* beim Zapfen vergießen; 2) verschwenden, vergeuden, durchbringen, *Кс. 294;*

3) zernagen, zerfressen (von Würmern).

Розточний, (-шн-), *a.* überflüssig.

Розточник, *m.* Milbenspinne, *f.*

(Tetranychus), *B.*

Розтравити, *v. a.* aufbeizen, *Пар.*

Розтравляти, *v. a.* verbreiten, steigern. [schleuderung, *f. III. I. 140.*

Розтра́та, *f.* Verschwendung, Ver-

Розтра́тити, розтра́чувати, *v. a.*

vergeuden, verschwenden.

Розтра́тний, *a.* verschwenderisch.

Розтратувати, *v. a.* zertreten, niedertreten.

Розтрєнькати, розтрєнькувати, (-їнькати), *v. a.* verschwenden. [(Фр.).

Розтрєпánство, *n.* Leichtsin, *m.*

Розтрибу́ха, *f.* liederliche Metze — *Б.*

Розтрино́жити, *v. a. s. Розу́тати.*

Розтри́п, *m.* Klugheit, Umsicht, Besonnenheit, *f.* [diger Patron, *m.*

Розтри́панець, *m.* Flattergeist, win-

Розтри́паній, *a.* flatterhaft, faselhaft, zerstreut. [schlagen; 2) zerzausen.

Розтри́пати, *v. a.* zerklopfen, zer-

Розтри́пихати, *v. a. s. Розпелє-*

шити, *Пар.*

Розтри́пний, *a.* verständig, klug.

Розтри́ск, *m.* Bersten, *n.* до -ку bis zum *B.*

Розтри́скати, *v. a.* zerschmettern; einschlagen; — ся aufspringen, bersten,

zerplatzen; 2) — на когó jmdn andonnern, mit harten Worten anfahren.

Розтрóнцати ся, §. licherlich werden. [Thätigkeit, Fertigkeit, *f.* Зак.

Розтрóнність, *f.* Gewandtheit, Розтрóпта, *f.* Sylibum Marianum.

Розтрóщити, *v. a.* zertrümmern, zerschlagen, *s.* Потрóщити.

Розтрóбити, *v. a.* ausposaunen.

Розтрóсити, *v. a.* zerstreuen, herumstreuen, aufschütteln.

Розтрóтити, розтрóчувати, *v. a.* zerstoßen, auseinanderstoßen; zerschlagen, zerschmettern.

Розтрóювати, *v. a.* vergiften + *M.*

Розтрóванє, *n.* *Зан.* I. 32. *s.* Розóка.

Розтрóвати, *v. a.* *Зан.* I. 10. *s.* Розлучати.

Розтряєати, розтряєти, *v. a.* auseinanderstreuen, herumstreuen, zerstreuen; 2) durchschütteln, -rütteln; 3) untersuchen, prüfen.

Рóзтрясок, (-ес-), *m.* Umkehren, Umschütteln, Umrütteln, *n.* Unordnung, Verwirrung, *f.*; 2) Aufwand, *m.*; Verschwenden, Durchbringen, *n.*

Розтужити ся, vor Sehnsucht vergehen, grosses Herzeleid haben.

Розтурчати, *v. a. s.* Розтурчати. *КС.* IV. 488. [fen, -sprengen, *См.*

Розтурчати, *v. a.* auseinanderwerfen. Рóзтяг, *m.* Ausdehnung, *f.* *Пар.*

Розтягáльний, розтягáливий, розтяжний, *a.* ausdehnbar.

Розтягáльність, *f.* Streckbarkeit, Dehnbarkeit, *f.* *Пол.*

Розтяганє, *n.* Ausziehen, Strecken, *n.*

Розтягáвість, розтяжність, *f.* Dehnbarkeit, Ausdehnbarkeit, *f.*

Розтяглий, *a.* weit, breit ausgestreckt, -gedehnt, -gezogen.

Розтягáість, *f.* Ausdehnung, *f.*

Розтягнути, розтягáти, *v. a.* auseinanderziehen, ausdehnen, ausstrecken, -spannen, -breiten, erstrecken; —ся sich ausdehnen, *s.* ziehen; *s.* ausstrecken; 2) *s.* dehnen, ziehen lassen.

Розтямлювати, *v. a.* erwägen, überdenken.

Розтяти, *v. a. s.* Розтинати.

Розóудáлий, *a. superl. s.* Удáлий, *Ч.* V. 629.

Розóудáти, (-уздá-), *v. a.* -коня

den Zaum abnehmen, ab-, entzäumen.

Розóузнавати, розóузнати, *v. a.* erkennen, *К.* *s.* Розóзнати.

Рóзум, *m.* Verstand, *m.* Vernunft, Intelligenz, *f.* Sinn, *m.*; 2) Bedeutung, *f.*

Розумець, *pl.* -ці, *m.* Rationalist, *m.* *Др.*

Розумівський, *a.* rationalistisch, *Др.*

Розумівщина, *f.* Zeit u. Geschichte des letzten гетьман Grafen Рау-мовський 1750—1764.

Розуміненє, *n.* Verständnis, Erachten, *n.*

Розумнáк, *m.* der Verständige, Kundige, Gescheidte, *Ф.* [Gelehrtheit, *f.*

Розумнэча, *f.* *ОП.* Gelehrsamkeit,

Розóумний, *a.* verständig, vernünftig, klug, *adv.* -но verständig, vernünftig, wohlweislich; 2) verständlich, begreiflich, *Кч.* 182. [dige, Gescheidte.

Розóумник, *m.* der Kluge, Verständige.

Розóумнийця, *m. f.* kluger, gescheidter, verständiger Mensch; *III.* I. 396. die Kluge, Verständige, Gescheidte.

Розóумність, *f.* *Бор.* Verständigkeit; Weisheit, *f.* [werden.

Розóумні(й)шати, *v. n.* gescheidter

Розóумованє, *n.* Ueberlegen, *n.* Berathung, Ansicht, *f.*; Vernunftschluss, *m.* *Raisonnement, n.*

Розóумовець, *m.* Rationalist, *m.*

Розóумвий, *a.* Verstandes-, Geistes-.

Розóумувати, (-ов-), *v. a.* raisonnieren, vernünfteln, schliessen, Schlüsse ziehen.

Розóучити ся, verlernen, + *M.*

Розóфáяти, *v. a.* § vergeuden, zerstreuen. [werfen.

Розóфáкати, *v. a.* auseinander-

Розóфáйний, *a.* verschwenderisch.

Розóфáйник, *m.* Verschwender, *m.* *Фр.*

Розóфáйниця, *f.* *Пр.* III. 311. Verschwenderin, Vergeuderin, *f.* [buben, *Пар.*

Розóфáяти, *v. a.* durchbringen, ver-

Розóфáякнути, (-áкн-), *v. n.* §. (сніг, під ногами &) vom Thauwetter, Koth &.

Розóфáренькати, *v. a. s.* Розтрóтити.

Розóфáкати ся, zu schelten anfangen, jmdn anfahren, hart anlassen -на когó. [sen, *B.*

Розóфáюкати, *v. a.* auseinanderbla-

Розхáвити, *v. a.* *Ч.* IV. 355. рýки — die Hände ausspreizen.

Розхамулити, *v. a. §. s.* Розваріти.

Розхваліти, розхвалювати, *v. a.* durch das Lob überheben, rühmen, weit u. breit bekannt machen; — ся sich dh das Lob überheben, viel von sich reden lassen, sich im Prahlen ergehen.

Розхвиліти ся, wogen, wallen, in Wallung sein, heftig bewegt werden; 2) in Unruhe gerathen, sich beunruhigen, *Зах.* [ordnung, zerzaust.

Розхемлений, *a.* (волоса) in Un-

Розхиліти, розхиліти, *v. a.* nach beiden Seiten auseinander- od. zurückschlagen; — ся *He.* sich aufrichten.

Розхилістий, *a.* sich weit ausbreitend, + *M.*

Розхитати, розхитувати, *v. a.* etw. in eine schaukelnde Bewegung, in Schwingung bringen, wankend machen; — ся zu wanken anfangen, wanken.

Розхід, -ду, *m.* Auseinandergehen, *n.*; Trennung, *f.* Abschied, *m.* при розході; 2) Absatz an Waaren, *m.* Ausgabe, *f.* Aufwand, Verbrauch, *m.*

Розхідний, *a.* auseinandergehend, divergierend, sich kreuzend *R. I. 35:* дороги -ні: Scheide, Abschied-, *T.*; 2) — *dim.* розхіднікий, *B.* die Trennung, das Auseinandergehen veranlassend, bereitend; 3) *V.* entscheidend, letzt.

Розхідник, розхоник, *m.* Der gemeine Mauerpfeffer, Scharfes Fettkraut, Fetthenne (*Sedum acre*) *B. Вол. s.* Очиток.

Розхідниця, *f.* Schmaus, *m.* (von der Gesellschaft der an вечерниці Theilnehmenden vor dem Ende der Пиліпка abgehalten) *Кол. I. 76.* [gen, *n.*

Розхітє, (розхіття), *n.* *См.* Vergnü-

Розхлєпєтати, *v. a.* §. locker machen. [*a.* aufschlappern.

Розхлєпєти, розхлєптувати, *v.*

Розхлєпати, *v. a.* verschütten.

Розхвєстанисть, *f.* *Пар.* Zügellosigkeit, *f.*

Розхвєстати, *v. a.* ab-, entzäumen, des Gebiss abnehmen; — ся d. G. abwerfen; *a.* розхвєстаний зүгелло; ausgelassen.

Розходи, *pl.* в — mit Anlauf *V.*

Розходісто, *adv.* divergierend, *B.*

Розходіти, розходжувати, *v. a.* — чоботи dhs Tragen weiter machen; — ся auseinandergehen, sich scheiden; sich zerstreuen; 2) *III. II. 225.* ausge-

lassen jauchzen, jubeln; toben; 3) *impers.* розходит ся о щєсь es handelt sich um etw.; 4) *v. n.* umhergehen, -streifen *C. I. 56.* [Auflösung, am Ende.

Розходня, *f.* *V.* на розходні in der Розходущий, *a.* weit auseinandergehend, sich ausbreitend.

Розхобжій, *a.* -ї сорочкій, Art Hemde für die gewöhnliche (alltägliche) Tracht, *ГБ.*

Розхобити, розханати, розхоблювати, *v. a.* vergreifen, wegraffen, auseinanderreißen. [erkranken.

Розхорувати ся, krank werden,

Розхотіти ся, *impers. s.* Захотіти ся. [*ху, См.* Kreuzweg, *m.*

Розхрєстє, *n. s.* Перехрєстє; -шля-

Розхрєст, *m.* -одєжї lose, leicht u. nachlässig hingeworfene Tracht, *T.*

Розхрєстати, *v. a.* aufreißen; entblößen; aufknöpfen u. fliegen lassen; — ся von fliegendem Haar, dgl. Kleidung; розхрєстаний, schlotterig, *См.*

Розчарєпати, *v. a. s.* Роздрєпати, Порєвєти, *Пол.*; auseinanderreißen, reißen, *B.*

Розцвєсти, (-цві-), розцвєтати, *v. n. u.* — ся aufblühen; sich entfalten.

Розцвєт, *m.* розцвєтє, (-їттє), *n.* Blumenflog, *m.* Blüthezeit, *f.*

Розцікєвити, *v. a.* die Neugierde wecken, rege machen; — ся neugierig werden. [thun, öffnen, *Зє.*

Розцілити, *v. a.* aufmachen, auf-

Розцілувати, (-люв-), *v. a.* jmdn recht viel abküssen; — ся viel küssen.

Розцініти, *v. a.* den Preis ansetzen.

Розціпєти, *v. a.* losmachen, loslassen, freilassen, — ся sich —.

Розціпєкати, *v. a.* aufpicken, *Пар.*

Розцємакати, *v. a.* zerkanen.

Розцурєти ся, *Кн. s.* Розвєхати ся.

Розчавіти, розчавічати, (розчавчати *Крон.*) *v. a.* *Кн.* (*Пр. IX. 849.*) zerdrücken, zerschmettern, *s.* Роздавїги.

Розчєрка, *f.* Bechersternkoralle, *f.* (*Pocillopora*), *B.*

Розчєрувати, *v. a.* entzaubern.

Розчєти, розчинати, *v. a.* *Кч. 168.* *s.* Розпочати.

Розчєхнєти, *v. a.* auseinanderreißen, -spalten, -spreizen, -schlitzen.

Розчваніти ся, sehr prahlen.

Розчертувати, *v. a.* viertheilen, *III. I.* 135. zertheilen.

Розчерсвати, *v. a. s.* Розписати (писанкі) 2). [nes Stück Holz, *B.*

Розчєпа, *f.* ein am Ende gespalte-

Розчєпирити, *v. a.* auseinander-

спреizen, -strecken, -nehmen, ausspreizen. Розчєрвати *v. a.* zerfressen, wurm-

стичиг machen, *У.* [zerschlagen.

Розчєрпати, *v. a.* in Scherben

Розчєрпати, *v. a.* ausschöpfen.

Розчєсати, розчєсувати, *v. a.* käm-

men, durchkämmen; aufbürsten; — ся

Розчєт, *m.* Berechnung, *f. У.*

Розчєхобвнути ся, ausgleiten

Розчєн, *m.* Flüssigkeit; Lösung,

Ауфлосунг, *f. Пол.*; 2) розчєн, *m.* роз-

чєнна, *f.* der eingerührte, eingemachte

Teig, Sauerteig, *m.*

Розчєнїти, розчєнїти, розчє-

нювати, *v. a.* lösen, auflösen; 2) ein-

рєhren, anmischen, (-тієто); durchkne-

тєн; 3) öffnen, aufmachen, aufthun; 4)

— комўсь vom Zauber u. Behexung

befreien, entzaubern, *Гол. III.* 438; —

ся sich auflösen *Ле.*; 2) *s.* öffnen.

Розчєнний, *a.* auflösbar.

Розчєнник, *m.* Aetzstoff, *m.* Lös-

ungsmittel, *n.*

Розчєнність, *f.* Auflösbarkeit, *f.*

Розчєннє, *n.* Auflösung, *f.*

Розчєленє, *n.* Ausrechnung, Be-

rechnung; Liquidation, *f.*

Розчєслїти, розчєслювати, *v. a.*

berechnen ausrechnen.

Розчєгати ся, розчєгувати ся,

nach Herzenslust lesen, sich ins Lesen

vertiefen. [reinigen, säubern, aufräumen.

Розчєщати, розчєщувати, *v. a.*

Розчєлїти, *v. a. s.* Рїшїти, ent-

scheiden.

Розчємхнїти, *v. a. s.* Розчєхнїти.

Розчєпчїти, *v. a.* die Haube, die

Kopfbedeckung herunterreißen, *Мх.*

Розчєхрати, *v. a. s.* Розчєлїшити.

Розчєленїти, *v. a.* zergliedern, *Пар.*

Розчєленбванє, *n.* Zergliederung,

f. Пар.

Розчєбвати, розчєвпїти, *v. a.* er-

klären; 2) begreifen, errathen, *Кч.* 140;

3) *s.* Розкуєити *Др.*

Розчєпїти, *v. a.* aufpfropfen, *Пар.*

Розчєт, *m.* Rechnung, Berechnung, *f.*

Розчєхра, *f.* Medusenstern, *m.* (Eu-

ryale), *Пол.* [müthig rühren.

Розчєувствїти, *v. a.* innig, weh-

Розчємати, *v. a.* *Кух.* durch Er-

kundigung kennen lernen, begreifen,

erfahren. [weiter um sich verbreiten, *См.*

Розчємлїти, *v. a.* die Pest (чєма)

Розчєрїкати, розчєрїкати, *v. a.*

genauer untersuchen, begreifen,

verstehen, *Кух Ос.* (61) XI. 33.

Розчєхати, *v. a.* *Кв.* I. 263. *s.* По-

зїбрати begreifen.

Розчєхрати, *v. a.* zerzausen; zer-

strenen, zerschlagen, zerbröckeln, *Зах.*

Розшєнїти ся, auseinander zer-

stieben; 2) ausströmen *Гол. III.* 21.

Розшєлїти ся, seine Lager-

стїте einrichten. [durchsuchen.

Розшєрїти, *v. a.* durchwühlen,

Розшєрїпати, розшєрїпувати, *v. a.*

zerreißen. [(verm. d. жєрна).

Розшєрїдїти, *v. a.* grob zermahlen

Розшєстїти, *v. a.* verschwenden,

vergeuden, verausgaben.

Розшєтати, *v. a.* zerreißen.

Розшєфувати, *v. a.* verschwен-

ден, durchbringen, verthun.

Розшєхвати, *v. a.* *АД.* I. 59. aus-

einanderwickeln.

Розшєбанє, *n.* Einwerfung, *f. Пар.*

Розшєбїти, розшєбїти, роз-

шєбїти, *v. a. s.* Розшєити 1); — ся un-

ruhig sich hin u. her stürzen, sich tum-

meln, sich breit machen.

Розшєвати, розшєити, *v. a.* auf-

trennen, abtrennen.

Розшєнїти ся, auseinanderstie-

ben, (бєа d. Wespen) *Кол. I.* 329.

Розшєир, *m.* Ausdehnung, *f. Пар.*

Розшєиральний, *a.* ausdehnbar.

Розшєиральність, *f. s.* Розшєир-

ність.

Розшєирєнє, *n.* Erweitern, Aus-

dehnen, *n.* Ausdehnung Verbreitung, *f.*

Розшєирїтель, *m.* Erweiterer, Ver-

größerer, Verbreiter, *m.*

Розшєирїти, розшєирїти, *v. a.*

ausbreiten, breiter, geräumiger machen,

erweitern, ausdehnen; — ся sich aus-

breiten, *s.* verbreiten, *s.* erweitern.

Розшєирлявий, розшєирний,

a. ausdehnbar, *s.* Розтягливий, *adv.* розширно weit, breit, weitläufig.

Розшкматаги, *v. a.* etw. in kleine Stücke zerreißen, zerfetzen.

Розшматаги, розшматкувати, *v. a.* zerstückeln, zerreißen.

Розшморгнути, *v. a.* auseinanderschallen, -schnüren, aufthun

Розшнурувати, розшнуровувати, *v. a.* ausschnüren, die Schnur losmachen.

Розшолопати, *v. a.* auseinanderwickeln, -stöbern, -klauben; * §. begreifen, *Kч.* 206. [len, -stöbern, *Фр.*

Розшпінати, *v. a.* auseinanderwüh-

Розшпиліти, розшпільювати, *v. a.* dh Hinwegnahme der Stecknadel aufthun, frei machen.

Розшпоргати, розшпоргувати, *v. a.* §. auseinanderscharren.

Розшрубіти, розшрубувати, *v. a.* abschrauben, aufschrauben.

Розшукати, розшукувати, *v. a.* *Ст.* aussuchen, aufbringen.

Розщастя, *n.* Glückseligkeit, *f.* *Пис.*

Розщобати, розщобнути, *v. a.* aufmachen, öffnen, aufreißen; spalten; розщобаний, gespalten.

Розщедрити ся, (-рувати ся), *Кс.* III. sehr gütig werden; zu reichlich geben, honett auftreten, *С. I.* 204.

Розщеміти ся, *D. c.* 94. schwer werden. [terkieferäste, *pl.*

Розщеп, *m.* Spalte, *f.* -клуба *Un-* Розщепарити, (-ир-), *v. a.* auseinanderspreizen, *Фр.*

Розщепати, *v. a.* zerspalten.

Розщепіти, розщепнути, (-инн-), *v. a.* auftrennen, aufknöpfen, lüften.

Розщехованути ся, auf den Eise ausgleiten und sich entzweireißen, *Фр.*

Розщибайло, *m.* Windfall, *m.*

Розщибати, *v. a.* umherwerfen, ким, чим umherschleudern; zerschlagen; auseinanderreißen; — ся за ким, чим um etw. sehr besorgt sein; sich den Kopf zerbrechen.

Розщібель, *f.* *Гуш.* weit ausgeholter Schwung; Auseinanderreißen, *n.*

Розщикати ся, zu schlucken anfangen. [reißen.

Розщипати, *v. a.* zerzupfen; zer-

Розщипувати, (рощ-, роц-),

рощитати, *v. a.* berechnen, ausrechnen; 2) unterscheiden; — ся sich mit jmdm berechnen, eine Rechnung abschliessen.

Розщільна, *f.* Riss, *m.* Spalte, *f.* *Ст.*

Розщінкати, *v. a.* abhefteln; — ся sich —.

Розщип, -олу, *m.* Spalt, *m.* Spalte, *f.* der am Ende gabelförmig gespaltene Rechenstiel.

Розщипистий, *a.* spaltbar.

Розщипіти, *v. a.* spalten, aufspalten.

Розщипленє, *n.* Spaltung, *f.*

Розщотний, *a.* alles klug berechnend, bedächtig, verständig, *D. c.* 136.

Розщупати, *v. a.* u. — ся zu tasten anfangen, betasten, befühlen.

Роз'юшити, *v. a.* ergrimmt, wüthend machen; — ся ergrimmen, wüthend, böse werden.

Роз'я, *f.* *Kärspr.* *s.* Пізга.

Роз'ярити, роз'ярувати, *v. a.* in Glut bringen, glühend machen, entflammen, -огонь anmachen; 2) zornig machen, aufbringen, erbittern; — ся sich entflammen, erglühn; 2) ergrimmen.

Роз'ясніти, роз'яснювати, *v. a.* aufheitern, aufhellen, hell, leuchtend machen; 2) aufklären; — ся hell, licht werden, sich aufheitern, aufhellen, leuchtend werden; 2) klar werden.

Роз'ятрити, роз'ятрувати, *v. a.* *He.* eitern machen, schwären machen; reizen; — ся eitern; огонь — stärker werden.

Ройба, *f.* Schwärmezeit, *f.* *s.* Пійка.

Роїти ся, schwärmen, (*v.* Bienen); 2) schwärmen, mancherlei Gedanken im Kopfe erzeugen, sich einbilden, sich dünken, щось му ся у голові роїт es geht ihm etw. im Kopfe herum.

Ройовий, *a.* *Зан.* II. 416. *s.* Ярий.

Рок, *m.* *gr.* Schicksal, Verhängnis, *n.* *He.*; 2) Termin, *m.*

Рокк, рочки, *pl.* *s.* Рік 2).

Рокіта, рокітина, *f.* верба — Purpurweide, *f.* (*Salix purpurea*); 2) *s.* Ива Sahiweide, *f.* (*Salix caprea*).

Рокітита, *v. a.* wiederhallen, *Ф.*

Рокітник, *m.* Gemeiner Bohnenbaum, Goldregen, *m.* (*Cytisus laburnum*), *Вол.*

Рокіточка, *f.* *dim.* *s.* Рокіта.

Рокітяний, *a.* aus rokіta, weiden.
 Роківщина, *f.* Jahresabgabe, *f.*; 2) Jahresgehalt, *m.* [lich, *s.* Річний.
 Роковий, *a.* jährlich, Jahres; jähr-
 Роківни, *pl.* Jahrgedächtnis, Jah-
 res-Todtenamt, *n.* [Getöse, *n.* Schall, *m.*
 Рокот, *m.* грбмів, — *B.* Krachen,
 Рокотане, *n.* *K.* Erklingen, *n.* [len.
 Рокотати, *v. a.* † erklingen, erschal-
 Рокш, *m.* *pol.* *K.* Aufstand, *m.* Em-
 pörung, *f.*; 2) Lärm, *m.* *Mi.* II. 344.
 Рокувати, *v. a.* *Зг.* weissagen, ver-
 künden, prophezeien.
 Ролівка, *f.* Wurzeleule, *f.* (Agrotis), *B.*
 Рольник, *m.* *s.* Рільник, *Зак.*
 Рольня, *f.* *s.* Черпальня, † *B.*
 Роль, *f.* Feld, *n.* Acker, *m.* *s.* Ріль;
 2) Rolle, *f.* (eines Schauspielers &).
 I. Ромán, *m.* Roman.
 II. Ромán, ромén, *m.* Acker-Hunds-
 kamille, *f.* (Anthemis arvensis).
 Романець, *m.* Doldentraubige Wu-
 cherblume, (Chrysanthemum corym-
 bosum). [лчийн.
 Романін, *m.* Römer, *m.* *Ст.* Рим-
 Романковий, *a.* der Pfl. Ромán.
 Романс, *m.* Roman, *m.* erdichtete Le-
 bens- od. Liebesgeschichte; 2) Romanze,
f.; 3) Liebschaft, *f.* Liebeshandel, *m.* *adj.*
 романсвий, *Ог.* romantisch; ver-
 liebt.
 Ромашка, *f.* *s.* Румянок, *Пис.*
 Ромашковий, *a.* Kamillen-
 Ромб, *m.* Rhombus, *m.*; 2) *pl.* рбмби,
 Theil des Hemdes unter der Achsel.
 Ромбويد, *m.* Rhomboid, *n.*
 Ромодán, *m.* gewisse Heerstrasse
 (nach dem Fürsten Ромодановский
 1708. benannt) *Зак.* [pass.
 Ромпасовий, *a.* -чбóит mil Rand-
 Ромплик, *m.* Art Mass = $\frac{1}{4}$ Quart.
 Ромун-зіля, *s.* Ромán-зіля *Ч. V.* 202.
 Ромуш, *m.* Krachen, Getöse, *n.* Knall,
 Schall, *m.*
 Ронд, (*d.* рбндик), *m.* рбнда, *f.*
pol. Pferdegeschirr, Pferdesattelzeug,
 Reitzeng, *n.* *K.* [слэси) *Мор.*
 Роняти, *v. v.* vergiessen (дрібні
 Роня, *f.* Eiter, *m.* Materie, *f.* — в
 очех Augenbutter, *f.* 2) — сольна Salz-
 lacke, *f.*; 3) Judenpech, *n.* Asphalt, *m.* *Вол.*
 Ропавка, *f.* Kröte, *f.* (Bufo), *B.*
 Ропать, *f.* † Götzentempel, *m.*

Ропати, *v. n.* *Зар.* knistern.
 Ропит, -сту, *m.* Murren, *m.*
 Ропити, *v. n.* eitern, sich zersetzen.
 Ропнути, *v. n.* mit grossem Geräusch
 & herabfallen.
 Ропотіти, *v. a.* murren, brummen.
 Роптати, *v. a.* *M.* II. 75. murren,
 rauschen; klagen.
 Ропуха, *f.* *s.* Ропавка.
 Ропушник, *m.* *B.* Kröten-Simse,
f. (Juncus bufonis).
 Ропучий, *a.* dawider murrend, *M.*
 Ропша, *f.* *Гн.* Torf, *n.* (gründen, *n.*
 Ропшанка, *f.* Sumpfgrass auf Torf-
 Рорати, *pl.* *H.* 151. *h.* lat. Messe
 früh in der Adventzeit nach den An-
 fangsw: „Rorate coeli“ ben.
 Росá, *f.* Thau, *m.*; 2) Erdöl, *n.* *B.*
 Росáда, росáдина, *f.* Setzling, *m.*
 Setzpflanze, junge Pflanze zum Versetzen, *f.*
 Росáдник, *m.* *s.* Росáдник.
 Росáлка, *f.* *s.* Русáлка.
 Росáна, *f.* *dim.* *s.* Росá, *K.*
 Росáночка, *f.* *dim.* Thautropfen, *m.*
 Росéстий, *a.* mit Thau bedeckt,
 voll Thau, *Ст.*
 Росéти, (рошý, -росиш), *v. a.* mit
 Thau benetzen, bethauen; -лэн, den
 Flachs im Thau liegend lassen, vermit-
 telt des Thaues bleichen; *imprs.* ро-
 сить (доц) der Thau (Staubregen) fällt,
 Росéця, *f.* *s.* Росá. [es thauet.
 Росéчка, *f.* Sonnenthan, *m.* (Drosela).
 Росичниковати, *pl.* Sonnenthan-
 gewächse, *pl.* (Droseraceae).
 Росі, *pl.* *Ф.* *Нов.* 53. *s.* Росішкі.
 Росіл, -олу, (*dim.* росілок, рос-
 лець). *m.* Lacke, -рибчий Fischlacke,
f.; 2) Sulze, *f.*; 3) Fleischbrühe, Suppe, *f.*
 Росільний, *a.* suppig, *Пар.*
 Росільниця, *f.* *Ф.* (salzige) Brühe,
 dünne Suppe, *f.*; 2) *s.* Капусняк.
 Росішкі, *pl.* Aeste am Hirschge-
 weih, *pl.* *Ф.*
 Рóска, (рiска), *dim.* *s.* Росá. *Еф.* 9.
 Рóслий, *a.* gross, erwachsen, hoch
 aufgewachsen.
 Росліна, *f.* *s.* Ростіна. [bilisch.
 Росліний, *a.* Pflanzen-, vegeta-
 Росліниця, *f.* Botanik, *f.* *Пис.*
 Рослінисть, *f.* Vegetation, *f.*
 Рослинодний, *a.* pflanzenfres-
 send.

- Росли́нъ, *m.* Botaniker, *m.* Паp.
 Росоля́нка, *f.* Kohlsänere, *n.* Sauersuppe aus Sauerkraut bereitet; Erdäpfelsuppe, *f.* [*m.* (*Gulo borealis*), *Пол.*
 Росома́к, (-áx. *Еф.* 49.) *m.* Vielfrass,
 Росо́ха, *f.* Gabel, *f.* zweitheiliger, zweizackiger, zweispaltiger Hauptast (am Baume); 2) Sprosse, *f.* Sprind, *n.* s. Росо́ха.
 Росоха́тий, (-áctий), *a.* zackig, gabelig; ästig; ausgebreitet.
 Росохаторо́гий, *a.* mit gabelförmigem Geweih — олень *Фр.*
 Росоха́ч, *m.* -дуб mit breiten Aesten.
 Росо́хи, *pl.* *P.* II. 73. der Theil des Leibes wo die unteren Extremitäten (die Füße) auseinandergehen; 2) *s.* Росо́хи, hölzerne Mistgabel.
 Росоховáтий, *a.* gabelförmig; 2) vielästig, *s.* Росоха́тий.
 Рост, *m.* Wuchs, *m.* Wachsthum, *n.* Gestalt, *f.*; 2) Wucher, *m.* Zinsen, *pl.* Procent, *n.* *Кв.* II. 20; 3) — альпéйский, Homogune alpina.
 Росты́, *v. n.* wachsen, gedeihen, aufkommen; zunehmen, sich vermehren.
 Росты́на, *f.* Pflanze, *f.* Gewächs, *n. B.*
 Ростинни́чий, *a. B.* botanisch.
 Росты́ти, *v. a.* wachsen machen, w. lassen, ziehen.
 Рóстич, *f.* wirre, wilde Flucht.
 Рóсток, *m.* Schoss, Schössling, *m.* Паp. s. Пáросток. [nieden, (*opp.* Горóю).
 Рóстом, *adv.* I. II. 53. unten, hier.
 Ростóнасть рога́тий, *Glaucium corniculatum*, *B.*; 2) *s.* Зелемозéнь.
 Росторóпша, *f.* Gemeine Osterluzei, *f.* (*Aristolochia clematidis*), *Пис.*
 Ростóхвасть, *f.* gemeines Schwalben-, od. Schöllkraut, (*Chelidonium majus*).
 Рóступець, *m. АД.* II. 53. *s.* Вй-
 Росяни́й, *a. He.* des Thaues, Thau; thauig, bethaut, *M.* III. 90. *adv.* росяно́, thauig, reichlich bethaut.
 Рот, *m.* Mund, *m.* Maul, *n.*
 Рóта, *f.* Rotte, Compagnie, Schaar; 2) Formel, *f.*
 Ротáтий, *a. s.* Писка́тий.
 Роташ, *m.* Art Pflanze, *B.*
 Ротенá, *n.* рóтик, *m. dim.* *s.* Рот, Mündchen, Mäulchen, *n.* [мати.
 Роты́ти, *v. a. s.* Прокли́нати, Грй-
 Рóтман, *m.* Lothse, Lothsmann, *m. Паp.*
- Рóтний, *a.* von der Compagnie (Рóта).
 Ротомóчний, *a.* Ч. IV. 126. mit starkem Schnabel. [ponomeuta), *B.*
 Ротячóк, *m.* Schnauzenmotte, *f.* (Ну-
 Рóхканэ, *n.* Grunzen, *n.*
 Рóхкати, *v. n.* grunzen, göcheln.
 Рóхкит, *m.* рохкóтанэ, *n. s.* Рóхканэ.
 Рохма́н, *m. H.* 82. *s.* Плохýй.
 Рохма́нный, *a.* zahm, mild, still, *Зах.* *s.* Рахма́нный. [*Кол.* I. 160.
 Рохтýти, *v. n.* knistern (чóботи р.)
 Рóчини, *pl.* *Гол.* *s.* Рокóвини.
 Рочы́стий, *a.* -е мiсце verabredet, bestimmt, bezeichnet, *См.*; 2) *s.* Урочы́стий, *Зах.*
 Рочы́ти ся, schwören, *Зах.*
 Рóчник, *m.* Jahrgang, *m.*; Jahrbuch, *n.* Annalen, *pl.*
 Рочны́ця, *f.* *Гол.* III. 164.?
 Рочня́, *f.* Orakel, *n.* Паp.
 Рóчок, *m. dim.* *s.* Рик, Jährchen, *n.* *pl.* рóчки *K.* Termin, *m.* [*Паp.*
 Рóшенэ, *n.* (-льну), Flachsgröste, *f.*
 Рошт, *m.* Rost, *m. s.* Рухт, *B.*
 Рóща, *coll.* *s.* Рiща.
 Рощы́на, *f. s.* Ровчы́на; 2) *K.* Keim, *m.*
 Ро́ль, *m.* Piano, Klavier, *n.*
 Ро́йти ся, *s.* Ро́йти ся.
 Ретýти, *v. a. s.* Хрестýти, taufen.
 Ртáтий, *a. s.* Ртáтий, Писка́тий.
 Ртуть, *f.* Quecksilber, Hydrargyrum, *n.* Mercurius, *m.* [*gam, n.*
 Рту́тина, *f.* Verquickung, *f.* Амал-
 Рту́ченэ, *n.* -зёркал, Belegen mit ртуть, *n.*
 Руб, *m.* Hau, *m.* Паp.; 2) schmale, scharfe Seite, Kante, *He.* * рýба стáги, язык став — erstarren. [*m.* *Ог.* 97.
 Рубáйло, рубáка, *m.* Haudegen,
 Рубáль, рубáльник, *m. s.* Рубáч.
 Рýбань, *f.* gefälltes Holz in Haufen u. Stössen, *V.*; 2) Feldstück mitten im Walde, *n.* (*vgl.* копань).
 Рубáнець, *m. pl.* рубанцý Scheit Holz, *n.*; 2) меч — *Вейн.* des Schwer-
 тес; 3) *s.* Пранáк. [Hacken, Füllen, *n.*
 Рубáнэ, *n.* рубáчка, *f.* *Зах.* Hauen,
 Руáнок, *m. s.* Рубáнець 1).
 Рубáте, (-тя), *n. coll.* die Wäsche; altes Gerümpel.
 Рубáти (рубáю, -áеш), *v. a.* hauen, hacken, fällen; schneiden; — ся sich schlagen (auf den Hieb), *s.* hauen.

Рубáтка, рубáха, *f.* grobes Hemd, altes Hemd.

Рубáч, *m.* Hauer, Holzhacker, Holzbaauer: Schläger, Raufes, Raufbold, *m.*

Рубéль, *gen.* -блѣ, *m.* Rubel, *m.* (Münze); 2) Heubaum, Wiesbaum, *m.*;

3) *He.* (Пр. VIII. 913. Кол. с. Маглівниця. Рубéць, -бцѣ, *m.* Saum; Rand;

Einschlag, Umschlag, *m.*; 2) Narbe, *f.* 3) *gew. pl.* рубці, Lumpen, *pl.* Windeln, *pl.* Зак. [бйнобвий. (-ин-), aus Rubin.

Рубин, (-ин), *m.* Rubin, *m. adj.* ру-

Рубѣти, *v. a.* einen Saum machen, säumen; 2) — ся sich zusammenziehen, рана — vernarbt sich, heilt.

Рубéвий, *a.* zum рубéль 1) gehö- rig, 1 Rubel giltig. [werth.

Рублевѣйк, *m.* eine Sache 1 Rubel

Рублик, *pl.* -ки, *m.* с. Маглівниця.

Рублѣти, *v. a.* mittelst eines Neu- baumes zubinden, zudrücken.

Рубльовиця позéма, *f.* Peltigera horizontalis, *B.*

Рубляка, *m. augm.* с. Рубéль.

Рубнѣти, *v. a.* с. Рубѣти.

Рубок, *m.* Leinwandstreifen, *m.*; 2) с. Перéмитка Нар; 3) Schramme, *f.* с. Рубéць.

Рубці, *pl. gr.* с. Фляки. [ren, *pl.*

Рубя, *n. coll.* P. I. 177. Säume; 2) Lum- руг, *m.* Schmähen, *n.* Schmähung, *f.*

I. Ругá, *f.* с. Нарѣга.

II. Руга, *f.* Ф. lautes Schluchzen.

III. Руга, *f.* P. II. 207. bestimmter

Gehalt an Geld od. Getreide, welchen die Eingepfarrten dem Priester jährlich entrichten.

Ругáти, *v. a.* schmähen, schimpfen, lästern; schelten; — ся кому, з когó, над ким jmdn verhöhnen, über jmdn spotten, schmähen.

Ругатнѣ, *f.* Schimpfen u. Schmähen, *n.*

Ругáч, *m.* Kleine Kriekelster, (Lanius minor), *B.* [Fischfang, Netz, *n.*

Ругéля, *f.* D. с. 241. Werkzeug zum

Рубóнька, *f. dim.* с. Ругá.

Рудá, *f.* eisenhaltiger Morast, sumpfi- ge Wiese; 2) Eisenerz, *n.*; 3) Rost, *m.* с. Ржа, Ржѣна, Вол.; 4) * Blut, *n.* III. II. 10. 119.

Рудáви, *pl.* Erzgebirge, *n.* [röthlich.

Рудáвий, *a.* erzfarbig, rothfarbig,

Рудáвина, *f.* Sumpfboden, *m.* Sumpf-

land, *n.* Moor, Morast, *m. s.* Мóчар.

Рудáк, *m.* dh Hitze verbrannter Buchweizen-Samen.

Рудѣй, *a.* roth, rothhaarig, fuchsroth.

Рудѣни, *pl.* Chalcocallite, *pl.*

Рудѣти, *v. n.* roth, fuchsroth werden.

Рудка, *f.* Lache, Pfütze, *f. s.* Ба- юра; 2) Wagenspur, *f.*

Руднѣй, *a.* erzhaltig, Erz-, *Пол.*

Руднѣк, *m.* *He.* Bergwerk, *n.* Erz- grube, *f.*; 2) Arbeiter im Eisenhammer, *m.*

Руднѣцкий, *a.* -закóн Bergrecht,

Руднѣк, *m. s.* Руднѣк. [н. Ф.

Руднѣ, *f.* Eisenbergwerk, *n.* Eisen- hammer, *m.*

Рудо, *n. unq.* Deichsel, *m. B.*

Рудобрувѣй, (-óв-), *a.* mit rothen Augenbraunen. [s. Рудáвий.

Рудовáтий, *a.* röthlich (v. Haaren),

Рудокóп, *m.* Bergmann, Bergknар- ре, *m.*

Рудокóпáльня, *f.* с. Рудокóня.

Рудокóпний, *a.* zum Erzgraben gehörig.

Рудокóпник, *m. Ф.* с. Рудокóп.

Рудокóпнѣ, *n.* Bergwerk, *n.*

Рудокóпство, *n.* Bergwesen, *n.*

Рудоу́сий, *a.* + *M.* mit rothem Schnurbart.

Рудо́яв, *m. s.* Рудокóп, *R.*

Рудя́ний, *a.* Erz-; 2) blutig, Blut enthaltend; blutroth, *Зак.*

Рудя́нка, *f.* Moraster, Sumpferz, *n.*

Ружа, Ружа, *f.* Rosalia, *f.*; 2) с. Рóжа.

Ружан, *Гол.* I. 171.?

Ружáна, (ружéна), *f.* eine Kuh von röthlich-gelber Farbe.

Ружэ, (ружжэ), ружив, *n. s.* Оружие.

Ружейник, *m.* Büchsenmacher, *m.* *Пол.* [- (вѣл)- *B.*

Ружий, *a.* с. Черво́ний; *m. a. s.*

Ружило, *m.* ein Ochs von röthli- cher Farbe.

Ружина, *f.* с. Оружина.

Ружний, *a.* Ф. Rosen-.

Ружнѣця, *f.* *Wgr.* X. с. Рушнѣця.

Ружнѣний, *a.* с. Румяний.

Ружька, Розина, *f.* Rosa, Rosine.

Руина, *f.* Trümmer, *pl.* Ruin, *m.*; 2) — велика Unruhen und Bürgerkriege nach dem Tode des гетьман Богдан Хмельницький.

Руинити, *v. a.* с. Руїнувати.

- Руїний, *a.* der Ruina 2) gehörig.
 Руїний, *a.* geil, lüstern, *B.*
 Руїновіни, *pl. Cm.* Ruin, Schutt, *m.*
 Руїновище, *n.* Trümmerstätte, *f.*
 Trümmer, *pl.* Trümmerhaufe, *m.*
 Руїнувати, рзруїнувати, *v. a.*
 ruinieren; verwüsten, vernichten.
 Руїнувіна, *f. K.* Verwirrung, Zer-
 störung, *f.*
 Рука, *f.* Hand, *f.* Arm, *m.* - по лó-
 коть Vorderarm, *m.*; рўки стали прав-
 цем die Hände erstarrten; на рўки
 кому дивіти ся jmdm auf die Finger
 sehen (dass er nicht stehle); в руці,
 на руках *K.* in der Hand, in der Ge-
 walt, unter der Verwaltung; на рўку,
 recht gelegen, не на рўку ungelegen,
 unbecquem; рука в рўку Hand in Hand,
 eine Hand; з рук до рук von Hand
 zu Hand, von einem zum anderen; ру-
 кою пішло ist von Statten gegangen,
 gieng gut von der Hand, hat geglückt;
 в вільної рўки aus freier Hand; тє-
 ploю рукою bei Lebzeiten; руку тя-
 нути за корó *Kc.* 10. jmdm Vorschub
 leisten, gemeinsame Sache mit jmdm
 machen; ні не рука *P.* II. 112. nein
 es geth nicht, ist nicht genehm; під
 рукою bei der Hand; в першої рўки
 aus der ersten Hand; держати корó
 в руках einen unter Zucht halten, ein-
 nem seinen Willen nicht lassen; да́ти
 кому щось ва рўку einem etw. in
 die Hände geben, jmdm etw. anvertrau-
 en; опу́стити рўки die Hände sinken
 lassen, den Muth verlieren; заложіти
 рўки die Hände in den Schoss legen,
 müssig sitzen; у него довгі рўки er
 hat lange Finger; з до́вгою рукою хо-
 дити die Hand zum Betteln ausstrek-
 ken, betteln, *Kc.*; псвбу́ти ся з рук,
 да́ти з рук aus den Händen geben,
 abgeben, abliefern; за рўку bei der
 Hand; по під рўки unter den Armen;
 діста́ти ся в чії рўки in jmds Gewalt
 kommen; в́яти, бра́ти ся за рўки
 sich bei den Händen fassen, nehmen,
 mit einander gemeinschaftliche Sache
 machen; на сво́ю рўку auf eigene
 Faust; з порóжними рука́ми mit lee-
 ren Händen, * unbeschenkt; 2) Macht,
 Gewalt, *f.*; 3) Handschrift, Hand, *f.*
 Schriftzüge, *pl.*; 4) Hand, Seite auf der
- etw. ist, Richtung, *f.*; Weiser, *m.*
 Рука́в, (*dim.* рукавєць, *gen.* -вцá),
m. Aermel, Muff, *m.*
 Рукави́ця, *dim.* рукави́чка, *f.* Hand-
 schuh, *m.* - без пальців Fausthandschuh,
m.; - визóвна *Пар.* Fehdehandschuh, *m.*
 Рукави́чник, *m.* Handschnehma-
 cher, *m.* [s. Рука́в, III. II. 87.
 Рукавча́, *g.* -а́ти, *pl.* -а́та, *n. dim.*
 Ру́ква, *f.* Rauke, *f.* (*Sysymbrium*).
 Ру́кня, *f.* s. Ру́княма.
 Ру́квля, *f.* s. Пропа́сениця.
 Ру́кляма, *f.* V. Geländer, *n.*; 2) s.
 Ру́кляма. [tium officinale] *Вол.*
 Ру́ков, *f.* Bruinnenkresse, *f.* (*Nastur-*
Рукóвини, pl. s. Зару́чини.
 Руковóдник, *m. K.* Führer, Leiter, *m.*
 Руковóдство, *n.* Leitung, *f.* Leit-
 faden, *m.* [кóвини, Зару́чини.
 Рукода́ни, *pl.* Ч. IV. 65. s. Ру-
 кода́ний, *a.* mit dem Hand-
 schlage angelobt, auf Treue u. Glauben
 verpflichtet, -слугá, *Зак.*
 Рукода́льний, *a.* Manufaktur.
 Рукода́льник, рукода́ль, *m.* Ma-
 nufakturarbeiter, Handarbeiter, *m.*
 Рукода́льнийцтво, *n.* Manufak-
 turwesen, *n.* [289. Handarbeiterin, *f.*
 Рукода́льниця, (рукода́ля), *f. Ко.*
 Рукода́льня, *f.* Manufaktur, *f. Пар.*
 Рукода́ня, *f.* сво́ї рукода́нї = сво-
 єї робóти *Kc.* (83) VII. 500.
 Руко́ма, V. руко́йма, руко́йм-
 ма, *f.* Handgriff, Griff, *m.* Handhabe,
f. Heft, *n.*; 2) Geländer, *n.* Lehne, *f. s.*
 Поруче.
 Руко́мство, *n.* Bürgschaft, *f. Пис.*
 Рукома́ц, *adv.* s. На-пóмацки.
 Рукоме́ний, *a Cm.* s. Реміснийчий.
 Рукоме́ство, *n.* Handwerk, *n. s.*
 Ремесло.
 Руко́міть, (-еть, -ять), *f.* Griff, *m.*
 Handhahe, *f.* Handgriff, *m.* на — причи-
 нити auf eine Handbreite zugeben.
 Руко́паш, *Зак.* (-ач), *adv.* handge-
 mein; mit blossen Händen.
 Руко́пись, *f.* Handschrift, *f.*
 Руко́писний, *a.* handschriftlich.
 Рукопла́вки, *pl.* Armflosser, *pl.*
 (*Batrachoidi*) *Пол.*
 Рукоплеска́ти, *v. a.* *Макс.* mit
 den Händen klatschen, jubeln.
 Рукополагати, рукоположи́ти,

v. a. K. die Hände auflegen, weihen, ordinieren.

Рукоположеніе, рукополаганіе, *n. K.* Auflegung der Hände (zur Weibung), Ordination, *f.*

Рукотворний, *a.* von Menschenhänden gemacht, gebildet, geschaffen, *K.*

Рукоять, рукоятка, *f.* Handgriff, *m.* Handhabe, *f.*

Руль, *m.* Steuerruder, *n.* С. II. 138.

Рулёта, *dim.* рулётка, *f.* Roulette, *f.*

Рулька, *f. dim.* с. Руля; 2) Wasserstrahl, *m.* (*vgl.* Бурфьлька); 3) Zapfen, *m.* А. Г. 165. [bewegt, vom Steuerruder.

Рульбвий, *a.* der das Steuerruder

Руля, *f.* Lauf einer Flinte od. Pistole, *m.*

I. Рум, *m.* Rum, *m.*

II. Рум, *m.* Schutt, Abschlag, Graus, *m.*

III. Рум, *m.* А. Д. II. 149. Lärm, *m.* Getöse, *n.*; Ф. heftiges Weinen u. Lamentieren.

IV. Рум, *m.* румá, *f.* Ort, Raum, *m.*; Richtung, *f.* Weg, Marsch, *m.* Bewegung, *f.* Зак.

Румáк, *m.* II. *n.* 102. Ross, *n.*

Румати, *v. n.* weinen, grinsen.

Румелáти, (-екá-), *v. a.* wiederkauen.

Румелáвці, *pl.* Wiederkauer, *pl.* Пар.

Румён, *m.* с. Румянок.

Руменувáти, *v. a.* wiederkauen, *Зак.*

Руминёць, *m.* Röthe, *f.* (am Gesicht) *R.* 73.

Руминило, *n.* Пол. Rothsminke, *f.*

Руминний, *a.* с. Румяний.

Румка, *f.* Н. 225. Spitzglas, Weinglas, *n.*

Румовина, *f.* Зг. румовиско, румовище, *n.* Schutt, *m.* Trümmer, *pl.*

Румса реноvá, *f.* Rennthier-Flechte, *f.* od. -Moss, *n.* (Cladonia rangiferina).

Румсáти, *v. n.* schluchzen, greinen.

Румувáти, *v. a.* seine Wohnung verändern, sich anderswo niederlassen, *Зак.*

Румушина, *f.* с. Рум II); 2) е. Erdart (Mischung von Kalk u. Kreide) с. Попелця 2).

Румяк, *m.* с. Румянок.

Румяна próга, *f.* der gemeine Natertkopf, (Echium vulgare), *Вол.*

Румянець, *m.* Röthe, (am Gesicht), Schamröthe, Frische an den Wangen, *f.*;

2) rothe Schminke, Rouge, *m.*; 3) с. Румянок. [Schmink-

Румяний, *a.* roth, rothbackig; 2)

Румяніти, *v. a.* röthen; schminken; — ся sich —, erröthen.

Румяніти, *v. n.* М. -II. 156. sich röthen, erröthen, rosiges Gesicht bekommen.

Румянка, *f.* Пис. румян, *m.* Gemeine Ochsenzunge (Anchusa officinalis), с. Вологódка. [caria chamomilla).

Румянок, -нку, *m.* Kamille, *f.* (Matri-Румяничок, *m.* с. Румянка, *B.*

Рунь, *f.* W. grüne Pflanzendecke, *pl.* рүни junge Saat.

Рунá, *f.* с. Рүно, *B.*; P. II. 194; 2) с. Луна III. II. 223. [cus vellereus), *Вол.*

Рунáтка, *f.* Wollschwamm, *m.* (Agari-Рунд, *m.* Ко. 169. Runde, Streifwache, Patrouille, *f.*

Рундук, *m.* Austritt, *m.*; Gallerie, *f.* Gang, *m.*; 2) Kasten, *m.* Kaufladen, *m.*

Рундучний, *a.* des Рундук.

Рундучок, *m.* *dim.* с. Рундук.

Рунéти, *v. a.* с. Роняти, роніти.

Руністий, *a.* wie ein Vliess, *Kn.*

Рүний, *a.* mit üppigem Vliess, *Макс.*

Рүно, *n.* Fell sammt Wolle, Vliess, *n.*; 2) Wolle, *f.*

Рүнок, *m.* Wgr. 28.?

Рүнгáти, рунтуváти, *v. a.* rühren, stören, in Unordnung bringen, durcheinanderwerfen. [Руно.

Рунцё, *n.* Г. Б. (Пр. III. 26.) *dim.* с.

Рунянка, *f.* Haarmoos, Widerthon, *n.* (Polytrichum), *B.*

I. Рүпа, *f.* с. Борознак, *B.*

II. Рүпа, *f.* е. Grube in welcher Erdäpfel über den Winter aufbewahrt werden.

Рупéха, *f.* с. Рубатка, *Фр.*

Рүпниця, *f.* рүпник, *m.* Schafbremse, *f.* Schafbiesfliege, *f.* (Cephalomyia ovis) *B.*; 2) Rinderbremse, *f.* (Hypoderma bovis), *B.*

Рүптура, *f.* с. Кила.

Рүра, *f.* Röhre, *f.* с. Рүля; *dim.* рүрка.

Рурáк, *m.* Fistulana, *B.*

Рүрничка, *f.* Röhrenpolyp, *m.* (Tubularia), *B.* [Südrußland, *n.*

Русь, *f.* Rußland, bes. Klein-, Roth,

Рүса, *f.* Erycina, *B.*

Русáвец, *m.* Braunblütiges Knabenkraut, (Orchis variegata), *Вол.*

Русáк, *m.* А. Д. II. 138. с. Рүси.

Русáлка, *pl.* Русалки, *f.* in d. sl. Mythol. Wassernymphe, *f.*; 2) русáлка

- павійка, Tagpfauenauge, (*Vanessa Jo*); — перепаска, Admiral, *m.* (*Vanessa Atalanta*); — жалоба Трауermantel, *m.* (*V. Antiope*); — кропівка, kleiner Fuchs, (*V. urticae*); — цецятка С Falter, *m.* (*V. Calbum*); — осётка Nessel-falter, *m.* (*V. cardui*); — садівничка der grosse Fuchs (*V. Polychloros*), *Пол.*; 3) Agrion, *B.*
- Русальна, *f.* s. Русалка 1).
- Русальний, *a.* zur Русалка 1) geh.; -а неділя *v.* Клецальна.
- Русальчин, *a.* s. Русальний, -день der Donnerstag in der Pfingstwoche.
- Русалі, *pl.* Fest mit Spiel u. Reigen am ersten Tage der Петрівка; 2) Pfingsten, *pl.* [*ropus edulis*], *Пол.*
- Русета їдальна, *f.* Kalong, *m.* (*Pterусий*, *a.* blond.
- Русин, (*Руснак*, -няк), *m.* Ruthene, Klein-, Süd Russe, *m.*; -ка, *f.*
- Русіти, *v.* *n.* blond werden, blondes Haar bekommen; 2) russisch werden.
- Рускаль, *m.* s. Рискаль, (*Фр.*).
- Руський, (*русский*), *a.* russinisch, ruthenisch, kleinrussisch, ukrainisch.
- Руслик, *m.* russische Sardine (*Фр.*).
- Русліця, *f.* очертаста, Tännel, *m.* (*Elatine Alsinatrum*).
- Руслице, *n.* *augm.* *KV.* s. d. *f.*
- Русло, *n.* -ріка das Flussbett.
- Руслянка, *f.* Nereide, *f.* (*Nereis*), *B.*
- Русобрівий, *a.* *W.* mit blonden Braunen. [*Russenland.*
- Русовіще, *n.* *K.* altes ehemaliges
- Русті, *v.* *n.* *Ф.* s. Рүти, Ридати.
- Русявий, *a.* blond.
- Русявіна, (-нка), *f.* Blondine, *f.*
- Русянка-пахнівка, *f.* *B.* s. Полоничка.
- Рүта, *f.* (*dim.* рүтовька, рүточка). *f.* Raute, Garten- od. Weinraute, *f.* (*Ruta graveolens*).
- Рутівка, рүтівка, *f.* Geiss- od. Ziegenraute, *f.* (*Galega officinalis*).
- Рутвіний, *a.* s. Рүтвіний, *Ч.* V. 405.
- Рүти, *v.* *n.* s. Ридати, ричати; 2) klingen, *B.*
- Рүтин, *a.* der Рүта, aus *p.* *Ф.*
- Рүтиги, *v.* *a.* verfluchen.
- Рүтиця римщиновата, *f.* Wiesenraute, *f.* (*Thalictrum aquilegiaefolium*).
- Рүтичка, невгода-, *f.* *Isopyrum tha-*
- lietroides. [(*Fumaria officinalis*), *Пис.*
- Рүтка, *f.* — полєва, Feldraute, *f.*
- Рүтаний, *a.* von der Raute, Rauten-.
- Рүх, *m.* Bewegung, *f.* Betrieb, *m.*; 2) das öffentliche Leben, Treiben, *n.*
- Рүхавий, *a.* rührig, thätig, regsam; sich bewegend, beweglich; sink, betriebsam. [*weglichkeit, Regsamkeit, f.*
- Рүхавість, рүхлівість, *f.* Ве-
- Рүхавка, *f.* Fühlfaden, *m.* *Пар.*; 2) *pol.* unruhige Zeit, Verwirrung, *f.* Tumult, Krieg, *m.* *ТР.* 11. [*bile, Пол.*
- Рүхало, *n.* -вічне, perpetuum мо-
- Рүхане, *n.* Rühren, Bewegen; Fühlen, *n.* *Пар.* [*ся sich — —.*
- Рүхати, *v.* *a.* rühren, bewegen; —
- Рүхва, *f.* Rinne, *f.* *Зах.*
- Рүхлб, *n.* *KV.* III. 175. Hab u. Gut, *n.* Mobilien, *pl.* [*m. Вол.*
- Рүхляк, *m.* Mergel, Mergelboden,
- Рүхлякбвий, *a.* — срунт Mergelboden, *m.* [*zen; sich drängen.*
- Рүхнути, *v.* *n.* *M.* hinfallen, -stür-
- Рүховітий, *a.* *K.* s. d. *f.*
- Рүхбмий, *a.* beweglich, mobil.
- Рүхбмість, (-ость), *f.* bewegliches Gut, Mobilien, *pl.*
- Рүч, *f.* *P.* 119. Hände, *pl.*; — тгн-
нути за кимбсь jmds Partei nehmen; під півну рүч beim Rausch, ein wenig betrunken, *Ос.* (61) IV. 31.
- Рүчай, *dim.* рүчаць, *m.* Bach, *m.*
- Рүчайка, *f.* eine Handvoll gehecheltes Hanf od. Flachs, *s.* Жмєня, *Ч.* VII. 408. [*I.* 137.
- Рүчати ся, bürgen, gut stehen, *III.*
- Рүчий, *a.* rasch, behend, geschickt, sink, *M.* I. 137. [*menge, n.*
- Рүчий, *a.* *K.* — біи Handge-
- Рүчинь, *a.* *АД.* I. 305.
- Рүчина, *f.* *Га.* I. 128. s. Рүка; 2) (при годіннику) Uhrzeiger, *m.* *Пар.*
- Рүчийтель, *m.* Bürge, *m.* -ка, *f.*
- Рүчийти, *v.* *a.* u. — ся s. Поручити 2); *subst.* рүчене, *n.* Bürgen, *n.* Bürgschaft, Gewährleistung, *f.*
- Рүчийця, *f.* Holzarm, *m.* an welchen die Leiter des Wagens fest angelehnt werden; 2) *dim.* s. Рүка, *gew. pl.* Händchen, *III.* I. 33.
- Рүчийще, *n.* *augm.* s. Рүка.
- Рүчка, *f.* *dim.* s. Рүка; 2) Handgriff, *m.* Handhabe, *f.* Halter, *m.* -до

перá Federhalter, *m.*; Henkel, *m.*; 3) ein Mähergang.

Ручковій, *a.* aus (eigenen) Händen, *Зак. f. a. s.* ручковá. Art Tanz.

Ручній, *a.* Hand-. [*dim.* ручничóк.

Ручник, (-шн-), *m.* Handtuch, *n.*

Ручнійця, *f.* Armleuchter, *m.*; 2)

ручнійця, (-шнійця), Flinte, Büchse, *f.* *dim.* ручнійчка. Faustrohr, *n.* *Пар.*

Ручно, *adv.* *M.* bequem, glatt.

Руччій, *a.* Ко. 142. tüchtig, wacker, schlagfertig.

Руш! *int.* Marsch! fort! *Ф.*

Рушáти, рúшити, *v. a.* rühren, anrühren; з місця *etw.* von seiner Stelle hinwegrücken, bewegen, in Bewegung setzen; aufbrechen, sich aufmachen; рушáй! packe dich, fort mit dir! vorwärts! рушáе менé лiкарство die Arznei wirkt, fängt an zu wirken; — рáду eine Versammlung ansagen, vorbereiten, *Кч.* 299; 2) stehlen.

Рúшене, *n.* Bewegung, *f.* Aufbruch, Aufgebot, Aufstand, *m.* Strömung, *f. C.*; рушене посполiте, *пол. К.* Landsturm, *m.*

Рушник, *m. s.* Ручник.

Рушникáр, *m.* Büchsenmacher, *m.*

Рушникáрство, *n.* Büchsenmacherkunst, *f.*

Рушникóвий, *a.* -е náчине = в б пасém, *s.* Náчине, пасмó.

Рушнійця, *f. s.* Ручнійця.

Рушнійчий, *a.* Flinten, -а кúля Flintenkugel, *f.* -а трúба Flintenlauf, *m.* -ий ремiнь Flintenriemen, *m.* *Пар.*

Рушт. *m.* Rost, *m.*

Руштóване, (ри-) *n.* Gerüst, *n.*

Рущiзна, *f. К. s.* Рущинá.

Рущинá, *f.* ruthenische (kleinrussische) Sprache; 2) Ruthenentum, *n.*;

3) Rothrussland, *n.*

Рúя, *f.* Brunstzeit, *f.*

Руяна, *f.* Insel Rügen.

Рюм, *m.* Weinen, Greinen, *n.* + *Б.*

Рюма, *s.* weinerlicher Mensch.

Рюмати, рюмáти, *v. n.* schluchzen, weinen, greinen, *s.* Румати &.

Рюричанiн, *m. К. d.* Nachkomme des Рúрик. [*sprosse, f.* — fleck, *m.* *Пар.*

Ряóа, *f.* Sommermahl, *n.* Sommer-

Ряóатий, *a.* sommersprossig, -fleckig, *Пар.*

Ряóець, ряóчик, *m.* Haselhuhn, *n.*

(Tetrao bonasia), *Пол.* [*ge, Фр.*

Ряóйна, *f.* das Bunte u. Scheckirяяóий, *a.* bunt, buntscheckig, buntfarbig; 2) blatternarbig pockennarbig, *Пар.*

Ряóйна, ряóка, *f.* Eberesche, *f.* (Sorbus), *Вол.*; 2) Blatternarbe, *f.* *Пар.*

Ряóинкiй, *a. s.* Ряóий, *Гол. I.* 209.

Ряóинка, *f. Га. II.* 40. Blatternarbe, Pockengrube, *f.*

Ряóити, *v. n.* bunt schimmern.

Ряóканiстий, *a. s.* Ряóий, *В.*

Ряóкó, *m.* Name e. Hundes, *s.* Брóкó, *Зак.* [*litaea*], *В.*

Ряóник, *m.* Scheckenfalter, *m.* (Меряóобóкий, *a.* mit buntem, schillerndem Gefieder an den Seiten: -а сорóка.

Ряóотiне, *n.* Blatternarben, *pl.*

Ряóуха, *f. Wein.* der Скакúха, *s.* Ряóий.

Ряóчик, *m. s.* Ряóець; 2) Kaiserkrone, *f.* (Fritillaria imperialis), *Вол.*

Ряд, (ред) *gen -ý, m.* Reihe, *f.* Glied, *n.* рядóм, *adv.* in der Reihe, nach der

R. p. з ким an der Seite, nebenbei; в рядi помiстити einreihen; 2) Ordnung, Klasse, *f.*; через ряд, über das

Mass; Rang, *m.*; 3) Regierung, *f.*; 4) Urtheilskraft, Ueberlegung, *f.* Rath, *m.*

— дáти, найтi кому чомú Rath geben, schaffen, in Ordnung bringen, Ordnung machen mit; 5) Pferdegeschirr; Sattelzeug, *n.* [Kráklér; Kritzler, *m.* *Пар.*

Ряда, рядалiвець, *m.* Grámling, Рядалiвий, *a.* krittlich, tadelsüchtig; rechthaberisch, *Пар.*

Рядáти, *v. a.* не гелн, тadeln; kritzeln, *В.*

Ряденцé, *n. dim. s.* Рядó. [*s.* Ряд. Рядi, *pl.* Ordnung, Einrichtung, *f.* *Ф.*

Рядiтель, *m.* Verwalter, *m.* *Пар.*

Рядiти, *v. a.* herrschen, beherrschen; lenken; verwalten; 2) verbessern *Гн.*

11. 16. (mit Dünger); fett machen, anmachen, mit Fett zurichten, (*v.* Spei-

sen); 3) kleiden; anspannen & *s.* Виряджáти; — ся das Hauswesen, Geschäft & führen; 2) (чимóсь) sich *etw.*

zur Richtschnurr nehmen, *s.* nach *etw.* richten, *s.* von *etw.* leiten lassen; 3) sich kleiden, *s.* putzen.

Ряднá, *f.* Vertrag, *m.* Verhandlung, *f.* — мировá *К.* Friedensvertrag, *m.*

Ряднiй, *a.* ordentlich, wirtschaftlich; 2) *У.* ordentlich gekleidet; *adv.*

staatlich, ansehnlich, *Гол.* III. 267.

Рядник, *т.* Grasnelke, *ф.* (*Armeria vulgaris*).

Рядница, *ф.* *с.* Рядно.

Рядність, (-ость), *ф.* Ordnungsliebe, Ordentlichkeit; Oekonomie, *ф.*

Рядно, *н.* Tuch, *н.* Leinwand, *ф.* (grob.); Bettuch, *н.* *пл.* рядна *Р. I.* 37. Bettzeug, *н.*; Packeruch, *н.*

Рядный, *а.* aus dem von Kardätschenfloeken gemachten Zeug, *с.* Рядно.

Рядовой, *а.* aus der Reihe, nach der Ordnung, Reihen-, Glied; *subst.* gemeiner Soldat; — числівник Ordnungszahlwort, *н.* (num. ordinale); 2) — муж *К.* Staatsmann, *т.* Regierungsperson, *ф.*

Рядовина, *ф.* *Ос.* (62) VIII. 32. *с.* Ряднина.

Рядович, *т.* *с.* Рядовой *subst.*

Рядом, *adv.* *с.* Ряд 1).

Рядуха, *ф.* *с.* Патеруха *Pa. I.*

Рядчик, *т.* Leiter, Verwalter, *т.* *С. II.* 145; 2) Lieferant, *т.* *Р.* 253.

Рядюга, *ф.* alter Fetzen.

Рядюжкы, *пл.* Militärkleidung u. Rüstung, *н.* 102.

Ряжа, *ф.* Geräth, Geschirr, *н.* Utensilien, *пл.* — кухонна, Küchengeräth, *н.* — рибарека, Fischzeug, *н.*; *пл.* ряжи служебні Messgeräth, *н.* *Пар.*; 2) *с.* Рясá *н.* 17.

Ряжанка, *ф.* unter Beimischung von sauerem Rahm abgekochte Milch.

Ряжка, *ф.* Wassergeschirr (um Wasser zu schöpfen od. zu tragen), *н.* *Зак.*

Ряме, (-мя), *н.* Lumpen, *пл.* Bettel

sack, *т.* *Кв. I.* 215. grobes Tuch.

Рямы, *пл.* Falten im Weiberkleid, im Vortuch. [gelstange, *ф.?*

Рямина, *ф.* *Ос.* (61) VIII. 99. Рянда, (рэнда), *ф.* alte abgetragene Kleider u. Wäsche, Lappen, Lumpen, *пл.* Рянный, *а.* ordentlich; *subst.* рянна, *с.* Гадзья, *В.*

Рянути, *в.н.* brüllen, *Кн.* (*Ир.* IX. 850).

Ряпати́на, *ф.* *Зан.* II. 589?

Ряпча́ти, *в.н.* knarren.

Ряса, *ф.* Falte, *ф.* *пл.* ряси, Fransen, *пл.*; 2) langes Kleid mit weiten Aermeln, Mönchskleid, *н.*; 3) *с.* Ряска 1). Рясистий, *а.* *с.* Рясистый.

Рясити, рясувати, *в.а.* falten, fälteln, *с.* Рясити; 2) *Ч.* III. 401. vergolden, mit Gold sticken, золотом-; 3) *Ме.* schütteln. [spe, *ф.* (panicula).

Ряска, ряска, *В.* *ф.* *с.* Ряска; 2) Рясний, *а.* *КС.* (83). II. 393. faltenreich; 2) reichlich, dicht; *adv.* рясно dicht, reichlich.

Рясник, *т.* der mit рясá 2) bekleidet ist (se. піу). *Др.*

Ряснийстий, *а.* *с.* Рясний, *Гол.* III. 3.

Рясніти ся, *Ваз.* *с.* Рясити ся.

Рясніця, *ф.* Falte, *ф.*

Рясотá, (pic-), *ф.* *с.* Рясота.

Ряст, *т.* Erde, Boden mit Gras bewachsen *Кв.*; 2) *с.* Рясá 3). [Inhalt, *т.* Рясть, *ф.* *У.* *Зорн.* *Гал.* 1850. 543.

Ряф, *т.* Reif, *т.*; 2) Elle, *ф.*

Ряфа, *ф.* Hechel, *ф.*

Ряфати, *в.а.* hecheln (лен).

Ряхтіти, *в.н.* schimmern; rauschen, *Ф.*

С.

С, neunzehnter Buchstabe (Слово).

С, *praep.* I) mit dem Genitiv.; II) mit dem Accusativ; III) mit dem Instrumental; — IV) in Zusammensetzungen, *с.* 3, I) II) III) IV). [Schweine.

Са! -асá! *int.* Scheuchruf gegen Сабадашки. *пл.* Art kurzer lustiger Lieder; 2) Märchen, Anekdoten, *пл.*

Сабан, *т.* *Ос.* (62) IX. 117? [ehen.

Сабаніти, *в.а.* stark schelten, fluchen. *м.* Tanzunterhaltung am Feierabend, *Ф.* *Веч.* II. 110; 2) Sabbath, *т.*

Сабашівка, *ф.* Art jüdische Sabbathmütze; 2) — Schnapps, *т.*; 3) Sabbathkerze, *ф.*

Сабéизм, *т.* *К.* Sabeismus, *т.* [Gänse.

Сав-сав-сав! -сарó! Lockruf der

Сава, Савка, *т.* Sabbas.

Саван, *т.* *КУ.* Leichentuch, Sargtuch als Decke, *н.* [сбвати.

Савати, *в.а.* *Wgr.* VI. *с.* Сувати, Савити, *в.а.* *Га.* II. 42. *н.* 78. den Tag des heil. Сава feiern.

Савкати, *в.н.* entgegenhauchen

(v. der Hitze in e. Krankheit).
 Савкї, *pl.* Art grosser Winteräpfel.
 Савра́нка, *f.* Nfl. des Бур.
 Саврїтїй, *a.* ausgelassen, unbändig, wild.
 Савтїра, *f.* s. Псалтїра.
 Сага́, *f.* Bucht, *f.* Meerbusen, *m.*; 2) Morast, Sumpf, *m.*; 3) tiefer Schnee.
 Сага́йда́к, са́йда́к, *m.* Köcher; 2) Bogen, *m.* (zum Schiessen); davon Сагайда́чний, *a.* *K.* mit Köcher versehen; 2) Beiname des Saporogerhetmans Петро́ Коша́евич-Сагайда́чний (1606—1622).
 Сагайда́чок, *m.* *dim.* s. Сагайда́к.
 Сага́нїстїй, *a.* hoch auf den Füßen (кїнь).
 Сага́н, (*dim.* сага́ник, сага́нчик, сага́нєць), *m.* Kessel, *m.* grösserer Topf; überhrt: Geschirr, *n.* (auch aus Holz).
 Сага́внїця, *f.* echte Sagopalme (Sagrus Rumphii). [Wochen.
 Сага́мал, *m.* der Кисїр nach 1—2
 Са́д, *m.* Obstgarten, *m.* [сага́ла.
 Сада́в, сада́ла, & = я си гада́в, я Сада́ба́, *f.* das Pflanzen, *B.*
 Са́джа, са́жа, *f.* Russ, Kienruss, *m.*
 Са́джа́ти, сажа́ти, *v. a.* jmdn sich niedersetzen lassen, sitzen machen, setzen; — ку́ри Hühner auf Eier setzen; — хліо́ Brot in den Ofen schieben, *s.* Сады́ти, Посады́ти.
 Са́жомє́т, *m.* s. Ко́мїя́р.
 Сады́ба, *f.* *M.* II. 33. s. Со́лытьба.
 Са́диво, *n.* *K.* *Ис.* 22. *coll.* Obstbau-
 ме, *pl.*?
 Са́дїй, *adv.* s. Сюды́.
 Сады́ти, *v. a.* setzen, pflanzen, Pflanzen stecken; — ся аффекти́рен, прункен; — на що nach etw. haschen. [-zweig, *m.*
 Са́дїльнїця, *f.* Setzpflanze, *f.*
 Са́дка, *f.* s. Саж.
 Са́днїця, *f.* *B.* Pflanzung, *f.*
 Са́днó, *n.* Quetschung, wund geriebene Stelle, Quetschwunde am Widerist des Pferdes, *f.* [bepflanzt, bebaut, *K.*
 Са́довїй, *a.* des Obstgartens; 2)
 Са́довї́на, *f.* *coll.* Obst, *n.* *dim.* са́довї́нка. [Pomonae), *B.*
 Са́довнї́як, *m.* Obststecher, *m.* (Apion
 Са́довї́ти, *v. a.* setzen, jmdn Platz einnehmen lassen; — ся sich setzen, Platz nehmen.

Са́довнї́к, (-дївн-), *m.* *См.* *Ис.* Gärtner, Obstgärtner, *m.*; -нїця, *f.* Gärtnerin, *f.* *См.*
 Са́довнї́чїй, *m.* Obstgärtner, *m.*
 Са́дону́ти, *v. a.* C.I.29. dreinschlagen.
 Са́єта, *f.* feines Tuch, od. Atlass, *m.*
 Са́єто́вїй, *a.* aus Са́єта.
 Са́ж, *m.* Schweinskoben, Mastkoben, — stall, *m.* s. Кóец, *Кс.*
 I. Са́жа, *f.* s. Са́джа.
 II. Са́жа, *f.* Arrest, Verhaft, *m.* + *M.*
 Са́жа́вка, са́жалка, са́жївка, (са́дж-), *f.* Satzteich, Fischteich, *m.*
 Са́женї́цї, са́женї́цї, *pl.* s. Розса́да.
 Са́жка, *f.* Rost, Brand am Weizen, *m.*
 Са́жбóвїй, *a.* Mast-
 Са́жбóк, *m.* *dim.* s. Саж. [Ко́мїя́р.
 Са́жомє́т, *m.* *Wgr.* 7. s. Са́жомє́т,
 Са́за́н, саза́нь, *m.* *B.* s. Кóроп.
 I. Са́йга́к, *m.* са́йга, *f.* s. Суга́к.
 II. Са́йга́к, *m.* manshoher Pfahl.
 Са́йда́к, *m.* s. Сага́йда́к.
 Са́йда́кер, *m.* mit Köcher versehen, mit Bogen bewaffnet, *Зак.*
 I. Са́к, *m.* са́ква, *f.* Sack, Namen, *m.*
 II. Са́к, Са́чок, *m.* Isaak.
 Са́ка́, *f.* (türk.) s. Бóчка.
 Са́ква, *pl.* -кви, *f.* Quersack, Doppelsack, *m.* s. Бєса́ги.
 Са́кє́льня, *f.* Futtersack, *m.*
 Са́кї́вка, *f.* *dim.* s. Са́ква.
 Са́кла́, *f.* grosser Sack.
 Са́кла́к жостє́льнїна, *m.* Kreuzdorn, Wegdorn, *n.* (Rhamnus catharticus)
 Са́клаковáти, *pl.* Kreuzdornge-
 wächse, *pl.* (Rhamnaceae).
 Са́кла́чїна, *f.* s. Са́кла́к.
 Са́клїно́к, *m.* Börsenthierchen, *n.* (Bursaria) *B.* [im Kaukasus III. II. 57.
 Са́кля́, *f.* Hütte der Bergbewohner
 I. Са́кма́, *f.* enger Weg, Holzweg, *m.* *K.*
 II. Са́кма́, *f.* s. Бато́ва, *Зак.* (итї са́кмою).
 Са́кма́р, (сакма́н), *m.* на — бра́ти ребо́ту = на гурт, *z.* *B.* на — бра́ти траву́ laut Uebereinkunft sich verbinden das Gras abzumähen, zusammenzuharken und zusammenzulegen, *B.*
 Са́кóмка, *f.* *dim.* s. Са́кма I. *K.*
 Са́кóра, *f.* *Пис.* Roggen, *m.*
 Са́кра́мент, *m.* Sacrament, *n.*
 Са́кра́ментува́ти, *v. a.* die heil. Sacramente ertheilen, III. II. 206.

Сакулѣти, *v. a.* etw. stümpfern.
 Салаба́й, *m. Wein.* e. Tölpels, *H.* 125.
 Салама́ха, *f.* Ragout, *n.*; 2) Zuckost, Zuspeise aus Gurken od. Knoblauch etc. zubereitet; 3) Art Roggen — od. Weizenmehl, aus dem ein Brei gemacht wird, *Зах.*
 Саламо́н, *m.* Salomon.
 Саланга́на іда́льна, *f.* Salangane, *f.* (*Cellocalia esculenta*).
 Саланда́р, *m.* Todtenfeier, *f.*; Todtenamt, *n.*; Todtenbüchel, *n.*
 Сала́та, *f.* Salat, *m.* (*Lactuca sativa*).
 Сала́ш, *m.* (*dim.* салаши́на, *f.*) Feldhütte, Laubhütte, *f.*
 Салашува́ти, *v. a.* in einem Сала́ш wohnen; — ся, салаши́ти ся, einen Wohnsitz wo aufschlagen.
 Сала́ба, *f.* Φ . zur weibl. Kleidung geh
 Салга́н, *m.* Talg — Schmelzhütte, Siederei, *f.* *Ч.* VI.
 Салда́т, *m.* Soldat, *m.*
 Салдатна́я, *f. coll.* Soldatesca.
 Салда́тченко, *m.* (unehelicher) Sohn e. Салда́т. [*ferlarve, f. B.*]
 Сале́ник, *m.* Engerling, *m.* Maikä-
 Сале́п, *m.* stärkemehlartiger Schleim aus Knollen der *Orchis morio*.
 Сале́нець, *m.* Speckstein, Steatit, *m.*
 Сале́стий, *a.* fettig. [saures Kali.
 Сале́тра, *f.* Salpeter, *m.* Salpeter-
 Сале́трянница, *f.* Salpeterplantage, *f.*
 Сальмя́к, *m.* Salmiak, *m.* salzsaueres Ammoniak. [*спырит, Salmiakgeist, m.*]
 Сальмяко́вий, *a.* Salmiak-, -ий
 Сальни́й, *a.* (блеск) fettglänzend.
 Сальни́к, *m.* Schweinsleber mit Grützen u. Schmer eingemacht.
 Сальни́ця, *f.* Fettdrüse, *f.*
 Сало́, *n.* Schmer, Fett, *n.* Speck, *m.*; 2) сало соло́дке omentum majus; 3) сало дідове, *Вол. s.* Сморжі́й злов.; 4) * сало дёрти Art Spiel.
 Салогуб, *m.* bausbäckiger, fettwan-
 гiger Kerl, *Кв.* 69; 2) (spöttelnd): Städ-
 тер, Händler, *m.* *Зах.*
 Саломя́к, *m. s.* Сальмя́к, *Зах.*
 Сале́он, *m.* Salon, *m. adj.* сале́оновий.
 Сале́оний, *a. s.* Сале́оновий.
 Салотбо́вка, *f.* *D. s.* 199. *КС.* (83)
 VII. Schlägel zum Mürheschlagen des
 Сало́. [*schmelzerei, f. Под.*]
 Салотопе́нный, *a.* -завод Talg-

Сало́ха, *f.* feiste, fettwanstige Weib-
 person.
 Сале́па, *f.* Salpe, *f.* (*Salpa*), *B.*
 Сале́син, *m. s.* Ива, *Пів.*
 Сале́цесон, *m.* Schweinsmagen ge-
 füllt mit zerhacktem Fleisch u. Blut;
 Fettwurst, *f.*
 Сале́лка, *f.* Becken, Fass für Schmer, *m.*
 Сале́мандра, *f.* Salamander, Molch,
m. [*lis Pinguinalis*] *B.*
 Сале́нка, *f.* Fettschabe, *m.* (Pyra-
 Сам, самá, самó, *pron.* selbst; al-
 lein, von selbst; сам на сам ganz al-
 lein; сам по собі *P. I.* 131. von selbst;
 сам ве свій ausser sich, ausser Fas-
 sung, in höchster Beklommenheit; са-
 ма річ так, natürlich, wirklich, in der
 That, wahr ist es so; самі свої lauter
 seinige, Verwandte &
 Сама, (*in nominat. sing ungebräuchl.*),
f. брáти у са́му erwägen, *B.* [ähneln.
 Самана́ти, *v. n.* ähnlich sein, ganz
 Самарь, Самарчу́к, *f. m.* (ehem.)
 Name der Stadt Новомоско́вск am Fl.
 Самара́.
 Самара́, *f.* linker Nbf. des Дніпро́.
 Самара́ти, *v. n.* на корбє́ jmdm
 ähnlich sein, ähneln, gleichen, *B.* *Зап.*
 Самарно́, *adv.* wahrscheinlich (Φ).
 Самарчу́к, *m.* Nbf. der Самара́.
 Самаря́ти, *v. n. impers.* von wolki-
 gem u. thauigem Wetter.
 Самбі́р, *m.* *Ф. e.* Baumart.
 Самбі́рвий, *a.* -рай, Φ .
 Самбі́рчик, *m.* Φ . *Пр.* III. 181.
 Самдвáйця́ть, *a.* *Кв.* = 1+19.
 Сале́ме, са́мо, *adv.* just, eben, gerade.
 Сале́мець, *gen.* са́мця, *m.* Männchen, *n.*
 Самі́й, *pron.* selbst; allein; gerade,
 eben der; 2) lauter, pur, nur (allein),
 Самі́ця, *f.* Weibchen, *n.* [*s.* Сам.
 Самі́йло, *m.* Samuel.
 Самі́ра, *f.* Art Pflanze, *B.* [allein.
 Самі́ський, самі́ський, *a.* ganz
 Самі́тний, *a.* einsam, vereinsamt.
 Самі́тний, *m. R.* der Einsame, ver-
 einsamt.
 Самка́, *f. s.* Самі́ця, Φ .
 Самобе́режний, *a.* selbsterhal-
 tend, -schützend, -vertheidigend, *T.*
 Самобе́йт, *m.* Selbständigkeit, *f.* + *B.*
 Самобе́йтний, *a.* Пол. frei; selb-
 ständig.

Самобу́тність, (-бу́тність), *f. K.* Selbständigkeit, *f. adj.* -бу́тний.
 Самовага́, *f.* Federwage, *f.*
 Самова́р, *m.* Theemaschine, *f.* Theekessel, *m.* [*Др.*
 Самовби́вство, *n.* Selbstmord, *m.*
 Самове́рюдок, *m.* Б.?
 Самовзна́не, *n.* Selbsterkenntnis, *f.* Selbstbewusstsein, *n.*
 Самови́д, *m.* eigenthümliche Gestaltung, *n.* *хвор.* 4.
 Самови́дець, *m.* Augenzeuge, *m.*
 Самови́тий, *a.* alleinig, vereinzelt, isoliert, *Зг.*; *einsam BB.*
 Самови́да, *f.* *Пе.* *s.* Самови́жа.
 Самови́дрече́нє, *n.* Selbstverleugnung, *f.* *Фр.* [*topsie, f.*
 Самови́жа, *f.* Selbstsehen, *n.* Ау-
 Самови́льний, *a.* willkürlich; *adv.* -вільно. [*end, hochmüthig.*
 Самови́рний, *a.* *Рy.* selbstvertrauensvoll, *m.* Federwage, *f.* *s.* Самовага́.
 Самовла́да, *f.* Alleinherrschaft, *f.*
 Самовла́дний, *a.* *K.* allein herrschend. [*Souverän, m.*
 Самовла́дник, *m.* Alleinherrscher;
 Самовла́дність, *f.* Alleinherrschaft; *Souveränität, f.*
 Самовла́дно, *adv.* willkürlich, eigenmächtig, despotisch; 2) eben passend.
 Самовла́сть, *f.* *Ил.* Alleinherrschaft, *f.* Absolutismus, *m.*
 Самовла́стець, *m.* Alleinherrscher, *Турап, m.* *ОБ.*
 Самовла́стний, *a.* despotisch, eigenwillig, herrsch. [*Unumschränktheit, f.*
 Самовла́стність, *f.* Despotismus, *m.*
 Самовла́ець, *m.* *Ф.* *M.* II. 80. der Eigenwillige, Eigensinnige, der eigenwillig handelt; *Despot, m.*
 Самово́ле, *n.* *У.* *s.* Сваво́ля.
 Самово́лити, *v. a.* Muthwillen, Unfug, Unwesen treiben, *Пе.*
 Самово́льний, *a.* eigenwillig, eigensinnig, *Ир.* 67; *absolut.*
 Самово́льність, *f.* *Пе.* *s.* Самово́ля.
 Самово́льство, *n.* Willkür, *f.* Muthwille, *m.* *s. d. f.*
 Самово́ля, *f.* Willkür, *f.* Muthwille, *m.*
 Самогла́вний, *a.* einer von den Ersten, *Наупт., III.* [*gene Bekümmernis.*
 Самогри́зота́, *f.* *M.* innere, selbststei-

Самогри́й, *m. s.* Самова́р. [*der, m.*
 Самогу́бець, -бця, *m.* Selbstmörder,
 Самогу́ди. *рл.* гу́слі — selbstspielend, *Ч.* II. 39.
 Самогу́жки, *adv.* *P.* I. 166. wenn der Mensch selbst statt des Thieres den Wagen zieht. [*тий, В*] = 1+19.
 Самодва́йцятий, (самодвадцять),
 Самодержа́вець, *m.* Alleinherrscher, *m.* III. II. 245.
 Самодержа́вний, *a.* monarchisch, *Мор.* [*f. s. d. f.*
 Самодержа́вність, *f.* Willkür,
 Самодержа́вство, *n.* Absolutismus, *m.* [*scheid, KV.*
 Самодержни́й, *a.* selbstherrschend,
 Самодеса́тий, *a.* = 1+9 (*B.*).
 Самоді́йство, *n.* Selbstthätigkeit, *f.*
 Самоді́лковий, *a.* eigener, eigenhändiger Arbeit, *zn* Hause verfertigt.
 Самоді́льний, *a.* selbstthätig, *На;* 2) selbständig. [*keit, f.*
 Самоді́льність, *f.* Selbstständigkeit,
 Самодові́рність, *f.* *Kл.* Selbstvertrauen, *n.* Zuversicht, *f.*
 Самодру́г, самодру́гий, *a.* selbster; самодру́га жєна́ schwanger.
 Саможе́р, *m.* *K.* der sich selbst verzehrende. [*Aufopferung, f.* *Бл.*
 Саможе́ртва, *f.* Selbstaufopferung,
 Саможи́тний, *a.* -хліб, *У.* aus reinem Korn, (Kornbrot). [*zündlich, Пол.*
 Самозапáльний, *a.* selbstentzündlich,
 Самоза́суд, *m.* Selbstverurtheilung, *f.* *Ил.* [*seiner selbst, K.*
 Самозане́дбанє, *n.* Preisgebung
 Самозахо́ване, *n.* Selbsterhaltung, *f.* *Фр.* [*grant; Verbrecher, m.* *Зак.*
 Самозбро́єць, *m.* Flüchtling, *Emi-*
 Самозва́н, *a.* selbst, in Person eingeladen, *Ме.* 450.
 Самозва́нець, *m. e.* Mensch, der sich einen falschen Namen gibt, der sich einen Titel anmasst, der ihm nicht gebührt, *Usurpator, m.* [*Vocal, m.*
 Самозву́к, *m.* *Д.* *гр.* Selbstlaut,
 Самозвє́лень, *f.* Art Giftpflanze.
 Самозни́вєченє, *n.* Selbstvernichtung, *f.* *Фр.*
 Самобі́дка, *f.* Brunnenkresse, *f.*
 Самоі́дний, *a.* -цвіт *ВВ.* *Ир.* X. 204. von zerfressender, giftiger Blume (Blüthe); 2) *Ир.* XII. 304, selbstsüchtig.

Самоілка, *f.* на -ку співати nicht künstlich nach Noten singen.

Самобістний, *a. pol.* selbstständig, unabhängig. [мостійність.

Самобістность, *f. pol. C. s.* Самоіхало, *n.* das von selbst fährt, automatisch sich bewegt.

Самокат, *m.* Locomotive, *f. (?)*.

Самокісе, *n.* самокісь, (*B.*), самокіш, самокіша, *f.* saure Milch.

Самокрітика, *f. T.* Selbstkritik, *f.*

Самокрут, *f.* Selbststeuerung, *f.*

Самокрут, *m.* Schmollwinkel, *m.*

Самолёт, (-льёт), *m.* was von selbst fliegt, *Ч. II.* 173.

Самолітий, *a.* gediegen, solid, *ЛД.*

Самолічно, *adv. gr.* persönlich, *Шз.*

Самолівка, *f.* Falle, Fallgrube, *f.* Fallstrick, *m.*

Самолюбство, *n.* Eigenliebe, *f. ОП.*

Самолюбний, *a.* selbstsüchtig, egoistisch. [Illusion, *f.*

Самоманія, *f. См.* Selbsttäuschung,

Самомученик, *m. Св.* Selbstpeiniger, Selbstquäler, *m.* [end, *K.*

Самонадійний, *a.* selbstvertrau-

Самонадія, *f.* Selbstvertrauen, *n.* Zuversicht, *f. Не.*

Самонадіяний, *a.* selbstvertrauend, voll Eigendünkel.

Самонетямний, *a. К.* vom natürlichen, eingeborenen Genie.

Самонужнійший, *a. Кс.* sehr, unbedingt nothwendig.

Самообмежене, *n. Кл.* Selbstbeschränkung, Enthaltbarkeit, *f.*

Самооборона, *f.* Selbstvertheidigung, *f. Ваг.*

Самобден, = Сам оден, *Ваг.*

Самобський, *a. К.* = 1+7 (als der achte). [samkeit, *f.*

Самоотвержене, *n. Top.* Enthalt-

Самоофіра, *f. Св.* Selbstaufopferung, *f.* [Spontaneität, *f.*

Самоохотність, *f.* freier Wille,

Самопал, *m.* alterthümliches Feuer-
gewehr mit einer Lunte (ohne Flintenschloss), Luntenschnur, *f.*

Самопальний, *a.* zum Самопал gehörig, vom Самопал.

Самопас, (-ш), *adv.* alleinweidend, für sich weidend; allein, für sich, zerstreut, ohne Aufsicht.

Самопашний, (-ен-), *a.* sich selbst überlassen, ohne Aufsicht; ausgelassen; самопашна, *a. f.* nicht schwanger. [lebt, *Нае.*

Самопережитий, *a.* selbster-

Самопись, *f.* Autograph, *n.*

Самопідмога, *f.* Selbsthilfe, *f. ОП.*

Самопізнанє, *n.* Selbsterkenntnis, *f.* Selbstbewusstsein, *n.*

Самопіч, (= -чна) діжа selbst-
backend, *Ч. II.* 38. [струк.

Самоплodeць, *gen.* -дя, *m. s.* Бай-

Самоповага, *f.* das Bewusstsein seiner eigenen Hoheit u. Würde, Stolz, *m. К.*

Самоповажанє, *n.* eigene Würde, Selbstgefühl, *n. Кн.* [help, *f. Кн.*

Самопоміч, *f.* Selbsthilfe, Self-

Самопостроєний, *a.* selbstgebaut, *T.* [satz, *m. Нис.*

Самоправда, *f.* Axiom, *n.* Grund-

Самоправець, *m.* der Eigensinnige, der eine eigene Gemüthsart hat, *M. III.* 103.

Самоправно, *adv.* eigenmächtig, *Др. С. II.* 103. *s.* Самовластно.

Самоправство, *n. К.* Selbstverwaltung, Autonomie, *f.* [bestimmung, *f.*

Самопризнанє, *n. Т.* Selbst-

Самопрійда, *m. s.* Захвужий, *Пр. II.* 153. [leinverkauf, *m. Monopol, n.*

Самопродаж, *f.* Alleinhandel, Al-

Самопрославленій, *a. К.* durch sich selbst berühmt.

Самопиша, *f. s.* Голбмча, 'Оркіш.

Саморідний, *a.* selbsterzeugt, von sich selbst gewachsen, selbst freiwachsend & -мак &; natürlich, nicht gemacht, nicht künstlich; original, originell. [Sternmiere (Stellaria graminea) *B.*

Саморідне-зілля, *n.* Grassartige

Саморідка, *f.* eigenartiges Product, eigenthümlich, eigenst, *ОП.*

Саморідник, *m.* Steinsamen, *m.* (Lithospermum) *B.*

Саморідство, *n. Фр.* Urzeugung, *f.* (generatio aequivoca).

Саморобний, *a. Не. s. d. f.* [258.

Саморобок, *m.* selbstgemacht, *К. I.*

Саморобний, *a. s.* Саморідний; 2) frei. [erzeugt.

Саморождєний, *a. КУ.* selbst-

Саморозговор, *m. Пар.* Monolog, *m.*

Саморозраджєне, *n.* Selbstentla-

- dung, *f.* [sein, *n.* *H. s. y. n.* 422.
 Саморозуміне, *n.* Selbstbewusst-
 Саморосль, *f.* *Пар.* Anflug des Hol-
 zes (im Forstwesen). [mat, *m.* *Пис.*
 Саморух, *m.* Selbstgetriebe, *n.* Auto-
 Саморучий, *a.* eigenhändig, -е
 письмó Autograph, *n.* [Autonomie, *f.*
 Саморяд, *m.* *Не.Це.* Selbstregierung,
 Саморядець, *m.* = sui juris.
 Саморядний, *a.* *Не.* autonom, frei.
 Самосьвід, *m.* *Пар.* Selbstbewusst-
 sein, *n.* [sein, *n.* *Гал.*
 Самосьвідіне, *n.* Selbstbewusst-
 Самосьвідомість, *f.* Selbstbe-
 wusstsein, *n.* *Ваз.*
 Самосьвітло, *n.* eigenes Licht, *T.*
 Самосила, *f.* Selbstkraft, eigene
 Kraft, *T.* [2) Bastard, *m.*
 Самосівка, *m. f. s.* Саморідний;
 Самосівний, *a.* von selbst aufkom-
 mend, selbstaufgegangen, *s.* Саморід-
 ний; -ні діти unehelich. [Bastard, *m.*
 Самосій, *m.* *См.* natürlicher Sohn,
 Самосіч, *Attrib.* zu міч (меч) *P.*
 I. 98. das selbsthauende Schwert, *e.*
 Zauberschwert.
 Самособний, *a.* individuell, selb-
 сьютіг; selbständig, *Ну. Кл. ГШ.*
 Самособність, *f.* vereinzelte Stel-
 lung. [ний, *Зах.*
 Самоспобний, *a. s.* Самособ-
 I. Самобетай, *adv. s.* Самостійно *Пис.*
 II. Самобетай, *m.* Schmalblättriges
 Kreuzkraut (*Senecio erucaefolius*), *Пис.*
 Самостайний, *a.* selbständig; in-
 dividuell, *Зах.* [ständigkeit, *f.*
 Самостайність, (-стай-). *f.* Selb-
 Самостановлене, *n.* Selbstbe-
 stimmung, *f.* *Кл.* [ний,
 Самостатний, *a.* *Зар. s.* Самостій-
 Самостій, *m.* Wasser-Hahnenfuss,
m. (*Ranunculus aquatilis*).
 Самостійний, *a.* selbständig, un-
 abhängig; individuell.
 Самостійність, *f.* Selbständig-
 кет, Unabhängigkeit, *f.*
 Самостоянність, *f.* (politische)
 Selbständigkeit, *f.* *V.* [свійність.
 Самостоянство, *n.* *Ваз. s.* Само-
 Самостоятельность, *f. s.* Са-
 мостійність.
 Самостріл, *m.* *Гол. III.* 223. He-
 xenschuss, *m.* Apoplexie, *f. adj.* само-
- стрільний, *u.* -ільчий.
 Самосуд, *m.* eigene, selbständige
 Gerechtsame, *f.* freies Gerichtwesen,
Не.; 2) Selbstverwaltung, Autonomie, *f. Кл.*
 Самосудний, *a.* selbstrichtend,
 selbsturtheilend; 2) autonom, *Кл.*
 Самогá, *f.* Einsamkeit; Zurückge-
 zogenheit, *f.* [Пар.
 Самотворність, *f.* Originalität, *f.*
 Самогá, *f. Кл.* 257. *Вім.* zu річка.
 Самогá, (-гá), (самоту́жки), *adv.*
 mit eigenen Kräften, *B.*
 Самогáна, *f.* Einsamkeit, *f. III. II.* 214.
 Самогáнець, *m.* der Einsame, *Ваз.*
 Самогáти, *v. n.* in Einsamkeit le-
 ben, einsam dastehen.
 Самогáчка, самогáка, *f.* Weife, *f.*
 Самогáний, *a.* einsam, in Einsam-
 кет lebend, allein, *III. I.* 363.
 Самогáчий, *a.* einsiedlerisch.
 Самогáя, *f.* Einsamkeit, *f. Пис.*
 Самогáрас, (-аск), *m.* Vogelfalle,
f. Fangekäfig, *m.*
 Самогáреть (*Кл.*), самогáреть, са-
 мотреть, *a.* = 1+2, selbdritter, *Б. В.*
 Самогáряк, *m.* Sprengel, *m. Пар.*
 Самогáрки, *adv.* selbst, von selbst,
 aus freien Stücken, *Н.* 194. *Ке. II.*
 117. 127. *s.* Самогáтеж.
 Самогáжний; *a.* -ні сáни von
 Menschenhänden gezogen.
 Самогáха, *f.* Eremit, *m.*
 Самогáшний, *a.* eingezogen, einsam.
 Самогáюг, *pl. -и, m.* spöttische
 Benennung derjenigen, die kein eigenes
 Gespann besitzen (*Це.*).
 Самогáчий, *a.* menschenscheu, *Зар.*
 Самогáж, *adv.* selbstziehend.
 Самогáжки, *pl.* Handschlitten, *m.*
Гал. I. 255. [Ziehen vom Menschen.
 Самогáжний, *a.* -ні сáни zum
 Самоубійник, *m.* Selbstmörder,
m.; -ниця, f. -рин, f. Ваз. [гер, *m.*
 Самоук, *m.* Autodidakt, Selbstleh-
 Самоукий, *a.* *Гол. s. d. v.*
 Самоукоханий, *a.* *КУ.* in sich
 selbst verliebt. [Autonomie, *f. Фр.*
 Самоуправа, *f.* Selbstverwaltung,
 Самоуправний, *a.* autonomistisch.
 Самоуцтво, *n.* Selbstbelehren, *n.*
 Autodidaktik, *f.*
 Самоучко, *m. s.* Самоу́к. [Lob, *V.*
 Самохвальба, *f.* Selbstlob, *n.* eigenes

Самохвальство, *n.* Selbstlob, *n.* Selbstüberhebung, *f.* Prahlerei, *f.* Не. Самохитъ, *adv.* aus eigenem Willen, ungeheissen, gutwillig, gern. Самохитный, *a.* freiwillig. Самохичный (самохич), *a.* freiwillig. Самоходник, *m.* Ч. II. 241. von selbst gehend. Самощвѣт, *m.* strahlender Glanz, К. самощвѣт-камень, *m.* Krystall, III. Edelstein, *m.* С. I. 34. (mit natürlicher Farbe). Самощвѣтний, *a.* von natürlicher Farbe; 2) glänzend wie Edelstein, К. -камінь Edelstein, *m.* [Selbstgefühl, *n.* К. Самощвѣт, *n.* Selbstbewusstsein, Самощвѣтний, *a.* selbstbewusst, К. Самошанованъ, *n.* Egoismus, *m.* Др. Самошестъ, *adv.* 1+5, selbstsechster, mit fünf anderen. Самшрок, *m.* Kartoffelsuppe, *f.* Санджакъ, *m.* АД. I. 226. türk. Feldzeichen, *n.* Fahne, *f.*; 2) der Anführer einer Heeresabtheilung; Statthalter, *m.*; 3) Statthalterschaft, Prowinz, *f.* Санджаківна, *f.* Tochter eines Санджакъ 2). Санджарівна, *f.* Name eines Liedes (von Санджари hergeleitet), Зах Пис. Сани, *pl.* Schlitten, *m.* Санка, *f.* Schlittenbaum, *m.* Schlittenkufe, *f.* s. Шолоз; *pl.* санкі, *gen.* санок kleinerer Schlitten, (auch Schlitten überhaupt). Санкувати ся, im Schlitten fahren. Санний, *a.* -на дорога u. санна, *f.* Schlittenbahn, *f.* Schlittenweg, *m.* Санниця, *f.* s. Санна. Санувати, *v. a.* ung. s. Шанувати. Сановитий, *a.* МШ. ansehnlich von Gestalt; 2) vornehm, majestätisch, von vornehmer Geburt, С. I. 197. 33. Сановито, (сановно), *adv.* С. II. 207. in der Amtsmiene majestätisch, würdevoll, würdig, III. I. 335. Сановитость, *f.* eine schöne, ansehnliche Gestalt, ein schönes Aeussere, Пис. Саночки, *pl.* dim. s. Санкі. Санѣти ся, Ф. hineinstürzen. Санч, *m.* Stadt Sandez. Санчата, *pl.* dim. kleiner Schlitten. Сання, *f.* Alexandra.

I. Сап *m.* Schnaufen, Schnauben, *n.* II. Сап, *m.* Ч. I. 1, 57, Rotz, *m.* (Pferdekrankheit). [(beim кашкет). I. Сапа, *f.* Ч. VII. 413. s. Дамокъ 2) II. Сапа, *f.* Hacke, *f.* [Räthsel). Сапай, *m.* Wein. der Nase (in d. Сапальник, *m.* Reihenfelger, Häufelpflug, *m.* Гн. 67.; 2) Behacker, Beroder, *m.* I. Сапати, сапнути, *v. a.* schnauben, schnaufeln; schnarchen; keuchen. II. Сапати, *v. a.* beroden, behacken (бараблѣ etc.). [II. 140. Сапати, *a. s.* Дыхавичный, Кв. Сапатор, *m.* Art Hakenpflug, ВВ. Сапетка, *m.* Зах. Пис.? Санивно, *f.* Stiel der Сана II Сапка, *f.* dim. s. Сапа. [ehend. Сапльвий, *a.* schwer athmend, кеу-Сапог, *pl.* -гій, *m.* † Stiefel, *m.* Сапорок, *m.* Sauce vom Braten. Сапрун, *m.* Sophronius. Сапуга, *f.* Peitschenstiel, *m.* В. Сапін, *m.* Saffian, *m.* Сапінці, *pl.* Schuhe aus Saffian. Саракка, *m. f.* armer Schlucker. Саранá, *f.* s. Саранчá. [(Squilla) В. Саранівка, *f.* Meerheuschrecke, *f.* Сарановѣць, *m.* -копаловий, Heuschreckenbaum, *m.* (Hymenaea Courbaril). Саранчá, саранá, *f.* (-червонокрылка), Schnarrheuschrecke, *f.* (Acridium stridulum); 2) -перелѣтна Wanderheuschrecke, *f.* (A. migratorium), В. Саранчѣк, *m.* довроусий, Heuschreckenkrebs, *m.* (Palinurus vulgaris). Саранѣк, *m.* Art grüne, rauhe Zwetschken. Сарáпати, *v. a.* zornig auffahren, В. Саракотіти, сарактіти, *v. n.* s. Сахтіти. Сарачіще, *m.* aug. s. Саракá. Сардѣля, *f.* Echte Sardelle, Sardine, *f.* (Clupea sardina). Сárкати, сáркнути, сарчáти, (сарчѣ, сарчійш), *v. n.* fauchen, В. Сарсáв, *m.* Material für den Bau eines Wagens; 2) Handwerkergeráth, *n.* Сас, *m.* Deutsche Schabe, *f.* (Blatta germanica) В. [ruf für Gänse. Саѣ-саѣ-саѣ-саго! inf. s. Сав-Lock. Сафян, *m.* сафянці, *pl.* s. Сапін, сапінці.

- Сафянівий, *a.* aus Saffian, Saffian-
 Сáхар, *m.* Zucker, *m.* *Кв.*
 Сахáрний, *a.* Zucker, *Кв.*
 Сахáрниця, *f.* s. Цукорниця, *Не.*
 Сахáрня, *f.* Zuckerfabrik, *f.*
 Сахаровáр, *m.* Zuckerfabrikant, *m.*
 Сахáти ся, sich einmischen, s. ein-
 drängen, *Ос.* (62) IV. 76.; 2) s. Цу-
 рати ся *М+Б.* 358.
 Сахнóчок, *m.* *Ч.* IV. 132?
 Сахтíти, *v. n.* flammen, lodern;
 prasseln; sprühen, з очий гнів, з губи
 горівка hauchen etc.; 2) schwer athmen.
 Сахтáчка, *f.* Kurzathmigkeit, *f.*
 Asthma, *n.*
 Сачевíця, *f.* s. Сочевíця. *Зак. Пис.*
 Сáще, *n.* Schoosshündchen, *n.* (*Ф.*).
 Сбóо́ни, *pl.* *Р. ч.* 19. s. Збóо́нцє, der
 Ort wo die Ochsen der Чумаки weideten.
 Сбóо́ром, (*eig.* Збóо́ром), *adv.* in Ge-
 sellschaft. [muthwillig.
 Свавíльний, *a.* ausgelassen, lose,
 Свавóльник, (-вíльн-), *m.* der
 Muthwillige, Lotterbube, *m.*
 Свавóльство, *n.* *См.* Willkür, *f.*
 Свавóля, *f.* Ausgelassenheit, *f.* Ue-
 bermuth, Muthwille, Eigenwille, *m.*
 Свавóльця, свавóлецъ, *m.* s.
 Свавóльник, *Зак.*
 Свадьбá, *f. gr.* Hochzeit, *f.*
 Свадьбý, *pl.* s. d. *f.*
 Свадьбiни, *pl.* Brautwerbung, *f.*
 Heiratstiften, *n.* [Braut, *f.*
 Свадьбýчка, attrib. zu дiвчина, *ung.*
 Свадьбóвати, *v. a.* Hochzeit halten.
 Свадьбонка, *f.* Hochzeitgáste, *pl.*
 Свадьбáний, *a.* — пánє Hochzeit-
 vater, *m.* *Гол.* III. 422. [kisch.
 Свадlýвий, *a.* *Luts. gr.* 155. zán-
 Свайбá, *f.* *Ч.* I. 1, 24. s. Свадьбá.
 Свáка, *f.* Stábohen im Weberkahn,
 worauf die Spulle sich dreht.
 Свальба, *f.* *Кв.* s. Свадьбá.
 Свальбiни, *pl.* *Зар.* s. Свадьбiни.
 Сь)алiти, *v. n.* s. Свєрбiти.
 Свалок, *m.* s. Свóлок, *III.* II. 39.
 Свáнечка, *f.* s. Свáшечка; 2) *Ме.*
 182. Braut, *f.*
 Свáнька, *f.* s. Свáха.
 Сваню́тка, *f.* *dim.* s. Свáха.
 Свáрá, *f.* s. Свáрка; *f.*
 Сварiти, *v. a.* на когó jmdn rü-
 gen, zurechtweisen; — ся zanken, strei-
 ten, handern. [zánk, *n.* Hader, Streit, *m.*
 Свáрка, сварнá, *f.* Zank, *m.* Ge-
 Сваркiй, *a.* zánkisch, streitsüch-
 тиг, *С.* II. 84. verbissen, grimmig.
 Сваркúт, *m.* zánkischer Mensch.
 Сварлýвецъ, *m.* Zánker, Habe-
 recht, *m.*
 Свáрлýвий, *a.* s. Сваркiй.
 Сварлýвiсть, *f.* Streitsucht, *f.*
 Сварнiй, *a.* widrig, widerstreitend,
Дip. 6.
 Свáрник, *m.* s. Звáдник, *В.*
 Сварúн, *m.* Zánker, Streiter, *m.* *Пар.*
 Сват, *m.* Heiratstifter, Freiwerber,
m.; 2) *pl.* -тiй Váter des verheiratheten
 Paares; 3) Schwáger überhaupt; 4) ri-
 туелле Hochzeitgáste; 5) überhпт auch
 von einem fremden Menschen, (*Фр.*).
 Сватáльник, *m.* Brautwerber, *m.*
 Свáтанецъ, (-анок), *m.* s. Сват 1) *Вак.*
 Свáтанє, *n.* Brautwerbung, *f.*
 Свáтанки, *pl.* Verlobung, *f.*; 2) Frei-
 erschmaus, *m.* *Гол.* III. 399.
 Свáтати, *v. a.* werben когó; — ся
 до когó sich um ein Frauenzimmer be-
 Сватáч, *m.* s. Сват 1) [werben.
 Свáтє, *n.* *coll.* *Ч.* IV. 171. s. Сватý, *pl.*
 Свáтиця, *f.* *Ч.* IV. 645. s. Свáха.
 Сваткó, *m.* *dim.* s. Сват. [-in, *f.* *Пар.*
 Свáтник, *m.* Kuppler, *m.*; -иця, *f.*
 Сватнiцтво, *n.* Kuppelei, *f.* *Пар.*
 Свáтовий, *a.* des Сват, (*w. s.*)
 Сватóк, *m.* *dim.* s. Сват, *Не.*
 Свáха, *f.* Brautwerberin, *f.*; 2) Schwá-
 gerin, *f.*; 3) auch v. fremder Person,
 in d. Anrede. [gelage der Свáхи.
 Свáшини, *pl.* *Пр.* III. 328. Gast-
 Свáшити, *v. a.* den Dienst einer
 Свáха bei der Hochzeit versehen.
 Свáшка, свáшечка, *f.* *dim.* s. Свáха;
pl. свáшкiй закóсвi die nächsten Ver-
 wandten, die während der Trauung in
 der Kirche hinter der Braut stehen;
 — чупрóвi eben solche, die hinter dem
 Bráutigam stehen. [2) *Кол.* 17. s. Свáтати.
 Свáшкувáти, *v. a.* s. Свáшити;
 Свáщáк, *m.* *Гол.* III. 372. s. Сват.
 Свáщини, *pl.* ein Theil der Hoch-
 zeitfeier bei der Свáха (am letzten Tage).
 Сведєнý, *n.* Halbkind, *n.* *pl.* -ята,
 Halbgeschwister, *pl.* *Гол.* I. 255.
 Свєi *pron.* = свєói = свói.
 Свєкла, *f. gr.* s. Бурáк.

Свѣковка, *f.* Art Pflanze, *B.*
 Свѣкор, *gen.* -кра, *m.* des Mannes Vater, Schwäger, *m.*
 Свѣкорок, *m.* *dim.* s. Свѣкор.
 Свѣкра, *f.* s. Свекрѹха.
 Свекрѹця, *f.* s. Свекрѹха.
 Свекрѹвонька, *f.* *dim.* s. Свекрѹха, III. I. 160. [Frauen Schwiegermutter.
 Свекрѹха, *f.* des Mannes Mutter, der Свекрѹхна, *f.* s. Свекрѹха.
 Свѣпка, свѣпка, *f.* s. Сваха.
 Свѣрбѣць крѣстный а́бъ шѣлудный, *m.* Krätzmilbe, *f.* (Sarcoptes scabiei).
 Свѣрбѣгуз, *m.* s. d. f. [canina), *B.*
 Свѣрбѣло, *n.* Hagebutte, *f.* (Rosa Свѣрбѣти, *v.* n. jucken. [coptes) *B.*
 Свѣрбляк, *m.* Hautmilbe, *f.* (Sarco Свѣрблячка, *f.* Jucken, *n.*; 2) Krätze, *f.*
 Свѣрдан, *m.* s. Свѣрщѣк, *B.*
 Свѣрдел, *m.* Bohrer, *m.*
 Свѣрделець, *m.* *dim.* kleiner Bohrer.
 Свѣрдлик, *m.* Bohrer, kleiner Bohrer, *m.* *dim.* -ичок, *m.*
 Свѣрдлити, *v.* a. Под. bohren.
 Свѣрпа, *f.* s. Лободянка. [blitzen.
 Свѣркати, *v.* n. blinken, schimmern,
 Свѣркнѣ, *n.* Singapparat der Hausgrille, *B.*
 Свѣркот, *m.* *B.* Schimmer, *m.* Blitzen, *n.*
 Свѣрл, *m.* s. Свѣрдел. [schmied, *m.*
 Свѣрлякар, (-длик-), *m.* Bohrer.
 Свѣрлѣти, *v.* a. s. Свѣрдлити.
 Свѣрло, *n.* Legebohrer, *m.*
 Свѣрляк корабельный, *m.* Pfahlwurm, *m.* (Teredo navalis).
 Свѣрлячка, *f.* Schiessmuschel, *f.* (Clausilia), *B.*
 Свѣрчѣк, свѣрщѣк, (-щк), свѣрщѣн, *m.* Grille, *f.* -польный, Feldgrille, *f.* (Gryllus campestris); -домовый, Hausgrille, *f.* (G. domesticus), *B.*
 Свѣстиї, *pl.* Ф. Пов. 44?
 Свигнати, *v.* a. unter der Nase sich etw. brummen; davon *subst.* свигнавецъ, *m.* einer, der unter d. N. s. o. br. und свѣгнавка, *f.* vom Brummen (unter d. N.).
 Свид, *m.* свидина, *f.* Rother Hornstrauch, (Cornus sanguinea) *B.*
 Свидь, *f.* roher Zustand, *Га.* I. 255.
 Свидій, свидоватий, *a.* roh; rauh, *Пар.* [телька, *f.* *B.*
 Свидѣтель, *m.* Zeuge, *m.* свидѣ-

Свидній, *a.* *B.* halbreif.
 Свинар, *m.* Schweinhirt, *m.* свинарка, *f.* Schweinhüterin, *f.* [be, *m.*
 Свинарчѹк, *m.* Schweinhirtenkna-
 Свинына, *f.* Schweinefleisch, *n.*
 Свинынець, *m.* Schweinstall, *m.*
 Свинынка, *f.* *dim.* s. Свинына;
 2) Schweinstall, *m.* [besudeln.
 Свиныти, *v.* a. wie ein Schwein
 Свинырка, *f.* Schweinheerde, *f.*
 Свиныка, *f.* *dim.* s. Свины, junges Schwein; 2) *Ко.* 8. *pl.* -ки, e. Art Kartenspiel; Art Kegelspiel, *Зах.*
 Свиныкѣ, *pl.* Spitzklette, *f.* (Xanthium strumarium), *B.*
 Свинобѣй, *m.* Schweineschlächter, *m.*
 Свиноватий, *a.* schweinish, wie ein Schwein. [-ѣ мя́со Schweinefleisch.
 Свиновій, *a.* vom Schwein, Schwein,
 Свиноѣд, *m.* *Ко.* 339. der auf einem Schweine geritten ist.
 Свинопас, *m.* s. Свинар.
 Свинога, *f.* *coll.* *Ко.* 148. Schweine, *pl.*
 Свиныскій, *a.* schweinish, Schwein-.
 Свиныцѣвий, (-цов-), *a.* *gr.* von Blei, bleiern, *Ке.* [(Salvia verticillata) *B.*
 Свиныюх, *m.* Wirtelblüthige Salbei
 Свиныюшник, *m.* Schweinstall, Schweinkoben, *m.* *He.*
 Свиныя, *f.* Schwein, *n.* Sau, *f.* [cellio), *B.*
 Свинык, *m.* Körnerassel, *m.* (Por- Свиныка, *f.* *aug.* s. Свины.
 Свинытник, *m.* Schweinkoben, *m.*
 Свинычий, *a.* vom Schwein, Schwein-; schweinish. [gras, *n.* (Nardus stricta) *B.*
 Свинычка, свиныюха, *f.* Borsten-
 Свирыд, Свирыдко, *m.* Spiridion.
 Свирыль, *f.* *КС.* (82) IV. 170 Flöte, *f.*
 Свирыпа, *f.* креслара, Rauke, *f.* Sophienkraut, *n.* (Sysymbrium sophia).
 Свискати, *v.* a. fauchen.
 Свиснути, свистати, *v.* a. einen Pfiff von sich geben, pfeifen.
 Свист, *m.* Pfeifen, *n.* Pfiff, *m.* Gezi- sche, Sausen, *n.*
 Свѣставка, *f.* Pfeife, Hirtenpfeife, *f.*
 Свѣстель, *f.* II. *n.* 48. Pfeife, *f.*
 Свѣстѣлка, *f.* s. Свѣставка
 Свѣстѣвач, *m.* wurmstichige Ha- selnuss, *B.*
 Свѣстун, *m.* Gimpel, *m.* (Fringilla pyrrhula), *B.*; 2) Pfeife, *f.*; 3) taube Nuss;
 4) Windbeutel, — macher, *m.*

Світа, *f.* Rock, Mantel, *m.* (vom groben Tuch). [es wird Tag.

Світати, *v. n.* tagen, *impers.* свитає
Світник, *m.* Н. 23. Кв. I. 9. Kleidermacher, Schneider, *m.*; Händler mit Світи. [geschmeidig.

Світійкий, *a.* Иг. 69. biegsam, Світійнка, *f.* weibl. Світа.

Свищ, *m.* Murmelthier, *n.* (Arctomys marmotta); 2) wurmstichige Nuss; 3) sehr dünne Speise.

Свѣда, *f.* Kunde, *f.* [Zeugin, *f.* 3z.

Свѣдѣтель, *m.* Zenge, *m.* -ка, *f.*

Свѣдѣм, *a.* Ф. Пов. 18. s. Свѣдомий, bewusst, wissend.

Свѣдѣне, *n.* Кл. Bewusstsein, *n.*

Свѣдка, *f.* Zeugin, *f.*; 2) Certificat, *n.* Нар.

Свѣдок, *gen.* -ка, *m.* Zeuge, Augenzeuge, *m.*; 2) Ос. (62) V. 35. Ausweis, *m.* Verzeichniss, *n.*; 3) М. „Мета“ 1865. 319 для свѣдку zum Zwecke der Zeugenschaft, als Zeuge(n).

Свѣдом, *m.* Kunde, Wissen, до свѣдома довести щось zur Kenntniss bringen, ВВ.

Свѣдомець, *m.* Kundiger, Erfahrender, Kenner; Forscher, *m.* [wandert.

Свѣдомий, *a.* kundig, bewusst, be-

Свѣдомити ся ким, *s.* Свѣдѣйти ся ким.

Свѣдомість, *f.* Bekanntschaft, Kenntniss, *f.* Verständnis, Bewusstsein, *n.*

Свѣдомство, *n.* Erfahrungheit, *f.* Нар.

Свѣдомувати, *v. n.* Kunde haben, wissen. [genschaft, *f.*

Свѣдѣцтво, *n.* Zeugnis, *n.* Zeug-

Свѣдѣвати, *v. n.* wissen.

Свѣдѣчий, *a.* s. Свѣдомий.

Свѣдѣцтво, *n.* Bewusstsein, Gefühl, *n.* У.

Свѣдчене, *n.* Zeugen, *n.* Zeugenschaft, *f.*; 2) Zeugnis, *n.* Bescheinigung, *f.*; 3) Verordnung, *f.* К.

Свѣдчик, *m.* Др. s. Свѣдок.

Свѣдѣйти, *v. a.* bezeugen, Zeuge sein. — ся ким, чим jmdn, etw. zum Zeugen anrufen; voraussagen; 2) Ме. 354. überzeugen; 3) Gutes erweisen.

Свѣць, *m.* *dim.* s. Звѣй. звѣць, -полотна, К. [frischen Windes, М. III. 117.

Свѣжати, *v. n.* vom Wehen des Свѣженіяна, *f.* Erfrischung, *f.*

Свѣжиня, *f.* Frische, *f.* frische Luft, *He. xm.* 115; 2) frische, gesunde Gesichtsfarbe, *He. n.* 123; 3) Schweinefleisch, *n.*

Свѣжити, *v. a.* erfrischen, frisch machen, С. II. 243.

Свѣжити, *v. n.* dämmern.

Свѣжопросольний, *a.* frisch gesalzen, mariniert.

Свѣзь, *f.* s. Свѣсть.

I. Свѣй, свой, своё, *pron.* sein, seine, sein; eigen; свой вѣленька, *Me.* 88. *dim.* s. Свѣволя. [Звѣй.

II. Свѣй, *gen.* своєю, (= сувѣй), *m.* s.

Свѣйня, *f.* *coll.* s. Свѣякі.

Свѣйскій, *a.* Haus-, einheimisch, zahm.

Свѣнути, *v. n.* aufleuchten, erglänzen, Н. 96. очіма blinken, leuchten, +М; 2) dämmern, tagen А-Г. 154.

Свѣрь, *f.* linker Nbf. des Дністрѣр.

Свѣргун, *m.* s. Сверщѣк.

Свѣрень, *m.* s. Свѣрѣнь.

Свѣрѣпа, *f.* Ос. (61) III. 24. s. Свѣрѣпа

Свѣрка, *f.* Schnur od. Riemen womit die Peitsche an den Peitschenstiel befestigt wird; 2) s. Сверщѣк, Зак.

Свѣрки. u. вѣрки, *Veim.* der Bienen in Zauberformeln, Ч. I. 1, 75.

Свѣркалка, *f.* s. Сверщѣк, В.

Свѣрнѣвий, *a.* свѣрдлик, Bohrer zum Bohren des Loches im Свѣрѣнь.

Свѣрняк, *m.* Bohrer zum Свѣрѣнь.

Свѣсть, *f.* Schwester des Gatten, Schwägerin; Schwester der Gattin; des Bruders Gemahlin, *f.* Кв.

Свѣстин, *a.* der Свѣсть geh.

Свѣстонька, *f.* *dim.* s. Свѣсть.

Свѣт, *m.* Welt, *f.* иди собі в свѣта (-я) geh in die Welt wo du willst, Р. I. 9; в свѣт за очи, за очіма weit in d. W.; прийти на свѣт, увидѣти свѣт das Licht der Welt erblicken, auf die Welt kommen; во свѣта зійти, бути verscheiden, verenden; кілька свѣтѣ собѣв тѣпати, кілька свѣт ити so weite Strecken, so weit; пустѣти в свѣт in die Welt hinein, an die Oeffentlichkeit; ніколи в (на) свѣті ниммерmehr; де коли в свѣті, wo, wann in d. Welt; як свѣт свѣтом, від свѣта so lange die W. steht; на весь свѣт für die ganze W.; свѣт Oeffentlichkeit, *f.* Zeitalter, *n.* Zeit, *f.* від свѣта дѣбрий, красно etc. sehr gut, schön

etc.; 2) сьвіт, Unterhalt in der Welt, im Leben, Leben selbst, гіркий сьвіт; сьвіт завязати комусь jmdn der Freiheit berauben, unglücklich machen; сьвіт закрив ся vom unglücklich werden; 3) Tagesanbruch, *m.* Morgendämmerung, *f.* до самого сьвіта (досьвіта, *adv.*); Licht, *n.* *Фр.* [merung, *f.* *M.* II. 105. Сьвітання, (-не), *n.* Morgendäm- Сьвітати, *v. n. s.* Сьвітаги, *Зак.* Сьвітач, *m.* viereckige hölzerne Röhre vom Dache bis in die Stube geleitet mit Ansatz zum Behufe der Beleuchtung mit лучина, *Ч.* VII. 390. Сьвітбог, *m.* *V.* Weltgott, *m.* Сьвітёлка, *f.* *s.* Сьвітлиця, *Зак.* Сьвітёлце, *n.* *дѣт.* *s.* Сьвітло. Сьвітѣць, (-сьвя-), *m. s.* Образ, (*Фр.*). Сьвітівка, *f.* *s.* Зоря сьвітова. Сьвітільень, *m.* Art Hamen, *B.* Сьвітілька, (-івка), *f.* ein junges Mädchen, Schwester od. Verwandte der Braut, das während der Trauung eine brennende Kerze (ehemals ein Schwert mit dem befestigten Licht) hält, *Зак.*; 2) Gemeine Seefeder, (Phosphorus), *B.* Сьвітілько, *n.* Lichtsauger, *m.* *Пол.* Сьвітільний, *a.* Leucht-, Licht-, -е явлене Lichterscheinung. Сьвітільник, *m.* Hängelampe, *f.*; 2) — суринамский Laternenträger, *m.* (*Fulgora laternaria*); — китайский (*F. sandellaria*); -европейский *F. europaea*. Сьвітільниця, *f.* Blasenqualle, *f.* (*Physophora*). [Leuchte, *f.* Stern, *m.* *K.* Сьвітילו, *n.* leuchtender Körper, Сьвітільочка, *f.* *Ке.* *s.* Сьвітілька. Сьвітільце, *n.* kleines Licht, *Kst.* Licht, *n.* Lichtglanz, *m.* [mern, + *B.* Сьвітінити, *v. n.* schwach schim- Сьвітитель, *m.* Westindischer Leuchtkäfer, *m.* (*Pyrophorus noctilucus*). Сьвітяти, *v. a.* leuchten scheinen, glänzen; vorleuchten; — вочи schmelzen. Сьвітійч, *m.* Leuchter, *m.*; Ort am пріпчок wo скипкі angezündet werden. Сьвітійще, *n.* Stern (Mond) *m.* *См.* Сьвітівка, *f.* *s.* Сьвітілька. [glänzen. Сьвітїти, *v. n.* *Пол. гр.* 140 leuchten, Сьвітка, *f.* *Noctiluca*, *B.* Сьвітлий, *a.* hell, licht, klar, glänzend, heiter; erlaucht; festlich, -а не-

дїля Ostersonntag. Сьвітлик, *m.* Solenit, *m.* *Пар.* Сьвітлиця, *f.* Lichtraum, *m.*; 2) geräumiges, lichtes Zimmer, Gastzimmer, *n.* Сьвітлич, *m.* *s.* Сьвітич. Сьвітлість, (-ость), *f.* Lichtraum, *m.*; 2) Durchlaucht, Magnificenz, *f.* Сьвітліти, *v. n.* klar, licht werden, *He.* Сьвітло, *n.* Licht, *n.* Schimmer, Glanz, *m.* Helle, *f.* Сьвітловій, *a.* Licht-. Сьвітловина, *f.* Lichtstoff, *m.* *Пар.* Сьвітловодний, *a.* Макс. wasserhell. [tes u. der Luft, *Фр.* Сьвітловоздушний, *a.* des Licht- Сьвітлоемний, *a.* lichtempfindlich. Сьвітложовтий, *a.* hellgelb, *Фр.* Сьвітлокрійий, *a.* mit leuchtenden, strahlenden Fittigen, Flügeln, *См.* *Фр.* Сьвітлокрўг, *m.* Lichtkreis, *m.* Сьвітлоносний, *a.* lichttragend, bringend, *Ф.* Сьвітлотїнь, *f.* Helldunkel, *n.* Сьвітлўха, *f.* Theerausstich, geist, *m.* Сьвітлўшка, *f.* купайлова, Gemeiner Leuchtkäfer, (*Lampyrus noctiluca*); 2) Färberdistel, *f.* (*Carthamus tinctorius*), *B.* Сьвітлўщий, *a.* recht licht. Сьвітлўк, *m.* glänzendes Insect; Johannswürmchen, *n.* *См.* Сьвітляний, *a.* млинѣк Radiometer, *m.* *Лу.* Сьвітлянка, *f.* *Geophilus*. Сьвітлячка альпейска, *f.* *Adenostyles albifrons*; 2) glänzende, farbige Glaskoralle, *f.* [allerwärts *K.* I. 40. I. Сьвітовій, *a.* Welt-, weltlich; II. Сьвітовій, *a.* Licht-, des Lichtes, *He.* -а зоря Morgenröthe, *f.* Сьвітовїк, *m.* Weltmann, *m.* Сьвітогляд, *m.* Weltanschauung *f.* Сьвітодѣржець, *m.* Welterhalter, Сьвітоварний, *a.* *К?* [*m.* *См.* Сьвітознáвство, *n.* Weltkenntnis, Weltkunde, *f.* Сьвітолáд, *m.* Weltordnung, *f.* Сьвітовосний, *a.* lichtbringend, lichtspendend. [*f.* *Пар.* Сьвітопись, *f.* Weltbeschreibung, Сьвітописець, *m.* Weltbeschreiber, *m.* *Пар.*

Сьвітопрáвленє, *n.* Weltregie-
rung, *f.*

Сьвітопредставлєннє, *n.*
scherzh. = Конєць сьвіта, *M+B.* 274.

Сьвіточ, *m.* Fackel, *f.* Licht, *n.*
III. I. 179.

Сьвітóчок, *m. dim.* die liebe Welt.

Сьвітський, *a.* weltlich.

Сьвітувáти, *v. n.* draussen, in
der Fremde sein *Ч. III.* 262.

Сьвітýн, сьвѣчник, *m.* Johanns-
würmchen, *n.* (*Lampyrus noctiluca*) *B.*

Сьвѣцька, *f.* öffentliche Hure.

Сьвѣцькувáти, *v. a.* jmdn öffent-
lich beschimpfen (*Ф.*).

Сьвѣця, *f. s. d. f.*

I. Сьвѣча, *f.* rechter Nbf. des Дністрє.

II. Сьвѣча, *f. s.* Сьвѣчка.

Сьвѣчáдний, *a.* Spiegel-, Luster-.

Сьвѣчáдо, *n. s.* Зєркало.

Сьвѣчáрник, *m.* Maiblume, *f.* Mai-
glöckchen, *n.* (*Convallaria majalis*).

Сьвѣчѣнє, *n.* Leuchten, *n.; 2)* Be-
leuchtung, Aufklärung, *f.* [nen, *Зак.*

Сьвѣчити ся, sich aufklären, ler-

Сьвѣчка, *f.* Kerze, *f.* Licht, *n.; 2)*
v. Тóрок; *gew.pl.* -кѣ, *w. s.*

Сьвѣчкáр, *m.* Lichtgiesser, *m; 2)*
Beim. der Лємки wegen Сьвѣчкѣ (=Тó-
роки).

Сьвѣчкáрня, *f.* Kerzenfabrik, *f.*

Сьвѣчкѣй, *pl.* weisse Fransen an
der Pellerine der Чýга bei den Лємки.

Сьвѣчковѣй, *a.* Kerzen-, Licht-.

Сьвѣчник, *m. s.* Сьвѣтѣльник 1).

Пу; 2) v. Паламáр, *Зак; 3)* Leucht-
schnellkäfer, *m.* (*Pyrrophorus*), *B.*

Сьвѣчурник, *m.* Enzian, *n.* (*Gentiana asclepiadea*).

Сьвѣчурниковáтї, *pl.* Enzian-
Gewächse, *pl.* (*Gentianeae*). [*m. ВБ.*

Сьвѣччина *f.* weltlicher Beruf, Stand,

Сьвѣща, *f. s.* Сьвѣчка.

Сьвѣщенóс, *m.* *Мог.* Kerzenträger,
m. (der die Kerze dem Priester vorträgt).

Сьвобѣдний, *a.* frei; geschäftlos,
müssig; ungezwungen, leicht; bequem;
adv. свобѣдно (слобѣдно) — —.

Сьвобѣдність, *f. Кл.* Freiheit; Un-
befangенheit, *f.* [heit, *f.*

Сьвободá, *f.* Freiheit; Ungezwungen-

Сьвободолóбѣвий, *a.* freiheitslieb-
end, *К.*

Сьвободомислєнний, *a.* *Біл.* frei-
sinnig, freimüthig, liberal.

Сьвогчáсний, *a.* zur rechten Zeit, *К.*

Сьвод, *m. gr.* Gewölbe, *n. III. II.* 52;
2) Zusammenstellung, *f.*

Сьвоé, *n.* (*s.* Сьвѣй etc.) ми собѣ своé
= wir sind Anverwandte, *B. pl.* своѣ;

2) своé взáти Oberhand nehmen, ob-
siegen, *M+B.* 371. [bundenheit, *f.*

Сьвоєвѣльність, *f.* Willkür, Unge-
Сьвоєвóлець, -бóльця, *m.* Freibeu-
ter, Freischárler, *m. К.* [fug, *m.*

Сьвоєвóльство, *n.* Muthwille, Un-
Сьвоєвóльствувати, *v. a. К.* Strei-
che spielen, Unfug, Unwesen treiben.

Сьвоєкорѣстий, *a.* selbststüchtig, *К.*

Сьвоєнáродний, *a.* volksthümlich,
des Volkes.

Сьвоєрóдний, *a.* eigenartig, *ВБ.*

Сьвоєýмець, -ýмця, *m.* der Eigen-
sinnige. [лива) von eigensinnigem Weibe.

Сьвоєýмка, *f. M. II.* 79. (непокрѣ-

Сьвоинá, *f. Мог. В.* Familie, *f.*

Сьвобѣсть, *gen.* -ѣсти, Selbstheit, *f. Ган.*

Сьвоѣти, *v. a.* zähmen; — ся sich
zähmen, zahm werden; 2) *Зг.* verwandt,
angehörig werden.

Сьвоєствѣнний, *a.* eigenthümlich.

Сьвоєствѣнність, *f.* Eigenthüm-
lichkeit, *f.* [das Eigenthümliche.

Сьвобѣствó, *n.* Eigenschaft, Natur, *f.*

Сьвóлок, *m.* Tragbalken, Querbalken, *m.*

Сьвóра, *f. s.* Розвóра; 2) с. Пíдтóки.

Сьвóренъ, *gen.* свóрня, (свѣр-), *m.*
Spann, Sperrnagel, *m.*

Сьвоѣк, *m.* Schwager; Anverwandte, *m.*

Сьвоєкѣвство, *n.* *Зар.* Verwandt-
schaft, *f. coll.* die Verwandten.

Сьвоєсѣй, у своєсѣй, *Ф. Пр.* III. 252.
Heim, *n.* heim. [Verwandschaft.

Сьвоєтинá, *f.* по -нѣ wegen der

Сьвоѣцтво, *n.* Schwägerschaft, Ver-
wandschaft, *f.* [Verwandte.

Сьвоѣчениця, *f.* *Гол. гр.* 51. die

Сьвоѣчество, *n.* *Лє. s.* Своѣцтво.

Сьвоѣчина, *f.* *Гол. гр.* 51. Familie, *f.*

Сьвоѣчити ся з ким mit jmdm in
Verwandschaft treten.

Сьвоѣщий, *a.* *W.* zahm.

Сьвоѣщина, *f.* Heimat, *f.* Heimat-
land, *n. У; 2)* Sonderinteresse, *n.* Par-
ticularität, *f. Пу.* [гóм) peitschen.

Сьвѣгати, сьвѣгнути, *v. a.* (бато-

Свѣянѹти, *v. n.* dürr, trocken werden; *s.* Засвѣянѹти.

Свѣявка, *f.* *Wgr.* 132. Copula, *f.* Bindewort, *n.*; *ГШ.* Bindevesal, *m.* Band, *n.*

Свѣяник, *m.* *Д. гр.* Bindewort, *n.* Conjunction, *f.*

Свѣякий, *a.* *Ч.* VI. 333 *s.* Всѣкий.

Свѣякнути, *v. a.* spritzen, sprengen; schwirren, zücken.

Свѣялий, свѣдѣлий, *a.* ganzig, *Пар.*

Свѣялити, *v. n. s.* Свербити.

Свѣят, *n. s.* Свѣятій.

Свѣятѣць, *m.* Scheinheiliger, *m.*

Свѣятѣшний, *a.* *Ш.* II. 216. *s.* Свѣятѣшний.

Свѣятій, свѣят, *a.* heilig *subst.* ein Heiliger; geheiligt, geweiht; свѣятѣ письмо heilige Schrift; свѣятій вѣчер Weihnachtsabend, *m.* -а недѣла, Pfingsten, der erste Pfingsttag; свѣятій spokій, der liebe Friede; свѣятѣ житѣ heiliges; herrliches, bequemes, sorgenfreies Leben; свѣятá прáвда heilige, unumstössliche, ausgemachte Wahrheit; свѣятá рíчка = Самáра, *K.* wegen ausnehmenden Reichthums an Fischen.

Свѣятійня, *f.* Heiligthum, *n.* Tempel, *m.*

Свѣятитель, *m.* Weihbischof, Bischof, *m.*

Свѣятити, *v. a.* heiligen, heilig machen, *h.* halten; weihen, einweihen; — ся geheiligt werden; geweiht werden; *гев. impers.* gesegnet sein, lieb sein.

Свѣятіця, *f.* Heilige, *f.* *Ф. Пр.* III. 125.

Свѣятійший, *a.* hochheilig, allerheiligst.

Свѣятість, (-ость), *f.* Heiligkeit, *f.* — пербжна Bigotterie, *f.* *Пар.* Heiligthum, *n.* *Кв.* I. 96. allerheil. Sacrament.

Свѣяткі, *pl.* Feiertage, *pl.* свѣяткáми, *adv.* (*Abt.*) an einem Feiertage, *Пр.* I. 174; 2) Heiligenbilder, *pl.* *Ф.*

Свѣятковій, *a.* feierlich, festlich, Fest-, *K.* *См.*

Свѣятковище, *n.* Fest, *n.* *ОП.*

Свѣяткувати, *v. a.* ein Fest feiern.

Свѣятній, *a.* Fest-, Feier-. *См.*

Свѣято, *n.* Fest, *n.* Festtag, Feiertag, *m.*

Свѣятоблѣвий, *a.* heilig; fromm.

Свѣятоблѣвость, (-ість), *f.* Religiosität, *f.* frommes Gefühl.

Свѣятовечірний, *a.* den Свѣятій вѣчер betreffend.

Свѣятоивáньскій, *a.* -червачок, *s.* Свѣятушка купáйлова.

Свѣятокрадець, *m.* *K.* Kirchendieb, Kirchenräuber, *m.*

Свѣятокрадство, *n.* Kirchendiebstahl, Kirchenraub, *m.*

Свѣятоство, *n.* *Пар.* Muckerei, *f.*

Свѣятогá, *f.* *Зар.* *s.* Свѣятисть.

Свѣятогáтний, *a.* kirchenräuberisch, entheiligend; ruchlos, gottlos, *KV.*

Свѣятогáтство, *n.* Tempelraub, *m.* Entheiligung, *f.* *Кв.*

Свѣятохá, *f.* *P. I.* 177. Scheinheilige, *f.*

Свѣяточний, *a.* zum Fest geh., Fest-, feierlich, solenn, *Па.*

Свѣяточність, *f.* Festlichkeit, *f.*

Свѣяточудний, *a.* heilig durch Wunder, *B.* [nerci, *f.* *C.* I. 121.

Свѣятош, *f.* Scheinheiligkeit, Gleiss-Sвѣятоша, *m.* *f.* *P. I.* 46 Scheinheiliger (-e), Heuchler, *m.* (-in), Frömmler, *m.*

Свѣятошлѣвий, *a.* werkheilig.

Свѣятошник, *m.* свѣятошница, *f.* *s.* Свѣятоша. [Пар.

Свѣятошність, *f.* Andächtelei, *f.*

Свѣятошок, *m.* Andächtler, *m.* *Пар.*

Свѣятояньскій, *a.* -е зѣлѣ, gemeines Hartheu (*Hypericum perforatum*), *B.*; 2) -а головá *Ч.* I. 1, 84 fabelh.

Wurzel zweier verwachsenen Aehren von Korn.

Свѣятунезний, *a.* *aug. s.* Свѣятій.

Свѣяченій, *a.* geweiht *subst.* свѣячене, *n.* Geweihtes, *n.*

Свѣячене, *n.* Heiligen, *n.* Heiligung, *f.* Weihen, *n.* Weihung, Consecration, *f.* [ster, *m.*

Свѣященник, *m.* Geistliche, Priester, *m.*

Свѣященників, *a.* des Priesters.

Свѣященнійческій, *a.* priesterlich, Priester-, des Priesters.

Свѣященність, *f.* *K.* Heiligkeit, *f.*

Свѣященноначáлѣ, *n.* *gr.* *K.* Oberaufsicht über die Geistlichkeit.

Свѣященнослужитель, *m.* Priester, *m.* [sterdienst versehen.

Свѣященствувати, *v. a.* *K.* Priester sein, *m.* *s.* Уроки.

Свѣятор, *m.* *Кв.* *s.* Заручини, Свѣяторенний, *a.* *s.* Зарученний; -а = за-свѣятана, *Кв.*

Свѣятоблѣв, *n.* *Wgr.* IX. *s.* Стеблѣ.

I. Сѣ, *adv.* da; чо́го се warum denn;

- се ó то nämlich. [Ч. VII. 551.]
 II. Се, *сонj.* с. есла; себ, с. еслаби,
 Сѣбелъ, себѣлик, (сѣбилъ) *m.* Laube,
f. (*Alburnus lucidus* Heckel), *B.*
 Себелюбець, *m.* M. III. 103. der
 Selbstsüchtige, Egoist, *m.*
 Себелюбный, *a.* selbstsüchtig, ego-
 istisch, III. II. 159.
 Сѣбный, *a.* stark, muthig, *Фр.*
 Сѣвелъ, *m.* Kinkhorn, *n.* (*Buccinum*) *B.*
 Седермѣлка, *f.* Rosmarinhaide, *f.*
 (*Andromeda polifolia*), *B.*
 Севѣрка, *f.* schwarzgraues Schaf.
 Сѣвок, сѣвка, *pl.* сѣвки, *m.* grauer
 Ochs, [m. Зак.]
 Севрюк, *m.* К. ? Aufseher, Hüter,
 Сегѣльба, *f.* *Ф.* ausgerodete u. aus-
 gebrannte Waldstrecke.
 Сѣгнъ, *a.* *ung.* arm.
 Сѣгла, *f.* kleiner (schöner) Wald.
 Сегобіцкій, *a.* diesseitig.
 Сегобічний, *a.* diesseitig.
 Сегодне, (-нѣ, -ня), *adv.* heute.
 Сегоднѣшний, *a.* vom heutigen
 Tage, heutig. [III.]
 Сеголітний, *a.* diesjährig, heurig,
 Сегорічний, *a.* s. d. v. [wärtig].
 Сѣгочасний, *a.* zeitherig, gegen-
 Сѣгочасність, *f.* Gegenwart, *f.*;
 das Zeitgemässe, *He.*
 Седлѣк, *m.* *ung.* *Wyr.* XX. s. Селянін.
 Седлѣчок, *m.* *dim.* s. Селянін,
 Гол. III. 9.
 Седмінонька, *f.* *ŽP.* I. 93. Woche, *f.*
 Седмѣця, *f.* *als.* s. Тѣждень, III. II. 96.
 Седмоблестный, *a.* У. *Bein.*
 der h. Muttergottes als der „Schmerz-
 zensreichen“.
 Седнѣвний, *a.* *Мх.* heutig.
 Седно́, *n.* s. Садно́.
 Сей, ся, сѣ, *pron.* dieser, -e, -es;
 сей свѣт das Diesseits, на сѣм свѣті
 auf dieser Welt. [unterhalten.]
 Сеймѣти, *v. a.* *ŽP.* sprechen, sich
 Сѣймня, *f.* Р. *Дн.* 22. s. Семѣ.
 Сеймувати, *v. a.* verleumden.
 Сеймуванье, *n.* К. Sitzung des
 Landtages, *f.* Landtag, *m.*
 Сейчас, *adv.* gleich, auf der Stelle.
 Сѣклѣта, *f.* Syncliticia.
 Сѣкман, *m.* Sectionschef, Partiefüh-
 rer der Arbeiter, (*Ф.*).
 Сѣкрет, *m.* Geheimnis, *n.*; 2) Se-
 kret, (*Lucioperga volgensis*) *B.*
 Секрѣтар, *m.* Secretär, Geheim-
 schreiber, *m.*
 Секрѣтний, *a.* geheim; секрѣт-
 на, *a. a. f.* *Ощ.* л. 370. geheime Kanzlei.
 Сект, *m.* Sect, *m.*; 2) Section, *f.* Revier, *n.*
 Сѣльбище, *n.* Ос. (61) VII. Ansie-
 delung, *f.* Wohnort, *m.* s. Осѣля.
 Селѣбнити, *v. a.* sehr dünn spin-
 nen (*Фр.*). [s. Оселѣдецъ.
 Селѣдецъ, -лѣдця, *m.* Häring, *m.*
 Селѣдка, *f.* *Clupea pontica*, *B.*
 Селѣдцѣви, *pl.* Häringartige, *pl.*
 (*Clupeoidei*).
 Селѣдѣнка, *a.* Milz, *f.* s. Селѣзѣнка.
 Сѣлѣжнѣ, сѣлѣжнѣнка *f.* s. Селѣзѣнка.
 Сѣлезень, *m.* Enterich, *m.* s. Кѣчор.
 Селѣзѣнка, *f.* Milz, *f.*
 Селѣзка, *f.* Gansähnliches Hals-
 thierchen, (*Anas*), *B.*
 Селѣпѣти ся, *s.* Присѣпати ся.
 Селѣра, *f.* Sellerie, *f.* Erpich, *m.*
 (*Apium graveolens*).
 Сѣлѣх, *m.* s. Сѣлезень. [*tifera*], *B.*
 Сѣлѣхѣвка, *f.* Etenmuschel, *f.* (*Ana-*
 Сѣлѣчко, *n.* *dim.* s. Селѣ.
 Селѣшок, -шка, *m.* *dim.* Ч. II. 369.
 s. Сѣлѣх, сѣлезень.
 Селѣдѣба, *f.* M. II. 19. Grund u.
 Boden zum Anbauen, Ansiedeln; 2) *P. ч.* 10
 Ansiedlung, Wohnstätte, *f.* Wohnsitz, *m.*
 Сѣлик, *m.* Enterich, *m.* (*Anas* (mas)),
B. s. Сѣлезень.
 Селѣна, *f.* У. *Ф.* s. Селѣ, Селѣце.
 Селѣско, *n.* *aug.* s. Селѣ.
 Селѣтьба, *f.* s. Селѣдѣба.
 Селѣти ся, *H.* 170. sich ansiedeln,
 e. neuen Wohnsitz aufschlagen.
 Сѣлице, *n.* Ansiedlung, *f.* Gehöft,
n. III. I. 371; 2) Ort wo ein Dorf ge-
 legen war, *K.*
 Селѣнѣ, *n.* Ansiedlung, *f.* Land, *n.* *Макс.*
 Сѣлѣток, *m.* heurig, *Mi.* II. 384.
 Селѣ, *n.* Dorf, *n.*; Land, *n.* на селѣ
 auf's Land.
 Селѣвич, *m.* Dorfbewohner, *m.*
 Сѣлѣце, *n.* *dim.* s. Селѣ.
 Селѣк, *m.* Dorfbewohner, Landmann,
 Bauer, *m.* селѣчка, *f.* Bäuerin, *f.*
 Селянін, *m.* селянка, *f.* s. Селѣк,
 селѣчка.
 Селѣньскій, *a.* laudmännisch, Dorf-
 Селѣчка, *f.* *Веч.* I. 364. Ansiede-

lung, *f.* Dorf, *n.*

Сѣма́к, *m.* 20 Kopeken in Silber.

Сема́нь, Семѣн, Сѣмко, *m.* Simeon

Сема́ш, *m.* Dreifaltigkeitsblümchen, *n.* Siebenstern, *m.* (*Trientalis europaea*).

Сембрѣ́ля, (-ня) *f.* -л. м. с. Слѣжба; 2) *s.* Заслуженіна, Dienstlohn, *m.*

Семейка, *f.* *dim.* kleine Familie.

Семѣ́йный, *a.* Familien-, der Familie, *Kв.*

Семѣ́н, *m.* *v.* Сема́нь.

Семенѣ́вка, *f.* Sameneule, *f.* (*Hadena capsicola*) *B.* [faltig.

Семерáкий, *a.* siebenfach, sieben-

Семерѣ́йк, *m.* sieben Paare Ochsen.

Семерѣ́ця, *f.* Ч. III. 465 Gespann von 7 Paaren Ochsen; семерѣ́цю, *adv.* siebenfach, *K.* siebenmal, *Макс.*

Семерѣ́чка, рѣ́чка — Ч. V. 897?

Семернѣ́йк, *m.* Sumpf-Blutauge, *n.* (*Comarum palustre*).

Сѣ́меро, *num.* sieben.

Семѣ́рѣ́тня крѣ́вця, *Зан.* I. 274. Gemeine Orgelkoralle, (*Tubipora Chamissonis*). [Anm. 54.

Семѣ́ворѣ́тний, *a.* siebenthorig,

Семѣ́градчина, *f.* Siebenbürgen, *n.* *K.* [Art Münze.

Семѣ́грѣ́вѣ́нник, *m.* Ч. IV. 593.

Семѣ́кратъ, -ѣ́ти, *adv.* III. I. 350. *Ф.* siebenmal.

Семѣ́лѣ́тний, *a.* *АД.* I. 172 mit sieben Flickklappen, Flecken, siebenmal geflickt, daher lumpig.

Семѣ́лѣ́тний, *a.* siebenjährig, sieben Jahre alt, von sieben Jahren.

Семѣ́лѣ́ток, *m.* sieben Jahre alt, III. II. 156; 2) *s.* Мѣ́вок.

Семѣ́на, *f.* der siebente Theil ($\frac{1}{7}$).

Семѣ́нар, *m.* семѣ́нарѣ́я, *f.* Seminarium, *n.* Vorbereitungsanstalt für künftige Priester u. Lehrer.

Семѣ́нарѣ́ст, *m.* Seminarist, *m.*

Семѣ́нарѣ́щѣ́к, *m.* der in *v.* öffentl. Seminar aufgezogen war, Priester, *m.* *Зг.*

Семѣ́пѣ́рский, *a.* *Ме.* 441, *АД.* I. 250. -а мо́гла? [geln, *Фр.*

Семѣ́пѣ́чатный, *a.* mit sieben Sie-
Семѣ́пѣ́лка, *f.* *He. Пр.* XII. 605. *s.* Пѣ́лка. [III. I. 166. *s.* *d.* *f.*

Семѣ́пѣ́дѣ́льный, (-дѣ́нный), *a.*

Семѣ́пѣ́дний, *a.* sieben Spannen lang, *АД.* I. 250.

Семирѣ́га пла́хта, *R.* II. 42 *v.* Art von gesticktem Tuch.

Семирѣ́га, *f.* *s.* Семрѣ́га.

Семѣ́сѣ́тний, *num.* II. 288. jeder siebenhundertste. [semitisch.

Семѣ́тѣ́цкий, семѣ́цкий, *a.*

Семѣ́урѣ́ка, *f.* eine Pflanzenart, *B.*

Семѣ́ця, *f.* *s.* Семѣ́ця, Woche, *f.*; 2) siebente Stufe (in *d.* Musik).

Семѣ́шкѣ́урѣ́й, *a.* siebenfach behäutet, *Ру.*

Семѣ́рѣ́ка, *f.* *s.* Семрѣ́га.

Семѣ́кѣ́, *m.* Simeon.

Семнѣ́нький, *a.* *He. Пр.* XII. 206?

Семѣ́цѣ́вѣ́тний, *a.* siebenfarbig *KУ.*

Семѣ́я, *f.* Familie, *f.* *Кв.*

Семѣ́яні́н, *m.* Mitglied der Familie, zur *F.* geh.; *Кв.* Familienvater, *m.* Oberhaupt einer Familie, *n.* [Familie hat.

Семѣ́яні́стый, *a.* der eine zahlreiche

Семѣ́нь, Семѣ́нь, *m.* *s.* Сема́нь.

Сѣ́нат, *m.* Senat, *m.* Rath, *m.*

I. Сѣ́натѣ́р, *m.* Senator, *m.*

II. Сѣ́натѣ́ри, *pl.* Schlittenkufen, -läufe, *pl.*

Сѣ́ньга, *f.* Lachs, *m.* *Мак.* [senna).

Сенес, *m.* Sonnenblätter, *pl.* (*Cassia*

Сѣ́ник, *m.* *Parus palustris*, *B.*

Сепелѣ́ти, сепелѣ́вити, *v.* *n.* lispeln; *adj.* сепелѣ́вий, der lispelt; *subst.* сепелѣ́вецъ, -ѣ́вця, *m.* Lispeler, *m.* *B.*

Сера́фим, *m.* Seraph, *m.*

Сера́фский, *a.* *Ф.* seraphisch.

Сѣ́рѣ́виця, *f.* dünne Brühe, *d.* Speise (nur zum Schlürfen).

Сѣ́рѣ́банка, *f.* *s.* *d.* *v.*

Сѣ́рѣ́бати, сѣ́рѣ́нути, *v.* *a.* schlürfen.

Сѣ́рѣ́бин, *m.* Serbe, *m.*; 2) *Зан.* II. 503. Art Tanz.

Сѣ́рѣ́бнѣ́щѣ́к, *m.* junger Serbe, *Ф.*

Сѣ́рѣ́бія, *f.* Serbien, *n.* [*f.* Tisch Tuch, *n.*

Сѣ́рѣ́вѣ́та, *dim.* сѣ́рѣ́вѣ́тка, *f.* Serviette,

Сѣ́рѣ́вій, *a.* *s.* Сѣ́рѣ́вій, roh. [deckt.

Сѣ́рѣ́вѣ́ваний, *a.* *He.* servirt, ge-

Сѣ́рѣ́вѣ́е, *m.* Service, *n.*

Сѣ́рѣ́га, *f.* *pl.* сѣ́рѣ́ги, Ohring, *m.* Ohrringe, Ohrgehänge, *pl.* сѣ́рѣ́га — пѣ́лька, Art Ohrringe; 2) *Кв.* II. 292. Perle, *f.*

Сѣ́рѣ́гий, *m.* Sergius. [Riemen.

Сѣ́рѣ́й, *m.* *Марк.* 48. Peitsche aus

Сѣ́рѣ́к, *m.* сердáчина, *f.* *s.* Сѣ́рѣ́к.

Сѣ́рѣ́га, *m.* *f.* armer Schlucker, *a.* Wicht; Elender.

Сѣрденько, *n. dim. s.* Сѣрце; Lieben, *n.*

Сѣрдѣчко, *n. dim. s.* Сѣрце. [s. d. f.]

Сѣрдешнѣнький, (-дѣчн-), *a. dim.*

Сѣрдешний, (-дѣчний), *a.* herzlich; offenherzig, bieder; 2) unglücklich.

Сѣрдѣчник, *m.* Art Pflanze.

Сѣрдечноіжний, *a.* herzlichinnig, zart, *Гол.* [cundus], der Jähzornige.

Сѣрджук, *m.* *Mi. II.* 253. (homo ira-

Сѣрдзѣвий, *a.* roth, *Цѣ.*

Сѣрдити, *v. a.* unwillig, zornig, ungehalten machen, in Zorn bringen; — ся unwillig, zornig sein.

Сѣрдїтїй, *a.* jähzornig, boshaft; сѣрдїтенько, *adv. dim.* ein wenig unwillig, zornig.

Сѣрднѡ, *n. s.* Саднѡ.

Сѣрдобѡльний, *a. gr. Ко.* 243. *Кн.* mitleidsvoll, weichherzig, zärtlich.

Сѣрдопїшний, *a.* stolzen Herzens, *Гол. III.* 267. [dium), *B.*

Сѣрдѹшка, *f.* Herzmuschel, *f.* (Сѣрцеви́на. *f. s.* Стѣржень.

Сѣрдюк, *m. Ко.* 170. *Кч.* 142. zu einer gewissen kleinrussischen Truppengattung gehöriger Leibgardist, *s. d. f.*

Сѣрдючина, *f.* Leibgarde des гетьманъ; gegründet vom гетьманъ Петро́ Дорошенко bestand sie auch unter dem гетьманъ Мазе́на aus vier Regimentern, erhalten auf Kosten des гетьманъ, *Зах. Пис.*

Сѣрдяга, *f. s.* Сѣрдѣга.

Сѣрдячко, (-дечко), *n. dim. s.* Сѣрце.

Сѣребрѣник, *m. † e.* Art Silbermünze.

Сѣребристо-білий, *a.* silberweiss.

Сѣребщина, (-їзна), *f. †* Grundsteuer, Pflugsteuer für den Landesfürsten, *Шар.* [стѣр (bei Залїцки).

I. Сѣред, *m.* linker Nbf. des Днї-

II. Сѣред, *praep. mit d. Genit. u. adv.* zwischen, unter, mitten in.

Сѣредá, *f.* Mittwoch, *m.*

Сѣредвага, сѣредважка, *f.* Schrotwage, Bleiwage, *f.*

Сѣредважний, *a.* horizontal.

Сѣредгрудѣ, *n. s.* Межигрудѣ.

Сѣредѣчка, *f.* Hollundermark, *n. B.*

Сѣредѣмний, *a.* mittelländisch.

Сѣредїзна, *f. s.* Осередня.

Сѣредїна, *dim. середїнка, f.* Mitte, *f.* Mittelstück, *n.* Mittelpunkt, *m.*

Mittelstrasse, *f.*

Сѣредїнный, *a. Te.* die Mitte haltend, mittler; -е море Mittelländisches Meer; *subst. серединне. n. Св.* Mittelglied, *n.* das Vermittelnde, Mittlere, die Mitte haltende.

Сѣредище, *n.* Mittelpunkt, *m. Пол.* Сѣредкѡвий, *a.* von innen, der innere, inwendig. [sig, ziemlich.

Сѣредний, *a.* mittler; mittelmässig. Сѣредник, *m. ГШ.* Strichpunkt, *m.*; 2) Mittel, *n. B.*

Сѣредниця, *n.* Mittellinie, *f.*

Сѣредновїчє, *n.* Mittelalter, *n. ОБ.*

Сѣредновїччина, *f.* Mittelalter, *n. Пар.*

Сѣредняк, *m.* Name einer Polonїна. Сѣредовѣсне, *n.* Mitte des Frühlings, *Фр.*

Сѣредѡвий, *a.* im mittlereren Alter. Сѣредѡвич, *m. Wgr. II.* ein Mann von mittleren Jahren. [ren, *V.*

Сѣредѡвичний, *a.* in mittleren Jahren. Сѣредѡк, *m. См. s.* Сѣредїна; 2) Mittel, *n. Пар.* [ternacht.

Сѣред-о-пївночи, *adv.* um Mit-

Сѣредопїствѣ, *n.* Mittfasten, *f.* Сѣредопїстний, *a.* die Mittfasten betreffend. [kastenring, *B.*

Сѣредотѹлѣ, *n.* mittlerer Brust- Сѣредохрѣствѣ, *n.* сѣредохрѣстний, *a. s.* Сѣредопїствѣ, сѣредопїстний, *Зах.*

Сѣредрѹчє, *n.* Handsteller, *m.* flache Hand, Mittelhand, *f.*

Сѣредрѹчний, *a.* -ї кѡсти Mittelhandknochen, *рл.* [Mittagszeit.

Сѣредѹдня, (сѣредѡдна), *adv.* zur

Сѣредѹльший, *a. s. d. f.*

Сѣредѹщїй, *a.* der (die, das) mittlere; 2) *s. Рївнодїствѹющий.*

Сѣрѣжка, *f.* kleiner Ohrring.

Сѣрѣжник первѣнець, *m.* Aurikel, *f.* (Primula auricula).

Сѣрен, сѣрень, *m. Wgr.* Reif, *m. s.* Инѣй; 2) Glatteis, *n. Зах.*; 3) Treibeis, *n. Пол.*

Сѣрѣнча, *f. ung.* Glück, *n.*

Сѣрет, *m.* Nbf. des Прут; 2) Stadt in der Bukovina am 1).

Сѣржãнт, *m. Ме.* 465. Sergeant, *m.*

Сѣрїдь, *praep. adv. s.* Сѣред.

Сѣрїтна, *f.* linker Nbf. des Днї-стѣр, *Гол.*

Сермяга, *f.* Art grobes Bauertuch; 2) grobtuchener Bauernkittel.
 Сермянецъ, -нца, *m.* Зг.с. Сермяга.
 Серн, *gen.* серна, *m.* Rehbock, *m.* (*Cervus capreolus*), *B.*
 Серна, *f.* Rehweibchen, Reh, *n.* [ten, *m.*
 Сернина, *f.* Rehfleisch, *n.* Rehbra-
 Серница, *f.* s. Серна, *B.*
 Серний, *a.* Reb-, des Rehes.
 Сернюк, *m.* Rehbock, *m.* *B.* [kalb *n.*
 Серня, (*gen.* -яти), сернятко, *n.* Reh-
 Серп, *m.* Sichel, *f.*
 Серпанка, *f.* серпанок, *m.* Mull
 od. Tarlatan, womit die Bäuerinnen
 ihren Kopfputz bedecken, *Зак.* [latan.
 Серпанковий, *a.* aus Mull od. Tar-
 Серпачка, *f.* Acker Sichelholde, *f.*
 Sichelkraut, *n.* (*Falcaria Rivinii*).
 Серпён, *m.* Art Osterreigen, -tanz,
 -aufzug, *Kol.* I. 149.
 Серпень, *g.* серпя, *m.* Monat August.
 Серпик, *m.* *dim.* s. Серп; 2) s. Сер-
 покрѣл, *B.*
 Серпий, *m.* s. d. f. *B.*
 Серпник, *m.* Wucherblume, *f.* (*Chry-
 santhemum leucanthemum*), *B.*; 2) *Achil-
 lea millefolium.* [ато.
 Серповатий, *a.* sichelförmig; *adv.*
 Серповий, *a.* sichelförmig, krumm,
Ков.; серпове, *n.* a. s. der erste un-
 entgeltliche Arbeitstag in der Erntezeit
 für den Gutsherrn, dass er hernach Ar-
 beit gibt, *Др.* [(*Serratula tinctoria*).
 Серпок, -пка, *m.* Färberscharte, *f.*
 Серпокрѣл, (серпокрѣлик), *m.* Mau-
 ersegler, *m.* (*Cypselus apus*), *B.*
 Серпорізка, *f.* *B.* s. Серпокрѣл.
 Серпорогий, *a.* — місяць mit
 Sichelböthern.
 Серпун, *m.* Sichelwespe, *f.* (*Ophion*), *B.*
 Серпуха, *f.* s. Серпок, *Пис.*
 Серяма, (-яна), *f.* Handwerksge-
 räth; Geräck etc. eines Huzulen (auf
 den Jahrmarkt bestimmt), (*Фр.*).
 Серетина, (*dim.* -янка), *f.* s. Шереть;
 * Vieh, *n.* (*Фр.*).
 Серце, -ця, *n.* Herz, *n.* Inneres;
 Gefühl, *n.*; 2) Unwille, Zorn, *m.* *Кв.* I.
 76. II. 83 — вігнати den Zorn aus-
 lassen; у серцах бѣти im Zorne sein;
 3) Mark, *n.*; 4) *He. Пр.* XI. 1, 122, s.
 Медуза (*Medusa aurita*); 5) серце зе-
 мляне Trüffel, *f.*

Серцеватий, *a.* herzförmig.
 Серцевід, *m.* Ziegel-Herzmuschel,
f. (*Isocardia*), *B.*
 Серцевий, *a.* Herz-.
 Серцевина, *f.* Mitte, *f.* *K.*
 Серцевидецъ, *m.* Kenner des men-
 schlichen Herzens. [tangus), *B.*
 Серцеїжка, *f.* Herzigel, *m.* (Sра-
 Сестра, *f.* Schwester; — звѣдева
 Stiefschwester, *f.* сестри у другіх Ges-
 chwisterkinder, *pl.* [нецъ, *Зак.*
 Сестрѣнецъ, -ѣнца, *m.* s. Сестри-
 Сестрики, *pl.* Blauer Wachtelwei-
 zen, (*Melampyrum nemorosum*) *Пиз.*
 Сестрин, *a.* der Schwester.
 Сестрина, *f.* s. Сестра.
 Сестриня, *a.* der Сестриця.
 Сестриця, *f.* s. Сестра, Schwester,
 liebe Schwester; 2) Ordensschwester, *f.*;
 zur kirchlichen Schwisterschaft gehö-
 rige Frau.
 Сестрич, *m.* Schwestersohn, *m.* *Ст.*
 Сестричка, *f.* *dim.* Schwesterchen,
n.; 2) s. Сестриця 2).
 Сестричний, *m.* s. Сестрѣнецъ;
 — на, *f.* s. Сестриниця.
 Сестрѣнецъ, -ѣнца, *m.* Schwester-
 sohn, Neffe, *m.*; -ѣница, *f.* Schwester-
 töchter, Nichte, *f.*
 Сестринич, *m.* Schwestersohn, *m.*
 Сестринка, *f.* s. Сестриниця.
 Сестринок, -інка, *m.* s. Сестрѣнецъ.
 Сестринний, *a.* geschwisterlich, *Пар.*
 Сестринчатко, *n.* *dim.* s. Сестра.
 Сеструня, *f.* *dim.* s. Сестра.
 Сѣтний, *a.* gross; *adv.* сѣтно, sehr.
 Сеч, *f.* Mist, Urinjauche, *f.*
 Сяйркнути ся, *Ко.* 223. einander
 anschauen, Blicke wechseln, s. Зяра-
 ти ся, зяирнути ся.
 Сябір, *m.* Sibirien, *n.*
 Сябірка, *f.* * Arrest, *m.*
 Сябірскій, *a.* sibirisch; — лис
 Polarfuchs, *m.* (*Canis lagopus*).
 Сявавий, *a.* graulich.
 Сявѣк, *m.* Graukopf; Schimmel, *m.*
 (Pferd); 2) Gemeiner Natternkopf, (*Echium
 vulgare*).
 Сяван, (сяваня), *m.* grauer Ochs.
 Сявастий, *a.* s. Сявавий. [Pferde).
 Сяваш, *m.* *Ме.* 218. Schimmel, *m.* (*v.*
 Сяворобний, *a.* — кивъ dunkelgrau.
 Сявецъ, -вця, *m.* *Ч. III.* 295. s. Сяваш.

Сивізна, *f.* Н. 167. М. graue Haare.
 Сівий, *a.* grau.
 Сивина́, *f.* graues Haar; *Greis, *m.* К.
 Сівіти, *v. n.* grau werden, ergrauen.
 Сівка, *f.* У. graue Ziege.
 Сивлявий, *a.* (Фр.). *s.* Сивавий.
 Сівний, *a. s.* Рясний; *adv.* сівно
 = рясно. [II. 174.
 Сивобордий, *a.* graubärtig, III.
 Сивовіський, *a.* Ч. III. 182. mit
 grauen Haaren an den Schläfen. [282.
 Сивоволосий, *a.* grauhaarig, III. I.
 Сивогрэк, *m. s. d. f.* В.
 Сиводрэка, сиводрэкса, *f.* В. *s.*
 Сиворэкса.
 Сивозалізний, (-залізний), *a.* ei
 sengrau; — кінь Eisenschimmel, *m.*
 Сивокрэк, *m. s.* Сиворэкса, В.
 Сивоокій, *a.* mit grauen Augen.
 Сивоцэрий, *a.* АД. I. 335 grau
 gefedert. [racias garrula), В.
 Сиворэкса, *f.* Mandelkrähe, *f.* (Со-
 сиворотка, *f. s.* Сівратка.
 Сиворотчаний, *a. s.* Сівратчаний.
 Сивоусий, *a.* mit grauem Schnurbart.
 Сівощі, *pl.* graues Haar; 2) Grei-
 senalter, *n.*
 Сивуватий, *a.* graulich.
 Сивуватий, *a.* Нс. graulich, ins
 Graue schimmernd, Пр. XI. 13.
 Сивулька, *f.* Art essbarer Pilz.
 Сивуля, *f.* graue Kuh; 2) grauer,
 unglasirter Topf, В.
 Сивуха, *f.* Fusel, *f.* Brandwein, *m.*
 Сивыга, *f.* alter Graukopf, У.
 Сигиня, *gen.* -яти, *n. s.* Відмінча.
 Сігла, *f.* Bergwald, Hain, *m.*; 2) Wgr.
 30. *s.* Багвб. [Holz.
 Сигловий, *a.* -é дэрево hartes
 Сиглянка, *f.* Agaricus piperatus.
 Сиготіти, *v. n.* vom Fallen des
 Staubregens; nebeln.
 Сігнет, *m.* Siegelring, *m.*
 Сідень, -дня, *m.* der Sitzende, Нок-
 кенде, КС. (83) VII.
 Сидэчня, *f.* Сс. müssiges Sitzen.
 Сиділка, *f.* Krankenwärterin, *f.* + В.
 Сидільник, *m.* Ос. (62) II. 61?
 Сідір, *m.* Isidor.
 Сидіти, *v. n.* sitzen; wohnen.
 Сидьма, *adv.* fest sitzend. [sitzen, Кн.
 Сиднем, *adv.* — сидіти immerfort
 Сидниця, *f.* Н. 44?

Сидні, *f.* das Sitzen, Müssigsitzen, *n.*
 Сидуля, (-улька), *f.* sitzenbleiben-
 des, ältliches Mädchen, Вах.
 Сидух, *m.* Hocker, *m.* müssiger, trä-
 ger Mensch, ВВ.
 Сидуха, *f.* die Hockende etc.
 Сижньовий, *a.* -і грбмі Gebühr
 für das Recht der Ansiedelung in der
 Станиця.
 Сізий, *a.* blau.
 Сизокрїлий, *a.* blauschwingig.
 Сизьбн, *m.* Sosontius, Зак.
 Сизопрозорий, *a.* blaudurchsich-
 тиг, (повітре), +М.
 Сик, *m.* Gezisch, *n.*; 2) krumme Li-
 nie beim Harnen eines einhergehenden
 Ochsen, als Muster für Zeichnung an
 den писанкы. Кол. I. 350.
 Сікавка, *f.* Spritze, *f.*
 Сікати, *v. a.* spritzen.
 Сікель, *m.* Ч. I. 315?
 Сікер, *m.* starker Brandwein, Зак.
 Сіки, *pl. s.* Сіклїни. [jor) В.
 Сікір, *m.* Kohlmeise, *f.* (Parus ma-
 Сікле, *n. s.* Сіклїни.
 Сіклївець, -вця, *m.* Heberwurm,
m. (Sipunculus), В.
 Сіклївий, *a.* der oft brunzt.
 Сіклїни, *pl.* Urin, *f.*
 Сіклїновий, *a.* urinhaf, Пар.
 Сіклїй, *m.* Brunzer, *m.*; 2) *s.* Сіклїни.
 Сіклїйка, *f. s.* Сіклїни.
 Сікнути, *v. a. u. n. s.* Сікати.
 Сікбрка, *f. s.* Сікір, В.
 Сікритіти, *v. a.* Еф. 50.
 I. Сіла, *f.* Stärke, Kraft, Macht, Ge-
 walt, *f.*; на сілу mit Gewalt, gewalt-
 sam, mit Noth, gezwungen, P. I. 3;
 ваяти по-під сілу когось unter die
 Arme greifen, Ф. Гол. I. 58.; 2) Kriegs-
 macht, Menge, Masse, *f.* grosse Zahl;
 сілу знати велику в чимось worin
 viel verstehen, wissen, Кс. I. 150; 3)
 сіла?! *adv.* wie viel? sehr viel!
 II. Сіла, *f.* Sylla. [mensch, *m.*
 Сілач, *m.* starker Mann, Kraft-
 Сілений, *a.* mächtig Гл. 108;
 2) сіла силєнна eine unzählige Men-
 ге, Пр. I. 182.
 Сілаа, *f.* Гол. III. 699. *s.* Слєа.
 Сіліти ся, sich anstrengen, sich
 angreifen, bemüht sein, Пр.
 Сілище, *n.* Сс. Kampfplatz, *m.* Wahl-

stätte, Arene, *f.*

Сй́лка, *f.* TP. 193. V. *dim.* s. Сй́ла, schwache Kraft, geringe Macht.

Сй́лька, *f.* s. Силó. (Фр.).

Силко́вий, *a.* P.I. 133. *kräftig, stark.*

Сй́лком, силкома́, *adv.* mit Gewalt, mit Zwang. [*strengung, f. R.*

Силкува́не, *n.* Streben, *n.* An-

Силкува́ти, *v. a.* laben; — ся sich (dh Nahrung & c) stärken; 2) K. sich anstrengen, sich bestreben.

Сильне́нько, *adv. dim.* gar, sehr heftig, sehr stark.

Сй́льний, *a.* *kräftig, stark; mächtig.*

Сй́льник, (сй́льник), *m. M.* III. 104. Machthaber, *m.* der Mächtige.

Сй́льно, *adv.* stark, fest; sehr, — міцний, sehr stark. [*gisch, Це.*

Сильновóлен, *a* thatkräftig, ener-

Сильноду́шний, *a.* stark im Ge-

Силó, *n.* Fangschlinge, *f.* [*müthe, V.*

Сй́лованка, *f.* Halsband mit angenähten Glaskorallen, *n.* Сй́лянка.

Силомі́р, *m.* Kraftmesser, Dynamometer, *m.* [*mit Gewalt, zwangsweise.*

Силоми́ць, *adv.* (mit aller Kraft),

Силоми́чний, *a.* überaus stark, gewaltthätig, *K. adv.* силоми́чне gewaltsam.

Сй́лувати, *v. a.* nöthigen, zwingen; — ся sich anstrengen, sich bemühen, sich bestreben, s. Силкува́ти ся 2).

Сильце́, *n.* s. Силó; *pl.* сильці́, Streichgarn, *n.* [*ger Junge, Mann.*

Сильча́к, *m.* См. *kräftiger, rüsti-*

Силья́к, *m.* Krabbenspinne, *f.* (Thomisus), *B.*

Сй́лянка, (сй́лянка), *f.* Band besetzt mit Perlen, Korallenschnur, Halsbinde aus Glaskorallen, *f.*; 2) überhaupt eine Schnur etc. auf der etw. angereicht ist z. B. Pilze, Zwiebel etc. s. Вінець 1).

Силья́ти, *v. a.* s. Низя́ти.

Симвóл, *m.* Symbol, *n.* [*a. symbolisch.*

Симво́личний, (симво́личний),

Симиді́лұха, *m. f.* H. 195?

Симпаті́чний, *a.* sympathisch.

Симпаті́чність, *f.* Liebenswürdigkeit, *f.* sympathisches Wesen, *He.*

Симпа́тия, *f.* Sympathie, *f.*

I. Син, *m.* Sohn, *m.* — побі́чний, неправний natürlicher Sohn; — прирóда Naturmensch, *m.* Пар.

II. Син, до сйна = чорт, до чóрга,

Кв. I. 137. II. 196.

Синь, *f.* die Bläue, das Blau des Himmels, *Py.* s. Сй́нява.

Сй́ньга, синю́га, *f. B.* s. Синець.

Синя́ш, *m. P.* II. 127. Sohn, *m.*

Синдибу́рка, *f.* = Фаебля.

Синёвóда, *f.* Gartenrittersporn, *m.* (Delphinium Ajacis) *B.* s. Остри́жка.

Синёгла́вка, *f.* Blaukopf, *m.* (Erisema caeruleocerphala), *B.*

Синёгру́дка, *f.* Blaukehlchen, *n.* (Luscinia svecica), *B.*

Синекапта́вник, *m.* im blauen Kafftan, * Stadtbewohner, Bürger, *m. Kч.* 297.

Синемунди́рний, *a.* in blauer Uniform, *III.* II. 104.

Синёок, *m.* Abendpfauenauge, *n.* (Smerinthus ocellatus), *B.*

Синёпля́ма, *f.* Blausieb, *n.* (Cossus Aesculi), *B.* [*ganz blau.*

Синесенький, *a. dim.* s. Сй́ний,

Синёта, (сй́н-), *f.* Гол. III. 243. 244. dunkler Wald.

Синетáрь, *m.* Гол. III. 240?

Синець, *gen.* синця́, *m.* blauer Fleck (vom Schlaggen), Strieme, *f.*; 2)

Zopfe, *f.* (Abramus ballerus), *B.*; 3) s. Бла́ват; 4) s. Сива́к, *B.*

Сй́ник, *m.* Blaugrüne Simse, (Juncus); 2) Glaucoma, *B.*

Синй́льник, *m.* Färberwaid, Waid, *m.* (Isatis tinctoria).

Синй́ско, *m. aug.* s. Син.

Синй́ти, *v. a.* blau färben, blau machen.

Синй́ха, *f. H.* 179. Gattin des Sohnes, Schwiegertochter, *f.* s. Синова́.

Синй́ця, *d.* синй́чка, *f.* Meise, *f.* (Parus); — вели́ка Kohlmeise, *f.* (P. major); — ре́мез Beutelmeise, *f.* (P. pendulinus); — дово́хвоста Schwanzmeise, *f.* (P. caudatus).

Сині́вский, *a.* s. Синóвний.

Сй́ній-цвѣ́т, *m.* Anemone hepatica.

Сй́ніти, *v. n.* blau werden, blau anlaufen. [*kelblaue Farbe, Waschbläue, f.*

Сй́нка, (-вья), *f.* Dunkelblau, *n. dun-*

Синкля́т, *m. griech.* Versammlung, *f. III.* II. 172. [*sche“ Flussgott.*

Сй́нько, *m.* водяний, der „bläulic

Сй́нко, *m. dim.* Söhnlein, *n.*

Синній, *a.* des Sohnes, синні́ діти—

Синова́, *f.* Gattin des Sohnes, Schwiegertochter, *f.*

Сиябовець, -івця, *m.* des Bruders Sohn, Nefte, *m.* [III. II. 236.]

Синівний, *a.* Sohnes-, kindlich, *He.*

Синьоворонка краса, *f.* Mandelkrähe, *f.* (Coracias garrula).

Синод, *m.* Synod, *m.*

Синодвий, *a.* von dem Synod.

Синозолотий, *a.* blaugoldig, -é móre, (*Ф.*).

Синьок, *g.* синька, *m.* e. Art Pilz.

Синьондгий, *a.* mit blauen Füßen.

Синьонбсий, *a.* mit blauer Nase, mit blauem Schnabel, *K.*

Синьокий, *a.* blauäugig.

Синьофалій, *a.* *Мл.* mit blauen Wellen.

Синьохвильий, *a.* *Мл.* s. d. v.

Синьовіт, *m.* blaue Blüthe.

Синський, *a.* s. Синвій.

Синтактик, *m.* Schüler der vierten Classe in ehemal. geistl. Schulen u. Seminarier, *Ос.* (61) VI. 21.

Синте, *adv.* mittelmässig, leidlich gut.

Синтетичний, *a.* synthetisch.

Синюватий, *a.* bläulich.

Синюга, *f.* *B.* s. Синець.

Синюк, *d.* синючок, *m.* Blaumeise, *f.* (Parus caeruleus), *B.*

I. Синява, *f.* schwarzblaue, dichte, grosse Wolke; 2) Tiefe, *f.*

II. Синява, *dim.* синявка, синявочка, *f.* Art Fisch, *B.*

Синявець, *g.* -вця, *m.* вовчийнець, Haubechelfalter, *m.* (Lucana Alexis); — дукачик Ducatenvogel, *m.* (L. virgaureae); — коцічинець, Schöner Argus (L. Adonis); — крушинець, (L.

Синявий, *a.* bläulich. [Argiolus].

Синявка, *f.* Acker-Sternkopf, *m.* (Knautia arvensis), *Пис.*

Синявна, *f.* stehendes Wasser, Lache, *f.* Tümpel, *m.* *B.*

Синяво-сірий, *a.* bleifarbig.

Синяво-чорний, *a.* blauschwarz.

Синявця, *pl.* Bläulinge od. Argusfalter, *pl.* (Lucanae).

Синяк, *m.* blauer Fleck, Strieme, *f.*; 2) — свиський, Schusterpilz, *m.* (Boletus luridus); — вовчий, Rothfuss, *m.* (B. erythropus); — зайчий, Dickfuss, Bitterpilz, *m.* (B. pachypus); — червоностовпчастий, Schönfuss, (B. calopus); *Вол.*; 3) Gemeiner Natternkopf, (Echium vulgare); 4) синяк = синій камінь,

Малоруско-німецький Словар.

ein Kieselstein von blaugrauer Farbe, *B.*

Синятка, *f.* *K.* II. 42. blau gesticktes Tuch. [tis tinctoria] *Пис.*

Синячник, *m.* Färberwaid, *m.* (Isa-Сид, *m.* Schutt, *m.* *Гн.* 71; 2) Hautausschlag, *m.* Flechte, *f.* *Под.*

Сипанец, (-ець), -нця, *m.* Speicher, *B.*

Сипанка, *f.* *He.* Fass zum Aufschütten des Getreides; Mehlfass, *n.* *B.* s. Сусік.

Сипати, (сиплю, сиплеш), *v. a.* schütten, aufschütten, (auch vom Giessen der Flüssigkeiten); streuen; -грішми Geld verschwenden.

Сипень, -ени, *f.* s. Міліна, міль.

Сипіти, *v. n.* wispeln, zischen.

I. Сипкий, *a.* schöpfbar; kleinkörnig, sich schütten lassend, schüter.

II. Сипкий, *a.* s. Шепелівий, *Кч.* 395.

Сиплене, *n.* das Giessen des Metalls.

Сипнути, *v. a.* s. Сипати; *v. n.* in Menge herauströmen, *III.* s. Посипати ся.

Сипуха, *f.* -ржава, Schleiereule, *f.* (Strix flammea).

Сир, *m.* Käse, *m.*

Сирачія, *f.* s. Нүжда, бідá.

Сирватка, *f.* Molken, *f.* *adj.* сирватчаний, Molken-, molkig.

Сирвіти, *v. n.* s. Сіровіти, roh, nass werden.

Сирена, *f.* Sirene, *f.*; 2) Seekuh, *f.*

Сиренький, *a.* *dim.* s. Сирієнький.

Сирено, (-ря-), *adv.* aus Käse, mit Käse, *H.* 125.

Сирець, *g.* сирця, *n.* *dim.* s. Сир.

Сирій, *a.* roh, ungekocht; 2) nass.

Сіриний, (сірінний), *a.* aus Käse.

Сірітко, *n.* Abgabe für den Oel-schläger.

Сіріця, *f.* s. Сіровець; 2) feuchte Erde; 3) Käsefliege, *f.* (Piophila), *B.*

Сірівка, *f.* ungebrannter Ziegel.

Сірість, -ости, *f.* (natürliche) Feuchtigkeit, Nässe, *f.* *Кс.* II. 7; roher Zustand.

Сірітка, *f.* *dim.* s. Сіпора; 2) Genesblümchen, *n.* (Bellis perennis), *B.*; 3) *gew. pl.* -кй Gänsehaut, *f.*

Сірітлівий, *a.* verwaist, *Кл.*

Сірітний, *a.* der Waise, Waisen-.

Сірітський, (-іцьк-), *a.* s. d. v.

Сірітство, *n.* Waisenstand, *m.*

Сірітствувати, *v. n.* verwaist leben, *ГБ.*

Сирком, *adv.* roh, -в'істи щось.

Сірний, *a.* von Käse, Käse; — тиждень.

I. Сирнік, *m.* Käsekorb, *m.* Пар.

II. Сирнік, *m.* Alles Rohe, Nasse.

Сірниця, *f.* Käsemutter, *f.* Пар.

Сірно, *n.* е. Art runden, niedrigen Tisches für die auf dem Bodem sitzenden, *Plc.*

Сіроватка, *f.* s. Сірватка.

I. Сировець, *g.* -івця, *m.* Käsemaße, Käsemilbe, *f.* Пар.

II. Сировець, *gen.* сирівця, *m.* Rohleder, *n.*; Riemen von rohem Leder.

Сировий, *a.* s. Сирій; 2) -е положіє, nicht geleicht.

Сировина, *f.* Rohproduct, Rohmaterial, *n.* T. [türliches Salzwasser.

Сіровіця, *f.* Roheisen, *n.*; 2) на Сіровість, -ости, *f.* Nasse, Feuchtigkeit, *f.* Kühle; *f.*; 2) Rohigkeit, Rohheit, *f.* (als Zustand) Фр.

Сировотка, *f.* s. Сірватка.

Сироїд, *pl.* -ди, *m.* Ч. I. 1, 212. menschenfressende Ungeheuer.

Сироїдка, сировоїдка, сироїжка, *f.* Milohschwamm, *m.* (Agaricus ruber), *B.*

Сіроба, сиромаха, *m.* f. s. Сіроба etc.

Сироманка, *f.* verwaistes armes Weib, *Зар.*

Сироматя, *n.* Зг. s. Сіроба

Сиропутте, *n.* Art Pflanze, *B.*

Сіроєгний, *a.* roh, rauh.

Сірота, *f.* Waise, *f.* Waisenkind, *n.* 2) Russ. Kaulbarsch, (Acerina rossica), *B.*; 3) *pl.* сірота, s. Сіріткі 3).

Сиротин, сиротинний, *a.* ТР. 93. s. Сірітский. [lassene Waise.

Сиротина, *f.* s. Сірота, arme, verwaist, *n.*

Сиротити, *v.* a. verwaisten, zu Waisen machen, der Eltern, der Kinder berauben. [Waise, verlassen werden, *K.*

Сиротіти, *v.* n. als Waise leben, *M.*

Сиротлівий, *a.* См. + *M.* verlassen, verwaist, vereinsamt. [тіна.

Сиротівна, *f.* Ч. V. 469. s. Сиротувати, *v.* n. *M.* II. 105. als Waise leben, verwaist sein.

Сиротюк, *m.* s. Сірота.

Сірохман, *m.* s. Сіроба, armer Schlucker, *B.* Зг.

Сіруп, *m.* Syrup, *m.*

Сісавка, *f.* Saugröhre, *f.*

Сисавчий, *a.* Saug-

Сисак, *m.* noch saugendes Thier (Kalb, Ferkel etc.); 2) Säugethier, *n.*; 3) Salamander, *m.*

Сисальний, *a.* Saug-

Сисальце, -ця, *n.* Saugwerkzeug, *n.* Saugrüssel, *m.* [ader, *f.*

Сісниця, *f.* Lymphgefäss, *n.* Saug-

Сісонька, *f.* s. Ціцонька.

Сисун, *dim.* сисунець, *m.* noch saugendes Follen, *Sm.* [Saugpumpe, *f.*

Сисучний, *a.* saugend, Saug-, -а помпа,

Сисюрка, *f.* s. Мисюрка, *Зак. Кч.* 38.

Сіся, *f.* Name e. kleinen Flusses, der Підпільна mit Дніпро verbindet.

Сить, *g.* сїти, *f.* Фр. Satttheit, Fülle, *f.* Ueberfluss, *m.*; 2) Fettigkeit, *f.*

Ситá, *f.* im Wasser aufgelöster Honig, Honigwasser, *n.*; Meth, *m.*

Ситвá, *f.* Handtuch, *n.*

Ситенький, *a.* fett; ситеньке, *s.* a. n. fetter Bissen, *P.* I. 1.

Ситець, *gen.* ситця, *m.* tiefe Stelle vom Wasser mit Sand etc. ausgefüllt, Schlammfänger, *m.* [nährt; 2) dick, stark.

Сітий, *a.* satt; feist, fett, wohlge-

Ситіти, *v.* a. sättigen, fett machen; 2) — від Meth brauen; 3) ausfüllen.

Ситіця, *f.* Гол. III. 450. s. Мід сиченний. [Sattwerden, *n.*

Сітість, -ости, *f.* Sättigung, *f.*

Ситіти, *v.* n. (доц ситит) vom Thauregen. [tacilla alba), *B.*

Сітка, *f.* Weisse Bachstelze, *f.* (Мо-

Сітко, -а, ситце, -ця, *n.* Haarsieb, *n.*; — від пчл Bienenkappe, *f.* [gend.

Ситній, *a.* nährend, nahrhaft, sättigend.

Ситник, *m.* Siebmacher, *m.*; 2) — купчастий, Knopfbins, *f.* (Juncus conglomeratus), s. Сітнік.

Сітниця, *f.* Brod aus feinem, gebeuteltem Mehl, Weissbrod, *n.*

Сітніти, *v.* n. s. Чáхнути, вїдїти.

Ситишній, *a.* s. Ситній.

Ситня, *f.* Ueberfluss, *m.*

Ситняг, *m.* Schilf, *n.* Binse, *f.* C. II. 151.

Сіто, *n.* Sieb, *n.*

Сіто, *adv.* satt, voll, reichlich; fett.

I. Ситовий, *a.* mit Honig flüssend, fruchtbar. [*n.* *B.* s. Ситовиця.

II. Ситовий, *a.* -á кість Siebwein,

Сітовина, *f.* Binse, *f.*

Ситовиця, *f.* Siebwein, *n.* *B.*

Сітовка, сітовочка, сіточка, *f. s.*
Сітка, *B.*

Ситовній, *a. s.* Ситовій, *I. Пар.*
Сіток, -ткѣ, *m.* Saftigkeit, Nahrhaftigkeit, *f.*

Ситѹшка, *f.* Siebwespe, *f.* (Crabro), *B.*
Ситчанка, *f.* Siebmuschel, *f.* (Aspergillum), *B.*

Сицѹга, *f. e.* Schimpfwort, *Зак.*
І. Сич, *m.* Zwergohrreule, *f.* (Strix scop), *B.*

ІІ. Сич, *m.* der nach dem Abbrechen des Astes hinterbleibende Theil am Сичати, *v. n.* zischen. [Stamme. Сичевскій, *a.* des Сич І.

Сичити ся, *Ос.* (61) III. 18. 21?
Сичивній, *m.* Harnblase, *f. B.*

Сіяти, *v. n.* leuchten, strahlen.
Сі, *pl. s.* Сей; Сі та ті, хай тобі!
Ч. II. 115. soll dich der Teufel holen.

Сібірка, *f.* warme Jacke.
Сібірний, *a.* reif zur Verbannung nach Sibirien, *He.*

Сібра, (сябра), *f.* gemeinschaftlicher Grundbesitz einer Gemeinde od. mehrerer Gemeinden; *pl.* сібри, Theilnehmer daran, *Др.*

Сів, *m.* das Säen, *K.* die Saat, Aussaat, *f. Me.* 28. s. Засів, *Щог.*

Сіванка, *f. s.* Сівні, (*Фр.*)
Сівач, *m.* Säemann, *m.* [schine, *f.*
Сівачк, *f.* Sätuch, *n.*; 2) Säema-
Сівба, (сійба), *f.* Aussaat, *f.* Säen, *n.*
Сівбця, *f. Гол.* III. 4. Saat, *f.* Getreide, *n.*

Сівень, -вня, *m.* Monat September.
Сівер, *m.* Nord, Norden, *m.*

Сівець, -вця, *m. s.* Сівач, *Зг.*
Сівка, *f.* 1) rechter Nbf. des Дністер; 2) Dorf am 1).

Сівкати, *v. n. s.* Сявкати.
Сівкій, *a.* vom Samen, mit welchem in kleinem Quantum ein grosser Acker besäet werden kann (z. B. Hirse).

Сівні, *f.* Sätuch, *n.* [Haare.
Сідь, *g.* сіди, *f. Мл.* das Grau der
Сідавка, *f. s. d. f.*

Сідак, *m.* Sitzbrett beim Webstuhl.
Сідало, *n.* Sitz, *m.*; Aufsitzstange, *f.*; 2) Gesäss, *n. Пар.*

Сідати, *v. n.* sich setzen.
Сідати ся, *s.* Посідати ся.
Сідач пеночняк, *m.* hanfartiger Was-

serdost, Wasserhanf, *m.* (Eupatorium cannabinum).

Сіделка, *f. s.* Кульбака.
Сіделечко, *n. dim. s.* Сідло 1).

Сідень, -дні, *m.* der müssig sitzt, Ofenhocker, *m. Мак.*

Сідець, (-ц), *gen.* сідця, *m.* Stuhl, (zum Melken in der Sonne) *m.* ein kleiner Sessel, *B.*

Сідйна, *f.* graue Haare, *H.* 166. *Kч.* 21.
Сідлак, *m.* Grundbesitzer, *m.*; Autochthon, *m.* (*Фр.*). [лечко, *Гол.* III. 101.

Сідланенько, *n. dim. s.* Сідло, Сідел-
Сідлячка, *f.* Schaufel, mit der man sitzend das Getreide wirft. [enthalt, *m.*

Сідляско, *n. Ч.* V. 238. Sitz, Auf-
Сідло, *n.* Sattel, *m.*; сідло-горя Bergsattel, *m.*; 2) Bock am Wagen, *m.*

Сідловатий, *a.* Sattel, sattelförmig.
Сідляр, *m.* Sattler, *m.*

Сідня, *f.* Sitzbein, *n. B.* [банти.
Сідній, *a.* worauf man sitzt, -ні
Сіднійця, *f.* Sitzbein, *n. B.*

Сідня, *f.* (müßiges) Sitzen, не до сідні тепер jetzt ist keine Zeit zum Müßigsitzen, *Кч.* [КС. IV. 515.

Сідобордий, *a.* mit grauem Bart,
Сідогірйй, *a.* grau.

Сідосий, *a.* mit grauem Schnurbart.
Сідуха, *f. s.* Квбчка, *Мі.* II. 290.

Сіета, *f. s.* Саета, *Зак.*
Сіетовий, *a. s.* Саетовий, *А. Д. I.* 256.

Сіець, *g.* сійця, *m. He.* s. Сівач.
Сіжий, *a.* bläulich, *Пар.*

Сійба, *f. s.* Сівба, *Кв.* II. 32.
Сійка, *f. B.* s. Сбйка. [vus), *B.*

Сійній, *a.* was gesäet wird (sati-
Сійці, *pl. He.* Gestell zum Durchsieben des Mehls, *n.*

Сік, *gen.* соку, *m. s.* Сок.
Сікавка, (сікавка), сікавиця, сікунка, *f.* Steinbeisser, *m.* (Cobitis taenia), *B.*

Сікалиця, сіканиця, *f. s. d. v. B.*
Сіканина, *f.* Gemetz, *n.*; 2) Gehacktes, Hackfleisch, *n.*

Сіканка, *f. Пис. s. d. v.*
Сікарь, *m.* welcher züchtigt.

Сікати ся, § до корó auf jmdn losgeben, über jmdn herfallen, jmdn angreifen; 2) *Кв.* I. 247. sich anstrengen.

Сікач, *m.* Hackmesser, *n.*; 2) Schneidezahn, *m.*

Сікнѣг, *m. Sm. Binse, f. s. Ситнѣг.*
 Сікти, *v. n. s. Січи.*
 Сікѣн, *m. Sägebock, m. (Prionus), B.*
 Сікѣця, *f. Кв. II. 104. 112. Rutenstreich, pl. Züchtigung, f.*
 Сіль, *gen. соли, f. Salz, n. -каминна, Steinsalz, n. — суровичва, Quell-, Sudsalz, n.; — морска, Meer-, Seesalz, n.; — степова, Steppensalz, n.; — кухонна, Kochsalz, n.; — чутительна, Riechsalz, n.*
 Сіль-країна, *f. T. bewohntes Land.*
 Сількось, *сількись, adv. gleichgiltig, alles eins, hat nichts zur Sache, Сільний, a. Salz. [C. I. 152. I. Сільний, m. Ч. VII. 391. Speicher, m. II. Сільний, m. B. s. Сінній.*
 Сільнийця, *dim. сільничка, f. Salzparf, m. Salzbecken, n.; 2) Gelenks-Сільня, f. s. d. v. [pfanne, f. Сіло, n. H. 76. K. Netz, n. Schlinge, f. Сільскій, a. Land-, Dorf-, ländlich. Сільцьє, n. Schlinge, f. Сілячка, f. s. Сідлячка.*
 I. Сім, *num. sieben; сім п'ятниць на тиждень у когось von einem Schwachköpfigen, Dummen, He. [то там.*
 II. Сім, *adv. сім и там V. = то ту Сім'як, m. P. II. 26. siebenjährig Сімга, f. Lachs, m. [(v. Pferde). Сімдесятъ, (-сятеро), num. siebzig; сімдесятий, num. der siebzigste. Сім'ейний, a. Familien-, der e. Familie besitzt. (getüpfelt (-а кўра), B. Сіменастий, (-ітий), a. fein grau Сіменістий, a. geperlt, s. d. v. Сіменище, n. Seminarium, n. Сіменний, a. aus Hanfsamen, (олій, молоко etc.). [2) s. Ковблик. Сіменник, m. Samenschlauch, m.; Сіменуха, f. mit gequetschtem Hanfsamen eingemachte Grütze, B. Сімка, f. Siebener, m. [Kol. II. 71. Сімлітка, f. siebenjähriges Mädchen, Сімн'ійцять, (-нац-), num. siebzehn; сімн'ійцятий, der siebzehnte. Сімоязичний, (-шн-), a. H. 50? Сімряга, dim. сімряжка, f. Кв. 200. s. Сермяга. Сімсот, num. siebenhundert; сімсотний, (-тий), der siebenhundertste. Сімя, n. Hanfsame, m. Сім'я, f. Familie, f. s. Семя.*

Сімянній, *a. Familien-, He.*
 Сімянністий, *a. H. 34. mit zahlreicher Familie, kinderreich.*
 Сінечки, *pl. dim. s. d. f.*
 Сіни, *pl. gen. сінній, (-ей), Hausflur, f. Vorhaus, n.*
 Сінка, *f. (цибуля) s. Сіянка.*
 I. Сінній, *a. zur Hausflur, zum Vorhaus gehörig.*
 II. Сінній, *a. H. 199. vom Pferde, das nur mit Heu (сінно) allein gefüttert wird. Сіннійк, m. Strohsack, m. Сіно, n. Heu, n. (pl. сінá).*
 Сіножатъ, -ати, *dim. сіножатка, f. Wiese, Heuwiese, f.*
 Сіножатний, *a. Wiesen-.*
 Сінокобе, *m. Heumonat, Monat Juli, m. pl. -беи, Heuschlag, m.; 2) Bücherscorpion, m. Пар.*
 Сінокоша, *f. Heuwiese, f. Ф.*
 Сінцьє, *n. dim. s. Сіно.*
 Сінці, *pl. s. Сіни, P. I. 39. [führen. Сінянки, pl. Wagenleiter zum Heu-Сіп, int. des Reissens, Zerrens.*
 Сіп'яка, *m. s. Посіп'яка, ВГ. 148. Кн.*
 Сіпати, *сіпнути, v. a. zerren, reissen, zausen, zupfen, hin- u. herziehen; — ся до чогó eitel etw. unternehmen, angreifen; — ся на когó sich an jmdm vergreifen.*
 Сіп'яч, *m. s. Häscher, Scherge, m.*
 Сіп'ячество, *n. Polizeidienst, administrativer Dienst, III.*
 Сіра, *f. P. I. 63. Schwefel, m.*
 Сіравий, *a. weisslichgrau. [Tuch. Сіра́к, m. Bauernmantel aus grobem Сіра́в, m. dim. сіра́ник, dunkelgrauer Ochs. [ракі; 2) s. Сіра́к. Сірач'яна, f. grobes Tuch für Сірач'яско, m. aug. s. Сіра́к. Сірий, a. grau; сіре зіля Ов. (61) XII. 29. Trifolium repens. [dämmern. Сіріти, v. n. grau werden, grauen; Сірка, f. Schwefel, m.; 2) Zündhölzchen, pl. Сірка́ч, m. s. Сірнік, B. Сірко́, m. Name e. Hundes. Сірко́вий, a. Schwefel-. Сірнік, m. сірничка, (-ечка), f. B. Zündhölzchen, n. Сірністий, a. Под. s. Сірко́вий. Сіробрунатний, a. graubraun. Сіробурій, a. s. d. v.*

Сірожовтий, *a.* graugelb.
 Сірбама, *m.* armer Schlucker, Unglücklicher, *m. coll.* Proletarier, *pl.*
 Сіроманець, -нця, *m. s.* Вовк, *Піск.*
 Сіромастий, *a.* — від stahlgrau.
 Сіромáха, *m. s.* Сірбама, *pl.* -хи, Proletarier, *pl.*
 Сіромáша, (-шы), *n. coll. s.* Сіромáха, *pl. Me.* 449. *K.* [Tetraëdrit, *n.*
 Сіромідняк, *m.* Fahlerz, Grauerz,
 Сірбмний, *a.* elend, unglücklich.
 Сіромяга, *f. s.* Сермяга.
 Сіробкий, *a.* grauäugig, *III. II.* 187.
 Сіропластоватий, *a.* grauschief-
 rig, *Пол.*
 Сіропопільтий, *a.* grau melirt.
 Сіротісий, *a.* graubraun, *B.*
 Сірбаха, *f.* = сіра корба.
 Сірчак, *m.* Schwefelmetall, *n.*
 Сірчаний, *a. s.* Сірковий.
 Сірчястий, *a.* schwefelig, Schwefel-
 Сірчяти, *v. a.* (печі, рекы), *Гол.*
 verabreden.
 Сір'як, *m.* сірячина, *f. s.* Сір'ак, &
 Сір'ячка, *f.* gemeine Bäuerin (in
 grauem Bauernkittel), *f.*
 Сісти, (сідаю, -аеш), *v. n.* sich setzen.
 Сіть, сітка, *f.* Garn, Netz, *n.*; —
 на голову Netzhaube, *f.*
 Сітіна, *f. s.* Сіть, +*B.*
 Сітковатий, *a.* netzförmig; *adv.* -ато.
 Сіткокрьльці, *pl.* Netzflügler, *pl.*
 Сітнік, *m.* Binse, *f.* [(Neuroptera).
 Сітбавна, *n.* Sorge, Fürsorge, Sorg-
 falt; Pflege, Bemühung, *f. Зак.* [bein, *n.*
 Сітчатий, *a.* Netz-; -а кість Sieb-
 Сітчатка, *f.* Netzhaut, Retina, *f.*
 Под. *Ил.*
 Січ, *f.* ausgerodeter Wald so dass
 nur Stämme zurückgeblieben sind, *B.*;
 2) Січ, *f.* befestigter Ort, wo das Haupt-
 lager der Saporogerkosaken mit ihren
 Wohnungen sich befand.
 Січа, *f.* Schlachtfeld, *n. См.*
 Січень, -чня, *m.* Monat Jänner;
 — другий, Monat Februar.
 Січи, *v. a.* klein schneiden, klein
 hacken; mähen; niedermachen.
 Січка, *f.* Häcksel, *n.* Siede, *f.*; 2)
 längliche Glaskorallen; 3) *s.* Шатків-
 ніця, (*Фр.*).
 Січка́р, *m.* Häckselstecher, *m.*
 Січка́рня, *f.* Häckselkammer, *f.*

Січна́, *f.* Secante, *f.*
 Січний, *a.* Schneide-, -зуб Schnei-
 dezahn, Vorderzahn, *m.*; 2) -а рана
 Hiebwunde, *f. Пар.* [der Січ 2).
 Січовий, *a.* zur Січ 2) geh; aus
 Січовик, *m.* Kosak aus d. Січ 2).
 Сішка, *f. dim. s.* Собха; *pl.* сішкі,
 Gerüst, Querholz, *n.* [С. II. 155.
 Сіяльник, *m.* ein Kirchengeräth,
 Сіянець, -нця, *m. He. s.* Сіянка.
 Сіяне, *n.* Säen, *n.* [Saat, *f.*
 Сіяниця, *f.* besäeter Acker, *Гл.* 30.
 Сіянка, *f.* gesäete Bäumchen, ge-
 säeter Wald etc. [laucht, *f.* (als Titel).
 Сіятельство, *n.* Erlaucht, Durch-
 Сіяти, (сію, сіеш) *v. a.* säen; beuteln,
 sichten, sieben; — ся gesäet werden;
 gebeutelt, gesiebt werden; 2) * сіяти
 zum Neujahr gratulieren, *Пар.*
 Сіяти, (сію, сіеш), *v. n. s.* Сіяти.
 Сіяч, *m. s.* Сівач. [haliaetos], *B.*
 Скаба́, *f.* Flussfischadler, *m* (Pandion
 Скаба́ка, *f. s.* Занба, *Зак.*; 2) *s.* Скалка.
 Скаблючений, *a.* смик gebogen,
 gekrümmt, *Мл.*
 Скабочка, *f. II. V.* Klammer, *f.*
 Скаворожити, *v. a.* ко́му щось
 ekelig machen. [ekelt, anwidert.
 Скаворожний, *a.* den alles an-
 Скавукати, *v. n. s.* Скавучати.
 Скавуліти, *v. n.* winseln.
 Скавучати, *v. n.* wimmern, win-
 seln, heulen. [Holz].
 Скадерка, *f.* splittrige Stelle am
 Скаженець, *g.* -нця, скáженик,
m. wüthend (v. Menschen); 2) Buthus, *B.*
 Скажений, *a.* von Wuth befallen,
 wüthend; rasend; von Wuth betäubt,
 von Sinnen, *P. I.* 2.
 Скаженіна, *f.* Wuthkrankheit, *f.*
 Скаженість, -ости, *f.* Wuth, *f.*
 Скаженіти, *v. n.* wüthend wer-
 den; wüthen, rasen, *III. I.* 15.
 Скаженю́ка, *s. aug.* der Tolle,
 Wüthige.
 Скажи́, *imperat. adv.* man könnte
 sagen, = на́че б gleichsam, gleich als
 wenn.
 I. Сказ, *m. Ч. I.* 1, 117, *s.* Скаженіна.
 II. Сказ, *m.* Fehler, Mangel, *m.*
 III. Сказ, *m.* Zeiger, *m. Фр.*; An-
 leitung, *f.* Wink, *m. Д. гр.*; 2) *s.* Пб-
 каз, на сказ = на по́каз.

Ска́за, *f.* Fleck, Mangel; Anbruch, *m.* (Fäulnis, *f.*). [nahme, *f.*

Ска́занє, *n.* *Ce.* Aeusserung, Ан-Ска́зати, (ска́жу, ска́жеш), *v. a.* sagen; ска́зано, wie gesagt, wie natürlich.

I. Ска́зати, *v. a.* verderben; — ся verderben werden.

II. Ска́зати ся, toll, wüthig werden.

Ска́зка, *f.* Märchen, *n.* Маре, *f.*; 2) — ревізьска, *Kv.* I. 63. Familienausweis, *m.* Verzeichnis, *n.* *C.* I. 230; 3) Conduitenliste, *f.*

Ска́зочник, *m.* Märchenerzähler, *m.*; -нця, *f.* — *in, f.* *ОБ.*

Ска́кавка, *f.* Зірка, *f.* (Cicada); *B.*; 2) ска́кавка, ска́кавица, ска́куца, *f.* *B.* Frosch, *m.* (Рана).

Ска́кати, (ска́чу, -чеш), скакнѹти, *v. n.* springen; hüpfen.

Скакелю́ха, *f.* *H.* 177. *B.* s. Ска́кавка 2); 2) s. Скакѹлецъ, *B.*

Скакіць, *interj.* *Ог.* 217—218; скакіцькати, *v. n.* springen, hüpfen.

Скако́ха, *f.* s. Ж́аба.

Скакѹлецъ, -льця, *m.* Springer, *m.* (Orchestes), *B.*; 2) Erdfloh, *m.* (Halicta), *B.* [toria), *B.*

Скакѹн, *m.* Grashüpfer, *m.* (Saltator); Скакѹнець -нця, *m.* Springmaus, *f.* (Dipus jaculus). [pferdchen, *n.*

Скакунѹчок, -чка, *m. dim. На.* Нец.

Скакѹха, *f.* *aug.* s. Ска́кавка 2).

Скакѹчий, *a.* *K.* springend.

Скаль, -ли, *f.* kleine Abtheilung Bienen, die für den Hauptschwarm einen passenden Platz zur Anlegung des Bienenbaues sucht, *B.*

Скала́, *f.* Fels, *m.*; 2) s. Ска́лка; 3) ска́ли, (-лкі) зводіти, *Ф.* den Hahn am Feuergehwehre spannen.

Скалатати, *v. a.* — житє́ = Ска́пати, *v. a.* [rühren.

Скаламѹтити, *v. a.* trüben, auf-
I. Ска́лє, *n. coll.* Dauben, Fassdauben, *pl.*; 2) Spleissen, *pl.* [*pl. B.*

II. Ска́лє, *coll.* Felsstücke, Felsen, Ска́лїна, скалѹбіна, *f.* *Kst.* Riss, *m.* Spalte, *f.*

Ска́лїнець, -нця, *m.* Feldspathe, *pl.*

Ска́лїнный, *a.* felsig, *V.*

Ска́лїско, *n.* Felsenklippe, *f.* Fels, *m.*

Ска́лїстий, *a.* felsig.

Ска́лїти, (скалю́, скалїш), *v. a.*

зѹби, *u.* — ся, fletschen, *Гр.* V. 333. 336, die Zähne zeigen, böse werden.

Ска́лївка, *f.* Felsenbewohner, *m.* (Petricola), *B.* [schädigen (körperlich).

Ска́лїчати, *v. a.* verstümmeln, Ска́лїчати, *v. n.* Krüppel werden.

Ска́лка, *f.* Splitter, *m.*; 2) Flinten-
stein, *m.*; 3) weisser Fleck am Auge.

Ска́лкі, *pl.* Teichmuschel, *pl.* (Anodonta), *B.*

Ска́лкі, *pl.* Muscheln, *pl.* (Conchifera), *B.*; 2) Muschelschalen, *pl.*

Ска́льний, *a.* felsig, Felsen-

Ска́льнїк, *m. coll.* Spalholz, *n.* *Py.*

Ска́льня, *f.* *KC.* (82). III. 613. s. Ска́мя.

Скалобо́ккий, *a.* чоловік?

Скалово́рть, *m.* Entenmuschel, *f.*

Скалово́рий, *a.* spöttisch, saty-
risc; чоловік der gern spottet, *Шс.*

Скалозѹ́б, *m.* Spötter, Spottvogel, *m.*

Скалозѹ́би, *pl.* Nacktzähne, (Gymnodontes).

Скалола́з червонокрїлий, *m.* Mau-
erläufer, *m.* (Tichodorum muraria).

Скалосі́ч, *m.* Bohrmuschel, *f.* (Pho-
las), *B.* [Bohrmuschel, (Pholas dactylus).

Скалото́чка пальча́та, *f.* Gemeine

Скалѹ́ба, (-ина, *dim.* -инка), *f.* Spalte, *f.* Riss, Sprung, *m.* [(Cypris), *B.*

Скальча́тка, *f.* Muschelkrebs, *m.*

Ска́ля, *f.* Leiter, Tonleiter, *f.* s. Пóділка.

Ска́ляти, *v. a.* beflecken, besudeln.

Ска́ма, *f.* Charpie, *f.* (*Фр.*).

Скамені́ньє, *n.* Versteinerung, *f.* *Зг.*

Скамені́ти, *v. n.* zu Stein werden, versteinern, steinhart werden. [Teufel.

Скаменю́шник, *m.* s. Хóванецъ,

Ска́мниця, *ZP.* I. 125. s. Лáвиця.

Скандзѹ́бити, *v. a.* s. Ско́рчати, *Зак.*

Ска́но = Ска́зано, *Ос.* (62) X. 115.

Ска́п, *m.* Traufe, *f.* *Пап.*

Скапа́рати, (-а́пати), *v. a.* leidlich zu Stande bringen, verhungern, verpfuschen; — житє́ sein Leben elend zubringen; — ся in Nichts aufgehen, vergehen, zu Grunde gehen, verkommen.

Ска́пати, *v. n.* abtriefen; чо́гось einer Gefahr & entkommen, *Ф.* *Всч.*

II. 121. (штокра́вай-); — ся schwinden, zu Grunde gehen.

Ска́прати, *v. m.* triefangig werden.

Ска́пувати, *v. n.* herabtröpfeln;

— ся *в.* Скапáрити ся.
 Скапѹтити ся, *сrepieren, ОП.*
 Скаицаніти, *в. п.* herunterkommen, verarmen, *He.*
 Скарáйний, *а.* strafend, unerbittlich, streng, *Зак.*
 Скаралѹща, *ф.* -ѹще, *п.* Eierschale, *ф.*
 Скарáнє, *п.* Strafe; Bestrafung, Züchtigung; Plage, *ф.* [che los werden.
 Скарáскати ся чо́гось, einer Sa-
 скарáтель, *м.* Bestrafer, *м.* *Ант.* 48.
 Скарáти, *в. а.* strafen, bestrafen;
 скáраний, *а.* -а годіна *в* ким mit
 jmdm viel Noth haben.
 Скарб, *м.* Schatz, *м.*; Casse, *ф.*; 2)
 Grossgrundbesitz, *м.*
 Скарбѣць, -бѣць, *м.* *dim.* Topf mit
 Geld in der Erde vergraben, *М. I.*
 Скарбівній, *ф.* Schatzkammer, *ф.* *К*
 Скарбівці, *пл.* Dienerschaft vom
 Grossgrundbesitz, *ф.*
 Скарбоній, *а.* Schatz-, *К.*
 Скарбник, *м.* Schatzmeister; Cas-
 saeinnehmer, *м.*; 2) *Вѣм.* des Teufels
 als Reichthumspenders.
 Скарбніця, *ф.* Schatzkammer, *ф.*
 Скарбнічий, *а. м. с.* Скарбник 1),
Кч. [а, Скарбона.
 Скарбовѣнька, *ф. К.* *с.* Скарбон-
 Скарбвій, *а. М.* III. 104. Schätze
 enthaltend, wertvoll; 2) *á*riaral; finan-
 ziel; 3) zum Скарб 2) gehörig.
 Скарбвѣсть, -вѣсть, *ф.* Finanzwe-
 сен, *п.* Finanzsache, *ф.*
 Скарбвня, *ф. К.* Schatzkammer,
ф. He. п. 177. theueres Pfand.
 Скарбона, *dim.* скарбонка *ф.* Spar-
 büchse, *ф.* Gotteskasten, *м.*
 Скарбувати, *в. а.* bei Seite etw.
 (das Geld) legen, sparen, *К.*
 Скарга, *ф.* Klage, Beschwerde, *ф.*
 Скаржити, *в. а.* ко́го einen (vor
 Gericht) verklagen; — ся на ко́го,
 на що sich beklagen, sich beschweren
 über jmdn, über etw.
 Скарлат, *м.* Scharlach, *м.*
 Скарлатник, *м.* Admiral, *м.* (*Va-*
nessa Atalanta), *В.* [(Krankheit).
 Скарлятина, *ф.* Scharlach, *м.*
 Скартати, *в. а.* ко́го jmdm einen
 Verweis geben.
 Скарѹчити, *в. а.* zusammenleimen.
 Скасувати, *в. а.* *с.* Касувати.

Скат, *м. Ф. с. d. ф.*
 Ска́терка, ска́терть, *г.* -ти,
ф. Tischtuch, *п.* Tischdecke, *ф. с.* Обрѹс.
 Скатерніця, *ф. с. d. в.* *Зак.*
 Скатертіна, *ф. См. He. скартерть-*
ка, с. Ска́терка.
 Съка́ти, *в. а.* lausen, *с.* Иска́ти.
 Скатована, *п.* schwere, grässliche
 Misshandlung. [misshandeln.
 Скатувати, *в. а.* schwer, grässlich
 Скачаніти, *в. п.* erstarren (vor Kälte).
 Скачо́к, -чо́к, *м.* Grashüpfer, *м.*
 (Tettix), *В.* [voreilig, rasch.
 Сквалівий, *а.* eilig, eifertig,
 Сквалпний, *а. с. d. в.*
 Сквалпність, -вѣсть, *ф.* Eile, Hast,
 Raschheit, Beschleunigung, *ф.*
 Сквáрити ся, *в.* Ввáдити ся.
 Сквáсити ся, sauerthöpfische Miene
 machen.
 Сквасніти, *в. п.* ganz sauer werden.
 Сквáцяти ся, § herunterkommen,
 sich abmergeln; 2) *с.* Сквáсити ся.
 Скверѣнчати, скверѣдѣти, *в. п.*
 wimmern, weinen, *Фр.*
 Сквѣресть, *ф. Н.* 211. Quirren, Win-
 seln, Jammern, Klagen, *п.*
 Сквернь, сквѣрна, *ф.*; Unflath,
 Scheusal; Aas, *п.*; 2) Unreinigkeit, Un-
 sauberkeit, *ф. К.* [haft.
 Сквѣрний, *а.* unrein; obscön; sünd-
 Сквернійстий, *а.* fleckicht, *Пар.*
 Скверніти, *в. а.* verunreinigen,
 beflecken, bemackeln; — ся, sich —.
 Скверность, (-вѣсть), *ф.* Garstig-
 keit; Unzüchtigkeit, Unflátherei, *ф.*
 Скверѹха, *ф.* von unfláthigem Wei-
 бе, *Кч.* 139.
 Скверщѹк, *м. с.* Сверщо́к, *В.*
 Сквиліти, *в. п.* stöhnen, winseln.
 Сквіра, *ф.* Frost, *м.* schlechtes Wet-
 тер, *КС.* (82) I. 224. [що́к, *В.*
 Сквириню́к, сквирінець, *м. с.* Свер-
 Сквирчати, *в. п.* prasseln, zischen.
 Сквиряга, *м.* Knicker, *м.*
 Сквитати ся, *Кч.* quitt mit jmdm
 werden, die Rechnung abmachen.
 Сквичнати, *в. п. с.* Скичнати.
 Сквозь, *adv.* hindurch.
 Сквозіти, *в. а. гр. М.* III. 10. durch-
 scheinen, sich durch etw. sehen lassen.
 Сквознік, *м.* вітер Zugwind, *м.*
 Скеліна, *ф. с.* Скеля.

Скелістий, *a.* felsig, *He.*
 Скеліще, *n.* Felsengebirge, *n. Ст.*
 Скеліний, *a.* Felsen-, felsicht.
 Скеліник, *m.* Felsenmann, *m. Пар.*
 Скелтувати ся, *s.* Манути ся *b*).
 Скеля, *f.* Felsen, *m.* Klippe, *f.* Riff, *n.*
 Скеменіти, *v. a.* drücken, quälen.
 I. Скеміти, *v. n.* zwicken, reissen, stechen, скеміт в ушэх, *B.*
 II. Скеміти, *v. n.* biesen, summen, *B.*
 Скйба, *f.* Scholle, *f.*; 2) Narbe, *f.* (*Фр.*).
 Скибістий, *a.* schollig. [stürzen.
 Скйбіти, (-білю, -біш), *v. a.* den Acker
 Скйбка, *f.* kleine Scholle; Krume,
 -хліба Brodkrume, *f.* [III. 95.
 Скиг, *m.* Wimmern, Gewinsel, *n. M.*
 Скигл, *m.* das Winseln, *K.*
 Скигліти, *v. n.* jammern, winseln
 (vom Geschrei des Kiebitz) III. II. 1.
 Скйгля, *f.* Kiebitz, *m.* (*Vanellus cristatus*), *B.* [liegen, ächzen, *Га. II. 55.*
 Скигнати, *v. n.* krank sein, krank
 Скидати, скйнути, *v. a.* hinabwerfen; zusammenwerfen; — ся в чо́гось entsagen, sich von etw. losmachen; 2) zusammenschliessen, скинулися по грёйцару; 2) скидати, скйнути, *v. n.* на ко́гось чимось in etw. jmdm gleichen, ähnlich sein.
 Скидний, *a.* zusammengeworfen, zusammengelegt, gebracht, скидні грёші (*Фр.*). [von sich geben, *Фр.*
 Скйкнути, *v. n.* einen leisen Laut
 Скиксувати, *v. a.* Ко. 169. einen Fehlgriff thun.
 Скилястий, *a. s.* Скелістий.
 Скименіти, скиміти, *v. n.* (*Фр.*)
 ВВ. *s.* Скеміти.
 Скиндяк, *m.* скиндячка, *f.* Stirnbinde, *f.* (als Kopfschmuck der Mädchen); Band, *n.* Ко. Зак.
 Скйнія, *f.* *griech.* Zelt, *n. K.*
 Скйнути, *v. a. s.* Скйдати; скйнути о́ком mit dem Auge, mit dem Blicke erreichen; — ся очі́ма den Blick wechseln; 2) скйнути, лоша́, теля́ & von der Frühgeburt; 3) скйнути ся, *M. II. 66.* sich verwandeln, *s.* Перекинути ся.
 Скйня, *f.* *Ф.* Höhle, *f. s.* Яскйня.
 I. Скипати, (скеп-), *v. a.* spleissen, spalten; 2) *v. n.* stechen, reissen, го-

ловá скипа́е es sticht im Kopfe.
 II. Скипати, *v. n. s.* Скипíti; скипати ся gerinnen.
 Скипеніти, *v. a.* heiss kochen.
 Скипíti, скипати, *v. n.* absieden, abkochen; 2) überlaufen.
 Скйпка, *f.* Spleisse, Schleisse, *f.*
 Скипніти, *v. n.* aufthauen, schmelzen, schwinden (снїг). [Скреготати.
 Скирготíti, *v. n.* Ч. II. 417. *s.*
 Скйрда, (-рта), *f. s.* Стйрта, *Кв. I. 54.*
 Скисати, скиснути, *v. n.* sauer werden, versäuern, gerinnen, abgähren.
 Скйслий, *a.* sauer geworden, versäuert. [driker, *m.*
 Скисляк, *m.* Sauertopf, Hypochon-
 Скит, *m.* Einsiedelei, Clause, *f.*
 Скитавий, *a.* wandersüchtig, *Оз. 71.*
 Скиталець, -ляц, *m.* der Irrende, Reisende, unstät Umherwandelnde.
 Скитальний, *a.* wandernd, Wander-, nomadisch. [Wanderleben, *n.*
 Скитальство, *n.* Nomadenleben,
 Скйтане, *n. K.* Herumirren, Herumziehen, *n.* [mada), *B.*
 Скйтарка, *f.* Nomadenbiene, *f.* (Но-
 Скйтати ся, herumirren, -ziehen.
 Скйтйти, *v. a.* *Ф.* *s.* Китйти.
 Скйтók, -тка, *m. дїм. s.* Скит.
 Скйгл, *m. K. s.* Скигл.
 Скйзлати, *v. a.* (грóші) aufbringen.
 Скйк, *gen.* скóку, *m. s.* Скок.
 Скйк, скйкїць, *int. s.* Скакїць.
 Скйкнути, *v. n.* hüpfen, springen.
 Скйлечки, ні скйлечки, *Пр. VI.*
 548. nicht das wenigste.
 Скйльки, скйлько, *adv.* wie viel? so viel; о скйлько in wiefern, insofern.
 Скйлькисть, -ости, *f.* Quantität, *f.* Betrag, *m. Пл.* [= Кйлкнайцять.
 Скйльконацять, (-на́дцять), *num.*
 Скйлькось, *num.* einige, etliche, *s.* Кйлька.
 Скйлькосьть, *f. B. s.* Скйлькисть.
 Скйльчити, *v. a.* keimen lassen, — ся, keimen.
 Скйв, *gen.* скóну, *m.* Ende des Lebens, letzter Hauch, Todeskampf, *m.*
 Скйвйти ся, *К. ПС. CXLVI. s.* Скінчіти ся. [gang, *m. K. Св.*
 Скйвча, *f.* Ende, *n.* Ausgang, Unter-
 Скйвчане, *n. s. d. v.*
 Скйвчйти, *v. a. s.* Закйвчйти; — ся

sich endigen; verscheiden, sterben.

Скіп, *gen.* скіпа, *m.* Schöps, Hammel, *m.*; Beschnittener, *m.*

Скіплина, *f.* Erntearbeit für jeden 9-ten od. 10-ten Garben, *f.*

Скіпщина, *f.* schockweise Theilung des Ertrages vom Getreide, geerntet auf dem Acker des einen Eigenthümers; 2) Vertrag dabei, *Pa.* I. 372.

Скіра, *f.* Haut, *f.* Fell, *n.*; Leder, *n.*

Скірен, *a.s.* Скóрий, *Ос.* (61) III. 23.

Скірýстий, *a.* häutig.

Скірний, *a. s.* Скíрний; *subst. pl.*

скірні = чóботи, *B. Гол.* III. 422.

Скірниця, *f. s.* Ремéниця.

Скіроіда салóуб, *m.* Speckkäfer, *m.* (Dermestes lardarius).

Скіс, *m.* на скіе, schief, schief, überecks.

Скісній, *a.* schräge, schief, abschüssig, abhängig; *adv.* -но.

Скісній, *a.* *Ос.* s. Скóстеній.

Скісóк, -ска, *m.* Ueberbleibsel von einer Sense als Rasirmesser gebraucht.

Скіт, *gen.* скóту, *m.* У. Vieh, *n.*

Скітній, *a.* des Viehes, Vieh-; скітніа, *f.* (sc. дорóга) Weg fürs Vieh.

Скітнійк, *m.* Фр. Schindanger, *m.*

Скітніа, *f.* Weg für das Vieh.

Скітувати, *v. a.* kitten.

Скіць, *int.* spring! hop!

Скічити, *v. n.* winseln.

Скічка, *f.* Frosch, *m.*

Скічнати, *v. n.* stumpfsinnig sein.

Скічність, -ости, *f.* Abschüssigkeit, *f.*

Склад, *m.* Niederlage, *f.* Depot, Vorrathshaus, *n.*; 2) zwei übereinander gelegte Erdschollen (beim Ackern); 3) Complexion, Gruppe, *f.* (in d. Mathem.); 4) Zusammenhang, *m.* Ordnung, *f.*; 5) Sylbe, *f.*; 6) Takt, *m.*

Складáемий, *a.* der (die, das) zusammenzulegende; 2) der zu addierende; складáеме (число) *K.* Addend, Posten, *m.*

Складáне, складуване, *n.* Zusammenlegen, Niederlegen; *n.*; 2) *Kn. K.* Addieren, *n.* Addition, *f.* [schenmesser, *n.*

Складáник, *m.* Einlegemesser, Та-

Складáти, *v. a.* zusammenlegen, niederlegen, zusammenbringen, zusammenschliessen щóсь; — на когó auf jmdn wálzen (die Schuld &); — ся з чогó zusammengelegt sein, bestehen aus etw.; — ся на когó, (на Бóга &), Зг.

sich verlassen, bauen auf jmdn; b) — ся (на когó, на щó) zusammenschliessen.

Складáч, *m.* Setzer, *m.* (in d. Buchdr.) Фр. [Falte, *f.* Фр.

Складáйна, *f.* Bestandtheil, *m.*; 2)

Складáвній, *f.* Ablage, Niederlage, *f.*

Складáка, *f.* Collecte, Sammlung, Bei-

steuer, *f.* Beitrag, *m.*; 2) Falte, *f.* *He.*;

3) складáка-вiсенiтниця, *He.* albernes Hirngespinnst, Erdichtung, *f.*

Складáний, *a.* zusammenpassend,

-stimmend, harmonisch; symmetrisch;

2) geschickt, anstellig; 3) compliciert,

Под. р. xv. 87. *adv.* -но, zusammen-

passend, harmonisch; symmetrisch; 2)

geschickt. [summe, *f.*

Складáник, *m.* Element, *n.*; 2) Theil-

Складáниця, *f.* Portefeuille, *n.* *ОП.*

Складáнийчий, *a.* organisch, Фр.

Складáність, -ости, *f.* schicklicher,

passender Zusammenhang, Uebereinstim-

mung, Harmonie, *f.*; 2) Taktik, *f.* *Пар.*;

3) Anstelligkeit, *f.*; 4) Compliciertheit,

f. *Под. р. xv.* 87. *Др.*

Складáня, *f.* Zusammensetzung, *f.* *B.*;

Syntaxis, *f.*; 2) s. Кладáня, *Гол.* III. 518.

Складáвий, *a.* Bestand; 2) syllab-

isch, *Бор.*; *subst.* складáвiе, *n.* La-

gergeld, *n.* Lagerzins, *m.* [ge, *f.*

Складáвиско, *n.* Lager, *n.* Niederla-

Складáувати, *v. a. s.* Складáти; *K.*

addieren.

Складáун, *m.* Auslader, *m.* *Пар.*

Складáчий, (-чáтий), *a.* faltig,

zusammenlegbar, *Пол.*

Складáчик, *m.* Schriftsetzer, *m.* *Пар.*

Складáчина, *f. s.* Складáка, *T.*

Складáсти, *v. a. s.* Складáти, Зло-

жiти; — цiну чомýсь den Preis von

etw. angeben, etw. schätzen wissen;

— ся sich ereignen; gereichen, — дó-

бре gut ausfallen.

Склезь, -зи, *f.* steile Felswand.

Склезь, *adv.* — говорит er spricht

(absichtlich) so, dass man ihn nicht

verstehet (Фр.); 2) на — durch u. durch,

Га. I. 255.

Склеiти, *v. a.* zusammenleimen.

Склезiти, *v. a.* zusammenstel-

len, -fügen; mit Mühe hervorbringen,

zu Stande bringen, Фр. [f. *Шар.*

Склен, -у, *m.* Abhang, *m.* Berglehne,

Скленний бог, *P.* I. 74. любiв

скленнаго бѣга brachte gern dem Bacchus Opfer, berauschte sich gern, = склянный.

Склеп, -у, *т.* Gewölbe, *п.* Laden; Keller, *т.*; 2) Vorrichtung aus Weidengeflecht zum Fischfang, *В.*

Склепáр, *т.* Händler, *т.*

Склепáти, (-плю-, -пим), *в. а.* wölben, umwölben, überwölben; — ся sich zusammenschliessen, -pressen, -drücken *устá С. I. 5; бчи.*

Склепáне, *п.* Wölbung, *ф.*

Склеплене, *п. s. d. v.*

Склепник, *т.* Hausierer, *т.* (*Бор.*).

Склепнá, *ф. В.* Wölbung, *ф.*

Скепувáти, *в. а.* — склеп eine Wölbung im Gewölbe mauern.

Склепшити ся, sich treffen, sich ereignen, *Ос. (62) X.*

Скле́сный, (-е́сный-). *а.* schräge, schief, *Фр.* -а дорѣга auf eine Seite geneigt. [*neigen.*]

Склесювáти, *в. а.* auf eine Seite

Склецьок, *т.* (abgehauener) Span, *Пс.* [*trina*], *В.*

Скля́вок, *т.* Glasschnecke, *ф.* (*Vi-*

Скля́зати, *в. п.* glitschen, gleiten, *См.*

Склявкый, *а. Ч. IV. 118. s.* Слявкый.

Склявну́ти, *в. п.* verschwinden, *Пс.*

Склик, *т.* Zusammenrufen, *п.*; 2) *К. I. 280.* ein aufgehängter Kessel, welcher zur Zeit der Гайдамáчина wie eine Glocke angeschlagen wurde, um die Leute zusammenzurufen.

Скликáнчик, (-áнч-), *Вейн.* der Glocke: Zusammenrufer, *т. К.*; kleine Glocke, *Кв. I. 241.* [— ся sich —.

Скля́кáги, *в. а.* zusammenrufen; —

Скля́кáч, *т.* Herold, *т. Кл.*

Скля́кнути ся, *с.* Склика́ти ся.

Скля́нáти, *в. а. с.* Кля́сти.

Скля́ну́ти, *в. а.* збу́и fest zusammendrücken. [*кувáти, поклонювáти.*]

Скля́нцювáти, *в. а. с.* Поклин-

Скля́ти ся, glitzern. [(*Vitrea*), *В.*]

Скля́вка, *ф.* Glasartige Lochmuschel,

Скля́н, *ген.* скля́ну, *т.* Abhang, *т.* Berglehne, *ф. Шар.*; 2) Trieb, *т.* Neigung, *ф.*

Скля́нный, *а.* geneigt; günstig; 2) demüthig, freundlich, freundschaftlich, (*Фр.*); *adv.* -íне, *Гол. III. 341. ге-*

neigt, wohlwollend; -íнно, mit Verbeugung, *Фр.*

Скля́нтáти, *в. а. с.* Скля́тáти.

Скля́тáти, *в. а.* zusammenfügen, ausführen, ausrichten; erwerben, sparen.

Скля́ти, *в. п. II. 138. s.* Скля́ти.

Скля́ти ся, schimmern, fimmern, *Фр.*

Скля́щити, *в. а.* eigtl. mittels Zangen festhalten, verbinden, vereinigen, *В.*

Скля́, *п.* Glas, *п.*; Glasgeschirr, *п.*

Скля́бчений, *а.* verfilzt, *Пол.*

Скля́бневе, *п.* Neigung, Biegung, Declination, *ф.* [gen; declinieren; bestimmen.

Скля́нáти, -нáти, *в. а.* neigen, bie-

Скля́нный, *а. ГИИ.* mobil, die Motion habend, flectirt; 2) geneigt.

Скля́ннáсть, -остя, *ф.* Neigung, Geneigtheit, *ф. Hang, т.*

Скля́потáти, *в. а. с.* Кля́потáти.

Скля́чáна, *ф.* Filz, *т.*

Скля́чити ся, sich verfilzen, *В.*

Скля́бчений, *а.* zusammengebalt.

Скля́каний, *а. В.* verwickelt, verwirrt. [*wirren.*]

Скля́кати, *в. а.* verwickeln, ver-

Скля́чати, (= искл-), *в. а. Кв. I. 255* ausschliessen.

Скля́кнути, *в. п. п.* скля́кáти ся, steif, starr werden, рýки від зáмна.

Скля́ный, (-янный), *а.* gläsern, aus Glas, Glas. [*siae*], *В.*

Скля́ники, *пл.* Glasflügler, *пл.* (Se-

Скля́нчáна, *ф. coll.* Glasscherben, *пл.*

Скля́нка, *ф.* Glas, Trinkglas, *п.* Flasche, *ф.*; 2) Glasscherbe, *ф. Зак.*

Скля́нныйця, *ф.* grosses Glas od. Flasche. [2) Glasscherbe, *ф.*

Скля́нчáна, *ф. дим. s.* Скля́нка;

Скля́п, *т.* Holzstück beim Spiele gleichen Namens, *Ч. III. 98.*

Скля́р, *т.* Glaser, *т.*

Скля́тити, *в. а. с.* Покля́тити.

Скля́ра, *ф.* Geizhals, Knicker, *т.*

Скля́рость, -остя, *ф.* Geiz, *т.* Knickerei, *ф. Кв. 43.*

Скля́п, *т. asl. К. Пс. CV.* Ungeziefer, *п.*

Скля́ти, *в. п. ОП. Ру.* † *М.* sich abgrámen, im Schmerz vergehen думáю; в нево́лѣ, *с.* Мярнáти, Нядáти.

Скобá, *д.* ско́бка, *ф.* Anwurf, Haken an der Thür, *т.*

Скобѣ́ль, *ген.* -бля́, *т.* Ringelha-

ken, *m.*; 2) Beschneidehobel, *m. Пар.*
 Скобѣльок, -лька, *m.* Schabeisen, *m.*
 Скобѣвалка, *f.* Gleitbahn, Glitschbahn, *f. Зак.*
 Скобѣвати ся, gleiten, *He.*
 Скобзуній, *pl. Ст.* Schlittschuה, *pl.*
 Скобилкувати ся, (von Pferden) störrig werden. [zelig, empfindsam.
 Скобітлівий, (Скоботл-), *a.* kit.
 Скобѣка, *f. s.* Скобѣ; скобѣй, *pl.*
 в — чесати ся *Ч.* VII. 412. Art Haarschneiden: horizontal über den Augenbrauen zugeschnitten, an den Schläfen u. auf den Hinterkopfe lang gelassen.
 Скобѣлик, *m. B. s.* Ковблик, Кобѣль.
 Скобѣлити, *v. a.* abschaben, abschälen; radieren, *B. Фр.* [Böttcher.
 Скобѣлиця, *f.* rundes Schabeisen der
 Скобѣличка, *f.* Art Raspel, Feile (zum Polieren &). [kitzeln.
 Скоботати, (-ббчу, -ббчеш), *v. a.*
 Скобѣта, *f. pl.* скобѣоти, Kitzel, *m.*
 Сковернене, *n.* Umlenkung, *f. Пар.*
 Сковернути, *v. a.* umlenken, hinlenken, *Пар.*
 Скобѣвалка, *f. s.* Скобѣвалка, *Ч.* III. 4.
 Скобѣвати ся, *s.* Хобѣвати ся.
 Скобѣвати, *v. n.* *M.* III. 40 sich schlingen. [скобѣво, *s.* Хобѣво.
 Скобѣвкій, *a. s.* Хобѣвкій; *adv.*
 Скобѣвзнути, *v. n.* crepiieren, *Фр.*
 Скобѣчане, *n.* Geheul, Gewinsel, *n.*
 Скобѣчати, *v. n.* heulen, winseln.
 Скобѣчка, *dim.* скобѣочка, *f.* eiserner Reif, eiserne Zwinne, Beschlag, *m.*
 Сковоріт, (-бт), *gen.* -рѣту, *m.* Wendung, Umlenkung, *f. Пар.* Richtung, *f. Га.* I. 255.
 Сковорѣда, *dim.* -родка, *f.* Pfanne, *f.*
 Сковорѣдівка, *f.* Napfschnecke, *f.* (Patella), *B.*
 Сковорот, *m.* Richtung, *f. Пар.*
 Скобѣвзнути, *v. n. s.* Закобѣвзнути (Фр.).
 Скоголїти, *v. n. s.* Скиглїти.
 Скозачити ся, (von Mädchen) geführt werden. [Сказїти ся.
 Скозїти ся, *Ос.* (61) VII. 119 *s.*
 Скоїти, *v. a.* щось etw. (Böses) anstellen; — ся sich treffen, sich ereignen, *III.* I. 175. [В. Др. *s.* 386.
 Скобѣйка, *f.* Flussmuschel, *f.* (Unio),
 Скок, *m.* Sprung, *m.* Hüpfen, *n. pl.*

скобѣки, springende Wellen, *B.*
 Скок! *int.* = Гоп! Скиць! *II.* 52.
 Скобѣка, *f.* Frosch, *m.* (Rana), *B.*
 Скобѣкнути, *v. n.* springen, herabspringen.
 Скоковий, *a.* Sprung-, *B.* -а кість, Sprungbein, *n.* (astragalus).
 Скокѣшити ся, sich aufblähen.
 Сколатати, *v. a.* niederwerfen, -schütteln.
 Сколихнути ся, wanken.
 Сколїнчити ся, сколїнковагїти, *v. n.* an den Füßen lahm werden, *B.*
 Сколїти, *v. n.* crepiieren, sterben.
 Скобѣлка, *f. Ст. s.* Скобѣрка, Искорка.
 Сколѣбити, *v. a.* jmdm mit harten Worten zusetzen, quälen, (Фр.).
 Сколѣврий, *a.* frühreif, *B.*
 Сколопендра щипаюча, *f.* Bandassel, *f.* (Scolopendra forficata); 2) — ядовїта, grosse Bandassel, (Sc. morsitans). [wecken.
 Сколоскати, (-лшкати), *v. a.*
 Сколѣтень, -тени, *f. s.* Маслїнка.
 Сколѣти, *v. a.* niederstechen, -stossen; spalten; — ся sich spalten, springen.
 Сколѣтини, *pl.* trüb gemachte Flüssigkeit, trüb geschütteltes Getränk, Fusel, *n.* Satz, *m.* *Кв.* II. 117. Ф.; 2) *s.* Маслїнка, *B.*
 Сколѣтити, *v. a.* mischen, schütteln.
 Сколѣтчиний, *a.* -кулш, auf сколѣтини gekocht. [dieren.
 Скомандувати, *v. a.* commanieren.
 Скомѣрїя, *f.* Скомѣрїя, *f.* Makrele, *f.* (Scomber scombrus), *B.*
 Скомїрда, *f. s.* Бѣнущ.
 Скомнїця, *f. s.* Скамнїця, *Ч.* V. 768.
 Скомпонувати, *v. a.* componieren, dichten, verfassen. [filzen, *B.*
 Скомпїти ся, *Кв.* 70. sich ver-
 Скоп, = конѣць, *B.* з-по-кон-вїка = seit uralter Zeit; не маю скон, total bin ich nicht im Stande.
 Скобане, *n.* Agonie, *f.* Verscheiden, *n.* die letzten Züge.
 Сконати, *v. n.* verscheiden, sterben.
 Сконѣць, *g.* скїнцїя, *m.* Ende, *n.* -рїкї Мїндung, *f. Ос.* (62) V. 101.
 Сконозїти, *v. a.* reinigen, quälen.
 Скоп, скопѣць, *m. s.* Баран.
 Сконопадити, *v. a.* когѣсь jmdn dh langes Zureden bewegen, bereden,

verleiten; — ся sich verleiten lassen, Lust zu etw. bekommen.

Скопá, *f.* Мак. II. 42. Fischgeier, *m.*

Скопáти, *v. a.* abgraben, zusammengraben, durch Graben locker machen; * etw. übel zureichten mit den Füßen; — в себе ко́дру die Bettdecke mit den Füßen hinwegstossen (bei unruhigem Schläfe).

Скопелýчити, *v. a. s.* Звнчáти; 2)

I. Скопéць, *gen.* скпцá, *m. dim. s.* Скоп.

II. Скопéць, (-ец), *g.* скпцá, *m.* Melkkübel, *m.*; sonst kleineres Gefäß.

Скопилýти, *v. a.* krümmen, hängen lassen -нiс А.Г. 166; — ся, sich verführen lassen (*v.* Mädchen).

Скопитáр, *m.* Art Arzenei.

Скбпити, *v. a.* castrieren.

Скопýчити ся, sich anhäufen, *Зг.*

Скопкбвий, *a.* -червбнецъ Мак. zusammengescharrt, erspart.

Скопщина, *f. s.* Скпщина.

Скопувáти, *v. a.* Зп. I. 299. niederstechen.

Скбра, *f. s.* Скiра.

Скорб, *m.* скбрба, *f.* ВВ. Kummer, Gram, *m.*

Скорбинá, скорбiня, *f. s. d. v.* Пар.

Скорбiти, *v. n.* traurig, betrübt sein, trauern, sich grámen, sich abhármn, *K.*

Скбрбний, *a. s.* Скорббний.

Скорббгá, *f.* Kummer, Gram, *m.* Trauer, *f.* Mühsal, *n. K.*

Скорббгнёнко, *adv.* sehr trübe, sehr traurig, *M. III.* 91.

Скорббгний, *a.* traurig, betrübt, niedergeschlagen, *Пис.*

Скорбувáти, *v. n.* Me. 57. betrübt, bekümmert sein, sich grámen, sich hármn.

Скбрен, *a. s.* Скбрий, *H. 2. См.*

Скбрий, *a.* schnell, behend, flink, eilig.

Скорýна, *dim.* -ýнка, *f.* Brotrinde, *f.*

Скористáти, *v. a. s.* Користáти.

Скорýстий, *a.* schnellsegelnd, *Кл.*

Скорýти, *v. n.* eilen, schneller gehen; — на кобсь jmdn zur Eile antreiben.

Скбрýш, (ше), *adv. comp.* schneller, rascher; eher, lieber.

Скбрýсть, -ости, *f.* Schnelligkeit, Geschwindigkeit, *f.* в скбрýсти in Bálde, bald.

Скорлáт, *m.* Bindriemen, *m. Га. I.* 255.

Скорлупáстий, *a.* schalig, *Пол.*

Скорлупка, *f.* Schale, *f.* -слимáча Schneckengehäuse, *n.*

Скорлупквáтий, (-повáтий), *a.* rindenförmig, *Пол.* [fertig.]

Скбрний, *a. H.* 123. klug, listig,

Скбрнýти, *v. a.* wecken, aufwecken; treiben, *Ф.*

Скброб, *m.* Korbmuschel, *f.* (Corbis), *B.*

Скбрбiжний, *a.* schnell laufend, flink. [káfer, *m.* (Ocypus), *B.*

Скбрбiжник, *m.* Schnell-, Raub-

Скбрвiз, *gen.* -бвз, *m.* Eilwagen, *m. Пар.* [depfanne, *f.*

Скбрвбда, *f. s.* Скбрвбда, Sie-

Скбрбда, *f.* скбрбднýк, *m.* Art Pflze, *B.* Carex digitata, *Пис.* [ken.]

Скбрбдити, (-джу, -диш), *v. a.* har-

Скбрбдрýбкий, *a.* -овбс, frühreif, früh.

Скбрбдрi, *f.* früher Hafer.

Скбрбдрýвий, *a. s. d. f.*

Скбрбзрий, *a.* früh reifend, frühreif, frühzeitig.

Скбрбзрýмий, *a. s. d. v.*

Скбрбзрiст (пiдснiжник), *m.* Schneeglöckchen, *n.* (Galanthus nivalis).

Скбрбром, *m.* скбрброма, *f.* etwas fettes, fette Speise; Milch, *f.* Milchspeise, *f.*

Скбрбмина, *f.* Speise die an einem Fasttage zu essen verboten ist (als: Fleisch od. Milchspeise).

Скбрбмити, (-млю, -миш), *v. a.* страву befetten; — ся eine Fleisch — od. Milchspeise (am Fasttage) essen.

Скбрбмний, *a.* (стравá) befettet; 2) spárllich, sparsam, *Пар. adv.* -но, fett; 2) spárllich, sparsam. [nicht hält.]

Скбрбмник, *m.* der das Fasten

Скбрбнный, *a. s.* Вýсочный.

Скбрбнбгий, *a.* schnellfüssig.

Скбрбпáдити, *v. n.* sich übereilen, sich überstürzen, *Зар.* [III.]

Скбрбпáдний, *a.* -а ногá schnell, Скбрбпись, -писи, *f.* Stenographie, Schnellschrift, *f. Пар.*

Скбрбпýсець, -сеця, *m.* Geschwind-schreiber, Schnellschreiber, Stenograph, *m.*

Скбрбплáвний, *a.* -корабéль, Schnellsegler, *m.* [lich, schnell.]

Скбрбпостýжно, *adv. He.* plötz-Скбрбпóуха, *f.* Schalthier, *n.* (Con-

- chylium), *B.* [bend, *Kl.*
 Скоросмертний, *a.* früh hinstert.
 Скороспілий, *a.* frühreif, frühzeitig.
 Скороспілка, *f.* (весняна), Frühlings-Knotenblume, *f.* (Leucoium vernum). [Zündnadelgewehr, *n.*
 Скорострілка, *f.* Repetiergewehr,
 Скоротечний, *a.* schnell fließend, schnell sich verbreitend.
 Скоротіна, *f.* Abkürzung, *f.* *Пар.*
 Скоротіти, -рѳчувати, *v. a.* kürzen, abkürzen. [sehr schnell.
 Скорохвѳтом, *adv.* *Кв.* rasch,
 Скорохвѳцкий, *a.* schnell greifend, *Кв.* II. 213; rasch, flink; wacker, brav.
 Скорохід, *gen.* бѳда, скорохѳд, *m.* Läufer, Eilbote, *m.*; *P.* II. 82. in der Fabel: der schnell geht; *Py.* schnellfüßig.
 Скорохѳдець, -дѳця, *m. К.* Läufer, *m.*
 Скорохѳди. *pl.* чѳботи — Siebenmeilenstiefel, *pl.* *Ст.* [pendium, *n.*
 Скорѳченє, *n.* Abkürzung, *f.* Com-
 Скорѳпати, *v. a.* zusammenscharren, -sammeln.
 Скорѳпій, *m.* европѳйский, Scorpion, *m.* (Scorpio europaeus); -чѳрний (S. afer).
 Скорѳпійчик княжний, *m.* Büscherscorpion, *m.* (Chelifer canooides).
 Скорѳпїон, *m.* Scorpion, *m.* *Ф.*
 Скорѳтати, *v. a.* mit Mühe zusammenbringen, *Гол.*
 Скорѳтати, *v. n.* *gew. impers.* скорѳтѳло мене, & ich bekam Lust, das Verlangen. [hart werden; *s. d. f.*
 Скорѳжити ся, sich runzeln und
 Скорѳпїти, *v. n.* krustig, dürr werden.
 Скорѳпїшний, *a.* -а землѳ, скорѳпїш, *f.* sich leicht mit einer Kruste überziehend.
 Скорѳух, *m.* скорѳуха, *f.* Gemeiner Vogelbeerbaum, (Sorbus aucuparia), *s.* Рябина; 2) *s.* Крушина.
 Скорѳчити, *v. a.* zusammenziehen; — ся sich zusammenziehen, zusammenschumpfen.
 Скорѳса, *adv.* schief, schielend, scheel.
 Скорѳсий, *a.* schief, schräg.
 Скосярний, *a.* *М.* „*Н.*“ 164?
 Скосястий, *a.* schief, *B.*
 Скосяти, *v. a.* abmähen.
 Скосяти ся, *M.* III. 66 schiefe La-
- ge bekommen; 2) *Ос.* (61) VI. 30 verrückt werden.
 Скосявка, *f.* dreieckiges Handtuch.
 Скосявати, *a.* schief; *adv.* -го, schief. [sel von abgenutzter Sense.
 Скосяок, *m. s.* Скосяок, Ueberbleib-
 Скосякѳтний, *a.* schiefwinklig.
 Скосяом, *adv.* schief. [Закосїти.
 Скосянїти, *v. n. s.* Закосянїти,
 Скот, *m.* Vieh, Hausvieh, *n.*
 Скосята, *f.* Höhle, Lagerstätte, *f.* Bau, *m.* *Ос.* (61) VI. 163. *Зап.*
 Скотѳр, *m.* Hirt, Viehzüchter, *m.*
 Скотѳрати, *v. a.* das Vieh weiden (im Gebirge, in den Sennen), Viehhüter sein.
 Скотѳрка, *dim.* -тѳрѳчка. *f.* Rinderhirtin, Sennerin, *f.* Kuhmädchen, *n.*
 Скотѳрекий, *a.* Hirten, Viehzucht-
 Скотѳрство, *n.* Viehzucht, *f.*
 Скотянїти, *v. n.* zum Vieh herabsinken, *ОБ. ВВ.*
 Скотѳна, *f.* Vieh, *n.*; Bestie, *f.*
 Скотѳти, скѳчувати, *v. a.* herunter-, hinabwälzen.
 Скотѳчити, *v. a. d.* Vieh weiden.
 Скотѳпѳс, *m.* Viehhirt, *m.*
 Скѳтство, *n.* *К.* viehisches Wesen, vish. Leben.
 Скѳтѳ, *gen.* -ѳти, *n.* *У. s.* Скѳт.
 Скѳцень, -дѳня, *m. s.* Віскоцень, Kanglein, *m.*
 Скоцѳрѳбити ся, *s.* Скѳлѳти ся.
 Скѳчки, *pl.* Gemeines Hauslauch, (Sempervivum tectorum), *Ніс.*
 Скѳчком-бѳчком, *adv.* *Га.* I. 114. *во е.* Art Körperbewegung bei der Гаївка.
 I. Скѳчувати, *v. a. s.* Скѳтѳти.
 II. Скѳчувѳти ся, einziehen, übersiedeln.
 Скосятий, *a.* = скосяний.
 Скосятувати, *v. a. s.* Покѳпати.
 Скосятѳнок, -нку, *m. Н.* 237. Kosten, Schmecken, *n.* [Закосїти.
 Скосянїти, *v. n. s.* Скосянїти.
 Скравок, -вку, *m.* Abschnitzsel, *n.*
 Скраглѳ, *pl. s.* Краглѳ, Крѳглѳ.
 Скражка, (скря-), *f.* Flussmuschel, (Teichm-), *f.* (Unio), *B.*
 Скраклѳ, *pl.* hölzerne Stäbchen beim Spiele gleichen Namens, *Ч.* III. 97. *s.* Крѳглѳ; 2) Werkstück zum Verbinden

zweier Deichsel.

Скрапніця *f. s.* Скамніця, Ч. V. 777.

Скрапніць, *a.* Schläfen-, *B.*

Скрапніця, *f.* Schläfenbein, *n.*

Скрапніць, *f. s.* Висок I. Ф.

Скрап, *m. s.* Окап.

Скрасіти, скрашати, (скрашую, -шуєш), *v. a.* schön machen, verschönern, zieren, *K. s.* 39.

Скраяти, скраювати, *v. a.* Skroјти.

Скребачка, *f.* Werkzeug zum Schaben.

Скреблини, *pl.* Werg, *n.*

Скреблити, *v. a.* striegeln.

Скребло, *n.* Striegel, *f. s.* Зрєбло.

Скребсти, скрєбти, *v. a.* kratzen, *Фр.*

Скребтальний, *a.* Пол. leicht zu schaben.

Скребтати, *v. a.* abschaben.

Скрегенчати, *v. n.* wimmern, leise weinen, *Фр.*

Скрегінцати, *v. n.* schrill knistern, *Фр.* -зубами mit den Zähnen knirschen.

Скрегіт, *gen. -оту, m.* Knirschen, *n.*

Скрегітлівий, *a.* kreischend; krächzend. [*zen, n.*]

Скреготанє, *n.* Knirschen; 2) Krächzen, *n.*

Скреготати, (-гочу, -бчеш), *v. n.* knirschen (mit den Zähnen); 2) vom Krächzen der Elster; 3) kreischen; schwatzen. [*Гр.*]

Скреготача, *adv. prtc. s.* Скреготати,

Скрегулець, *gen. -гульця, m.* Sperber, *m.*

Скрейцати, *v. n.* Фр. s. Скрегінцати.

Скрекєкати, *v. n.* schrill schreien (v. d. Elster). [*Elster), K.*]

Скрекот, *m.* schrilles Geschrei (der

Скрекотати, *v. n.* schrill schreien; quacken (v. Frosch).

Скрекотушка, *f. P. II. 1.* Fabelname des Frosches, *s. d. v.*

Скрепа, *f.* Fuge, *f. Cm.* розійти ся на скрепах aus den Fügen gehen.

Скрепїця, *f.* Fesseln, *pl. III. I. 332.*

Скреплий, *a.* vor Kälte erstarrt, *B.*

Скрептанїна, *f.* das Abschaben, Schälen. [*von Kartoffeln &*

Скрептанїне, *n. coll.* Abschabel

Скрепотіти, *v. n. s.* Скрипїти.

Скрептати, *v. a. s.* Скребтати.

Скреснути, скрєсти, *v. n.* крїга скрєсла das Eis ist gebrochen.

Скрєщувати ся, sich durchkreuzen, *Пол.* [*beim Schreiben), +B.*

Скриб, *m.* Knistern, *n.* (der Feder

Скриботанє, *n.* das Rascheln.

Скривати, скрїти, *v. a.* verbergen, verstecken; verhehlen, verheimlichen; 2) -дівчину, *He. Пр. XI. 32.* beim Kirchgange der Braut, dieselbe mit dem Frauenkopftuche bedecken, *s.* Накривати; — ся, sich verbergen; dahinterstecken; 2) Ч. IV. 591. bedeckt sich waschen (von der Braut u. dem Bräutigam).

Скрївдити, *v. a. s.* Крївдити.

Скрївїти, *v. a.* krümmen, krumm machen od. biegen; 2) * — комуєь jmdn betrügen, belügen, beirren, *K.*

— ся sich krümmen, krumm werden; * ein verdriessliches Gesicht machen

-на щєсь. [*krummm gehen.*]

Скриволїти, (-вул-), *v. n.* lahm,

Скригиндзати, скригинцати, *v. n.* Ф. зубами mit den Zähnen knirschen.

Скриготнїти, *v. n.* В III. s. Закреготати. [*m. Sperber, m. (Asturnisus), B.*]

Скригулець, (-гулець), *g. -ульця,*

Скрижаль, *f.* Tafel, Gesetztafel, *f. III. II. 140.*

Скрижалька, *f.* Honigwabe, *f.*

Скрижїти, *v. a.* рўки, *Зап. II. 396.* verschränken.

Скрижувати, *v. a.* kreuzen; 2) -вєрно, *s.* Скружїати. [*scheibe, f. B.*]

Скрижївка, *f.* (капўсти), Kraut-

Скрик, *m.* Aufschrei, *m. M.*

Скрїкнути, *v. n.* aufschreien.

Скрїнїско, *n. aug. s.* Скрїня.

Скрїнка, скрїночка, *f. dim. s.* Скрїня, Kästchen, *n.*; 2) скрїнка, Kasten für Häckelschneiden; 3) *pl.*

скрїнкї, Teichmuschel, *pl.* (Anodonta), *B.*

Скрїнчастий, *a.* kastenförmig.

Скрїня, *f.* Kasten, *m.* Lade, *f.* Koffer, *m.*

Скрїняр, *m.* Kastenmacher, *m.*

Скрип, *m.* das Knistern, черевїки на скрїпах Schuhe welche knistern; das Knarren; 2) — білий, Stoppelschwamm, -pilz, Stachelpilz, *m.* (Hydrum gerandum).

Скрїпавка, *f.* Rassel, Schnarre, *f.*

Скрипаль, *m.* Ч. IV. 686. Geiger, *m.*

Скрипяр, *m. s. d. v.*

Скрипѣй, *т.* Art Pilz, *с.* Скрипѣх.
 Скрипенѣ, -ня, *т.* Schachtelbalm, *т.* (Equisetum). [am Webstuhl hängen.
 Скрипѣці, *рл.* Rollen worauf нѣти
 I. Скрипѣця, (-плѣця), *ф.* *е.* Art Fussfessel, *гев.* *рл.*; auch Handfesseln.
 II. Скрипѣця, *ф.* С. I. 220. *с.* Скрипка.
 Скрипѣй, *т.* *с.* Скрипенѣ.
 Скрипѣль, *т.* *е.* Art giftiger Pilz.
 Скрипѣти, *в.* *н.* knarren, knistern; knirschen.
 Скрипѣчник, *т.* *Ф.* *с.* Скрипник 1).
 Скрипка, *ф.* auch *рл.* -ки, Geige, Violine, *ф.* [*т.* *У.*
 Скрипкограѣй, *т.* Geigenspieler,
 Скриплѣвий, *а.* schnarrend, knarrend, knisternd.
 Скрипник, *т.* Geiger, Geigenspieler, *т.*; 2) Zimmerbock, *т.* (Lamia), *В.*
 Скрипничѣнько, *т.* *дѣм.* Geiger, *т.*
 Скриполень, *н.* Gefiedel, *н.*
 Скрипотѣти, *в.* *н.* *с.* Скрипѣти.
 Скрипочка, *ф.* *дѣм.* *с.* Скрипка.
 Скрипу-рѣпу, *инт.* vom Knarren des Wagens u. dgl. [geschlachte.
 Скрипуга, *ф.* alles Knarrende, Un-
 Скрипула, *с.* eigentl. Geiger, *т.* Geigerin, *ф.* (verächtl.); * ти скрипула! du alte Schachtel! *В.*
 Скрипун великій, *т.* grosser Pappe-
 Bockkäfer, (Saperda Carcharias).
 Скрипунъ, *т.* Zimmerbock, *т.* (Lamia), *В.*
 Скрипѣх, *т.* tödlicher Blatterschwamm, Mordschwamm, *т.* (Agaricus necator), *Вол.*
 Скриѣтець космѣтий, *т.* wollige Flachkrabbe, (Dorippe lanata).
 Скриѣти, *в.* *а.* *с.* Скривѣти.
 Скриѣтий, *а.* verborgen, versteckt; heimlich; — чоловік zurückhaltend, verschlossen.
 Скриѣтість, -ости, *ф.* Verborgenheit, Verschlossenheit, Heimlichkeit, *ф.* verschlossenes, zurückhaltendes Wesen.
 Скриѣтка, *ф.* *КС.* (82) II. 427. *с.* Покритка.
 Скриѣтний, *а.* verborgen, geheim.
 Скриѣтно, скриѣто, *adv.* heimlich, *Кв.*
 Скриѣтовлобѣвий, *а.* heimtückisch, *У.* [*кел.* *т.*
 I. Скриѣток, -тку, *т.* Schlupfwinkel.
 II. Скриѣток, -тка, *т.* Tastkäfer, *т.*

(Pselaphus), *В.* [*рл.* (Cryptogamae).
 Скриѣтоцьвѣті, *рл.* Nacktkheimer,
 Скриѣчати ся, sich abschreiben, *Пар.*
 Скришѣти, *в.* *а.* zerknirschen, zer-
 malmen, zerbröckeln.
 Скриѣзь, *adv.* überall, allenthalben;
 2) *праер.* u. *adv.* durch u. durch.
 Скриѣзьний, *а.* allgegenwärtig; durch
 u. durch gehend, -вітер, Zugluft, *ф.* *ОИ.*;
 allgemein empfunden, fühlbar, *Св.*
 Скриѣнѣнький, *а.* *с.* *д.* *ф.*
 Скриѣний, *а.* *Фр.* niedrig, demü-
 thig, scheinheilig. [Demuth, *ф.* *Фр.*
 Скриѣність, -ости, *ф.* Niedrigkeit,
 Скриѣпа, *ф.* *К.* Bestätigung, Vidimie-
 rung (durch Unterschrift), *ф.*
 Скриѣти, скриѣти, *в.* *а.* festigen,
 befestigen, stark machen, stärken, kräf-
 tigen; — ся stark werden, sich fassen,
с. erholen, -на серці *Кв.* I. 212. Muth
 Скриѣлень, *н.* Stärkung, *ф.* [fassen.
 Скриѣлий, *а.* geronnen.
 Скриѣнѣти, *в.* *н.* starr werden, (*Фр.*).
 Скриѣботати, *в.* *н.* schaben, kratzen.
 Скриѣти, скриѣти, -аювати, *в.* *а.*
 zuschneiden, abschneiden; — ся *impers.*
 -іло ся амѣ *е.* Streich spielen. [249.
 Скриѣдѣти, *в.* *н.* *с.* Стругати, *Кв.* I.
 Скриѣглати, *в.* *а.* ringsum formen,
 rundmachen, zurunden, *К.*
 Скриѣглати, *в.* *а.* *В.* *с.* Скружляти.
 Скриѣженѣти, *в.* *а.* *с.* Скружляти.
 Скриѣжки, скриѣжлини, *рл.* Kaff,
н. (*в.* Getreide).
 Скружляти, *в.* *а.* *с.* Кружати (збіжж).
 Скрупенѣти, *в.* *н.* *с.* Крупѣчати ся.
 Скрупѣти, скрипѣти, *в.* *н.* grob-
 körnig werden, *К.* I. 319.
 Скрут, *т.* Drehung, Windung; Krüm-
 mung, *ф.* Einbug, *т.*; 2) das Umdrehen,
 Umkehren des Wagens; der Ort, wo
 man den Wagen umlenkt, на скриѣті,
 beim Umlenken; 3) Drehscheibe im Wa-
 gen, *ф.*; 4) *Ф.* unzugängliche Felsen-
 spitze; 5) * schwere, missliche Zeit,
 grosse Noth, verhängnißvolle, kritische
 Lage, Verlegenheit, Bedrängnis, Krisis, *ф.*
 Скруѣта, *ф.* *с.* Скрут 5) *АД.* II. 137.
 Drangsal, Ungemach, *н.* *Фр.*; 2) *с.* За-
 крутанѣна.
 Скруѣтель, (-іль), *т.* Windung, *ф.*
 Ring, *т.* (der Schlange), *Фр.*; 2) *с.*
 Скруѣтѣнь.

Скрутѣлка, *f.* Art Jacke.

Скрутѣлецъ, *gen.* -ѣльца, *m.* Knoten & auf dem Faden &.

Скрутѣти, *скручувати*, *v. a.* zusammendrehen; wegdrehen, wegwenden; — карк, голову das Genick, den Kopf brechen; — ся sich drehen, sich wenden; drehkrank werden (*v.* Schaf); * sich nicht zu helfen wissen; wahn-sinnig, verrückt, rasend werden, *Kv.* 151; *скрутит* ся тобі, *P. I.* 167. du wirst was kriegen (im bösen Sinne); — на тобі „du wirst das heisse Bad ausgiessen müssen“, wirst am meisten betroffen.

Скрутѣнь, (-ень), *m.* Rolle, *f.* тютюнѣ, бакунѣ Brief Tabak, *B.*

Скрутнѣй, *a.* schwer, schwierig, peinlich; verzwickt, *M. III.* 43; *Фр.* — час Zeit des Dranges, harte Zeit, *T.*

Скрутнѣк, *m.* etw. zusammenge-rolltes, -gewickeltes; 2) — жѣток, *m.* Streptopus amplexifolius.

Скрутно, *adv.* misslich, schwer, drückend, *precär.* [schaffen; *Скрутнѣй.*

Скрутнѣвий, *a.* *V.* nicht recht. Скрутнѣво, *adv.* *V.* krumm, *kreuz u.* quer.

Скрутѣк, *gen.* -утѣка, *m. s.* Скрутѣль.

Скрутѣх, *m. s.* Скорутѣх; 2) — чѣр-ний, *s.* Крушинѣ.

Скрутѣха, *f.* Reue; Busse, *f.*; Gram, Kummer, *m.* Trübsal, *f.*

Скрутѣхнути, *v. n. s.* Скрутѣти (*Фр.*).

Скрутѣцьок, *gen.* -ѣцька, *m. s.* Скрутѣлецъ. [(Vermetus), *B.*

Скрутѣчань, *m.* Wurmschnecke, *f.*

Скрутѣйти, *v. a.* zerknirschen, zer-malmen, zerbrechen, zertrümmern, zer-bröckeln; — ся zerbrechen (*v. n.*); * sich betrüben, *s.* grämen; ein zerknirsches Herz haben, Reue empfinden.

Скрутѣти, *скрухнути*, *v. n.* mürbe werden; * demüthig werden, demüthige Miene zeigen. [*s.* Скруботѣти

Скрутѣбати, *v. a.* schaben, kratzen; Скрутѣботѣшка, *f.* *P. II.* 1. Fabel-name der Maus, *s. d. v.* [I. 388.

Скрутѣга, *m.* Knicker, Geizhals, *m. III.*

Скрутѣбанка, *f.* Charpie, *f.*

Скрутѣбати, *скубѣти*, *скубнути*, *v. a.* rupfen, rupfen; zerren; * — когѣ прѣllen.

Скрутѣбель, -бля, *m. s.* Скобель.

Скрутѣнт, *m.* vom bestechlichen Be-amten, Erpresser, *m.* (скубнути).

Скрутѣне, *n. s.* Скрутѣлене.

Скрутѣка, *f. s. d. f.* *Kv.* I. 156.

Скрутѣлене, *скубане*, *n.* Zupfen, Rupfen, *n.* * Erpressen, *n.*

Скрутѣлик, *m.* gröberer Hobel.

Скрутѣти, *v. a.* zusammenhämmern, -schlagen; fesseln.

Скрутѣний, *a.* leidig, *Пар.*

Скрутѣти, *v. n.* grunzen, *B.*

Скрутѣлина, *f. K.* irdenes Gefäss, Scherbe, *f.*

Скрутѣйти, *v. a.* sparen, *Пар.*

Скрутѣнѣй, *a.* spärlich, karg, *M. III.* 112.

Скрутѣвчѣти, *v. a.* verflzen.

Скрутѣрѣвѣти, *v. n.* geringelte, krause Haare bekommen, kraus werden.

Скрутѣвдѣти, (скрутѣвдѣти), *v. a.* *Ko.* 238. zerknittern, verflzen; * an-stellen, anrichten, *Ku.*

Скрутѣка, *f.* Langeweile, *f.* Ueberdruss, *m.*

Скрутѣль, *adv.* von woher?

Скрутѣла, *f.* Abscess, *m.* Geschwür, *n.* Fistel, *f.*; *pl.* скрутѣли, Scropheln, *pl.*

Скрутѣльба, *f. s.* Кульбаба.

Скрутѣлити, *v. n.* winseln, (*Ф.*).

Скрутѣлити ся, sich niederbeugen, -bücken. [*f.* (Glomeris pustulata).

Скрутѣлиця звѣчайна, *f.* Kugelassel,

Скрутѣлити, *v. n.* winseln, *s.* Скавулити.

Скрутѣловѣй, *a.* -а кѣтъ Wangen-bein, *n.* *Вах.*

Скрутѣлобкѣй, *a.* schiel, *Kol.* II. 101.

Скрутѣмбрѣя, (скѣм-), *f. He. Пр.* XI. 1. 120. Makrele, *f.* (Scomber soombras).

Скрутѣндѣшити, *v. a.* tüchtig abarbei-Sкуп, *m. s.* 'Окуп. [ten, prügeln.

Скрутѣнавѣй, *a. s.* Скупнѣй.

Скрутѣнавѣти, *v. a.* *Ч.* III. 201. für's Kупалѣfest bereiten, zurichten.

Скрутѣар, *m.* Geizhals, *m.*

Скрутѣарѣти, *v. n.* geizen.

Скрутѣпати, *v. a. s.* Купнѣти.

Скрутѣпердѣга, *m.* Knauser, Geizhals, *m.* *A. G.* 161.

Скрутѣпѣць, -пця, *m. s.* Скупар.

Скупнѣй, *a.* geizig.

Скупнѣина, *f.* Partie, Masse, *f.* *Пол.* 2) — нѣрвѣв, Nervengewebe, *n.*

Скупнѣндѣя, *s. s.* Скупар.

I. Скупнѣти, *v. n. u.* — ся, geizen, geizig sein.

II. Скупѣти, скупляти, *v. a.* zusammen-, anhäufen, zusammenbringen, -rotten, vereinigen; gruppieren; — ся sich in Haufen zusammensammeln, sich zusammenrotten, sich vereinigen.

III. Скупѣти, скуповувати, *v. a.* zusammenkaufen; 2) скупѣти = викупити. [ОП. Rotte, *f. K.*

Скупѣще, *n.* Haufe, *m.* Masse, *f.*

Скупленє, *n.* Gruppe, Verbindung, *f.*

Скупленці, *pl.* Gehäufthlütige, *pl.* (Aggregatae).

Скупляти, *v. a. s.* Скупѣти II. (Фр.).

Скупниця, *f.* Trödlerin, *f.*; 2) Markt-
platz, *m.* (Фр.).

Скупність, -ости, *f.* Aggregation, *f.*

Скуповатий, *a.* geizig, knickerig,
He. Біл.

Скупоба, *s. s.* Скупар. [serei, *f.*

Скупощі, *pl. H.* 91. Geiz, *m.* Knau-

Скупувати ся, Ф. s. Скупѣти ся I.

Скупуля, *f.* geiziges Weib.

Скупун, *m.* Geizhals, *m.*

I. Скупити ся, *M. II.* 188. sich
in Haufen ansammeln. [abmachen.

II. Скупити, *v. a. V.* Kaufgeschäft

Скупщик, *m. Под.* Aufkäufer, *m.*

Скупяга, *m.* Geizhals, *m.*

Скупяр, *m. s.* Скупар, *B.* [s. Скупрати.

Скупрати, *v. a.* gewinnen, kriegen,

Скуприй, *a.* von der Hure, -сын
Hurensohn, Kind.

Скупрвити ся, *e.* Hure werden.

Скупрати, *v. a.* ausrichten, den
Zweck erreichen, *B. s.* Скупрати.

Скус, *m. B.* Geschmack, *m.* Appetit, *m.*

I. Скуса, *d.* скуса *f. s.* Покуса, *Ан-*
biss, *m.* Köder, *m. Пар.*

II. Скуса, *f.* Keuchhusten, *m. B.*

Скуситель, *m.* Verführer, Versu-
cher, *m. He.*

Скусѣти, *v. a.* verführen, versuchen.

Скусивник, *m.* Arnica montana,
Berg-Wohlverlei, *B.* [s. künstlich.

Скусенєнко, *adv. He.* sehr geschickt,

Скусний, (-сын-), *a.* schmackhaft,
wohlschmeckend, geniessbar; 2) künst-

lich, kunstfertig, *He. I.* 125; geschickt,
C. II. 61.; *adv.* скусно — —.

Скусом, *adv.* künstlich.

Скусса, *f.* Convulsion, *f. Пар.*

Скутати, *v. a.* zu Wege bringen,
ausführen; — ся eine Rechnung, *e.* Geld-

angelegenheit ins Reine bringen, Ф.

Скутєчний, *a. s.* Скутєчний, *Злж.*

Скуток, -тку, *m.* Wirkung, *f.* Effekt,
m. Success, *m.* Resultat, *m.* [voll, wirksam.

Скутєчний, *a.* wirkend, wirkungs-

Скутєчність, -ости, *f.* Wirksam-
keit, *f.*

Скуфія, *f.* Kärpchen, *n.* Plattmütze, *f.*

Скуч, *m. Pa. I.* 237. *s.* Стоп.

Скучати, *v. n.* за ким, чим, sich seh-
nen; sich langweilen, überdrüssig sein.

Скучерявити, *v. a.* kraus machen.

Скучерявити, *v. n.* kraus werden.

Скучний, *a.* langweilig, verdriesslich.

Скучність, -ости, *f. s.* Скука.

Скушати, *v. a.* versuchen, verfüh-
ren, *He.*

Скушно, *adv. s.* Скучно.

Слабій, *a.* schwach, matt, kraftlos;
schlaff; krank.

Слабиня, *f.* Schwäche, *f.* alles Schwä-
che, nicht Dauerhafte; 2) die Weichen
(bei Thieren), *B.*

Слабительний, *a. Ко.* 85.

Слабѣти, *v. a. s.* Ослабѣти.

Слабѣсть, *gen. -ости, f.* Schwäche;
Krankheit, *f.* Unhaltbarkeit, *f.*

Слабѣти, *v. n. P. I.* 58. *He.* krank
sein; wehe thun.

Слабшати, *v. n.* schwächer wer-
den, *M. II.* 180. *He.*; verfallen.

Слабкій, *a. B.* schwach, schlaff;
— *adv.* слабк.

Слабнѣти, *T.* слабнути, *v. n.*
schwächer werden, die Kraft verlieren,
erlahmen. [wenig, -колі selten wann.

Слабо, *adv.* schwach, schlaff; 2) слабо

Слабовѣтний, *a.* kränklich; schwach.

Слабовѣтність, -ости, *f.* Kränk-
lichkeit, Schwäche, *f.* [*schwacher Mensch.

Слабовінь, -ени, *f.* Schwäche, *f.*;

Слабовольний, *a.* mit schwachem
Willen, *Ha.*

Слабодух, *m.* der Kleinmüthige.

Слабодушний, *a.* kleinmüthig,
verzagt.

Слабодушність, -ости, *f.* Klein-
müthigkeit, Verzagtheit, *f.* [schwach.

Слабомушний, *a.* -пень volkarm,

Слабобкий, *a.* blödsichtig, *Пар.*

Слабосѣлє, *n.* Schwäche, Kraftlo-
sigkeit, *f.* [schwächlich, schwach.

Слабосѣлий, слабосѣльний, *a.*

Слабоумный, *a.* schwachsinnig, blödsinnig. [sinn, Blödsinn, *m.*

Слабоумність, -ости, Schwach-

Слабскій, *a. s.* Слабкій.

Слабувати, *v. n.* schwach, krank, unpässlich sein.

Слава, *f.* Ruhm, *m.* Ehre, *f.* Ruf, *m.*

Gerücht, *n.*; 2) = Знак, слѣд, Zeichen, *n.*

Spur, *f.* лише що слава kaum nur.

Славѣтний, *a.* wohlloblich; ehrhar.

Славимий, *a.* gepriesen, glorreich,

Мог. Славити, *v. a.* preisen, rühmen, benedeien; 2) *M. II. 87. Oc. (61) IX. 50.* viel u. allgemein sprechen, verlauten lassen, *s.* Повідаги.

Славиця, *f. dim. K.* eitler Ruhm.

Слаўка, *f.* садová, Gartengrasmücke, *f.* (*Sylvia hortensis*); — чорноголовка, schwarzköpfige Grasmücke. (*S. atricapilla*); — маливiвка, Rothkelchen, *n.* (*S. rubecula*), *Пол.*

Славнованъ, *n.* Jubelfeier, *f. Пар.*

Славожáдний, *a.* ruhmbegierig, *V.*

Славожáжда, *f.* Ruhmbegierde, *f. V.*

Славлити, *v. n. eig.* сваблвити, schwätzen, *B.*

[geiz, *m. Шар.*

Славолюбів, *n.* Ruhmsucht, *f. Ehr-*

Славолюбний, *a.* ehrgeizig.

Славолюбність, -ости, *f.* Ruhmsucht, *f. Ehrgeiz, m.*

Славословити, *v. a.* lobpreisen,

lobsingen, *III. II. 181.* [Lobpreisen.

Славословенъ, (-вiс), *n.* das

Славословний, *a.* im Lobe sich

ergehend, lobpreisend, *Lob.* [гiця.

Слаўт, *m. Ку. s.* Днiпрó u. Славу-

Слаўта, *f. См. s.* Слава; 2) *s. d. v.*

Слаўтець, *m. Св. s.* Слаўт (Днi-

прó).

Слаўтиця, *f. Beim.* des Днiпрó

Слаўтний, *a.* glorreich.

Славяний, *m.* ein Slave. [Schrift.

Славiнка, *f.* eine Slavín; 2) cyrillische

Славновiданъ, *n.* slavistische

Studien.

Славнолюбѣць, *m.* Slavophil, *m.*

Славнолюбство, *n.* Slavophilenthum, *n.*

Славнофiль, *m.* Slavophil, *m.*

Славнофiльство, *n.* Slavophilenthum, *n.*

Славяньскій, *a.* slavisch.

Славя́нщик, *m.* Slavist, *m. Др.*

Славя́нщина, *f.* Slavenland, *n.*; 2)

Slavonismus, slavischer Ausdruck, slav. Redensart.

Сладкогласный, *a. K.* mit süs-

ser, ergreifender Melodie. [wollüstig.

Сладоо́стрáсно, *adv. КУ.* wonnig,

Слажда́, *f.* Wonne, Lust, *f. Ф.*

Сламазiнник, *m.* Sudler, Tauge-

nichts, *m.*

Слáндятя ся, herumirren.

Сла́сний, *a.* lecker, fett.

Сласть, *f.* Süßigkeit, *f.*; Ueppigkeit, *f.*

Сласте́ни, (-тьби) *pl. s.* Лiсоцi, *Кв.*

Сласте́ница, (-тьбница), *f.* Nä-

schereitrodelin, *f. Кв.*

Сла́стник, *m.* Wüstling, *m. Вах.*

Сла́ти, (шлю, шлен) *v. a. s.* Послáги.

Слатiна, *f. Ф. Веч.* 30. [tzen, plappern.

Слебезувати, *v. a.* plaudern, schwa-

Слеве́, *adv. s.* Сливѣ.

Слеж, *m. s.* Слiж.

Слѣз-гурбцький, *m.* Rossappel,

f. (*Malva silvestris*), *B.* [Thráne, Zähre, *f.*

Слѣзá, (слезá), *dim.* слѣзонька, *f.*

Слезáвка, *f.* Thránengrube, *f.*

Слезiна, слезiнка, *f. dim. s.*

Слезá, *III. I. 342.* [len, tröpfeln.

Слезiти, *v. n.* langsam hervorquel-

Слези́ця, *f. Вах.* Thránengefäss, *n.*

Слезни́чий, *a.* -а кість Thränen-

knochen, *m.* (os lacrimale).

Слѣтá, *f.* anhaltender Regen; 2) Re-

genbremse, *f.* (Haematopata), *B*; 3) *Oc.*

(61) *V. 32.* zudringlicher Mensch.

Сли, *conj.* wenn; слись, wenn du, *B.*

Слiва, *f.* Pflaume, *f.* Pflaumenbaum, *m.*

Сливар, *m.* Taugenichts, Faulenzer, *m.*

Сливѣ, *impers. Verbalausdr.* von

слити, ist allbekannt, bekanntlich, aus-

gemacht; *adv.* fast, beinahe.

Сливи́на, *f.* Pflaumengarten, *m. Вах.*

Слiвка, *f.* Pflaume, Zwetschke, *f.*; 2)

pl. сливкi Art Muster der Leinenstik-

kerei, *ГБ. adj.* сливкóвий.

Сливни́й, *a.* Pflaumen. [bäume, *pl.*

Сливни́к, *m.* Pflaumengarten, *m. —*

Сливóвий, *a.* Pflaumen-

Сливiк, *m.* Pflaumenrüsselkäfer, *m.*

(*Magdalis Pruni*), *B.*

Сливiний, *a. s.* Сливiний.

Сливiнка, *f.* Sliwowitz, Zwetsch-

kongeist, *m. III. I. 372*; 2) Pflaumenbrei, *n.*

Слизьонити, *v. a.* sehr dünn spinnen, (Фр.).

I. Слиз, *m.* Schleim, *m.* Wgr. 16.

II. Слиз, сльжик, сльжик, *m.* Schmerle, *f.* Schmerling, *m.* (Cobitis barbatula), *B.*

I. Слиз, *m.* s. Слиз I.

II. Слиз, *m.* s. Слѣз-турбцький, *B.*; 2) слиз круглолистий, *Malve, f.* (Malva rotundifolia). [Ган.]

I. Слизъ *f.* Schleim, *m.* (φλέγμα), *Ил.*

II. Слизъ живородный, *m.* Aahnuter, *f.* (Zoarces vel Blennius viviparus), *Пол.*

Сльзень полѣвний, *m.* Acker-Nacktschnecke, *f.* (Limax agrestis); 2) — сїрый (L. cinereus), *Пол.*

Слизьнький, *a. dim.* s. Слизький.

Сльжик, *m.* s. Слиз II.

Сльжистий, *a.* Schleim absondernd.

Сльжїти, *v. n.* einen Schleim absondern; 2) thränen; сльжїти, *v. a.* jmdn weinen machen, thränen.

Сльжїця, *f.* бовегяїста, Garten-Lavater, Pappelrose, *f.* (Lavatera thuringiaca).

Сльжїти, *v. n.* sickern, träufeln.

Сльжкий (-зький), *a.* Schleim absondernd; glitzschig, schlüpfrig; * ungewiss, unbeständig, unsicher, gefährlich, *adv.* сльжко, schlüpfrig.

Сльжний, *a.* s. Сльжистий.

Сльжниця, *f.* Schleimhaut, *f.*

Сльжвўти, *v. n.* Ко. 30. Фр. zerfließen, schwinden.

Сльжняк, *m.* s. Сльмак.

Сльзоватї, *pl.* Pappelrosen, Malvengewächse, *pl.* (Malvaceae).

Сльзовий, *a.* -а болѣна, Riechschleimhaut, *f.* *Ил.*

Сльзобк, -зькѣ, -зькѣ *a. s.* Сльзький.

Сльзотѣ, *f.* Schleim, *m.*

Сльзотїти, *v. n.* s. Сльжїти.

Сльжїк (-зьїк), *m.* Grosse Wegschnecke, *f.* (Arion empiricorum), *B.*

Сльмак, *m.* Schnecke, *f.* (Cochlea); 2) Knochenfortsatz des Stirnbeines, *m.* *R.*; 3) Ко. 177. Klosterdiener. *m.*

Сльмакї, *pl.* Bauchflüssler, *pl.* (Gasteropoda). [mig.]

Сльмаковатїй, *a.* schneckenför-

Сльмўж, *m.* s. Сльмак 1), *B.*

Сльмўжка, *f.* s. Сльмак 1); 2) Helicina, *B.*

Сльїна, *f.* Speichel, *m.*

Сльїнавецъ, *m.* Geifermaul, *n.* *Пар.*

Сльїнавий, *a.* Schleim absondernd, *B.*; sudelhaft, *Ф.* [schäumen.]

Сльїнити, *v. n.* bespeicheln, befeuern;

Сльїнка (-нька, *He.*). *f. dim* s. Сльїна; сльїнку поликає der Mund wässert ihm, ist wässrig im Munde. [cheldrüse, *f.*

Сльїнниця, *f.* черевна-, Bauchspeich-

Сльїнотѣка, *f.* Speichelfluss, *m.* *Пол.*

Сльїня, *f.* К. I. 147. s. Сльїча.

Сльїнявий, *a.* mit Speichel bedeckt, +*M.*; der sich viel bespeit, unflätig ist.

Сльїти, *v. n.* berühmt sein.

Сльїх, *m.* Hören, *n.* нї сльїху за него es ist von ihm nichts zu hören.

Сльїхати, *v. n.* hören, vernehmen; нї сльїхом сльїхати, нї видом видати nichts zu hören nichts zu sehen.

Сльїчїв, *n.* *Te.* Wohlklang, *m.* Harmonie, *f.* [nehmbar.]

Сльїшно, *adv.* zu hören, hörbar, ver-

Сльївце, -вцѣ, *n.* *dim.* Wörtchen, *n.*

I. Сльїд, *gen.* слодѣ, *m.* salziger Bach.

II. Сльїд, *gen.* слїдѣ, *m.* Spur, *f.* Fussstapfen, *m.* Fährte, *f.* в слїд, слїдом, за слїдом gleich hinterher, auf den Fussstapfen nach; як слїд folgerecht, wie sich's gebührt, ziemt; 2) — кўрчїй, Herzgespann, *n.* Gemeiner Löwenschwanz, (Leonurus cardiaca).

Сльїдѣць, -дцѣ, *m.* III. 29. Forscher, Nachforscher, Nachspürer, *m.*

Сльїдїмїй, *a.* der gesuchte.

Сльїдїтель, *m.* Späher, Kundschafter, Forscher, *m.* *B.* *Oz.*

Сльїдїти, *v. a.* der Spur nachgehen, spähen, kundschaften, forschen; 2) *v. n.* Spuren hinter sich lassen (Фр.).

Сльїдкѣм, *adv.* s. Сльїдом.

Сльїдкувати, *v. n.* folgen, на чїмѣсь, der Spur nachgehen; 2) folgern.

Сльїдьма, *adv.* *V.* s. Сльїдом.

Сльїднїй, *a.* bemerklich, bemerkbar, erkennbar, kenntlich; *adv.* слїдно, deutlich, offenbar, bemerkbar, erkennbar, in die Augen fallend, auffallend; 2) folglich, *Le.* [Mathem.]

Сльїдник, *m.* Hinterglied, *n.* (in d.)

Сльїдована, *n.* Folgerung, *f.*

Сльїдователь, *m.* судовой — Untersuchungsrichter, *m.* *Ки.* [folglich, also.]

Сльїдовательно, *adv.* III. I. 380.

Слїдою, *adv.* Га. I. 11. s. Слїдом.
 Слїдствєнність, -ости, *f.* Лїр.
 Consequenz, Folgerichtigkeit, *f.* [hör, *n.*
 Слїдствó, *n.* Untersuchung, *f.* Ver-
 Слїдувати, *v. n.* folgen; — очїма
 хмáри den Lauf der Wolken mit den
 Augen verfolgen, *ОП.*
 Слїз, *m.* Fettmagen, *m.* Пар.
 Слїзний, *a.* Thränen-, -á зóваа Thrä-
 nendrüse, *f.* [ohen Thränen weinen.
 Слїзно, *adv.* -плáкати mit reichli-
 слїзобокій, *a.* triefäugig, *Пар.*
 Слїзотїк, *gen.* -óку, *m.* Thränenfi-
 stel, *f.* Пар.
 Слїй, *gen.* слóй, *m.* Maser, *n.* Пар.
 Слїкотá, *f.* s. Красотá, (*Фр.*).
 Слїмень, *m.* Art Schlange, *B.*
 Слїмка, *f.* Waldschnepfe, *f.*
 Слїнкї, *pl.* Salzbrunn, *m.*
 Слїп, *gen.* слóпá, *m.* grosse Falle,
 Bärenfalle, *f.* Wgr. VIII. s. Слупець (сло-).
 Слїпáвий, *a.* etwas blind (кертáця).
 Слїпáк, *m.* Blinder, *m.*; 2) Blind-
 schleiche, *f.* (Anguis fragilis), *B.*; 3)
 Blindbremse, *f.* (Chrysops), *B.*; 4) § das
 Auge, *pl.* -кї, *pl.* слїпи.
 Слїпанка, *pl.* -анкї, *f.* s. Манївцї,
 Бездорж 2), Га. I. 255.
 Слїпати, *v. n.* mit Mühe, mit Noth
 schauen, sehen, -над чимóсь fortwäh-
 rend über etw. sitzen; in der Finster-
 nis tappen, im Finsternen etw. arbeiten,
 gehen etc. [пáк 1).
 Слїпáчїско, -чїще, *m.* aug. s. Слї-
 Слїпáчка, *f.* s. Слїпáк 2), *B.*
 Слїпень, *m.* -бїчий, Viehbremse,
f. (Tabanus bovinus), Пол. [ganz blind.
 Слїпєсєнький, *a.* *dim.* s. Слїпїй,
 Слїпєць, *gen.* -пїя, *m.* Blinder, *m.*
 blinder Bettler; 2) Blindschleiche, *f.*
 (Anguis fragilis), *B.*; 3) Blindmaus, *f.*
 (Spalax typhlus). [Bettler).
 Слїпєцкїй, *a.* der Слїпцї (blinde
 Слїпїй, *a.* blind; -óвад, *B.* Blind-
 bremse, *f.* (Chrysops); -á гáдина Blind-
 schleiche, *f.*
 Слїпїти, *v. a.* blind machen, blen-
 den, *M.*; 2) слїпїти, слїпувáти, *v. n.*
 mit Mühe sehen; im Dunkeln nach etw.
 tappen, suchen; blindlings gehen, ver-
 blendet sein, *H.* 213.
 Слїпїцею, *adv.* *H.* 55. blindlings.
 Слїпмá, *adv.* *H.* 55. blindlings.

Слїпнути, *v. n.* blind werden, er-
 blinden.
 Слїпóтá, *f.* Blindheit, *f.* -курáча 1)
 Funkseln vor den Augen; 2) Bienensaug, *m.*
 Tauhnessel, *f.* (Lamium maculatum) Вол.
 Слїпохїтра, Ч. VI. 220.
 Слїпувáне, *n.* Verblendung, *f.* К.
 Слїпувáти, *v. n.* Зан. I. 320. s.
 Слїпїти 2). [sops), *B.*
 Слїпун, *m.* Blindbremse, *f.* (Chry-
 Слїпундра, *f.* s. Слїпўха 2), *B.*
 Слїпўха, *f.* Blödauge, *n.* Пар.; 2)
 Blindschleiche, *f.* (Anguis fragilis), *B.*
 Слїпўчий, *a.* blinding, *Ст.*
 Слїпцем, *adv.* ВВ. blindlings, blind.
 Слїпцўля, *f.* §. Blinde, *f.*
 Слїпцўн, *m.* §. s. Слїпáк.
 Слїти ся, *P.* I. 180. молодїй хлїб
 слїв ся в печї?
 Слїтно, *adv.* regnerisch.
 Слїчка, *f.* Band, *n.* s. Стяжка, *B.*
 Слобїдка, *f.* *dim.* s. Слободá.
 Слобїдко, слобїдно, *adv.* lose, frei.
 Слободá, *f.* Freiheit, *f.*; 2) Freigut,
n. ein Bauerngut, das von Frohnen u.
 Dienstbarkeiten und Steuer befreit ist,
 das freieigene Gut; Dorf, *n.* Vorstadt,
f. s. Свободá. [Слободá 2), Freibauer, *m.*
 Слободжанїн, *m.* Insasse einer
 Слободїти, (-джў, -дїш), *v. a.*
 nachlassen, freilassen.
 Слободвий, *a.* s. Свобїдний, *Зак.*
 Слободєкїй, (-бїдєкїй), *a.* -а
 Укрáина = губернїї хáркївєка, кўрє-
 ка u. Воронїжєка, wohin die leibeig-
 enen Bauern flohen u. sich als Frei-
 bauer ansiedelten.
 Слободян, *m.* freigelassener Ein-
 wohner einer слободá 2).
 Слободжáвський, *a.* -кї товáри
 Colonialwaaren, *pl.* Пар.
 Слобонїти, *v. a.* schwächen, nach-
 lassen; befreien, entführen.
 Словáк, *m.* Slovake, *m.*
 Словáр, *m.* Wörterbuch, Lexikon, *n.*
 Словáрєць, -рця, *m.* *dim.* s. Сло-
 вáр, kleines Wörterbuch.
 Словáрний, *a.* Гол. lexikalisch.
 Словєнїка, *f.* das Slavische, *Тор.*
 Словєснїй, *a.* literarisch, sprach-
 lich, *C.* I. 128; 2) beredt.
 Словєсник, *m.* Schriftsteller, *m.* + *B.*
 Словєсно, *adv.* *Me.* 453. *P.* ч. 97.

beredt.

Словѣсность, *f.* Literatur, *f.*Словѣць, *m.* C-falter, *m.* (Vanessa C. album), *B.*Слѣвини, *pl.* Га. I. 8. Пр. III. 270. Zusage, Jawort seitens der geworbenen Jungfrau u. Einverständnis seitens ihrer Eltern dem Freier u. seinem Стáроста gegeben.Словѣнка, *f.* *dim.* s. Слѣвцѣ, *Зг.*Словѣти, *v. a.* Кн. -назвищем mit dem Namen bezeichnen.Слѣвит, *m.* Ч. V. 18. клѣкати когось на слѣвит zum Gespräch; s. Слѣвит, 47. 83.Слѣвний, *a.* worthaltend.Слѣвник, *m.* s. Слѣвáp.Слѣвникáр, *m.* Lexikograph, *m.*Слѣвниця, *f.* (kleines) Wörterbuch, *n.*Слѣвно, словнісенько, *adv.* *B.* ganz eben so.Слѣво, *pl.* слѣвá, *n.* Wort, *n.*; eine Rede; красне слово *gen.* *pl.* краснѣ слѣвá schöne Worte, Schmeicheleien, *pl.*; слово колюче, кусливе Stichelei, *f.*; дáти слѣво Wort geben, versichern; держáти слѣво, додѣржати, дотрímати слѣва Wort halten, стáрчити ся в слѣвѣ sein Wort halten; слѣво в слѣво Wort für Wort, wörtlich, genau, eben so; 2) Name des Buchstabens C.Слововѣводи, *pl.* Wortetymologie, *H.* Wortbildung, *f.* *Пар.* [Пар.Слововáченя, *n.* Nomenclatur, *f.*Словолáд, *m.* Syntax, *f.* *Пар.*Словолитня, *f.* Schriftgiesserei, *f.* *H.* VI. [stellung, *f.* *Пар.*Словосклáд, *m.* Wortfügung, Wort-Sловосклáданя, *n.* Wortzusammensetzungen, *pl.* *ОП.*Словотвѣр, *gen.* -твору, *m.* Wortbildung, *f.* *Пар.*Слѣвцѣ, -вця, *n.* *dim.* s. Слѣвцѣ.Слѣвák, *m.* *Гол.* s. Слѣвák.Слог, *gen.* слѣга, *m.* Sylbe, *f.*; Schreibart, *f.* Stil, *m.*Слѣвáтий, *a.* maserig.Слѣвá, *f.* s. Слѣзá.Слѣзáвити, *v. n.* thränen, thauen.Слѣзá, *m.* s. Слѣзá.Слѣзозá, *f.* s. Слѣзá.Слѣззавѣй, *a.* Thränen-. *B.*Слѣйтѣй, *a.* schiefrig, *Пол.*

Слѣйти ся, sich blättern.

Слѣй, *g.* слѣя, *m.* Schicht, Lage, *f.* Flötz, *m.*; 2) Napf, *m.*Слѣквá, *f.* Waldschnepfe, *f.*Слѣонь, *gen.* слѣня, *m.* Elephant, *m.*; 2) Waldschnepfe, *f.* (Scolorax rusticola), *B.*Слѣонѣвий, *a.* Elephanten-, -á кисть Elfenbein, *n.*Слѣоник орішинець, *m.* Nussbohrer, *m.* (Balanus nucum), *Пол.*Слѣонѣти, *v. a.* s. Приспáти.Слѣонькá, *f.* *B.* s. Слѣонь 2).Слѣоновѣць, -івця, *m.* великоовѣщний, grossfrüchtiger Elephantenbaum, (Elephantusia macrocarpa).Слѣоновѣй, *a.* s. Слѣонѣвий.Слѣонѣти ся, *Ко.* 9. obdachlos umherirren, streichen, s. Тѣнѣти ся.Слѣопѣць, -вця, *m.* Falle, *f.*; 2) Nussknacker, *m.*Слѣость, *f.* *К. Пс.* 10. ? [ternung.Слѣотá, *f.* Regenwetter, *n.* nasse Wit-Слѣотáвѣць, -вця, *m.* s. Слѣзák, *B.*Слѣотáвий, *a.* regnerisch.Слѣотáти, *v. n.* слѣотá слѣотáла vom Regenwetter.Слѣотáще, *n.* *aug.* s. Слѣотá.Слѣоя, *f.* Wolken und den Mond.Слѣугá, *c.* Diener, *m.* Dienerin, *f.*Слѣугѣня, *f.* Dienerin, Magd, *f.* *См.*Слѣугѣвати, (-гув-). *v. n.* *АД.* I. 112. *Кн. См.* dienen, dienstbar sein.Слѣугѣвниця, *f.* *Др. s.* Слѣужниця.Слѣудвá, *f.* Felsen, Stalaktit, *m.*Слѣужáлецъ, -лця, *m.* *У.* s. Слѣугá.Слѣужáлий, *a.* (*subst. m.*) *Ф.* s. Слѣугá.Слѣужáнка, *f.* Dienerin, *f.* Stubenmädchen, *n.*Слѣужáщий, *a.* -хлѣб, *Ч.* V. 1020 dh Dienst erworben, Dienstbrod, *n.*; слѣужáщий, *subst. m.* -ща, *f.* Diener, *m.* -in, *f.*Слѣужбá, *f.* Dienst, *m.* -Бжá der Gottesdienst, Liturgie, Messe, *f.* Hoohamt, *n.* [vilismus, *m.*Слѣужбѣваня, *n.* *У.* Dienst, Ser-Слѣужбѣвѣ, *n.* Messgeld, *n.* *Пар.*Слѣужбѣвий, *a.* Dienst; Mess-.Слѣужбѣвник, *m.* Officiant, *m.* *Пар.*Слѣужбѣонькá, (-боньтя, *Гол.* III. 35.), *f.* *dim.* s. Слѣужбá.Слѣужѣбка, *f.* *У.* s. Слѣужбá Бжá; 2) *К.* II. 49. s. Слѣужниця.

- Службний, *a.* Dienst, *ВВ.*
 Службник, *m.* К. Diener, *m.*; 2) Messbuch, Ritual, *n.*
 Службність, -ости, *f.* Dienst, *m.*
 Службочка, *f.* Ч. V. 893. *s.* Служниця.
 Служениця, *f.* *s.* Служниця.
 Служенька, *f.* *dim.* АД. I. 1. *s.*
 Службонька, Служба.
 Служитель, *m.* АД. II. 11. Diener, Knappe, Aufwärter; Verrichter, *m.* -тайни Verwalter des Sacramentes, Priester, *m.* [ferin, *f.* К. Priesterin, *f.* Шу.
 Служителька, *f.* Dienerin, Hel-
 Служити, *v.* *n.* dienen; -службу Божу den Gottesdienst verrichten; 2) zusagen (-здоровю).
 Служка, *s.* Diener, *m.* -in, *f.* М. I. 77.
 Служний, *a.* dienend, Dienst-
 Служник, *m.* В. КУ. См. Diener, Knecht, *m.* [magd, *f.*
 Служниця, *f.* Dienerin, Dienst-
 Слуква́, *f.* Brachvogel, *m.* (Numenius arquatus), *B.*
 Слуп, *m.* Säule, *f.* Pfeiler, *m.*; * *etw.* unbewegliches, Starren, Erstarren, *n.* стоїть як слуп er steht da wie versteinert, wie ein Klotz; бчи в слуп starr, stier, *s.* Стовл.
 Слупец, (-ць), -пця, *m.* Streif, *m.* *adj.* слупцевий, Streifen-, Га. I. 255.
 Слупова́ти, *v.* *a.* Гол. III. 271 an den Pfahl binden. [48. 347.
 Слупчик, *m.* *s.* Стівчик Кол. I.
 Слута́, *f.* Lähmung eines Gliedes.
 Слуті́й, слуті́вий, *a.* partiell gelähmt; 2) unbeholfen, tölpelhaft, blödsinnig.
 Слух, *gen.* -уху, *m.* Gehörsinn, *m.* Hörkraft, *f.* Gehör, *n.*; 2) Gerücht, *n.* Rumor, *m.*
 Слухавка, *f.* Hörrohr, *n.*
 Слухальня, *f.* Hörsaal, *m.*
 Слухало, *m.* Р. II. 82. in d. Fabel: der zugehört hat. [liotis), *B.*
 Слуха́ня, *f.* Seeohrschnecke, *f.* (На-
 Слуха́тель, *m.* Hörer, *m.*
 Слухати, *v.* *n.* hören, anhören, zu hören, horchen; 2) gehorchen, gehorsam sein, ко́бсь. [f. Hörerin, *f.*
 Слуха́ч, *m.* Hörer, Zuhörer, *m.* -хачка,
 Слухли́вий, *a.* *s.* Слухв́ний.
 Слухли́вість, -ости, *f.* Lenksam-
- keit, *f.* [s. Слухв́ний.
 Слухми́ний, *a.* Ос. (61) VIII. 17.
 Слухни́вий, *a.* *s.* Слухв́ний.
 Слухни́ненько, *adv.* *dim.* ganz gehorsam. [lenksam; * biegsam.
 Слухни́ний, *a.* gehorsam, folgsam,
 Слухо́вий, *a.* Gehör, *B.* -прóвід Gehörgang, *m.* -е орудіе Gehörorgan, *n.*
 Слухв́ний, *a.* Ос. (61) III. 14. *s.* Слухв́ний.
 Слұ́чáй, *m.* Vorfall, *m.* Begebenheit, *f.*; Gelegenheit, *f.* про случáй für den Fall, für jeden Fall.
 Слұ́чáйний, *a.* zufällig; gelegentlich; *adv.* -но, zufällig. [heit, *f.*
 Слұ́чáйність, -ости, *f.* Gelegen-
 Слұ́чáти ся, случáти ся, sich ereignen, sich treffen, vorkommen, *s.* Лу-
 чáти ся. [Zeit, passende Gelegenheit.
 Слұ́чний, *a.* -час rechte, richtige
 Слушáтель, *m.* *s.* Слушáтель.
 Слушáти, *v.* *n.* АД. I. 35. *s.* Слұ́хати.
 Слұ́шний, *a.* anständig, geziemend, rechtmässig, gerecht, angemessen, passend; -час *s.* Слұ́чний; *adv.* слұ́шно —.
 Слұ́шник, *m.* Vasall, *m.* -ця, *f.* -in, *f.* Пар. [Пар.
 Слушнийцтво, *n.* Vasallenthum, *n.*
 Слұ́шність, (-ость), -ости, *f.* Recht, *n.* Gerechtigkeit, *f.*
 Слұ́я, *f.* Ader, *f.* (im Bergwerke) Пар.
 Слұ́б, *m.* Trauung, *f.* Gelübde, *n.*
 Слұ́бáти, *v.* *a.* Б. *s.* Слұ́бовáти.
 Слұ́бний, *a.* ehelich; — з ким ehelich verbunden.
 Слұ́бовáти, (-увáти), *v.* *a.* geloben; — ся за ко́бсь = заручáти ся з кимóсь.
 Слұ́га, слуга́нця, *f.* *s.* Переслұ́г.
 Слұ́бвий, *a.* Шу. Glimmer-
 Слұ́ва, *m.* Rossappel, *f.* (Malva silvestris), *B.*
 Слұ́ва, *f.* Schleusse, *f.* *s.* Шлұ́за.
 Слұ́вá, *f.* Н. 253. *s.* Слұ́ча.
 Слұ́сар, *m.* Schlosser, *m.*
 Слұ́сарка, *f.* Schlosserhandwerk, *n.*; 2) слұ́сарка, Schlossersgattin, *f.*
 Слұ́сарний, *a.* Schlosser-
 Слұ́зак, *m.* Schlesier, *m.*
 Смаг, *m.* смагá, *f.* лен був на смагú, *s.* Смагнути рóстен.
 Смагá, *f.* Streif, Streifen, *m.*
 Смагли́вий, *a.* schwarzbräunlich,

gebräunt, ein wenig braun.

Смагнути, *v. a.* rösten; 2) *v. n.* vom einmaligen peitschen, züchtigen.

Смажати, *v. a.* bestreichen, *s.* Помастити. [schmort, in Butter gebacken.

Смажений, *a.* gebraten, geröstet, ge-
Смаженіна, *f.* das Braten, Rösten, Schmoren; 2) Geschmortes.

Смажениця, *f.* Eierkuchen, *m. B.*
Смажити, *v. a.* prägeln, rösten, in Fett braten, schmoren; * — ся schwitzen (на сонці).

Смажний, *a.* brennend, heiss; 2) abgebrannt, *s.* Суалений; 3) abgehärmt, entkräftet.

Смак, *m.* Geschmack, *m.*; Gefallen, *n.*

Смакій, *m. s.* Смакун.

Смаковий, *a.* Gewürz, *Под.*

Смаковитий, *a.* schmackhaft; geschmackvoll.

Смакота, *f.* Schmackhaftigkeit, *f.*

Смакоти, *pl.* Leckerbissen, *pl.* Naschwerk, *n.*

Смакувати, *v. a.* щось Geschmack an etw. finden, wohlschmecken; *v. n.* (смакує щось) wohlschmecken.

Смакун, *m.* Leckermaul, *n.* Feinschmecker, *m.*

Смалевий, *a. s.* Смагливий.

Смалець, -цю, *m.* Schmalz, *m.*

Смалити, (-лю, -ліш), *v. a.* an-
brennen, sengen; 2) * schlagen.

І. Смалкий, *a.* schmierig.

ІІ. Смалкий, *a.* brennend heiss.

Смалцуга, *f.* Pech, Harz, *n. Зак.*

Смалівий, *a. s.* Смагливий.

Смалятина, *f.* Geruch von etw. Verbranntem, *He. s.* Палятина.

Смарзель, *m. s.* Сморг, *Вол.*

Смаркати, *v. a.* ніс u. — ся sich schnäuzen. [s. d. f.

Смаркати, *a.* unflüchtig, beschmutzt;
Смаркач, *m.* Rotzbube, Rotzlöffel, *m.*; -ачка, *f.* rotziges Mädchen; 2) *kleines Talglicht.

Смарколіза, *m. s. d. v.*

Смаркотина, *f.* Rotz, Schleim, *m.* (in der Nase).

Смаркуля, *f.* rotziges Mädchen.

Смаровати, *v. a. s.* Смарувати.

Смаровіло, *n.* Schmiere, *f.*

Смаровіа, (-вѡа), *gen.* -вѡа, (сма-
ровѡа), *m.* Wagenschmierer, *m.*; * un-

flüthiger Mensch; 2) Pfuscher, *m.*

Смарок, *pl.* -арки, смарклі, *pl.* s. Смаркотина. [ren; bestreichen.

Смарувати, (-овати), *v. a.* schmies-
Смачний, *a.* schmackhaft, wohl-
schmeckend; *adv.* -но — —.

Смерд, *m.* † Leibeigener; gemeiner
Mann, *m.*; 2) Trauerkäfer, *m.* (Blaps obtusa), *B.*

Смердіти, *v. n.* übel riechen, stinken.

Смердѡга, *f.* *Кв.* Gestank, *m.*

Смердюх, *m.* Stänker, *m.*; 2) Land-
wanze, *f.* (Geocoris), *B.*

Смердючий, *a. s. d. f.* [kend.

Смердічий, *a.* übel riechend, stin-

Смерека, *f.* Fichte, *f.* (Abies exoelsa).

Смерековий, *a.* Fichten-

Смеречина, *f.* Fichtenwald, *m.*

Смеречнюк, *m.* Fichtengimpel, *m.* (Fringilla enucleator), *B.*

Смерк, *m.* Ч. I. 1, 88, Abenddämern, *m.*; Abenddämmerung, *f.* смерком *adv.* abends.

Смеркане, *n.* Abenddämmerung, *f.*

Смеркати ся, *impers.* смеркās ся, (смеркло ся), es dämmert, es wird dunkel.

Смеркло, *n. s.* Смерк, *Зак.* [(Фр.).

Смеркнути, *v. n. s.* Смеркати ся,

Смерть, *f.* Tod, *m.* на смерть, смерть,

adv. ganz u. gar, на смерть о чім за-
бути; Р. II. 77. пāнови смерть захо-
тілось напитъ ся = п. страх, дуже

з. н. gar sehr.

Смертельний, *a.* sterblich; 2) tödlich, Tod bringend, Todes-.

Смертельник, *m.* Wasserschie-
ling, Giftwütherich, *m.* (Cicuta virosa), *Вол.*

Смертельність, -ости, *f.* Sterb-
lichkeit, *f.*

Смертенний, *a.* tödlich, *Под.*

Смертепність, -ости, *f.* *Под.* Sterb-
lichkeit, Mortalität, *f.* [Todes-, *Кв.* 176.

Смертний, *a.* sterblich; 2) tödlich,

Смертник, *m.* Фр. der Sterbliche.

Смертність, -ости, *f.* Sterblich-
keit, *f.* [todkrank.

Смертнохорій, *a.* sterbenskrank,

Смертовій, *a.* tödlich, *См.*

Смертодавець, -вця, *m.* — Бог, als Spender des Todes, *См.*

Смертобсний, *a.* todbringend, *Лір.*

Смертоубійство, *n.* Todschatz, Mord, *m.* С. II. 173.

Смертүшки, *pl. H. 47.* с. Смерть, Reimwort zu Жартүшки.

Смертяній, *a. Todes-, K.*

Сметана, *f. Rahm, Milchrahm, m.*

Сметанник, *m. Odermennig, m. (Agrimonia eupatoria).* [ris), *B.*

Смиа, *m. Läusekraut, n. (Pedicula-*

Смик, *m. Bogen der Bassgeige; grosser Fiedelbogen; 2) Werkzeug des Wollschlagers; 3) pl. смійки, Werkstück im Webstuhl; 4) *коні як смійки von feisten, glatten, starken Pferden.*

Смик, *int. ripps rapps!*

Смійкавка, *f. Riedgras, n. (Carex), B.*

Смיקавцеватий, *a. pl. -i, Seggen, Halbgräser, pl. (Cyperaceae), B.*

I. Смійкати, смійкнути, *v. a. reisen, rufen, zerren.*

II. Смійкнүти, смікати, *gr. v. n. P. I. 200. 201. überlegen, nachdenken, erwägen.*

Смирєнний, *a. K. s. Смїрний.*

Смирєнність, *f. s. Смїрність.*

Смиреномүдрость, *-и, f. U. Demuth, Bescheidenheit, f. [ger, m.*

Смиритель, *m. Bewinger, Besie-*

Смирїти, *v. a. demüthigen; besiegen, bezwingen; unterdrücken, lindern; — ся sich demüthigen.*

Смирлівий, *a. KU. s. d. f.*

Смїрний, *a. demüthig; sanftmüthig, milde, ruhig, friedlich; folgsam.*

Смїрність, *-ости, f. Demuth, Sanftmuth, Bescheidenheit, f.*

Смирнотá, *f. K. Ks. I. 62. Demuth, Friedfertigkeit, Leutseligkeit, f.*

Смитана, смитанник, *s. Сметана, сметанник.*

Смичай, *m. (чорноголовий), Сб. I. 316. e. Art ungeniessbaren Grases.*

Смїчіль, *f. siebenjährige Schlange.*

Смїчок, *m. dim. gen. -чка, Violinbogen, Fiedelbogen, m.*

Смишлєний, *a. Ос. (61) VII. 13. klug, weise, geistreich.* [phus), *B.*

Смівка, *f. Schwebfliege, f. (Syr-*

Смідь, *f. Moos, m.*

Смїдоватий, *a. -грунт moosige unbrauchbare Wiese (Ф.).*

Смїжний, *a. D. c. 175. grenzend.*

Смїїни, *pl. Hochzeitsschmaus nach der Trauung, m. Зап. II. 511.*

Смїлєць, *-лця, m. T. Wagehals,*

m. dreister, verwegener Mensch.

Сьмілівєць, *-вця, m. Коб. T. s. d. v.*

Сьмілівий, *a. muthig, kühn, ver- wegen; frei; adv. -во, — —.*

Сьмілівість, *(-ость), -ости, f. Kühnheit, Verwegenheit, Vermessenheit; Freiheit, f. [ливий, Сьмілівість.*

Сьмілий, *a. Сьміість, f. s. Сьмі-*

Сьміліти, *v. n. Ру. sich ermuthigen.*

Смїлка, *f. M. I. 157. Pechnelke, Pechblume, f.*

Смїлкій, *a. klebrig-fett. [лá). II. n. 27.*

Смїльній, *a. schwärzend (wie Смо-*

Смїльниця, *f. Kien, Kienholz, n. B.*

Сьмільність, *f. s. Сьмілівість.*

Сьмілók, *m. s. d. f.*

Сьмільчák, *m. verwegener, toll- kühner Mensch, M. Ko. 178. Wagehals, m.*

Сьмілйвий, *a. s. Сьмілівий, См.*

Сьміти, *v. n. sich unterstehen, sich erkühnen.*

Сьмітє, *(-á), n. Kehrlicht, Mist, m.*

Сьмітїще, *n. aug. s. d. v.*

Сьмітїти, *v. n. einen Ort verun- reinigen (mit Kehrlicht, Unflath).*

Сьмітнік, *m. Kehrlichthaufen, -win- kel, m. Gemülle, n.*

Сьмітнівá, *f. Abfälle, pl. s. Сьмітє.*

Сьмітниця, *f. Ч. III. 137.*

Сьмітїюх, *m. s. Посьмітїюх, B.*

Сьмітїчко, *n. dim. s. Сьмітє.*

Сьміх, *gen. -ху, m. Gelächter, n. La- chen, n. на сьміх zum Lachen, zum Spott, zum Possen; менє сьміх зберáє, здія- мáє, берє ich möchte lachen, mir kommt das Lachen an, das finde ich lächerlich; сьміх лóдем казáти das ist lächerlich; сьміх собї з когòсь робїти jmdn ver- spotten, mit jmdm Spott treiben; сьміх з сèбе робїти sich dem Gelächter preis- geben; не до сьміху теєр jetzt ist das Weinen näher als das Lachen.*

Сьміхá, *f. Gelächter, n. (Фр.).*

Сьміхонáнєць, *(-áлєць), -нця, m. Lachvogel, lustiger Spassvogel, Possen- reisser, m.*

Сьміховáнка, *f. B. Humoreske, f.*

Сьміховáнный, *a. scherzhaft, lu- stig, lächerlich, spasshaft, witzig.*

Сьміхóвище, *n. Gelächter, n. Spott, m.; 2) das Ziel des Spottes, des Hohnes.*

Сьміхоплід, *gen. -òду, m. Spott- geburt, f. Фр.*

Смѣхун, *m.* Spassmacher, Possenreisser, Lacher, *m.* Зап.

Смѣхучий, *a.* lachend, lustig, ВВ.

Смѣшки. *pl.* Lachen, *n.* Spott, *m.* lächerliche Spässe, Кч. 112. Humoresken, *pl.*

Смѣшковій, *a.* s. Підхмільний. Смѣшкувати, *v. a.* когб jmdn auslachen.

Смѣшливий, *a.* lachenregend, lächerlich, komisch, drollig, Кч. 21. Пол.; lustig, М. II. 11.

Смѣшбк, *gen.* -шкѧ, *m.* Lacher, Lächler, Spassmacher, *m.*; 2) Ф. s. Усьмѣшка.

Смѣіюн, *m.* Н. 249. s. Смѣшбк 1). І. Смѣіяти, *v. n.* = смѣти, wagen.

ІІ. Смѣіяти ся, lachen; -з когб, кому (Кв. I. 180) jmdn auslachen, ver-lachen, verspotten. [dich! (Фр.).

Смо! смо! *interj.* -ва тебе, pfui über Smovж, смбвжик, *m.* Spechtmei-se, *f.* (Sitta europaea), В.

Смок, *m.* Pumpe, *f.*; 2) Drache, *m.*

Смбкавка, *f.* Röhre, *f.* Пу.

Смбква, *f.* -шовква, Weisser Maul-berbaum, (Morus alba).

Смоквиња, *f.* s. Брескіња.

Смоковніця, *f.* Gemeiner Feigen-baum, (Ficus carica), Вол.

Смбктальце, -ця, *n.* s. Сісальце.

Смоктати, *v. a.* saugen.

Смоль, *f.* s. d. f.

Смолѧ, *f.* Pech, Harz, *n.*

Смбле -смо! *int.* schau nur schau! (сбле -со!).

Смолѣньске, *n.* Stadt Smolensk.

Смоінець, -нця, *m.* Pechstein, *m.*

Смоістий, *a.* harzig.

Смоіти, *v. a.* theeren, pichen; schmieren. [күрять (Литвіни)?

Смолька, *f.* С. II. 197. смбльки

Смольній, *a.* s. Смоловій.

Смольнік, *m.* Smuster, *m.*

Смольніця, *f.* s. Смільніця.

Смоловій, *a.* Ч. III. 148 aus Theer, aus Pech; 2) Fichtenholz, *n.*

Смоловіти, *v. a.* Гол. III. 427?

Смолоскіп, *m.* смолоскіпа, *f.* Pechfackel, *f.* Ф. [(Pissodes), В.

Смоліх, *m.* Nadelholzrüsselkäfer, *m.*

Смолік, *m.* Kienholz, *n.*

Смоляній, *a.* harzig, Шог.

Смолянійстий, *a.* Pech-.

Смолянїця, *f.* Pechfackel, *f.* Ф.

Смолянка, *f.* В. s. Мазанка 2); 2) s. Смїлка, В.

Смоляр, *m.* Theerbrenner, *m.* Пар.

Смолярня, *f.* Theebrennerei, -hütte, *f.* Пар.

Смолястий, *a.* harzhaltig, harzig.

Сморж, сморжій, *m.* Speisemor-chel, (Morchella esculenta); 2) — вло-вонний, stinkende Giftmorchel, Hexen-ei, *n.* (Phallus impudicus), Вол.

Сморід, -рбду, *m.* s. Спрід.

Сморклївець, -вця, *m.* Grün-schnabel, *m.* [Смарований.

Сморбватий, *a.* geschmiert, *s.*

Сморбод, *m.* К. s. Спрід.

Смородѣнь, -днї, *m.* e. Art Pflze.

Смородѣць, -дця, *m.* Гн. 73. Am-moniak, *n.* [m. Johannisbeere, *f.* Вол.

Сморбдина, *f.* Johannisbeerstrauch

Сморбднїк, *m.* Pflanzung der Смо-родїна, Ч. V. 702.

Сморобчок, -чка, *m.* s. d. v.

Смородіх, *m.* Albeere, Gichtbee-re, *f.* (Ribes nigrum); 2) Feldwanze, *f.* (Cimex), В. [tische Lage, Ф.

Смотолока, *f.* Katarrh, *m.*; * kri-

Смотріти, *v. a.* schauen, blicken; 2) suchen, betasten.

Смочїдереv драковѣць, *m.* В. Dra-chenbaum, *m.* (Dracaena draco).

Смочїль, *f.* В. s. Смок.

Смочбк, -чка, *m.* Saugheber, *m.* Пол.

Спрід, *gen.* смрбду, *m.* Gestank, *m.*

Спрбдити, (-джу, -диш), *v. n.* stänken, pfarzen.

Смуг, *m.* см҃га, *f.* Streifen, Strich, *m.*

Смуглївий, *a.* brunett; сму-глївка, *sbst. f.* Brunette, *f.*

См҃глий, *a.* braun, bräunlich.

См҃глисть, -ости, *f.* schwarzbrau-ne, bräunliche Farbe.

Смуглївий, *a.* He. gebräunt, *s.* Смаглївий, Смуглївий.

Смугувати, *v. a.* einen Streifen nach sich ziehen, lassen, machen, К.

Смуд, *m.* Brandgeruch, Dunst, *m.*

Смужїлка, *f.* schmaler Streifen, -землі ein schmales Grundstück, (Фр.).

См҃жка, *f.* dim. s. Смуг, He.

Смужкїстий, *a.* s. Пасмугбва-ний, gestreift, mit Streifen.

- Смук, *m.* Polenta aus Roggenmehl.
 Смуклий, *a.* schlank.
 Смукликастий, *a.* gestreift.
 Смұрий, *a.* trübe.
 Смурнұти, *v. a.* draufschlagen.
 Смұта, *f. s.* Смұток; 2) Verwirrung, *f.* Unruhen, *pl.* Anarchie, *f.*
 Смұтїти, (смұчу, смұтїш), *v. a.* bekümmern, traurig machen; — ся sich betrüben. [*n. KС. (82) IV. 497.*
 Смұтїсть, -ости, *f.* Trauer, *f.* Weh,
 Смұткóвий, *a.* ё вóранї Traueranzug, *m.* -kleid, *n. См.*
 Смұткувати, *v. n. u.* — ся, *M. II. 10.* missmuthig, traurig sein, der Trauer sich ergeben, *s.* Смұтїти ся.
 Смұтлївий, *a.* *Зан. B. I. 28.* kummervoll, höchst traurig. [*gen.*
 Смұтнїй, *a.* traurig, niedergeschlagen.
 Смұтнїти, *v. n.* trauriger werden.
 Смұтовати, *v. n. s.* Смұтувати.
 Смұток, -тку, *m.* Traurigkeit, Betrübniß, *f.* [*s. Смұтїсть.*
 Смұтость, *f.* Trauer, *f.* Weh, *n.*
 Смұтувати, *v. n. M. II. 121. Ч. V. 583. u.* — ся *Зан. B. I. 32.* sich betrüben, sich grämen, betrübt sein, trauern.
 Смұтчий, *a.* vermaledeit, unselig, *Ф.*
 Смух, *m. АД. I 262. Гр. s.* Смұшок; Pelz, *n.*
 Смұчий, *a.* *Гол. III. 362?*
 Смұш, *m.* gegärbtes Lämmerfell.
 Смұшевий, *a.* aus Смұш.
 Смұшити, *v. a.* scheeren.
 Смұшок, -шка, *m.* Lammfell, Lämmerfell, *n.*; 2) Stück Sargtuch. [*дати.*
 Снавидати, *v. n. Кч. 150. s.* Снови-Снагá, *f.* Kraft, Fähigkeit; Lebenskraft, *f. Кв.* [*weisse Rost.*
 Снадъ, *f. Ф. Поез. (62). 127.* der Снадний, *a.* leicht; nachgebend; freigehtig.
 Снадно, *adv.* leicht, bequem.
 Снадоб, -би, *f. Ос. (61) VIII. 90. s. Надїба.* [*Знадобїти &.*
 Снадобїти, снадоблїти, *v. a. s.*
 Снажно, *adv. II. 194.* mit Kraftaufwand, angestrengt.
 Снаряд, *m.* Vorrichtung, *f.* Apparat, *m.* Organ, *n. Ил. Werkzeug, n.*
 Снасть, *f.* Gerüst, Werkzeug, *n. pl.* -тá Mechanismus, *m.* Geráth, *n.*; 2) Ахе, *f.* (beim Wagen); 3) Skelett, Gerippe, *n.*; 4) *Wgr. Grundriss, m. s.* Знак.
 Снастїна, *f. См.* Gegenstand, Bestandtheil, *m.* Geráth, *n.*
 Снатъ, *adv.* vielleicht, wohl.
 Снїгир звичáйвий, *m.* Gimpel od. Blutfink, *m.* (*Fringilla pyrrhala*), *Пол.*
 Снїдень, -дня, *m. Пр. V. 365.*
 Снїдїти, *v. n.* abschiessen (von Farben), *Пар.* schmutzig u. rostig werden.
 Снитъ, -ти, *f.* Geissfuss, Giersch, *m.* (*Aegopodium podagrarium*), *Пар.*
 Снїти ся, träumen.
 Снїтка, *f. s.* Снїть.
 Снїток, снїток, -тку, *m.* Aehrenfisch, *m.* (*Atherina*), *B.*
 Снїцар, *m.* Bildhauer, *m.*
 Снїцáрский, *a.* Bildhauer-.
 Снїцáрство, *n.* Bildhauerkunst, *f.*
 Снїця, *f. gew. pl.* снїцї, Deichselarme, *pl.* Scheere, Spalte, *f.* am Wagen.
 Снїщя, *n. aug. zu Сон:* böser Traum, Traumbild, *n. Ко. 123. 147.*
 Снїяти, *v. n. s.* Снїти. *Кол. I. 102. 232.*
 Снївнїця, *f. Ч. VII. 411.* Pflöcke in die Wand eingeschlagen zum Aufwickeln des Garns beim Weben, auch selbständige zweckmässige Vorrichtung.
 Снїг, *gen. снїгу, m.* Schnee, *m.*
 Снїговёрхий, *a.* mit schneebedecktem Gipfel, *Кл.*
 Снїговїй, *a.* schneeig, Schnee-.
 Снїговїця, *f.* Schneegestöber, *n.*
 Снїговїйниця, *f. s. d. v.*
 Снїговобїлий, *a.* schneeweiss, *Ис.*
 Снїгокрáсок, *m.* Schnee Urkorn, *n.* (*Protococcus nivalis*).
 Снїголюб, *m. B. s.* Снїгұр 1).
 Снїгомўрка, *f.* Boreus, *B.*
 Снїгоцьвїт, *m. B.* weisse Lilie, (*Lilium candidum*).
 Снїгұр, *d.* -урецъ, *m.* Schneeammer, *m.* (*Emberiza nivalis*), *B.*; 2) Gimpel, *m.* (*Fringilla pyrrhala*), *B.*; 3) Buschwindröschen, *n.* (*Anemone nemorosa*), *B.*
 Снїгұрка, *f. B. s.* Снїгұр 3).
 Снїгұрниця, *f.* Schneegestöber, *n.*
 Снїдáнъ, (-анне), *n.* Frühstück, *n.*
 Снїдáнок, -нку, *m. s. d. v.*
 Снїдати, *v. n.* das Frühstück einnehmen, frühstückен.
 Снїдовецъ, -вцá, *m.* крилáстий, geflügelte Yamswurzel od. Igame, (*Dioscorea alata*).

Сні́док жовтий, *m.* Gelber Milchstern, (*Ornithogalum luteum*), *Вол.*
 Сні́женця, *f.* Schneegestöber, *n.*
 Сні́жина, *f.* Schneeflocke, *f.* Schneeklümpchen, *n.* [-ähnlich, *Пол.*
 Сніжинковатий, *a.* schneeartig,
 Сніжистий, *a.* Schnee-.
 Сніжйща, *pl.* tiefe Schneefelder, *КУ.*
 I. Сні́жка, *f.* Schneeballen, *m.* Schneeflocke, *f.* *Ст.* Schneekoppe, *f.* *Це.*
 II. Сні́жка, *f.* Fünffeder, *m.* (*Pterophorus Pentadaktylus*), *В.*
 Сніжний, *a.* Schnee-. [*tharis*], *В.*
 Сніжнік, *m.* Weichkäfer, *m.* (Can-
 Сніжняний, *a.* schneelig, *Ст.*
 Сніз, *gen.* сні́за, *m.* Wabenbrettchen, *n.*
 Снізка, (сні́жка), *f.* s. Заво́за.
 Сніп, *gen.* сніпа́, *m.* Garbe, *f.* Bund, *m.*
 Сні́бок, (сноп-), -пка, *m.* *dim.* s. d. v.
 kleine Garbe, Bündel, *n.* Büschel, *m.*
 Сніський, *a.* ganz ähnlich, (*Фр.*).
 Сніт, *gen.* сні́га, *m.* Klotz, *m.* *В.*
 Сніть, *f.* *g.* -ти, Getreidebrand, *m.*
 (*Uredo segetum*).
 Сніта́, *f.* *V.* s. d. v. [des.
 Сніте́за, *f.* Art Werkzeug des Schmie-
 Снітйй, *m.* s. Сніть.
 Снітйстий, *a.* Brand-, brandig.
 Снітйти ся, сніта́ — der Brand,
 der Moder breitet sich aus, s. Заєні-
 тйти ся.
 Снітиця, *f.* *pl.* -ці, Getreidebrand,
m. (*Uredo segetum*), *В.* s. Голо́вна 3).
 Снітйй, *m.* s. Сніть, *В.*
 Снітува́ти, *v.* *a.* Holz fallen.
 I. Снічний, снішний, *a.* von
 gestern abends, gestrig.
 II. Снішний, *a.* essbar, geniessbar.
 Снія́ти, *v.* *n.* *Wgr.* XI. *Ф.* s. Снія́ти,
 Блища́ти.
 Сноблйвий, *a.* weich, sanft.
 Сновадь, -ди, *f.* Spulladen, *m.* Spul-
 rad, *n.* s. Овія́дла.
 Снова́лка, *f.* Weberweife, *f.*
 Снова́льниця, *f.* s. d. v.
 Сновало, *n.* s. Сновадь.
 Снова́ти, (снув-, снуж-, сну́ем),
v. *a.* weifen, aufspulen; weben; — ся
 sich umspinnen; 2) hin u. her wandeln,
 irren, *Кв.* II. 252. *vorhaben.
 Снове́ць, -вця, *m.* Gemeine Milben-
 spinne, (*Tetranychus Telarius*), *В.*
 Снові́га, *f.* Gewitterfliege, *f.* [*An-*

thomyia (meteorica)], *В.*

Снові́гати, *v.* *n.* s. Сновіда́ги.
 Снові́д, *m.* *Зар.* Traumbild, *n.* Gau-
 kelgestalt, *f.* [*wandler, m.; 2*] s. Відмі́на.
 Снові́да, *m.* Mondsüchtiger, Nacht-
 Сновіда́ти, *v.* *n.* wie ein Nacht-
 wandler, wie im Schläfe, unbewusst
 irren, *Кв.* 150; — ся (*Фр.*).
 Снові́де, *n.* *ВВ.* Traumgesicht, *n.*
 Снові́діне, *n.* *Ф.* s. d. v.
 Снові́дний, *a.* im Schattenbilde,
К. -а ма́ра, Traumgebild, *n.* *Вар.*
 Снові́дність, -ости, *f.* *К.* Traum-
 gesicht, *n.*
 Снові́дс, *n.* *Ст.* Traum, *m.*
 Снові́йко, *m.* Traumgott als Mär-
 chenerzähler, der „Sandmann“, *Ст.*
 Снога́да, *m.* Traumdeuter, *m.* *Кл.*
 Сно́за, *f.* s. Сніз; 2) Зя́пасть.
 Сново́вий, *a.* -у́лий Stäbchenbeute, *f.*
 Снові́вкй *pl.* Gabel zu Garben, (*Фр.*).
 Снопо́к, *gen.* сніпа́, *m.* *Ус.* Сніпо́к.
 Сно́пчик, *m.* Bündel, *n.* *М.* III. 127.
 Сно́та, *f.* *Ч.* IV. 447. сно́ток, *m.*
 451. Jungferntugend, *f.* [*ferndes Mittel.*
 Снотві́р, *gen.* -ору, *m.* *К.* einschlä-
 Сно́ха, *f.* *Пар.* s. Сино́ва.
 Сно́чи, *adv.* gestern (abends), *В.*
 Снува́длі, *pl.* aufgewundene Spu-
 len für den Webstuhl fertig gestellt.
 Снува́льниця, *f.* eine die haspelt;
 2) s. Снова́лка.
 Снува́ти, *v.* *a.* s. Снова́ти.
 Снурові́ці, *pl.* Schnürleib, *m.* Schnür-
 leibchen, *n.*
 Сну́ти, *v.* *a.* s. Снова́ти.
 Сну́ток, -тку, *m.* Weberbaum, -ein-
 schlag, -eintrag, *m.*; 2) снуто́к, *В.*
 Stoff, Inhalt, *m.*
 Сні́гний, *a.* *Mi.* II. 414.
 Соб, *int.* beim Lenken der Ochsen
 nach rechts, (взя́ти-).
 Со́ба, *f.* Zelle, *f.*
 Соба́ка, *c.* Haushund, *m.* (*Canis fa-*
miliaris); *Hund, Hundsfott, *m.* *P.* I. 1.
 Соба́рний, *a.* -ка́н, Hundetopf, *m.*
 Собацю́га, *m.* *aug.* s. Соба́ка.
 Собача́, *n.* Hundskind, *n.* -brut, *f.*
 III. I. 121. [Hunde-
 Соба́чий, *a.* des Hundes, Hund-,
 Соба́чин, *a.* s. Соба́чий.
 Соба́чйна, *f.* Hundewesen, *n.* *ОП.*;
 Hundefleisch, *n.* *D.* c.

- Собáчиця, *f. s.* Собáка, *P. I.* 16.
 Собáчка, *f.* Aalmutter, *f.* (Blennius), *B.*
 Собачній, *f. coll.* Hunde, *pl.* Hundevolk, *n.*
 Собі, *pron. refl. Dativ.* sich.
 Собій, *m.* Selbstsüchtiger, Egoist, *m. B.*
 Собійний, *a.* selbstsüchtig.
 Собійниця, *f.* die Selbstsüchtige, Egoistin, *f. См.*
 Собійність, -ости, *f. s. d. f.*
 Собійство, *n.* Selbstsucht, Eigenliebe, *f.* Egoismus, *m. Пар.*
 Собітка, *f. dim. s.* Собóта.
 Собітний, *a.* vom Samstag, am —.
 Собканє, *n.* das „Соб“ - Zurufen, *s. Соб.* [zurufen].
 Собкати, собкнути, *v. n.* „Соб“
 Собко, *m.* Sebastianus.
 Соблазн, *m.* (*He. ам.* 317), соблазнъ, *f.* Aergernis, *n.* Anstoss, *m.*; Anlockung, Verführung, *f.*
 Соблазнитель, *m. asl.* der ein Aergernis gibt, Verführer, *m. K.*
 Соблазнительний, *a.* Aergernis gebend, verführerisch, schlüpfrig, lockend.
 Соблазнити, -няти, *v. a.* ein Aergernis geben, ärgern; verleiten; verführen; — ся ein Aergernis nehmen, sich verleiten, verführen lassen.
 Соблудити, *v. n.* fehlen, sündigen, *III. II.* 261.
 Соблюдати, соблюсти, *v. a. asl.* bewahren, beschützen, *III. II.* 239.
 Соббóль, *m.* Zobel, *m.* (*Mustella zibellina*).
 Соболєвий, *a.* Zobel-. [bellina).
 Соболійця, *f. Ч. V.* 935. Zobelin, *f.*
 Соболізнувати, *v. a. He.* Beleid äussern, -fühlen.
 Собóр, *m.* Versammlung, Kirchenversammlung, *f. Synod, m.*; 2) Kathedrale, Kathedralekirche, *f. Dom, m. Metropole, f.*
 Собóрець, -рця, *m. dim. s.* Собóрчик.
 Собóрище, *n.* Versammlung, *f. K.*
 Собóрний, *a.* von der Kirchenversammlung; allgemein; 2) von der Hauptkirche; -а цёрков allgemeine Kirche; 2) Domkirche, *f.* [heit, *f. II.*
 Собóрність, -ости, *f.* Allgemein-
 Соборóвий, *a.* zur Versammlung, zum Собóр geh.
 Соборувати, (-боров-), *v. a.* die letzte Oelung geben; — ся die letzte Oelung empfangen, (— мáслом, *He.* —).
 Собóрчик, собóрщик, *m. dim.* eine kleine Versammlung, *s. Собóр 1).*
 Собóственный, *a.* eigen.
 Совá, *f.* Eule, *f.* (*Strix*).
 Соварог, *m. K. V. I.* 187. Vater aller Götter, Gott der Gesetze u. der Zeit.
 Совати, *v. a. s.* Сувати.
 Совгалка, *f. B. s.* Сóвганка.
 Сóвгальник, *m.* der auf dem Eise gleitet, glitscht.
 Сóвганка, *f.* Eisbahn, Glitschbahn, *f.*
 Сóвгати ся, glitschen.
 Сóвгнути, *v. a.* mit Wucht anprallen, *Кол. I.* 110.
 Совершёнїти ся, = совершїти ся, sich ereignen; hereinbrechen (vom Unglück). [heit, Vortrefflichkeit, *f.*
 Совершеньствó, *n.* Vollkommen-
 Совершїтель, *m.* Vollbringer, *m. V.*
 Совершїти, *v. a.* bewerkstelligen, vollbringen; — ся erfüllt werden, erfolgen, eintreffen; vollbracht werden.
 Сóвершний, *a.* obrigkeitlich; *subst. m. s.* Старшїй, der Vorgesetzte.
 Сóвершність, -ости, *f.* Obrigkeit *f. Пар.* [eis, *n. B.*
 Сованїна, сованїця, *f.* Glatt-
 Совакїй, *a. s.* Ховакїй.
 Совїнка, *f.* Zwerggeule, *f.* (*Surnia rugosa*); -домовá, Leichhuhn, *n.* (*Surnia postua*); — воробїнка *S. passerina*, *Пол.*
 Сóвїсливий, *a. s.* Сóвїстний.
 Сóвїсть, *f.* Gewissen, *n.*
 Совїстити ся чим, woraus ein Gewissen sich machen.
 Сóвїстливий, *a. s.* Сóвїстний. *Под.*
 Сóвїстлївость, *f. Ос.* (61) VIII. 90. Gewissenhaftigkeit, Pünktlichkeit, *f.*
 Сóвїстний, *a.* gewissenhaft.
 Сóвїстність, -ости, *f. ВВ.* Gewissenhaftigkeit, *f.* менї сóвїстно ich mache mir ein Gewissen daraus.
 Совїт, *m. g.* -ту, *Ме.* 242. Rath, *m.* Berathen, *n.* Berathschlagung, *f.* муж совїта *Кч.* Mann des Rathes, Rathgeber, *m.*; guter Rath; 2) Rathversammlung, *f.*
 Совїтник, *m.* Rath, Rathsherr, *m.*
 Совітувати, *v. a.* rathen; — ся sich berathen, einen Rath halten; sich Rathsholen, *Ке. I.* 218.

Совітчик, *m.* Rath, Berather, *m.*
Совіщувати ся, sich berathen, *M.*
Совладати, *v. n.* Oberhand gewinnen, obsiegen, *Max.*

Совмá, *adv.* *Ф.* sich hindrängend, losgehend; stracks, gerade; 2) plötzlich (*Фр.*).
Совнути, *v. a. M.* schieben.

Совокупність, -ости, *f. s.* Скупність, *Пол.*

Совп, *m.* Art grosses Flechtwerk zum Fischfang auf reissenden Strömen.

Совпати ся, hinschreiten, *Ч. II.* 674.

Совпух, *m. s.* Сопух.

Современний, *a.* gleichzeitig; modern, *III.*

Совтіра, *f. eigentl.* Псалтіра.

Совчасний, *a.* gleichzeitig, *Шар.*

Совянкі, *pl. s.* Нічниця.

Совятко, *n. dim.* Junge der Eule, *КУ.*

Совячий, *a.* Eulen-, eulenähnlich.

Соглас, *m.* Zustimmung, *f. Др.*

Согласен, -сна, -сне, *a.* einverstanden, übereinstimmend, einwilligend, zufrieden.

Согласити ся, womit übereinstimmen, einverstanden sein, einwilligen; den Vorschlag annehmen, *P. I.* 20.

Согласка, *f.* Uebereinkommen, *n.* Einigkeit, *f.*

Согласний, *a. s.* Согласен.

Согра, *f. Сб. I.* 322. *s.* Грá.

Согрішати, согрішити, *v. a.* sündigen, sich vergehen.

Согрішний, *a.* sündig, *Зс.*

Содержати, содержувати, *v. a. Me.* 350. zusammenhalten, in Ordnung halten — господарство; Unterhalt geben, erhalten. [*n. Под.*]

Содержимість, -ости, *f.* Gehalt, Содержка, *f.* -охайна reinliches Halten, *ОП.*

Содій, -ія, *m. s.* Натрій, *Пол.*

Содійствіє, *n.* Mitwirkung, *f. Тор.*

Содóма, *f.* bibl. Stadt Sodom; 2) *grösste Verwüstung; Unwesen, *n.*

Содóмити, *v. a. Ко.* 196. Unfug treiben; lärmern.

Содру́г, *m. Др.* *s.* Друг. [den, *У.*

Содру́жний, *a.* freundlich verbunden

Содухи, *pl. Кв.* 168. *d. i.* Со духи праведними скончавшу ся *u. s. w.* Anfangsworte des Begräbnisgesanges Панахіда, *s. v. a.* Tod, *m. В.*

Соедіненє, *n.* Verbindung, *f. Пол.*

Соединєний, *a.* verbunden, *Пол.*

Сожалівати, сожаліти, *v. n.* mit-leiden, Mitgefühl haben, *У.*

Сожєнний, *a. s.* Сажнєвий.

Сожитиє, *n. asl. К.* Zusammenleben, *n.*

Созвідати когó, *КС. (82) VIII.* 268. jmdn besuchen. [*Пол. СМ.*]

Созвїздїє, *n.* Sternbild, Gestirn, *n.*

Созвучний, *a. КУ.* zusammenstim-mend, harmonisch. [*Harmonie, f.*]

Созвучність, -ости, *f.* Consonanz,

Создавати, создати, *v. a. asl.* bau-en, aufbauen; schaffen, bilden, *Не.*

Создатель, *m. К.* Schöpfer, *m.*

Созон, *m.* Sozon. [*III.* 373.]

I. Со́й, *Dativ. pron.* = собі, *Гол.*

II. Со́й, *m. У.* Geschlecht, *n.* Ab-kunft, *f.*

Со́йка, *f.* Eichelhäher, *m.* (*Garrulus glandarius*); — орїхівка Nusshäher, *m.* (*Nucifraga coecothraustos*).

Со́йм, *m.* Landtag, *m.*

Со́йма, *f.* Versammlung, Schaar, *f.*

Со́ймак, *m.* Landtagsabgeordneter, *m. Т.* [*Versammlungsort, m. У.*]

Со́ймище, *n.* Ort der Berathung,

I. Со́к, *m.* Saft, *m.* [*chung führen.*]

II. Со́к, *m. †* — вєсти е. Untersu-

Сокáвий, *a. В. s.* Сочїстий.

Сокáтний, *a. s.* Сокóтний, (*Фр.*) vor dem man sich hüten muss.

Сокі́ра, *f.* Axt, Hacke, *f.*

Сокирїще, *n. s.* Топорїско.

Соки́рка, *f. dim. s.* Соки́ра; 2) *pl.* сокиркі, Feldrittersporn, *m.* (*Delphinium consolida*), *В.*

Соки́рник, *m.* Zimmermann, *m.*

Сокирнія, *f.* Art Vorrichtung am Pfluge zur Aufnahme der Axt.

Соківніця, *f. АД. I.* 27. Falkne-rei, *f.* Falkenkäfig, *m.* der Ort wo die zahmen Falken eingeschlossen sind.

Сокі́л, *gen. -ола, m.* Falke, *m.* (*Falco*); **poët. plur.* соко́ли = бчи, Augen, *pl. У.*

Сокі́лка, *f. D. c.* 171. Weibchen eines Falken, *n.*

Сокі́льний, *a. s.* Сокóлин, *Ч. V.* 842.

Сокі́лок, *m. Ф. s.* Сокóлик.

Соковáтий, *a. Не.* saftig.

Сокові́к, *m. Mon. März, Мi. II.* 250.

Сокові́тий, *a.* saftig, saftreich, *Не.*

Сокóлецъ, -лця, *m. Ог. s. d. f.*

Сокóлик, *m.* junger Falke.
 Сокóлин, сокóлиний, *a.* zum Falken geh., des Falken. [schwärmen, *Ф.*
 Сокóлити, *v. n.* als Falke frei
 Сокол'їха, *f.* Weibchen des Falken.
 Сокол'їця, *f.* *Гол.* III. 438. s. d. v.
 Сокóлко, *m. s.* Сокóланк.
 Сокóльник, *m.* Falkenier, Falkenmeister, Falkner, *m.* [kenjagd, -beize *f.*
 Сокол'нійцтво, *n.* Falknerei, Fal-
 Сокол'бвий, *a.* Falken-
 Сокóлочок, *m. dim. s.* Сокóл.
 Сокóр, *m.* сокóра, сокóрина, *f.* Schwarzrappel, *m.* (*Populus nigra*), *B.*
 Сокотáч, *m. B.* Wárter, *m.*
 Сокотáти, (-кочу́, -тáш), *v. a.* hüten; *v. n. u.* — ся sich hüten, sich in Acht nehmen. [ten soll (*Фр.*)
 Сокóтний, *a.* dessen man sich hü-
 Сокóтно, *adv.* vorsichtig, *У.*
 Сокрóвище, *n. † Кв.* Reichthum, Schatz, *m.*
 Сокруш'їна, *f. Ч.* V. 708. Art Pflze.
 Сокруш'їти, (-áти), *v. a.* zerbrechen, zetrümmern, zerschmettern; bezwingen, zu Boden werfen; ängstigen; — ся zerbrechen, entzweigen, scheitern; sich grämen, Reue empfinden.
 Сокт'їці, *pl.* Burseraceae, *B.*
 Сокт'їти, *v. n.* tropfenweise ausfließen, tröpfeln, *B.*
 Солдáт, *m. gr.* Soldat, *m. Кв.*
 Соле-со! *int.* da schau!
 Солéвáр, *m.* Hallor, *m. Пар.*
 Сблене, *n.* das Salzen.
 Солерóд, *m.* Salzbildner, *m.*
 Солéць, *m. Pic.* Natrum, *n.* Soda, *f.*
 Сблза, *f. Гол.* III. 432. s. Слéзá.
 Солáти, *v. a.* salzen.
 Сблшце, *n.* Stelle wo dem Vieh Salz gereicht wird, *Ф.* в'ївці на — зб'їгають ся.
 Солáвка, *f.* Salzfass, *n.* Salzbütte, *f.*
 Солáмка, *f. dim. s.* Солóма.
 Солáмонька, *f.* (-лом-), *dim. s.* Солóма.
 Солáтáр, *m. s.* Ц'ївáк; 2) einfacher
 Сол'нїця, *f. Ч.* IV. 379. s. Сіль.
 Соловей, (-їй), соловéйко, *m.* Nachtigall, *f.* (*Lusciola luscinia*). [Nachtigall.
 Соловéйчин, *a.* Nachtigallen-, der
 Солов'їн, *a.* der Nachtigall, s. d. v.
 Солов'їв, *n. Ф.* s. Солов'їй.
 Солов'їй, *m. s.* Соловéй.

Солон'їний, *a.* wie eine Nachtigall; по — ному *He.* wie eine Nachtigall.
 Солов'їти, *v. n. Ко.* 39. s. Посолов'їти.
 I. Сблод, *m.* Malz, *m.* [grind, *m.*
 II. Сблоди, (шблуди), *pl. B.* Kopf-
 Сблодъ, *f.* Süsse, Süssigkeit, *f.*
 Солод'їти, (-джу́, -д'їш), *v. a.* süssen.
 Солóдїй, *adv. comp. Me.* 127 = Солóдше.
 Солодкáвий, *a.* süsslich. [keit, *f.*
 Солодкáвїсть, -остї, *f.* Süsslich-
 Солóдкий, *a.* süss. [sigkeit, *f.*
 Солóдкїсть, -остї, *f.* Süsse, Süs-
 Солодковóдні, *pl.* Süsswasserpolypen, *pl.* (*Hydrae*).
 Солодкогол'бсїй, *a.* süssklingend, mit süsser Stimme, *K.*
 Солодкомéдний, *a.* honigsüß, *K.*
 Солодкомóвство, *n.* süßes Reden.
 Солодкослóвний, *a.* mit süsser Sprache, *B.*
 Солоднéча, *f. s.* Солодкїсть, *Pic.*
 Солóдний, *a. B.* Malz-
 Солоднїк, *m.* Wolliges Honiggras, od. Pferdegras, *n.* (*Holcus lanatus*).
 Солодóвнїк, *m.* Malzbereiter, Malzer, *m.*
 Солодовнїй, *f.* Malzdarre, *f.*
 Сблодость, *f. Ф.* Süssigkeit, *f.* [kern.
 Солодóуха, *f. s.* Квáша, (aus Heide-
 Солодюс'їнький, *a. dim.* süssest.
 Солодáтко, *n.* Liebkosungswort: meine süsse Wonne.
 Солóква, *f.* Sumpf, *m.*
 Солокїя, *f.* Nbil. des Буг.
 Солóма, *f.* Stroh, *n.*
 Соломáха, *f. s.* Саламáха.
 Солóмин, *m.* ein grosser Korb aus Stroh od. Binsen geflochten zum Aufbewahren von Getreide, *Зак.*
 Сольомір содїчник, Salzkrout, *n.* (*Salsola Kali*).
 Солóмиця, *f. s.* Отáвиця.
 Солóмка, *f.* Waldschnepe, *f.*
 Соломнїк, *m.* Strohblume, Immortelle, *г.* (*Helichrysum*).
 Соломорíзка, *f.* Häckselmaschine, *f.*
 Солом'яний, *a.* aus Stroh, Strohstrohern. [Strohsack, *m. B.*
 Солóм'яник, *m.* Strohkorb, *m.*; 2)
 Солом'яничок, *m. dim. s. d. v.*
 Солом'янка, *f. s.* Солом'яник, Strohkorb; Strohsack; Strohhut, *m.*; 2) Stroh-

blume, Immortelle, *f.* (Helichrysum).
 Солома́стий, *a.* strohig.
 Солонѣнький, *a.* gesalzen.
 Солонѣць, -ця, *m.* Salzstein, *m.*;
 2) Ort mit Salzquellen; 3) *He. IIp.* XI.
 1. 117. Art Pflze.
 Солоній, *a.* salzig, gesalzen.
 Солоні́на, *f.* (*d.* -і́нка), Speck, *m.*
 Солоні́ця, *f.* *s. d. f.* *Зак.*
 Солоні́ще, *n.* *H.* 272. Salzquelle, *f.*
 Солонка, солі́нка, *f.* Salzquelle, *f.*
 Солонцюва́ти, *v. a.* рі́бною *M+B.*
 193. naschen an etw.
 Солонча́к, *m.* Salzwüste, *f.* [(*Грунт*).
 Солончако́вий, *a.* salzhältig
 Солопі́ти, *v. a.* *s.* Ві́солопити.
 Солопій, *m.* Salomon.
 Соло́т, *m.* *Wgr.* IX. *s.* Блазен.
 Солотва, *f.* Mineral-Salzwasser, *n.*
Гл. 40. [Name e. Stadt in Galizien.
 Солотвина, *f.* Salzlache, *f.* *B.*; 2)
 Солоті́ти, (-ло́чу, -тиш), *v. a.* die
 Haut abstreifen, schinden, (*Фр.*).
 Солотру́к, *m.* runder Stein zum
 Reiben des Steinsalzes.
 Соло́ха, *f.* Salomonia, Salomea.
 Соли, *m.* grosses Flechtwerk zum
 Fischfange (anf reissenden Strömen) ver
 wendet.
 Со́лта, *f.* Schlacke, *f.* *Пар.*
 Со́луд, *m.* Schorf, Grind, *m. pl.* со
 луди = Па́рхи, *s.* Со́лод II.
 Солуді́вий, *a.* schorfig, aussätzig.
 Соля́ний, *a.* Salz, -на кислота́,
 Salzsäure, *f.* -глі́нка, Salzthon, *m.*
 Соля́нка, *f.* *P.* I. 34. Salzfass, *n.*
 Соля́рка, *f.* Salzbottich, *n.*
 Соля́рня, *f.* Salzsiederei, *f.*
 Сом, *m.* со́ма, *f.* *Зан.* *B.* I. 44. *s.*
 Сум (рі́ба), Wels, *m.*
 Сома́рь, (-ар), *m.* *dim.* сомарі́, *n.*
ung. Esel, *m.* *Гол.* III. 416.
 Со́мий, *num. s.* Сѣмий.
 Соми́на, *f.* Welsfleisch, *n.*
 Соми́ряти, *v. a.* *Зан.* *B.* 23. *s.* Сми
 ря́ти, *Пр.* II. 211.
 Сомко́, *m. s.* Самі́ло. [*Пар.*
 Сомню́щий, *a.* ungewiss, unsicher,
 Со́моші, *pl.* Zapfen, auf denen die
 Decke des Kastens sich dreht etc.
 Со́мпель, -пня, *m.* Zapfen, *m.* (bes.
 Biszapfen); *Rotz, m.*
 Со́мплавий, *a.* rotzig.

Со́мплати, *v. n.* weinen (*v.* Kin
 dern), *Фр.*

I. Сон, *gen. сну, m.* Schlaf; Traum, *m.*
 II. Сон, *gen. со́на, m. s.* Сум II), *B.*
 III. Сон прáліска, *B.* grosse Küchen
 od. Kuchschelle, *f.* violettes Windrö
 schen, (Anemone pulsatilla).

Со́ненько, *n. s. d. f.* 1).

Со́нечко, *n. dim. s.* Со́нце die liebe Son
 ne; 2) Sonnenkälbchen, *n.* (Coccinela), *B.*

Со́нечниця, *f.* Sonnenschuss, Son
 nenkoller, *m.* *Пар.*

Со́ні́нка, *f.* Sonnenröschen, *n.* (He
 lianthemum).

Со́ні́чний, *a.* Sonnen, sonnig; —
 путь, Sonnenbahn, Ekliptik, *f.* — ми
 кроско́ба, Sonnenmikroskop, Bildmikro
 skop, *n.*

Со́ні́чник, (-і́шн-), пятисо́бкий,
m. Sonnenfisch, *m.* (Zeus faber); 2) Son
 nenblume, *f.* (Helianthus annuus); 3)
 Sonnenschirm, *m.* *Пар.*

Со́нішниця, *f. gew. pl.* *Зан.* II.
 391. Magenkrampf, *m.*

Со́нка, *f.* *Vax.* Schläfe, *f.*

Со́нко, *m.* Gott des Schlafes, *Гол.*
 III. 456; 2) *dim. s.* Сон I.

Со́нько, *m. Ко.* 169. Schläfer, Sieben
 schläfer, *m.*; 2) *dim. s.* Сон I.

Со́ньки-дрі́мки, *pl. Me.* Schlaf
 u. Schlummer, *m.*

Сонлі́вий, *a.* schläfrig.

Сонлі́виця, *f. pl.* -виці, Schlaf
 sucht, Schläfrigkeit, *f.*

Со́нний, *a.* schlafend; schläfrig;
 Traum-, im Traume geschehend, im
 Schlafe; со́нна о́дур *Alraun, m.*; *langsam.

Сонні́ця, *f.* *Ч.* IV. 408. *s.* Суні́ця.

Со́нність, -ости, *f.* Schlafsucht,
 Schläfrigkeit, *f.*

Со́нце, -ця, *n.* Sonne, *f.*; Sonnen
 aufgang, *m.*; Sonnenschein, *m.*; со́нце,
 до со́нця, а) sonniger Platz, Ort an
 der Sonne; б) до со́нця vor dem Son
 nenaufgang; разо́м из со́нцем mit dem
 Sonnenaufgang; 2) со́нце, со́нечко, *n.*
 Marienkäfer, *m.* (Coccinela septempun
 ctata), *B.*

Со́нце́вий, *a.* der Sonne, Sonnen-.

Со́нці, *pl. s.* Со́бачниця.

Со́нці́в, *a.* Sonnen-.

Со́ньчик, *m. dim. s.* Сон.

Сончо́вий, *a.* -і чо́боти, *Ч.* V. 65.

Сбня, *f. s.* Попіліця.
 Соня́х, *m. Kn. Gal. I. 23.*
 Соня́чий, *a. schläfrig.*
 Сбняшний, *a. s.* Сбачний.
 Сбняшник, *m. s.* Сбнічник.
 Сбняшниця, *f. pl.* -ці, Magen-
 schmerz, *m.* Magenbeschwerde, *f.*
 Сбняшничина, *f.* Stengel der
 Sonnenblume, *ГБ.* [förmigkeit, *f.*
 Сооб́разність, -ости, *f. Гол.* Gleich-
 соорудити, *v. a. Пр. II. 223 an.*
 Соп, *m. s.* Сбпух. [verschaffen.
 Сопáч, *m.* Percarina Demidoffii, *B.*
 Сопівка, *f. s.* Сопілка.
 Сопій, сопфн, *m.* Schnaufer, *m.*
 Сопілка, *f.* Pfeife, Hirtenpfeife, Flöte,
f.; 2) Schienbein, *n.*
 Сопілковéць, -вця́, *m.* Orgelko-
 ralle, *f.* (Tubipora), *B.*
 Сопільник, (-ілл-), *m.* Flöten-
 spieler, Leichenspieler, *m. K.; 2)* Pfei-
 fenfisch, *m.* (Fistularia).
 Сопілочка, *f. dim. s.* Сопілка.
 Сопіт, *gen.* -поту, *m.* Schnarchen,
 Geräusch, *n.* [schnarchen.
 Сопіти, *v. n.* schnauben, schnaufen,
 Соплавий, *a.* rotzig, *B.*
 Соплв́атий, *a.* tropfsteinartig, *Пол.*
 Соплв́ий, *a. He.* rotzig.
 Соплї, *pl. s. d. f. 2)* Зак.
 Соплїк, *m.* Eiszapfen, Eiszacken,
m.; 2) під носом — Rotz, *m. He.*
 Сопотіти, *v. n.* schnauben.
 Сопочїти, *v. n. М. III. 62. s.* Супочїти.
 Сопрін, *m.* Sophronius.
 Сопротивéньство, *n.* Widerwä-
 рtigkeit, *f. Гол.* [f. Gemahlin, *f.*
 Сопрўг, *m.* Gemahl, *m.* сопрўга,
 Сопрўжник, *m.* der mit einem an-
 deren Ochsen & zusammenspannt.
 Соптї́, *v. n. s.* Сопіти, *Зак.*
 Сопфн, *m. s.* Сопій, der stark schnaubt.
B.; 2) *H. 297. in d. Räthsel:* Nase, *f.*
 Сопфтник, *m.* Gefährte, Reisege-
 fährt, *m. Ч. II. 333. III. I. 370.*
 Сбпух, *m.* сбпуха, *f.* Dunst, Qualm,
m. B. He. II. 259. [f. Зак.
 Сопфха, *f.* Russ, *m.; 2)* Rauchwolke,
 Соривáти, *v. a. s.* Зривáти.
 Сьб́рити ся, *Ал. s.* Сёрдити ся.
 Сьб́рка, *f. Ал.*
 Сорб́дний, *a.* Гол. verwandt.
 Сорозмі́рний, *a.* verhältnissmäs-

sig, proportional; mit Ebenmass; *adv.*
 -но — —.

Сброк, *num.* vierzig.

Сорб́ка, *f.* Elster, *f.* (Corvus Pica);
 2) *Га. I. 139. e.* Art Osternspiel.

Соркáля, *f.* Name e. gescheckten,
 getupften Henne. [farbig.

Сорокáтий, *a.* buntscheckig, bunt-

Сорокáч, *m.* Würger, *m.* (Lanius),

B.; 2) scheckiges Pferd, Schecke, *m.;*
 3) * хтось відміняв менé на сорокáчá
 bin unwohl, unpässlich geworden.

Сороківка, *f. s. d. f.; 2)* *s.* Сорокóвá
 бóчка. [schenstück.

Сорокóвeць, -івця́, *m.* ein 40 Gro-

Сорокóвий, *a.* der (die, das) vier-
 zigste; сорокóвá бóчка Fass, das vier-
 zig Eimer enthält.

Сорокóвини, *pl. s.* Сорочїни.

Сороколїтний, *a.* vierzigjährig.

Сороколю́б, *m.* * grosser Weiber-
 freund.

Сорокопуд, -пудш, *m. s.* Сорокáч 1) *B.*

Сорокоф́з, *m. B. s.* Сорокáч 1).

Сорокоф́ст, *m. gew. pl.* -и, das
 40-tägige Gebet, Gottesdienst für die
 Seele eines Verstorbenen.

Сорокф́ш, *m. B. s.* Сорокáч 1).

Сбром, *m.* Schande, Schmach, Unehre, *f.*

Сорб́мати ся, *s.* Сорб́мити ся.

Соромї́тель, *m.* der die Beschä-
 mung herbeiführt, *ВБ.*

Сорб́мити, *v. a.* beschämen, scham-
 roth machen; — ся sich schämen, scham-
 roth werden.

Сорб́миця, *f.* Schambein, *n.*

Соромї́жливий, *a. Ф. s.* Сти-
 дливий.

Соромї́тний, *a.* verschämt; 2) zot-
 tenhaft, garstig, *III. II. 162.* [См.

Соромї́цкий, *a. s.* Соромнї́цкий,

Соромлї́вий, *a.* Scham-, schamhaft,
 schüchtern. [Schamhaftigkeit, *f.*

Соромлї́вість, -ости, *f.* Scham,

Соромлї́жий, *a.* schamhaft, ver-
 schämt, schüchtern; sittsam, *M.*

Сбромний, *a.* schändlich, schmäh-
 lich, unehrlich, obzcoen.

Соромнї́цкий, *a.* entehrend,
 schmachvoll, schmählich, *A Г. 159.*

Сорб́мниця йста, *f.* Satanspilz,
 Blutpilz, Hexenschwamm, *m.* (Boletus
 sanguineus), *Вол.*

Соромність, -ости, *f.* Unehrllichkeit, *f.* s. Сбром. [Зан. II. 590.]

Соромотá, *f.* Scham, Schmach, *f.*

Соромяжливий, (-язл-), *a.* s. Соромливий; *adv.* -во, verschämt.

Соромязний, *a.* s. Сбромний.

Сорохман, *m.* Bergel, Schreihals, *m.* (Фр.); 2) s. Сірбама.

Сорохтувати, *v. a.* коло чоюсь wobei fleissig sich anstrengen, etw. besorgen.

Сорочá, *g.* -áти, *n.* Elsterchen, *n.*

Сорочачий, *a.* von der Elster.

Сороченá, *g.* -áти, *n. dim.* Hemdchen, *n.* III. II. 223.

Сорочин, *a.* der Elster.

Сорочина (-очина), *f.* s. Сороченá.

Сорочáни, *pl.* s. Сорочовини.

Сорочка, *f.* (*dim.* сорочечка, сороччина, *f.*), Hemd, *n.*

Сорочя, -яти, *n.* kleine Elster.

Сортбáний, *a.* Ordnungssinn habend. [tieren.]

Сортувати, *v. a.* sortieren, assortieren, *a.* МШ. der ganzen Welt, der g. Menschheit.

Соска, *f.* Zulp, *m.* К. Под.

Соскучити ся, Ч. V. 750. s. Занувати. [nen, schwinden.]

Сосливанути ся, in nichts zerrinnen.

Сосна, *f.* Kiefer, *m.*

Сосник, *m.* Föhrenwald, *m.*

Соснина, *f.* Fichtenholz, *n.*; 2) Föhrenwald, Fichtenwald, *m.*

Сосниця янтаро́ла, *f.* Bernsteinbaum, *m.* (Pinites succinifer).

Сосновець, *gen.* -ієця, *m.* Grosser, brauner Kiefern-Rüsselkäfer, *m.* (Hyllobius Pini), *B.*

Сосновка, *f.* Kiefernspinner, *m.* (Gastropacha Pini); 2) Föhreneule, *f.* (Trachea Piniperda), *B.*

Сося́к, *m.* Kiefern-Blattwespe, *f.* (Tenthredo Pini), *B.*; 2) Art Pilz.

Сосок, -екá, *m.* Brustwarze, Zitze, *f.* К. *pl.* -кá, Brüste, *pl.*

Сосонка, *f.* *dim.* s. Сосна; 2) Schafthalm, *m.* (Equisetum silvestre), *B.* -тiвiчка, Acker-Schafthalm, *m.* (E. arvense); сосонки, *pl.* Schafthalme, Zapfenfarne, *pl.* (Equisetaceae).

Сосночка, *f.* *dim.* s. Сосонка, Сосна.

Соспо́лене, *n.* Гуш. Суспільність.

Сосполительный, *a.* Гуш. s. Суспільний.

Сосредоточный, *a.* concentrisch.

Составець, -вця, *m. dim.* s. Суствáв.

Составити, -вляти, *v. a.* zusammenstellen, herstellen, bilden.

Составник, *m.* Bestandtheil, Gemengtheil, *m.* Пол.

Сострадати, *v. n.* mitleiden, *K.*

Состроїти, *v. a.* Ч. V. 113. s. Построїти; Ч. II. 267. bereiten, zustande bringen.

Состру́г, *m.* Мог. s. Струг (Schaber).

Сосу́ля, *f.* Ч. I. 1, 32.

Сот, *gen.* -та, *m.* Honigfladen, *m.*

Сотáти, *v. a.* s. Мотáти; — ся, *He.* sich abwickeln; 2) herum-, vorschweben; 3) sich herumbalgen, *Фр.*

Сотвiр, -бру, *m.* Geschöpf, *n.* Пар.

Сотвóрене, *n.* Schöpfung, *f.*

Сотворiтель, *m.* Schöpfer, *m.*

Сотворiти, *v. a.* erschaffen.

Сотворiне, *n.* Geschöpf, *n.*

Сóтенька, *f. dim.* s. Сóтка, А-Г. 156.

Сóтєний, *a.* zur Сóгна geh.

Сóтєнство, *n.* Würde, *f.* Amt, *n.* eines Сóтника, Кв. II. 52. [mal, ВВ.К.]

Сóтєро, *num.* hundertfach, hundert-

Сóтєць, -ця, *m.* Ф. s. d. f.

Сóтка, *f.* ein Hundert.

Соткóвий, *a.* Т. s. Сóтний.

Сóтнар, *m.* Centner, *m.*

Сотнарóвий, *a.* Centner.

Сóтний, сóтний, *a.* der (die, das) hundertste.

Сóтник, *m.* Anführer einer Abtheilung von hundert Mann (im Kosakenheere).

Сотникiвна, *f.* Tochter des Сóтника.

Сотникóва, *f.* Gattin des Сóтника.

Сóтницкий, *a.* des Сóтника.

Сóтниця, *f.* $\frac{1}{100}$ Theil, *Пс.*; 2) Wachsschabe, *m.* (Galleria), *B.*

Сотничéнко, *m.* Sohn des Сóтника.

Сотничiха, *f.* s. Сотникóва.

Сóтня, *f.* eine Abtheilung von hundert Mann.

Сотнiяга, *f.* *aug.* s. Сóтка, Кв. 26.

Сотонiти, *v. n.* ТР. 31. dämmern, ergrauen. [nisch, Пар.]

Сотонський, *a.* teuflisch, dämon-

Сотрудник, *m.* Cooperator, Collaborator, *m.*

Сѣтський, *m.* Aufseher über 100 Bauern; Wächter welcher die Aufsicht über 100 Bauernhäuser hat.

Сотуга, *f.* Jahresring am Baum; 2) Fassdaube, *f.*; 3) *pl.* сотуги. Luftlöcher, -röhren, das Gebläse, (*Ф.*).

Сотце, *n. s.* Сѣтка, 100 Stück.

Соўзник, *m.* Mitgefänger, Gefängnisgefährte, *f.* III. I. 217.

I. Сѣфа, Сѣпка, *f.* Sophie.

II. Сѣфа, *dim.* сѣпка, *f.* Sopha, *n.* Соферяги, *v. a.* когѣ jмдп gern haben, lieben.

Софівка, *f.* Schienbein, *n.* (tibia), *B.*

I. Софія, *f.* Sophie. [berus L.), *B.*

II. Софія, *f.* Kreuzotter, *m.* (Pelias

Софлаї, *pl.* §. Füße, *pl.*

Сѣфрон, *m.* Sophronius.

Сѣха, *f.* Gabelholz, *n.* Gabelstange, *f.* Hakenpflug, *m.*; *gew. pl.* Pfeiler, *m.*

Сѣхар, *m.* Hängegestell des Flösers auf dem Floss (*Фр.*); *pl.* сѣхари, Geweissprossen, Gestelle zum Trocknen &

Сохваляти, *v. a. s.* Величати, *K* I. 31.

Сѣхнути, (схнути), *v. n.* trocken werden, trocken werden, dürr werden; mager werden, abzehren.

Сохрана, *f.* Под. Erhaltung, Bewahrung, Conservierung, *f.*

Сохраняти, сохраняти, *v. a.* bewahren, verhüten, hüten.

Сохранний, *a.* behutsam; sorgfältig.

Сохранно, *adv.* gut, ängstlich bewährend, heilig, *Мог.*; sorgfältig. [stätte, *f.*

Сѣхрон, *m.* *W.* Schutz, *m.* Zuflucht-

Сохтач, *m.* Geck, Stutzer, *m.*

Сохтовати, *v. n.* sich beeilen, schnell etw. machen, *B.* [bewandert.

Сохтовний, *a.* Зг. passend; 2) *Пар.*

Социологія, *f.* *K.* Sociologie, *f.*

Сѣцький, *m. s.* Сѣтський

Сочѣва, *f.* *Гн.* 61. s. d. f. [lens).

Сочевіяця, *f.* Saatlinse, *f.* (Ervum

сѣченъ, *g.* сѣчня, *m.* Saftfaden, *m.* (paraphysis).

Сочівонька, *f.* *dim.* s. Сочевіяця.

Сочійник, *m.* Coëfficient, *m.*

Сочійстий, *a.* saftig.

I. Сочіти, *v. a.* *Га.* II. 56, aufhetzen, Zwist u. Hader wieder hineinbringen.

II. Сочіти ся, *Ч.* III. 178. sickern.

Сѣчка, *f.* Linse, *f.* (lens crystallina), *B.* *Пол.*

Сѣчний, *a.* saftig, *Фр.*

Сѣчнийок, -чка, *m.* *dim.* *АД.* I. 53. e. Bestandtheil der Сѣха. [ferae).

Сѣчни, *pl.* Gutti Gewächse, *pl.* (Gutti-

Сѣчок, -чку, *m.* *dim.* s. Сок.

Сѣшки, *pl.* Dreifuss, *m.* *Зах.*

Сѣшник, *m.* s. Леміш. *АД.* I. 53.

Сощепіти ся, *Ч.* V. 713. sich zusammenheften. [лірте, *m.*

Союзанін, *m.* *K.* Verbündete, *Al-*

Союз, *m.* Bund, *m.* Verbindung, *f.* Verein, *m.* [sein, verbündet sein.

Союзити, *v. n.* *Сн.* 124. verbunden

Союзний, *a.* verbündet.

Союзник, *m.* Verbündete, Alliant, *m.*

Сѣя, *f.* Eichelhäher, *m.* (Corvus glandarius), *B.* [сѣяшно, sonnig.

Сѣяшний, *a.* s. Сѣячний; *adv.*

Сѣяшиці, *pl.* *Ч.* I. 1, 114. Sonnenstich, *m.* (?) [Fall, Niederfall, *m.* *См.*

Спад, *m.* (üppiger, reicher, voller)

Спадъ, *f.* Honigthau, *m.*; 2) * unerwartete Durchsuchung, (*Фр.*).

Спадати, спадувати, спасти, *v. a.* abfallen, herunterfallen; fallen, sinken (vom Preise); — з лиця, з тіла. im Gesichte einfallen, am Leibe verfallen; — з голосу, die Stimme verlieren; — в лад, s. *Йти в лад, до ладу*; спадде думка кому jmd kommt auf den Gedanken, *ОП.*; 2) *impers.* спадає мені по вітці mir kommt eine Erbschaft zu, (*Фр.*).

Спадень, -дня, *m.* Westen, *m.* *Пар.*

Спадина, *f.* *K.* Abfall, Wasserfall, *m.* Stufe, *f.*

Спадистий, *a.* abschüssig, steil, беріг & 2) — кінь ein Pferd das viel frisst und dennoch mager ist, *B.*

Спадисто, *adv.* abschüssig, steil.

Спадківщина, *f.* s. Спадіщина.

Спадковий, *a.* *K.* erblich.

Спадкодавець, -вця, *m.* Erblasser, *m.* *T.*

Спадок, -дку, *m.* Fallen, Senken des Wassers (воді), *n.*; vorböчыку спадку, спадку! Zuruf in der Гаївка, *Га.* I. 123; 2) Erbverlassenschaft, *f.* Nachlass, *m.* Erbe, *n.* спадком лиміти комусь щось, *Ваг.* als Erbe zurücklassen, vermachen, s. Спадіщина.

Спадчний, *a.* lothrecht, vertical.

Спадщина, *f.* Nachlass, *m.* Erb-
Спаз, *m.* = зість. [schaft, *f.*

Спáйка, *f.* †*B.* Bindemittel, Band, *n.* Kitt, *m.*; 2) Löthstelle, *f.*

Спáкостити, *v. a.* arg zurichten, beschädigen, verletzen, *K.*

Спáль, *f.* ausgebrannter Waldstrich zum Zwecke des Getreideanbaues, *B.*; 2) Heizung, *f.* Brennmaterial, *n.*

Спáлазувати, *v. n.* ermüden.

Спáлахотіти, спáлахнути, *v. n.* aufflackern (v. der Flamme).

Спáленийна, *f.* Anbrennen, *n.* (der Speisen beim Kochen); Abgebranntes, *n.*

Спáлїти, *v. a.* verbrennen, sengen.

Спáлїще, *n.* Feuerstätte, *f.* Ackerland auf ausgebranntem Waldstrich.

Спáлїнник, *m.* Brandleger, Brandstifter, *m.* [mer, *n.*

Спáльня, *f.* Schlafkammer, *f.* -zim-

Спáмятати, спáмїтувати, *v. a. s.* Памятати; 2) — когó, beruhigen; — ся *s.* Памятати ся, sich beruhigen.

Спáнїлий, *a. s.* Спанóпений.

Спáнїлїсть, -ости, *f.* Herrlichkeit, *f. См.* [den, *Зг. s. d. f.*

Спáнїти, *v. n.* vornehmer Herr wer-

Спáнóшити, *v. a.* reich, vornehm, zum grossen Herrn machen; — ся, vornehm, reich werden, ein grosser Herr werden; спáнóшений, *a.* reich, vornehm, zum grossen Herrn geworden, *Рарвенї.*

Спáнтелїчити, *v. a.* когó jmdn aus dem rechten Wege schlagen, verfolgen, *Кч. 138.*

Спáпáлїжити, *v. a.* arg beschimpfen.

Спáр. *m. s.* Са́рнó, *B.* [brühen, *f.*

Спáренїна, *f.* Wunde vom Ver-

Спáрїти, *v. a.* verbrennen, verbrühen; — ся sich —.

I. Спáрний, *a. B.* schwül, heiss; *adv.* спáрно, schwül.

II. Спáрний, *a. См.* harmonisch.

Спáрoвлїти, *v. a. Мс. 416.* kaufen, verschaffen.

Спáртóлїти, *v. a.* leidlich zustande bringen, flicken; verhandeln.

Спáрубóчити, *v. a.* вїк *Зг.* als Пáрубок verleben. [sich —, *C. I. 218.*

Спáрувати, *v. a.* paaren; — ся

Спáрївїти, *v. n.* rüdig werden.

Спáрїти, *v. a. См.* hoch heben.

Спáс, *m. s.* Спáсїгель; 2) Fest der Verklärung Christi, *s.* Преображенїе

Христá Спáса. [Saat, Viehschaden, *m.*

Спáсь, *f.* abgeweideter Strich, -te

Спáсєнїя, *n.* Heil, *n.* Wohlfahrt, *f.*

Спáсєнний, *a.* heilbringend; selig, — путь der Weg des Heils.

Спáсєнник, *m.* der sich retten will, *Др.* der selig, erlöst werden soll, der nach Seelenheil trachtet, *K.*

Спáсїбі, (-бїр), спáсїбу, *Ос. (61) III. 18. int.* Gott sei Dank! vergelt's Gott! спáсїбі-Бóгови, *P. I. 4. id;* за спáсїбїр für eine leere Vertröstung, für umsonst, *C. II. 195.*

Спáсїтель, *m.* Retter, Erlöser; Heiland, *m.*; -ка, *f. in, f.* [ersprieslich.

Спáсїтельний, *a. s.* Спáсєнный; Спáсїтельнїсть, -ости, *f.*ersprieslichkeit, *f.*

Спáсїбкати, *v. a.* danken, *Мі. II. 474.*

Спáсївка, *f.* Fasten vor Mariä Himmelfahrt; 2) спáсївкї *pl.* (грушкї) frühe Birnen um die Zeit des h. Спáс d. i. des Festes der Verklärung Christi.

Спáсївскїй, *a.* um die Zeit des Festes Спáс (w. s.).

Спáсїнє, *n.* Wohlfahrt, *f. Пар.*

Спáсїнячко, *n. dim. s. d. v.*

Спáскудити, *v. a.* beschmutzen, verunreinigen; verhunzen.

Спáснє. (-сьнє), *gen.* спáснєго, *n.* Hutgeld, Weidegeld, *n. Нс.*

Спáсний, (-сьн-), *a.* fett, gemästet.

I. Спáсти, *v. a. s.* Спадати.

II. Спáсти, спáсати, *v. a.* abweiden.

III. Спáстї, спáсати, *v. a.* erlösen, retten.

Спáсувати, *v. a.* § spassen.

Спáти, (спáю, спїш), *v. n.* schlafen.

Спáтлати, *v. a.* in Büschel zusammenschlagen.

Спáтoнькї, -oчки, *dim. v. n. s.* Спáти.

Спáхати, *v. a.* das Feld bestellen.

Спáхнути, (спáхувати, *M. II. 94.)*

v. n. auflodern, aufflammen, *Нс.*; 2) auffahren (im Zorn); verpuffen, *M. II. 82;* румянець густїй — на лїчку, überfliegen, *s.* Спáлахнути.

Спáчїти ся, sich werfen, krumm werden, krummlaufen (wie nasse od. feuchte Bretter von der Sonne od. der Ofenhitze).

Спáш, *m.* Weideland, *n.* (üppige) Weide, *f. Кч. 374;* 2) Feldschaden, *m.*

(dh Abweiden) *C. II. 173; 3) H. 79.*
 Falle, Schlinge, *f.* [Змарніти.
 Спашіти, спашувати, *v. n. s.*
 Спаюн, *m.* Collodium, *n.*
 Спаіти, *v. a.* verbinden; — ся, *K.*
 sich vereinigen, *s.* verbinden.
 Спаіч, *m.* Löther, *m.* Пар.
 Спевніти, *v. a.* sicher, positiv stellen,
T. — слово erfüllen, *См.*
 Спека, *f.* Hitze, *f.* [когось, чогось.
 Спекаати ся, *los* werden, abfertigen,
 Спеколат, *m.* Unmensch, Tyrann,
m. -атка, *f.* Tyrannin, *f.* Пар.
 Спеколатский, *a.* tyrannisch, Пар.
 Спеколатство, *n.* Tyrannei, *f.* Пар.
 Спекотнй, *f. s.* Спека.
 Спектй, *v. a. s.* Спечй.
 Спектральний, *a.* Spectral-, -а
 анализа Spectraluntersuchung, *f.*
 Спеленати, *v. a.* umwickeln, um-
 hüllen, bedecken, *Km.*
 Спенз, *m.* Helleborus?
 Спеник, *m.* Zunge in der Schnalle.
 Сперва, *adv.* *Kв. I. 85.* allererst,
 noch gleich anfangs. [zuvörderst.
 Спервонаперву, *adv.* vorallererst,
 Сперву, *adv.* anfangs, von Anfang, *M.*
 Спереджати, *v. a. Me. 57. s.* Ви-
 перёджувати. [vorkommen, *Гол. I. 313.*
 Спередити, *v. a.* когось jmdm zu-
 Сперезати, *v. a.* (um die Wette) vor-
 anlaufen, Vorsprung gewinnen, ereilen.
 Сперечати, *v. a.* abrathen; ver-
 bieten; — ся einen Streit, e. Wort-
 wechsel mit jmdm haben, führen.
 Сперечка, *f.* *Др. s.* Сунеречка.
 Спермацет, *m.* Wallrath, *m.* (sper-
 ma ceti), *Пис.* [geschwulst, *f.*
 Сперте, *n.* Anlehnung, *f.*; 2) Wind-
 Сперти, сперати, *v. a.* anlehnen,
 stemmen, stützen; 2) aufhalten, дух
 сперло у нєро der Athem ist ihm aus-
 gegangen, kann nicht mehr athmen;
 3) — що auf etw. Beschlag legen, etw.
 in B. nehmen; 4) begünstigen; — ся
 sich anlehnen, stützen, sich drängen,
 sich zusammendrücken, -pressen, sich
 stopfen. [ursprünglich, erstlich.
 Спершү, *adv.* zuerst, anfänglich,
 Спершүнку, *adv.* *s. d. v.* (*Фр.*).
 Спесйвий, *a.* stolz, hochmüthig.
 Спесйвити ся до корó, jmdn stolz
 verschmähen, *ГБ.*

Специфічний, *a.* spezifisch.
 Специял, *m.* Specialitaet, *f.* 2) Art
 Münze: Thaler, *m.* Зах. [trüben.
 Спечалити, *v. a.* bekümmern, be-
 Спечй, *v. a. s.* Печй.
 Спечний, *a.* -день. hitziger Tag;
adv. спечно, schwül, heiss.
 Спецєний, *a. См.* verärztelt.
 Спивати, *v. a.* wacker trinken, es
 sich schmecken lassen; — ся, спіти
 ся. sich betrinken, sich berauschen.
 Спиж, *m.* Erz, *n.* [rathskammer, *f.*
 Спижарня, *f.* Speisekammer, Vor-
 Спижовий, *a.* ehern. [meln.
 Спйкати ся, sich häufen, sich sam-
 Спилати, *v. a.* schöpfen; 2) * flink,
 rasch, fleissig thun, gehen &. [ганка.
 Спилкй, *pl.* das Abgeschöpfte, *s. Сме-*
 Спилна, *adv.* fleissig.
 Спин, *m.* Einhalt, Rückhalt, *m.*; Hin-
 dernis, *n.* без спйну ohne Einhalt; un-
 beanstandet.
 Спйна, *f.* Rücken, Rückgrat, *m.*
 Спйнати, *v. a.* zusammenknöpfen,
 heften, verbinden; 2) кові (острóа-
 ми), *pol.* spornen; — ся aufstreben,
 klettern, *s.* Пнйти ся. [Helleborus (?).
 Спиндз, спинз, половньский, *m.*
 Спинйтель, *m.* Abhalter, *m.* Пол.
 Спинйти, спинйти, спйнювати,
v. a. aufhalten, zurückhalten, abhalten;
 bezähmen; — ся Halt machen, einhal-
 ten; 2) спивйти ся на дйóки = спй-
 сти ся на дйóки (*w. s.*).
 Спйнка, *f.* *dim. s.* Спина; 2) Ab-
 wehr, *f.* Abhalten, *n.*
 Спйнкóвий, *a.* самє спйнкóве
 павьство, *M+B. 418?*
 Спйнный, *a.* Rücken-; Schulter-
 Спйнок, *gen.* спйнку, *m.* Einhalt,
m. Abwehr, *f.*
 Спйнтóчити, *v. a. Ко. 409.* nie-
 der-, eindrücken, schlagen, beugen.
 Спйнциювати ся, *s.* Спйнати ся.
 Спйнювати, *v. a. s.* Спйниги.
 Спйнка, *f. aug. s.* Спйна.
 Спйняти, *v. a.* aufhalten, hemmen,
 hindern; wehren; *s.* Спивйти.
 Спирати, *v. a.* щось кому́ jmdm
 etw. streitig machen, absprechen, vor-
 enthalten; verwehren, verbieten; — ся
 sich widersetzen, *s.* Сперти.
 Спиріт, *m.* Adept des Spiritualis-

mus, -ка, *f.* Adeptin d. S. He.
 Спиронґти, *v. n.* abspringen.
 I. Спис, *m.* Spiess, Speer, *m.* Lanze, *f.*
 II. Спис, *m.* Verzeichnis, *n.* Liste, *f.* Namensregister, *n.* Masterrolle, *f.*
 Спйса, *f. s.* Спис I.
 Списати, спйсувати, *v. a.* nieder-schreiben, aufschreiben; verzeichnen; abmalen, malen; — ся з ким про щось in Briefwechsel mit jmdm treten, *Кн.*; — ся з чим sich mit etw. od. dh. etw. hervorthun, auszeichnen.
 Спискати, *v. a.* H. 64.
 Списковий, *a.* in die (Militär-) Liste eingetragen, militärpflichtig, *К.*
 Списне, *n. a. s.* ämtliche Pertractation nach jmds Tode; 2) Einschreibegebühr, *f.* [ger, -träger, *m.* *Ил.*
 Списоборець, *m.* Lanzenschwinger.
 Списоватий, *a.* lanzelförmig.
 Списовий, *a.* Lanzen-. [Пис.
 Списовидий, *a.* spitzig, zugespitzt,
 Спйсок, *gen.* спйску, *m.* Abschrift, Copie; Skizze, *f. К.*; 2) *s.* Соис II.
 Списобний, *a.* speertragend, *Кл.*
 Спйсувати, *v. a. s.* Списати.
 Спйсувач, *m.* Conoipist, *m.* Пар.
 Спйти, *v. a.* trinken, austrinken; — ся, *s.* Спивати ся, ganz besoffen sein.
 Спиткувати, *v. a. e.* Versuch anstellen.
 Спитлювати, *v. a. s.* Питлювати.
 I. Спйток, *gen.* -тку, *m.* Versuch, *m.* Probe, *f.* [*m.* Zehen, *n.*
 II. Спйток, *g.* -тку, *m.* H. 83. Trunk,
 Спйтувати ся, *M.* versuchen.
 Спйхати, *v. a.* herab-, hinab-, herunter-, wegstossen.
 Спйхнути, *v. n.* Спалахнути.
 Спйхійка, (-бійка), *adv.* Гол. I. 325. *s.* Пйшно.
 Спйця, *f. pl.* -ці, *s.* Спйха.
 Спйчакій, *pl.* junge Wurzeln des Schilfes.
 Спйчка, *f. Кв.* I. 41. *s.* Шпйлька.
 Спйшний, *a.* Гол. III. 721. *Ог.* 102. *s.* Пйшний; *adv.* спйшна.
 Спів-, *in Zusammensetzungen:* Mit-
 Спів, *g.* -ву, *m.* Gesang; Gesangs-
 unterricht, *m.* [Muse, *f.*; 2) *s.* Спів, *Кн.*
 Спйва, *f. Py.* Göttin des Gesanges,
 Спйвák, *m.* Sänger, *m.*; 2) -рйв,
 Sängerschwarm, Tütschwarm, *m.*; 3)

Grasmücke, *f.* (Sylvia), *B.*
 Спйване, *n.* Singen, *n.* Gesang, *m.*
 Спйванка, *dim.* спйванчка, *f.* Lied, *n.* Gesang, *m.* [вучість.
 Спйванність, -ости, *f. АА.* *s.* Спй-
 Спйванчійа, *f.* ein geringes Lied.
 Спйвачик, *m. dim.* *s.* Спйвák.
 Спйвати, *v. a.* singen; тонко —, mit dünner, schwacher Stimme singen, * demüthig thun; 2) * stolz thun, einen stolzen Ton annehmen.
 Спйвачійа, *f. s. d. f.*
 Спйвачка, *f.* Sängerin, *f.*
 Спйввиноватий, *a.* mitschuldig.
 Спйввiдомість, -ости, *f.* Mitwissen, *n.*
 Спйввладник, *m.* Mitregent, *m.*
 Спйввладничтво, *n.* Mitregentschaft, *f.* Пар.
 Спйввладстник, *m.* Mitbesitzer, *m.*
 Спйввлодár, *m.* Mitregent, *m.* *ОБ.*
 Спйвворохобник, *m.* der Mitverschworene.
 Спйвдiдич, *m.* Erbgenoss, Miterbe, *m.*
 Спйвдiдичтво, *m.* Erbgenossenschaft, *f.* [wirken, Пар.
 Спйвдiлати, спйвдiяти, *v. a.* mit-
 Спйвдiяне, *n.* Mitwirkung, *f.* Пар.
 Спйвeць, -вцiя, *m.* Sänger, *m.*
 Спйвeцький, *a.* des Sängers, liederreich, *ОП.*
 Спйвжалiне, *n.* Mitleid, *n.* *Ил.*
 Спйвзвук, *m.* *Д. гр.* Mitlaut, Consonant, *m.*
 Спйвзнiтель, *m.* Mitwisser, *m.* Пар.
 Спйвистнoване, *n. s.* Спйвчi-
 снiсть, *Ил.*
 Спйвка, *f.* Cantate, *f.* Lied, *n.* [bend.
 Спйвлiвий, *a.* singend, gesanglie-
 Спйвмешканець, -вця, *m.* Mitbewohner, Miteinwohner; Stubengenosse, *m.*
 Спйвмiрний, *a.* gemeinschaftliches Mass habend.
 Спйвнаслiдник, *m.* Miterbe, *m.*
 Спйвнiй, *a.* *Га.* I. 72. gesang-
 kundig, -lustig, -reich.
 Спйвнiнiя, *f.* Gemeinschaft, *f.* ge-
 meinschaftlicher Besitz, *g.* Nutzniessung, &
 Спйвобиватeль, *m.* Mitbürger, *m.*
 Спйвонґти, *v. a.* zu singen anfangen, *M.* [sanglustig, *s.* Спйвґчий.
 Спйвoчий, *a.* *M.* I. 92. singend, ge-
 Спйвoчiсть, -чости, *f. s.* Спйвґчiсть.

Співочка, *f.* пташка-, *singend.*
 Співпоручник, *m.* Mitbürge, *m.* *Пар.*
 Співвласитель, *m.* Mitbesitzer, *m.*
 Співароступник, *m.* Mitverbrecher, *m.* [-иця, *f.* -ин, *f.*
 Співробітник, *m.* Mitarbeiter, *m.*
 Співрядник, *a.* coordiniert.
 Співрядність, -ости, *f.* Coordination, *f.* *Ил.* [нер eines Dorfes, *m.*
 Співселянин, *m.* *W.* Mitbewoh.
 Співстрадалець, -ця, *m.* Leidensgefährte, *m.* *Пар.* [*m.* *ОБ.*
 Співтворець, -рця, *m.* Mitschöpfer,
 Співунка, *f.* *B.* s. Співачка.
 Співученик, *m.* Mitschüler, *m.*
 Співучий, *a.* singend, gesanglustig, gesangreich.
 Співучість, -чости, *f.* Vorliebe für den Gesang, Sangeslust, *f.*
 Співців, *a.* des Sängers. [zeitig.
 Співчасний, *a.* mitzeitig, gleich.
 Співчасник, *m.* *pl.* -ки, Mitwelt, *f.*
 Співчасність, -ности, *f.* Gleichzeitigkeit, Coëxistenz, *f.* *Ил.*
 Співчівник, *m.* Coëfficient, *m.*
 Співчутє *n.* Mitgefühl, *n.*
 Співчути, *v.* *a.* mitempfunden.
 Спід, *gen.* с. бду, *m.* das Untere, der Grund, Boden, *m.* Unterlage, *f.* на сіді, unten; 2) сід, у сіді Erd-schacht, Stollen, *m.*
 Спідка *f.* *He.* 197. Unterlage, *f.* *s. d. v. 1).*
 Спідляти, *v.* *a.* *K.* entwürdigen, erniedrigen; — ся sich erniedrigen, sich herabwürdigen, sich schänden.
 Спідний, *a.* der untere, von unten.
 Спідниця, *f.* Unterrock der Frauen; 2) сідниця, *f.* *s.* Помістниця.
 Спідняк, *m.* der untere Stein in der Mühle (od. Handmühle); 2) *Зап.* I. 344. der gewölbte Boden der Bандура.
 Спіднярка, *f.* *s.* Помістниця.
 Спідок, *gen.* -дка, *m.* hölzerne Unterlage für Holzbauten (= підвалина).
 Спідручний, *a.* bequem, handhablich.
 Спізнати, спізнавати, *v.* *a.* kennen lernen; erkennen; — ся einander kennen lernen, Bekanntschaft machen.
 Спізнаний, *a.* *s.* Пізний, *Ст.*
 Спізнати, *v.* *a.* verspäten; — ся, sich —.
 Спійка, *f.* Fügewort, *n.* *Пар.*

Спійманий, *a.* gefangen.
 Спіймати, *v.* *a.* gefangen nehmen; betreffen, betreten.
 Спійний, *a.* bindig.
 Спійник, *m.* Bundesgenosse, *m.* *Пар.*
 Спійництво, *n.* Bundesgenossenschaft, *f.* *Пар.*
 Спійність, -ости, *f.* Cohäsion, *f.* сила -сти Cohäsionskraft, *f.*
 Спійничити, *v.* *a.* föderalisieren, *Пар.*
 Спійня, *f.* Band, *m.* *s.* Союз.
 Спіка, *f.* *s.* Спєка, *M.*
 Спіл, *g.* сполу, *m.* до сполу, *Ф.* zusammen, *s.* Посполу.
 Спільний, *a.* *dim.* *s. d. f.*
 Спільний, *a.* reif. [Reife, Reife, *f.*
 Спільність, -ости, *f.* Zustand der
 Спілка, *f.* Gemeinschaft, Compagnie, *f.* Verein, *m.* спілку завязати, -тримати, у — ся звязати & sich wozu vereinen.
 Спілковий, *a.* Association-. [eint.
 Спільний, *a.* gemeinschaftlich, ver-
 Спільник, *m.* Genosse, Gesell, *m.*
 Спільничити з ким, mit jmdm anstehen, sich vereinigen, *Пар.*
 Спільність, -ности, *f.* Gemein-schaft, *f.* [mein betreffend, *K.*
 Спільнолюдний, *a.* alle allge-
 Спільнота, *f.* *s.* Спілка.
 Спільщик, *m.* *Др.* *s.* Спільник.
 Спільщина, *f.* Gebühr für etw. von Gemeindeangehörigen Benutzte.
 Спімка, *f.* Erwähnung, *f.* [verfallen.
 Спінюти, *v.* *a.* erwähnen, auf etw.
 Спінити ся, *s.* Пінити ся.
 Спінючка, *f.* *D.* *c.* 7.
 Спінюк, *m.* *s.* Спільник.
 Спінюта, *f.* *s.* Спілка.
 Спір, *gen.* спору, *m.* Verhärtung; Stuhlverstopfung, *f.* *B.*; 2) *s.* Діхавиця; 3) Streit, Hader, *m.*
 Спірка, *f.* Streit, Hader, *m.* + *M.* *Кл.*
 Спірливий, *a.* widerstreitend, hadernd, *K.*
 I. Спірний, *a.* streitig, strittig.
 II: Спірний, *a.* reichlich, voll, üppig, ergiebig, *B.*; 2) betriebsam, ausrichtsam, *Пар.*
 Спіряк, *m.* Nebenbuhler, *m.* *Пар.*
 I. Спірність, -ости, *f.* Streitigkeit, *f.*
 II. Спірність, -ости, *f.* Reichlichkeit, Fülle; Ergiebigkeit, *f.*

Списнічати, *v. a.* Diät halten.
Списоборець, -рця, *m. s.* Сис-
соборець.

Спітати, *v. n.* reifen, zur Reife kommen;
2) fortschreiten, sich vervollkommen.

Спітка, *f. s.* Пригода.

Спіткати, *v. a.* begegnen, betreffen.

Спіткнутися, straucheln, на ко-
гo wegen jmds straucheln, *Kч.* 124.

Спітнати, спітнати, *v. n. B.*
schwitzen.

I. Спіх, *m.* Eile, Hast, *f.* [Успіх.

II. Спіх, *m. Кв.* I. 181. Erfolg, *m. s.*

Спішати, *v. n.* на когo zur Eile
antreiben; 2) спішати, *u.* — ся, eilen,
sich beeilen. [Eil; hurtig arbeitend.

Спішний, *a. M.* eilig, rasch, schnell,

Спішок, *m. H.* 200.

Сплав, *m.* gewaltiger Regen, Flut, *f.*
Ф; Moor, Morast, *m.*; 2) Insel, *f. TP.*
125; 3) Floss, *n.*; 4) Zusammenschmel-
zung, Legierung, Mischung, *f. Под.*

Сплавба, *f.* Abflössung, *f.*

Сплавець, *gen.-ця. m.* Schwimmhölz-
chen, *n.* (an der Angelschnur) *Гал.* I. 255.

Сплавине, сплавинско, *n.* Holz-
stücke, ausgewurzelte Baumstämme &
welche das Hochwasser nach dem Ab-
fallen hinterlässt. [*adv.* -сто, schief, *На.*

Сплавистий, *a.* geneigt, schief;

Сплавити, сплавляти, *v. a.* weg-
abspülen; flößen, schwimmen; *У.*; 2)
überströmen, übergießen, *У.*; 3) legieren.

Сплавиче, *n.* Flossplatz, *m.*

Сплавка, *f.* Abschwemmung, Ab-
führung, *f. Под.*

Сплавний, *a.* schiffbar. [mann, *m.*

Сплавник, *m. КУ.* Flösser, Fähr-

Сплавництво, *n.* Flosswesen, *n.*

Сплавно, *n.* Legierung, *f.*

Сплавняне, *n.* Legieren, *n.*

Сплаво, *adv.* птах летіт — fliegt
so wie schwimmend.

I. Сплавок, *m.* шклянний. Glasfluss, *m.*

II. Сплавок, *m.* сплавка. *f. s.* Сёбел, *B.*

Сплавці, *pl.* Flossfeder, Finne, *f.*

Сплавчук, *m.* Flossjunge, *m.* [(Фр.).

Сплавистий, *a. s.* Сплавистий.

Спласати, *v. n.* von d. Geschwulst:
abnehmen.

Сплат, *m.* сплата, *f.* Auszahlung,
Abzahlung, Bezahlung, Berichtigung, *f.*

Сплатимий, *a.* zahlbar, tilgbar.

Сплатимість, -ости, *f.* Zahlbar-
keit, *f.*

Сплатити, сплатувати, *v. a.* be-
zahlen, berichtigen, erstatten; tilgen.

Сплатити, *n.* das Abbezahlen, Abfinden.

Сплескати, *v. a.* abplatteln; 2) *viel
zusammenplauschen, Ф.

Сплеснути, *v. a.* klatschen.

Сплет, *m.* Geflecht, *n.* Фр.

Сплетене, *n.* Flechten, Geflecht, *n.*

Сплетка, *f.* дротана Drathseil, *n.*

Сплечити ся, sich verrenken, *s.*
lähmen.

Сплечувати ся, *s.* Сяляти ся.

Спливати, сплинути, сплисти, *v.*
n. herabschwimmen; * з розуму —
wahnsinnig werden. eine Thorheit be-
gehen, *B.*; 2) auf der Oberfläche schwim-
men; * мой річ сплила намія ich kam
im Fluss der Rede auf die Schlange,
P. I. 130. — ся zusammenfließen.

Спливти ся, *Мор.* *s. d. v.*

Сплигнути, *v. n.* hin-, heraufspringen.

Сплигнути, *v. n.* niedersprin-
gen, *Ст.* [heiser werden.

Сплинути ся, Schnupfen haben,

Сплиснути, *v. n.* Гр. schwinden,
sich fort machen.

Сплід, *gen.* сплуду, *m.* Geburt, *f.* Ру.

Спліснати, *v. n.* schimmeln, schim-
melig werden. [Bund, *m.*

Спліт, *g.* сплету, *m. B.* Flechte, *f.*

Сплітати, *v. a.* flechten, zusam-
menflechten. [ben einander.

Спліш, *adv.* III. 121. dicht ne-

Сплішник, *m.* Art Krankheit, *Еф.* 33.

Спльовувати, *v. a.* oft spucken.

Спльожене, *n.* Schwängerung, Er-
zeugung, *f. Пар.*

Спльодити, *v. a.* erzeugen, *Кч.* 139;
— ся (земля) — unfruchtbar werden,
entkräftet werden (dh zu starke Pro-
duktion), *М+Б.* 399.

Сплох, *adv.* flugs, *Пар.*

Сплочати, *v. a.* zusammenzimmern,
fügen, -binden, *С. II.* 134. [gedrückt, *B.*

Сплощений, *a.* abgeplattet, platt-

Сплощеність, -ности, *f.* Abplat-
tung, *f. Пол.* [drücken.

Сплощити, *v. a.* abplatteln, platt-

Сплощка, *f.* abgeplattete Halb Herz-
muschel, *f.* (Cardissa), *B.* [cher, *m.*

Сплутник, *m.* Ränkeschmied, -ma-

Сплутні, *pl.* Ränke, *pl.* Пар.
 Сплювати, *v. a.* spucken. [парф, *m.*
 Сплювачка, *f.* Spuckkasten, Spuck-
 Сплюгавити, (-гавити), *v. a.*
 abschmähen; entheiligen.
 Сплюндрувати, *v. a.* ausplündern.
 Сплюх, *m.* Langschläfer, *m.*; 2) *s.*
 Зяць, *B.*
 Сплюха, *f.* Langschläferin, *f.*; 2)
 Ziegenmelker, *m.* (Caprimulgus euro-
 paeus), *B.*
 Сплюща, *f.* Platzregen, *m.* *B.*
 Сплющений, *a. s. d. f.* C. I. 228.
 Сплющити, *v. a.* zusammendrük-
 ken, -pressen, -schliessen.
 Сплясати, *v. a.* TP. 63. klatschen.
 Сплячки, *pl.* gutes Schlafen.
 Спобігчи, *v. n.* ereilen, *M.* I. 38.
 несподіване лихо спобігло unverhoff-
 tes Unglück hat sich zugetragen, hat
 ereilt. [гати ся.
 Спобратимити ся, *Зг.* *s.* Збра-
 товба, сповагу, *adv.* gemäch-
 lich, langsam, schonend, rücksichtsvoll, *K.*
 Сповадити ся, verwöhnt, verzogen
 werden, + *M.*
 Споважніти, *v. n.* ernst werden,
 in ernste Gedanken sich vertiefen u.
 ernste, gewichtige Fragen sich stellen,
 Св. würdevoll, feierlich werden, *K.*
 Споважнохільний, *a.* „Мета“
 (63) 32. ?
 Сповеніти, *v. a.* erfüllen, sättigen,
 Гол. III. 34.; überfluten, überströmen.
 Споверху, *adv.* von Aussen.
 Сповзнути, *v. n.* verfließen, schwin-
 den, *Фр.*; 2) verschossen (v. Farben).
 Сповивати, сповіти, *v. a.* einwin-
 deln. [Wickelband, *n.* Windel, *f.*
 Сповивач, *dim.* сповивачик, *m.*
 Сповідати, *v. a.* erblicken, *Зг.*
 Сповіток, -тку, *dim.* сповіточок. *M.*
 I. 44. *m.* у сповіточку, in den Win-
 deln, in zartester Kindheit, *Mi.* II. 261. *OB.*
 Сповитуха, *f.* Hebamme, *f.*
 Сповідь, *gen.* -ди, *f.* Beichte, *f.*
 Сповідальниця, *f.* Beichtstuhl, *m.*
 Сповіданий, *a.* der gebeichtet hat.
 Сповідати, *v. a.* Beichte hören,
 beichten; *ausforschen; rügen; — ся
 heichten, bekennen. [anlassung, *f.*
 Сповідка, *f.* *Зг.* *Пр.* II. 259. Ver-
 Сповідник, *m.* Beichtvater, *m.*; 2)

Beichtgänger, *m.*
 Сповірити, *v. a.* anvertrauen, + *M.*
 Сповісти, *v. a.* hersagen, aussa-
 gen; — щось на коб jmdm etw. ab-
 treten, cedieren; — ся bekennen, ein-
 gestehen, *s.* Сисвідати ся.
 Сповістити, сповістати, *v. a.* be-
 nachrichtigen, melden, *Ku.* 239. [wittern.
 Сповітрити, *v. n.* ausdunsten, ver-
 Сповка, *f.* *He.* *Пр.* VIII. 959 ?
 Сповназубий, *a.* -е кучало voll-
 ständiges u. geschlossenes Gebiss.
 Сповний, *a.* vollkommen, vollstän-
 dig; *adv.* сповна.
 Сповніти, сповнати, *v. a.* ausfül-
 len, erfüllen, ausführen, vollführen, voll-
 enden; leisten, *III.* I. 380; — довг
 die Schuld tilgen; — ся erfüllt wer-
 den, in Erfüllung gehen. [ниця.
 Сповничка, *f.* Trinkglas, *n. s.* Пов-
 Сповнювач, *m.* *Пар.* Vollbrin-
 ger, *m.*
 Сповщити, *v. a.* Schulden tilgen.
 Сповгад, *gen.* -ду, *m.* Gedächtnis, *n.*
 Erinnerung, *f.* *См.* Andenken, *n.* *OP.*
 Спогадати, *v. n.* denken, sich erin-
 nern; — ся sich plötzlich erinnern.
 Спогадка, *f.* Vermuthung, Hypo-
 these, Ansicht, *f.* *Зг.*; 2) *s.* Згадка, *Фр.*
 Споганити, *v. a.* verunstalten, ent-
 stellen, *Фр.* [hinblicken.
 Споглядати, споглянути, *v. a.*
 Спегоніти, *v. a.* heraustreiben;
 2) ereilen, *Kol.* II. 54.
 Спогордати, *v. a.* чимось stolz
 über etw. sich hinwegsetzen, etw. ver-
 achten, *T.* [überwinden.
 Спограти, *v. a.* *AD.* I. 23. besiegen,
 Спогудати, *v. a.* tadeln, verwer-
 fen, *Kol.* I. 108.
 Сподавний, *a.* *См.* herkömmlich, alt.
 Сподар, *m.* *s.* Господар.
 Сподарка, *f.* *s.* Господня, *Піс.*
 Сподарекий, *a.* = Господарекий.
 Сподати ся, *B.* sich anvertrauen,
 — на коб jmdm —.
 Сподвигнути, *v. a.* heben, auf-
 richten; — ся, sich — —.
 Сподвійник, *m.* Mitkämpfer, Ge-
 fährt, *m.*; -иця, *f.* Mitgefährtin, Mit-
 arbeiterin in e. Sache, *f.* *V.* [unten.
 С-под-исподдя, *adv.* *Ч. V.* 918. von
 Сподібність, -ости, *f.* Schönheit, *f.* *B.*

Сподіванє, (-ання), *n.* Erwarten, Hoffen, *n.* Erwartung, *f.* [nung, *f.*
 Сподіванка, *f.* Erwartung, Hoff-
 Сподівати ся, hoffen, erwarten.
 Сподівка, *f.* *B.* der untere Theil.
 Сподїну́ти ся, *АД.* I. 160. sich
 wohin wenden, Zuflucht, Schutz finden.
 Сподїя, *f.* Hoffnung, *f.* *Зак.*
 Сподїяти, *v. a. s.* Заподїяти; — ся,
 sich begeben, s. ereignen, *III.* I. 331.
 Сподні, *pl.* Beinkleider, *pl.*
 Сподоба, *f.* Wohlgefallen; Behagen, *n.*
 Сподобанє, *n.* Wohlgefallen, *n.* *Ил.*
 Сподобати, — ся, *s.* Подобати, — ся.
 Сподобїти, *v. a.* *Гол.* III. 127.
 schmücken, gefällig, schön machen; 2)
 nachbilden; 3) † *K.* I. 19. würdigen,
 würdig achten; Glück bringen.
 Сподобка, *f.* Putzfliege, *f.* (*Tinia*), *B.*
 Сподоблянє, *n.* Nachbilden, *n.*
 Сподобний, *a.* *Ч.* V. 259. gefällig,
 wohlgefällig, lieblich, hübsch; сподо-
 бним бу́ти кому́сь gefallen, *M.*
 Сподовїй, *a.* der untere; 2) -гор-
 нець: drei Garnetz fassend.
 Сподовїна, *f.* Bodensatz, *m.* Hefe,
f. Niedersohlag, *m.* *Ф.*
 Сподовїне, *n. s.* Подене (*Фр.*).
 Сподок, *m.* *dim.* s. Спїд.
 Сподоробний, *a.* Mitreisender, *Кл.*
 Сподру́жє, *n.* Ehe, *f.* Ehebündnis, *n.* *Ог.*
 Сподру́женє, *n.* Freundschafts-
 бündnis, *n.*
 Сподружїти, *v. a.* vermählen, *Зг.*
 Сподру́жний, *a.* *ОБ.* ehelich.
 Сподсїєти, *v. n.* *Ч.* VI. 20. auf jmds
 Stelle sich. setzen, ersetzen, vertreten.
 Споду́га, *f.* Ankunft, *f.* *Пар.* [*Гол.*
 Сподїянчити, *v. a.* vereinfachen,
 Спобжаль, *f.* спожалїнє, *n.* Bei-
 leid, *n.* *Пар.* [beklagenswert.
 Спобжальний, *a.* mitleidenswert,
 Спобжлуванє, *n.* Beileid, *n.*
 Спобжлувати, *v. a.* bemitleiden,
 sich erbarmen.
 Спобжєрти, *v. a.* auffressen.
 Спобжив, *m.* спобжива, *f.* Consum,
m. Consumption, *f.* Verbrauch, *m.* Ge-
 нусс, *m.* *ВВ.* [niessen, Verzehren, *n.*
 Спобживанє, *n.* Verbrauchen, Ge-
 Спобживати, *v. a.* geniessen, essen,
 verzehren.
 Спобживач, *m.* Consument, *m.* *ВВ.*

Спобживнє, *n.* Abscise, *f.* *Пар.*
 Спобживок, -вку, *m.* Verspeisen,
n. Nahrung, *f.*
 Спобжидати, *v. a.* *M.* -дні и нѣчи
 verharren, im sehnlichsten Warten ver-
 weilen.
 Спобжїранє, *n.* Auffressen, *n.*
 Спобжитє, (-иттє), *n.* Leben, Fri-
 sten, *n.*; 2) Verbrauch, *m.* *M.*
 Спобжити, *v. a. s.* Спобживати; 2)
M. III. 105. erleben.
 Спобжиток, -тку, *m.* Consum, Ver-
 brauch, Gebrauch, *m.*
 Спобжїга, *f.* Abbrennung, *f.* *Пар.*
 Спобжїжити, *v. a.* verbrennen (als
 Brandopfer), *Кл.*
 Спозадавна, *adv.* seit lange her, *Зак.*
 Спозадавний, *a.* sehr alt, ehemalig.
 Спозаколийшній, *a. s. d. v.*
 Спозаранок, -нку, *m.* sehr früher
 Morgen, *Зак.*
 Спознаванє, *n.* *K.* Bekanntschaft, *f.*
 Спознавати, *v. a.* kennen lernen;
 — ся *v.* Bekanntschaft machen, *K.*
 Споворити, *v. a.* mit Schmach be-
 decken.
 Споврїти, *v. a.* hinblicken, *Зг.*
 Споїєти, *v. a.* aufzehren, aufessen.
 I. Споїти, *v. a.* besäufen.
 II. Споїти, *v. a.* zusammenkitten,
 leimen, verbinden, (*Фр.*), *У.*
 Споквбля, споквбля, *adv.* langsam,
 gemach, *К.*
 Спобки, *pl.* Riffe in den Стаціви, *pl.*
 Спобки час, *adv.* von Anfang, seit
 Beginn.
 Спокій, *gen.*-бю, *m.* Ruhe, *f.* Friede, *m.*
 Спокійний, *a.* ruhig; friedfertig.
 Спокійничка, *f.* *dim.* *Б.?*
 Спокійність, -ости, *f.* Ruhe, Ge-
 mächlichkeit, *f.*
 Спокладати, *v. a. s.* Покладати.
 Спокоїти, *v. a.* beruhigen; — ся,
Мог. Кл. sich beruhigen, Ruhe finden.
 Споконати, *v. a. s.* Поконати, *Зг.*
 Споконвїк, *m.* graues Alterthum,
Пар. споконвїку, *adv.* seit Uran-
 fang, aus der Urzeit her, *III.* I. 177.
 Споконвїчний, *a.* seit uralter Zeit, *К.*
 Спокохати, *v. a.* liebgewinnen.
 Спокревнїти ся, sich verschwie-
 gern, *s.* Посвоїчити ся.
 Спокрївдженїй, *a.* der Unrecht

gelitten hat, geschädigt, verletzt wurde, У.
Спокрівдати, *v. a. Св.* schädigen, jmdm Unrecht zufügen.

Спокуса, *f.* Versuchung, *f. К.*

Спокусити, спокушати, *v. a. in* Versuchung führen, versuchen, verführen.

Спокутник, *m.* Versucher, Verführer, *m.*; -иця, *f.* Verführerin, Versucherin, *f. Кч.* 326.

Спокута, *f.* Abbüßung, Busse, Reue, *f.*

Спокутє, *n. Зг.* s. d. f.

Спокутованє, *n. Нє.* Abbüßung, *f.*

Спокутувати, (-ов-), спокутати, *D. c.* 130, *v. a.* abbüßen, bereuen, *III. I.* 408.

Сполать, *adv. Кв.* II. 256. 295 (*eig.* = εἰς πολλὰ ἔτη на многі літа) = вдорів був, здорові були.

Сполечовати, *v. a.* abprügeln, *Кн.*

Сполїти, *v. a.* begiessen, *Pa.* I. 6.

Сполїчковати, *v. a. Гол.* III. 158. ins Gesicht schlagen.

Споліванє, *n.* Begattung, *f.* Beischlaf, *m.* час — ня Paarungszeit, *f. B.*

I. Сполівити, *v. a.* збіже das Getreide mittels Schwemme reinigen.

II. Сполівити, *v. n.* den Glanz verlieren, fahl werden, verschlissen.

Сположити, *v. a.* на руки комує с. inf. Ч. II. 291. jmdm anvertrauen, überweisen. [abspülen, wegspülen.

Сполокати, сполокувати, *v. a.*

Спллом, *adv.* з кимось *M.* II. 75. zusammen mit.

Споломінїти ся, eröthen, *Пар.*

I. Сполонїти, *v. a. Зан.* II. 579. röthen; — ся sich —; Б. кровцев зємлю сполонїла, anfüllen, tränken, reichlich begiessen (röthen); — ся sich erfüllen, *Kol.* II. 13.

II. Сполонїти, *v. a. s.* Полонїти 1).

Сполонїти, *v. n. s.* Спаленїти, *Фр.*

Сполоскати, сполоснути, *v. a.* abspülen, wegspülen. [-streichen, *Кн.*

Сполосувати, *v. a.* durchstreifen,

Сполотнїти, *v. n. s.* Пополотнїти.

Сполохати, сполохнути, сполшити, *v. a.* schrecken, verschrecken; — ся erschrecken; scheu werden.

Сполувати, *v. n.* з ким in Gemeinschaft mit jmdm sein; sich begatten, balgen, *B.* [mittag, *m.*

Сполуденок, *gen.* -нка, *m.* Nach-

Сполудїяч, *m.* Mitwirker, *m. Кл.*

Сполўка, *f.* Vereinbarung, Vereinigung, *f.* [beiter an e. Zeitschrift, *m.*

Сполуспїсатель, *m. Ваг.* Mitar-

Сполўченє, *n.* Vereinigung, Verbindung, *f.* Verein, *m.*

Сполучїмий, *a.* vereinbarlich, *Пар.*

Сполучїти, *v. a.* vereinen, vereinigen, vereinbaren, paaren.

Сполучний, *a.* vereinbar, vereinbarlich; *adv.* -но beisammen.

Сполучник, *m.* Bindewort, *n.* Conjunction, *f. Бор.*

Сполучнїсть, -ости, *f.* Verbindung, *f.* Zusammenhang, *m. Св.*

Спомоганє, *n.* Unterstützung, *f.*

Спомагати, *v. a.* unterstützen, helfen.

Спомикнути, *v. a.* о чимось *Ф. s.* Згадати. [rung, *f.* Andenken, *n.*

Спомїн, *m.* спомїна, *f.* Erinnerung

Споминати, *v. a.* sich erinnern, gedenken; 2) erwähnen, nennen.

Спомїнка, *f.* Erinnerung, *f.* Gedächtnis, Andenken, *n.* на спомїнку zum —; 2) Erwähnung, *f. А.Г.* 155.

Спомїнок, *m. dim.* s. Спомїн.

Спомїнути, *v. a. Мє.* 256. s. Спомїнути. [gen, *Зг.*

Спомирїти, *v. a.* im Frieden eini-

Спомїчник, *m.* Mitarbeiter, Helfer, Gehilfe, *m. Т.*

Спомка, *f. s.* Спомїнка, Andeutung, *f.*

Спомога, *f.* Unterstützung, Hilfe, Rettung, *f. Ст.*; 2) Beisteuer, *f. Пар.*

Спомогати, *v. a. s.* Спомагати.

Спомогий, *a. Ру.* комує zur Hilfeleistung verpflichtet, unterthan.

Споможїнє, *n.* Hilfeleistung, Unterstützung, Beistand, *m. Segen, m. R.* 62.

Споможник, *m. Вах.* Gehilfe, Bundesgenosse, *m.*

Споморочити, *v. a.* verdunkeln, mit Finsternis schlagen, *МШ.*

Спомочї, *v. a.* aushelfen, unterstützen; — ся (на щось) etw. aufbringen, leisten können, vermögen.

Спомїнути, *v. a.* gedenken, sich erinnern, erwähnen; — комує корось *Мт. s.* Пригадати. [ken, misshandeln.

Споневажати, *v. a.* an Ehre kräu-

Спонижати, *v. a. s.* Понижати.

Спонївє, *n.* Abplattung, *f.* (eines Berges), *Пар.*

Спону́канє, *n.* Ermuthigung, Anstiftung, *f.* [wegen, anstiften.

Спону́кати, *v. a.* ermuthigen, be-

Спону́кач, *m.* Anstifter, *m. Пар.*

Спообра́женє, *n.* спобра́з, *m.* Abbild, *n. Пар.*

Спообра́зїти, *v. a.* abbilden, abformen, abmodeln, abdrucken, *Пар.*

Споосі́бна, *adv.* einzeln, besonders.

Спопелі́ти, *v. a.* in Asche verwandeln, *Мог.*

Спопелі́ти, *v. n.* zu Asche werden.

Спопідрі́зовати, *v. a.* darunter weg schneiden, *B.*

I. Спор, *m. s.* Спір, *Кн. С. I.* 104.

II. Спор, *m. s.* Ді́хавиця.

Спо́рець, -рця, *m.* Mutterkorn, *n.* (im Roggen). [unkensch.

Спо́рвний, *a. B.* fett; 2) unrein,

Спо́рвнїти ся, sich beschmieren;

2) *s.* Покеро́мити ся, *B.*

Спо́рий, *a.* ergiebig; bedeutend, gross; 2) *У. s.* Ско́рий.

Спо́риско, *n.* Menstruation, *f. ОБ.*

I. Спорі́ти, *v. a.* streiten, *С. I.* 107; — ся unter einander streiten.

II. Спорі́ти, *v. a.* кому́сь jmdn fördern, begünstigen, jmdm Glück geben, Gedeihen lassen, frommen; 2) sich beeilen.

Спо́рийш, *m. Вол.* Mutterkorn, Hungerkorn, *n.* (Sclerotium clavus, Secale cornutum); 2) Vogel-Knöterich, *m.* (Polygonum aviculare), *Піс.*

Спо́рівнуванє, *n.* Vergleichung, Zusammenstellung, *f.*

Спо́рїдїти, *v. a.* lockern.

Спо́рїднєний, *a.* verwandt.

Спо́рїднєність, -ости, *f.* Verwandtschaft, *f. T.* [verwandt machen.

Спо́рїднїти, *v. a.* verschwägern,

Спо́рїкати, *v. n.* на ко́б, *s.* На́рїкати на к. [Ausgiebigkeit, *f.*

Спо́рїнь, -ени, *f. s.* Спірність II.

Спо́рїнь, *n.* ausgiebiger Ertrag,

Спо́рїчка, *f. gew. pl. s.* Порі́чка.

Спо́рїшити, *v. a. s.* Порі́шати, abmachen, ausmachen, entscheiden.

Спо́рлївець, -вця, *m.* Federfechter, *m. Пар.* [haberisch; 2) streitig.

Спо́рлївий, *a.* streitsüchtig, recht-

Спо́рний, *a.* streitsüchtig, zänkisch; 2) streitig, strittig.

Спо́рник, *m. Wgr.* 25. *s.* Сопёрник.

Спо́рність, -ости, *f.* Fertigkeit, Flinkheit, *f.*

Спо́ро, *adv.* reichlich, vollauf; 2) rasch.

Спо́роватий, *a. s.* Ді́хавичний.

Спо́ровий, *a.* -і ко́шта Streit-, Gerichts-, Processkosten, *pl. ВВ.*

Спо́ровів, -бза, *m.* Eilwagen, *m. Пар.*

Спо́рожнїти, -ро́жнявати, *v. a.* ausleeren; — ся leer werden; 2) § entbunden werden vom Kinde. [gung, *f.*

Спо́розумлі́нє, *n. У.* Verständi-

Спо́рок, -рку, *m.* Spergel, *m. Пар.*

Спо́рбкати, *v. a.* heflecken, besudeln, *Мх.* [farzen.

Спо́росїти ся, § Gestank lassen,

Спо́рбти, спо́рювати, *v. a.* (die Naht) auftrennen, aufschneiden, aufschlitzen; * durchziehen, durchprügeln, *A-Г.* 156.

Спо́рохня́влий, *a.* moderig, morsch.

Спо́рохня́вити, (-нав-), *v. n.* verfaulen, vermodern.

Спо́рошїти, *v. a. s.* Запо́рошїти.

Спо́рєкати, *v. a.* spritzen, sprühen.

Спо́рєнути, *v. n.* herabfallen, *B.*

Спо́ртїти, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.

Спо́рїти, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.

Спо́рїти, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.

Спо́рїти, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.

Спо́рїти, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.

Спо́рїти, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.

Спо́рїти, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.

Спо́рїти, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.

Спо́рїти, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.

Спо́рїти, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.

Спо́рїти, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.

Спо́рїти, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.

Спо́рїти, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.

Спо́рїти, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.

Спо́рїти, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.

Спо́рїти, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.

Спо́рїти, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.

geschichte, gewandt; 2) handlich, s. *Наручно*.

Способність, -ости, *f.* Geschick, *n.* Geschicklichkeit, Gewandtheit, *f.*; 2) Gelegenheit, *f.* [derfahren.

Способити, *v. a. s.* Посіити; *wi.* **Споіщенє**, *n.* Besuch, *m.*

Спослушніти, *v. n.* gehorsam werden.

Способа, *f.* Fähigkeit, Fertigkeit, *f.* *Др*

Способити, (-блю, -бил), *v. a.* vorbereiten, vor-, zurichten, verfertigen, bilden; geschickt, passend, geeignet zu etw. machen, до чогось; unterweisen; — ся sich richten, sich vorbereiten & 2) sich verständigen.

Способлений, *a.* vorbereitet, ausgestattet, qualifizirt, die Fähigkeit habend, *B.*

Способувати, *v. n.* до роботи. *На.* entsprechend, tüchtig sein, behilflich sein.

Способити, *v. a.* mit Blut beflecken (beim Raufen). [*f. Ил.*

Спостереженє, *n.* Wahrnehmung,

Спостеречі, *v. a. s.* Спостерігати

Спостерігамий, *a.* wahrnehmbar.

Спостерігати, *v. a.* wahrnehmen, beobachten.

Спостерігач, *m.* Beobachter, *m.* *Фр.*

Спостигнути, **спості(г)чи**, *v. a.* *mit. d. Inf.* können, vermögen; 2) когось, щось ereilen, einholen; — з чим womit fertig werden, *КС.* (83) II. 468.

Спостігний, *a.* erreichbar.

Спостити, *v. a.* abfasten; — ся lange gefastet, gehungert haben, dhs Fasten sich ganz abhärmen.

Спостувати, *v. a. s.* Постувати, **Постити**, *Зан.* II. 116. [*К.* II. 285.

Спосужати, *v. a.* leihen, aushelfen,

Спотання, *Не. xm.* 136?

Спотвірний, *a.* missgestaltet.

Спотвора, *f.* Monstrum, *n.*

Спотворити, *v. a. H.* 41. entstellen, verunstalten.

Спотворувати, *v. a. M. Ос.* (62) I. 93. blosslegen, zur Schau stellen.

Спотикайло, *n. s.* Спотикач.

Спотикати ся, stolpern, straucheln, anstossen.

Спотикач, *m.* -мід stark berauscheder Meth, der das Stolpern verursacht; *Ко.* 387. starker würziger

Brantwein od. Meth, *К.*

Спотикнути ся, спіткнути ся, *s.* **Спотикати** ся. [verhofft, unversehens.

Спотиньга, *adv. Ко.* 239. *Мор.* un-

Спотіти, *v. a.* beschweissen, beschwitzen; — ся schwitzen. [fecht, *n.*

Спотичка, *f. s.* * **Зачіука** (*Фр.*), *Ge-*

Спотічність, -ости, *f.* das Zusammentreffen, die Gelegenheit (*Фр.*).

Спотребіти, *v. a.* verbrauchen; aufessen.

Спотребник, *m.* Consument, *m.*

Спотребно, *adv. s.* Потрібно, *Гол.* III. 523. [*s.* Спотребіти.

Спотребувати, *v. a.* verbrauchen,

Спотрүшити, *v. a.* ausschachten, *s.* Спрівити.

Спотүженє, *n.* Erstarkung, *f.* *Св.*

Спохватіти ся, *s.* Спомятати ся, **Обачити** ся *s.*

Спохійлий, *a. s.* Похійлий.

Спохійлість, -ости, *f. s.* Похійлість.

Спохів, -бу, *m.* горá Gebirgsabhang, *m.* *Фр.* [sich absenkend, schiefl, *Фр.*

Споховастий, **споховатий**, *a.*

Споховатість, -ости, *f.* Abdachung, *f.* Gesenke, *n.* *Фр.*

Спохоблий, *a.* geneigt, schiefl, abhángig, -а горá ein Berg mit sanften Abhängen, *B.*

Спохом, *adv.* abschüssig hinah.

Спочасовий, *m.* Зг. Zeitgenosse, *m.*

Спочів, -ву, *m.* *АД.* I. 125. *s.* Спочінок.

Спочивальня, *f.* Schlafzimmer, *n.* *ОП.* [*Rast, f.*

Спочіванє, *n.* Ausruhen, *n.* Ruhe, **Спочивати**, *v. n.* ruhen, ausruhen, rasten; schlafen.

Спочівище, *n.* *К.* Ruhestätte, *f.*

Спочівок, -вку, *m. s.* Спочінок.

Спочін, **спочінок**, *gen.* -вку, *m.* Ruhe, *f.* Ausruhen, *n.* Rast, *f.* Schlafen, *n.*

Спочіти, *v. n.* ausruhen; schlafen.

Спочув, -у, *m.* Sympathie, *f.* *Пар.*

Спочувати, *v. a.* mitfühlen, mitempfinden; 2) abnen, *Ст.*

Спочувувати, *v. n.* sympathisieren, *Пар.*

Спочүйливий, *a.* empfindsam, empfindlich, von weichem Gefühl, *M.* III. 103.

Спочүйний, *a.* feinführend, *Ст.*

Спочутіє, *n.* Mitgefühl, *n.* Sympathie, *f.* *Гам.*

Спочу́ти, *v. a. M. II. 37.* fühlen, empfinden; *v. n. кому́сь M. II. 36.* mit jmdm mitfühlen, die Gefühle theilen.

Спочутнѣй, *a.* sympathisch, *K.*

Споше́въ, *f.* на спoше́ві in Bereitschaft, (*Ф.*).

Споше́вий, *a.* -вершóк, *У.?*

Споше́вити ся, з ким mit jmdm zu Ende kommen, sich ausgleichen, übereinkommen.

Споше́дити, *v. n.* verwarlost werden, auf den Hund kommen (*Ф.*).

Спошептáти, *v. a.* flüstern.

Спошнѣпити, *v. a.* § кому́ willfahren. [тувáти.

Споштувáти, *v. a.* kosten, s. Скош-

Споштѣнок-нку, *m.* Beköstigung, *f.*

Спóювати, спóюти, *v. a.* zusammenfügen, binden, vereinigen.

Спояснѣти, *v. a.* erklären, veranschaulichen.

Спóяти ся чогó etw. begreifen.

Спρά́ва, *f.* Handlung, *That, f.* Geschäft, *n.* Operation, Rechnungsspecies, *K. f.*; Vorgang, *m.* Angelegenheit, *f.*; 2) Sache, Rechtssache, *f.* Rechtshandel, *m.* зрóбити спрáву кому́сь nach dem Rechte richten, entscheiden, Recht walten lassen; нема спрáви ist kein Recht; ist nicht in Ordnung, klappt nicht, *III. I. 47*; не в спрáві in Unordnung, nicht gut, nicht wie es sein soll, regellos; 3) Rechenschaft, *f.*; 4) gute Bebauung, нóя; 5) Zuhör, *n.* nöthiges Zeug, *C. I. 64.*

С-пρά́ва, *adv. K.* von rechter Seite.

Справдáти, *v. a.* controlieren.

Справдѣшний, *a.* wahr, wahrhaftig, wirklich, echt.

Справдѣшнѣсть, -ости, *f.* Wahrhaftigkeit, Wirklichkeit, *f.*

Справдáти, спрaвдáти, спрaвдáжувати, *v. a.* bewahren, bestätigen, wahr machen, bewahrheiten, *P. II. 117*; — слово *He.* Wort halten; 2) verwirklichen, rechtfertigen, *K.*; — ся sich bewahrheiten, sich verwirklichen, in Erfüllung gehen.

Спρά́вді? *adv.* wirklich? wahrlich? in der *That?* 2) wirklich, wahrlich, in der *That.* [keit, *f.*

Спρά́вдѣжь, *f.* Probe der Richtigkeit.
Спρά́вдний, *a.* *Зар.* echt.

Справдóвувати ся, *s.* Спрандѣти ся, *Ст.* [echt; *adv.* -йво, gerecht.

Справедлѣвий, *a.* gerecht; 2)

Справедлѣвѣсть, -ости, *f.* Gerechtigkeit, *f.* Recht, *n.* [wahrhaftig, *B.*

Спρά́ведни й, *a.* wahr, echt, wirklich,

Спρά́вець, *g.* -вця. *m.* Meister, *m.* der Beste in seinem Fach, (*Фр.*).

Спρά́вити, спрaвлáти, *v. a.* richten, aufrichten; 2) urbar machen (вѣмлю); verfeinern; 3) verschaffen, anschaffen, kaufen; 4) — корó кудá jmdm den Weg zeigen, weisen; — ся sich

— 1) 2); 2) — ся кудá die Richtung einschlagen, nehmen; 3) — ся (з ким, з чим) fertig werden, abmachen, ausführen, zu Stande bringen; 4) *Кв. II.*

5. sich benehmen, verfahren, handeln; 5) *ib.* 232 sich fassen.

I. Спρά́вка, *f. D. c.* *That, f.* Streich, Schelmenstreich, *m.*

II. Спρά́вка, *f. gr.* Anfrage, Nachfrage, Erkundigung, Recognition, Correctur, *f.*

Спρά́вленє, *n.* Aufrichten, *n.*; 2) Verbesserung, Berichtigung, Correctur, *f.*

Урбарmachung, *f.*; 3) Anschaffung, *f.*; 4) Weisung, *f.*

Спρά́вний, *a.* geschickt, betrieb- sam, gescheit, klug; 2) pünktlich, *Ст.*; 3) -е по́ле gut bebaut.

Спρά́вник, *m.* Commissionär, Geschäftsführer; Stifter, Urheber, Thäter, *m.*; 2) Kreishauptmann, *n. Кв. I. 93.*

I. Спρά́вниця, *f.* Stifterin, Urheberin, Thäterin, *f.* [Kanzlei, *f. Ф.*

II. Спρά́вниця, *f.* Gerichtsstube, Спрaвнѣчє *n.* Vergütung des Спрaвник: Provision, *f.* [lichkeit, *f.*

Спρά́внѣсть, -ости, *f.* Geschick- Спрaвнó, *adv.* geschickt, passend, klug.

Спрaвнóсть, *f. Гол. III. 268. s. d. f.*

Спрaвóванє, *n.* Gebrauch, *m.* Benützung, *f. Зак.*; 2) Führen, *n.* Verwal- ten, *n.* Verwaltung, *f.*; — ся das sich Gebahren, Conduite, *f.*

Спрaвoздáвєць, *m. s. d. f.*

Спрaвoздáвник, *m.* Berichter- statter, *f.* [stattung, *f.* Bericht, *m.*

Спрaвoздáвствo, *n.* Berichter- Спрaвoздáтєль, *m. Гол. Berichter- statter, m.*

Справослáвленє, *n.* Bekehrung zum orthodoxen Bekenntnis, *f.*

Справувáти, (-овáти), *v. a.* handhaben; verwalten; 2) — комú jmdm zutráglich sein; — ся sich verhalten, sich benehmen, *s.* führen. [Geschäft, *n.*

Справунок, -нку, *m.* Auftrag, *m.*;

Справцювáти, *v. a.* recht gerade stellen, machen; — ся gerade werden; 2) — ся, geraden Weg einschlagen.

Спрáнщик, *m. gr.* Corrector, *m. -иця, f. IIIc.*

Спрáга, *f.* Durst, *m.*

Спрáглий, *a.* schmachkend, *Фр.*

Спрагну́ти ся чо́го ь, *ВБ.* *s.* Забага́ти ся.

Спраготá, *f. s.* Спрáга, *Kst.*

Спрáжний, *a.* echt, wahrhaftig.

Спразнїти, *v. a.* недéлю — feiern, *Ч. V.* 525.

Спрáнути, *v. a.* *Ч. II.* 183. ausroden.

Спрацювáти. (испрацюв), *v. a.* ausarbeiten, ausbilden; 2) urbar machen, (*Фр.*); — ся, *s.* Зробїти ся а).

Спращáти, *v. a.* *Мог.* *s.* Попращáти.

Спрéжа. спрéжду, спрéжу, *adv. Ос.* (61) XII. 62. von Anfang, von Anfang her, vordem, vormalis.

Спречáти ся комúсь, *К.* jmdm Widerstand leisten.

Спрї́крити, *v. n.* — собі überdrüssig werden; — ся überdrüssig werden; — комú jmdm lästig werden.

Спрї́са. *f.* Spreize, Spreizstange, *f.* etw. zum Stemmen Dienendes

Сприсéдáти, *v. a.* корó jmdn anfallen, *s.* Обсéдáти. [sprengen.

Спрї́снути, *v. a.* bespritzen, be-

Сприсеувáти, *v. a.* stemmen mittels einer Spreizstange.

Сприсягáти ся, сприсягну́ти ся, heimlich abreden, sich verschwören.

Сприт, *m.* Geschicklichkeit, *f.*; 2) Kunststück, *n.* [präcis.

Спрї́тисний, *a.* nachdrücklich,

Спрї́тїчний, *a.* leicht wo unterzubringen. [(Ф.).

Спрї́тїчно, *adv.* zierlich, geschickt,

Сприткїй, *a.* flink, *Крон.* [I. 32.

Спрї́тний, *a.* geschickt, gewandt, *С.*

Спрї́тність, (-ость), *f.* Geschicklichkeit, Gewandtheit, *f.* — в перебіглости, *T.* Pffigkeit, *f.*

Спритóмний, *a. s.* Приóмний, *Зах.* Спритáмкувати, *v. a.* *Веч. II.*

6. verstehen, begreifen.

Спрї́ха, *f.* Speiche, *f.*

Спрїхтїти, *v. a.* на корó jmdn andrängen, auf jmdn heftig losgehen.

Спрїчáти ся, *s.* Спречáти ся, *С. I. 192. II. 202.* sich sträuben, sich weigern.

Спрїчинїти ся, *См. II.* verstórrt, verrückt, wahnsinnig werden.

Спрї́чки, *pl.* Convulsionen, *pl.*

Спрїя́ти, *v. n.* комú jmdm wohlwollen, *Ф.* [günstigung, *f.*

Спрїя́нє, *n.* Wohlwollen, *n.* Ве-

Спрїя́ти, *v. n.* комú, wohlwollen; 2) — комú щось = Нарáти.

Спрї́чкати ся, спрї́чний, *a. s.* Сперечáти ся, Суперечний.

Спрїя́ти, *v. a.* корóсь *Ч. V.* 46? -до корóсь jmdm empfehlen, (*Фр.*).

Спрóба, *f.* Versuch, *m.* Probe, Anstellung einer Probe, *f. T.* [III. 725.

Спрóбваний, *a.* durchbohrt, *Гол.*

Спрóбний, *a.* Versuchs.

Спрóбувáти, *v. a.* probieren, prüfen; versuchen. [*f. Оп.*

Спрóбунок, *gen.* -унку, *m.* Probe, Спрóвáдити, спрóвáджувати, *v. a.*

herbeiführen, herbeischaffen.

Спрóвáдати, *v. n.* erfahren. [*m.*

Спрóвáднїк, *m. T.* Ableiter, Führer,

Спрóвáдниця, *f. Кж.* Gefährtin, *f.*

Спрóвóла, *adv.* langsam.

Спрóволока, *adv. s. d. v.* [fen.

Спрóдавáти, спрóдáти, *v. a.* verkaufen, Спрóдáвець, *gen.* -вця, *m.* Verkäufer, *m.*

Спрóдáжний, *a.* verkäuflich, feil.

Спрóдáжність, -ости, *f.* Verkäuflichkeit, Feilheit, *f.* [käufflich.

Спрóдáйний, *a.* veräusserlich, ver-

Спрóдáйність, -ости, *f. s.* Спрóдáжність.

Спрóжїток, -тку, *m. Ме.* 347. Niessbrauch auf Lebenszeit, *m.*; Leibgedinge, *n.*

Спрóкúдити, *v. a. s.* Розлáкóмити, розлáскúдити, üble Gewohnheit anlernen; — ся Lust bekommen, *В.*

Спрóмáганє, *n.* Hilfeleistung, Förderung, *f.*

Спрóмáгáч, *m.* Förderer, *m. Пар.*

Спрómжнїй, *a.* Hilfs-.

Спромога, *f.* Möglichkeit, *f.* Vermögen, *n.* (etw. zu thun). *См. К. Вах.*; das Auslangen, *Фр.*; 2) Beihilfe, *f.* Aus helfen, *n. Пар.*

Спроможність, (-ости), -ости, *f.* Möglichkeit, *f.* Vermögen, *n.*; 2) Verhältnis, *n.*

Спромочй, *v. a.* überwältigen, *Фр.*; — ся на щось etw. aufbringen können, vermögen, *А.Г.* 158.

Спроневірене, *n. Эг.* Veruntreuung, *f.* das Untreuwerden.

Спроневірити, *v. a.* veruntreuen; — ся sich —.

Спроневірик, *m.* Treuloser, *m.*

Спропасти́ти, *v. a. s.* Запропасти́ти.

Спроу́дити ся, *s.* Спроку́дити ся (*Фр.*). [zum Erlaubnis, *f.*

Спрос, *m. Ко.* 296. *gr.* Frage, Bitte

Спробіни, *pl.* Einladung zur Hochzeit, *R.*

Спроси́ти, спрощувати, *v. a.* bitten, einladen (zur Gesellschaft); 2) *gr.* fragen; — ся *s.* Віпросити ся.

Спробста, *adv.* auf schlichte, gewöhnliche, einfache Weise, *Kч.* 115.

Спрості́ти, *v. a.* Гол. verzeihen, entschünnen. [sig; langsam, gemach.

Спростовол́дка, *adv.* weitschwei-

Спростя́га, *adv.* gedehnt, weit aus holdend, *К.*

Спроти́в, -у, *m.* Widerrede, Opposition, *f.* Widerstreit, Einspruch, *m.*; Collision, *f. Пар.*

Спроти́вити, *v. a.* соці feindlich stimmen, zum Feinde machen; -сла́бість лікѡм entgegengetreten; — ся entgegen sein, widerstreiten, sich widersetzen. [verhasst werden, *Py.*

Спроти́вити, *v. n.* комусь zuwider,

Спруд, *m.* Blähung, *f. В.*

Спру́дити ся, *s.* Зду́ти ся, *В.*

Спружі́стий, *a.* elastisch, spannkrafftig.

Спружі́стість, -ости, *f.* Elasticität, Schnellkraft, Federkraft, Expansion, *f. СМ.*

Спру́жка, *f.* Springfeder, *f. Пар.*

Спружі́ність, -ости, *f. s.* Спружі́стість. [stemmen.

Спрути́ти ся, но́лами sich an-

Спряг, *m.* Gespann, *n.*

Спря́га, *f.* Bespannung, *f. Пар.*

Спряга́ти, спрягті́, (-гчі́), *v. a.* bespannen, anspannen, zusammenspannen; verbinden; — ся zusammenspannen, zusammen ein Gespann zu Stande bringen; sich verbinden.

Спря́гнути, спрягті́, спря́жити, *v. a. К.Ш.П.* 120. *s.* Сма́жити, Спра́жити.

Спряго́га, *f.* Эг. *s.* Спра́га.

Спря́жене, *n.* Conjugation, *f.*

Спря́жка, *f.* Spange, *f.*

Спря́нути, *v. a. s.* Спря́гати.

Спря́сти, *v. a.* ausspinnen.

I. Спря́т, *m. Н.* 194. der Ort zur Aufbewahrung; Gewahrsam, *m.*; 2) Geräth, *n.* Munition, *f. Зак.*

II. Спря́т, *m.* Behendigkeit, Gewandtheit, *f. Пар.*

Спря́тати, спря́тувати, *v. a.* hinaus-, hinwegschaffen, entfernen; aufräumen; 2) verbergen, verstecken; 3) ersparen; — ся sich verstecken, *s.* verbergen, *В.*

Спря́тний, *a.* behend, gewandt, *Пар.*

Спря́тні, *pl.* ordentliche Einrichtungen.

Спря́ток, *gen.* -тку, *m.* Aufbewahrung, Verwahrung, *f.*; 2) Aufbewahrtes, *n.* (z. B. Milch &); 3) Geräth, *n.*

Спря́точный, *a.* was sich überall leicht unterbringen lässt.

Спря́шка, *f.* Band, *n.* Schnalle, *f.*

Спуг, *m.* Мог. heisse Asche.

Спу́гати, *v. a. s.* Сполѡшити.

Спу́да, *f.* Schrecken, *m. s.* Перестра́х.

Спу́дати, *v. a.* сві́й вік *s.* Скапа́рити.

Спу́де́й, спуде́я, *m. griech.* Schüler, *m. Кч.* 84.

Спу́жити, *v. a.* den heissen Boden des Backofens mit kaltem Wasser erkühlen. [дити ся.

Спу́жити ся, *D. c.* 147. *s.* Напу́-

Спу́ва, *f.* glühende Asche, Asche, *f.*; 2) Russ, *m.*; 3) Staub, *m. В.*

Спува́вити, *v. n. s.* Змарні́ти.

Спуви́рати, *v. a.* aufblasen, anschwellen, aufblähen, *Зак.*

Спу́пку, *adv. Ко.* 142. von Kindheit an.

Спу́рдава, *f. s.* Спу́за 1).

Спуск, *m. Н.* Hinablassen, Herunterlassen, *n.*; Fahrweg bergab; Abfahrt, *f.*; 2) Abhang, Abschuss, *m.*; 3) Nachlassen, Nachgeben, Nachgiebigkeit, Schonung, *f. Ко.* 144. не дава́ти спуску

комўсь jmdn nicht schonen, jmdm nicht nachgeben, *He.*; 4) das Belegen der Mutterschafe.

Спўскалка, *f.* Ч. IV. 42. das Hinabfahren im kleinen Handschlitten.

Спўсканїстый, *a.* leicht abschüssig.

Спўсканка, *f.* Rutschplatz, *m.* *Гал.* I. 255.

Спўскáти, *s.* Спўстáти, *v. a.* herablassen, niederlassen; — ся 1) sich herablassen, hinabsteigen; 2) — на когó auf jmdn sich verlassen.

Спўскóватий, *a.* abschüssig; 2) trichterförmig, konisch.

Спўст, *m.* der grosse Hobel, Streichhobel, *m.*; 2) Mühlwehr, Schleuse, *f.*; 3) Herablassen, Ablassen, *n.* -водї Abfluss, *m.*; 4) Ruhen, Rasten, *f.* (für den Hahn am Schlosse des Feuergewehrs); Schneller, Riegel, *m.* (im Schlosse) &; 5) — горівки der ganze Brantweinabzug; 6) = drei Eimer; 7) ein Draht Garn, *Гал.* I. 255. [werden, veröden.

Спўстинїти, *v. n.* ТР. 115. wüste

Спўстáти, *v. a.* herab-, hinab-, herunterlassen, senken; -водý ablassen; -стрýву niedriger stimmen; — в цїні herabsetzen, wohlfeiler lassen; — гóлову den Kopf hängen lassen; — волóсе die Haare kurz schneiden, stutzen, verschneiden; — товáр von der Krippe losbinden; -в чо́го nachlassen; -в óка aus den Augen lassen; — прáдиво на мотýсе das Gespinnst zum Seil verarbeiten; -бнч immer dünner zu Ende flechten; — ко́му щось etw. jmdm abtreten; — дóшку & dünner machen (dh Abhobeln &); — ся 1) sich herab-, herunterlassen; 2) — на когó, на щó auf jmdn, auf etw. sich verlassen.

Спўстáне, *n.* Verödung, Verwüstung, *f. K.*

Спўсткóвати, *v. n.* Гр. leer werden.

Спўстний, *a.* -а пружїна Schnappfeder, *f.* Пар. [stück.

Спўсток, *gen.* -стка, *m.* kurzes Holz-

Спўстóшáлий, *a.* veródet, *Kv.* 62.

Спўстóшáлость, *f.* Verödung, *f.*

Спўстóшити, *v. a.* verwüsten, verheeren.

Спўтáти, *v. a. s.* Пўтáти.

Спўтерувáти, *v. n.* im Stande sein, vermögen, (*Фр.*).

Спўтник, *m.* Reisegefährte, *m.* Пар.

Спўтниця, *f.* Gefährtin, *f. K.*

Спўтно, *n. s.* Спáтка, *B.*

Спўтно́вий, *a. B.* -а кїсть, *s.* Спўткóва к. [locker gemacht.

Спўхкóватїлий, *a. s.* Пўхкїй,

Спўхнути, *v. n.* anschwellen.

Спўхченє, *n.* Mürbung, Gähre, *f.*

Спўшити, *v. a.* gar, mürbe, locker machen. [Aderlassen, Schnepper, *m.*

Спўщáдо, *n.* Instrument zum

Спўщєнє, *n.* Senkung, Thesis, *f. Oa.*

Спўх, *m.* verschlafener Mensch, *Schlafmütze, *f.*; 2) *s.* Спáчка, *B.*

Спўшок, *m. dim. s.* Спўх 1); 2) Tagschläfer, *m.* Nachtschwalbe, *f.* (*Caprimulgus europaeus*), *B.*

Спўлáти, *v. a.* leidlich aufrichten, aufbauen; — ся, анеinander sich stemmen u. dadh höher kommen.

Спўнчїти ся, *M. II.* 35. trunksüchtig werden, sich betrinken, *s.* be- rauschen. [sich heben, *ОП.*

Спáти, *v. a. s.* Спїнáти; — ся,

Спáтка, *f.* Fessel, *m. B.* [*n. B.*

Спáтковїй, *a.* -á кїсть, Fesselbein,

Спáчка, *f.* Schlafsucht, *f.*; 2) Bilsenkraut, *n.* (*Hyoscyamus niger*), *B.*

Срáмїти ся, sich entehren, sich eine Schmach anthuu.

Срáмний, *a. Др. s.* Срáмóнный.

Срáмно, *adv. s.* Сóромно, *Мор.*

Срáмóвище, *n.* Schande, *f. Ст.*

Срáмóтний, *a.* scháudlich, schmä- hlich, zotlig.

Срáмóтниця, *f. s.* Беэстáда, +*B.*

Срєбрáний, (-брá-), *a.* silbern.

Срєбрáстий, *a. M. III.* 56. silber- farbig, Silber-

Срєбрó, *n.* Silber, *n.*

Срєбрóнóсний, *a.* silberhaltig, *Пол.*

Срєбрóпїний, *a. На.* silberschäu- mend.

Срєдохрєстний, *a.* день, der Tag inmitten der grossen Fasten, *Марк. 3.*

Срєдотóчка, *f.* Mittelpunkt, *m. Моэ.*

Срєдотóчний, *a.* im Mittelpunkte liegend, central, *У.*

Срєдство, *n.* Mittel, *n.* Massregel, *f.*

Срємя *n.* — дїпровє *КС.* (82) I. 24?

Срїбєльник, *m.* Silberarbeiter, *m.*

Срїблястый, *a.* silberschimmernd; silbern, *Ст.*

Сріблестобілий, *a.* silberweiss,
 Срібляти, *v. a.* versilbern. [Фр.
 Срібло, *n.* Silber, *n.* [mig, +М.
 Сріблоголосий, *a.* silberstim-
 Сріблोलитий, *a.* КУ. aus geschmolzenem u. gegossenem Silber.
 Срібломлюбець, -бця, *m.* der Habsüchtige. [sucht, Habsucht, *f.*
 Срібломлюбство, *n.* К. Gewinn-
 Сріблонігий, *a.* silberfüssig, *Кл.*
 Сріблорігий, *a.* mit silbernen Hörnern.
 Сріблохвилевастий, *a.* -змій *Гр.* mit silbernen wellenförmigen Streifen.
 Сріблохвільий, *a.* *Ліс.* mit silbernen Wellen. [К. I. 204.
 Срібляник, *m.* von e. Reichen,
 Сріблястий, *a.* silberschimmernd,
 Срібний, *a.* silbern, Silber-. [ОП.
 Срібнолукій, *a.* mit silbernem Bogen, *Ис.* [gehaucht, mit Silberflaum.
 Срібнолукій, *a.* *Нас.* silberan-
 Срібнооструїний, *a.* mit silbernen Wellen, *Мако.* [(Argyrostomus), *B.*
 Срібноустка, *f.* Silbermund, *m.*
 Срібнохвільий, *a.* с. Сріблехвільий.
 Срібрійстий, *a.* silbern, Silber-, *Ліс.*
 Срібряний, *a.* s. Срібний.
 Срік, *g.* срѣку, *m.* II. 107. s. Сроко.
 Срімний, *a.* = срібний, (Фр.).
 Срібгий, *a.* срѣго, *adv.* s. Стрѣгий, стрѣго, *Зак.*
 Срідство, *n.* s. Війор 2).
 Сроко, *m.* *гр.* Frist, *f.* Termin, *m.*
 Сромбтний, *a.* schändlich, *III.*
 Срюба, *f.* Schraube, *f.*
 Срюбоватий, *a.* schraubenförmig.
 Срюбштак, (сруб), *m.* Schraubstock, *m.* [Saugwarze, *f.*
 Ссавень, -вня, *m.* *B.* Saugwurzel,
 Ссавути, *v. a.* ansaugen, *Ис.* 74.
 Ссати, *v. a.* saugen.
 Ссач, *m.* Säugethier, *n.* *B.*
 Ссєбний, *a.* verbissen, tückisch, gewissenlos (Фр.).
 Ссилати, *v. a.* s. Заслати; — ся на що sich berufen auf etw., citieren.
 Ссилка, *f.* Landesverweisung, Verbannung, Deportation, *f.* *M.* III. 35; 2) *Citat.*, *n.* [wiesene, Deportirte, *M.* III. 34.
 Ссильний, *m. a.* *subst.* der Ver-
 Ссипати, *v. a.* zusammenschütten, s. Зсипати.

Ссипковий, *a.* -магаїн Schütt.
 Ссипок, -пку, *m.* s. Зсип.
 Ссівати, *v. a.* aussäen; sieben.
 Ссівки, *pl.* Auskehr, *f.* Kaff, *n.*
 Ссідати, ссїсти, *v. a.* absitzen, sich heruntersetzen, aus-, absteigen; 2) ссїсти на коня, *K.* das Pferd besteigen; — ся gerinnen, sich setzen, dick, käsig werden (Milch etc.).
 Сслизати, сслизнути, s. Зслиз — &
 Ссобра, *f.* *гр.* Hader, Zank, Streit, *m.*
 Ссочка, *f.* Saugwarze, *f.*
 Сстановити, (зстан-), *v. a.* -сорочку, das Leib (im Hemd) fertigstellen, -nähen. [zusammenschieben.
 Ссунути, *v. a.* s. herunterziehen;
 Ссучити, *v. a.* s. Зсучати. [fassen.
 Ссєгнути, *v. a.* *M.* II. 77. III. 89. um-
 Ста, *adv.* s. Сюда.
 Стабїця, *f.* s. Стѣбїця.
 Став, *m.* Teich, *m.*; 2) *ung.* s. Стан.
 Става, *f.* s. Постава, *Пар.*
 Ставати, *v. n.* sich stellen; 2) werden, beginnen, anfangen.
 Ставєць, *gen.* -вцї, *m.* Unterlage zur Stütze; 2) hölzerne Schüssel; 3) Gelenk, *n.* (Фр.).
 Ставїдло, *n.* verlassener Teich, *Ч.* VI.
 Ставити, ставляти, *v. a.* stellen, aufstellen, setzen; aufführen, bauen; — корѣ перед суд jmdn vor Gericht stellen, erscheinen lassen; — ся sich stellen &; — ся кому jmdm die Stirn bieten, sich wehren.
 Ставїця, *f.* Falle, *f.*
 Ставїще, *n.* Teichgrund, *m.* *B.*
 Ставка, *f.* Einsatz im Spiel; 2) *II.* 143 das Erscheinen vor Gericht; 3) Knoten im Hals; 4) Zaunfach, *m.*
 Ставленє, (-влїне), *n.* das Aufstellen.
 I. Ставний *a.* wohlgewachsen, hoch; wohlgestaltet, schön; ansehnlich.
 II. Ставний, *a.* im Teich, des Teiches, Teich-, -а водї, *Под.* *M.*
 Ставник, *m.* Reif zum Zurechtlegen der Fassdauben; 2) Blumentopf, *m.* *ОП.*; 3) grosser Kirchenleuchter; 4) grosse Standkerze. [Тацка, *ОП.*
 Ставниця, *dim.* ставничка, *f.* s.
 Ставничий, *m.* Teichmeister, *m.* *Пар.*
 Ставовє, *n.* Teichgeld, *n.* *Пар.*
 Ставовїй, *a.* Teich-
 Ставовка, *f.* s. Станов, (-овка).

Ставо́к, -вкá, *m. dim.* ein kleiner Teich, Weiher; 2) Stánder, *m.* (Gefáß), *Пар.*

Ставоко́п, *m.* Teichgráber, *m. Пар.*

Ставці́, *pl.* Glieder, *pl.* (bes. Fingerglieder), *B.*

Ставча́тий, *a. B.* gegliedert.

Ста́вчики, *pl. dim. s.* Ставці́, *B.*

Ста́вчин, *m.* Gliederkoralle, *f.* (Mopsea), *B.*

Ста́вщина, *f. Пар.* ставщи́зна, *f. † АД.* II. 145. 146. Steuer von Teichen u. Weihern. [Krauts, *n.*

Ставо́лка, *f.* Fass zum Säuern des Стад, *m.* Flug, *m. Пар.*

Ста́да, *f. Ч.* III. 274. *s.* Стадо́.

Стада́рня, *f.* Hürde, *f.*

Стади́на, *f. s.* Стади́на.

Ста́дник, *m.* Herdenhüter, *m. К.;* Pferdehüter, -züchter, *m. Ос.* (61) I. 229; 2) Springhengst, Stammochs, Stier, *m. Пар.*

Стади́на, *f.* Gestüte, *n.* Stuterei, *f.*

Стади́цкий, *a.* zum Ста́дник geh.

Стади́ця, *f.* Mutterstutte, *f.; 2) Ме.* 74. *s.* Ста́йна. [Pferdes, *s.* Ста́дник.

Стади́чэнка, *m. dim. Bein.* des Ста́до, *n.* Herde, *f.* [Stall.

Ста́нка, ста́нка, *f. dim.* kleiner

Ста́йка, *f. dim. s.* Ста́я, Ackertheil.

Ста́йница, *f. АД.* I. 45. *Гол.* III. 2. *s.* Ста́йна

Ста́йничий, *m.* Stallknecht, *m. См.*

Ста́йна, *f.* Stall, *m.*

С-так, *adv. s.* Э так. [Humpen, *m.*

Стака́н, *dim.* стака́нчик, *Кв. m.*

Стакува́ти, *v. a. D. c.* 228. *s.* Ру́й-

Ста́ль, *f.* Stahl, *m.* [нува́ти.

Стале́вий, *a.* stählern, Stahl-.

Сталево́сийний, *a.* stahlblau.

Стале́ний, (-ённый), *a.* gestählt; stählern, *ВБ;* 2) ausdauernd, *Пар.*

Ста́лий, *a.* beständig, stettig, unvergänglich; standhaft, stabil, fest, fix, -а ціна́ *Кв.* I. 130.

Ста́лѣти, *v. a.* stähien, *s.* Наста́лѣти.

Ста́лѣти ся, *Гр.* 333. sich ungebärdig sträuben.

Ста́лість, -ости, *f.* Beständigkeit, Standhaftigkeit, Ausdauer, *f.*

Ста́лка, *f. Не.* Quirl, *m.* bei d. Pflzen; 2) ста́лка, ста́лька, *f.* Faden, *m.; 3) Bestandtheil* des Seiles, *Зак;* 4) Ра-

зо́к, Schnur, Reihe, *f.*

Ста́лька, *f.* Wetzstahl, *m.*

Ста́льносі́рий, *a.* stahlgrau.

Ста́льця́, *pl.* Eisenbeschlag bei der Mündung des Häckselkastens.

Ста́мбул, *m.* Constantinopol.

Ста́мвѣ́там, *adv. Св.* von dorthier.

Ста́н, *gen. -нѣ, m.* Stand, Zustand, *m.* Lage, *f.; дівка* на ста́нѣ reife Jung-

frau; 2) Verfassung, *f.; 3) Station; Einkehr, f. III.* II. 34; 4) Lager, *n.*

ста́но́м ста́ти ein Lager aufschlagen; 5) Leibesgestalt, Statur, Taille, *f.; Leib-*

stück, Hemd, Mieder, *n. Ме.* 41; 6) in Russland Name des Theiles eines Bezirkes.

Ста́нва, *f.* Stánder, *m.* Gefáß, grösseres Fass, *n.*

Ста́не, *n. Под.* Zustand, *m.*

Ста́ник, *m. dim. s.* Ста́н 5).

Ста́ница, *f.* Steppendorf, *n.* Kosakendorf, *n.* Ansiedelung, *f.; 2) Ме.* 75. *s.* Ста́йна.

Ста́ншній, *a.* zur Ста́ница 1) geh; 2) Commandant einer Ста́ница 1).

Ста́нище, *n.* Standort, *m.* Státte, *f.*

Ста́нівній, *a.* gesetzt, gesittet, *Пар.*

Ста́нѣти, *v. n.* feil, wolfeil werden, billiger werden. [*M+B.* 131.

Ста́нкій, *a.* mit schöner Taille,

Ста́нля, *f. РД.* 2. *s.* Стре́мя; 2) *МШ.* *s.* Трѣ́нзля.

Ста́нов, *gen.* ста́нви, *f. s.* Ста́нва.

Ста́нова, *f.* Gesetz, *n. Пар.*

Ста́новій, *a.* des Standes, ständisch, der Standesclassen, *ВБ;* 2) *m.*

a. sbst. Vorgesetzter, (polit.) Aufseher eines Ста́н, *m. s.* Спра́вник.

Ста́новиско, *n.* Standort, -punkt, -platz, *m.* Lager, *n.; 2) Stellung, f. Rang, m.*

Ста́новѣти, *v. a.* aufstellen; 2) aufhalten; 3) nach der Taille zuschneiden; 4) beschälen.

Ста́новѣтий, *a. s.* Стоя́чий.

Ста́новище, *n.* der Ort, wo man steht od. zusammenkommt, Staud, Lagerplatz, *m.* Niederlage, *f.; 2) Stellung,*

Lage, *f. s.* Ста́новиско. [*n. Кв. Кв.*

I. Ста́но́к, -нкѣ, *m.* Rekrutenmass,

II. Ста́но́к, -нку, *m. АД.* I. 216. *s.* Оста́нок.

Ста́но́чок, -чку, *m. dim. s.* Ста́н 5), -ильня́ний Hemd, Mieder, *n. Ме.* 41.

Ста́нути, ста́ти, ставáти, *v. n.*

sich auf, s. stellen; *mit infinit umschreibt das Futurum*: стáнешь іста s. v. a. бѣдеш іста P. I. 3. od. = anfangen; 2) erscheinen, vorkommen; стáти ся gesehen, sich ereignen.

Стáнця, *pl.* Fassdauben, *pl.*

Стáня, *f. s.* Стáйна, *Зак*; 2) Stehen, *n.* (für etw.), за віру Христову в одній стáні стáти, *КС* (82) IV. 513.

Стар, -ра́, -рэ. *a. s.* Старій.

Старь, *f. coll. M.* III. 55. alte Leute, Greise, *pl.*; 2) Trödelkram, *m.* *Пар.*

Старá, *f. a. s. s.* Старій. Alte, *f.*

Старáльно, *adv. Cm.* s. Старáнно.

Стáране. *n.* Sorge, Bemühung, Bewerbung, *f.* Sorgetragen, *n.* [sig, *Гол.*

Старáнйивий, *a.* fürsorglich, fleis-

Старáнний, *a.* sorglich, sorgfältig.

Старáнник, *m.* Pfleger, Versor-

ger, *m.* *Ф.* [sorgtheit; Sorgfalt, *f.*

Старáнність, -ости. *f.* Sorge, Be-

Старáтель. *m.* Vorsorger, der sich bemüht, für jmdu sich verwendet, *Кв.* II. 43.

Старáгельний, *a.* *Зан.* I. 321. sorgfältig, strebsam, eifrig; *adv.* -но, fürsorglich.

Старáти, *v. a.* besorgen, aufzubringen suchen; — ся sich bemühen, sich bewerben um etw.; bestreben; sorgen.

Старéаний, старéневний, *a.* sehr alt, greisenhaft.

Стáрець, *gen.* стáрця *m.* Greis, *m.*; 2) Bettler, *m.*; 3) Kreuzkraut, *n.* (Senecio) *Вол.*

Старéцкий. (-éцьк-). *a.* greisenhaft, des Greises; 2) des Bettlers, Bettler.

Старéцтво, *n.* Armut, *f.* Bettelstand, *m.*; *coll.* Bettler, *pl.*

Старéчий. *a.* alt, greis, altehrwürdig, *III.* I. 227; 2) Bettler, des Bettlers.

Старéчина, (-éчйна, *Ф.*), *f.* *Гн.* 32. s. Старéцтво. [Alter, Greis, *m.*

Старигáн, (-гáнь, -гáн), *m. aug.*

Старій, *a.* alt; -бог, *Ос.* (61) IV. 30?; -місяць, das letzte Mondviertel.

Стáрик, *m.* ein Alter, Greis, *m.* *Кв.* II 11; 2) *Ч.* I. 1, 10. der Mond im letzten Viertel.

Старинá, *f.* Vorzeit; Antiquaet, *f.*

Старінка, *f.* *III.* II. 113. alte Leinwand; alte Mode, (*oppos.* новінка).

Старінний, *a.* uralt, alterthümlich, Alterthums.

Стариня́, *f. coll. Ф.* die Eltern; ältere Leute. [chen, *Кн.*

Старіти, *v. a.* frühzeitig alt ma-

Стáриця, *f.* altes Weib, *Wgr.* 26; 2) Bettlerin, *f.*

Старичйце, *m. aug.* alter Mann.

Старівнік, *m.* Fürsorger, Versorger, *m.*

Стáрість, -ости, *f.* Greisenalter, Alter, *n.*; 2) *Ф.* *Пов.* 25. s. Стариня́.

Стáріство, *n. s.* Стáроство.

Стáріти, *v. n. u.* — ся, altern, alt werden.

Старкóватий, *a.* ältlich.

Старнэче, *n. coll.* alte Sachen.

I. Старнік, *m.* alte Person; 2) *coll.* ältere Zuchtthiere, *Фр.* [*Пар.*

II. Стáрник, *m.* Amtsbewerber, *m.*

Старобйлість, -ости, *f.* *Гол.* Al-

terthum, *n.*

Старобйтність, -ости, *f. s. d. v.*

Старовáти, *v. a. s.* Старáти ся; 2) s. Старшувáти; 3) das Alter zubringen, das Leben zu Ende führen, *Зак.*

Старовйй, *a.* *См.* s. Старій.

Старовинá, *f. D. c.* 106. das Alte; alte Zeiten, Vorzeit, *f.*; 2) *coll.* alte Geschichten, (*Фр.*); Alterthümer, *pl.*;

3) Wolle von alten Schafen, *B.*

Старовйвник, *m. В* Archaeolog, *m.*

Старовір, (-ірець, ірця), *m.* Altgläubige, *m.*

Старовіркий, *a.* altgläubig, *Нас.*

Старовірщина, *f.* Altgläubigkeit, *f.*

Старовічина, *f.* *Гол.* Alterthum, *n.*

Старовічний, *a.* alterthümlich, uralt.

Старовлйвий, *a.* sorgsam, *Фр.*; -но, *adv.* sorgsam. [Fürsorge, *f.* *Фр.*

Старовлйвість, -ости, *f.* Sorge, Стародáвний, *a.* alterthümlich; alt.

Стародавнинá, *f. s.* Старосьвйчина.

Стародáвність, -ости, *f.* alte Zeiten, *До*; Alterthümlichkeit, *f.*; стародáвности, *pl.* *C.* II. 123. Alterthümer, *pl.* [betagt, *III.* I. 90. л.; *Кн.*

Стародéнный, *a.* alt, betagt, hoch-

Стародрéвний, *a.* *Ос.* (61) VI. 169. alterthümlich.

Стародуб, *m.* Breitblättriges Laserkraut, (Laserpitium latifolium); 2) Stadt im Czernigovschen Gouvernement, *Пис.*

Старожыл, *m. s.* Старйк, *Мак.* II. 35.

Старожілий, *a.* hochbetagt, *He.* Старожітний, *a.* alt, aus alter Zeit, antik, *C.* II. 131. *Кч.* 197.

Старожітник, *m.* Antiquar, *m.* Пар. Старожітність, -ости, *f.* Antiquitæ, *f.* Пар. [lich.

Старозавітний, *a.* alttestament- Старопенний, *a.* altstammig, *B.* Старосвітний, *a.* alt, aus alter Zeit; altehrwürdig, *M.*

Старосвітський, старосвіцький, *a.* altväterisch.

Старосвітчина, (-ічч-), *f.* Vorwelt, Vorzeit, *f.*; alte Sitten, Gebräuche &

Старосільський, *a.* altmodisch, *Пар.*

Старославний, *a.* *См.* altehrwürdig.

Стáрость, *f.* s. Стáрість; стáрость-літа на стáрости-літах, *M.* I. 79. = на старі літа.

Стáроста, *m.* Brautwerber, *m.*; 2) *He.* s. Стáрший брат; 3) Starost, Schlosshauptmann; Bezirkshauptmann, *m.*

Старостецкий, старостянский, *a.* *Кч.* 258. des Стáроста, dem ст. geh.

Старостіха, *f.* Gattin des Стáроста. Стáростка, *m.* verächtlich, s. Стáроста 3), *Зак.*

Старостувати, стáростити, *v. n.* Brautwerber sein. [роста 3) *Зак.*

Старостянка, *f.* Tochter des Стá-

Старосціна, *f.* *pol.* s. Свáха, *B.*

Старосціньський, *a.* -а пісня, *R.* 106. den Стáроста 1) betreffend.

Стáрощина, *n.* *Ф.* s. Свáгане.

Стáрощи, *pl.* Alter, *n.* Altersschwäche, *f.* *ГБ.*

I. Старувати, *v. n.* *H.* 127. 166. sich für alt, arbeitsunfähig halten, sich als Greis geberden. [рати ся.

II. Старувати, *v. a.* *Мак.* s. Ста- Старуватий, *a.* ältlich, *ОП.*

Старуган, *n.* Greis, *m.*

Старун, *m.* ein Alter, Greis, *m.*

Старунок, -нку, *m.* Vorsorge, *f.* Aufwand, *m.* [f. altes Weib, Greisin, *f.*

Старух, *m.* Greis, *m.* старуха,

Старушка, *f.* alte Frau, Greisin, *f.*

Старушний, *a.* *Кл. Веч.* I. 147. s. Старенький. [ein Alter.

Старушок, -шка, *m.* Greis, *m.*

Старцувий, *a.* Bettler-. [Bettler, *m.*

Старцун, *m.* (verächtl.) Greis, *m.*; 2)

Старцюване, *n.* Bettlei, *f.* *См.* Старцювати, *v. n.* *H.* 192. betteln gehen.

Старчá. (-áти), старченя, (-áти), *n.* junger Bettler, Bettlerkind, *n.* III. I. 103. II. 13.

Стáрчик, *m.* s. Старік, *Зс.*

Стáрчити, *v. n.* ausreichen, hinreichen; — ся в слóві Wort halten.

Старчáха, *f.* altes Weib, die Alte, alte Kachel; 2) Bettlerin, *f.*

Старчóвий, *a.* *Ос.* (62) VIII. 15?

Старчóга, *f.* coll. die greisen Bettler, die Greise, *Кч.* 32.

Старчук, *m.* verächtl. der Bettler.

Старчá, (-áти), *n.* s. Старчá, III.

Старшенний, *a.* s. d. f.

Стáрший, *a.* comp. der Aeltere; 2) *subst. m.* der Aelteste, Senior, Vorgesetzte, Obere, *m.*

Старшина, *f.* das höhere Alter, der Vorrang nach dem Alter, no старшині nach dem Rechte des Aelteren; 2) *coll.* der Aelteste, Senior; die älteren Verwandten; die Vorgesetzten, die Charge.

Старшинник, *m.* *B.* s. Старшина 2).

Старшинóване, *n.* Oberherrschaft, *f.* *Кч.* 186. Führerschaft, *f.*

Старшинський, *a.* der Старшина 2) der Oberen, ihnen zukommend, *Кч.* 357.

Старшинствó, *n.* höheres Alter, der Vorrang nach dem Alter, *Тор.*

Старшинувати, старшувати, *v. n.* der Aelteste, Oberste sein, Oberbefehl haben, anführen; herrschen; sich als Herr gebahren.

Стáсько, *m.* dim. Eustachius, s. Стáх.

Стасьмувати, *v. a.* tüchtig abprügeln.

Стасувати, *v. a.* s. Тасувати.

Стасунок, -нку, *m.* ein Roulon, (*Фр.*).

Стать, -ти, *f.* Gestalt, Form, Gestaltung; Beschaffenheit, *f.* Wesen, *n.* *Зар Гол. Біл.*; 2) *Кух.* Stand, Beruf, *m.* Bestimmung, Lage, *f.* [mögen, *n.*

Статéчко, *n.* dim. s. Стáток, Ver-

Статéчний, *a.* gesetzt, solid; entscheidend, *K.*; чи -а річ? *Кч.* 139. ist es recht u. billig?

Стáти, стáнути, *v. n.* stehen, stehen bleiben; 2) werden, anfangen, mit dem

infinit. став її вечір *P. I.* 14. der Abend überraschte sie; 3) ausreichen; 4) sich begatten, вівці стають = парують ся, *B.*; — ся sich ereignen, geschehen; — ся на чім worauf bewenden, womit anhören. [stuhles.

Статіва, *f.* Bestandtheil des Web-

Статіста, *m.* Statist, *m.*

Статістика, *f.* Statistik, *f.*

Статиця, *f.* *B.* s. Статуа.

Статковій, *a.* wohlhabend.

Статком, *adv.* *Мог.* s. Подостатком.

Статкувати, *v. n.* aushalten, bebarren, standhaft sein; beständig, artig bleiben, sich gut anführen.

Статний, *a.* fest, fest stehend, *B.*; 2) geräumig, genügend, -чобіт bequem, genug weit; 3) — рбстом schlank, hochgewachsen, von schönem Wuchs; 4) wohlhabend. [men, *pl.*

Статовці, *pl.* mittlere Fensterrah-

Статок, -тку, *m.* bewegliche Habe, *b.* Güter; Viehstand, *m.* Vieh, *n.* *Pa.* I. 379; 2) *pol.* Fahrzeug, Schiff, *n.*; 3) Gesetztheit, *f.* gesetztes Wesen; Standhaftigkeit, Festigkeit, *f.*

Статочний, *a.* standhaftig, gesetzt.

Статочність, -ости, *f.* s. Статок 3).

Статуа, *f.* Standbild, *n.* Statue, *f.*

Статурний, *a.* *Pa.* I. 254. hochgestach, *m.* Eustachius. [wachsen.

Стахвѣта, *f.* s. Штафѣта.

Стаціва, *f.* Ständer des Webstuhles.

Стація, *f.* Station, *f.*

Стачити, *v. n.* s. Старчити; *impers.* не стачит сил es fehlt an Kraft, *Св.*

Стая, *f.* *Иг.* 1. Standort, *m.* (für Schafe); *Wgr.* s. Лєбвище; eingemommener Platz, Umfang (beim Mähen, Getreideschneiden &) зайті стаю; 2) querliegendes Ackerland, *dim.* ста́йка, (*pl.* ста́йці); 3) Sennenhütte, *f.* *B.*

Стаяня, *f.* s. Гбни.

Стаяти, *v. n.* abschmelzen.

Стверджати, *v. a.* *K.* щось bestätigen; festhalten. [stärkung, *f.*

Стверженє, *n.* Bestätigung, Ве-

Ствердіти, *v. a.* s. Стверджати.

Стверділий, *a.* fest, hart geworden; starr.

Ствердіне, *n.* Verhärtung, *f.* *B.*

Ствердлий, *a.* hart, starr geworden, *Фр.*

Стверднути, ствердіти, *v. n.* verhärten, hart, fest werden; starr werden. [(bei d. Flinte).

Ствіл, *m.* *Под.* s. Цівка, Lauf, *m.*

Ствір, -бру, *m.* Erzeugnis, *n.* *Ваз.*; 2) Gerippe, *n.*; Ansehen, *n.* *Пар.*; Monstrum, *n.*

Ствол, *m.* s. Ствіл.

Стволик, *m.* Stengel, *m.* *Пар.*

Стволок, -лока, *m.* s. Свблок.

Створенітко, *n.* *См.* niedliches Thierchen.

Створіти, *v. a.* erschaffen, *III.* II. 237; — ся sich zutragen, geschehen, *III.* I. 339.

Створіння, *n.* *См.* Geschöpf, *n.*

Створчатий, *a.* *M.* II. 32. mit zwei Flügeln (von Fenstern, Thüren).

Стебѣлє, (-лє), стебеліне, *n.* *coll.* Halme, *pl.*

Стебеліти ся, halmen, *Пар.*

Стебельцѣ, -ця, *n.* *dim.* s. Стеблб.

Стебєн, -бну, *m.* Steppnaht, *f.* s. Ст-бнівка. [(Scitamineae).

Стебичі, *pl.* Bananengewächse, *pl.*

Стеблєвий, *a.* s. Стебловатий, *Гн.* 61.

Стебліна, *f.* *dim.* s. Стеблб, *III.* I. 75.

Стеблїстий, *a.* -е жіто mit starkem Halm. [Halm aufschiessen.

Стеблїти ся, *Ч.* V. 1166. in den Стеблб, *n.* Halm, Stengel, *m.* Spelze, *f.* *Пар.*

Стебловатий, *a.* Halm-.

Стеблонбгий, *a.* steckenfüssig, dünnbeinig. [*f.* (Cephus), *B.*

Стебляк, *m.* Getreidehalmwespe, Стебнік, *m.* *Гол.* I. 218. Getreidekammer, *f.* Speicher, *m.*; 2) Bienenhaus, *n.*

Стебнівка, *f.* Steppnaht, *f.*

Стебнувати, *v. a.* Naht an Naht dicht nähen, steppen.

Стебну́ти, *v. a.* streichen, schlagen; 2) steppen. [Schluck machen.

Стебону́ти, *v. a.* aufschnappen, e.

Стевѣль, *m.* *Гол.* *гр.* 50.?

Стег, *m.* Stich im Nähen, *m.* *Пар.*

Стегенцѣ, *n.* *dim.* s. Стегноб.

Стегнати, *v. a.* steppen, *Пар.*

Стегнище, *n.* *aug.* s. d. f.

Стегноб, *n.* Oberschenkel, *m.*

Стегновій, *a.* -а кість Oberschenkelbein, *n.* *B.*

Стегня́ка, *f. aug.* s. Стегво, *H.* 118.
 Сте́жечка, *f. dim.* s. Сте́жка.
 Стежи́на, *f. Пол.* s. Сте́жка. [folgen.
 Сте́жити, *v. a.* begleiten, *См.* ver-
 Сте́жир, *m.* umzäunter Ort wo die
 Heuschober sich befinden, *B.*; 2) — си-
 на = сбори́.

I. Сте́жка, *f.* Steg, Pfad, *m.*

II. Сте́жка, *f.* Band, *n.*

Сте́йки, *adv.* vom Stehenbleiben.

Стека́ти, *v. a.* s. Стика́ти.

Стекла́зна, *f.* s. Скажени́на.

Сте́клий, *a.* s. Ска́жений.

Стеко́льця, *pl.* Gläser, *pl.* *ОП.*

Стелепи́ти, *v. a.* s. Страсти́;
 2) *v. n.* *Гол.* III. 348. s. Стрясти́ ся.

Сте́ливо, *n.* Streu, *n.*

Сте́лына, *f.* s. Сте́ла, *B.*

Сте́лыночка, *f. dim.* s. d. *v.*

Сте́лыти, *v. a.* ausbreiten, zurecht-
 legen; betten, das Bett machen (по-
 сті́ль); — ся sich —; до́рога сте́лит
 ся der Weg zur bevorstehenden Reise
 macht sich zurecht (*gew.* beim Schnee-
 fall von Schlittenfahrt); die Reise steht
 bevor.

Сте́лька, *f.* Brandsohle, *f.*

Сте́льмах, *m.* Wagenbauer, -mei-
 ster, Wagner, *m.*

Сте́льма́шня, *f.* Wagnerei, *f.*

Сте́льма́ский, *a.* Wagner-.

Сте́льник, *m.* *Об.* I. 323. Scheibe,
 Honigscheibe, *f.*

Сте́ля, *f.* Stubendecke, Zimmerdecke,
f. B.; Fussboden, *m.* *M+B.* 148.

Стеме́нати, *v. n.* betroffen, ver-
 dutzt werden.

Стеме́нно, *adv.* namentlich, im Be-
 sonderen; 2) — стеменюсе́нко, ganz
 so, genau so, accurat, *K. Др.* [den.

Сте́мнати ся, dunkel, finster wer-
 Сте́мка, *f.* der Querbalken auf
 dem Hauptfeiler der Windmühle.

Сте́на, *f. Кч.* 38. s. Сты́на. Wand, *f.*

Сте́нати, *v. n.* *III.* II. 252. s. Стогна́ти.

Сте́нати, *v. a.* *K. Макс.* mit
 Netzen umstricken, umgarnen, *m. N.*
 einfangen, fesseln.

Сте́нати ся, *M. II.* 183. sich schüt-
 teln; 2) sich wozu anmachen, s. Схо́-
 пити ся.

Сте́нати, *v. n.* *Зг.* s. Стогна́ти.

Степ, -пу, *m.* Steppe, *f.*

Сте́па, *f.* Abgrund, *m.*; степи би
 му ся стали, den Hals soll er brechen, *B.*

Степа́к, *m.* *Lucosa infernalis*, *Пол.*

Степа́н, *m.* s. Стефа́н.

Степа́нчик, *m.* s. За́яць, *B.*

Сте́пень, -пеня, *m.* Stufe, *f.* Grad,
m.; 2) сте́пень, *f.* Potenz, *f.* (in d.
 Mathem.).

Степе́нати, *v. a.* schonen, hüten.

Степе́нати, *v. n.* над чим, s. Пи-
 клувати ся.

Степе́нный, *a. gr.* gesetzt, ehrbar,
 ernst; mässig, massvoll; 2) -им бу́ти
 над ким jmdn bevormunden.

Степи́на, *f.* Steppe, *f.*

Сте́пка, *f.* hölzerne mit Moos aus-
 gefütterte Vorrathskammer, *Зап.* II. 142.

Сте́плати ся, сте́плати, *v. n.*
 warm werden; lau werden, *B.*

Сте́пний, *a.* Steppen-.

Степо́вий, *a.* Steppen-.

Степови́к, *m.* Steppenbewohner, *m.*

Степови́ще, *n. aug. К.* s. Среу.

Степови́чий, *m.* Feldhüter, -auf-
 seher, *m. Ра.* I. 382.

Степу́н, *m.* s. Даку́н.

Сте́рбелькува́тий, (-ков-), *a.* von
 kleinem Wuchs. [das Fleisch, (*Фр.*).

Сте́рвина, *г.* Aas, *n.* verächtlich:

Сте́рвиско, *n.* Aas, *n.* Aasgrube, *f.*

Сте́рво, *n.* Aas, *n.*; ungeniessbares
 Fleisch, Luder, *n.*; кинь набрав сте́рва
 das Pferd wurde fett; * Pferd, *n.* Mähre, *f.*

Сте́рво́да, *f.* (му́ха) Aasfliege, *f.* *Пар.*

Сте́рвови́й, *a.* aasig, aashaft, *Пар.*

Сте́рвяк, *m.* индийский, *Cuntur*,
m. (*Sarcobamphus gryphus*); — білий,
Neophron percnopterus, *Пол.*

Сте́рбити, *v. a.* reinigen, das
 Unreine aussondern; 2) ausweiden;
 verschneiden, entmannen, *Пар.*

Сте́рево, *n.* *H.* 212. s. Сте́рво.

Сте́ревя́ж, *m.* linker Nbfis des Сян.

Сте́регати, (-егати, -егати, -режу,
 -режем), *v. a.* bewachen, hüten, be-
 schützen; 2) *v. n.* lauern, warten, *С.*
 I. 162. ліхо стере́ло; — ся sich hü-
 ten, auf der Hut sein, sich in Acht
 nehmen. [samkeit; Bewachung, *f.*

Сте́режене, *n.* Hut, Acht, Acht-

Стереоско́п, *m.* Stereoskop, *n.*

Сте́ржень, -еня, *m.* Mark, Herz
 des Holzes, *n.*; Eiterstock, *m.*

Стёрка, *f.* äussere Rinde an gekochter Speise, *s.* Стърка.

Стёркавка, *f.* Libellula, *B.*

Стёрля, стерлядь, *f.* Sterlet, *m.* (Acipenser Ruthenus), *B.*

Стермезувати, *v. a.* *Ф.* zu Tode erschüttern, mit Gewalt vernichten.

Стёрмо, *n.* Abschüssigkeit, *f.*; Unglück, *n.*; а) — берé грóми das Geld schwindet; — бері́ ты — hol dich d. Teufel; б) грáти стёрмо (комý) aufreiben, zu Grunde richten, Schläge geben, zu Tode martern; в) дáти в — verlieren, verschwenden (грóми &); г) мáти — einen Verweis, Schläge bekommen; д) приході́ти в — Niederlage erleiden, zu Grunde gehen, Schläge bekommen; е) пускáти в — verschwenden; ausplündern, zerrütten; ж) итí в — *s.* unter д) *Гал. I. 255.*

Стерн, *m. s.* Стервя, *Зак.*

Стернёвий, *a.* Stoppel.

I. Стерняк, *m.* Gersten-, Graumamer, *m.* (Emberiza miliaria), *Нис. s.* Стренáдка, *B.*

II. Стёрник, *m. Ф.* Steuermann, *m.*

Стерняночка, *f. dim.* *s.* Стерня.

Стернячий, *m. См. s.* Стёрник II.

Стерняще, *n. aug. s.* Стерня.

Стерно, *n.* Stamm, *m.*; 2) kurzes Steuerruder mit breitem, schaufelförmigem Ende, *He. C. II. 125.*

Стерновати, *v. a. Ч. V. 523.*

Стернюк, *m.* grober Stoppelhalm.

Стернюх, *m.* Gugemuke, *f.* (Agaricus edulis), *Бол.*

Стерня, *f.* Stoppel, *f.*; Stoppelfeld, *n.*

Стернянка, *f. s.* Стерня; 2) *s.*

Стернюх; 3) — рі́на Stoppelrübe, *f.*

Стернястий, *a.* Stoppel.

Стернятка, *f.* вівсянка, Goldammer od. Ammerling, *m.* (Emberiza citrinella). [ertragen, aushalten.

Стёрпіти, *v. a.* leiden, erdulden,

Стёрнути, *v. n.* *s.* Затёрнути.

Стёрти, стерáти, (стер-), *v. a.* abwischen, abfegen; abreiben, abschaben; *На.* (in Bretter) sägen.

Стерусіти, *v. a. s.* Струсіти.

Стеряти, *v. a.* verlieren; verderben, abnützen, vergeuden, verschwenden; — дитíну = пороніти, *ОБ.*; — слово, das Wort nicht halten, bre-

chen; — ся sich abnützen, hinschwinden, sich auflösen. [дїти.

Ствердіти, *v. a. Н. 130. s.* Потвер-

Ствёрднути, *v. n. s.* Затвёрднути.

Стетеріти, *v. n.* von Tabaksblättern: verkümmern. [Stephan.

Стефан, *dim.* Стёфоко, Стёфцо, *m.*

Стéха, *f.* Stephanie, Stephanida.

Стець, Стецько, *m.* Eustachius.

Стéченє, *n.* Zusammentreffen, *n.* Zusammenstoss, *m.*

Стечї, *v. n.* abfliessen, herabfliessen; 2) *Ос. (61) IV. 34.* schwinden, verkommen.

Стиг, *m.* в едєн — in einem Nu.

Стїгнути, *v. n. s.* Стїнути.

Стигáтор, *m. Т.* Instigator, Aufreger, *m.* [verleumden.

Стигувати, *v. a.* на когó jmdn

Стид, *m. s.* Встид, *Ме. 259.*

Стидкїй, *a. Ме. 67.* abscheulich,

ekelhaft; schimpflich, *См.*

Стидлївий, *a.* schüchtern; blöde.

Стиднїй, *a.* schimpflich, schändlich.

Стидовишний, *a. Ос. (62) VII. 62?*

Стидовище, *n.* наробїти —, *s.* Встид, Сбром.

Стидота, *f.* Scham; Schande, *f. См.*

Стижїти, *v. a. Н. 260?*

Стикáти, *v. n. u.* — ся *s.* Сходїти ся; in Berührung kommen; zusammenpassen; 2) — на когóсь *He.* sich auf jmdn berufen, seine Schuld auf einen anderen wälzen.

Стїки, *pl. s.* Сýголовки; 2) *s.* Сутичі.

Стикнути, *v. a.* zusammenbringen, in Berührung bringen, *Т.* [weise, *f.*

Стиль, *g. -лю, m.* Stil, *m.* Schreib-

Стїлий, *a.* erkaltet; starr, todt; до стїлої мáтери! (einFluch), *В. Ф.*

Стинáти, стяти, *v. a.* abhauen, abschneiden, hinweghauen; köpfen, enthaupten; 2) steif machen, gerinnen,

starren machen, морóз вóду: der Frost macht das Wasser gefrieren; — ся gerinnen; krystallisieren, *Пол.*; 2) *He. Пр. XI. 1. 163. s.* Скитáти ся, Тиняти ся.

Стїнути, *v. n.* kalt, kühl werden, erkalten, kühler werden; * sich verringern, erschlaffen (*v.* Eifer etc.).

Стинүти ся, *Л. 43. 165.* sich rühren.

Стїня, *f.* rechter Nbfis des Днїпрó.

Стїпа, *f.* стїппа стаю́т комý jmd wird vor Langeweile u. Unruhe aus-

ser sich, (Фр.).

Стір, *m.* rechter Nbfis der Припять.

Стіра́к, *m.* Storax, *m.* Пар.

Стіра́нє, *n.* Abschaben, Abreiben; Abwischen, *n.* [ре, Hadersuppe, *f.*

Стіра́нка, *f.* eingerührte Mehlsup-

Стіра́нча́, -а́ти, *n.* s. Страча́.

Стіра́ти, стёрти, *v. a.* abwischen, wegwischen; abreiben, abschaben, aufreiben.

Стіра́ч, *m.* Reiber, Abreiber, *m.*

Стіра́чйна, *f.* Storaxbaum, *m.* (Styrax officinalis). [ме, *pl.* (Styraceae).

Стіра́чиновати́, *pl.* Storaxbau-

Сті́рвати, *v. n.* ein wenig warten, sich gedulden; dulden; nachgeben, nachlassen; — ся *s.* Сті́рмати ся.

Сті́рка, *f.* Wischlappen, *m.* [Пар.

Сті́рно, *n.* Stirnblatt; Stirnleder, *n.*

Сті́рса, *f.* Гол. III. 16. s. d. f.

Сті́рта, (скірта), *f.* Haufen, *m.*-сіна Heuschaber, Heufeimen, Heustock, *m.*

Сті́ртник, *m.* Feimenmeister, Schabermeister, *m.* [hervorragende Klippe. Це.

Сті́рч, *m.* alles was hervorrägt;

Сті́рча́ти, (-чіти), *v. n.* hervorragen; in die Höhe ragen, emporstarren, aufrecht gerichtet stehen.

Стіс, *m.* Зах. s. d. f.

Стіск, *m.* Gedränge, *n.*; Drücken, *n.*

Стіска́льний, *a.* zusammendrückbar. [mendrückbarkeit, *f.*

Стіска́льність, -ости, *f.* Zusau-

Стіска́ти, стисну́ти, *v. a.* drücken, zusammendrücken, -pressen, zuhalten.

Сті́ски, *pl.* Brustbekleidung, *f.*

Сті́слий, *a.* Ст. zusammengedrückt, -gepresst, *f.*

Сті́сненє, *n.* Zusammendrückung, *f.*

Сті́сний, *a.* В. compact.

Стіснѐва, *f.* s. Стіск, Глотá.

Стіснѹ́ти, *v. a.* s. Стіска́ти.

Сті́ти, *v. n.* s. Сті́нути (Фр.).

Стіх, *m.* Vers; Spruch, *m.*

Сті́ха, *adv.* still, lautlos, s. Сті́хий.

Сті́ха́р, *m.* Chorrock, *m.* Chorhemd, *n.*

Сті́ха́ти, *v. n.* s. При́тиха́ти, still werden; ruhen, III. I. 375.

Сті́хий, *a.* Гол. III. 721. Ог. 102. s. Ті́хий, (*adj.* statt d. *adv.*).

Сті́хийний, *a.* der Elemente, elementär, Natur- Не. У.

Сті́хія, (-хія, К.) *f.* Element, *n.* Пол.

Стіхола́т, *m.* Moz. Reimer, Reimschmied, Poëtaster, *m.* [seschreiber, *m.*

Стіхопісець, *gen.* -ісеця, *m.* Ver-

Стіхотво́рець, -рця, стіхотво- ритель, *m.* Versemacher, Poët, Dich- ter, *m.* Пар.

Стіхотво́рний, *a.* К. in Versen.

Стіхотво́рниця, *f.* Versemacherin, Dichterin, *f.* Пар. [Пар.

Стіхотво́рство, *n.* Dichtkunst, *f.*

Стіхотво́рчий, *a.* dichterisch, Dichter-, Пар.

Стіч, *m.* etw. Spitziges.

Сті́ча, *f.* Berührungs- u. Verbindungs- punkt, *m.* (im Reif).

Сті́чень, -чня, *m.* s. Сі́чень, III. I. 355.

Сті́чка, *f.* Treffen, *n.* ОЕ.

Сті́чний, *a.* tangential, *subst.* сті́чна, *f.* Tangente, *f.*

Сті́чність, -ости, *f.* Berührung, Verbindung, Zusammenstellung, *f.* Ф.

Стіша́ти ся, стішя́ти ся, *M.* still werden, sich beruhigen, sich legen.

Сті́б, *dim.* сті́бок, -бка́, *m.* Nadelstich, Nähstich, *m.* [stechen, nähen.

Сті́бати, *v. a.* picken, mit der Nadel

Сті́бель, -бля́, *m.* s. Ті́бель.

Сті́г, *gen.* сті́га, *m.* Stock, *m.* -сіна Heustock, *m.* s. Оде́нок.

Сті́жечок, *m.* *dim.* s. d. v.

Сті́жковатий, *a.* kegelförmig, konisch, Пол. [pl. (Coniostres).

Сті́жккля́ві, *pl.* Kegelschnäbler,

Сті́жок, -жка́, *m.* *dim.* s. Сті́г; 2) Kegel, *m.*; 3) — мраморстий, Mar-

мор-Кegelschnecke, *f.* (Conus marmoreus); — тка́чатий, Conus textilis.

Сті́йка, *f.* Stand, Standort, *m.* Station, Wache, *f.*; 2) die abgewartete Zeit; 3) offener Kramladen.

Сті́йкій, *a.* aufrecht, gerade stehend, steif воло́сє &; 2) stabil.

Сті́йло, *n.* Standort, Standpunkt; Ruheplatz; Stall, *m.* К. У. III. 206. Не. Wgr. 26.

Сті́йля́гати, *v. n.* hinken, Пар.

Сті́йма, *adv.* — сто́яти beständig, unverrückt dastehen, Мак.

Сті́йний, *a.* З. Пр. I. 85. würdig, wert.

Сті́йність, -ости, *f.* Geltung, *f.* Wert, *m.*; 2) Cohäsion, *f.* [Geltung, *f.*

Сті́йно, *n.* Т. Stellung, Bedeutung,

Сті́йчик, *m.* Posten, *m.* Wacht, *f.*

Стік, *m. Ф.* Spur des Abflusses e. Flüssigkeit, *f.* Gerinne, *n.*; Zusammenfluss, *m.*

Стіки, *adv. s.* Скільки, *Ч. II.* 292.

I. Стікати, *v. n.* herabträufeln; — ся, zusammenfliessen. [krank werden.

II. Стікати ся, wüthend, toll, wuth-

Стіклійзна, *f. Еф.* 15. s. Скаженіна.

Стіл, *gen.* столá, *m.* Tisch, *m.*; 2) Tafel, *f.*

Стілочки, *adv. Кн.* so ein bisschen.

Стількár, *m.* Stuhlmacher, *m. Пар.*

Стільний, *a.* wasserdicht, *s.* Сціль-

Стільнік, *m. s.* Стельнік. [ній.

Стільницья, *f.* Tischbrett, Nudel-

Стільчик, *m. дим.* s. Столець.

Стільчики. *pl.* pfrsichblättriger Knöterich (Polygonum persicaria).

Стінá, *f.* Wand, *f.*

Стінка. *f. дим.* s. d. v.; за стінкою жити in grösster Zurückgezogenheit leben; 2) *Ос.* (61) III. 63. Ufergesträuch, Gebüsch am Berggesenke, *n. Зак.*; 3) Bestandtheil der Пряжа; 4) Art Osterpiel; 5) *pl.* стінкй Art Fischfang mittelst der grossen Netze quer über den ganzen Fluss gespannt, *B.*

Стінник, *m. К.* s. Сцільник.

Стінниця, *f.* Mauerkraut, *n. Пар.*

Стіновійтий, *a.* wohlmauert.

Стінолом, *m.* Mauerbrecher, *m. Фр.*

Стіпний, *a.* fähig, bewandert, geschickt, geistreich, verständig, *II.* 104. 3z.

Стіс, *g.* стóса, *m.* Haufen, *m.*; 2) Scheiterhaufen, *m. У.* 3) -дров = Лáтра; 4) *pl.* стóси Stosseisen in den

Wagenachsen. [gen, drücken.

Стісняти, -ніти, *v. a. Фр.* been-

Стіснійч, *m.* Condensator, *m.*

Стіснити ся, *D. c.* 2. sich zu freuen beginnen. [(Sesia), *B.*

Стклянік, *m.* Glasschwärmer, *m.*

Стклянка, *f. s.* Склянка.

Стлáнка, *f.* Lager, *n.* (thallus), *B.*

Стланкóвий, *a.* -зі рослїни, stammlose Gewächse (Thallophyta).

Стлáги, *v. n.* verglimmen, *s.* Зіглáги.

Стлúмити, *v. a.* dämpfen.

Стлумлєний, *a.* gedämpft, *У.*

Стлуп, *m. Ч. IV.* 612. s. Слуп, Стовп.

Сто, *num.* hundert; сто з óком = сто одєн; отячити сто з оком =

віддáти в лїхвою, відомстáти. *Ко.* (Зак.).

Стобáрвний, *a.* hundertfarbig.

Стьóбати, *v. a.* stechen, *s.* Стїбати.

Стóбиця, *f. s.* Стóвбиця.

Стоварїшенє, *n.* Association, *f. Ил.* Verein, *m.* Genossenschaft, *f.*

Стоварїшний, *a.* zünftig, *Пар.*

Стоварїшник, *m.* Zunftgenosse, *m. Пар.*

Стоварїшувати ся, sich vereinigen, — з ким jmdn sich zum Genossen machen.

Стовб, *m. s.* Стовп, *Зак.*; 2) *Ос.* (61) VIII. 89. s. Капітáл, Истїяа.

Стóвба, *f. s.* Стóвбиця.

Стовбенїти, *v. n. КУ.* s. Стовпїти.

Стóвбиця, *f.* Pflughaupt, *n. Гал.* I. 255.

Стовбичáти, *v. n.* als Hindernis stehen, *Pa. I.* 379. 385; 2) stützen, *II.* 253.

Стовбнáк, *m. Кн. Пр.* IX. 157?

Стовбóвáтий, *a. He.* pfahlförmig; -а шáпка конische Pelzmütze.

Стовбóвий, *a.* Pfahl, Pfeiler, Säulen-; — шлях Hauptstrasse, Chausse; Heerstrasse, *f.*; -i дворáне (боáре) die Grossen, die Edelleute des ersten Ranges im Civil von d. achten, im Militär von d. vierzehnten Classe an, *Кн.*

Стóвбул, *m. Мор.* s. d. f.; -ла стáти = до горї стáти; -ла перекидáти ся sich werfen, das Gesicht verzerren, Grimassen machen. *Зак.*

Стóвбур, *m.* Pfahl, *m. III.* I. 22; 2) Wurzel einer zweijährigen Pflanze.

Стовбурчáстий, *a.* gipfelig, *Фр.*

Стовбóцї, *pl. s.* Стовпцї, *Нис.*

Стовкмáти ся, Platz, Raum finden.

Стовкóвище, (-виско), *n.* Tummelplatz, *m. В.*; 2) (was von allen zertreten wird), * öffentliche Lustdirne.

Стовктї, стовчá, *v. a.* untereinander stossen, klein stossen.

Стовмá, *adv.* stehend, *Ос.* 115. *B.*

Стоволóвий, *a.* hundert Ochsen wert. [2) Stockkapital, *n. Pa.* I.

Стовп, *m.* Pfahl, Pflöck, *m.* Säule. *f.*;

Стовпáк, *m.* Art Topf mit ausgebuchtetem Rand. [*n.* (columella).

Стовпéнь, -пнá, *m.* Mittelsäulchen;

Стовпéць, -щá, *m. дим.* s. Стовп; 2) *Кв.* I. 134. grosse Pfannnudel aus Heidekornmehl.

Стóвник, *m.* Stempel, Pistillum, *n. В.*

Стовпйна, *f.* Ehevertrag, *m. pl.* -ни s. Обзърини.

Стовпѣти ся, sich dicht zusammen-drängen, sich in dichten Massen versammeln, in dichten Massen auftreten.

Стовпѣти, *v. n.* W.betroffen, starr dastehen u. staunen.

Стовпковатий, *a.* säulenförmig, stangenförmig; rundlich, cylinderförmig, *Пол.*

Стовповий, *a.* mit Pfählen besetzt; Pfahl; 2) — дворянин, s. Стовбовий.

Стовпѣк, -кѣ, *m. dim.* s. Стовп, kleiner Pfahl, kl. Säule.

Стовпорядѣ, *pl.* Colonnade, *f. Пар.* Стовпчѣстѣй, *a.* -і уставкѣ Art Leinenstickerei, *Kol.* I. 48.

Стовпчѣстѣ, *pl. sbst.* Säulenfrüchtige, *pl.* (Columniferae).

Стовпчик, *m. dim.* s. Стовп. [werden.

Стовстѣти, *v. n.* fett werden; dick Стовчѣ, *v. a.* s. Стовктѣ.

Стогѣн, -ѣну, стогѣн, *g.* стѣгну, *m.* Stöhnen, Gestöhne, Aechzen, Geächze, *n.*

Стогна, *m.* * Faulenzer, *m. Пар.* Стогнаѣти, *v. n.* stöhnen, ächzen; seufzen.

Стогниця, *f.* Faulenzerin, *f. Пар.* Стогѣвина, *f.* s. Острѣва, *B.*

Стогѣде, *n.* У. s. Столѣге. Стогѣдний, *a.* s. Столѣтний.

Стоголѣсий, (-свий), *a.* hundred stimmig, *У.*

Стогон, *m. См.* s. Стогѣн. Стодѣла, *f.* Scheune, Scheuer, *f.*

Стожар, *m.* стожара *f. Илз.* s. Стѣжир. Стожарище, *n.* Platz wo ein стѣжѣк gestanden.

Стожиро, стѣжириско, *n.* Holzstücke die unter den стѣг gelegt werden als Fundament; 2) s. d. v.

Стожѣти, *v. a.* -сѣно = клѣсти в стѣжкѣ. [nisch, *B.*

Стожковатий, *a.* kegelförmig, ко-Стожѣк, (стѣжѣк), -жкѣ, *m.* Schöber, *m.* s. Стѣг. [Стожир.

Стожѣриско, *n.* s. Стожарище. Стоѣти, стѣѣти, *v. n.* — ся. kosten.

Стойкѣй, *a.* stettig, standhaft, *У.* Стоѣла, *f.* Ме. 105. s. Стѣйна.

Стоймѣ. (-мѣ), *adv.* Ч. I. 1, 108. aufrecht stehend.

Стоѣня, *f.* Ф. *Поез.* (67) 29. Wach-

posten, *m.*; 2) Л. 51. Ч. II. 167. s. Стѣйна.

Сток, *m.* Abfluss, *m.* У. Mündung des Flusses, *f.* Мак; Strom, *m.* W.; Lauf (des Flusses), *Кл.*

Стокѣпосний, *a.* schlimm, *См.* Стоковѣй, *a.* östlich.

Стокѣвище, *n.* Wassergebiet, *n.* Вах. Стокмѣти, *v. a.* s. Токмѣти, ab-

thun; — ся übereinkommen, *B.* Стоколѣса, (-ѣсь), *f.* Roggentre-

spe, *f.* (Bromus secalinus), *B.* [n. Пар. Стокорѣт, -ти, *f.* Tausendschön,

Стокрѣт, *adv.* hundredmal, in hundred Theile, III. II. 108.

Стокрѣт, (-ѣт, *Пис.*) *f.* Marienblümchen, *n.* (Bellis perennis), *B.*

Стокрѣтний, *a.* hundredfach, *Пар.* Столѣць, *gen.* стѣльцѣ. *m.* Sessel,

Schemel, Stuhl, *m.*; 2) Schnitzbank, *f.* (Bank mit einem beweglichen Tritte um

Holz mit dem Schnitzmesser darauf zu bearbeiten); на стѣльцѣ ѣдити, ver-

schiedenes Handwerk zu betreiben wissen; 3) Stuhlgang, *m.*

Столѣчний, (-лѣчн-), *a.* -е мѣсто Residenzstadt, Hauptstadt, *f.* Кч. 208.

Столѣк, *m. dim.* s. Стѣл, kleiner Tisch. Столѣна, *f.* столѣне, *n.* Tischge-

stell, *n.*; 2) Schublade, *f.* Столѣця, *f.* Residenzstadt, Resi-

denz, *f.*; 2) пшѣнѣця як столѣця, Ф. Кол. 38?

Столѣчок, *m. dim.* Tischchen, *n.* Столѣвнѣк, *m.* Tischgänger, Kost-

gänger, *m.* Столѣте, *n.* Jahrhundert, *n.*

Столѣтний, *a.* hundredjährig. Столѣтник, *m.* He. *n.* 157. hun-

dertjährige Aloe, eig. amerikanische Agave (Agave americana).

Столѣник, *m.* Stolnik, Truchsess, *m.* (vornehmer Hofbeamter, der die Be-

stellung der königlichen Tafel zu besorgen hatte; dann überhaupt blos ein

Ehrenamt). Столовѣ. *n.* Tischgeld, *n.*

Столѣвѣй, *a.* Tisch-, -ѣ хѣта *Ис.* Ess-, Speisezimmer, *n.*

Столѣвнѣк, *m.* II. 33. s. Столѣвнѣк. Столоначѣдник, *m.* Thronnach-

folger, *m.* КУ. Столоначѣльник, *m.* Vorsteher einer Kanzlei, *Ис.*; Verwalter, *m.* Ол.

Столяни́н, *m.* Tischgenosse, Gastfreund, *m.* *Ф. Кол.* 21.

Столя́р, *m.* Tischler, *m.* [perej, *f.*

Столя́рка, *f.* Tischlerin, *f.*; 2) Tisch-

Столя́рний, *a.* vom Tischler verfertigt. [Tischlers.

Столя́рский, *a.* Tischler-, des

Столя́рство, *n.* Tischlerhandwerk, *n.*

Столя́рчу́к, *m.* Tischlerbube, *m.*

Сто́ма, *f.* Ermüdung, Ermattung, *f.*

Стоми́ти, сто́млювати, *v. a.* ermüden, müde machen; — ся *s.* Утоми́ти ся.

Стон, *m.* Aechzen, Gestöhn, *n.*

Стона́дцять, *num.* *А Г.* 150 = вількана́дцять сот, überhaupt eine grosse Zahl; 2) *Ст.* = hundert. [Band.

Сто́нга, *dim.* сто́нжка, *f.* (breites)

Сто́нжечка, *f. dim. s.* Сто́нжка. schmales Band.

Сто́нѣти, *v. a. s.* Потонѣти.

Сто́нѣг, -ога, *m.* сто́нга, сто́нога, *f.* сто́ножник, *m.* Mauergassel, *m.* (*Oniscus murarius*), *B.*

Сто́няво, *adv.* *Лір.* 7. stöhnend.

Сто́бкий, *a.* *M.* hundertäugig.

Стоп, *dim.* стопо́к, *m. s.* Стова́ & I. Стопа́, *f.* Fusstapfe, Fuss, *m.*; II. Стопа́, *f. gr.* Ries Papier, *n.*

Стопѣ́реный, *a.* sträubig.

Стопа́ти, (с.обла́квати), *v. a.* zusammenschmelzen; — ся zusammenschmelzen (*v. n.*), zusammengeschmolzen werden.

Стопла́не, *n. Py.* Verschmelzung, *f.*

Стопни́ти, *v. n.* schmelzen (*v. n.*).

Стопо́бдний, *a.* Schlengänger, *m. Пол.* [Пуд II.

Стопудо́вий, *a.* = 100 Pud, *s.*

Стопта́ти, сто́птувати, сто́пцѣвати, *v. a.* zerstampfen, zertreten, festtreten.

Стопча́стий, *a.* — кўсик, *Stenus Tarsalis*, *B.*

Сто́ра, *f. M.* III. 56. Herde, *f.*

Сто́ра́менный, *a. У.* hundertarmig.

Сто́ргува́ти, сто́ржѣти, *v. a.* u. сто́ржѣти ся, im Kauf, im Preis übereinkommen, *Кв.* I. 78.

I. Сто́рити, *v. a.* reizen.

II. Сто́рѣти, сто́рѣчити, (-шити), *v. a.* -у́ха (die Ohren) spitzen.

Сто́рѣцею, *adv.* † hundertmal, hun-

dertfältig.

[dertfaoh.

Сто́рѣчний, *a.* hundertfältig, hundred. mit hundert Strömen, *III. II.* 66.

Сто́рѣчний, *a.* hundertjährig.

Сто́рка́ч, *m. s.* Сто́рча́к, *He.* -да́ти. (*w. s.*) [punkt, *m.*

Сто́ркнове́не, *n. Пар.* Berührung- Stóркнути ся, zusammenstossen, sich berühren.

Сто́рѣга, *f. К. s.* Сто́рѣжа.

Сто́рога́чка, *f. Wein.* der Ша́почка mit „hundert“ Hörnern od. Ecken.

Сто́рогий, *a. К. s.* Стрѣгий.

Сто́роговѣ́тий, *a. s.* Сто́рожкий, wachsam.

Сто́рож, *m.* Wächter; Hausmeister; Hauswächter, *m.* (Mit diesem Ehrennamen werden die Hunde von dem Huzulen ausgezeichnet: вишов на ца́ринку косѣти а сто́рѣжа ливив коло ха́ти), *B.* [Wächter, *m.*

Сто́рѣжа, *f.* Wache; Warte, *f.*; 2)

Сто́роже́вий, *a.* Wacht-, Wart-.

Сто́роже́вщина, *f.* сто́роже́ве, *n. a. s.* † Art Abgabe. [halten.

Сто́рожити, *v. a.* wachen, Wache

Сто́рожи́ця, *f.* * Hündin, *f.*

Сто́рожи́, *pl.* * Stricke womit die Rechenzähne an das hackenförmige Holzstück (мотѣчка) bei der Sense angebunden werden.

Сто́рожи́вня, *f.* Warte, *f.* Wachtthurm, *m.* Schilderhaus, *n. К.*

Сто́рѣжка, *f.* Wächterhäuschen, *n. He. Pa.* II; 2) — пта́ця *C. II.* 75. der Vogel auf der Vorhut, überhaupt: wachsam, vorsichtig, *s. d. f.*; 3) Vorstecker, Vorstecknagel, *m.*

Сто́рожкий, *a.* wachsam; vorsichtig.

Сто́рѣжко, *adv. К. Др.* behutsam, wachsam.

Сто́рѣжник, *m. B. s.* Сто́рож.

Сто́рѣжно, *adv.* vorsichtig.

Сто́роже́, *n.* Wachgeld, *n.*

Сто́ронá, *f.* Seite; Gegend; Partei, *f.*

Сто́ронѣ́ць, -нця́, *m.* на — зверта́ти den Umweg einschlagen, Umschweife machen, lavieren, *Ос.* (62) V. 45.

Сто́ронѣ́ти, *v. a.* meiden, — від ко́го; 2) blättern, *Пар.*; — ся ко́гось *M.* від ко́гось, *B.* von jmdm sich fern halten, jmdn meiden; 2) — ся zaudern,

zögern. [рѳнський.]

Стороній, *a.* III. II. 263. s. Сторонка, *f.* Fach, *m.* Abtheilung, *f.*; 2) *pl.* сторѳнки Theilschnüre *e.* Peitsche. [2] *parteiisch, Cm.*

Сторонний, *a.* aus der Umgegend; Сторонник, *m.* Parteigänger, *m.* ГИИ. Сторонничий, *a.* *parteiisch, 3z.* Сторонній, *a.* fremd, *He.*; 2) *parteiisch, Cm.* [keit, *f.*

Сторонність, *ости. f.* *Parteilich-*Сторонський, *a.* fremd.

Сторонщина, *f.* Fremde, *f.*

Сторопати, *v. a.* ermüden, plagen, *B.*

Сторопілий, *a.* entsetzt, betroffen, erschrocken.

Сторопити, *v. n.* betroffen werden, die Fassung verlieren, stutzen, *M.* II 203. *Ф.*

Сторбчити, *v. a.* s. Торбчити.

Сторубкий, сторубчий, *a.* hundertarmig, -händig, *III.* I. 98. *C.*

Сторц, *m.* на - = сторцом, *adv.* gestürzt, auf den Sturz gestellt, schief aufrecht.

Сторцувати, *v. a.* aufrecht (сторцом) stellen; сторцувати, *v. n. u.* — ся aufrecht (сторцом) stehen.

Сторч, *m.* *Ос.* (61) I 320. Grundklotz, *m.* (unter ein Gebäude), s. Кѳти (*pl.*); *Kn.* „Слово“ 1862. ч. 50. Pfeiler, *m.*

Сторч, *adv.* gradhin, schlechtwegs, *Кс.* II. 68; 2) kopfüber, *K.*

Сторчак, *m.* сторчакá дати, *K.* jährlings umstürzen, kopfüber sich um werfen; сторчакѳм, *adv.*; 2) *He.* *Пр.* XI. 1, 123. Art Fischsuppe.

Сторчати, *v. n.* s. Стирчати, *Зах.*

Сторчовий, *a.* jäh, abschüssig, steil, +*B.* [*f.*; Scheiterhaufen, *m.*

Стос, *m.* Stoss; Haufen, *m.* Stapel,

Стѳсик, *m.* *dim.* s. д. в.

Стосильний, *a.* übermächtig, allgewaltig, *Py.*

Стосѳкротъ, *num.* = 10.000 *Зах.* Стосѳтний, *a.* hundertfach, tausendfach, *Фр.*

Стосувати, *v. a.* s. Застосувати; — ся sich richten, s. bequemen.

Стосункѳвий, *a.* relativ.

Стосунк, -нку, *m.* Beziehung, *f.* Verhältnis, *n.*

Стѳта, *f.* *M.* I. 99. s. Истрѳта.

Стѳтно, *adv.* *Kl.* gerade, genau.

Сточати, сточити, *v. a.* herabströmen lassen, *Ант.* 49; verzapfen; 2) s. Скотити, herabrollen, abwälzen; — ся niederrollen, sich abrollen; 3) abdrechseln; 4) * — бѳи Kämpfe bestehen, *K.*

Стѳчений, *a.* abgerollt; 2) abgezapft; 3) * бѳи die Schlacht geschlagen.

Сточистий, *a.* abschüssig; -исто, *adv.* Стѳчки, *pl.* die Neige eines Getränkes, *H.* 176. (*vgl.* Сточити 1).

Стѳчно, *adv.* rhythmisch (*Фр.*); -вкладати словá reimen.

Стѳчок, *gen.* -ѳчка, *m.* Geschiebe, *n.* *Пол.*; 2) Wachsstock, *m.* *Пар.*

Стѳя, *f.* *T.* перестѳяти стѳю auf dem Posten ausharren

Стѳяк, *m.* Ständer, *m.*; 2) stehender Bienenstock; 3) Aufseher bei den Arbeitern, *m.*

Стѳяне, *n.* Stehen, *n.*; Stillstand, *m.*

Стѳний, *a.* steif, *Пар.* s. Стѳяти I

Стѳнка, *f.* das mü-sige Stehen.

I Стѳяти, *v. a.* stehend machen, steifen; — ся steif werden, *Гал.* I 255.

II Стойти, *v. n.* stehen, aufrecht stehen; на чимѳсь, при чѳм worauf bestehen, beharren; на своѳму словѳ sein Wort halten; stehen bleiben (beim Anbieten des Preises); стоити u. — ся zu stehen kommen, kosten, *Кѳ.*

Стоячий, *a.* stehend.

Стоячѳк, -чкá. (стояч-). *m.* *dim.* s. Стояк; verfaultes, vermodertes, morsches Stück Holz.

Стрѳва, *f.* Speise, *f.* Gericht, Essen, *n.*

Стравѳць, -вцá, *m.* *Ч.* III. 269. der das Wild anhetzt; Hetzhund, *m.*

Стрѳвити, *v. a.* verdauen; 2) стрѳвити, стрѳвувати, *v. a.* verköstigen; — ся у когѳ sich bei jmdm beköstigen.

Стрѳвлене, *n.* Verdauung, *f.*

Стрѳвне, *n.* Kostgeld, Zehrgeld, *n.* *K.*

Стрѳвний, *a.* verdaulich; 2) verköstigend, nährend; -а лѳжка Esslöffel, *m.*; 3) kostspielig.

Стрѳвнѳк, -нку, *m.* Kost, *f.*

Страдѳлецъ, -áлця, *m.* Dulder, Märtyrer, *m.*

Страдѳльний, *a.* *Ос.* (61) IX. 47. leidend, viel gelitten; *ГИИ.* leidend, passiv. [*thum n.* *Пар.*

Страдѳльнѳцтво, *n.* Märtyrer-

Страдальница, *f.* V. Märtyrerin, *f.*
Страданный, *a.* Ч. II. 452. viel
gelitten.

Страдати, *v. a.* leiden; 2) *Ф.* verlieren.
Страдене, (стро-), *n.* P. I. 75. Ge-
bäude, *n.*

Страж, *f.* C. I. 122. s. Стóрбжа.
Стражар, *m.* Wächter, *m.*
Страждане, *n.* Leiden, *n.* Кн.
Страждати, *v. a.* leiden, dulden, *Кв.*
Страждэний, (-эний), *a.* Ст.
viel gelitten, viel geplagt.

Страждіти, *v. n.* leiden. [Пар.
Стражіти, *v. n.* auf sein, aufsitzen,
Стражнік, *m.* Wächter, *m.*; 2)
Besucher, *m.* Пар.

Стражничя, *f.* Schilderhaus, *n.*
Warte, *f.* Wachtthurm, *m.* [ter, *m.*

Стражничій, *a. subst. m. K.* Wäch-
Стражнувати, стражувати,
v. a. waschen, Wache halten, Obacht
geben, *s.* Стóрбжити.

Стракати, *a.* scheckig, *Пис.*
Стракувати ся, sich strecken,
s. recken, *s.* anstrengen.

I. Страм, *m. He. s.* Сбром.
II. Страм, *m. (dim. стрáмик).* стрá-
ма, *f. s.* Копáло. [steil Liegendes.

Страмецъ, -мця, *m.* etw. hoch u.
Страмина, *f.* Ч. VII. 551. s. Драбина.
I. Страмний, *a. s.* Сбромний; -но,
adv. mit Scham. [gelt.

II. Страмний, *a.* siech, abgemer-
Странний, *a.* fremd; 2) wunder-
bar, sonderbar, *Кв.*

Странник, *m. W.* Wanderer, Pil-
grim, *m.*; Fremdling, *m.* Макс.

Странничя, *f.* Pilgerin, *f.* He.
Странность, *f.* Sonderbarkeit, *f.* Кв.

Странути ся, Ч. IV. 242. s. Сте-
нути ся. [зія Ос. (61), XII. 29.

Страпатий, *a. s.* Стрпáтий, -е
Страпи, *pl.* unordentlich gewachse-
не Haarflechten, *Фр.*

Страпити ся, Кн. Пр. IX. 377.
vorfallen, sich treffen, *s.* ereignen.

Страпуля, *f.* eine die mit zerzau-
stem Haupthaar umhergeht, *Фр. s.* Стрáпи.

Страсть, *f.* Leiden, *n.*; стрáсти (*pl.*)
Христóви das Leiden Christi, Leidens-
geschichte Chr. *f.*; 2) Leideuschaft, *f.*
Affect, *m.* [*pl.* (Passiflorae), *B.*
Страстінці, *pl.* Passionsblumen,

Страстний, *a.* zu Stráсти geh.;
-четвѣр Donnerstag in d. Charwoche, *m.*

Страстник, *m.* Dulder, Märtyrer,
m.; -мця, *f.* -in, *f.* Пис.

Страстно, *adv. Кв. s.* Прáстрастно.
Страстовідець, -дця, *m. V.* Au-
genzeuge der Leiden Christi, *m.*

Страстотерпець, -пця, *m. †* der
viel Leiden ertragen, gelitten.

Страстотерпний, *a.* leidensvoll,
viel gelitten, *ВБ.* [Stelle.

Страт, *m.* zertretene, zerstampfte
Стрáта, *f.* Verlust, *m.*; Nachtheil,
m.; 2) Hinrichtung, *f.*

Стратэнець, *m. K.* der zum Tode
Verurtheilte; 2) Ваг. Рус. XIV. Kämpfer, *m.*

Стратити, *v. a.* verlieren; 2) hin-
richten; — ся *s.* Затрáтити ся; 2)
viele Ausgaben haben, sich ruinieren.

Стратище, *n. Ф. s. d. f.*
Стратничя, *f. Ф.* Richtstätte, *f.*

Страток, -тку, *m. s.* Стрáта.
Стратувати, *v. a. s.* Тратувати,
zertreten, zerstampfen. [Furcht, Angst, *f.*

Страх, *m.* Schreck, Schrecken, *m.*
Страх, *adv.* schrecklich, fürchter-
lich; 2) sehr, viel, sehr viel; auch ver-
stärkend: страх много sehr viel &

Страхати, *v. a. M. II.* 165. schrek-
ken; — ся erschrecken (*v. n.*), in Schrek-
ken, in Furcht gerathen.

Страхати, *v. a. M. II.* 165. schrek-
ken; — ся erschrecken (*v. n.*), in Schrek-
ken, in Furcht gerathen.

Страхіть, *f. Ос. (62) VI.* 62?
Страхіття, *n. coll. He.* Schrecken,
pl.; Gespenst, *n.* Geisterspuck, *m.* По-
панз, *f.* [cherungs, Пар.

Страховальний, *a.* Feuerversi-
Страховане, *n.* Feuerversicherung,
f. Пар.

Страховина, *f. Пр. II.* 430. Ge-
spensterspuck, *m.* Ungeheuerlichkeiten,
pl. Schreckmittel, *n.* Popanz, *f. III.* I. 398.

Страховинний, *a. H.* 285. schreck-
haft.

Страховіночка, *f. dim. Bein.*
einer káка: Gespenstergeschichte, *f.*
schreckliches, grauenhaftes Mährchen,
III. I. 397.

Страховітий, *a. Фр.* furchtsam;
2) schreckensvoll, furchtbar, schrecken-
erregend, *Кн.*

Страховище, *n.* Schrecknis, *n.*
Страхопільне, *n. B. s.* Страхопуд.
Страхоболох, *m. Ко. 47.* der Furcht-

same, Hasenherz, *n.* feige Memme; 2) Spitzklette, *f.* (*Xanthium spinosum*), *B.*
 Страхопoлoхий, *a.* *См.* schwach, feig. [*Gespenst, n.; 2) Feigling, m.*
 Страхопyд, *m.* Vogelscheuche, *f.*
 Страхопyдик, *m.* Gespensterheuschrecke, *f.* [*самkeit, Feigkeit, f.*
 Страхопyдство, *n.* *К.* Furcht.
 Страхoгá, *f.* Schrecken, *m.* Angst, *f.*
 Страхyнок, -нку, *m.* с. Страх.
 Стрaч, *m.* Abortus, *m.*
 Стрáчa, *f.* с. Стрáтa.
 Стрáчe, (-áччe), стрaчá, -áти. *n.* Frühgeburt, *f.* (im 4. od. 5. Monate).
 Стрáчувати, *v. a.* verlieren, с. Трáтити; — ся *М.* 44. verloren gehen; 2) viele Ausgaben, Unkosten haben.
 Стрaччyк, *m.* с. Стрáчe; 2) *Фр.* ein gánzlich verlassenes u. vernachlässigtes Kind; 3) Teufel, der die Leute mordet, *m.*
 Стрaшéний, *a.* *См.* schrecklich.
 Стрaшeлéний, *a.* *См.* sehr schrecklich.
 Стрaшýло, *n.* Schreckbild, *n.* Schreckspuck, *m.*; Ungeheuer, *n.*; 2) *Кол.* I. 73. Scheuchklapper, *m.*
 Стрáшити, *v. a.* schrecken; spuken; — ся sich fürchten, Schreck empfinden, с. Стрaхáти ся. *Кол.* 345; III. I. 333.
 Стрaшýще, *n.* Gespenst, *n.* Geisterspuck, *m.* *У.*
 Стрaшýвий, *a.* schreckhaft.
 I. Стрáшний, *a.* schrecklich, schauerhaft; 2) стрaшá мoлýтва ein gewisses Gebet vor dem Trauungseide — zum Bannen des Schreckens.
 II. Стрáшний, *a.* с. Стрáстный; -a недýля, Charwoche; — свýчка, = стрáстна св. Kerze die während des Gottesdienstes Стрáсти Христóви in den Händen gehalten wird.
 Стрáшнýсть, -ости, *f.* Schrecklichkeit; Furchtbarkeit, *f.*
 Стрeбýти, стрeбýти, *v. a.* *D. c.* 301. vernichten, с. Истрeбýти.
 Стрeвóжити, *v. a.* erschrecken; — ся *Кв.* 129. bange werden, sich ängstigen. [*Libellula*], *B.*
 Стрeкáвка, *f.* Wasserjungfer, *f.*
 Стрeкoнýти, *v. n.* frieren.
 Стрeлýна, *f.* *К.* Waldlichtung, *f.*
 Стрeкoт, *gen.* -ту, *m.* Zirpen, Schwir-

ren, *n.* *Py.*
 Стрeкoтa, *f.* Cicade, Baumzirpe, *f.* *Py.*
 Стрeкoтáти, *v. a.* plappern, schwirren, zirpen; *Гл. б.* 53. schnattern wie eine Elster, jmdm die Ohren voll schreien.
 Стрeкoтýлка, *f.* с. Саранчá червонокрýлка, *Пол.*
 Стрeлъ, *m.* с. Стрýлá, Schuss, *m.*
 Стрeлъбá, (стрýлбá), *f.* *К.* das Schiessen, Gewehrfeuer. *n.*; 2) Feuerwaffe, *f.* Schiessgewehr, *n.*
 Стрeлýця, *f.* dünner Hain.
 Стрeлýкyвáтий, *a.* -a цýбýля mit hohen Stengeln. [*Ч. II.* 157.
 Стрeлýйчик, *m.* *дйм.* с. Стрýлeць,
 Стрeлýти, *v. a.* с. Стрýлýти.
 Стрeмeнь, -меня, *m.* Steigbügel, *m.*
 Стрeмeнá, *f.* *МШ.* с. Стрoминá.
 Стрeмeнeчки, *pl. дйм.* с. Стрeмeнo II.
 Стрeмeнýсти, *a.* бýгelfest, *Пар.*
 Стрeмeнний, *a. a. m.* *Кол.* 127. Reitknecht; 2) berittener Jäger, der keine Koppel Hunde hat, sondern auf die Hunde des Herrn, den er begleitet, Acht giebt, *m.*
 I. Стрeмeнó, стрeмe, *n.* *B.* ein jäher, steiler Felsabhang, с. Стрoминá.
 II. Стрeмeнo, *n. pl.* -мeнa, с. Стрeмeнь; 2) Stegreif, *m.* *Пар.*
 Стрeмýти, (стрeмý, -мýш). *v. n.* stecken (worin); hervorstehen, -ragen; streben; 2) aufrecht stehen.
 Стрeмýнцe, *n. дйм.* Steigbügel, *m.* *Ил.*
 Стрeмýнýр, *m.* Sporer, *m.* *Пар.*
 Стрeмкa, *f.* — oднoбyльвýстa Нерminium monorchis.
 Стрeмýвий, *a.* strebend, strebsam, *Пар.* [*самkeit, f. Пар.*
 Стрeмýвýсть, -ости, *f.* Streb-
 Стрeмнýстий, *a.* *Гуш.* steil, schroff. [*Abhang.*
 Стрeмно, *n.* Abgrund, *m.*; steiler
 Стрeмнýти, *v. n.* hinstürzen, -sinken, *Гуш.* [*s. Стрyсýти ся.*
 Стрeмтýти, с. Трeмтýти; — ся,
 Стрeмя, *n.* Steigbügel, *m.*; 2) Fussstapfe, *m.* *Зах.* [*riza*], *B.*
 Стрeнáдка, *f.* Ammer, *m.* (Embe-
 Стрeнýця, *f.* ein Schusterwerkzeug.
 Стрeнóжити, *v. a.* drei Füße zusammenkoppeln.
 Стрeпeнýти ся, sich bewegen,

sich schütteln; eine Erschütterung erleiden, erschüttert werden; серце стрепенуло ся das Herz erbebte.

Стрепет, стрепетень, *m.* стрепетка, *f.* Zwergtrappe, *m.* (Otis tetra), *B. Щог.* [beben, erzittern.

Стрепахати ся, *M. II.* 196. er-

Стрепий, *a.* zerzaust, zottig. [tzen, *m.*

Стрепих, *pl.* klause Faser, *f.* Фе-

Стриб, *m. H.* 268. Sprung, Satz, *m.*

Стрибайчик, (-аньчик), *m. s.*

Заяць, *B.*; 2) Flohkäfer, *m.* (Haltica), *B.*

Стрибати, *v. n.* Reissaus nehmen, fortlaufen, springen.

Стрибач, *m. M.* III. 145. Springer, *m.*

Стрибкий, *a.* He. hurtig, flink.

Стрибнути, (-бон-), *v. n.* schnell sich auf u. davon machen; springend fortgehen, fort huschen.

Стрибок, *gen.-бка, m.* Sprung, *m. OII.*

Стрибонгий, *a.* Вах. schnellfüssig, hüpfend. [*m.* (Podura), *B.*

Стрибохвостка, *f.* Springschwanz,

Стривати, *v. n.* harren, warten.

Стрига, *f.* (e. Kind) mit beschnittenen Haaren, mit abgeschorenem Haupt,

III. II. 198. [rast, *m.* Quebbe, *f.*

Стригавка, *f. B.* Moorboden, Мо-

Стригнути, *v. n. s.* Стригнути.

Стригун, *m.* Haarschneider, *m.*;

2) стригун, *m.* -ушка, *f.* junges ein, — zweijähriges Pferd dem die Mähne zugeschnitten wird.

Стрибний, *a. pl.* -чні, Bruders-

kinder, Geschwisterkinder, *pl.*

Стриж, *m.* Schur, *f.*

Стрижай, *m.* Schafscherer, *m. Левч.*

Стрижак, *m. s.* Стригун; *Вейн.*

der Soldaten wegen der kurz geschnittenen Haare. [begrannter Weizen, *B.*

Стрижачка, *f.* (-пшениця), un-

Стрижбá, *f.* Schur, *f. Фр.*

Стрижень, *gen.* -жня, *m.* Herz, Mark eines Baumes, *n.*; Mitte, *f.*; 2)

Strom, Fluss, *m.*

Стрижене, *n.* Schur, *f.*

Стриженістий, *a.* -а дошка gerades, glattes Brett. [I. 215?

Стрижечок, -чка, *m. dim.* Веч.

Стрижик, *m.* -муровий, Segler, *m.* (Cypselus arus), *Пол.*

Стрижинь, *m. s.* Стрижень.

Стрижка, *f.* Scheren, *n.* Schur, *f.*;

2) *gew. pl.* стріжки, an der Stirn zugeschnittene Haare der Frauen; 3) Haarschere, *f.*; 4) Schaf, *n.* (Фр.).

Стриженівий, *a.* Mark-

Стрижівка, *f.* Mark, *n. B.*

Стрижча́, -аги, *n. s.* Стригун, Fohlen, *n.* [nen Haaren, *Гл. б.* 69.

Стрижчатий, *a.* mit beschnitte-

Стрижчатко, *n. dim.* Стригун.

I. Стрий, *m.* Oheim, Vetter, *m.*

II. Стрий, *m.* rechter Nbfis des

Дністер; 2) Stadt am 1).

Стрийна, *f.* des Vaters Schwester, Tante, *f.*; 2) des Oheims Gemahlin.

Стрийний, *a. s.* Стрибний.

Стрийчаник, *m. V. s. d. f.* [Oheims.

Стрийчинок, -нка, *m.* Sohn des

Стрикати, -кнути, *v. a.* spritzen; 2) *gew. impers.* стрікає в уші vom

Ohrenreissen. [*f.*; 3) Feuerwaffe, *f.*

Стрикач, *m. s.* Таран; 2) Streitaxt,

Стрикова, *dim.* стріківка, *f.* Libelle, *f. Пар.*; 2) Wagebalken, *m. Зах.*

Стрику брыку, *int. Fabelw.* vom Springen der Ziege, *P. I.* 50.

Стрим, *m.* Einhalt, Rückhalt, *m.*

Hemnis, *f. Ф.*

Стрималий, *a.* enthaltsam, sparsam.

Стримати, стримувати, *v. a.* zurückhalten, abhalten, aufhalten.

Стримині, стрімені, *pl.* Blatt-

rippen, *pl. B.*

Стрийна, *f. s.* Стрийна.

Стрибжити, *v. a. s.* Стрибжити, koppeln, fesseln.

Стрипа, *f.* linker Nbfis des Дністер.

I. Стрипінти, *v. n. Ф. s.* Стрипінити.

II. Стрипінти, *v. n.* (Ф.) dastehen wie ein Ochs am Berge.

Стрих, *m.* Dachboden, *m.*; 2) Werkzeug zum Ziehen des Leders.

Стрихувати, *v. a.* збіже mit dem Streichholze streichen, abstreichen (beim Einmessen von Getreide &); -сніпкй, zuschneiden, zustutzen; 2) Striche machen; — ся (vom Pferde) sich streifen, sich mit dem einen Fusse an den

anderen anschlagen. [holz, *n. B.*

Стрихулець, -ляц, *m.* Streich-

Стрицьвий, (-цбвий), *a. АД.* I. 46. s. Стрицьвий.

Стриця, *f. Ос.* (61) III. 27?

Стричанік, *m.* Sohn des Onkels,

Стрічок, чка, *m.* Galgensblinge, *f.*
 Стрібáтий, *a. s.* Стрешáтий, *Фр.*
 Стрібло, *n. s.* Срібло.
 Стрібний, *a. s.* Срібний. [*Probe, f.*
 Стрібóвок, -вкy, *m.* Versuch, *m.*
 Стрібувáти, *v. a.* versuchen, про-
 бировати. *Probe, f.*
 Стрібúнок, -нкy, *m.* Versuch, *m.*
 Стрівáти, *v. n. n.* Стрівáти.
 Стрівáти ся, begegnen, *s.* Стрі-
 нути ся.
 Стрівóа, *f. Ф.* das Schiessen, Schüsse, *pl.*
 Стрівка, *f. s.* Стрілка.
 Стрівóжити, *v. a.* erschrecken;
 — ся erschrecken (*v. n.*), bange werden.
 Стрй, *gen.* стрóю, *m.* Schmuck, *m.*
 Geschmeide, *n.*; 2) Beschaffenheit, Art,
 Einrichtung, *f.*; кóждий свóйм стрóюм
 jeder nach seiner Art; 3) Staat, *m. Пар.*
 Стрйний, *a. МШ.* geschmückt,
 zierlich; 2) gut componiert, *ОП*; -но,
adv. Кол. I. 98.
 Стрйнийк, *m.* Stutzer, Zieraffe, *m. Пар.*
 Стрйниця, *f.* Mauerbiene, *f.* (An-
 thophora), *B.* [*f. Пар.*
 Стрйність, -ости, *f.* Harmonie,
 Стрйкати, *v. a.* Стрйкати.
 Стрйá, *f.* Pfeil, *m.*; 2) Strahl, *m.*
 am Pferdehuf. [2) Schiessen, *n.*
 Стрйбóа, *f.* Geschoss, Gewehr, *n.*;
 Стрйéць, -льця, *m.* Schütze, Jä-
 ger, Waidmann, *m.*
 Стрйиво, *n.* Munition, *f.*
 Стрййна, *f. К.* Schusswunde, *f.*
 Стрйльця, *f. КУ.* *s.* Стрйá.
 Стрйлка, *f. dim. s.* Стрйá; 2) Strahl,
m. Зар.; 3) Stengel, *m.*; Halmstück zum
 Flechten zugeschnitten; 4) Strahlbein,
n. В.; 5) Zünglein in der Wage, *n.*;
 Weiser, Zeiger, *m.* (an der Uhr); -маг-
 нетична Magnetnadel, *f.* [ehend, (очи).
 Стрйльчйй, *a. ВВ Пр. XII.* 250. ste
 Стрйльчйй, *a.* Schiess.
 Стрйльник, *m.* Pfeilenschmied, *m.*
 Стрйлобйй, -бóя, *m. Ру.* der weit-
 werfende Herrscher. [*m.* (Limulus), *B.*
 Стрйловéць, -вця, *m.* Pfeilschwanz,
 Стрйлóвка, *f.* Pfeileule, *f.* (Acro-
 nysta), *B.* [führen.
 Стрйлювáти, *v. n.* Jägerleben
 Стрйльчáтий, *a. gr.* pfeilförmig.
 Стрйльчйй, *a.* -пóрох Schiesspul-
 ver, *n. Ш.*

Стрйльчйй, *v. n.* Jäger sein, Jagd
 betreiben, *Ф. В.*

Стрйльчйй, стрйлити, *v. a.* schies-
 sen; * -очййа die Augen herumschies-
 sen lassen, — на корбéь jmdm einen
 verstorbenen Blick zuwerfen; *impers.*
 стрйльчйй (в úсй, в тйль) Stiche im Kör-
 per empfinden, — ся sich schiessen;
 sich duellieren.

Стрйм, -бóму, *m.* alles höher Gele-
 gene, *pl.* стрймбйй alles Hervorragende
 u. dadh Behindernde; 2) das von
 der Flut Angeschwemmte; 3) Rich-
 tung, *f.*; стрйм-вдйль, *adv.* lothrecht ab-
 wárts; стрйм-вгорý *adv.* l. aufwárts.
Пол.; стрйм-голóв, *adv.* kopfüber.

Стрймка, *f. s.* Стрймка.

Стрймкйй, *a.* steil, schroff.

Стрймкйсть, -ости, *f.* Abschüssig-
 keit, Steilheit, Schroffheit, *f.*

Стрймкóванé, *n.* Lothen, *n. Пол.*

Стрймльчйй, *v. a.* Стрймльчйй.

Стрймниця, *f.* Lothrechte, *f. Пол.*

Стрймнýти, *v. n. Иг.* 49. sich be-
 geben, rasch wohin eilen.

Стрймчáстйй, *a.* jäh, abschüssig,
 steil, *М. III.* 138.

Стрйнути, *v. a. s.* Стрйнати.

Стрйп, -бóлу, *m. W.* Decke, *f.* Him-
 melgewölbe, *n.*; 2) Loch im Dachfirst, *n.*

Стрйпати, стрйнути, *v. a.* abschüt-
 teln; — ся erzittern, erbeben.

Стрйпáтий, *a.* fasericht, fasicht;
 2) mit gesträubtem Haar.

Стрйпйхй, *pl. s. d. f.*

Стрйпки, *pl.* Fransen, *pl.*

Стрйпóгáти, *v. a. u.* — ся, sich
 schütteln; aufflattern.

Стрйпчáстйй, *a.* gefranst, *Пар.*

Стрйт, -ту, *m.* Begegnung, *f.* Zu-
 sammenstoss, *m. Еф.* 55. [*Личтmesse, f.*

Стрйтене, (нйе), *n.* — Госпóдне,
 Стрйти, (*P. I.* 5), стрйтити, стрй-
 чáти, *v. a.* begegnen.

Стрйха, *f.* Strohdach, Dach, *n.*; *Haus, *n.*

Стрйхáтий, *a.* einem Strohdach
 áhnlich, buschig.

Стрйхáч, *m.* Dachdecker, *m.*; 2) Stroh-
 бóндель zum Dachdecken.

Стрйходéр, *m.* вйтер — starker
 Wind, der die Dácher ruiniert, *Нав.*

Стрйцóвйй, *a. Гол.* *s.* Стрйцóвйй.

Стрйча, *f.* Begegnung, *f.*; Empfang, *m.*

Стрічати, *v. a. s.* Стрігати.
 Стрічечка, *f. dim. s. d. f.*; III. I. 214. eine gestickte Zeile. [Zeile, *f.*
 Стрічка, *f.* Band, *n.*; 2) Strophe,
 Стрічковець, -вця, *m.* кружал-
 листий, Schleifenblume, *f.* (Iberis um-
 bellata).
 Стрічний, *a.* entgegen kommend,
 in den Weg kommend, belegend, ent-
 gegen liegend, dem man begegnet.
 Стрішка, *f. dim. s.* Стріха.
 Стровити, *v. a.* vergiften.
 Стрѳвус, *m. K.* Strauss, *m. s.* Струсъ.
 Стрѳг, *m.* III. I. 1, 62.?
 Стрѳлати, *v. a.* zwicken, stechen
 (von Wunden), *B.*
 Стрѳгий, *a.* streng, hart, ernst.
 Стрѳгисть, -ости, *f.* Strenge, *f.*
 Ernst, *m. K.*
 Стрѳжень, -жня, *m. s.* Стѳржнѳ.
 Стрѳжити, *v. a.* — плит den Zaun
 oben mit spitzigen Dornen & versehen.
 Стрѳиковий, *a.* Stimm-, -і вѳ-
 лочкѳ Stimmgabeln, *pl.*
 Стрѳйгель, *m.* Др. Baumeister,
 Architekt, *m.*; 2) Stifter, *m.*; 3) Kir-
 chendiener, *m.*
 Стрѳйти, (строїти), *v. a.* stimmen;
 2) bauen, erbauen; 3) putzen, aufpu-
 tzen, schmѳcken; 4) anstiften, anrich-
 ten; -жартѳ Spass machen, treiben;
 — ся на корѳ jmdn androhen; — з ким
 P. I. 113. beegnen (?)
 Стрѳитель, *m. s.* Стрѳитель 1) 2) 3).
 Стрѳити, *v. a.* vergiften, *s.* Отруїти.
 Стрѳй, *m. Pic.* Maschine, *f. pl.* стрѳі,
 Maschinerie, *f. Par.*
 Стрѳйний, *a. K.* s. Складний;
 2) geneigt zu bѳsen Streichen.
 Стрѳйник, *m.* Stimmer, *m.*; 2)
 Maschinenmeister, *m. Par.*
 Стрѳйѳк, *m.* ein Zierstrauss aus
 kѳnstlichen Blumen.
 I. Стрѳка, *f. gr.* Termin, *m.*
 II. Стрѳка, *f. H.* 149. die Kammer
 an der Giebelseite des Hauses.
 Стрѳкати, *a. M.* III. 51. scheckig.
 Стрѳкати, *v. n. s.* Стрѳлати.
 Стрѳковий, *a.* Termin, auf Ter-
 min, *He.*; periodisch, Др. [haftem Weibe.
 Стрѳкота, *f. Ko.* 108. von grillen-
 Стрѳм, *m. V.* s. Стрѳмина.

Стрѳманѳистий, *a.* dѳnnbauchig,
 schlank, *B.*
 Стрѳмий, *a.* jѳh, steil. [49. Ф.
 Стрѳмина, *f.* steiler Abhang, *Гн.*
 Стрѳмити, *v. a. s.* Прострѳмити,
 Wgr. 93.
 Стрѳмляий, *a. Гуш.* s. Стрѳмкѳй.
 Стрѳмляти, *v. a.* einsetzen, -heften.
 Стрѳмовина, *f.* Steile, Jѳhe, *f.*
 Фр.; schroffe Zinke am steilen Felsen, Ф.
 Стрѳнадля, *f.* Goldammer, *m. Пар.*
 Стрѳнт, стрѳнций, *m.* Strontium,
n. Пол.
 Стрѳпа, *f.* aufgeschutteter Haufen.
 Стрѳпина, *f.* стрѳпине, *n.* Stѳck
 Plankenholz, *n.*
 Стрѳптивий, *a.* -е письмѳ un-
 heimlich verzerrte Schriftzѳge, *V.*
 Стрѳфувати, *v. a.* §. strafen.
 I. Стрѳчѳти, *v. a. M.* III. 81. durch-
 нѳhen, abnѳhen.
 II. Стрѳчѳти, *v. a.* на корѳ auf-
 hetzen, aufwiegeln; — ся streben,
 trachten (*mit d. Infinit.*). [malmen.
 Стрѳщити, *v. a.* zerbrechen, zer-
 I. Стрѳя, *f.* Wgr. VII. s. Струї.
 II. Стрѳя, *f.* Verzierung, *f.* Schmuck, *m.*
 Стрѳбовати, *v. a.* = стрѳбувати.
 Струг, *m.* Hobel, *m.*; Messer, *n. III.*
 II. 216; Fѳgebank, *f. Пар.*; Werkzeug
 der Tѳpfer, *Пар.*; 2) Waldbach, Strom,
m. W. Фр.; 3) s. Петруг, (Salmo fa-
 rio); 4) Bѳschung, *f. Пар.*; 5) s. d. f.
 Струга, *f.* струг, *m. Ос.* (61) I.
 230. Art Boot, Struse, *f.*
 Стругати, *v. a.* schnitzeln, schni-
 tzen, schneiden. [Ч. II. 223.
 Стругач, *m.* Schaber, Schnitzer, *m.*
 Стругачка, *f.* s. d. v.
 Стругаб, *n.* Glattholz, *n. Пар.*
 Стругнути, *v. a. s.* Стругати;
 2) *v. n.* dahinlaufen.
 Стругель, -гля, *m.* Hobel, *m.*;
 — долбѳний Nuthhobel, *m.*; — ковалѳ-
 ский Wirkeisen, *n. Пар.*
 Стругольня, *f.* Hobelbank, *f.*
 Струджѳний, *a. Ф.* s. Втомлѳний.
 Струдѳти, *v. a.* ermѳden, — ся
 sehr ermѳden (*v. n.*). [werden.
 Струдѳватѳти, *v. n.* aufgedunsen
 Струѳне, *n. s.* Струмина, *Пол.*
 Стружка, *f.* Span, *m.* Spleisse, *f.*
 Стружок, -жка, *m. s. d. v.*

Струїти, (српої-), *v. a.* vergiften, dh Gift tödten.

Струїка, *f. dim. s.* Струїя, *Фр.*

Струїниш, *a.* fliegend; angenehm tönend, melodisch *M. II.* 93.

Струїчатий, *a.* wellenförmig.

Струк, *m.* Hülse, Schote, *f.* [schotig.

Струкатий, *a.* Hülsen-, Schoten-,

Струковатий, *a.* Hülsen-; mit vielen u. grossen Hülsen-горох; *pl.* струкати, Schotenfrüchtige, *pl.* (Siliquosae).

Струм, *m.* Geist, *m. OII.*

Струмá, *f. V.* Welle, Woge, *f.*

Струмень, (-минь), *m. pol.* Strom, Bach, *m. Пар.*

Струмент, *m. eigenl.* Инструмент; 2) *pl.* струмента, *АД. I.* 189. *s.* Стрёмёна *pl. s.* Стрёмёно.

Струмина, *f.* Strömung, *f. Пол.*

Струмбк, -мкá, *m.* Bächlein, *n. OII.*

Струмочк, *gen.-чка, m.* Bach, *m. M.*

Струнь, *m.* Schmalbock, *m.* (Lepura), *B.*

Струна, *f.* Darmsaite, Saite, *f.;* 2) *He.* Wollschlägerwerkstätte, Streiche, *f.*

Струнва, *f. s.* Струна 1).

Струнина, *f. Cm. s.* Струна 1).

Струнистый, *a.* lang gestreckt, lang gezogen wie eine Saite.

Струнити, *v. a.* auf den Saiten spielen, *OII.*

Струница, *f.* Griffbrett, *n. Пар.*

Струнінкй, *pl.* dünne Würstel; Krennwürstel, *pl. B.*

Струнка, *f.* Arm eines Flusses; 2) Scheidewand in der Кошара; 3) *s.* Стуч; 4) — медіньска, *s.* Вблос підскірник.

Стрункій, (-унок-, *M. II.* 19), *a.* saitenähnlich: dünn u. ebenmässig; schwächig, schlank. [-treffen.

Струнути ся, zusammenstossen,

Струнчити, *v. a.* rügen, schelten.

Струнчанка, *f.* Dünndarm, *m.*

Струп, *m.* Struppe, *f.*

Струпехнути, *v. n. s.* Струпишити.

Струпиный, *a.* schorfig, *Пар.*

Струпити, *v. n.* den Schorf bekommen. [den, modern.

Струпишити, *v. n.* morsch wer-

Струповатий, *a.* schorfig. [*m. Пар.*

Струповатість, -ости, *f.* Erbgrind,

Струс, *m.* Erschütterung, *f.* Sturm, *m.;* — підняти Getümmel erregen; 2)

He. Nachsuchen, Aufspüren mit Durchstöbern, *n.* [melus).

Струсъ, *m.* Strauss, *m.* (Strutio ca-

Струсити, струснути, *v. a.* schütteln, *s.* Стрясти; — ся sich schütteln, schauern, schaudern, erzittern, erbeben.

Струсунути, *v. a. s. d. v.*

Струтити, стручати, *v. a.* herabstossen, -werfen.

Струхліти, *v. n.* vor Furcht, vor Staunen erstarren, starr werden.

Струхнути, *v. n.* vermodern.

Стручатий, *a.* Hülsen-

Стручечок, -чка, *m. dim. s.* Стручбк.

Стручнійк, *m.* горбачник, Erbsenmuffelkäfer, *m.* (Bruchus pisi), *B.*

Стручбк, -чка, *m.* Schötchen, *n.* (silicula), *B.*

Струшувати, *v. a.* abschütteln.

Струя, *f.* Strömung, *f.* Strom, *m.;*

2) — боброва Bibergeil, *n. Пар.*

Стрягнути, *v. n.* einsinken.

Стрягучка, *f.* Stelle wo man ein-sinkt, Sumpf, *m.* [Fasern; zottig.

Стрямбавий, *a.* faserig, voller

Стрямбати, *v. a.* faserig machen, auffasern; zottig machen; kraus machen.

Стрямби *pl.* krause Faser, *f.* Fetzen, *m.*

Стряпанійна, *f. He. n.* 256 Dienstbefissenheit, Vielgeschäftigkeit, *f.;* 2) *He. coll.* Speisen, *pl.*

Стряснути, стрясати, стрясти, *v. a.* abschütteln, abwerfen; — ся erzittern, erbeben.

Стряски, *pl.* was beim Schütteln von Stroh, Getreide & herabfällt, gestreut wird, *B.*

Стряхати, *v. n.* langsam trocknen.

Стряхнути, *v. a. P. I.* 131. schütteln; — ся *Kn.* sich erschüttern, erbeben.

I. Стуга, *f. H.* 30. grosses Mehlfass.

II. Стугá, *f. Me.* 425. *s.* Тугá.

Стуга, *adv.* fest gespannt, steif.

Стугва, *f.* Wasserständer, *m. Пар.*

Стугнути, *v. n.* sich verhärten, hart werden, *Фр.* [nen; 2) ächzen, *Ф.*

Стугоніти, *v. n.* dröhnen, erdröh-

Студ, *m. s.* Студ, *Ос.* (61) X. 53.

Студъ, *f. Лір. s.* Стужа, Kälte, *f.*

Студа, *f.* Kälte, *f.*

Студень, -дня, *m.* Mon. December.

Студенець, -нця, *m.* Gallerte, Sulze, *f.*
 Студений, *a.* kalt, kühl.
 Студеніна, *f.* Gallerte, *f.*
 Студеністиій, *a.* gallertartig, *Пол.*
 Студеніця, *f.* s. Студінь; 2) küh-
 ler Verlass, *m.*; 3) s. Студня. *Гол.* I. 121.
 Студент, *m.* Student, Schüler; *Нө*
rer, m. III. II. 79.
 Студенітина, *f.* s. Студенець.
 Студіти, *v. a.* kühlen; *impers.* сту-
 дит мені es fröstelt mich.
 Студня, *f.* Brunnen, Born, *m.*
 Стужавіти, *v. n.* gerinnen, er-
 starren, sich verdichten, fest werden.
 Стужати, *v. a.* *К.* корось betrüben;
 2) s. Мучити *к.* [Korb, *m.*
 Стужка, *f.* Band, *n.*; 2) *Кч.* 282.
 Стук, *gen.* -ку, *m.* Gepolter, *n.* Lärm, *m.*
 Стукало, *n.* Thürhammer, *m.* *См.*
 Стукальце, -ця, *n.* *dim.* Anklo-
 pfer, *m.* *Пар.* [klopfen, anstossen.
 Стукати, *v. a.* poltern, anschlagen,
 Стукач, *m.* *К.* Specht, *m.*
 Стукачка, *f.* Klopfer, *m.* (an e. Thür).
 Стукит, -оту, *m.* Gepolter, Geklap-
 per, *n.* Lärm, *m.*
 Стукатурний, *a.* Stuccatur-
 Стукнути, *v. a.* s. Стукати.
 Стукотати, стукотіти, *v. a.* pol-
 tern, anstürmen.
 Стукотня, *f.* Gepolter, *n.* Lärm, *m.*
 Студень, -ня, -льня, *m.* gebakke-
 nener pirig; 2) Armvoll, *m.*; s. Оберемок (*Фр.*).
 Стуліти, стулювати, стуляти, *v.*
a. zusammenhalten, -drücken, -schliessen.
 Стуліруч, *adv.* mit leeren Händen,
 unbeschenkt, s. Голіруч.
 Стума, *f.* *См.* Finsternis, *f.* s. Мрака.
 Стуманіти, *v. n.* bethört, stumpf-
 sinnig, blöde, dumm werden.
 Ступ, *m.* das Gestampfe, der Tritt, *M.*
 Ступа, *f.* Stampfe, Stampfmühle, *f.*;
 Stempel, *m.* in der Stampfmühle; 2)
 Tritt, Schritt, *Кч.* 152. Gang, *m.*
 Ступак, *m.* *Ч.* II. 322. *Кч.* 150.
 Пфед, das den Passgang geht, *n.* Zel-
 ter, Passgänger, *m.* [*m.* *He.*
 Ступане, *n.* Treten, *n.* Tritt, Gang,
 Ступакувати, *v. n.* = итї ступо-
 юю 2). [schreiten, treten, gehen, steigen.
 Ступати, ступіти, ступнїти, *v. n.*
 Ступачок, -чка, *m.* *dim.* Bein. des
 schnellen, rüstigen Rosses, s. Ступак.

Ступень, -ня, *m.* Tritt, Schritt,
 Fusstritt, *m.*; Stufe einer Treppe, Staf-
 fel, *f.*; 2) Fuss, *m.* (als Mass) десять
 ступнів = 10 Fuss.
 Ступенниця, *f.* Tonleiter, *f.*
 Ступеньок, -нька, *m.* *dim.* jeder
 kleinste Schritt, Tritt, *m.*
 Ступернак, *m.* s. Ступір.
 Ступець, -ця, *m.* Stufe, Sprosse, *f.*
 Ступина, *f.* Stöppine, *f.* *Пар.*
 Ступіця, *f.* Tritt, *m.* *Кч.* *Пр.* IX.
 849.; 2) Loch im Schnee v. Pferden
 ausgetreten; 3) Speiche, *f.* (am Rad), *К.*
 Ступінь, -ня, *m.* s. Ступень.
 Ступір, *m.* Stämpfel, *m.* *B.*
 Ступка, *f.* Handstampfe, *f.*
 Ступкотати, *v. a.* aufstampfen, *Пар.*
 Ступневанє, *n.* Steigerung, *f.*
 Ступневати, *v. a.* steigern, ab-
 stufen, *Пар.*
 Ступнево, *adv.* stufenweise, *Пар.*
 Ступник, *m.* *gew. pl.* -ки, *Зан.*
 I. 286. Walkmühle, *f.*
 Ступомір, *m.* Schrittzähler, *m.* *Пар.*
 Ступ, *m.* ступом, *adv.* (= кро-
 ком) kleiner Trab (des Pferdes), ступо-
 пом итї traben, im Trab (кінь) *B.*
 Стурбувати ся, sich grämen, s.
 abmühen. [Runzelige, Schäbige.
 Стуріня, *n.* *coll.* alles Garstige,
 Стусак, стусан, *m.* Stoss, Schlag, *m.*
 Стусати, стуснути, *v. a.* stossen,
С. I. 23. *B.*
 Стусувати, *v. a.* s. d. v. *С. I.* 45.
 Стухати, стухнути, *v. n.* erlöschen,
 nachlassen (v. d. Hitze u. d. Geschwulst),
 s. Потахати.
 Стухлий, *a.* einen dumpfigen, muff-
 igen Geruch habend, muffig, anbrüchig.
 Стухлиця, *f.* Art Schimmel (*Se-*
pedonium) *Вол.*
 Стухлість, -ости, стухліти-
 на, *f.* dumpfer, dumpfiger Geruch, *m.*
 Стухнути, *v. n.* *B.* s. Стухати;
 2) müfflig, auriichig werden, riechen;
 — ся сепієрен.
 Стучати, *v. a.* *II.* 291. klopfen, schla-
 gen, poltern. [sel aus Binsen geflochten.
 Стябоб, *n.* *С* II. 150. Mittelschüs-
 Стяг, *m.* Schnürband, *n.* *Пар.*; 2)
 Sehne, *f.* *Пол.*; 3) Streifen, *m.* + *M.*;
 -землі längliches Grundstück, (*Фр.*);
 4) Zwang, *m.* *Фр.*

Стяга́, *f.* Streif, Strich, *m. M.*; -rip Gebirgszug, *m. OII.*; Strahl, *m. M. II.* 159.; 2) Zucht, Disciplin, *f.*

Стяга́ло, *n.* Ziehband, *n. Пар.*

Стяга́ти, стягну́ти, *v. a.* zusammenziehen; schnüren; 2) herab-, herunterziehen; 3) *schlagen; — ся sich zusammenziehen; 2) — на що etw. mit Not aufbringen.

Стяга́ч, *m. s.* Нашійник 1).

Стягаль, (-оль), *m.* Stange als Band der gekrümmten Schlittenkufe; *pl.* стягаль, breitere Sprossen an den Enden der Wagenleiter; Ziehband, *n. Гал. I.* 255.

Стягівка, *f.* Ordensband, *n. (Catala) B.*

Стягність, -ости, *f. s.* Стяж.

Стягну́ти, *v. a. s.* Стяга́ти.

Стягувати, *v. a.* schleifen, (-ока́ру), *Гал. I.* 255.

Стягу́щий, *a. B.* zusammenziehend.

I. Стяж, стяжа, *f.* Zaum, Einhalt, *m.*; 2) Zucht, Disciplin, *f. Мх.* [kunde].

II. Стяж, *f.* Schrott, *n.* (in d. Münz-)

Стяжа́не, *n.* † das Erarbeitete, *К.*

Стяжа́ти, *v. a.* † III. II. 268. erwerben, an sich bringen.

Стяжений, *a.* abgespannt, ermüdet.

Стяжи́ти, *v. n.* schwer werden.

Стяжка, *f.* Band, *n.*; Klammer, Schnalle, *f.* [hörlich (*Фр.*).

Стяжне, *adv.* in einem fort, unauf-

Стязь, *f.* Fahne, Standarte, *f.* Banner, *m. III. I.* 361. *Kst.*

Стязька, *f.* Jakobskrautspinner, *m.* (Lithosia Jacobaeae) *B.*

Стякну́ти, *v. n. Ф. Пр. II.* 415?

Стям, *m.* Verstand, *m.* Vernunft, *f.*; Sinn, *m.*; 2) *См.* Hinsicht, Rücksicht, *f.*

Стя́мити ся, стя́мувати ся, sich seiner wieder bewusst werden, zur Besinnung kommen, wieder zu sich kommen, sich erholen, *s.* ма́сиги; sich besinnen. [sichtig.

Стя́млівий, *a.* Зг. denkend, nm-

Стя́мок, -мку, *m. s.* Стям 1).

Стя́ти, *v. a. s.* Стя́гати; 2) *s.* Ча́рувати; — ся (vom Menschen) in argen Hader kommen; 2) gerinnen (молоко́).

Су́бір, *m.* Собор.

Су́бітка, *f.* Feuer das a) am Charssamstag abends angezündet u. dh den Ostersonntag unterhalten wird; b) am

Vorabende des Johannisfestes angezündet wird; 2) Züchtigung der Dorfschüler jeden Samstag, *Кв. II.* 68.

Су́бітний, *a.* zum Samstag geh.

Су́бітник, *m. Нв. n.* 274. Verzeichnis der Abgeschiedenen, welche der frommen Fürsprache beim Seelenamte empfohlen werden, *s.* Помя́ник.

Су́бо́р, *m. Ф. s.* Собор. [(Donax), *B.*

Су́бля́дка, *f.* Stumpfmuschel, *f.*

Су́бо́та, *f.* Samstag, Sonnabend, *m.*; — вели́ка Osterabend, Charssamstag, *m.*

Су́бо́товане, *n.* Sabbathfeier, *f. К.*

Су́в, *m.* Lavine, *f.* Зоря *Гал.* 1849—50.

Су́ва́вка, *f. s.* Со́ва́лка.

Су́ва́лка, *f.* Steuerung, *f. Пол.*

Су́ва́ло, *n.* Schiefer, *m.*; 2) *s.* Со́ва́ня, *B.*

Су́вати, су́нути, *v. a.* schieben, rücken, fortschieben; 2) *schreiten; — но́гами schleppen; — ся sich schleppen.

Су́верток, -тка, *m.* Päckchen, Bündel, *n.* Emballage, *f. OII.*

Су́вершкóвий, *a.* vom Wipfel, *B.*

Су́вершность, *f. Wgr.* 160. *s.* Звє́рхність.

Су́вершок, -шка, *m.* Wipfel, *m. B.*

Су́війчик, *m. Ме.* 213. Weberkamm, *m.*

Су́вій, -во́ю, *m.* Rolle, *f. B. s.* Зві́й.

Су́вма́, *adv.* plötzlich, (*Фр.*).

Су́вний, *a.* verschiebbar, Schub-;

-а стіна́ Coullisse, *f. Пар.*

Су́во́ра, *f. М. I.* 36. Ueberredung, *f.*; Verweis, *m.*

Су́во́рий, *a. См.* streng.

Су́га́к, *m.* Saiga, *f.* (Antilope Saiga) *B.*; 2) *s.* Па́тїк, (*Фр.*). [Schlosses.

Су́гальт, *m.* Bestandtheil eines

Су́глинїстий, *a.* Lehm-, lehmig, *Пол.*

Су́глинок, -нка, *m.* Lehmboden, *m.*

Су́говóра, *f. М. Ос.* (62) *I.* 99. ernste Vorstellung, Verweis, *m.*

Су́го́ловок, -вка, *m. гев. pl.* -вки, Feldweg, Feldsteg, *m.*; 2) Rain, *m. B.*

Су́го́лос, -су, *m.* Harmonie, *f. Пар.*

Су́го́лосний, *a.* harmonisch; *subst.*

су́голосна, *f.* Mitlaut, *m. Пар.*

Су́горóб, *m.* † *М.* Anhöhe, *f.*

Су́горóбок, -бка, *m. dim. s. d. v.*; 2) — кіста́вий, *Фр.* Gelenkhöcker, *m.*

Су́гурт, *m. Пц.* Gesamtsumme, Gesamttheit, *f.*

Су́д, *m.* Gericht, Richten, Gericht-

halten, *n.*; Process, Rechtsstreit, *m.* судмати в кимось Mitschuldiger sein; 2) Urtheil, *n.*; -ви́шій Obersatz, *m.* (propositio major) -ни́зший Untersatz, *m.* (pr. minor).

Судак, *m.* Sander, *m.* (Lucioperca Sandra), — морський, лиманський *L. marina*, *B.*; 2) Art volksthüml. Tanzes.

Судар, судатор, *m.* s. Судія.

Судачина, *f.* Fleisch vom Sander, *n.*

Судачити, *v. a.* *M+B.* 417. hin u. her reden, aburtheilen, meinen, hin u. her rathen.

Судьба, *f.* Loos, Schicksal, Geschick, Verhängnis, *n.*; * Gemahl, *m.*; 2) *Гол. В II.* 323. s. Посуд II.; 3) *P. 84.* s. Судія

Судьбарник, *m.* Fatalist, *m.*

Судьбарство, *n.* Fatalismus, *m.* Пар.

Судьбина, *f.* s. Судьба 1); -у уєпроїги — schmieden.

Судебний, *a.* gerichtlich, Richter-, Rechts-, Justiz-; *sbst.* судебне, *n.* Gerichtsgebühren, *pl.* Пар.

Судденко, *m.* *Кв.* Sohn (Nachkomme) des Судія.

Суддя, *m.* s. Судя. [-stand, *m.*

Судебнийцтво, *m.* Rechtspflege, *f.*

Судебничий, *a.* Gerichts-; *sbst.* *m.* Gerichtsherr, *m.* Пар.

Судебничість, -ости, *f.* Gerichtsherrschaft, *f.* Пар.

Судебність, -ости, *f.* Gerechtsame, Jurisdiction, *f.* Кл.

Судейство, *n.* Richterstand, *m.*

Судець, -дця, *m.* *H.* 142. Ф. Richter; Kritiker, *m.* Пар.

Суджене, *n.* Urtheilen, *n.* Beurtheilung, *f.*; Richten, *n.*

Суджений, *a.* vom Schicksale bestimmt; *sbst.* *m.* (vom Schicksale bestimmter) Bräutigam; суджена, *f.* Braut, *f.*

Суді, *adv.* s. Сюді. [Gericht, *n.*

Суділице, *n.* Gerichtsstätte, *f.*

Судина, *f.* Gefäss, *n.*; 2) Fahrzeug, *n.* Barke, *f.* s. Судно; 3) * 3z. Ausbund, *m.* Ausgeburt, *f.* [ris), *B.*

Судиновий, *a.* Gefäss-, (vascula-

Судир, *m.* *Кв.* Richter, *m.*

Судитель, *m.* *Luts. gr.* 157. Richter; *ЛД.* Schiedsrichter, Kritiker, Kenner, *m.*

Судити, *v. a.* richten; 2) urtheilen; calculieren, combinieren (Фр.); 3) verfluchen; 4) * ані суді Божє! von etw.

was nicht geschieht, nicht geschehen kann &; — ся beschwören, betheuern; 2) für schlecht halten, übel nehmen, sich weigern; судивим ся казати ich würde mir das selbst verübeln, wenn ich das sagen würde.

Судіяця, *f.* *АД.* II. 84. -ю судять сенатори halten Gericht. [theiler, *m.* Пар.

Судич, *m.* Recensent, Kritiker, Beur-

Судище, *n.* Gerichtsort, Gerichtstag, *m.* Gericht, Tribunal, *n.* *К.* III. II. 25.

Судівнийцтво, *n.* Gerichtsbarkeit, *f.*

Судійство, (-дєй-), *n.* *Др.* s. d. v.

Судиміяця, *c.* Verleumder, Lästere-
rer, *m.* *Гол.* III. 379.

Судін, *a.* des Richters, *Кв.*

Судініяця, *f.* Schicksalsgöttin, *f.* Ф.

Судія, *m.* Richter, *m.* [wägen, *B.*

Судкувати, *v. a.* (im Geiste) er-
Судний, *a.* Gerichts-, -день Ge-

gerichtstag, das jüngste Gericht; -я рада *Кв.* 194. Gerichtsrath, *m.*; 2) fatal.

Судник, *m.* Geschirr, Geräth, *n.* Böttchererzeugnisse, *pl.* Fasswerk, *n.*; 2) offener Schrank für Küchengeschirr.

Судніна, *f.* *К.* Fahrzeug, *n.*

Судніця, *f.* *Ч.* IV. 652. Richterin, Beurtheilerin, *f.* [pl. Geschirr, *n.* Зар.

Судничье, *gen.* -іяця, *n.* coll. Gefässe,

Судно, *n.* Fahrzeug, Boot, *n.* Arche, *f.*

Судно, *adv.* am jüngsten Tage, *H.* 148.

Судня, *f.* *H.* 130. Verleumdung, *f.* Leumund, *m.* übles Gerede.

Судобничий, *a.* Пар. s. d. f.

Судовий, *a.* gerichtlich, Gerichts-; *pl.* судові, Gerichtsbeamten, Richter, *pl.* III. II. 149. [II. 85. 131.

Судовік, *m.* Gerichtsbeamte, *m.* III.

Судовладство, *n.* Jurisdiction, Gerechtsame, *f.* Пар.

Судовний, *a.* gerichtlich, Пар.

Судопіс, *m.* gerichtliche Verschreibung, *Зах.* [Zuckung, *f.*

Судорога, *f.* *pl.* -ги, Krampf, *m.*

Судорожний, *a.* spasmodisch, krampf-
fig.

Судосїти ся, *Ч.* II. 113. 230. з ким mit jmdm zusammenkommen, jmdm be-
gegneten.

Судоходний, *a.* schiffbar, Под.

Судощати, *v. a.* *АД.* I. 149.?

Судорога, *f.* s. Судорога; 2) Schau-
er, *m.* Фр.

Судро́гий, *a.* *Kl.* krampfhaft.
 Су́дрожь, *f.* Schauer, *m.* Фр.
 Су́дський, *a.* *M.* II. 190. vom Gericht.
 Судчи́ня, *f.* Richterin, *f.* Пар.
 Судя́, суддя́, *m.* Richter, *m.*
 Судя́щий, *a.* -гриб, *Гол.* III. 273;
subst. m. Richter, *m.* *Кв.* II. 211.
 Суеві́ра, *n.* Aberglaube, *m.* *Кн.*
 Суеві́рство, *n.* *Тор.* s. d. v.
 Суесло́в, *m.* eitler Schwätzer, *III.* II. 59.
 Суесло́вити, *v. n.* *K.* thöricht lästern.
 Суесло́вний, *a.* *K.* eitel.
 Су́еть, *f.* s. Суя́та, суня́тя.
 Суя́та, *f.* Nichtigkeit; Eitelkeit, *f.*
III. I. 349. [hin u. her werfen.
 Суя́тати, *v. a.* со́бою sich unruhig
 I. Суя́тний, *a.* eitel. [worum.
 II. Суя́тний, *a.* ewig bekümmert
 Суя́тник, *m.* -иця, *f.* der (die) sich
 u. andere beunruhigt. [de, Genoss, *m.*
 Сужа́тель, *m.* *Пу.* der Mitwohnen-
 Сук, *m.* Ast, Knorren im Holze, *m.*;
 2) Rolle, Düte, *f.* *Зак.*
 Су́ка, *f.* Hündin, Döhle, *f.*; 2) Werk-
 стück beim Webstuhl, *n.*
 Сука́ти, суко́ати, *v. a.* drehen,
 zusammendrehen; walzen; 2) spinnen, *B.*
 Сука́ч, *m.* *Эг.* knorriger Stab.
 Су́кервиця, *f.* böser Stoff, Eiter,
m. s. Су́ковиця.
 Су́кір, *m.* сукі́рність, -ости,
f. Widerwille, Widerstand, Trotz, *m.*
 Су́клень, (-кльн), *m.* Feldahorn, *n.*
 Су́клятий, *a.* *Ос.* (62) X. 114; су-
 кля́тский, *Мор.* s. Прокля́тий.
 Сукма́на, *dim.* сукма́нка, *f.* tu-
 chener Bauerkittel.
 Сукма́нич, *m.* Anführer der Holz-
 schläger im Holzschlag (бу́тина), *B.*
 Сукня́на, *f.* Tuchlappen, *m.*
 Сукно́в, *n.* Tuch, Zeug, Lacken, *n.* Stoff, *m.*
 Сукнова́льський, *a.* Walker-
 I. Су́кня, *f.* Kleid, *n.* [Tuch.
 II. Су́кня, -я́ти, *n.* kleines Stück
 Сукня́ний, *a.* aus Tuch, Tuch-
 Сукня́нка, *f.* Tuchfetzen, *m.* (Фр.).
 Сукбо́ватий, *a.* knorrig, astig; knottig.
 Сукбо́нник, *m.* Tuchfabrikant, *m.*
 Т.; 2) Tuchhändler, *m.* *Пар.* [Пар.
 Суконні́цтво, *n.* Tuchmacherei, *f.*
 Суконце́, -ця, *n.* leichtes Tuch,
 Halbtuch, *n.*; feines Tuch.
 Суконщи́к, *m.* Tuchweber, *m.* *Под.*

Сукота́ти, *v. a.* abspülen, weg-
 spülen.
 Сукоті́ти ся, *KV.* s. Сокоті́ти ся.
 Сукоті́ти, *v. n.* tröpfeln, triefen.
 Сукри́стий, *a.* aufbrausend, grim-
 mig, unfreundlich jähzornig, *Фр.*
 Сукри́тий, *a.* versteckt, heimlich;
 2) zügellos, unbändig.
 Сукри́тити ся, lästig werden.
 Сукрова́тий, *a.* -а кров faules,
 cariöses Blut. [Blut, Eiter, *m.*
 Сукро́виця, *f.* zersetztes, faules
 Сукро́мий, *a.* vereinzelt, *Пол.*
 Сукро́мо, *adv.* einzeln; besonders.
 Суку́пний, *a.* = совоку́пний; an-
 grenzend, *Не.*; суку́пність, *f.* = со-
 вок. (w. s.). [з суло́ю.
 I. Сула́, *f.* e. Fischart, *Зак.* борщ
 II. Су́ла, су́лиця, *f.* † Lanze, *f.* *KV.*
 Сулда́га, *f.* d. Bein vom Knie bis
 zur Ferse, *Mi.* II. 285.
 Сулема́, *f.* ätzendes Quecksilber,
 Quecksilbersublimat, *n.* *Зан.* I. 274.
 Сулі́стник, *m.* Psalterkoralle, *f.*
 (Desmophyllum) *B.*
 Сулі́ти, *v. n.* springen; — ся, су-
 ля́ти ся angreifen (vom Hund), *V.*
 Сулі́ця, *f.* s. Су́ла II.
 Сулі́ти, *v. n.* springen, (Фр.).
 Суло́, *n.* Ruderstange, *f.* *Ф.*
 Султа́н, *m.* Sultan, *m.*; -анка, *f.* -in, *f.*
 Султа́нка, *f.* Seebarbe, *f.* (Mullus
 barbatus), *B.* [andrängen, ко́ло корб.
 Суля́ти ся, sich drängen, sich her-
 I. Сум, -му, *m.* *Ме.* 159. s. Сму́ток.
 II. Сум, -ма Wels, *m.* (Silurus glanis) *B.*
 I. Су́ма, *dim.* сумка, *f.* Summe, *f.*
 II. Су́ма, *dim.* су́мка, *f.* Sack, *m.*
 Tasche, *f.* *H.* 97.; — ни́щеньска, Bett-
 telsack, *m.* до су́ми ни́щеньско́ї до-
 вести zum Bettler machen, *Кв.*
 Сума́к, *m.* s. Суме́ць; 2) — оптове́ць
 Rhus typhina, *B.*; — остро́ць, Gift-
 Sumach, *m.* (Rhus toxicodendron).
 Сума́р, *m.* steinreicher Capitalist.
 Сумату́ха, *f.* Melancholie, *f.* *Пар.*
 Сумату́хий, *a.* melancholisch, *Пар.*
 Су́меда, *f.* *Вейн.* eines honigsüßsen
 Apfels.
 Суме́жний, *a.* angrenzend, *Пу.*
 Суме́жник, *m.* der Angrenzende.
 Суме́н, -ня́, -мие, *a.* s. Сумни́й.
 Суме́нный, *a.* сум — übergrosser

Kummer; сума — eine sehr grosse Summe.

Сумѣння, *n. Cm.* Namenszug, *m.* verzogener Name, Namenschiffre, *f.*

Сумерки, *pl.* Abenddämmerung, *f.* в — bei Abenddäm.

Сумець, -мця, *m.* kurzes Bauholz.

Сумир, *a. H.* 65. s. Сумірний.

Сумирити ся, *M. II.* 40. sich ruhig ergeben.

Сумірний, *a.* ruhig, friedfertig.

Сумірність, -ости, *f.* ruhiges Verhalten, Friedfertigkeit, *f.*

Сумірно, *adv.* ruhig, friedlich.

Суміжність, -ости, *f.* nächste Nachbarschaft, *f.* [s. Соміне.

Суміне, *n.* Zweifel, *m.* *Pa. I.* 374.

Сумірний, *a. s.* Розмірний.

Сумірно, *praep. mit d. Genit.* чою in Anbetracht, *Pa. I.* 376. [stossende.

Сумістний, *m.* † der Zusammen-

Сумістно, *adv. Pa. I.* 373. gemeinschaftlich.

Суміти, *v. n. W.* trauern.

Сумітувати, *v. n.* überlegen; — ся schwören. [суміш, *adv.* Mischmasch.

Суміш, *f.* Gemenge, *n.* в суміш,

Сумішка, *f.* Mischung, Vermengung, *f.* Gemenge, *n.*; gemengtes Getreide.

Сумішний, *a.* vermischt, vermengt; legirt, -а грівна rauhe Mark.

Сумішниця, *f. Гн.* 42. Kompost, Kompostdünger, *m.*

Сумлівий, *a. Ч.* III. 206?

Сумліне, *n.* Gewissen, *n.*; 2) *Kn.* Zweifel, *m.* Bedenken, *n.*; 3) Denkart, Stimmung, *f.*; 4) Eid, Schwur, *m.*

Сумлінний, *a.* gewissenhaft.

Сумлінність, -ости, *f.* Gewissenhaftigkeit; Treue, *f.* [verbleiben.

Сумліти ся, *ГБ.* in bangem Zweifel

Сумліщий, *a. Ру.* verständig.

Сумнійний, *a.* misslich, *Пап.*

Сумнійвість, -ости, *f.* Misslichkeit, *f. Пап.*

Сумній, *a.* traurig; misslich, unglücklich.

Сумно, *adv.* traurig; misslich.

Сумніти ся, *K.* zweifeln; 2) ver-zweifeln, verzagen, *K.*

Сумнів, *m.* Zweifel, *m.* Schwanken, *n.*

Сумнівівне, *n. Цу.* Zweifel, *m.* Ver-zweifeln, *n.*

Сумнівати ся, zweifeln, bezwei-feln; schwanken.

Сумнівий, *a. Ог.* zweifelhaft; un-zuverlässig. [Zweifel, *m.*

Сумніне, *n.* Gewissen, *n.*; 2) *Ог.*

Сумнінка, *f.* Zweifel, *m.* *Зг.*

Сумніти, *v. n. Лір. Фр.* trauern.

Сумнолиций, *a. КУ.* traurigen

Аngesichtes. [ruhigend, *Пу.*

Сумнящий, *a.* mit Zweifeln beun-

Сумоватенький, *a.* sehr traurig, *K.*

Сумовати, *v. n. s.* Сумувати.

Сумовитий, (-вгий), *a.* traurig, *III. II.* 235.

Сумогляд, *m.* Tragoedie, *f. Пап.*

Сумоглядний, *a.* traurig, düster blickend, *КУ.*

Сумогра, *f. s.* Сумогляд, *Пап.*

Сумотя, *f.* Traurigkeit, *f.*

Сумотка, *f.* Trauerspanner, *m.* (*Cidaria Tristata*), *B.*

Сумрак, *m.* Dämmerung, *f.* Däm-merschein, *m.* Dunkel, *n.*

Сумрачний, *a.* dunkel, *B.*

Сумрачники, *pl.* Dämmerungs-falter, *pl.* (*Sterpuscularia*).

Сумрявий, *a. B. s.* Сумрачний.

Сумяте, *n. Ос.* (61) VIII. 90. Ver-wirrung, Gährung, Unordnung, *f.*

Сумятня, *f. Мі.* II. 122. Verwir-rung, Bestürzung, *f.*; Aufruhr, *m.*

Суньголів, *adv.* kopfüber, *s.* Стрім-голів, *Ог.* 118. *Зар. В.*

Сундук, *m. дим.* сундучок, *D. s.* 128. *gr.* Koffer; Kasten; 2) Schlauch, *m.*

Сунець, -нця, *m.* kurzes Stück Holz, kurzer Klotz, gefällter Baumstrunk, *B.*

Суніця, *дим.* суніченька, *f.* Erd-beere, *f.* (*Fragaria*).

Сунічковатий, *a.* -а конюші-на, *f.* Erdbeerklee, *m.* (*Trifolium fra-giferum*).

Сунічник, *m. Ме.* 163. Erdbeer-pflanze, *f.* -strauch, *m.*

Суніж, *adv.* -лячі, -свати, von zwei & liegenden die mit den Füßen sich berühren etc.

Сунка, *f.* Sack, *m.* Tasche, *f.*

Сунути, сувати, *v. a.* schieben, rücken, fortbewegen; 2) *v. n.* ziehen, schreiten, hervorkommen, ankommen, *P.*

I. 3. 17. s. Сувати.

Суп, *m.* Geier, *m.* (*Vultur*).

Суперек, на — zum Trotz.
 Суперэка, *f.* У. Widerspruch, *m.*;
 суперэки брѣти Widerspruch erheben,
 sich weigern; без суперэки До. un-
 streitig; innerer Streit, У. Суперэчка.
 Суперекѣнт, *m.* Gegner im Pro-
 cess, *m.* [Streitigkeiten, *pl.* Hader, *m.*
 Суперэчэ, *n.* Widerwärtigkeit, *f.*;
 Суперэчити, *v. a.* М. II. 77. strei-
 ten, dawider reden.
 Суперэчка, *f.* Streit, Zank, Hader, *m.*
 Суперэчний, *a.* streitig; entge-
 gegengesetzt; 2) streitsüchtig, zanksüch-
 тиг, *Моз.* [süchtiger, Zänker, *m.*
 Суперэчник, *m.* Streiter, Streit-
 Суперэчність, -ости, *f.* Entge-
 gensetzung, *f.* *Ил.* [*f.* -in, *f.*
 Суперэчник, *m.* Nebenbuhler, *m.*; -иця,
 Суперэничтво, *n.* Wetteifer, *m.*
 Супіти, *v. a.* -брѣви, М. I. 155.
 die Braunen niederlassen u. zusammen-
 ziehen; — ся finster aussehen.
 Супір, *m.* все робіти на супір zum
 Trotz, *s.* Супра, Суперэчка.
 Супірець, -рця, *m. s.* Суперэчник, *Фр.*
 Супісок, *m.* Sanderde, *f.* sandiger
 Landstrich. [*ГБ.* Geräth, *n.*
 Суплатэ, *n. coll.* К. Kleidung, *f.*; 2)
 Суплэмінний, *a.* verwandt, *ОБ.*
 Супліка, *f.* (*lat.*) А-Г. 157. Bitte,
 Bittschrift, *f.* Gesuch, *n.*
 Суплітка, *f.* супліток, (*g.* -тка),
m. Stück Zaunes, das zwei andere Zäu-
 ne verbindet; 2) *s.* Сутяч.
 Суплотиця, *f.* Theil des Zaunes
 (aus Latten) zwischen zwei Pfeilern.
 Супокій, *gen.* -ю, *m. s.* Спокій.
 Супокійний, *a. s.* Спокійний.
 Супокірно, *adv.* *См.* *s.* Покірно.
 Супокоіти, *v. a. s.* Успокоіти.
 Суполити, *v. a.* im Munde etw. kneten.
 Супонити, *v. a.* mit dem Riemen
 zusammenziehen, -schnüren; 2) *Ко.* 217.
 С. I. 189. mit einem Riemen schlagen,
 züchtigen.
 Супоня, *f. gr.* Riemen, *m.* [рэка.
 Супорок, -ркі, *m.* АДІ. 334. *s.* Супе-
 Супостат, *m.* Feind, Widersacher,
m. III. II. 169.
 Супочівок, -вку, *m.* Ruhe, Rast, *f. В.*
 I. Супочіти, *v. a. s.* Спочіти.
 II. Супочити, *v. a.* щось worüber
 mühsam picheln.

Супра, *f. s.* Суперэчка.
 Супречати ся, *К.* streiten, kämp-
 fen; прѣтив когѣ Widerstand leisten, *К.*
 Супровіт, *m.* Зап. II. 558. Super-
 arbitrierung, *f.*
 Супроть, супрѣга, *adv.* entgegen,
 gegenüber; 2) *praep. mit. d. genit.* ge-
 gen, gegenüber. [*См.*
 Супротівець, -вця, *m.* Gegner, *m.*
 Супротівити ся, sich widerse-
 tzen, *s.* спреizen; entgegentreten, oppo-
 Супротівка, *f. s. d. f.* [nieren.
 Супротівленэ, *n.* Widerstand, *m.*
 Супротівляти ся, *s.* Супроті-
 вити ся [widrig, unartig, *В.*
 Супротівний, *a.* entgegentretend;
 Супротівник, *m.* III. *s.* Про-
 тівник, Widersacher, Gegner, Feind,
m.; -иця, *f.* Gegnerin, *f.* + *М.*
 Супротівність, -ости, *f.* ВВ. *Ил.*
 Gegensatz, Contrast, *m.*
 Супротівня, *f.* в супротівню
 когѣ стѣти jmdm Widerstand leisten,
 jmdm sich entgegenstellen.
 Супротівство, *n.* Widerstand, *m.*
 Супротилежати, *v. n.* gegen-
 überliegen. [liegend.
 Супротилежний, *a.* gegenüber-
 Супрѣг, *m.* супрѣга, *f.* paarweise
 Verbindung; — волів Ochsen-
 gespann, zusammengejohtes Paar Ochsen;
 2) супрѣг, *pl.* супрѣги, *m.* Bauer die zu-
 sammen in ein Gespann ihre Ochsen
 spannen, *Кв.* II. 6. в супрѣги иті ein
 Gespann zusammen mit einem anderen
 bilden; 3) супрѣг, *m.* Verkehr (im Le-
 ben), Umgang, *m.*; 4) Gemahl, *m.* су-
 прѣга, *f.* Gemahlin, *f.*
 Супрѣжеский, *a.* Ehe-, Heirats-
 Супрѣжити, *v. a.* je zwei Paare
 Ochsen zweier Bauer zusammenspannen.
 Супрѣжний, *a.* ВВ. Heirats-, Ehe-
 Супрѣжниця, *f.* † *He.* Gemahlin, *f.*
 Супрѣн, *m.* Sophronius. [*dium*], *Вол.*
 Супрѣтка, *f.* Art Bauchpilz, (*Dicty-*
 Супрѣж, *f.* держати в жи zusam-
 menhalten, *У.* [helfend.
 Супрѣжний, *a.* *Пу* gegenseitig mit-
 Супрѣшен, *m.* II. 365. Dinkel, Spelt, *m.*
 Супятити ся, zurückweichen; 2)
 sich anhalten, anlehnen, *ГБ.*
 Супрѣжний, *a.* gemischt, unrein, *Зах.*
 Сурґач, *m.* (*gr.*) Siegelack, *m.* *Зах.*

Сурґа, *pl.* Schulden, *pl.*
 Сурелі, *pl.* Schenkel, *m.* Lende, *f.*
 Суремка, *f. dim.* s. Сурма.
 Суржик, *m.* gemischter Getreide-
 samen (aus heurigem u. vorjährigem), *Зак.*
 Суржниця, *f. Mi.* II. 414. Gemenge
 aus Roggen u. Weizen.
 Суржка, *f. Ос.* (61) XII. 60?
 Суррик, *m. Под.* Mennig, *m.*
 Сурма, *f.* Trompete, Kriegstrompete, *f.*
 Сурьма, *f.* Spiessglanz, Antimon, *m.*
 Сурмач, *m.* Trompeter, *m.*
 Сурмити, *v. a.* in Trompeten stos-
 sen, -у суремку *См.* blasen, spielen.
 Сурмити, *v. n.* von Trompeten:
 geblasen werden, schallen.
 Суровий, *a.* streng, *К.*
 Суrowиця, *f.* Soole, Salzsoole, *f. Пол.*
 Суrowити, *v. n.* ernst, strenge wer-
 den, *У.*
 Суродний, *a.* verwandt, *Ил.* [gras.
 Сурсавиця, *f.* ungemähetes Nach-
 Сурумий, *a. М. Ос.* (62) I. 93?
 I. Сус, *m. s.* Исфе, *Л.* 54.
 II. Сус, *m.* Satz, *m.* одним сусом
 mit einem Satz, *Фр.* [bar, *m.*
 Сусіда, (*gen.* іда), сусіда, *m.* Nach-
 Сусіда, *m. s.* Підеусідок; 2) су-
 сідка, *f.* Nachbarin, *f.* [barin, Nachbar.
 Сусідин, *a.* des Nachbars, der Nach-
 Сусідниця, *f. s.* Сусіда.
 I. Сусідка, *f.* Nachbarin, *f.*
 II. Сусідка, *f.* Alauda cristata.
 Сусідний, *a.* nachbarlich, benachbart.
 Сусідство, *n.* Nachbarschaft, *f;* 2)
coll. die Nachbarn.
 Сусідувати, *v. a.* anwohnen, in
 der Nachbarschaft wohnen.
 Сусідчин, *a.* der Nachbarin.
 Сусідщина, *f.* Nachbarschaft *f. У.*
 Сусік, *m. s.* Засік.
 Сусіль, *adv. Ко.* 210. plötzlich, in
 einem Nu erscheinend. [Зак.
 Сусілка, *f.* Eiszacke, *f.* Eiszapfen, *m.*
 Сусілкою, *adv.* in Masse, in con-
 pactem Kern, *ОП.*
 Сусічниця, *f. s.* Засік, *В.*
 Суслик, *m.* Ziesel, *m.* (Spermophi-
 las), *В;* 2) Art Pfefferkuchen, *Зак.*
 Суспільний, *a.* gemein, gemein-
 schaftlich.
 Суспільність, -ости, *f.* Gemein-
 schaft; Communication, *f.* закон -сти,

Communicationsgesetz, *n. Пол.*
 Суспіція, *f. (lat.) Н.* 143. Verdacht, *m.*
 Суств, *dim.* суствець, -вця, *m.*
 Gelenk, *n.* [-а часть Bestandtheil, *m.*
 Суствний, *a.* Glied-, Bestand-,
 Суствник, *m.* Bestandtheil, *m.*
 Суствність, -ости, *f.* Glieder-
 bau, *m. Пар.*
 Суствці, *pl.* Gelenke, *pl.*
 Суствчатий, *a.* -і (звирі) *pl.*
 Фр. Gliederfüsser, *pl.* (Arthropoda).
 Суствчатці, *pl.* Gliedertiere, *pl.*
 (Articulata seu Arthrozoa).
 Суствчик, *m. dim.* s. Суств,
 Glied, Gelenk, *n. Н.*
 Сусуль, *adv.* s. Сусіль. [Cigarette, *f.*
 Сусулька, *f. Кн.* s. Сусілка; 2)
 Сут, *m.* grosse Menge. [s. Сутґа.
 Суте, *n.* суть, *f.* Wesen, *n. Пар.*
 Сутемно, *adv.* nahe vor Dunkel-
 werden, halbdunkel, *См.* [licht, *n.* + *М.*
 Сутеніна, *f.* Dämmerung, *f.* Zwie-
 Сутеніти, *v. n.* dämmern, *Пис.*
 Сути, сугати, *v. a.* s. Сунути, *Н.*
 186; 2) *Гл.б.* 84. verschwenden, vergeuden.
 Сутий, *a.* seiend, wesentlich, *Зак;*
 2) *В. С. II.* 156. reichlich.
 Сутич, сугіч, *В. м.* Zusammenfluss,
m; 2) *pl.* сугічі, *s.* Суткі.
 Сутінь, *f.* сугінок, *m.* (-нку), Halb-
 schatten, *m.* Schattirung, *f. ОП. См.*
 Сутінний, *a.* schattig; -інно, *adv.*
 schattig, *ОП.*
 Сутка, *f.* enger Weg zwischen Zäu-
 nen (Фр.); *pl.* сугкі, „Winkel“, der Ort
 wo zwei Gebäude, Zäune & zusammen-
 stossen; enge Quergasse; 2) *gr.* сугки,
 Zeit von vier u. zwanzig Stunden; 3)
 сугка, *f. В.* Axenglied, *n.* (internodium).
 Сутковий, *a.* zu den Сугкі geh.
 Сутовлбтий, *a.* -а парча *М. I.*
 137. reich mit Gold gestiocter Stoff.
 Сутоловатий, *a.* rüstig, *D. c.* 422.
 Сутолока, сутолок, (-очь), *f.*
 Gedränge, Gewühl, Getümmel, *n.* Ver-
 wirrung; gedrängte Schar, *f. Фр. s.* Глорá.
 Суторати ся, sich abmühen.
 Суточки, *pl. dim.* s. Сутки.
 Суточний, *a. gr.* einen Tag u. eine
 Nacht dauernd.
 Суттє, (-тя), *gen.* сугті, *n.* Dasein,
 Wesen, *n.* Substanz, *f;* Bestand, *m. Не.*
 Сутуґа, *f.* drückende Armut, *Pa.*

I. 383; 2) *s.* Ужэвка. [gedrungen, *K.* Сутугуватий, *a.* nervig, musculös, Сутужний, *a.* *K.* wesentlich; gewichtig, ausdrucksvoll, solid, gediegen; *АД.* I. 78. stark, grimmig, streng; 2) mühevoll, angestrengt.
Сутужно, *adv.* beschwerlich, lästig, drückend, *КС.* IV. 591; verdriesslich, unlieb; angestrengt, *См.* — комѣе, *C.* jmd hat schweren Stand.
Сутулий, *a.* schwächig, hager, + *Б.* *Пр.* VII. 697. [*Фр.*].
Сутурцувати ся, *s.* Бороти ся, Сутчик, *m.* Zöpfchen, *n.* (Textilaria), *В.* Сутяга, *m.* Rabulist; Rechtsverdreher, Processessüchtige, *m.*
Сутяжний, *a.* *K.* von streitenden, Process führenden Parteien.
Сутяжно, *adv.* *АД.* I. 199. schmerzlich, bedauerlich; schwierig, lästig, schädlich. [nem, in trockener Zeit.
Сух, *m.* на суці, в суці им, auf Trockene.
Сухар, *m.* Stückchen im Ofen getrocknetes Brod; Zwieback, *m.* Biscuit, *m.*; * von hagerem Menschen.
Сухарина, *f.* dürres Holz; 2) trockene Stätte, *Фр.*
Сухарник, *m.* dürres Brennholz.
Сухий, *a.* trocken, dürr; * mager, hager; — четвѣр *Сб.* I. 326. der Donnerstag nach Pfingsten; -а вода *Ч.* V. 201. итї сухою-водою?; сухи-дни *pl.* *Ф.* gänzlich Fasten.
Сухиньский, *a.* — син Sohn der „Сухиня“, mager, *Ч.* II. 40.
Сухиня, *f.* die Magere. [trocken.
Сухиненький, (-исенький), *a.* ganz
Сухиненько, (-исенько), *adv.* ganz trocken.
Сухитник, *m.* *s.* Сухотник; 2) * *e.* Pflanzenart, *В.* (als Heilmittel gegen сухоти).
Сухлявий, *a.* *s.* Сухорлявий.
Сухлячок, -чка, *m.* kleiner Buntaprecht, (*Picus minor*), *В.*
Сухмѣнь, *f.* Dürre, *f.* *Мі.* II. 237.
Сухмѣне, *n.* trockene Stelle, *Зак.*
Суховатий, *a.* schwächig, hager.
Суховѣрх, *m.* Brunelle, *f.* (*Prunella vulgaris*), *В.*
Суховѣрхи, *pl.* dürre Baumgipfel.
Суховѣрхий, *a.* mit dürrer Wipfel (*v.* Bäumen), *K.*

Суховѣршки, *pl.* *Піс.* *s.* Лѣжок 2).
Суховѣли, *pl.* Mistgabel, *f.* *Пар.*
Суховѣльщина, *f.* *Сб.* I. 296?
Суховѣйница, суховѣя, *f.* trockener Ostwind; Sturm, *m.*
Суховчик, *m.* *s.* Суховѣрх.
Суходѣл, *gen.* -дѣлу, (суходѣл), *m.* trockenes, festes Land, Gestade, *n.* Continent, *m.*
Суходѣле, *n.* *s.* *d.* *v.*
Сухозѣме, сухозѣмле, *n.* *Оз.* *Н.* 141. Festland, *n.* Continent, *m.*
Сухозѣмний, *a.* -звѣр Landthier, *n.*
Суховѣлітка, *f.* *Не.* Rauschgold, *n.* *s.* Позлітка.
Суховѣлітця, *f.* *Зан.* I. 345. Cantille, *f.* Lahn, Gold od. Silberdrath, *m.*; 2) Rauschgold, *n.*
Суховѣзолот, *m.* суховѣзолото, *n.* Goldfäden, *pl.* Goldtresse, *f.*
Сухолѣе, *m.* сухолѣсь, *f.* *В.* *У.* дүррер Wald, abgestorbener u. verdorrter Waldstrich.
Сухолѣєний, *a.* *У.* zum сухолѣе geh.
Сухолѣєсок, -ска, *m.* Wald am trockenen Ort. [Jahreszeit.
Сухолѣє, *n.* Dürre, *f.* trockene
Сухолѣб, *m.* Strohkopf, *m.* (*Ф.*).
Сухомѣльщина, (-мельщина), *f.* *АД.* II. 145. 146. † Steuer von der Windmühle.
Сухомлявий, *a.* schwächig, hager.
Сухонѣгий, *a.* dürrbeinig. [*m.*
Сухопѣлка, *f.* *КУ.* I. 156. Dummkopf,
Сухопѣрий, *a.* *Ос.* (62) VIII. 16?
Сухопѣрий, (-пѣрный), *Ос.* (61) III. 18), *a.* *Зак.* nicht in Lauge gewaschen.
Сухопѣрці, *pl.* von nur zwei Hemden in jmds Besitz: das eine auf dem Leib, das andere im Waschen (*Фр.*).
Сухопѣрці, *adv.* vom Waschen ohne Lauge. [з сухопѣтя zu Lande, *K.*
Сухопѣтѣ, *n.* trockenes, festes Land;
Сухопѣтний, *a.* auf trockenem Lande, zu Lande, Land, *ОБ.*
Сухопѣбрьий, *a.* so hager, dass die Rippen durchscheinen.
Сухопѣбриця, *f.* Weib mit mageren, dүрren Rippen; 2) Sichling, *m.* (*Pelecus cultratus*), *В.* [*Мensch.*
Сухорлявѣць, -вця, *m.* hagerer
Сухорлявий, (-хірл-), *a.* hager,

- schmächtig. [keit, Hagerkeit, *f.* Land, s. Суш 1). [haus, *n.*
 Сухорлявіць, -ости, *f.* Mager- Сушальня, сушарня, *f.* Darr-
 Сухорогий, *a.* mit dünnen Hör- Сушба, *f.* *B.* s. d. f.
 nern, — віл. [rer Hand, *K.* Сушене, *n.* das Trocknen, Dörren.
 Сухорукій, *a.* mit dürrer, star- Сушерібок, -йбка, *m.* Helvella
 Сухоруч, *adv.* mit trockenem, lee- esculenta.
 ren Händen; — пусіти когó ohne Сушйголова, *c.* Plagegeist, *m.*
 bewirkt hat, *ВВ.* Сушйжний, *a.* schwer zu bekommen.
 Сухость, *f.* *K.* Trockenheit, Dürre, *f.* Сушйльня, *f.* s. Сушальня.
 Сухотá, *f.* Trockenheit, Dürre, *f.*; Сушина, *f.* coll. dürres Reisig,
 2) * Kummer, Gram, *m.* (*Фр.*); *pl.* су- dürres Holz.
 хóти, Lungensucht, *f.* Сушйсько, *n.* Trockenheit, *f.*
 Сухотка, *f.* *dim.* Schwindsucht, *f.* Сушйти, *a.* a. trocken, dörren.
 Сухотник, (-хитвик) *m.* Schwind- Сушйця, *f.* dürrer Baumstamm (im
 süchtiger, *m.* [render Gram, Walde, noch nicht gefällt); coll. dürrer
 Сухотонька, *f.* *dim.* *Me.* 43. zeh- Wald, *B.*
 Сухоточний, *a.* schwindsüchtig, *Под.* Сушйк, *m.* abgefallene dürre Zwei-
 Сухохрѣбник, *m.* s. Сухорѣрий, ге, Abfall, *m.* Reisig, *n.* *B.*; dürres Gras.
 von hagerem Menschen. [blume, *f.* Сушйця, *f.* alles zum Dörren des
 Сухоцьвіт, *m.* *KV.* I. 302. Stroh- Obstes Nöthige. [*B.*; 2) *He.* Dürre, *f.*
 Сухощавий, *a.* s. Сухорлявий. Сушйя, *f.* Darrofen, Dürrofen, *m.*
 Сухтувати, *v.* a. s. Сохтувати. Сушйвий, *a.* s. Утлий, hager.
 Сухцѣм, *adv.* *Св.* s. На сухо. Сушйк, *m.* s. Гриб щйрий.
 Суфѣрати, *v.* a. *Ф.* ertragen, (*vgl.* Сушйй, *a.* seiend, bestehend, an-
 sufferre). wesend, leibhaftig, *Шар.* *ГШ.*; echt,
 Суфраган, *m.* Suffraganbischof, *m.* wahr, wahrhaftig, wirklich; gediegen,
 Суций, *a.* fähig, tüchtig. lauter, *H.* 227. *Max.* III. I. 391. *Ос.* (61) X. 37.
 Суцйга, *m.* Handskerl, *m.* *Ro.* 5. Сушествó, *n.* Wesen, *n.* das We-
 Суцйлина, *f.* *K.* zusammenhängen- sentliche, die Natur.
 des Ganze, einheitlicher Inhalt. Сущик, *m.* *Ст.* Wesen, *n.*; 2) s.
 Суцйлко, *adv.* in Masse, im Com- Бублик. [sächlich.
 plex etc. *ОН.* Сущний, *a.* *Ил.* wesentlich, haupt-
 Суцйльний, *a.* *K.* fest zusammen- сущник, *m.* Substantivum, *n.*
 hängend; *D.* s. 5. einheitlich, solid, Сущність, -ости, *f.* Wesenheit, *f.*
 massiv, ohne Gelenke, unarticulirt. Wesen, *n.* *Ил.*
 Суч, *f.* s. Оснóва, Aufzug des Webers. Суят, *m.* Beunruhigung, Unruhe,
 Сучавйця, *f.* Nbfis des Прут. Gefährdung, *f.* Missbehagen, *n.* *Эг.* — бе-
 Сучасний, *a.* gleichzeitig. рѣ ся корóсь jmd wird unruhig, ver-
 Сучасник, *m.* Zeitgenosse, *m.* *K.* driesslich, missgestimmt.
 Суче, *n.* coll. (= суки), Knorren, Суять, *f.* Marter, *f.* *Пар.*
 knorrige Aeste, *pl.* Суятьá, *f.* Unruhe, *f.* Missbehagen, *n.*;
 Сучечка, *f.* *dim.* s. Сўка. Bedrängnis, *f.*; Angst, Aengstlichkeit, *f.*
 Сучечковатий, *a.* *Пол.* höckerig. Суятйти, *v.* a. beunruhigen; — ся
 Сучий, *a.* von der Hündin. unruhig, bekümmert sein, sich abhär-
 Сучйстий, *a.* s. Сукóвий. men, s. plagen; elend das Leben fri-
 Суचितися, *M+B.* 260. с. Чипати ся. sten, *B.* [критич, *B.*
 Сўчка, *f.* *dim.* junge Hündin. Суятний, *a.* schlecht; misslich;
 Суччѣнко, *m.* Sohn der Hündin, Суятник, *m.* der jmdn belästigt;
 Ч. II. 252. 2) der Unruhige, Aengstliche, *m.*; -нйця, *f.*
 Суш, *m.* Land, *n.* (*oppo.* Meer); 2) Сфатйти, *v.* a. s. Схóпити.
 gedórrtes Obst; 3) Raas im Bienenstock. Сфѣрйчний, *a.* sphärisch; сфѣрич-
 Сўша, *f.* Festland, festes, trockenes но-випуклий, sphärisch-convex, *Пол.*
 Сфйвкати, *v.* a. s. Стрясті.

Сфукати, *v. a.* § ausschelten.
 Сфурячити ся, grimmig werden.
 Схаб, *m.* Rippenbraten, *m.* (bes. vom Schwein od. Schöps). [kunft, *f.* Зак.
 Схадзка, *pol.* схажка, *f.* Zusammen-
 Схаласувати, *v. a.* aufessen.
 Схаманіти ся, *s. d. f.*
 Схаменути, *v. a.* besänftigen; —
 ся sich besinnen, *v. a.* Стáмити ся.
 Схаміти, *v. a.* Обхáморити.
 Схамуліти ся, zerkocht werden.
 Схарапу́дити ся, scheu werden,
He. [lachen.
 Схарáтати, *v. a.* entmannen, wal-
 Схват, *m.* Зг. Handgemenge, *n.*
 Схватіти, *v. a.* с. Схóпити.
 Схвátка, *f.* Ко. 151. Scharmützel,
 Gefecht, *n.* [пити ся з кимсь.
 Схвáчувати ся, *Кв.* I. 108. с. Схó-
 Схвилювати, *v. n.* auftoben.
 Схéда, *f.* с. Спа́дьщина.
 Схиб́ити, схибну́ти, *v. n.* fehlen,
 abirren; против чо́гось — gegen etw.
 verstossen; — рóзумом irrsinnig werden.
 Схи́жити, *v. a.* abrauben, *Пар.*
 Схи́змат, (*III.* I. 73.), схизмáтиє,
m. Schismatiker, *m.* [smatisch.
 Схизмáтицький, (-ицьк-), *a.* schi-
 Схи́лий, *a.* geneigt.
 Схи́лийстий, схи́льчійстий, *a.*
 abschüssig, (*Фр.*).
 Схи́листо, *adv.* schief.
 Схи́ляти, схи́ляти, *v. a.* neigen;
 — ся sich neigen; — ся на чо́ю ра́ду
 jmdm gehorchen, *Др.*
 Схи́льний, *a.* geneigt.
 Схи́льність, -ости, *f.* *См.* Zuneig-
 гung, Gunst; Liebe, *f.*
 Схи́льно, *adv.* *См.* с. Прихи́льно.
 Схи́лок, *gen.* схи́лку, *m.* Neige, *f.* *B.*
 Схи́льчівий, *a.* nachgiebig, *Пар.*
 Схи́льчівість, -ости, *f.* Nach-
 giebigkeit, *f.* *Пар.*
 Схи́мник, *m.* Ascet, *m.* [orden.
 Схимни́цтво, *n.* strengster Mönchs-
 Схи́рити, *v. a.* §. erwähnen; aus-
 Схи́тний, *a.* unstät. [plaudern.
 Схитну́ти, *v. a.* erschüttern, wanken
 machen, umwerfen; — ся wanken.
 Схи́трити, *v. a.* überlisten.
 Схитр́ілий, *a.* abgefemt, *B.*
 Схíд, *gen.* схóду, *m.* Aufgehen, *n.*
 (der Saat); Aufgang, *m.* (der Sonne);

Auftritt, *m.* Scene, *f.* (im Drama), *Ф.*;
 2) Zusammenkommen, *n.* Versammlung,
Г. Под.; 3) Niedergang, *m.* Niedergehen,
n. Neige, *f.* на схóді щось auf der
 Neige, wird bald ausgehen; Abgang,
 Absatz, *m.* Ч. II. 666; — ду́ші das
 Verscheiden; схíд-місяць, Ч. I. 1, 10.
 letztes Mondsviertel.
 Схíдень, -дня, *m. s.* Схíд 1) *Пар.*;
 2) Spross, Pflanzentrieb, *m.* *B.*
 Схíдка, *f.* Zusammenkunft, Versamm-
 lung, *f.* -ку ма́ти.
 Схíдній, *a.* östlich, orientalisches;
 2) zusammentreffend, -kommend, ana-
 log, ähnlich. [lichkeit, *f.*
 Схíдність, -ости, *f.* Analogie, Aehn-
 Схíдняк, *m.* Morgenländer, *m.* *Пар.*
 Схíдушний, *a.* Ог. 102. -а мо-
 літва Todtengebete beim Sterbenden.
 Схíпний, *a.* *B.* с. Похóбний.
 Схíпність, -ости, *f.* с. Сна́га, Спо-
 ці́оність, — до чо́го Ansatz zu etw. *Пар.*
 Схи́ці, *pl.* Fangeisen, *n.* Falle, *f.*
 Схи́пуване, *n.* das Schluchzen.
 Схи́пувати, *v. n.* oft schluchzen.
 Схло́пити, *v. n.* Bauer werden;
 grobe, gemeine Sitten annehmen.
 Схля́нути, схля́ти, *v. n. s.* Охля́ну-
 ти, Охля́ти, *ТР.* 95. ohnmächtig werden.
 Схмі́лити, *v. a.* с. Спо́йти.
 Схню́рити ся, das Gesicht ver-
 ziehen, sich verdüstern, *МШ.* [*ОП.* *См.*
 Схов, *m.* Schlupfwinkel, *m.* Versteck, *n.*
 Схóвало, *n. s.* Схóвня.
 Схóванець, -нця, *m.* der Verbor-
 gene, Versteckte. [*n.*; 2) Versteck, *n.*
 Схóване, *n.* Verbergen, Verstecken,
 Схóванка, *f.* Schlupfwinkel, *m.* Ver-
 wahrnis, *n.* [ken; — ся sich —.
 Сховáти, *v. a.* verbergen, versteck-
 Сховáч, *m.* Diebshehler, *m.*
 Схóвнути ся, ausgleiten. [bergen.
 Схóвско, *n.* sicherer Ort zum Ver-
 Схóвище, *n.* *К.* Schlupfwinkel, *m.*
 Verwahrung, *f.* Aufbewahrungsort, *m.*
 Kammer, *f.*
 Схóвник, *m.* Behälter, *m.* Schach-
 tel, *f.* Futteral, *n.* *См.*; Schlupfwinkel, *m.* *B.*
 Схóвниця, *f.* Versteck, *n.* Aufbe-
 wahrungsort, *m.* Niederlage, Kammer, *f.*
 Magazin, *n.* *См.*
 Схóвно, *adv.* verbergend, heimlich,
См.; verborgen, incognito, *ОП.*

Схóвня, *f.* Versteck, *n.* [rungsort, *m.*
Схóвок, *gen.* схóвку, *m.* Aufbewah-
Сход, *m.* Versammlung, Zusammen-
kunft, *f.* *He. Pr.* XII. 689; 2) Herab-
kommen, Hinabsteigen, *n;* *pl.* схóди,
Treppenstufen, *pl.* Трeппe, *f.* 3) Abgang,
Absatz, *m.* (im Handel); 4) Scheiden
der Seele vom Leibe, *сход душі* *P. I.* 4.
Схóда, *f.* Stiege, *f.* *s.* Сход 2).

Сходатáй, *m. K.* der zur Rath-
versammlung zusammenkommt, Rath-
herr, *m;* Theilnehmer an der *Кoпá*, *s.*
Кóпний судá, *He.* (*xm.* 17).

Схóдъбище, *n.* Zusammenkunft,
Zusammenrottung, *f.* Versammlung, *f.*
Кв. I. 193.

Схóдень, -дня, *m. s.* Схíд 1) Mor-
gen, *m.* Morgenland, *n.* Osten, *m.* *Пар.*

Схóдець, -дця, *m.* Stufe, Stiege,
Трeппe, *f.*

Схóди, *pl. s.* Сход 2), Схóда.

Схóдини, *pl.* Zusammenkunft, Ver-
sammlung, *f.*

Схóдýти, *v. n.* herabkommen, her-
unterkommen; 2) durchgehen, weg-
gehen, *M. II.* 119.; 3) до *кoгóсь* *M.*
II. 126. zu jmdm hingehen; 4) auf-
sohieszen, spriessen; 5) abtragen, ab-
nutzen (*чóботи*, *óдiж*); 6) noch übrig
bleiben (*щo вам зóбжа схóдит*, *прo-
дáдiте менi*); — *ся* zusammenkommen,
-fallen.

Схóдка, *f. Кв.* *s.* Схíдка.

Схóдний, *a. He. Гол.* *s.* Вexíдний.

Схóдно, *adv. Ч. V.* 1023. zutreffend,
billig.

Схóдовáти й, *a.* treppenförmig, *Пол.*

Схóдовéць, -iвця, *m.* Ostwind,
m. Пар.

Схóдовiй, *a.* -e *сóнце*, *ВВ.* auf-
gehend, Aufgangs-, Ost-; östlich, orient-
talisch, *Пар.*

Схóдцi, *pl. dim. АД.* I. 44. *s.* Схóди.

Схóжий, (*схож*), *a.* ähnlich, gleich-
kommend, vergleichbar до *чoгóсь*, на
щoсь. [Aehnlichkeit, Gleichheit, *f. He.*

Схóжiсть, -ости, *f.* vollkommene
Схoлибáти, *v. a.* erschüttern, *Пар.*

Схóпити, *v. a.* aufgreifen, auffan-
gen, erhaschen, packen; — *ся* sich auf-
raffen, aufspringen; — *ся* з *ким* mit
jmdm anbinden, aufnehmen, sich mes-
sen, in die Haare geraten.

Схóпний, *a.* gelehrig, *Пар.*

Схорiлий, *a. s. d. f. Пар.*

Схорóваний, *a.* durch die Krank-
heit sehr geschwächt. [*rer, m.*

Схоронiтель, *m.* Erhalter, Bewah-
Схоронiти, *v. a.* erhalten, bewahren.

Схотiти, *v. n.* wollen, belieben;
— *ся impers.* Lust, Appetit, Neigung,

Verlangen nach etw. haben, *s.* Хотiти.

Схоч, *m. Под.* (*p. xv.* 77) Wille, *m.*
Neigung, *f.* до *схóчу* nach Herzenslust.

Схрестiти *ся*, *Ст.* sich kreuzwei-
se falten.

Схудáти, *v. n. D. c.* 354. *s.* Схудiти.

Схудiти, *v. a. Гн.* 60. mager ma-
chen, auszehren.

Схудiлий, *a.* abgemagert.

Схудiти, схуднiти, схуднути, *v. n.*
mager werden, abmagern. [*schmähen.*

Схулiти, *v. a. Пар.* ausschelten;

Сцáпати, *v. a. §.* aufgreifen, ergreifen,
ertappen, *Кч.* 372.

Сцáти, *v. a. s.* Сcáти, *B.*

Сцéти, (*сцáги*; *щу*, *щим*), *v. a.*
brunzen, *B.* [*taenia*], *B.*

Сцiкалка, *f.* Dorngrundel (*Cobitis*

Сциклiни, *pl. s.* Сиклiни, *Еф.* 31.

Сцiркати, *v. a.* abmelken.

Сцiбгáти, *v. a. s.* Стебнуváти.

Сцiдiти, *v. a.* abseihen.

Сцiлéнe, *n. K.* Heilung, *f.*

Сцiлiти, сцiлювати, *v. a.* zum
Ganzen verwachsen lassen, vereinigen,
zusammenfügen; — *ся* zum Ganzen sich
vereinigen. verwachsen, zusammen-
wachsen, *ТР.* 91, *Ф. P. I.* 128.

Сцiлiти, *v. n.* gerettet werden.

Сцiльний, *a.* einheitlich, compact,
Др; wasserdicht.

Сцiльник, *dim.* сцiльничок (-чка);
m. Honigscheibe, Honigwabe, *f.* [*I.* 177.

Сцiлющий, *a.* heilsam, heilend, *III.*

Сцiвiти, сцiвiяти, *v. a.* abschätzen,
licitieren, *Пар.*

Сцiнка, *f.* Licitation, *f. Пар.*

Сцiнный, *a.* Auctions-.

Сцiвiяч, *m.* Auctionär, *m. Пар.*

Сцiпа, *f.* Kette, *f.* — *Вóлгова* Vol-
ta'sche Kette, *Пол.*

Сцiпенiлий, *a.* starr.

Сцiпенiти, *v. n.* erstarren.

Сцiпiти, сцiпiяти, *v. a.* zusam-
menverbinden, -ketten, -schlagen, ver-

knüpfen, *Lip.*; — ся an einander befestigt werden, zusammengekettet werden, sich eng verknüpfen.

Сціпіти, сціпнути, *v. n.* erstarren, gerinnen, *Kst.*; stumpf werden (*v. Zähnen*), *Пар.*

[перbau, ungelenk.
Сціплий, *a.* von gedrungenem Körper.
Сціпність, -ости, *f. s.* Спійність.
Сціппя, *f. Пол.* s. Сціпа.
Сцьобати, *v. a. s.* Сцібати; *schlagen.
Сцьобати, *v. a.* — сокірою = стесати троба.

Сцьупити, *v. a.* ertappen, erhaschen.

Сцьурати ся, *s.* Спекати ся.

Сцьяти, *v. a.* harnen, pissen, brunzen.

Сцьазник, *m.* Teufel, *m. Ф.* В.

Сцьазнути, *v. n.* *Зан.* II. 385. *s.* Сцьезнути.

[чати ся, *Кв.* I. 166.
Сцьати, *v. a.* anfangen; — ся *s.* Почахати, *v. n.* kalt werden, erkalten, *Пис.*

[den, entschwinden.
Сцьезати, сцьезнути, *v. n.* verschwinden.
Сцьезник, *m. s.* Сцьазник, В.

Сцьемерити ся, Magenkrampf bekommen.

Сцьепити, *a. a. s.* Сціпіти; — ся &

Сцьеповзнути, *v. n. u.* сцьеповзати ся, сцьеповзнути ся, weggleiten, ausgleiten.

Сцьервївити, *v. n.* madig, wurmstichig werden, Maden od. Würmer bekommen. [werden.

Сцьервонїти, *v. n.* sich röthen, roth streichen, abstreichen, *v. a.* niederstreichen, abstreichen. [schöpfen.

Сцьерпати, сцьерпувати, *v. a.* abstreichen, *v. a. B. s.* Счирати.

Сцьесати, сцьеувати, *v. a.* abkämern.

Сцьет, *m.* Rechnung, *f.* [КС. (82) IV. 589.

Сцьїгати, *v. a.* erhaschen, erwischen, I. Счинати, счинїти, счиняти, *v. a.*

anfängen; thun, zustande bringen, війну з кимось Krieg mit jmdm aufnehmen, führen, *К.*; — ся *Ме.* 385. anfängen (*v. n.*), sich erheben, війна — entbrennen.

II Счинїти, счиняти, *v. a.* -вбіже = чїстити.

Сцьїнки, *pl. B.* Kaff, *n.*

Счирати, *v. a.* abstreichen. В.

Счїрка, *f.* angemeisselte Stelle.

Счислїти, счислювати, *v. a.* zusammenzählen.

Сцьїстини, *pl.* сцьїстиско, *n.*

Mutterkuchen, *m.* (placenta) В.

Сцьїстити, сцьїщати, *v. a.* reinigen; 2) entmannen, castrieren.

Сцьїплеве *n.* Cohärenz, Cohäsion, *f. Пу.*

Сцьїпний, *a.* -вїз Beiwagen, *m. Пар.*

Сцьорнїти, *v. n.* schwarz werden, dunkel, gebräunt werden.

Сцьот, *m.* Rechnung, *f.* [sich machen.

Сцьохмати ся, §. auf eine Reise

Сцьубити ся, einander beim Kopfe nehmen. [ahnen, Vorgefühl haben.

Сцьувати, сцьўти, *v. n. u.* — ся

Сцьупурнїти, *v. n.* aufgeregt werden, *Эг.*; 4) übermüthig, stolz, eingebildet werden.

Сцьутїти ся, *s.* Стїмити ся.

Сцьїбнути, *v. a.* herabstürzen, herabreißen; *s.* Скінути.

Сцьиванїна, *f.* Geficke, *n.*

Сцьивати, сцьїти, *v. a.* zusammennähen, flicken. [abnehmen.

Сцьумовати, *v. a.* den Schaum

Сцьуд, *adv. s. d. f.* [herwärts.

Сцьудя, сцьудї, *adv.* herda, hieher, hier.

Сцьудю, *adv.* dahier vorbei.
Сцьупати, сцьукати, *v. n. in der Kinderspr.* sich setzen, sitzen.

Сцьуря, *f. B.* = сїрий сердак.

Сцьурчанє, *n.* Zirpen, Schnurren, Schwirren, *n.* [ren, schnurren.

Сцьурчати, сцьуркати, *v. n.* schwirren.

Сцьюяти, *v. n.* vom Piepen junger Gänschen.

Сцьючасний, *a. М.* III. 38. *s.* Сцьючасний.

Сцью-б, а сцью-б, *Ч.* II. 50. = А еслї бї, колї бї.

Сцьюбер, *m. Н.* 181. Feind, *m.* (?)

Сцьюбра, *f.* Gemeinde-Ackerland; сцьюбри, *pl.* die auf сцьюбра Anbauenden.

Сцьюброб, *m.* Nachbar, *m. Пис.*

Сцьювканє, *n.* Geschnatter, *n. Пар.*

Сцьювкати, *v. n.* schnattern.

Сцьюг, *m.* Klasten, *n.*

Сцьюгати, сцьюгїти, *v. a.* nach etw. reichen, greifen, за чимось; — в чужї грядку in fremdes Beet greifen, d. i. stehlen, В.

Сцьюгва, *f.* Langwurm, *m.* (Nemertis), В.

Сцьюговїй, *a.* klastenlang.

Сцьюговїти, *v. a. К. s.* Сцьюгїти, сцьюгати.

Сцьюдкати, *v. n. in d. Kinderspr.* sitzen, sich setzen.

Сцьюдовїти ся, *М.* I. 14. *s.* Сцьюдовїти ся.

Сяево, *n.* Schimmer, *m.* Licht, *n.*
 Сяжень, -жня, *m.* Klawter, *n.*
 Сяйво, *n.* Licht, *n.* Strahlen, *pl.* Ст.
 Сяйний, *a.* licht, glänzend, Щог.
 Сяйнѹти, *v. n.* K. erglänzen.
 Сякати, *v. a.* -віс п. сякати ся,
 sich schneuzen.
 Сякій, *a.* solcher, so ein (im bösen
 Sinne); *gew.* сякій — такій beim Ueber-
 häufen mit allen möglichen Schimpf-
 wörtern, etw. „vermaledeit“.

I. Сян, *m.* Bag. Schlange, *f.* Drache, *m.*
 II. Сян, *m.* rechter Nbfis der Weichsel.
 Сяник, *m.* s. Колѹчка 2).
 Сянка, *f.* Naide, *f.* (Nais), *B.*
 Сянки, *pl.* Dorf in Ostgalizien, (Quel-
 le des Сян). [zien am Сян.
 Сянік, (-нок), *m.* Stadt in Ostgali-
 Сяра, *f.* Biestmilch, *f.*
 Сяч, *s.* Harn, *m.* *B.*
 Сянти, *v. n.* s. Сіяти, *Зак.*

Т.

Т, zwanzigster Buchstabe, (Твердо).
 Т, *praep. mit. d. Dat.* = д, Шѹ.
 I. Та, *conj.* und; 2) doch, та бреш-
 шеш, да лѹгст du doch, вонá знáе та
 не хóче сказáти, Шѹ.; 3) nun, та
 вже нун denn.
 II. Та, *pron. fem.* = тáя, *s.* Той.
 III. Та! *Vocat. s.* Тáго, Шѹ.
 Табáк, *m.* (Шѹ.), табáка, *f.*
 Schnupftabak, *m.*; 2) §. Geschlechts-
 glied, *n.* Шѹ.
 Табакéрка, (*dim.* -éронька, éроч-
 ка), табакíрка, *f.* Tabaksdose, *f.*
 Табакерчáйна, *dim.* -чáнка, *f.*
 elende Tabaksdose, *f.* Шѹ.
 Табакерчáйско, *f. aug. s.* Таба-
 кéрка, Шѹ.
 Табáнити, (ню, -ниш), *v. a.* vom
 Rudern in entgegengesetzter Richtung,
 als das Schiff láuft, um dessen Lauf
 zu ándern, Шѹ.
 Табахéрка, *f. s.* Табакéрка, Шѹ.
 Табачáрка, *f. B. s.* Табакéрка.
 Табачéньця, *f. s.* Табáка 1) 2), Шѹ.
 Табáчити, *v. a.* Tabak schnupfen, Шѹ.
 Табáчка, *f. dim. s.* Табáка; 2)
 Gift-Hahnenfuss, *m.* (Ranunculus sce-
 leratus), *B.*
 Табачкóвий, *a.* róthlichbraun.
 Табáчний, (-шн-), *a.* von Tabak.
 Табáчник, (-áшн-), *m.* Schnupf-
 табакерzeuger, *m.* КС. (82) III. 600;
 2) Tabakfabrik, *f.* Др.; 3) Tabakhán-
 dler, *m.*; 4) Tabakschnupfer, *m.*; -ця,
f.; 5) Moschusbock, *m.* (Aromia mo-
 schata), *B.* [Табачник, ihm geh, Шѹ.
 Табáчникив, -кова, -ове, *a.* des

Табачóк, *m. dim.* Rauchtabak; 2)
 Schnupftabak, *m.* Шѹ.
 I. Тáбель, *m.* Tag, an dem keine
 Sitzungen in den Gerichtsbehörden, und
 in der Schule keine Lectionen statt-
 finden, Шѹ. [бéля, Шѹ.
 II. Тáбель, *gen.* -ели, *f. gr. s.* Та-
 табéлька, *f. dim. s.* Табéля. [Шѹ.
 Табéльний, *a.* -день, *s.* Тáбель, I.
 Табéля, *f.* Liste, Tabelle, *f.* Ver-
 zeichnis, *n.*
 Табéлярний, *a.* tabellarisch.
 Табívка, *f.* lederne Tasche, (Фр.).
 Тáбин, *m. e.* Art Stoff, *Зак.*
 Тáбир, *gen.* -бру, *m.* Lager, Feld-
 lager, *n.*; Wagenburg, *f.*; Heer, *n.*
 Тáбла, *f. s.* Табívка, *B.*
 Тáблиця, *f. s.* Табéля; 2) Tafel, Schul-
 tafel, *f.*; 3) Aushängeschild, *n.* Шѹ.
 Тáбличка, *f. dim. s. d. v.*
 Табличкóвáтий, табличкóвий,
a. tafelfórmig.
 Тáбор, *m. s.* Тáбир.
 Тáборик, *m. dim. s. d. v.* Шѹ.
 Тáбориско, тáборище, *n.* La-
 gerplatz, (wo früher ein Lager gewe-
 sen) *m.*; Lager, Feldlager, *n.* Bivouak, *n.*
 Тáбориги ся, Lager aufschlagen,
 sich lagern; sich befestigen.
 Таборóване, *n.* das Nomadenle-
 ben, das Herumziehen. Шѹ.
 Таборóвáти, (-увáти), *v. a.* herum-
 ziehen, ein Nomadenleben führen, Шѹ.
 Таборóвий, *a.* Lager-, zum Lager
 geh, Кч. 309. *Нав.*
 Табóрщина, *f.* Kriegslager, *n.* Feld-
 dienst, *m.*; Feldzüge, *pl. f.*; 2) Schlacht, *f. f.*

Табун, *m.* eine Herde von wilden od. zahmen Pferden; 2) Herde, Schar, *f.*
 Табу́нець, *m. dim. s. d. v.* [Табун, *III*].
 Табу́ніско, табу́ніще, *n. aug. s.*
 Табу́нный, *a.* zum Табун geh., aus *e. T.* [Табун, *III*].
 Табу́нник, *m.* Eigenthümer eines Табу́новий, *a. s.* Табу́нный.
 Табу́ньский, *a.* zum Табун geh.
 Табу́нщик, *m.* Hüter einer Herde von Pferden, Pferdehirt, *m.*; 2) Rossebändiger, *m. C. II.* 137.
 Табу́р, *m. s.* Табу́р, *III*.
 Табу́ре́т, *m.* (*dim.* табу́ре́тик, *m.* табу́ре́тка, -ре́точка, табу́ре́чина, *f.*), Tisch (zum Hinübertragen), *m.* *III*.
 Тавле́тка, *f.* Schieferplatte, *f.* *III*.
 Тавля́нка, тавля́ночка, *f. Ч. II.* 573. *s.* Табаке́рка.
 Тавматро́п, *m.* Thaumatrope, *m.* Wunderscheibe, *f. Пол.* [*f.* (Spírea)].
 Та́волга, *f. АД. I.* 210. Spirstaude, Та́волговець, *gen. -гівця, m.* Lígusterschwärmer, *m.* (Sphinx Ligustri), *B.*
 Та́волговий, *a.* zur Та́волга geh., *III*.
 Та́волжаний, *a. s. d. v.*; 2) Benennung eines von den Поро́ги des Дніпро́, *III*. [maedryfolia, *III*].
 Таволжа́нник, *m.* Spiraea cha-
 Тавол́жник, *m.* Spiraea crenata; -ру́жний *Sp. hypericifolia, III*. [rien.
 Та́врицький, *a.* taurisch, von Тау-
 Та́врия, *f.* Taurien, *n.*
 Та́вро, *n.* eingebranntes Gesteu-
 zeichen. [Kinder, *III*].
 Та́вро́т, *m.* Art Versteckspiel der
 Та́вро́т, *interj. s. d. v.* *III*.
 Тага́н, (*dim.* -а́но́к), *m.* Dreifuss,
 Feuerbock, *m.*
 Тага́нува́ти, *v. a.* Rast nehmen,
 sich aufhalten um das Essen zu berei-
 ten (kochen), *III*.
 Та́д, та́ді, *adv. s.* Ту́да; 2) *s.* То́гда.
 Та́дь, *conj.* da sieh! *III*.
 Та́дыва́й, *adv. s.* Ту́ди, *B.*
 Та́де́й, Та́ді́й, *m.* Thaddaeus.
 Та́дь-же, *conj. s.* Та́дь, doch wol,
 ja doch, *III*. [*adv.* -е́нько, *III*].
 Та́емне́нький, *a. dim. s. d. f.*;
 Та́емний, *a.* geheim; *adv.* та́емно,
 geheim, verborgen, verstohlen.
 Та́емни́ця, *f. s.* Та́йна; 2) Ver-

steck, *n.* *III*.

Та́емні́чий, *a.* geheimnissvoll, ge-
 heim; * zauberhaft; bezaubernd, ent-
 zückend, *III*.

Та́емні́сть, (-о́сть), -о́сти, *f.* Ge-
 heimnis, *n.*; Verschwiegenheit, *f.* ver-
 stecktes Wesen, *K.* [haltung, *f.*

Та́е́не, *n.* Verheimlichen, *n.* Geheim-
 I. Та́ж, *pron. f.* = та́же, *s.* То́йже.

II. Та́ж, та́же, та́жеж, *conj.* doch,
 ja doch, doch wol.

Та́з, (*dim.* та́зик, -зичок), *m.* ein
 metallenes od. irdenes breites Geschirr
 von runder Form, *III*.

Та́їнство́, *n.* Geheimnis, alles Ge-
 heime, *n.*; Sacrament, *n.* *III*.

Та́їтель, *m.* Nehler, *m.*

Та́їти, *v. a.* verbergen, verhehlen,
 verheimlichen; verschweigen, geheim
 halten; — ся́ sich — —.

Та́й, та́й, *conj.* und, und noch, und
 noch dazu; und nun, da nun.

Та́йко́м, *adv. s.* Та́йно.

Та́йна, *f.* Geheimnis, *n.* Heimlich-
 keit, *f.*; Sacrament, *n.*

Та́йне́нький, -не́ський, *a. dim.*
s. Та́йний; *adv.* -е́нько, -е́сько, *III*.

Та́йний, *a.* heimlich, geheim, Ge-
 heim-, verborgen, verstohlen; -а́ вече́ра
 heiliges Abendmahl.

Та́йни́к, *m.* geheimer Ort, verbor-
 gener Winkel, Schlupfwinkel, *m. Кч. 53. Фр.*

Та́йника́р, *m.* Geheimniskrämer,
m. Пар. [dort verborgen, *III*].

Та́йнико́вий, *a.* zu Та́йник geh.,
 Та́йни́ця, *f. s.* Та́йна, *Фр.*

Та́йні́сть, (-о́сть), -о́сти, *f.* Ge-
 heimnis, *n.* Geheimhaltung, *f.*; Hehl, *n.*
 verstecktes Wesen.

Та́йні́стра, *f. s.* Торні́стра, *Ф.*

Та́йно, *adv.* heimlich, im Geheimen,
 verborgen, *III. II.* 57.

Та́йно́ці, *pl.* Geheimnisse, *pl. Оп.*

Та́йня, *f. s. d. v.* *У.*

Та́йстра, *f. dim.* тайстри́на, -ї́нка,
 -ї́нонька, -ї́ночка, та́йстрочка, -о́нька,
f. s. Та́йстра, *III*.

Та́к, *adv.* so, also; та́к бі́жить! er
 läuft so schnell! *P. I. 1.*; та́к со́бі, ziem-
 lich gut, leidlich; та́к-о́н, so, also, *Зар.*;
 2) *conj.* da, nun; та́к що́? nun was
 denn? та́к отсю́ді диві́сь, *P. I. 74.*
 da hast du gleich fertig.

Таканс, *n.* das „Ja“ Sagen, Bejahen, *n.*
Такати, *v. a.* zu allem „ja“ sagen,
beipflichten.

Так-ба! табá! *interj.* nun ja! *Шѣ.*

Такелецький, *a.* sehr gross, *Шѣ.*

Такенький, такесенький, *a. dim.*
s. Такій, *Шѣ.*

Такенний, *a.* so gross, *Шѣ.*

Такечки, *adv. dim. s.* Так, *Шѣ.*

Также, такжень, *adv.* noch, gleichfalls, eben so.

Таки, *conj.* doch, wohl doch; dennoch;
таки-так, ganz so, doch so; 2) umsonst, даги таки так.

Такій, *a.* solcher, ein solcher, so ein;
-é що на! *Гл. б.* 17. solches, dass es seltsam ist; 2) * unrein, schmutzig, hässlich, unwissend, dumm *Шѣ.*; тако́го! *mit d. Genit.* so viel, eine solche Menge! — який-такій, was für immer, w. f. einer; сякий-такій, als Schimpfwort: Lump; такій-то. (-ка́-го, -ке́-то), ungewöhnlich, ausserordentlich; такé-то! so ist's! [ein solcher.

Таківський, (-кіський), *a.* eben
Такісинський, -ієнський, *a. s. d. v.* *Шѣ.* [gut, leidlich.

Такó, *adv.* so; я́ко-та́ко, ziemlich

Такóв, *a. s. d. f.*

Такóвий, *a. s.* Такій, *B.*

Такóж, *adv. s.* Також.

Такóй, *adv. s. d. v.*; 2) s. Таки.

Такрїк, *adv. s.* Торїк.

Такрїчний, *a. s.* Торїчний, *B.*

Такса, *f.* Тахе, *f.*; Preis, *m.*

Такса́тор, *m.* Schätzer, *m.*

Такса́торський, *a.* des Schätzers, dem Schätzer eigenthümlich.

Такса́ція, *f.* Abschätzung, *f.*

Таксува́ти, *v. a.* abschätzen, taxieren.

Такт, *m.* Takt, *m.*; Anstand, *m.*

Тактика, *f.* Taktik, *f.*

Такти́чний, *a.* taktisch. [*Шѣ.*

Такува́ти, *v. a.* zerstören, vernichten,
I. Тал, *m.* Salix cinerea, *Шѣ.*

II. Тал, *m.* der Ort wo der Schnee geschmolzen ist, *Шѣ.*

Таль, *f.* Loos, *n.* *Wgr.* 16.

Тала́, *f. s.* Натерка верба́, *B.*; *pl.*
тала́, Ort mit Weiden bedeckt, *Шѣ.*

Талаба́іти, *v. a.* bewegen, trüben? *Шѣ.* (*Ч. IV.* 334).

Талаба́н, *m.* Acker Hellerkraut, *n.*

Thlaspi arvense; 2) Knollenwurzlige Spir-
staude, Spiraea filipendula, *Шѣ.*

Талаба́ніти, *v. a. eig.* Тараба́ні-
ти, *Шѣ.*

Талаба́ньський, *a.* aus Талаба́н,
zum T. geh. *Шѣ.* [stossen.

Талаба́ти, *v. a.* mit Füßen treten.

Талабо́р, *m.* nördl. Nbfis der Тіса.

Талабува́ти, *v. a. s.* Талаба́ти.

Талаві́ря, *f. e.* Art Lied, *Шѣ.*

Талажча́ник, *m.* Korb-Weide, *f.*
(Salix viminalis) *Шѣ.* [eigenthümlich.

Талала́йв, *a.* des Талала́й, diesem

Талала́й, *m.* Schwätzer; Lügner,
m. Шѣ.

Талзла́йка, *f. pl.* -ки, Art Lieder,
die beinahe nicht verschieden sind von
шумка́й, коломи́йка, *Шѣ.*

Талала́йко, *m. dim. s.* Талала́й;
талала́йків, *a.*

Талала́йство, *n.* Gesindel, *n. Ф.*

Таламба́с, *m.* † Art Musikinstru-
ment, Trommel, Pauke, *f. Шѣ.*

Тала́н, тала́нт, *m.* Talent als glück-
liche Begabung, Gabe, *f.*; 2) Glück, *n.*
glückliches, gutes Schicksal, Loos, та-
ла́н-до́ля. *III. I.* 169.; 3) Leben, *n.*
тала́н свій тала́нтити sein Leben füh-
ren, (*Фр.*).

Тала́ндати, -дува́ти, *v. a.* trip-
peln; herumgehen u. beaufsichtigen,
коло худóби, к. хавáйства, *B.*

Таланкува́ти, *v. a.* коло чо́го etw.
hüten, pflegen, um etw. besorgt sein
(*Фр.*), *s. d. v.* [2) glücklich, *Шл.*

Таланлі́вий, *a.* talentvoll, begabt;

Тала́нний, *a. s. d. v.* *Шѣ.*

Тала́нниця, *f.* die Begabte; 2) die
Glückliche, *Шѣ.* [2) glücklich.

Таланові́тий, *a.* *He.* talentvoll;

Таланові́тість, -ости, *f.* Begabt-
heit, *f.* Talent, *n. Шѣ.*

Талано́нько, *m. dim. s.* Тала́н, *Шѣ.*

Тала́п! *int.* von Hineinfallen in eine
Flüssigkeit.

Тала́пати, *v. a.* plätschern, eine
Flüssigkeit umrühren; 2) eine Flüssig-
keit dh Umrühren & verunreinigen; 3)
etw. mit Koth & beschmutzen; — ся
(in einer Flüssigkeit) plätschern, *v. n.*;
2) sich mit Koth & besudeln, *Шѣ.*

Тала́е, тала́ж, *conj.* und doch, dennoch.

Тала́й, *a.* -свіг geschmolzen, +*M.*

Талимбаш, *т. К.* s. Таламбас.
 Таліна, *ф.* Weidenstrauch, *т.* III. *Ш.*
 Таліг, *т.* s. Теліга? III. *Ш.*
 Талій, *т.* Triticum dasyanthum Ledbed, III. [Прäsentirtbrett, *н.* III. *Ш.*
 Талір, *т.* Teller, *т.* Schüssel, *ф.*
 Талірка, *ф.* s. d. v.; *рл.* -кі, zwei Metallscheiben als Musikinstrument verwendet, III. *Ш.*
 Талірко́вий, *а.* Teller-. [III. *Ш.*
 Таліро́ване, *н.* Kartenmischen, *н.*
 Таліро́вати, *в. а.* die Karten mischen.
 Таліронка, -очка, *ф. dim.* s. Талірка.
 Талія, *ф.* Spiel Karten, *н.*; 2) Statur, Taille, *ф.*; 3) *eig.* Італія, Italien.
 Таліян, Таліянець, *т. eig.* Італіян, -ець, Italiener, *т.*
 Таліянський, *а.* italienisch.
 Тальк, *т.* Пол. Talk, *т.*
 Тальмуд, (талмуд), *т.* Talmud, *т.*
 Тальмудовий, *а.* zum Talmud geh., im T. befindlich, enthalten.
 Тальмудіст, *у.* -діста, *т.* Talmudist, *т.*
 Тальмудичний, *а.* talmudisch.
 Таловане, *н.* Niedertreten, Stampfen, *н.*; *Verachten, *н.* Geringschätzung, *ф.* III. *Ш.*
 Таловий, *а.* aus Tal I. III. *Ш.*
 Таловірка, *ф.* Art Häring; od. überhpt gesalzener Fisch, III. [Garn, III. *Ш.*
 Талька, *ф.* eine gewisse Menge von
 Тальма, *ф.* Art weibliches leichtes Oberkleid, III. *Ш.*
 Тальмочка, *ф.* *dim.* s. d. v.
 Тальник, *т.* s. Tal I. III. *Ш.*
 Тальниківий, *а.* aus Tal I. III. *Ш.*
 Тальок, *т.* s. Боліячка.
 Талувати, *в. а.* s. Талабати.
 Таля, *ф.* s. Італія; 2) *dim.* s. Нагяля.
 Таляга, *ф.* alter schlechter Wagen.
 Талян, *т.* s. Таліян; 2) Art Fischnetz (beim Fischfang im Meere gebraucht), III. [ка, *ф.* Italienerin, III. *Ш.*
 Талянець, *т.* s. Таліянець; Талян-Талянщина, *ф.* alles Italienische, III. *Ш.*
 Талянський, *а.* italienisch.
 Таляп, *int.* s. Талап.
 Таляпалка, *ф.* *Beim.* eines Weibes, welches plätschert, mit irgend einer Flüssigkeit zu thun hat, wäscht &; 2) unreinliche, unflätige Frauensperson, III. *Ш.*

Таляпало, *т.* von einem solchen Mann. [Beschmieren, Besudeln, *н.*
 Таляпаня, (-не), *н.* das Plätschern;
 Таляпаніяна, *ф.* die Beschäftigung mit einer Flüssigkeit; das Beschmieren, III. *Ш.*
 Таляпати, *в. а.* s. Талапати.
 Таляпи, *рл.* s. Помії.
 Таляпф-таляпф! *int.* zum Ausdruck von längerem gleichmässigen Plätschern, III. *Ш.*
 Таляпфций, *а.* der gerne plätschert, der mit einer Flüssigkeit zu thun hat, III. [ciestbaler, *т.*
 Таляр, *т.* Thaler, *т.* -бійтий, Spe-Талярик, (*dim.*-ричок), *т. dim.* s. d. v.
 Талярбовий, *а.* zum Thaler geh., vom Werthe eines Thalers, III. *Ш.*
 Таляройко, талярочок, *т. dim.* s. Таляр, III. *Ш.*
 Там, *adv.* dort; dorthin.
 I. Та́ма, *ф.* Damm, *т.* [von dort, III. *Ш.*
 II. Та́ма, *adv. ugr.* dort, от та́ма
 Тамарикс, *т.* Pflze Tamarix tentandra, III. [т. (Tamarindus indica).
 Тамарінд, *т.* Tamarindenbaum,
 Тамбор, *т.* Trommelschläger, Tam-
 bour, *т.* Ф.
 Тамбуур, *т.* Zan. II. 467. -ом за-
 постає піка́, Rauhes Hornblatt, (Ce-
 ratophyllum demersum), III. *Ш.*
 Тамбурко́вий, *а.* zum Тамбурок geh., darauf genäht, III. *Ш.*
 Тамбу́рок, -у́рка, (*dim.*-у́рочок),
 т. Art Nährahmen, Stieckrahmen, *т.* III. *Ш.*
 Тамді́й, *adv.* = Тамтуді.
 Таменька, таменьки, *adv.* dort.
 Тамечка, -чки, *adv.* dort.
 Тамецький, *а.* s. Тамешний.
 Тамі́й, (-мо́й), *adv.* eben dort, Фр.
 Тамка, тамки, тамківа, таміка,
adv. dort, III. *Ш.*
 Та́мо, *adv.* dort, III. *Ш.*
 Тамопане, *н.* Hemmen, Abdammen, *н.*; Hindernis (beim Fliessen), *н.*;
 2) Festtreten, Stampfen, *н.* der Erde, III. *Ш.*
 Тамобженний, *а.* zur Тамобжня geh., III. *Ш.*
 Тамобжня, *ф.* Zollhaus, *н.* [III. *Ш.*
 Тамонь, -онька, -оньки, *adv.* dort,
 Тамешний, (-ній), *а.* dortig, dasig.
 Тамтаді́, тамтаді́ль, *adv.* s. Там-
 тудá, III. *Ш.*

Тамтѣйшій, тамтѣшній, *a.* auf der anderen Seite befindlich; 2) *s.* Тамошній, *III*.

Тамтѣль, *adv.* von dorthier, *III*. (Ч. III. 137).

Там-то! *adv.* dort! dort eben! dort erst! там-то здесь! *ellipt. Ausdr.* da muss es gut & sein, da ist dir erst! *P. I.* 21. [seitig.]

Тамтобѣцкій, (-бѣцкій), *a.* jener. Тамтобѣ, тамтѣ, тамтобѣ, *pron.* jener.

Тамторѣчний, *a.* vorjährig.

Тамтобѣ, (-тобѣ), тамтобѣ, тамтобѣ, *pron.* jener.

Тамтобѣчний, *a.s.* Тамошній, *III*.

Тамтудѣ, (-ѣй, Ч. IV. 168), тамтудѣ, (-ѣй, Ч. IV. 250), тамтудѣю, (-ѣю), *adv.* dorthin, dahin, in jener Richtung, *III*.

Тамувѣти, (-мѣю, -уем), *v. a.* hemmen; dämmen; 2) festtreten, stam-

Тан, *m. s.* Тѣнецъ, *Фр.* [pfen, *III*.

Тань, *f. II.* 211. Tiefe, bodenlose Tiefe, *f.*

Танѣ, *m. s.* Танѣс, *B.*; 2) Танѣ! *Vocativ.* von Танѣс, *III*.

Тананѣ, *f.* gebraucht bloß im folg. Räthsel: отгака тананѣ, отгакай прупутѣнь! *III*. [Verwunderung, *III*.

Тананѣ! *interj.* zum Ausdrucke der Танѣс, *m.* Athanasius.

Танасѣнко, *m.* Sohn des Танѣс; *adj.* танасѣнкѣв, dem Танасѣнко geh.

Танасѣнѣ, (*dim.* -нѣтко, -нѣточко), *n.* Kind des Танѣс, *III*. [Танѣс.

Танасѣв, *a.* dem Танѣс geh., des

Танасѣвна, *f.* Tochter des Танѣс.

Танѣсик, *m. dim.* s. Танѣс.

Танѣсиха, *f.* Frau des Танѣс.

Танѣско, *m. dim.* s. Танѣс, *III*.

Танѣсюк, *m.* Enkel des Танѣс, *III*.

Тѣнва, *f. Nbf.* des Сѣн, *Гол. B. II.* 176.

Тандѣта, тандѣта, *f.* Trödel, Trödelmarkt, *m.*; 2) alte Kleider, Trödelkram, *m.*

Тандѣтний, *a.* zur Тандѣта geh., dort gekauft; alt, abgetragen; unnütz.

Тандѣтник, *m.* Trödler, *m.*; 2) *§.* Haderlump, *m.* *III*.

Тандѣтникѣв, *a.* des Trödlers.

Тандѣтникѣванѣ, *n.* das Trödeln, *III*. [III.]

Тандѣтникувѣти, *v. a.* trödeln,

Тандѣтниця, *a.* der Тандѣтниця, ihr geh, *III*. [delfrau, *f.*

Тандѣтниця, *f.* Trödlerin, Trö-
Тандѣтничка, *f. s. d. v.*; 2) Ge-
mahlin des Тандѣтника, *III*.

Танев, *m. s.* Тѣва, *III*.

Танѣнѣкий, *a. dim.* s. Тѣний, sehr wohlfeil, billig, *III*.

Танѣсѣнѣкий, *a. dim. s. d. v.* *III*.

Тѣнецъ, *gen.* тѣнца, *m.* Tanz, *m.*

Танѣчний, *a. s.* Tanz-.

Танѣчник, *m.* Tänzer, *m.* *Зар.*

Танѣчниця, *f.* Tänzerin, *f.* *Зар.*

Танжѣр, *m. s.* Тѣрѣль, *B.*

Тѣний, (-нѣй), *a.* billig, wohlfeil.

Танѣстра, *f.* Tornister, *n.*

Танѣти, (-нѣю, -нѣш), *v. a.* billig machen; billig lassen, *b.* verkaufen.

Танѣй, танѣйш, танѣйше, *adv. comp.* s. Тѣно, *III*. [-нѣнко-.

Танѣсѣнѣкий, *a.* sehr billig; *adv.*

Танѣсѣчкий, *a.s. d.v.*; *adv.* -сѣчко-
III. [feiler w.

Танѣти, *v. n.* billiger werden, wohl-

Танѣш, *adv. comp.* s. Тѣно *III*.

Танѣшати, *v. n. s.* Танѣти, *III*.

Танѣшѣй, танѣшчѣй, *a. s.* Танѣ-
шій, *III*.

Тѣнѣка, *f. dim.* s. Тѣяна, *III*.

Танѣвѣти, (-вѣю, -вѣш), *v. a. s.*
Глубѣти.

Тѣно, *adv.* billig, wohlfeil.

Танѣвѣти, *v. n. s.* Танѣцювѣти,
III. (Ч. IV. 241). [Tänzen, *n.*

Танѣок, *gen.* танѣка, *m.* Tanz, *m.*

Танѣочник, *m. s.* Танѣчник, *B.*

Танѣчок, -ѣчка, *m. dim. s.* Танѣок.

Танѣѣри, *pl.* verdorben aus Тор-
ѣри, *III*.

I. Танѣ-танѣ! *int. s.* Ну! *B.*

II. Тѣну-тѣну! *int.* bei der Гаѣвка.

Танѣбо! танѣжбо! *int.* verstärkt: Ну!

I. Тѣнѣти, *v. n. s.* Тонѣти.

II Тѣнутѣ, *v. n. s.* Тѣяти; 2) ver-
schwunden, *III*.

Танѣѣрник, *m.* Ross, od. wilde
Malve, *f.* (Malva silvestris), *III*.

Танѣѣванѣ, *n.* das Tanzen.

Танѣцювѣти, *v. n. s. d. f.* *III*.

Танѣцювѣти, *v. n.* tanzen.

Танѣѣра, *m.* der viel tanzt.

Танѣѣристѣй, *a.* tanzlustig, *He.*;
froh, lustig.

Танцюристка, *f. s.* Танечница, *III*.

Танцюрка, *f. s.* Гадючка бор. *Вол.*

Танчик, *ш. dim. s.* Танець.

Танчѣти, *v. n. s.* Танцювати, *III*.

Таньше, *adv. com. s.* Тано.

Таньший, *a. com. s.* Таний.

Таня, *f. dim. s.* Татьяна, *III*.

Тапёр, *adv. s.* Тепёр, *III*.

Тапчан, *dim.* танчаник, -анчик, *m.* Schlafbank, *f.* [verfertigt, *III*].

Тапчанник, *m.* der die Тапчані

Тапчаніна, *f.* ein schlechter Тау-
чан, *III*.

Тапчаніско, *m. aug. s.* Тапчан.

Тáпшати, *v. n. ung.* weinen.

Тарабан, *m.* Trommel, *f.*; 2) als Schimpfwort; 3) = grosser Topf; = grosser Ochs, *B.* [melschläger, *m.*

Тарабанець, *gen. -анця, m.* Trom-

Тарабанник, *m. dim. s.* Тарабан 1).

Тарабанити, *v. a.* die Trommel schlagen; 2) laut sprechen; eins u. dasselbe stets sprechen; 3) tragen (eine grössere Last), *III*. [рабан.

Тарабаніско, -іще, *m. aug. s.* Та-
Тарабанщик, *m.* Trommelschlä-
ger, *m. III*. [банщик, ihm geh., *III*].

Тарабанщиків, *a.* des Тара-

Тарабарі, *pl. P. II.* 172. vertraute Unterhaltung; leeres Geschwätz.

Тарабариня, (*-не*), *n. s. d. v. III*.

Тарабарити, *v. a.* schwatzen, *III*.

Тарабарський, *a.* kauderwelsch; unverständlich, *III*.

Тарабарщина, *f. s.* Тарабарі, *III*.

Тарадайка, (*-радайка*), *f.* schlechte Kutsche, schlechter Wagen; 2) altes, zerbrochenes Hausgeräth, *III*. [s. d. v.

Тарадайочка, тарадайчина, *f. dim.*

Тарадайчійско, *n. aug. s.* Тара-
дайка, *III*.

Тараданка, *f.* ein loses Liedchen.

Таракан, *m.* Küchenschabe, *m.* (*Blatta orientalis*), *B.*

Таракати ся, plaudern, (*Фр.*).

Таракутка, *f. s.* Тиква 3), *III*.

Таралай, *gebr.* in der Verbindung: „седа, седа таралай, задерж хвіст та втікай!“ *B.*

Таралишник, *m.* Kreuz-Enzian, *m.* (*Gentiana cruciata L.*), *III*.

Тарамтіти, *v. a.* mit Dröhnen

hin u. her werfen, rütteln, *C. II.* 135.

Таран, *m.* Sturmbock, Mauerbre-
cher; Klöppel, *m.*; 2) Schlägel in der Oel-
mühle, *m. III*; 3) s. d. f. *III*.

Тарань, *f.* Weissfisch, *m.* (*Leucis-
cus Heckelii Nordmann.*), *B.*

Тарані, *pl. s.* Тарань; 2) Pocken-
narben, *pl. III*. [III].

Тараніна, *f.* Fleisch der Тарань,
Тараніско, -ніще, *n. aug. s.* Та-
рань, *III*.

Таранка, *f. s.* Тарань, *B.*

Таранкуватий, *a.* pockennarbig; 2)
scheckig, (*кінь*) *III*; 3) dick, plump, + *M.*

Таранник, *m.* gemeine Flussbrasse,
f. (*Abramis brama*), *III*. [f. *III*].

Тарановатенький, *a. dim. s. d.*

Тарановатий, *a.* scheckig, *B.*

Тарановий, *a.* zum Таран geh. *III*.

Тарантля, *f. s.* Зёмний павук, *B.*

Тарантула, *f.* Tarantel, *f.* (*Lycosa
Tarantula*), *B.*

Тараня, *f. s.* Тарань, *III*.

Тарапан, *m.* so wird genannt in
Krim ein steinerner Trog, in dem die
Weintrauben ausgetreten werden, *III*.

Тарапата, *f. pl. -ти, Mx. II.* 140.

Drangsalen, Mühseligkeiten, Strapazen,
grosse Verlegenheiten, *pl.*; 2) Lärm,
m.; 3) Art Ballspiel, *n. III*; 4) e. Art
Osterspiel, *Os.* (61) XII. 36.

Тарапатка, *f. dim. s. d. v.*

Тарапаточка, *f. dim. s.* Тарапатка.

Тарапунька, *f.* Gemeiner Kürbiss,
(*Cucurbita ovifera L.* od. *Cucurbita Pe-
po var. Citriformis*), *III*.

Тарара! *int.* vom Gackern der Henne.

Тараракане, (*-ня*), *n.* das Her-
vorbringen des Lautes Тарара!; 2)
das Wiederholen von einem u. demsel-
ben, *III*.

Тараракати, *v. a.* vom Hervor-
bringen des Lautes „Тарара!“ 2) stets
eins u. dasselbe wiederholen; Ungereim-
heiten reden, *III*. [Henne, *III*].

Тара-ра-ра! *int.* vom Gackern e.

Тарарах! *int. s.* Тарах! *III*. [III].

Тарарахнути, *v. a. s.* Тарахнути,

Тарарінка, *f. s.* Тарарінок.

I. Тарас, *g. -сá, m.* Tarasius; 2) e.
Schimpfwort, матері твоїй Тарас! *III*.

II. Тарас, *g. -сý, m.* Reisig, Ast-
werk, *n.* das zum Verrammeln von Koth,

Sümpfen & Dienende.

Тарасѣнко, *m.* Sohn des Тарас, *adj.* -сѣнкѣв, des Тарасѣнко, *Шѹ.*

Тарасѣнна, *f.* s. Тарас II. *B.*

Тарасѣха, *f.* Gattin des Тарас, *Шѹ.*

Тарасѣшин, *a.* der Тарасѣха, ihr geh. *Шѹ.*

Тарасѣв, *a.* des Тарас, ihm geh. *Шѹ.*

Тарасѣвна, *f.* Tochter des Тарас, *Шѹ.* [ihr geh. *Шѹ.*

Тарасѣвнин, *a.* der Тарасѣвна,

Тараскавка, *f.* s. Тараккавка, *Шѹ.*

Тараскало, *n.* s. Тараккало, *Шѹ.*

Тарасувати, *v. a.* vermittelt des тарас II. den Sumpf & verrammeln; den Weg ebnen; 2) ein Gerüste machen, *Шѹ.*

Таратáйка, *f.* s. Тарада́йка.

Таратóриня, (-не), *n.* Geschwätz, *n.* *Шѹ.* [Geschwätz vorbringen, *Шѹ.*

Таратóрити, *v. a.* schwatzen, leeres

Таратóрка, *f.* Schwätzerin, *f.* *Шѹ.*

Таратóрчин, *a.* der Таратóрка eigenthümlich, ihr geh. *Шѹ.*

Таратóтити, (-тóчу, -чип), *v. a.* einen Laut, e. Schall & von sich geben, *Шѹ.*

Таратýра, *f.* Ч. VII. 440. Art Fastengericht (Gemisch aus gekochten rothen Rüben, saueren Gurken, Rettig, Zwiebel u. Oel).

Таратýга, Bezeichnung des Lautes, der von einer Stampfe herrührt, *Шѹ.*

Тарáх! *int.* zum Ausdrucke eines Lautes beim Einschlagen, Herabfallen &.

Тарáхкавецъ, -вца, *m.* Klapperschlange, *f.* (*Crotalus durissus*).

Тарáхкавка, (-алка), *f.* ein Brett, auf welches man schlägt, um die Leute zur Kirche zu rufen (gebr. während der grossen Fasten, wann das Läuten verboten ist) *B.* *Шѹ.* [*n.* Klapper, *f.*

Тарáхкало, *dim.* -áлко, -альце,

Тарáхканáйна, *f.* anhaltendes Getöse, anhaltendes Klopfen, *Шѹ.*

Тарáхканя, (-не), *n.* Schlagen, Klopfen; Geräusch, Getöse, *n.*

Тарáхкати, -котáти, -котíти, *v. n.* schlagen, stossen, ein Getöse machen, klopfen; klappern. [нáйна, *Шѹ.*

Тарáхкотáйна, *f.* s. Тарáхка-

Тарáхнути, *v. a.* schlagen; heftig, stark etw. zu Boden werfen, schleudern.

Тарáхта, *f.* Bezeichnung e. Gegenstandes, der aus Holz verfertigt ist u. bei seiner Bewegung ein Geräusch von sich gibt, z. B. im Räthsel: тарáхта, -барáхта по полю скáче (sc. бóронá), *Шѹ.* [seln; 2) s. Торохтíти, *Шѹ.*

Тарахтíти, *v. n.* klappern, ras-

I. Тарáщити *v. a. ung.* s. Тáщити, *B.*

II. Тарáщити, *v. a.* s. Трíщити, *Шѹ.*

Тарг! *int.* zum Ausdrucke des Moments des Erfassens od. Beissens: со-бáка тарг егó за полý! *Шѹ.*

Таргáн, *m.* Schabe, *m.* (Blatta), *B.*; 2) Fluss im Kiever Gouvernement, *Шѹ.*

Тарганéць, *gen.* -нцá, *m.* *dim.* s. Таргáн 1); 2) *R.* 115. e. Art Tanz.

Тарганáйна, (*dim.* -нáйка), *f.* das Schleppen, Zerren, *Шѹ.*

Тарганáйна, *f.* Germer, *m.* (Veratrum); 2) s. Веснушки? *Шѹ.* [Таргáн.

Тарганáйско, -нище, *m.* *aug.* s. Таргáнити, *v. a.* schleppen, gewaltsam führen, *Шѹ.*; 2) — ся, *Zam.*

B. I. 50. по щось mit viel Mühe nach etw. suchen; sich schleppen, gehen, *Шѹ.*

Тáрганя, (-не), *n.* s. Тарганáйна, *Шѹ.*

Тáргати, *v. a.* schleppen, zerren, reißen (mit den Zähnen), *Шѹ.*

Таргáун, *m.* s. Тургáун, *Шѹ.*

I. Тáрель, *m.* s. Тáляр, *Шѹ.*

II. Тáрель, *dim.* тарéлецъ, *m.* тарéльчина, *f.* Teller, *m.* Schüssel, *f.* *Шѹ.*

Тарáфа, *f.* Tarif, *f.*

Тарáвка, *f.* Scheibenigel, *m.* (Scutella), *B.*; 2) Garten — Sternblume, *f.* (*Aster chinensis*), *B.*

Тарáль, *m.* Teller, *m.*

Тарáлка, *f.* s. d. v.

Тарáлковáтий, *a.* tellerförmig.

Тарáлочка, *f.* *dim.* s. Тарáль; 2) Weisse Wucherblume, (*Chrysanthemum*

Leucanthemum), *Шѹ.* [kleiner Teller.

Тарáльчик, *m.* тарáльчина, *f.* *dim.*

Тáрка, *f.* s. Тáрка, *B.*

Таркáн, *m.* s. Таракáн, *B.*

Тарканáстий, *a.* scheckig, *B.*

Тарканáще, *m.* *aug.* s. Таркáн, *Шѹ.*

Таркáстий, *a.* scheckig, (шгах).

Таркáтий, *a.* s. d. v. *Шѹ.*

Таркáч, *m.* scheckiges Pferd, Schek-ke, *m.* *B.* [Hundes, *B.*

Тáрко, *m.* Name eines (scheckigen)

Таркѹца, *f.* s. Таракѹца, *Шѹ.*

Тарлабáн, *m. s.* Талабáн 2), IIIŷ.

Тарлагáн, (-лyтáн), *m.* durchsichtiges Nesseltuch aus Hanf, IIIŷ.

Тарлатанóвий, (-лyт-), *a.* aus Тарлатáн.

Тарманýна, (*dim.* гарманýнка), *f.* verworrenes Zwirn; * verworrenes Zeug, IIIŷ.

Тармáня, (-нe), *n.* Verwicklung, Verwirrung, *f.*; das Reißen, Zerren an den Haaren &, IIIŷ.

Тáрмати, *v. a.* verwickeln, verwirren; reißen, zerren, IIIŷ.

Тáрниця, *f. s.* Тeрлиця, primitiver Sattel aus Holz, *s.* Кульбáка.

Тарóвиско, *n.* der Ort wo das Vieh sich wálzт, *B.* [Pferd, *n.*

Тарпáн, *m.* wildes Pferd, Steppen-

Тартáк, *m.* Schneidemühle, Ságemühle, *f.*

Тартакóвий, *a.* zum Тартáк geh.

Таргачýна, (*d.* -чýнка), *f. e.* elende Ságemühle, IIIŷ.

Таргачýско, *m. aug. s.* Тартáк.

Таргачóк, *m. dim. s.* Тартáк.

Тáртар, *m.* Hölle, *f.* IIIŷ.

Тáртарский, *a.* höllisch, IIIŷ.

Тáртарщина, *f.* Lärm, *m.* Geräusch, (Spectakel), *n.* Zwiétracht, *f.* (Eigenschaft des Тáртар), IIIŷ.

Тартáс, *m.* das Lärmen u. Toben.

Тартасувáти, *v. n.* streiten, hadern; lärmen, toben.

Тарч, *m.* scheckiger Ochs, *B.*

Тáрчá, *f. † e.* Art Schild, verwendet bei der Vertheidigung einer belagerten Stadt, IIIŷ. [(Anisoplia), *B.*

Тарчáк, *m.* Getreide-Laubkáfer, *m.*

Тарчáстий, *a.* scheckig, *Bop.*

Тарчýстий, *a.* von der Form eines Schildes (тáрча); 2) ausgebreitet, schattig, IIIŷ.

Тарювáти ся, mit Koth zu thun haben, viel damit umgehen, sich darin wálzен, IIIŷ. [&], *B.*

Тарýти ся, sich wálzен (im Koth)

Тасeмка, *f.* Zwirn od. Wollenband, *n.*

Тасeмочка, *f.* schmales Zwirnband, *n.*

Тасeмчýна, (*dim.* тасeмчýнка), *f. e.* schlichtes Zwirnband.

Тáсiнька, -чка, *f. dim. s.* Тáся, IIIŷ.

Тáска, *f.* Schlag in's Genick, *m.*; Reissen an den Haaren u. Schlagen dabei,

IIIŷ.

[*s. d. v.* IIIŷ.

Тасканýна, (*dim.* тасканýнка), *f.*

Тáсканя, (-нe), *n.* Ziehen, Schleppen, *n.*

Таскáти, тáщити, *v. a.* ziehen, schleppen; — ся, sich schleppen, *s.* herum ziehen, umherziehen; raufen.

Тáська, *f. dim. s.* Тася.

Тáськало, *c.* der (die) „тáсь-тась“ Rufende (an die Enten).

Тáськанe, *n. das* „тась-тась“ Rufен.

Тáськати, *v. a.* „тась-тась!“ rufen.

Тáсьма, *f.* Band, *n.* [IIIŷ.

Тасьмýнець солiтер, *m.* Langgliedriger Bandwurm, (Taenia solium);

2) т. ширóкий, Breiter Bandwurm, (Bethriosephalus latus).

Тасьмýстий, *a.* bandförmig.

Тасóванe, *n.* Mischen, *n.* (*v.* Karten).

Тасóвщик, *m.* Sortierer, Ordner, *m.* -иця, *f.* -иn, *f.*

Тасувáти, (-ов-), *v. a.* legen; 2)

fest, glatt, hart treten; 3) sortieren, classificieren, ordnen; 4) mischen (Karten); 5) — щось з чимóсь, *T.* zusammenwerfen, auf eine und dieselbe Stufe stellen. [treiben von Enten, IIIŷ.

Тасю-тасю! *int. gebr.* beim Ein-

Тасюкати, *v. a. s.* Тáськати, IIIŷ.

Тáся, *f.* (*Kindersp.*) Ente, *f.*

Тат, тать, *conj. s.* Та, таж, тáже, *V.*

Тáта, *m. s.* Тáто, *Зак. Мi.*

Тáтар, *m. s.* Татарýн, IIIŷ.

Татáра, *f. s.* Татáрка (грeчка).

Татарáк, *m.* Gemeiner Kalmus,

(Acorus calamus), IIIŷ.

Татаракóвий, *a.* des Татарáк,

zum Татарáк geh. IIIŷ.

Татарвá, *f.* ein Haufe Tartaren;

Tartaren, *pl.* IIIŷ.

Татарeнкiв, *a.* des Татарeнко, IIIŷ.

Татарeнко, *m.* ein Nachkomme des

Татарýн, IIIŷ. [гарeнко, IIIŷ.

Татарeнчиха, *f.* Gattin des Та-

Татарeнчиишн, *a.* der Татарeн-

чиха, ihr geh. IIIŷ.

Татарýн, *m.* Tartar, *m.* * *e.* grau-

samer Mensch; 2) Jacobs Zwiebel, *m.*

(Allium fistulosum), IIIŷ.

Татáрка, *f.* eine Tartarin; 2) Buch-

weizen, *m.* (Polygonum fagopyrum); 3)

Jacobs-Zwiebel, *m.*; 4) Marienkáfer, *m.*

(Coccinella septempunctata), *B.*; 5) Be-

nennung eines Gipfels der Karpathen

in d. Bukowina, *Шй.*

Татарник, *m.* Gemeine Eselsdistel, (Onopordon acanthium); 2) Wiesen-Bocksbart, *m.* (Tragopogon pratensis), *Шй.* [тáрка.

Татаронька, -очка, *f.* *dim.* s. Татарський, (-ский), *a.* tartarisch, den Tartaren eigenthümlich; -e síle, gemeiner Kalmus (Acorus calamus); -а душá од. -е потá gemeiner Kiebitz (Vanellus cristatus), *Шй.*

Татарчá, -áти, (*dim.* татарчáтко), *n.* ein Tartarenkind, *Шй.*

Татарчák, *m.* s. Тарчák, *B.*

Татарченя́, *d.* -ченя́тко, *n.* s. Татарчá. *Шй.* [geh.

Татарчин, *a.* der Татáрка 1), ihr Татáрщина, *f.* alles Tartarische; Tartarenland, *n.* *Шй.*

Тáтенькíв, (-ечкíв), *a.* des Тáтенько. (-ечко) des Vaters, väterlich, *Шй.*

Тáтенько, (-ечко), *n.* *dim.* s. Тáто.

Тáти, (тáну, -неш), *v. n.* sinken, s. Тáнути, *Шй.* [130. вілячком-тат.?

Татáва, *f.* Art Geschoss; 2) Ч. III.

Тáтин, *a.* s. d. f.

Тáтíв, -ова, -ове, *a.* des Vaters, väterlich. Тáтíвекíй, *a.* väterlich.

Тáтíнько, (-íчко), *m.* *dim.* s. Тáто, *Шй.* (Гол. III. 338; II. 229, 726).

Тáткíв, *a.* des Тáтко.

Тáтко, *m.* *dim.* s. Тáто; 2) geistlicher Vater, der Geistliche (Гол. IV. 347).

Татляти, *v. a.* s. Талáпати, (Фр.).

Тáто, *m.* Vater, *m.*

Тáтьо, *m.* *dim.* s. d. v. *Шй.*

Тá-то, *pron. f.* = тáя то.

Тáтонькíв, (-очкíв), *a.* des Тáтонько, *Шй.*

Тáтонько, *m.* *dim.* s. Тáто, *Шй.*

Тáточко, тáточка, (Ч. IV. 311) тáточок, *m.* *dim.* s. Тáто, *Шй.*

Тáтóшник, *m.* Ranunculus Cassubicus, *Шй.* [tragebirge, *n.*

Тáтра, *f.* s. Скалá, *pl.* Тáтри, Татáрáнець, -нця, *m.* der Bewohner des Tatragebirges, *Шй.*

Татáрáньськíй, *a.* zum Tatragebirge geh. *Шй.* [нець, *B.*

Татáрíвець, -íвця, *m.* s. Татáрáтувáти, (-ýю, -уш), *v. n.* Vater sein, Kinder haben, *Шй.*

Татýленькíв, *a.* s. Тáтенькíв, *Шй.*

Татýленько, *m.* *dim.* s. Татýльо, *Шй.*

Татýлív, *a.* des Татýльо, *Шй.*

Татýльо, *m.* *dim.* s. Тáто, *Шй.*

Татýнь, татýньо, *m.* Väterchen, *n.* Vater, *m.*

Татýнейко, *m.* *dim.* s. Тáто, *Шй.*

Татýненькíв, -нечкíв, *a.* des Татýненько &, *Шй.* [Татýньо, *Шй.*

Татýненько, (-ýнечко), *m.* *dim.* s.

Татýнин, *a.* s. d. f.

Татýнív, *a.* des Татýньо.

Татуньцív, *a.* des Татýньцьо, *Шй.*

Татýньцьо, *m.* *dim.* s. Татýнь, *Шй.*

Татýсенькíв, -сечкíв, *a.* des Татýсенько & *Шй.* [тусьо, *Шй.*

Татýсенько, -сечко, *m.* *dim.* s. Та-

Татýсин, *a.* des Татýсь, *Шй.*

Татýсív, *a.* des Татусь.

Татусь, татусьо, *m.* *dim.* s. Тáто, *Шй.*

Татýхна, *m.* Ч. IV. 132. s. Тáтонько.

Тáтцейко, *m.* *dim.* s. Тáтцьо, *Шй.* (Гол. II. 125).

Тáтцív, *a.* des Тáтцьо, *Шй.*

Тáтцо, тáтцьо, *m.* *dim.* s. Тáтко, *Шй.* (Гол. III. 228; I. 335).

Тáтчин, *a.* des Тáтко.

Тáфа, *f.* P. ч. 11. e. Partie der zum Fischfange gemieteten Arbeiter; eine Gesellschaft Fischer, *B.*

Тáфелька, *f.* *dim.* s. Тáфля.

Тáфельник, *m.* so wird in der Glas- hütte derjenige genannt, der die Glas- tafeln verfertigt.

Тáфія, *f.* s. Ралáфія.

Тáфельваний, *a.* getäfelt; -а під- лóга Тáфельwerk, Parket, *n.* *Шй.*

Тáфельванє, *n.* das Тáфель, *Шй.*

Тáфлювáти, *v. a.* táfeln; Fenster- scheiben einsetzen, *Шй.*

Тáфля, *f.* Tafel, *f.*; Fensterglas, *n.*

Тáфта, *f.* leichter seidener Stoff.

Тáфтичка, *f.* *dim.* s. d. v. *Шй.*; 2) II. 218. s. Тáфтик.

Тáфтянйй, *a.* aus Тáфта, *Шй.* [ка.

Тáхелька, *f.* *dim.* s. d. f. *См.* s. Тáблич- Тáхля, *f.* s. Тáфля, *He.* *Шй.*

Тáхмати ся, sich winden.

Тáхнути, *v. n.* langsam verlöschen; 2) trocken; am Leibe verfallen. [*Шй.*

Тáхтáрити, *v. a.* schleppen, tragen,

Тáца, *dim.* тáцка, тáцочка, *f.* Prä- sentirteller, *m.*

Тáцька, *f. dim. s. Táця.*
 Тацýня, Тацýнька, *f. dim. s. Táця.*
 Тáцьчин, *a. der Táцька, III.*
 Тáця, *f. Tatianna.*
 Тáчавка, *f. s. Бáлок; s. Кáчалка.*
 Тáчало, *n. s. Маглiвнiця.*
 Тачанiна, *f. das Mangeln (v. Wá-
 sche), III.* [Wásche].
 Тáчания, (-нe), *n. das Mangeln (v.
 Тачáти, (-чeти). v. a. mangeln, rollen.*
 Тáчечка, *f. dim. s. Тáчка, III.*
 Тáчiвка, (-чeв-), *f. Mangelholz, n.; s.
 Бáлок.* [karren, *m.*
 Тáчка, *f. gew. pl. тачкi, Schieb-
 Тачкáр, m. Karrenschieber, m.*
 Тачкувáти, *v. a. mit e. Schieb-
 karren führen, III.*
 Тáшка, *f. lederne Tasche, Beutel, m.*
 Ташувáти, *v. a. etw. in d. Tasche
 legen od. aus d. T. herausnehmen; ташу-
 вáти ся (-шов-), Ко. 107. sich be-
 quem machen.*
 Тáщити, *v. a. s. Таскáти.*
 Тáя, *pron. f. s. Той; 2) * § тáя, f. Ge-
 bármutter bei Menschen u. Thieren, III.*
 Тáяти, *v. n. schmelzen.*
 Тва, *pron. f. = твóя, III.*
 Твалéт, *m. dim. твалéтка, f. eine
 Schachtel besonders mit einem Spie-
 gel, III.* [d. v. III].
 Твалéтонька, -очка, *f. dim. s.*
 Твалéтчiна, *f. eine schlichte Schach-
 tel, III.*
 Твань, твáня, *f. grosser Koth; Sumpf,
 m.; Schlamm, m. С. II. 69. 114; 2)
 grundloser Schlund, tiefer Abgrund, TP.
 25; 3) s. Жабóрiнe.*
 Тваню́ка, *f. aug. s. d. v.*
 Твар. тварь. *f. Geschöpf, n. Crea-
 tur, f. С. I. 124; 2) Gesicht, Antlitz,
 n.; 3) Form, Gestalt, f; 4) Thier, зла —
 wildes Thier, Raubthier, n.*
 Тварiна, *f. ein lebendes Geschöpf;
 тваривá, coll. III.*
 Тварiнка, *f. dim. s. d. v. III.*
 Тварiнонька, -очка, *f. dim. s.*
 Тварiна, *III.*
 Твáрити, *v. a. s. Тварiти, Пар.*
 Твáрiчка, *f. Gesichtchen, n. III.*
 (Гол. II. 714).
 Твáрний, *a. hübsch, Пар.*
 Твáрнiсть, -ости, *f. Gesichtsbil-
 dung, f. Пар.*

Твáрог, *m. Streichkase, m. Пар.*
 Тварю́ка, тварiка, *f. aug. s. Тварь;
 С. I. 100. Ungethüm, n.*
 Тварiти, *v. a. bilden, formen.*
 Тве, *pron. n. = твóé, III.*
 Твéї, *pron. f. = твóї, твóї, III.*
 Твердъ. *f. У. Härte, Starrheit, f;
 Schwere, f; 2) Himmelswölbung, f. Fir-
 mament, n. К; 3) — магнетiчна magne-
 тische Anziehungskraft der Erdmasse, У.*
 Твердáвий, *a. härtlich, ein wenig
 hart.* [IV. 502].
 Твердéйкiй, *a. s. d. f. III.* (Гол.
 Твердéнькiй, *a. dim. s. Твердiй;
 adv. -дéнько.* [-éсенько, *adv.*
 Твердéсенькiй, *a. dim. s. Твердiй;
 Твердiй, a. hart, solid; 2) fest,
 stark, streng; — до робóти ausdau-
 ernd; * -дá нау́ка = Positivismus, m.
 Др; -а óсiнь = пiзна oc. В.*
 Твердiна, *f. МIII. s. Твердъ 1).*
 Твердiня, *f. Festung, Veste, f. III.
 II. 23; 2) Fundament, n. Grundfeste, f. К.*
 Твердiтельний, *a. ГIII. bejahend,
 positiv.*
 Твердiти, (тверджý, -дiш), *v. a.
 hart machen, härten; 2) — гóрод К.
 eine Stadt befestigen; * — щось на
 пáмять etw. dem Gedáchtnis einprä-
 gen, auswendig lernen.*
 Твердiвка, *f. Sehnenhaut, f. Ил.*
 Твердiсiнькiй, -iсiчкiй, *a. sehr
 hart, vollkommen hart; -сiнько, (-iсiч-
 ко), adv. III.* [s. d. v.
 Твердiськiй, *a. твердiсько, adv.*
 Твэрдiсть, -ости, *f. Härte; Fe-
 stigkeit; f. * Energie, f; 2) Festung,
 f. III. pl. твэрдощi, alles Hart.*
 Твердiти, *v. n. hart werden, sich
 verhärten; rauh werden, III.*
 Твердiш, твердiш, твердiше, *adv.
 comp. s. Твэрдó, III.*
 Твердiшати, *v. n. mehr hart wer-
 den, härter werden; rauher werden, III.*
 Твердiшенькiй, *a. dim. s. d. f. III.*
 Твердiший, *a. comp. s. Твердiй,
 Твердiшч... = твердiш... [III.*
 Твердкiй, *a. s. Твердiй, III.*
 Твэрдко, *adv. s. Твэрдó, III.*
 Твэрднути, *v. n. hart werden, sich
 verhärten.*
 I. Твэрдó, *adv. hart; fest, stark;
 standhaft; genau, gründlich, ohne Anstoss.*

II. Твёрдо, *n.* Name des Buchstab. *T.*
 Твердоватий, *a.* hart.
 Твердовецъ, *gen.* -дівця, *Ham-*
merschmied, m. (Aglia Tau), *B.* [III.
 Твердогород, *m.* befestigte Stadt,
 Твердогубий, *a.* hartmäulig.
 Твердодѹх, *m.* *Dr.* der Seelen-
 starke, Standhafte, Feste, Unerschüt-
 terliche, (*oppos.* Слабодѹх).
 Твердокѹжий, *a.* harthäutig.
 Твердокрѹльці, *pl.* s. Хруці.
 Твердолѹбий, *a.* eigensinnig, *Фр.*
 Твердосердѹв, *n.* III. Harther-
 zigkeit, *f.* [hartherzig.
 Твердосердний, *a.* III. *Ил.*
 Твердосердність, -ости, *f.* Har-
 therzigkeit, *f.* [hartschalig, *Пол.*
 Твердоскорлѹпий, (-пний), *a.*
 Твердошкѹрий, *a.* dickhäutig.
 Твердѹшка, *f.* Brotranft, *m.*
 Твёрдше, *adv. comp.* s. Твердше.
 Твёрдший, *a. comp.* s. Твердший.
 Твердѹк, *m.* Kernholz, *n.* B.; 2)
 Gemeiner Weiderich, (Lythrum Salicaria);
 3) Lythrum virgatum; 4) Sumpf-Läu-
 sekraut, *n.* (Pedicularis palustris), III.
 Твердѹчий, *a.* bejahend, affirmativ.
 Тверезати ся, — Бѹгом, — рѹ-
 зумом, *s.* Опамятати ся.
 Тверезенький, *a.* *dim.* s. Тве-
 резий; *adv.* -енько, III.
 Тверезий, *a.* nüchtern.
 Тверезити, *v. a.* nüchtern machen;
 zur Besinnung bringen, *K.* — ся nüch-
 tern werden.
 Тверезісінький, (-січкий), *a.*
 ganz, vollkommen nüchtern; *adv.* тве-
 резісінько (-січко), — III.
 Тверезіть, -ости, *f.* Nüchternheit, *f.*
 Тверезіш, -іше, *adv. comp.* s. Тве-
 резо, III.
 Тверезо, *adv.* nüchtern.
 Твёржа, *f.* *K.* s. Твердѹя.
 Твёржший, *a. comp.* s. Твердѹй,
 III. (Ч. V. 352).
 Твій, твѹя, (тва), твѹе, (тве), *pron.*
 dein, deine, dein; 2) = Gemahl, *m.*
 твѹя, *f.* = Gemahlin, *f.* III.
 Твір, *gen.* твѹру, *m.* Geschöpf, *n.*
 Твіський, *a.* dein eigen, dir geh. III.
 Твор, *m.* s. Твір.
 Твѹра, *f.* *Kn.* s. Твір, Утвір.
 Творѹа, *f.* s. Твѹрене, *B.*

Твѹрене, *n.* Schaffen, *n.* Schöpfung, *f.*
 Твѹрецъ, *gen.* твѹрця, *m.* Schöpfer;
 Urheber; Verfasser, *m.*
 Творѹвність, -ости, *f.* s. Твѹр-
 чість, *Вах.* [f. Werk, Gebilde, *n.* *K.*
 Твѹриво, *n.* Geschöpf, *n.* Schöpfung,
 Творѹлко, *n.* Lichtform, *f.* *Пар.*
 Творѹло, *n.* Stoff, *m.* Materie, *f.* *B.*
 Твѹрини, *pl.* Gebilde, *pl.*
 Творѹтель, *m.* Schöpfer, *m.* III. II. 260.
 Творѹти, (-ру, *u.* -рю, -риш), *v. a.*
 schaffen, erschaffen; machen, thun; her-
 vorbringen, erzeugen, tragen, bringen;
 — ся geschaffen, erschaffen, gemacht
 werden; 2) на щось sich hinein mi-
 schen, *B.*; — на когѹсь auf jmdn ab-
 zielen, *V.* [dem Schöpfer.
 Твѹрческий, *a.* schöpferisch, von
 Твѹрчеськість, -ости, *f.* s. Твѹр-
 чість, *Пол.*
 Твѹрчѹвский, *a.* s. Твѹрчеський, *K.*
 Твѹрчість, -ости, *f.* die schöpfe-
 rische Kraft, das Schaffende, Schöpfе-
 rische. [lin, *f.* *Др.*
 Твѹя, *pron.* f. deine; 2) = Gemah-
 лин, *Гол.* III. 244).
 Твуй, *pron.* = Твій, III. (Гол.
 III. 244).
 Тдавати, ('гдаѹ, 'гдаеш), *v. a.* eig.
 Отдавати, *s.* Віддавати, III.
 Тдалік, *adv.* eig. Отдалік, *M.* I.
 70. s. Одалік, von weitem, von fern.
 Тдати, ('гдаѹ, 'гдаеш), *v. a.* eig.
 отдати, *s.* Віддати, III.
 Тдирати, *v. a.* eig. Отдирати, *s.*
 Віддирати, III.
 Те, *pron. n.* = тѹе, тѹе.
 Театер, *gen.* театру, *m.* Theater, *n.*
 Театральний, *a.* theatralisch, The-
 ater.
 Тебѹ, *pron. pers. Accus.* dich, *s.* Ти.
 Тебі, *s.* Тобі, III.
 Тѹвкало, *c.* der (die) gierig frisst
 u. dabei schmatzt; * Schwein, *n.* III.
 Тѹвкане, *n.* gieriges Fressen u.
 Schmatzen dabei, III.
 Тѹвкати, *v. a.* viel u. gierig essen
 u. dabei schmatzen; wie ein Schwein
 fressen, (*Фр.*).
 Тѹвкнути, тѹвхати, *v. a.* hart
 zu Boden schleudern, (*Фр.*).
 Тегдѹ, *adv.* s. Тѹди, III. (Гол. III. 446).
 Тегэпати ся, sich auslehren, zu
 Stuhle gehen, III.

- Тегті, *v. a. s.* Тягті, Ч. VII. 539.
Тэди, *adv.* † *s.* Тогдй, III. 5.
Тэе, *pron. n. s.* Той.
I. Теж, *pron. n.* = тос ж, dasselbe, III. 5.
II. Теж, *conj.* auch.
Тей, *pron.* = той, III. 5.
Тейн, Ч. III. 284?
Тэка, *f.* Brieftasche; Mappe, *f.*
Тэкач, *m.* Echte Hirse, (*Panicum miliaceum*), III. 5.
Тэкла, Тэкля, *f.* Thecla. [geh.
Тэклин, Тэклін, *a.* der Thecla, ihr
Текло, *n. s.* Остревá.
Текст, *m.* Text, *m.*
Текстóванэ, *n.* Гуш. Textierung, *f.*
Текті, *v. a. s.* Течй. [gehend.
Текучій, *a.* fliegend, flüssig; ver-
Текучка, *f.* Erdöl, *n. B.*
Текучій, *a.* Гол. flüssig (von Cons.
р, л, liquidus). [übht Eingeweide.
Тэльбу́х, *m.* Wanst, Pansen, *m. pl.*
Тэльбу́хатий, *a.* fettbäuchig, wan-
stig. [herauslassen.
Тэльбу́шити, *v. a.* das Eingeweide
Тэльбушо́к, -шкá, *m. dim. s.* Тэль-
бу́х, III. 5. [Bauch.
Телева́тий, *a.* mit einem grossen
Телева́ч, *m.* Schmerbauch, *m.*
Тэлеко, *n.* Bauch, Wanst, *m.*
Телéвхати, *v. a. s.* Тэвхати, (Фр.)
Телегіа, *int. H.* 12. in d. Verbind:
„телегіа, покінь са́ни, берй вiз“.
Телéгра́м, *m.* -áма, *f.* Telegramm, *n.*
Телéгра́ф, *m.* Telegraph, *m.*
Телéгра́фіста, *m.* Telegraphist, *m.*
Телéгра́фічний, *a.* telegraphisch.
Телéгра́фский, *a. s. d. v.* III. 5.
Телéграфува́ти, *v. a.* telegra-
phieren.
Телемба́с, *m. s.* Талимба́с, III. 5.
I. Тэленъ, *f.* Mähre, *f.* Sage, *f.* Ruf,
m.; ані — keinen Laut, keine Sylbe, III.
II. Телéнь, *int.* zum Ausdr. des
Klanges, Schalles, den ein klingender
Gegenstand hervorbringt, III. 5.
Телéни, *pl.* = на коркбóшi, на ба-
ранá, III. 5.
Телéнити, *v. a.* etw. leicht erwä-
nen; oft eins u. dasselbe reden, schwat-
zen, (Фр.). [müssig hocken.
Теленіти, *v. n.* Ф. Пр. V. 215.
Телéнка, *dim.* телéночка, *f. s.* Ти-
линка, *B.*
- Телéнькати, -энькнути, *v. n.*
klingeln; tik-tak schlagen (v. d. Uhr)
III. II. 23.
Телéп! *int. z.* Ausdr. des Fallens.
Телéпáйло, *s.* alles, was wankt;
* von demjenigen der langsam geht, III. 5.
Телéпало, *c. s. d. v.* III. 5.
Телéпати, *v. a.* schütteln, rütteln;
2) klatschen; III. 5.; 3) *v. n.* langsam
gehen, III. 5.; — ся wanken, wackeln;
2) langsam gehen.
Телéпенъ, пня́, *m.* alles was wak-
kelt, wankt; *D. s.* 167. *Vein.* des Дави́н;
2) Bengel, Trottel, *m.*
Телéпнути, *v. a. s.* Телéпати;
2) einen starken Schlag versetzen; fal-
len; 3) einen Schuss abfeuern, (Ч.
II. 578), III. 5.
Телесá, (тен-), *pl.* Eingeweide, *n. B.*
Телесяк, *dim.* -ичок, *m.* Heros in
kleinruss. Sagen, III. 5.
Телесиків, *a.* des Телесик.
Телеско́п, *m.* Teleskop, Fernrohr, *n.*
Телесова́тий, *a.* dick, bauchig, III. 5.
Телесова́ти ся, *Max. s.* Конопа́-
дяти ся.
Телéтник, *m. s.* Телéтник.
Телéхнути, *v. a.* stark schlagen,
s. klopfen, III. 5.
Тэлеко, -лця, *m.* K. junger Stier.
Телéшик, *m. s.* Телéсик.
Телі́нка, *f. s.* Ти́линка.
Телі́ти, *v. a. K. Пс.* XXIX. gebä-
ren lassen; — ся kalben. [d. T. III. 5.
Телі́цин, *a.* der Телі́ця geh., von
Телі́ця, *f.* Kalb, *n.* (weibl.) Kalbe, *f.*
Телі́ченька, -ечка, *f. dim. s.* Те-
лі́чка, III. 5. [телі́ччин.
Телі́чка, *f. dim. s.* Телі́ця; *adj.*
Телі́га, *f.* Bauerwagen, *m.*; 2) Gold-
amsel, *f.* (*Oriolus galbula*), *B.*
Телі́-голі! *int.* zum Ausdr. des
Gesanges der Телі́га 2), *B.*
Телі́жка, телі́жечка, *f. dim. s.*
Телі́га, III. 5.
Телі́ш, *m.* H. 295. Holz, Material, ? III. 5.
Телі́шити, *v. a. s.* Телéпати; 2)
mit Mühe tragen, III. 5.
Тэльмо́м, *adv.* blind darauf los,
spornstreichs, wild hinstürzend; sehr
schnell, rasch.
Тэльний, *a. s.* Тй́льний, III. 5.
Телонъ! Телонъ! *int.* Lockruf der

Kälber, *III*.Телѡхно! *int.* s. d. v. *III*.Тельѡ, *adv.* so viel, *III*. (Гол. III. 415).Телѡшечка, *f. dim.* s. Телѡця.Телѡшка, *f.* s. Телѡця, +*M*.Телѡга, *f.* s. Колаіснаця.Телѡжкѡ, *pl.* s. d. v.Телѡпати ся, *Kn.* s. Телѡпати ся.

Телѡшкати ся, s. Качаги ся (Фр.).

Телѡштити, *v. a. s.* Телѡпати, *III*.Телѡ, *n.* Kalb, *n.*; 2) *Dummkopf, *m.*Телѡтина, *dim.* -инка, *f.* Kalbfleisch, *n.*Телѡтѡско, -ище, *n. aug.* s. Телѡ.Телѡтко, *n. dim.* s. Телѡ.Телѡтнѡк, *dim.* -ичѡк, *m.* s. Ялівнѡк; 2) Kälberhirt, *m.*; 3) Händler mit Kalbfleisch, *m. III*. [geh. *III*.Телѡтнѡкѡв, *a.* zum Телѡтнѡк,

Телѡтѡйко, телѡтѡнько, (-очко),

n. dim. s. Телѡ, *III*.Телѡчий, *a.* vom Kalbe, Kalbs-.Телѡчкѡ, чѡк, *pl.* Milchzähne, *pl. B.*Тѡма, *f.* тѡмат, *m.* Thema, *n.*Тѡмбак, *m.* s. Тѡмбак, *adj.* тембаковий, *III*.Тѡмѡй, *pl.* темѡї, -їв grosse Wälder, *B.*Тѡмен, тѡмна, тѡмне, *a. s.* Тѡмний.Тѡменженѡ, *n.* † (*pol.*) Bedrückung, *f. III*. [drücken, *III*.Тѡменжити, *v. a.* † (*pol.*) be-Temeniti, *v. n.* starr werden (vor Furcht &). [рява -а tiefe Finsternis.Тѡменний, *a. s.* Тѡмний, Ф. тѡм-Тѡметѡв, *gen.* -това, *m.* Friedhof,Gottesacker, *m.*Тѡметѡвѡ, *n. ung.* s. d. v. [muthen.Тѡмѡштити, *v. n.* muthmassen, ver-Тѡмѡ, *m.* s. Тѡмко, *III*.Тѡмливіти, *v. a.* gierig essen, fressen, — в сѡбе.Тѡмлягати, *v. a. s. d. v.*Тѡмнѡжити, *v. a.* Py. müde treiben, verfolgen.Тѡмнѡнькѡй, *a. dim.* s. Тѡмний, ganz, sehr dunkel, finster; *adv.* -ко.Тѡмнѡсенькѡй, *a. dim.* s. d. v.; *adv.* -ко. [Тѡмнѡнькѡй.Тѡмнѡсінькѡй, *a.* -ко, *adv.* s.Тѡмнѡськѡй, *a.* -ко, *adv.* ganz, sehr dunkel, finster, *III*.Тѡмнѡй, *a.* dunkel, finster, nicht hell; undurchsichtig; schwarz; 2) *blind.Тѡмнѡк, *m.* Ч. IV. 498. dunkler Ort; Keller, *m.* *III*.; 2) *Blinder, *m.*Тѡмнѡна, *f.* Finsternis, *f.* Dunkel, *n. Св.*Тѡмнѡтити, (-нѡ, -нѡш), *v. a.* verdunkeln, verfinstern; dunkel, schwarz machen, *C. I.* 23; verblenden; — сѡ s. Тѡмнѡтити.Тѡмнѡця, *f.* dunkles Zimmer, -оптична dunkle Kammer; 2) Gefängnis, *n.*Тѡмнѡчарѡ, -рѡ, *m.* Gefängnisverwalter, Kerkermeister, *m.*Тѡмнѡченѡк, темнѡчка, *f. dim.* s. Темнѡця.Тѡмнѡченѡко, *m. dim.* s. Тѡмнѡк.Тѡмнѡчний, *a.* zur Темнѡця geh.; im dunkeln Gefängnis, *ОП.*; *m. a. s.* s.Тѡмнѡчарѡ, *III*.Тѡмнѡчнѡк, *m.* Kerkermeister, *m. К.*Тѡмнѡчѡк, -чѡк, *m. dim.* s. Тѡмнѡк, *III*.Тѡмнѡість, -ости, *f.* Dunkel, *n.* Dunkelheit, *f.* Finsternis, *f.*; 2) Blindheit, *f.* *III*.Тѡмнѡтити, *v. n.* u. — сѡ sich verdunkeln, s. verfinstern; *impers.* стѡмнѡло сѡ es wurde finster, dunkel; 2) тѡмнѡтити, *v. n.* blind werden, erblinden.Тѡмнѡш, *adv. comp.* s. Тѡмно, *III*.Тѡмнѡштити, *v. n.* dunkler, finsterrer werden, *III*. [dunkler, finsterrer.Тѡмнѡше, (їйше), -їще, *adv. comp.*Тѡмнѡшѡнькѡй, *a. dim.* s. d. f. *III*.Тѡмнѡшій, (-їйшій), -їщій, *a. comp.* s. Тѡмнѡй.Тѡмно, *adv.* finster, dunkel.Тѡмнѡбрѡнѡвѡй, (*dim.* -вѡнькѡй), *a. III*. dunkelbraun.Тѡмнѡбрѡнатнѡй, *a.* dunkelbraun.Тѡмнѡвѡтѡй, (-тѡнькѡй), *a.* dunkelhaft, etwas dunkel, halbdunkel; dunkelfarbig, *He.* [Dunkelheit, *III*.Тѡмнѡвѡтѡість, -ости, *f.* geringeТѡмнѡвѡрѡхѡй, *a.* mit dunklem Scheitel, Wipfel.Тѡмнѡжѡвтѡй, (*dim.* -жѡвтѡнькѡй, -жѡвтѡвѡтѡй, -вѡтѡенькѡй), *a.* dunkelgelb, *III*.Тѡмнѡзелѡнѡй, (*dim.* -зелѡнѡнькѡй), *a.* dunkelgrün; — *adv.* -но.Тѡмнѡзелѡнѡість, -ости, *f.* Dunkelgrün, *n.* [dunklen Haarflechten.Тѡмнѡкѡсѡй, *a.* -а нѡч *Гуш.* mitТѡмнѡлѡстѡй, *a.* mit dunkelgrün-

nen Blättern, *Шог.* [Auen, Matten.
Темнолѹгій, *a.* mit dunkelgrünen
Темно́кий, *a.* dunkeläugig; 2)
*blind, *Шѹ.*

Темно́чка, *f.* *W.* dunkeläugig.

Темнорудій, (*dim.* -рудѣнький),
a. dunkelfuchstroth, *Шѹ.*

Темнорудявий, (-авий), *dim.*
-рудявѣнький, (-ав-), *a.* s. d. v. *Шѹ.*

Темноружбвий, *dim.* -ружовѣнь-
кий, *a.* dunkelroth, *Шѹ.*

Темнорусеий, темнорусявий, *dim.*
-русѣвѣнький, -русявѣнький, *a.* kasta-
nienbraun, *Шѹ.* [dunkelgrau, *B.*

Темносівий, *dim.* -вѣнький, *a.*
Темносіний, *dim.* -синѣнький,
a. dunkelblau.

Темносірачкбвий, *a.* s. d. f. *Шѹ.*

Темносірий, *dim.* -рѣнький, *a.*
dunkelgrau.

Темно́та, *f.* Finsternis, Dunkelheit, *f.*
Dunkel, *n.*; *Obscurantismus, *m.*; *coll.*
*ungebildete Leute.

Темночервоний, *dim.* -черво-
нѣнький, *a.* dunkelroth.

Тѣмно́щ, *f.* *Ч.* V. 102. s. Тѣмність,
тѣмнощі, *pl.* alles Dunkle, *Шѹ.*

Темню́щий, *a.* dunkel, *Кл.*

Темня́, -ві, *f.* Dunkelheit, Finster-
nis, *f.* Dunkel, *n.* *Шѹ.*

Тѣмня́ва, *f.* Helldunkel, *n.* *Пур.*

Темнявий, *a.* halbdunkel; kasta-
nienbraun. [79 im Dunkeln.

Темно́к, *m.* в темкѹ *Ваг.* „Руч“,

Температу́ра, *f.* Temperatur, *f.*

Темперова́не, *n.* das Schneiden,
der Schnitt einer Feder, *Шѹ.*

Темперува́ти, *v. a.* schneiden (eine
Feder, od. einen Bleistift), *Шѹ.*

Темря́ти, *v. a.* *Kst.* verdunkeln;
— ся sich verdunkeln, *См.*

Тѣмри́ва, *f.* *in d. Verb.* тѣма тѣм-
ри́ва eine unzählige Menge, *Шѹ.*

Тѣмри́ти, *v. n.* s. Тѣмніти 1) *См.*

Тѣмря́, -рі, *f.* Finsternis, *f.* Dunkel,
n. Nacht, *f.*

Тѣмря́ва, темря́виця, *f.* s. d. v.

Тѣмря́вий, *a.* dunkel, finster, *V.*

Темря́вити, *v. a.* verdunkeln;
дämpfen, *См.*

Темря́вити, *v. n.* dunkel werden, *См.*

Темря́к, *m.* Finsterling, Unwissen-
der, *m.*

Тена́р, *m.* s. Тѣно́р, *Шѹ.*

Тена́ра, *adv.* s. Тѣно́ром, *Шѹ.*

Тена́рив, -рѣва, -рѣве, *a.* dem Тѣ-
но́р eigenthümlich, *Шѹ.*

Тенге́риця, *инг.* тендері́ця,
f. s. Кукурудза.

Тендері́чка, *f.* *dim.* s. d. v.

Тендері́чний, *a.* s. Кукурудзя-
ний, *Шѹ.*

Тенді́тний, *a.* *Кол.* 82. fein. [heit, *f.*

Тенді́тність, -ости, *f.* *ОП.* Fein-

Тенеса́, *pl.* Eingeweide, *n.* Gedär-
me, *pl.* (*Бор.*). s. Телеса́

Тенесобвий, *a.* Darm; — са́кли-
нок Darm-, Börsenthierchen, *n.* (*Bur-*
saria intestinalis), *B.*

Тене́та, *pl. n.* *Пр.* II. 335. Schlin-
gen, *pl.* Netz, Jägersgarn, *n.*

Тене́тка, *f.* männl. Kleidungsstück,
Зан. II. 112; 2) ärmliche Kleidung aus
grober Leinwand, *H.* 50; тене́тки, *pl.*
К. I. 11. Lumpen, *pl.*

Тене́тник, *m.* Strickerspinne, *f.*
(*Tetragnatha*), *B.* *Пол.*

Тене́то, *n.* Jägersgarn, Netz, *n.* *Шѹ.*

Тене́тря, -рі, *f.* Waldkluft, *f.* s.
Нетря, *III.* II. 14. [Тя́мтити.

Тене́шити, *v. a.* — за щось, *s.*

Тене́йти, *v.* *Ч.* III. 348? [ster, *pl.*

Тѣні́, *pl.* Schatten, Gespenster, Gei-

Тень-тень! *int.* zum Ausdr. eines
regelmässigen Klanges, Schalles; 2) *z.*
Ausdr. des Schreckens u. Herzschlagens,
Шѹ. [Ausdr. des Glockenklanges, *Шѹ.*

Тень-те́лень! *int.* s. d. v.; 2) *z.*

Тѣньги́й, *a.* stark, fest, kräftig;
gross; wacker, *Шѹ.*; *adv.* те́ньго, *id.*

Тѣнькати, те́нькнути, *v. n.* schla-
gen, pochen, klopfen, (*v.* Herzen, *v.*
der Uhr).

Тѣнько, *adv.* s. Тѣньго, *Шѹ.*

Тѣно́р, *m.* Tenor, *m.* Tenorstimme, *f.*

Тѣно́рист, *m.* Tenorist, *m.*

Тѣодо́зия, *f.* Theodosia. [odora.

Тѣодо́р, *m.* Тѣодо́ра, *f.* Theodor, The-

Тѣорѣ́ан, *m.* *W.* s. Тѣорѣ́ан.

Тѣофа́н, *m.* Theophanes.

Тѣофа́нство, *n.* *K.* Theophanie.

Тѣофі́ль, *m.* Theophil.

Тѣофі́лін, *a.* des Theophil.

Тѣѣ́р, (-ѣрь), тѣѣ́ра, тѣѣ́ре,
(*P.*), тѣѣ́ренька, (-еньки), тѣѣ́речка,
(-ечки), тѣѣ́рка, *adv.* jetzt.

Теперішній, (-ній, -я, -є), *a. s.* Теперішній. [Теперішній.]

Теперішній, *a. M. III.* 38. *s.*

Теперінька, *adv. dim. s.* Тепер, *III.* (Гол. III. 162).

Теперісінько, (-ісічко), -іньки, (-чки), *adv.* gerade, eben jetzt, *III.*

Теперішній, *a.* jetztig, gegenwärtig.

Теперішність, -ости, *f.* Gegenwart, *f.* [пер, *L. гр.* 136.

Теперки, теперкіля, *adv. s.* Теперя, *adv. s.* Тепера, тепер, *III.*

Тепількати, *v. a.* schütteln.

Тепінь, *f. U.* Feuermeer, *n.*; 2) Thauwind, *m.* Thauwetter, *n.* Пар.

Теплень, -ня, *m.* lauer Frühlingswind, *T.*

Тепленький, *a. dim. s.* Теплий; *adv.* тепленько, (-ейко), *III.*

Тепленьок, *a. s. d. v. III.* (Ч. IV. 469).

Теплесенький, *a. dim. s.* Теплий, lauwarm; -есенько, *adv.* *III.*

Теплець, *gen.* -ецю, *m. III.* Wärmestoff, *m.*

Теплий, *a.* lau, lauwarm, erwärmt; теплі води = вирій; теплий край, wärmeres, südliches Land, Tropfenland, *n.*; теплого Олексіа h. Alexius am 17 März a. St. *III.*

Тепліна, (-ній), *f. U.* Wärme, *f.*; 2) der Ort, wo das Wasser im Winter nicht friert, *B.* [(Ч. II. 658).

Теплий, *f.* zu grosse Hitze, *III.*

Тепліти, *v. a.* wärmen; -болячку, warme Umschläge machen.

Тепліця, *f. s.* Тепліна 2); 2) Treibhaus, Gewächshaus, *n. III. I.* 205.

Тепліченька, *f. dim. s. d. v.*

Теплічин, *a.* Treibhaus, *He.*

Теплічина, *dim.* теплічинка, *f.* nasser, nie gefrierender Boden, nie gefrierende sog. warme Stelle auf Gewässern u. Sümpfen; 2) Tropfenland, *n. III.*

Теплічка, *f. dim. s.* Тепліця.

Теплівній, *f.* Treibhaus, *n. B.*

Теплівщина, *f. B.* heisse Zone, Tropfenland, *n.* [pl. Wollpelz, *m.*

Тепліж, *f.* Grundhaare, Wollhaare,

Теплінь, *f.* тепліня, (-є), *n.* warme Zeit, warmer Ort; Wärme, *f.* Пар.

Теплісінький, *a.* ganz, vollkommen warm; *adv.* -ко. [d. v. *III.*

Теплісічкий, *a.* -ісічко, *adv. s.*

Тепліський, *a.* теплісько, *adv. s.* Теплісінький & *III.*

Теплість, -ости, *f.* Wärme, *f. pl.* теплиці, warme Gegenstände, Körper welche die Wärme behalten, *III.*

Тепліти, (-паю, -іеш). *v. n.* warm werden, sich erwärmen, *III.*

Тепліш, (-ійш), -іше, (-ійше), *adv. comp. s.* Тепло, (*adv.*) *III.*

Теплішати, (ійшати), *v. n.* wärmer, erwärmt werden, *III.* [Теплий.

Тепліший, (-ійший), *a. comp. s.*

Тепліщати, *v. n. s.* Теплішати, *III.*

Тепліще, *adv. comp.* wärmer.

Тепло, *n.* Wärme, *f.*

Тепло, *adv.* warm.

Тепловина, *f.* Wärmestoff, *m.*; 2)

К. s. Теплічина. [Capacität, *f. Пол.*

Теплоємність, -ости, *f.* Wärme-

Теплозарність, -ости, *f.* Ausstrahlungsvermögen, *n. Пол.*

Теплокрівний, *a.* warmblütig.

Тепломір, *m.* Thermometer, *n. Пол.*

Тепломірний, *a.* zum Thermometer geh. *III.* [man, *Пол.*

Теплонепроцїщий, *a.* ather-

Теплопровідність, -ости, *f.* Wärmeleitung, *f. Пол.* [Пол.

Теплопроцїщий, *a.* diatherman,

Теплота, *f.* Wärme, *f.*; 2) * laues

Wasser, welches vor dem Genusse des h. Abendmahles in eine Schale gegossen wird, *III.*

Теплотвор *m. III.* Wärmestoff, *m.*

Теплотворний, *a.* Wärmestoff-

Теплоти, *a.* Wärme-

Теплярня, *gen.* -ні, *f.* Orangerie, *f.*

Тепорити, *v. a.* mit Mühe etw. tragen, schleppen.

Тепре, *adv.* Тепер, *III.* (H. 224).

Тепті, (тепї, тепеш), *v. a.* schlagen, rütteln, quälen, *III.* [nosa), *B.*

Тер, *m.* Schlehdorn, *m.* (Prunus spi-

Тер, терла, терло, *s.* Терти.

Тер! Тер! *int.* zum Ausdr. des Geschreies der Schnarre, od. des Misteldrossels, (Tardus viscivorus), *III.*

Тера, *f.* Theresia, *III.* [III. 118).

Терав, *adv. pol. s.* Тепер, *III.* (Гол.

Тербати, *v. a. s.* Тормосити.

Тербіччяти, *v. a.* anziehen, auf sich nehmen, *III.* (H. 9), Ч. III. 12.

Терва́к, *m.* Birkhuhn, *n.* Birkhahn, *m.*

Терво́га, *f.* = Трево́га.

Терга́ч, *m.* с. Дерга́ч.

Тере́б, *m.* Bauch, *m.* IIIŷ.

Тере́бля́, *m.* §. Spottname der Finanzwache.

Тере́бити, (-блю, -бши), *v. a.* schälen, enthülsen; 2) ausroden (ліс), *B.*; 3) с. Харáпати.

Тере́білля, *n.* der Ort wo das Gesträuch ausgerodet ist, IIIŷ.

Тере́біж, *f.* *Mx.* s. d. v.

Тере́бка, *f.* с. Бала́мут, *B.*

Тере́бнути, *v. a.* stossen.

Тере́бѣх, *m.* Fresser, *m.*; 2) *gew. pl.* -хи unreife wurmstichige Frucht, die herabfällt, теребу́хі паду́т = овочі чистят ся.

Тереве́нити, *v. a.* faseln, plauschen, Lügen vortragen; 2) erwägen, *He.*

Тереве́ні, *pl.* Albernheiten, *pl.* albernes, dummes Zeug, — гву́ти плаuschen, Sprásse erzählen.

Тереве́ні-вене́ні, *pl.* s. d. v. IIIŷ.

Тере́з, *праер. s.* Че́рез, По́над, IIIŷ. (H. 101). [balken, *m.*; 2) Wage, *f.* Kч. 71.

Терезі́, *dim.* тереза́, *pl.* Wage-Терезка́, *f.* Theresia, IIIŷ.

Терезо́вий, *a.* zu Терезі́ geh. IIIŷ.

Терезо́чки, *pl. dim.* с. Терезкі́, Терезі́, IIIŷ.

Терем, *m.* grosses, schönes Gemach. Теремко́ти, *v. n.* rasseln, donnern; на ко́г jmdn andonnern.

Теремо́к, -мкá, *m. dim.* с. Терем; 2) Kartenhaus, *n. úbrhpt.* Spielzeug, Spielwerk, *n.* IIIŷ. (H. 99. 151); 3) *pl.* теремкі́, Papierblumen, *pl.* *Zan.* II. 140.

Теремо́чок, -чка, *m. dim.* с. d. v.

Тере́н, *gen.* -ену́ и -рну́, *m.* Schlehdorn, *m.* (Prunus spinosa), Schlehe (Frucht v. d.), *f.*; 2) Küchenschabe, *m.* (Blatta orientalis), *B.*; 3) с. Терем, *Пр.* IX. 215.

Тере́нь, -á, *m. s.* Тере́н 1), IIIŷ. (Гол. II. 744). [IIIŷ.

Терене́ць, -нцю́, *m. dim.* с. d. v. 1),

Тере́нин, *a.* der Тереня.

Терени́на, (*dim.* -ни́нка), *f.* Schlehe (Frucht v. d.) *f.* IIIŷ.

Терено́вий, *a.* zum Тере́н 1) geh., aus Тере́н 1) bereitet.

Терено́к, -нкý, *m. dim.* с. Тере́н, IIIŷ.

Терено́чок, -чку, *m. dim.* с. d. v.

Тере́ня, *f.* Theresia. [Тере́н 1), IIIŷ.

Тереня́к, *m.* Brandweinaufguss auf Тереняко́вий, *a.* zum Тереня́к, *geh.*, vom Т. IIIŷ.

Тере́с, *m.* Gemeiner Wegdorn, Kreuzdorn, (Rhamnus cathartica), IIIŷ.

Тере́сва, *f.* Name e. Flusses, IIIŷ.

Тере́син, *a.* der Theresia, ihr *geh.*

Тересува́ти, *v. a.* denken, erwägen, IIIŷ. (Гол. IV. 471).

Тере́ся, *f.* Theresia.

Терефе́ри, *pl.* с. Терифе́ри.

Тере́х, *m.* Terentius, IIIŷ.

Тере́хив, -ова, -ове, *a.* des Тере́х, IIIŷ.

Тере́шків, -ова, -ове, *a.* des Тере́шко.

Тере́шко, *dim.* Тере́шечко, *m.* Terentius. [ре́шко, IIIŷ. *adj.* Тере́щенків.

Тере́щенко, *m.* Nachkomme des Тере́щенчи́ха, *f.* Gattin des Тере́щенко, IIIŷ. *adj.* Тере́щенчи́шин, der Тере́щенчи́ха. [IIIŷ.

Тере́щи́ха, *f.* Gattin des Тере́шко, Терза́ти, *v. a.* *Kч.* zerreißen, naggen, quälen, reinigen.

Терка́, *f.* Reibeisen, *n.*; 2) rockennarbig, -grubig; IIIŷ; 3) Schnarre, *f.* (Turdus viscivorus), *B.*

Теркани́стий, терка́тий, *a.* bunt, scheckig, gefleckt, *B.* [ра́к, *n.* *B.*

Терки́ла, *dim.* терки́лка, *f.* Ge-Терко́, *n.* с. Те́рка.

Терко́тати, терко́тиги, *v. n.* klapfern, rasseln, schnarren, IIIŷ.

Терли́кати, *v. a.* zwitschern, trillern; *davon. sbst.* Терли́кане, *n.* *B.*

Терли́ц, *m.* Wald-Läusekraut, *n.* (Pedicularis comosa), IIIŷ.

Терли́ця, *f.* Hanfbreche, *f.*; 2) primitiver Holzsattel, *m.*; 3) *m.* u. *f.* Schwätzer, *m.* -in, *f.* IIIŷ.

Терли́ч, *m.* Kreuz Euzian, *m.* (Geutiana cruciata) IIIŷ.; 2) Nickendes Leimkraut, (Silene nutans), *B.*

Терли́чка, *f. dim.* с. Терли́ця.

Терли́човий, *a.* zum Терли́ч *geh.*, aus Т. bereitet, IIIŷ.

Терли́ще, *n. aug.* с. Те́рло, *B.*

Те́рло, *n.* der Ort wo die Fische befruchtet werden, IIIŷ.; 2) Streichzeit, *f.* *Пар.*; 3) Weidebezirk, Weideplatz, *m.* Revier, *n.* *C.* II. 170.

Терлови́й, *a.* zum Те́рло *geh.*; dort befindlich; 2) Терлова́ рíба, Pfrille,

Ellritze, *f.* (*Cyprinus phoxinus*), *B.*

Терловиско, терловище, *n. aug.*
s. Тёрло, *B.*

Термеліна, *f. s. d. f.* III. 5.

Терментіяля, терментіяна, *f.*
Aufrechte Rothwurz, (*Tormentilla erecta*), *B.*

Тёрми, *pl. griech.* warme Bäder.

Тёрмит вредный, *m.* kriegerische
Termite, (*Termes bellicosus*).

Тёрмин, *m.* eine festgesetzte Zeit,
Termin, *m.*; 2) die Lehrzeit der Lehr-
burschen bei den Handwerkern; 3)
Kunstausdruck, *m.* III. 5.; 4) = * штѣ-
ка, schwierige Sache, * Kunst, *f.* (*Бор.*)
-вѣтримати, es ist schwer, e. Kunst,
auszuhalten.

Термина́тор, *m.* Lehrbursch, *m.*

Терми́нованє, *n.* die Zeit, ver-
wendet auf die Erlernung eines Hand-
werks, Lehrzeit, *f.*

Термино́логія, *f.* Terminologie, *f.*

Терминува́ти, *v. a.* in der Lehre sein.

Термі́тє, (-тя). *n.* Schabe, Achel,
f. (von Hanf od. Flachs), *B.*; 2) schal-
les Zeug, *Фр.*

[huhn, *n.*

Термі́тївка, *f.* spätes Huhn, Herbst-

Термі́тьова́тий, *a.* mit vielem
Термі́тє, *z. B.* полотно́, клубкі́.

Термі́тїча, *n. aug.* s. Термі́тє;
2) *coll.* III. 5.

Термі́тїчко, *n. dim. s.* Термі́тїя, III. 5.

Термоеле́ктризм, *m.* Thermo-
Elektricität, *f.* Пол.

Термоеле́ктри́чний, *a.* thermo-
elektrisch, -ий стовп Thermosäule, ther-
moelektrische, Kette, Пол.

Термо́літи, *v. n.* muthwillig, un-
ruhig sein, Muthwillen treiben, III. 5.

Термоме́тер, *m.* Thermometer, *n.*

Термо́сити, терму́сува́ти, *v. a.*
stark rütteln, schütteln; * — куде́лю
spinnen, III. 5.

Терн, *m. s.* Тере́н; 2) — свиня-
чий, Lanzettblättrige Kratzdistel, (*Cir-
sium lanceolatum*), III. 5.

Терна́вка, *f. s.* Терно́слива, *B.*

Терне́нький, *a. ung.* aus Тёрне
gemacht, -пліт, III. 5. (*Гол.* II. 486).

Тёрне́нько, *n. s.* Тере́н.

Терне́ць, -ця, *m.* Dornzirpe, *f.* (*Cent-
rotus*), *B.*

Тёрне, *n. s.* Тёрня.

Терні́к, *dim.* терничо́к, *m.* Schle-
hendorngesträuch, *n.*

Терні́на, *dim.* терні́нка, терні́-
нонька, -ночка, *f.* Dornenstrauch, *m.*

Терні́стий, *a.* dornig, voll Dor-
nen, mit Dornen bewachsen.

Терні́ти, *v. a.* mit Dornen bepflan-
zen; *m. D.* umzäunen.

I. Тёрни́ця, *f. s.* Тёрлиця.

II. Терні́ця, *f.* Dornen-, Schlehen-
holz, *n.* III. 5.

Тёрни́чка, *f. dim. s.* Тёрниця I.

Терні́вка, *d.* терні́вочка, *f.* Schlehen-
brantwein, *m.*; 2) *pl.* терні́вкі, Krei-
ken, Früchte der Kriechenpflaume, (*Pru-
nus insititia*), namentl. der verwilder-
ten, sogenannten Haferschlehe, *B.*

Тёрні́чко, (-нячко, -нечко), *n.*
dim. s. Тёрня, III. 5.

Терні́кі, *pl.* Schlehen, *pl.* III. 5.

Тёрно́, *n. e.* Art Wollstoff bes. von
schwarzer Farbe, III. 5.; 2) Terne, *f.*;
3) s. Тёрня, Ч. V. 754.

Тернове́нький, *a. dim. s. d. f.* III. 5.

Терно́вий, *a.* aus Тёрня gemacht,
dazu geh.; 2) aus Тёрно́ 1) gemacht;
3) s. Теремо́вий, III. 5.

Терно́вік, *dim.* терновичо́к, *m.*
Brachsen, *m.*

Терно́віна, *f. s.* Терні́на.

Терно́к, *g.* терну́, *m. s.* Тере́н.

Терно́слив, *m.* терно́слива, *f.*
Kriechenpflaume, Kreike, *f.* (*Prunus in-
sititia*), *B.*

Терно́сливі́на, (*dim.* -ві́на), *f.*
jede Baumart zur Gattung der Терно́-
слива geh., od. die Frucht derselben, III. 5.

Терно́сливка, *f.* jede einzelne
Baumart zur Gattung der Терно́слива
geh.; 2) Frucht, *f.*; 3) *dim. s.* Терно́-
слива, III. 5.

[слива geh.

Терно́сливо́вий, *a.* zur Терно́-
Терно́сливо́нька, *f. dim. s.* Тер-
но́слива, III. 5.

Терно́ха, *f. s.* Терні́нка, III. 5.

Терно́чок, -чка, *m. dim. s.* Терн, III. 5.

Терну́ти, *v. a. s.* Тёрти; 2) тер-
ну́ти, *u.* — ся, schnell, sogleich wir-
ken; etw. schnell machen, III. 5.

Терну́шка, *f.* *Зар. Веч.* I. 176?

Терню́шка, *f.* Stachelkäfer, *m.*
(*Hispa*), *B.*

Тёрня, *n.* Dorn, *m.*; 2) Schlehe, *f.*;

3) übrhpt. alles Stachelige, *Шѣ*.
 Терняній, *a.* zum Тернь geh. *Шѣ*.
 Тернянка, *f.* s. Тернослива, *B.*
 Тѣрнянько, *n. dim.* s. Тѣрня, *Шѣ*.
 Тѣронька, тѣрочка, *f. dim.* s. Тѣрка, *Шѣ*.
 Теронѹти, *v. a. s.* Тернѹти, *Шѣ*.
 Терпелѣвецъ, -ѣвця, *m. R.* Märgturer, *m.* [кий], *a.* geduldig.
 Терпелѣвий, (*dim.* терпелѣвѣвъ-Терпелѣвѣсть, -ости, *f.* Geduld, *f.* Терпелѣво, (*dim.* терпелѣвѣнько), *adv.* geduldig.
 Терпелѣвійшій, (-вѣшій), *a.* *сomp.* терпелѣвѣйше, (-вѣше), *adv.* *сomp.* s. Терпелѣвий, *Шѣ*.
 Терпѣн, -а, -е, *a. s. d. f.* *Шѣ*.
 Терпѣнний, *a.* Зар. leidend, viel geprüft, geduldig. [Terpentin, *m.* Терпентіна, (*dim.* -тінка), *f.* Терпентінний, терпентинівий, *a.* von Terpentin, *Шѣ*.
 Терпентінці, *pl.* Balsamgewächse, *pl.* (Terebinthaceae).
 Терпѣць, *gen.* -пцѣ, *u.* -пцѹ, *m.* *KU.* Geduld, *f.* Ausharren, *n.*
 Терпѣбіда, *f.* Scharfer Hahnenfuss, (Ranunculus acris), *B.*
 Терпѣло, *n.* Geduld, *f.*
 Терпѣжка, *f.* *P. I.* 132. Geduld, *f.* не в терпѣжку стѣло es gieng die Geduld aus. [duldig, gutmüthig.
 Терпѣливодѹшний, *a.* *M.* ге-Терпѣне, (-ня), *n.* Geduld, *f.*; Dulden, Ertragen, *n.* [d. v. *Шѣ*.
 Терпѣнячко, (-ѣне-), *n. dim.* s. I. Терпѣти, (-пѣю, -пѣш), *v. a.* dulden, leiden. [Тѣрпнути, *Шѣ*.
 II. Тѣрпѣти, (тѣрпѣю, -ѣш), *v. n. s.* Терпѣвий, *a.* herblich.
 Терпѣкій, *a.* herb, rauh, sauer.
 Тѣрпѣкість, -ости, *f.* Herbe, (Herbigkeit), *f.* [s. Тѣрпко, *Шѣ*.
 Терпѣкін, -ѣше, -ѣше, *adv. comp.*
 Терпѣкѣщій, *a. comp.* s. Терпѣкій.
 Тѣрпко, *adv.* herb, rauh, sauer.
 Терпкобѣатий, (*dim.* терпкобѣатѣнький), *a.* nicht ganz herb, herblich.
 Терпѣвий, терпѣвѣсть, терпѣво, & s. Терпелѣвий, &.
 Терпѣчий, *a. s.* Терпѣчий, *Шѣ*.
 Терпѣчка, *f.* Geduld, *f.*; Dulden, *n.* Тѣрпнути, (-пну, -пнеш), *v. n.*

erstarren, einschlafen (ein Arm, e. Bein).
 Терпѹг, *m.* Feile, Raspel; Handsäge, *f.* *Крон.* *Шѣ*.
 Терпѹжѣне, *n.* Sägespäne, *pl.*
 Терпѹжити, *v. a.* reiben, feilen; waschen, *Ф.*; 2) stark schütteln, schlagen.
 Терпѹчий, *a.* *Шѣ* geduldig, duldsam.
 Тѣрпѣти, (-пну, -пнеш), *v. n. s.* Тѣрпнути, *Шѣ*. [tolerant.
 Терпѣчий, *a.* leidend; geduldig;
 Тѣртѣк, *dim.* терпѣчѣк, *m. s.* Тѣртѣк, *Иар*.
 Тѣртѣковѣий, *a. s.* Тѣртѣковѣий.
 Тѣртѣ, *n.* Reiben, *n.* Reibung, *f.*
 Тѣрти, (тру, треш), *v. a.* reiben; mahlen; 2) streichen; glatt machen, ebnen; — ся (v. den Fischen) sich befruchten; 2) in nahem Verkehr mit jmdm sein, *Шѣ*.
 Тѣртѣне, *n. s.* Тѣртѣне.
 Тѣртиця, *f.* Brett, *n.* Diele, *f.*
 Тѣртѣченъка, -чечка, *f. dim.* s. Тѣртичка, *Шѣ*.
 Тѣртичѣна, (*d.* -ѣнка), *f.* eine Diele; 2) eine schlichte Diele, *Шѣ*.
 Тѣртичка, *f. dim.* s. Тѣртиця.
 Тѣртѣчник, (-пн-), *m.* Säger, *m.* *Шѣ*. [Тѣртѣчник, *Шѣ*.
 Тѣртѣчникѣв, -ова, -ове, *a.* des Тѣртѣчникѣк, -чкѣ, *m. dim.* s. Тѣртѣчник, *Шѣ*.
 Тѣртѣка, *dim.* тѣртѣчка, *f. s.* Тѣрка.
 Тѣртѹшка, *f.* Reibmaschine für Zuckerrüben in d. Zuckerfabrik, *f.*
 Терѹсита, (-ѹшу, -ѹсаш), *v. a. s.* Трѹсита.
 Терх, *m.* Gepäck, *n.* welches ein Pferd trägt, die Ladung, *B.*; 2) Packpferd, *n.* *Шѣ*. (*Гол. I.* 562).
 Терхѣти, *v. a.* beladen, -конѣ, *B.*
 Терхѣч, *m.* Bagageaufseher, Proviantmeister, *m. Ф.*
 Терхѣвка, *dim.* терхѣвѣчка, *f. s.* Терх, *Шѣ*. (*Гол. II.* 250).
 Терьх, *f.* Mass für Flüssigkeiten? *Шѣ*. (*Гол. III.* 224).
 Тѣрцѣт, *m.* Terzett, *n.*
 Тѣрцѣчка, *f. s.* Тѣртиця 1).
 Тѣрѣця, *f.* *Зан. I.* 345. die 6-te grössere Darmseite auf d. Бандѹра.
 Тѣршитъ, *f.* Schäbe, Achel, *f. Шѣ*.
 Терюсита, (-рѹшу, -рѹсаш), *v. a.* leicht bestreuen, überschütten, bedek-

ken, (снігом, полóвою &).

Теря́ги, (-яю, -яеш), *v. a.* verlie-
ren; veräussern; schleudern.

Тес, *m.* ein nicht gesägtes sondern
behaueues u. glatt gemachtes Brett;
2) *s.* Тис, III. 5.

Теса́к, *m.* Hacke, *f.*; 2) Hackmesser,
n.; 3) Kurzgewehr, *n.* Пар.; 4) * Нау-
деген, Schläger, Käufer, *m.* III. 5.

Теса́ка, *c. s. d. v.* 4) III. 5.

Тесакóвий, *a.* des Теса́к, ihm ei-
genthüml. III. 5.

Теса́н, *m.* irgend etw. Behauenes, III. 5.

Теса́нє, (-ня), *n.* das Hauen, Be-
hauen. [Zimmern.

Теса́ни на *dim.*-я́нка *f.* das Behauen,
Теса́ти, (тешу, тешеш), *v. a.* be-
hauen, zimmern. [ter Теса́к, III. 5.

Теса́чяна, (*d.*-я́нка), *f.* ein schlech-

Теса́чяско, *n.* *aug. s.* Теса́к.

Теса́чюк, -чю́ка, *m. dim. s.* Теса́к.

Теса́льський, *a.* vom Zimmermanne,
Zimmermanns-, III. 5.

Теса́льчик, *m. dim. s.* Теса́ля, III. 5.

Теса́внийці, *pl.* steile, glatte Felsen, *B.*

Теса́ко, *m.* Gleichbenannter, *m. B.*

Теса́ла, *f. s. d. f.* III. II. 215.

Теса́ла, (-я), *f.* eine breite Axt, von
Zimmerleuten *gebr. B.*

Теса́ле́рь, *m.* Zimmermann, *m. B.* [*n. B.*

Теса́рство, *n.* Zimmerhandwerk,

Теса́лик, *m. dim. s.* Теса́ля, III. 5.

Теса́лиця, (-я), *f. s.* Теса́ла, *B.*; 2)
ein gebogenes, meisselartiges Instrument,
mit welchem gewöhnlich Holzlöfeln ver-
fertigt werden, *B.*

Теса́лів, *a.* des Теса́ля, ihm *geh.*

Теса́лова́ти, теса́люва́ти, *v. a.*
zimmern, behauen.

Теса́ля, *m.* Zimmermann, *m.*

Теса́ляр, (-рь), *m.* Zimmermann, *m.*
III. II. 215.

Теса́лярка, *f. s.* Теса́лярство.

Теса́лярський, *a.* Zimmermanns-

Теса́лярство, *n.* Zimmerhandwerk, *n.*

Теса́лярува́ти, (-рюю, -юеш), *v. a.*
das Zimmerhandwerk treiben, Zimmer-
mann sein.

Теса́лярчу́к, *m.* Zimmergesell, *m.*

Теса́ник, *m.* Zimmermann, *m. Ž. P.*

Теса́вий, *dim.* теса́вєнький, *a.* aus
Тес 1) gemacht, zum Тес 1) *gehörig*;
2) zum Тес 2) *geh. &*; 3) -ка́мєнь Qua-

derstein, *m.*

Теса́сть, *m.* Schwiegervater, *m.*

Теса́тамент, *m.* Testament, *n.*; те-
сатамента́вий, *a.* zum Testam. *geh.*,
auf dem T. beruhend.

Теса́тєнько, теса́тєнька, (*Ч. IV.*
324), теса́тєчко, *m. dim. s.* Теса́сть.

Теса́тєсько, *m. aug. s.* Теса́сть.

Теса́тєств, -єва, -єве, *a.* des Schwieger-
vaters. [Теса́сть, *См.*

Теса́тєвщина, *f.* Haus u. Gut des
Теса́тєвчий, *a. s.* Теса́тєств.

Теса́тєцька, *f. dim. s.* Теса́тєця, III. 5.
(*Гол. II. 124*).

Теса́та, *f.* Tante, *f.*

Теса́тва, *f. s.* Теса́тєвка, *K V.*

Теса́тєра, *f.* Waldhuhn, *n.* (Tetrao), *B.*

Теса́тєрва́к, *m.* Birkhahn, *m.* (Tetrao
tatrix), *B.* [s. Теса́тєрва́к.

Теса́тєрев, *m.* Nbf. des Дніпру́; 2)

Теса́тєревський, *a.* zum Теса́тєрев 1)
geh. III. 5.

Теса́тєре́ць, -рця́, *m. s.* Теса́тєрва́к, *B.*

Теса́тєрєчка, *f. dim. s.* Теса́тєра.

Теса́тєриця, *f.* das Weibchen des
Теса́тєре́ць, *B.*

Теса́тєрка, теса́тєрка, *f. dim. s.* Теса́-
ра; 2) Name e. Baches im Kiever Gou-
vernem. III. 5.

Теса́тєро́нька, -очка, *f. dim. s.* Теса́тєра.

Теса́тєру́к, (-рю́к), *m. s.* Теса́тєрва́к, *B.*

Теса́тєрчи́н, *a.* der Теса́тєрка, aus T.

Теса́тєри́, *f. s.* Теса́тєра; 2) Теса́тєра́,
n. das Junge einer Теса́тєра.

Теса́тєва́, *f. s.* Теса́тєва́.

Теса́тєвка, *f. dim. s.* Теса́тєва́. Sehne, *f.*

Теса́тка, *f. dim. s.* Теса́та; 2) *s.* Теса́тє́ха, *B.*

Теса́тє́орка, *dim.* теса́тє́орчка, *f. s.*
Теса́тєрка, III. 5. [ensperson, III. 5.

Теса́тє́о́ха, *f. e.* wohlbeleibte Frau.

Теса́тєра́дь, *dim.* теса́тєра́дка, *f.* Heft,
Schreibheft, *n.* III. 5.

Теса́тєра́до́нька, -очка, *f. dim. s.*
d. v. III. 5. [ber, *n.*

Теса́тє́ю́ха, *f. Zap. Vec. I. 112*; *B. Fie-*

I. Теса́тє́я, f. Thekla, III. 5.

II. Теса́тє́я, f. s. Теса́тє́гя, III. 5. (Гол. I. 232).

*III. Теса́тє́я! abgekürzt. Vocativ. = Те-
та́но! III. 5.*

Теса́тє́яна, *f.* Tatianna.

Теса́тє́янин, *a.* der Теса́тє́яна, ihr *geh.*

Теса́тє́янка, Теса́тє́яно́нька, -очка, *f. dim.*
s. Теса́тє́яна.

Течь, *f.* Flüssigkeit, *f. B.*
Тэча, *f.* Lauf, Verlauf, *m.* Rinnen, Auslaufen, *n.* III. *Ш.*
Тэчва, *f.* Strömung, *f. Фр.* [nen, *n.*
Течэнь, *n.* Lauf, Verlauf, *m.* Эг.; Rin-
Течэя, *f.* Bach, *m.* III. *Ш.*
Течы, (течу, течэш), *v. n.* fließen, rinnen; *verlaufen, vergehen, verfließen, verstreichen, (v. der Zeit); — ся fortgehen, sich fortschleppen.
Течыя, течыя, *f.* fließendes Wasser, Strom, *m. C. I.* 90; Flussarm, *m. He.* *Пр.* XII. 686; *Fluss, Lauf, *m.* (der Rede), *Фр.*
Тэца, *f.* Schwiegermutter, *f.*
Тэцэнька, -ечка, *f. dim.* s. d. v.
Тэцэнько, (-онько), *m. s.* Тэцэнько *Гол.* II. 686.
Тэщин, *a.* der Тэца geh.
Тещыско, *f. aug.* s. Тэца, III. *Ш.*
Тещыхна, *f. Ч.* III. 191. *aug.* s. Тэца.
Тэю, *pron. Instrum. f.* = тэю, III. *Ш.*
Ти, *pron. du;* 2) ти = тобі.
Тыбель, -бля, *m.* Bandpflock, *m.* grosser Pflock.
Тивин, *m.* Ausrufer, *m. Пар.* [*m.*
Тивон, (-вун), *m. Мх.* Aufseher, Frohn,
Тыгель, -гя, *m.* Kiebitz, *m.* (Vanelus cristatus), *B.*
Тигытка, *f.* тыгод, *m. s. d. v. B.*
Тигодэнь, -днй, *pl.* -днй, *Ос.* (62) *I.* 41. s. Тыждэнь.
Тигр, тыгрис, *m.* Tiger, *m.* (Felis tigris).
Тыгрин, тыгрив, -ова, -ове, *a.* des Tigers.
Тыгриця, *f.* Weibchen des Tigers.
Тигровець, -ивця, *m.* Kaisermantel, *m.* (Argynnis Paphia), *B.*
Тидеманка, *f.* Tiedemanns Zapfenquelle, *f.* (Eucharis Tiedemanni), *B.*
Ти-ди-дй! Mitsingen, zum Ausdruck der Lust, *davon. verb.* тидидыкати, das „ти-ди-дй“ mitsingen; 2) sich freuen, III. *Ш.*
Тидри-тидри-таня, Mitsingen, *n.* III. *Ш.*
Тыждэнь, -ж(а)ня, *m.* Woche, *f.*; — білий, страсный, великий, Charwoche, *f.* [*f.* Wochenblatt, *n.*
Тыждэньник, *m.* Wochenschrift,
Тыже, *adv.* s. Такжэ.
Тыжик, *m. s.* Тыгель, *B.*
Тыжэвий, *a.* Wochen-, für die

Woche, wöchentlich, eine Woche dauernd, e. W. alt; тыжэнье, *subst. n.* Wochengeld, *n.*
Тыжэво, *adv.* wöchentlich.
Тыжыник, *m. s.* Тыждэнь, III. *Ш.*
Тыжынка, *f.* Wochenfrist, eine Wochenarbeit, *f.*; 2) ein Weib, welches bestimmt ist eine Woche lang zu arbeiten, III. *Ш.*
Тыжынованя, *n.* das Verbleiben eine Woche lang an irgend einem Ort, III. *Ш.*
Тыжыновати, (-жыновати), *v. a.* eine Woche lang irgend wo verbleiben, III. *Ш.*
Тыжыновий, *a. s.* Тыжэвий; 2) von einem, der abkommandiert ist zur Arbeit auf eine Woche lang, III. *Ш.*
Тыжынка, *f. s.* Тыждэнь.
Тыжынями, *eig. instrument. plur. s.* Тыждэнь = wochenlang.
Тыжана, *f.* Tisane, *f.*
Тыжэні, *pl.* Zügel, *pl.* Зап.
Тыж, ты, тэ, *pron.* = тоы, III. *Ш.*
Тык! *int.* zum Ausdr. von einmaligem Stecken od. Einstecken.
Тыка, *f.* Stange, Stake, *f. B.*
I. Тыкало, *n. Пр.* IX. 217. Art Frühlingsspiel, (Stäbchen-); 2) Ч. III. 88. e. Holzstäbchen beim Spiele gl. Namens. [III. *Ш.*
II. Тыкало, *m.* von einem der dutzt,
I. Тыкати, (тычу, тычаш), *v. a.* stecken, einstecken; 2) reichen, geben, III. *Ш.*; — ся корб, чэго sich beziehen, betreffen, *Пар.*; — до корб, до чого sich einmischen, *Пр. davon. subst.* тыканя, *n.*
II. Тыкати, (тыкаю, -аш), *v. a.* dutzen, *Ос.* 111. *davon. subst.* тыканя, *n.*
Тыкач, *m.* derjenige, welcher einsteckt, & III. *Ш.*
Тыква, *f.* Gemeiner Kürbis, (Cucurbita pepo); 2) Flaschen-Kürbis, Calabasse, *f.* (C. lagenaria); 3) e. Krug, e. Flasche aus Flaschen-Kürbis gemacht; 4) überhpt: kürbisähnliches Gefäss.
Тыквиця, *f.* Kürbisflasche, *f. Пар.*
Тыковня, -очка, *f. dim.* s. Тыква, III. *Ш.* [*m. Пар.*
Тыкит, -оту, *m.* Stümmel, Stumpf,
I. Тыкыти, *v. a. s.* Тыкати I.
II. Тыкыти, *v. a. s.* Тыкати II.
Тыковка, *f. dim.* s. Тыква.

Тил, *m.* Hintertheil, *m.* Hinterseite, *f.* Шѝ.

Тиль-тѝль, *adv.* fast, beinahe, kaum.

Тилѝ, *n.* Ф. s. Тилѝ 1).

Тили-ли-чки, *int.* beim Nachahmen des Violinespielles.

Тилѝнка, *dim.* -лѝночка, *f.* eine offene aus Weiden od. Hollunderzweig verfertigte Pfeife ohne Seitenlѝcher, *B.*

Тилѝпати ся, wackeln, wedeln, herabhängen, *He.* 10.

Тѝльній, *a.* s. Задній, Шѝ.

Тилѝб, *n.* Rѝcken, *m.* eines scharfen Werkzeuges (Messers &), *B.*; 2) ѝbrhpt Rѝcken, *m.* Шѝ.

Тѝлок, *dim.* тѝлѝчок, *m.* s. Тил; 2) Hinterleder (am Schuhe), *n.* Шѝ.

Тилѝгѝ, *pl.* *Kv.* 332. Plättchen aus Stahl od. Silber aufgenѝht auf Kleidern od. Gѝrtel.

Тим, тимѝнѝ, *conj.* s. Томѝ, dadurch, deswegen, deshalb; тѝм бо ѝ бѝ! so ist es recht, ohne weiters, Шѝ. I. 373; тим, що *Kv.* 127. eben nun kann nichts dagegen, mit Nichten gar, gerade nun geht es nicht. [Bengel, *m.*

Тимѝха, *m.* *Ko.* 35. Galgenstrick,

Тимѝш, *m.* s. Тимкѝб.

Тимкѝв, ѝва, -ѝве, *a.* des Тимкѝб.

Тимкѝб, *m.* Timotheus.

Тимкувѝти, *v. a.* tѝnchen. [motheus. Тимѝсѝ, Тимѝтѝй, Тимѝха, *m.* Тѝтѝмошѝв, -ева, -еве, *a.* dem Timotheus (Тѝмѝш) geh. Шѝ.

Тѝмпа, *f.* Name e. Berges in Galizien, Шѝ. (*Гол.* I. 568). [II. 272.

Тимпан, *m.* Trommel, Pauke, *f.* Шѝ.

Тимпаннѝк, *m.* Cymbel- od. Trommelschlѝger, *m.* *Kv.* 335; -наця, *f.* Paukenschlѝgerin, *f.*

Тимуль! *int.* des Wegtreibens einer Kuh, Шѝ. (*Ч.* V. 1089).

Тѝмуш, *adv.* s. Мов, *Оз.* 210.

Тѝмфа, *f.* s. Фѝнфа; 2) † alterthѝmliche kleine Mѝnze, *Зак.* Шѝ.

Тимчасѝвий, *a.* vorѝbergehend; interimistisch, zeitlich, vergѝnglich; gleichzeitig, Шѝ. [dessen, vorderhand.

Тимчасѝб, *adv.* unterdessen, in-Тимчѝнкѝв, -ова, -ове, *a.* dem Тимчѝнко geh.

Тимчѝнко, *m.* Sohn des Тимкѝб.

Тимчѝнчиха, *f.* Gattin des Тим-

чѝнко, Шѝ.

[чиха geh. Шѝ.

Тимчѝнчихин, *a.* der Тимчѝн-

Тимчѝха, *f.* Gattin des Тимкѝб.

Тимчѝшин, *a.* der Тимчѝха geh.

Тин, *m.* Zaun, *m.* Hecke, *f.*; 2) Erd-

aufwurf, *m.* Befestigung, *f.* Шѝ.

Тѝна, *f.* versch. Species der Confer-

ven (Confervae), Шѝ.

Тѝндель, -дѝя, *m.* s. Пѝдѝкѝ.

Тѝнди-рѝнди, *int.* vom Saug u. Braus, leeren Geschwѝtz etc.

Тѝндѝтнѝй, *a.* *Ст.* zart, fein.

Тѝне, *n.* *coll.* = плѝтѝ, Zѝune, *pl.* Шѝ.; 2) s. Прѝте. [trifft sich, es kommt.

Тинѝть ся, *v.* *imprs.* *M.* II. 82. es

Тѝни-ни! *int.* vom Tanz, Шѝ. I. 88.

Тѝнѝти. (-нѝю, -нѝш), *v. a.* um-

zѝunen, Шѝ. [Gypsmѝrtel, *m.* Tѝnche, *f.*

Тѝнк, (тинѝк, Шѝ.), *m.* Mѝrtel,

Тѝнка, *Ч.* IV. 468. а тѝнкоу туп-

танкоу? [*n.* Шѝ.

Тѝнкѝване, (тинѝк-), *n.* Tѝnchen,

Тѝнкувѝти, (-кѝю, -ѝш), *v. a.* tѝnchen.

Тѝнѝня, *n.* *coll.* s. Тѝн, Шѝ.

Тѝнок, -нкѝ, *m.* *dim.* kleiner Zaun.

Тѝночок, (тинѝчок, *Ч.* V. 99), *m.*

dim. s. d. v.

Тѝнфа, *f.* s. Фѝнфа, Шѝ.

Тѝнянкѝ, *pl.* Bretter, mittels wel-

cher die Zaunfѝcher der Hѝrden ver-

legt werden, *B.*

Тѝнѝти ся, umherirren, umherstrei-

fen, umherschlendern, *K.* [schrift, *f.* Шѝ.

Тѝп, *m.* Typus, *m.*; Druck, *m.*; Druck-

Тѝпати, *v. n.* langsam hintrotteln.

Тѝпик, *m.* s. Устѝв церкѝвнѝй.

Тѝр, *m.* Wolfsmilchraupe, *f.* (*Eruza*

euphorbiae), *B.*; 2) Deilephila, *B.*

Тѝран, *m.* Tyrann, *m.*

Тѝранѝти, (-рѝню, -рѝниш), *v. a.*

tyrannisieren, *K.*

Тѝранѝский, *a.* tyrannisch.

Тѝранѝство, *n.* Tyrannei, *f.*

Тѝрѝба, *f.* s. Чѝр; 2) s. Кров, Blut, *n.* Ф.

Тѝрѝканѝ, (-ня), *n.* schlechtes

Spѝlen auf der Violine; * Spѝlen auf

einer Walze, Шѝ.

Тѝрѝкѝти, *v. a.* schlecht spielen

auf der Violine; * vom Spѝlen mit ei-

ner Walze auf dem Handmangel, Шѝ.

Тѝрѝпочки, *Ч.* III. 306?

Ти-ри-ри-ри! *int.* vom Spѝlen

auf der Violine, *III*. [рíкане, & *III*].

Тирі́рi кане, тирі́рi кати, *s.* Ти-
Ті́рi ти, *v. a.* hineinschieben, -stek-
ken, *He.*

Тирі́фэри, *pl.* Gemenge, verschiede-
dene Dinge mit einander vermengt;
* verschiedenes Hausgeräth; Verzie-
hungen, *pl. III*.

Ті́рка, *f.* Flecken, *m. B.*

Тиркáтi й, *a.* пі́вень *Kyx.* gefleckt,
scheckig. [*III*. (*Гол.* III. 458)].

Тирко́тi ти, *v. a. s.* Терко́тi ти,
Тиркúта, тиркúшка, *f.* *Glareola*
melanoptera, B. [*Geiger, m.*

Тирлі́гач, *m.* elender, schlechter

Тирлі́кати, (-лі́гати), *v. a.* fie-
deln, (*Фр.*).

Тирлі́ч, *m. s.* Терлі́ч; -дíкий,
Abend-Lichtnelke, *f.* (*Lychnis vesper-*
tina, B.; 2) Bitterer Enzian, (*Gentiana*
Amarella).

Ті́рло, *n. s.* Тёрло, *III*.

Тирлува́ти, *v. n. u.* — ся auf
dem Ті́рло (тёрло) ausruhen, über-
nachten.

Тирмóсити, (-мóщу, -мóсiш), *v.*
a. s. Термóсити, *III*. (*Гол.* II. 703).

Ті́рса, *f.* Feilicht, *n.* Feilstaub, *m.*
Feilspäne, *pl.*; 2) *Stipa capillata*; 3)
Stipa pennata; *III*.

Тирсі́на, *f.* Art Pflanze, *B.*

Ті́ртир, *m.* Art Raupe, die Wein-
trauben vernichtet, *III*.

Тирх, *m. s.* Терх.

Ті́рхавіти, *v. n.* verkommen, ab-
zehren, mager werden, *s.* Сті́рхавіти.

I. Ті́рхати, *v. a.* aufladen, *s.* Терхати.

II. Ті́рхати, *v. a.* zermudeln, aus-
einanderwerfen, *B.*

Тирхáтi й, *a.* mit zerstreuten Ae-
sten; 2) auseinandergeworfen; 3) faul,
träge, *III*.

Тирчáти, (-чú, -чiш), *v. n.* her-
vorragen, hervorstehen; 2) sichtbar wer-
den, *III*. [*baum, (Taxus baccata).*

Тис, *m.* Gemeiner Tax- od. Eiben-

Ті́са, *f.* linker Nbfis der Donau [*a)*

T. Біла, *u. б)* T. Чóрна] *Theiss, f.*

Тисáвий, *a.* eibenbaumfarbig, weiss-
gelb, *B.*

Тисáк, *m. s.* Тесáк. *III*. [*гохвóста*

Тисáнка, *f. s.* Однодéнница дов-

Ті́сий, *a.* *АД.* I. 305. *s.* Тисóвий.

Ті́синá, *f. s.* Тис; 2) *Lycopodium*
complanatum, B.

Тисині́на, *f.* Taxushelz, *n.*

Тиск, *m.* Drücken; Ersticken, *n.*; 2)
Druck, *m.* Presse, *f.*; 3) Gedränge, *n. III*,

Ті́скавка, *f.* Nussknacker, *m. B.*

Ті́скане, (-ня), *n.* Drücken, Pres-
sen, *n. III*. [*drucker, Typograph, m.*

Тиска́рь, (*ар*), *m.* Drucker, Buch-

Тиска́рство, *n.* Buchdruckerei, *f.*

Тиска́рня, *f.* Druckerei, *f.*; 2) Wein-
kelter, *m.* Weinpresse, *f.* [*drängen.*

Тиска́ти ся, (тисък-), § sich zu-

Тиско́писець, -ця, *m.* Buchdruk-
ker, *m.* (*Bostrychus Typographus*), *B.*

Ті́сьмениця, *f.* Nbfis der Бі-
стриця, *Гол.*; 2) Stadt in Galizien.

Тисні́на, *f.* *Ласт.* 361. drückende,
beklemmende Enge.

Тисну́ти, (тiсню, тiснеш), *v. a.*
drücken, pressen; stossen; *bedrücken;
— со́бою sich werfen, sich stürzen, *У.*;
— ся sich drängen, wimmeln.

Тисня́ва, *f. s.* Стяск, (*Бор.*).

Тисова́ти, *pl.* Eibenartige, *pl.* (*Ta-*
xineae).

Тисóвий, *a.* eiben, Eiben-.

Ті́сти, *v. a. s.* Тисну́ти; — ся,
тисну́ти ся; 2) tragen, *III*.

Тися́цкий, *m.* der Vorgesetzte von
Сóцкi, *III*.

Ті́сяч, *m.* Tausend, *n.*

Ті́сяча, *f.* Tausend, *n. III*.

Ті́сяче, *n.* — Петро́ве *B.* Chiliasmus
(nach d. Offenbarung des h. Petri).

Тися́чоголóвий, *a.* mit tausend
Kópfen, *III*.

Ті́сячина, *f.* Tausendtheil, *m*

Тися́чiнний, *a.* tausendtheilig.

Тися́члі́тний, *a.* tausendjährig,
von tausend Jahren.

Ті́сячний, *a.* tausendfach, der
(die, das) tausendste, Tausend-, *C. I.* 99.

Ті́сячник, *m.* ein reicher Mann der
nach Tausenden zählt, ein Reicher, *m. III*.

Тися́чникiв, ова, -ове, *a.* dem
Ті́сячник geh. [*nach Tausenden zählt.*

Ті́сячниця, *f.* reiche Frau, die

Тися́чоголóв, *m.* *Vaccaria vul-*
garis Host, III.

Тися́чолі́тте, *n.* Jahrtausend, *n.*

Тися́чостежкóвий, *a.* mit tau-
send Pfáden, *K.*

Тисяччѣастный, *a. s.* Тисячѣ-
 Тѣсяшня, *f. 3g.* Tausend, *n.* [вий.
 Тит, Титко, *m.* Titus.
 Тѣтар, (-рь), *m.* Messner, *m.*
 Татарѣнкѣв, -ова, -ове, *a. des*
 Титарѣнко, *III. љ.*
 Титарѣнѣка, *f. dim. s.* Титарѣна *III. љ.*
 Титарѣнко, *m.* der Sohn des Тѣ-
 тар, *III. љ.* [тарѣнко, *III. љ.*
 Титарѣнѣха, *f.* Gattin des Ти-
 тарѣнѣшина, *a. der* Тита-
 рѣнѣха geh. *III. љ.*
 Тѣтарѣха, *f.* Gattin des Тѣтар.
 Тѣтарѣшин, *a. der* Тѣтарѣха
 geh. *III. љ.* [ihm geh.
 Тѣтарѣв, -ова, -ове, *a. des* Тѣтар.
 Титарѣвна, *dim.* титарѣвноѣка.
 -очѣка, *f.* Tochter des Тѣтар. [geh. *III. љ.*
 Титарѣвнин, *a. der* Титарѣвна
 Титарѣвня, *f.* Gehѣфт u. Wohnung
 des Тѣтар; 2) der Ort in d. Kirche
 wo der Тѣтар die Kerzen verkauft;
 3) Schatzkammer der Kirche, *f.*; 4) Name
 eines von den купенѣ in der Сѣч, *III. љ.*
 Титарѣство, *n.* das Amt des Тѣ-
 тар, *III. љ.*
 Титарувѣти, (-рѣю, -рѣш), *v. a.*
 Тѣтар sein; 2) eine Kirche bauen;
 3) die Ordnung in der Kirche halten, *III. љ.*
 Тѣти, (тѣю, тѣш), *v. n.* fett werden, *B.*
 Тѣтиха, *f.* Gattin des Тит, *III. љ.*
 Тѣтишин, *a. der* Тѣтиха geh. *III. љ.*
 Тѣтла, *f.* Abbreviatur, *f.*
 Тѣтло, *n.* Titel, *m. ОБ.*
 Тѣтул, *m.* Titel, *m.*; Wѣрде, *f.*
 Титѣльный, *a.* -вѣ бѣкви Anfangs-
 buchstaben, *pl. III. љ.* [tulatur, *f.*
 Титулѣванѣ, *n.* Titulieren, *n.* Ти-
 туловѣти, *v. a.* titulieren, betiteln.
 Титулѣрный, *a.* titulѣр.
 Титулѣтѣра, *f.* Titulatur, *f.*
 Тѣфтик, *m.* Art Wollstoff, *m. III. љ.*
 Тифтиковѣй, (*dim.* тифтиковѣнѣ-
 кѣй), *a.* aus Тѣфтик *III. љ.*
 Тиф, тѣфус, *m.* Typhus, *m.*
 Тѣхѣнѣкий, *a. dim. s.* Тѣхий, sehr
 still, ganz still, sehr, ganz ruhig.
 Тѣхѣнѣко, *adv. dim. s.* Тѣхо.
 Тѣхѣсѣвѣкий, *a. dim.* тѣхѣ-
 сѣнѣко, *adv. dim. s.* Тѣхий, Тѣхо.
 Тѣхий, *a.* ruhig, still; sanft; leise;
 тѣхим дѣмом спѣчѣти, *M. II. 9.* sanft
 u. ruhig einschlafen; * eingezogen.

Тѣхѣсѣнѣкий, (-сѣчкий), *a.* sehr
 ruhig, still etc.
 Тѣхѣсѣнѣко, (-сѣчко), *adv. s. d. v.*
 Тѣхѣсть, -ости, *f.* Ruhe, Stille, *f.*;
 * Sanftmuth, Milde, *f.* [(*Гол. I. 235*).
 Тѣхѣцький, *a.* sehr ruhig &, *III. љ.*
 Тѣхѣш, (-ше), *adv. comp. s.* Тѣхо, *III. љ.*
 Тѣхѣшати, *v. n.* ruhiger, stiller
 werden, *He.* [comp. s. Тѣхий, *III. љ.*
 Тѣхѣший, (*dim.* тѣхѣшенѣкий), *a.*
 Тѣхно, *m. s.* Тѣхѣн. [den, *III. љ.*
 Тѣхнутѣ, *v. n.* stiller, ruhiger wer-
 Тѣхо, *n.* alles Ruhige, Ruhe. *f. III. љ.*
 (*H. 61*). [langsam.
 Тѣхо, *adv.* ruhig, still, leise, sachte,
 Тѣхѣберѣжный, *a.* ruhig an den
 Gestaden fliegend, *K V.*
 Тѣхѣйко, *adv. dim. s.* Тѣхѣнѣко, *III. љ.*
 Тѣхѣлюбѣць, -бѣця, *m.* friedlie-
 bender, friedfertiger Mensch, *III. II. 240.*
 Тѣхѣмѣрѣ. *n.* stiller Friede, *MIII.*
 Тѣхѣмѣрати, (-рѣю, -рѣш), *v. a.*
 beruhigen, beschwichtigen, *B.*
 Тѣхѣмѣрный, *a.* ruhig, friedfer-
 тиг, *MIII*; *B.*; *adv.* тѣхѣмѣрно, — —.
 Тѣхѣмѣром, *adv.* *См.* ganz ruhig.
 Тѣхѣмѣлкѣм, *adv.* in allerStille, *K V.*
 Тѣхѣн, *m.* Tycho. [хѣнѣнко, *III. љ.*
 Тѣхѣнѣнкѣв, -ова, -ове, *a. des* Ти-
 тарѣнѣнко, *m.* Sohn des Тѣхѣн.
 Тѣхѣнѣнѣха, *f.* Gattin des Ти-
 хѣнѣнко, *III. љ.* [хѣха geh. *III. љ.*
 Тѣхѣнѣнѣшин, *a. der* Тѣхѣнѣн-
 ѣхѣно, бѣсс in d. Rѣthsel: = Brat-
 пѣanne, *f. III. љ.*
 Тѣхѣнѣха, *f.* Gattin des Тѣхѣн, *III. љ.*
 Тѣхѣнѣшин, *a. der* Тѣхѣнѣха geh.
 Тѣхѣнѣко, (-хѣнѣко), *adv.* ganz
 still & s. Тѣхо. [ten, *K.*
 Тѣхѣстрѣнный, *a.* mit stillen Sai-
 тарѣсѣмѣный, *a.* mit stiller Weh-
 muth, wehmѣthig.
 Тѣхѣтѣко, *adv. III. љ. s.* Тѣхѣнѣко.
 Тѣхѣцѣм, *adv.* im Stillen.
 Тѣхш, *adv. comp.* zu Тѣхо, *M. I. 100.*
 Тѣхшѣти, *v. n.* stiller werden, *M. II. 51.*
 Тѣхше, *adv. comp. s.* Тѣхо.
 Тѣхшиѣ, *dim.* тѣхшенѣкѣй, *a. comp.*
 s. Тѣхий.
 Тиць, *int.* vom Zureichen (Aufdrin-
 gen); 2) vom plѣtzlichen, unverhofften
 Erscheinen; 3) vom plѣtzl. unverhoff-
 ten Zusammenkommen, *III. љ.*

Тичиненький, *a. dim. Гол. III. 465. s. Тицький.* [gen, *B.*

Тичкати, тичнути, *v. n. ausschla-*
Тичьнути, тичати, *v. a. etw. un-*
willig geben, reichen; 2) sich einmi-
schen; III.

Тичба, *f. M. III. 29. dichter Haufen (?)*

Тичче, *n. coll. Stangen, pl. B.*

Тичечка, *f. dim. s. Тичка.*

Тичйна, *f. s. Тика. III. I. 241.*

Тичине, *n. coll. s. Тиче.*

Тичинка, тичиньонька, тичиноч-
ка, *f. dim. Тичка, III.* [stocken.

I. Тичйти, (тичу, тичиш), *v. a.*

II. Тичити, *v. n. u. ся, s. Дотичити.*

Тичка, *f. Stange, Stütze, f.; * тич*
кою ходити за ким = невідступно,
невідлучно ход. за к. *IB.* [dend.

Тичний, *a. an der Stange sich win-*

Тичня, *f. Paarungszeit, f. B.*

Тичок, -чка, *m. Stoss (unter die*
Rippen), *m. тичка надуги C. im Zwei-*
kampf die Kräfte messen.

Тиш, *f. Stille, f. Мак.*

Тйша, *f. Stille, Ruhe, f.*

Тишиня, *f. Stille, Ruhe, f.*

Тйшити, (-шу, -миш), *v. a. he-*
ruhigen, die Ruhe herstellen.

Тйшка, *m. dim. s. Тяхон.*

Тйшків, -ова, -ове, *a. dem Тйш-*
кó geh. III.

Тйшкó, *m. s. Тяхон.*

Тйшком, *adv. s. Нйшком.*

Тйшкувати ся, *K. unter einan-*
der flüstern.

Тйшний, *a. leise, Пар.*

Тйщєнків, -ова, -ове, *a. dem Тй-*
щєнко geh. III. [Тяхон. III.

Тйщєнко, *m. Sohn des Тйшкó,*

Тйщин, *a. dem Тйшкó geh. III.*

Тйщиха, *f. Gattin des Тйшкó, III.*

Тйщйшин, *a. der Тйщиха geh. III.*

Тй, *pron. = тобї; 2) = тїї; 3) =*
тїй, III.

Тй, *conj. об, oder, III.*

Тйбяти, (тйблю, тйбиш), *v. a. we-*
nig geben, zum Spott geben, III.

Тйвко, *adv. = тйлько, III. (Гол. II. 35.).*

Тйвний, *a. s. Тйльний.*

Тйвун, *m. † Kreisrichter, m.; Ober-*
haupt, *n. III.* [drang, *m.*

Тйжба, *f. D. s. 258. Gedränge, n. An-*

Тйй, *pron. = Той, Ч. V. 718.*

I. Тйк, *gen. току, m. Dresch-Tenne, f.*

II. Тйк, току, *m. Strom, m. Strömung,*
f. III.; 2) Lauf, Verlauf, m. T.

Тйкальниця, *f. von e. Hündin in*
d. Streichzeit.

Тйканє, *n. Flucht, f.; 2) Streichzeit, f.*

Тйкати, *v. n. s. Утйкати, davonlaufen.*

Тйкати ся, herumstreichen, *3z.; 2)*
sich begatten wollen, streichen.

Тйкач, *m. Ausreisser, m. III.*

Тйки, *adv. D. s. 11. s. Тйльки.*

Тйки-притйки, *adv. Кв. I. 84.*
vom Strome der Zeit.

Тйки-пратйки, *Ос. (61) XII. 60.*
e. Art Unkraut, *s. Чóргове зйле.*

Тйко, *adv. s. Тйлько, III. (H. 3).*

Тйленьки, тйленько, *adv. dim. s.*
Тйлько, III.

Тйленький, *a. so klein, nichtig.*

Тйлесний, *a. körperlich, Körper-,*
Fleisch.

Тйлесник, *m. der Miteinverleibte, K.*

Тйлєчко, *n. dim. s. Тйло.*

Тйлєчки, тйлєчко, *adv. dim. s.*
Тйлько, III.

Тйлєчкий, *a. so klein, III.*

Тйлєстий, *a. zum Körper geh.;*
fleischfarbig. [spiel, III.

Тйлї-тйлї! *int. für das Geigen-*
Тйлїкати, *v. n. s. Терлїкати; davon-*
subst. тйлїканє, n. III. [Winden, III.

Тйлїп-тйлїп! *int. für Schütteln,*
Тйлїпан, *dim. тйлїпанк, тйлїпан-*
чик, -панчик, *m. тйлїпанвий, a. s.*
Тулїпан etc. III.

Тйлїпати, *v. n. schütteln, bewegen,*
durchrütteln; — ся sich, *davon. subst.*
тйлїпанє, *n. Schütteln, Rütteln, n. III.*

Тйлько, *n. dim. s. Тйло, III.*

Тйлький, *a. so gross, so oft, Ф.*

Тйлько, тйльки, (тйлко, тйлки), *adv.*
so viel, nur so viel; тйльки що eben,
kaum als; nur.

Тйльний, *a. trüchtig.*

Тйло, *n. Leib, Körper, m. Fleisch,*
n.; спастн з тйла am Leibe abfallen,
mager werden; набрати тйла, am Lei-
be zunehmen, wohlbeleibt werden; 2)

Leiche, *f. Leichnam, m.; 3) — Бóже,*
Breitblättriges Wollgras, (*Eriophorum*
latifolium); 4) — вóвче, Sumpf Blutau-
ge, *n. (Comarum palustre), III.*

Тйловитий, *a. wohlbeleibt, Пар.*

Тілопалене, *n. Vax.* Leichenverbrennung, *f.* [chenverbrennung geh. Тілопальний, *a. Vax.* zur Leiltльцє, *gen.* -ця, *n. dim.* с. Тіло. Тільчастий, *a. massiv.* III. Тімаха, *m. Kч.* 274. der viel erfahren hat, Kenner, *m.*; 2) с. Бурлака, Нетáга, *K.*
Тімениця, (тімениця), *pl.* тімениці, (*dim.* тіменичка), *f.* с. Тімя; 2) Unreinigkeit am Тімя der Neugeborenen, III. Unreinigkeit am Leibe, *f.* Soherf, Grind, *m. Ko.* 126; 3) тімениці, *pl.* Scheitelbein, *n.*
Тіменний, *a.* Scheitel-, Stirn-, -а кість Scheitelbein, *n. R.*; 2) II. 123. = mit grossem Тімя, dumm.
Тімя, (тімня), *f.* Scheitel, Wirbel, Vorderkopf, *m.*; 2) die bei Kindern ausgeschwitzten Schuppen am Vorderkopfe; він не в тімя бйтий er ist nicht auf den Kopf gefallen.
Тімячко, *n. dim.* с. Тімя.
Тінь, *gen.* тіни, *f.* Schatten, *m.*; тіньмолоко = сáрватка, III.
Тінійстиій, *a.* schattenreich, schattig.
Тінійти, *v. a.* schattieren III. — ся, sich schattig brechen, *Зар.* [н. В. Тінійк, *m.* Laube, *f.*; Lusthäuschen, Тіно́к, -нкý, *m.* schattiger Ort, schattiges Plätzchen, *M. I.* 17. [deckt, *K.*
Тінявий, *a.* schattig, geschattet, ге-Тіпане, *n.* тіпанáна, *f.* das Brechen des Hanfes od. Flachses, III.
Тіпанка, *f.* е. kluge, saubere Frau Ч. V. 1137. [— ся zittern, III.
Тіпати, *v. a.* Hanf od. Flachs brechen; Тіпєц, -пцá, *m.* Schafschwingel, *m.* (Festuca ovina), III.
Тіпчáк. *m. s. d. v.* III.
Тісар, *m.* = Цісар, III. (Гол. II. 460; III. 41.).
Тісьна, *f.* Гол. II. 60. (III.) с. Тас.
Тіска, *f.* = Кіска, *dim.* с. Косá, Flechte, *f.* Kol. I. 7.
Тіснєнький, *a. dim.* gar eng, с. Тісний; *adv.* тіснєнько-.
Тіснєсенький, *a. dim.* с. d. v.; *adv.* тіснєсенько, III.
Тісній, *a.* eng, knapp; в тісний кут загáти in die Enge, in d. Sackgasse treiben. Гол. I. 144.; 2) dürftig, elend V.; — рік, тісні роки уцáли,

Missjahre sind eingetreten, schlechte Zeiten sind gekommen, *B.*; тісна бáба, *P. I.* 199. *Ko.* 97. e. Art Spiel.
Тіснинá, *f.* Engrass, *m. Фр.*
Тіснійти, (-еню́, -снійш), *v. a.* eng machen; *bedrängen, bedrücken, *K.*; — ся sich drängen, III. [Тісно, III.
Тіснійш, -ійше, (-іш), *adv. comp.* с.
Тіснійшиій, (-ішиій), *a. comp.* с.
Тісній.
Тіснійсінський, (-ічкий), *a. superl.* gar eng, sehr eng; *adv.* тіснійсінко. (-ічко) — — III. [d. v. III.
Тіснійський, *a.* тіснійсько, *adv.* с.
Тіснійшáти, тіснійшáти, *v. n.* enger werden. [elend, schwierig.
Тісно, *adv.* eng, knapp; 2) dürftig,
Тісновáтий, (*dim.* тісновáтєнький), *a.* nicht ganz eng; nicht ganz geräumig; *adv.* -вáто, (*dim.* -вáтєнько, III.
Тісносєрдний, *a.* engherzig, *Тор.*
Тіснóтá, *f.* Enge, Bedrückung, Noth, *f.* Bedrängnis, Drangsal, *n. III.* II. 268; Menge, *f.* Haufen, *m.* III.
Тіснáва, *f.* с. Тіснóтá; тісна — Klemme, *f. K.*
Тістєйко, тістєнько, (-стóнько), тістєчко, (-стóчко), тістєтко, *n. dim.* с. Тісто, III.
Тістєсько, *n. aug.* с. d. f.
Тісто, *n.* Teig, *m.*; 2) alles aus Teig Bereitete, gebacken als Backwerk od. gekocht; 3) Sauerteig, *m.*
Тістовáтий, *a.* teigicht, *Пар.*
Тістовій, *a.* teigig, *Пар.*
Тіта, *f.* с. Тєта (Фр.).
Тітєчко, *adv.* с. Тіцько.
Тітка, *f.* Tante, *f.*; 2) in der Anrede als Bezeichnung einer jeden Frau, III.
Тітко, *m.* Wiedehopf, *m.* (Urupa erops), *B.*
Тітонька, *f. dim.* с. Тітка.
Тітоньчин, *a.* der Тітонька geh. III.
Тіточка, *f. dim.* с. Тітка.
Тіточчин, *a.* der Тіточка geh. III.
Тітýнин, *a.* der Тітýня geh. III.
Тітýнця, *f. dim.* с. d. f.
Тітýня, *f. dim.* с. Тітка, III.
Тітýсєнька, тітýсєчка, *f. dim.* с. Тітýси; *adv.* тітýсєнчин, тітýсєччин, III.
Тітýсин, *a.* der Тітýси geh. III.

Тітуся, *f. dim.* s. Тітка.
 Тітчин, *a.* der Тітка geh.
 Тіценський, тіцечкий, тіцький, *a.* ein solcher, so klein, so nichtig.
 Тіценьки, (-ко), тіцечки, (-ко), тіцьки, (-ко), *adv.* so wenig, so unbedeutend, III. [fluss, *m.* Пар.
 Тіч, *f.* s. Теч; — з очей Augen.
 I. Тічка, (*dim.* тічечка), *f.* Rudel, *n.* in der Brunszeit, *He.* III. I. 406. II. 12.
 II. Тічка, *pl.* тічки, Rädergestell, *n.*
 Тічкати ся, *s.* Тікати ся.
 Тічня, *f.* s. Тічка I.
 Тічок, -чка, *m.* der Ort wo im Sommer abends die Jugend zusammenkommt, *s.* Улиця, Майдан 1).
 Тішильниця, *f.* s. Пістунка.
 Тішити, *v. a.* erfreuen, ergötzen; дитину *M.* I. 14. unterhalten, warten; — ся sich freuen, s. ergötzen.
 Тіщити, *v. a.* Фр. wegschnappen, davontragen; — ся *Hg.* 79. sich heranwälen, -drängen. [fache Krone.
 Тіяра, *f.* Tiara, *f.* päpstliche dreit.
 Ткаля, *f.* Weberin, *f.* (welche selbst webt, wirkt), *P.* II. 100.
 Ткань, *f.* *Py.* Inhalt, *m.* s. Основа.
 Ткане́, (-ня́), *n.* Weben, *n.* das Gewebe; 2) Einschlag, *m.* (bei d. Webern), III; 3) Knäuel, *m.* (Фр.).
 Ткані́на, *dim.* ткані́нка, *f.* Gewebe, *n.*; 2) Spinnengewebe, *n.*
 Тканіно́нка, -ночка, *f. dim.* s. Ткані́нка, III.
 Ткані́ця, *f.* Под. Netz, *n.*
 Тка́нка, (*dim.* тка́новка, тка́ночка), *f.* Gewebe, *n.*; 2) Kleidung daraus; 3) weibl. Kopfschmuck, aus Korallen od. Perlen bestehend, III. (Гол. II. 50).
 Тка́ти, *v. a.* weben.
 Тка́ха, *f.* Ч. IV. 179. Weberin, *f.*
 Тка́цький, (тка́цький), *a.* des Webers, Webe-.
 Тка́цтво, *n.* Weberhandwerk, *n.* Webererei, *f.*; 2) *coll.* Weber, *pl.* III.
 Ткач, *m.* Weber, *m.*; 2) ткач пошива́ч, geselliger Webervogel, od. Republikaner, *m.* (Ploccus socius).
 Ткаче́нків, -ова, -ове, *a.* dem Ткаче́нко geh. III.
 Ткаче́нко, *m.* Sohn e. Webers, III.
 Ткаче́нчиха, *f.* Gattin des Ткаче́нко, III.

Ткаче́нчишин, *a.* der Ткаче́нчиха geh. III.
 Тка́чик, *m. dim.* s. Ткач.
 Ткачи́ха, *f.* Gattin des Ткач; 2) Weberin, *f.*
 Ткачи́шин, *a.* der Ткачи́ха geh. III.
 Ткачи́в, -ева, (ова), -е́ве, (-ове), *a.* dem Weber geh.
 Тка́чка, *f.* Weberin, *f.* [Ткач, III.
 Ткачо́ване, *n.* das Geschäft eines Ткачува́ти, *v. n.* Weber sein, Weberhandwerk treiben, III.
 Ткачу́к, *m.* Enkel, Nachkomme eines Ткач, III. [чу́к geh. III.
 Ткачу́ків, -ова, -ове, *a.* dem Ткаче́на, *f.* s. d. f.
 Тка́йна, *f.* *KU.* I. 304. gemeiner Bocksdorn, (*Lyceum barbarum*).
 Ткву́ти, *v. a.* mit einem spitzigen Werkzeug stoehen; 2) etw. nicht auf s. eigentl. Stelle legen; 3) rühren; 4) etw. unternehmen, thun; — ся sich wohin wenden, III.
 Тла́ка, *f.* Mondschncke, *f.* (Nerita), *B.*
 Тлакові́нка, *f.* Flusschwimm-schncke, *f.* (Neritina), *B.*
 Тлакові́чка, *f.* Neritella, *B.*
 Тлачува́ти, *v. a.* stossen, zersto-sen, stampfen, III. (Гол. III. 502).
 Тле́нь, *m.* Кісе́нь, *Il.*
 Тлетво́рний, *a.* Fäulnis bringend, verdeblich, *R.*
 Тла́во, *n.* glimmender Funke, *У.*
 Тла́йти, *v. a.* gierig essen, verschlingen, aufzehren.
 Тла́н, *m.* тла́нь, *f.* Ос. (61) II. 233.
 Фäulnis, *f.* Moder, *m.* *R.* Verwesung. *f.* См. Asche, *f.* Staub, *m.*
 Тла́нний, *a.* verweslich; * vergänglich, hinfallig; 2) лиш трощки — *Мог.* kaum noch athmend.
 Тла́нниця, *f.* бульб́йна, *s.* Шолу-ді́вка, *Вол.* [vermodern.
 Тла́ти, *v. n.* glimmen; 2) verwesen,
 Тло, *n.* Grund, *m.* Grundlage, *f.* III.
 Тломи́ти, (-мя́ю, -мя́ш), *v. a.* verzehren, vernichten, *Мак.*
 Тломо́к, *m.* † Зак. s. Тлу́мок.
 Тлук, *m.* Haufen, *m.* Gezücht, *n.* Bande, Rotte, *f.* злоді́єкий — Ф.
 Тлум, *m.* Muthwille, *m.* muthwillige Streiche, *pl.* III; 2) Haufen, *m.* Ge-dränge, *n.*

Тлумак, *m.* Bündel, Felleisen, *n.*
 Тлумач, *m.* Uebersetzer, Erklärer,
m. -ачка, *f.* — in, *f.* III. [klären, III.
 Тлумачити, *v. a.* übersetzen; er-
 Тлумити, (-мяю, -миш), *v. a.*
 dämpfen, unterdrücken; verderben, vernichten; verzehren; schlagen; — ся dumme Streiche machen, Muthwillen treiben, schäkern; ringen, raufen.
 Тлумка, *f.* Umnebelung des Gesichtes od. des Verstandes, *Зах.*
 Тлумлене, *n.* das Dämpfen, Unterdrücken; Vernichten; Schlagen, *n.* III.
 Тлумливий, *a.* *Ст.* gedämpft, dumpf.
 Тлумно, *adv.* zahlreich, gedrängt.
 Тлумовиско, *n.* ВВ с. Стюквіско.
 Тлумок, *gen.* -ока, (*pl.* -моки, -мки), *dim.* тлумочок, *m.* Ranzen, *m.* Geräth, *n. s.* Тлумак.
 Тлумок, -нка, *m.* Magen, *m.* III.
 Тлуєт, — alle übrigen mit тлуєт — beginnenden Worte s. unter Товст-
 Тлуєтий, (*dim.* тлуєтенький), *a. s.* Товстий, III.
 Тлуєтити, *v. a.* befetten, III.
 Тлуєтієть, -ости, *f.* Fett, *n.* Fet-
 тigkeit, *f.* III.
 Тлуєтіти, *v. n.* fett werden.
 Тлуєца, *f.* Fett, Talg, *n.* Fetthaut, *f.*
 Тлуєчок, -чка, *m.* Mörserkeule, *f.*
 I. Тля, *g.* тли, *f.* Verderbnis, *f.*
 II. Тля, *g.* тли *f.* Blattfloh, *m.* (Psylla), *B.*
 Тьма, *f.* Dunkelheit, *f.* Dunkel, *n.*
 Nebel, *m.*; 2) Menge, *f.*; 3) Zünsler, *m.*
 (Pyralis), *B.* [licht, *n.* *Kst.*
 Тьмава, *f.* Halbdunkel, Dämmer-
 Тьмавий, *a.* *Kst.* halbdunkel, däm-
 mernd; finster, düster, III.
 Тьманий, *a. s.* Тьманий, „*Сн*“ 180.
 Тьмастий, *a.* von dunkler Farbe,
 dunkelfärbig, III.
 Тьмистий, *a.* III. düster, finster.
 Тьмити, (тьмяю, тьмиш), *v. a.*
 finster machen, blenden, verdunkeln;
 2) schmauchen, stark rauchen; — ся
 dunkel werden.
 Тмії, *conj.* V. s. Тому, для того.
 Тмінник, *m.* Asperula galioides, III.
 Тьмити, *v. n.* dunkel, finster wer-
 ден; sich umnebeln, III.
 Тьмуший, *a.* unzählig, тьма -а,
 unzählige Menge.
 Тьмба, *f.* Metallzünsler, *m.* (Pyralis), *B.*

Тьмянний, *a.* *Кн.* glanzlos, matt;
 2) betrübt, traurig; lästig, III.
 Тьмянність, *f.* geringe Dunkel-
 heit, Dunkelheit, *f.* III. [schwer, III.
 Тьмяно, *adv.* düster; 2) traurig,
 То, *conj.* so; то-то entweder-oder,
 bald-bald.
 То, *pron. n. s.* Той.
 Тоб, тоби, *conj.* so, (correlat. zu як-би,
 слі-би, колиб, кобій), III.
 Тобашник, *m. s.* Табачник.
 Тобі, *pron. dat. s.* Ти, dir, für dich.
 Тобівка, тобілка *f.* Tasche, Schach-
 tel, Kapsel, *f. B.* Felleisen, Tornister,
n. *Гол.* III. 108.
 Тобіцкий, (-біцьк-), *a.* diesseitig.
 Тоббю, = тобюю.
 Тобблець, *gen.* -більця, *m.* kleiner
 Sack, Säckchen, *n.* III.
 Тоболочник, *m.* рольовий Acker-
 Hellerkraut, Täschelkraut, *n.* (Thlaspi
 arvense).
 Тоббю, *pron. instrumental. s.* Та.
 Тобто, *conj. s.* Тобто; *M. II.* 184. s. Ніби.
 Тобурчати, *v. a.* ausbreiten, III.
 Товальня, *f. s.* Тувальня, III.
 Товар, *m.* Vieh, bes. Hornvieh, *n.*;
 2) Leder, *n.*; 3) Waare, *f.* Kaufmannsgut, *n.*
 Товарець, -рцію, *m. dim. s.* Товар.
 Товариша, *dim.* -рінка, *f.* verächtl.
 das Vieh. [s. d. v.
 Товаринонька, (-ріночка), *f. dim.*
 Товариський, (-ський), *a.* М+Б.
 чоловік gesellschaftlich, leutselig; 2)
 gemeinschaftlich, allgemein; *adv.* то-
 вариски, по- freundschaftlich, als
 Freund. [Товариш.
 Товариш, *m.* Ос. (62) II. 55. s.
 Товариство, *n.* Gesellschaft, Ka-
 meradschaft, *f.*; 2) Gesellschaft, *f.* Ver-
 ein, *m.*; 3) Gemeinschaft der Kosaken;
 4) Gesellschaft Arbeiter, *f.*; 5) freund-
 schaftliche Beziehungen, *pl.* III.
 Товариш, *m.* Freund, *m.*; 2) Ge-
 fährte, Genosse, Gesellschafter, *m.*; 2)
 — войсковий, † Kriegsadjutant in e.
 Слуга der Kosaken; 4) — значковий
 † Hüter der Kriegsfahne, III. [Пар.
 Товаришеский, *a. s.* Товариський,
 Товаришескієть, -ости, *f.* Ge-
 selligkeit, *f.* Пар. [f. Verein, *m.* Пар.
 Товаришество, *n.* Gencssenschaft,
 Товаришів, -ова, -ове, *a.* dem

Товариш *geh.* [fährtin, Gespielin, *f. B.*
Товаришка, *f. Ч. I. 1, 202. Ge-*
Товаришня, *f. За. s. Товариство.*
Товаришваня, *n. Зар. Gesell-*
schaft, Freundschaft, Kameradschaft, *f.*
Товаришувати, *v. a.* gesellig,
im Verein leben, gehen; Gesellschaft
pflegen, *D. c. 197.*

Товарка, *f. s. Товаришка, III.*
Товарний, *a.* einer der viel Vieh
(Товар) besitzt; 2) dem товар 3) *geh;*
— *нозд* Lastzug, *m. Пар.*

Товаровик кочовик, *m. Не. =*
nomadisches Hirtenvolk. [Товарка, *III.*
Товаронька, (-рочка), *f. dim. s.*
Товаряка, *f. aug. s. Товар 1).*
Товарята, *pl.* elendes, kleines Vieh.
Товарячий, *a.* des Viehes, Vieh-;
2) *товарча бурчимуха, f.* Ochsens
od. Rinderbiesfliege, *f. (Oestrus bovis);*
3) *товарячий бомбк,* Rindsbremse, *f.*
(*Tabanus bovinus*), *III.*

Товба, *dim. товбочка, f.* von unge-
lenkem, ungeschicktem, fettwanstigem
Weibe, *III.*

Товгій, *a. R. 130. s. Тургій (?).*
Товгій, *adv. s. Торгій, III. (Ч. IV. 387).*

Товк, *m.* Verstand, Sinn, *m. Кв.*
237; 2) Erklärung, *f. III.*

Товк! *int.* vom Stossen.
Товканя, *n.* Stossen, Stampfen, *n. III.*

Товкати, *v. a.* stossen, schlagen;
2) — *волá* den Ochsen castrieren (*Фр.*).
Товкач, *m.* Mörserkeule; Stampfe,
f.; 2) Sprechweise, *f. (Sitta europaea), B.*

Товкачів, -ова, (-ева), -ове, (-ево),
a. dem Товкач *geh. III.*

Товкачик, *m. dim. s. Товкач.*
Товкачійско, *m. aug. s. Товкач.*

Товкачка, *dim. товкачечка, f.* Schlä-
gel, Stössel, *m.*

Товкитня, *f.* Stossen, Gedränge, *n.*
Товкмасити, *v. a.* kneten, treten,
stossen, *III. II. 126.*

Товкмачити, *v. a.* treten, stampfen,
kneten; 2) schlagen, klopfen; 3) erklä-
ren; *III.*

Товкваня, *n.* Erklären, *n.* Erklä-
rung, *f.*; 2) Geschwätz, *n. III.*

Товком, *adv. Кв. II. 243.* verständ-
ig, klar. [schlagen, bewegen, *III.*

Товкбнути, *v. a.* stark stossen,
Товктій, *v. a. s. Товчій.*

Товкувати, *v. a. s. Толкувати, III.*
Товкун, *m.* Marktplatz, *m. III.*
2) Federmücke, *f. (Chironomus), B.*

Товкучий, *a.* mit vielem Schlagen
u. Stossen &, — *рйнок,* der Marktplatz,
Ringplatz wo viele Leute versammelt
sind, *III.*

Товкучка, *f. III.* Ringplatz, Ring, *m.*
Товкучий, *a. Мак.* mit товк 1),
verständlich; geschäftig, emsig, *III.*

Товмáч, *m.* Uebersetzer, Erklärer, *m.*
Товмáченя, *n. s. Толкованя, III.*

Товмáчити, *v. a.* übersetzen, *K. III.*
Товмáчів, -ова, -ове, *a.* des Товмáч.

Товпá, *f.* Haufen, *m.* Menge, *f.* Trupp, *m.*

Товпáми, *adv.* haufenweise, truppen-
weise. [drängen; beständig hinzutreten.

Товпити ся, sich drängen, sich durch-
Товпига, *s.* ein dicker, ungeschick-
ter, unbeholfener Mensch, *III.*

Товпний, *a.* massenhaft, *Ил.*
Товпня, *f. B. s. Глотá.*

Товсть, *n.* Fett, *n. Пар.*
Товстёнкий, *a. dim. s. d. f.*

Товстій, *a.* fett, feist; 2) dick, stark;
— *голó* tiefe, starke Stimme *Кв. 352.*

— *сón* harter Schlaf; *товстій кóринь*
Hauptwurzel, *f. (radix palaris), B.*; 3)
* -á schwanger.

Товстина, *f.* grobe Leinwand.
Товстиші, *pl.* dickblättrige Pflan-
zen (*Crassulaceae*). [Fettigkeit, *B.*

Товстінь, -ни, *f.* das Fette, die
Товстїсінкий, *a.* gar, sehr fett,
vollkommen fett, *adv. -ко — —.*

Товстїти, *v. n.* fett werden, zu-
nehmen (am Leibe); 2) schwanger wer-
den, *III.*

Товстїш, (-ійш), *товстїше, (-ійше),*
adv. comp. s. Товсто, III. [werden.

Товстїшати, *v. n.* fetter, dicker
Товстїший, (-ійший), *a. comp. s.*

Товстїй [tiefer, starker Stimme, *III.*
Товсто, *adv.* fett; 2) dick; 3) mit

Товстолéзний, *a.* sehr dick, *K.*
Товстонóгий, *a.* dickbeinig.

Товстопійкий, *a.* mit feisten Backen.
Товстопійсок, -ска, *m.* Kernbeis-
ser, Kirschkink, *m. (Fringilla cocco-*
thraustes), *B.*

Товстоу́зний, *a.* dickbäuchig, *III.*
Товстоу́зник, *m.* Schmerbauch,
m. Фр.

Товстоки́бний, *a.* mit fetter Scholle, *Фр.*

Товсто́та, *f. Нс.* Dicke; Beileibtheit, *f.*

Товстува́тий, (*dim.* товстува-тєнький), *a.* etwas dick, *III. ʒ.*

Товсту́ля, *f.* von einer wohlbeleib-ten Weibsperson, *III. ʒ.*

Товсту́н, *m.* Gelbe Teichrose, (*Nu-*phar luteum), *III. ʒ.*

Товсту́ха, *f. s.* Товсту́ля, *III. ʒ.*

Товсту́шка, *f. dim.* s. d. v.; 2) Kreuz-Enzian, *m.* (*Gentiana cruciata*) *III. ʒ.*

Товстю́чий, *a.* recht dick, sehr fett, *Щог.*

Товстѣ́к, *m.* Schmerbauch, *m. Фр.*

Товста́нка, *f.* Fettkraut, *n.* (*Pin-*guicula vulgaris).

Товт, *m.* Reticilla tithys? *B.*

Товтри, *pl.* (Felsen-) Steine am Bo-ден eines Flusses, *Фр.* [Korn, *III. ʒ.*

Товч, *f.* alles klein Gestossene, bes.

Товче́не, *n.* Stossen, *n.*

Товче́ник, *m.* Stoss, Schlag, *m.*; 2) *pl.* товче́ники, (*dim.* товче́нички), Art gefüllter Hecht, *III. ʒ.*

Товчы́. *v. a.* stossen, zerschlagen, stampfen; 2) * — про ко́го von jmdm viel u. oft sprechen; 3) * § sich schnäuzen, *III. ʒ.*; — ся sich herumtreiben; herumschlendern.

Товчи́льниця, *f. Ч. V. 34.* die Magd welche die Stampfe tritt.

Товчка, *f. s.* Стѹпа.

Товчо́к, -чка́, *m.* Pochstempel, *m.* Mörserkeule, *f.*; 2) Schlag, Stoss, *m.* Пол.; 3) s. Товкѹ́чка, *III. ʒ.*

Товщ, *s.* Fett, *n.*; Fettigkeit, *f. B.*

Товща́, *f.* Dicke, Wohlbeileibtheit, *f. III. ʒ.*; 2) dicke u. dichte Decke, *См.*; 3) Landgut, *n.* mit allen seinen Nutzbarkeiten; 4) Eichenwaldung, *f.*

Товще́, *adv. comp.* s. Товсто.

Товщѣ́й, *a. comp.* s. Товстѣ́й.

Товщина́, *f. Нс. Пу.* Dicke, *f.*

Тогда́, тогда́й, тогда́і, *adv.* damals, zu der Zeit; 2) *conj. als correlat.* zu ко́лі, як, *III. ʒ.*

Тогда́шний, тогда́шний, тогда́шній, *a.* damalig.

Тогда́й, *adv.* s. Тогда́й, *III. ʒ.*

Тогда́, (-ідь), *adv.* des vorigen Jahres.

Тогда́, *pron. gen. m. n. s.* Той; 2) *als. genit. causae:* deswegen, darum, *III. ʒ.*

Того́бітчанѣн, *m.* Bewohner von jenseitigem Ufer.

Того́біцький, (-бо́цьк-), того́бічний, *a.* an jenseitigem Ufer befindlich, wohnend, jenseitig. [*III. ʒ.*

Того́боча́нин, *m. s.* Того́бітчанѣн, Того́боча́нка, (*dim.* -ча́ночка), *f.* Bewohnerin von jenseitigem Ufer, *III. ʒ.*

Того́боча́ньський, *a.* dem Того́боча́нин geh. *III. ʒ.*

Того́бо́чний, *a. s.* Того́біцький, того́бічний; 2) am linken Dniepr Ufer befindlich, *III. ʒ.* [VII. 554).

Того́да́й, *adv. s.* Тогда́й, *III. ʒ.* (Ч.

Того́дьний, *a.* alt, ehemalig, vor langer Zeit geschehen, *III. ʒ.*

Того́ж, *conj.* darum eben, *III. ʒ.*

Того́кало, von einem, der oft das Wort „то́го“ spricht; *verb. n.* то́го-кати, das „то́го“ oft sprechen, *III. ʒ.*

Того́літний, (-лі́тн-), von vorigem Jahre. [Jahre.

Того́літо́к, -тка, *m.* von vorigem Того́річний, (-ро́чний), *a. s.* Се-го́річний.

Того́ча́сний, *a.* damalig, *K.*

Тоді́, *adv. s.* Тогда́й, dann; nachher.

Тоді́р, -ора, *m.* Theodor.

Тоді́ре́нків, -ова, -ове, *a.* dem Тоді́ре́нко geh. *III. ʒ.* [des Тоді́р, *III. ʒ.*

Тоді́ре́нко, *m.* Sohn, Nachkomme Тоді́ре́нчиха, *f.* Gattin des Тоді́ре́нко; *dav. adj.* [ха geh. *III. ʒ.*

Тоді́ре́нчишин, der Тоді́ре́нчи-Тоді́рців, -ева, -еве, *a.* dem Тоді́рцьо geh.

Тоді́рцьо́, *m. dim.* s. Тоді́р.

Тоді́рчу́к, *m.* Enkel des Тоді́р, *adj.* Тоді́рчу́ків, -ова, -ове, *III. ʒ.*

Тоді́рчу́чка, Тоді́рчу́чиха, *f.* Frau des Тоді́рчу́к; *adj.* Тоді́рчу́ч-чин, Тоді́рчу́чийшин, *III. ʒ.* [etc.

Тоді́шний, (-ній), *a. s.* Тогда́шний Тоді́шність, -ости, *f.* die dama-lige Zeit, *T.*

Тодор, *m.* Theodor.

Тодора́, *f.* Theodora.

Тодоре́ць, -ді́рця́, *m. dim.* s. Тодор.

Тодори́ха, *f.* Frau des Тодор.

Тодори́шин, *a.* der Тодори́ха geh.

Тодори́в, -ова, -ове, *a.* dem Тодор geh.

Тодори́вна, *f.* Tochter des Тодор.

Тодорка, *f. s.* Тодора, III. *Ш.*
 Тодоркѣв, -ова, -ове, *a. dem* Тодорко
 geh. III. *Ш.*
 Тодорко, *m. dim. s.* Тодор, III. *Ш.*
 Тодорця, *f. dim. s.* Тодорка, III. *Ш.*
 Тодос, *m.* Theodosius, III. *Ш.*
 Тодосѣнко, *m.* Sohn des Тодосе;
adj. Тодосѣнкѣв, III. *Ш.*
 Тодосѣнчиха, *f.* Frau des Тодосен-
 ко; *adj.* Тодосѣнчишин, ihr geh. III. *Ш.*
 Тодосѣха, *f.* Frau des Тодосе; *adj.*
 Тодосѣшин, ihr geh. III. *Ш.* [geh. III. *Ш.*
 Тодосѣв, -ева, -ева, *a. dem* Тодосе
 Тодосѣн, *a.* der Тодосѣн geh.
 Тодосѣска, *f.* Theodosia.
 Тодосѣчин, *a.* der Тодосѣска geh.
 Тодосѣчук, *m.* Enkel des Тодосе, III. *Ш.*
 Тодосѣн, *f. dim. s.* Тодосѣска.
 Тодосе, *pron. n. s.* Той, das, dieses.
 Тодосе, *adv.* da, nun, ja, so.
 Тодосе бак! noch was! III. *Ш.*
 Тодосе се, da siehst du; тодосе се мо да
 sehen wir; тодосе се те, da sehet ihr, III. *Ш.*
 Тодосе самість, -ости, *f.* Identität,
f. Gan. [ja wohl.
 Тодосе то! *int.* da, da sieh, nun eben,
 Тодосе нічний, *a. Ф.* in der vergan-
 genen Nacht.
 I. Той, тая, (1а). тос, (то, тос, те).
pron. dieser, diese, dieses; 2) *als oppos.*
zu sey: той сьвіт, das Jenseits, das
 zukünftige Leben (= тамтій сьвіт);
 на той год P. I. 34. auf's Jahr, nach
 einem Jahre; той бѣк jene Seite, —
 рѣкѣ das jenseitige Ufer; 3) Той =
 Чорт; 4) § = das männl. Glied, III. *Ш.*
 II. Той, *conj.* = то и, nun so, so
 nun, so ja, nun denn.
 Той же, тая же, тос же, (тос же, тос
 же, те же), *pron.* derselbe, dieselbe,
 dasselbe, III. *Ш.* [ser, (-e, -es), III. *Ш.*
 Той сь, тая сь, тос сь, *pron.* der, die-
 Той - то, тая - то, (та - то), тос - то, (тос -
 то), *pron.* eben dieser, eben derjenige, III. *Ш.*
 I. Ток, *m.* Verlauf, *m.* II. *Ш.*
 II. Ток, *m. s.* Тѣк, III. *Ш.*
 Токѣй, -ѣя, *m.* Stadt in Ungarn; 2)
 e. Weingattung.
 Токѣйскій, *a.* aus Токѣй 1) ge-
 бѣртіг; dort bereitet, -е вино, III. *Ш.*
 (Гол. II. 221).
 Токѣн, *m. s.* Мамалѣа, B. [wälzen.
 Токѣнити ся, sich hervor-, heraus-

Токѣр, (-рѣ), *m.* Drechsler, *m;* 2)
 Auerhahn. *m.* (Tetrao urogallus), III. *Ш.*
 Токѣрѣха, *f.* Frau eines Drechslers,
 III. *Ш.* [geh. III. *Ш.*
 Токѣрѣв, -ова, -ове, *a. dem* Drechsler
 Токѣрѣвѣя, *f.* Drechselbank, *f.*
 Токѣрѣскій, (-скій), *a.* zum
 Drechseln geh., Drechsler-
 Токѣрѣство, *n.* Drechslerhandwerk,
 Drechseln, *n.*
 Токѣрувѣти, *v. a.* Drechslerhand-
 werk treiben, Drechsler sein, III. *Ш.*
 Токѣлѣк, *m.* Allium rotundum, III. *Ш.*
 Токѣма, *f.* Vertrag; Preis, *m.* не пѣ-
 дадо до тѣкми es stimmte mit dem
 Vertrage nicht überein, B.; 2) Brauch, *m.*
 Токѣма, *adv. Ф.* Пов. 19. 23. desto
 mehr, noch mehr, vor Allem; — не
 desto weniger, schon gar nicht mehr,
 vollends nicht.
 Токѣмѣченє, *n.* das Einpressen, Hin-
 einpressen, Eindrücken; Einmeisseln, *n;*
 2) Erklären, *n.* III. *Ш.*
 Токѣмѣчити, *v. a.* einpressen, hin-
 einpressen, eindrücken; einmeisseln,
 einschlagen, hineintreiben, einrammen;
 2) erklären, III. *Ш.* [lamentarier, *m.* V.
 Токѣмѣтель, *m.* Unterhändler, Par-
 Токѣмѣти, *v. a. s.* Годѣти; 2) an-
 weisen, bestimmen, sortieren, gruppie-
 ren, vertheilen, III. *Ш.*; — ся überein-
 kommen, B.
 Токѣкнути, *v. a. s.* Тѣкнути. *Зар.*
 Токѣвѣй, *a.* Aufseher auf der Dresch-
 tenne, *m.* [Auerhahns).
 Токѣвиско, *n.* Balzort, *m.* (des
 Токѣкот, *m.* -сѣрця, Herz-Pulsschlag,
m. Herzschoen, *n.*
 Токѣкѣти, токоѣти, *v. a.* (gleich-
 mässig) schlagen (vom Herzen).
 Токѣтѣниця, *f.* плуцѣна — Lun-
 genpulsader, Lungenarterie, *f;* тѣлѣсна
 — Кѣрперпulsader, grosse Schlagader,
 Aorta, *f.* [(Гол. II. 568).
 Толь, *adv.* so viel, so sehr, III. *Ш.*
 Тольѣн, *m.* тольѣнѣ, *f.* Bertorea in-
 sana, III. *Ш.*
 Тольѣти, *v. a. Ф.* dämpfen, stillen.
 Тольѣчка, *f. dim. s.* Толокѣ.
 Тольѣччина, (д.-чѣнка), *f. dim. s. d. v.*
 Тольк, *m.* Sinn, Verstand, *m;* 2) Or-
 дnung, *f.*
 Толкѣванє, *n.* Erklären, *n.* Er-

klärung, *f.*; Uebersetzung, *f.* Uebersetzen, *n.*

Толковiтiй, *a.* verständig, *Др.*

Толковнiк, *m.* Ausleger, Erklärer, Deuter, *m.* [zeugend, *Кч.* 184.

Толком, *adv.* verständig, klar, über-

Толкувати, (-ков-), *v. a.* auseinanderlegen, auslegen, auseinandersetzen, erklären; 2) sich besprechen, verhandeln, *H.* 255; 3) übersetzen.

Толкущи́й, *a.* einsehend; altklug, *Пар.*

Толмáч, *m.* Dolmetscher, Uebersetzer, *m.* *C.* II. 55.

Толнiгá, *m.* feister Mensch, *M.* II. 285.

Толó, *n.* *Ч.* III. 95. e. Art Frühlingsspiel.

Тóлоб, *m. s.* Кадовó; 2) *s.* Тóлуб, *B.*

Толóвiрство, *n.* heisst das Geschäft u. die Industrie derjenigen Unternehmer, welche die von den Fischern eingekauften Fische einsalzen lassen, *III.*

Толовiрщик, *m.* ein solcher Unternehmer, *s. d. v.* *III.*; *davon.* толовiрщикiв, *a.*

Тóлок, *m.* grosser Stóssel zum Ebenen der Tenne; Kolben, *m.*; 2) *Зг.* *Пр.* I. 53. *s.* Глотá; 3) *III.* *s.* Толк.

Толокá, *f.* das Brachfeld als gemeinsamer Weideplatz; Trift, *f.*; 2) gesellschaftliche Feldarbeit ohne Geldentschädigung für Gastgelage u. Musik; 3) Kampfplatz, *m.* *III.* (*Гол.* II. 30).

Толокнó, *n.* *Wgr.* 30. getrocknetes Brod klein gerieben zu Mehl welches mit Wasser und Oel od. Milch eingemacht genossen wird; *III.*

Толокувати, *v. n.* als Brachfeld liegen; 2) in der Толокá 2) arbeiten.

Толоктiй, *v. a. s.* Товчiй, *III.*

Толочанiн, *m.* Theilnehmer an einer Толокá 2); -чанка, *f.*

Толочáньский, *a.* dem Толочанiн & eigenthümlich, von den Толочáне gemacht, *III.*

Толóчити, *v. a.* treten, niedertreten, zertreten; *subst.* толóченá, *n.*

Толóчнiй, *a.* *M.* I. 98. zur Толокá geh.

Толочнiк, *m.* ein grosser Stempel, Pumpenstempel, *m.*

Толóшний, *a.* zur Толокá geh., gegen die T. gerichtet; 2) als Brache, *Pa.* I.

Толпá, *f. s.* Тóвна. [dringend, *У.*

Толпáвий, *a.* in dichten Haufen

Толстогóуць, *m.* Hain-Kreuzkraut, *n.* (*Senecio macrophyllus*), *III.*

Толстóушка, *f.* Haariger Günsel, (*Ajuga genevensis*); 2) Kreuz-Enzian (*Gentiana cruciata*); 3) Sumpf-Ruhrkraut, *n.* (*Gnaphalium uliginosum*); 4) Flohkraut, *n.* (*Inula Pulicaria*); 5) Wegerich, *m.* (*Plantago arenaria*), *III.*

Тóлуб, *m. s.* Тóлуб; 2) Blatt vom Kohl welches zum Gericht „тóлубецъ“ (*w. s. 2*) verwendet wurde, *III.*

Толубéць, -бцá, *m. dim. s. d. v.*

Толóбити, *v. a.* *У.* *s.* Толóчити.

Тóлчка, (тóвчка), *f.* eine Handstampe für Flachs etc.

Толщiнá, *f.* Dicke, *f.* *III.*

Томá, *m.* Thomas.

Томакiвка, *f.* Nfls des Днiпрó; 2) eine Insel im Duiepr unweit der Mündung des Fl. Томакiвка, wo öfters die Saporoger-Siç sich befand, *III.*

Томáс, *m.* Thomas.

Томáсéнко, *m.* Sohn, Nachkomme des Томáс; *adj.* Томáсéкив, ihm geh. *III.*

Томáсéнчиха, *f.* Frau des Томáсéнко; *adj.* [чиха geh. *III.*

Томáсéнчишин, *a.* der Томáсéн-

Тóмасiв, *a.* dem Томáс geh.

Тóмáш, *m.* Thomas.

Томáшiха, *f.* Frau des Тóмáш.

Томáшiшин, *a.* der Томáшiха geh.

Тóмáшiв, -ва, -ове, *a.* dem Тóмáш geh. [drücker, *m.*

Томiтель, *m.* Quälér, Peiniger, Ветомiтельство, *n.* Bedrückung, *f.* Zwang, *m.* *У.*

Томiти, (-млю, -мiш), *v. a.* quälen, plagen; abmatten, ermüden; — ся sich quälen, *s.* abmatten.

Тóмкiв, -ова, -ове, *a.* dem Тóмко geh.

Тóмко, *m.* Thomas; 2) Timotheus, *III.*

Томлющи́й, *a.* *B.* ermügend.

Томнáтик, *m.* Gipfel der Karpathengebirge in d. Bukowina, *III.* (*Гол.* I. 564). [adv. томнéнько, *III.*

Томнéнький, *a.* *dim. s.* Тóмний;

Тóмний, *a.* ermüdet, abgemattet, müde, schwach, *Пар.*; *adv.* тóмно.

Тьóмний, *a. s.* Тёмний, *III.*

Тóмнiсть, -ости, *f.* der Zustand der Ermüdung, *III.*

Томнiщи́й, *a.* *comp. s.* Тóмний;

томнiще, *adv. s.* Тóмно, *III.*

Тому, *pron. dat. m. n. s.* Той; 2) тому als *conj.* daher, deswegen, deshalb.

Томува́ти, *v. a.* Н. 51?

Тому́ньо, *m. dim. s.* Тома́.

Томча́ха, *f.* Frau des То́мко.

Томча́шин, *a. der* Томча́ха geh. III. 5.

Тон, *m.* Ton, *m.*; 2) Wichtigkeit, Bedeutung, *f.* Vorzug, Vorrang, *m.* III. 5.

Тоне́нький, тоне́енький. *a. dim.* sehr dünn, *s. fein, adv.* тоне́ньо, -е́сьньо.

Тонзу́ра, *f.* Tonsur, *f.*

Тонина́, *f. Ос.* (61) IV. 32. Feinheit, Schärfe, *f.*

Тони́ти, (-ню́, -ниш), *v. a.* dünn machen, dünn schneiden.

Тони́сьний, (-нісі́чкий), *a.* тони́сьньо, (-нісі́чко), *adv.* sehr, vollkommen dünn.

Тони́чий, *a. s.* Тоне́нький; то́ни́чко, *adv. s.* тоне́ньо, III. 5. (Гол. II. 219). [*comp. s.* Тонка́й, III. 5.

Тони́щий, *a. comp.*; то́ни́ще, *adv.*

Тонка́й, *a.* dünn, fein; * wohlgestattet, wohlgebildet (vom Wuchs), III. 5.

То́нкість, -ости, *f.* Düntheit, Feinheit, *f.*

То́нко, *adv.* dünn, fein; * то́нко пряде́ = er wird bald sterben, III. 5.

То́нько, *m.* Antonius; *adj.* То́ньків, -ова -ове, dem То́нько geh.

Тонкобо́кий, *a.* mit (dünnen) schwachen Seiten, *K.* [Grammatik], III. 5.

Тонкоба́не, *n.* Erweichung, *f.* (in d. Tonкове́рхий, *a.* mit dünnem Wipfel (то́бля).

Тонкои́тний. *a.* feinfädig, *Пар.*

Тонкои́г, -во́га, *m.* mit dünnen, schwachen Füßen; 2) Schafschwingel, *m.* (*Festuca ovina*); 3) *Koeleria cristata* Pers; 4) Scharfes od. gemeines Rispengras, (*Poa trivialis*), III. 5.

Тонконо́жка. *f.* Schafschwingel, *m.* (*Festuca ovina*), III. 5. [n. n. III. 5.

Тонкоро́гий, *a.* mit dünnen Hör-

Тонкосла́зка, *s. e.* weinerlicher Mensch, *Кух.* II. 47.

Тонкоше́рстий, *a.* feinwollig.

Тонкошкúрий, *a.* mit dünner Haut, III. 5.

Тонкува́ти, *v. a.* erweichen; — ся sich erweichen (in d. Grammat.), III. 5.

Тонба́кий, *a. s.* Тоне́нький, III. 5.

(Гол. II. 6).

Тонфу́сенський, -ну́ський, *a. s.* Тоне́енький. [ertrinken, III. 5.

То́ну́ти, *v. n.* untergehen, sinken;

Тонучи́й, *a.* der Untersinkende.

То́нчий, *a. comp.* то́нче, *adv. s.* То́нший &.

Тонча́ти, *v. a.* Н. 275. dünner machen.

Тонша́ти, (тоньш-), *v. n.* dünner werden, III. 5. [III. 5.

Тонше́нький, *a. dim. s.* То́нший,

То́нший, *a. comp. s.* Тонка́й, dünner, feiner; *adv.* то́нше — —.

То́ня, *f. s.* По́бнка; 2) *He.* Fischzug, Fischfang, *m.* Ort wo die Netze

ausgeworfen werden, der mit Netzen umstellte Strich im Wasser, *C. II.* 25;

der Zug, soviel Fische als mit einem Male gefangen werden; 3) eine Tiefe, III. 5.

То́п! *int.* des Stampfens mit den Füßen, III. 5. [& III. 5.

То́п! *int.* des Klatschens, Schalles

I. То́па, *f.* Н. 210. von der Hausfrau welche Feuer anmacht (то́пить).

II. То́па. *f. s.* Сто́па, но́га, III. 5. (Ч. III. 268).

То́па, *s.* einer (-ne), der (die) mit Geräusch tritt, geht, III. 5.; 2) von e.

liederlichen, unsauberen, unfläthigen Menschen.

То́паня, (-не), *n. s.* То́паня, III. 5.

То́пас, *m.* Топас, *m.*

I. То́пати, *v. n. s.* То́пати, III. 5.

II. То́пати, *v. n. s.* То́пати ся, III. 5. (Ч. V. 162).

То́пати, *v. n. s.* Шка́ндіба́ти; beim Gehen ein Geräusch verursachen;

2) *P. II.* 164. §. vom gierigen Fressen, Verschlingen. [Wasserschlund, *m.*

То́пель, -ли. *f.* Abgrund im Wasser,

То́пельник, *m.* Cybister, *B.*

То́пець, -пця́, *m.* *Kst. Пар.* Nix, *m.* Nixe, *f.*

То́пи́лице, *n.* bodenlose Tiefe, *B.*

То́пи́ло, *n.* Pfütze, Lache, *f.* III. 5.

То́пи́рити, (-пу, -пиш), *v. a.* ausbreiten; sträuben; — ся sich — —.

I. То́пи́ти, (-плю, -пиш), *v. a.* ertrinken lassen, ersäufen, ertränken — ся ertrinken (*v. n.*). [schmelzen.

II. То́пи́ти, (-плю, -пиш), *v. a.*

III. То́пи́ти, (-плю, -пиш), *v. a.* heizen, Feuer anmachen.

То́пичо́к, *m.* III. 5. (Ч. IV. 373)?

Топілка, *f.* Sandkraut, *n.* (*Arenaria serpyllifolia*), *B.*

Топінка, *f.* *Ос.* (61) VI. 29. Feuerlegen, *n.* Feuerung, *f.*

Топір, *gen.* -бра, *m.* Beil, *n.*

Топірити, *v. a.* s. Топірити.

Топірник, *m.* Axtkämpfer, *m.* *Фр.*

Топірня, *f.* Brett am Vordergestell des Pfluges mit einer Schlitz zur Aufnahme der Axt, *n.* *Ч.* VII. 399.

Топіро, *adv.* s. Допіро. Допірова, *III.*

Топірчик, *m.* *dim.* s. Топір, Топорѣц.

Топіт, -оту, *m.* Stampfen, *n.* (u. Gerolter davon). [*s.* Гурман.

Топка, *f.* *Под.* Heizung *f.*; 2) — соли.

Топкати, *v. a.* s. Топітати, *III.*

Тьопкати ся, *hin u. her gehen*, *III.* (Ч. II. 664).

Топкій, *a.* schmelzbar.

Тьопко, *m.* von e. der mit den Schuhen ein Geräusch beim Gehen verursacht; 2) ein unfähiger Mensch, *III.*

Топлене, (-ня), *n.* Schmelzen, *n.*

Топленія, (*dim.* -нія), *f.* Schmelzhütte, *f.*; 2) alles Zerschmolzene; *III.*

Топливо, *n.* Heizmaterial, Brenn-

Топля, *f.* s. d. v. [*holz, n.*

Топник, *m.* -білий, Weisse Wucherblume, (*Chrysanthemum Leucanthemum*), *III.* [*giebig.*

Топністий, *a.* beim Schmelzen er-

Топниця, *dim.* топничка *f.* Schmelzhütte, *f.* *III.*

Топніти, *v. n.* aufthauen, *Пар.*

Топнути, *v. n.* s. Товути.

Тьопнути, *v. a. u. n.* klatschen, stampfen; 2) schlagen; 3) viel trinken, *III.*

Тополь, *m.* s. Топля, *III.* (Ч. II. 51).

Тополéвць, -вця, *m.* Pappelschwärmer, *m.* (*Smerinthus Populi*), *B.*

Топленька, *f.* *dim.* s. Топля, *III.*

Тополівий, (-лѣв-), *a.* aus Pappel, Pappel. [*поя.*

Тополина, (*d.* -лінка), *f.* s. То-

Тополинонька, -очка, *f.* *dim.* s. Тополичка.

Тополька, *f.* *dim.* s. Топля.

Топля, *f.* Pappel, *f.* (*Populus*).

Топляк, *m.* Pappel-Walzenbockkäfer, *m.* (*Saperda Carcharias*), *B.*

Топор, *m.* s. Топір, *III.*

Топорѣц, (-ць), -рця, *m.* Handbeil, *n.*

Топорик, *m.* s. d. v.

Топоріско, топоріще, *n.* Axtstiel, *m.* *B.*; 2) *aug.* s. Топір, *III.*

Топоричок, -чка, *m.* *dim.* s. Топорик, *III.* [*Coronilla, III.*

Топорник, *m.* (Pflze) *Securigera*

Топорщити, *v. a.* ausbreiten, auseinanderbreiten, 2) nachlässig nähen, *III.*

Топотати, топотіти, (-пóчу, -пóчеш), *v. n.* stampfen, laufen mit entsprechendem Schall.

Топотніа, *f.* s. Топір, *III.*

Топочка, *f.* *dim.* s. Топка 2), *III.*

Топтанє, *n.* Zertreten, Niedertreten, *n.*

Топтанія, *f.* das Hin- u. Herlaufen, *III.*

Топтати, (тóпчу, тóпчеш), *v. n.* treten, niedertreten; 2) stampfen, ebnen; 3) *v. a.* niedertreten, ablaufen (Schuhe &); 4) dh Treten beschmutzen; 5) betreten, befruchten (*v.* Hahn &) *B.*; *III.*

Топтуватий, *a.* *H.* 104. s. Набійий.

Топу-топу! *int.* des Stampfens, *III.*

Топцьованє, *n.* Zertreten, Verthun, *n.* *III.*

Топцювати, *v. n. u. a.* oft treten, niedertreten; 2) verthun; 3) knechtisch kriechen, *III.*

Топчак, *m.* *Под.* Pferdewühle, *f.* [*III.*

Топчаківий, *a.* zum Топчак geh.

Топчан, *m.* s. Тапчан, *III.*

Топчачок, -чка, *m.* *dim.* s. Топчак.

Топчїти ся, sich unnütze Sorgen machen, sich zu sehr bekümmern, *III.*

Топчїло, *n.* Kufe, *f.* in welcher die Weintrauben zerdrückt werden, *III.*

Тор, *m.* Spur, Bahn, *f.*; 2) Brauch, *m.* Gewohnheit, *f.* *Шог*; 3) ein unbestimmtes Mass, *III.*

Торá, *f.* *pl.* тóри, Fassdauben, *pl.*

Торанити, *v. a.* *Ф.* брехні — s. Торбчїти.

Торба, *f.* Sack, Ranzen, *m.* Reisetasche, *f.* Futtersack, *m.*; * шкіряна тóра = жолудок, Magen, *m.* *III.*

Торбáн, *m.* e. Art Saiteninstrument (mit 25 od. mehr Saiten), *III.*

Торбаніста, торбаністий, *m.* ein Торбан-Spieler, *III.*

Торбаністів, -ова, -ове, *a.* dem Торбаніста geh. *III.*

Торбáр, -рá, *m.* Bettler, *m.* *Мх.*

Торбáч, *m.* Beutelthier, *n.* *Пол.*

Торбѣй, *gen.* -бѣй, *m.* Lumpenpack,

n. Bettler, *m.* Фр.
 Торбешка, *f. dim.* s. Тóрба, III. *Ш.*
 Торбйна, *dim.* торбйна, торбйна-
 нонька, торбйначка, *f.* s. Тóрба.
 Торбянкóвий, *a.* zur Торбйна geh.
 Тóрбйско, тóрбйще, *n. aug.* s. Тóрба.
 Тóрбонька, *f. dim.* s. Тóрба.
 Торбонóша, *s.* der (die) Säcke trägt, Bettler, *m.* Bettlerin, *f.* III. *Ш.*
 Торботрáс, (торботрасйско, *aug.*), *m.* s. Тóрбей, III. *Ш.*
 Торботрáсiv, -ова, -ове, *a.* dem Торботрáс geh. III. *Ш.*
 Тóрбочка, *f. dim.* s. Тóрба.
 Тóрбувáти, *v. a.* s. Турбувáти, III. *Л.*
 Тóрбушка, *f. dim.* s. Тóрба, III. *Ш.*
 Торг, *m.* Markt, Marktplatz, *m.*; 2) Handeln, Feilschen, *n.*; 3) * Wirrwarr, Lärm, *m.*
 Торг! *int.* vom Reissen, Zupfen.
 Торгáн, *m.* s. Таргáн.
 Тóргáнe, *n.* das Reissen, Zerren, *n.*
 Тóргáти, *v. a.* reissen, zerren; raufen.
 Тóргáш, *m.* Kaufmann, Trödler, Mä-
 kler, *m.* *He.* [гáш geh. III. *Ш.*
 Тóргáшiv, -óва, -óве, *a.* dem Тор-
 Тóргáшiv, *a.* ausgezackt.
 Тóргáнути, *v. a.* s. Тóргáти.
 Тóргóванe, *n.* Handeln, *n.*
 Тóргóвáти, *v. a.* s. Тóргóвáти.
 Тóргóвe, *n.* Marktgeld, *n.*
 Тóргóвельний, *a.* Markt, Han-
 dels-; — збír, *У.* s. Ярмарок.
 Тóргóвельник, *m.* Handelsmann,
 Kaufmann, *m.* *Vax.* [II. 137.
 Тóргóвйзна, *f.* Marktwaare, *f.* *Ми.*
 Тóргóвйй, *a.* vom Handel, Han-
 dels, Markt-
 Тóргóвиця, *f.* Marktplatz, *m.*; —
 грошевá, *f.* Börse, *f.*; 2) Handel, *m.*
 Handeln, *n.* Markt, *m.*
 Тóргóвка, *d.* торбóвочка, *f.* Trö-
 dlerin, Verkäuferin, *f.* III. *Ш.*
 Тóргóвлá, *f.* Handel, *m.*
 Тóргóвнйк, *m.* Handelsmann, Händ-
 ller, Trödler, *m.* [männin, *f.* Ч. V. 529.
 Тóргóвнйця, *f.* Verkäuferin, Kauf-
 Тóргóвнйчий, *a.* Handels-. [III. *Ш.*
 Тóргóвчин, *a.* der Тóргóвка geh.
 Тóргóгíти, *v. a.* an der Thüre
 rütteln, pochen.
 Тóргóвáти, *v. a.* handeln, Han-

del treiben; — ся handeln, feilschen.
 Тóргóун, *m.* Ptarmica cartilaginea, III. *Ш.*
 Тóрeлець, *m.* Ч. IV. 146. s. Тарeлець.
 Тóржестпéнный, *a.* feierlich, präch-
 тиг. [*f.*; Triumph, *m.*
 Тóржествó, *n.* Feierlichkeit, Feier,
 Тóржествóющий, *a.* triumphir-
 end, *Тор.* [ся — —.
 Тóржити, *v. a.* s. Тóргóвáти; —
 Тóржище, *n.* Marktplatz, *m.* III.
 II. 178. [delsmann, *m.*
 Тóржник, *m.* *У.* Kaufmann, Хан-
 Тóржóк, -жкá, торжóчок, -чка,
 (торжéчок), *m. dim.* s. Тóрг.
 Тóрити, *v. a.* den Weg ebnen, III. *Ш.*
 Тóрйця, *f.* Acker-Spark, *m.* (Sper-
 gula arvensis), III. [vorigen Jahres.
 Тóрйк, *adv.* im vorigen Jahre, des
 Тóрйчний, (-шнйй), *a.* vorjährig,
 vom vorigen Jahre; торйчного рóку
 des vorigen Jahres.
 Торк! *int.* des Stossens.
 Тóрка, *f.* Rüben-Reibmaschine, *f.*
 Тóркало, *n.* Stange, an welche der
 Weinbeerstrauch angebunden wird, III. *Ш.*
 Тóркáнe, *n.* Stossen; Anrühren,
 Berühren, Bewegen, *n.* III. *Ш.*
 Тóркáти, тóркáнути, *v. a.* stossen;
 anrühren, berühren; bewegen; — кóнй
 s. Пóгáнйти, *Ки.*; trinken, zutrinken,
 in's Glas stossen; — ся anrühren, be-
 рühren, тáпфeн; sich beziehen, anlangen.
 Тóркáненe, *n.* s. Тóркáнe.
 Тóркóтáти, *v. a.* stossen, klopfen,
 ein Getöse machen; knarren; 2) plap-
 pern, schwatzen; *subst.* торкóтанe, *n.*
 Тóркóтлйвий, (-кйтлйшйй), *a.*
 geschwätzig.
 Тóрмeгáти, *v. a.* s. Тóрмeсити.
 Тóрмeсити, *v. a.* hin u. her ziehen,
 zerren; schütteln, rütteln.
 Тóрмeшити, *v. a.* s. d. v. III. *Ш.*
 Тóрник, *m.* Werkstück des Bött-
 chers (zum Einlassen des Bodens).
 Тóрнeсити, *v. a.* s. Тóрмeсити, *Зар.*
 Тóрнйк, *m.* s. Тóрник.
 Тóрóбáнт, *m.* e. Art Musikinstru-
 ment, III. *Ш.* (Гол. III. 498).
 Тóрóкa, (*dim.* торóчка), *f.* Faser, *f.*
 Тóрóкáстйй, *a.* zerfasert; fächerartig.
 Тóрóки. *pl. gen.* -кiv, Riemen, *pl.*
 hinten am Sattel; 2) Riemen bei den
 Пóстóлй, III. *Ш.*; 3) Fransен, Zipfeln, *pl.*

Торонь, *f.* Blütenschweif, *m.* (anthurus), *B.*

Торонка синя, *f.* Sperrkraut, Leiterblatt, *n.* (Polemonium caeruleum).

Торонкый, *a.* dicht, reichlich, zahllos, zahlreich; stark; ungeheuer, *Ф.*

Торонко, *adv.* *B.* zahlreich, viel, dicht, reichlich; *Wgr.* 125. oft.

Торонный, *a.* *Ф. Пр.* III. 189. unzählig, reichlich.

Торонци, *adv.* dicht, торонци обмотано dicht umstrickt, *B.*

Торона, *c.* e. Ungeschickter, Unbeholfener, *Шй.*

Торопало, *c.* s. d. v.; 2) Plauderer, *B.*

Торопата, *c.* Schwätzer, *m.* (-in, *f.*); 2) s. Тараната, *Шй.* (H. 140).

Торопати, *v. a.* plaudern, plauschen, *B.*

Торопатливый, *a.* geschwätzig, schwatzhaft.

Торопити, *v. a.* jmdn antreiben, anhalten (zu etw.) *Шй.*; 2) s. Полбахати, Лякати; 3) jmdn beunruhigen, quälen, plagen, *Фр*; — ся eilen, eifertig sein, *Шй.* [en, *n.* *Нар.*

Торопит, -оту, *m.* Graus, *m.* Grau-

Торопити, *v. n.* murren, viel plauschen, *Зар.*; 2) verzagen, *Шй.*; (Ч. II. 46).

Тороплений, *a.* erschrocken, in Schrecken gesetzt, *Шй.* (Ko. 22).

Торорб! *int.* zum Ausdr. des Aufkochens, Aufwallens von etw. Dichtem, *Шй.* (H. 132). [Nachtigall, *Шй.*

Тьорорбх, *int.* des Schlagens e.

Торос, *m.* s. Тарас, *Шй.* [*Шй.*

Торосувати, *v. a.* s. Тарасувати, Торотбчити, *v. n.* rasseln, klappern. [Rasseln.

Торох, *m.* das anhaltende Rollen, Торох-торох! *int.* vom Rasseln, Klängen; vom Getrabe u. Gedröhn.

Торохкати, *v. n.* klappern, klopfen, anschlagen.

Торохкотати, торохкотити, *v. n.* Тарахкотати, *Шй.* [*Шй.*

Торохкотайка, *f.* Schwätzerin, *f.*

Торохнеча, *f.* das Hin- u. Herreden, Schererei, *f.*

Торохнути, *v. a.* einschlagen, einbrausen, s. Тарохнути. [*Фр.*

Торохтайло, *c.* Plaudermaul, *n.*

Торохтій, *m.* Schreihals, *m.*; 2) dumpfes Getöse, торохтія вести = ein

leeres Fass führen, *Шй.* [dertasché, *f.*

Торохтійка, *f.* Plauscherin, Plau-

Торохтити, *v. n.* klappern; 2) *plaudern; *Фр.*; 3) erdröhnen; *fahren, *Шй.*

Торочене, (ня), *n.* das Ausfädeln, Auszupfen; 2) *Plaudern, Plauschen. *n.* *Шй.*

Торочини, *pl.* Ч. IV. 95. das Annähen der Fransen an die hochzeitlichen Handtücher.

Торочіти, *v. a.* ausfädeln, auszupfen; — ручникі Fransen an den Enden machen, hinzunähen; — ся sich ausfasern, s. fäsern, s. faseln; *faseln, plauschen; — ся над чимось necken, reizen womit.

Торочкастий, *a.* gefranzt.

Торочки, *pl. dim.* s. Тороки, kleine Fransen; 2) Charpie, *f.*

Торсати, торснути, *v. a.* stossen; rütteln, in Bewegung setzen, *He.*

Торт, *m.* Torte, *f.*

Тортовій, *a.* zur Torte geh. *Шй.*

Тортурі, *pl.* Tortur, Folter, *f.*

Торувати, *v. a.* bahnen, e. Weg machen, *Шй.*

Торф, *m.* Torf, *m.*

Торфистий, *a.* torfig, Torf-. [gnum).

Торфник, *m.* Torfmoos, *n.* (Spha-

Торфовий, *a.* Torf.

Торхвній, *a.* s. d. v.

Торчати, торчити, *v. n.* hervorragen, hervorstehen.

Торчма, *adv.* gerade stehend, aufrecht stehend, *Шй.*

Торчок, -чка, *m.* Steinmorchel, *f.* (Helvella esculenta), *Шй.*

Тосі! тосіньки, тосічки, тосоньки! *int.* vom Händeklatschen (in d. Kinderspr.).

Тоск, *m.* (*Нар.*) тоска, *f.* Angst, Bangigkeit, Beklemmung, Unruhe, *f.*

Тоська, *f. dim.* s. Тося, *Шй.*

Тосклявий, *a.* s. Тужлявий, *Мог. Мх.*

Тосклявість, -ости, *f.* Aengstlichkeit, Unruhe, Bangigkeit, *f.*

Тоскний, *a.* ängstlich, bange, beklemmt; *adv.* тоскно, bange, ängstlich, *Шй.*

Тоскнути, *v. n.* s. Тужити, *V.*

Тосковане, (-вье), *n.* s. Туга, *Ит.*

Тоскувати, *v. n.* s. Тужити.

Тосніти, *v. n.* s. d. v. *Шй.*

Тобсѣчин, *a.* der Тобска geh. *Шѣ.*
Тобся, *f.* Antonine, od. Theodosia, *Шѣ.*
Тобсяти, *v. n.* in die Hände klatschen (in d. Kinderspr.).

Тот, тотá, тотó, *pron. s.* Той.

Тотѣж = якбѣ нарочно wie zu Fleiss, wie vorsätzlich, *Шѣ.* (*Ис.*).

Тотóжний, *a.* identisch, *Ил.*

Тотóжність, -ости, *f.* Identität, *f.* *Ил.*

Тотóй, тотáя, тотóв, *pron. Гол.* III. 470. dieser da; 2) derselbe. [des Hahnes

Тотóк-тотóк! *int.* vom Gackern

Тотóт, *pron. s.* Тотóй, *Гол.* II. 335.

Тотчáс, *adv.* sogleich, den Augenblick, *Шѣ.* (*Гол.* III. 407).

Тюох! *int.* vom Pochen des Herzens; 2) тюох, тюрорóх! vom Schlagen der Nachtigall (od. überhpt der Vögel), *Шѣ.*

Тю́хати, тю́хкати, *v. n.* pochén, klopfen (v. Herzen); 2) zwitschern, *Шѣ.* davon *subst.* тю́хане, тю́хане, *n.* das Pochen, Klopfen des Herzens od. e. Taschenuhr; 2) Zwitschern, *n.* (der Vögel), Schlagen der Nachtigall, *Шѣ.*

Точ, *m.* Kernkäfer, *m.* (Platypus), *B.*

Точ-точ, точ в точ, *adv.* *Ausdr.* ganz genau so, eben so, gerade so, *Шѣ.* (*Ч.* II. 73).

Точенька, *f. dim. s.* Точка, *Шѣ.*

Точѣний, *a.* gedreht, gedrechselt; 2) geschliffen, geschärft, gewetzt, *Шѣ.*

Точечка, *f. dim. s.* Точка.

Точечкóваний, *a.* punktiert; похвѣнецъ — Vaginulus punctulatus, *B.*

Точѣлиско, *n. aug. s.* Точѣло *Шѣ.*

Точѣльний, *a.* Wetz-, Schleif-, *Пол.*

Точѣло, *n.* Wetzstein, Schleifstein, *m.*

Точѣльце, *n. dim. s. d. v.*

Точѣльщик, *m.* Schleifer, *m. Под.*

Точѣльщиків, -ова, -ове, *a.* dem Точѣльщик geh. *Шѣ.*

Точѣльщицький, *a. s. d. v. Шѣ.*

Точѣтель, *m.* Borkenkäfer, *m.* (Bostrychns).

Точѣти, *v. a.* drechseln; 2) schleifen, wetzen; 3) zapfen; кров Blut vergiessen; 4) zernagen (v. Würmern &); 5) wälzen, rollen; 6) austreten, zertreten; — ся fließen; 2) sich wälzen, rollen; 3) wankend, wackelnd gehen; gehen; 4) sich dehnen, in die Länge s. ziehen, sich fortsetzen, fortdauern, *Шѣ.*

Тóчка, *f.* Punkt, *m.*; — тáяня лѣду, — замѣразя водѣ, Eis-, Gefrierpunkt, *m.*; — кипѣня Siedepunkt, *m. Пол.*; 2) — живá kleinstes Punktthierchen, (Monas Termo). [*n. Шѣ.*

Точкóванє, (-ня), *n.* Punktieren, Точкóвѣтий, *a.* der die Punkte gern setzt; 2) der viele Punkte hat, *Шѣ.*

Точкóвиця, *f.* Punktkoralle, *f.* (Millerora), *B.*

Точкувáти, *v. a.* punktieren, *Шѣ.*

Точлѣвий, *a.* nagend, fressend, -рак II. *Мл.*

Тóчний, *a.* wahr, gewiss, sicher; aufrichtig; genau; 2) punktiert; 3) áhnlich, gleich, *Шѣ.*

Точнѣсѣнький, *a. superl. s.* Тóчний; *adv.* точнѣсѣнько.

Тóчність, -ости, *f.* Gewissenhaftigkeit; Aufrichtigkeit; Genauigkeit, *f.*

Тóчно, *adv.* wahr, gewiss, sicher; genau, eben.

Тóчок, -чкá, *m. dim. s.* Ток Tenne; 2) s.

Тóчок, *Шѣ.*; 3) s. Кушка, *R.*; 4) kleiner Bach, *Шѣ.* (*Гол.* IV. 268); 5)

— (Подóльскій) *M. I.* 23. Ringplatz, *m.*

I. Тóшно, *dim.* тошнѣвко, *adv.* übel, schlimm, менѣ — mir ist übel, schlimm, *Me.* 249; 2) траurig, kummervoll.

II. Тóшно, *adv. s.* Тóчно.

Тошнѣти, *v. a. impers.* менѣ тошнѣт, mir wird übel, *Шѣ.*

Тóщний, *a. B. fad.* [anderes, *Шѣ.*

Тóщо, = u. so weiter, u. so fort, u.

То щó ще не — das hat nichts zur Sache, das verschlägt nichts, das nicht... *P. II.* 80.

Тóя, тóядь, *f. B.* Eisenhut, Sturmhut, *m.* (Aconitum Stoerkeanum).

Тпрру! *int.* Haltruf für Pferde.

Тпрꙋкати, *v. a.* Тпрру! den Pferden zuzurufen.

Тра, = трѣба. [im Trab, *B.*

Траб, *m.* Trab, *m.*; *adv.* трáбом,

Травá, *f.* Gras, *n.*; вꙋдкава? *B.*;

— писана Schilffartiges Glanzgras, (Phalaris arundinacea); — трѣба Thalictrum minus, *Шѣ.*

Трáвень, -вня, *m.* Mon. Mai; — малій Mon. September, *Шѣ.*

Травѣць, -вцá, *m.* gewöhnlicher Grasfalter, (Hirarchia Janina), *B.*

Травѣна, *f. dim.* Gräschen, Gras, *n.*

Травінка, *f. dim. s. d. v.*
 Травіско, *f. aug. s.* Травá, *III. ̇.*
 Травістий, *a. grasartig*; 2) *grasreich, III. ̇.*
 Травіетка *f. Tofieldia calyculata, B.*
 Травітельний, *a. Verdauungs, Вол.*
 Травіти, (-влю́, -льш), *v. a. verdauen*; *beizen, ausheizen, wegbeizen*; 2) *zehren, vergeuden, verschwenden*; 3) *s. Трoвiти, III. ̇.*
 Травіця, травічка, травіченька, (*P. 132*), *f. dim. s.* Травá.
 Травінка, *f. Grasmücke f. (Sylvia), B.*
 Травічка, *f. s.* Травічка, *III. ̇.* (*Гол. II. 219*).
 Травка, *f. dim. s.* Травá; 2) *Laubfrosch, m. (Hyla arborea), B.*
 Травленє, *n. Verdauung*; *Beizung, f.*
 Травлє, *n. Beizkraft, f. Пар.*
 I. Травній, *a. beizend, verdaulich.*
 II. Травний, *a. grasreich, Макс.*
 Травнік, *m. Grasparden, m.*; 2) *s.*
 Травень малій *Mon. September, III. ̇.*
 Травніковий, *a. zum Travník geh. III. ̇.*
 Травністий, *a. grasreich.*
 Травніця, *f. Graseule, f. (Xylina graminis), B.* [(*Psyche graminella*), *B.*
 Травнічка, *f. Grassackspinner, m.*
 Травнічєк, -чкá, *m. dim. s.*
 Травнік.
 Травнік, *dim. травнічєк, m.* *Aufguss auf verschiedene Gräser, III. ̇.*
 Травогнє, *n. Gn. 30. s. Зелєнє-гнє.* [Gras sich nährend, *III. ̇.*
 Травїдний, *a. grasfressend, mit Травїчка, травїнька, травїчка, f. dim. s. Травá, III. ̇.*
 Травомєр, *m. Grasrost, m. (Puccinia graminis), Вол.* [s. Травїдний.
 Травїдний, *a. Kn. Пр. VIII. 636.*
 Травушка, *f. dim. s. Травá. Ч. V. 805.*
 Травянець, -нцá, *m. Topf- od. Garten Nelke, f. (Dianthus caryophyllus); 2) Deltafleckige Nelke, (D. deltoides), III. ̇.*
 Травяній, *a. grasartig, grasgrün, Gras*; — *кєвнєк, m. Grashüpfer, m. od. Landhenschrecke, f. (Locusta); -á жáбa Grüner, od. Wasserfrosch, (Rana esculenta), III. ̇.*
 Травяній, *m. Hemerocallis grami-*

nea; 2) *бичєк — Gobius ophiocephalus, III. ̇.*
 Травянійстий, *a. grasreich, Пол.*
 Травянка, *f. s.* Травянець; 2) *Grossblumige Sternmiere, (Stellaria holostea); 3) Tragopogon floccosus; 4) Breitköpfige Meerásche, (Mugil cephalus Cuv.), B.; 5) s. Травінка, B.; 6) liederliche Dirne; III. ̇.*
 Травянкувáтий, *a. Под. Gras-.*
 Травяновелєний, *a. grasgrün, B.*
 Травяничк, *m. Pflze Hyacinthus leucosphæus, III. ̇.*
 Травістий, *a. s. Травянійстий, III. ̇.*
 Трададам, *m. Stoff, m. Tuch, n.* für weibl. Kleidung, *adj. трададамєвий, dim. трададамєвєний, zu Трададам geh., daraus verfertigt, III. ̇.*
 Традиция, *f. Tradition, f.*; † *Uebergabe des Vermögens in Folge e. gerichtl. Entscheidung, III. ̇.*
 Трай, *m. Geschick; Gelingen, Glück, n. III. ̇.*; *Зан. II. 484. s. Трив, трáвок.*
 Тракт, *m. Hauptstrasse, Chaussée, f.*
 Трактáмент, (трахт-), *m. Traktament, n.*
 Трактат, *m. Tractat, m.*
 Трактір, *m. s. Трахтір.*
 Трактірня, *f. s. Трахтірня.*
 Трактєванє, *n. Bewirtung, f. Traktament, n.*
 Трактєвати, (-тувати), *v. a. bewirten*; 2) * *korò jmdn behandeln, III. ̇.*
 Тра-ла-лá! тра-ля-лá! *int. der Lust, Freude, III. ̇.*
 Трам, (*dim. тáмєк*), *m. Balken, m.*; *Tragbalken, Querbalken, m.*; 2) *Last, f.*
 Трам! *int. Lockruf der Schafe.*
 Тран, *m. Thran, m.*
 Трандаром! *int. als Mitsingen bei e. Liede III. ̇.* (*Гол. III. 472*).
 Трандáхил, *m. Gemeine Syringe, Lilak, spanischer Flieder, (Syringa vulgaris); adj. трандáхилєвий, III. ̇.*
 Транзáкция, *f. lat. K. Verhandlung, f.* [Lappen, *pl. III. ̇.*
 Трант, *m. gew. pl. -ти, Lumpen,*
 Трап, *m. трáпа, f. (Пар.), Zufall, m.*; *Art. Weise, f. III. ̇.*
 Трапєса, *f. Tisch, m.*; *Tafel, f. Essen, n.*; 2) *Speisezimmer, n. III. ̇.*
 Трапєзний, *a. -а сьвітлиця, Ф. Speisezimmer, n.*

Трапезувати, *v. n.* speisen, zu Tische sitzen, *C. II.* 150; 2) Todtenmal halten, *Kv. I.* 86.

I. Тра́пити, (-пиш, -пиш), *v. a.*; — ся, *s.* Тра́фити, — ся.

II. Тра́пити, (-плю, -пиш), *v. a.* quälen, belästigen, *B.*; — ся sich quälen; 2) einander belästigen; sich verunreinigen, *s.* entzweien, *s.* zanken. [*III.*]

Трапй́ця, *f.* Lumpen, Wischlappen, *m.*

Трапй́чка, *f. s. d. v.* *III.* (*H.* 218).

Трапй́не, (-ня), *n.* Kummer, *m.*

Бетрй́бно, *f.* Gram, Harm, *m.* Sorgen, Verdriesslichkeiten, *pl.* *III.* (*Гол. III.* 248).

Трапй́ти, (-фля́ти), *v. a.* treffen; — ся *impers.* трапй́сь ся es trifft sich, ereignet sich, fällt vor; такóй бідй́ менй́ ще не трапй́лось *P. I.* 15. so ein Ungemach hat mich noch nie betroffen.

Трапóк, -пкý, *m. s.* Трап; на трапкú *H.* 149. wo es sich trifft.

Траптовати, *v. a.* zertreten, nieder-treten, vernichten, *III.* [*III.* 461].

Трапй́ра! *int.* beim Singen (*Гол.*)

Трапй́ра! *int. s. d. v.*

Трас, *int.* des Krachens, Gerassels, Geprassels, *III.* [*Sägen? III.*]

Трас, *m.?* (= трач?; 2) Schall beim

Трасй́борода, *s.* der (die) den Bart zittern macht; 2) *scherzh.* vom

Essenden, *III.* [*n.* Schläge, *f.*]

Траск, *m.* Knall, *m.*; 2) Schlagen, *III.*

Траскало, *n.* Klapper, *f.* *Фр.*

Траскати, тра́снути, *v. n.* dh das Hauen mit einer Gerte, Peitsche & e. Knall, Schall hervorbringen; 2) *v. a.* schlagen, mit e. Peitsche & hauen; *subst.*

тра́скане, *n.* [*Траскати.*]

Траскй́й, *a.* = тра́скаючий, *s.*

Траскй́т, -оту, *m. s.* Траск.

Траскотати, тра́скотити, (-кочу, -кочеш), *v. n. s.* Тра́скати, *III.*

Трасовй́на, *dim.* тра́совй́нка, *f. s.* Трасавй́ця, *III.*

Трасоу́з, *m.* unruhiger Mensch (der nicht lange an e. Stelle bleiben kann) *adj.* тра́соу́зй́в, -ова, -ове, ihm geh. *III.*

Трасоу́зка, *f. e.* unruhiges Weib; 2) тра́соу́зки, *pl.* die Gattung der Bachstelzen, (*Motacilla*), *III.*

Трасоу́зковй́й, *a.* zu dieser Gat-

tung der Vögel geh.

Трасоу́зчин, *a.* der Трасоу́зка 1) eigenthümlich, *III.*

Тра́сти, *v. a. s.* Тра́сти, *III.*

Тра́сьтя, *f. u. n.* Fieber, *n.*

I. Трат, *m.* Sägespäne, *pl.*; 2) Abschnitzsel, *n.* (beim Leder). [*selbrieff, m.*]

II. Трат, *m.* Tratte, *f.* Wechsel, Wech-

Тра́та, *f. K.* Verlust, *m.* [*gen, III.*]

Тра́та-та! *int.* vom Trommelshla-

Тра́тва, *f. s.* Слав, Floss, *n.*

Тра́тити, (тра́чу, тра́тиш), *v. a.* verlieren, einbüßen, um etw. kommen; 2) jmdn hinrichten; 3) vergeuden, verschwenden; — ся sich verlieren, verloren gehen, wegkommen; 2) zu viel ausgeben, zu viel aufwenden; *III.*

Тра́тка, *f. s.* Трат II.

Тратовати, тратувати, (-тýю, -уеш), *v. a. s.* Таловати, *B.* [*treffen.*]

I. Траф, *m.* Zufall, *m.* zufälliges Ein-

II. Траф, *m.* *III.* alles Unreine (was die Juden nicht gebrauchen dürfen).

III. Траф! *int.* des Treffens beim Wurf, Schlag & *III.*

I Тра́фити, *v. a. u. n.* treffen; antreffen; — ся sich treffen, *impers.* sich ereignen; *s.* Трапй́ти &

II. Трафй́ти, *v. a.* verunreinigen (im rituellen Sinn bei den Juden).

Трафля́ти, *v. a. s.* Трапй́ти.

Трафнй́й, *a.* unrein, (*vgl. oppos.* Кошёрнй́й). [*Unglücksfall, m. III.*]

Трафу́нок, -нку, *m. Ф.* Zufall, *m.*;

Трафя́ти, *v. a. s.* Трафля́ти, *III.* (*Гол. II.* 602). [*Schlages, III.*]

Трах! *int.* des Krachens; 2) des

I. Тра́хнути, *v. n.* krachen, puffen; 2) *s.* Тра́хнути, schlagen.

II. Тра́хнути *v. n. s.* Тра́хнути, *III.*

Трахт, *m. s.* Тракт, *III.*

Тра́хта, *f. s.* Тра́хта, *III.*

Трахте́рня, *f. s.* Трахті́р, *III.*

Тра́хти, *v. n. s.* Тра́хнути, *III.*

Трахті́р, *m. P. ч.* 86. Gasthaus, *n.* Schenke, *f.* [*III.*]

Трахті́рнй́й, *a.* vom Speischaus,

Трахті́рник, *m.* Gastwirt, Speisewirt, *m.* *III.*

Трахті́рникй́в, -ова, -ове, *a.* dem Трахті́рник geh., des T.

Трахті́рницькй́й, *a.* dem Трахті́рник eigenthümlich.

Трахтірщик, *m. s.* Трахтірник. *III*.

Трахтірщиків, -ова, -ово, *a. s.* Трахтірників, *III*. [ницький, *III*].

Трахтірщицький, *a. s.* Трахтір-Трахтоване, *n. s.* Трахтоване.

Трахтовій, *a.* fahrbar, zum Трахт geh. *III*.

Трахтовітий, *a.* mit mehreren Chausseen; 2) einer der zu bewirten versteht, *III*.

Трахточок, *m. dim. s.* Трахт, *III*.

Трахтувати, *a. a. s.* Трахтувати.

Трач, *m.* Säger, Dielensäger, *m.*; 2) *pl.* трачі, Sägehörnige *pl.* (*Serricornia*).

Трачене, *n.* das Verlieren; Vergeuden, Verschwenden, *n.*; 2) Hinrichtung, *f.*

Трачине, (-ня), *n.* Sägespäne, Feilspäne, *pl.* [geh., ihm eigenthümlich, *III*].

Трачів, ева, -еве, *a.* dem Трач Трачий, *m.* Zimmermann, *m.* (*Lamia Aedilis*), *B.*

Трачка, *f.* Sägemühle, *f.*; 2) Säge, *f. B.*; 3) — чубата grosser Sägetaucher, (*Mergus merganser*).

Тре, *v. impers.* = трéба, *III*.

Трéа = тра, тре, трéба, *III*.

Трéб, *m.* Noth, Nothwendigkeit, *f.* Bedürfnis, *n.* *III*. (*H.* 189).

Трéба, *f. s.* Треб, *C.* II. 165; 2) Brauch, *m.*; 3) Verrichtung des Gottesdienstes, *f.* Gottesdienst, *m.* *III*.

Трéба, *v. impers.* es ist nothwendig, nöthig.

Трéбен, -бна, -бно, *a.* nothwendig, nöthig, *III*. (*Гол.* III. 523); dürftig.

Трéбіж, *m.* Auswurf, *m.* *III*.

Трeблажéнный, *a.* -е дрéво † allerseligstes, allerheiligstes Kreuz.

Трeбник, *m.* Kirchenagende, *f.*

Трeбувати, *v. a.* brauchen; 2) verlangen; schr bitten; *III*.; 3) prüfen, versuchen, *III*.

Трeбулька, *f.* Schnittlauch, *m.* (*Allium schoenoprasum*), *B.*; 2) Schalotte, *f.* (*Allium ascalonicum*), *III*.

Трeбуха, *m.* трeбуха, *f. s.* Тeльбух.

Трeбухатий, *a.* bauchig, dick, *B.*

Трeвáлий, *a.* dauerhaft; beständig, continuirlich.

Трeвáлисть, -ости, *f.* Dauerhaftigkeit, *f.*; Bestand, *m.* Beständigkeit, *f.*

Трeвáло, *adv.* dauerhaft; beständig.

Трeвáти, *v. n.* dauern; * leben, *s.* Жити, *Гол.* III. 509; 2) leiden, dulden.

Трeвкíй, *a. s.* Трeвáлий.

Трeвний, *a.* anhaltend; 2) *Wgr.* VI. nährend, nahrhaft.

Трeвнисть, -ости, *f.* Nahrhaftigkeit, *f.*

Трeвóга, *f.* Angst, *f.* Entsetzen, *n.* Bestürzung, Unruhe, *f.* [*Пар.*

Трeвoжитeль, *m.* Lärmbläser, *m.*

Трeвoжити, *v. a.* schrecken, mit Angst erfüllen, beunruhigen; — ся sich ängstigen, sich fürchten.

Трeвoжлiвий, *a.* ängstlich, angstvoll, furchtsam.

Трeвoжлiвiсть, -ости, *f.* U. Van- gigkeit, Angst, Besorgnis, *f.*

Трeвoжний, *a. s.* Трeвoжлiвий.

Трeвoлéнный, *a.* heftig wogend, stürmisch, -е морe *Махс.*

Трeзвiй, *a.* трeзвiсть, *f.* *Пар. s.* Трeзвiий, трeзвiсть.

Трeйки, трeйчи, *adv.* dreimal, *III*.

Трeйтий, *a. s.* Трeтий, *III*.

Трeйтiна, *f. s.* Трeтiна, *III*.

Трeйтiкий, *a.* dreijährig, drei Jahre alt, -а тeлiця, *III*. [(*Ч.* IV. 232).

Трeйчáтий, *a. s.* Трoйчáтий, *III*.

Трeклiтий, *a.* verruchtest.

Трeля, *f.* Triller, *m.* (*musik. Term.*).

Трeмбiта, *f. s.* Тримбiга, [*III*].

Трeмбiтати, *v. a. s.* Трумбiтати,

Трeмбiтка, трeмбiточка, *f. dim. s.* Тримбiга. [*f. s.* Трeбулька, *III*].

Трeмбулька, *dim.* трeмбульочка,

Трeмбулькóвий, *a.* zur Трeмбулька geh., aus *Тр. III*.

Трeмeнтáль, *f.* Sumpf-Storchschnabel, *m.* (*Geranium palustre*), *III*.

Трeмкiй, *a.* zitternd, schwingend, *He.* (*xm.* 192).

Трeмпуй, *m. e.* Plock an den das Schaf während der Schur angebunden wird, *III*.

Трeмтiти, (трeмчý, трeмтiш), *v. n.* zittern, beben, *subst.* трeмтiнe, *n.* das Zittern, Dröhnen, *n.*

Трeнзeль, трeнзeлька, трeнзeя, *f.* Trense, *f.* ein leichter Pferdezaum ohne Stange. [— грéвi, (*Фр.*).

Трeнькати, *v. a.* verschwenden,

Трeнóги, *pl.* dreifüssiges Gestell.

Трeнóжити, *v. a.* drei Füße zusammenbinden, einem Pferde die Füße

binden, *Шѡ.* [cus vulgaris], *B.*
 Треп, трепак, *m.* Hasel, (Leucis-
 Трепанг, *m.* Trepang, (Holothuria
 edulis), *B.*
 Трепати, *v. a. s.* Трпати; 2) gierig
 essen; — ся *s.* Трпоти ся, *Фр.*
 Трепачок, -чка, *m. dim. s.* Тропа-
 чок, *Ч. V. 20.* [er, *m.*
 Трепет, *m.* Zittern, Beben, *n.* Schau-
 Трепета, *f.* Zitterpappel, *f.* (Popu-
 lus tremula).
 Трепѣти, (-епѣчу, -ѣчем), *v. n.*
 erzittern, erbeben, schauen, schaudern;
 fürchten, *Шѡ.* [Ч. III. 273. Binse, *f.*
 Трепѣга, *n.* alles Zitternde, сімѣ —
 Трепѣвѣць, -вѣця, *m. e.* Art
 Pilz, der unter den Zitterpappeln (тре-
 пѣга) wächst, (*Фр.*). [III. II. 268.
 Трепѣтний, *a.* zitternd, bebend,
 Трепѣтовий, *a.* von der Zitterpappel.
 Трепѣтокрылий, *a.* -мотиль mit
 zitternden Flügeln, *Фр.*
 Трепѣтолистий, *a.* mit zittern-
 den Blättern, espenblättrig, *Фр.*
 Трепѣтук, *m. s.* Трепѣвѣць (*Фр.*)
 Трепѣянник, *m. s.* Підосітник.
Вол. [Ungeduld zittern, (*Фр.*).
 Трепѣйти, *v. n.* vor Angst, od.
 Трепѣтка, *f. dim. s.* Трепѣга.
 Трепѣток, -тка, *m. винок* — *Гол.*
 II. 56. *Цр. IX. 98. Wein.* des immer
 während zitternden Kranzes.
 Трепѣтѣ, (-тя), *n. s.* Трепѣтѣ, *Шѡ.*
 (*Гол. IV. 130.*) [f. *Шѡ.*
 Трепѣ, *n.* Ruderstange bei e. Floss,
 Трепѣямий, *a.* mit drei Flecken,
 клявоуѣч — Rhyncholophus Trimacu-
 latus, *B.* [teln; 2) schleudern, werfen.
 Трепѣнѣти, *v. a.* ausstäuben, schüt
 Трепѣставка, *f.* einfache Regeldetri.
 Трепѣтати, трепѣтиги, *v. n. s.* Тре-
 пѣтати, *Шѡ.* (*Гол. II. 56*); — ся mit
 den Flügeln schlagen, flattern.
 Трепѣці, *pl.* Fetzen, Lumpen, *pl. На.*
 Трепѣх, *m.* Franse, *f.* [per, *f.*
 Трепѣскало, трескѣтало, *n.* Клар.
 Трескотати, трескотити, *v. n.*
 krachen, prasseln. [*Гол. III. 417.*
 Треснути, *v. n. s.* Трѣснути, *Шѡ.*
 Трестя, *v. a. s.* Трѣстя, *Шѡ.* (*Гол.*
 II. 468).
 Тресувати, *v. a.* dressieren.
 Треть, *f. Под.* Drittheil, Drittel, *n.*

Трѣтий, -а, -е, (трѣтій, -я, -ѣ), *a.*
 dritter, der (die, das) dritte.
 Трѣтина, (*dim.* трѣтинка, *dim.* трѣ-
 тинсчка), *f.* Drittheil, Drittel, *n.; pl.*
 трѣтини, Seelenamt nach 3 Tagen.
 Трѣтний, *a. Под.* tertiär.
 Трѣтний, *a.* zum Drittel geh. *Шѡ.*
 Трѣтнадцатий, *a. s.* Трнадця-
 тий, *Шѡ.* (*Гол. I. 169.*)
 Трѣтспрѣбний, *a. Ко. 92.* -а
 горѣвка, destillirt? *Шѡ.*
 Трѣтсьвѣтний, *a.* -а формѣ-
 ция, *Фр.* Tertiärzeit, *f.* [mittler, *m. Кн.*
 Трѣтчик, *m.* Schiedsrichter, Ver-
 Трѣтяк, *m.* ein Thier drei Jahre
 alt; 2) Drittschwarm, *m*; 3) *s.* Бичѣ-
 ник; 4) *Ко. 12.* *e.* Tanzfigur, -ка бѣ-
 ти; 5) трѣтяка зубами виѣвѣти mit
 den Zähnen klappern.
 Трѣтячок, -чка, *m. dim. s.* Тре-
 тѣк; *P. II. 6.* drei Jahre alt (von Stieren).
 Треугѣльничок, *m.* Dreieck, *n.* [Kartenspiel).
 I. Треф, *n.* трѣфа, *f.* Treff, *m.* (im
 II. Треф, *m. s.* Траф II.
 I. Трѣфити, (-ѣлю, -ѣиш), *v. a.*
 frisieren, kräuseln, *Шѡ.*
 II. Трѣфити, *v. a. s.* Трафити.
 I. Трѣфоний, *a. s.* Трѣфѣвий.
 II. Трѣфоній, *a. s.* Трафоній.
 Трѣфѣвий, *a.* Treff, (im Kartenspiel).
 Трѣхраменний, *a. Св.* dreiarmig.
 Трѣць, *gen.-ця, m.* einer der reibt, *Шѡ.*
 Трѣчи, *adv. s.* Трѣчи, *Шѡ.*
 Трѣш-трѣш-трѣш! *int.* beim Zu-
 sammentreiben der Schafe.
 Трѣщѣтка, *f.* Klapper. *f.*
 Три, *num.* drei; три брата: 1)
 Euphrasia lutea; 2) Mittlerer Klee, (Tri-
 folium medium), *Шѡ.* [Wachtelkönigs, *B.*
 Три-три! *int.* vom Geschrei des
 Триб, *m.* Trieb, *m. Ган.*; 2) Treibwerk,
n. B; 3) Werkstück des Webers.
 Трѣба, *f.* Werkzeug des Oelschlägers.
 Трибарвѣстий, *a.* dreifarbig, *B.*
 Трѣбник, *m. s.* Кийка.
 Трибрѣтний, *a. III. II. 102.* -ї
 могѣли Grabhügel, *pl.* der drei Brüder.
 Трибѣлька, *f. s.* Требѣлька.
 Трибѣна, *f.* Tribüne, Rednerbüh-
 ne, *f. К.*
 Трибѣнал, *m.* Tribunal, Appella-
 tionsgericht, *n. adj.* трибѣнальскій.

Трибу́х, *dim.* трибушо́к, *m.* Eingeweide, *n.*; Magen. *m.* III. 2) *s.* Бу́х, *B.*

Трибуха́тиѣ, *a.* dickbäuchig, dick, III.

Трибушо́к цѣвля́тиѣ, *m.* Gemeine Wurm Schnecke, (*Vermetus lumbricalis*).

Трибушо́н, *m.* Korkzieher, *m.*

Трибуши́ско, *m. aug. s.* Трибу́х, III.

Трива́ѣ, *m.* der Zögernde, Säumse-
lige, III.

Трива́лий, *a. s.* Трева́лий, III.

Трива́ти, *v. n. s.* Трева́ти, III.;
2) erwarten, warten, *Sm.* [vulgär, *K.*

Триви́яльниѣ, *a.* trivial, gemein,

Тривко́, *adv.* dauernd. [Треви́нѣ.

Тривни́ѣ, *a.* satt; 2) nahrhaft, *s.*

Тривни́сть, -ости, *f. s.* Треви́нѣть
Dauerhaftigkeit; Nahrhaftigkeit, *f.*

Тривбо́жниѣ, *a.* sich ängstigend,
bange, *M. II.* 51. *s.* Требо́жниѣ.

Тривбо́жно, *adv.* bange, ängstlich.

Триво́к, -вку, *m.* Leben, *n.* Ф.

Тригла́виѣ, *m.* W. Triglav (Terglou).

Тригода́к, *m.* — кинь dreijährig.

Триго́льниѣк, *m.* (Pflze) *Xanthium*
spinosum, III.

Триграница́тиѣ, *a.* dreikantig.

Тригу́биѣ, *a.* III. mit einer Ha-
senscharte. [Schneller, *pl.* (Tricoccae).

Тригузова́ти, *pl.* Dreiköpfige,

Тридевя́ть, *num.* = $3 \times 9 = 27$.
III. I. 381.

Тридевя́тиѣ *a.* = $3 \times 9 =$ der 27-ste;
2) Ф. in fernster Ferne gelegen.

Тридеса́тиѣ, *a. s.* Трѣ́дцатиѣ,
Ч. V. 132.

Тридѣ́льниѣк, *m. B.* *Juncus trifidus*.

Тридне́вка, *f.* die Dauer von drei
Tagen. [dreissig.

Тридцати́, (III.), три́дцать, *num.*

Тридцати́теро, три́дцатьтеро, *num.*
s. d. v. [(die, das) dreissigste.

Трѣ́дцатиѣ, (три́дц-), *a.* der

Трѣ́дцятка. (три́дц-). *dim.* трѣ́дц-
дцаточка, *f.* die Zahl dreissig; 2) eine
sehr dünne Leinwand (aus 30 Fäden
bestehend), III.

Трѣ́дцяти́виѣ, (три́дц-), *a.* aus
dreissig bestehend, III.

Трѣ́дцяти́ток, -тка, *m. s.* Трѣ́дц-
дцять, III. (H. 230).

Трѣ́жди, *adv.* † *K. s.* Трѣ́чи.

Тризнаме́нниѣ, *a.* — стовпик

B. Griffel mit dreifädlichen Narben.

Триана́, *f. s.* По́минки, *He.*

Три́знице, *n.* Kampfplatz? III.

Три́знува́ти, *v. a.* kämpfen; 2)
nach der Schlacht schmausen? III.

Тризу́бець, -бця, *m.* Dreizack, *m. Фр.*

Тризу́биѣ, *a.* mit drei Zacken, III.

Трѣ́дцять, & *s.* Трѣ́дцять &

Трѣ́канѣ, (-на), *n.* lautes Pfarzen.

Трѣ́кати, *v. n.* laut pfarzen.

Трико́нѣчниѣ, *a.* dreispitzig, *Фр.*

Трѣ́корт, *m.* III. Strickwaare, *f.*
Strickzeug, *n.*

Трико́ртѣвиѣ, (*dim.* трико́рто-
вѣнѣкиѣ), *a.* III. aus Трѣ́корт.

Трѣ́кротъ, *f.* das Dreifache.

Трѣ́кут, (III.), трику́тниѣк,
m. Dreieck, *n.*

Трику́тѣвиѣ, *a.* dreieckig.

Трѣ́куток, (*dim.* трику́то́чек), *m.*
dim. s. Трѣ́кут.

Триль, *f.* Triller, *m. Пар.* [риг, *B.*

Трилато́чкова́тиѣ, *a.* dreilap-

Три-листа́, *e.* Art Kartenspiel.

Трили́стниѣк, *m.* Sumpfklee, *m.*
(*Menyanthes trifoliata*), *B.*

Трили́стниѣковиѣ, *a.* zum Три-
ли́стниѣк geh., ihm eigenthümlich, III.

Трили́тниѣ, *a.* dreijährig.

Трилу́цѣковиѣ, *a.* dreiklappig, *B.*

Трима́ти, *v. a.* halten, erhalten;
für etw. halten, erachten; — ся sich

halten, sich fest anhalten, sich anklam-
mern.

Тримба́га, *f.* ein oft über zwei Me-
ter langes Blasinstrument, einer Trom-
pete nicht unähnlich, mit dessen Schall

der Huzule seine Schafe zusammen zu
rufen pflegt. Oft spielen die Hirten

auch recht hübsche, wenn auch melan-
cholische Melodien auf der *s. g.* трим-
ба́га, welche aus entsprechender, innen

ausgehöhlter, von aussen mit Birkenrin-
de umwickelter Fichtenspleisse verfer-
tigt wird, *B.* Andere mit Тримба́ — be-
ginnenden Worte *s.* unter Трѣмба́-

Трѣмба́га, *f. pl.* трѣ́мни, zerriebenes
Heu od. Futter, welches in d. Krippe
nachbleit; 2) *s.* Зѣ́нѣки. [dreizehn.

Трина́дцати́, (трѣ́дц-), *num.*

Трина́дцати́теро, (трѣ́дц-),
num. dreizehn. [der dreizehnte,

Трина́дцати́ѣ, (трѣ́дц-), *a.*

Трина́дцятка, (тринáйц-), *f.* eine grobe Leinwand aus 13 Fäden, *III*.

Трина́цник, *m. unq. e.* Art Silbermünze = $\frac{1}{3}$ österr. Gulden, *Гол. IV. 418.*

Триндýкати, *v. n.* „триндý“ schreien; trillern; immer wieder sagen, wiederholt sagen, *III*.

Трýни, *pl. s.* Трýна.

Трýнити, *v. a.* Heu od. Futter zerreiben; 2) *gierig fressen, verschlingen, *III*.

Тринýця, *f. Гол. III. 44. s.* Трýни.

Трýниг, -нога, *m.* Dreifuss, *m.*

Трýнижок, (-ножок), *m.* Dreifuss, *m.*

Тринк, *m.* Tünche, *f. Пар.*

Трýнкаль, *m.* Trinkgeld, *n. Пар.*

Трýнькало, *n.* Verschwender, *m. III*.

Тринкáр, *m.* Tüncher, *m. Пар.*

Трýнькати, (тринк-), *v. a.* verschwenden, vergeuden; betrügen; 2) ratschen, das r schlecht aussprechen, *B.*; *sbst.* трýнькане, *n.*

Тринкувáти, *v. a.* tünchen, *Пар.*

Тринóги, *pl.* Fessel zum Kurzschliessen dreier Füße (bei Pferden).

Трýнóжити, *v. a. s.* Трýнóжити.

Трýнóжник, *m.* (Pflze) Xanthium spinosum, *III*.

Трýнпýль, -ели, *f.* das Querholz, welches in die durchgeschnittenen Hinterfüße des Schafes eingelegt wird (beim Ausweiden).

Трýпля, *f.* Tripel, *f.*

Трýпутень, -тя, *m.* Grosser Wegeroch, (*Plantago major*), *III*.

Трýпýтник, *m.* (Pflze) *Plantago arenaria*, *III*. [*III*. (H. 12).

Трýпýть, *num.* = пýтьдýцять,

Трýсьвятýй, *a.* hochheilig, *III*.

Трýскавець, -вця, *m.* Springbrunnen, *m. B.*

Трýскати, трýснути, *v. n.* spritzen.

Трýсьнячий, *a.* strahlend wie drei Sonnen, *Пу.* [mit drei Fächern.

Трýсуєчий, *a. B.* dreiklappig,

Трý-трýйцýть, *num.* = 3 × 30 = 90, neunzig, *C. I. 96.*

Трýголь, -гла, *m.* Dreieck, *n.*; *adj.* трýгольный, dreieckig.

Трýхи, *pl.* Reiben, *n.*; Lärmen, *n.* Unruhe, *f. II. 214.*

Трýхýна, *f. s.* Волосýчка.

Трýхон, *m.* Tryphon, *III*.

Трýцьвítний, *a.* dreiblütig, *B.*

Трýчи, трýчи, *adv.* dreimal.

Трýчлен, *m.* Trinom, *n.* [mera].

Трýчлєнци, *pl.* Dreizehige, *pl.* (Tri-

Трýшýй, *m. Ко. 30.* Schlag auf den Nacken, *m.* Ohrfeige, *f.* [berden.

Трýшкати ся, sich unruhig ge-

Трýщýний, *a.* dreispaltig, *B.*

Трýба, *f. s.* Потрýба, *B.*; 2) Probe, *f. Пар.*

Трýбен, -на, -не, трýбный, *a.* erprobt, erfahren.

Трýбник, *m. См. Necessaire, n.*

Трýбувáти, *v. n.* versuchen, erproben, wagen. [Probe, *f.*

Трýбунок, -нку, *m.* Versuch, *m.*

Трýваня, (-не), *n.* Erwartung, *f. III*.

Трýвáти, *v. n.* verweilen, sich aufhalten, warten; *leben, *B.* трýвáй! warte!

Трýвóжити, *v. a. s.* Трýвóжити, *III*.

Трýвок, -вку, *m.* Leben, *n.*; Lebensart, *f. III*.

Трýвýбка, *f.* Dreizähnlige Krystallschnecke, (*Hyalea tridentata*) *B.*

2) Kleine Pfeileule od. Aprikoseneule, (*Acronycta tridens*), *B.* [Dreigespann, *n.*

I. Трýйка, *f.* Drei, *f.* Dreier, *m.*; 2)

II. Трýйка, *f.* Fischtódtender Mondsamens, (*Cocculus suberosus*); 2) Gift, *n.*

Трýло, *n. s.* Трýйка II. 1), *B.*

Трýныйк, *m. e.* Fischart (der Пидýства áhnlich) *B.* [(von Hanf &).

Трýный, *f.* die Zeit des Hecheln

Трýсьчий, *a. У.* dreischneidig.

Трýця, *f.* die heilige Dreieinigkeith; 2) Trikerion, *n.* dreifaltige Kerze; Leuchter mit drei Armen; 3) Бóжа-трýця,

Berg-Johannisblut, *n.* (*Hypericum montanum*), *B.* [theilig, dreifaltig, *ОП.*

Трýчáстий, *a.* dreisprossig, drei-

Трýчечка, *f. dim. s.* Трýйца, *III*.

Трýчичка, *f.* dreifache Hechel, *B.*

Трýля, *f.* Weib, welches hechelt, (*Фр.*)

Трýн, *gen.* трýну, *m. s.* Тран, *III*.

Трýлет, *m.* Triolet, *n.*

Трýнт, *int.* des Zerrens, Ausreissens, *III*.

Трýпáло, *m.* Flatterer, *m. Пар.*

Трýпáлка, *f.* runde Krippe im Schafstall, *III*.

Трýпане, (-ня), *n.* трýпанýна, *f.* das Zerren, Ausreissen; 2) das Klopfen, Ausklopfen; das Herausschlagen, Abschütteln, *n.*; das Prýgeln, *III*.

Тріпати, *v. a.* klopfen, herausschlagen; prügeln; 2) liebkosend etw. mit d. Hand streicheln; 3) essen; 4) *v. n.* flattern; 5) schnell gehen, eilen; — ся *s.* Трепотати ся, III^й.

Тріпачка, *f.* Bläuel, *m.* Пар.

Тріпотати, тріпотіти, *v. n.* zittern, beben; flattern; — ся *s.* Трепотати ся.

Тріпотлівий, *a.* flatterhaft, Пар.

Тріпотлівість, -ости, *f.* Flatterhaftigkeit, *f.* Пар. [*f.* (Motacilla), В.

Тріпобістик, -ика, *m.* Bachstelze, Тріп'у! *int.* des Klopfens, od. des Zitterns, III^й.

Тріск, *m.* Knistern, Knattern, Gepolter, *n.* Knall, *m.*; 2) *s.* Тріска, III^й.

Тріска, *f.* Span, Splitter, *m.*; Scherben, *pl.*; 2) *s.* Кабл'он, Stockfisch, *m.* (Gadus morrhua).

Тріскавець, -вця, *m.* *s.* Зіркач.

Тріскавка, *f.* Schnarrheuschrecke, *f.* (Acridium), В.

Тріскане, (-ня), *n.* *s.* Тріск; 2) Fressen, Schlingen, *n.* III^й.

Тріскати, *v. a.* fressen, schlingen, gierig essen; 2) *v. n.* krachen, knistern, knallen; *schelten, Ф; 3) sich aufreißen, bersten; — ся sich aufreißen, Sprünge, Risse bekommen, III^й.

Тріскатий, *a.* polternd, zwitschernd, В; 2) мак — Klatschrose, Feuerblume, *f.* Schüttmohn, *m.* (Papaver Rhoeas), В.

Тріскáč, *dim.* тріскáčик, *m.* Schwätzer, *m.*; 2) = in d. Räthsel: = мак, *s. d. v.* (Ч. I. 311), III^й.

Тріскачів, -ова, -ове, *a.* dem Тріскач eigenthümlich, ihm geh. III^й.

Тріскачка, *f.* polterndes, zänkisches Weib, В. [Гекраче, *n.* Пар.

Тріскот, *m.* тріскотній, *f.* Gerassel,

Тріскотати, тріскотіти, *v. n.* knistern, poltern.

Тріскуч, *m.* *s.* Скб'чень.

Тріскучий, *a.* stark, heftig (*z.* В, Frost мор'а); 2) *s.* Тріскатий 1) 2), В.

Тріснути, *v. a.* schlagen, einen Schlag versetzen; — ся gegen etw. stossen, sohlagen; 2) *v. n.* *s.* Тріска ти 2) 3), III^й. [Тріска.

Трісонька, трісочка, *f. dim.* *s.*

Трісочок, -чку, *m.* *s.* Тріскі, Піще, III^й. (Гол. IV. 468).

Трісучий, *a. s.* Тріскатий 1) 2), В.

Тріс'ята, (-тє), *n.* grosser Koth, Sumpf, *m.* III^й.

Трісчійско, *n. aug. s.* Тріска.

Тріумф, *m.* Triumph, *m.* [geh. III^й.

Тріумфальний, *a.* zum Triumph

Тріумфувати, *v. n.* triumphieren.

Тріфоль, тріфолья, *f.* Dreiblättrige Zottenblume, Fieber-, Biber-. Bitter, od. Sumpfklee, *m.* (Menyanthes trifoliata), III^й.

Трішки, *dim.* трішечки, *adv.* ein wenig, ein Bischen, В. *s.* Трошки.

Тріщати, *v. n.* krachen, knistern, prasseln; poltern; 2) schmerzen, weh thun, голова & 3) vergehen, zu Grunde gehen; *subst.* тріщане, *n.* III^й.

Тріще, *n. coll. s.* Піще.

Тріщук, *dim.* тріщучок, *m.* Zaunkönig, *m.* (Troglodytes parvulus), В.

Тр'ови, *pl.* Ф. Jagd mit Hunden, *f.*

Тр'овити, (-влю, -виш), *v. a.* hetzen, anhetzen, В.

Тр'овля, *n.* Thierhetze, *f.*

Трогательний, *a. s.* Трогачий.

Трогати, трон'ути, *v. a.* anrühren, berühren; rühren, bewegen; behelligen КС. (83) VII. 502.

Трогачий, *a.* rührend, ergreifend.

Тр'ов, *num.* drei; в тр'ов *adv.* dreifach, на тр'ов in drei Theile.

Тр'ов'янец, -нця, *m.* Гл. б. 63 Mann der in Trigamie lebt.

Тр'ов'їлля, *n.* Gemeiner Klee od. rother Wiesenkle, (Trifolium pratense), III^й.

Тр'ов'зубка, *f. s.* Трізубка, III^й.

Тр'ов'енка, *f.* Fliegenschwamm, *m.* (Agaricus muscarius), В.

Тр'ов'чка, *f. dim. s.* Тр'ойка, III^й.

Тр'ов'чко, *num. dim. s.* Тр'ов, III^й.

Тр'ов'їль, *m.* тр'ов'їлля, (-с), *n. s.* Тр'ов'їлля, III^й. [blatt].

Тр'ов'їнка, *f. dim. v. s.* Тр'ов'їця, (Кле-

Тр'ов'їсть, *f.* Dreispaltmuschel, *f.* (Tridacna), В.

Тр'ов'їстий, *a.* dreifach; 2) рога-чик-, Dreihörniges Horn-Kranzthierchen, (Ceratium tripus), В.

Тр'ов'ї = тр'ов, III^й. (Гол. II. 8).

Тр'ов'їстий, *a. s.* Тр'ов'їстий, III^й.

I. Тр'ов'їти, *v. a.* vergiften.

II. Тр'ов'їти, *v. a.* verdreifachen — ся, *impers.* тр'ов'їт ся в оч'х alles dreifach

sehen, +М.

Троїцький *a. s. d. f. III.*

Троїчний, *a. Dreifaltigkeits-, Пу.*

Троїверх, *m. W. s. Триглавий.*

Троїгїль, *n. dreispaltiger, gabeliger Ast, У. [schel, f. (Tridacna gigas).*

Троїданка велика, *f. Riesenmu-*

Троїзвїн, -она, *m. Dreiklang, m. (musik. Term.).*

Троїзїль, *m. тройзїль, dim. тройзїльчєко, n. = Любїсток, Барвїнок, Васїльєко.*

Троїка, *f. s. Трїйка, III.*

Троїко, *num. drei, s. Троє; 2) *Triumvirat, m. III.*

Троїний, *a. а справа, Kn. Regeldetri, f.; 2) — складовá zusammen-gesetzte Reg; 3) — товариства Gesellschaftsrechnung, f. [strigosus, III.*

Троїноголовїя *m. Pflze Dipsacus*

Троїнїяг, *m. Mittlerer Klee, (Trifolium medium), III.*

Троїнячєк, -чкá, -чкý, *m. Weisser Wiesenklee, Steinklee, kriechender Klee, (Trifolium repens), III.*

Троїсьвїчник, *m. Trikerion, n. dreiarmiger Leuchter.*

Троїцин, *a. zur h. Dreifaltigkeit geh., — день der Pfingstmontag.*

Троїця, *f. s. Трїїця; 2) Pflze Veronica prostrata, III.*

Троїчák, *m. Gemeiner Weiderich, Blutkraut, n. (Lythrum salicaria), III.*

Троїчáти, *a. dreifach.*

Троїчáтка, *f. Ko. 112. e. Art Geissel, bestehend aus drei zusammengeflochtenen Riemen, od. mit drei Enden, III.*

Троїчýстїй, *a. s. Троїцин; е зїльє Gemeiner Schotenklee, Hornklee, m. (Lotus corniculatus), III.*

Троїки, *pl. Riemen am Sattelzeug, Зак.*

Троїпати ся, *hintroteln.*

Троїсїн, *m. ein fabelh. Held, so benannt, weil er in e. Walde von drei Jungfrauen gefunden wurde; adj. тромсїнїв, -ова, -ове, dem Троїсїн geh. III.*

Трон, *m. Thron, m.*

Тронýти, *v. a. anrühren, stossen; рühren, bewegen; — ся gerührt werden, sich etw. zu Herzen nehmen, B.; — ұма, з ұма Ke. I. 217. — ұмом Pa. I. verrückt werden, den Verstand verlieren.*

Тронýтий, *a. ergriffen, geführt.*

Трон. *m. Tropus, m. tropische Redensart; 2) Trab, m. кїнь иде у трон, B.; 3) s. d. f.*

Тронá, *f. Fusstapfe, Spur, f. Pfad, m. K.*

Тронáк, *dim. тронáчєк, m. e. Art lustigen Tanzes; davon: тронáкá, тронáкєм, adv.*

Тронáр, *m. (griech.) kurzer Lobgesang auf die Werke Gottes od. der Heiligen.*

Тронáти, *v. n. traben, B.; — ногáми mit Füßen stampfen, laut auftreten; 2) den Тронáк tanzen.*

Тронáчєвий, *a. zum Тронáчєк geh., den трон. tanzend, III.*

Тронéчка, *f. Acker-Filzkraut, n. (Filago arvensis), III.*

Тронéти, (-плó, -пїш), *v. a. treten; 2) die Spur verfolgen. [n. Ф.*

Тронéт, -єту, *m. Dröhnen, Getrabe,*

Тронéкa, *f. Pfad, m. Me. 293.*

Тронéлї, *pl. H. 259?*

Тронéник, *m. Frühlings-Walderve, od. Fasanenkraut, n. (Orobis vernus), III.*

Тронéпта, *f. Tanz, m. (?) III.*

Тронéцювáти, *v. n. trippeln.*

Троск, *m. s. Траск; трóскем, adv. in Unordnung hingeworfen, III. s. Лóскем.*

Троскa, *f. Sorge, f. Kummer, m.; 2) трóсєкa, eigentl. трáстя, Fieber, n. Kol II. 152.*

Троскáти, *v. n. s. Трáскáти, III. — ся sich (um etw.) kümmern, Sorge tragen, Kummer haben, B.*

Троскéт, -єту, *m. Knall, m.; 2) das Gackern der Hühner, III.*

Троскéлвїй, *a. sorgfältig, Sorge tragend, sorgsam, besorgt um etw. III. (Gol. I. 245). [schrei der Hühner, III.*

Троскéтанє, *n. das Gackern, Ge-*
Троскéстáти, трóскотéти, *v. n. schreien (wie ein Hahn &); трóскотáти ся, s. Трóскáти ся, B.*

Тросьтý, (тросьтý), *f. Rohrschilf, Teichrohr, Schilf, n. (Arundo phragmites); 2) überhpt: Astwerk, n.; 3) Stock, m. III.*

Трóстєи = трáстєа? *III. (Gol. III. 25).*

Тростїна, *f. Rohr, Schilfrohr, n. spanisches Rohr.*

Тростїнїско, *n. Geröhr, n. Пар.*

Тростїнка, *f. dim. s. Тростїна; 2) Teichrohrsänger, m. (Salicaria arun-*

dinacea), *B.* [Rohr.
 Тростині́вий, *a.* von Schilf, von
 Трості́нонька, трості́ночка, *f.*
dim. s. Трості́на, *III*.
 Тростині́як, *m.* лунь — Rohr —
 od. Sumpfweihe, *f.* (Circus rufus).
 Трості́лка, *f.* Halm, *m.* Цар.
 Трості́нник, *m.* Rohrammer, *m.*
 (Emberiza schoeniouulus), *B.*
 Трості́тка, *f.* Klarre, *f.* *B.*
 Трості́як (трості́як). *m.* Röhrlicht, *n.*
 Тростові́тий, *a.* schilffartig, *B.*
 Тростові́тка, *f.* рурні́чка — ein-
 facher Röhrenpolyp, (Tubularia sala-
 maris), *B.*
 Тростові́чка, *f.* Geröhr, *n.* *B.*
 Тростові́й, *a.* von Rohr, Rohr,
 einem Rohr ähnlich, *III*.
 Тростовні́к, *m.* s. Очерет, *B.*
 Тростомо́лочь, *f.* Chondrilla jun-
 cea, *B.*
 Тросточка, *f.* *K.* II. 241 ?
 Тростя́, *f.* *Гол. гр.* 48. s. Трость.
 Тростяні́й, *a.* von Schilf, von Rohr.
 Тростя́нка, *f.* Teichrohrsänger, *m.*
 (Sylvia arundinacea), *B.*
 Троті́на, *f.* s. Труті́на, *Гол. I.* 186.
 Троті́нниця ивба, *f.* Weiden-
 behrer, *m.* (Cossus ligniperda); 2) —
 каштанова, Rosskastanienspinner, *m.*
 (Cossus aesculi).
 Троту́ар, *m.* Trotoir, *n.*
 Трофі́м, *m.* s. Трохі́м.
 Тро́ха, трóхи, *adv.* wenig, ein we-
 nig; — не fast, beinahe.
 Трохі́м, *m.* Trophimus. [*III*.
 Трохі́ме́нко, *m.* Sohn des Трохі́м.
 Трохі́ме́ць, -ця *m. dim.* s. Трохі́м.
 Трохі́миха, *f.* Gattin des Трохі́м;
adj. Трохі́мишин, der Трохі́миха geh.
 Трохі́мів, -ова, -ове, трохі́мів-
 ський, -а -е, *a.* dem Трохі́м geh. *III*.
 Трохі́мці́в, -єва, -єве, *a.* dem
 Трохі́мець geh. *III*. [hundertste.
 Трохе́бтий, *a.* der (die, das) drei-
 Трóху, *adv.* s. Трóха.
 Трóху, *m. dim.* s. Трохі́м, *III*.
 Трóчки, *pl.* = трóчкі, *III*. (*Гол.*
 I. 325). [*adv. dim.* s. Трóшка &
 Трóшечка, трóшечки, трóшечку,
 Троші́цу, *adv.* *Гол. I.* 210. s. Трóха.
 Трóшка, трóшки, трóшку, *adv.*
dim. s. Трóха.

Трóшком, *adv.* s. Трóшка, *III*.
 (Ч. VII. 576).

Трощ. трóща, *f.* Schilf, Schilfrohr, *n.*
 Троща́к, *m.* Warziger Spindelbaum,
 (Evonymus verrucosus), *III*.

Трощи́ти, *v. a.* zerknittern, zer-
 brechen; * vom gierigen Essen, Ver-
 schlingen.

Троща́да, *f.* Giftmischerin, *f.* *Ф.*
 Троюро́дний, *a.* ander Geschwi-
 sterkind (Sohn od. Tochter von Geschwi-
 sterkindern), *Кв. II.* 135.

Трóя, *f.* s. Отру́та, *Ф.*
 Троя́га, *f.* *N. e.* Berges im Marma-
 roscher Comitatz, (*Гол. I.* 567).

I. Троя́к, *m. e.* Art Münze = 3 Ко-
 пеки; 2) dreijähriges Vieh; 3) *Га. I.*
 136. e. Art Osterspiel; 4) *gew. pl.*
 троя́кі, Dreizack, *m.* dreizäckige Ga-
 bel; 5) s. Трй́яка, *B.*

II. Троя́к, *m.* *Ко.* 231. Trojaner, *m.*
 Троя́кий, *a.* dreierlei, dreifach.

Троя́ко, *adv.* auf dreierlei Art, dreifach.

I. Троя́ковий, *a.* s. Троя́кий; *adv.*
 троя́ково = троя́ко, *III*. [*III*.
 II. Троя́ковий, *a.* zum Троя́к I. geh.

I. Троя́н, *m.* (кóне́й), *Кн.* Dreige-
 spann, *n.*; 2) *Ос.* (61) III. 18. e. Art
 Tanz; 3) Gemeiner Klee, od. rother
 Wiesenklee, (Trifolium pratense), *III*.

II. Троя́н, *m.* *B.* Gift, *n.*

Троя́нда, *d.* троя́ндочка, *f.* Hunds-
 rose, *f.* (Rosa canina); 2) Gartenrose,
f. (R. centifolia), *III*.

Троя́ндовий, *a.* zur Троя́нда geh.,
 ihr eigenthüml. *III*. [*III*.
 Троя́чка, *f.* троя́чок, *m.* s. Троя́к I. 1),
 Троя́чкóвий, *a.* zum Троя́чок geh.,
 dafür gekauft, *III*.

Тру́ба, *f.* Posaune, Trompete, *f.*; 2)
 Röhre, *f.*; 3) Rauchfang, *m.* *Кв. II.* 83.
 Труба́йлó, *m.* Nbfis des Дніпро́, *III*.
 Труба́нка, *f.* Posthörnchen, *n.* (Spi-
 rula), *B.*

Труба́р, (рь), *m.* *Luts. gr.* 158. s. d. f.

Труба́ч, *m.* Trompeter, *m.*

Труба́чив, -ова, -ове, *a.* zum Тру-
 ба́ч geh. *III*. [*III*.
 Труба́чувати, *v. n.* Труба́ч sein,
 Труба́ш, *m.* *Гол. II.* 721. s. Труба́ч.
 Трубе́та, *f.* s. Тримбе́та, *III*.
 (*Гол. I.* 8).

Тру́бити, (-блю, -биш), *v. a.* die

Trompete blasen; 2) stets dasselbe wiederholen, wiederholt sagen; 3) ausposaunen, bekannt machen; 4) viel essen, *III*.

Трубівки, *pl.* Röhrenschnellen, *pl.* (Protozoa), *B.* [бити 1) 2) 3).

Трубіти, (-блю, -баш), *v. a. s.* Тру́бка, *f. dim. s.* Тру́ба; 2) *s.* Люлька, *III*; 3) Enddarm, *n. B*; 4)

— Tritonova, Grosses Tritonshorn, (Tritonium nodiferum); 5) *pl.* тру́бки, Sumpf Aschenpflanze, *f.* (Cineraria palustris), *B*; 6) тру́бки, *pl.* Name für e. Herbstfest der Juden. [(Aulostoma).

Трубокóртик, *m.* Trompetenfisch, *m.*

Тру́бний, *a.* Posaunen-, *III*. II. 170.

Тру́бниця, *f.* Rauchfang, *m.*

Тру́бничóк, -чкá, *m.* Trompetenthierchen, *n.* (Stentor), *B.*

Тру́бойка, *f.* (Гол. II. 59), тру́бонька, тру́бочка, *f. dim. s.* Тру́ба.

Тру́бця, *f. dim. s.* Тру́ба, *III*. (Гол. IV. 532). [pula], *B.*

Тру́бчák, *m.* Wurmрöhre, *f.* (Sertubichia), *B.* — прóвід Ohrtrompete, Eustachische Röhre, *f.* [(Tubicola), *B.*

Тру́бчаткí, *pl.* Röhrenmuscheln, *pl.*

Трув, *m.* — лісовий, *a.* Waldzwenke, *f.* (Brachypodium silvaticum).

Труд, *m.* Mühe, Arbeit, Beschwerlichkeit, *f.*; 2) Leistung, *f.* Werk, *n*; 3) Erdgalle, *f.* (Gentiana centaureum), *Пар.*

Трудíти, (тру́джу, -диш), *v. a.* müde machen, ermüden, belästigen; — ся sich abmühen, sich Mühe nehmen; sich mit etw. befassen, obliegen ко́ло чо́го, при чím.

Трудлíвий, *a.* arbeitsam.

Трудлíвість, -ости, *f.* *МIII.* Arbeitsamkeit, *f.* [igkeit, *f.*

Труднáция, *f.* *M+B.* 75. Schwie-

Труднéнький, *a. dim. s.* Трудний.

Труднéнько, *adv. dim. s.* Трудно.

Труднéсенький, *a. dim. s.* Труднéнький, *III*; *adv.* труднéсенько.

Трудний, *a.* schwer, schwierig, mühsam, beschwerlich; 2) ermüdet, ermattet; 3) leblos, todt, *III*. II. 11; 4) kümmerlich. [*comp. s.* Трудно.

Труднíйше, (-ш), труднíш, *adv.*

Труднíсть, -ости, *f.* Schwierigkeit, Mühseligkeit, Mühe, *f.* [werden, *III*.

Труднíшати, *v. n.* schwieriger

Труднíще, *adv. s.* Труднíше.

Трудно, *adv.* schwer, schwierig, mühselig, beschwerlich.

Трудновáтий, *a.* beschwerlich, schwierig, mühsam.

Труднóта, *f. R.* Schwierigkeit, *f.*

Труднотóпний, *a.* schwer schmelzbar, *Пол.*

Трудовáтити, *v. n.* aufschwellen; breiter werden, sich ausdehnen.

Трудовíй, *a.* dh Arbeit, dh Mühe erworben, *Кв.* II. 41, *Ч.* III. 15. *C. I.* 20.; mühevoll, *C. I.* 182.

Трудовíк, *m.* der Arbeitsame, *Бил.*

Трудовíтий, *a.* mit Mühe erarbeitet.

Трудолю́бець, -бця, *m.* der Arbeitsame. [sig, emsig.

Трудолю́бівий, *a.* arbeitsam, fleis-

Трудолю́бímість, (-вість), *g.* -ости, *f.* Arbeitsamkeit, Betriebsamkeit, *f. Пар.* [schäftig.

Трудолю́бний, *a.* arbeitsam, ge-

Трудя́чий, *a. s.* Трудолю́бівий, *III*.

Трудя́щий, *a. s. d. v.*; 2) mit Mühe erworben, *III*.

Трудя́ти ся, arbeiten. [*III*.

Тру́ити, (трую́.-у́еш), *v. a.* vergiften,

Тру́ляти, *v. a.* § stossen, *s.* Дру́ляти.

Трумбéта, *dim.* трумбéточка, *f. s.*

Трумбéта, *III*. (Гол. II. 611). [blasen.

Трумбéтáти, *v. a.* die Трумбéта

Тру́мна, *f.* тру́мно, *n. s.* Тру́нва.

Тру́на, *f. s. d. f.*

Тру́нва, *f.* Sarg, *m.* [Sarg-, *III*.

Трунвóвий, *a.* zum Sarge geh.,

Тру́нвонька, тру́нвочка, *f. dim. s.*

Тру́нва.

Тру́нне, *n.* Stossen, *n.* Anstoss, *m.*

Тру́нна, тру́нвіна, *f. dim.*

kleiner Sarg, *См.*

Тру́нті, *Мак.* I. 35? [*Ч.* V. 792.

Тру́нка, *f. dim.* kleiner Sarg, *III*.

Тру́нковíй, *a.* zum Тру́нок geh.;

trinkend, *III*.

Тру́но, *n.* *Фр.* *s.* Тру́нва. [ва, *B.*

Тру́нов, *gen.-нви, f.* Sarg, *m. s.* Тру́н-

Тру́новка, тру́новця, *f. dim. s. d. v.*

I. Тру́нок, -нка, -нку, *dim.* тру́но-

чок, *m.* Getränk, *n.*; Trank, *m.*

II. Тру́нок, *m.* Unterleib, *m.* Bauch, *m. B.*

Тру́нонька, тру́ночка, *f. dim. s.*

Тру́нка, *Ч.* V. 451, 367.

Тру́нути, *v. a.* stossen. [*V.* 781).

Тру́нце, *n. dim. s.* Тру́нка, *III*. (*Ч.*

Трунчик, *m. dim. Ф.* Tränkchen, *n.*
Труп, *m.* Leichnam, *m.* Leiche, *f.*
todter Körper.

Трупарня, *f.* Leichenkammer, *f.*

Трупъ, *n. coll.* Leichen, *pl. III.*

Трупіяца *f.* Leichenweib, *n.* Schimpfn.
e. alten Hexe, *V.*

Трупій, -пья, -пье, *a.* dem Leich-
nam eigenthüml., zur Leiche geh.; 2)
— я головка *f.* Schwanzmeise, *f.* (Pa-
rus caudatus), *B.*

Трупіне, *n. s.* Гнитѣ, *Пол.*

Трупіш, *m.* Pillenkäfer, *m.* (Byrrhus) *B.*

Трупішати, трупішати, *v. n.* ver-
faulen, verwesen, vermodern, *III.*

Трупно, *adv. Cm.* todt.

Труповій, *a.* zur Leiche geh., mit
Leichen gefüllt, -а могила, *III.* (Гол.
III. 90).

Трупоїд, *m.* Leichenfresser, *m.*

Трупоїдний, *a.* dem Трупоїд ei-
genthüml. *III.*

Трус, *m. TP.* 19. Zittern, *n.* Bestür-
zung, *f.*; Erdbeben, *n. III.*; 2) *TP.* 33.
Feigling, *m.* Memme, *f.*; 3) Durchsu-
chung, gerichtliche Untersuchung, *f.*;
4) *s.* Струсъ, *III.* [niculus), *B.*

Трусъ, *m.* Kaninchen, *n.* (Lepus cu-
Трусъ-трусъ! *int.* Lockruf für
Kaninchen, *III.*

Трусá, *f. K.* I. 168. *Kv.* 190. *M.* Ver-
wirrung, Bestürzung, *f.* Schrecken; Wirr-
warr, *m.*; 2) *VIII.* *s.* Трусливість.

Трусáк, *m. K V s.* Трус; 2) *B. s.* Трусъ.

Трусéвий, *a.* vom Strausse, Strauss-,
III. (Гол. II. 58). [Revision, *f.*

Трусенія, *f.* Hausdurchsuchung,

Трусик, *m. s.* Трусъ, *B.*

Трусим, *m.* Mon. December.

Трусини, *pl.* Ueberbleibsel, *pl.*
Abraum, *m. Пар.*

Трусінка, *f.* Bröckchen, *n. Пар*

Трусіти, (-фшу, -уєши), *v. a.*
schütteln, rütteln; 2) bröckeln, *Пар.*;
3) durchsuchen; — ся zittern.

Трусій, *gen.* -сія, *m.* derjenige wel-
cher schüttelt; 2) d. welcher durchsucht,
w. e. Durchsuchung unternimmt, *III.*

Трусінька, *f. dim. s.* Трусъ, *III.*

Труск, *m. H.* 69. *s.* Тріск; 2) dürres
Astwerk, *III.*; 3) *D. c.* 194. *pl. s.* Тру-
скавка. *[III.]*

Труск! *int.* des Krachens, Knitterns,

Трускавка, *f.* Hügel-Erdbeere, *f.*
(Fragaria collina), *III.*

Трускавковій, *a.* der Трускавка
eigenthüml.; aus *Тр.*

Трускавонька, трускавочка, *f.*
dim. s. Трускавка.

Трускати, *v. n.* krachen, knistern,
laut schlagen; 2) собóю, *s.* Отіпати
собóю. (*Фр.*) [C. II. 135. *Др.*

Труській, *a.* schüttelnd, rüttelnd,

Труськом, *adv.* im Trab, *B.*

Трусливій, *dim.* трусливѣнький,
a. furchtsam, feig. [Feigherzigkeit, *f.*

Трусливість, -ости, *f.* Feigheit,
Трусливо, *adv.* furchtsam, feig.

Труслино, *m.* Scabiosenartige Flok-
kenblume, (Centaurea scabiosa), *III.*

Труснік, *m. s.* Зáаць, *B.*

Трусніця, *f.* Fieber, *n. B.* [*Др.* 6.

Трусно, *adv.* furchtsam, 3г. zitternd,

Труснути, *v. a. s.* Трусити.

Трусоватий, *a.* furchtsam, feig, *Зар.*

Трусок, *m. s.* Трусъ, *III.* [802.

Трусівати, *v. a. s.* Трусити, *Ч. V.*
I. Трут, *m.* Drohne, *f.*; 2) fauler,
sorgloser Mensch.

II. Трут, *m.* Sternschuss, *m.* Stern-
schuppe, *f. B.*; 3) Zanderpilz, *m.* echter
Zunderschwamm, (Polyporus igniarius),
III.

III. Трут, *m.* Haufen, *m.* Schaar, *f. Ф.*

Трутá, *f.* Gift, *n. Фр.*; — зля gif-
tiges Kraut *III.* I. 185.

Трутень, -тня, *m.* Drohne, *f. B.*

Трути, (трую, труєш) *v. a. s.* Тро-
ити, *III.* Гол. II. 811).

Трути́дерев воронóч, *m.* Krähen-
augenbaum, Brechnussbaum, *m.* (Stry-
chnos nux vomica).

Трути́зна, *f.* Gift, *n.*

Трутик, *m. dim.* Трут I.

Трути́на, *dim.* трутинойка, (-онь-
ка), *f. s.* Трути́зна. [Bohrstaub, *m.*

Трутини, *pl.* Feilspäne, *pl.* Feilstaub,

Трутити, (трúчу, -тиш), *v. a.*
stossen, weg-, hinabstossen, hinabwerfen.

Трутíвка, *f.* Gifttrank, *m.* Гол. I. 290.

Трутка, *f. dim. s.* Трутá, *III.*

Трути́й, *a.* giftig, vergiftet, *Cm. ОП.*

Трути́ник, *m. s. III.* Трут II. 2). *III.*

Трутобíйна, *f.* Drohnenschlacht, *f.*

Трутовéць, -тívця, *m.* Dröhnen-
schwärmer, *m.* (Macroglossa fucifor-

- mis), *B.* [Drohnenzellen, *pl.*
 Трутовій, *a.* Drogen-, -á робота
 Труфель. *gen.* -фля, *m.* (III. 5.), тру-
 фля, *f.* -чёрный, (-на), Speise-Trüffel,
f. Erdschwamm, *m.* (Tuber cibarium).
 Труфляк, *m.* Trüffel, *m.* (Cina-
 момеа).
 Трух, *m.* Trab, *m.* *B.* [лик. *B.*
 Трухá, *f.* с. Патеруха; 2) с. Крі-
 Трухán, *m.* Truthahn, *m.* с. Индик, *B.*
 Трухánя, *f.* с. Крлик, *B.*
 Трухáти, *v. n.* traben, *B.*
 Трухлий, *a.* ausgemergelt, ausge-
 dorrt; welk; 2) verfaut, vermodert,
 morsch, *Kz.* 214.
 Трухліна, *f.* с. Трухлó, III. 5.
 Трухліти, *v. n.* erstarren (vor
 Schrecken). [Holz &, III. 5.
 Трухлó, *n.* etw. Verfaultes, faules
 Трухлявий, *dim.* трухлявѣнький,
a. moderig, morsch, *He. C. I.* 89.
 Трухлявина, *f.* с. Трухлó, III. 5.
 Трухлявити, *v. n.* verfaulen, ver-
 modern, morsch werden. [*m.* Moder, *n.* He.
 Трухлятина, *f.* Geruch vom Moder,
 Трухніти, *v. n.* verfaulen, vermo-
 dern, III. 5.
 Трухнути, *v. n.* с. d. v. III. 5.
 Трухцѣм, *adv.* im Trab.
 Тручáти, *v. a.* stossen, wegstossen,
 hinabstossen.
 Труш, *m.* Moder, *n.* *B.* [geb. III. 5.
 Трушків, -ова, -ове, *a.* dem Трушкó
 Трушкó, *m.* с. Трохám, III. 5.
 Трушкóм, *adv.* im Trab, eilig.
 Трущóба, *f.* dichter Wald; 2) Eng-
 pass, *m.*; e. Vertiefung; * Ráuberhöhle,
f. III. 5. [(Hippomane mancinella).
 Труяб, *m.* Manschinellebaum, *m.*
 Трух-трюх! трюх-трюх!
int. Nachahmung des Geräusches beim
 Laufen, *P. I.* 1. beim Trotten, Traben.
 Трюхати, *v. n.* traben, III. 5.
 Трюхий, *adv.* — бичи im Trab, *KC.*
 IV. 171. [Ч. II. 154.
 Трюхикати, *v. n.* с. Трюхати,
 Трюхлий, *a.* moderig, *См.*
 I. Трюхнути, *v. n.* faulen, *См.*
 II Трюхнути, *v. a.* schütteln, *С.*
 I. 145. [III. 5. (Ч. II. 590).
 Трюшкóм, *adv.* im Trab, trippelnd,
 Тряд, *m.* Krankheit, *f.* III. 5.
 Трямóк, -мкá, *m.* kleiner Balken,
- Querbalken unter der Zimmerdecke,
Kz. 153.
 Тряпичка, *f.* с. d. f. III. 5.
 Тряпка, *f.* *pl.* тряпки, krause Fa-
 ser, Franse, *f.*; Leinwandzipfel, *m.*; 2)
 Lappen, Lumpen, Wischlappen, *m.*
 Тряпчинá, *f.* Lappen, *m.*
 Тряпя, *n.* *coll.* Lumpen, *pl.*
 Трясáвина, *f.* с. Трясáвиця, *B.*
 Трясáвиця, *f.* Pfuhl, Morast, Sumpf,
m. Quebbe, *f.* *B.*
 Трясаніця, трясеніця, *f.* Schütt-
 stroh, *n.*; 2) Mischung von Heu u. Stroh,
f.; 3) с. Гишкí. [cilla), *B.*
 Трясáдуна, *f.* Bachstelze, *f.* (Mota-
 Трясáйна, *f.* Wassergewächse, — Lin-
 se, *f.* [ternden Händen, *B.*
 Трясирукий, (трес-), *a.* mit zit-
 Трясáфист, *m.* *B.* с. d. f.
 Трясáхвостка, *f.* Bachstelze, *f.*
 (Motacilla), *B.*; 2) Rothschwänzchen, *n.*
 (Lusciola phoenicurus, u. tithys), *B.*
 Трясáка, *f.* Rütteln, *n.* Под.; 2) с.
 Сосóнка.
 Трясáкати, *v. n.* с. Трясáкати, III. 5.
 Тряскóти, *v. n.* knistern, knit-
 tern, *B.* [grund, *m.*
 Трясовáна, *f.* Ч. IV. 523. Moor-
 Трясовáця, *f.* Fieber, *n.* Egf. 11.
 Трясолупки, *pl.* Hirtentäschel-
 kraut, *n.* Hirtentasche, *f.* (Capsella bursa
 pastoris), *B.* [ся zittern; sich bewegen.
 Трястí, *v. a.* schütteln, rütteln; —
 Трясулька, *f.* Thalictrum angusti-
 folium, III. 5. [Трястí.
 Трясуха, *f.* *Beim.* des Fiebers, *s.*
 Трясучка, *f.* Mittleres Zitter — od.
 Flittergras, (Briza media), III. 5.
 Трясця, *f.* Ко. 15. Fieberkrankheit, *f.*
 Тряхнути, (тряхти, III. 5.), *v. n.*
 trocken werden, trocknen.
 Тс! *int.* als Aufforderung zum Still-
 schweigen &; 2) zum Ausdruck der
 Verwunderung, III. 5.
 Тсе = отсé, *M. I.* 24.
 Тсей, тея, тсе, *pron.* = Отсéй &
P. I. 84. Гол. III. 150.
 Тти = тогí, Ф.
 I. Ту, *adv.* hier, da.
 II. Ту = тую, с. Тóй, III. 5.
 Тубá, *f.* Tuba, *f.* Sprachrohr, *n.*
 Тубілець, -льця, *m.* К. Hiesiger,
 Einheimischer, Landeseingeborener, *m.*

Тубильный, *a.* einheimisch, eingeboren, *III*.

Туболецъ, -льця, *m. s.* Тубилецъ.

Туболка, *f.* eine Einheimische, *III*.

Тубольный, *a. s.* Тубильный, *III*.

Тубус, *m.* Tabus, *m.* (ein mittleres Fernrohr), *Пол.* [Schnupftuch, *n. B.*

Тувальня, *f.* Handtuch, Rolltuch,

I. Туга, *f.* Traurigkeit, *f.* Gram, Kummer, *m.*

II. Туга, *f. K. Пр.* III. 23. Spannung; Festigkeit, Energie, *f.*; в туга́ fest (*Бор.*).

Тугый, *dim.* тугенький, *a.* steif, stramm, straff; stark, ausdauernd, *Kv.* 105; 2) langsam, schwerfällig, *K.*

Тугнути, *v. n.* an Consistenz gewinnen; derb werden.

Туго, *dim.* тугенько, *adv.* steif, stramm; fest, stark, *III. I.* 142.

Туговати, *v. n. s.* Тужити, *K.*

Туговка, *f.* Achyrophorus maculatus, *III*. [machen, *III*].

Тугоніти, *v. n.* klopfen, ein Getöse

Тугонька, *f. dim. s.* Туга I. *III*. (*Ч. V.* 607).

Тугонько, *adv. dim. s.* Туго.

Тугошій, *a.* mit starkem vorgerecktem Halse; 2) *hartnäckig, *K.*

Тугшиї, *a. comp. s.* Тугый, *III*. (*Гол.* IV. 128).

Туда, (*Ч. V.* 1146), тудá, тудáй, тудáй, тудáма, тудáйка, *adv.* dahin; dorthin.

Тудэж. *conj.* † dabei, sogleich, *III*.

Тудіка, *adv.* hierdurch, *B.*

Тудобю, *adv. s.* Тудá, *P. I.* 145.

Туді́ = то́ї, *pron. genit. fem. s.* Той, *III*. (*Ч. II.* 333).

Туж, *adv.* gleich hinterher; туж-туж, bald-bald, *Kv.* 75.

Тужавіти, *v. n.* fest werden; steif werden; sich einziehen, einlaufen; gerinnen, *III*.

Тужэбний, *a. V. s.* Тужлівий.

Туженька, *f. dim. s.* Туга I.

Тужити, *v. n.* sich betrüben, sich härmern, sich grämen.

Тужній, *dim.* тужнёнький, *a.* traurig, betrübt, schwermüthig, bange; kummervoll. [ter Weise.

Тужно, *adv.* traurig, bange, verzagt.

Тужлівий, *a. Ф. s.* Тужній; *adv.* тужліво.

Тужно́чка, *f. W. Bein.* der За-

зўля, mit schmach tenden Aeuglein.

Тужурóк, -ркá, *m.* kurzes Pelzkleid.

Туз, *m.* Daus im Kartenspiel, *m.*; 2) Schlag, Stoss, *m. III. II.* 12.; 3) *s.* Dyk,

Богатір, *III*. [stossen, *III*].

Тузати, *v. a. e.* Schlag versetzen,

Туземець, -мця, *m. s.* Тубилецъ.

Тузвик, *m.* тузиня́ *n. dim. s.* Туз, *III*.

Тузило, *m.* einer der gern stosst, (*s. d. f.*) *III*.

Тузити, (ту́жу, ту́вш), *v. a. Ко.* 202. stossen, schlagen; 2) *trumpfen,

Trumpf spielen; — ся sich raufen, Händel suchen, *III*. [*m.* Dutzend, *n. III*].

Тузін, (-нь), *dim.* ту́зінок, ту́зин,

Тузлу́к, *m.* Salzlacke zum Einsalzen der Fische, *III*.

Тузика, *m. aug. s.* Туз, *III*.

Туй, *adv.* da, hier; туй-туй, bald, sogleich.

Туй, туй-туй! *int.* beim Hetzen der Hunde; 2) Scheuchruf gegen Wölfe etc.; *III*.

Ту́йбич, *adv. Це. s.* Того́бич.

Ту́йкати, *v. a.* dem Wolfe od. den Hunden das „туй, туй!“ zuschreien, *B.*; *sbst.* ту́йкане, *n. III*.

Тук, *m.* Fett, *n.*; *Dünger, *m.*

Тук! *int.* des Zusammenstosses der Köpfe, *III*. [(Rhamphastus Toco), *Пол.*

Ту́кан перц-їда, *m.* Pfefferfresser, *m.*

Ту́кане. (-на), *n.* das Stossen mit einem Kopfe an einen anderen Kopf; *Klopfen, *n. III*. [klopfen, *III*].

I. Ту́кати, *v. a.* schlagen, stossen,

II. Ту́кати, *v. a.* „Ту“ („hier“) — rufen, *Ч. V.* 173.

Туковій, *a.* Fett.

Туковітий, *a.* fetticht, *Пар.*

Тукра́вий, *a.* hierländisch, *Пар.*

Тул, *m. e.* Art Kopfbedeckung, Mütze.

Тула́н, *m.* (Pflze) Statice tatarica, *III*.

Тула́ч, *m. Ф. s.* Скита́лецъ.

Ту́лене, *n. s. d. f.*

Ту́лине, (-ни), *n.* Andrücken, Anpressen, *n.*; Bedrückung, *f.* Bedrängnis, *n. III*.

Туліти, *v. a.* anpressen, andrücken, an sich drücken, umarmen; 2) beisetzen;

zufügen; zusammenhalten; — ся sich an etw. drängen, sich anschmiegen ко́ло

ко́го, чо́го, seine Zuflucht zu einem nehmen; 2) sich drängen, sich einschrän-

ken; 3) ankleben, kleben hleiben, sich anheften, *III*.

Тулі́й, *m. pl.* туліі, Blutfedern, *pl. B.*

Тулі́йка, *f.* Werkstück des Töpfers.

Тулі́йниця, *f.* Federpolyp, *m.* (Plumularia), *B.*

Ту́лк, *m. s.* Толк, *III*. (Н. 122).

Ту́льки, ту́лько, *adv.* Р. I. 39. *s.* Тільки.

Туло́вати ся, sich einander küssen? liebkosen? *III*. (Гол. III. 240).

Туло́вище, *n.* Rumpf, Leib, *m.*

Тулово́вий, *a.* des Brustkastens, *B.*

Тульпа́н, *m.* Tulpe, *f.* (Tulipa); — півник Gartentulpe, *f.* (Tulipa Gensperiana), *B.* [Tulpen-, *III*].

Тульпа́но́вий, *a.* von der Tulpe,

Ту́луб, *dim.* тулубе́ць, *m.* Rumpf, *m.*; 2) Schafpelz, *m.* (ohne Taillenschneid).

Тулу́ба́стий, *a.* nach Art des Ту́луб, *Ч. VII.* 420.

Ту́лубо́к, -бо́ка, *m. dim. s.* Ту́луб, *III*.

I. Ту́лу́к, *pl.* тулу́ка. *m.* Junge der Bären und der Wölfe, *B. Ф.*

II. Ту́лу́к, ту́лу́ц, *m.* Ziegenhaut ohne Schlitz abgezogen u. als Sack gebraucht. [Kriegsmusik.

Тулумо́ас, *m.* † Art Pauke zur Тулу́ча, (-чо́), *n. s.* Тулу́к I. *B.*

Тулъча́нка, *f.* Nbl. des Буг, *III*.

Туля́к, *m. s.* Тулі́й, *B.*

Ту́ляти ся, *s.* Скита́ти ся, *III*.

Тум, *pron. Locat. sing. m. u. n.* == тім, *III*.

Тум! Mitsingen, — *III*.

Тума́, *f.* Mischung, Bastard, *m.* *III*; 2) Betäubung, Bethörung, *f.* Trug, *m.*

Р. I. 197; Н. 45. *s.* Туман; коза́к — Ме. 83. *K.* Verführer, *m.*

Тума́к, *m.* Baum, od. Edelmarder, *m.* (Mustela martes); 2) Schlag, Stoss, *m.* *III*.

Тумако́вий, *a.* Edelmarder-, vom Ed.

Ту́ма́н, *m.* Nebel, *m.*; * e. ungeheuer grosse Menge; 2) * der Stumpsinnige, Dummkopf, *m.*

Тума́ник, *m. dim. s.* Тума́н, *III*.

Тума́ни́ти, *v. a.* betrügen, überlisten; — ся sich umnebeln, nebelig werden.

Тумані́ско, *m. aug. s.* Тума́н 2).

Тумані́ще, *n. Ф.* Irrlicht, *n.*

Тумані́ти, *v. n.* nebelig, finster

werden; * von der Ferne sichtbar werden; 2) geistesabwesend, stumpfsinnig werden, *M. II.* 16; 3) unthätig sitzen.

Тума́нний, *a.* nebelig, nebelhaft, Nebel-, — о́браз Nebelbild, *OP.*

Тума́ньство, *n.* Betrug, *m.* Betrügerei, *f. Пар.* [betrügerisch, *Пар.*

Тумана́рски й, *a.* marktschreierisch, Тумана́рство, *n.* Marktschreierei, *f. Пар.*

Тума́чок, -чка́ *m. dim. s.* Тума́к.

Тумі́сце́вий, *a.* hierortig, hiesig, *Пар.*

Туму́льт, *m.* Lärm, *m.* Geräusch, *n.* Tumult, *m.* *III*.

Тун, *Ф. Веч. I.* 321?

Ту́нем = утонем? *III*. (Ч. IV. 327).

Ту́нець, -нця́, *m.* Thunfisch, *m.* (Thynnus vulgaris).

Ту́ний, *a. s.* Та́ний. [II. 254)?

Ту́нути, *v. n.* ту́ну, *III*. (Гол.

Туп! *int.* des Stampfens mit den Füßen.

Тупа́, *f. M. III.* 53. Tritt; Hufschlag, *m.*

Тупа́к, *m.* stumpfes Werkzeug (z. B. Messer &); 2) Stümper, *m. B.*

Ту́пало, *m.* derjenige, der mit den Füßen stampft, *III*.

Ту́пане́, (-ня́), *n.* das Stampfen, Auftreten mit den Füßen; Hin — u. Herlaufen, *n.*

Ту́панка́, *pl. ung.* Schuhe, *pl.*

Ту́пати, ту́нути, *v. n.* mit den Füßen stampfen; hin u. her gehen;

* ко́ло чо́го Sorge für etw. tragen, sich um etw. kümmern, etw. bewirtschaften, *III*.

Тупе́рь, *m.* Stümper, *m.* *III*.

Тупе́сенький, *a. dim. s.* Тупі́й.

Тупе́ць, *m. s.* Тупа́к, *B.*

Тупі́й, *dim.* тупе́нький, *a.* stumpf, abgestumpft; 2) * abgestumpft, stumpfsinnig.

Тупі́рь, *m. s.* Тупе́рь, *Пис.*

Тупі́ти, (ту́плю, -пійш), *v. a.* stumpf machen; — ся stumpf werden; schwächer werden, *III*.

Тупі́ця, *f. H.* 109. stumpfes Beil od. Messer; 2) beschränkter, bornirter Kopf, stumpfsinniger Mensch.

Тупі́чка, *f. dim. s. d. v.* [gen.

Тупі́лати, *v. a.* ко́го auf jmdn drän-

Тупі́сінький, (-чкий), *a.* ganz stumpf; *adv.* тупі́сінько, (-чко), *III*.

Ту́пість, -ости́, *f.* Stumpsinn, *m.*

Ту́пи́ти, *v. n.* stumpf werden; 2) stumpfsinnig werden.

Ту́пи́ш, (-ше), *adv. comp. s.* Ту́по, III. Ш.

Ту́пи́шати, *v. n.* stumpfer werden, III. Ш. [*comp. s.* Ту́пій, III. Ш.]

Ту́пи́ший, *dim.* ту́півенький, *a.*

Ту́пи́щий, *a. comp. s.* Ту́пій; *adv.* ту́пи́ще.

Ту́пкати, *v. n. s.* Ту́пати; 2) * jmdn fälschlich beschuldigen, beschimpfen, III. Ш. [schwach; schwierig, langsam.]

Ту́по, *adv.* stumpf; 2) stumpfsinnig.

Ту́повáтий, *a.* ein wenig stumpf & *s.* Ту́пій; *adv.* -то.

Ту́пого́лови́й, *dim.* ту́пого́ловенький, *a.* beschränkter, bornirter Kopf, stumpfsinniger Mensch, III. Ш.

Ту́поду́мство, *n.* Bornirtheit, *f. K.*

Ту́поку́тний, *a.* stumpfwinkelig, *CM.*

Ту́полиста́тий, *a.* mit stumpfen Blättern, III. Ш. [nase, *f.* III. Ш.]

Ту́поно́сий, *a.* stumpfnasig, Stumpf-

Ту́поно́ути, *v. n. s.* Ту́пнути, Ту́пати, III. Ш.

Ту́поря́лий, *a.* mit stumpfem Rüssel; III. II. 21. * stumpf, blasiert, verschroben. [(Ч. VII. 569).]

Ту́поря́ще, *n. s.* Топоря́ще, III. Ш.

Ту́посучка́тий, *a.* — ауб stumpfer Höckerzahn, *m. Пол.*

Ту́пот, *m.* Stampfen, Getrappel, *n.*

Ту́потáти, ту́потáти, *v. n.* stampfen mit den Füßen, laut auftreten; * schnell laufen, III. Ш.

Ту́потня́й, ту́потня́ва, *f.* dumpfer Schall v. Stampfen, Dröhnen, *n. Kв.* 84.

Ту́птанка, *f.* Ч. IV. 468. *s. d. v.*

Ту́пу-ту́пу! *int.* beim Stampfen mit d. Füßen.

Ту́пцьова́нє, *n. s.* Ту́пцяне, III. Ш.

Ту́пцьова́ти, *v. n. s.* Ту́пцяти.

Ту́пцяне, *n. He.* emsiges Tummeln, eifriges Bemühen, dienstfertiges Herumgehen (beim Hofmachen). [trippeln, *Фр.*

Ту́пцяти, *v. n.* hin u. her gehen,

Ту́р, *m.* Auerochs, *m.* (Bosurus), *B.*; 2) Hirschkäfer, *m.* (Lucanus cervus), *B.*; 3) *pl.* ту́ри, Erdwerk, Flechtwerk mit Erde angefüllt, *n.* Schanzkorb, *m.* C. II. 134. [III. Ш.]

Ту́р! *int.* des Geschreis e. Turteltaube,

Ту́ра́лий, *a.* acht gebend, achtsam, *Гол.* III. 39.

Ту́ранє, *n.* Fortjagen, *n.* Verweisung, *f.*; Nachsicht, *f.* III. Ш. [mer, *m.*

Ту́ра́гель, *m. Kst.* Schwärmer, Träuer. I. Ту́ра́ти, *v. a.* verjagen; verachten, vernachlässigen, nicht achten; — ся збо́гєрн, III. Ш.

II. Ту́ра́ти, *v. n. Kst.* schwärmen, träumen; — ся *s.* Втруча́ти ся *Фр.*

Ту́ро, *gen.* ту́роу, *m.* Kummer, *m. Ос.* (61) VI. 23.

Ту́роба́, *f. s.* Жу́рба́, III. I. 355; 2) Belästigung, *f. K.*

Ту́роба́н, *m.* Turban, *m.*

Ту́роба́т, *m.* Ту́роба́та, *f. N. e.* Berges im Marmaroscher Comitatz, III. Ш. (Гол. I. 568. 572). [*f.* Zerwürfnis, *n. Kв.*

Ту́роба́ця, *f.* Sorge, Verwirrung,

Ту́роба́ль, *m. Из.* 75. Schwarm, *m.*

Ту́роба́на, *f.* Turbine, *f.* Kreisrad, *n. Пол.*

Ту́робо́ванє, (на), *n.* das Beunruhigen, Bekümmern; 2) Kummer, *m. М.* III. 97; *Кв.* I. 225.

Ту́робо́вати, ту́рбува́ти, *v. a.* beunruhigen, bekümmern; ängstigen; — ся sich beunruhigen, sich bekümmern, sich ängstigen.

Ту́робо́та, *f. K.* Drangsal, *f.* Kummer, *m.*

Ту́робо́тний, *a.* sorgenvoll, *ОП.*

Ту́роготи́ти, *v. n.* klopfen, rütteln.

Ту́рогу́н, *m.* Dragon, *m.* (Artemisia dracunculula), III. Ш.

Ту́ре́нка, *f. dim. s.* Ту́рна, kleiner Thurm, III. Ш. (Гол. III. 250).

Ту́ре́ц, (-ць), -рця́, *m. dim. s.* Тур.

Ту́ре́цький, (-цьк-), *a.* türkisch;

2) -е про́со *Amarantus caudatus*, III. Ш.;

3) -ий сльо́з *Ross- od. wilde Malve*, (Malva silvestris), III. Ш.; 4) — вінóк Schande e. Mädchens. [kische.

Ту́ре́чина, *f.* Türkei, *f.*; alles Tür-

Ту́рист, *m.* Tourist, *m.*

Ту́рй́ти, (-рю, u. -ру, -риш), *v. a. Ос.* (62) V. 78. verjagen, vertreiben.

Ту́рй́ця, *f.* Weibchen des Тур 1) *B.*; 2) *Nbfl.* des Бу́; 3) Spitzklette, *f.* (Xanthium strumarium). [des Тур.

Ту́рй́в, -ова, -ове, *a.* zum Тур geh.,

Ту́рй́й, *a.* ту́рй́язьки e. Pflanzenart, *B.*

Ту́рй́ря, *f.* *Nbfl.* des Бу́.

Ту́рка́вка, (*dim.* ту́рковонька, -очка) *f.* Turteltaube, *f.* (Columba turtur), *B.*

Ту́рковчи́н, *a.* der Turteltaube.

Туркало, *c. s. d. v. B.*; 2) Schwätzer, *m. Шй.* [teltaube; 2) Schwatzen, *n. Шй.*
 Туркане, *n.* das Geschrei e. Tur-
 Туркати, *v. a.* eins u. dasselbe stets wiederholen, wiederholt sagen; 2) *v. n.* vom Geschrei e. Turteltaube, *Шй.*
 Туркач, *m. s.* Туркавка, *B.*
 Туркєня, *f. s.* Туркїня, *Шй.*
 Туркєнин, (-кїнин), *a.* zur Туркїня geh., der *T. Шй.*
 Туркїница, *f. s. d. f.*
 Туркїня, *f.* Türkin, *f.*; 2) Art grosse Zwetschken, *Шй.* [T. geh.
 Туркїв, -ова, -ове, des Türken, dem
 Туркїт, -оту, *m. s.* Тóркит, Getöse, *n.*
 Туркот, *m. s. d. v.*; 2) Trommeltaube, *f.* (*Columba dasypus v. tympanisans*), *B.*; 3) mürrischer Mensch, Brummbar, *m.*; ein zänkischer Mensch, *Шй.*
 Туркóта, *f. coll.* Türken, *pl. C.*
 Туркотáти, туркотїти, *v. n.* girren; 2) brummen, murmeln; 3) klopfen, ein Getöse machen; 4) etw. wiederholen, oft sagen, *Шй.*
 Туркúн, *m. s.* Туркавка, *B.*
 Туркус, *m.* Türkiss, *m.*
 Турлáш, *m.* Eisstoss, Eisgang, *m. s.*
 Турлáш. [рáти I.
 Турлáти, турлáти, *v. a. M. s.* Ту-
 Турлúк, *m.* Ziegelstein, *m. Шй.*
 Турлúчний, *a.* aus Турлúк, aus Lehm, Lehm, *Шй.*
 Турлáти, *v. a.* stossen, *Шй.*
 I. Турма, *f.* Schar, Herde, *f. s.* Гурма.
 II. Турмá, *f. s.* Тюрмá, *n.* 283.
 Турман, *dim.* турманець, *m.* Tummeler, *m.* Purzeltaube, *f. Шй.*
 Турманів, -ова, -ове, *a.* dem Турман eigenthüml., der Purzeltaube, *Шй.*
 Турманщик, *m.* der Züchter der Purzeltauben, *Шй.*; *adj.* Турманщиків, -ова, -ове, ihm geh. *Шй.* [ма I.
 Турмонька, (-очка), *f. dim. s.* Туртурнáш, *m.* grosse Eisschollen, *B.*
 Турнїр, турнїй, *m.* Turnier, *n.* C. II. 206. ritterliches Kampfspiel.
 Турнути, *v. a. s.* Трúнути, трúтити, C. II. 57.
 Турня, *f.* *Гол.* II. 444. Thurm, *m.*
 Туровець, -вцá, *m.* Herkuleskáfer, *m.* (*Dynastes*), *B.* [heimisch (v. Pflanzen).
 Турóдский, *a.* hier geboren, ein-
 Турок, -рка, *m.* Türke, *m.*; 2) Ro-

sengimpel, *m.* (*Fringilla rosea*), *B.*
 Туросá, *f. n.* 271. Klatsch, *m.* Lüge, *f.*
 Турпáн, *m.* Leinwandstreifen, -lappen, *m.*? *Шй.* (*Гол.* IV. 540); 2) *Зан.* II. 411. s. Турбáн.
 Турський, *a. s.* Турецький, *Шй.*
 Туртавка, *f. s.* Туркавка, *B.*
 Туртúри, *pl. s.* Тортури, *Шй.*
 Туртúс, *m. D. c.* 64. s. Таргас.
 Турúкати, *v. a.* eins u. dasselbe stets wiederholen; einprägen; 2) s. Туркотáти, *Шй.*
 Турún, *m.* Küchenschabe, *m.* (*Blatta orientalis*), *B.*; 2) Laufkáfer, *m.* (*Carabus*), *B.*
 Турурú! *int. v.* Gackern der Henne.
 Турурúкати, *v. n.* gackern; * s. Туркати 1) 2), *Шй.*
 Турухтáн, *m.* Kampfhahn, *m.* (*Macchetes pugnaх*), *B.*; *adj.* турухтáнів, -ова, -ове.
 Турчá, -áти, *n. s.* Турченá.
 Турчанїн, *m.* Türke, *m. Шй.* (*Гол.* II. 245). [derholen, oft reden, *Шй.*
 Турчáти, *v. n.* girren; 2) etw. wie-
 Турченá, *n.* Kind eines Türken, *n.*
 Турчик, *m. dim. s.* Турок, *Шй.*
 Турчин, *m.* Türke, *m.*
 Турчїнойко, *m. dim. s.* Турчин, *Гол.* I. 50.
 Турчїня, *f. s.* Туркїня, *Шй.*
 Турчїти, *v. a.* zum Türken machen.
 Турщúк, *m.* krummes, verkümmertes, Gestráuch, *B.*; 2) elend, kümmerlich aussehender Mensch, verkümmert Mensch; *adj.* турщúковáтий.
 I. Турря, *f.* Nбá. der Прїаець, *Шй.*
 II. Турря, -áти, *n.* Junges v. Auerochsen, *B.*
 Турряка, *f. K. Пр.* III. 101?
 Турряне, *n. V.* Tráumen, *n.* Phantasie, *f.* Tráume, *pl.*
 I. Турряти, *v. a.* fortreiben, -schieben, *M.*; stossen, stürzen, *Ст.*; — ся Ч. III. 46. s. Вгáяти ся. [водїти.
 II. Турряти, *v. a. s.* Наклєнáти, Натусь = ту + сь = ту всá, da bist du; тусьмо = ту всьмо; тусьте = ту всьте, *Шй.*
 Тусáн, *m.* starker Schlag, Stoss, *m. Шй.*
 Тусáти, *v. a.* stossen, schlagen, *Шй.*
 Тусьвітний, *a. v.* dieser Welt, diesseitig, *Цу.*

Туск, *m.* туска, *f.* s. Тоска, *Me.* 423; *H.* 30.

Тусклий, *a.* s. Мутный. Млавий, *Пол.*; 2) wehmüthig, tranrig, *Ч.* V. 1053.

Тускувати, *v. n.* *D. c.* 139. s. Тоскувати.

Тут, тута, тут-же, *adv.* hier, allda; sogleich; dahier, daher; sieh da.

Тутавка, *f.* s. Туркавка, *B.*

Тутар, *m.* *Гол.* IV. 310. ein Hiesiger, Einheimischer.

Тутэйший, тутэйшний, *a.* *Ч.* IV. 244. s. Тутешный.

Тутень, (*Эг.*), тутенька, (-ки), тутечка, (-ки), *adv.* s. Тут.

Тутеский, *a.* hiesig, *B.* [hierortig.

Тутешный, (тутешн-), *a.* hiesig,

Тути, *adv.* s. Тут, *III.* (*H.* 207).

Тутырчати ся, sich ausbreiten, s. ausdehnen, s. herausziehen, *III.*

Тутка, тутки, туткина, *adv.* *B.* hier.

Тутнó, *n.* *Wgr.* 31. s. Тутон, Дудон.

Тух, *m.* *H.* 240. s. Тук.

Тухлий *a.* faul, riechend; *träge, *Пар.*

Тухлина, *f.* Gestank, *m.* *Пар.*

Тухлисть, -ости, *f.* Fäulnis, *f.* das Faule; Gestank, *m.* *III.* [*III.*

Тухлятина, *f.* das Verfaule, Faule,

Тухнути, *v. n.* erlöschen; abnehmen (v. e. Geschwulst).

Туц! *int.* vom Stossen des Widders.

Туцати, *v. a.* stossen (v. Widder).

Туча, *f.* Gewitter, Ungewitter, *n.* Sturm, Platzregen, *m.*; 2) eine ungeheuerere Menge, *Ко.* 40.

Тучевый, *a.* Gewitter-, Sturm.

Тучене, *n.* Mästung, *f.*

Тученый, *a.* gemästet, genährt; bewirkt *H.* 233.

Тученька, тучечка, *f.* *dim.* s. d. f.

Тучка, *f.* *dim.* s. Туча.

Тучиско, *f.* *aug.* s. Туча, *III.*

Тучити, *v. a.* mästen, nähren.

I. Тучный, *a.* s. Тучевый.

II. Тучный, *a.* feist, gemästet.

Тучняк, *m.* Speckstein, *m.* *Пар.*

Туш, *m.* Tusche, *f.*

Түшá, *f.* geschlachtetes u. ausgenommenes Schwein, od. anderes Thier; 2) Fleisch, *n.*; 3) *pol.* Beleiбtheit, Corpulenz, *f.* *Кч.* 122; 4) ein aufgeblasener, stolzer Mensch, *III.*

Түшáра, *f.* Schafwolle von der zwei-

ten Schur, *R.* [scheren (die Schafe), *B.*

Түшáрити, *v. a.* zum zweitenmale I. Түшáти, *v. a.* löschen, dämpfen; 2) in einem verschlossenen Gefässe kochen, dämpfen, s. Душáти, *III.*

II. Түшáти, *v. a.* meinen, eine Hoffnung hegen, *Зак.*

Түшáка, *f.* *dim.* s. d. f.

Түшáа зáяча — *C.* II. 211.; geschlachtetes Haushthier.

Түшáкóвати, (-кóю, -кóш), *v. a.* etw. in einem gedeckten Geschirr kochen; *jmdn bedecken, einhüllen dass er schwitzt, *III.*

Түшáкóвати, *v. a.* tuschen.

Түшáка, *f.* *aug.* s. Түшáа, *III.* (*Ч.* VII. 372).

Түшáя, *f.* Wahrer Eisenhut, blauer Sturmhut, (Aconitum napellus), *III.*

Тфe, (тфe, тфy, (тфy)! *int.* pfui!

Тфeкaнe, (тфyк-), *n.* das „тфe (тфy)“

Rufen. [rufen, *III.*

Тфeкaти, (тфyк-), *v. n.* „тфe (тфy)“

Тхáр, *gen.* тхорá, *m.* Ptis, *m.* (Mustella putorius), *B.*; 2) Feigling, *m.*

Тхáнáе, (-ни), *n.* Athmen, Hauchen, *n.* Hauch, *m.* Geist, *m.* *He.* [chen, *B.*

Тхáнyти, *v. n.* hauchen; stinken, rie-

Тхорeнá, *n.* das Junge e. Ptis, *III.*

Тхорáна, *f.* s. Тхáр; 2) Fleisch vom Ptis, *III.* [sein, sich fürchten.

Тхорáти, *v. n.* stänkern; 2) feig

Тхорáв, -eвa, -eвe, *a.* des Ptis,

Тхy! *int.* pfui! [vom Ptis.

Тхy дáти кóмyсь *Ко.* 183. jmdn tüchtig schlagen, weidlich durchprügeln.

Тцeй, тця, тце, *pron.* = Отцáя & Ф.

Тцáлáвий, *a.* † sorgfältig, sorgsam, emsig, *III.* [sam, *III.*

Тцáлáво, *adv.* † sorgfältig, sorg-

Тцe, тцo, *in d. Verbind.* на тцe,

-тцo (mit u. ohne цeрця), *adv.* nüchtern, ohne gegessen zu haben, *III.*

Тцeá, *f.* leerer, fruchtloser Buchweizen, *B.*

Тцeтний, *a.* leer; eitel, unnütz, vergeblich, *III.* (*Гол.* II. 569).

Тци, *a.* nüchtern; eitel, unnütz, *III.*

Тю! *int.* holla! lass doch! тю-тю! *int.* bei Verwunderung u. Spott. [*III.*

Тюгý! *int.* Scheuchruf gegen Wölfe, Тюгýкати, *v. n.* dem Wolfe das „тюгý“ zuschreien, *III.*

Тюжиги, *v. a.* schelten.
 Тюй! *int.* s. Тю! тюу! *Шѣ.*
 Тюк, *m. gr.* Pask, *n.* Ballen, *m.* *Шѣ.*
 Тюкати, тютюкати, *v. a.* — звіря
 Raubthiere dh Geschrei тю! тютю!
 verscheuchen; 2) *н.* 53. zudringlich
 zureden.
 Тюль, *m.* Tüll, *m.* *He.*
 Тюлень, -льня, *m.* Seehund, *m.*
 Meerkalb, *n.* (*Phoca vitulina*).
 Тюльпан, *m.* s. Тульпан.
 Тюлька, *f.* *Alausa cultriventris*, *Шѣ.*
 Тюльовий, *a.* aus Tüll; * sehr lok-
 ker, *porös*, *Шѣ.*
 Тюлю! *int.* Larifari, *K.*
 Тюп! *int.* des Trippelns der Kinder, *Шѣ.*
 Тютати, *v. n.* trippeln (v. Kindern);
subst. тютане, *n.* Trippeln, *n.* *Шѣ.*
 Тютки, *adv.* trippelnd, *Kn.*
 Тютотіги, *v. n.* trippeln.
 Тюремний, *a.* zur Тюрма geh., in
 der Тюрма befindlich, dort eingeschlos-
 sen, *Шѣ.*
 Тюрёмщик, *m.* Kerkermeister, *m.* *Фр.*
 Тюрма, *f.* Kerker, *m.* Gefängnis,
 Zuchthaus, *n.*
 Тюрю! *int.* vom langsamen Fahren.
 Тюрити, *v. a.* die Тюрá bereiten,
 kochen; 2) *v. n.* langsam fahren, *Шѣ.*
 Тюрáга, *f. aug.* *См.* s. Тюрма.
 Тютінька, (-ічка), *f. dim.* s. Түтя,
Шѣ.
 Тютка, *f.* *Ч.* IV. 599. s. Тітка.
 Тютьки, и не тютьки, *Кух.* gar
 nicht woran denkend, nicht im minde-
 sten ahnend. [*ringschätzung*, *Шѣ.*
 Тютю! *int.* des Spottes u. der Ge-
 Тю-тю! *int.* s. Тюй!
 Тютюкати, *v. n.* „Тю-тю!“ schreien.
 Тютюн, *dim.* тютюнець, *m.* Gemei-
 ner Tabak, (*Nicotiana tabacum*); Rauch-
 tabak, *m.*
 Тютюніна, *f.* тютюніве, *n. coll.*
 Tabakstengel ohne Blätter, *pl.* (*Фр.*).
 Тютюніско, тютюніще, *m. aug.* s.
 Тютюн.
 Тютюнкій, *pl.* e. Art Muster auf
 Geweben, (in d. Form einer Gurke), *Шѣ.*
 Тютюнківий, *a.* von der Form
 der „тютюнки“; 2) nach Brantwein
 riechend, *Шѣ.*
 Тютюний, *a.* s. Тютюнівий, *Шѣ.*
 Тютютник, *m.* Arbeiter bei der

Tabakpflanzung, *m.* -ниця, -йчка, *f.*
 -in, *f. B.*; 2) тютюнік, *m.* Tabak-
 pflanzer, *m.* *Kn.*; 3) тютюнік, *m.* Та-
 бакпflanzung, *f.* *Kn.*
 Тютюніків, -ова, -ове, *a.* zum
 Тютюнік geh., des Т. *Шѣ.*
 Тютюніцин, тютюніччин, *a.*
 der Тютюніця, (-ичка), geh. *Шѣ.*
 Тютюнівий, *a.* von Tabak.
 Тютюніна, *f. coll.* Tabaksteng-
 el, *pl.*
 Тютюніка, *m. aug.* s. Тютюн, *Шѣ.*
 Тютюнір, *m.* s. Табáчник.
 Тю-тю-тю! *int.* Lockruf der Hühner.
 Тютя, *f.* (Kinderspr.) Huhn, *n.*; überhpt
 Vogel, *m.* *н.* 58. s. Личина.
 Тяхтій, *m.* der Unbeholfene, Unge-
 schickte, Langsame; тяхтя, *f.* *Шѣ.*
 Тяхти, *v. a.* schelten, *Шѣ.* (*н.* 253).
 Тя = тебе, *pron.* [*блиця*, *Шѣ.*
 Тяблиця, (*d.* таблічка), *f.* s. Та-
 Тябрічиги, *v. a.* ausspannen; an-
 ziehen, anlegen (Kleider &); *Шѣ.* (*н.* 9).
 Тяв! *int.* des Winselns eines Hun-
 des; 2) des Piepens eines Küchleins, *Шѣ.*
 Тявкало, *n.* alles Winselnde, Pfei-
 fende, Piepende, *Шѣ.*
 Тявкане, *n.* Winseln, Piepen, *n.* *Шѣ.*
 Тявкати, тявнути, *v. n.* winseln,
 piepen, *Шѣ.*
 Тяга, *f.* Flucht, *f.* тягу даги *Ко.* 3.
 sich fort machen, Reissaus nehmen, die
 Flucht ergreifen.
 Тягальник, *m. s.* Громадільник, *Зах.*
 Тягане *n.* das Schleppen; Zerren;
 * Processführen, *n.* *Шѣ.*
 Тяганець, -нця, *m.* Supplikant, der
 Process Führende; Zänker, *m.* *B.*
 Тяганіна, (*dim.* -нінка), *f.* das
 Führen eines Processes; Schererei, *f.*
 Тяганка, *f.* s. Позіване, *B.*
 Тягар, *m.* Last, Bürde, *f.*; Gram,
 Kummer, *m.* *Шѣ.*
 Тягарок, -ркі, *m. dim.* s. Тягар;
 Gewicht, Gewichtsmass, *n.*
 Тягати, тягнути, *v. a.* herumziehen,
 herumschleppen, -treiben, -reißen, -zer-
 ren; heraus-, hervorziehen; одіж fort-
 während tragen; — право на когось
 mit jmdm rechten, jmdn vors Gericht
 belangen; — ся schweifen, sich herum-
 treiben, s. herumschleppen; — по сү-
 дах sich processieren; 2) * nachahmen,

gleichzukommen suchen, III^ѣ.

Тягель, *m. Zap. B.* I. 19. e. Art Waffentrock, -anzug, *m.*

Тягельце, *n. dim. s.* Тягло; 2) e. schlichte Tabakspfeife mit e. kurzen Rohr, III^ѣ.

Тягѣль, *m.* starker lederner Kürass.

Тягѣлко, *n.* Anzug, *m.* (bei Schuhen), *Par.*

Тягѣнь, -ня, *f.* ehem. Name der Stadt Bendéri am Dniester, *He. (xm. 25).*

Тягѣстний, *a. KV.* -а, schwanger.

Тягѣтнѣйка, *n. pl.* Schwangerschaft, *f.* III^ѣ. (*Гол. I. 90.*)

Тягѣтнѣй, *dim.* тягѣтнѣйкий, (-ѣнький), *a.* -а, schwanger, III^ѣ.

Тягѣлий, *a.* lang gestreckt, III^ѣ; 2) von einem Wirt der sein eigenes Zugvieh (тягло) besitzt.

Тягѣлѣстий, *a.* zähe.

Тягѣлѣстѣть, -ости, *f.* Zähigkeit, *f.*

Тягло, *n.* Zugvieh, Gespann, *n.*; 2) oberer Theil des Ochsenjoches; 3) Zins, *m.* Steuer, *f.*; 4) госудáрне — Staatsmaschine, -regie, *f. K.* [Тягѣлий 2).

Тягловѣй, *a.* тягловѣк, *m. s.*

Тягнѣверета, *m. §.* Spottname des Steuerexcutors. [macher, *m.* III^ѣ.

Тягнѣшкѣра, (-шкѣра), *m. §.* Schuh-

Тягнути, *v. a.* ziehen, schleppen; * ausnützen, exploatieren; — за ким jmdm beistimmen; b) nachsingen, mitsingen, accompagnieren; — ся sich schleppen, wohin ziehen, gehen; * -а острáтного das Letzte hergeben; III^ѣ.

Тягомъ, *adv. Ce.* immerfort, immerwährend.

Тягость, -ости, *f.* Beschwerlichkeit, *f. y* — кому́сь стáти jmdm zur Last fallen, schwer fallen; 2) * Schwangerschaft, *f. Ч. II. 353.* в — ті ходѣти.

Тяготá, *f.* Bürde, Last, Beschwerlichkeit, *f. Kч.*; 2) Schwangerschaft, *f.*

Тяготѣне, *n.* Gravitation, *f.*; 2) Schwangerschaft, *f.*

Тяготѣти, *v. n.* gravitieren.

Тяготувáти, *v. n. u.* — ся, zögern, sich bedenken, zaudern, Bedenken tragen, *Ф.*

Тягѣти! *v. a. s.* Тягнути; 2) führen, treiben; verrichten, thun слѣжбу; 3) rauchen; 4) trinken; 5) saugen; III^ѣ.

Тягѣня, *f.* kleines Zugnetz, III^ѣ.

Тягѣчий, *a.* ziehend; 2) dehnbar, *Пол.*

Тягѣйти, *v. a. K.* schwer drücken, lasten.

I. Тяжѣ, (-ж), *f.* Kette zum Befestigen des грядѣль an die колѣснѣцѣ; *B.*; 2) Fuhrwerk, *n. Mл.*

II. Тяж, *f.* Schwangerschaft, *f.* зайти в — schwanger werden, втяжѣ (бѣти) schwanger sein.

Тяжá, *f. Ce.* Last, Schwere, Bürde, *f.*; 2) Schwangerschaft, *f. y* тяжá.

Тяжáр, *m. s.* Тягáр, *У. K.*

Тяжáбá, *f.* Streit, Rechtsstreit, Process, *m. Processache, f. C. II. 175.*

Тяжѣнный, *a. Ce.* schwerfällig.

Тяжѣйкий, тяжѣнький, *a. dim. s.* Тяжкѣй.

[Тяжко, III^ѣ.

Тяжѣйко, тяжѣнько, *adv. dim. s.*

Тяжѣлий, *a. gr. У. s.* Тяжкѣй.

Тяжѣнный, *a. Cm.* sehr schwer.

I. Тяжѣна, *f.* buntgestreifte Leinwand, *Зак.* [Last, Bürde, *f.*

II. Тяжинá, *f. Mл. II. 137.* Schwere; Тяжинóвий, *a.* aus Тяжинá I. gemacht, III^ѣ.

Тяжѣти, *v. a.* beschweren, überladen.

Тяжѣще, *n.* Schwerpunkt, *m. Пол.*

Тяжѣти, *v. n. MIII.* schwer werden.

Тяжкѣй, *a.* schwer, nicht leicht, schwierig; * тяжкá schwanger.

Тяжкѣсть, -ости, *f.* Schwere, *f.*; Schwierigkeit, *f.*

Тяжко, *adv.* schwer, schwierig; sehr, überaus, *P. I. 11.* — старѣй; *Кв. I. 156.*

Тяжко, *m.* Name e. Hundes, III^ѣ.

Тяжкомóвний, *a.* stotternd, stammelnd, *Пу.* [starken Füßen, *Kч. 213.*

Тяжконóгий, *a.* mit schweren, Тяжкорóб, *m.* einer, der schwierige Arbeiten verrichtet.

Тяжкорѣкий, *a.* mit schwerer, wuchtiger Hand, *Mч.* [schwerleibig, *B.*

Тяжкотѣлий, *a.* schwerfällig,

Тяжкотóпний, *a.* strengflüssig.

Тяжлáвий, *a. Mл.* sehr lastend.

Тяжóвий, *a. s.* Тяжинóвий; 2) aus einem Stück Leder gemacht (чóботи), III^ѣ. [cesse Liegende, Streitende.

Тяжѣщий, *a. C. I. 33.* der im Pro-

Тяжче, тяжше, *adv. comp. s.* Тяжко.

Тяжчий, тяжший, *a. comp. s.* Тяжкѣй.

[chen, III^ѣ.

Тяжѣти, *v. a.* schwieriger ma-

Тязь, *f. s.* Ужэяка, Таж I. 1).
 Тя́кати, тя́кнути, *v. a. s.* Натя́кати,
 (Фр.); 2) тя́ктй, тя́кнути, *v. a. Ф.*
 berühren, treffen, stossen.
 Тя́м, *m. М. III.* 19. Sinn, *m.* Besin-
 нung, Fassung, *f.* Bewusstseин, *n.*
 Тя́ма, *f.* Bewusstseин, *n.* Zurechnungs-
 фähigkeit, не по т́ами im unzurechnungs-
 фähigen Zustand, *M. „Мета“* 1865. 318;
 2) Mass, *n.* б́ез т́ами = б́ез м́ири, *ИБ.*
 Тя́мити (т́амлю, т́амиш), *v. a.* be-
 greifen, kennen, wissen, verstehen; 2)
 im Gedächtnis behalten, sich erinnern;
 — ся sich besinnen; *III.*
 Тя́мка, *f. dim. s.* Тяма; * *s.* Па-
 мять, Gedächtnis. *n.*; т́амкй, *pl.* чи
 мені в — ? = чи я памятаю?
 Тя́мкйй, *a.* einsehend, vernünftig.
 überlegend; 2) ein gutes Gedächtnis
 habend, *III.*
 Тя́млйвий, *a.* eingedenk. *s. d. v.*
 Тя́мний, *a. Ос.* (62) X. verständlich.
 Тя́мува́ти, *v. a.* gedenken, *B.*
 Тя́му́ха, *s. Кн.* *s.* Тяму́щий
 Тя́му́чий, т́аму́щйй, *a.* einsehend,

einsichtsvoll, überlegend, vernünftig, *III.*
 Тяну́ти, *v. a. s.* Тягну́ти, *P. I.* 18.
 Тяп! *int.* des Schlages, Stosses, *III.*
 Тяпа́нє, (-ня), *n.* das Hacken mit e.
 Beil; der Schlag; *leeres Geschwätz, *III.*
 Тяпа́ти, *v. a.* langsam u. still mit
 einem Beil hacken; schlagen; * schwat-
 tzen, *III.*
 Тяпка́рь, *m. s.* Киптáр.
 Тя́р, *adv. Ф.* wahrlich, wohl auch,
 а тя́р und nun gar, ой тя́р!
 Тя́смá, *f. s.* Тáсьма, *B.*
 Тя́сьмйн, *m.* Nbf. des Днйпрó.
 Тя́сьмйця, *f.* Bandqualle, *f.* (Cestum), *B.*
 Тя́сьóмка, *f. Ко.* 50. *s.* Тасёмка, *III.*
 Тя́ти, (тву, твеш), *v. a.* schneiden,
 hauen; mähen; 2) schlagen; 3) beissen,
 кома́рй твут; 4) eins u. dasselbe stets
 wiederholen; *III.*
 Тя́тйва, *f.* Sehne, *f.*
 Тя́х, т́ах, т́ах! *int.* des Schlagens
 einer Nachtigall, *III.* (Гол. III. 344).
 Тя́чйнка, *f.* Stange, *f.* *III.* (Ч. IV. 281).
 Тя́щйй, *a. comp. s.* Тяжкйй, *III.*
 Тя́ще, *adv. comp. s.* Тя́жко, *III.*

У.

У, ein und zwanzigster Buchstabe, (укъ).
 У, *praep. mit d. Genit.* nahe bei, bei;
 у хáти = б́іля хáти nahe beim Hau-
 се; не ставáло сйли у (в) козаків, *К.*
 Ос. 187—188; 2) У = В (в), *mit*
d. Accus. namentlich wenn das vorher-
 gehende Wort consonantisch schliesst
 u. das folgende mit einem od. zwei Con-
 sonanten anlautet, козакй не д́уже вда-
 вáлись у лóбóщй (Кн. 149) die Ko-
 сакен befassten sich nicht viel mit Lieb-
 schaften; ведй-ж гóстёй у с́вйтлйцю.
 (Кн. 37), führe die Gäste in's Zimmer!
 увáлйвсь у хáту (Кн. 39) er stürzte
 in die Stube hinein, *Оз.* 176—177;
 у-порáд, nach der Reihe; у-слйд nach-
 folgend, begleitend, *К.*; у-вйшнь in
 die Höhe, *М. III.* 40; у-рáз *М. II.* 120.
 auf einmal, sogleich; 2) zusammen, zu-
 gleich; у-тёмч „Сн.“ 154 = у тёмчу
 нйч; у крик laut; у вóлю satt; у пó-
 свйль zusammen *М. III.* 121; у в́двйт
 zur Antwort, entgegennend, *Зар.*; у дву-

рядь in zwei Reihen, *М.* in zwei Ab-
 theilungen; у двй óцй *М.* unter vier
 Augen *Оз.* (62) I. 99; пшени́ця такá
 гáрна, кóлос у кóлос *d.* Weizen ist so
 schön, jede Aehre sieht der anderen
 gleich; всй вйсйм б́удут однакóвй, вó-
 лос у вóлос, гóлос у гóлос alle acht
 werden einander ganz ähnlich sein, in-
 dem sie dasselbe Haar u. dieselbe Stim-
 me haben werden (*P. II.* 90). *Оз.* 177;
 у вóлю *Кв.* I. 88. nach Belieben, wie
 viel man will, satt; уя очевйдькй, *К.*
 augenscheinlich; 3) *mit d. Local.* *Оз.*
 194—195. у кочерáх *Зар.* beim Ofen,
 wo die Ofenkrúken gestellt werden;
 у вймќу *Кн.* = взымй; у ќурах, *Гол.*
 I. 76. zur Zeit des frühesten Hahnen-
 geschreis; у трййзй *М. II.* 123. alle drei
 zusammen; у тронй *М. II.* 176. nach
 der Spur; у довóлй, — б́ути sich glück-
 lich fühlen; у подбóвй стáти комýсь
 jmdm gefallen; у мнóзй *Ме.* 185. in,
 mit e. Menge; у мáй óка augenblick-

lich, in einem Nu! у первих, брат — Halbbruder, *m.* (aus d. ersten Ehe).

Убава, *f.* Verringerung, Verkleinerung, Verminderung, Abnahme, *f.* *Пис.*

I. Убавити, *v. a.* kleiner machen, verkleinern, verringern, vermindern; — ся sich, *Пис.*

II. Убавити, убавляти, *v. a.* unterhalten, ergötzen, belustigen; — ся sich unterhalten, sich ergötzen, s. vergnügen, — з ким mit jmdm *V.*

Убавленє, *n.* *Пис.* s. Убава.

Убавлений, *a.* verringert, vermindert, *Пис.*

Убагрѣнка, *f. s.* Багрѣнка 1), *B.*

Убарѣтати, *v. a. s.* Оухѣти (прѣсо &). [greifen; verzehren, *Зак.*

Убрѣти, *v. a. s.* Вѣрѣти, *Не.*; 2) er-

Убезвѣчити, *v. a. s.* Обезвѣчити; verstümmeln, stark beschädigen, *B.*

Убезпечѣти, обезпечити, *v. a.* versichern, sicher stellen; — ся sich versichern, s. vergewissern, — на щєсь auf etw. als sicher rechnen.

Уберѣти, *v. a.* kleiden; ausputzen, schmücken; — ся, sich — —.

Уберѣжє, *n.* Gestade, *n. K. Ков.*

Уберечѣ, *v. a. K. s.* Устеречѣ.

Уберечко, *n. dim. s.* Убранечко.

Убздѣрити ся, *гов. imprs.* убздѣрило ся емѣ es ist ihm in den Kopf gefahren, es geht ihm im Kopfe herum.

Убивѣти, убиѣти, *v. a.* todtschlagen, tödten; zu Grunde richten, vernichten то єго убило das hat ihn zu Grunde gerichtet; — ся sich tödten; 2) убивѣти ся за ким, чим s. Побивѣти ся 2).

Убийство, *n. Кв.* I. 56. Ringen, Trachten, *n. s.* Побиванє 2).

Убийник, *m.* Mörder, *m. M.*; 2) § von faulen Pferden od. Ochsen, die man viel mit der Peitsche zu schlagen braucht.

Убийль, *f. s.* Убийток.

Убирѣти, *a. a. s.* Уберѣти.

Убирѣч, *m.* Ausputzer, *m. Пар.*

Убийрок, -рку, *m.* Aufputz, *m. Пар.*

Убийря, *f.* Kleidung, *f. Фр.*

Убитѣ, *n.* Tödtung, *f.*

Убиток, -тку, *m.* Abgang, *m.* Abnahme, Verringerung, *f.* Vermindern, Fallen, Deficit, *n.* Verlust, Schaden; Nachtheil, *m.* [Verlust.

Убитѣчно, *adv.* mit Nachtheil, mit

Убийєтник, *m. D. s.* 44. *Bein.* des Teufels.

Убийтєль, *m.* Bewerber, Candidat, *m.*

Убийтєти ся, sich bewerben, о щєсь.

Убийч, *m. s.* Убийтєль.

Убийлєць, *m. s.* Билєць, *Пар.*

Убийж, *f. coll.* die armen Leute, *Pa. I.* 371.

Убий, *m.* Todtschlag, *m. Не. Ф.*

Убийний, *a.* mörderisch, *Пис.*

Убийник, *m.* Mörder, *m. M. II.* 193.

Убийство, *m. s.* Убий.

Убийчий, *a.* tödlich, mörderisch, *B.*

Убир, *gen.* убѣру, *pl.* убѣри, *B. (Фр.),* Kleidung, *f.* Schmuck, Putz, *m.*

Убирѣти, *v. a. s.* Уберѣти; 2) nach einander nehmen, *A.-I.* 155; * auffressen 157. [Garderobezimmer, *n. Не.*

Убирний, *a.* -а кимѣга Boudoir,

Убийч, *gen.* убѣочи, *f. s.* Убѣоч.

Ублагѣти, *v. a.* erbitten, erflehen, dh Bitten erweichen, besänftigen, rühren.

Ублагодворѣти, *v. a.* wieder gut machen, befriedigen, ersetzen (den Schaden etc.). [beseligen, *MIII.*

Ублажѣти, *v. a.* segnen, beglücken,

Убѣга, *f. Ос.* (61) VII. s. Небѣга.

Убогатѣти, убогачѣти, *v. a. Пол. s.* Збогатѣти.

Убогачєнє, *n.* Bereicherung, *f. Зак.*

Убѣгєнько, *adv.* ärmlich, *Кв.* 100.

Убѣгий, *a.* arm, dürftig.

I. Убожѣти, *v. n. s.* Убожѣти, *Пис.*

II. Убожѣти, *v. a. s.* Обожѣти.

Убожєствєнный, *a. Ф.* vergöttert.

Убожєство, *n.* Armut, Dürftigkeit, *f.*

Убожинѣ, *f. s.* Биднѣга.

Убожѣти, *v. n.* arm werden, verarmen.

Убожший, *a. сопр. s.* Убѣгий; *adv.* убѣжше.

Убѣще, *n. M+B.* 360. der dh viele Prügel ganz abgestumpft worden ist (?).

Уболѣванє, *n. K.* Beileid, *n.* Mitleidenschaft, *f.* Bedauern, *n.*

Уболѣвѣти, *v. n.* leiden; Mitleiden mit jmdm haben, beklagen, bedauern.

Убѣр, -ѣру, *m.* Putz, Anzug, *m.* Kleidung, *f.*; — на конѣ Geschirr, Pferdgeschirr, *n.*

Убѣркати, *v. a.* beruhigen, stillen.

Убѣсѣнѣж, *adv.* auf nackten, blossen Fuss.

Убѣоч, *adv.* — вид тѣє *Me.* 376. aus dieser Gegend, von dort wo du bist.

Убоц, *m.* Ort, *m.* Stelle, *f.* an d. Seite ; Seite, *f.* *Пис.*

Убо́яти ся, erschrecken ; 2) — чо-гось sich einer Sache versehen.

Убра́не, (-а́нне, -ня), *n.* Kleidung, *f.* Putz, Schmuck, *m.*; 2) dunkelblaue Beinkleider der Huzulen.

Убра́нство, *n.* s. d. v. 1); Livree, *Пар.*

Убра́ти, уберáти, *v. a.* kleiden, schmücken ; * в шóри когó jmdn betrügen, überlisten, *Зак.*; — ся sich kleiden, sich schmücken ; 2) * sich davonmachen, entlaufen, *P. I.* 42; убра́ти ся до́ки wohin gelangen.

Убри́нути, *v. a.* *Д. с.* 376. s. Кóпнути.

Убу́ванці, *pl. s.* Волóки, *B.*

I. Убува́ти, убу́ти, *v. a.* -чóботи & *s.* Ваува́ти, ву́ти.

II. Убува́ти, убу́ти, *v. n.* abnehmen, sich vermindern, sich verringern, sich verkleinern. [sich wo einleben.

III. Убува́ти ся, убу́ти ся, -дець

Убу́рювати ся, *s.* Вси́кати ся, *H.* 280. [Verlust, *m.* Lücke, *f.* s. Убóток.

Убу́ток, -тку, *m. T.* Abnahme, *f.*

Ува́га, *f.* Abwágen, Schátzen, *n. K.*; 2) Erwágunг, *f.* на ува́гу взáти in Erwágunг ziehen ; Aufmerksamkeit, Obacht, Rücksicht, Vorsicht, *f.* ува́гу ма́ти = уважа́ти; ува́гу зверну́ти d. Aufmerksamkeit richten, Rücksicht nehmen ; 3) Ehre, *f.* Respect, *n. Ч.* III. 271 ; 4) Anmerkung, *f.*

Ува́жане, *n.* das Achtgeben, Aufmerksamkeit, Beobachtung, *f.*; 2) Ansehen, *n.* Rücksicht, *f. K.*

Уважа́ти, *v. a.* achten, Acht geben, beobachten ; 2) berücksichtigen. [geführt.

Ува́жистий, *a. C.* sorgfáltig aus

Ува́жити, *v. a.* *Кo.* 150. berücksichtigen, auf etw. Rücksicht nehmen, achten ; 2) — ко́му jmdn respectieren, gegen jmdn sich rücksichtsvoll benehmen. [nehmend, *He.*

Ува́жливий, *a.* aufmerksam, theil-Ува́жний, *a.* überlegt, bedáchtig, bedachtsam ; *adv.* ува́жно.

Ува́жник, *m. У.* Beobachter, *m.*

Ува́жність, -ости, *f. Ф.* Aufmerksamkeit, Vorsicht, Umsicht, *f.* [мáти.

Ува́лїти, ува́лювати, *v. a. s.* Пова-

Ува́р, *m.* Absud, *n.*

Ува́рїти, *v. a.* absieden, abkochen,

gar kochen, *s.* Зварїти.

Ув́еде, *adv. Ф.* s. Ве́юда.

Ув́езене, *n.* Fortführung, *f.*

Ув́езти, (увóжу, -вóзаш), *v. a.* zu Wagen, zu Schiffe & weg, fortführen, fortschaffen.

Увентю́х, *m. Кo.* 388. Windbeutel, *m.*

Увер́ежене, *n.* Beschädigung, *f.*

Увер́едїти, *v. a.* Schaden anthun, schädigen ; — ся sich sch. *C. II.* 139. sich verheben.

Увер́жувати ся, sich aufwerfen.

Уверну́ти, *v. a. s.* Зверну́ти 1); beim Gespräch entgegen ; — ся *Кo.* 296. ausweichen ; sich geschmeidig zeigen.

Уверть, *f.* mit Wurzeln herausgerissener u. umgeworfener Baum, *У.*

Увертї́ти ся, sich einbohren ; sich hinein einwickeln.

Ув́ерх, *adv.* aufwärts, *C. II.* 131.

Уверше́ний, *a.* *Зг.* vollkommen.

Ув́есь, (весь), у сá, вся, у сьó, у сé, всьо, (все), *a.* ganz, *s.* Ці́лий, *Кв.* I. 6.

Увесь д́евички, *adv.* überall, *Кв.* I. 263 ; alle Tage *ГБ.*

Ув́ести, (-увóджу, -диш), *v. a.* weg- führen, entführen ; — ся *s.* Задавнїти ся.

Увивáти, *v. a. s.* Увї́ти ; — ся, *s.* Увихáти ся. [gelena), *B.*

Увивáч, *m.* Labyrinthspinne, *f.* (А-Увиджа́ти ся, erscheinen, *s.* При- виджувати ся.

Увиднї́ти ся, *T.* увиднáти ся, sichtbar, ersichtlich, augenscheinlich werden ; sich ausprägen.

Увї́кнути, *v. n.* sich angewöhnen, *B.*

Увил́евáти, увил́ьну́ти, *v. n.* *Кo.* 106. entkommen, entgehen.

Увил́їти, *v. a. s.* Вил́їти.

Увинї́ти ся, *Зан.* II. 525?

Увину́тий, *a.* einwärts gebogen, *B.*

Увиоб́ражений, *a.* imaginár.

Увиоб́ра́ня, *f.* Imagination, *f.*

Увї́силити ся, *M.* III. 49. sich hoch aufrichten.

Увисшї́ти, *v. a. B.* erhöhen, erheben.

Увихáти ся, увихну́ти ся, *B. Мл.* sich sputen, sich tummeln.

Увї́гну́тий, *a. He.* concav.

Увї́дати, *v. a.* за когóсь erfahren, *У.*

Увї́довати, *v. a. У. s.* Звї́дувати ся.

Увї́домити, *v. a.* benachrichtigen, verständigen.

Увiдомленє, *n.* Benachrichtigung, Verständigung, Nachricht, *f.*

Увiа, *g.* ұвозу, *m.* Hohlweg, *m.* B.

Увiймати ся, с. Унимати ся, ruhiger, folgsamer werden.

Увiйтi, *v. n.* hineingehen, eintreten; einrücken; in etw. eingehen, sich in etw. einlassen; — в себе in sich gehen, zur Erkenntnis kommen; zu sich kommen; — в свою думку всьому ganz dem Gedanken, dem Entschlusse sich ergeben; 2) entkommen, entgehen.

Увiльнити, увiльняти, *v. a.* befreien, freimachen; 2) с. Звiльнити.

Увiнчати, (-чiти), *v. a.* bekränzen, bekrönen.

Увiрванець, -нця, *m.* Galgenstrick, liederlicher Mensch, *m.* Ог. 205. B.

Увiрене, (-нне), *n.* Beglaubigung, Versicherung, Ueberzeugung, Probe, Gewähr, *f.*; 2) Glauben, *m.* Vertrauen, *n.* Zuversicht, *f.* Зг.

Увiрєний, *a.* gewiss, versichert.

Увiрити, увiрувати, *v. a.* glauben, Glauben schenken, III. I. 350; — ся sich überzeugen; 2) — ся кому́ jmdm sich anvertrauen; 3) jmdm schwer fallen.

Увiрiти, *v. a.* на кобєъ auf jmdm sich verlassen, jmdm vertrauen.

Увiстiти, увiщати, *v. a.* benachrichtigen. [tritt, *m.* Др.

Увiход, *m.* — в що Zutritt, Ein-

Увiходiти, *v. a.* с. Увiйтi, Пис.

Увiче, *n.* Ко. 139. Verstümmelung, *f.*

Увiчити, *v. a.* с. Скалiчити, verstümmeln, *C.* [leutselig, с. Ввiчлiвий.

Увiчлiвий, *a.* К. zuvorkommend,

Увластiти, *v. a.* bevollmächtigen, die Macht zu etw. geben, ertheilen.

Уво, *праер.* = увi = вi = в, in.

Увображенє, *n.* К. Einbildung, Phantasie, *f.* [Anschauung, *f.*

Увображенє, *n.* Т. Vorstellung,

Увiд, *m.* (у що) Introduction, *f.* Др.

Увiдина, *f.* +Б. Einleitung, *f.*

Увiдiтель, *m.* Entführer, *m.*; 2) Verföhrer, *m.*

Увiдiти, (увiджу, увiдиш), *v. a.* М. wegführen, beseitigen — прiч; entführen; 2) verföhren, betrügen.

Увольнити, *v. a.* — волю Л. 70. с. Вволiти волю. [Joch.

Уволока, *f.* е. Art Feldmass = 40

Увопєрти, *v. a.* с. Впєрти.

Увядати, *v. n.* (an der Luft) trocknen, dürr werden.

Увязь, ұвязка, (В.), *f.* Anbinden, Gebundensein, Band, *n.* Bandschnur, *f.* Bandriemen, *m.*

Увязати, *v. a.* anbinden.

Увязлiвий, *a.* zudringlich.

Увязнєний, *a.* verhaftet.

Увязнити, *v. a.* verhaften.

Увiвнути, *v. n.* stecken bleiben.

Увiсло, *n.* das Gehänge als Kleinod, Schmuck, *m.* В. [Pa. I.

Угав, *m.* без угаву ohne Unterlass,

Угада, *f.* P. I. 131?

Угадати, *v. a.* с. Вгадати.

Угадько, *m.* H. 111. ein Gescheiter, ein verständiger Löser der Räthsel.

Угадно, *adv.* treffend; trefflich, *B.*

Угадувати, (-овати), *v. a.* с. Вгадувати.

Угадчиця, *f.* Witzlerin, *f.* +М.

Угам, *m.* К. II. 288. Ruhe, *f.*

Угамувати, (-мов-), *v. a.* — ся, с. Гамувати, — ся.

Угана, *f.* с. Догана.

Уганяти, *v. a.* treiben, wegtreiben;

2) *v. n.* и. ся tummeln; за ким, чим jagen nach etw.

Угар, *m.* Abbrand, *m.* Пар.

Угарок, -рка, *m.* с. Огарок.

Угаряти, *v. n.* verbrennen; угарячий, *a.* verbrennbar, *Тор.*

Угасити, *v. a.* auslöschen.

Угати, *v. a.* с. Загати; 2) * einen Schlag versetzen, schlagen.

Угашенє, *n.* das Auslöschen.

Угашати, *v. a.* с. Угасити.

I. Угаяти, *v. a.* — час vergeuden, verpassen.

II. Угаяти, *v. n.* sich viel Mühe machen, ängstlich geschäftig sein, *Зап.*

Угинати, *v. a.* beugen, niederbeugen, krummbeugen; — ся sich beugen, с. крiммен; * nachgeben.

Угидь, *m.* Günstling, *m.* Пар.

Угидя, *f.* Favoritin, *f.* Пар.

Угластий, *a.* winkelig. [len, *M.*

Углебати, *v. n.* versinken, tief fal-

Угледати, (-джу, -диш), *v. a.* с.

Увiдiти. [ere, *f.*

Углекислота, *f.* Под. Kohlensäu-

Углечевати, *pl.* Federkrautartige,

- pl.* (Halorageae). [*n.* Пол.] Угомони́ти, *v. a.* beschwichtigen, einschränken. [Лобный.]
- Углекок, -чка, *m.* Kohlenoxydgas, [Лобный.]
- Угле, *n. coll.* Kohlen, *pl.*
- Углик, *m. dim. s.* Уголь; 2) с. Угол.
- І. Угли́на, *f. P.* II. 109. Kohle, *f.*
- II. Угли́на, *f. s.* Угол.
- Угли́ни, *pl. Pol.* III. 413. 414. s. Огля́дини.
- Угли́стий, *a.* kohlenhaltig, *Pol.*
- Угло, *n. s.* Угол, *B.*
- Угло́ва, *f.* Schleife; Dreschfliegelкаре, *f.* Dreschfliegelkopf, *m. B.*
- Угловати́й, *a. Pol. sp.* 103. eckig.
- Угловець, івця́, *m.* Winkelspinne, *f.* (Tegenaria), *B.* [Grundstein, *m. K.*
- Угловий, *a.* von der Ecke, — ка́мінь
- Угло́ни, *pl. s.* Огло́ни.
- Углорóт, *m.* Eckmund, *m.* (Trochus), *B.*
- Углості́нка, *f.* Plattenmiesmuschel, *f.* (Tichogonia), *B.*
- Углу́бити ся, sich vertiefen, *Фр. T.*
- Угнавий, *a.* угнавець, угна́к, *m.*
- угнати, угна́вити, *v. n. B. s.* unter
- Вугн — &. [bereinkommen, *n.*
- Уговір, -во́ру, *m.* Vertrag, *m.* Уе-
- Уго́вкати, *v. a. Ф.* zählen, kirre machen. [II. 22. s. Уговір.]
- Уговóр, *m. P. I.* 31. *H.* 208. *Kv.*
- Уговорі́ти, уговóрювати, *v. a.*
- bereden, überreden; — ся sich bereden, unter sich abmachen, eins werden.
- Уго́втати, *v. a.* bereden, gefügig machen.
- Уго́да, *f.* Gefälligkeit, *f.* Gefallen, *n. III. I.* 385. *K. s.* Вигóда; 2) Vertrag, *m.* Uebereinkommen, *n.* Uebereinkunft, *f.* [дїти; 2) угодіти, s. Згодіти.]
- Угоді́ти, угрожа́ти, *v. a. s.* Вро-
- Уго́длиий, *a.* gut, tauglich; gefällig, gelegen; bemerkenswert, beachtenswert, *Зак.*
- Уго́жий, *a.* bequem, passend, *K.*
- Угол, *gen. ұгла, m.* Winkel, *m.* Ecke, *f. s.* Вуго́л.
- Уголь, *gen. ұгля, m.* Kohle, *f.* Kohlen, *pl.*; 2) Kohlenstoff, *m.* (Carbonium), *Пол. s.* Вуго́ль.
- Уго́льє, *n. coll. P. I.* 75. s. Угле.
- Уго́льний, *a. s.* Угловий.
- Уголов, угорова, *f. s.* Угло́ва; -стрілбо́й Flintenkolben, *m. Пар.*
- Уголовний, *a.* Criminal-, Blut-.
- Уголоски, *pl. ung. s.* Заповіда.
- Угориня́к, *m.* Juni- od. Brachkäfer, *m.* (Rhizotrogus solstitialis). [baum.]
- Уго́рка, *f. He.* ungarischer Pflaumen-Уго́рно, *adv. M.* III. 129. s. Уно́рно.
- Угорóвий, *a.* brach.
- Угороді́ти, *v. a. s.* Вгороді́ти; 2) hineinstossen, -schlagen, +*M.*
- Уго́рський, *a.* ungarisch.
- Угорща́к, *m.* Nam. e. ungar. Ochsen.
- Уго́рщина, *f.* Ungarland, Ungarn, *n.*
- Уго́стити, уго́щати, *v. a.* jmdn als Gast aufnehmen u. speisen, bewirten, tractieren; — ся ein Gastgelage halten, schmausen, *V.*; 2) — (в) до́ма sich zu Hause einfinden. [ment, *n.*
- Уго́щення, *n.* Bewirtung, *f.* Tracta-
- Уго́щений, *a.* bewirtet, tractiert.
- Угра́к, *m.* угракі́ *pl.* Dasselbeulen, *pl.* (die von d. Larven der Rinderbremse: Oestrus bovis, verursachten Beulen); auch die Larven selbst, *B.*
- Угри́зка, *f.* (ұгризақ, *m. ?*) *Ф. s.* Грижа́, гриза́.
- Угриковати́й, *a.* — волосі́нок, Längliches Muffthierchen, (Pantotrichum enchelys), *B.*
- Угрин, *m.* ein Ungar.
- Угринка, *f.* Ungarin, *f.*; 2) Walzenthierchen, *n.* (Enchelys); *pl.* угринка́й, Walzenthierchen, *pl.* (Encheleina), *B.*
- Угринчу́к, *m. Ф.* Ungar, *m.*
- Угриба́ти, *v. a.* (= вгриба́ти) гній, den Dünger beim Ackern in die Furchen harken.
- Угри́шити ся, einen Fehler machen, sich versehen; sich verreden, sich versprechen, *H.* 281. s. Прогри́шити ся.
- Угровати́й, *a.* finnig.
- Угрожа́ти, *v. a.* drohen, bedrohen, *Под.*

Угроза, *f.* Androhung, *f.* Top.
 Угрущати, *v. a.* betrüben, ГБ.
 Угукати, *v. n.* „Uhu“ schreien (*v. d. Eule*). [müthig; halsstarrig.
 Угурний, *a. 3g. Пр. I. 54.* über-
 Удаване, *n.* Verstellung, *f.* Nachahmung, *f.* Nachahmen, *n.*
 Удавати, *v. a. s.* Уда́ти.
 Удавити, *v. a.* erwürgen, ersticken; — ся sich — —; чим ersticken.
 Удавлене, *n.* Erwürgung, Erstickung, *f.*
 Уда́ка. *f. s.* Уда́ча, Gelingen, Glück, *n. s.*
 Уда́ль, *f.* Tüchtigkeit, *f.*
 Уда́лене. *n.* Fortschaffen, Entfernen, *n.*
 Уда́лець, -ля, *m.* tüchtig, wacker; Held, *m. H. 200.* Wagehals, *m.*
 Уда́лий, *a.* gelungen, gut gerathen, wohlgestaltet, А; 2) tüchtig, wacker.
 Уда́лити, уда́ляти, *v. a.* entfernen, fortschaffen; — ся sich — —; meiden.
 I. Уда́не, *n.* Vermögen, *n.* Fähigkeit, Kunst, *f. H. 23.* [Lüge, *f. Зак. Пис.*
 II. Уда́не, *n.* Erfindung, Erdichtung, Уда́ний, *a. К. s.* Уда́лий.
 Уда́р, *m.* Stoss, Schlag, *m.* — самострі́льчий, Ароплексіе, *f. Пар.*
 Уда́рити, уда́рати, *v. a.* stossen, schlagen, einschlagen; — о́б зéмлю zu Boden werfen; — на когóсь auf jmdn losgehen, losschlagen; — ся anstossen, stossen, anschlagen; 2) уда́рити до когóсь sich an jmdn wenden; уда́рати на щóсь auf etw. rochen, vertrauen, М+Б. 300; кров уда́рила до голови́ Blut stieg in den Kopf; то ма уда́рило das fiel mir auf.
 Ударувати, (-ров-) *v. a.* beschenken.
 Уда́ти, уда́вати, *v. a.* nachahmen, sich verstellen, e. Rolle spielen, sich stellen; etw. vorspiegeln, vorgeben, erdichten, lügen; 2) vermögen, können, treffen; 3) — когó jmdn (Unannehmlichkeiten od. Gefahren) aussetzen, über jmdn falsch berichten, Зак.; — ся gerathen, gelingen; 2) — ся в когó jmdm ähnlich werden; 3) — ся до когó sich an jmdn wenden, s. zu jmdm verfügen.
 Уда́тний, *a. s.* Зда́тний, Зак.
 Уда́ча, *f.* Gelingen, *n.*; 2) Fertigkeit, Kunst; Fähigkeit, *f. H.*
 Уда́шний, *a. He. s.* Уда́лий; 2) Ч. IV. 461. s. Уда́тний.

Удво́ений, *a.* verdoppelt, doppelt.
 Удво́рити ся, 3g. sich niederlassen, wo einziehen. [verdoppeln.
 Удво́ювати, удво́яти, удво́їти, *v. a.*
 Удво́ющий, *a.* doppeltbrechend, Пол. [Еф. 13.
 Уде́нно, *adv.* den ganzen Tag über,
 Уде́рж, *m.* Einhalt, *m.* нема слéзам уде́ржу Ам. 37.
 Уде́ржане, *n. s.* Утрíмане.
 Уде́ржати, уде́ржувати, *v. a. s.* Утрíмувати.
 Уде́ржка, *f.* Halter, *m.*; 2) Aehrenaxe, Aehrensindel, *f. B.*
 Уде́ржувати, *v. a. s.* Утрíмувати; — ся s. Утрíмувати ся; 2) — ся від чо́гось К. sich enthalten.
 Уде́ржувач, *m.* Erhalter, *m.* (свѣта etc.).
 Уде́рти, уде́рати, *v. a.* abreissen, abbrechen; * — когó jmdn betrügen, übervorthellen; 2) * hauen, schlagen; 3) * davon laufen, laufen.
 Уде́жигну́ти, *v. n.* entkommen, entwischen; 2) * *v. a.* etw. leichtsinnig thun, Зак.
 Уде́вѣяти, удѣ́влювати, удѣ́вляти, *v. a.* in Staunen setzen, verwundern; — ся erstaunen; 2) — ся в когó, в щó seine Blicke auf jmdn heften, ihn unverwandt ansehen, s. Вде́вѣяти.
 Уде́влене, (-віе, Ч. IV. 3.), *n.* Erstaunen, Staunen, *n.* Verwunderung, *f.*
 Уде́влі́не, *n. До. s. d. v.*
 Уде́вляти, *v. a. s.* Уде́вѣяти; — когó jmdn bewundern, s. Подѣ́вляти.
 Уде́льний, *a.* Zaum-.
 Уде́ло, *n. pl.* уде́ла, He. Макс. Gebiss, *n.* am Pferdezaume. [Нав.
 Уде́нець, -ця, *m.* der wilde Eber,
 Уде́ти, *v. a.* рѣбу ангелн.
 Уде́ця, *f.* Angel, *f.*
 Уде́д, *m. s.* Удо́д, Вудвуд.
 Уде́ї, *gen.* удо́ю, *m. s.* Вде́ї.
 Уде́їлати, *v. a.* когóсь mit jmdm fertig werden; — щóсь etw. thun, machen, verfertigen; — по́ле bearbeiten, bebauen.
 Уде́їлати, уде́їляти, уде́їлювати, *v. a.* abtheilen, zuthellen, mittheilen, abgeben, bescheiden.
 Уде́їльний, *a.* selbständig, souverän.
 Уде́їловувати, *v. n.* Пар. theilnehmen.

Удільство́ване, *n. Ф.* Theilnahme, Mitwirkung, *f.*

Удка, *f.* Angel, *f. В.*

Удлище, *n.* Angelruthе, *f.*

Удница, *f.* Schenkelfliege, *f.* (Merodon), *В.*

Удо, *n.* Schenkel, *n.*; Glied, *n. В.*

Удобний, *a. АД.* I. 121. bequem, gut, passend.

Удобрене, *n.* Verbesserung, Amelioration; Düngung, *f.*; 2) Besänftigung, *f. Пар.*

Удобріти, удобрявати, *v. a.* verbessern; 2) besänftigen; 3) s. Одо́бріти, *Оз.*

Удобріти, *v. n. u.* — ся *s. d. f.*

Удобрухати ся, sich besänftigen, wieder gut werden.

Удова, *f. s.* Вдова.

Удовець, *g.* удівця, *m. s.* Вдовець.

Удовж, *adv. s.* Вдовж, *Пис.*

Удовін, удовиний, *a. s.* Вдовін.

Удовляти, удонляти, *v. a. Кс.* I. 103. *s.* Удоволіти.

Удоволь, (-віль), *adv.* genügend viel, satt, *Кс.* II. 18.

Удоволіти, (удовольніти), удоволяти, *v. a.* Genüge leisten, befriedigen, zufriedenstellen, *ГПШ. Кс. С.* I. 117; — ся sich zufriedenstellen, zufrieden sein (mit etw.).

Удовувати, (-вов-), *v. n.* Witwer od. Witwe sein, *Зак.*

Удод, *m. s.* Вудуд.

Удобльний, *a. Пол.* tüchtig, wacker.

Удбля, *f.* Tüchtigkeit, Tauglichkeit, Fähigkeit, *f. Ил.*

Удомашніти, *v. a.* heimisch machen, einbürgern; — ся sich einheimisch machen.

Удбнити, *v. a. Н.* 288. ewig geben.

Удопта́ти, удо́птувати, *v. a.* fest, hart, glatt treten (z. B. die Erde, den Steg &); — ся fest, hart, glatt getreten werden. [3] wegflehen, +*М.*

Удъбри́ти, *v. n. s.* Удрати, удерти, Удосто́вірене, *n.* Beglaubigung, Legalisation, Legalisierung, *f.*

Удосто́вірний, *a.* beglaubigt.

Удосто́вирити, *v. a.* beglaubigen, legalisieren, accreditieren, *Пар.*

Удосто́йняти, *v. a.* würdig machen; zur Würde erheben, *Ле.*

Удосто́їти, *v. a. s. d. v.*; — ся wür-

dig werden.

[lentirt.

Удотеплений, *a. К.* befähigt, ta-

Удотка, *f.* Schmerle, *f.* (Cobitis barbatula), *В.* [davon machen, *В.*

Удрати, *v. a.* * schlagen; 2) *v. n.* * sich

Удружати, *v. a.* комусь *Кс.* II. 149. *Кн.* jmdm freundschaftlichen Dienst erweisen, *s.* Прислужити ся *к.*

Удрухніти, *v. n.* vermodern, *В.*

Удувати, удуть, *v. a.* aufblähen, aufschwellen; — ся auf-, anschwellen.

Удуд, *m.* Wiedehopf, *m.* (Urupa erops), *В.*

Удудок, *m. dim. s. d. v. В.*

Удушє, (-шья), *n.* Asthma, *n.*

Удушїти, удусїти, *v. a.* ersticken; erwürgen; erdrücken, *s.* Задусїти.

Удушлявий, *a.* erstickend, erdrückend, *Кн.*; 2) lungenkrank, asthmatisch.

Уемний, *a.* negativ.

Уж, ужака, *m.* Wasserschlange, Ringelnatter, *f.* (Tripodonotus natrix), *В.*

Ужалєнє, *n.* Stich, *m.* (e. Insektes).

Ужалїти, *v. a.* stechen (v. e. Insekt).

Ужалїне, *n.* Gram, *m.* Weh, *n.* Klage, *f. Зг.*

Ужално, *n. s.* Пужак, Пужально.

Ужалїти ся, *s.* Жалувати ся.

Ужанця, *f.* Brauch, *m.* Sitte, *Ос.* (62) II. 54. (f' usance).

Ужас, *m.* У. Schrecken, *m.* Entsetzen, *n.* Graus, *m.* Gräuel, Grauen, *n.*

Ужасати ся, ужаснути ся, когось, чогось vor jmdm (etw.) erschrecken, zurückschaudern.

Ужати, *v. a. s.* Нажати; — ся mit der Sichel sich eine Schnittwunde beibringen.

Ужах, *m. s.* Жах, Ужас, *Оц. гр.* 33.

Ужахати ся, ужахнути ся, *s.* Ужасати ся &.

Ужва, ужєвка, *f.* ein aus Zweigen geflochtenes Band, *В.* Bindgerte, -weide, *f.*

Ужє, ужєнь, *adv.* schon.

Ужєн, *m.* soviel man vom Getreide auf einmal mit der Sichel fasst.

Уживальний, *a.* brauchbar.

Уживальність, -ости, *f.* Nutzniessung, *f.* Gebrauch, *m. Пар.*

Уживанє, *n.* Nutzniessung, *f.* Gebrauch, *m.*; 2) Genuss, *m.* Vergnügen, *n.*

Уживати, ужїти, *v. a.* gebrauchen,

анwenden, sich bedienen; verbrauchen; 2) genießen. [н. В.]

Ужлочковане, *n.* Nervensystem,

Ужйн, *m. s.* Ужйнок.

Ужйна, *f. s.* Ожйна, *B.*

Ужинати, *v. a.* absicheln, mit der Sichel abschneiden.

Ужйнный, *m.* Brombeerstrauch, *m.*

Ужйнок, -нку, *m.* eig. das mit der Sichel Abgeschnittene; Abmähen, Abschneiden, Einernten, *n.* (von Getreide); Erträgnis an Getreide, *n.* Zuwachs, *m.* Зак.

Ужйско, *n.* Heuseil, langes starkes Seil, *n.* (das mit dem Heubaum das auf den Wagen geladene Heu niederdrückt und festhält).

Ужйстка, *f.* Ophiolepis, *B.*

Ужитё, *n.* Anwendung, *f.* Gebrauch, *m.*

Ужити, *v. a. s.* Уживати.

Ужити ся, *v. k.* sich einleben, *Кн. s.* Вжити ся. [Gebrauch, *m.*

Ужитковане, *n.* Nutzniessung, *f.*

Ужиткувати, *v. a.* Nutzen ziehen, Gebrauch machen.

Ужитный, *a.* brauchbar; nützlich, *B.*

Ужиток, -тку, *m.* Nutzen, Vortheil, Gebrauch, *m. s.* Пожиток.

Ужиточный, *a.* nützlich.

Ужиточність, -ости, *f.* Nutzen, *m.* Nützlichkeit, *f.*

Ужйще, *n. s.* Ужйско.

Ужльопати ся, § sich voll saufen.

Ужов, *f. s.* Ужжа, *B.*

Уза, *f.* Stopfwachs, Vorwachs, *n.*

Узагальнене, *n.* Verallgemeinerung, *f.* Фр.

Узакати, *v. a.* Эг. Цбфнүти.

Узаконити, *v. a.* gesetzlich, rechtlich feststellen, sichern, zum Gesetz erheben, für rechtmässig, gesetzlich erklären, legitimieren.

Узасити ся, sich versorgen, *s.* versehen (mit etw.), *Зак.*

Узберати, *v. a. s.* Узбирати, узбирати.

Узберіж, *adv.* dem Ufer entlang, *K.*

Узберіже, *n.* Gestade, Uferland, *n. K.*

Узбирати, узбирати, *v. a.* einsammeln, zusammenbringen.

Узбічний, *a. K.* von der Seite, Seiten-, Grenz-.

Узброїти, узбравати, *v. a.* bewaffnen, ausrüsten; — ся sich bewaffnen, sich ausrüsten.

Узвалити, *v. a. s.* Повалити.

Узвар, *m. K.* II. 24. e. Art Gericht aus gedörrtem Obst mit Zimmt u. Citronenschalen eingekocht, *Зак.*; — родінний, *e.* узвар der hingeschickt wird an die eingeladene Person bei Gelegenheit der Geburt eines Kindes.

Узвати, *v. a.* hineinrufen, -bescheiden.

Узвелічене, *n. Пар.* Erhöhung, *f.* Aufschwung, *m.*

Узвёршина, *f. Кл. s.* Вершина.

Узвислянцина, *f.* Weichselland, *n. K.*

Узвичаїти, *v. a.* angewöhnen, *Эг.*

Узвоз, -бзу, *m. K.* I. 152. Schlucht, *f.* Engpass, Berg, *m.*

Узволити, *v. a.* erlauben.

Узворот, *m.* Rückkehr, *f.*

Узгіре, *n.* Anhöhe, *f.* Hügel, *m.* Gesenke *e.* Berges, *n. K.*

Узголове, *n.* ein entsprechend zusammgelegtes Tuch od. Kleidungsstück, das man beim Schlafen unter den Kopf legt; Kopfkissen, *n. B. M.* II. 159.

Узголовечко, *n. dim. M. s. d. v.*

Узграничанин, *m.* Grenzbewohner, *m. K.*

Узграниче, *n.* Grenze, Grenzmarke, *f.*

Узгрянйшник, *m.* Grenzbewohner, *m. K.*

Узда, *f. s.* Уздэчка. [geben, *Ог.* 205.

I. Уздати, *v. a.* vergelten, statt etw.

II. Уздати, *v. a.* zäumen, den Zaum anlegen. [нүти ся.

Уздвигнути ся, *Макс. s.* Здвиг-

Узде́ла, *pl.* Zügel, *pl.*

Уздэчка, *f.* Zaum, Zügel, Halfter, *m.*

Уздйнция, *f.* Halfter, *m. B.*

Узднйпре, *n.* Dnieperland, *n. K.*

Уздоровительный, *a.* heilbar.

Уздоровити, уздоровляти, *v. a.* gesund machen, genesen machen, heilen.

Уздрівати, уздріти, (узрїти), *v. a.* erblicken, bemerken. [bedecken.

Узеленяти, *v. a. Ваг.* mit Grünem

Узивати, *v. a. Пр.* II. 202. 204. *s.* Називати, Прозивати, nennen *M.* II. 192.

I. Узир, *m. He.* Hintergrund, *m.* Hinteransicht, *f.*

II. Узирь, *m. He. s.* Гүзір.

Узйця, *f.* Karpe am Dreschflügel, *f. Пар.*

Узич, *m.* Knotenkoralle, *f.* (Melitaea), *B.*

Узичити, *v. a.* wünschen, *Зак.*
 Узиче, *n. s.* Узиче.
 Узимку, *adv. H.* 275. im Winter.
 Узір, -зору, *m.* Muster, *n. pl.* узіри
 вологі *Me.* 306. goldene Stickmuster,
pl. s. Взір 2).
 Узкарпате, *n.* Karpathenland, *n. K.*
 Узкій, *a. s.* Вузкій, *B.*
 Узкокріляці, *pl.* Engflügler, *pl.*
 (Stenelytra), *B.*
 Узкріля, *n.* Flügel, Saum, Rand,
m. Еске, *f. Oz.*; Grenze, Mark, *f. K.*
 Узлик, (вузл-), *m.* Knoten, *m.*;
 2) Bündel, *n.*
 Узліти ся, erbosen, ergrimmen, на
 когось *K.* gegen jmdn böse werden.
 Узлісе, *n.* Waldrand, *m.*
 Узловатий, *a.* knotig, *III.* II. 60.;
 2) bündig, verschoben, verzwickt, bor-
 nirt, *III.* II. 67.; räthselhaft, nnerforscht,
K. B. [enogonum), *B.*
 Узловатка, *f.* Spindelassel, *f.* (Пу-
 Узмисловити, узмисловляти, *v. a.*
 versinnlichen, anschaulich machen.
 Узьмінъ, *m.* tiefste u. reissendste
 Flusstelle die nie zufriert.
 Узнавати, узнати, *v. a.* erkennen,
 erfahren, einsehen; 2) anerkennen; ur-
 theilen; — за добро für gut finden;
 — себе в чім einer Sache bewusst sein;
 — ся = познакомити ся.
 Узник, *m.* Гуш. Gefangener, *m.*
 Узнобити ся, *s.* Ознобити ся, (*Фр.*).
 Узов, *m. s.* Узол.
 Узол, *m.* Knoten, *m. B.*
 Узолити, *v. a.* einlaugen, beuchen,
 (шмаге); 2) * §. einen Schlag versetzen,
 hauen (прулом &).
 Узольцеватий, *a.* knotenähnlich, *B.*
 Узоля, (-в), *n. coll. s.* Узол.
 Узорець, -ірця, *m. Ф.* Muster, *n.*
 zum Sticken. [nehmen.
 Узріти, *v. a.* erblicken, sehen, wahr-
 Узріче, *n.* Uferland, Flussgebiet, *n.*
 Oz. 205.
 Узтók, *m. Гол.* Osten, *m.*
 Узублене, *n.* das Gezähnelte, *B.*
 Узутé, *n.* Beschuhung, *f. +M.*
 Узятé, *n.* Nehmen, *n. Kч.* 301.
 Узяти, *v. a. s.* Взяти.
 Уйда, *s.* Peiniger, *m.* ein zudringli-
 cher, lästiger Mensch, *Ст.*
 Уйда́ти, *v. a.* * на когó, jmdn mit

beissenden od. stichelnden Reden ver-
 letzen; — ся * zanken; sich ärgern,
 sich giften. [kisch, *A-G.* 159.
 Уїдлівий, *a.* bissig, böartig, zän-
 Уїдливо, *adv.* bissig, verbissen, *T.*
 Уїзджати, уїздити, *v. a.* bereiten,
 zureiten; fahrbar machen; 2) *v. n.* da-
 vonfahren, abreiten.
 Уїсти ся, sich hineinfressen.
 Уїдэ, *adv. Verbalansdr.* es wird ge-
 nügen; genügt, genügend.
 Уйма, *f.* Verkleinerung, Verkürzung,
 Beeinträchtigung; Abnahme, *f.* на ўй-
 му, *Гол.*
 Уйма́ти, уйма́ти, *v. a.* fassen, an-
 fassen; 2) abnehmen; schmälern, Ab-
 bruch thun, abziehen, verringern; —
 чéсти комý jmds Ehre Abbruch thun,
 schmälern; — ся за ким, чим, за когó,
 sich jmds annehmen.
 Уйтá, *v. a. s.* Уходити.
 Укаá, *m.* Befehl, *m.* Gebot, *n.*; Macht-
 spruch, *m.* [*f. Пол.*
 Указанé, *n.* Weisung, Unterweisung,
 Указáтель, *m.* Zeiger, Vorzeiger, *m.*
 Указáти, ука́зувати, *v. a.* zeigen,
 verweisen, weisen; befehlen.
 Ука́зка, *f.* Zeiger, Griffel, *m.* (für
 Kinder beim Lesen); 2) Wink, *m.* An-
 leitung, *f. ГIII.* [Schlagwort, *n.*
 Ука́зний, *a.* -е слово Parole, *f.*
 Ука́зник, *m.* Register, *n.* Index, *m.* Пар.
 Укаля́ти, *v. a.* besudeln, beschmie-
 ren, *Зак.* [glatt rollen.
 Укача́ти, *v. a.* ebnen, glatt machen,
 Уквáсити, *v. a.* gut säuern, durch-
 säuern.
 Уквáшений, *a.* durchgesäuert.
 Уквáлити, *v. a.* empfindlich ver-
 kürzen, *Ф.*
 Уквítчаний, *a.* mit Blumen ge-
 schmückt, im Blumenschmuck.
 Уквítчáти, (уквiч-), *v. a.* mit
 Blumen schmücken; — ся sich —.
 Укiдáти, укiдувати, *v. a. s.* Про-
 ки́нути; 2) hineinwerfen.
 Уки́й, *a.* geschult, abgerichtet, dres-
 sirt, кiнь & (*oppos.* Нéук, неўкiй).
 Укипáти, *v. n.* weich gekocht, ge-
 sotten werden. [stellung, *f.*
 Укiр, *g.* -óру, *m.* Vorwurf, *m.* Aus-
 Укiснiй, (укiсн-), *a.* schräg, über-
 zwerch.

Уклад, *m.* Beding, *m.* Bedingung, Uebereinkunft, Abmachung, *f.* Contract, *m.*; 2) = звичай, Brauch, *m.* Sitte, *f.* якій де уклад; 3) Gewohnheit, *f.* Routine, *f.* найтяжше взяти до чого уклад = вложити ся, звикнути; 6) уклад до чого взяти собі = постановити, beschliessen; 4) Anlage, *f.* System, *n.*

Уклада, *f.* укладу мати на когб gegen jmdn etw. vorhaben, etw. im Shilde führen, *Kol.* I. 113. [dnen.

Укладане, *n.* das Zurechtlegen, Or-

Укладати, *v. a. s.* Уложити; — суд *Кч.* 194. Recht sprechen.

Укладистий, *a.* -а бєсїда gewandte Rede, Sprache.

Укладник, *m.* Componist, *m.* (in d. Musik.); 2) Schwarze Walderbse, (Orbus niger L.), *B.*

Укландати, *v. a.* §. P. I. 134. (mit Zähnen) zerreißen; 2) * *M+B.* 287. bewegen, bereden.

Укланяти, уклонювати, уклонити, *v. a.* senken, beugen; abwenden; 2) — ся, sich senken, s. beugen; einlenken; *АД.* I. 215. sich verbeugen, s. verneigen.

Укласти, *v. a. s.* Уложити.

Уклєпати, *v. a.* hämmern; — ся * mit etw. bekannt werden, *Зак.*

Уклєва, *f.* *Мл.* s. Уклїй.

Уклїкати, *v. a. s.* Заклїкати.

Уклїнати, *v. a.* viel fluchen.

Уклїй, уклїя ялець, Laube, *f.* (Leuciscus vulgaris und L. alburnus, Alburnus lucidus).

Уклїн, -ону, *m.* Beugung, Verbeugung, Verneigung, *f.* * Compliment, *n.*; 2) Biegung, Declination; Abweichung, Aberration, *f.* *Пар.* [уклїнно — *Ф.*

Уклїнний, *a.* höflich, ergebenst; *adv.*

Уклбна, *f.* s. Поклїн, *Пис.*

Уклонєний, *a.* gebeugt, geneigt, gesenkt; 2) * geführt, bewogen, *Пис.*

Уклонний, *a.* *КВ.* I. 292. nachgiebig.

Уклонити, *v. a. u. n. s.* Укланяти; — ся e. Verbeugung machen, sich verbeugen. [клононько.

Уклонухна, *f.* *Ч.* IV. 280. s. Пс-

Укљонути, *v. a. s.* Дзьобнути; 2) — ся * sich hineindrängen.

Укмітити, *v. a. s.* Помітити.

Укнований, *a.* angezettelt, *Пис.*

Укновати, *v. a.* anzetteln, etw. im Schilde führen, schmieden.

Укнїжений, *a.* gefürstet.

Укований, *a.* geschmiedet.

Уковати, *v. a.* schmieden; beschlagen.

Укоїти, *v. a.* lindern; 2) thun, machen; — ся, s. Скоїти ся.

Уколене, *n.* Stich, *m.* [Колбти.

Уколбти, (укбю, -леш), *v. a. s.*

Уколбкати, *v. a.* bändigen, zähmen, kirre machen, *C.* II. 9.

Уконати ся, sich abmühen, *Гол.* I. 84.

Уконопідити ся до когб, jmdn belästigen (mit e. Bitte &).

Уконтентувати, *v. a.* *Кч.* 245. vergnügen, Vergnügen bereiten; bewirken; beschenken.

Укорїзна, *f.* Demüthigung, *f.* *Пар.*

Укбриці, *pl.* на — zum Trotz.

Укорінити, *v. a. u.* — ся s. Вкорінити, — ся. [gend, *C.* У.

Укорлїво, *adv.* vorwurfsvoll, rü-

Укоротити, укорбчувати, *v. a.* kürzen, abkürzen, verkürzen, kürzer machen; einhalten; — ся sich verkürzen; aufhören. [екладати, (*Фр*).

Укбрпати, *v. a. s.* Призбирати, На-

Укорпнїти, *v. a.* abreissen, abbrechen, abtrennen, *Пис.* [*n.* (Loxodes), *B.*

Укбсець, -ся, *m.* Lippenhieschen,

Укбсистий, *a.* schräg.

Укосїти, *v. a. s.* Косїти. [chen.

Укбськати, *v. a.* zähmen, kirre ma-

Укбсний, *a.* schief, *Пол.*

Укбсник, *m.* schiefwinkliges Parallelogramm, *Пар.* [einwälzen, -rollen.

I. Укотїти, укбчувати, *v. a.* hin-

II. Укотїти ся, Junge werfen (vom Schaf, e. Katze &).

Укохати, *v. a. s.* Покохати; — ся у когбсь s. Влюбїти ся.

Укоштувати ся, verkosten, Geschmack gewinnen.

Укбювати, *v. a. s.* Укоїти.

Укравок, -вку, *dim.* укравочок, *m.* e. Stück, das Abgeschnittene, Abschnittsel, *m.*

Україна, *f.* eig. Grenzland, *n.*; Ukraine, *f.* Kleinrussland, *n.*; 2) jede weit entlegene, entfernte Gegend.

Українець, -ня, *m.* Bewohner der Украина 1), Klein-, Südrusse, *m.*

Українка, *f.* Bewohnerin von Україна 1). Klein-Russin, *f.*

Українний, *a.* Grenz-, Grenzlands-, -а земля Grenzland, *n.* Grenzstrich, *m.* Mark, *f.* [begrabend, *T.*

Україногробний, *a.* die Ukraine Український, (-ский), *a.* ukrainisch, klein-, südrussisch. [*Др.*

Україньство, *n.* Ukrainenthum, *n.* Украєти, *v. a. s.* Украшати.

Украєтися, *sich* ausheitern (*v.* Himmel). [*ren,* verzieren.

Украшати, *v. a.* schmücken, zieren. Украшенє, *n.* Verzierung, *f.* Schmuck, *m.*

Укращати, *v. a.* zähmen, *K.*

Укривало, *n.* Decke, *f.*

Укривати, укріти, *v. a.* decken, bedecken; 2) verstecken, verbergen.

Укривжати, укривдити, *v. a.* beeinträchtigen, Unrecht thun; 2) kränken.

Укривженє, *n.* Beeinträchtigung; 2) Kränkung, *f.* *Зак.*

Укривжений, (-жон-), *a.* beeinträchtigt, beschädigt; 2) gekränkt, *Зак.*

I. Укрій, *a. s.* Крутий.

II. Укрій, *a.* süß (unangenehm), Uebelkeiten erregend, *Це.*

Укритє, *n.* Versteck, *m. B.*

Укріти, *v. a. s.* Укривати.

Укритися, комує сь mit Geschrei jmds Ohren ganz erfüllen.

Укрівля, *f. s.* Вкрівля.

I. Укріп, -опу, *m. s.* Окріп.

II. Укріп воданий Ross-Wasserfenchel, *m.* (Oenanthe Phellandrium).

Укріпєць, -ця, *m. dim. s. d. v. I.*

Укріпати, укріпати, *v. a.* befestigen, fest machen, stärken; — ся sich befestigen; fest gemacht werden; gestärkt werden; *s.* Покріпати ся, *III.*

II. 224.

Укріпленє, *n.* Befestigen, *n.* Fixieren, *n.*; Befestigung, *f.* Festungswerk, *n.*

Укріплєний, *a.* befestigt; gestärkt.

Укріп, *pl.* Schnitt, Zuschnitt, *m. s.* Кріп.

Укроїти, *v. a.* ein Stück abschneiden; — ся sich schneiden, *s.* verwunden; 2) * abnehmen, sich verkleinern, sich vermindern, укроїло ся ємѣ.

Укріма, *f.* abgesonderter Theil, Abgeschiedenheit, *f.* bequemes Plätzchen,

Ос. (61) VII. *Пар.*

Укріме, *adv. s.* Окрімо, осібно.

Укріп, *m. s.* Укріп II. *Зак.*

Укрітати, укрічати, *v. a.* lindern, *B.*; 2) bändigen, zähmen, *K.*; demüthigen, *B.*; — ся sich beruhigen, gezähmt, gebändigt, besänftigt werden.

Укрутіти, *v. a. s.* Вкрутіти.

Укувати, *v. a. s.* schmieden; beschlagen.

Укусати, *v. a. s.* Вкусати.

Укутати, укутувати, *v. a. Ко.* 287. verhüllen, umhüllen, einhüllen, einwickeln; 2) aufsetzen, ausarbeiten, vollbringen, *Пар.*; 3) viel essen, austrinken, *Кн. Зак.*

Укушений, *a.* gebissen; gestochen.

Уладити, *v. a.* zur Ordnung bringen, die Ordnung herstellen; 2) *P. I.* 136. aus dem Wege räumen, schaffen; 3) beschwichtigen, besänftigen, beruhigen.

Уладнанє, *n.* Ordnen, *n.* Regulierung, *f.* [regulieren, *ОП.*

Уладнати, уладнувати, *v. a.* ordnen,

Уламок, -мку, *m. Мог. s.* Відламок, Stück, *n.* Theil, *m.*

Улан, уланін, *m.* Ulan, *m.*

Уланський, *a.* des Ulanen, Ulanen-.

Улас, *m.* Blasius.

Уласиха, *f.* Gattin des Улас.

Уласів, -ева, -еве, *a.* des Улас, dem *V.* geh. [tert werden, nachlassen.

Улегати, *v. n. s.* Легшати; erleichtern.

Улегченє, (-нє), *n.* Erleichterung, *f. B.*

Улежати, *v. n.* ruhig liegen bleiben, *ВГ.* 138; — ся teigig werden; 2) sich senken. [leichtern, leichter machen.

Улекшати, улекшати, *v. a.* erleichtern, *m. s.* Улий.

Уленути, *v. n.* sich verflüchtigen, *B.*

Улесливий, *a.* verlockend, einschmeichelnd, *Крон.*

Улєстїти, *v. a. s.* schmeicheln, *M. II.* 173.

Улетє, *f.* У. e. Strich Landes, Gegend, *f.*

Улетїти, улїтати, *v. n.* weg-, fort-, verfliegen; verfließen; dahingehen; sich verflüchtigen *Пол.* [*Пол.*

Улетучати ся, sich verflüchtigen, Улєщанє, *n. К.* List, Verführung, *f.*

Улєщати, улєщувати, *v. a. Ко.* 78. verlocken, verführen, bethören; 2) beschwichtigen, *Ст.*

Уліва, *f. TP.* 93. Regenflut, *f.*

Уливати, *v. a.* begiessen; — ся sich begiessen; 2) * уливати, *v. n.* schnell fliehen, нес уливав = утікав скоро, *B.*

Уливень, -вня, *m. s.* Ливень.

Улий, *m.* Bienenstock, Bienenkorb, *m.*

Улик, (улік), *m. dim. P. II. 15. s.* Улий,

Уліка, *f. Макс.* Ueberführung, *f.*; 2) Sache dh die jmd überführt wird.

Улипати, улинути, *v. n. s.* Прилипати. [*zen.*

Уліскувати ся, schimmern, glänzen. I. Уліта, *f.* Julitta.

II. Уліта, *f.* Totanus calibris, *B.*

Улітин, *a.* der *U.* gehörig, *ГБ.*

Улиця, *f.* Gasse, Strasse, *f.*; 2) Versammlungsort u. Versammlung der Mädchen zum Zwecke der Reigentänze, des Gesanges u. a. Spiele.

Уличати, *v. a.* überführen, über weisen, чимось, *Кн.*

Уличка, *f. dim. s.* Улиця.

Улічний, *a.* Gassen-.

Улічник, *m.* Gassenbub, Gassenläufer, *m.* [*fliegen, entfliehen.*

Улітати, *v. n.* davon fliegen, ent-

Улітеплити ся, (водá-), lauwarm werden.

Улічити, *v. a.* heilen, wiederherstellen; — ся geheilt werden, wieder hergestellt werden.

Улов, *m. H. 149. s.* Ловля; Лови, *pl.*

Уловити, уловляти, *v. a.* fangen, gefangen nehmen, einfangen, *III. II. 237; ** — в сітї бестричен. [*s. Луги.*

Улога, *f.* Brachfeld, *n.*; 2) *pl.* улоги,

Улогий, *a.* eben; flach; nicht aufsteigend; -е поле ebenes Feld; -а горá e. Berg von sanften Abhängen; -е земліще e. Terrain von nur geringen Erhebungen, *B.*

Уложене, *n.* Ordnen, *n.*; 2) Anordnung, Verordnung, Bestimmung, *f. Гол.*

Уложити, укладати, *v. a.* zurechtlegen, ordnen, anordnen, zusammenstellen, in ein System bringen; 2) einlegen, einpacken; zu Bette bringen (e. Kind &); 3) entwerfen, verabreden, einrichten; festsetzen; 4) abrichten; — ся sich stellen; sich schmiegen; sich niederlegen; 2) з ким mit jmdm unterhandeln, sich vergleichen.

Улолбкати, *v. a. H. 217. s. d. v.*

Уломити, (уломати), *v. a.* brechen,

abbrechen.

[siech.

Уломний, *a.* gebrechlich, schwach; Уломність, -ости, *f.* Gebrechlichkeit, Schwäche, *f.*; Siechthum, *n.*

Уломок, -мку, *m. s.* Уломок, *Пис.*

Улонька, *f. dim. s.* Улиця, *Зак.*

Улуда, *f.* Trug, *m.* Lockung, *f. B. (Фр.).*

Улудливий, *a.* trügerisch, verführerisch, *B.* [(e. Weg), *Зак.*

Улувати, *v. n. s.* Уйтá, zurücklegen

Улус, *m.* Tartarendorf, *n. III. I. 313.*

Улучити, *v. a. s.* Влучити, Влучати.

Улучшати, *v. a.* verbessern, aufbessern, *B.* [*Liebungs-*

Улюблений, *a. M. II. 73.* geliebt;

Улюбляти, улюбити, *v. a.* lieb gewinnen, sich gefallen, *Кч. 225; — ся P. I. 184.* sich lieben, *s.* verlieben.

Улюня, *f. dim. s.* Юлька.

Улягати, улячи, *v. n. u.* — ся, unterliegen, erliegen; nachgeben; 2) — ся *s.* Улежати ся.

Уляглий, *a.* nachgiebig, fügsam.

Уляглість, -ости, *f.* Nachgiebigkeit, Fügsamkeit, *f. Фр.*

Уляна, Уля, *dim.* Улька, Улечка, *f.* Julianna, Julia.

Ум, *m.* Verstand, *m.* Vernunft, *f.*

Умалюмок, -мку, *m.* Minnend, *m.*

Умалити, умалювати, *v. a.* verkleinern, verkürzen, Abbruch thun, *H. 137.*

Умалькувати, *v. a. Из. 13. s.* Уменшити. [*dat. versehen.*

Умандатований, *a.* mit e. Mandat, *g.* -нця, *m.* Einwohner der Stadt Умань. [*der Гайдамаки. Пис.*

Уманка, *f.* Benennung eines Liedes Умати, *H. 281.?*

Умелати, *v. n. Зг.* davonlaufen.

Умен, *a. H. 65. s.* Умний.

Уменшати, уменшити, *v. a.* verkleinern, verkürzen, kleiner machen.

Умережати, *v. a.* sticken; 2) *H. 239. *.* auffressen. [*m. Leiche, f.*

Умерлець, *gen.* умерця, *m.* Todter, Умерлий, *a.* todt; (*m. sbst.*) der Todte, Verstorbene. [*tödtten, tilgen.*

Умертвити, умертвляти, *v. a.*

Умерти, умерати, *v. n.* sterben.

Умерчик, *m. s.* Умерлець, (*Фр.*)

Умець, *gen.* умця, *m.* Ваг. Künstler, Dichter, *m.*

Умивальниця, *f.* Waschbecken, *n.*

Умѣванѣ, *dim.* умиванечко, *n.* Waschen, *n.* [— ся sich —.

Умивати, умѣти, *v. a.* waschen; Умигати ся, geläufig, gemein werden.

Умигнути, *v. a.* бком, *Фр.* den Blick abwenden (für die kürzeste Zeit).

Умилѣнный, *a.* einschmeichelnd, gewinnend.

Умилѣнно, *adv.* *V.* inbrünstig.

I. Умилѣти, *v. a.* rühren; erheben, erbauen, *T.*; — ся innigst gerührt werden, *He.* [22. müde treiben.

II. Умилѣти, *v. a.* — коня *C. II.*

Умилосердѣти ся, Mitleiden haben, sich erbarmen. [—а оѣра *ОБ.*

Умилостивѣтельный, *a.* Sühn-, Умилостивѣти, умилостивѣти,

v. a. *Кн. С. II.* 139. mitleidig stimmen, zum Mitleid rühren, erbitten, geneigt machen; — ся Mitleiden haben, sich erbarmen, versöhnt sein.

Умилостивлене, *n.* Erbarmung, *f.* Erbarmen, *n. T.* [Зак.

Уминати, *v. a. s.* Умѣти; 2) *fressen, Умирѣне, *n. T.* Beruhigung, Friedensstiftung, *f.*

Умирѣти, *v. a.* beruhigen, zur Ruhe bringen, ruhig machen, *Пар.* [м.

Умисл, *m. K.* Vorhaben, *n.* Entschluss, Умислити, *v. a.* *Кн.* 234. sich vornehmen, gesonnen sein.

Умѣти, умивати, *v. a.* rein-, waschen, abwaschen; — ся, sich w.

Умич, *m.* Seerose, *f.* (*Nymphaea*); —бѣлий, weisse Seerose, (*N. alba*); *B.*

Умичевати, *pl.* Seerosen, *pl.* (*Nymphaeaceae*).

Умишлѣти, *v. a.* щось *Кн.* 161. worauf sinnen, etw. im Schilde führen.

Умѣтний, *a.* gelehrt; geschickt; wissenschaftlich.

Умѣлецъ, —лця, *m. s.* Артист, *Др.*

Умѣлий, *a.* *Кн. Н.* 117. kundig; geschickt, verstѣndig, weise.

Умѣлость, *f. K.* Kenntnis, Fertigkeit, *f.*

Уминѣ, *n. Пр. II.* 270. Wissen, Kennen, *n.*

Уминний, *a. s.* Умѣлий.

Умир, *m.* Erschöpfung bis zum Tod, *f. B.*

Умирѣнный, умирѣнный, *a.* mässig; 2) genügsam.

Умиркованный, *a. s. d. v.*; billig.

Умирный, *a.* regelmässig, *B.*

Умѣтѣти, умѣтати, *v. a.* unter-

bringen, placieren, anstellen; 2) einsetzen, drucken.

Умѣтка, *f.* Inserat, *n.* Insertion, *f.*

Умѣти, *v. n.* können, wissen, verstehen, worin geübt sein, im Stande sein etw. zu machen.

Умѣшка, *f.* Zugabe, Zuthat, *f. B.*

Умѣщенѣ, *n.* Unterbringung, Anstellung, *f.*; 2) *s.* Умѣтка.

Умкнѣти, умикати, *v. n.* sich wegbegeben, entfliehen, *A.-Г.* 154; 2) *v. a.* — мѣбу *s.* Відняти, відоймати.

Умлѣвати, умлѣти, *v. n.* ohnmächtig werden, in Ohnmacht fallen.

Умный, *a.* intellectuell, geschickt.

Умнѣтельный, *a.* *Гуш.* wissenschaftlich. [scheiter.

Умница, *m.* ein Verständiger, Ge-

Умнѣчество, *n. У.* Wissenschaft, *f.*

Умнѣсть, —сети, *f.* Verstand, *m.* Wissen, *n. У.*

Умѣва, *f.* Abrede, Verabredung, Uebereinkunft, *f.* Uebereinkommen, *n.* Vertrag, *m.*; Bedingung, *f.* *Кн. А.-Г.* 165, 166; 2) Beschwichtigung, *f. M.*

Умѣвина, *f.* *Под. s. d. v.*

Умѣвини, *pl. s.* Розглѣдини.

Умѣвити, умѣлѣти, *v. a.* когѣсь überreden, *C. II.* 264; — ся з ким mit jmdm verabreden, übereinkommen; 2) mit Worten beschwichtigen, *M. II.* 110.

I. Умѣвка, *f.* Vertrag, *m.* Stipulation; Bedingung, *f.* *Ко.* 152.

II. Умѣвка, *f.* Stillschweigen, *n. Ко.* 68.

Умѣвлѣнный, *a.* verabredet, bedungen.

Умѣвно, *adv.* beredt, gewinnend, *M. II.* 109.

Умѣлѣти, *v. a. s.* Змѣлѣти.

Умѣлѣти, умѣлѣти, *v. a. s.* Молѣти, Намѣлѣти.

Умѣлѣтний, *a. s.* Намѣлѣтний.

Умѣлѣти, умѣлѣти, *v. a.* erfehen, erbeten, *Тор.*

Умор, *m.* Tod, *m.* Зак.

Умѣра, *f.* drückendes Verderben, Abtödtung, Vernichtung, *f.* Tod, *m. B. K. I.* 289; 2) *s.* Змѣра, *Мак.*

Умѣрѣне, *n.* Hungertod, *m.*; 2) Vernichtung, Amortisierung, *f.*

Уморѣти, умѣрѣвати, *v. a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen, (гѣлодом); 2) vernichten, amortisieren; 3) abmatten; — ся *s.* Замѣ-

рѣти ся; 2) с. Уто́мѣти ся.

Умо́стѣти ся, *sich einnisten, sich bequem machen, He.*

Умо́тѣти, умо́тувати, *v. a. einwickeln, P. I. 5; verwickeln.*

Умо́тво́рство, *n. das Schaffen des Verstandes, Нав. (Пр. VIII. 26).*

Умо́цнѣти, *v. a. befestigen, fest machen; stärken, Зак.*

Умо́цво́ваний, *a. befestigt; * bevollmächtigt, Зак.*

Умо́ча́ти, умо́чы́ти, умо́чувати, *v. a. nass machen, benetzen; eintauchen.*

Уму́дрѣти, умудра́ти, умудрува́ти, *v. a. unterrichten, unterweisen, klug, weise machen, belehren, witzigen, У.: — ся weise, klug, klüger werden, А-Г. 165, D. c. 18; nachdenken, erwägen, Мак; sich klug besinnen; 2) умудра́ти щось weise aussinnen, klug anstellen (Ще.); — ся klug anstellen, kunstfertig, sinnig ausführen, He.*

Ума́ти, *v. a. Гл. б. 34. auffressen, (bewältigen). [heit, f. Пис.*

Уна́да, *f. Gewohnheit, Angewohn-*

Уна́дити ся, с. Вна́дити ся.

Уна́бчнене, *n. Veranschaulichung, f.*

Уна́родо́вити ся, *sich einbürgern, Гол.*

Уна́слѣдувати, *v. a. erben, ererben, als Nachlass bekommen, К. Бил.*

Уневі́стѣти, *v. a. zur Frau machen, Пу. sbst. уневі́щене. n. Пу.*

Унепо́доблене, *n. Бор. Dissimulation, f.*

Уне́сти, *v. a. s. Уно́сѣти.*

Унеща́слѣвити, *v. a. unglücklich machen, Ф. [Muthlosigkeit, f. Пу.*

Уни́ване, *n. Niedergeschlagenheit,*

Уни́ва́ти, *v. n. verzagen, kleinmüthig werden, den Muth sinken lassen, К. Зап. [all-, weltumfassend, К.*

Уни́верза́льный, *a. universell,*

Уни́верса́л, (-за́л), *n. das Rundschreiben, Circular, n. fürstlicher & öffener an Alle gerichteter Brief.*

Уни́зу, *adv. unten, unterwärts.*

Уни́ка́ти, *v. a. meiden, fliehen, когось, чогось, від когось, чогось, К.*

Уни́ма́ти, *v. a. Einhalt thun, wehren; 2) — ся schüchtern sein, sich schämen, В.*

Уни́млі́вий, *a. schüchtern, В.*

Уни́ніе, *n. † Niedergeschlagenheit, Muthlosigkeit, Angst, Verzagtheit, f. III. II. 235. [schisch-katholisch], К.*

Уни́т, уни́та, *m. der Unirte (griechisch-katholisch), К. уни́ткнути, v. a. nachlassen, nachgeben, sich beruhigen, Зак.*

Уни́верза́льный, *a. allgemein, universell, die Gesammtheit betreffend.*

Уни́верси́тант, *m. Universitäts-hörer, m. He.*

Уни́верси́тет, *m. Universität, f.*

Уни́ма́ти, *v. n. verstummen, КС. IV. 488.*

Уни́т, *g. -їта, уни́та, m. s. Уни́т.*

Уни́я, *f. Union, Vereinigung, f. Bund, m. Föderation, f. [in, f. Пис.*

Уни́яр, *m. Föderalist, m.; -ярка, f.*

Уни́ярний, *a. verbindet, föderirt, Пис.*

Уни́ят, *m. s. Уни́т; уни́ятка, f. die Unirte, Пис. [unirten Ritus.*

Уни́ятский, *a. unirte, vom griechisch-*

Уно́рово́ти, уно́ро́вляти, *v. a. zähmen, zahm machen, abrichten; — ся gesittet, civilisiert werden, Зг.*

Уну́дити, *v. a. abmüden, abquälen.*

Уну́к, *m. уну́ка, f. s. Внук, вну́ка.*

Уни́яти, *v. a. s. Уни́ма́ти, уи́ма́ти; — ся за ким, s. Обста́вати за к.*

Уни́ятли́вий, *a. aufmerksam, zart, rücksichtsvoll, zuvorkommend, gewinnend, М. II. 153. 172.*

Уни́ятли́вость, *f. Aufmerksamkeit, Zuvorkommenheit, f. Пис.*

Уору́жѣти, *v. a. bewaffnen, Фр.*

Уочи́вѣдячки, уочи́вѣдки, *adv. vor den Augen, angesichts; vor aller Augen, öffentlich, Ки. 96.*

Упа́вий, *a. Зап. В. I. 38. ?*

Упа́д, *m. Ко. 296. Fall, Untergang, m.; 2) Schaden, Verlust, m.*

Упа́да́ти, упа́сти, *v. n. fallen, niederfallen, umfallen, hinfallen; einfallen; * verfallen, in Verfall kommen, in Abnahme kommen, schwächer werden; упа́сти ся, fallen, hineinfallen, gerathen, (-межи ко́го, що); 2) упа́сти u. — ся, zufallen, zutreffen, sich zutreffen, (ко́му).*

Упа́дли́вий, *a. s. Запопа́дли́вий, См.*

Упа́дни́й, *a. -а го́дина с. Оста́тна го́дина. [vorkommend, dienstfertig.*

Упа́дни́к, *m. См. го́стиня sehr zu-*

Упа́док, -джу, *m. Fall, Sturz; Untergang, Verfall, m. Neige, f.*

Упадчий, *а.* -а Гуцуліа, *Гол.* I. 695. unglücklich (?). [sunken.

Упáлий, *а.* gefallen; *ан* Muth ge-
Упáлість, -ости, *ф.* Falliment, *н.*

Concours, *т.* [schaftsgut werden, *Зак.*

Упановáти ся, Besitzer von e. Herr-

Упáртий, *а.* Н. 53. *пол.* s. Упéртий.

Упáсти, *в. а.* s. Упадáти; § упáла
в глухий кут, *с.* жінка = вягла.

Упевнítти, упевнáти, *в. а.* ver-
sichern; — ся versichert sein, über-
zeugt sein, *М.* II. 145.

Упéкати ся в чим, (mit etw.) fertig
werden. [до чо́го §. s. Учепити ся.

Упелю́скати ся, — чо́го, до ко́го,

Уперáти ся, sich stemmen; sich
stráuben, *с.* weigern; — при чимбóь
hartnäckig worauf bestehen, *Д.* с. 118.

Упереджáти, упередíти. *в. н.*
zuvorkommen (im Laufen, Fabren &;
* auch in Erreichung e. Zweckes); 2)
ко́го jmdn im Voraus warnen.

Уперéдженьє, *н.* Vorurtheil, *н.*

Уперéдженняй, *а.* *К.* voreinge-
nommen.

Уперéдний, *а.* Vor-, vorläufig.

Уперíд, *adv.* künftighin.

Упéрти ся. *с.* Уперáти ся.

Упéртий, *а.* eigensinnig, starrkö-
pfig, starrsinnig, hartnäckig, halsstarrig.

Упéртисть, -ости, *ф.* Eigensinn,
Starrsinn, *т.* Halsstarrigkeit, Hartnä-
ckigkeit, *ф.* [gerweise.

Упéрто, *adv.* hartnäckig; hartnäcki-

Упестрíти, *в. а.* bunt färben.

Упечалíти, *в. а.* *Ф.* s. Опечалíти.

Упечáтливий, *а.* s. Вразлívий, *К.*

Упилáти ся, *Ф.* s. Вялáти ся.

Упильнóваний, *а.* fleissig aus-
geführt, *ОП.*

Упíн, *т.* Halt, Einhalt, *т.*

Упинáти, упинáти, *в. а.* anhalten,
zurückhalten, hemmen, verhindern; stil-
len; * im Zaume halten, mässigen, *К.*

Упинка, *ф.* *Д.* *гр.* Beistrich, *т.*

Упíр (*ауд.* у пирáга) *т.* Vampire, *т.*

Упирáстий, *а.* s. Упéртий, *Пис.*

Упирáка, *т.* *К.* Trotzkopf, Starrkopf, *т.*

Упíс, *т.* Verzeichnis, *н.* Liste, *ф.*;
Inhalt, *т.* *Зак.*

Уписáти, *в. а.* s. Вписáти; 2) *Ф.*
bestreichen, beschreiben; 3) *aufessen, *Пис.*

Упíти ся, sich berauschen, sich be-

trinken. [rauschung, *ф.* *ВВ.*

Упíй, *ген.* упóю, *т.* Rausch, *т.* Ве-
Упíльний, *а.* beiderseitig, wechsel-
seitig, (*Фр.*).

Упíмненє, *н.* s. Упóмненє.

Упíмнúти, *в. а.* s. Упомина́ти.

Упíн, *ген.* -óну, *т.* Bandseil zum
Anbinden, *н.* [sinn, *т.* *В.*

Упíр, *ген.* -óру, *т.* Eigensinn, Starr-

Упíрений, *а.* befiedert.

Упíрливо, *adv.* *Т.* s. Упéрто.

Упíрний, *а.* s. Упéртий.

Упíрчивий, *а.* упíрчиво, *adv.*
Фр. hartnäckig, unverwandt.

Упíсаний, *а.* Н. 267. ?

Уплáта, *ф.* Entrichtung, Zahlung, *ф.* *КУ.*

Уплекáти, *в. а.* u. — ся, *с.* Вí-
плекати, — ся.

Уплéти, *рл.* s. Зáплéтки, Прáплéтки.
I. Уплáв, *т.* *В.* Verlauf, Ablauf,
т. Verfluss, *т.* [s. Вплив.

II. Уплáв, *т.* *Гол.* *К.* Einfluss, *т.*

Упливáти, *в. а.* davonschwimmen;
wegfliessen; * verfliessen, vergehen; 2)

в. н. — в що Ueberfluss an etw. haben.

Уплívний, *а.* decursiv.

Уплíсти, *в. н.* verfliessen, verlaufen.

Уплíнити, *в. а.* *У.* *Гуш.* gefan-
gen nehmen.

Уплéтка, *ф.* s. Зáплéтка.

Уплоднítти, *в. а.* befruchten, *Т.*

Уплóбт, *ген.* *рл.* -ти, уплéткíй,
das Band etc. zum Einflechten in den

Haarzopf, Haarflechte, *ф.*

Уплотítти, *в. а.* verkörpern, *Зар.*; — ся
sich verkörpern, incarnirt werden, *Зг.*

Упнáти, упáти, *в. а.* an-, binden;
2) — ся на свóих мíслях *К.* fest bei

seinem Entschlusse beharren, auf etw.
dringend bestehen. [nung, *ф.* III. II. 215.

Уповáнiє, *н.* Vertrauen, *н.* Hoff-
Уповáтельно, *а.* *гр.* hoffentlich,
vermeintlich, *Шл.*

Уповáти, *в. н.* hoffen, vermuthen;
vertrauen, *Ме.* 237. [Vollmond, *т.*

Уповень, -вня, *т.* *Ф.* s. Пóвня,
Уповзати, *в. н.* fort kriechen.

Уповíти, уповивáти, *в. а.* ein-
wickeln, einwindeln,

Уповíсти, *в. а.* s. Повíсти.

Уповнítти, *в. а.* vervollständigen,
vermehrten. [mächtigen.

Уповновáстити, *в. а.* bevoll-

Уповодовати, *v. a.* begründen, *B.*
Уподоба, *f.* Gefallen, Wohlgefallen,
n.; 2) Willkür, *f.* *Фр.*

Уподобане, *n. s. d. v. 1).*

Уподобати, *v. a.* an etw. Gefallen
finden, etw. lieb gewinnen, -соби; — ся
s. Подобати ся.

Уподобіти, *v. a.* vergleichen, gleich
machen; — ся sich gleich machen,
gleich werden.

Уподоблене, *n.* Assimilation, *f.*

Упродовж, *adv.* der Länge nach, längs.

Упоєний, *a.* betrunken, trunken.

Упоїти, упювати, *v. a.* betrunken
machen, berauschen.

Упокій, (-ко́й), *m.* *P. I.* 133. Ruhe,
f. в упоко́ем, *АД.* II. 11. in Ruhe, in
Frieden, friedlich; на упоко́ї почи́-
ти *АД.* I. 216. Ruhe pflegen, ausru-
hen; за упокій (-ко́й), für die Ruhe
der Seele eines Verstorbenen.

Упокійний, *a. K.* Friedens-, friedlich.

Упокоїти, *v. a.* beruhigen, beschwich-
tigen; — ся sterben.

Упокоріти, упокоряти, *v. a.* de-
müthigen; — ся sich —.

Упомина́ти, упи́нути, *v. a.* war-
nen, ermahnen; — ся mahnen, erin-
nern чо́го від ко́го, у ко́го von jmdm
etw. fordern, verlangen, ihn darum
mahnen.

Упомя́нок, -нку, *m. K.* I. 155.
Ermahnung, *f.* Verweis, *m.*; 2) Anden-
ken, *n.* ein Geschenk zum Andenken,
zur Erinnerung, *K.* [*f.* Verweis, *m.* *Зах.*

Упо́мненє, *n.* Warnung, Ermahnung,

Упо́на, *f.* Band, *n.* Strick, *m.*

Упо́р, *m. M.* II. 80. *s.* Упір.

Упо́рати ся, fertig werden mit e.
Arbeit, zu Ende bringen, beendigen.

Упо́рний, *a.* hartnäckig, halsstarrig.

Упо́рність, -ости, *f.* Hartnäckig-
keit, *f.* Starrsinn, *m.*

Упо́рство, *n.* Hartnäckigkeit, *f. KV.*

Упо́рүч, *adv.* daneben, nahe bei,
bei einander. [tigen.]

Упо́рхати, *v. a.* beruhigen, beschwich-

Упо́рчівий, *a. s.* Упертий; упо́р-
чівость, *f. s.* Упір.

Упо́рядіти, упо́рядкувати,
v. a. ordnen, in Ordnung bringen; —
ся solider, stett werden, ціна *Pa.* I. 377.

Упо́рядний, *a.* -е ві́ско, *K.* ausge-

rüstetes, schlagfertiges (stehendes) Heer.
Упо́слід, *adv.* zuletzt; endlich; nach-
her, *B.*

Упо́сліджувати, упослі́дити, *v.*
a. K. RB. zurücksetzen, hintansetzen,
verunglimpfen; — ся sich unterschätzen.

Упо́ста́чувати, *v. a.* personificie-
ren, verbildlichen, veranschaulichen, *BB.*

Упо́требіти, упо́требляти, *v.*
a. gebrauchen, brauchen, anwenden,
verwenden, verbrauchen, sich bedienen.

Упо́треблі́ня, *n.* *Зг.* Gebrauch, *m.*
Benutzung, *f.* [machtvoll auftreten.

Упо́ту́жати ся, sich kräftigen,
I. Упо́рава, *f.* Leitung, *f.*; Ausschuss,
m. s. Відділ, *M+B.* 374.

II. Упо́рава, *f. Ф.* „Н.“ (65) 202.
ві́з ко́ваний з упо́равою?

Упо́равлі́няти, *v. a.* regulieren.

Упо́раві́тель, *m.* Verwalter, Inten-

dant, Leiter, *m. III.* I. 256.
Упо́раві́тели́в. -ева, -еве, *a.* des
Упо́раві́теля, dem *V.* gehörig.

Упо́раві́тельський, *a.* des Ver-
walters, vom Verwalter, *He.*

Упо́раві́тельша, *f. He.* Gattin des
Упо́раві́теля, Frau Verwalterin, *f.*

Упо́равити ся, sich Rath schaffen;
fertig werden, — *M. s.* Упо́рати ся.

Упо́равля́ти, *v. a.* regieren, (ein
Amt, e. Geschäft) führen, verwalten,
(einem Amte, e. Geschäfte) vorstehen;
— ким, чим beherrschen, lenken.

Упо́равне́ний, *a.* berechtigt, beru-
fen, competent.

Упо́равник, *m. s.* Упо́раві́тель.

Упо́равні́цтво, *n.* Leitung, Di-
rection, *f.*

Упо́равство, *n.* Administration, *f. Пар.*

Упо́ражати, *v. a.* schmoren, braten.

Упо́раце́ваний, (упрацо́в-), *a.* mü-
de, matt, ermüdet, ermattet; beladen,
gedrückt, *Зах.* [*Pa.* I. 376.]

Упо́ретіти, *v. a. s.* Забороні́ти,

Упо́риє́мніти, упо́риє́мнювати, *v.*
a. angenehm machen.

Упо́природне́не, *n.* Naturalisation, *f.*

Упо́природні́ти, *v. a.* naturalisieren.

Упо́прито́мніти, *v. a.* vergegen-
wärtigen. [schwitzig, schweissig werden.

Упо́пріти, упріва́ти, *v. n.* schwitzen,

Упо́продовж, *adv.* der ganzen Länge
nach, *M.* III. 67.

Упросіти, упрошувати, *v. a.* er-bitten; — ся sich einbetteln.

Упробтяж, *adv.* nacheinander, hin-tereinander paarweise angespannt.

Упруґ, *m. e.* Art Feldmas, = $\frac{1}{3}$ дня браня, *Др*; — ліса, *Кн.* „Пр.“ VIII. 94; 2) *e.* Zeitmass, *P. II.* 172. 175. об третьому упруґі; *III. I.* 111. з пів упруґа; *III. II.* 11.

Упруґий, *a.* elastisch, zähe, *Под.*

Упруґість, -ости, *f.* Expansion, Elasticität, *f. Под.*

Упруґа, *f.* Einspannung, *f. Ф.*

Упруґати, *v. a. s.* Запруґати.

Упруґий, (упруґий), *a.* stützig; fest haltend; — корінь eine in die Erde tief gehende, daher fest haltende Wurzel, wie solche bei den Gebirgs-pflanzen gewöhnlich gefunden werden, *B.*; 2) hartnäckig, eigensinnig, rechtha-berisch. [bium Pertinax), *B.*

Упруґиця, *f.* Trotzkopf, *m.* (Ано-Упруґство, *n. Ко.* 302. Halsstar-ригkeit, *f.* Eigensinn, *n.*

Упруґити, *v. a.* bei Seite legen, weglegen, wegstecken; 2) ersparen, zusammenlegen.

Упруґток, *pl.* -тки, *m.* das Zusam-mengelegte, Zusammengehäufte, Ersparte.

Упустіти, *v. a. s.* Впустіти; 2) (zu Boden) fallen lassen.

Упухнути, упухати, *v. n.* *Wgr.* III. s. Спухнути.

Упушити, *v. a. II.* 243. aufblähen.

Упяліти, (упе-), *v. a.* stechen, beis-sen, сорокґля го увелила die Kreuzot-ter hat ihn gebissen, *B.*

Упяніти, *v. a.* berauschen.

Упять, *adv.* wiederum.

Упяти, *v. a.* anbinden, *s.* Упняти.

I. Упятий, *a.* angebunden.

II. Упятий, *a.* abermalig, *Пар.*

Ура! *int.* Hurrah! [berathschlagen.

Урадіти, *v. a. e.* etw. beschliessen,

Урава, *adv. s.* Брава.

Урава, *f.* Beleidigung, Kränkung, *f.*

Уразіти, уражати, *v. a.* beleid-i-gen, kränken.

Уразка, *f.* Beleidigung, Stichelei, anzügliche Rede, *f. С. М.* II. 82.

Уразілий, *a.* beleidigend, anzü-glich, schmerzhaft, stechend, *C.*; 2) ver-driesslich, gereizt, *M.* reizbar.

Уразне, *adv.* gemeinschaftlich, (*Фр.*).

Уразний, *a.* не уразві коні von Paar Pferden, von denen das eine rascher, das andere träger ist.

Уразовий, *a.* verwundet, leidend, *Зак.*

Урачити, урачувати, *v. a.* reich-lich bewirten; — ся sich güthlich thun.

Урвати, уривати, *v. a.* reissen, abreissen, losreissen; — ся reissen (*v. n.*), sich reissen.

Урвень, -еня, *m.* Lotterbube, *m. Пар.*

Урвіголова, *m. Пис. s.* Урвігель.

Урвіпола, *m. B. s.* Урвігель.

Урвіслава, *m.* Calumniant, *m. Пар.*

Урвігель, *m.* Galgenstrick, Gal-gendieb, Galgenschwengel, *m. B.*

Урвіще, урвіско, *n.* Felsabhang, *m.*

Урда, *f. s.* Вурда, *Зак.*

Уребріване, *n.* Nervenbildung, *f. B.*

Урезоніти, *v. a. M.* III. 14. über-zeugen, für etw. einnehmen.

Урежня, уремя, *n. s.* Время (*Др.*); скорим урежням schleunig.

Уретно, *adv.* niederschlagend; trau-rig; langweilig; самому уретно в хаті, *B.* [beschwören, bezaubern.

Уречі, *v. a.* besprechen, beschreiben,

Уривати, (уривати), *v. a.* (heim-lich) reissen, rupfen, raufen, pflücken; — кому abzwacken, abzwicken; 2) * schnell laufen, sich fortmachen, *Кс. I.* 131.

Уривісто, *adv.* abgerissen, lakoni-sch, *Фр.* [ristisch, *К.*

Уривком, *adv.* fragmentarisch, apho-

Уривний, *a.* der (die, das) sich leicht reisst.

Уривок, -вка, *m. Ч. II.* 641. *B.* Bruchstück, *n.*; 2) *M + B.* 105. s. Верівка.

Уривочний, *a.* abgerissen, frag-mentarisch.

Уривочно, *adv. s.* Уривісто, урив-ком; staccato (musik. Term.).

Уривчатий, *a.* *He.* abgerissen.

Урйти ся, sich hineinwühlen, *s.* Врйти ся.

Урїтний, *a.* чоловік — abstossen-der, widerwilliger Mensch, *Ф.*; 2) *s.* Влізлий, докучливий.

Урївнательний, *a.* *Гол. гр.* 99. Vergleichungs-, — ступень gradus com-parativus.

Урїже, *n.* Randstrich, *m. B.*

Урїв, *m. e.* Art Feldmass, *Pa. I.* 373.

Урізати, *v. a.* abschneiden; — ся sich schneiden; 2)*sich tüchtig besaufen.

Урізати, *v. a. Ro.* 316? [*fe, Ф.*

Урізати, *pl. без -ків, ohne Umschwei-*

Урізок, -зка, *m.* Abschnitzsel, *m.*

Урікати, урікнути, *v. a.* когось чимось jmdm einen Vorwurf, eine Ausstellung machen, an jmdm aussetzen, vorwerfen, *Os.* (61), V. 29.

Урісник, *m.* — коралькóвець *Corallorhiza innata.*

Урічлівий, *a.* dem Beschreien, dem Zauber ausgesetzt.

Урльоп, *m.* Urlaub, *m.*

Урльобник, *m.* Urlauber, *m.*

Урма, *f.* Spur u. Zertretung von einer Schafherde am Grase.

Урна, *f.* Urne, *f.* Aschkrug, *m.*

Уробіти, уробляти, *v. a.* thun, ausführen, *P. I.* 173.

Уров, *m.* Hängekluft, *f. Ф.*

Уровіще, *n. Зг.* s. Урвіще (?); 2) *Зан.* II. 389. e. Art Krankheit (Leistenbruch? Ruptur?). [Tölpel, *m.*

Урод, *m.* Missgeburt, *f.*; 2) Narr,

Урбда, (врбда), *f.* Gestalt, Schönheit, *f.* das wohlgefällige Aeussere; 2) s. Урбжай.

Уродай, *m. H.* 280. s. Уродлівий.

Уродіни, *pl.* Geburtstag, *m.* Geburtsfest, *n.* [bringen, hervorbringen.

Уродіти, *v. a.* gebären, zur Welt

Уродлівий, *a.* schön, hübsch, wohlgestaltet.

Урбдонька, *f. dim.* s. Урбда.

Урбдник, *m.* schöner Mann; урбдниця, *f.* schönes Frauenzimmer, eine Schönheit, *Plc.*

Уродувати, *v. a.* verunstalten, *Под.*

Уроєний, *a.* imaginär, erdichtet.

Урбжа, *f. Ф.* s. d. f. [reiche Ernte.

Урбжай, *m.* gutes Jahr, fruchtbare,

Урожайний, *a.* fruchtbar, ergiebig.

Урожайність, -ости, *f.* Fruchtbarkeit, Ergiebigkeit, *f.* [Gestaltung, *B.*

Урозліченє, *n.* mannigfaltige

Урозлічнити, *v. a. B.* mannigfaltig, verschiedenartig gestalten, bilden.

Урозуміє, *n. Kn.* Verständnis, *n.* Begriff, *m.* дати собі — sich Rechnung wovon geben.

Урозуміти, *v. a.* begreifen, er-, einsehen, verstehen.

I. Урбк, *m. gr.* aufgegebenе Arbeit, Lektion, *f. K.*

II. Урбк, *pl.* урбки, (врбки), Beschreien, *n.* (eine Krankheit od. ein Zufall, der nach der Meinung Abergläubiger von einem Lobe od. Blicke eines Neiders entsteht); Bezaubern, *m.*

Урбн, *m.* Schade, Verlust, *m. До.*

Уроніти, *v. a.* verlieren, verwerfen, vergiessen.

Урбвина, *f. s.* Урбн, *Зак.*

Урості, уростати, *v. n.* wachsen, aufwachsen, emporwachsen; 2) *M. III.* 102. s. Порості.

Урбче, *n. У.* Reiz; Zauber, Bann, *m.*

Урочйна, *f. Ч. I.* 1. 43. s. Урбки, Урбк II.

Урочістий, *a.* feierlich, festlich.

Урочістість, -ости, *f.* Feierlichkeit, *f.* das feierliche Begängnis, Feier, *f.*

Урочіти, *v. a.* beschreien, behexen, bezaubern. [2] Wiese, *f.* Thal, *n. Пар.*

Урбчище, *n.* Gegend, *f.* District, *m.*;

Урбчний, *a.* aufgegeben, bestimmt, abgemessen.

Урбчо, *adv.* bezaubernd, *ОП.*

Урсів, *m. ungr.* s. Паніч, *Тор.*

Урубок, -бка, *m. s.* Поіно, *B.*

Уруганів, *n.* Scheltwort, Schimpfwort, *n.* Schmähung, *f. Зак.*

Уруна, *f. Ос.* (62) X. 110. e. Pflze.

Урунити ся, sich wie ein Vliess verdichten, жито урунило ся, *Пу.*

Уруч, *adv. Гр.* — схопити ся handgemein werden.

Уручати, *v. a. s.* Вручати.

Уряд, *m.* Amt, *n.*; в уряду von Amtswegen.

Уряджати, уряджувати, урядіти, *v. a.* ordnen, einrichten, in Ordnung bringen, organisieren; veranstalten; — ся sich einrichten. [*C. II.* 131.

Урядковати ся, sich verwalten,

Урядник, *m.* der Beamte; урядниця, *f. Др.*

Урядничий, *a.* Beamten-, Amts-.

Урядно, (уредно), *adv.* gut, ordentlich, dauerhaft, урядно уробіти що, *B.*

Уряднувати, *v. a.* кимось, leiten, dirigieren, verwalten.

Урядовець, -вця, *m.* der Beamte, *ОП.*

Урядовий, *a.* amtlich, Amts-.

Урядчик, *m. Ч. II.* 568. s. Урядник.

Ура́жник, *m.* Stutzer, süsßer Herr, *m.* *Пис.*

Уса́жувати, (уса́джувати, -жов-), уса́дити, *v. a.* wohin setzen, stellen; — ся sich wo setzen, sich bequem s.

Усамо́вільни́ти, (-во́льн-), *v. a.* emancipieren, freilassen.

Усамо́во́льнене́, *n.* Emancipation, Freimachung, *f.*

Уса́ня, *f. s.* Корса́тка.

Уса́ч, *m. s.* Мерѣна.

Усви́рїпати́ ся, *Н.* 55. jmdm viel Leid zufügen, Alles verleiden, hart zu setzen, quälen.

Усвѣдо́мити, *v. a. s.* Увѣдо́мити.

Усвѣдо́млєнє́, *n. s.* Увѣдо́млєнє́.

Усе́ = все.

Усе́бо́чний, *a. Нє.* allseitig.

Уселє́нный, *a. Wgr.* XI. *s.* Загáльний. [dite), *B.*

Уселє́льник, *m.* Seeraupe, *f.* (Aphro-

Усенъ, *m.* благово́нный, wohlriechender Schraubenbaum, (Pandanus odoratissimus).

Усе́нький, *a.* allesammt, *M.*

Усе́рдие́, (-де́), *n.* Eifer, *m.* Inbrunst, eifrige Ergebenheit, Herzlichkeit, *f. K.* I. 40. aufrichtige Hingebung.

Усе́рдство́, *n. s.* Щя́рїсть.

Усердствувáти, *v. n.* кому́сь jmdm herzlich gewogen, eifrig ergeben sein, sich eifrig angelegen sein lassen, *Kч.* 258.

Уси, *pl. s.* Вѣси, Вус; 2) Art Borten, welche kreuzweise angenäht sind am Schnitt eines Frauenmantels, *Зак.*; 3) уси ви́лковáти, Gabelranken, Wickelranken, *pl. B.*

Усѣ́дїти, (всѣ́д-), *v. n.* bis zu Ende sitzen, ruhig sitzen bleiben.

Усик, *m. дїм. s.* Ує, Вус.

Усилѣ́ти, *v. a. s.* Всилѣ́ти; 2) *s.* Присилѣ́ти, *B.*

Усилко́вувати́ ся, sich anstrengen, sich abmühen, *M+B.* 236.; 2) dringend fragen.

Уейльни́й, *a.* dringend, inständig, -а про́вба inständige Bitte, *Фр.* [eifrig.

Уейльно́, *adv.* dringend, inständig;

Усилко́вувати́ ся, sich bemühen, sich anstrengen, sich bestreben, *Зак.*

Усли́лок, -лку, *m.* Widerstandsfähigkeit, Kraftäusserung, *f.*

Уси́новїти, уси́новля́ти, *v. a.* an Kindes Statt annehmen, adoptieren.

Уси́новленє́, *n.* Annahme an Kindes Statt, Adoption, *f.*

Уси́пáлицє́, *n.* Grabhügel, *m. C. II.* 12.

Уси́пáльний, *a.* zur Todtengruft geh. *K.*

Уси́пáльня, *f.* grosse mit Steinen ausgelegte Todtengruft; 2) Schlafzimmer, *n. Щог.* [2) schütten, abschütten.

Уси́пати, *v. a.* bestreuen, bewerfen;

Уси́пáвий, *a.* einschläfernd.

Уси́пáяти, *v. a.* in den Schlaf bringen; einschläfern.

Уси́пок, -пку, *m. s.* Сїпанка.

Уси́тїти, *v. a.* Meth bereiten.

Уси́дáти, *v. n. s.* Усі́сти.

Усі́й, уса́я, усе́, *v.* Вѣсь, вся, все.

Усі́кáти, *v. a. s.* Усі́чи.

Усі́кновє́ниє́, *n.* Enthauptung, *f.* — сьвято́го Ивана Хрестї́теля die Enthauptung Johannis des Täufers.

Усі́ль, усі́лка, *f.* Raupe, *f.* (Eruca), *B.*

Усі́льниця́, (усі́лиця́), *f. s. d. v.*; 2) *e.* Art Viekrankheit, *Term.*

Усі́нниця́, *f.* Raupe, *f.* (Eruca), *B.*

Усі́сти, усі́дáти, *v. n.* sich setzen, sich niedersetzen; рі́й усі́дає́ *s.* anlegen.

Усі́чи, усі́кáти, *v. a.* kleinhacken; abhauen; enthaupten (го́лову).

I. Усі́яти, *v. a.* besäen.

II. Усі́яти, *v. n.* glänzen, *KС.* IV. 513.

Ускаржáти́ ся, sich beklagen, sich beschweren, klagen. [wenig].

Уско́бáти, *v. a.* abschaben (ein Уско́бка, *m.* Ueberläufer, *m.*; Ausreisser, Emigrant, *m.* welcher zu den Saporogerkosaken sich gesellte, *Зак.*

Уско́рб, *m.* Schaden, Eintrag, *m.* а ўско́рбом auf Kesten, *Гол.*

Уско́рбáти, *v. a.* beeinträchtigen, schädigen. [gen; 2) entkommen, entfliehen.

Уско́чити, (вск-), *v. n.* hineinspringen.

Уско́рбáти, *v. a.* abschaben; 2) * entkommen, entweichen, *Зак.*

Ускро́мáти, ускро́мáти, *v. a.* zähmen, kirre machen, *Ч.* II. 544.

Уску́бнути, уску́бости, *v. a.* zupfen, rupfen, zerren, pflücken.

Усла́вити, *v. a. s.* Всла́вити.

Усла́да, *f. s.* Осоло́да. *Нє.*

Усли́хáти, *v. a. Ч.* V. 270. *s.* Учúти.

Услі́вє́, *n.* Bedingung, *f.* *ОБ.*

Усло́ва, *f.* Capitulation, *f.* *Пар.*
 Усло́вина, *f.* *pl.* усло́вняни, Bedingung, *f.*; Capitulation, *f.*
 Усло́вити, усло́вляти, *v. a.* bedingen, — со́бі sich ausbedingen, *Пар.*
 Усло́во, *n.* Stipulation; Clausel, *f.* *Пар.*
 Усло́вний, *a.* von der Bedingung, Bedingungs-
 Усло́га, *f.* Dienst, *m.* Dienstleistung, *f.*; * Dienerschaft, *f.* Diener, *pl.*
 Усло́гувати, усло́жити, усло́говувати, *v. a.* ко́мусь jmdn bedienen, jmdm aufwarten; jmdm einen Dienst erweisen. [vorkommend, *У.*
 Усло́жливий, *a.* dienstfertig, zu-
 Усло́жлі́вість, -ости, *f.* *Важ.* Dienstfertigkeit, Zuvorkommenheit, *f.*
 Усло́жний, *a.* s. Усло́жливий.
 Усло́жність, -ости, *f.* s. Усло́жливість.
 Усло́тити, *v. n.* *gew. impers.* усло́тило ко́го vom Schlagfluss, v. d. Epilepsie.
 Усло́хати, *v. a.* gehorchen, Gehör geben, jmdm folgen. [gehorsam.
 Усло́хний, *a.* *Ф.* „*Пр.*“ *V.* 307.
 Усло́хливий, *a.* gehorsam; 2) nachgiebig. [mit Rotz beschmieren.
 Усо́маркати ся, sich berotzen, sich
 Усо́мертїти, *v. a.* tödten.
 Усо́мирїти, усо́марїти, *v. a.* beruhigen, beschwichtigen, zügeln, bändigen; dämpfen, züchtigen, kasteien, *T.* III. I. 227. [*Пар.*
 Усо́мирлі́вий, *a.* niederschlagend,
 Усо́мирля́чий, *prtc.* s. Усо́мирїти.
 Усо́смівка, *f.* Ironie, *f.* *Пар.*
 Усо́смїх, *m.* das Lächeln.
 Усо́смїха́ти ся, lächeln, an-, zulächeln, schmunzeln.
 Усо́смїхлі́вий, *a.* lächelnd.
 Усо́смїшка, *f.* s. Усо́смїх.
 Усо́смїшний, *a.* scherzhaft, lustig, *Др.*
 Усо́нїчка, *f.* Bartmundmoos, *n.* (Barbula), *B.*
 Усо́нїй, *a.* *R.* s. Усо́нїий.
 Усо́нова́ти, (усо́нув-), *v. a.* windeln, wickeln, weifen; * karten.
 Усо́ну́ти, *v. n.* einschlafen.
 Усо́оби́ця, *f.* III. I. 178. Bürgerkrieg, *m.* innere Fehde.
 Усо́бник, *m.* rücksichtsloser Parteigänger, Störfried (im Bürgerkrieg), III. II. 100.

Усо́бити ся, * finster werden (wie e. Eule).

Усо́віста́ти, *v. a.* ко́гось jmds Gewissen wecken, jmds Herz zerknirschen, erweichen, *C.*; 2) jmdm Vorstellungen machen, jmdn bereden, mahnen; — ся *Ч. V.* 874. Regungen des Gewissens vernehmen, fühlen; sich erweichen lassen.

Усо́вігова́ти, *v. a.* Rath geben; beschliessen, festsetzen; bereden.

Усо́віща́ти, *v. a.* *K.* dh Vorstellungen zu bewegen suchen, beherrigen lassen, jmdm einschärfen.

Усо́ла́ти, *v. a.* * einen Schlag versetzen, ausprügeln.

Усо́лоді́ти ся, *Luts. gr.* 162. woran seinen Geschmack haben, naschen.

Усо́мні́ти ся, wanken, schwanken; die Hoffnung verlieren. [*ropoda*], *B.*

Усо́но́гі, *pl.* Rankenfüßer, *pl.* (*Circ.* Усо́но́жка гла́дка, *f.* Entenmuschel, *f.* (*Anatifa laevis*).

Усо́тка, *f.* s. Відо́тка, *Др.*

Усо́хнути, *v. n.* s. Усо́хну́ти.

Усо́па́ти, *v. a.* einschläfern.

Усо́пала́ти, *v. a.* schöpfen, s. Спела́ти.

Усо́пениє, *n.* Entschlafen, Absterben, Verscheiden, *n.* Tod, *m.* — Пре́святі́ї Богоро́диці Мари́ї Himmelfahrt, *f.*

Усо́пів, *m.* Erfolg, *m.* *Пар.*

Усо́піванє, *n.* das Gedeihen.

Усо́півати, *v. n.* gut fortkommen, Fortschritte machen, fortrücken; gedeihen; gelingen. [schritte, *pl.*

Усо́пїх, *m.* Fortgang, Erfolg, *m.* Fort-

Усо́пїха́ти, *v. a.* befördern, *Лє.* 71.

Усо́пїти, *v. n.* s. Усо́півати; nicht zurückbleiben, nicht nachbleiben, einholen; dazu gelangen, seinen Zweck erreichen, es dahin bringen.

Усо́пїшний, *a.* einen guten Fortgang habend, gelingend.

Усо́пїшно, *adv.* mit gutem Erfolge.

Усо́пїшно́сть, -ости, *f.* das Gelingen.

Усо́подоба́ти, *v. a.* theilhaftig machen, *Ос.* (62) *IV.* 73.; — ся *th.* werden.

Усо́поко́їти, усо́поко́ювати, *v. a.* beruhigen, befriedigen, stillen; — ся ruhig werden, still werden; sich legen; sich beruhigen, sich zufrieden geben; sich fassen,

Успоріти, успорювати, *v. a.* чо́гось
У. verschaffen, eintragen, vermehren.

Успособити, успосо́бляти, *v. a.* ге-
schickt, tüchtig, fähig machen, heran-
bilden, befähigen; — ся sich befähigen.

Успособленє, *n.* Geschicklichkeit,
Fähigkeit, *f.*; 2) Gemüth, *n.* Gemüthsart, *f.*

Усправедлівити, усправедли-
вляти, *v. a.* gerechtfertigen; — ся sich
rechtfertigen, gerechtfertigt werden, *Зак.*

Успроможніти, *v. a.* ermögli-
chen, *B.*

Уста́, *pl.* der Mund.

Уста́в, *m.* vorgeschriebene Ordnung,
Einrichtung, *f.* Gesetz, *n.*; -церко́вний,
Kirchenordnung, *f.*; — держа́ви = кон-
ститу́ція, *Др.-тіла*, Constitution, *f.* *Пар.*

Уста́ва, *f.* Gesetz, *n.* Verordnung,
Verfassung, *f.*

Устава́ти, *v. a.* s. Встава́ти.

Уста́вити, уста́вляти, *v. a.* etw.
an seine Stelle setzen, zurecht stellen,
aufstellen; 2) anordnen, einrichten, fest-
setzen, bestimmen.

Уста́вчий, *a.* beständig, unab-
lässig; *adv.* уста́вчєне, immerwäh-
rend, *B.*

Уставка, *f.* ұставка, *pl.* ge-
sticktes Axelstück am weibl. Hemd
ärmel.

Уста́вний, *a.* *Мх.* constitutionell,
verfassungsmässig, legal. [*тєу.*

Уста́воі́рний, *a.* *Кл.* verfassungs-

Уста́вок, -вка, *m. s.* Уставка.

Уста́вці, *pl. s.* Уставки, ұставка.

Уста́вча́нка, *f.* ein Hemd mit
ұставка.

Уста́лити, Уста́лювати, *v. a.* be-
festigen, fest machen, sicher stellen, *КУ*;
— ся befestigt werden, wo fest sitzen.

Уста́нь, *f. pl.* ұстани, gleich nach-
dem man in der Frühe aufgestanden ist, *Ф.*

Уста́но́ва, *f.* Anordnung, Einrich-
tung, Ordnung, *f.* Brauch, *m.* Sitte, *f.*

Уста́нові́ти, уста́новля́ти, *v. a.*
anordnen, bestimmen, festsetzen, ver-
ordnen.

Уста́новленє, *n. s.* Уста́но́ва.

Уста́новле́ний, *a.* angeordnet,
verordnet, festgesetzt, bestimmt; ein-
gesetzt. [*Фр.*]

Уста́новок, -вку, *m. s.* Уста́но́ва,

Уста́новчий, *a.* *Зг. s.* Уста́вний.

Уста́нок, -нку, *m.* Aufhören, *n.*

Уста́ра́ти, *v. a.* *Ф. s.* Поста́ра́ти.

Уста́тко́ванє, *n.* Gestaltung, *f.*;
2) Antritt eines geordneten Lebens-
wandels, *m.*

Уста́ткува́ти ся, solid werden,
ordentlich werden, *e.* ordentlichen Le-
benswandel zu führen anfangen.

Уста́точні́ти, *v. n. s. d. v.*

Усте́ляти, усте́лювати, *v. a.* be-
decken, belegen, auslegen; — ся be-
deckt werden; * zu Boden fallen збі́же
устеля́ло ся. [*für Schafe im Agrél.*

Усте́нок, -нка, *m.* enger Eingang

Усте́речя́, *v. a.* behüten, bewahren,
bewachen; — ся (чо́г) sich vor etw.
in Acht nehmen, dh gehörige Wachsamkeit
einem Schaden od. Nachtheil entgehen.

Усте́в, *n.* Mündung, *f.*

Усте́ріки, *pl.* Zusammenfluss, *m.* *Цє.*

Усте́джáти, *v. a.* beschämen, *Ч. V. 582.*

Усте́йн, *m. s.* Юсте́йна.

Усте́йна, Усте́я. *f. s.* Юсте́йна.

Усте́иск, *m. У.* Umarmung, *f.* Um-
fassen, *n.* [*fassen, umarmen.*

Усте́иска́ти, усте́исну́ти, *v. a.* um-

Усте́ійний, *a.* stett, ununterbro-
chen, *Др.*

Усте́ійні́сть, -ости, *f.* Standhaftig-
keit, *f. У.*; Ausdauer, *f.* Aushalten, *n. Др.*

Усте́ійчы́вий, *a.* standhaftig, stand-
fest, *Пол.* [*festigkeit, f. Пол.*

Усте́ійчы́ві́сть, -ости, *f.* Stand-

Усте́їлка, *f. Цє. Ч. I. 1. 114.* Ein-
lagestroh, *n.*

Усте́ний, *a.* mündlich, Mund-

Усте́ні, *pl. КУ. I. 69.* Mund, *m.*
Lippen, *pl.* [*dung, f. (e. Flusses).*

Усте́ня, *f. АД. I. 244. Махс.* Mün-

Усте́вка, *f.* der untere Theil von
e. Aermel im weibl. Hemd, Зак.

Усте́й, *m.* Gerüst, Gestell, *n. Под.*

Усте́ро́нь, *f.* abgelegener Ort, Ein-
samkeit; Einöde, *f.* [*f. У.*

Усте́ро́ненє, *n.* Abgeschiedenheit,

Усте́ро́ні́ти, усте́ро́ня́ти, *v. a.*
beseitigen, bei Seite schaffen, abschaffen.

Усте́ро́нний, *a.* abgelegen, abge-
schieden, einsam. [*Вах.*

Усте́ро́нок, -нка, *m. s.* Усте́ро́нь,

Усте́очка, *pl. dim. s.* Уста́.

Усте́очний, *a. s.* Восточний, *Wgr. III.*

Усте́яти, *v. n. u.* — ся, sich ablie-

gen, s. abklären; 2) — при чім, festhalten an etw., verbleiben; — против кому́, чому́ Stand halten. [erdulden.

Устрадати, *v. a.* *Зг.* leiden, erleiden, Устрахнути ся, s. Устрашити ся, *Зак.*

Устрашити, *v. a.* erschrecken, in Schrecken setzen, Furcht einjagen; устрашити ся, erschrecken, sich entsetzen, in Schrecken gerathen, sich fürchten.

Устре(р)чи, *v. n.* за чимось, *Зг.* ? Устреміти, *v. a.* очи в когось, в щось den Blick auf jmdn scharf richten.

Устригти, *v. a.* ergreifen, fassen, anpacken, fest nehmen, *Зак.*

Устриця, *f.* Auster, *f.* (Ostrea), *B.* Устричи, *v. a.* mit der Scheere abschneiden, abscheeren.

Устричний, *a.* Auster-

Устрівати, *v. a.* s. Стрічати.

Устрій, *gen.* устрій, *m.* Ordnung, *f.* Organisation, Einrichtung, *f.*

Устрійність, -ости, *f.* Organisation, *f.*

Устріч, *adv.* entgegen.

Устроїти, устроювати, *v. a.* in Ordnung bringen, in O. stellen; ordnen, organisieren, construieren; 2) schaffen, machen, veranstalten; bewirken, gründen.

Устроїство, *n.* Einrichtung; Bildung, *f.*; Bau, *m.*

Устроміти, устромляти, *v. a.* hineinstossen; einstecken; — ся sich hineinstossen, sich dazwischen stecken, drängen; hineingestossen; eingesteckt werden; 2) dawider sich stellen.

Устроювати, *v. a.* s. Устроїти.

Уступити, *v. a.* hineinheften, *Зг.* Уступ, *m.* Cession, *f.*; 2) Digression, *f.*; 3) Vorsprung, Abhang, *m.* (einer Mauer, eines Berges), *C. I.* 120.; 3) Absatz, *m.* (Unterbrechung, *f.*).

Уступати, уступити, *v. a.* weichen, nachgeben; 2) — кому́ щось jmdm etw. abtreten, überlassen; 3) abtreten; — ся zurücktreten, abtreten, weichen; 2) — sich als Beschützer in's Mittel legen, *Кв. I.* 24. за ким für jmds Sache eintreten, fürsprechen.

Уступець, -ця, *m. dim.* s. Уступ.

Уступка, *f.* Concession, *f.*

Уступлене, *n.* Nachgeben, Nachlassen, Abtreten, Weichen; Ueberlassen, *n.*

I. Уступний, *a.* *К.* s. Вступний.

II. Уступна, *f.* (с. грамота уступна), *Км.* Cession, *f.*

Уступчивий, *a.* nachgiebig, *T.*

Уступчивість, -ости, *f.* Nachgiebigkeit; Geschmeidigkeit, *f.*

Устя, *f.* s. Юстіна.

Усувати, *v. a.* s. Усунути.

Усукати, *v. a.* s. Сукати.

Усумніти ся, zweifeln, Bedenken tragen, unschlussig sein, *Кух. Кч.* 411.

Усунути, усувати, *v. a.* wegschieben, wegräumen, beseitigen, aufheben; — ся sich zurückziehen. [кóти. — ся.

Усупоко́бити, *v. a.* u. — ся, s. Успо-Усхнути, (усохнути), *v. n.* vertrocknen, verdorren, trocken werden; absterben.

Усход, *m.* Aufgang, Sonnenaufgang, *m.*

Усці́бский, *a.* gern sich dreinmischend, naseweis, *Мж.*

Усю́гда, *adv.* (Фр.) s. d. f.

Усю́да, усю́ди, усю́деньки, усю́дечки, *adv.* überall, allenthalben.

Усю́дній, *a.* überall, allgemein herrschend, *Под.*

Усюно́шна, *f.* s. Всеночне, +*М.*

Усюський, -а, -е, *Н. II.* s. Вєсь.

Уся́кий, *a.* all, jede Art von —, von welcher immer Art.

Уся́ко, *adv.* verschieden.

Усяко́вий, *a.* s. Уса́кий.

Ута́єне, *n.* Verheimlichung, *f.*; Unterschleif, *m.* *Пар.*

Ута́їти, *v. a.* s. Затаїти. [treten.

Уталова́ти, *v. a.* niedertreten, zer-

Утварь, *f.* Erzeugnis, Gebilde, Geräth; Rüstzeug, *n.* *C. II.* 136.; Schmuck, Zierrat, *m.* *К.*

Утвержда́ти, утвердіти, *v. a.* befestigen, fest machen; stärken, bekräftigen; erhärten; — ся befestigt, fest gemacht werden; sich stützen, fest worauf beharren.

Утверезити ся, s. Вїтверезити ся.

Утвор, *m.* Gebilde, *n.* *Пол.*

Утворений, *a.* gebildet.

Утвори́ти, утвори́вати, *v. a.* bilden, schaffen.

Утво́рний, *a.* wohlgestaltet, von schöner Gestalt, *Гол. I.* 260.

Уте́глий, *a.* schwerfällig, *B.*

Уте́ка, *f.* s. Уте́ча.

Утеком, *adv.* davonlaufend, fliehend.
Утелѣпати, *v. a. s.* Натрясті 1).
Утелѣха, *f. H.* 261. eine die zahm,
kirre, ruhig gemacht werden kann.

Утеня, (-ення), *gen. -яти, n. dim. s.*
Утка, Enten, *n.* [ermüden.

Утепенѣти ся, *Фр.* sich gewaltig

Утерѣти, *v. a. s.* Утерѣти.

Утерѣбити, *v. a. s.* Терѣбити.

Утерѣне, *n. s.* Отрубѣ, *Wgr.* IX.

Утерѣти, *v. a.* erleiden, leiden.

Утерѣти, утерѣти, (утирѣти), *v. a.*
reiben, klein reiben; glätten, ebnen;
2) abwischen, wischen, abtrocknen.

Утерѣти, *v. a.* verlieren; *P.* II.
78. підем на обід: утерѣть — нічого
не втерѣмо.

Утесе, *m.* steile Jähe v. Felsen, v. Eis &

Утѣча, *f.* Flucht, *f.* Entkommen, *n.*

Утѣчений, *a.* від когось jmdm ent-
laufen, entwischen.

Утикати, *v. a. s.* Втикати; — ко-
мү щось, *s.* Витикати 2).

Утіна, *f.* Ч. V. 461. *s.* Утка.

Утинас, *Гол.* I. 148.?

Утинати, утати, *v. a.* abhauen,
abschneiden; zerhauen, zerschneiden;
2) plötzlich abrechen (z. B. e. Rede).

Утинок, -нка, *m.* Coupon, *m.* Пар.

Утирало, *n.* Wischtuch, Handtuch,
n. Зар. II.

Утирѣти, *a. a. s.* Утерѣти.

Утиск, *m.* Druck, *m.* Bedrückung,
f. Drangsal, *n.* Verfolgung, *f.*

Утискати, утиснути, *v. a.* eng
machen, verengen; 2) * drücken, be-
drücken, verfolgen, unterdrücken.

Утискач, *m.* Verfolger, Unterdrü-
cker, *m.*

Утихати, *v. n. s.* Притихати.

Утихомѣрити, утихомирѣти,
(-мир-), утихомѣрити, (В.), *v. a.* be-
ruhigen, beschwichtigen, stillen; — ся
sich legen, still werden, sich lindern,
gelinder werden, nachlassen, *s.* Ути-
хати, притихати.

Утиця, *f. s.* Утка.

Утік, *m.* Eiter, böser Stoff, *m.*; спи-
рає ся утік es sammelt sich der Eiter
ан, *B. s.* Сѣкровиця.

Утіканка, *f.* Ч. I. 278. *s.* Утѣча.

Утікати, утечы, утікнути, (Фр.),
v. n. weggehen, fortgehen; entkommen,

entfliehen; (v. d. Zeit) verfließen, ver-
gehen; verstreichen, dahin sein; 2) ver-
meiden, meiden, fliehen.

Утікач, *m.* der Fliehende, Flüchti-
ge, Flüchtling, *m. D. s.* 218. *K.*

Утікачка, *f.* die Flüchtige, *Пис.*

Утілений, *a.* verkörpert.

Утіліти, *v. a. s.* Втіліти, *s.* Во-
плотити.

Утінка, *f. dim. s.* Утка.

Утіпати, *v. a. s.* Отіпати; — со-
бѣю viel schaffen u. arbeiten; unruhig,
geschäftig hin u. her laufen; -кѣньми,
s. Уганѣти; — жорнами sehr schnell
u. rüstig mahlen.

Утісняти, *v. a. s.* Утискати.

Утіха, *f.* Vergnügen, *n.* Freude, Be-
lustigung, Ergötzung, *f.*; 2) Trost, *m.*

Утішати, утішити, *v. a.* erfreuen,
freuen, Freude, Vergnügen machen; 2)
trösten, aufrichten; erquicken; — ся,
sich vergnügen, sich ergötzen, Vergnü-
gen, Freude woran empfinden, sich freuen;
2) sich trösten, sich beruhigen.

Утішитель, *m.* Tröster, *m.*

Утішка, *f. dim.* Freude, *f.* (harm-
lose Freude), *M.* II. 193.

Утішний, *a.* ergötzend, belustigend,
scherzhaft; drollig.

Утка, *f.* Ente, *f.*

Уткати, *v. a.* weben.

Уткнути, *v. a.* einstecken, hinein-
stecken, hineinstossen; 2) очи & (ir-
gendwo hin) kehren, wenden, richten,
на що, в що die Augen, den Blick auf
etw. richten, auf etw. heften; — в очи
jmdm etw. vorwerfen; nie hineinstecken,
* sich einmischen.

Утковий, *a.* -а прѣжа, Einschuss-
gespinnst, *n.* Пар. *s.* Утѣк 2).

Утлий, *a.* schwach, kraftlos, hinfällig.

Утлѣмити, утлѣмити, *v. a.* nie-
derschlagen, — machen; unterdrücken.

Утнути, *v. a. s.* Утинати, Утати, *Зак.*

Утѣвити ся, sich in's Gedränge
hineindrängen *Pa.* II. 211.

Утовчѣти, *v. a.* stark schlagen, stossen,
stampfen, zerschlagen, knacken (Nüsse).

Утѣк, *m.* Anprall, Angriff, *m.* Ata-
que, *f. U.*; 2) Einschlag, Einschuss, *m.* Пар.;

3) Episode, eingefügte Erzählung, *f. K.*

Утокмѣти ся, *s.* Угодити ся, У-
мѣвити ся.

Уто́лыти, *v. a. M.* III. 66. stillen, beschwichtigen, trösten. [III. I. 56.]

Уто́ма, *f.* Ermüdung; Ohnmacht, *f.*

Умомы́ти, умомлы́ти, *v. a.* ermüden, abmatten, müde machen; 2) утомы́ти слэ́зи, *s.* Уто́лыти, *B.* — ся matt werden, müde werden, ermatten, sich ermüden.

Уто́ныти, *v. a. s.* Потоны́ти.

Уто́нька, *f. dim. s.* Утка.

Уто́нути, *v. n.* versinken, untergehen, ertrinken, (ersaufen).

Уто́нче́не, *n.* Verfeinerung, *f. Эг.*

Уто́нчы́ти, *v. a. s.* Потоны́ти; verfeinern, *Эг.*

Уто́пце́ваты, *v. a.* feststampfen.

Уто́р, *gew. pl.* уто́ри, Zarge, Kimmе, *f.* Gergel, *m.* Fuge für den Fassboden, *f. B. s.* Вто́ри.

Уто́ргува́ти, *v. a.* abhandeln, erhandeln, einnehmen. [ser, *n. B.*

Уто́рни́к, (уті́рник), *m.* Zargemes-

Уто́ро́пати, *v. a. s.* Вто́ро́пати.

Уто́чы́ти, (вто́ч-), *v. a.* abzapfen; abgiessen.

Уто́чка, *f. dim. s.* Утка.

Утрактува́ти, *v. a. s.* Уго́стити.

I. Утра́пити, *v. a.* treffen; — ся sich treffen. [bedrängen.]

II. Утра́пити, *v. a.* plagen, quälen,

Утра́плене, утра́пліне, *n.* Plage, Bedrängnis, *f.*

Утра́та, *f.* Verlust, Schaden, *m.*

Утра́тити, *v. a.* verlieren; — ся sich verlieren, verloren gehen; 2) * — ся sich ausgeben, zu viel ausgeben, zu viel aufwenden. [bringend, *ЛД.*

Утра́тний, *a.* Schaden, Verlust

Утра́тува́ти, *v. a. s.* Стратува́ти.

Утрача́ти ся, *s.* Утра́тити ся 2), + *M.*

Утредня, *s.* Утрення, *Ч. IV.* 594.

I. Утрення, *n.* Frühmette, *f.* Frühgottesdienst, *m.*

II. Утрення, *f.* (по́ля) = 2 Joch.

Утры́мувати, утры́мати, *v. a.* erhalten, unterhalten, bewahren; 2) behaupten; 3) nähren, Unterhalt geben, U. verschaffen; — ся sich behaupten; 2) sich ernähren, seinen Unterhalt finden.

Утри́бки. *pl.* Eingeweide, *n.*; 2) *e.* Art Gericht. *Зах.*

Утри́йний, *a.* giftig, *B.*

Утри́ба, *f.* Bauch, Leib, *m.*; Eingeweide, *n.*; Mutterleib, *m.*; Gebärmutter, *f. B.*

Утри́бний, *a.* der (die, das) innere, *Mx.*

I. Утри́ти, *v. a.* verdreifachen, *C.*

II. Утри́ти, *v. a. s.* Стро́ити.

Утри́фым, *m. He. e.* Art Kleiderstoff.

Утри́жене, *n.* Anstrengung, Ermüdung, *f.*

Утри́дыти, утри́ждати, *v. a.* beschweren, bemühen, Mühe bereiten; — ся müde werden, sich abarbeiten.

Утри́дливий, *a.* schwierig, beschwerlich, *B.*

Утри́дныти, утри́дныти, *v. a.* erschweren, schwierig machen.

Ути́пыти, *v. a.* о́чи в зе́млю die Augen niederschlagen, *Кух.* [Эг.]

Уту́ра́ти, *v. a.* aussinnen, aushecken,

Уту́ра́ха, *f. КС. IV.* 69.?

Уту́чити, *v. a.* mästen, fett machen.

Ута́, ута́тко, *n. dim. s.* Утка, kleine Ente, junge Ente. [ну́ти.]

Утягну́ти, утяга́ти, *v. a. s.* Потяг-

Утя́гче́не, *n. Зах. s.* Утяжене.

Утяжа́ти, *v. a.* erschweren, *Кн.*

Утяже́не, *n.* Unterdrückung, Bedrückung, *f.* Druck, *m.* Verfolgung, *f.*

Утяжлі́вий, *a.* beschwerlich.

Утяжлі́вість, -сти, *f.* Beschwerlichkeit, *f.*

Ута́мити, *v. n. s.* Затя́мити, *Шог. В.*

Ута́нка, *f.* Gemeine Entenmuschel, *f.* (Anatifera levis), *B.*

Ута́ти, *v. a. s.* Ути́нати, abhauen, abschneiden; zerschneiden; 2) * kennen, verstehen, kunstvoll verfertigen; 3) * schlagen; * von der Musik: wacker, brav spielen.

Ута́тина, *f.* Entenfleisch, *n.*

У-тя-та́! у-тя-та́! у-га-та́! *int.* vom Gesang der Nachtigall, *B.*

Уфа́тыти, *v. a. s.* Ухо́пати.

Ух! *int.* des Schmerzes, *M.*; ух! ух! des Grauens *III. I.* 22.

Уха́! *int.* die Ohren spitzen!

Уха́б, *m. H.* 166. (ausgefahrenes) Loch, *n.* Grube, *f.* (auf dem Wege), *s.* Ва́бія.

Уха́н, *m.* Ohrenfledermaus, *f.* (Plecotus auritus), *Пол.* [ohrig, Ohren-]

Уха́тій, *a.* mit grossen Ohren, gross-Уха́тка, *f.* Ohrschnecke, *f.* (Auricula), *B.*

Уха́ч, *m.* Langohr, *n.*; 2) — грива́-

етий, Lövenrobbe, Ohrenrobbe, *f.* (Otaria jubata).

Ухва́ла, *f.* Beschluss, *m.* Verordnung, *f.*

Ухва́лений, *a.* beschlossen.

Ухва́ляти, ухва́ляти, ухва́лювати, *v. a.* beschliessen, verordnen.

'Ухват, *m.* Art Hausgeräth, *s.* Хва́тка.

Ухва́тити, *v. a.* ergreifen.

Ухва́тка, *f.* *H.* 169. *Kч.* 268. Manier, *f.* Kunstgriff, *m.*; 2) Ausflucht, Ausrede, *f.*

Ухе́кати, *v. n.* ermatten, ermüdet sein.

'Ухи да́хи справля́ти, *P.* I. 77. ächzen u. stöhnen.

Ухи́бѣти, ухи́бляти, ухи́бну́ти, *v. a.* fehlen, verfehlen, etw. versehen; — кому́ jmdn beleidigen.

'Ухил, *m.* *Кн.* Abgehen, Abwenden, *n.* Abweichung, Abirrung, *f.*

Ухиле́ний, *a. s.* Відхиле́ний.

Ухилѣти, ухилѣти, *v. a.* abkehren, abbiegen, abwenden; beseitigen, wegbringen, entfernen; 2) ein wenig öffnen; — ся sich entziehen, ausweichen від чо́гось.

Ухильно, *adv. См.* *s.* Прихильно.

Ухильну́ти ся, ausweichen.

Ухитрѣти ся, ухитрѣти ся, klug werden, mit List vorgehen, *К.*

Ухитя, *n.* Genuss, *m.* Geniessen, *n.* Ergötzung, *f.* *Пис.*

Ухля́пати ся, sich so sehr ermüden, anstrengen, dass man keucht, (*Фр.*).

Ухмы́лка, (-мілка, *См.*) *f. s.* Усьми́шка, *Зак.* [lächeln, schmunzeln.

Ухмильну́ти ся, ухмиля́ти ся,

Ухна́ль, *m. eigentl.* Hufnagel, *m.*

'Ухнути, *v. n.* den Seufzer des Schmerzes: „Ach! Au weh!“ ausstosen, *М.*

'Ухо, *n.* Ohr, *n.* ўхом не ве́сти про щось, *Не.* etw. nicht anhören, ganz ausser Acht lassen; Gehör, *n.*; 2) Henkel, Griff, *m.* (bei Töpfen u. drgl.).

Ухова́ти, *v. a. s.* Схова́ти, ви́ховати; — ся *s.* Ві́ховати ся.

Ухове́рт, *m. e.* Art Bohrer; 2) ухове́рт, *m.* ухове́ртка, *f.* Ohrwurm, *m.* (Forficula auricularia L.), *B.*

Ухо́д, *m.* Mündung eines Flusses, Bucht, *f.* Busen, *m. К.*; 2) ухо́д за сла́бим = до́зир., *Др.*; 3) Revier, *n.* -рѣ́бний, Gebiet der Fischerei, *n. К.*

Ухо́дець, -дця, *m.* Auswanderer; Flüchtige, *m. У.*

Ухо́дѣни, *рл. Ч.* I. 238. *s.* Зѣхид (?).

Ухо́дѣти, *v. a. s.* Ві́ходити, *B.*;

2) *v. n.* entweichen, entfliehen, entkommen; 2) hingehen, angehen, passieren;

3) sich ergiessen, münden (*v.* Fluss); 4) — за ко́го, що́ für etw gelten, wo-

für gehalten werden; 5) — zurücklegen мно́го ми́ль; — ся sich müdegehen, vom Gehen ermüden. [IV. 280.

Ухо́дѣна, *f. s.* Походо́нька, *Ч.*

Ухо́жа́й, *m.* Revier, Rayon, *n.* (Jagd-, Waldbienen — u. a.), *К.*

Ухо́пити, *v. a.* greifen, ergreifen, fassen; — ся nach etw. greifen, etw. ergreifen, sich an etw. halten.

Ухо́ркати ся, keuchend sich abmühen, sich überanstrengen, +*М.*

Ухристи́янизува́ти, *v. a.* christianisieren, mit christlichem Geist erfüllen, *К.*

Уцвѣ́тване, *n. B.* Blütenstand, *m.*

Уцѣ́ляти, *v. a.* treffen. [C. II. 159.

Уцѣ́ляти, *v. n.* sich erhalten, *Гол.*

Уцѣ́ряти ся, *Кол.* II. 107. ?

Уцо́ркати, *v. a. s.* Побѣ́ти, (град збі́же, *Фр.*). [Le. 105.

Уцѣ́вєць, -вця, *m.* biederer Mann, Уцѣ́вий, *a.* ehrlich, redlich, recht-

schaffen, brav, wacker.

Уцѣ́вієць, -ости, *f.* Ehrbarkeit, Ehrlichkeit, Rechtschaffenheit, Bravheit, *f.*

Уцѣ́кати, уцѣ́кнути, *v. a.* einhauen, einhacken, *s.* Утѣ́ти, (*v. d.* Tanzmusik: wacker, brav spielen, *Кух.*).

Уча́дѣти, *v. a.* *Ру.* betäuben.

Уча́дѣти, *v. n.* vom Ча́д (*w. s.*) betäubt werden, berauscht werden, *Н.* 157; ersticken, ohnmächtig werden, *III.* I. 406.

Уча́кати, *v. a. s.* Навѣ́дувати ся.

Уча́сть, *f.* Theil, Antheil, *m.* Theilnahme, Betheiligung, *f.* [theilnehmen.

Уча́ствувати, *v. a.* theilhaben,

'Уча́стка, *f. s.* 'Уча́сть, *D. c.* 423.

Уча́стливо, *adv. М.* II. 95. theilnehmend, innig, sympathisch.

'Уча́стний, *a.* theilhaftig, theilhabend.

Уча́стник, *m.* Theilnehmer, Theilhaber, Genoss, *m.* [haberin, Genossin, *f.*

Уча́стниця, *f.* Theilnehmerin, Theil-

Уча́стність, -ости, *f.* Theilhaftigkeit, *f. Пар.*

'Уча́сток, -тка, *m.* Theil, Antheil,

m.; Stück, Stückchen, *n.* Parzelle, *f.* У.
Участувати, *v. a.* C. I. 73. s. По-
частувати. [чати, *Др.*

Учати, учнути, *v. a.* s. Зачати, По-
Учащане, учащоване, *n.* Besuch,
m. — до школи Schulbesuch, *m.*

Учащати, *v. a.* oft besuchen, oft
wohin gehen; — ся sich mehren, zahl-
reicher vorkommen, *Bag.*

Учащий, *prtc.* lehrend, *subst.* der
Lehrende; учащий ся, lernend, der
Учебний, *a.* Lehr-. [Lernende.

Учебник, *m.* Lehrbuch, *n.*

Учебний, *a.* -а мова Unterricht-
sprache, *f.* К. *Біл.* [ling, *m.* C. I. 192. K.

Учень, *gen.* учня, *m.* Schüler, Lehr-
Учень, *n.* Lehren, Unterrichten; Ler-
nen, *n.* III. I. 1. 50. Exercieren, *n.*

Ученик, *m.* Schüler, Lehrling; Lehr-
bursche, *m.* [chen, *n.*

Учениця, *f.* Schülerin, *f.* Schulfäd-

Учепити, *v. a.* anheften; — ся sich
anheften; * — когб mit jmdm anbin-
den, Händel suchen, Ränke machen;
jmdm nicht von der Seite gehen, einem
immer auf dem Halse liegen.

Учесати, *v. a.* kämмен, ordentlich
kämмен. [terrichts-

Учильний, *a.* Lehr-, Schul-, Un-

Учинати, *v. a.* s. Зачинати, *Зак.*

Учинити, *v. a.* thun, machen; ver-
richten; begehen, zufügen; — грбми
aufbringen.

Учинковий, *a.* actuell, wirklich.

Учинок, -нку, *m.* That, Handlung,
f.; Verfahren, *n.*

Учиняти, *v. a.* verursachen, veran-
lassen; zufügen; 2) *s.* Розчиняти (ті-
сто, хліб &). [auflegen, besteuern, *K.*

Учиншбувати, *v. a.* Zins, Steuer

Учистити, *v. a.* aufräumen; * weg-
fressen, wegessen; 2) * vom Wege: zu-
rücklegen, *Ks.* II. 306.

Учитель, *m.* Lehrer, Lehrmeister, *m.*

Учителів, -ева, -еє, *a.* des Leh-
rers, dem L. geh. [sterin, *f.*

Учителька, *f.* Lehrerin, Lehrmei-

Учительський, *a.* vom Lehrer, Leh-
rer-. [Кн.

Учителювати, *v. n.* Lehrer sein,

Учити, *v. a.* lehren, unterrichten,
unterweisen; — ся lernen, erlernen,
studieren.

Учищати, *v. a.* s. Учистити.

Учине, *n.* M. Lernen, *n.* Unterricht, *m.*

Учко, *n.* *dim. ung.* s. 'Очко.

Учкур, *m.* s. Очкур, *Зак.*

Учливий, *a.* höflich, *Зак.*

Учбпати, *v. n.* s. Уторбпати, *Зак.*

Учоловчити, *v. a.* civilisieren,
gesittet, human machen; — ся sich ci-
vilisieren, gesittet, human werden, *Зг.*

Учора, *adv.* s. Вчєра, *Зак.*

Учот, *m.* Кн. Eskonto, *n.*

Учта, *f.* s. Пир, *Py.* [чувати ся.

Учувати ся, *P.* II. 43. + *M.* s. При-

Учут, *m.* Gerücht, *n.* *Mi.* II. 160.

Учѹти, *v. a.* hören, erhören; 2) em-
pfunden, fühlen. [den.

Учѹтий, *a.* gehört, erhört; 2) empfnn-

Уш! ѹш! аѹш! *int.* Scheuchruf ge-
gen Hühner.

Уш-ужч, scherzh. Benennung der
Militäristen, *Ос.* (61) III. 60.

Ушак, *m.* *gew. pl.* ушакі, Ober-
schwelle (einer Thür), *f.*

Ушановане, *n.* Ко. 196. Ehre, Ver-
ehrung, Hochachtung, Ehrfurcht, *f.*

Ушанувати, *v. a.* ehren, achten;
2) schonen.

Ушатка, *f.* верба — Salbei- od. ge-
hörte Weide, (*Salix aurita*).

Ушєстя, (-є) *n.* s. Вшєстя, *Зак.* (*Кс.*).

Ушєчко, *n.* *dim.* s. 'Ухо.

Ушибѹти, *v. a.* schädigen, verletzen.

Ушійєк, *gen.* ушійєка, *m.* Nacken-
leder, *n.* *Mi.* II. 415; 2) schmaler Wald-
theil, überhpt ein schmaler Theil, der
zwei grössere verbindet, *B.* s. d. *f.*

Ушійєка, *f.* Nacken, *n.* * -ку дати,
einen Schlag auf's Genick versetzen.

Ушикований, *a.* geordnet, in Or-
dnung gestellt.

Ушиковати, (-кув-) *v. a.* in Or-
dnung bringen, in Ordnung stellen, in
Reihe u. Glied stellen.

Ушійти, *v. a.* nähən.

Ушиці, *pl.* Ч. III. 295. s. 'Уха.

Ушійє, *n.* *aug.* s. 'Ухо.

Ушка, *f.* Nbfs der Ушійє im rus-
sischen Podolien. [*Лис.* s. Ушкѹйник.

Ушкэл, *m.* Räuber, Raubmörder, *m.*

Ушкати, *v. a.* das russ. „ужь“ spre-
chen, seine kleinruss. Sprache damit
verderben.

Ушкварити, *v. a.* pregeln, krö-

schen; 2) * stark schlagen; 3) * knnstvoll, schön vollführen, *B.*

Ушки, *pl. e.* Art Speise, Kuchen mit Fleisch gefüllt, *Зах.*; 2) *Ос.* (61) *V.* 32. ааж — сьміюся?

Ушко, *n. dim. s.* Ухо; 2) — морске, Gemeines Seeohr, (*Haliotis tuberculata*).

Ушковець, -іця, *m.* Halioidea, *B.*

Ушкода, *f.* Unrecht, *n.* Schaden, *m.* Unbill, *f.* *Ст.* [theil, *m.* *B.*

Ушкода, *n.* Schädigung, *f.* Nach-

Ушкодження, *n. s. d. v. s.* Ушкода.

Ушкодженняй, *a.* beschädigt.

Ушкодина, *f.* Beschädigung, Verletzung, *f.* [schädigen, beschädigen.

Ушкодити, ушкоджувати, *v. a.*

Ушкуник, (ушкун), *m.* *АД.* I. 257. Räuber, *m.*

Ушкулити, *v. a. s.* Удэрти, (*Фр.*).

Ушляхотняти, *v. a. pol. K.* veredeln.

Ушний, *a.* Ohren-.

Ушнийпити, *v. a.* noch zur rechten Zeit etw. bemerken, *Ф.*

Ушнийгнути, *v. a.* stechen, verletzen, *Ніс.* [stecken.

Ушпийти, *v. a.* einheften, ein

Ушта, *f. s.* Учта, *Зах.*

Уштійвий, *a.* höflich, artig, *Не.*

Уштрикнути, *v. a.* hineinstossen, *С.* II. 35.

Ушұл, *m. K.* 5. Pfahl, *m.* Pfoste, *f.*

Ушўстати, *v. a. s.* Шўстати.

Ущаслівити, ущасливіяти, *v. a.* beglücken, beseligen. [lich.

Ущаслівлений, *a.* beglückt, glücklich-

Ущедрияти, ущедрати, *v. a. K.* reichlich belohnen, gegen jmdn freigebig sein.

Ущерб, *m.* Schaden, Nachtheil, Eintrag, *m. У.*

Ущербіти, ущербіти, *v. a.* abbrechen; — гонор *B.* die Ehre verkürzen; — ся (місяць), in letztes Viertel treten, *Цар.*

Ущерпіти ся, *s.* Учепіти ся, *K.*

Ущипка, *f. Ч.* VI. Schaden, *m.*; 2) stichelndes, anzügliches Wort; ўщипки, *pl.* Anzüglichkeit, *f. Пар.*

Ущиплий, *a.* beissend, stichend, *Не.*; stichelnd, anzüglich, *M.* II. 81.

Ущипнути, *v. a.* abkneipen, kneifen; 2) * beissen, sticheln.

Ущипка, *f. s.* Зашипка.

Ущовб, (ўщолб), *m.* *Гол.* Felsen, *m.* Klippe; Felsenwand, *f.*

Ущолчати, *v. n. Ч.* V. 898. *s.* Устояти ся, (*v. d.* Flüssigkeit). [*Зах.*

I. Ущўхати, *v. n.* empfinden, fühlen,

II. Ущўхати, ущўхнути, *v. n. Ко.* 103. vom Winde: sich legen. [*Герпек, n.*

Уюк, *m. K. Ос.* (62) I. 3. Saum, *m.*

Уюквий, *a.* — кинь, Packpferd, *n.*

Уюн, *m. s.* Вюн. [*Phantasie, f.*

Уява, *f. Фр.* Einbildung, Vorstellung,

Уявити, уявляти, *v. a.* собі щось sich einbilden; — ся *M.* II. 98. sichtbar werden, erscheinen, sich zeigen.

Уявліне, *n.* Einbildung, Phantasie, *f. Не.* [lungsvermögen, *n. Фр.*

Уявлюване, *n.* сила-ня Vorstel-

Уявонька, *f. dim. s.* Уява, *M.* III. 101.

Уязвити, *v. a. У.* *s.* Зраніти.

Уярміти, *v. a.* unterjochen.

Уярмлене, *n.* Unterjochung, *f. Зг.*

Уяйти, *v. a. s.* Уняти, уймайти.

Ф.

Ф, zwei und zwanzigster Buchstabe

Фабрика, *f.* Fabrik, *f.* [(Фертъ).

Фабрикант, *m.* Fabrikant, *m.*

Фабрикантка, *f.* Fabrikantin, *f.*

Фабрикувати, *v. a.* fabricieren, anfertigen; 2) verfälschen.

Фабричний, *a.* von d. Fabrik, Fabrik-

Фабулити, *v. n.* fabulieren, plauschen, *s.* Плэсти 2). [(beim Gärben).

Фаловати, *v. a.* скіру — abkratzen

Фаловник, (фалівн-), *m.* Kratzmes-

ser, *n. B.*

Фалот, *m.* Fagott, *n.*

Фадик, *m.* Küchenschabe, *f.* (*Blatta orientalis* L.) *B.* [*n. Зах.*

Файрка, *f.* Feuerbecken, Kohlenbecken,

Фаетон, (хва-), *m.* Phaeton, *m.* (leichter Wagen mit zwei od. vier Rädern); 2) — білохвостий, *m.* Weisschwänziger Tropikvogel, (*Phaeton aethereus*).

Фазан, *m.* Fasan, *m.* (*Phasianus*).

Фазанерія, *f.* Fasanerie, *f.*

Фазанішій, *a.* des Fasanen, *Пол.*
Фай! *int. in d. Verbind.* Фай би му!
eine Verwünschung etwa: Krankheit
über ihn! krepieren soll er! (*vgl.* хороба на него, пек-за-пек! пек-осина!), *В.*

Файдá, *f. s.* Фандá.

Фáйка, *f.* Tabakspfeife, *f.*

Фáйнéнький, *a.* sehr fein, superfein, sehr schön. [но, — —.

Фáйний, *a.* fein, schön; *adv.* Фáй-Фáй стрíлати, *v. a.* in lange Stücke reissen, zerreißen.

Фáйт, *m. s.* Фель. [с. Цíва.

Фáйфа, *f. e.* Werkstück des Webers,

Фáйфурка, *f.* Porzellan, *n.*

Фáйфурóвий, *a.* porzellanen, Porzellan —.

Фáків, *m.* weisser Ochs.

Фáкля, *f.* Fackel, *f. Пар.*

Фáкнýти, *v. a. s.* Загасíти. [keit, *f.*

Фáкт, *m.* Factum, *n.* That, Wirklich-

Фáктíчний, *a.* factisch, thatsächlich.

Фáктовíй, *a. s. d. v. К.*

Фáктор, *m.* Factor; Mäkler, *m.*

Фáкторнé, -нóго, *n.* Mäklerlohn, *m.*

Фáкторский, *a.* Factors-, Mäkler-

Фáкторство, *n.* Mäklergeschäft, *n.*

Фáкторувáти, *v. n.* den Factor, Unterhändler machen, mäkeln.

Фáлá, *f.* = Хвалá.

Фáлáт, *dim.* Фáлáток, *m.* Stück, *n.*

Фáлáтати, Фáлáтнути, *v. a.* in Stücke reissen, zerstückeln, zerreißen, (*Фр.*). [Fetzen. *pl.*

Фáлáтe, *n. coll. s.* Дрáнтe, Lumpen,

Фáлбá, *f.* = Хвалбá. [bel, *f.*

Фáлбáна, *dim.* Фáлбáнка, *f.* Fal-

Фáлд, *m.* фалдá, *f.* Falte, *f.*

Фáлдíстий, *a.* faltig, faltenreich.

Фáлдíвка, *f.* Faltenmuschel, *f.* (Plicatula), *В.* [telt, in Falten gelegt.

Фáлдóваний, *a.* gefaltet; gefál-Фáлдóувáти, *v. a.* falten, in Falten legen, fálтeln. [Эухвáлий, Упéртий.

Фáлéчний, *a. s.* Фáлшíвий; 2) *s.*

Фáлíстий, *a.* wellenartig, wogig.

Фáлíти, *v. a.* = Хвалíти.

Фáлúда, *f. s.* Патерíця, (*Фр.*).

Фáльча, *f.* Flächenmass des Ackers (ein wenig mehr als Десятíна).

Фáльчáрь, *m.* Bearbeiter einer Фáльча. [вий.

Фáльчíвий, (фалч-), *a. s.* Фáлшí-

Фáлчувáти, *v. a. s.* Фáлшувáти; 2) etw. zum Trotz machen, reden, &. Фáльшер, *m.* Fälscher, Verfälscher, Betrüger, *m. Зак.*

Фáлш, Фáлш, *m. u. f.* Falschheit, *f.* Lüge, *f.* Betrug, *m.*; 2) Fehler, Mangel, *m. Кв. I. 126.*

Фáлшíвий, (фалшв-), *a.* falsch, unwarh; 2) verfälscht. [сheln, *Фр.*

Фáлшíвити, *v. a.* vorlügen, heu-

Фáлшíвість, (-фалш-), -ости, *f.* Falschheit; Unwarheit; Unredlichkeit, *f.*

Фáлшíвосéрдий, *a.* falschherzig, *К.*

Фáлшíне, *n. s.* Фáшíне.

Фáлшíвнíк, (фалш-), *m.* Fälscher, Verfälscher, *m.*

Фáлшувáти, (фалшув-), *v. a.* fäl-schen, verfälschen.

Фáлювáти, *v. n.* wogen.

Фáля, *f.* Welle, Woge, *f.* [Familien-

Фáмíлíйний, *a.* von d. Familie,

Фáмíлíя, (хвám-), *m.* Familie, *f.*

Гeшлeчт, *n.* [lír; -но, *adv.* — —.

Фáмíлíярний, *a.* vertraut, fami-

Фáмíлíярнíсть, -ости, *f.* vertrau-

ter Umgang, Familiarität, *f.*

Фáмúла, *m.* ein abscheulicher Mensch,

s. Хамúла, (*Фр.*).

Фáна, *f.* Fahne, *f.* Banner, *m. Ф.*

Фáнабéрия, *f.* Ziererei, Verstel-

lung, *f. He.*

Фáнабéрний, *a.* zierlich.

Фáналéвий, *a. s.* Фянелéвий.

Фáнатíзм, *m.* Fanatismus, *m.* Schwär-

merei, *f.*

Фáнатíзувáти, *v. a.* fanatisieren.

Фáнатíк, *m.* Fanatiker, Schwär-

mer, *m.*

Фáнатíцтво, *n.* Fanatismus, *m. К.*

Фáндá, *f.* lange Peitsche.

Фáндóля, *f. II. 36. s.* Бандóля.

Фáнт, *m.* Pfand, Unterpfang, *m.*; *pl.*

Фáнти, забáва в — Пфáндerspiel, *n.*;

2) Kostbarkeit, *f.* Kleinod, *n. Зак.*

Фáнта, *f.* Kleid, Kleidungsstück, *n. В.*

Фáнтáзия, *f.* Phantasie, *f.* Einbil-

dungskraft, *f.*; 2) * Einfall, *m.* Laune,

f.; gute Laune, Fröhlichkeit, *f.*

Фáнтáзувáти, *v. a.* schwärmen,

phantasieren. [schwärmerisch.

Фáнтáстíчний, *a.* phantastisch,

Фáнтáстíчнíсть, -ости, *f.* das

Phantastische.

Фанте, (-тя), *n. coll.* Kleidungsstücke, *pl.*; 2) Lumpen, zerfetzte Kleidungsstücke, Fetzen, *pl. B.*

Фантувати, *v. a.* pfänden, verpfänden.
I. Фара, *f.* Pfarre, *f.*; 2) *Ос.* (61) VI. 21. erste Classe in ehemal. geistl. Schulen u. Seminarien; 3) *m.* Schüler dieser Cl.

II. Фара! *int.* Obacht! aus dem Weg!
Фаражив, *gen.* -лова, *m.* Beil, *n. B.*
Фараживча, *n. dim.* kleines Hand-
Фараон, *m.* Pharaon, *m.* [beil. *B.*
Фарба, *f.* Farbe, *f.*
Фарбаниця, *f.* *Гол.* III. 239. weibl. Kleid aus gefärbtem Stoff.

Фарбана, *f.* s. d. v. [arbeit, *f.*
Фарбитки, *gen.* -біток, *pl.* Häkel-
Фарбваня, *n.* Färben, *n.* [chen.
Фарбований, *a.* gefärbt; angestri-
Фарботи, *pl.* schöne Schuhe, *Plc.*
Фарбувати, *v. a.* färben; anstreich-
chen; 2) abfärben, die Farbe abschmutzen.

Фарбяр, *m.* Färber, *m.*
Фарбярка, *f.* Färberin, *f.*
Фарбярня, *f.* Färberei, *f.*
Фарбярский, *a.* Färber-, Färbe-
Фарбярство, *n.* Färberkunst, *f.*
Фарина, *f.* täuschendes Spiel mit Karten und And., Gauklerei, *f.* [dler, *m.*
Фаринник, *m.* Gaukler, Schwin-
Фарисей, *m.* Pharisäer, *m.*; * Scheinheiliger, Gleissner, *m.*

Фарисейский, *a.* pharisäisch; * scheinheilig. [isch benehmen.
Фарисеювати, *v. a.* T. sich pharisä-
Фарист, фариста, *m.* Schüler der ersten Classe in ehemal. geistl. Schulen u. Seminarien, *s.* Фара.

Фармазон, *m.* (Franc-maçon) Freimaurer; Compagnon des Teufels, *m.*
Фармазонський, *a.* freimaurerisch.
Фармацевт, *m.* Pharmaceut, *m.*
Фармацевтика, *f.* Pharmaceutik, Apothekerkunst, *f.*

Фармуза, *f.* Alkoven, *m.* *Plc.*
Фарнути, *v. a.* s. Вкрести, (*Фр.*).
Фартух, *m.* Vortuch, *n.*; Schürze, *f.*; 2) weibl. Rock aus weisser Leinwand, *m.*
Фартуховий, *a.* -ві містерії, *Ф.*?
Фартушина, *f.* фартушок, -шкя, *m.* *dim.* s. Фартух.

Фарча, *f.* s. Парча; *adj.* фарчовий, *s.* Парчевий, *Plc.*

Фаса, *f.* Fass, *n.*

Фаска, *f. dim.* Fässchen, *n.* kleines Fass.

Фаськовати, *v. a.* sorgen; 2) sich nähren, ein Gewerbe treiben; suchen, *Зах.*

Фасолиня, *n. coll.* Fisolenstengel, *pl.*

Фасолька, *f. dim.* s. Фасоля.

Фасольковатий, *a.* fisolenförmig.

Фасоля, *f.* Fiole, Vietsbohne, *f.* (Phaseolus vulgaris), *B.*

Фасон, *m.* Façon, *f.*

Фасочка, *f. dim.* s. Фаска.

Фастиско, *n.* Unkraut, *n. B.*

Фастрига, *f.* Anschlagfaden, *m.*

Фастригувати, *v. a.* heften, anschlagen.

I. Фасувати, *v. a.* durchschlagen, dh einen Durchschlag u. ähnl. durchtreiben. [kommen, erhalten, beheben.

II. Фасувати, *v. a.* § fassen, be-
Фасунок, -нку, *m.* Fassung, *f.* (*v.* Proviant &), s. d. v. [рапах), *B.*

Фат, *m.* Rappe, Schied, *f.* (Aspius

Фать, фатка, *f.* e. Art Fischnetz, Senke, *f. B.*

Фаталашки, *pl.* Lumpen, Lappen, *pl.*

Фатальний, *a.* Schicksals-; fatal, traurig, unglücklich.

Фатальність, -ости, *f.* Fatalität, *f.* trauriges Verhängnis, widriges Geschick, unangenehmer Vorfall.

Фата́ти, фати́ти, *v. a.* s. Хапати, zugreifen, zulangen; зубами happen, *Пар.*

Фател, *m.* *Гол.* III. 411. Kopftuch, *n.*

Фатига, *f.* Mühe, *f.* Beschwerde, beschwerliche Bemühung; Ermüdung, *f.*

Фатигувати, *v. a.* mühen, bemühen, abmühen; ermüden.

Фатів, *m.* Fratz; Balg, *m. B.*

Фатьо, *m.* Knecht, *m.*

Фафула, *m.* § Taugenichts, Müssiggänger, *m.*; * Trottel, *m.* [*Гол.* III. 203.

Фафулица, *f.* schlechte Speise, *f.*

Фацкати, *v. a.* s. Фйцкати.

Фацалий, *a.* s. Фацёрний.

Фацарити, *v. a.* s. Капарити, (*Фр.*).

Фацарний, *a.* stützig, boshaft, *B.*; 2) s. Капарний, (*Фр.*). [Лемчанка.

Фацелик, *m.* weisses Kopftuch einer

Фацёрний, *a.* der gern nach etw. schnappt, etw. stiehlt, diebisch. [sen.

Фацёрність, -ости, *f.* diebisches We-

Фацеция, *f.* scherzhafter Witz; spasshafte Anekdote, *f.*

Фацігати, *v. a.* ausschlagen, *B.*
 Фіцка, *f.* Ohrfeige, *f.* (*Фр.*).
 Фацікати, фацікувати, фацінути,
v. a. chrfeigen, (*Фр.*); 2) ausschlagen, *B.*
 Фашіна, *f.* фашіне, *n.* (*coll.*), Fa-
 schine, *f.* Wehr, Wehre, *f.* Schanzkorb, *m.*
 Фішкати, *v. a.* besudeln, beschmutzen,
 Фацінка, *f. dim. s.* Фіска. [*Фр.*].
 Фіяти, *v. a.* чимось hin u. her be-
 wegen, schwingen.
 Феврбнѣка, *f.* Pheuronia.
 Федь, Фёдир, Федько, Фёдор, Федунь,
 Федунько, *m.* Theodor.
 Федіха, *f.* Gattin des Федь.
 Фёдориша, *f.* Gattin des Фёдор.
 Фёдорів, -ева, -еве, *a.* des Фёдор,
 dem Ф. geh.
 Федів, -ева, -еве, *a.* dem Федь geh.
 Фез, *m.* e. Art rothes Käppchen, wel-
 ches in manchen Gegenden die Bäuerin-
 nen unter der Kopfbinde & zu tragen
 pflegen.
 Фель, *m.* *Wgr.* IX. s. Гатунок, Art,
 Gattung, *f.*; 2) Pelz, *m.* (*vgl.* Fell, *n.*), *Зак.*
 Феліа, *f.* abgetragener Bauernkit-
 tel; *pl.* феліа, zerrissene Kleider,
 Fetzen, *pl.* [bürgen, *B.*
 Фелелувати, (фелелюв-), *v. a.*
 Фелетєльник, *m. ungr.* Sanguiniker, *m.*
 Фелбн, *m.* Ornat, *m.* Messgewand,
n. des Messe lesenden Priesters.
 Фельфєбер, *m.* Feldwebel, *m.* Ф.
 Фема, *f.* Ephemia. [Kleid, *B.*
 Фенделєнка, *f.* ein zerlumptes
 Фенна, *f.* Euphemia.
 Фенчир, *m. eig.* = фєльчер, Feld-
 scheer, Wundarzt, *m.* *Гол.* I. 142.
 Ферделінка, *f.* ein viertel Koretz,
s. Ділетка, *B.* [*n.*], *B.*
 Фєрділь, *f. s.* Ділетка, (*vgl.* Viertel,
 Фєрєзия, *f. e.* weiter, offener Ober-
 rock, *e.* Art Livrée. [*s.* Брєзілія.
 Фернамбуквіий, *a.* -е древо,
 Феровати, *v. a.* † verabreden, be-
 stimmen, *Зак.*
 Ферт, *m.* Name des Buchst. Ф.; у
 бокі фєртом взіти ся die Hände in
 die Hüften stemmen nach der Figur des Ф.
 Фєртик, *m.* Geck, Zierbengel, Ha-
 senfuss, *m.*
 Ферфєла, *f.* Schneegestöber, *n.* (*Фр.*).
 Ферфєлити, *v. n.* vom Schnee:
 dicht fallen, (*Фр.*).

Фєрфєлиця, *f. s.* Ферфєла.
 Ферфєлити, *v. n. s.* Ферфєлити, *B.*
 Фершал, *m. eigentl.* Фєльчер, *s.* Фєн-
 Фєська, Фєся, *f.* Theodosia. [*чир.*
 Фєськів, -ова, -ове, *a.* dem Фєсько geh.
 Фєсько, *m.* Theodosius.
 Фєсьчин, *a.* der Фєська geh.
 Фєстунк, -нку, *m.* Festung, *f.*
 Фєся, *f. s.* Фєська; 2) Maikäfer, *m.*
 (Melolontha vulgaris L.), *B.*
 Фєтер, (фєтор), *m.* D. c. 63. Gestank, *m.*
 Фігель, *m. s.* Фігель.
 Фігельваний, *a.* mit Фіглі (Schnör-
 keln u. dgl.) geschmückt, (vom Ко-
 ровай, *Гол.* III. 381).
 Фігюра, *f. s.* Фігюра.
 Фігурно, *adv.* Ко. 175. in einer
 seltsamen Gestalt.
 Фіжа, *f.* Schneegestöber, *m. K.*
 Фіін, (Фіи), *m.* Taufkind des Tauf-
 pathen, *Кол.* I. 153.
 Фик, *m.* ein ungezogener Bengel, *B.*
 Фікати, *v. a.* aufbrausen, *B.*
 Філактєрия, *pl. K.* (φουλακτήριον)
 Gebetstreifen der Juden, Denktettel, *pl.*
 (Thephillim).
 Филєвати, (Филєлов-, Филє-
 лов-), *v. a. ungr.* verantworten, bürgen
 für etw. s. Фелелувати. [thus], *Зак.*
 Филєнцики, *pl.* Nelken, *pl.* (Dian-
 Філєчка, *f. dim. s.* Філя.
 Філіна, *f. s.* Похрєстник, *Кол.* II. 9.
 Філінник, *m.* Osterluzei, *f.* (Ari-
 stolochia clematidis), *B.*
 Філіа, *f.* Філігон, *m.* Goldamsel,
f. (Oriolus galbula), *B.*
 Філіїник, *m. s.* Філінник, *B.*
 Філька, *f.* Bube, *m.* (in den Kar-
 ten); 2) e. Art Kartenspiel für 4 Per-
 sonen, *Нис.* [der Wellen, das Wogen.
 Фільованє, *n.* heftige Bewegung
 Філювати, *v. a.* bewegen, in Wal-
 lung bringen; — ся, wogen, in Wellen
 sich wälzen, *K.*
 Філюга, *f. s.* Філіа, *B.*
 Філя, *f.* Welle, Woge, *f.*
 Філістиї, *a.* Wellen, wellenreich, *B.*
 Фиміям, *m.* Thymian, Weihrauch, *m. K.*
 Фин, *m.* Finnfisch, *m.* (Balaenoptera).
 Фіна, *f. s.* Філіна, Tauftochter, *f.*
 -kind, *n.*
 Финарь, *m. D. c.* 240. s. Фонарь.
 Финджал, *m.* Becher, *m. Зак.*

Финдюрка, *f.* liederliches Weib, *Зак.*
Финдюровати, *v. n.* liederliches
Leben führen, *Лис.*

Фіник, *m. gr.* Dattel, *f.*

Финтіти, *v. n. Ко.* 134. stolzieren.

Фирінка, *f.* Eichwald, *m.* (Atheri-
na pontica), *B.*

Фіркати, *v. a.* ausschlagen. [guss].

Фірмаш, *m.* Modell, *n.* zum Metall-

Фіскавка, *f.* Kreuzotter, *f.* (Pelias
berus L.), *B.*

Фистіти, *v. n. s.* Квичати, (*Фр.*).

Фитіль, *m. Ко.* 165. Lunte, *f.*

Фіцати, фіцкати, *v. a.* ausschlagen.

Фіща, *f.* Ungewitter, *n.* Sturm, *m.*
Ос. (62) X. 13.

Філа, *f.* Feige, Frucht, *f.* des Feigen-
baumes; Feigenbaum, *m.*; показати ко-
му фігу, jmdm die Feige weisen, jmdn
höhneln, länseln; диграти фігу nichts
bekommen, mit einer langen Nase ab-
ziehen.

Філовий, *a.* von der Feige, Feigen-

Фігель, -ля, *pl.* філі, *m. D. c.* 181.
Streich, Spass, *m.*; Possen, Kurzweil, *f.*;
2) * Schnörkel, *pl.*

Філювати, *v. a.* Possen treiben,
Streiche machen, spassen.

Філявий, *a.* lustig, zum Possen-
reissen aufgelegt, possenhaft, muthwil-
lig, possierlich, *B.*; 2) boshaft, böswil-
lig; falsch.

Філяр, *m.* Possenreisser, *m. Ф.*

Філярний, *a. s.* Філявий.

Філярність, -ости, *f.* Lustigkeit,
Possierlichkeit, *f.*

Фігура, *f.* Figur, Gestalt, *f.*; 2) das
Crucifix an Wegen.

Фігуровати, *v. a.* eine Figur spie-
len, Aufsehen machen; figürlich vor-
stellen. [2] Kreisphysikus, *m.* (Arzt).

Фізик, *m.* Physiker, Naturkundiger, *m.*;

Фізика, *f.* Physik, Naturlehre, *f.*

Фізикальний, *a.* physikalisch.

Фізіоль, *m.* Physiolog, *m.*

Фізіоль, *f.* Physiologie, *f. adj.*

фізіологічний, physiologisch.

Фізіономія, *f.* Physiognomie, *f.*

Фізичний, *a.* physisch, natürlich;
2) körperlich; 3) thierisch; sinnlich.

Філь-лю, *m.* Art, Gattung; Race, *f. B. Ф.*

Філістер, *m.* Philister, *m.*

Філістерія, *f.* Philisterie, selbst-

süchtige, spießbürgerliche Lebensweise, *f.*

Фільзоф, *m.* Philosoph, *m.*

Фільзофіста, *m.* Philosoph, *m. B.*

Фільзофічний, *a.* philosophisch.

Фільзофія, *f.* Philosophie, Welt-
weisheit, *f.* [schlau, *B.*

Фільзофний, *a.* klug, studiert;

Фільзофувати, *v. a.* philoso-
phieren.

Фільоль, *m.* Philolog, *m.*

Фільольічний, *a.* philologisch.

Фільольія, *f.* Philologie, *f.*

Фільтифікэтный, *a. Ко.* 69?

Фільтрація, *f.* Filtrirung, *f. Под.*

Фільтрувати, *v. a.* filtrieren.

Фінанси, *pl.* Finanzen, *pl.*

Фіансовий, *a.* die Finanzen be-
treffend, von den Finanzen, Finanz-

Фіансовість, -ости, *f.* Finanz-
wesen, *n.* -verwaltung, *f. T.*

Фінда, *f.* eine leichtfertige Dirne, (*Фр.*).

Фінющина, *f. s.* Крїжмо.

Фінфа, *f.* der Rauch in die Augen,
unter die Nase; blauer Dunst, Blend-

werk, *n.* [veilchenblau, Veilchen-
Fiolétний, фиолетовий, *a.* violett,

Фіра, *f.* Fuhr, *f.*

Фірас, *m.* Sägemühle, *f. s.* Тертак, *B.*

Фірма, *f.* Firma, *f.* (d. Kauf.); 2)
ein einer Bretzel nicht unähnliches, gla-
sirtes Gefäss, das als Leuchter gebraucht
wird, *B.* [Kutscher, *m.*

Фірман, фірманіна, *m.* Fuhrmann,

Фірманити, *v. n.* Fuhrmann sein,
e. Fuhrmann abgeben.

Фірманка, *f.* Fuhrwesen, Gewerbe
eines Fuhrmanns, *n.*

Фірманський, *a.* Fuhrmanns-

Фірмачити, *v. a.* vergeuden, *Ф.*

Фірющина, *f.* Vieh, welches die
Taufpathen ihrem Täuflinge schenken,
(*Фр.*) [Pfortchen, *n.*

Фіртка, *dim.* фірточка, *f.* Pforte, *f.*

Фіст, *gen.* фєста, *m. s.* Хвіст.

Фіть! *int.* beim raschen Wegfliegen.

Фітик, *m.* Fitislaubvogel, *m.* Wi-
sperlein, *n.* (Sylvia fitis), *B.*

Фітька, *f.* §. s. Чир 1).

Фітькавка, *f. s.* Фітик, *B.*

Фіціборний, *a.* stutzermässig; stolz,
vornehm, (*Фр.*)

Фіцька, *f.* Rotztasche, *f.*; leichtfer-
tige, junge Weibsperson, *B.*

- Фія́лівка, *f.* Veilchenschnecke, *f.* (Janthina), *B.*
- Фія́лка, *f.* Viole, *f.* Veilchen, *n.*; 2) Benennung eines kleinen Vogels, *B.*
- Фія́лковати́, *pl.* Veilchengewächse, *pl.* (Violaceae). [chen-]
- Фія́лкови́й, *a.* von Veilchen, Veil-
- Фія́лок, -лка, *m.* s. Фія́лка 1).
- Фія́ти, *v. n.* schwärmen, *Фр.*
- Фла́скати, *v. a.* schlagen (ins Gesicht) *Гол.* III. 703.
- Флеке́в, *m.* *pl.* флекеї, s. Фик, *B.*; 2) s. Па́рубок. [mulgus europaeus L.], *B.*
- Фле́кер, *m.* Ziegenmelker, *m.* (Capri)
- Фле́р, *m.* Flor, *m.* [sinnige, *Зах.*
- Фле́рка, *f.* die Flatterhafte, Leicht-
- Фле́рника́р, *m.* Florweber, *m.*
- Флет, *m.* Flöte. *f.*
- Флеті́ст, *m.* Flötenspieler, *m.*
- Флє́цнути, *v. n.* § mit Geräusch fallen. [шв.]
- Флі́нка, *f.* Liebhaberin, Geliebte, *f.*
- Флі́нькати, *v. n.* schluchzen.
- Флі́нта, *f.* Flinte, *f.*
- Флі́сник, *m.* Flösser, *m.* *B.* [*B.*
- Флі́стка, *f.* Bachstelze, *f.* (Motacilla),
- Флі́нькати, *v. n.* schluchzen, (*Фр.*),
- s. Пхі́нькати. [іт.]
- Фло́бта, Фло́бтія, *f.* Flotte, Flot-
- Фло́бра, (Фло́бра), *dim.* фло́бка, *f.* Hirtenflöte, *f.* eine offene Pfeife mit sechs Seitenlöchern, *B.* [des Webstuhls.
- Флуде́ць, -дця́, *m.* e. Bestandtheil
- Флу́ор, *m.* Fluor, *n.* (Fluor), *Пол.*
- Флуоресце́нція, *f.* Fluorescenz, *f.*
- Флуоро́водень, -дня́, *m.* Fluorwasserstoff, *m.* *Пол.*
- Флуоро́водни́й, *a.* Fluorwasserstoff-, -а кислота́, *f.* Fluorwasserstoffsäure, Flussäure, *f.* *Пол.*
- Флу́т, *m.* s. d. f.
- Флу́ту́р, *m.* Taugenichts, *m.*; 2) Backfischchen, *n.* *Ф.* [Zeug dreschen.
- Флюкува́ти, *v. n.* schwatzen, leeres
- Флюкуту́ри, *pl.* s. Нісенітниці́
- Флю́та, *f.* nasser Schnee, Schneeregen, *m.* s. Плю́та, *B.*
- Фля́вора, *f.* eine, die unanständige Worte spricht (*Фр.*).
- Фля́вори́ти, *v. n.* schwatzen, schwadronieren, in den Tag hinein reden, *Ф.*
- Фляжео́летови́й, *a.* Flageolet, *Пол.*
- Фляк, *m.* *pl.* фляки, Flecke, Kuttel-
- flecke, *m.*; * фляки в голові * Stroh im Kopfe. [dler, *m.* — кáрка, *f.* -in, *f.*
- Фляка́р, *m.* Kuttler, Kaldauenhän-
- Фляне́лєви́й, *a.* flanelle, von Flanel.
- Фляне́ля, (*dim.* фляне́лька), *f.* Flanelle, *m.* [kischer Mensch.
- Фля́ра, *m.* ein streitsüchtiger, zän-
- Фля́рити, *v. n.* lästern.
- Фля́скати, Фля́цкати, *v. a.* mit einem Klatscher, Platscher woran schlagen, *B.* [Фля́шка, *f.* Flasche, *f.*
- Фля́ша, *f.* (grössere) Flasche, *f.* *dim.*
- Фля́шочка, фля́шчина, *f.* *dim.* s. Фля́шка, eine kleine Flasche, ein Fläschchen.
- Фо́кус, *m.* s. Жа́рище, *Пол.*
- Фольва́ркови́й, фольва́рочни́й, *a.* Vorwerks-, zu einem Vorwerk geh.
- Фольва́рок, -рку, *u. -а, m.* Vorwerk, *n.* Meierhof, *m.*
- I. Фо́льга, *f.* Linderung. *f.* Nachlass, *m.* -су да́ти, nachgeben, nachlassen.
- II. Фо́льга, *f.* s. Пристру́нник.
- III. Фо́льга, *f.* Marienglas, *n.*
- Фольгува́ти, *v. a.* nachgeben, nachlassen; schonen кому-.
- Фоліа́нт, *m.* ein Foliant.
- Фолькоти́ти, *v. n.* unverständlich reden, lispeln, *B.*
- Фолосі́ти, *v. a.* wirken, Wirkung thun (z. B. e. Arznei), helfen; *Ф.*; — ся глücken, gelingen, не фолосит ся = не веде́ ся, es glückt nicht, *B.*
- Фолува́ти, *v. a.* s. Ніщити, Тра́тити.
- Фо́люш, *m.* Walkmühle, *f.*
- Фолюша́рь, -ря́, *m.* Walker, Walkmüller, *m.* *T.* [eines Bildes).
- Фон, *m.* (le fond) Hintergrund, *m.*
- Фона́р, *m.* Laterne, *f.*
- Фонд, *m.* Fond, *m.* [L.], *B.*
- Форе́ль, *m.* Forelle, *f.* (Salino fario)
- Форе́мни́й, *a.* der Form gemäss, regelmässig, schön gestaltet.
- Форе́с, *m.* Vorreiter, *m.* *Зах.*
- Фо́рий, *a.* s. Хо́рий, *Гол.* III. 250.
- Фо́ркане, *n.* Schnauben, *n.*
- Фо́ркати, *v. n.* schnauben.
- Фо́рма, *f.* Form, Gestalt, *f.*; * Art, Weise; Gattung, *f.*; 2) Format, *n.*; 3) Model, *n.* Musterform, *f.*
- Форма́льни́й, *a.* formell, förmlich.
- Форма́льність, -ости́, *f.* Förmlichkeit, Formalität, *f.*

Фóрмат, *m.* Format, *n.*
 Формация, *f.* Formation, *f.* Bildungsprocess, *m.* Gebilde, *n.*
 Форменний, *a.* der Form gemäss, nach der Form, III. II. 52.
 Формованє, *n.* Formieren, Bilden, *n.*; Gestaltung, *f.* [Former, *m.* Под.
 Формовщик, *m.* Formschneider,
 Формувати, *v. a.* formen; bilden, formieren, gestalten.
 Фóрмуляр, *m.* Formular, *n.*
 Фóрмаль, *m.* Pferdeknecht, *m.*
 Фóрмалька, *f.* Arbeitspferde, *pl.* Gespann (von solchen), *n.*
 Фóрбет, *m. s.* Хворбет.
 Фóростiль, *m.* Schnarrwachtel, *f.*
 Фóре, *m. s.* Бутá, (Фр.), *Ku.*
 Фóрса, *f.* Force, *f.* Kraftaufwand, *m.* Anstrengung, Kraft, Macht, *f.*
 Фóрскаля, *f.* Forskal's Scheibenqualle, *f.* (Forskalina), *B.*
 Фóрсувати, *v. a.* forcieren, Kraft aufwenden, durchsetzen wollen, erzwingen; — ся sich sehr anstrengen.
 Фóртель, *m.* Gewinn, Vortheil, Nutzen, Profit, *m.*; 2) List, *f.* Kunstgriff, Kniff, *m.*
 Фóртепян, *m.* Clavier, *n.* Pianoforte, *n.*
 Фóртеца, *f.* Festung, *f.*
 Фóртуна, *f.* Fortuna, Glücksgöttin, *f.*; *Glück, *n.*; *Habe, *f.* Vermögen, *n. B.*
 Фóртуни́на, *f. s. d. v. K.*
 Фóса, *f.* Fosse, *f.* Graben, *m.*
 Фóскати, фóснути, *v. n.* fauchen, *B.*
 Фóстатий, *a.* mit grossem Schweif; -а синiця, Schwanzmeise, *f.*
 Фóстáч, *m.* mit einem Schwanz, geschwänzt, mit e. grossen Schwanz; 2) e. Art Osterspiel der Knaben (грáти фóстáчá).
 Фóстáчки, *pl.* Art Birnen, *pl. B.*
 Фóстовé, *n.* das Geld, welches die Käufer beim Ankaufe von Vieh den Hirten od. den Knechten zu geben pflegen.
 Фóстовiй, *a.* Schwanz-, -а кiсть, Schwanzbein, *n.*
 Фóсфор, *m.* Phosphor, *m.* (Phosphorus).
 Фóсфорискувати, *v. n.* phosphorescieren, *Пол.*
 Фóта, *dim.* фóтка, *f.* Wollenschürze, *f.*
 Фóтóграф, *m.* Photograph, *m.*
 Фóтóграфiчний, *a.* photographisch.
 Фóтóграфiя, *f.* Photographie, *f.*
 Фóтóграфувати, *v. a.* photogra-

phieren.
 Фóфлавий, *a.* lispelnd, *B.*
 Фóфлати, *v. n.* lispeln.
 Фóфлатий, *a.* buschig.
 Фóшкавка, *f.* Stäubling, *m.* (Lycopodon), *B.* [*pl. B.*; 2) Föhre, *f.*
 Фóбя, *f. coll.* Aeste der Nadelbäume,
 Фрáир, *m.* der Geliebte; фрáирка, *f.* die Geliebte, *B.*
 Фрáйтер, *m.* Gefreite, *m. Ф.*
 Фрак, *m.* Frack, *m.*
 Фрáло, *m. Wgr.* VI. Flöte, *f.*
 Фрáнка, *f.* Francisca.
 Фрáньо, *m. dim.* Franz.
 Франт, *m.* Stutzer, süsser Herr; Schalk, *m.* [Stutzer spielen.
 Франтувати, *v. a.* schwätzen; den
 Фрáнция, *f.* Frankreich, *n.*
 Францiскáн, (Францiшк-), *m.* Franciskaner, *m.*
 Францiшок, -шка, *m.* Franz; Францiшка, *f.* Francisca.
 Фрáнцуз, *m.* Franzose, *m.*
 Фрацúака, *f.* Französin, *f.*
 Фрацúзкий, *a.* französisch.
 Францюватиий, *a.* venerisch.
 I. Фрáс, *m.* Bügeleisen, *n.*; 2) verbissener Zorn, Grimm, *m.* (Фр.).
 II. Фрáс! *int* vom Schlag; -в нiсок!
 Фрáснути, *v. a.* schlagen, einen Schlag versetzen. [und kümmern.
 Фрáсувати ся, sich sehr betrüben
 Фрáсúнок, -нку, *m. pol.* Kummer, Harm, *m.* Sorge, *f.*
 Фрáшка, *f.* Kleinigkeit, *f.* eine unbedeutende Sache; *pl.* фрáшки, Titel kleiner Gedichte.
 Фрэгáта, *f.* Fregatte, *f.*; 2) — велика, Fregattenvogel, *m.* (Tachypetus aquila).
 Фрéйда, *f.* schlechte Weibsperson, *B.*
 Фрéла, фрéля, *dim.* фрéлочка, *f. s.*
 Флóяра, *B.*
 Фрэмóя, *f.* Schnur beim Vortuch, *f. B.*
 Фрэнзель, *g. -зя, m.* (Фрэндзель), Franze, *f.*
 Фривóльний, *a.* frivol.
 Фривóльность, *f.* Зг. Frivolität, *f.*
 Фрiгла, *f.* ein sieben Klafter langes Stück Holz, *B.*
 Фрiка, *f. Ф.* Gewalt, *f.* Sträuben, *n.*
 Фрiтов, *adv.* mit Gewalt, *Ф.*
 Фрiчно, *adv. s.* Скóро.

Фрічка, *f.* geziertes Weibsbild.
 Фрішний, *a. ungr.* frisch, hurtig, schnell,
 Фрішно, *adv.* frisch, hurtig, schnell, *B.*
 Фроська, *f.* Euphrosyne.
 Фррр! *int.* zur Bezeichnung des Wegfliegens-, -fliehens. [coriarius), *B.*
 Фруз, *m.* Sägebockkäfer, *m.* (Prionus)
 Фрузька, Фрузя, *f. s.* Фроська.
 Фрунташ, *m.* Hauswirt, *m.*
 Фтодѡха, *f.* Theodora, Theodosia.
 Фтомѡ, *m.* Thomas.
 I. Фўга, *f.* Fuge, Zusammenfügung, *f.*
 II. Фўга, *f.* Schneegestöber, *n.* III.
 Фуґати, *v. a.* kräftig schleudern, werfen.
 Фўдити, *v. a.* schmeissen, werfen (*Фр.*).
 Фудўлити ся, übermüthig werden, prahlen, aufgeblasen sein, *Ф. B.*
 Фудўлія, *f.* Uebermuth, *m.* Hoffart; Keckheit, *f. Ф. B.*; 2) * ein übermüthiger, stolzer Mensch.
 Фудўльний, *a.* hochfahrend, stolz, *B.*
 Фуждіти, Фужделіти, *v. n.* brausen (vom Winde) *Фр.* [berus L.), *B.*
 Фўжеля, *f.* Kreuzotter, *f.* (Pelias)
 Фуз, *m.* Satz, Bodensatz, *m.*; 2) Kehricht mit Staub, *n.*
 Фўзія, *f.* Flinte, *f.* Schiessgewehr, *n.*
 I. Фук, *m.* Schelten, Anfahren, Anschrauben, *n.*
 II. Фук (*m.?*), фўка (*f.?*), *in der Verbind.* на фўки роздробіти, *in* kleine Stücke zerreißen.
 Фўкати, фўкнути, *v. a.* schelten, schmälen, wettern, anschrauben, на корѡ; — ся aufbrausen, auffahren.
 Фўксія, *f.* Fuchsie, *f.* (Fuchsia cocinea).
 Фўма, *f. Ф.* Hoffart, *f.* Hochmuth, *m.*
 Фундѡмент, *m.* Fundament, *n.* Grund, *m.* [fundamental, gründlich.
 Фундѡментальний, *a.* Grund-,
 Фундѡтор, *m.* Stifter, Gründer, *m.*
 Фундѡція, *f.* Gründung, Stiftung, *f.*
 Фундувати, *v. a.* gründen, stiften.
 Фўндуш, *m.* Fond, *m.*; 2) Stiftung, *f.* Stift, *n.*
 Фунт, *m.* Pfund, *n.* [länglich), *B.*
 Фунтївкѡ, *pl.* Art Birnen (gross,
 Фунтѡвий, *a.* Pfund-, pfündig.
 Фўраж, *m. s.* Недобір I. не дам вам всю брѡндыю, бо сего року був

фўраж в половинї.
 Фурґби, *m.* Packwagen, *m. He.*
 Фўрда, *f. §.* Dummheit, Kleinigkeit, *f.*
 Фурделіти, *v. n.* wehen, (von der Schneewehe), заверўха фурделіт. [ти.
 Фўрити, Фўрнути, *v. a. s.* Шпурити.
 Фўркало, *m.* Kreisel, *m.* Pflirre, *f.*
 Фўркальце, *n.* ein Theil der weibl. Kleidung.
 Фўркати, Фўркнути, Фўрнути, *v. n.* schwirrend, rasch wegfliegen, (*Фр.*).
 Фўрман, *m. s.* Фірман.
 Фурр! *int.* vom Aufplattern, *s.* Фррр!
 Фўрѡнтѡ, *n. coll. s.* Стрїпихи.
 Фурцювати, *v. n. Ко. 45.* trippeln, tanzen. [schwirren, (*Фр.*).
 Фурчѡти, Фурчїти, *v. n.* schnurren,
 Фўрщик, *m.* Fuhrmann, *m.*
 Фурїти, *v. a. s.* Шпурїти.
 Фўси, *pl.* Bodensatz, Grund, *m.* (von flüssigen Sachen, gewöhnl. vom Kaffee).
 Фўста, *f. pl.* фўсти, Wäsche, *pl.*
 Фустїна, *f. s.* Хустїна.
 Фўстка, *f. s.* Хўстка. [Pelz.
 Футѡрко, *n. dim.* kleiner, leichter
 Фўтити, Футїти, *v. n.* schnauben; blasen; на все фўтит er ist immer aufgeblasen, hoffärtig, *B.*
 Фўтькало, *m.* Brausekopf, *m.* (*Фр.*); 2) футькало, *n.* Sumpfschildkröte, *f.* (Emys europaea Schneid.), *B.*
 Фўтко, *adv. s.* Хўтко.
 Фўтор, *m. s.* Хўтор.
 Футрѡрь, *m. s.* Кушнїр, *Пол.*
 Футрїна *f. dim. s.* Фўтро; 2) Fensterfutter, *n.* Thürgerüst, *n.*
 Фўтро, *n.* Pelz, *m.*
 Фўфеля, Фўфелиця, Фўфловиця, *f.* Ungestüm mit Schneegestöber, *n.* heftiger Staubwind, Gestöber, *n.*
 Фўфернѡ, *n. s. d. v. B.*
 Фуфўлиця, *f. s.* Фўфела.
 Фуч! *int.* pfutsch!
 Фучѡти, *v. n. s.* Фурїти.
 Фўшкѡвка, *f.* Spritze, *f.*
 Фўяра, (*dim.* Фўярка), *f.* Hirtenflöte, *f.*; 2) * von einem unbehilflichen, untauglichen Menschen.
 Фўярити, *v. a.* Dummes herausbringen; Dummheit treiben, *B.*
 Фўкати, *v. n.* flattern, *РБ.*
 Фўркот, *m.* Bienenfresser, *m.* (Mecops apiaster L.), *B.*

X.

- X, drei und zwanzigster Buchstabe, | Хавчáти, *v. n.* winseln, wimmern.
(Хіръ). [Lachen]. Хажа́й, хажа́йн, хажа́йка, хажа́й-
Ха! ха! ха! *int.* ha! ha! ha! (beim ствувáти &, = Хаз- &
Хáба, *f. s.* Хабéга. Хазя́йн, (-йн), *m. s.* Хозя́йн.
Хабáз, *m. s.* Хворóст, (Фр.). Хазя́йновíтйй, *a. s.* Господáрний.
Хабáль, *m.* Freier, Buhle, *m.* Хазя́йнува́ти, (хозя́йнув-), *v. a. s.*
Хабалáця, *f.* Buhle, Buhlerin, *f. Ф.* Господáрити.
Хабáлка, *f. s. d. v.* Хазя́й, *m. Н.* 197. *s.* Хозя́йн.
Хабáльни́й, *a.* buhlerisch. Хазя́йка, *f. s.* Господáйнн.
Хабáльниця, *f. s.* Хабалáця. Хазя́йлíвий, *a. М. s.* Господáрний.
Хабáльство, *n.* Buhlerei, *f.* Хазя́йновíтйй, *a.* wirtschaftlich,
Хабáр, *m.* Sportel, *f. Ко.* Haushálderisch. [ство.
Хабарáй, хабáрник, *m.* der Ge- Хазя́йствечко, *n. dim. s.* Хазя́й-
винсу́chtige, Erpresser, *m. Не.* Хазя́йство, *n.* Wirtschaft, *f.* Haus-
Хабáрство, *n.* Bestechung, *f.* Spor- halt, *m.*
телн, *pl. Ки.* [рóст (Фр.). Хазя́юва́ти, *v. a. s.* Господáрити.
Хабáче, *n. coll.* = хабнáк, хво- Хай, (= неха́й), *e. Verbalwort*: „mag,
Хабéга, *f.* Schindmáhre, *f.* soll, lass“, es mag sein.
Хабéга, *f. s.* Баинá. Хáйни́й, *a.* sauber, reinlich.
Хабэ́йна, *f.* Gemeiner Holunder, Хáкати, *v. n.* keuchen, *Нис.*
(Sambucus nigra), *B.* [Ruthe, *f. B.* Халаба́йдати, *v. a.* mit einander
Хабáйна, *dim.* хабáйка, *f.* Gerte, мисchen, (Фр.).
Хаблáз, *m. s.* Хворóст, (Фр.). Халабу́да, (*dim.* халабу́дка), *f.*
Хабнáк, *m.* Gestrüpp, *n. B.* elende Schilfhütte. Strohütte, *f. C. I.*
Хаборнáк, *m.* Mákler, *m.* 50.; Kiosk, *m.* Lanbe, *f.*; 2) Wagen, *m.*
Хабужáти, (-жэти), *v. a.* durchein- bedeckt mit Schilfmatte; Fuhre, *f.*
anderwerfen, durcheinanderwirren, (Фр.). Халáвкати, *v. a. §. s.* Халасувáти.
Хабу́з, *m.* хабу́з, *n. coll.* gröberes Халáвця, *f. Ко.* 19. Ruthenstreichе,
Unkraut; 2) *s.* Хворóст, (Фр.). *pl.*; 2) Ungemach, *n.* Gefahr, *f. C. I.* 56.
Хáва, хáвка, *f. gew. pl.* Kinnbacke, Халáйстра, *f. §. s.* Халáстра.
-lade, *f. Ф.* [des Wachtelmánnchens. Халама́н, (харам-), *m.* -на́ закру-
Хавáвкати, *v. n.* vom Geschrei тити, гнүти jmdn dh listige od. dumme
Хавдáй, *m.* ein Gefrássiger, Viel Ausflüchte verwirren, jmdm etw. vor-
frass, *m.* [Мóрда. machen, (Фр.). [m. М+Б. 296.
Хáвка, хавчу́ра, *f. §.* Maul, *n. s.* Халама́йдник, *m.* Vagabund, Lump,
Хáвкати, *v. a.* mit Kiemen athmen; Халаму́жник, *m.* Nixohen, *n.* (Chlo-
2) *s.* Халасувáти, (Фр.). rogonium), *B.*
Хавкá, *pl.* Kiemen, *pl.*; 2) Mund- Халáндрусь, *m. §.* Vielfrass, *m.*
werk, *n. s.* Хáвка, Фр. Халасáти, халасувáти, *v. a.*
Хавкúн, *m.* Vielfrass, *m.* gierig verschlingen.
Хавту́р, *m. s.* Хабáр, *Нис.* Халáстати, (хар-), *v. a.* durcheinan-
Хавту́ра, *f. III. II.* 163. *Зан. B.* dermengen, zerdrücken, zerknüllen, (Фр.).
I. 35. *s.* Пóминки, Todtenfeier u. ein Халáстра, *f.* Gesindel, Pack, Pö-
Gastgelage dabei, *Зак.* belvolk, *n. Зак.*
Хавтурува́ти, (-ров-), *v. a.* von Халасу́н, *m.* Nascher, Vielfrass, *m.*
einem Pfarrer gesagt, der an grösseren Халáт, *m. gr.* Schlafrock, *m.*; gemei-
Feiertagen von den Eingepfarrten Ge- Халáш, *m. s.* Салáш, *B.* [nes Kleid.
schenke (gew. Lebensmittel) bekommt, *Зак.* Халéпа, *f.* Elend, *n.* Trübsal, *f.* Un-
Хавтурнáй, *a.* habsüchtig, *К.* glück, *n.* Widerwártigkeit, *f.*

Халимон, *m.* Philemo.
 Халува́ти, *v. a. s.* Халасува́ти.
 Халу́га міхурча́та, *f.* Blasentang, *m.* (*Fucus vesiculosus*), *B.*
 Халуго́ві, *pl.* knorpelige Seealgen, (*Fucoideae*), *B.*
 Халу́па, *dim.* халу́пина, халу́пка, *f. pol.* Hütte, *f.* schlechtes Haus.
 Халу́пник, *m.* Hintersass, Häusler, *m.*
 Халу́с, *m.* Nascher, *m.* (*Фр.*).
 Хала́ва, *f. s.* Хола́ва.
 Хала́вище, *n. aug. s. d. v.;* 2) *Ч.* IV. 456. *Schimpfw.* für ein unkeusches Weib.
 Хала́ндра, *f.* ein Zigeunertanz, *Кв.* I. 139. хала́ндри скака́ти den Хала́ндра — Tanz tanzen; 2) * sich fürchten, aus Furcht zittern, *Зак.* [(*Фр.*).
 Хала́па, *f.* ein alter morscher Pilz, Хала́сува́ти, *v. n. M+B.* 258. hüpfen.
 Хам, *m.* * = gemeiner Mensch; ein Schimpfwort auf Nichtadelige, besonders Bauern. [*моїда, (Фр.)*.
 Хамáйда, *m. u. f. s.* Волоцю́га. Дар-Хамáркати, *v. a.* eine unbekannte, unverständliche Sprache sprechen, *Зак.*
 Хамéлити, *v. a. H.* 157. с. Хамляти.
 Хаменáти ся, *Ф.* sich zusammen fassen. [*reinigen, (Фр.)*.
 Хамáти, (*хамлб.-мїш*), *v. a.* putzen, Хамáнок, *m. H.* 274. *К.* („Хата“ 198) vom Teufel (?).
 Хамкотáти, *v. n.* näseln.
 Хамляти, *v. a.* mühsam essen, kauen.
 Хамлб, *n. s.* Хворбег; 2) * ein unbeholfener, dummer Mensch, *Зак. Пис. Р. I.* 24.
 Хамлю́га, *m. aug.* Bauer, *m. D. c.* 115.
 Хамни́й, *a.* stolz, hoffärtig, *B.*
 Хамни́к, *m.* Gestrüpp, Dickicht, *n. B.*
 Хамно, *adv.* rein, reinlich, (*Фр.*).
 Хамра́н, *m.* Schwarzkünstler, *m. B.*
 Хамрýло, хамрýй, *m.* § von einem unfähigen Menschen, = Sau, *f.* (*Фр.*).
 Хамродь, *f. s.* Хамородь.
 Хаму́в, *m.* хаму́в, *n.* (*B.*), Brei, *m.* (*погрбцив на хаму́в, збив на —, zu Brei schlagen, von Schanden hauen, B.*).
 Хаму́ла, *f.* sehr schlechte Kost; namentl. schlechte Suppe, *B.* Brei, *m.*
 Хáн, *m.* Chan, *m.*
 Хáндра, *f. Веч. I.* 365. Schwarzseherei; 2) Verstimmung, *f.* Schwermuth; Kummer, *m. B.*

Хандрíжний, *a.* heuchlerisch, *Зак.*; 2) hypochondrisch, *Пис.*
 Хандрíжниця, хандрíжка, *f.* Heuchlerin, *f. Пис.*
 Хáнькíй, *pl.* -мнíти, *Ф.* Ziererei, Schererei machen, Umschweife thun; 2) *Кв. II.* 128. gaffen, Allotrien treiben.
 Ханб́жити, *v. a.* vergeuden, verschwenden. [*betreffend.*
 Хáньский, *a.* des Chan, den Chan
 Ханува́ти, *v. n. К.* Chan sein, als Chan herrschen.
 Хáнша, *f.* Frau des Хан, *He.*
 I. Хап, *m.* Fuchseisen, *n.*
 II. Хап! *int.* rapps! [*gen, pl. Cm.*
 Хапáк, *pl.* хапáкí, *m.* Diebszan-Хáпáлка, *f.* Fangorgan, *n. Под.*
 Хáпанв, *n.* Aufgreifen, Raffen; Entwenden, Rauben, *n.*
 Хáпаний, *a.* -е весíля aus dem Stegreif, improvisiert, schnell u. schlechthin aufgefressen, *He.*
 Хáпанка, *f.* Erpressung; Sportel, *f. Зак.*
 Хапáти, *v. a.* greifen, ergreifen, rasfen, nehmen; fassen, packen; auffangen, fangen; — ся (*за що*) nach etw. greifen, die Hand an etw. legen; unternehmen, чо́го; 2) с. Квáпити ся, *He.*
 Хапатнíя, *f.* rasches Vergreifen, Reissen, Grapsen, *n.* Rappserei, *f.;* 2) Zechgelage, *n.*
 Хáпкз, *f.* Fangfliege, *f.* (*Ochthera*), *B.*
 Хапкíй, *a. M.* II. 200. frisch zugreifend, nashhaft; 2) diebisch.
 Хапкб, *m.* Dieb, *m. B.;* 2) *Bein.* des Teufels, *H.* 79.
 Хапкбм, *adv.* schnell, *Пу.* [*sig, Cm.*
 Хаплíвий, *a.* -а пра́ця eilig, fleis-Хáпнути, *v. a. s.* Хапáти.
 Хаповíця, *f.* die aufgreift, packt, holt.
 Хаптéль, *m. Ф. Веч. II.* 126. Langfinger, *m.*
 Хаптýр, *m. s.* Хабáр, *Др. Зак.*
 Хаптýрни́й, *a.* bestechlich, verkäuflich, *Кв.* 225.
 Хаптýрник, *m.* Sporteljäger, *m. He.*
 Хапу́га, *m.* Dieb, Gauner, *m.* Erpresser, *m.* [*m. Cm.*
 Хапу́жество, *n.* Diebstahl; Betrug,
 Хапу́н, *m.* Dieb, *m.* (*Фр.*).
 Хапчíвий, *a.* habsüchtig; diebisch.
 Хапáктер, *m.* Charakter, *m.;* Merkmal, *n.* moralischer Charakter; feste

Gesinnung; 2) * Handschrift, *f.*
 Характеризувати, *v. a.* charakterisieren, mit einem bestimmten Merkmale auszeichnen.
 Характеристка, *f.* Charakteristik, *f.*
 Характеристичний, *a.* charakteristisch. [teristisch.
 Характеричний, *a. K.* charakteristisch.
 Характерично, *adv. K.* charakteristisch. [ber-, Hexen-
 Характёрний, *a.* zauberisch, Zauberer, Zaubermeister, *m.*
 Характёрник, *m.* Hexenmeister, Zauberer, Zaubermeister, *m.*
 Характерничити, *v. a.* Zauberei treiben, *Ч. II.* 21. [xerei, *f.*
 Характёрство, *n.* Zauberei, Hexen-
 Характёрствувати, *v. a.* zaubern, Zauberei treiben, *Kч.* 144.
 Харалужний, *a.* ebern, *Фр.*
 Хараман, *m.* Beutler, Schwindler, *m*; 2) spasshafte, erdichtete, lügenhafte Erzählung, — мавá гну́ти, solche Erzählungen vorbringen, *ОБ.* [рiти, *B.*
 Хараманити, *v. a. s.* Maniiti, Ду-
 Харамáркане, *n.* Geplárr, *n.*
 Харамáрки, *v. a.* plárren, Kauderwelsch sprechen, *III. I.* 162. (*Фр.*)
 Харáон, *m.* хараóньский, *a. s.* Фараóн, &
 Харáудити ся, scheu werden; *P. I.* 99 von schnaubendem, störrigem Pferde. [lich, (*Фр.*)
 Харáудно, *adv.* reinlich, ordentlich.
 Харáтати, *v. a.* wallachen.
 Хáрене, *n.* Reinigen, *n.* Reinigung, *f.*
 Хáрий, *a. Ко.* 139. hässlich, fratzenhaft.
 Хáристо, *adv.* reinlich.
 Хáрита, Харитiна, *f.* Charitina.
 Хáрити, *v. a.* reinigen, putzen, *B.*
 Харитiн, *m.* Charitinus.
 Харкáвити, *v. n.* schnarren.
 Хáрки, *v. n.* sich räuspern, aufhusten (um auszuspucken).
 Хáрки, *pl.* Spucken, *n.*
 Хáрьківщина, *f.* so wurde benannt der Aufstand der Kleinrussen im J. 1766. gegen den polnischen Adel unter der Führung des Сóтник Харькó, *Зак.*
 Хáрки, -оту, *m.* Röcheln, *n.* (*Фр.*)
 Харькó, *m.* Chariton.
 Харкотiна, *f.* харкотiне, *n.* di-
 oker Speichel, Auswurf, *m.*
 Харкотiти, *v. n.* röcheln.

Харкотiвня, *n. s.* Харкотiне.
 Харлáй, харлáнь, *m. s.* Харлáк, *Ос.* (61) XII. 33.; 2) *e.* Art gymnast. Gesellschaftsspiel der Jünglinge.
 Харлáк, *m.* armer Schlucker, bettel-
 armer Mensch; 2) kranker, elender Mensch.
 Харлáцкий, *a.* krank, elend.
 Хáрний, *a.* rein, reinlich.
 Хáрнiсть, -ости, *f.* Reinheit, Reinlichkeit, *f.*
 Харпáк, *m. s.* Харлáк.
 Харпáцтво, *n.* bettelhaftes, elendes Gesindel, *C. II.* 242. [rin, *f.* *Нис.*
 Харпáчка, *f.* bettelarme Frau, Bettle-
 Харсфун, *m.* *Кух. Ос.* (61) XI. 16. *s.* Борсфун. [* leuchten.
 Хархарити, *v. a. aus d. Bettlerspr.*
 Хархiровати, *v. a.* listig handeln, List brauchen, *Зак.* [C. II. 242.
 Харцiз, *m.* Räuber, Raubmörder, *m.*
 Харцiзство, *n.* Räuberei, *f.* *Зак.*
 Харцiвяка, *m. s.* Харцiз.
 Харцiзяцтво, *n. K. s.* Харцiзство.
 Харч, *m.* Futter, *n.* Nahrung, Kost, *f.*
 Харчéвний, *a.* *Под.* Nahrungs-
 Харчéвник, *m.* Gastwirt, *m.*
 Харчéвня, *f.* Garküche, *f.* Restaurant, *m.*
 Харчiти, *v. a. s.* Кормiти, *См.*
 Харчiвнiя, *f.* Restauration, *f.* *Пар.*
 Харчiти, *v. n.* röcheln.
 Харчové, *n. s.* Стрáвне.
 Харчовнiк, *m.* Koch, Garkoch, *m. K.*
 Харчувáне, *n. K.* Nährpflicht, Beköstigung, *f.* [ren; — ся in Kost sein.
 Харчувати, *v. a.* beköstigen, näh-
 Харчуварiмиий, *a.* verdaulich, *Под.*
 Харчфунк, -нку, *m. s.* Їдá.
 Хáта, *f.* Hütte; Wohnstube, Wohnung, *f*; Local, *n.*
 Хатiна, *f. dim.* (*dim.* хатiнка), *s.* d. v. eine kleine, *e.* elende Hütte.
 Хатiй, *m.* Stubenhocker, *m.* *Пар.*
 Хáтка, *f. dim.* *s.* Хáта, kleine Hütte.
 Хатнiй, *a.* zur Hütte, zum Zimmer gehörig; häuslich, Haus — хатнiй пес, Haushund, *m.* — злóдiй Hausdieb, *m*; — нi двéри Hausthür, *f*; 2) * Hausgenoss, *m.* бý и самi хатнi lauter Hausgenossen.
 Хáтонька, хáточка, *f. dim.* *s.* Хáта.
 Хáхолькi, *pl. H.* 214.?
 Хáхороти, *pl.* Nasenlöcher, *pl. bes.*

beim Pferde (*Фр.*). [*кони (Фр.)*].
 Хáхоротий, *a.* ermüdet, müde, -тi
 Хáщi. *pl.* Gestrüpp, Gestäude, *n.*
 Хáяти, *v. a.* saubern, *Ф.*; 2) * тa-
 дeлн; verachten, vernachlässigen, *Зак.*
 Хвáбрий, *a. s.* Хорóбрий, *КС.* (83)
 VII. 507. [*spielen, Пар.*]
 Хвáбрувáти, *v. n.* den tapferen
 Хвáйда, *f. s.* Пáтка, *Н.* 247.
 Хвáлá, *f.* Lob, *n.*; Ruhm, *m.*; -бóжа
 Gottesverehrung; Andacht, *f.*
 Хвáлáбó! Gottlob!
 Хвáльбá, *f.* Prahlen, *n.* Prahlerei, *f.*
 Хвáлéбeн, -бна, -бне, *a. К.* I. 27.
s. Слáвний.
 Хвáлéбний, *a.* lobend, preisend
 Lob-, Lobes-, а пiсня Lobgesang, *m.*
К. III. II. 240.
 Хвáленé, *n.* Loben, Lob, *n.* III. II. 267.
 Хвáлетор, *m.* *P.* I. 33.?
 Хвáлýби, *f.* Baumlerche, Dullerche,
f. (*Alauda arborea*), *B.*
 Хвáлýтель, *m. s.* Хвáльнýк.
 Хвáлýти, *v. a.* loben, rühmen, prei-
 sen; — ся sich rühmen, sich loben;
 -чим womit prahlen, sich brüsten, gross-
 sprecherisch auftreten; 2) drohen, *Зак.*
 Хвáлýй, *m.* Lobredner; Schmeichler,
m. Ст. [*f.* Ruhm, *m.*]
 Хвáлýсть, -осги, *f. Б.* Lob, *n.* Ehre,
 Хвáлкá, *f.* Prahlerei, Grosssprecheri,
 Eitelkeit, *f. Зак.* [*Prahlerei, Aufschneider, m.*]
 Хвáлкó, (хвáлькó), *m.* Grosssprecher,
 Хвáльний, *a.* achtbar.
 Хвáльнýк, *m.* Lobredner, Lobprei-
 ser; Schmeichler, *m.* [*schneiderei, f.*]
 Хвáльпýцтво, *n.* Prahlerei, Auf-
 Хвáльш, *m.* Lüge, *f.* Betrug, *m. Зак.*
 Хвáсóля, *f. s.* Фасóля, *Зак.*
 Хвáст, *m.* Unkraut, *n. Зак.*
 Хвáсть, *f. Н.* 265. Prahlerei, Auf-
 schneiderei, *f.* [*ien, brüsten, Pa.* I.
 Хвáстáти, *v. n.* чим, womit прa-
 Хвáстик, *m. s.* Хвáстýн, *He.*
 Хвáстиця, *f.* пeячка, Löwenschwanz,
m. Herzgespann, *n.* (*Leonurus cardiaca*), *B.*
 Хвáстка, *f. He.* *s.* Фáска.
 Хвáстлýвий, *a.* prahlerisch, eitel,
 stolz, *M.* III. 14. [*Eitelkeit, f.* Stolz, *m.*]
 Хвáстлýвiсть, -осги, *f.* Prahlerei,
 Хвáстнýк тревáлий, *m.* ausdauernd-
 es od. Waldbingel, (*Mercurialis peren-*
nis). *B.*

Хвáстýн, *m.* Prahler, Prahlhans,
 Aufschneider, *m.*
 Хвáт, *m.* ein tüchtiger Bursche, Kerl,
 ein kühner, entschlossener Mensch.
 Хвáть! *int.* beim Ergreifen.
 Хвáтанýна, *f.* das Zugreifen, Schnap-
 pen, Haschen, Reissen. [*spiel, n.*]
 Хвáтанкá, *f.* Fangspiel, Häscher-
 Хвáтáти, *v. a.* ergreifen, nehmen,
 fassen, packen; auffangen, haschen; —
 ся чогó nach etw. greifen, sich anklam-
 mern; 2) sich tummeln, *P.* I. 42.
 Хвáтка, *f. Ч.* IV. 530. Fangreuse,
f. Fangnetz, Fanggarn, *n.*; 2) *pl.* хваткá,
 Ofenwerkzeug zum Ansetzen und Her-
 ausnehmen der Töpfe.
 Хвáткýй, *a.* greifend, fassend; 2)
 geschwind, schnell, hurtig; 3) * lebhaft,
 munter, *Зак.*
 Хвáтко, хвáтком, *adv.* in der Eile
 aufgegriffen, eiligst errafft; 2) gesohwind,
 schnell, eilfertig, *Зак.*
 Хвáтнýй, *a.* -хвiст, Greifschwanz,
 Fangschwanz, *m. Пол.*
 Хвáтескýй, (хвáтеск-), *a.* wacker.
 Хвáцкýй, (хвáцк-), *a. s. d. v. С.* II. 193.
 Хвáшiя, *Н.* 117. *e.* Streifen abge-
 zogener Haut (?).
 Хвéдóс, *m.* Theodosius.
 Хвéдóт, *m.* Theodatus.
 Хвéна, *f.* Theodosia, *Зак.*
 Хвéрт, *m. Кв.* *Н.* 49. *s.* Ферт (Buchst. *Ф.*).
 Хвéрцювáти, *v. n.* die Pracht lie-
 ben, den Stutzer machen, prunken, *Зак.*
 Хвéрýзя, *f. Н.* 33. *s.* Ферéзия.
 Хвéст, *m. Гол.* III. 497. *s.* Храм,
 Комашнýя.
 Хвiлýрний, *a.* künstlich ausge-
 führt od. gezeichnet, *С.* II. 159.
 Хвiлá, *f. s.* Фiлá, *Зак.*
 Хвiлáжá, *f. Н.* 132. Schneegestóber, *n.*
 Хвiлéвий, *a.* plötzlich, augenblick-
 lich, momentan.
 Хвiлýна, хвiлýнка, хвiлýнонькá,
 хвiлýночка, *f. дiм.* *s.* Хвiлý I. II.
 Weilchen, *n.* kleine Weile.
 Хвiлýти, *v. n.* wellen, (wogen).
 Хвiлýкá, *f. дiм.* *s.* Хвiлý I. II.
 Хвiлýльний, *a.* wogig.
 Хвiлýльвáнэ, *n. Кв.* Wogen, *n.*
 I. Хвiлýя, *f.* Weile, gewisse Zeitdau-
 er, *f.* Augenblick, *m.*; на хвiлýю auf
 einen Augenblick, *a.* eine Minute; по

хвіля eine Weile darauf, einige Zeit nachher; хвільми einen Augenblick; що хвіля eine kleine Weile; jeden Augenblick; хвілю, хвільку, einen Augenblick, ein wenig; 2) Wetter, *n.* s. Вéремє, Погода, *B.*

II. Хвіля, *f.* Woge, Welle, *f.*

Хвилістий, *a.* wellenreich, wogend, wellenförmig.

Хвилювати, *v. n. u.* — ся, wogen.

Хвінтик, *m.* Geck, *m.* Мор.

Хвінтити, *v. n.* Мор. sich hoffärtig betragen.

Хвирткій, *a.* abgefemt, *ОП.*

Хвіськати, *v. a.* *C.* I. 98. mit einer Gerte od. Peitsche hauen.

Хвисткій, *a.* Ко. 97. elastisch.

Хвисть, *шт.* von schneller Schwenkung.

Хвисткій, *a.* *M.* rasch, flink.

Хвіцати, хвіцнути, *v. a.* s. Фіцати, ausschlagen, (*v.* Pferden).

Хвіщай, *f.* s. Хвіщка. [*sen.* *B.*

Хвіщній, *a.* wankend; unentschlossen.

I. Хвіра, *f.* s. Фіра.

II. Хвіра, *f.* *K.* II. 33. s. Офіра.

Хвіртка, *f.* s. Фіртка, *Зах.*

Хвіст, *gen.* хвоста, *m.* Schweif, Schwanz, *m.*

Хвистатий, *a.* s. Хвостатий.

Хвистній, *a.* Schweif, -ні хвісти Schweifwirbel, *pl.* *B.*

Хвіть, *f.* *Wgr.* XVI. s. Хіть.

Хвітіть, *m.* s. Фитіть, *He.*

Хвілялка, *шт.* хвілячка, *f.* хвіляковий, *a.* s. Фіялка, &.

Хвіяти, *v. n.* *Гол.* I. 269 до когось sich heranneigen; — ся schwanken, wanken, *Зах.*

Хвоєвий, *a.* Nadelbaum-, Nadel.

Хвоїна, *f.* Fichtenholz, *n.*; 2) Fichtenwald, *m.* [*Nadelbaum.*

Хвоїнка, *f.* *шт.* *M.* I. 156. junger

Хвоїти, *v. a.* *H.* 78. schlagen, fuchteln.

Хвоїнівка грубоудка, *f.* Gemeiner Dickschenkel, (*Pachymerus Pini*), *B.*

Хвоїновіць крицяк, *m.* Chalkophora Mariana, *B.*

Хвоїняк білокранчатий, *m.* weiss punktirter Rüsselkäfer, (*Pissodes notatus*), *B.*

Хволяга, *f.* s. Фольга, *III.* I. 150.

Хволий, *a.* *M.* III. 113. s. Хвоїний, хвоїний.

Хвоїнар, *m.* хвоїнарний, *a.* s. Фвоїнар &.

Хвоїрати, *v. n.* krank sein.

Хвоїрий, *a.* s. Хвоїрий.

Хвоїріон, *m.* *Ч. II.* 183. 184. s. Диявол.

Хвоїрість, -ости, *f.* s. Хвоїраба, *M.*

Хвоїрати, *v. n.* schnauben (*v.* Pferden), s. Фвоїрати.

Хвоїраба, *f.* s. Хвоїраба, *Зах.*

Хвоїрост, *m.* *шт.* хвоїростіна, *f.*

Reisig, Reisholz, *n.* Strauchwerk, *n.*

Хвоїростіть, *m.* s. Хвоїростіть.

Хвоїростній, *m.* niederes Gehölz.

Хвоїраба, *f.* *Гол.* III. 269. s. Хвоїраба.

Хвоїруна, *шт.* хвоїруніна, *f.* s. Фвоїруна.

Хвоїстатий, *a.* mit einem Schweif, Schwanz versehen, Schweif-, Schwanz-

Хвоїстаті, *pl.* Lappenschwänze, *pl.* (*Thysanura*), *B.*

Хвоїстатки, *pl.* Molche, *pl.* (*Caudata*).

Хвоїстик, *m.* *шт.* Хвоїстик, Schwänzchen, *n.* Schwanz, *m.*; bei Pflanzen: Stiel, Blattstiel, *B.*; 2) * Grosssprahler,

m. *Пар.* [*monade, f.* (*Bodo*), *B.*

Хвоїстінець, -нця, *m.* Schwanz-

Хвоїстіще, *n.* *шт.* s. Хвоїстик.

Хвоїстівка, *f.* Sshwanzspanner, *m.* (*Asaena*), *B.*

Хвоїстняк, *m.* Gemeiner Tannengewedel, (*Hippuris vulgaris*), *Пис.*

Хвоїстові, *n.* s. Фвоїстові.

Хвоїстовій, *a.* Schwanz-.

Хвоїстовіак, *m.* einer von den Keilen, mit welchen der hintere Theil des

Градїль in der чепїга fest eingerammt wird, *Ч.* VII. 399. [(*Uropoda*), *B.*

Хвоїстоніга, *f.* Schwanzfuss, *m.*

Хвоїстюшок, *m.* *Thecla*, *B.*

Хвоїстіга, *m.* *шт.* s. Хвоїстик.

Хвоїтіна, *f.* *Photinia*.

Хвоїщ сосонка, *f.* Winterschafthalm, Schachtelalm, *m.* (*Equisetum hiemale*), *B.*

Хвоїщай, *m.* e. Art Pflanze, *Пар.*

Хвоїщанка, *f.* Bündel, *n.* aus Хвоїщ.

Хвоїя, *f.* Nadelbaum, *m.* Tangel, Fichten-, od. Tannennadel, *f.*

Хвоїянік, *m.* Schwarzwald, *m.*

Хвоїуга, *f.* s. Хвоїуга, *Пис.*

Хвоїук, *m.* *H.* 196. s. Вепетіно.

Хвоїуста, *f.* *pl.* хвоїусти, s. Хвоїуста, хвоїусти, *Kol.* II. 57.

Хвоїкати, *v. n.* keuchen.

Хвоїкати, *v. a.* s. Фвоїкати, Погоїкати.

Хѣмородь, *f. s.* Хѣмородь, *Нав.*
 Херувѣм, *m. pl.* -ми, Cherub, Cherubim. [Cherubim, Cherub., Cherubs-
 Херувѣмиѣ, -мскій, *a. TP.* 155. des
 Хибъ, *m.* Sturz, Stoss, *m.* Erschütterung, *f.* Ф.
 I. Хѣба, *f.* Mangel, *m.* Mangelhaftigkeit, *f.* Fehler, Uebelstand, *m.*
 II. Хибá, *conj.* es sei denn; ausser dass; хибá що ausser dass nur III. I. 200; vielleicht nur, *K.*
 Хибáль, *conj. s.* Хибá. [sig sein.
 Хибáти, *v. n.* Не. zweifeln, ungeschlüss-
 Хѣбаты ся, *M. II.* 44. geschäftig hin u. her gehen, sich sputen, s. tummeln.
 Хибѣта, *f.* Gelegenheit, Anlage, Fähigkeit, *f.* Glück, *n. K.*
 Хибѣти, хибнути, хибáти, хибувáти, *v. n.* mangeln, fehlen; irren, nicht treffen; хѣбло жѣто das Korn ist missraten.
 Хибкѣѣ, *a.* wankend, schwankend, labil, wackelig, hinfällig, -човно́к, *ОП.*; * wankelmüthig; сѣрце weich, *M. I.* 22.
 Хѣбкѣсть, -ости, *f.* Geschmeidigkeit, *f.* [2] schnell, rasch (водá плинѣ-).
 Хѣбко, *adv.* wankend, schwankend, *K.*;
 Хѣбнѣѣ, *a.* schwankend; irrig, unrichtig, *K.* [Fehler, *m.* Schattenseite, *f.* Не.
 Хѣбность, *f.* Mangel, *m.* Mängel, *pl.*
 Хѣбнути, *v. n. s.* Хибѣти; — ся *s.* Похитну́ти ся. [aura), *B.*
 Хибóтка, *f.* Sieb-Gorgonie, *f.* (Плех.
 Хибувáти, *v. n. s.* Хибѣти, fehlen, mangeln.
 Хѣбча, *f. H.* 163. *s.* Хѣба I.
 Хѣвкати, *v. n. s.* Хѣвкати.
 Хѣвря, *f.* Pheuronia.
 Хѣдня, *f. H.* 77. Fieber, *n.*
 Хѣжа, *f.* Hütte, *f.* Haus, *n. III.* I. 328.
 Хѣжакъ, *m.* Räuber, *m. K. Pa.* I. 383; 2) Raubvogel, *m. Пол.* [süchtig.
 Хѣжакувáтиѣ, *a.* raubgierig, raub-
 Хѣжáти ся, чимóсь *См.* womit prahlen. [wild, *K.*
 Хѣжáцкѣѣ, *a.* Raub-, räuberisch,
 Хѣжáцтво, *n.* Raub, *m.* Rauben, *n.*
 Хѣжѣѣ, *a. s.* Хѣщнѣѣ; mörderisch.
 Хѣжѣсть, -ости, *f.* Wildheit, Raubgier, *f.*
 Хѣжка, *f. dim. s.* Хѣжа; — слимако́ва, Schneckengehäuse, *n. B.*; 2) Schnepfenfliege, *f.* (Empis), *B.*

I. Хѣжнѣѣ, *a. s.* Хѣщнѣѣ, — звѣр.
 II. Хѣжнѣѣ, *a.* zur Хѣжа geh., Haus-, -нѣ двѣри Hausthür, *f.*
 Хѣжнѣк, *m. s.* Хѣжакъ.
 Хѣжо, *adv.* wild, mit wilder Gier, *Kv.* 90.
 Хѣжокрѣлѣѣ, *a. W.* mit schnellen Flügeln.
 Хѣжу́н, *m.* Räuber, Raubvogel, *m. B.*
 Хѣжчѣна, *f. dim. s.* Хѣжа.
 Хѣз, хѣзи ѣ охѣзи *M+B.* 125?
 Хѣзувáти, *v. n. Pic.* prahlen, stolz sein; — ся *H.* 50. prahlen, grossthun.
 Хѣль, *int.* vom Neigen des Trinkglases.
 Хѣлѣѣ, *a.* niedergebeugt, *C. I.* 243; hinfällig, gebrechlich, wankend.
 Хѣлитáти ся, *s.* Холитáти ся, *Py.*
 Хѣлѣти, хѣлѣти, *v. a.* neigen, beugen, biegen; — ся sich neigen, sich beugen.
 Хѣльнѣѣ, *a.* wer (was) sich gern u. bald neigt, beugt; * demüthig, *adv.* хѣльне, gebeugt, demüthig, (Фр.).
 Хѣльну́ти, *v. a. Kyx. См.* herüberneigen (das Trinkglas): austrinken, *s.* Напѣти ся. [114. gebeugt, gebückt.
 Хѣльцѣм, *He.* хѣльцѣ, *adv.* Ог.
 Хѣлю-хѣлю! *int.* zum Verb. Хѣлѣти.
 Хѣлѣти, *v. a. s.* Хѣлѣти; — ся, *s.* Хѣлѣти ся; 2) ausweichen, entgegen, vermeiden, *Зак.*
 Хѣма, *dim.* Хѣмка, *f.* Euphemia.
 Хѣмѣра, *f.* Chimaere, Phantasie, Grille, *f.*; Einbildung, *f.* Trugbild; Hirngespinnst, *n.* abgeschmacktes Zeug, Ungereimtheit, *f.*
 Хѣмерѣти, *v. n. s.* Хѣмерувáти.
 Хѣмерѣстѣѣ, *a. s.* Хѣмернѣѣ.
 Хѣмерѣчка, *f.* Grillenfängerin, *f. Пар.*
 Хѣмернѣѣ, *a.* launisch, wunderbar, abgeschmackt; zänkisch; 2) unmöglich, unnütz, eitel.
 Хѣмернѣк, *m.* Grillenfänger, Sonderling, Schwärmer, Träumer, *m.*
 Хѣмернѣця, *f.* Schwärmerin, die Grillenhafte, *f.*
 Хѣмерувáти, хѣмерѣти, *v. n.* sich einbilden, sich dünken; eigensinnig, grillenhaft, capriciös sein.
 Хѣмлу́шечка, *f. Me.* 209?
 Хѣмородь, *f.* Schatten, *m.* das Dunkel, ein dunkler Ort, *B.*
 Хѣморода, *f.* Zauberei, Hexerei,

Schwarzkunst, *f.* хімородою хіморо́д-
дѣти, *R. Oz.* 192. Gauklerkünste treiben; 2) Einbildung, *f.* Hirngespinnst, *n.* leerer Wahn, *R. B. pl.* хіморо́ди, *См.* Wunderlichkeiten, *pl.*

Хіморо́де, *n. coll.* Lumpen, *pl.* unnützes Zeug, (*Фр.*).

Хіморо́дѣти, *v. a.* zaubern, he-
xen, Taschenspielererei, Gaukeleien ma-
chen. [ber-, Hexen, gauklerisch, *Пис.*

Хіморо́дний, *a.* zauberisch, Zau-
Хіморо́дник, *m.* Gaukler, Taschen-
spieler, Schwarzkünstler, Zauberer, *m. B.*

Хіморо́дниця, *f.* Zauberin, Hexe,
f. Пис. [морóдѣти.

Химородничáти, *v. a. s.* Хи-
Хімський, *a. Шл. s.* Хемичный.

Хі́на, *f.* China, Chinarinde, *f.*

Хині́на, *f.* Chinin, *n.*

Хинове́ць, *m.* Fieberrindenbaum,
m. (*Cinchona officinalis*), *B.*

Хі́ньський, *a.* chinesisch.

Хі́нчик, Хинчу́к, *m.* Chinese, *m.*

Хи́рєний, *a.* krank, siech, *III. I.*
320. 96. II. 211.

Хі́рий, *a.* kränklich, *B.* [schlafen.
Хі́рїти, *v. n.* kränkeln; 2) § * liegen.

Хі́рлати, хі́рлѣти, хі́рлати, *v. n.*
kränkeln, *B.* [lich, *B.*

Хирля́вий, (хирлєв-), *a.* kränk-
Хирля́к, *aug.* хирлячійско, *m.* kran-
ker, elender Mensch. [kränklich.

Хирне́нький, *a. dim. s. d. f.* sehr
Хирні́й, *a.* kränklich; niederge-
schlagen.

Хі́ря, *f.* Krankheit, *f.* Verderben, *n.*
III. I. 96.; 2) kranker Mensch, *Пис.*

Хі́рявий, *a.* krankhaft, kränklich, *Пис.*

Хист, *m.* Geschicklichkeit, Gewandt-
heit, Fähigkeit, Tauglichkeit, Anlage, *f.*
Кс. 162. *С. II.* 141; 2) etw. Stichhältiges,
Stoff, *m.* Substrat, *n.* чорт ма хісту,
III. II. 44. 50.

Хисть, *f.* Beschaffenheit, *f.* Zustand,
m. äussere Gestalt, Habitus, *m.* *III. I.*
386; 2) Verwegenheit, Energie, *Кс.*
128; 3) Raub, Diebstahl, *m. K. Oz.* IV. 154.

Хіста, *f.* Lust, *f.* [schützen, *Wgr.* 95.

Хисті́ти, *v. a.* verdecken, verwahren,
Хістка, *f.* Fadenassel, *f.* (*Lepto-*
mera), *B.*

Хисткі́й, *a.* wankend, schwankend;
lose; gebrechlich, *He.*; 2) geschmeidig,

gewandt, *Кс.* 166.

Хита́ти, хі́тнути, *v. a.* wiegen, hin
u. her bewegen, schaukeln, erschüttern,
wankend machen, bewegen; — голово́ю
mit dem Kopfe schütteln; — ся sich
bewegen, wanken, wackeln, schwanken.

Хитва́нїти, *v. n.* kränkeln, (*Фр.*).

Хитва́нный, *a.* wankend, *B.*

Хі́тер, -тра, -тре, *a. s.* Хі́трій,
Гол. гр. 90.

Хиткі́й, *a. s.* Хисткі́й; beweglich.

Хитля́вий, *a.* wankend, unstät.

Хитля́вець, *m.* der Flatterhafte,
Leichtsinnige, Windbeutel, *m. Пис.*

Хитля́нка, *f.* die Flatterhafte, Leicht-
sinnige, *Пис.* [terhaftigkeit, *f.*

Хитля́ньство, *n.* Leichtsinn, *m.* Flat-

Хі́тнїти, *v. n. s.* Хитва́нїти, (*Фр.*).

Хі́тнїти, *v. a. s.* Хита́ти; — ся
aus dem Gleichgewichte fallen, wanken.

Хито́н, *m.* (*griech.*) Kleid, *n.* Mantel,
Rock, *m. III. II.* 233. [medes), *B.*

Хитра́к, *m.* Jagdspinne, *f.* (*Dolo-*

Хитрэ́вий, *a.* sehr listig, *T.*

Хитре́ць, -єця, *m.* listiger Mensch,
Schwindler, *m.*; 2) — лєвий, Woll-
krebs, *m.* (*Dromia vulgaris*), *Пол.*

Хі́трій, *a.* listig, arglistig, schlau,
verschmitzt; verfänglich.

Хі́трїти, *v. a.* listig handeln, List
brauchen; — ся (*mit d. Infinit.*) an
etw. listig herantreten um es zu nehmen.

Хі́трїця, *f.* *Фр.* die Listige, Schalk-
hafte. [genheit, Schlaueit, *f.*

Хі́трїєть, -єтя, *f.* List, Verschla-

Хі́тро, *adv.* listig, schlau.

Хитро́во, *adv. M. II.* 82. sinnig, li-
stig, klug. [redner, *m. Пу.*

Хі́тромовець, -вця, *m.* Kunst-
Хитроші́тїй, *a.* künstlich genäht,
gestickt, *III. I.* 350.

Хі́троці, *pl.* listige Anschläge, List,
f. взїти ся, пуга́ти ся на хі́троці
List anwenden.

Хитрува́ти, хі́трїти, *v. a.* listig
sinnen u. handeln, List brauchen, auf
List sinnen. [dler, *m.*

Хитру́га, *m. Мл.* der Listige, Schwin-

Хитру́ха, *f.* listiges Weib, *Oz.* 98.

Хиту́н, *m.* Pumpenstempel, *m.*; 2)
Pendel, *m. Пис.*

Хі́хати, *v. n.* schwer hauchen, (*Фр.*).

Хихла́гий, *a.* buschig, хвіст у лі-

са хихл'атий, *B.*
 Хихотати ся, kichern, laut lachen.
 Хихотня́, *f.* Kichern, Gelache, *n.*
 Хихоту́н, *m.* хихоту́ля, *f.* der (die) aus vollem Halse lacht.
 Хицьковати, *v. n.* *ЛД.* hüpfen.
 Хйщий, *Зг.* хйщний, *a.* räuberisch, raubsüchtig, raubgierig, Raub-
 Хйв, *gen.* хйву, *m.* Zucht, Pflege, *f.*
 Хйвря, *f.* Phebronja.
 Хйд, *gen.* хйду, *m.* Gang, *m.* Gehen, *n.* Tritt, *m.*; Weg, *m.*
 Хйдлі, *pl.* Stelzen, Stelzfüsse, *pl.* *B.*
 Хйдня́, *f.* Gang, *m.* Gehen, *n.* *A-I.* 160.
 Хйндя́, *f.* *P.* II. 176. Fieber, *n.*
 Хйп! *int.* zum verb. Ханати, greifen, *Оз.* 217. 218. ripps! [beit], *Га.* II. 56.
 Хйккйй, *a.* emsig, flink (zur *Ar.* I. Хйр, *m.* Iltis, *m.* (Foetorius putorius), *B.* s. Тхйр.
 II. Хйр, *m.* Name des Buchst. X.
 Хйра, *f.* *Ф.* *Пр.* III. 244. ?
 Хйрлий, *a.* schwächlich, *Пар.*
 Хйрхйльний, *a.* listig.
 Хйсиб, *n.* s. Хосён.
 Хйсновач, *m.* Nutzniesser, *m.*
 Хйсновйтий, *a.* *МІІІ.* nützlich, er-priesslich.
 Хйсновний, *a.* *Wgr.* 39. nützlich.
 Хйснолюбець, -бця, *m.* der Gewinn-süchtige, *Ваг.*
 Хйснувати, *v. a. u.* — ся чимбъз, а чогбъз Nutzen ziehen.
 Хйть, *f.* Gier, Begierde, Lust, *f.* Wunsch, *m.* Sucht, *f.* *C.* *Ил.*; хйть або й нхйть *K.* = хоч не хоч.
 Хйтарь, *m.* Grenze zwischen zwei Gemeinden, Bezirken, Ländern, Staaten, *f.* *Ф.*; 2) Rayon, *n.* [(*Фр.*).
 Хйткйй, *a.* — до чогó s. Жвйвий,
 Хйхотати ся, хихотня́ & s. Хихотати ся &.
 Хлак, *m.* *D.* c. 240. Flagge, *f.*
 Хлам, *m.* Gerümpel, *n.*
 Хламати, *v. a.* fressen (v. Schweinen).
 Хламйда, *f.* (griech.) † Kaisermantel, Königsmantel, *m.*
 Хлань, *f.* s. Прбасть *Kst*; 2) * eine grosse Menge, хланею налйтати in grosser Menge heranfliegen (wie Harpyien), *ВБ*; 3) * Vielfrass, *m.* [mus], *B.*
 Хланник, *m.* Frassschnecke, *f.* (Buli-Хланути, *v. n.* gierig sein.

Хлебесну́ти, *v. a.* saufen (v. e. Trunkenbold), +*M.* [canadense), *B.*
 Хлед, *m.* Berufkraut, *n.* (Erigeron
 Хлэвінь (*m?* *f?*), Art Pflze, *B.*
 Хленістати, *v. a.* etwas wanken machen, (*Фр.*). [pern, schlappen.
 Хлэпнути, хлэптати, *v. a.* schlafen
 Хлибень, *m. f.* Seerinde, *f.* (Flustra); *pl.* хлйбні, Rindenpolypen, *pl.* (Flustraceae), *B.* [*f.* (Arion), *B.*
 Хлйзець, -здя, *m.* Wegschnecke,
 Хлйнути, *v. n.* hervorrieseln, brechen (v. Thränen), *ІІІ.* I. 75. *C.* I. 248.
 Хлинйк, *m.* Schirmqualle, *f.* (Medusa Aurelia), *B.*
 Хлип, *m.* das Schluchzen, Weinen.
 Хлйпа, *f.* Gurkenqualle, *f.* (Beroë), *B.*
 Хлйпавка, *f.* s. Клйпа, Ventil, *n.*
 Хлйпань, (-нне), *n.* Schluchzen, *n.*
 Хлйпати, хлйпнути, *v. n.* schluchzen, weinen.
 Хлйскати, *v. a.* plätschern, spritzen.
 Хлйставка, *f.* e Art Täubling, (*Фр.*).
 Хлйстати, *v. a.* Ко. 7. saufen, schlürfen.
 Хлйстик, *m.* eine kleine Creatur, ein armer Schlucker, *Др.*; 2) Reitpeitsche, -gerte, *f.* *He.*
 Хлйб, *m.* Brot, *n.*; Nahrung, *f.*; 2) Getreide, *n.* Feldfrüchte, *pl.* Saat, *f.* Getreidefeld, *n.*; 3) Unterhalt, *m.* Erwerb, *n.* +*M.* хлйб-сйль, Salz u. Brot (als Sinnbild der Gastfreundschaft).
 Хлйбнйй, *a.* Brot, — лан üppiges Getreidefeld; — уряд ergiebiges Amt, *K.*
 Хлйбник, *m.* Bäcker, *m.* *Пис.*
 Хлйбниця, *f.* Bäckerin, *f.* *Пис.*
 Хлйбничбк, -ка, *m.* *Б.* Bäcker, *m.*
 Хлйбно, *adv.* *Гол.* III. 37. reichlich an Getreide.
 Хлйбня́, *f.* Getreidekammer, Brotkammer, *f.*; 2) Backhaus, *n.* Bäckerei, *f.* *Пис.*
 Хлйбовець, -вця, *m.* Brotbaum, *m.* (Artocarpus incisa), *B.*
 Хлйбовцевати, *pl.* Brotfruchtbaume, *pl.* (Artocarpeae), *B.* [борбб.
 Хлйббвчик, *m.* *Гол.* III. 480. s. Хлй-Хлйбодар, *m.* Bäcker, *m.*
 Хлйбоідець, -дця, *m.* Brodesser, *m.*; 2) Schmarotzer, *m.* *K.*
 Хлйбонько, *m.* *дім.* s. Хлйб.
 Хлйбопёка, *m.* Bäcker, *m.*
 Хлйборідний, (-рбд-), *a.* fruchtbar an Getreide.

Хлібороб, *m.* Ackermann, Ackerbauer, *m.*; Landmann, *m.*

Хліборобів, -ова, -ове, *a.* des Хлібороб. [Хлібороб]

Хліборобничок, -чка, *m. dim. s.*

Хліборобський, *a.* zum Feldbau gehörig. [bau, *m.*

Хліборобство, *n.* Ackerbau, Feld-

Хлібородний, *a. Vag.* fruchtbar.

Хлібосілка, *f.* gastfreie Frau, *M+B.*

108. (*vgl.* хліб-сіля).

Хлів, *m.* Stall, Schweinestall, *m.*

Хлівець, -вця, *m. dim. s. d. v.*

Хлівній, *a.* Stall-, *B.*

Хлівок, -вкá, *m. dim. s.* Хлів.

Хлівчик, *m. dim. s.* Хлів, kleiner

Viehstall, kl. Schweinestall.

Хліпавка, *f.* Wimper, *f.*

Хліпати, *v. a. s.* Кліпати. [хліпе!

I. Хло = *ото, бтже. Kol.* I. 153. 155.

II. Хло = *ото, бтже. Kol.* I. 153. 155.

Хломий, *a. II.* 153. *s.* Хрómий.

Хлоню! *Vocat.* = Хлобче, *K.*

Хлоп, *m.* Bauer, Bauersmann, *m.*; 2)

Mann, *m.* Mannsperson, *f.*; * ein braver

Kerl; хлоп в хліва auserlesene Mann-

schaft; на хліва so gross wie ein Mann;

— висько, глүбько mannshoch, manns-

tief. [Lehrjunge, *m.*

Хлопáк, *m.* ein Junge, Bursche;

Хлопати, *v. n.* schmalzen.

Хлопець, -ця, *m.* Bursche, Bub,

Knabe, Junge; Lehrbursche, *m.*

Хлопця, *f.* §. *s.* Хлоп.

Хлопсько, хлопця, *m. aug. s.* Хлоп.

Хлопіти, *v. n.* bäurische Sitten an-

nehmen, verbauern, bäurisch, grob, un-

gesittet werden, *s.* Схлопіти.

Хлопка, *f.* Bäuerin, Bauersfran, *f.*

Хлопкувати, *Me.* 403.?

Хлопнути, *v. a.* -рукáми klatschen.

Хлопович, *m.* Bauernsohn, *m.*

Хлопок, -пкá, *m. Me.* 75. *s.* Хло-

пець; *id.* 403. *s.* Хлоп.

Хлопотá, *f. Re.* I. 71. *s.* Клопіт.

Хлопотáти, *v. a. s.* Клопотáти;

— *си,* sich viel Mühe machen ängst-

lich geschäftig sein. [bunden, *Под.*

Хлопотно, *adv.* mit viel Mühe ver-

Хлопський, (хлопськ-), *a.* bäuerisch,

Bauern-. (*coll.* die Bauern.)

Хлопство, *n.* Bauernstand, *m.*; 2)

Хлопчáк, *m. s.* Хлопáк.

Хлопчáчий, *a. s.* Хлопáчий, *He.*

Хлопчик, *m. dim.* ein kleiner Junge,

Knabe. [Knäblein, *n.*

Хлопчийна, *m.* ein armer guter Knabe,

Хлопчийско, хлопцяще, *m. aug.* ein

erbärmlicher, schlechter Junge, Knabe.

Хлопчивній, *f. coll.* die Burschen, *pl.*

Хлопця, *f. II.* 125. = хліпець der

Bursch, der Junge.

Хлопá, хлопятко, *n. dim.* das Knä-

blein, ein kleiner Knabe, Bürsohchen, *n.*

Хлопáчий, *a.* Knaben-, Jugend-, jung.

I. Хлор, *m.* Florus.

II. Хлор, (хлор), *m.* Chlor, *n.* (chlor-

um); 2) * хлору дáти кому́ jmdm

tüchtig zusetzen, *Pa.* I. 193.

Хлоранбвий, *a.* chlorsauer, *Пол.*

Хлороводень, -дня, *m.* Chlorwas-

serstoff, *m. Пол.*

Хлобнути, *v. a.* (derb) schlagen.

Хлобста, *f. II.* 75 *Me.* 406. Ruthen-

hiebe, *pl.* Geisselung, Züchtigung, Strafe, *f.*

Хлоста́ти, *v. a.* züchtigen, geisseln.

Хло́стки й, *a.* sinnig, trefflich, *Расс.*

Хло́стка, *adv.* geschickt, treffend,

Расс.

Хло́ці! *Vocat. pl.* = Хло́ці! *Kч.* 215.

Хлю́йний, *a.* reinlich.

Хлю́йність, -ости, *f.* Reinlichkeit, *f.*

Хлю́и! *int.* platsch! patsch!

Хлю́пати, *v. a.* plätschern; — *си,*

plätschern (*v. n.*).

Хлю́пати, *v. a. s. d. v.*

Хлю́пнути, *v. a. s.* Хлю́нути.

Хлю́пати, *v. a. s.* Хлепта́ти.

Хлю́рок, -рká, *m.* Bienenfresser, *m.*

(*Merops apiaster*), *B.*

Хлю́нути, *v. a.* plätschern; spritzen,

(mit Geräusch), giessen; 2) *v. n.* до-

ро́га хлібля beim Thauwetter.

Хлю́няк, *m.* Seegurke, *f.* (*Holothu-*

ria); хлю́някá, *pl.* Wurmwalzen, *pl.*

(*Holothuridea*), *B.* [2] *Daus. n. C. I.* 221.

Хлю́ст, *m. Ko.* 15. *e.* Art Kartenspiel;

Хлю́сть! *int.* platsch! patsch!

Хлю́стні, *pl.* Seewalzen, *pl.* (*Ho-*

lothuridea), *B.*

Хлю́щ, *m.* хлю́ща, *m. u. f.* triefend

von Nässe; 2) хлю́ща, *f.* Gussregen,

Platzregen, *m.* [щя́т zischen.

Хлю́щáти, *v. n.* в чоботах аж хлю-

Хлю́щник, *m.* Gemeiner Wasser-

läufer, (*Limnobates stagnorum*), *B.*

Хлябати, *v. a. s.* Хляпати, (*Фр.*);
 2) — ся wanken, sich hin u. her bewegen, (*Фр.*). [Schnee mit Regen, *Зак.*
 Хляга, *f.* nasses, nasskaltes Wetter,
 Хлягоза, *f. s. d. v.* *ОП.*
 Хляк, *m.* Rand, *m.* Borte, *f.* *Пар.*;
 2) *s.* Фляк, *Зак.*
 Хляка, *f.* nasses Wetter, *s.* Слотá.
 Хляп! *int.* patsch! klatsch!
 Хляпа, *m. u. f.* eine unfláthige Person.
 Хляпавиця, *f. s.* Хляга.
 Хляпавка, *f. d. d. v.* [deres.
 Хляпáйло, *m.* **Beiname* eines Plau-
 Хляпанíна, *f.* Schmiererei, Mat-
 zerei, *f.*
 Хляпати, *v. a.* bespritzen; giessen;
 plátschern; * plauschen, plaudern; — ся
 plátschern (*v. n.*), sich mit Koth be-
 schlumpen, besudeln.
 Хляпитура, *f. e.* Schmähwort.
 Хляти, *v. n.* *Пр.* II. 429. *Ф.* ohn-
 mächtig hinsinken, *s.* Охляти.
 Хмалáстати, хмалáнути, *v. a.*
 wuchtig dreinschlagen, hauen; prügeln,
 züchtigen. [Menge, Masse, (*vgl.* Тьма).
 Хмáра, *f.* Wolke, *f.*; 2) *e.* grosse
 Хмáрати, *v. n. s.* Хрáмати.
 Хмáрий, *a.* finster, unwólkt.
 Хмарíнка, хмарíночка, *f.* *dim.*
 Wólkchen, Wólklein, *n.* III. I. 141.
 Хмарíстий, *a. s.* Хмарний.
 Хмáрити, *v. a.* umwólken, umne-
 белн; trüben; verfinstern; — ся, sich
 trüben, *s.* bewólken, *s.* umwólken; 2)
 * ein finsternes Gesicht machen.
 Хмáрка, *f. dim.* *s.* Хмáра, Wólklein, *n.*
 Хмарлívий, *a.* wolkig, unwólkt.
 Хмарнéсенкий, *a. dim.* *s.* Хмáр-
 ний; *adv.* хмарнéсенко, *dim.* *s.* Хмáрно.
 Хмáрний, *a.* wolkig, bewólkt, um-
 wólkt, finster, dunkel, trübe; * finster,
 unfreundlich, mürrisch — чоловік.
 Хмáрно, *adv.* wolkig, bewólkt, um-
 wólkt, finster, trübe; * finster, unfreund-
 lich, mürrisch.
 Хмарнийк, *m.* Gewólk, *n. B.*
 Хмаровíще, *n. Cm.* dichte u. grosse
 wolkenähnliche Schar, Haufen, *m.*
 Хмарогóнець, -ндя, *m.* Wolken-
 treiber, *m. Кл.* [sammler, *m. Кл.*
 Хмарозбóрець, -рця, *m.* Wolken-
 Хмаролом, *m.* Wolkenbruch, *m.*
 Хмарохóдний, *a.* (*subst.*) Wolken-

wandler, *m. Ру.* [wolkige, *m. Кл.*
 Хмарочорнíга, *m.* der Schwarz-
 Хмель, *m. s.* Хміль.
 Хмелéвий, *a.* Hopfen-
 Хмелíна, *f.* Hopfen, *m.*; 2) Hopfenran-
 ке, *f. Пар.*; 3) Flachsseide, *f.* (Cuscuta), *B.*
 Хмелíне, *n.* Hopfenranke, *f. Пар.*
 Хмелíсько, хмелíще, *n.* Ho-
 пfenfeld, *n.* acker, *m. Пар.*
 Хмелíти, *v. a.* mit Hopfen anma-
 chen, den Hopfen geben; 2) — ся * he-
 rumstreichen, herumschlendern, *Пар.*
 Хмельний, *a.* Hopfen enthaltend;
 berauschend; 2) *АД.* I. 214. berauscht,
 trunken.
 Хмельнийк, *m.* Hopfengarten, *m. Пар.*
 Хмельніна, *f. s.* Хмелíна.
 Хмельнícтво, *n.* Hopfenbau, *m. Пар.*
 Хмельнícя, *f. АД.* II. 135. *s.* Хміль.
 Хмельничанін, *m. Кл.* Kampfge-
 носсе des Хмельнícкий.
 Хмельнícкий, *m. АД.* II. 137. *e.*
 Soldat des Хмельнícкий.
 Хмельмíччина, (-нícчина), *f.*
 die Zeit und die Geschichte des геть-
 мán Хмельнícкий, *К.*
 Хмельяк, *m.* короткоріг, Hopfen-
 Spinner, *m.* (Hepialus Humuli), *B.*
 Хмельяр, *m.* Hopfenbauer, Hopfen-
 sammler, *m. Пар.*
 Хметелíне, *n.* trockenenes Unkraut.
 Хмиз, *m.* Unkraut, niedriges Gestráuch,
 Gestrüpp, *n.*; 2) * elender kriechender
 Mensch, Kriechwurm, Balg, *m. B.*
 Хмíза, *f. s.* Хворóст; 2) ein kleines,
 unansehnliches Pferd, *Зак.*
 Хмизаній, *a.* aus Хмиз 1) gebaut.
 Хмíлати, *v. a. s.* Нíпати, (*Фр.*), — ся
s. Швíндати ся.
 Хміль. (хмель) *gen.* хмелю, *m.* Hopfen,
m. (Humulus Lupulus); * Rausch, *m.* під
 хмільком *P.* I. 74. beim kleinen Rausch.
 Хмíлна, *f.* хмíлне, *n. s.* Гíчка.
 Хмíльний, *a. s.* Хмельний, *Пар.*
 Хмолá, *f.* Unkraut, *n.*; Kaff, *n.* (*Фр.*).
 I. Хмулá, *f. s. d. v.*
 II. Хмулá, *m. u. f.* Phlegmatiker, *m.*
 Хмулáвий, *a.* welk, matt; 2) unrein
 -ва водá. [mit viel Spreu.
 Хмулáстий, *a.* unrein, -е збíже
 Хмура, *f. s.* Хмáра. [mürrisch.
 Хмурáвий, *a. V.* düster, finster,
 Хмурий, хмурний, *a.* unwólkt,

düster; finster.

Хмурити, *v. a.* wölken, bewölken, mit trüben Wolken umziehen; — ся, sich trüben, umwölken, * ein finstres Gesicht machen, schmolten, ungehalten werden.

Хмурніти, хмурнішати, *v. n.* düster werden.

Хмуровокий, (*B.*), хмурокий, *a.* mit düsterem Auge; mürrisch.

Хмурявий, *a. КУ.* wolkig, düster.

Хнікати, *v. a.* greinen, schluchzen *Кв.* II. 219. *Кн.*

Хнюпити ся, *s.* Похнюпити ся.

Хнюра, хнюрко, *m.* mürrischer Mensch, *B.*

Хнюроватий, *a.* mürrisch, *B.*

Хобда, *f. s.* Хопта, (*Фр.*).

Хобза, *f.* Attich, *m.* (*Sambucus ebulus* L.), *B.* [zum Fischfang, *B.*

I. Хобот, *m.* Rüssel, *m.*; 2) Art Geräth

II. Хобот, *gen.* хіоты, *m.* grünes Viehfutter. [(*Proboscidalis*), *B.*

Хоботень, *m.* Gemeine Stielqualle,

Хоботник, *m.* Rüsselthier, *n.*

Ховак, *m.* Rüsselverberger, *m.* (*Ceutorhynchus*), *B.*

Хован, *m. s.* Вихванок.

Хованець, -нця, *m.* ein Teufelswesen als Schutzgeist u. Gönner des Haushaltes, *Ч. I.* 1, 208, Kobold, Incubus, *m.* (*Фр.*); 2) — мягкобвстий, Gemeiner Einsiedlerkrebs, (*Pagurus Bernhardus*), *Пол.* [Verstecken; 2) Zucht, *f.*

Ховань, *n.* das Bergen, Verbergen,

Хованка, *f.* Versteck, *n.*; 2) Versteckspiel, *n.*

Ховати, *v. a.* verwalten, aufheben; verbergen; 2) ziehen, erziehen; 3) begraben, beerdigen; — ся sich —.

Ховалка, хованка, *f.* Gleitbahn, Glitschbahn, *f.* Eisbahn, *f.*

Хованіна, *f.* Glatteis, *n.*

Ховзати ся, gleiten, glitschen.

Ховзійнь, *f. s.* Ховзаніна.

Ховзкій, *a.* schlüpfrig, glatt; *adv.* ховзко, — —.

Ховзнути, *v. n.* ausgleiten. [*rus.*], *B.*

Ховзтійк, *m.* Flohkrebs, *m.* (*Gamma*

Ховзун, *m.* Wasserläufer, *m.* (*Limnabates*), *B.* [*ptocephalus*], *B.*

Ховоглавка, *m.* Fallkäfer, *m.* (*Сру*

Ховпак, *m.* *Гол.* III. 438. *s.* Колпак.

Ховрашок, *m.* III. I. 34?

Ховснути, *v. a. s.* Хмалстати.

Ховст, *m.* dumper, gepresster Schall,

Ховста, *f.* Zaun, Zügel, *m.* [(*Фр.*).

Ховстало, *n. s. d. v.* [gen, (*Фр.*).

Ховстати, *v. a.* zäumen; 2) schla-

Ховстїти, *v. n.* sausen.

Ховсто, *n.* Zaun, *m.* [(*Фр.*).

Ховшень, *m.* Lotterbub, Raufbold, *m.*

I. Хода, *f.* Gang, Tritt, Schritt, *m.*

C. I. 122; Marsch, *m.* (Marschmelodie)

M. II. 191; Auftreten, *n.* *Кч.* 87; * Fluss,

Verlauf, *m.* — рєчи *К. Ос.* IX. 81.

II. Хода, *adv.* D. c. 354. 384. тай

ходá з хáти fort, weg, III. I. 103.

Ходак, *m.* Fürsprecher, Sachwalter,

Анварт, *m.* Pa. I. 391; 2) *Ос.* (61) X.

21. *Кух.* Fussgänger, *m.*; 3) ходак, *pl.*

ходакї, Bastschuhe, übrhpt: schlechte

Ходар, *m. s.* Плір. [Schuhe, *pl.*

Ходачєнник, *m.* (spöttelnd) von

jmdm der stets in ходакї einhergeht:

Lumpenkerl, *m.* (*Фр.*). [Schuhflicker, *m.*

Ходачнійк, *m.* Bastschuhmacher;

Ходачок, *m. dim. s.* Ходак 3).

Ходачї, (-чє), *n. dim. s.* Ходак 3).

Ходьба, *f.* Gehen, Wandern, *n.* Gang,

m. Reise, *f.* *Кв.* I. 213. *Wgr.* 30. M.

Хбденько, *m. dim. s.* Хід.

Хбженій, *a.* -а їма = пивнійця.

Хбди, *pl.* Gänge, Spaziergänge, *pl. s.* Хід.

Ходївний, *a.* -а сорочка Alltags-

hemd, *n.* [Stelzfüsse, *pl. B.*

Ходїлицї, ходїльницї, *pl.* Stelzen,

Ходїльце, *n. pl.* ходїльця, heisst

alles, worauf etw. ruht u. sich bewegt,

z. B. Füße bei einer Wiege; dann überhpt

alles Schwache, Bewegliche, стїл як на

хидїльци, зуб як на ходїльци &.

Ходїти, (ходжу, ходиш), *v. n.* gehen,

einhergehen, wandeln; грóмі хбдят

Зан. I. 321. gehen, im Course sein, cur-

sieren; 2) sich kleiden, хорóмо ходїти.

Ходїльниця, *f. pl.* -цї, Stelzen,

Stelzfüsse, *pl.*

Хбдько, *m.* Theodor.

Хбдний, *a.* -ні нóги Schreitfüsse, *pl.*

Ходнійк, *m.* *Гол.* Gang, *m.* Alee, *f.*;

2) Fusssteppich, *m.* *Кол.* I. 68. [*Гол.*

Ходничєнько, *m. dim. s.* Ходнійк 1)

Ходнї, *f.* Gehen, *n.* Gang, *m.* *Кн.*

Ходовїй, *a.* -а стєжка, Gangsteg, *m.*

Ходок, -дка, *m. gr.* Fussgänger, Fuss-

bote, *m.* *Др.*

Ходом, *adv.* *Ф.* im Gang (ohne zu verweilen), ходом тай назад hin und zurück.

Ходонько, *m. dim.* *АД.* I. 306. s. Хід. I. Ходор, *m.* Theodor.

II. Ходор, *m.* Alee, *f.* Пар.

Ходором ходѹти, *adv.* wanken, wackeln, schwanken, erzittern, erschüttert werden, хата ходит ходором, голова — —, стѹл — —; б) ходором = rasch, *Щог.*

Ходѹсеньки, *pl. Me. 2 dim.* Gehen, *n.*

Ходячий, *a.* gehend, gangbar.

Хожалый, *a.* zum Gehen gewohnt, im Gehen ausdauernd, *B.* [*Ст.*

Хожати, *v. n.* einhergehen, wandeln,

Хожувати, *v. n.* öfters gehen, *B.*

Хожене, *n.* Geld für den Gang, Meilengeld, *n.*

Хозяин, хозяйн, *m.* der Herr vom Hause, Wirt, Hausherr, *m*; 2) * der erste Bienenstock.

Хозянувати, *v. a. s.* Господарити.

Хозяйка, *f.* Hausfrau, Wirtin, *f.*

Хозяновитый, *a.* wirtschaftlich, sparsam, *He.*

Хозянувати, *v. a.* Господарити.

Хозянский, *a.* dem Wirte, dem Hausherrn gehörig.

Хозянство, *n.* Wirtschaft, Haushaltung, *f.* Hauswesen, *n.* Oekonomie, *f.*

Хозянстайвий, *a. s.* Господарний.

Хола, *f.* Zucht, Pflege, *f.* „Ск.“ 194.

Холера, *f.* Cholera, *f.*

Холерный, *a.* cholerakrank; verpestet.

Холибати, *v. a. s.* Холибати.

Холива, *f. s.* Курень 2) Куринь, *Зак.*

Холити, *v. a.* reinigen, putzen.

Холибати, холибогати, *v. a.* hin u. her bewegen, wanken machen, schwanken, schaukeln; — ся wanken, wackeln.

Холив, *m. K.* s. Хлив.

Холигати, *v. a.* schaukeln, schwanken; — ся wanken, wackeln.

Холм, *m.* Hügel, *m.*

Холмевць, *m. dim.* *B.* s. Горбѹк.

Холмівка, *f.* Buckelstern, *m.* (Oreaster), *B.*

Холмовина, *f.* Макс. Hügel, *m.* [*те, f.*

Холод, *m.* Kühle, Schattenkühle, Käl-

Холодѹць, -дѹя, *m. dim.* s. Холод, sanfte Kühle, *ГIII.*; 2) kaltes Essen, Gallerte, *f.* *Зак.*; 3) — зяичий, wilde

Spargel.

[Под.

Холодильник, *m.* Kühlapparat, *m.*

Холодина, *f.* s. Холод. [abkühlen.

Холодити, (-джѹ.-дѹш) *v. a.* kühlen,

Холоднѹвий, *a.* kühl, *Фр.*

Холоднѹча, *f. s.* Холод, Kälte, *f. K.*

Холодний, *a.* kühl, ziemlich kalt; холодна, *f. a. subst.* Arrest, *m.* Gefängnis, *n.*

Холодник, *m.* Laube, *f.* Schattengang, *m.* ein kühler Ort; 2) Kühllofen, *m.*; 3) s. Холодна.

Холодниця, *f. s.* Холодна.

Холодниченька, *f. dim.* Wein. der Темниченька. Темниця, *s.* Холодна.

Холодніснький, *a. dim.* ganz kühl, sehr kühl.

Холодність, -ости, *f.* Kühle, Kälte, *f.*

Холодноватий, *a.* zu kühl, kühler, zu kalt, frostig; * kalt, gefühllos, *M. II.* 151.

Холодѹк, -дка, *m. dim.* s. Холод; 2) Vorhang, Schattenspender, *m.* Ч. III. 173.; 3) — зяичий, вѹвчий, *s.* Шугарф.

Холодошно, *adv.* kühl, *Кл.*

Холодющий, *a.* kühlend, *B.*

Холонѹти, (-лодн-), *v. n.* kühl werden; 2) vor Kälte starren, *III.* I. 79.

Холѹп, *m.* Leibeigener, Bauer, *m.*

Холѹст, *a. gr.* ledig, *L.* 136.

Холостати, *v. a. s.* Опихати.

Холоша, *f. D. c.* 241. eine Hälfte der Hosen, *s.* Штанка; *pl.* холѹші, *Кв.* 21. Hosen, *pl.* s. Холошні.

Холошні, *pl.* Hosen, *pl.* (aus Wolltuch).

Холщїнка, *f. gr.* Leinwandtüchel, *n.*

Холя, *f. Ос.* (61) V. 15. s. Нїгá.

Холява, *dim.* холявка, (-лѹвка), *f.* Stiefelschaft, *m.*

I. Хомá, *m.* Thomas.

II. Хомá, *m.* Hamster, *m.* (Cricetus frumentarius Pall.); 2) Hausgrille, *f.* (Gryllus domesticus), *B.*

Хомѹвка, хомѹлка, *f. s.* Кибáлка.

Хомѹвка, *f. s.* Парча.

Хѹми, *pl.* Art Kuchen aus gekneteter abgekochter Erbse u. zerschlagenen Hanfsamen.

Хомїк, *m.* Hamster, *m. s.* Хомá II. 1). *B.*

Хѹмин, *a.* des Хомá (Thomas), — на недѹля der erste Sonntag nach Ostern.

Хомївка, *f. s.* Хомѹвка, *B.*

Хѹмля, *f. s.* Кибáлка, *B.*

Хѹмнѹти, хомонѹти, *v. a.* stark

schlagen, (*Фр.*)

Хомут, *dim.* хомутець, *m.* Kummet, *n.*

Хомутній, *a.* im Kummet.

Хомяк, *m.* s. Хомя II. 1).

Хомять, *adv.* s. Сторцом.

Хоп = лоп, *Ч.* II. 20.

Хопта, *f.* s. Хобза, *B.*; 2) Unkraut, *n.* *B.*

Хор, *m.* Chor, *n.* als Platz in der Kirche für die Chorsänger, auch *pl.* хори; 2) Chor, *m.* Wechselgesang, *m.*; 3) = Суховолого.

Хора, *f.* *Ф.* s. Хороба.

Хоробак, *m.* s. Хробак, *B.*; 2) * verächtlich, gering, von niedriger Herkunft, *Зах.* [*pl.* Rückgrat, *n.* Rippen, *pl.* *B.*

Хоробури, *pl.* (verächtl.) Knochen,

Хорий, *a.* krank; *sbst.* хорий, der Kranke.

Хорити, *v.* *n.* s. Хорувати, *Зах.*

Хоркавець, -вця, *m.* Räusperer, *m.*

Хоркавий, *a.* heiser, kreischend, *Кл.*

Хоркало, *m.* s. Хоркавець.

Хоркати, *v.* *n.* kreischen, mit heiserer Stimme sprechen.

Хороба, *f.* Krankheit, *f.*; 2) * (als *int.*) Henker, schwere Not, Teufel!

Хороблявий, *a.* s. d. *f.*

Хоробний, *a.* krankhaft, kränklich.

Хоробрий, *a.* tapfer, muthig, herzhaft.

Хоробрість, -ости, *f.* Tapferkeit, *f.* Muth, *m.*

Хоровати, *v.* *n.* s. Хорувати.

Хоровітий, *a.* krankhaft, kränklich.

Хоровітість, -ости, *f.* Kränklichkeit, *f.*

Хоровод, *m.* Reigen, Reihentanz, *m.*

Хороводити, (-воджу, водиш), *v.* *a.* den Reigen führen, vortanzen.

Хоробм, *m.* Corridor, *n.* Gang, *m.*; *pl.* хоробми = сіни, *ОБ.*

Хороба, *f.* H. 261. Haus, Gemach, *n.*

Хоробина, *f.* Ч. III. 12. s. d. *v.* Haus, *n.* Hof, *m.* Zimmer, *n.* [Zimmer.

Хоробочка, *f.* *dim.* Me. 13. kleines

Хоробнеє, *n.* Bewahren, *n.* Conservierung, *f.* Conservieren, *n.*; 2) Begraben, Beerdigen, *n.*

Хороби, *pl.* s. Хоробми, *Wgr.* IX.

Хоронитель, *m.* Beschützer, Bewahrer; Conservator, *m.*

Хоронителька, *f.* Beschützerin, *f.* Пу. Bewahrerin, *f.*

Хороніти, *v.* *a.* bewahren, verwah-

ren; hüten, beschützen; conservieren; 2) begraben, beerdigen.

Хоробство, *n.* Ч. V. 221?

Хоростіль, *m.* s. Хорустіль. [*B.*

Хорош, *m.* Prachtkäfer, *m.* (Buprestis),

Хороше, *adv.* s. Хорошо.

Хоробий, *a.* schön, hübsch; 2) gnt, ausgezeichnet, *Зах.* [похором-).

Хоробіти, *v.* *n.* schöner werden (gew.

Хорошо, *adv.* schön, hübsch; 2) gut.

Хорошун, *m.* schöner Junge, schöner Mann, *Фрон.* [(Canis leporarius).

Хорт, *m.* Windhund, *m.* Windspiel, *n.*

Хортиця, *f.* Windhündin, *f.*

Хортище, *m.* *aug.* s. Хорт. [*Пис.*

Хортовий, *a.* schnell, rasch, hurtig, Хортуватий, *a.* dem Windspiel ähnlich, *КС.* (83) 677.

Хорувати, *v.* *n.* krank sein, k. liegen; * — на пана den grossen Herrn spielen.

Хоругів, *g.* -гві, *f.* Fahne, *f.*

Хоругівка, *f.* *dim.* s. d. *v.* Fahne, *f.*; -вігровá, Windfahne, *f.* Пол.

Хоружий, хорунжий, *a.* Fahnenträger, *m.* (im Kosakenheer), -полковий, der die Fahne eines Regiments (полк) trägt; — генеральний, Hüter der Standarte des гетьман, *Зах.*

Хорунжевич, *a.* der Хорунживна, *Кв.* II. 126. [рунжий.

Хорунживна, *f.* Tochter eines Хо-

Хорустіль, хорустільник, *m.* Wasserralle, *f.* (Rallus aquaticus), *B.*

Хорчівий, *a.* -чоловік ein ekelhafter, widerwärtiger Mensch, *Ф.*

Хорющий, *a.* Ч. II. 11. *comp.* s.

Хоробий, (хоробший), хоробий 779; хорющий 195. [lich, *Пис.*

Хорявий, *a.* schmerzhaft, schmerz-

Хосєн, *gen.* хієнá, u. хієнý, *m.* Nutzen, Vortheil, *m.*

Хосєний, *a.* vortheilhaft, nützlich.

Хоть, *conj.* wenn auch, obwohl, wiewohl, wenngleich; хоть-хто, wer immer, der Beliebige; хоть би и тое, so du willst, unter anderem zum Beispiel, wenn auch nur, III. II. 61; який хотá wer beliebig, *К.*; хоть-хоть entweder-oder.

Хотá, *f.* КV. хотю-вадохáми, *Пр.* VII. 367. VIII. 590. Leidenschaft, *f.* Trieb, *m.* Begierde, *f.*

Хотáр, *m.* Land, *n.* Пар.

Хотіне, *n.* Wollen, Streben, *n.* *Ил.*
Ган. Willen, *m.* *К.* с. Пóхоть.
 Хотіти, *v. a.* wollen, begehren, verlangen; *impers.* — ся, мені хоче ся es verlangt mich, ich habe Lust, ich will; не хоче ся ему er will nicht, er mag nicht, hat genug.
 Хотя́й, хотя́, *conj.* с. Хоть.
 Хотя́чка, (хотѣчка), *f.* Gelüst, *n.* Begierde, *f.* [dende Kokette.
 Хóха, *f.* *H.* 276. auffallend sich klei-
 Хохітва, *f.* Lachmöve, *f.* (*Larus ridibundus*), *B.*
 Хóхлицок, -чка, *m. dim.* с. Хохóл.
 Хохóл, *m.* Schopf, *m.*; * bei den Gross-Russen Spottnamen der Bewohner Klein-Russlands.
 Хохóлик, *m.* Doldentraube, *f.*
 Хохотáти ся, laut lachen, aus vollem Halse lachen.
 Хохотіти, *v. n.* laut lachen, kichern.
 Хохóль, *m.* Bisamratte, *f.* (*Myogale moschata*), *B.*
 Хóць, *conj.* с. Хоть.
 I. Хóч, хочá, *conj.* wiewohl, gleichwohl, obgleich, weniggleich; wenigstens; хоч до лúка, хоч до дрúка, *Кух.* *Ос.* (61), *XI.* 37. с. хоть-хоть.
 II. Хóч = хочеш; хоч не хоч (хочá не хочá) man mag wollen od. nicht (*lat.* volens nolens).
 Хóч-би, *conj.* gesetzt, wenn auch.
 Хóчень, *conj.* с. Хоть I.
 Храбóти, *v. n.* с. Храбóтии.
 Храбрéнный, *a.* sehr tapfer, *Пу.*
 Храбрій, *a.* с. Хорóбрій. [вáти.
 Храбрíти ся, *C. II.* 213. с. Храбру-
 Храбрій, *m.* Maulheld, *m.*
 Храбрóвати, *v. n.* den tapferen spielen, grossthun, bramarbasieren.
 Храбóусть, *m.* храбóуств, *n. coll.* Blätter vom Kohl; unentwickelte Kohlköpfe; 2) Art Speise aus Kohlblättern mit Molken u. Mehl bereitet, *B.*; 3) Kohl-Kratzdistel, *f.* (*Cirsium oleraceum*), *B.*
 Хра́м, *m.* Kirche, *f.*; 2) Kirchweihfest, *n.* Kirchmesse, *f.*
 Хра́мати, *v. n.* hinken.
 Хра́мина, *f.* Haus, Gebäude, *n.* *III.* *II.* 252. *H.* 201.
 Хра́мни́ця, *f.* с. д. в.
 Хра́мовый, *a.* das Kirchweihfest betreffend, *C. II.* 155.

Хра́мотá, *f. coll.* lahme Schafe.
 Хра́мува́не, *n.* *H.* 125. das Feiern des Kirchweihfestes. [(Фр.).
 Хра́мува́ти, *v. n.* с. Празникува́ти,
 Хра́нь, *imperat.* с. Хра́нѣти, хра́нь Бо́же! Gott behüte!
 Хра́на, *f.* Ф. *Пр.* *III.* 181?
 Хра́нѣло, *n.* *К.* Wache, *f.* Schutz, *m.*
 Хра́нѣмый, *a.* beschützt, beschirmt, *III.* *II.* 249. [m. *III.* *I.* 236.
 Хра́нѣтель, *m.* Beschützer, Hüter,
 Хра́нѣти, *v. a.* с. Хоронѣти.
 Хра́п, *m.* Schnauben des Pferdes, *n.* *KV;* 2) e. lange Stange von den Fischern gebraucht zum Scheuchen der Fische, *B.* с. Бóвт.
 Хра́па, *f.* festgefrorene Erdschollen, *B.*
 I. Хра́па́вий, *a.* rauh, uneben, *B.* с. Ра́павий.
 II. Хра́па́вий, *a.* с. Хриплѣвий, *ВБ.*
 Хра́пи, *pl.* Nasenlöcher, *pl.* (bei Pferden), *vgl.* Храп I). [m. (Фр.).
 Хра́пѣй, хра́пко́, *m.* Schnarcher,
 Хра́пле, *n. coll.* с. Хра́па, *B.*
 Хра́плѣвий, *a.* rauh, heiser.
 Хра́пу́н, *m.* Schnarcher, *m.*
 Хре́б, *m.* Wirbel, *m.* [grat, *m.*
 Хре́бет, *gen.* -о́та, *m.* Rücken, Rück-
 Хре́бетна́я, *f.* *Columna vertebralis*, *B.*
 Хре́бетни́й, *a.* Rücken-, — стóвни-
 чик, Фр. Rückensaite, *f.* Wirbel-, Rücken-
 strang, *m.* (*Chorda dorsalis*).
 Хре́бетни́к, *m.* Wirbelthier, Rück-
 gratthier, *n.* Фр. [Rückgrat, *m.* *B.*
 Хре́бетни́ця, *f.* Wirbelsäule. *f.*
 Хре́бови́й, *a.* Wirbel-, -сто́п, Wir-
 бѣлса́уле, *f.* *B.*
 Хре́бови́й, *a.* Rücken-.
 Хре́бови́на, *f.* Rückenstück, *n.* *Пу.*
 Хре́бото́жки, *pl.* *Notopoda*.
 Хре́бото́бе, *m.* дидельф Beutel-
 ратте, *f.* (*Didelphys dorsigera*).
 Хре́бото́чок, -чка, *m.* Nackenauge,
m. (*Notoommata*), *B.* [m. (*Notonecta*), *B.*
 Хре́бото́пла́в, *m.* Rückenschwimmer,
 Хре́бото́пла́вка сірожа́вта, *f.* Ru-
 дерwanze, *f.* (*Notonecta glauca*), *Пол.*
 Хре́бото́рдни́й, *a.* -дна піпа, *f.*
 Wabenkröte, *f.* (*Pipa dorsigera*). [pl.
 Хре́вти́, *pl.* с. Хре́вти́, Gebirgsrücken,
 Хре́лѣвна, *f.* *K.* *II.* 76. viell. verdorb.
 aus Фре́йлѣна, *gr.* Hofdame, *f.*
 Хре́пнути, *v. a.* *He.* с. Три́снути.

Хрест, *m.* Kreuz, *n.*; 2) Bekreuzigung, *f.*; 3) Taufe, *f.* до хресту тримати, держати, aus der Taufe heben, über die Taufe halten; 4) Schwur, Eid, *m.*; на хрест, на-в-хрест, на-о-хрест, хрестна-в-хрест, kreuzweise, in Kreuzform, *Oz.* 116.

Хрестьбінни, *pl.* s. Хрестіни.

Хресте, *n.* der Mittwoch in der vierten Woche in der grossen Fasten

Хрестик, *m.* *dim.* s. Хрест 1); 2) *pl.* хрестики, Trifolium repens. *Нис.*

Хрестикбви́й, *a.* mit kleinen Kreuzen. [becken, -stein, *m.*

Хрестільниця, (-тіля-). *f.* Tauf-

Хрестіни, *pl.* Taufe, Kindtaufe, *f.* Тауфен, *n.*

Хрестіти, (хресту́, хрестіш), *v. a.* taufen; bekreuzigen; — ся sich taufen lassen; getauft werden; sich bekreuzen, das Kreuz vor sich machen.

Хрестний, *a.* zum Kreuze gehörig; 2) zur Taufe gehörig, -отець Taufpathe, *m.*; -на ма́ги Pathin, *f.* — тіждень, die vierte Woche der grossen Fasten, *Зах.*

Хрестопальник, *m.* der mit „Христос воскрес“ zu Ostern grüsst, *Кн.*

Хрестовий, *a.* Kreuz; -ві уставки. *Кол.* I. 49. e. Art Leinenstickerei.

Хрестовік, *m.* Kreuzblume, *f.* (Polypala vulgaris), *B.* [Kreuzes. *Pa* II. 211.

Хрестовіна, *f.* Querbalken eines

Хрестоматія, *f.* Chrestomathie, Auswahl, *f.* [*m.* Kreuzfahrer, *m.*

Хрестонбе, хрестонбець, -ся.

Хрестонбе́са музичка, *f.* Dorsadion cruciatum, *B.*

Хрестоцьві́ти, *pl.* Kreuzblütler od. Schotenpflanzen, *pl.* (Cruciferae), *B.*

Хрестува́ти, *v. a.* zu Ostern mit „Христос воскрес“ grüssen, *Кн.* [*B.*

Хрестя́к, *m.* Kreuzspinne, *f.* (Ereina),

Хрестці́, *pl.* s. Хрестний тіждень. *Зах.* [Хрестя́тий, *Гол.* III. 100.

Хрестя́к, *m.* Wein des Барвінок, *s.*

Хрестя́стний, *a.* Ч. IV. 99. s. Хрестя́тий.

Хрестя́тий, *a.* kreuzförmig; -барвінок ästig; те полотво́ kreuzweise, kreuzförmig gewoben, *B.*

Хрестя́тик, *m.* Taufthal, *n.* bei Kijew, wo die ersten Russen getauft worden sind, (jetzt eine der grössten u.

schönsten u. am meisten besuchten Gassen der Stadt Kijew). [тнб, *B.*

Хрестя́тина, *f.* s. Хрестя́те поло-

Хрестя́чий, *a.* s. Хрестя́тий.

Хрестя́ний, *a.* getauft; 2) -отець Pathe, Taufzeuge, *m.* -на ма́ги. Pathin, *f.*

Хрестя́к, *m.* Ч. III. 82. e. Art Frühlingsspiel bes. der Mädchen.

Хрип, *m.* heiseres Athemholen.

Хри́павка, хри́павиця, хри́пка, *f.* Heiserkeit, Grippe, *f.* *B.* [werden.

Хри́пати, *v. n.* heiser sein, heiser

Хри́пит, -оту, *m.* Geschnarr, *n.*

Хри́піти, *v. n.* schnarren, heiser sprechen.

Хри́пка́вий, *a.* heiser, rauh.

Хри́пкий, *a.* heiser, rauh.

Хри́плий, *a.* s. d. v.

Хри́повиця, *f.* s. Хри́пка.

Хри́потá, *f.* s. Хри́павка.

Христарáдник, *m.* *Bettler, *m.* *См.*

Христия́ний, *m.* Christ, *m.*; хри́сти́янка, *f.* Christin, *f.*

Христия́ньский, *a.* zum Christenthum gehörig, christlich; думá хр- eine menschliche aber zugleich christliche Seele. [stianisieren.

Христия́нівóати, *v. a.* *Нс.* chri-

Христовáне, *n.* s. Христосу́вáне.

Христовáвий, христовá. *a.* von Christus, Christus. [ти ся.

Христовáти ся, *s.* Христосу́вá-

Хри́стопро́да́вець, -вця, *m.* Ver-

рáther u. Verkäufer des Christus, *m.* *См.*

Хри́сто́с, *m.* Christus.

Хри́стосу́вáти ся, sich am Oster-

фесте gegenseitig küssen; davon *subst.* хри́стосу́вáне. *n.*

Хри́стя, *f.* Christina.

Хри́ч, *m.* *B.* s. Хрунь.

Хри́ц, *m.* *B.* s. Хри́тик; 2) хри́ц очерто́вий, *m.* Quirlblättrige Knorpel-

blume, (Illecebrum verticillatum), *B.*

Хри́це́ник, *m.* Täufling, *m.*

Хри́це́ниця, *f.* Täufling, *m.*

Хри́чик, *m.* Knorpel, *m.* *Нас.*

Хри́ка́вий, *a.* s. Хорчи́вий, *Ф.*

Хри́н, *gen.* хрону́, (хри́нь. *gen.* хрe-
ню), *m.* Meerrettig, Kren, *m.* (Armo-
racia rusticana, Cochlearia arm.).

Хри́ни́ця (не́са), *f.* Stinkkresse, *f.*
(Lepidium ruderales); 2) — жерю́ха,
Gartenkresse, *f.* (L. sativum).

Хрищ шийовий, *m.* Halswirbel, *m.*
 Хрищик, *m. pl.* хрищики, Knorpel, *m.*
 Хрия, *f.* Chrie, *f.* *Фр.* [Schweines.
 Хро-хро! *int.* vom Grunzen des
 Хробак, *m.* Wurm, *m.*; 2) Regen-
 wurm, *m.* (Lumbricus), *B.*; *pl.* хроба-
 кы, Ringelwürmer, *pl.* (Annulata).
 Хробатий, хробоватий, *a.* rauh,
 uneben, *B.*
 Хробачливий, *a.* wurmstichig.
 Хробачня, *f. coll.* Würmer, *pl.*
 Хробіт, -оту, *m.* Geklirre, Gerassel,
 Geräusch, *n.*
 Хробоватий, *a.* uneben, rauh, *B.*
 Хробоватка, *f. s.* кружница, Ranz-
 lige Kreiselschnecke, (Turbo Rugosus), *B.*
 Хробот, *m. s.* Хробіт.
 Хроботити, *v. n.* rasseln.
 I. Хром, *m.* Chrom, *n.* (Chromium).
 II. Хром, *III.* II. 76?
 Хромак, *m.* hinkendes Schaf, *B.*
 Хромий, *a.* lahm. [erlahmen.
 Хромити, *v. n.* hinkend werden,
 Хромлаба, *m. u. f. §.* der (die) Lahme.
 Хрон, *m. s.* Хрін. [*pl.* Chronik, *f.* *Зак.*
 Хронопійсь, *m.* Jahrbücher, Annalen,
 Хронопієць, -ця, *m.* Annalist,
m. Plac. [hörig; annalistisch, *Plac.*
 Хронопієний, *a.* zur Chronik ge-
 Хробіт, -оту, *m.* Geschnarche, *n.*
 Хропіти, *v. n.* schnarchen.
 Хропнути, *v. n.* *Py.* niederstürzen.
 Хропок, -пкя, *m.* Schnarchen (im
 festen Schlaf), *n.*
 Хропостити, *v. a.* knuppern, *s.* Хру-
 пати, хропостит яблока, knuppernd
 isst er die Aepfel, *B.* [stern, *B.*
 Хропостіти, *v. n.* knarren, kni-
 Хропті, *v. n.* schnarchen, *III.*
 Хропун, *m.* Schnarcher, *m.* (*Фр.*).
 Хропійна, *f.* Фроська. [Körper, *Plac.*
 Хрум, *m.* von einem zerbrechlichen
 Хрум-хрум, *int.* vom Geräusch
 beim Nagen u. Fressen.
 Хрумати, *v. a.* Хрупати. *M.*
 Хрумка, *f.* Knorpel, *m.* (*Фр.*).
 Хрумкати, хрумцати, хрумцати,
v. a. s. Хрупати, (*Фр.*), *B.*
 Хрумтити, *v. n.* knistern.
 Хрумчати, *v. a. s.* Хрупати, *Зак.*
 Хрунь, *m.* § Beiname des Schweines;
 *Trottel, *m.*
 Хрунькати, *v. n.* grunzen.

Хрунькіт, -оту, *m.* Grunzen, *n.*
 Хрундати, *v. n.* grunzen.
 Хрун, *int.* vom Brechen u. Nagen.
 Хрунавка, *f.* Knorpel, *m.* (*Фр.*);
 2) Knackelbeere, Hügelerdbeere, *f.* (Fragaria collina), *B.*
 Хрупати, *v. a.* knuppern, *B.*
 I. Хрупіль, *m.* Fries, *m.* *Пар.*
 II. Хрупіль, *m.* чорний, *s.* Тру-
 фля; 2) білий, weisse Trüffel, (Rhizogon albus), *Вол.* [würbe.
 Хрупкий, *a.* knorpelig, knackerig,
 Хрупостіти, *v. n.* knacken, kni-
 stern, *R.*; 2) * на коро́ mit Drohungen
 jmdn anfahren, (*Фр.*)
 Хрупостній, *f.* Knistern, *n.*
 Хрупотіти, (хрупоту, -потім), *v. n.*
 krachen, knistern, knirschen.
 Хрускіт, -оту, *m.* Knistern, *n.* *Фр.*
 Хруско, *adv.* *M.* III. 124?
 Хруснути, *v. n.* knistern, knatternd
 brechen. [stern, *Зак.*
 Хруст, *m. s.* Хворот; 2) das Kni-
 Хрусть, *int.* vom Knistern, Krachen.
 Хруставець, -вця, *m. s.* Трикавець.
 Хруставка, *f. gew. pl.* хрустак-
 кы, Art kleine u. harte Zwetschken, *B.*
 Хрусталь, *m.* Krystall, *n.*; 2) * =
 пацьорка.
 Хрусталик, *m. dim. s. d. v.*; 2) knor-
 peliger Horntheil des Auges, *P.* 254.
 Хрустала, *f.* Knorpel, *m.* *B.*
 Хрустальний, *a.* krystall, *Фр.*
 Хрустати, *v. n.* knistern, (*Фр.*).
 Хрустити, *v. n. s. d. v.*; 2) *v. a.*
 пальцями die Finger brechen u. da-
 durch einen besonderen Schall hervor-
 bringen.
 Хрустка, *f.* Knorpel, *m.* *B.*
 Хрустница, *f.* Knorpelqualle, *f.*
 (Porpita), *B.*
 Хрустгаль, *m.* Krystall, *n.* *Пар.*?
 Хрустгальвий, *a.* krystall.
 Хрустгальзіція, *f.* Krystallisa-
 tion, *f.* Ansetzung von Krystallen, *f.*
 Хрустгальювати, *v. a.* krystal-
 лisieren.
 Хрущ, *m.* Maikäfer, *m.* (Melolontha
 vulgaris), *B.*; 2) — волоський, Brach-
 käfer, *m.* (Mel. solstitialis), *B.*; 3) überhpt.
 Käfer, *m. pl.* хрущі, Käfer, *pl.* (Co-
 leoptera), *B.*
 Хрущак мучний, *m.* Müller od,

- Mahlkäfer, *m.* (Tenebrio molitor).
 Хруцівна, *f.* Tochter des Käfers, *Ст.*
 Хрюкати, *v. n.* grunzen. [g. essen.
 Хрякати, *v. a.* gierig verschlingen,
 Хряк, *m.* Schnodder, *m.* хряки, *pl.*
 Schnupfen, *m.* Пар.
 Хрякати, *v. a.* schneuzen.
 Хряпнути ся, sich niederwerfen,
 С. I. 132, stürzen, anprallen.
 Хряск, *m.* Gerassel, Geklirr, *n.* Фр.
 Хряскит, -оту, *m.* s. d. v.
 Хрястка, *f.* Knorpel, *m.* В.
 I. Хрящ, *m.* Kies, *m.*
 II. Хрящ, *m.* Knorpel, *m.* В.
 Хрящиковий, *a.* knorpelig.
 Хрящковатий, *a.* knorpelig. [Фр.
 Хрящовина, *f.* knorpelige Substanz,
 Хрявость, -ости, *f. pol. K.* Hagier, *f.*
 Хтіти, *v. n.* s. Хотіти.
 Хто, *pron.* wer; хто-нехто, *K.* kaum
 der Eine od. d. Andere.
 Хтодонт, Хтодос, *m.* Theodat.
 Хтокало, *m.* der „хто“ gesagt hat,
 М+Б. 256.
 Хтокати, *v. a.* „хто“ sagen. [Фўга.
 Хўга, *f.* Schneegestöber, *n.* III. I. 40. s.
 Хторий, *a.* D. c. 232. s. Вторий.
 Худавий, *a.* etwas schwächlig, hager.
 Худак, *m.* vom mageren Vieh; 2)
 armer Schlucker.
 Худерлявий, *a.* mager, eingezogen.
 Худий, *a.* mager, hager; 2)* armselig.
 Худібка, *f.* dim. s. Худоба.
 Худібний, *a.* s. Худобний.
 Худібність, -ости, *f.* Armut, *f.*
 Худібчина, *f.* dim. s. Худоба.
 Худіти, *v. n.* mager werden.
 Худніти, хўднути, *v. n.* mager
 werden, am Leibe abfallen.
 I. Хўдо, *n.* das Böse, Schlechte, das
 Uebel, *Ka.* I. 59. [2) schlecht, übel.
 II. Хўдо, *adv.* mager; wenig, dürftig;
 Худоба, *f.* Vieh, *n.* Hausthier, *n.*
 * Vieh, *n.*; 2) Vermögen, *n.* Habe, *f.* III.
 I. 40. P. II. 12; 3) Armut, *f.* Зах.
 Худобіця, *f.* s. Худоба, *Зг.*
 Худобіти, *v. n.* viehisch, thierisch
 werden, *KУ.* [МIII. В.
 Худобний, *a.* arm, *Гол.* III. 394.
 Худобніти, *v. n.* D. c. 403. s. Убожіти.
 Худоба, *m.* *Ст.* s. Худобник.
 Художний, *a.* Бл. kunstgerecht.
 Худобжник, *m.* Künstler, *m.*
 Художницький, *a.* K. von dem
 Künstler, künstlerisch.
 Художничий, *a.* künstlerisch, *T.*
 Художничість, -ости, *f.* Kunst,
f. Kunstwert, *m.* T.
 Худонахоблок, -лка, *m.* ein armer
 Schlucker, ein armer Teufel; unansehn-
 lich dem Körper od. dem Vermögen nach.
 Худорба, *f.* H. 47. magere, hagere
 Person. [ger, schwach.
 Худорлявий, *a.* abgemagert, ha-
 Худорбодний, *a.* von niedriger Ab-
 kunft, *Зах.* [III. II. 244.
 Худосілий, *a.* kraftlos, schwach,
 Худосбчний, *a.* trocken, *Фр.*
 Худощавий, *a.* hager, mager.
 Хук, *m.* H. 71. ? хўка дати на вівка
 М+Б. 82. ?
 Хукати, *v. a.* s. Хўхати, *Зах.*
 Хул, *m.* Kst. s. Хула.
 Хула, *f.* Lästerung, *f.* III. II. 66.
 Хулітель, *m.* Lästere, *m.* K.
 Хуліти, *v. a.* lästern; 2) blamieren, *Пар.*
 Хульний, *a.* lästern, *K.* [m. Пар.
 Хульнийк, *m.* Spötter, *m.*; 2) Krittler,
 Хундамент, *m.* s. Фундамент, *Зах.*
 Хунт, *m.* s. Фунт, *Зах.* хунтовий,
a. s. Фунтовий, *Пис.*
 Хўнути, *v. n.* Под. s. Хўднути.
 Хўпавий, *a.* Me. 323. Ч. III. 235. М. III.
 38. ordentlich, schön; 2) künstlich, *Шог.*
 Хўпаво, *adv.* ordentlich, schön, *Зах.*
 Хўпавость, *f.* Stolz, Hochmuth, *m.*
 Hoffart, *f.* Зах.
 I. Хўра, *f.* s. Фіра.
 II. Хўра, *f.* s. Заверўха.
 Хураго, *Luts. gr.* 165. ?
 Хурба, *f.* Vergehen, Verbrechen, *n.*
 Хурбёт, *m.* Oc. (61) I. 73. ein schlech-
 ter Mensch. [trügerisch, *Пис.*
 Хурбётський, *a.* spitzbübisch, be-
 Хурбётство, *n.* Spitzbüberei, *f.* Пис.
 Хўрда, *f.* e. Schar kranker od. ma-
 gerer Schafe. [m. III. I. 15.
 Хурдїга, *f.* Gefängnis, *n.* Kerker,
 Хурдник, *m.* abgegrenzte Räumlich-
 keit für die Хўрда.
 Хўрїти, *v. n.* wogen, wallen, *Пис.*
 Хўрїя, (Фўрїя), *f.* P. II. 130. Wuth,
f. Toben, *n.* хўрїю піднїти, rasend
 werden; 2) Sturmwind, *m.* Og. 81.
 Хуркотій, *m.* Rüsselschwärmer, *m.*
 (Macroglossa), *B.*

Хуроване, *n. s.* Фирманка.
 Хуртэча, *f. s.* Хуртовина, *Шог.*
 Хуртина, *f. C. I.* 89. *s.* Хуртовина.
 Хуртовина, *f.* Schneegestöber, *n.*
 Sturm, *m.* [gen, überführen (von Frachten).
 Хурувати, *v. a. Ос.* (61) VII. ausfüh-
 Хурчати, *v. n. s.* Гудати, *Зак.*
 Хурщик, *m.* Mietskutscher, Fuhr-
 mann, *m. Зак.* [Wäsche, *f.*
 Хуста, *f. gew. pl.* хусты. Weisszeug, *n.*
 Хусте, *n. coll. Ч. III.* 300. *s.* Хусты.
 Хустина, (*dim.* хустинка, хусты-
 нонька, хустыночка), *f. dim. s.* Хустка.
 Хустыця, *f. aug. s.* Хустка.
 Хустка, *f.* Schnupftuch, Taschentuch,
n.; Halstuch, Kopftuch, *n.*
 Хусточка, *f. dim. s. d. v.*
 Хусточник, *m.* Erzeuger der (Kopf-,
 Hals-, Schnupf-) Tücher, *m. Т.*
 Хуть, *f.* Gier, sinnliche Lust, *f.*; Be-
 gierde, *f. Зак.*
 Хутир, -ора, *m. s.* Хутор.
 Хуткий, *a.* geschwind, schnell, hur-
 тиг, eifertig.
 Хуткість, -ости, *f.* Geschwindigkeit,
 Schnelligkeit, Eile, Eifertigkeit, *f.*

Хутко, *adv.* geschwind, hurtig, eilig,
 sogleich.
 Хутнійше, *adv. comp.* eher, lieber.
 Хутор, *m.* Landhaus, Vorwerk, Land-
 gut, *n.* Meierhof, *m.* [s. d. v.
 Хуторець, -рця, хуторик, *m. dim.*
 Хуторний, *a.* zum Хутор geh.; länd-
 lich, *К.*
 Хуторник, *m.* Meier, *m.*
 Хуторок, -рка, *m. dim. s.* Хутор.
 Хуторский, *a.* zum Хутор geh.
 Хуторянин, *m.* Bewohner eines Ху-
 тор; Landbewohner, Landmann, Bauer, *m.*
 Хуторянка, *f.* Landbewohnerin,
 Bäuerin, *f.* [Pic.
 Хуторянский, *a. s.* Хуторский,
 Хутро, *n. s.* Футро; хутований,
a. s. Футров. хутоване, *n. s.* Фу-
 тров. Pic. [§. zurecht machen.
 Хутрувати, *v. a. s.* Футрувати; 2)
 Хутрянка, *f.* Pelzkleid, *n.*
 Хух, *m.* Hauch, Wind, *m. TP.* 183.
 Хухати, *v. a.* hauchen, anhauchen;
 warm hauchen.
 Хухри, *pl.* Eingeweide, *pl.* (bes. bei
 Fischen).

Ц.

Ц, vier u. zwanzigster Buchstabe, (Цы).
 Цабаніти, *v. a. s.* Двігати; 2)
 etw. Ungeheuerliches vorbringen, ціну
 & einen zu hohen Preis fordern; 3)
 schmolten, schimpfen; fluchen, (Фр.).
 Цабé! *int.* beim Lenken der Ochsen
 nach links.
 Цаль, *m.* Zoll, *m.* (Daumen als Mass).
 Цалéвий, *a.* einen Zoll dick, breit,
 lang, &. [Däumenlinchen, *n.*
 Цалінка, *f. Cm.* Daumenliese, *f.*
 Цалівка, *f.* zolldickes Bret, *n.*
 Цаністра, *f. ungr.* Reisetasche an
 d. Seite.
 Цанцўра, *f. §. s.* Оцўда.
 Цанцўрити, *v. a. §. s.* Оцудіти.
 I. Цап, *m.* Bock, Ziegenbock, *m.*; 2)
 * Mann mit einem grossen Barte; Spott-
 name der Grossrussen, Pic.; 3) e. Art
 Spiel, *Зак.* [s. Цапати, *Зак.*
 II. Цап! *int.* des Greifens, ripps, rapps!
 Цапар, *m.* ästiger Holzstock zum

Heutragen (ein Art Heugabel).
 Цапати, *v. a.* reissen, wegreissen,
 schnell ergreifen, packen; * wegstehlen,
Зак. [zelbaum, *m.*
 Цапéнь, -пя, *m.* Bockssprung; Bur-
 Цапіти, *v. a. s.* Цапати. [m. Ф.
 Цапістрах, *m. eigentl.* Zapfenstreich,
 Цапкі, *adv.* — ставати, стати, sich
 auf den Kopf stellen.
 Цапкувати, *v. n. s.* Цапкі стати.
 Цапленій, *a.* bocksartig; * dumm,
 albern; 2) toll, rasend, *Зак.*
 Цапля, *f.* Grauer Fischreiher, (Ar-
 dea cinerea), *B.*
 Цаповій, *a.* des Ziegenbockes, Bocks-;
 пропав ні за цапову дўшу *sprchw.* :
 er ging unter elend, umsonst.
 Цапóк, -пкá, *m. dim. s.* Цап 1) 2);
 2) Name eines Ochsen dessen Hörner
 nach Hinten eingebogen sind, *B.*; 3) *s.*
 Цапéнь.
 Цапоногий, *a.* booksfüssig, *Пар.*

Цаплячий, *a.* bocksartig, Bocks-, -а борода Bocksbart, *m.*

Цар, (царь), *gen.* царя. *m.* Herrscher, Herr, Czar, *m.*; 2) царь-зіле, *n.* а) Wasserklette, *f.* (Petasites officinalis Moench.), *B.*; б) царь-зіле, *n.* Stinkender Haubehel, (Ononis hircina), *B.*; в) царь-зіле, *n.* Gift Hahnenfuss, *m.* (Ranunculus sceleratus), *Pluc.*; г) царь-зіле, *n.* Wolfs-Eisenhut, *m.* (Aconitum lycoctonum), *Zax.*; 3) царь-огонь, *m.* das reine durch Reiben hervorgebrachte Feuer, *Kyn.* 35.

Цара, *f.* Menge, *f.*

Царгати, царгнути, *v. a.* reissen, zerren, heftig hin u. her ziehen, *B.*

Царгород, *m.* Stadt Constantinopel. Царгородець, -дця, *m.* *Фр.* Einwohner der Stadt Царгород.

Цардвоїца, *f.* *V.* Kaiserpaar, *n.*

Царевич, *m.* czarischer, kaiserlicher, königlicher Prinz. [*m. K.*

Царедворець, -рця, *m.* Hofmann,

Царенко, *m.* des Czaren Sohn, Prinz, *m.*

Цареня *gen.*-яги, *n.* Kind eines Czaren.

Цариград, *m.* Constantinopel.

Цариградка, *f.* *K.* Beiname der Tabakspfeife (aus Цариград).

Царик, *m.* *dim.* Chan, *m.*; 2) *e.* Fischgattung (Acerina?), *B.*

Царина, *dim.* царинка, *f.* Saatfeld, *n.* Acker, *m.*; Weideplatz, *m.* Heuwiese, *f.* (umzäunt) *B.*; 2) Feldthor, *n.*; 3) * в царину скакати Unzucht, Ehebruch treiben (*v.* Weibe).

Царинний, *a.* zur Царина geh. *V.*; -е сіно Heu von angebautem Felde; 2) царинний, *subst. m.* Feldhüter, *m.*

Царити, *v. a.* Цар sein.

Царіцин, *a.* der Czarin, *C. I.* 71.

Царіця, *f.* Czarin, Gemahlin des Czar; Kaiserin, Königin, *f.*

Царівець, -вця, *pl.* царівці, *m.* Monarchist, *m.* *Др.* [Prinzessin.

Царівна, *f.* des Czaren Tochter,

Царівний, *a.* czarisch, kaiserlich; *subst. m.* = царевич, *Kol. II.* 231.

Царівщина, *f.* Regale, *n.*

Царка неїда, *f.* Königskoralle, *f.* (Isis hippuris), *B.*

Царьковати, *v. a.* in d Verbind. обцарьковати, mit einer Einfriedung versehen, einfrieden, *B.*

Царович, *m. s.* Царевич.

I. Царобк, *gen.* царка, *m. dim. s.* Цар, kleiner König od. Czar.

II. Царок, -рка, *m.* heisst der geschlossene, eingefriedete Raum unter dem Ofen od. unter dem Bette in einem Bauernhause als Aufenthaltsort für Hühner od. Kälber &, Zwinger, *m. B.*

Царський, (царский), *a.* des Czaren, czarisch; kaiserlich, königlich; -кі врата, -двери die heilige od. kaiserliche Pforte (in d. Kirche); -кий вінець, Kaiserkrone, *f.*; 2) -ка борідка, *He.* Gemeine Wunderblume, (Mirabilis jalapa), 3) царська скобця, königliche Klappermuschel, (Regius Spondylus), *B.*

Царствечко, *n. dim. s.* Царство.

Царство, *n.* Regierung, *f.*; 2) Reich, Königreich, *n.* -небесне Himmelreich, *n.*

Царствованє, *n.* Regierung, *f.*

Царствувати, *v. a.* regieren, herrschen. [serstadt, *f.*

Царстолиця, *f. V.* Residenz, Kai-

Царувати, (царюв-), *v. a. Ч. II.* 171. *s.* Царствувати.

Царя, *n.* Czarenkind, *n. III. II.* 13.

Цафати, — ся, *s.* Цофати, — ся.

Цахнути, *v. n.* fallen.

Цвайка, *f.* eine lange Stange, mit der die Flösser das Floss an den Ufer ziehen, *B.* [ständig sprechen, *B.*

Цваркати, *v. n.* zwitschern; unver-

Цвенькати, *v. n.* zwitschern, *Ф.*; plappern, unverständlich sprechen, *III. II.* 27. *s. d. v.* [klirrend dareinschlägt.

Цвенькач, *m. K.* der mit dem Säbel

Цверкати, *v. a. s.* Церкати.

Цвіга, *f. Ф. Вев.* 44.?

Цвігати, *v. a.* klopfen, schlagen, *Pluc.*

Цвікля, *f.* Betterave, *f.* (Beta cicla), *B.*

Цвіковник, *m.* Pflanze, *B.* [(Фр.).

Цвікоть, -ля, *m.* Hemdzwickel, *m.*

Цвиндух, *m.* Unechte Bärenklau, (Heraclium spendylium), *B.*

Цвинтар, *m.* Kirchhof, Friedhof, *m.*

Цвинтаріще, *n.* Platz wo e. Friedhof gewesen; 2) Friedhof, *m. Ф.*

Цвісти, (цвиту, -тєм), *v. n.* blühen.

Цвѣг, *m.* Geissel, *f. Пап.*

Цвѣганє, *n.* Peitschen, Geisseln, *n.*

Цвѣгати, *v. a.* mit einer Peitsche schlagen, geisseln.

Цвѣгач, *m.* Geissler, *m. Пап.*

Цвѣль, *f. s.* Плісьнь, Schimmel, Moder, *m.* Ш. II. 9.

Цвѣлий, *a.* schimmelig; -а голова К. bemoostes Haupt; bornirter Kopf.

Цвѣліти, *v. a.* geisseln, peitschen, schlagen, niederschlagen, *B.*

Цвѣлля, *n. P.* II. 48. etw. Schimmeliges; * Faulpelz, *m.*

Цвѣрінькати, цвѣрінькогати, (-тїти), цвѣркати, цвѣріньчати, *v. n.* zwitschern, zirpen; 2) plaudern, schwatzen, schnattern.

Цвѣрінчѹк, *m. s.* Цвѣркѹв.

Цвѣрк, *m.* цвѣркітїя, *f.* das Gezirpe.

Цвѣркѹр, *m.* Flusrohrsänger, *m.* (Sylvia fluviatilis), *B.*

Цвѣркати (цвѣр-), *v. n. s.* Цвѣрінькати; 2) --- в очи комѹ jmdm lästig, frech etw. aussetzen. [*n. Фр.*

Цвѣркіт, -коту (цвѣр-), *m.* Zirpen,

Цвѣркотати (цвѣр-), *v. n.* zwitschern, zirpen; 2) plappern, plaudern, schwatzen.

Цвѣркѹля (цвѣр-), *f. s.* Шебегѹха; 2) die jmdm frech etw. aussetzt.

Цвѣркѹн (цв-), *m.* Grille, *f.* (Gryllus); *pl.* цвѣркунї, Zirpen, *pl.* (Cicadina), *B.* [кати.

Цвѣрчити (цвѣр-), *v. n. s.* Цвѣр-

Цвѣт, *m.* Blüte; Blume, *f.*; * -житя die besten Jahre, *Пар.*; 2) -беземѣрний. Strohlume, *f.* (Heliochrysum), *B.*; 3) *pl.* цвѣти, Blumen, *pl.*; * Schnörkel, *pl.* *Пар.* [ня), *B.*

Цвѣтань, *f.* Meeranemone, *f.* (Acti-

Цвѣтарня, *f.* Blumenhaus, *n. B.*

Цвѣтень, -тня, *m.* Mon. April.

Цвѣтїн, *m.* Ме. 120. s. Цвѣт.

Цвѣтїннє, *n. coll.* Blumen, *pl.*; 2) feines kurzes wohlriechendes Heu, *B.*

Цвѣтїстий, *a.* blumenreich, blumig, *Ваш.*

Цвѣтка, *f.* Blume, Blüte, *f.*

Цвѣткований, *a.* mit Blumen bemalt, *АД.* I. 210.

Цвѣтковатий, *a.* blumicht.

Цвѣтмаковий, *a.* -свѣт Ф. vergänglich, kurz dauernd wie die Mohnblüte.

Цвѣтнїй, *a.* blumig, Blumen-, *У.*; bunt, farbig, +*M.*; frisch am Gesicht; -а недїля Palmsonntag, *m.*

Цвѣтнїк, *m.* Blumenbeet, *n. Blu-*

mengarten, *m.*

Цвѣтникѹр, *m.* Florist, *m.* *Пар.*

Цвѣтовѣ, *n.* Flor, *m.* *Пар.*

Цвѣтовѣбри *pl.* Blumenlese, *f.* *Пар.*

Цвѣток, *gen.* -тка, *m.* Blume, Blüte, *f.*

Цвѣтолайстий, *a.* bunt.

Цвѣтолюб, *m.* Blütennager, *m.* (Anthonomus), *B.* [käfer, *m.* (Anticus), *B.*

Цвѣтомірок, -рка, *m.* Blumen-

Цвѣтомуравий, *a.* mit Blumen u. grünem Rasenteppich bedeckt, *У.*

Цвѣтоннїй, *a.* -на недїля = цвѣтна нед. *Кол.* I. 147.

Цвѣтонѣсний, *a.* Ф. blumentragend, geschmückt; -ва недїля Palmsonntag, *m.* [(inflorescentia).

Цвѣтостан, *m.* Blütenstand, *m.*

Цвѣточанкї, *pl. s.* Морскї поліпи.

Цвѣточниця, *f.* Florfliege, *f.* *Пар.*

Цвѣтувати, *v. a.* -тютїти die Blüte wegweisen.

Цвѣтуля, *f.* e. Kuh die am Palmsonntage zur Welt gekommen ist, *B.*

Цвѣтуха, *f. s.* Калїфїор.

Цвѣтучий, *a.* blühend.

Цвѣченє, *n. pol.* Uebung, *f.*; 2) Züchtigung, *f.* [2) züchtigen, *H.* 160.

Цвѣчити, *v. a.* üben, abrichten;

Цвѣок, цвѣок, *m.* Nagel, *m.* (Фр.).

Цвѣох, *int.* vom Peitschen.

Цвѣох, *m.* Nagel, *m.* * Stachel, *m.*

Цвѣохкїй, *a.* stachelig (дїчка), +*M.*

Цвѣягнути, *v. a. s.* Свѣягнути, (Фр.).

Цвѣях. (цвѣяк), *m.* Nagel, *m.*

Цвѣяхѹр, *m.* Nagelschmied, *m.*

Цвѣяхѣваний, *a.* mit Nägeln beschlagen, *Кв.* 5.

Цвѣяхѣвати, (цвѣяхѹв-), *v. a.* nageln; mit Nägeln beschlagen (u. dadurch verzieren). [Цвѣях.

Цвѣячок, -чка, (цвѣяшок), *m. dim. s.*

Цвѣящечок, -чка, *m. dim. s. d. v.*

Цвѣяшкѣваний, *a.* цвѣяшкѹ-

вати, *v. a. s.* Цвѣяхѣваний, цвѣяхѹ-

хувати, *Зах.* [stark fließen.

Цѣбенїти, *v. n.* Ос. (61) IV. 62.

Цѣбѣнкати, *v. n.* комѹ в очи *s.*

Цѣвркати *к. в. о.*

Цѣбѣр, -брѹ, *m.* Zober, Eimer, *m.*

Цѣбрѣць, *m.* Thymus serpyllum, *B.*

Цѣбрик, *m. dim. s.* Цѣбѣр.

Цѣбрѣна, *f. e.* Theil vom Brunnenkasten; Brunnenkasten, *m.* -einfassung, *f.*

Цебрѣти, *v. a.* -воду, *eigentl.* in e. Zober tragen, übhrpt tragen.

Цебрѣчок, -чка, *m. dim.* kleiner Zober; 2) *s.* Цебрець, *B.*

Цебрувѣти, *v. a. s.* Цебрувѣти.

Цегелья, *n. coll.* Stücke von Ziegeln, +*M.* [*s.* Цегольный, цегольник.

Цегельный, *a.* цегельник, *m. Зак.*

Цегельня, *f. s.* Цегельня, *Зак.*

Цегла, *f.* Ziegelstein, *m.* Ziegel, *m.; coll.* Ziegeln, *pl.*

Цеглына, *f.* Ziegelstein, *m.*

Цеглыня, *n. coll.* *s.* Цегелья.

Цеглынка, *f.* Stück v. einem Ziegel, *III. I.* 399.

Цеглыстый, *a.* ziegelförmig.

Цегловый, *a.* aus Ziegeln, Ziegel-

Цегляный, *a. s. d. v.* *Зак.*

Цегляр, *m.* Ziegler, Ziegelbrenner, -streicher, *m. Пар.*

Цеглярский, *a.* Ziegler-.

Цеглярство, *n.* Zieglerhandwerk, *n.*

Цеглыстый, *a.* ziegelroth, -кнь, *B.*

Цеголка, *f. dim.* Ziegelchen, *n.*

Цегольный, *a.* Ziegel-.

Цегольник, *m. s.* Цегляр. [*f.*

Цегольня, *f.* Ziegelei, Ziegelbrennerei,

Цеглыство, *n. s.* Цеглярство, *Пар.*

Цедрына, *f. s.* Кедрина.

Цедула, *dim.* цедулка, *f. eigentl.* Zettel, *m.;* Handschrift, *f.* Schein, *m.*

Briefchen, Zettelchen, *n.* [*Пис.*

Цей, ця (цѣя), це (цѣс), *pron.* == сей,

Цѣкит, -оту, *m.* Feld mit Schotter, Gerölle bedeckt.

Цекотѣти, *v. a. s.* Цекотѣти.

Цѣконѣти, *v. n.* abträufeln.

Цель, *f. K. s.* Цѣль. [*n. s.* Цебрѣна.

Цембрѣна, (цимбр-), *f.* цембрѣне,

Цембрѣва, *f. s. d. v.*

Цембрувѣти, *v. a.* den Brunnen einfassen, e. Brunnenkasten verfertigen.

Цѣмент, *m.* Cement, hydraulischer Mörtel.

I. Цѣнт, *m.* == 1 Kreuzer österr. Währ.

II. Цѣнт, *m. Ф.* Treffer in der Zielscheibe. [*Centrum, n.* Mittelpunkt, *m.*

Цѣнтр, *m.* цѣнтро, цѣнтрум, *n. Не.*

Цѣнтральный, *a.* central.

Цѣнтротѣжный, *a.* centripetal, *Др.*

Цѣнтурѣя, *f. s.* Жѣрка.

Цѣп, *m. D. c.* 384. *s.* Ланьцѣх.

Цѣпѣ, *f. s. d. v.* *Зак.*

Цѣпѣк, *m.* grosser Knopf mit dem die Kinder spielen, *B.*

Цѣпати, *v. n.* schlagen, дѣдунь цѣпае до пѣльця: скрип! der Musikkäfer (*Dorcadion holosericeum*) schlägt an den Finger mit einem knarrenden Geräusch an, *B.*

Цѣпенѣти, *v. n.* zittern.

Цѣпер, *adv. ungr. s.* Тѣпер.

Цѣперѣк, *m. s.* Авѣк. [I. 64.

Цѣпѣло, цѣпѣя, *n. s.* Цѣпѣлно, *Кол.*

Цѣпати, *v. n.* pieren.

Цѣпѣта, (цѣпѣта), *pl. s.* Кѣпѣта.

Цѣпка, *f.* Goldammer, *f.* (*Emberiza citrinella*), *B.*

Цѣпку, *dim.* цѣпѣнку, цѣпѣночку, *adv.* etwas, sehr wenig, *B.*

Цѣра, *f.* Gesichtsfarbe, *f.* Teint, *m. См.*

Цѣрѣта, *f.* Wachstum, *n.*

Цѣрегеѣли, *pl.* übertriebene Complimente, Fäxen; Umstände, *pl. Пис.*

Цѣрегеѣвѣти, *v. a.* wechseln; 2) ausklauben, auswählen, цѣрегеѣюй вѣвѣцѣ, *B.*

Цѣрегеѣнити ся, (*Кс. II.* 147. царам-), viel Ziererei, Schererei machen.

Цѣрегеѣниѣ, *f.* Ceremonie, *f.;* 2) Umstände, *pl.*

Цѣрегеѣниѣя, *m.* Ceremoniel, *n.*

Цѣркѣти, (цѣркѣ-), *v. a.* melken, *B.*

Цѣркѣва, цѣркѣв, *f.* Kirche, *f.*

Цѣркѣвниѣй, *a.* zur Kirche gehörig, Kirchen-, kirchlich.

Цѣркѣвник, *m.* Kirchenfürst, Hierarch, *m. K.;* 2) Kirchendiener, Küster, *m. Мог. VIII.;* 3) Haussperling, *m.* (*Fringilla domestica*), *B.*

Цѣркѣвницѣя, *f.* Sonntagskleid, *n.*

Цѣркѣвноприходѣскиѣй, *a.* Цѣркви, *Парг.*

Цѣркѣвнослужѣтель, *m. s.* Цѣркѣвѣцѣя, *f. dim.* kleine Kirche.

Цѣркѣвѣщина, *f.* Kirchenwesen, *n.;* 2) die kirchenslavische Sprache.

Цѣсарѣць, -рѣя, *m.* zur Цѣсарѣщина gehörig; Hausierer, Salbenkrämer aus d. Цѣсарѣщина, +*M.*

Цѣсарѣчик, *m. s. d. v.* *Зак.*

Цѣсарѣщина, *f.* Kaisertum, *n.* bes. Oesterreich, *Пис.*

Цѣссѣя, *f.* Nachgeben, Nachlassen, *n.* Abtretung, Ueberlassung, *f.*

Цѣт, *in der Verbind.* цѣт цѣ лѣшка im Spiele: Paar od. Unpaar, Gleich od.

Ungleich- Spiel, *n.* Пар.

Цех, *m.* Zunft, Innung, *f.*; 2) * Zeichen (Fahne) der Zunft, *P. I.* 167. *Kv. I.* 133.; überhpt: Fahne, *f.* bes. *pl.* цехá, *He.* s. Хоругóв. [schen der Elster.

Цехліги, *v. n.* *H.* 275. vom Krei-

Цехмістер, *m.* Zunftmeister, Obermeister, *m.* *Ko.* 77. [Zunft gehörig.

Цеховій, *a.* Zunft-, zünftig, zur *I.* *Ци, conj.* = *чи.*

II. *Ци!* *int.* mit diesem Ruf wird das Pferd aufgemuntert, *B.*

Ціб, *m.* Kopfbinde der Frauen auf Papier gespannt, *B.*; 2) Schlinge, Schleife, *f.* am Рубок, рану́х. [langen Füßen.

Ціба́тій, *a.* *H.* 165. *M. III.* 68. mit

Ціба́х, *m.* s. Бу́х.

Цібе́та ла́ша, *f.* Zibethkatze, *f.* (*Viverra Zibetha*), *Пол.*

Ціо́і, *int.* s. *Цу.*

Цібуле́вій, *a.* Zwiebel-

Цібу́лина, *f.* Zwiebelschale, *f.* welche ausgekocht eine gelbe Farbe gibt, (*Фр.*).

Цібу́лінэ, (-нэ), *n.* Pfeilkraut, *n.* (*Sagittaria sagitaeifolia*), *B.*

Цібу́лиця, *f.* s. Цібу́ля.

Цібу́лька, *f. dim.* kleine Zwiebel, Bolle, *f.*; цібу́лькою нагодува́ти, *C. I.* 53. abprügeln (?).

Цібу́льковати́й, *a.* bollig.

Цібу́льови́ще, *n.* ein Ackerstück, worauf im Vorjahre Zwiebel angebaut war, (*Фр.*). [*f.* (*Allium cepa*), *B.*

Цібу́ля, *f.* Gemeine Zwiebel, Zipolle,

Цібу́лянік, *m.* Zwiebelfresser, *m. Ф.*

Цібу́лясти́й, *a.* gezwiebelt; 2) zwiebelartig.

Цібу́х, *m.* Pfeifenrohr, *n.*

Цы́ган, *m.* Zigeuner, *m.*; 2) * Betrüger, Gauner, *m.*; 3) Feldsperling, Ringelsperling, *m.* (*Fringilla montana*), *B.*

Цыгане́, (-ня́), *gen.* -э́ти, (-я́ти), *n.* Zigeunerkind, *n.*

Цыга́нити, *v. a.* schwindeln, betrügen; 2) *Ч. IV.* 465. sich als Zigeuner verkleiden u. auf Diebstahl ausgehen.

Цыгані́я, *f.* Zigeunergesinde, *n.*

Цыга́нка, *f.* Zigeunerin, *f.*; 2) *pl.* цыганка́, *e.* Gattung Aepfel von röthlicher Farbe, mittelgross, *B.*; 3) (Pflanze)

Teufelszwirn, *m.* (*Clematis integrifolia*), *Пис.* [faches Messer.

Цы́ганок, -нка, *m.* § e. kleines ein-

Цыга́ньскій, *a.* Zigeuner, zigeunerisch; -а го́лка Stopfnadel, *f. adv.* цыга́ньски, по —. [trügerei, *f.*

Цыга́ньство, *n.* * Schwindelei, Betrug, *n.*

Цыганча́, *gen.-áти. n.* Zigeunerkind, *n.*

Цыганчу́к, *m.* ein junger Zigeuner; 2) Feldsperling, Ringelsperling, *m.* (*Fringilla montana*), *B.* [гáнити 2).

Цыга́нщина, *f. Ч. IV.* 580. s. *Ци-*

Цыга́кати, *v. a.* mit einem stumpfen Messer schneiden; 2) * auf der Geige schlecht spielen.

Цыга́ро, *n.* Cigarre, *f.*

Цык! *int.* halt!

Цы́ка, цы́кало, *m.* der nach u. nach in kleinen Raten, läpperweise zahlt, *Га. I.* 258. [Zucker geröstet, *pl.*

Цыка́та, *f. coll.* Pomeranzschalen in Цы́кати, *v. a.* in kleinem Quantum ausscheiden, melken; läppern; * -до́вр läpperweise, in kleinen Raten zahlen.

Цыка́нина, цы́канка, *f.* Läpperschuld, *f.* Пар.

Цыке́рка, *f.* der letzte Tropfen, *V.*

Цыкла́стер, *m.* Schraubenzieher, *m.* (den die Kosaken neben dem Esslöfel im Sacke trugen), *Зах.*

Цыко́нїти, *v. n.* zittern (vor Kälte).

Цыко́рия, *f.* Cichorie, *f.* (*Cichorium intybus*); 2) Cichorienkaffee, *m.*

Цыку́н, *m.* Dorngrundel, *f.* (*Cobitis taenia*), *B.*

Цыку́тина, *f.* Cicutin, *n. B.*

Цылю́рик, *m.* s. Цыру́лик.

Цы́мбал, *m.* Cymbel, *f.*; цы́мбал, *pl.* цы́мбáли Hackebrett, *n.* Cymbel, *f.*; 3) * Einfaltspinsel, Dummkopf, *m.*

Цы́мбаліста, цы́мбалістїй, *m.* Cymbelspieler, -schläger, *m.*

Цымо́рина, *f.* s. Цебо́рина.

Цынь *f.* Blattzinn, *n.* Zinnfolie, *f. Me.* 137.

Цы́на, *f.* Zinn, *n.* (Stannum).

Цына́мко́вій, *a.* Zimmt-, *См.*

Цына́мо́к, -мкá, *m.* s. Цына́мон.

Цына́мон, *m.* Zimmtbaum, *m.* (*Persea cinnamomum*); Zimmtrinde, *f.*

Цына́моно́вій, *a.* Zimmt-

Цынгако́ра, *f.* s. Шындокора.

Цы́ндра, цы́ндра, *f.* Feilspäne, *pl. Пис.*; 2) die beim Schmieden von Eisen abfallenden Stückchen, Funken, *pl.* (*Фр.*).

Цы́ндриги, *v. a. III.* vergeuden, durchbringen.

Ці́ник, *m.* Zinnoxhyd, *n.* Zinnkrätze, *f.*
Ци́нівка, *f.* § * ein Gefäß aus Zinn,
Blech.

Цинк, *m.* Zink, *m.* (Zincum).

Цинковець, -івця, *m.* Kieselgal-
mei, *f.* Hemimorphit, *n.*

Цинковий, *a.* Zink-, aus Zink.

Цинóбер, *m.* Zinnober, *m.*

Цинóванє, *n.* Verzinnen, *n.* Пол.

Цинóваний, *a.* s. Циновий, Зак.

Циновець, -івця, *m.* Zinnerz, *n.*

Циновий, *a.* zinnern, Zinn-.

Цинолі́й, *m.* Zinngiesser, *m.*

Ці́нчок, *m.* Zinnoxhyd, weisses Nichts, *n.*

Ці́пи, *pl.* Ketten, Fesseln, *pl.*

Ці́пкй, *pl.* Км. на ці́пках ходіти
= на пальцях ходіти, auf den Zehen
gehen.

Ці́плік, *m.* Zipfel, *m.* Вах.

Ці́пля, *n.* gr. Küchlein, *n.*

Ці́прі́нки, *pl.* s. Рако́ви́чки.

Ці́прис, *m.* Cypresse, *f.*

Ці́присо́вий, *a.* Cypressen-.

Ці́ра́нка, *f.* Schnärrente, *f.* (Anas
querquedula), *B.* [orecca].

Ці́ра́ночка, *f.* Krichente, *f.* (Annas

Ці́рк, *m.* Circus, *m.*

Ці́рка, *f.* Art Stickmuster für d. Hemd,
Ф. сорóчка в три ці́рки.

Ці́рка́ти, *v.* *n.* schnattern (v. wil-
den Enten), *K.*

Ці́ркель, -кля, *m.* Zirkel, *m.*

Ці́рклюва́ти, *v.* *a.* abzirkeln; 2)
* zustutzen, *Ал.*

Ці́рко́вий, *a.* des Circus; *K.* го́ни
ці́рко́ві die Laufbahn im Circus.

Ці́ркува́ти, *v.* *a.* sticken (mit Mu-
stern).

Ці́ркул, *m.* Zirkel, Kreis, Umkreis,
m. Kreis einer Provinz, *m.*; 2) Kreis-
amt, *n.*; *davon.* *adj.* ці́ркуля́рний, Kreis-
Kreisamt. [culation, *f.*

Ці́ркуля́ція, *f.* Umlauf, *m.* Cir-

Ці́рфу́лік, ці́рфу́льник, *m.* Wund-
arzt, Chirurg, *m.*; Fader, Barbier, *m.*;
2) — с. Сні́жник бу́рий.

Ці́т, ціть, цітьже, (*sgl.*), цітьте,
цітьтеже, (*pl.*)! still!

Ці́ткати, *v.* *a.* stillsein lassen.

Ці́трі́на, *f.* Zitronenbaum, *m.* Zi-
tronenfrucht, Zitrone, *f.* (Citrus medica).

Ці́трі́нець, -нца, *m.* Zitronen-
vogel, *m.* fliegendes Blatt, (Colias Rhamni), *B.*

Ці́трі́нка, *f.* Zitronenfalter, *m.* *B.*
s. d. v.

Ці́тріно́вий, *a.* Zitronen-; 2) -си-
ляк Zitronengelbe Krabbenspinne, (Tho-
misus citreus), *B.* [klasse, *f.*

Ці́фе́рний, *a.* -а грома́да Ziffern-

Ці́фра, *f.* Ziffer, Zahl, *f.*

Ці́фрóвий, *a.* Ziffer-. [струва́ти.

Ці́хмі́струва́ти, *v.* *a.* § s. Сєкне-

Ці́ца́к, *m.* (Pflze) Pedicularis comosa,
Піс.

Ці́ца́тий, *a.* stark von Brüsten.

Ці́церoні́вщина, *f.* ciceroniani-
sche Schreibart, *K.*

Ці́церoні́ський, *a.* ciceronianisch.

Ці́ці́ндє́лька, *f.* s. Бі́гу́нець пі-
сoбчий.

Ці́ці́й, *m.* Muttersöhnchen, *n.*

Ці́цька, (ці́цька), *f.* eine der Brü-
ste *f.* Busen, *m.* Zitze, Brustwarze, *f.*
pl. ці́цькі, Brustwarzen, Weiberbrüste, *pl.*

Ці́о́а! *int.* marsch! (zum Hunde), *B.*

Ці́о́а́тий, *a.* *B.* s. Ці́о́а́тий.

Ці́ва, *f.* grosse Walze, Spindel, Spule, *f.*

Ці́вати, *v.* *n.* piepen, *B.*

Ці́вка, *f.* Röhre, *f.* Röhren, *n.*; -прó-
душна Windpfeife, *f.* Пол.; 2) Flinten-
lauf, *m.*; 3) Spule, Spille, *f.*; 4) Baum-
stamm, *m.* *C. I.* 63. s. Ві́дє́мок.

Ці́вкáстий, *a.* rundlich, spindelförmig.

Ці́вкoва́тий, *a.* röhrig, *Пол.*

Ці́вкун, *m.* Regenpfeifer, *m.* (Cha-
radrius), *B.*

Ці́вничка вигинча́та, *f.* Wurm-
röhre, *f.* (Serpula contortuplicata).

Ці́вoчниця́, *pl.* Röhrenmuschel, *pl.*
(Inclusa). [phonophora], *B.*

Ці́вoчні, *pl.* Röhrenquallen, *pl.* (Si-

Ці́вуні́ця, *pl.* s. d. v.

Ці́д, *m.* Sauerteig, *n.* Под. [rung, *f.*

Ці́дженє, *n.* Durchseihung, Filtri-

Ці́джка, *f.* s. Ці́дї́лко.

Ці́дї́лко, (ці́дї́лко), ці́дї́льце, *n.*
Seiher, Filter, Filtrirsack, *m.*; Durch-
schlag, *m.*; 2) grosser Knoten gebunden
hinten dh das Kopftuch.

Ці́дї́ти, (ці́джу, -диш), *v.* *a.* seihen,
durchseihen, filtrieren; 2) fliessen lassen,
strömen lassen; * -сло́ва eine affektirte
Aussprache haben.

Ці́дї́лка, *f.* s. Ці́дї́лко, *Піс.*

Ці́ду́ла, *f.* Schreiben, *n.* Zettel, *m.*
III. I. 245. s. Це́ду́ла.

Цікавий, *a.* neugierig; 2) die Neugierde od. Wissbegierde anreizend, interessant; 3) leicht errathend, durchdringend, * begabt, talentvoll.

Цікавіна, *f.* neugierige Person, *Зг.*

Цікавість, -ости, (-вость), *f.* Neugierde, Wissbegierde, *f.*

Ціль, *f.* Ziel, *n.* Zweck, Endzweck, *m.* Absicht, *f;*; 2) Zielpunkt, Schiesspunkt, *m.* (Scheibe).

Цілюба, *f.* Heilung, Genesung, *f.*

Ціле, *adv.* vollends, völlig, ganz, wohl, *Bag. Luts. gr.* 158; wirklich; та бо й ціле! ja freilich, (*Фр.*). [stet, *Це.*

Цілева, *f.* в цілеві ist unangeta-

Цілец, *m.* Schütze, *m.* *Га. I.* 258.

Цілець, (-ец), -ця, *m.* с. Цілина.

Цілецький, *a.* *М. II.* 9. с. Ціліський.

Ціли, *adv.* с. Цілком, ganz, wohl, wirklich.

Цілий, *a.* ganz, vollständig; unverseht, wohlbehalten, heil; wahr, wahrhaftig.

Ціливі, *f.* ein mehrere Jahre hindurch brachgelegenes Feld, Brachfeld, *n.* *B.*

Цілиний, *a.* brach.

Цілитель, *m.* Heiler, Arzt, *m.* *Еф.* 7.

І. Цілити, *v. a.* unverletzt erhalten, retten, erhalten, *Ру;*; 2) ganz machen; fügen.

ІІ. Цілити, *v. a.* zielen wonach, wohin, auf etw. zielen; * anspielen.

Ціліти, *v. n.* ganz bleiben, unverletzt bleiben; heilen, рана; 2) hart, bindig werden (*v. d.* Scholle), *Гн.* 65.

Цілісінський, ціліський, *a.* vollkommen unverseht; wohlbehalten.

Цілість, -ости, *f.* Ganzheit, Unversehrtheit, Völligkeit, *f;*; guter Zustand, Wohlfart, *f.* Heil, *n.*

Цілка, *f.* Fuge, *f.*

Цілковий, *a.* integral; ganz.

Цілма, *adv.* durch u. durch, ganz.

І. Цільний, *a.* selbständig, unverseht, vollkommen, ganz, -ві чоботи Ganzstiefel, *pl.* (mit Röhren).

ІІ. Цільний, *a.* gut zielend, gut treffend, *ТР.* 103; 2) durchgreifend, entscheidend, *Св;*; 3) с. Чільний.

Цільність, -ости, *f.* Ganzheit, Gesamtheit, *f.* *Св.*

Ціло, *adv.* ganz, *МІІІ.*

Цілова, (*f.?*) *in d.* Verbind. в цілові коро́ва = trüchtig.

Цілова́жний, *a.* *МІІІ. До. У.* hochwichtig, überaus wichtig.

Цілова́льник, *m.* *Кв. I.* 251. Brantweinschenk, Schenkwirt, *m.*

Цілова́не, *n.* Küssen, *n.*

Цілова́нка, *f.* *W.* Kuss, *m.*

Цілова́ти, *v. a.* с. Цілува́ти.

Цілови́тий, *a.* *Гол.* ganz, vollständig.

Цілодо́дній, *a.* stundenlang.

Цілоде́нне, *adv.* den ganzen Tag über.

Цілоде́нний, *a.* den ganzen Tag während, ganztägig.

Цілокра́йй, *a.* *B.* ganzrandig.

Цілому́дріє, *n.* *асл.* Keuschheit, Reinheit, *f.* *ІІІ. II.* 261.

Цілоно́г, -ога, *m.* Holopus, *B.*

Цілосві́тний, *a.* aller Welt.

Цілобстний, *a.* ohne Rest, ділене; 2) universell, Gesammt, *ІІІ.*

Ціло́тижне́вий, *a.* wochenlang.

Цілоши́бний, *a.* *М.* окно - e Fenster mit nur einer Glasscheibe.

Цілува́ти, *v. a.* küssen.

Цілу́й, *m.* Kuss, *m.* *Лір.* 14.

Цілу́н, цілу́нок, -нку, *m.* *Кст* Kuss, *m.*

Цілу́шка, *f.* Ranft, *m.* (beim Brot).

Цілю́рня, *f.* Baderstube, Barbierstube, *f.* [derthätig.

Цілю́щий, *a.* heilend, heilsam, wun-

Цілі́ти, *v. a.* с. Цілити ІІ.

Цімо́ра, цімо́рина, *f.* цімо́рине, *n.* dicke eichene Bretter od. Balken mit denen man die Wände eines Brunnens auszimmert, (*Фр.*).

Ціму́рець, -рця, *m.* модро́кый, Abendpfaueauge, *n.* (*Smerinthus ocellatus*); 2) -лісо́вий, Lindenschwärmer, *m.* (*Sm. tiliae*); 3) -топо́левий, Pappelschwärmer, *m.* (*S. populi*), *ІІІ.*

Цінь, *f.* *К.* Zinn, *n.*

Ціна́, *f.* Preis, Wert, *m;*; * Schätzung, Achtung. *f.* Ansehen, Gewicht, *n.* Wert, *m.* Bedeutung, *f.*

Ціні́ти, *v. a.* bieten, den Preis sagen, fordern; 2) schätzen, taxieren; * schätzen, achten, hochhalten.

Цінькало, *n.* *Вейн.* des Finken, (*Фр.*); 2) Haubenlerche, *f.* (*Alanda cristata*), (*Фр.*).

Цінькати, *v. n.* vom Laute des Ціньковий, *a.* *Ру.* kostbar, preiswürdig.

Ці́нний, *a.* schätzbar, wert.

Ці́нність, -ости, *f.* Schätzbarkeit,

- f.*; Wert, *m.* [bar, *Pic.*
 І. Цінований, *a.* geschätzt; schätz-
 II. Цінований, *a. s.* Циніваний, *Зах.*
 Ціновий, *a.* aus Zinn, zinnern.
 Ціновка, *f.* Doppelmatte, *f. He. Пр.*
 XI. 1. 109. H. 142.
 Ціновний, *a.* *Ст.* s. Цінний.
 Ціновщик, *m.* Schätzer, Taxator,
m. Кв. II. 269.
 Цінок, -нку, *m.* Zinn, *n.* *Pic.*
 Цінонька, *f. R.* 24. zinnerner Krug.
 Ціно́та, *f.* Wert, Preis, *m. Пол.*;
 Vorzug, *m. К.*; 2) Schätzung, *f. К.*
 Цінува́нє, *n. He.* Urtheil, *n.* Er-
 kenntnis, *f.*
 Цінува́ти, *v. a. M.* II. 88. H. 206.
 zu kaufen suchen, kaufen, den Preis an-
 geben; 2) schätzen, taxieren, *Ч.* V. 1019.
Р. ч. 129. [Flegel, *m.*
 І. Ціп, *gen.* ціпа, *m.* Dreschflegel,
 II. Ціп! ціп! *int.* Lockruf der Küch-
 lein, Hühner. [Hühner, *pl.*
 Ціпаньки, *pl.* Hühnchen, junge
 Ціпенє, *n.* junges Huhn. [ren.
 Ціпеніти, *v. n.* starr werden, erstar-
 Ціпільно, (ціпільно, ціпільно, ці-
 пільно), *n.* Dreschflegelstiel, *m.*
 Ціпільна, *f. s. d. v. B.*
 Ціпка, *f.* Hühnchen, *n.* junges Huhn, *B.*
 Ціпкати, *v. n.* piepen, piepsen.
 Ціпкий, *a.* starr, erstarret; fest, steif,
 stark; 2) ätzend, caustisch, *Пар.*
 Ціпкіт, -оту, *m.* Gepiepe, Gepiepse, *n.*
 Ціпля́ти ся, an etw. fest sich klam-
 mern, halten, *H.* 55.
 Ціпніця осбка, *f. B.* Carex frigida.
 Ціповіа, *m.* der mit Ketten fesselt.
 Ціпо́к, -пка, *m.* Stab, Stock, *m.*; *pl.*
 ціпки, Leitersprossen, *pl. B.*
 Ціпоніти, *v. n. s.* Ціпкати.
 Ціпочок, -чка, *m. dim. s.* Ціпок.
 Ціпу́ра, *f. aug. s.* Ціп, 2) Ціпок.
 Ціпьяк, *m.* Bandwurm, *m.* (Taenia); *pl.*
 ціпьякі, Bandwürmer, *pl.* (Cestoidea), *B.*
 Ці́рити ся, *Ф.* (нов. 79) sich zie-
 ren, Ziererei machen.
 Ці́ркованик, *m. s.* Мерэжка.
 Ціса́вий, *a.* kastanienbraun, nuss-
 braun, -кінь, *B.*
 Ціса́рь, (-р), *m.* Kaiser, *m.*
 Ціса́ре́ва, *f.* Kaiserin, *f.*
 Ціса́ре́вич, *m.* kaiserlicher Prinz.
 Ціса́рі́вна, *f.* kaiserliche Prinzessin.
- Ціса́рька, *f.* Heerstrasse, *f.* = ці-
 сарска дорóга, *B.*; 2) Perlhuhn, *n.* (Nu-
 mida meleagris), *B.*
 Ціса́рски́й, *a.* kaiserlich, des Kai-
 sers, Kaiser; -а дорóга Heerstrasse, *f.*
 Ціса́рство, *n.* Kaiserthum, Kaiser-
 reich, *n.* [reich, *Др.*
 Ціса́рщина, *f.* Kaiserthum Oester-
 Ціси́й, *a. s.* Цісавий.
 Ціта́ти ся, Schererei machen, sich
 lange bedenken. [vollends, gänzlich.
 Ціти́на, *f. in d. Verbind.* до цітїни
 Ціти́ти, *v. a. starr,* erstarret machen, *Зг.*
 Ціткати, *v. a. s.* Доіти.
 Цітка, *gew. pl.* цітка́, *f. s.* Цяткі;
 2) *s.* Пацьóрки, *ОБ.*
 Ці́форити ся, *s.* Строїти ся, sich
 putzen, sich schmücken u. zieren.
 Ці́ха, *f.* Zeichen, Unterscheidungszei-
 chen, *n.*; Gepräге, *n.* Stempel, *m.*; Brand-
 mal, *n.* Brandeisen, *n.* *Пар.*; Typus, *m.*
 Ці́хува́ти, *v. a.* bezeichnen, ein Zei-
 chen aufdrücken, brandmarken; charak-
 терisieren, *У.* [pilio, *B.*
 Ці́цик мо́гяль, *m.* Lepidopteron Па-
 Ці́ціба́ба, *f. Ос.* (61) VI. 36. Blind-
 dekuhspiel, *m.* [(Alauda cristata L.), *B.*
 Ці́цібе́нька, *f.* Haubenlerche, *f.*
 Ці́цірі́к, *m.* Graukehlchen, *n.* (Accen-
 tor modularis).
 Ці́цьки́й, ці́цьні́кий, *a.* so klein.
 Ці́ша, *f. Гол.* III. 340. Ці́шиця, *Гол.*
 Ці́шенька, *f. R.* 89.? [III. 351.?
 Цько́ванє, *n.* Verhetzung, *f.*
 Цькува́ти, *v. a.* III. II. 56. anbetzen,
 verhetzen.
 Цма́кува́ти, *v. a. s.* Смакува́ти.
 Цма́к тру́па го́лова, *m.* Todten-
 korpschwärmer, *m.* (Acherontia Atropos);
 2) -сосно́вий, Kieferschwärmer, *m.*
 (Sphinx Pinastri); 3) -вовчо́молочі́й;
 Wolfsmilchsschwärmer, *m.* (Sphinx Eu-
 phorbiae); 4) -бирю́чний або калино́-
 вий, Ligusterschwärmer, *m.* (Sphinx Li-
 gustri), *Пол.* [lichrysum arenarium), *B.*
 Цми́н жо́втий, *m.* Strohhblume, *f.* (He-
 Цмо́к, *m.* Saugpumpe, *f. Т.*; Spritze,
f. Heber, *m.* *Зах.*; 2) Kuss, *m.*
 Цмо́кати, цмо́кути, *v. a.* mit den
 Lippen schmatzen; schlürfen; -на ко́ні
 mit diesem Laute die Pferde antreiben;
 2) * -ко́го́ jmdn schmatzen (d. i. küs-
 sen dass es schmatzt); — ся з ким

sich mit jmdm küssen, * sich schnäbeln.
Цьмоком, *adv.* gleichsam hineinschlürfend.

Цьмок, *m.* Glattschwärmer, *m.*

Цьмоком, *adv.* ohne Absatz, ohne Unterlass, *Пар.*

Цмоліти, *v. a. s.* Цмуліти.

Цмонтар, *m. Зар. s.* Цвинтар.

Цмочок, -ча, *m. dim.* Kuss, *m.*

Цмуліти, *v. a.* saufen, schlürfen, *Кч. 291.* [ehrlich; tugendhaft, *Зак.*

Цниій, *a.* schätzbar; achtungswert,

Цніти, *v. n.* — а голоду *s.* Нїдіти.

Цно, *adv.* — мені = скучно, mir ist ängstlich.

Цнота, *f. pol.* Tugend, *f. Зак.*

Цнотлівий, *a.* tugendhaft, *M.III.21.*

Цнотлівість, -ости, *f.* Tugendhaftigkeit, *f.*

Цнўти ся, *s.* Кўчити ся; мені цене ся ich habe Langeweile, (*Фр.*) [ders.

Цо! цо! *int.* Lockruf des Stammwid-

Цоб! *int. s.* Соб! *Зак.*

Цок! *int.* beim Einschlagen.

Цоканє, *n.* das Anschlagen der behalten Eier.

Цокати ся, коні цокают ся die Pferde werden störrig, stätisch, (*Бор.*)

Цокотайло, *n.* Plaudermaul, *n.*

Цокотати, (-цокочу, -отїш), цокотїти, *v. n.* gackern (v. d. Henne); mit den Zähnen klappern; * plappern, schwatzen, plaudern, *Зак.*

Цокотўн, *m.* Schwätzer, *m. Пис.*

Цокотўха, *dim.* цокотўшка, *f.* Schwätzerin, *f.*

Цьмоги, *pl.* Eingeweide, *pl. (Фр.).*

Цьмати, *v. a.* (Kinderspr.) küssen.

Цьонь! цьонь! *int.* Lockruf der Pferde; 2) der Schweine. [Schwein, *n. (Фр.).*

Цьонька, *f.* (Kinderspr.) Pferd, *n.; 2)*

Цьпати, *v. a.* klopfen, (*Фр.*).

Цорк, *int.* vom Klirren des Eisens.

Цоркати, цоркнути, *v. a.* leicht klopfen; 2) *v. n.* klirren, *B.*

Цоркїт, (-от), -оту, *m. B.* Klirren, Geklirre, *n.*

Цоркотїти, *v. n.* klirren, rasseln; — ігор цоркотїт der Auerhahn schleift d. h. gibt von sich ein zwitscherndes Getöse, gleich dem Geräusch, wenn man eine Sense wetzt, *B.*

Цьбра, *f. s.* Сўка.

Малоруско-німецкий Словар.

Цьось! *int.* Lockruf der Pferde.

Цотати ся, з ким mit jmdm streiten, hadern, zanken, (*Фр.*).

Цьфати, цьфнути, *v. a.* zurückschieben; zurücknehmen; — ся zurückweichen. [Mädchen.

Цьохля, *f. Ко. 120.* schnippisches

Цу! *int.* zum Antrieb des Zugviehes.

Цўбірка, *f.* Eichhörnchen, *n.* (*Sciurus vulgaris*), *B.*

Цуґ, *m. Не. Zug, m.* Pferdegespann, *n.* Fahrt, *f.* Paradenfahrt, *f.* [Lenkseil, *n.*

Цўґель, *pl.* цўґлі, *m.* Zügel, *m.*

Цуґовий, *a.* -кїнь Paradenpferd, *n.*

Цукарня, *f.* Zuckerfabrik, *f. Ос. (62) I. 60.; 2)* Zuckerbäckerladen, *m.*

Цўкор, -кру, *m.* Zucker, *m.; 2)* Lachtaube, *f. Зак.*

Цукорник, *m.* Zuckerbäcker, *m.*

Цукорництво, *m.* Zuckerbäckerei, *f. Пар.* [Zuckerbüchse, -dose, *f.*

Цукорниця, *dim.* цукорничка, *f.*

Цукрївка, *f. s.* Мброн; 2) *pl.* цукрївкї, *e.* Birnengattung süß u. ziemlich gross, *B.*

Цукровар, *m.* Zuckersieder, *m. Пар.*

Цукроварня, *f.* Zuckersiederei, *f. Пар.*

Цукроватий, *a.* zuckerartig, *Пар.*

Цукровий, *a.* Zucker-, zuckern.

Цукровїна, *f.* Zuckerbackwerk, *n. B.*

Цукровїнка, *f.* Bonbon, *m. Пар.*

Цукроїдка луската, *f.* Zuckergast, *m.* (*Lepisma saccharina*), *Пол.*

Цукрувати, *v. a.* zuckern.

Цўкур, *m. s.* Цўкор 1) 2) *Пар.*

Цўндра, *f. s.* Цўндре, (*Фр.*).

Цўндравий, *a.* lumpig, lumpicht, *B.*

Цўндравка, *f.* altes zerrissenes od. geflicktes Hemd. [siehe, Kleider.

Цўндра́к, *m. coll.* alte zerrissene Wä-

Цўндре, *n. coll.* цўндри, *pl.* Lumpen, Fetzen, *pl.* zerrissene und in Streifen herabhängende Kleidungsstücke, (*Фр.*).

Цўндрына, *f. s. d. v.* [Mensch].

Цўндрий, *m.* Lump, *m.* (armseliger

Цўпер, *m. Wgr. VI.* Spitze, *f.* Grat, *n.*

Цўпити, (цўплю, цўпїш), *v. a.* § fassen, haschen nach etw., greifen.

Цўпкати, цўпнути, *v. n.* mit Geräusch herabfallen (gruskiї з дєрева).

Цупкий, *a.* behend, geschmeidig, *C. I. 257.; 2)* stark, fest; *adv.* цўпко — .

Цўппа! *int.* vom Hüpfen.

Цўприк, *m.* Zipfel, *m.*; Land-, Felsenspitze, *f.* R. [He.]

Цўпруква́ти, *v. a.* zausen, reissen, I. Цўр, *m.* ЛД. цўром врагў в очи глянв?

II. Цўр! *int.* weg davon! hüte dich!

Цўр-пéка, *pl.* спáте Lämmer.

Цўра, *H.* 39.?

Цўра́ти ся, sich absondern, meiden; sich zurückziehen, sich entziehen, sich lossagen, einer Sache entsagen.

Цўра́ха, *B.* = nicht zu behexen! (*vgl.* ніврóку).

Цўрика́ти ся, цўрика́ют ся з дівчиною Schererei, viele Umstände machen.

Цўрка, *f.* Spange, *f.* He. *Ир.* XI. 1. 119. Haft, *m.* Enterhaken, *m.* Ч. I. 1. 94; 2) ein kleiner Pflock an beiden Seiten zugespitzt; 3) *s.* Перевесно́, *Зах.*; 4) Art Knabenspiel, *He.* (*xm.* 150) mit Klötzen, od. mit zehn Kegeln, nach denen man mit einem Stocke wirft, *Зах.*

Цўрка́нок, -нка, *m. s.* Гуцулячок, гуцуляк. [Сурéмка.]

Цўрóма, *dim.* цўрóмка, *f.* Me. 398. *s.*

Цўра́ль, *n.* zerbrochene Eierschalen, *He.*

Цўрпáлок, -лка, *m. s.* Цўрўпáлок, *B.*

Цўрпéляти, *v. a.* schleppen.

Цўрўпáлок, -лка, *m.* Spleisse, *f.* dünnes Stück Holz, Spánchen, *n. B.*

Цўхкíй, *a.* faul riechend, müffend, angegangen. [stinken, müffen.]

Цўхну́ти, *v. n.* angehen, anfaulen;

Цў-цу! *int.* Lockruf des Hundes.

Цўценя́, -яти, *n. dim.* Hündchen, *n.*; Haushund, *m. B.*

Цўцик, *m.* Mops; kleiner Hund, *m. B.*; 2) *Gobius marmoratus*, *B.*

Цўцўкати, *v. n.* „Цў-цу“ als Lockwort des Hundes rufen.

Цўк! *int.* vom Hauen mit der Axt.

Цўкати, *v. a.* leicht hauen (mit e. Axt); leicht schlagen, stechen, *Зах.*

Цўмприк, *m. s.* Цўприк, (*Фр.*).

Цўник, *m.* Rohhammer, *m.* (*Emberriza schoeniclus*), *B.*; 2) e. kleine silberne Münze die öfters ausgegraben wird, *B.*

Цўнка, *f.* = кáока, крíхта, -водí &.

Цўпа, *dim.* цўпка, *f.* finstere enges Loch, finstere enge Stube; ärmliches kleines Stübchen; Gefängnisstube, *f.*

Цўпати, цўпкати, *v. a. s.* Цўкати; 2) *v. n.* trippeln.

Цўпотáти, (-тíти), *v. n.* plätschern, leicht schlagen; 2) plappern.

Цўприк, *m.* Spitze, *f.* Gipfel, *m.* (*z. B.* eines Berges), *B.*

Цўпцяти, *v. n.* (Kinderspr.) baden.

Цўра, *m. u. f.* Haushund, *m.* (*Canis familiaris*), *B.*

Цўрити, цўрíти, цўркотíти, *v. n.* sprudeln, rinnen, sich reichlich ergiessen, fließen, дощ цўркотíт vom starken Regenguss, *B. Ф.*

Цўрком, *adv.* mit Geräusch träufelnd, sprudelnd.

Цўрмá, *f.* W. *s.* Тюрмá.

Цўцька, *f.* Insect, *n.* (Insectum), *B.*

Цўцўбáбка, *f. s.* Ціцібáба.

Цўця, *f.* (Kinderspr.) Hund, *m.*

Цўкáвий, *a.* neugierig; 2) witzig; 3) merkwürdig, *B.*

Цўмкати, *v. n.* schmatzen mit den Lippen (beim Essen), *B.*

Цўмрíна, *f.* gezimmerte Brunneneinfassung, *f. III.* I. 337.; 2) *s.* Жўравéль, *Зах.*

Цўну́ти, *v. n.* трópfeln, träufeln, herabträufeln, *B.*

Цўпати, цўпнути, *v. n.* трópfeln, träufeln, tropfen; 2) цўпати (цўпати), *v. a.* eintrópfeln, tropfenweise fallen lassen; * melken, (кóрову). [chen, *n.*

I. Цўпка, *f.* Zapfen, Tropfen, *m.* Трóпф.

II. Цўпка (цэпка), *f.* Hühnchen, *n.* junges Huhn, *B.*

I. Цўпкати, *v. n.* трópfeln, träufeln.

II. Цўпкати (цэпк-), *v. n.* pierpen, pierpsen.

Цўпку, цўпўсю, *adv.* ein Bischen.

Цўпотíти, (очў, -тíт), *v. n.* träufeln.

Цўтá, *f.* sprudelnder u. schäumender Tropfen, *Ф.* (*нов.* 20.); 2) цўт, цўтá, ein Bischen; до цўтí ganz u. gar, *B.*

Цўтáти ся, *s.* Чэчóвати ся.

Цўтíна, цўтíнка, *f.* Fleck, *m. B.* *Ф. s.* Цўтка.

Цўтíнок, -нка, *m.* Guttulina, *B.*

Цўтка, *f.* Tüpfel, Fleck, Punkt, *m.*; 2) *pl.* цўткí, kleine Korallen.

Цўткáтий, *a.* gefleckt, getüpfelt.

Цўткóваний, *a.* betüpfelt, sprenklig; -а порошнíця mit Nägeln & beschlagen (als Verzierung).

Цяткувати, *v. a.* betüpfeln, sprengeln.

Пятокрiлка, *f.* Syntomis phegea.
Цягу, цятку, *adv.* ein Bischen.

Цяцька, цяця, *f.* Spielzeug, Kinderspielzeug, *n. III.*; 2) * Schöne, *f.*

Цяцькований, *a.* gemodell, gemustert (vom Zeug), *Зак.*

Ч.

Ч, fünf und zwanzigster Buchstabe, (Червь).

I. Ча! *int.* still! pst! Ф.

II. Ча! *int.* = Чабé! *Кол.* I. 65.

Чабáк, *m. e.* Gattung des Cyprinus *Марк.* 164.

Чабáн, *dim.* чабанець, *m.* Schafhirt, *Hirt, m.*; 2) Ochs, *m. Зак.*

Чабáний, *a. s.* Чабáньский, *Зак.*

Чабáнстий, *a.* -вил. *Гол.* III. 45.?

Чабáнка, *f.* Hirtin, *f.* Frau eines Hirten, *f.*; 2) eine grosse Kuh, *Зак.*

Чабáньский, *a.* Hirten-; 2) Ochsen-, Rind-, *Зак.*

Чабанувáне, *n.* Hirtenleben, *n.*

Чабанувáти, *v. n. e.* Hirtenleben führen, *Hirt sein.*

Чабáра, *f. s.* Чáра. [lustige Lieder.

Чабарáшка, *pl.* -ки, *f.* Art kurze

Чáбер, *m.* Bohnenkraut, *n.* (Satureja hortensis L.), *Пис.* [249. fest halten.

Чáвити (чáвлю, -виш), *v. a. D. c.*

Чáвкати, *v. n.* langsam gehen, sich durchdrängen, durchdringen, sich durchschleichen, *Зак.*

Чаву́н, *dim.* чавунець, чавунчик, *m.* Gusseisen, Roheisen, *n. Под.*; 2) Topf aus Gusseisen, *m. Зак.* [Gusseisen.

Чаву́ний, *a. He.* aus Чаву́н, aus

Чáгáй, *P. I.* 64.?

Чáгáр, *pl.* -pi. *m.* Gesträuch, Gebüsch, *n.* junges Holz, kleiner Wald von jungem Holze; Schilfrohr, *n. Зак.*

Чáгáрда, *f. s.* Шагардай.

Чáгарець, -рця, *m. dim. s.* Чáгáр.

Чáгарник, чáгарняк, *m. pl.* -ки. *К. II.* 35. *B.* Röhricht, Gestrüpp, *n.* dichtes Gebüsch.

Чáгу́н, *m. s.* Чаву́н, 1) 2).

Чáд, *m.* Dunst, Dampf, Qualm, *m.* Gas, bes. Kohlengas, *n. C. I.* 248; 2) * Betäubung, *f.*

Чáдь, *f. coll.* † = чáда, *pl. s.* Чáдо.

Чáденько, *n. dim. Гол.* III. 75. Чáдо.

Чáдiти, *v. n. u.* — ся, dampfen, Dampf machen, qualmen; 2) vom Dunst betäubt werden. [Dampf (von Kohlen), *См.*

Чáдний, *a.* qualmig, dunstig, voll

Чáдо, *n. †* Kind, *n. V. III.* II. 137.

Чáдовий, *a. RV.* von betäubendem Qualm. [hamedanischen Frauen).

Чáдра, *f. He.* Schleier, *m.* (der мо-

Чáвний китáйский, *m.* Thee-

страuch, *m.* (Thea chinensis), *B.*

Чáём, *adv.* приховáти ся, Ф. lauernd (sich verstecken).

Чáєня, *n.* das Junge des Kiebitz.

Чáїний, *a.* des Kiebitz, Ч. II. 36.

Чáй, *gen.* чáю, *m.* Thee, *m.*

Чáйка, *f.* Kiebitz, *m.* (Vanellus oristatus), *B.*; 2) *gr.* Möve, *f. Зак.*; 3) Barke, *f.* Boot, *n.* der Saporoger- Kosaken; 4)

Titel eines kleinrussischen Liedes, *Пис.*

Чáйковий, *a.* von der Barke, *Пис.*

Чáйма, *f.* Takelwerk des Schiffes, *n. K. I.* 176. *B.*

Чáйний, *a.* vom Thee, Thee-; -а лóжечка, Theelöffel, *m. ОИ.*; чáйна, *f. sbst.* Ort wo abgekochter Thee verkauft wird, *Др.*

Чáйник, *dim.* чáйничок, -чка, *m.* Theekanne, *f.* Theekessel, *m.*

Чáйниця, *f.* Theebüchse, *f.*

Чáйно, *adv.* не чáйно *M.* unverhofft.

Чáк, *m.* Grosser Steinschmätzer, [Saxicola (oenanthe Bechst.), *B.* [ter, *m.*

Чáканьош, *m. угр.* Polizeiwäch-

Чáклівнийця, *f. s.* Чáрівнийця, *Крон.*

Чáкло колосóве, *n.* Christophskraut, *n.* (Actaea spicata), *B.* [II. 106.

Чáкловáне, *n. s.* Чáровáне. *Кв.*

Чáкловáти (-клув), *v. a. s.* Чáрувáти, *Кв.* II. 89.

Чáклу́н, *m. s.* Чáрівнийк, *Кв.* II. 98.

Чáлa! *int.* s. Чабé.

Чáлáндати, *v. n. s. d. f.*

Чáлáпати, чáлáпати, чáлáпкоти, *v. n.* traben, *B.*; 2) im Kothe waten.

Ча́лий, *a.* scheckig; 2) falb, (v. Pferde, *Пис.*

Ча́льви́ный, *a.* betrügerisch.

Ча́лмáк, *f. M.* Turban, türkischer Bund, *m.*

Ча́люва́ти, *v. a.* betrügen.

Чама́ра, *f. dim.* чамáрка, langer Rock, manchmal bis unter'm Hals zugeheftet; oft auch mit an beiden Seiten der Brust angenähten od. herabhängenden Zwirnbändern geschmückt, welche auch zum Zuknöpfen dienen; auch am Rücken sind oft die Nähte mit Zwirnbändern bedeckt; hinten von den Hüften abwärts ist der Rock in zwei od. mehrere Falten zusammengelegt.

Ча́мбул, *m.* reitende Streifwache der Tartaren od. Saporoger-Kosaken, *Зах.*

Ча́мкати, *v. a. s.* Ча́мкати.

Ча́мянный, *a. D. s.* 404. *s.* Кра́сний.

Ча́мвка, *f. B.* Art Fischernetz.

Чапа́ра, *f. e.* Art Kartenspiel.

Ча́пати, *v. n.* gehen; — ся (wankend) gehen, *s.* Хита́ти ся.

Чапа́ш, *m.* Steg, *m. B.*

Ча́пити ся, *s.* Чи́пати ся.

Ча́пиці, *pl.* Handfesseln, *pl.* [*Кух.*

Ча́пке́нько, *adv. dim. s.* Скорéнько.

Ча́пко, *adv. Кух. s.* Ско́ро, Шви́дко.

Ча́пли́я, *f. Ко. 128. s.* Сковорóда.

Ча́пля, *f.* Fischreiher, *m.* (*Ardea*); *B.*; — серебри́ста, Silberreiher, *m.* (*A. egretta*); — гу́пало, *s.* Буга́й 2); — ква́ква, Nacht-Rabe, *m.* (*A. nesticorax*), *Пол.*

Ча́плин, *a.* Reiher-, *Пол.*

Ча́пов, *m.* *Гол. III. 492. ungr.?*

Ча́полоть, *f.* Landschilf, Bergschilf, Hügelrohr, *n.* (*Calamagrostis epigaeos L.*), *Пис.* [*Grasart.*

Ча́полочь, *m. Ос. (61) XI. 139.* eine

Чапо́ха, *f.* Benennung des Kindes, welches wankend geht (*vgl. чауати*).

Ча́прýга, *f.* Spange, *f.*

Ча́пу́га, *f. s.* Ча́полоть, *Пис.*

Чапу́ра, *f. s.* Ча́пля, *B.*

Ча́ра, *f.* Zauber. *m.* чаро́ю мя чару́е, *Ф. pl.* ча́ри, Zauberei, Hexerei, *f.*

Ча́ра́нка, *f.* Schnärrente, *f.* (*Anas querquedula L.*), *B.* [*Hiebes.*

Ча́ра́х! *int.* eines wuchtigen Stosses,

Ча́рахну́ти, *v. a.* einen Hieb versetzen, schlagen, hauen; aufhauen, mit e. Hiebe verwunden.

Ча́ривка, *f. B. s.* Ча́ривни́ця.

Ча́ривли́вий, *a.* bezaubernd, *ОП.*

Ча́риви́ый, *a.* verzaubert, behext, *Ко. 373.*; zauberisch, bezaubernd, zauber-
voll, *III. I. 403.* [*ster, m.*

Ча́ривни́к, *m.* Zauberer, Hexenmeister
Ча́ривни́цкий, *a.* Zauber-, zauberhaft, *К.* [*berei, f.*

Ча́ривни́цтво, *n.* Zauberkunst, Zau-

Ча́ривни́ця, *f.* Zauberin, Hexe, *f.*

Ча́ривни́ченька, *f. dim. s. d. v.*

Ча́ривни́чий, *a.* Zauber-, zauberhaft, bezaubernd.

Ча́риво, *adv.* bezaubernd, *Св.*

Ча́рка, *f.* Spitzglas, Weinglas, Glas, *n.*

Ча́ркати, *v. a. s.* Че́ркати, (*Фр.*)

Ча́ркува́ти, *v. a. u.* — ся den Trinkbecher herumgehen lassen, zechen.

Ча́ровина, *f.* giftige Zauberspeise, *Гол. III. 164.*

Ча́рóда, *f.* Nbfls der Боржа́ва.

Ча́роді́й, *m.* Zauberer, Hexenmeister, Schwarzkünstler, *m.* [*künstlerisch.*

Ча́роді́йний, *a.* zauberisch, schwarz-

Ча́роді́йство, *n.* Zauberei, Hexerei, Schwarzkünstelei, *f.*

Ча́роді́я, *m. s.* Ча́роді́й, *Пис.*

Ча́ромáнти́я, *f. См.* schwarze Kunst, Zauberei, *f.*

Ча́ронька, *f. dim. s.* Ча́рка.

Ча́росо́н, *m.* Zaubertraum, *m. КУ.*

Ча́рочка, *f. dim. s.* Ча́рка; 2) — однозуби́ця, *Modulus, B.* [*Zauberei treiben.*

Ча́рува́ти, *a. a.* zaubern, hexen,

Ча́рупі́на, *dim.* чару́йнка, *f. Ос. (61) IV. 33.* kleines Trinkgläschen.

Ча́с, *m.* Zeit, *f.*; на час: а) zur bestimmten, rechten Zeit; б) auf eine kurze Weile; в сам час zur rechten Zeit, gerade recht; не в час, не на часі zur Unzeit; ко́ждого часу́ jederzeit, immer; до часу́ eine Zeit lang, einige Zeit; під той час, um die Zeit; 2) hohe Zeit, höchste Zeit (zu etw.); rechte, gelegene Zeit, (сам час), в бо́жий час zur glücklichen Stunde, in Gottes Namen; 3) Muse, Zeit, *f.* не ма́ю часу́; 4) Witterung, *f.* *Wetter, n.*; *pl.* часі́, * Menstruation, *f.* на часáх schwanger, guter Hoffnung; 2) часі́. * *gr.* Uhrwerk, *n.* Uhr, *f. III. I. 253.*

Ча́си́на, *dim.* часі́нка, часі́ночка, *f.* Weile, *f.* Weilehen, *n.* Minute, *f.* Augenblick, *m.*

Ча́сло́вецъ, *vця, m. s.* Ча́сосло́в, *Зах.*

Часний, *a.* zeitlich, irdisch, *Зан. В. I. 27.*
 Часнік, *m. s.* Чіснійк.
 Часоване, *n.* Agonie, *f.*
 Часовий, *a. II.* 140. zeitig, recht zeitig; — перегляд = хроніка, *Др.*; 2) *sbst. m.* Schildwache, Wache, *f.*
 Часовина, *f.* Zeitgrösse, *f.*
 Часовщик, *m. Под.* с Годивникар.
 Часок, *m. e.* freier Augenblick, -маги.
 Часом, *adv.* zuweilen, bisweilen, zu Zeiten; часом тим *Л. 9.* = тимчасом.
 Часомір, *m.* Chronometer, *n. Пар.*
 Часоморе, *n. Ф.* Zeitenmeer, *n.*
 Часописє, *f.* Zeitung, *f.*
 Часописєць, -ця, *m.* Chronolog, *m.*
 Часописний, *a.* Zeitungs-.
 Часослєв, *dim.* часослєвєць, *m.* Gebetbuch, in welchem der Gottesdienst der Stunden enthalten ist, *n.*
 Часослєво, *n.* Zeitwort, *n. Пар.*
 Часочок, *m. dim.* с. Часок.
 Часть, *f.* Theil, Antheil, *m.* Stück, *n.*; Partie, *f.*; в части, по части zum Theil, nicht völlig, nicht ganz; 2) *M.* Schicksal, Los, *n.* [weise.
 Частєво, *adv. К.* theilweise,stück-
 Частєвкий, *a. dim.* частєнько, *adv. s. d. f.* [fig; *adv.* частєсєнько.
 Частєсєнький, *a. dim.* sehr häufig.
 Частиий, *a.* häufig, öfter.
 Частина, *dim.* частіика, *f.* Theil, *m.* Stück, Bruchstück, *n.* Partie, *f.*; 2) Theilquotient, *m. К.* [mentarisch, *Пол.*
 Частиновий, *a.* lückenhaft, frag-
 Частинный, *a.* theilig, Theil-, theilweise, partitiv; individuell; differentiell, *К.*
 Частиги, (чащє, частіш), *v. a.* oft besuchen, oft kommen, (*Фр.*).
 Частиця, *f.* Theilchen, Stückchen, *n. Пол.*; 2) Partikel, *f.*
 Чаєтка, *f.* Theilchen, *n.* kleiner Theil; 2) Partikel, *f. ГИ.*
 Часткованє, *n.* Theilung, *f.* [Theil-.
 Частковий, *a.* zu kleinen Theilen,
 Чаєтний, *a.* partiell, particular, *B.*; чаєтне, *n. sbst.* (сє. числє) Quotient, *m.* (in d. Mathem.).
 Чаєтник, *m.* Theiler, *m.*
 Чаєтно, *adv.* speciell, *Др.* [Ил.
 Чаєтносупєрєчний, *a.* conträr,
 Чаєтованє, *n.* Bewirtung, *f.* Tractament, *n.*
 Чаєтовати, *v. a. s.* Чаєтувати.

Частокіл, -кола, *m.* Pallisade, *f.* Pallisadenverhau, *m.* Stakenzaun, Pfahlzaun, *m. B.*
 Частоколієтий, *a. А. Д. I.* 59. aus Частокіл gebildet; mit dichten Latten.
 Чаєтєнь, *adv.* wohl oft, *Зар.*
 Чаєточка, *f. dim.* Theilchen, Stückchen, *n.* [Тор.
 Чаєточний, *a.* particular (відпуст),
 Чаєтувати, *v. a.* bewirten, tractieren, — ся sich wechselseitig bewirten, tractieren.
 Чаєтєха, *f.* Gemeiner Froschlöffel, Wasserwegerich, *m.* (Alisma plantago), *Пє.*
 Чаєувати, *v. n.* in den letzten Zügen liegen, verscheiden, *s. Конати, (ОБ.).*
 Чаєўка, *f.* die Kuh welche zur rechten Zeit vom Stiere belegt wurde, *B.*
 Чаєта, *f.* Vorposten, Lagerwächter, *m.* Nachtwache, *f.*; *pl.* чаєти Lauern, Spioniren, *n.* на чаєтах auf der Lauer; 2) auf die Lauer ausgeschiedte Soldaten, Streifparteen, *pl.*
 Чаєтна, *f.* Aeste von Nadelholz, (*Бор.*).
 Чаєтничка, *f.* Nadelholzwickler, *m.* (Соосух), *B.*
 Чаєтєвний, *m. s.* Чаєтовний.
 Чаєтки-заєтки, *pl. II.* 258. *s.* Заєток. [Vorposten, *m.*
 Чаєтовий, *a.* Lauer-, Streif-, *sbst. m.*
 Чаєтєвник, *m.* Aufdauer, Aufpasser, Späher, Vorposten, *m. К.*
 Чаєтувати, *v. a.* worauf lauern, aufpassen; 2) recognoscieren, *Зак.*
 Чаєўн, *m.* Gusseisen, *n. s.* Чаєўн.
 Чаєўка, *f.* Eisenbahn, *f.*
 Чаєўний, *a. К.* eisern.
 Чаєє, чаєш, *m.* (*türk.*) türkischer Höfling, Kammerjunker, *m.*; türk. Gerichtsdienner; 2) Eilhote, *m.*
 I. Чаєати, *v. a.* abschneiden, die Rinde abnehmen, (*Фр.*).
 II. Чаєати, *v. n. Гyu.* fortheilen.
 Чаєлий, *a.* schwächlich, schwach.
 Чаєвний, *f. B.* *s.* Сухєти; 2) *s.* Груєдниця 2) *Пє.* [schwinden, vergehen.
 Чаєхнути, *v. n.* abzehren, welken,
 Чаєхєвє, чаєхєня, *f. Марк.* 164. Cyprinus caltratus, *Зак.* [tig.
 Чаєхєбєчний, *a. Под.* schwindtäusch-
 Чаєша, *f.* Schale, *f.*; Narpf, Kelch, *m.*
 Чаєшка, *f. dim.* *s.* Чаєша, *C. I.* 96;

2) Hirnschale, *f.* Schädel, *m.*; 3) *TP.* 27. Säbel, *m.*

Чашник, *m.* Einschenker, Mundschenk, *m.* *Лар.*; 2) Kelch Zinkenkoralle, *f.* (*Calycularis Cladocora*), *B.*

Чашовина, *f.* oberer Theil des Joches (*Doppeljoches*).

Чашогóрти *pl.* Hüllblättohen, *pl. B.*

Чáяти, *v. a. U. s.* Чекáти; 2) lauern.

Чвáйвий, *a. s.* Скóрий, (-до робóти)

Чвал, *m.* Galopp, Lauf, *m.*

Чваль, *f. s.* Жвáвість.

Чвалáй, *m.* mit schlotterndem Gang.

Чвалáти, *v. n.* waten, sich mit Mühe fortbewegen, *Зак.*

Чвáлий, *a.* gasch u. listig.

Чвалкíй, *a.* galoppierend.

Чвалóм, *adv.* im Galopp, im gestreckten Laufe. [*Galopp rennen, laufen.*]

Чвалувáти, *v. n.* galoppieren, im

Чвáля, чваль, *f.* Sturzwelle, *f.* Sprudel, *m.* *Вах. s.* Бисгрина.

Чван, *m. III. s.* Збан.

Чвань, *f.* Stolz, Uebermuth, *m.* Prahlerei, Selbstüberhebung, *f. H. 50 Гл. б. 106.*

Чваньóá, *f.* Prahlerei, *f.*

Чвáнецъ, -вця, *m. †* Gefäss, Geschirr, *n.* Kelch, *m.* *Зак.*

Чвáнити ся, prahlen, *III.*

Чвáнька, *m. u. f. Ч. IV. 480.* чвáнькó, *m. C. II. 68.* Prahler, Prahlhans, Grossprecher, Geck, *m.* [ehrgeizig, eitel.]

Чваньковíтий, *a.* prahlerisch,

Чванькувáтий, *a.* prahlerisch, grossthuerisch.

Чваньлiвeць, -вця, *m. s.* Чвáнькó.

Чваньлiвий, *a.* prahlerisch, grossthuend. [Aufschneiderei, *f.*

Чваньлiвiсть, -ости, *f.* Prahlerei,

Чваньнiй, *a.* stolz, prahlerisch.

Чваньство, *n.* Prahlerei, Grossthuererei, *f. C. I. 181.* [Tumult, *m.*

Чвáра, *f.* Streit, Hader, *m.* Fehde, *f.*

Чварвiй, *a.* zánkisch, *См.*

Чваровiтий, *a.* voll von Hader u. Fehde, *К.*

Чварену́ти, *v. n. Ф. s.* Шваркотiти.

Чвáти, *v. a. s.* Тровiти, — псáми;

* чвáс одéн на дрýгого mit beissenden Reden verletzen, verleumden, beschimpfen, (*Фр.*)

Чверeнькó, *m.* Grille, *f.* (*Gryllus*), *B.*

Чверeнькати, *v. n. s.* Чвирiвкати.

Чверскiй, *a.* (хлiб) *s.* Черствiй,

Чверть, *f.* Viertel, *n.* [*(Фр.)*].

Чвeртeнь, -тня, *m.* Quadrant, *m.*; Malter, *n.* *Лар.* [toliter.

Чвeртiвкa, *f.* = $\frac{1}{4}$ Fass; = $\frac{1}{4}$ Hek-

Чвeрткa, *f.* Viertel, Viertelchen, *n.*

vierter Theil; -панeру Quartblatt, *n.*

Papier; -мiяса Viertel, *n.* (von einem

geschlachteten Thiere): перeднa Vor-

дeрвiiertel, *n.* зáднa Hinterviertel, *n.*;

Mass für Getränke (Wein, Brantwein)

= $\frac{1}{2}$ Quart; 2) † *e. poln.* Münze =

Viergroschenstück, *n.* (= 12 Silberko-

peken), *Зак.* [*a.* viertheilen, vierteln.

Чвeрткувáти, чвeртувáти, *v.*

Чвeртнiй, *m. s.* Чвeртiвкa.

Чвeртърóчнiй, *a.* vierteljährig.

Чвир, чвирк, *m.* чвiра, *f.* Schnee-

gestöber, *n.* *Зак.*; 2) *C. I. 237. Ко. 5.*

Fusel, Bodensatz nach der Destillation

des Brantweins, *m.*; 3) Trunkenheit, *f.*

trunkener Muth, *Зак.*; 4) *s.* Бáга, *Пис.*

Чвирiнiвкати, *v. n.* zirpen; zwit-

schern.

Чвiрiнок, -нка, *m.* Grille, *f. B.*

Чвiркнути, чвiркати, *v. n.* her-

vorspritzen, hervorschiessen, *Пис.*

Чвiрiнок, -нка, *m. Мл. s.* Чвирiнок.

Чвiрка, *f.* Zahl Vier, *f.*; 2) vier Stück,

Ganzes, *n.* von Vieren; 3) Viergespann,

n.; у чвiрку zu Vieren, vier vereint,

vier mit einander.

Чвiркати, *v. n. s.* Чвiркати.

Чвiрткa, *f. Ч. II. 50. s.* Чвeрткa.

Чeбeрiчкa, *f.* das Austrinken des

Bechers bis auf den Boden, *ГБ.*; 2) *e.*

Art Tanz, *Н. 245. Пис.*

Чeбрeць. *m.* Bohnenkraut, *n.* (*Satu-*

reja hortensis), oder 2) Feld-Thymian,

m. (*Thymus serpyllum*), *Зак. Пис.*

Чeбрик матерiнка, *m.* Feld-Thy-

mian, *m.* (*Thymus serpyllum L.*), *B.*

Чeбричок, -чка, *m.* Bohnenkraut,

n. (*Satureja hortensis*), *B.*

Чeбyра, *f. s.* Чагáр, (*Фр.*).

Чeвeрниця, *f.* *Purochroa coccinea, B.*

Чeглик, *m. s.* Кóбуз.

Чeзнути, *v. n. TP. 67. s.* Счeзáти.

Чeй, *conj.* vielleicht, vielleicht doch.

Чек, *m.* Wache, *f.* на чeкy auf d.

Wache, *М. II. 48. жiти як на чeкy*

М. II. 194.

Чекá, *f. s.* Сторóжка, *Зак.*

Чекáво, *adv.* s. Цікаво, С. I. 36.
 Чекáлий, *a.* erwartet, *Нис.*
 Чекáло, *n.e.* Art Fischnetz auf zwei bogenförmig gekrümmte Ruthen gespannt.
 Чекáн, *m.* Streitkolben, *m.* Streitaxt, *f.*; 2) flageoletartiges Blasinstrument; 3) Grabmeissel, *m.*; 4) Prägestock, Prägestempel, *m.* (in d. Münze).
 Чéканэ, *n.* Warten, *n.*
 Чекáненэ, *n.* Prägen, *n.*
 Чекáніти, *v. a.* prägen, schlagen, *У.*
 Чекáр, *m.* II. 125. 164. 237. ?
 Чекáти, *v. n. u. a.* warten, auf etw. warten, erwarten, на когó, на що, когó, чогó; -чекáс когóсэ es erwartet jmdn, es steht ihm bevor.
 Чéкит, -оту, *m.* Grosse Krickelster, (Lanins excubitor), *B.*
 Чекáнчик чорнохвóстий, *m.* Schwarzkehlchen, *n.* (Saxicola rubicola L.), *B.*
 Чекáйти, *v. a.* s. Четверáйти.
 Чеклóвня, *f. Нс.* Art männliches Kleid.
 Чеклувáти, *v. a.* s. Четверáйти.
 Чекмáн, чекмéнь, *m.* tartarisches Oberkleid, *Зах.*
 Чéконіти, *v. n.* s. Цéконіти.
 Чекотáти, *v. a.* zitschern, kreischen, krächzen.
 Челéдýн, *m.* Knecht, Diener, *m. B.*
 Челéв, *m.* Ст. s. Член.
 Челéпати, *v. n.* s. Чалáпати, waten; mit Mühe sich fortbewegen, *Зах.*
 Челлéний, *a.* s. Черлéний, червéний, *Гол.* III. 513. 514.
 Чéльний, *a.* 3g. Haupt, vorzüglich.
 Чéлюсть, *f.* Kinnbacken, Kinnladen, *m.* — горішна Oberkiefer, *m.*; — долішна Unterkiefer, *m.*; чéлюсть, *pl.* чéлюсти, Oeffnung zwischen den Kinnladen, *f.* Rachen, *m.*; 2) Ofenloch, *n.*
 Чéлядь, (челéдь), *f. coll.* Diener, *pl.* Dienerschaft, *f.* Hausgesinde, *n.*; 2) Tagelöhner, *pl.*; 3) Handwerksgesellen, Gesellen u. Lehrjungen, *pl.*; 4) Tross, *m.*; 5) auch: Hausgenossen, *pl.* sogar Weib u. Kinder werden darunter verstanden; бiла ч. Weiber, *pl.*
 Челндýн, *m.* Diener, Knecht, *m.*; 2) *Марх.* 103. junger Mann; 3) *Кух. Ос.* (61) XI. 37. Familienglied, *n.* (* v. der Tochter); 4) челядýн überhпт = чоловiк der Mensch = *n.*

Челядýна, *f.* s. Чéлядь; Diener, *m.* Dienerin, *f.*; 2) Maid, *f.* Mädchen, *n.* Jungfrau, *f.* Ч. V. 12. *Ме.* 350.; 3) = (überhпт) Frauenzimmer, *n.*
 Челядýнецъ, -нця, *m.* Diener, Knecht, *m.* einer vom Gesinde, III. I. 406.
 Челýдýнський, *a.* der Чéлядь, *d.* i. der jungen Leute, bes. der Mädchen, *Ф.*
 Челýдний, (челéдний), *a.* Gesinde-; -хлió ordináres Hausbrot, Gesindebrot, *n.*
 Челýдник, (челéд-) *m.* Handwerks- gesell, Handwerksbursche, Gesell, *m.*; Handlungsdiener, *m.*
 Челýдниця (челéд-), *f.* Ч. V. 847. Dienstmagd, *f.*; 2) *У.* Stube für's Haus- gesinde, *f.*
 Челýдно, (челéдно), *adv.* reich an Dienerschaft, viel Gesinde; 2) wo viele Frauen. [d. i. jungen Personen angehórig.
 Челýдчий (челéд-), *a.* der Чéлядь, Челядчá, *m.* Familienmitglied, *n.*
 Чемайдýнчик, *m. dim.* s. Чемо- дýн, Reisetasche, *f.*
 Чемелýна, *f. e.* Baumart.
 Чéмер, *m.* Ч. I. 1. 57. e. Krankheit der Pferde; *pl.* чéмери e. Krankheit des Rückgrats; §. чéмери зломíти = den Rückgrat so fest zudrücken, dass es
 Чемéра, *f.* s. Чамáра. [kracht.
 Чемерýця жовтáва, *f.* Niesswurz, *f.* Germer, *m.* (Veratrum Lobelianum Moench); 2) — чóрна, Schwarzer Ger- mer, (V. nigrum L.), *B.*
 Чемерiвка, *f.* Gifttrank aus weis- ser Niesswurz, *m.* Ч. V. 715.
 Чемéрка, *f. dim.* s. Чемéра, Чамáра.
 Чемернiк, *m.* чемернiця, *f.* Weisse Niesswurz, (Veratrum album), *B.*; 2) — чóрний, Schwarze Niesswurz, (Hel- leborus niger); 3) — зелéний, Grüne N. (H. viridis), *B.*
 Чемéрснути, *v. a.* s. Чéркати.
 Чемерствá, *f.* Menge, grosse Zahl, *f.* кiлька чемарствá! = як богáго!
 Чемерýха, *f. s.* Чемерiця, *Кол.* I. 144.
 Чéмiр, *f.* s. Насéрдниця, (Фр.).
 Чемiт, *m.* Kleid aus weissem Woll- tuch, *n.*
 Чéмний, *a.* artig; höflich; 2) irgend einen Wert habend, *Ф.* s. Придáтний.
 Чéмнiсть, ости, *f.* Artigkeit; Höflich- keit, *f.* [gehen, eilen, laufen.
 Чемсáти, чемхáти, *v. n.* schnell

Чемшѣти, *v. n.* hinschleichen, (*Фр.*).
 Чемчиковѣти, (-кувати), *v. n.*
 trippeln; mit kleinen Schritten schnell
 gehen od. laufen, *Ко.* 74. *В.*

Чень, *conj.* с. Чѣй, *В.* doch.

Ченѣр, *m.* Art italien. Tanz, *С.*

Ченѣць, -нѣцѣ, *m.* *Wgr.* IX. с. Чѣр-
 нѣць; * ченьцѣ пектѣ = eine kupferne
 Theekanne an's Feuer stellen, *Зак.*

Ченѣця, *f. s.* Чѣрнѣця, *Пис.*

Чѣнчик, *m. dim. s.* Чѣрнѣць, чѣрчик.

Ченчикувати, *v. n.* Чемчикувати.

Ченѣк, *m. s.* Ченѣць.

Ченѣш, *m.* Steg, *m. В.* [ser.

Ченѣлик, *m.* kleines schlechtes Mes

Ченѣлѣнка, *f. s. d. v.*

Ченѣлѣти, *v. a.* mit Mühe etw. thun,
 schneiden, spielen, *P. I.* 75. [*В.*

Ченѣратѣй, *a. s.* sich weit verästelnd,

Ченѣри, *pl. s.* Сохѣ.

Ченѣрѣти ся, sich ausputzen, sich
 schön kleiden, *Кол.* II. 119.

Ченѣць, *gen.* ченѣцѣ, *m.* Haube, *f.*;
 2) Netzmagen, *m.* [sterze, *f.*

Ченѣга, *f. gew. pl.* ченѣги, Pflug-

Ченѣти ся, sich an etw. ansetzen,
 anklammern, an etw. kleben.

Ченѣга, *f. s.* Ченѣга; 2) Himmels
 wagen, grosser Bär, *m. Зак.*

Ченѣль, *m. s.* Ченѣлик. [rosum, *В.*

Ченѣр морѣжнѣк, *m.* Nurnum squar-

Ченѣргѣтѣй, *a.* knorrig; mit vielen
 Aesten u. verschlungenen Zweigen. (*Фр.*).

Ченѣрнѣтѣй, *a.* federartig gespal-
 ten, gefranst, *В.*

Ченѣрнѣтка, *f.* Federmotte, *f.* (*Pter-*
ophorus); *pl.* ченѣрнѣтки, Geist-
 chen, *pl.* (*Pterophoridae*), *В.*

Ченѣрхѣтѣй, *a. s.* Ченѣргѣтѣй. (*Фр.*).

Ченѣти, *v. n.* hocken, müssig sitzen.

Ченѣкѣй, *a.* rasch, hurtig, конѣ -кѣ;
adv. чѣпко, = скѣро rasch, schnell,
 hurtig, *Ч. I.* 246. *Ос.* (62) VI. 42.

Ченѣлѣти, *v. a.* angreifen, anrühren,
 anfassen; — ся sich anhalten, s. an-
 hängen, sich anklammern, sich an etw.
 ansetzen, sich ranken.

Ченѣвѣти, *v. n.* sich niederkauen,
 sich niederbücken, sich hinhocken.

Ченѣвѣзати, ченѣвѣзѣти, *v. n.* u.
 ченѣвѣзати ся kriechen.

Ченѣрѣха, *f.* Frauenzimmer, *n.* das
 den Putz liebt; ein reinliches, sauberes

Frauenzimmer; 2) ein grösseres Spitz-
 glas voll Brantwein, *Зак.*

Ченѣрага, ченѣрага, *f.* Spange,
 Klammer, *f. Ф. В.*

Ченѣлѣти (-лѣти), *v. n.* hinkend
 gehen, *В.*; 2) *v. a.* mit einem stumpfen
 Messer schneiden. [trabend.

Ченѣрѣстѣй, *a.* geckenhaft, hoch-

Ченѣрѣти, *v. a.* aufputzen, schmü-
 cken; in Ordnung bringen; aufräumen;
 — ся sich putzen, sich ankleiden, sich
 schmücken; 2) * stolz sich geberden,
 stolz sein.

Ченѣрѣця, *f.* Stutzerin, *f. Ч. V.* 495.

Ченѣурка, *f. s.* Ченѣурѣха.

Ченѣурковѣтѣй, *a.* geziert, gespreizt,
 manierirt, *К. В.*

Ченѣурнѣй, *a.* geziert, zierlich, af-
 fectirt; nett, hübsch; 2) aufbrausend,
 capriciös, *Зак.*

Ченѣурнѣти, *v. n.* 32. с. Ченѣурити ся.

Ченѣурѣха, *dim.* ченѣурѣшечка, *f.*
 с. Ченѣурнѣй.

Ченѣчик, *m.* Pflze, *He.* (*xm* 97) го-
 рѣднѣй, Garten-Thymian, (*Thymus vul-*
garis); 2) — степовѣй, Feld-Thymian,
m. (*Th. serpyllum*), *Пис.*

I. Чѣрѣ, *f. s.* Чѣр *Wgr.* 14. [*Фр.*

II. Чѣрѣ, *f.* Baummark, *n.* (der Eiche),

Чѣрѣ, *m.* Wurm, *m.* Made, *f.*; чѣрѣви,
pl. Würmer, *pl.*

I. Чѣрѣвь, *f.* die Biene im Larvenzu-
 stande; Gewürm, *n.* Made, *f.* [stabens Ч.

II. Чѣрѣвь, *m.* Benennung des Buch-

I. Чѣрѣва, *f. s.* Чѣрѣ, Чѣрѣвь I.

II. Чѣрѣва, *f.* Coeur, *n.* (in den Spiel-
 karten).

Чѣрѣвѣк, *m.* Wurm, *m.*; 2) Frucht-
 wickler, *m.* (*Carposarpsa*), *В.*; 3) * -ли-
 хѣй, Kreuzotter, *f. В.* [wurmformig.

Чѣрѣваковѣтѣй, (-куватѣй), *a.*

Чѣрѣваковѣй, *a.* wurmfrässig.

Чѣрѣвачнѣк ѳлошник, *m.* Apfel-
 wickler, *m.* (*Carposarpsa*), *В.*

Чѣрѣвачѣк, -чѣкѣ, *m. dim. s.* Чѣрѣвѣк,
 Würmchen, *n.* kleiner Wurm; 2) — ѳли-
 скѣчѣй, Johanniswürmchen, *n.* (*Lam-*
puris noctiluca), *В.*

I. Чѣрѣвень, -вѣя, *m. s.* Чѣрѣ; 2)
 Schildlaus, *f.* (*Coccus*); Johannisblut, *n.*
 (*Coccus polonicus*), *В.*; 3) der Monat
 Juni, *III.*

II. Чѣрѣвень, *f.* Röhthe, *f. Коє.*; 2) das

Blut vom Jungfernhäutchen, *Марк.* 141.

III. Червень, *ген.* червню, Schminke, *f.* *Пар.*

Червѣний, *a. s.* Червѣний.

Червѣнѣця, *f.* Cardinalkäfer, *m.* (Pyrochroa coccinea), *B.*

Червѣнѣк, червѣнѣчок, -чкѣ, *m.* Rothkehlchen, *n.* (Lusciola rubecula), *B.*

Червѣць, -вця, *m.* — кактусовий, Cochenille, *f.* (Coccus cacti); 2) — лякѣвий, Gummilackschildlaus, *f.* (C. lacca);

3) — кермесовий, (C. ilicis), *Пол.*; 4) — рѣчний, jähriger Knäul, (Scleranthus annuus); 5) — тревѣлий, ansdauernder Knäul, (S. perennis), *B.*; 6) Monat Juni.

Червѣвий, *a. P. II.* 58. voll von Würmern, madig, wurmig, wurmstichig.

Червѣвити, *v. n.* madig, wurmstichig werden, Würmer, Maden bekommen.

Червѣна, *f.* unansehnliches Insect, Würmchen, *n.* *III.*

Червѣтити, *v. a. u.* червѣтити ся, Brut erzeugen, sich vermehren, мѣтка червѣтити die Bienenkönigin zeugt junge Brut, *B.*

Червѣця, *f.* Holzbohrer, *m.* (Cossus); Weidenbohrer, *m.* (Cossus ligniperda), *B.*; 2) übrrht: Wurm, *m.* *Га.* I. 258.

Червѣнь, *f.* Coeur, *n.* (in d. Spielkarten).

Червѣнити, *v. a.* schminken, *Пар.*

Червѣнка, *f.* Bauchtyphus, *m.*; 2) Rothauge, *n.* (Leuciscus erythrophthalmus), *B.*; 3) — зѣмна, Erdmilche, *f.* (Trombidium holosericeum), *Пол.*; 4) червѣнкѣ, *pl. e.* Aepfelgattung, roth, weinig, *B.*

Червѣнѣць, *f.* Röthe, *f.* *Фр.*

Червѣнѣвий, *a.* röthlich.

Червѣнавѣсѣрий, *a.* röthlichgrau.

Червѣнѣнѣкѣий, *a. dim.* schön roth; röthlich, rothfarbig.

Червѣнѣний, *a.* roth; 2) * als *subst. m.* = Ducaten, *m.*; 3) * als *subst. f.* червѣнона = кров; 4) — щир Rother Fuchschwanz, (Amaranthus caudatus), *B.*

Червѣнѣтити, *v. a.* röthen, roth machen, *III.* I. 18. 90.

Червѣнѣнѣть, -нѣсти, *f.* Röthe, *f.*

Червѣнѣтити, *v. n. u.* — ся, sich röthen, erröthen, roth werden; rothe Farbe haben; * schamroth werden. [ten.

Червѣнонѣбѣкѣий, *a.* mit rothen Sei-

Червѣнонѣбѣрий, *a.* rostbraun, rothbraun.

Червѣнонѣвѣтий, *a.* röthlich, + *M.*

Червѣнонѣвѣдѣий, *a.* rothwangig.

Червѣнонѣжѣвѣтий, *a.* gelbroth.

Червѣнонѣкратѣчатѣий, *a.* roth gestüpft.

Червѣнонѣзѣлѣтий, *a.* goldroth.

Червѣнонѣкрѣйлий, *a.* -а щѣпавка, Rothflüglicher Raubkäfer, (Staphilinus Erythropterus), *B.* [wangig, *III.* I. 325.

Червѣнонѣлицѣий, *a.* rothbackig, roth-Червѣнонѣобѣрдѣий, *a.* rothbackig, *He.*

Червѣнонѣобѣгий, червѣнонѣбѣгий, *a.* mit rothen Füßen.

Червѣнонѣобѣсий, *a.* rothnasig.

Червѣнонѣпѣкѣий, *a.* rothbackig, + *M.*

Червѣнонѣпѣвѣвка, *f.* Rothauge, *n.* (Leuciscus rutilus).

Червѣнонѣрѣг (дрѣух), *m.* Rothhornkäfer, *m.* (Harpalus Rucoiformis), *B.*

Червѣнонѣрѣжка (скитѣрка), *f.* Rothhörnige Nomadenbiene, (Nomada Ruficornis), *B.*

Червѣнонѣчлѣннѣи, *pl.* Gliedleibige Spinnenthier, *pl.* (Arthrogastra), *B.*

Червѣнонѣшѣий (-шѣий) муравѣль, *m.* Rothe Ameise, (Formica rufa), *B.*; 2) — пригѣун, Elater Thoracicus, *B.*

Червѣнонѣувѣтий, *a. He.* röthlich.

Червѣнонѣук, *m. pl.* -кѣ, Art rothe essbare Pilze, *B.*

Червѣнонѣюх, *m.* Gimpel, *m.* (Fringilla pyrrhula), *B.*; 2) Rothwanze, *f.* (Pyrrhocoris), *B.*

Червѣнонѣявѣий, *a.* röthlich. [braun.

Червѣнонѣявѣобѣурѣий, *a.* röthlich-Червѣнонѣк, *m. s.* Потѣох.

Червѣнонѣястѣий, *a.* hellroth.

Червѣнѣтѣчка, *f.* Klopfkäfer, *m.* (Anobium); — упрѣмка, Trotzkopf, *m.* (Anobium pertinax), *B.*; 2) * Bächerwurm, *m.* *Пар.*

Червѣнѣтѣчка, червѣнѣтѣчина, *f.* Wurmstich, Wurmfrass, Mottenfrass, *m.*

Червѣнѣтѣчка хлѣбнѣчка, *f.* Brot- od. Klopfkäfer, *m.* (Anobium paniceum), *Пол.*

Червѣнѣтѣчний, *a.* wurmfrässig, stichig.

Червѣчатѣий, *a.* scharlachroth.

Червѣчѣк, *m. pl.* червѣчѣк. *s.* Червѣчѣк, Wurm, *m.*; 2) Art Fasten-Gericht aus Erbsenmehl bereitet, *Зах.* [grütze.

Червѣчѣчѣкѣий, *pl. e.* Art Buchweizen-

Черв'ячик, *m. s.* Свиріпа.
 Чѣрга, *f.* Ordnung, Reihe, *f.*; чѣр-
 гою, за-, по чѣрзі, der Reihe nach;
 2) Gefolge, *n. B.* [Rotation, *f.*
 Черговане, *n.* Nachfolge, *f.* -засіву
 Черговій, *a.* nach der Reihe fol-
 gend, Reihen-, *Ст*; 2) aus Reih u. Glied,
 -козак gemeiner *K.*
 Чергувати, *v. n.* nach der Reihe
 etw. thun, die Reihe einhalten; — ся
 nach der Reihe einander ablösen, mit
 einander nach der Reihe abwechseln.
 Чердак, *m. АД.* I. 216. Boden, Ober-
 boden, *m.* Verdeck, *n.* (auf dem Schiffe).
 Чердан, *m.* Ring aus Strohflechte
 mit bunten Glasperlen besetzt u. an die
 Haarflechten angepasst, *m.*
 Чердаш, *m. ungr.* Hirt, *m.* (einer
 Herde, *vgl.* черда́), *B.*
 Черва́йко, *m.* Schmerbauch, *m.*
 I. Черва́н, *m.* Bitterling, *m.* Plät-
 тель, *n.* (Rhodeus amarus), *B.*
 II. Черва́н, черва́нь, *m.* Dick-
 баuch, Schmerbauch, *m.*
 Черва́нистий, *a.* grossbäuchig.
 Черва́тець, -тця, *m.* Bauch Schleim-
 thier, *n.* (Muxozoon vel Gastrozoon).
 Черва́тий, *a.* dickbäuchig, mit
 grossem Bauch; черва́та, schwanger.
 Черва́тки, *pl. s.* Брюха́тки, *Вол.*
 Черва́ч, *m.* Schmerbauch, Dick-
 баuch, *m.*
 Черве́ць, *m. КУ.* I. 303. *s.* Ч-брѣць.
 Червѣк, *m.* Schuh, *m.*
 Червѣчник, *m.* Schuhmacher, *m.*
 (bes. Frauenschuhmacher), *Га.* I. 258.
 Червѣчок, -чка, *m. дѣт.* *s.* Червѣк;
 2) Pantoffelblume, *f.* Gemeiner Frauen-
 schuh, (Cypripedium calceolus), *B.*
 Червѣй, *m. s.* Черва́ч.
 Черѣвка, *f.* Flachs-, od. Leinseide,
f. (Cusouta epilinum), *B.*
 I. Черѣвний, *a.* Darm-.
 II. Черѣвний, *a. s.* Черевній. (*Фр.*).
 Черѣво, *n.* Bauch, Leib, *m.*; Mutter-
 leib, *m.*; 2) Magen, *m.*
 Черевонігі, *pl.* Bauchfüsser od.
 Schnecken, *pl.* (Gasteropoda), *B.*
 Черевонла́вчі, *pl.* Bauchflosser, *pl.*
 (Abdominales), *Пол.*
 Череву́ля, *f. s.* Черва́ч.
 Череву́ха, *f. s.* Черва́н I. *B.*
 Чѣрег, *m. s.* Чѣрга, в свій — *ОП.*

wenn die Reihe kommt, nach der Reihe.
 Черѣд, *m.* Reihe, *f.* III. I. 381.; свѣ-
 ім черѣдѣм in besonderer Abtheilung,
K.; черѣдѣм, *adv.* nach der Reihe;
 nach der logischen Folge.
 Черѣда́, *f.* Reihe, Ordnung, *f.*; 2) Her-
 де, *f.* Rudel, *m.*; 3) черѣда́ werden ge-
 nannt die Falsenkatarakte im Dniestr
 bei Jampol. [Schafft, *m.* (soapus).
 Чѣредень, -дня, *m. B.* Stengel;
 Черѣдний, *a.* zur Черѣда́ 1) geh.;
 — баран Leithammel, *m.* [gend, *Зак.*
 Черѣдний, *a.* nach der Reihe fol-
 Черѣдник, (Черѣдник, *B.*), *m.* Hü-
 тер einer черѣда́. Gemeindegirt, Hirt, *m.*
Не. Н. 80.; 2) Eigenthümer u. Züchter
 einer Herde.
 Черѣднийця, *f.* Hirtin, *f.* *Щог.*
 Черѣдува́ти (-дов-), *v. a.* einreihen,
K.; — ся nach der Reihe einander ab-
 lösen, *Фр.*; 2) scharenweise sich ver-
 binden, *K.*
 Чѣрез, *praep.* mit *d. Accus.* durch,
 über, mittels, während; а) *örtlich*: чѣ-
 рез плит переліз er stieg über einen
 Zaun; чѣрез село їхати durch das Dorf
 fahren, &; б) *zeitlich*: чѣрез місяць
 einen Monat hindurch, während eines
 Monats; чѣрез ніч über die Nacht, die
 Nacht hindurch; чѣрез кілька часу́ dh
 so lange Zeit; nach einiger Zeit, *Км. в.*
übertragen causal: чѣрез него́ durch
 ihn; чѣрез то́с dadurch; чѣрез що́, wo-
 durch, weswegen; чѣрез край, *Кв.* über
 die Massen, &. [Mass.
 Черевѣршній, *a.* über das volle
 Черевѣнь, *W.* = чѣрез него́ (*vgl.*
pol. przezeń).
 Черевмірний, *a.* übermässig, aus-
 serordentlich, überaus gross.
 Черевнічний, *a.* übernächtig.
 Черевплічний, *m.* Schulterriemen,
 Patrontascheriemen, *m.* Bandelier, *n.*
 Черевсільний, *a.* übermässig, die
 Kräfte übersteigend, *Под.*
 Черевсіделень, *m. Ч.* II. 674. *e.*
 Bestandtheil des Хому́т.
 Черевсідельник, *m. СІ.* 93. *s. d. v.*
 Черемний, *a. s.* Черевній, (*Фр.*).
 Чѣремош, (Чѣремш, *f. В.*), *m. a.*
 білий, u. б) чорний, Nebenfl. des Прут.
 Черѣмуха, *f. s.* Черѣмха, *Пис.*
 Черѣмушки, *pl. s.* Черевкї, Мѣв-

сerschalen, *pl.* + *M.* [nus radus), *B.*

Черёмха, *f.* Traubenkirsche, *f.* (Prun-

Чёрень, *m.* Strunk, Stiel, *m.* *B.*

Чёрень, чёринь, *m.* der Boden des Backofens; Feuerherd, *n.* *Га.* I. 258.

I. Черёнка, *f.* u. *pl.* черенкі, Messersohale, *f.* Griff, *m.*; 2) *pl.* черенкі, Teichmuschel, Malermuschel, *pl.* (Anodonta), *B.*; 3) черенкі, Турен, *pl.* *Пар.*

II. Черёнка, *f.* Krickente, *f.* (Anas crecca), *B.* [zahn, *m.* *B.*

Черенный (-ный), *a.* -зуб Backen-

Черенник, *m.* Stielqualle, *f.* (Georgonia), *B.*

Черенок, -нка, *m.* Schaft, *m.*

Череноружник, *m.* Waffenthierchen, *n.* (Stylonychia), *B.*

Череня, *n.* Schnärrente, *f.* (Anas querquedula), u. 2) Krickente, *f.* (Anas crecca), *B.*

Череняк, *m.* Backenzahn, *m.* *pl.* черенякі, Backenzähne, *pl.* *B.* *Пол.*

Чёреп, *m.* Hirnschale, *f.* Hirnschädel, *m.*; 2) Scherbe, *f.* Thonscherbe, *f.*; * Gefäss aus Thon, *n.*

Черепанька, *f.* *B.* s. d. v. 1) u. 2).

Черепани, *f.* thönerne Pfeife zum Rauchen (zerbrochen od. auch ganz), *B.*; 2) — ве́йка, Grosse Teichmuschel, (Anodonta cygnea); — малá, Enten-Teichmuschel, *f.* (A. anatina), *Пол.* *B.*

Черепáха, *f.* Teichmuschel, *f.* (Anodonta), *B.*; 2) Sumpfschildkröte, *f.* (Emys europaea), *B.*

Черепáховáтый, *a.* muschelförmig.

Черепáшечка вохчáтка, *f.* Schildkröten-Wasserbärthierchen, *n.* (Emydium testudo), *B.*

Черепáший, *a.* der Teichauster.

Черепáшина, *f.* Schildpatt, *n.* *Пол.*

Черепáшка, *f.* *dim.* s. Черепáха *B.*

Черёпс, *n.* *coll.* Scherben, *pl.* (von zerbrochenen Thongefässen).

Черепи́ця, *f.* *gr.* Dachziegel, *m.* *Пар.*

Черепко́вий, *a.* Scherben-, -суд. Scherbengericht, *n.* *Ил.*

Черёпний, *a.* -а́яма Schädelhöhle, *f.*

Черёпниця, *f.* Muschelschale, *f.* *Фр.*; *pl.* черёпниці, Muscheln, *pl.* (Conchifera), *Пол.* [-чка), *m.* *dim.* s. Чёреп 2)

Черепок, (*g.* -пка́), черепчо́к, (*g.*

Черепольо́л, *m.* Kraniolog, *m.* *Ил.*

Черепу́лька, *f.* s. Черепáня 1).

Черепу́ха, *f.* Schwanen-Teichmuschel, *f.* (Anodonta cygnea), *B.*; 2) Kröte, *f.* (Bufo), *B.*

Черепу́шка, *f.* = черёпс, *Вах.*

Черепя́ний, *a.* thöner, aus Thon, Thon-.

Черепя́нка, *f.* s. Черепáня 1).

Чёрес, *m.* lederner breiter Gürtel, Geldkatze, *f.* [eisen, Sech, *n.*

I. Чересло, *n.* Pflugmesser, Pflug-

II. Чересла́, *pl.* Lenden, *pl.* *Пар.*

Чересля́к, *m.* Randassel, *f.* (Polydesmus), *B.*

Чересок, -ска́, *m.* *dim.* s. Чёрес.

Чёрет, *m.* s. Очерёт. [agrostis), *B.*

Черетни́ця, *f.* Reithgras, *n.* (Calam-

Черёточка, *f.* черёточка конопляночка, *Ч.* V. 749. ?

Черёха, *f.* Art grössere, fleischige Kirschen, (Prunus duracina).

Черёць, -рця́, *m.* das Scharlachroth, e. Art rothes Zeug.

Чёреш, *m.* s. Чёрес, (*Макс.*).

Черешина, *f.* Süsskirsohe, Vogelkirsche, *f.* (Prunus avium), *Пис.*

Черешковáтый, *a.* mit gestielter Blüte, (pedunculatus), *B.* [pflanzung, *f.* (?).

Черешни́к, *m.* M. I. 106. Kirschen-

Черешни́на, *f.* Kirschenholz, *n.* Kirschbaum, *m.* [avium), *B.*

Черешня, *f.* Süsskirsohe, *f.* (Prunus

Черешок, -шка, *dim.* черешчок, -чка, *m.* *B.* Blütenstiel, Blattstiel, *n.*

Чёржити ся, nach der Reihe bei einer Arbeit sich ablösen. [Wildente.

Черй́чка, *f.* *Ч.* III. 427. e. Art kleine

Чёринь, *f.* Boden des Back-, n. Kochofens, *m.* — набивáти einstampfen, ausbessern, *P.* I. 134. III. 101.

I. Черк, *m.* у той самій черк, *M.*

III. 12. in demselben Augenblicke.

II. Черк, *m.* *He.* s. Чёрта, s. d. *f.*

Чёрка, *f.* Streifen, *m.* Linie, *f.* *Пу.* Umriss, *m.* Grenzlinie, *f.* *Гол.*

Чёркас, *m.* черкаси́на, *f.* Circassienne, *f.* (wollener Kleiderstoff).

Чёркати, *v.* *a.* streichen, streifen, anstossen щось до чо́гось; * schlagen черк е́го у пáку, *Зак.*; 2) * sich aufmachen, sich wohin begeben; — ся а ким sich mit jmdm berühren.

Чёркес, *m.* Tscherkess, *m.*

Черкёска, *f.* Tscherkessin, *f.*; 2)

Oberkleid, *n.* С. II. 164. [Wasser.
 Черкітка, *f.* вода — rieselndes
 Чёркнути, *v. a. s.* Чёркати.
 Черкотати, *v. n. s.* Тарахкотіти.
 Черкоти, *pl.* Art Sporen mit Schel-
 len, von ungarischen Ruthenen an den
 Stiefelabsatz beim Tanz befestigt.
 Черкотіти (-кочу, -тиш), *v. n.* rie-
 seln, gelind rauschen. [sicht).
 Черленецкий, *a. Ф.* roth (im Ge-
 Черлений, *a.* roth, *B.*
 Черленяк джок, *m.* Kleiner Wein-
 schwärmer, (Sphinx poroellus), *B.*
 Черлянка, *f.* Sammetmilbe, *f.* (Trom-
 bidium), *B.*
 Чёрмань (кампешіаньска), *f.* Blut-
 Blau-Camprecheholz, *n.* (Haematoxylon
 camprechanum), *B.*
 Чермнувати ся, *s.* Червоніти ся, *К.*
 Чермоба, чермуха, *f.* Rothauge, *n.*
 (Scardinius erythrophthalmus), *B.*
 Чернь, *f.* Schwarzes, *n.* Schwärze, *f.*
 schwarze Farbe; 2) Ч. V. 489. schwar-
 zes Stickgarn; 3) * gemeines Volk, Pöbel,
m.; 4) * grosse, dichte Menge; 5) Mark, *n.*
 Чернётка, *f.* Др. Brouillon, *n.*
 Чернець, *gen.* черця, *pl.* черці,
m. Mönch, *m.*; 2) Verleumder, *m.*
 Чернецтво, *n.* Mönchsstand, *m.*
 Mönchthum, *n.*
 Чернеча, *f. coll.* Mönche, *pl. Mi.* II. 173.
 Чернечество, *n.* Mönchthum, *n. He.*
 Чернечий, *a.* vom Mönche, Mönchs-;
 2) -а рада *He. s.* Чёрна рада.
 Чернечина, *f.* Klostervermögen,
n. Klostergrund, *m.* Klosterpfünde, *f. B.*
 Чернільниця, *f. s.* Каламар,
M+B. 360. [lanthaceae), *B.*
 Чернильовати, *pl.* Giftlilien, (Me-
 Черніти, *v. a.* schwärzen, schwarz
 machen; beschmutzen; 2) * — koró jmdn
 anschwärzen, verleumden.
 Черніця, *f.* Nonne, *f.*; 2) Heidel-
 beere, *f.* (Vaccinium myrtillus), *B.*
 Черніченько, *m. dim. s.* Чернець.
 Чернічити, *v. n.* zum Theil ein
 mönchähnliches Leben führen, *Max.*
 Чернічник, *m.* Heidelbeestrauch, *m.*
 Чернітка, *f.* плахта, alltäglich,
 ordinär, gemein, *Пт.* [boden, *m.*
 Чернбаем, *m.* Schwarzerde, *f.* Acker-
 Черноклён, *m.* черноклина,
f. s. Чорноклён, *Пис.*

Чернуха, *f. s.* Чермоба, *B.*
 Чернушка, (чорн-), *f.* Schwarzküm-
 mel, *m.* (Nigella sativa); — полєва, Acker-
 Schwarzkümmel, *m.* (N. arvensis), *B.*
 Чёрня, *f.* schwarze Ziege. [f. У.
 Чёрнява, *f.* dichter Schwarm, Horde,
 Чёрнядка, *f.* Trauerente, *f.* (Anas
 Oedemia), *B.*
 Черпак, *m.* Schöpfgeschirr, *n.*; 2) *e.*
 Art Fischnetz, (= Hamen, *m.*?), *B.*
 Черпальня, *f.* Gebäude in der Pa-
 pierfabrik, worin die Papiermasse ge-
 schöpft wird, *n.*
 Чёрпало, *n. s.* Черпак 1).
 Черптіха, черпїта, *f.* Kothlerche,
 Haubenlerche, *f.* (Alauda cristata), *B.*
 Черпучий, *a.* Schöpf, *Пар.* [B.
 Черсак, *m.* Kardendistel, *f.* (Dipsacus),
 Черсаковати, *pl.* Karden Gewächse,
pl. (Dipsaceae), *B.*
 Черсати, черенути, *v. a.* kratzen,
 anstreichen, *B. Oz.* 49.
 Черствак, *m.* Бол. *s.* Гриб щирак.
 Черствій, *a.* derb, hart, frisch, stark,
 kräftig; 2) хлїб — nicht mehr frisch,
 trocken, rösch. [den (v. Brot).
 Черствіти, *v. n.* trocken, hart wer-
 Черт, *m.* Teufel, *m. K. s.* Чорт.
 I. Черть, *f.* Strich, *m.* Linie, *f. Ки.*
 II. Черть! *int.* patsch! *B.*
 Черта, *f.* Strich, *m.* Linie, *f.* Zug, *m.*
 Чертак, *m.* Grenzwachthaus, *m. Пар.*
 Чертаний, *a.* — прилїн Gemeiner
 Saatschnellkäfer, (Elatер lineatus), *B.*
 Чертастий, *a.* легко — vom Sten-
 gel des Buchweizens, *B.*
 Чертовати, *v. a. У.* — молотом
 hämmern, hauen, prägen.
 Чертеж, *m.* Ackergrund, *m.* gewon-
 nen dh Vernichtung des Waldstandes.
 Чертежник, *m. s. d. f. B.*
 Чертец, *m.* Grosse Haselmaus, (My-
 oxus nitela), *B.*
 Чертінка, *f.* kleiner, feiner Strich.
 Чертіти, *Гол. гр.* 20.?
 Чертіця, (-ця), *f.* Baum ringsum
 abgeschält, *m. B.*
 Чертіж, *m. s.* Чертец, *B.*
 Чертіжна, *Гол. гр.* 20.?
 Чертований, *a.* mit Strichen ver-
 sehen, *B.* [Gebändes, *m. III.* II. 174.
 Чертог, *m.* † der innere Theil eines
 Черточка, *f. dim. s.* Чёрта; 2)

чёрточка дрожинка, *f.* Zitterthierchen, *n.* (*Lineola vibrio*), *B.* [буква-, *У.*
 Чертувати ся, sich aufzeichnen,
 Черун, *m.* Kessel, *m.*; 2) *s.* Чертец, *B.*
 Черхавий, *a.* knorrig, (*Фр.*).
 Черцэвий, *a.* *s.* Червчатиий.
 Черчати, *v.* *n.* rieseln, *Lip.* 18.
 Черчатиий, *a.* -пояс, breit gewoben,
Kol. I. 46. [червецъ.
 Черчэстиий, *a.* *Me.* 58. aus Черэць,
 I. Черчик, *m.* Pfrille, Ellritze, *f.*
 Bitterfisch, *m.* (*Phoxinus rivularis*), *B.*
 II. Черчик, *m.* schmucker schöner
 Junge, *Kol.* I. 122. [*n.* *Марк.* 141.
 Черчиок, *m.* *dim.* Jungferhäutchen,
 Чершля, *f.* heisst der Ort wo der
 Wald ausgehauen wurde u. bloss einige
 junge Bäume übrig geblieben sind; 2)
 abgebrannter Feldraum.
 Чершошйце, *n.* *ZP.* *s.* Шйшка.
 Чесалка, *f.* Wollkrämpel, *f.*; 2) Strei-
 cherin, *f.* *Пар.* [cher, *m.* *Пар.*
 Чесальник, *m.* Wollkrämpler, Strei-
 Чесальница, *f.* *s.* Чесалка 2), *Пар.*
 Чесати, (чэшу, чэшем), *v.* *a.* auskäm-
 men, die Haare kämmen; -лен, вóвну
 hecheln, krämpeln; Bürsten щіткою че-
 сати; 2) * когó jmdn durchhauen, prü-
 гелн; 3) * reden; 4) *v.* *n.* laufen, rennen;
 — ся sich kämmen; 2) *Kn.* jucken.
 Чэский, *a.* tschechisch, böhmisch.
 Чэсний, *a.* ehrlich, rechtschaffen,
 redlich; aohrtbar; Чэсного Хрэста,
 на — —, *s.* Воздвиженэ Ч. К.
 Чэсний, *a.* zeitlich, zur rechten Zeit,
 wann die Zeit kommt (не вмираэ стар-
 рий але чэсний).
 Чэсний, *m.* *s.* Чісний.
 Чэсність, -ости, *f.* Redlichkeit, Ehr-
 lichkeit, *f.*; Ч. IV. 695. Unbeflecktheit,
 Reinheit, *f.* [245; чэствóче *Ko.* I. 262.
 Чэствóче! *vocat.* bei Павóтче, *Ko.* I.
 Чэсть, *f.* Ehre, Achtung, Hochschä-
 tzung, *f.* Ansehen, *n.* Verehrung, *f.*; 2)
 Ruhm, *m.*; — на сóбі клáсти, поклá-
 сти auf seine Ehre Rücksicht nehmen,
 seine Ehre, sein Ansehen wahren, *Ko.*
 106. *He.* *Пр.* XI. 50. [verehren, *K.*
 Чэствовати (-вув-), *v.* *a.* † ehren,
 Чэстен, чэстна, -не, *a.* Ч. V. 940. *s.*
 Чэстний. [Biedermann, *m.*
 Чэствівецъ, -вця, *m.* Ehrenmann,
 Чэствівий, *a.* rechtschaffen, ehrlich;

2) sittlich, anständig, moral, Sitten-, *K.*
Пу.; 3) ehrüchtig. [Tugend, *f.* *Пу.* *Ст.*
 Чэствівість, -ости, *f.* Ehrlichkeit;
 Чэствівно, (-во), *adv.* moralisch,
 sittlich, *He.*; 2) ehrfürchtvoll, *ОП.*
 Чэствілюбецъ, -бця, *m.* der Ehr-
 süchtige, *B.* [geizig.
 Чэствілюбівий, *a.* ehrüchtig, ehr-
 Чэствігель, *m.* Verehrer, *m.*; -телька,
f. -in, *f.* *Пар.* [Ehre erweisen, (*Фр.*).
 Чэствіти, *v.* *a.* ehren, verehren, jmdm
 Чэствіти, *v.* *a.* oft besuchen, *s.* Частіти.
 Чэстний, *a.* *s.* Чэсний.
 Чэстнотá, *f.* Redlichkeit, Recht-
 schaffenheit, Ehrlichkeit; Tugend, *f.*
 Чэстнотлівий, *a.* tugendhaft, *Вах.*
 Чэстовати, (-ув-), *v.* *a.* *s.* Частувати.
 Чэстолубівий, *a.* ehrüchtig, ehr-
 geizig, *Тор.* [sucht, *f.* Ehrgeiz, *m.* *Тор.*
 Чэстолубівість, -ости, *f.* Ehr-
 Чэстолубіе, *n.* *s.* *d.* *v.*
 Чэстолубність, -ости, *f.* Ehrgeiz,
m. Ehrbegierde, Ehrsucht, *f.* *He.*
 Чэстію, чэстю, чэстев, *adv.* mit
 Ehren, ehrlich; 2) auf gutem Wege,
 гütlich.
 Чет, *m.* Theil, Antheil, *m.* Stück, *n.* *Зак.*
 Четвэр, *gen.* четвэргá, *m.* Donners-
 tag, *m.*; велікий, Gründonnerstag, *m.*
 Четвэргá, *f.* *МШ.* *s.* Чвїрка, Vierges-
 spann, *n.*
 Четвэргóвий, *a.* zum Donnerstag
 geh.; am Donnerstag, Donnerstags-
 Четвэрень, *a.* -виз Viergespann, *n.* *Фр.*
 Четвэреньки, *pl.* на четвэрень-
 ках auf allen Vieren.
 Четвэрець, -рця, *m.* *dim.* *s.* Четвэр.
 Четвэрік, *m.* на четвэріку, *M.*
 im Viergespann; четвэрікóм, *adv.*
 mit Viergespann. [auf allen Vieren.
 Четвэрінкї, *pl.* на четвэрінкáх,
 Четвэріти, *v.* *a.* zu éinem Paare
 Ochsen od. Pferde ein zweites Paar dazu
 spannen, (*Бор.*). [zu 4. *K.*
 Четвэріця, *f.* Anzahl von 4, je 4,
 Четвэрка, *f.* *s.* Чвїрка, Viergespann, *n.*
 Чэтвернь, *f.* kleiner aus vier Thei-
 len bestehender Deichsel am Pfluge.
 Чэтвернійця, *f.* *s.* Чвїрка, Vier-
 gespann, *n.* [Gerste (*Hordeum vulgare*).
 Чэтвернік (ячмінь), *m.* *B.* gemeine
 Чэтверо, *num.* vier. [Tetrarch, *m.*
 Четверовластник, *m.* Vierfürst,

Четверогранный, *a.* viereckig, quadratisch.

Четвероугловый, *a.* viereckig.

Четвероукый, *a.* vierfach, viererlei, *Oz.*

Четвертак, *m.* = $\frac{1}{4}$ Rubel = 25 Kopeken; 2) Viergroschenstück, *n.*

Четвёртый, *num.* vierter.

Четвёртина, *f.* der vierte Theil; 2) Getreidemass in Russland = 2·099 Hektolitr. = 3·4137 W. Metzen.

Четвертівка, *f.s.* Чвертівка. (*Фр.*)

Четвертвовый, *a.* Viertel, ein Viertel eines Masses od. Gewichtes enthaltend, *Др.*

Четверток, -тка́, *m.* *e.* Mass, *B.*

Четвертувати, *v. a.* viertheilen, vierteln.

Четвертык, *m.* vierzeilige Gerste, *B.*

Четвірний, *a.* viertheilig, aus vier Stücken u. dgl. zusammengesetzt.

Четён, *m.* geflochtene Wand (Gitterwand) im Агёл, *f.*

Четёць, -ця́, *m.* *s.* Читатель, *ОП.*

Четйна, *f.* *s.* Щетйна.

Четынный, *a.* aus Четйна, borstig, mit Borsten.

Четыри, *num.* *s.* Чотыри.

Четирохріжкый, *a.* mit vier vorstossenden Ecken.

Четырха, *f.* Rauhfliede, *f.* (Coelopa), *B.*

Четырхатый, *a.* gewimpert, rauh, *B.*

Четырхатість, -ости, *f.* Rauheit, *f.*

Чех, *m.* der Tscheche, Böhme; 2) чех, Art goldene od. silberne alterthüml. Münze, *Kol. I.* 38.; 3) чехы́, *pl.* Art Erdäpfel röthlich, lang, *B.*

Чэхлик, *m.* kurzes Männerhemd.

Чехол, *gen.* чехла́, *m.* Ueberzug, *m.* Decke, *f.* *C. II.* 201.

Чехолыти, *v. a.* rasch schneiden (mit einem scharfen Messer), *Фр.*

Чехонь, *f.* Ziege, *f.* Siechling, *m.* (Pelecus cultratus), *B.* [2] *s.* Млака.

Чёчва, *f.* rechter Nbfis des Днѣстръ;

Чечевіця, *f.* *s.* Сочевіця, *Пис.*

Чечекати, *v. n.* zirpen.

Чечір, *m.* Marienkäfer, *m.* (Coccinela septempunctata), *B.*

Чечіт, *e.* Vogelgattung, *B.*

Чечовати ся, Paar od. Unpaar, gleich u. ungleich spielen. [pensar ruthenus], *B.*

Чечуга, *f.* Stierl, Sterlet, *m.* (Ac-

Чечуга, *f.* Ч. III. 441. *e.* Fischart.

Чёша, *f.* *s.* Чехонь, *B.*

Чёшка, *f.* eine Tschechin, Böhmin.

Чешушый, *a.* Ч. IV. 547. schup-

Чёшка, *f.* *dim.* *s.* Чашка. [nicht.

Чи. *conj.* Fragepartikel: ob?; es braucht aber im Deutschen meist nicht angedrückt zu werden: чи так? so ist? чиж такі? ist's möglich dass? чи може бути? ist das möglich? Чй ти ба? = чи ти бачиш? ist's möglich? wie so gar? *He. xlv.* 233; 2) oder: чи ти хочеш, чи не хочеш du magst wollen od. nicht; чи сяк чи так es sei nun so oder anders.

Чибарка, *f.* Trinkschale, *f.* Га. I. 258.

Чйбрик, *m.* wird genannt eine magere Makrele, (Soomber scombrus L.), *B.* *s.* Скымбрия. [sen, на корб, на що.

Чйгати, *v. n.* lauern, auf etw. ras-

Чиготати, *v. n.* den Laut „чиги“ hervorbringen (*v.* Kiebitz), чайка чигоче, *B.*

Чигун, *m.* Auflauerer, *m.* Пар.

Чиж, чйжик, *m.* Zeisig, *m.* (Fringilla spinus), *B.*

Чижмак, *d.* чижмачок, -чка, *m.* ordinärer Schuh, Kamasche, *f.*

Чйжми, *pl.* Schuhe, *pl.* Зах. [gehörig.

Чий, чйя́, чйе́, *pron.* wessen, wem

I. Чик, *m.* Гол. III. 431. *s.* Вюн.

II. Чик, *int.* vom Schneiden.

Чйкавиця, *f.* набрати ся з ким -ці. *Ос.* (61) X. 35. ? [кит, *B.*

Чйкавка, *f.* *s.* Щйкавка; 2) *s.* Чё-

Чйкайло, *n.* Steinschmätzer, *m.* (Saxicola), *B.*

Чйкало, *n.* Art Fischnetz, *B.*

Чйкане, *n.* Ticken, *n.* Пол.

Чйкати, *v. n. s.* Чйкати, *Зг.* zwitschern.

Чйкач, *m.* *B.* *s.* Чёкит. [Brantwein.

Чйкылдиха, *f.* Ко. 30. schlechter

Чйкирдёй, *m.* *s.* Чукурдёл, *B.*

Чйкір, *m.* Kohlmeise, *f.* (Parns major), *B.* [schneiden.

Чйкнути, *v. a.* D. c. 2. einschneiden,

Чйколонок, -нка, чйколоток, -тка, (чйколодок, -дка), *m.* Fingergelenk, Kniegelenk, *n.* *B.*

Чйкуливка, *f.* Baumpieper Spitzlerche, *f.* (Anthus arboreus), *B.* [(Бор).

Чйлий, *a.* gesund, stark, makellos,

Чйлікнутити, *v. n.* zwitschern.

Чйльця, *n. coll.* Diadem, *n. Ф.*
 Чйльчйбелъ, (?) *Зак.* Echter Krä-
 henaugenbaum, (*Strychnos nux vomica*).
 Чйм, *pron. Instrum. s. що; 2) adv.*
 beim comparat. dient zur Bildung des su-
 perlat: чйм бѳрше auf's geschwinde-
 ste; чйм дуж = чйм бѳрше, = чйм
 бѳльше, *Зак.*; чйм-тым, je desto.
 Чймайдѣн, *m. vgl. gr.* Чемодѣн,
 Mantelsack, *m.*
 Чймалйй, *a* genug gross, eben nicht
 klein; *adv.* чймѣло, nicht wenig, genug.
 Чймбѳрство, *n.* Gärberei, *f.*
 Чймбйр, -бѳру, *m. s.* Крайка, *B.*
 Чймбѳрик, *m. s. d. v. B.*
 Чймбрѳс, *m.* Saat-Wucherblume, *f.*
 (*Chrysanthemum segetum*), *B.*
 Чймйрѳха, *f.* Bein. des Brantweins.
 Чймсати, *v. a.* zupfen, rupfen; 2)
s. Чймхѣти, *B. Oz.* 71.
 Чймха, *f.* Bѳschel, *n. B.*
 Чймхати, *v. a. s.* Чймсати, *Oz.* 71.
 Чймчыкувѣти, *v. n. s.* Чемчыку-
 вѣти, *Зак.*
 Чйм, *m.* Rang, *m.* Wѳrde, Ehrenstelle,
f.; 2) Art, Weise; Gattung, *f.* йншым
 чйном, auf *e.* ganz andere Weise, von
e. ganz anderen Art; 3) Ceremoniel, *n.*
 Чймѳр, *m.* morgenlѳndischer Platanus.
 Чймѳти, *v. a. Ч.* II. 16. *s.* Починѳти.
 Чймѳбѳ, (чймбѳ), *f.* Gѳrben, *n.* Zu-
 bereitung des Leders, *f. s.* Випрѳва, *H.*
 206; 2) Zurichtung, *f.* Abprѳgeln, *n. H.* 78.
 Чймбѳр, *m.* Gѳrber, *m. Зак.*
 Чймбѳрскйй, *a.* Gѳrber, vom Gѳrber.
 Чймйѳл, *m. C.* II. 12. *s.* Кинджѳл (?).
 Чймджерѳшка, *f.* чймджйр,
m. kleiner Weidenzeisig, (*Sylvia rufa*), *B.*
 Чймѳцъ, -нцѳ, *m. s.* Ченѳцъ, чер-
 вѳцъ, *Зак.*
 Чймжйрочка, *f. dim. H.* 292. (in
 dem Rѳthsel) von der Elster gesagt.
 Чймйтель, *m.* — закѳну Voll-
 zieher, *m. K.*
 Чймйти, *v. a.* thun, machen; han-
 deln; hervorbringen; veranstalten; —
 одпрѳву *M. I.* 16. den Gottesdienst ab-
 halten; 2) — збйже *s.* Пйдчймйти 1);
 — ся gemacht, gethan werden; gesche-
 hen werden; 2) sich fѳr etw. ausgeben,
 sich verstellen; — ся чймѳсь sich zu
 etw. od. wozu machen, etw. aus sich
 machen; — ся комѳсь чймѳсь fѳr jmdn

etw. gelten.
 Чймйта, *m. s.* Чарйвнйк.
 Чймкйй, *pl. s.* Чѳри, *B.*
 Чймннйй, *a.* thѳtig, beschѳftigt.
 Чймнно, *adv.* thѳtig; 2) gut ausge-
 arbeitet, *Pa.* II. 211.
 Чймноватйй, *a.* gewirkt.
 Чймѳвйй, *a.* mit *e.* Range (чйм)
 bekleidet, (hoch) angestellt, *He.* zum Be-
 amtenstand geh., Beamten-, Amts-, *Ko.*
 93. 173. [Rang hat, Beamte, *m.*
 Чймѳвнйк, *m.* der eine Wѳrde, einen
 Чймѳк, -нкѳ, *m. dim. s.* Чйм, *Ko.* 355.
 Чймнча, *f. s. d. f.*
 Чймш, *m.* Zins, *m.* Geldabgabe (ѳbrhpt),
f.; Grundzins, Herrenzins, *m.* Herrschafts-
 gefѳlle, *n.*; Miethzins, *m.*
 Чймшйвнйк, чймшовйк, *m. K.*
 Zinsmann, Zinszahlender, Zinspflichtiger,
 Zinsbauer; Miethsmann, *m.*
 Чймшѳвйй, *a.* Zins-, Zins zahlend,
 auf Zins sitzend.
 Чймѳра, *f.* Gabelast, *m.*
 Чймйжка, *f. dim. s.* Ченйга.
 Чймйти, *v. n.* worin stecken, woran
 kleben, haften; — над чймѳсь unver-
 drossen woran sitzen, kauern, hocken.
 Чймйя, *f. Ч.* V. 698. *s.* Ченйга.
 Чймрѳга, *f.* Spange, Klammer, *f.* (aus
 Messing welche die Korallenreihen etc.
 zusammenhѳlt), *Нас.* [schwamm, *m.*
 Чймр, *m.* Mehlbrei, *m.*; 2) Zunder-
 Чймрь, *f. Ф.* Ungefѳzier, *n.*
 Чймрѳк, *m. s.* Чѳрка.
 I. Чймрѳти, *v. a. V.* *s.* Чѳрпати.
 II. Чймрѳти, *v. a.* austauschen, aus-
 wechseln, (*Фр.*).
 Чймрѳчйця, *f. s.* Чѳрка.
 Чймрѳнка, (-рѳнка), *f.* Krickente, *f.*
 (*Anas crecca*), *B.* [*Anas querquedula*], *B.*
 Чймрйца, *f. s. d. v.*; 2) Schnѳrrente, *f.*
 Чѳрка, *f.* Geschwѳr, *n. B.*; 2) *s.* Чѳ-
 рйца 2) *B.*
 Чймркѳн, *m. s.* Цйвкѳн, *B.*
 Чймрлйй, *m.* Trillernder Wasserlѳu-
 fer, (*Totanns hypolencos*), *B.*
 Чймрѳватйй, *a.* breйng.
 Чѳрочка, *f. s.* Чѳрйца 1) u. 2), *B.*
 Чймрѳк, *m. Ф. Пр.* III. 238. ?
 Чймрѳн, *m.* Pfanne, Sѳdpfanne, *f. B.*
 Чймрѳ, *n. s.* Чѳрйца 1) u. 2), *B.*
 Чймрѳнка, *f. s.* Чѳрѳнка, *B.*
 Чймрѳти, *v. a. s.* Чѳрпати.

Чисельний, *a.* -а величина Zahlengrösse, Zahl, *f.*

Чисельник, *m.* Zähler, *m.*

Численє, *n.* Zählen, Rechnen, *n.*

Численний, *a.* zahlreich; *adv.* численно.

Численник, *m.* der Zählende, *Dr.*

Численність, -ости, *f.* Anzahl, Menge, *f.* Пол.

Числимий, *a.* zählbar.

Числити, *v. a.* zählen, rechnen; * halten; — ся sich rechnen; gezählt, gerechnet werden. [*n.* (numerales)].

Числівник, *m.* Zähler, *m.* Zahlwort,

Числò, *n.* Zahl; Anzahl, Menge, *f.*; Ziffer, *f.*; Nummer, *f.*; — одиничне

Einzahl, einfache Zahl, *f.* Singular, *m.*; — мно́ге Mehrzahl, merfache Zahl, *f.* Plural, *m.*

Числованє, *n.* Numerieren, *n.*

Числова́ти, (-слув-), *v. a.* numerieren, mit Ziffern darstellen, beziffern, *Par.*

Числовий, *a.* Zahlen-; statistisch, *Dr.*

Число, *n. e.* Anzahl Faden im Пасмо́.

Чисніця, *f.* P. II. 17. три чисніці до смерті, ? *He. Пр.* VIII. 911. XII. 345. чисніці, *pl.* Ч. I. 289. ?

Чіста, (?) повиходили Москалі в чісту *Ос.* (62) V. 88.

Чисташ, *m.* ungr. s. Зруб.

Чистьба́, *f.* Reinigung, *f.* Klären, Raffinieren, *n.* B.

Чистенький, *a.* *dim.* schön rein, ganz rein, sehr rein; *adv.* чистенько.

Чистець, *m.* Ziest, *m.* (Stachys recta); — болотний, Sumpfziest, *m.* (S. palustris); — німе́цький, Deutscher Z. (S. germanica); — лісовий Wald-Ziest, *m.* (S. silvatica); — річний, Jähriger Ziest, (S. annua), *B.*; 2) Mauerpfefter, *m.* (Sedum acre), *B.* [*ral*, *f.*

Чистівость, *f.* K. Sittlichkeit, Мо-

Чистий, *a.* rein, reinlich, sauber; * keusch; unbefleckt; rein, pur, massiv (v. Metallen); rein, klar (v. Wasser); rein, weiss, unbeschrieben (z. B. Papier &); чистий зиск reiner Gewinn; чіста правда reine, unverfälschte Wahrheit; чистий випадок reiner Zufall, blosser Zufall; чисте поле offenes, freies Feld; чистий гóлос reine, helle Stimme; чистий дощ ein Regen ohne Donner od.

Hagel, *B.*; чистий четвѣр, *Марк.* 4. s. Живний ч.; вивести когò на чісту воду jmdm blamieren, blösstellen, *Ос.* (61) IX. 40.

Чистик, *m.* s. Чистець 2), *Пис.*

Чистилище, *n.* Fegefeuer, *n.*

Чистило, *n.* Mutterkuchen, *m.* B.

Чистина́, *f.* vom Getreide (das keine Schuppen hat) wie: Roggen, Weizen; *adv. adj.* чистинаний, — хлѣб Brot daraus. [*f.* Mutterkuchen, *m.* B.

Чистисько, (-йско), *n.* Nachgeburt,

Чистити (чіщу, чістиш), *v. a.*

reinigen, rein machen, säubern, rein fe-

gen, auskehren; щіткою ausbürsten;

2) reinigen, abführen (v. Arzeneien);

3) abnehmen (z. B. Fische); 4) castrie-

ren; — ся sich reinigen, sich säubern;

sich putzen; 2) sich aufheitern, s. klären.

Чистіна, *n.* s. Чіщєна.

Чистість, -ости, *f.* Reinlichkeit, Sauberkeit; Reinheit, Reingkeit, *f.*

Чистняк, *m.* s. Чистець 1) *Пис.*

Чісто, *adv.* rein; 2) ganz, vollständig.

Чистобрѣха, *f.* geschickter Aufschneider, Lügner, *m.* *Ос.* (61) V.

Чистокрòвний, *a.* — кінь, vollblütig, *K. Фр.*

Чістонь-то, *conj.* wie wenn, als wenn, als ob, чістонь-то він не знає.

Чистота́, *f.* Reinlichkeit, Sauberkeit; Reinheit, Reingkeit, *f.*; вже на чистоту пішло, *Кн. Пр.* XI. II. 83. man hat schon angefangen die Wahrheit zu sagen (?).

Чістри́ти, *v. a.* die Wolle kämмен.

Чисту́ха, *f.* sauberes, reinliches Weib.

Чистю́нький, *a.* s. Чистенький,

(Фр.). [*ра cinerea*], *B.*

Чистю́х, *m.* Wasserscorpion, *m.* (Ne-

Чистя́к, *m.* Ziest, *m.* (Stachys recta),

B.; 2) Schöllkraut, *n.* (Chelidonium ma-

jus), *B.* [(radicans), *B.*

Чита́вий, *a.* -а вісь wurzelnde Aхе

Чита́льний, (-льн-), *m.* *He. ОII.*

Leser, *m.*

Чита́льня, *f.* Lesehalle, *f.* Lesesaal, *m.*

Чітанка, *f.* Lesebuch, *n.*

Чита́тель, *m.* Leser, *m.*; чита́тель-

ка. *f.* Leserin, *f.* [cum, *n.* Lesewelt, *f.*

Чита́тельство, *n.* Гол. Lesepubli-

Чита́ти, *v. a.* lesen; 2) Гол. III.

702. rechnen, zählen.

Чита́ч, *m.* Leser, *m.* *Kч.* 100.

Читэць, -ця, *m.* Leser, *m.* B.
 Читный, читливый, *a.* leserlich,
Par. [anthus), *B.*
 Читница, *f.* Ranken-Koralle, *f.* (Zo-
 Чйхавка, *f.* чйханв, *n.* Niesen, *n.*
 Чйхати, *v. n.* niesen.
 Чйчва, чйч, *f.* schlechtes, auf Sumpf-
 boden wachsendes Futtergras, *B.*
 Чичекати, *v. n.* schwätzen, (v. der
 Elster), *Га. I. 12. B.* [чик (васильок).
 Чичйчик, *m.* Reimw. zu Василь-
 Чичйрк! *in d. Verbind.* ні чичйрк!
 still! schweig! [linaria), *B.*
 Чичітка, *f.* Leinfink, *m.* (Fringilla
 Чичота, *f.* s. d. v. *B.*
 Чичурка, *f.* Reiher, *m.* (Ardea), *B.*
 Чйш-чйш, *int.* vom Geräusch beim
 Schneiden des Getreides.
 Чйш-то-мак, *D. c. 404. s.* Нйче, *Мов.*
 Чйшенв, *n.* Reinigung, *f.* das Reinigen.
 Чйвка, *f.* Schopf, *m.* B; 2) Aehren,
pl. (in einer Garbe, *oppos.* гўзйр). [m. *B.*
 Чйлка, *f.* Verderkopf, *m.* Зг.; 2) Schopf,
 Чйльній, *a.* Stirn-; Front, — від-
 ряд Vorhut, *f.* Фр.; чйльнэ волосэ die
 über der Stirn wachsenden Haare, (Фр.);
 2) *B.* vorzüglich, ausgezeichnet.
 Чйльность, *f.* Vorzug, *m.* B.
 Чйльцэ (чйльцэ *B.*), *n.* Stirnbinde,
 Kopfbinde, *f.* Kopfdiadem, *n.* Ф. *Нав.*
 Чймка, *f.* lange Wollzotte, *f.*
 Чймкати, *v. a.* ausziehen (lange Wolle).
 Чймхати, *v. a.* s. Чемсати; beschnei-
 den, abreißen.
 Чйнджэк, *m.* Name für einen klei-
 nen affectirten Menschen, *B.*
 Чйніти ся, *v.* Чйніти ся, werden, *B.*
 1. Чйп, *gen.* чопá, *m.* Zapfen, Stöpsel,
m.; * Tölpel, *m.*; 2) Zingel, *m.* (Aspro-
 zingel), *B.* [kel u. Hunde.
 П Чйп! *int.* Scheuchruf gegen Fer-
 Чйпати, *v. a.* anhängen, anheften;
 2) angreifen, ergreifen, fassen; — корó
 u. — ся корó jmdn antasten, mit jmdm
 anbinden; sich an jmdn hängen; an
 jmdm haften bleiben.
 Чйпэць, -ця, *m.* Haube, Frauen-
 haube, *f.*; 2) Fettnetz beim Magen (beim
 Hausvieh), *n.* s. Здйр.
 Чйпіти, *v. n. s.* Чйпіти, kauen, hocken;
 2) jmdm auf dem Halse sitzen.
 Чйпкар, *m.* Haubenmacher, *m.* *Пар.*
 Чйпкйй, *a.* sich leicht an etw. an-

setzend, an etw. hängend, klebend, haf-
 tend; -а хорóба ansteckend.

Чйплянв, *n.* Anhängen, *n.*
 Чйпнар, *m.* ungr. Mundschenk, *m.* B.
 Чйпный, *a.* s. Хватный, *Пол.*
 Чйпорня, *f.* Art Spiel, welches dar-
 in besteht, dass Stöcke zum Ziele ge-
 worfen werden.
 Чйпóчник, *m.* Haubenstock, *m.* *Пар.*
 Чйпóчница, *f.* Haubenmacherin, *f.*
 Чйпрáга, *f.* s. Чйпрáга. [Пар.
 Чйцурный, *a.* чйцурити ся, *s.*
 Чйцурный, чйцурити ся.
 Чйпчик, *m.* дйм. Haube, *f.* B.
 Чйпчити, *v. a.* die Haube aufsetzen.
 Чйрва, *f.* s. Чёрвйя (in Karten), Coeur.
 Чйрзйк, *H. 32. e.* Scherzwort, (?).
 Чйркати, *v. n.* s. Цьвйркати.
 Чйрхавйй, *a.* uneben, nicht glatt,
 rauh, struppig, (Фр.).
 Чйрхати ся, *v.* Чўхрати ся.
 Чйснйця, *f.* = drei Fäden, *Kol I. 68.*
 Чйстнйця, *dim.* чйстнйчка, *f.* Ф.?
 Чйстóйно, *conj.* s. Нйбн, нйбн то.
 Чйстрйнка, *f.* Hechelthierchen, *n.*
 (Oxytricha); чйстрйнкй, *pl.* Hechelthier-
 chen, *pl.* (Oxytrichina), *B.*
 Чйстриити, *v. a.* hecheln.
 Чйт, heim Spiel Чйт чй лйшка Paar
 od. Unpaar, gleich od. ungleich, (*vgl. gr.*
 чётъ; четá Paar, *n.*).
 Чйтўра, *f.* Blechbüchse, *f.* B.
 Чйхати, чйхрати, *v. a.* reiben, krat-
 zen; 2) kraus machen, zerzausen; § * bei
 den Haaren raufen; — ся sich kratzen.
 Чйхрáтий, *a.* behaart, zottig, *B.*
 Чйча, *dim.* чйчка, *f.* (in d. Kinderspr.)
 e. Blume; übrrht e. schöne Sache, Spiel-
 zeug, *n.* &; * von einer verzärtelten
 Person; 2) чйча, als *int.* schön! (zu
 kleinen Kindern beim Vorzeigen hüb-
 scher Sachen).
 Чйчаний, *a.* schön (Kinderspr.).
 Чйчв, *n.* coll. Blumen, *pl.*
 Чйчник, *m.* Löwenzahn, *m.* (Leon-
 todon taraxacum), *B.*
 Чкурнўти, чкурйти, *v. n.* §. da-
 vonlaufen, *Др.* (Фр.), *s.* Подўти 1).
 Чланóк, -нкá, *m.* Ч. I. 281. e. Trink-
 geschirr.
 Член, *m.* Glied, Gliedmass, *n.*; 2)
 Mitglied, *n.* (einer Gesellschaft); 3) Glied
 einer Periode, *n.* Satz, *m.*; 4) Artikel,

Punkt, *m.* (-віри &).

Членістий, *a.* gegliedert, Glieder-

Членістість, -ости, *f.* Gliederung, Küstenentwicklung, *f.* *Ил.*

Членіти, *v. a.* anatomieren, anatomisieren, *Пар.*

Членівство, *n.* Mitgliedschaft, *f.* Angehören zu e. Vereine, *n. T.*

Члєвіий, *f.* anatomisch, *Пар.*

Члїниця, *f.* члїнованє, *n.* Anatomie, *f.* *Пар.*

Члїновати, *v. a. s.* Членіти, *Пар.*

Члє, *adv. H.* 272. es ziemt, es passt; — комуєь es ziemt, ist geziemend, *ВВ. Пр. X.* 4. 51.

Чмáкane, *n.* Schnalzen, *n.*

Чмáкати, *v. n.* schnalzen.

Чмáлєний, *a.* neglig, finster, trübe; * mürrisch, *Пис.* („Ск.“ 105). [*f. Зак.*

Чмáра, *f.* Scheuche, Vogelscheuche,

Чмелєний, *a.* *М+В.* 17. ?

Чмєлик, *m. dim. s.* Чміль.

Чмїга, *f.* не до чмїги *С. II.* 192. *s.* Шмїга. [*f. Зак.*

Чмїр, *m.* Rausch, *m.* Berauschung, *I. Чмїх, m. H.* 38. Flucht, *f.; 2) Ос.* (61) *VI.* 37. e. Art Gesellschaftsspiel: Enthaltен des Lachens. [*fliehens.*

II. Чмїх! *int.* des Fortlaufens, Ent-Чмїхати, *v. n.* schnauben, *В.*

Чмїхнути, *v. m.* schnell davonlaufen; 2) mucken, muksen (v. Lachen).

Чміль, *m.* Hummel, *m.* (Bombus), *В.*

Чмовж, чмөвжик, *m.* Sprechweise, *f.* Kleiber, *m.* (Sitta europaea), *В.*

Чмөкнути, *v. a.* küssen; чмөкнути ся, einander küssen, *III.* I. 342.

Чмолá, *f.* Holzbiene, *f.* (Xylocopa violacea), *В.* [*скýда 2).*

Чмуд, *m.* als Schimpfwort: *s.* Пá-

Чмутнїк, *m.* muthwilliger, ausgelassener Mensch, Spassmacher, *m.* *Зак.*

Чмутовати, *v. a.* lieblosen, cares sieren, *Мак.*

Чмутовїтий, *a. H.* 233. klug (?).

Чмутовїха, *f.* Scháckerin, *f.* *Мак*

Чо, *adv.* = чоó? warum? *Ф.*

Чобáк, *m. C.* Behälter für Getränke, *m.*

Чобáн, *m. s.* Чабáн. 1) Ochs, *m. Kol.* II. 181.; 2) Hirt, *m. Kol.* II. 256.

Чобáна, *f. e.* Kuh mit nach inwärts gebogenen Hörnern, *В.* [*oilla), B.*

Чобáник, *m.* Bachstelze, *f.* (Mota-

Чобóит, *gen.* чобóга, *m.* Stiefel, *m.;*

чобóгаи настáвити auf's Stiefelbrett nehmen; — застóяти die auf's Stiefelbrett genommenen Stiefel an der Sonne aufstellen, damit sie eintrocknen u. steif werden, *В.* [*Чоботєць.*

Чобóиткї, чобóитцї, *pl. dim. s.* Чоботóк, Чобóитнїк, *dim.* чобóитничóк, *m. s.*

Чоботáр.

Чобóитóк, -ткá, *m. dim.* Stiefelchen, *n.*

Чоботáр, *m.* Schubmacher, *m. III.* I. 124.

Чоботарєнко, *m.* Sohn des Чоботáр, *Пис.* [*f. Зак.*

Чоботарїха, *f.* Schuhmachersfrau, Чоботарївна, *f.* Tochter eines Чоботáр, *Пис.* [*dim. s.* Чóóит, kleiner Stiefel.

Чоботєць, бїтцї, *pl.* чобóитцї, *m.* Чоботóк, *gen.* чобóиткá, *pl.* чобóиткї,

m. dim. s. d. v.

Човг, *int.* vom Kratzfuss, *M.*

Човганка, *f. s.* Сбóганка.

Човгати, *v. n.* schlendern, *He.;* — ся *s.* Хóвзати ся.

Човєн, *gen.* човнá, *m.* Kahn, *m.* Boot, *n.*

Чóвник, *m. dim. s. d. v.* Schiffchen, Kiel, *n. B.;* 2) Bluthänfling, *m.* (Fringilla cannabina), *В.*

Човникопáтий, *a.* kabnförmig, *В.*

Човнóк, *m.* Schiffchen, *n.*

Чóвпити, *v. a.* — гóлову *s.* Сушїти гóлову; — ся *H.* 52. *s.* Носáти ся.

Чóвпїти, *v. a.* in einem fort reden; jmdm etw. einreden, beweisen, (*Фр.*).

Чóвпєтї, *v. n. D.* *c.* 179. trottelnd gehen; — ся *Ч.* III. 425.

Чóвптї, *v. a.* begreifen, verstehen, *Зак.*

Чóвгнути, *v. n. W.* *s.* Чахнўти.

Чогó. *pron. gen. n. s.* Щó; 2) *adv.* warum? weswegen?; чоóб дóброго

wenn es gut geht, leicht möglich, sehr wahrscheinlich.

Чогóсь, *pron. gen. n. s.* Щóсь; 2) *adv.* aus irgend einem Grunde, unbekannt warum. [*Schakal, m. (?)*.

Чóкалок, -лка, *m. RC.* (83) VII. 508.

Чокнїтка, *f.* Steinschmätzer, *m.* (Saxicola), *В.*

Чóкo. *int.* vom Klirren des Stiefeleisens.

Чолáк, *m.* Stirnblatt mit Stacheln versehen kleinen Kälbern angelegt damit sie nicht saugen.

Чолáн, *m. s.* Дзвїн 3), Radfelge, *f.*

Чолáтий, *a.* grosstirnig.

Чоблий, *a.* Stirn; Haupt; vornehmst, *Зах.*

Чоло, *n.* Stirn, *f.*; на чолі мати написане auf der Stirn geschrieben stehen; без чолá unverschämt, frech; 2) Fronte, *f.* vorderer, höherer, erhabener Theil verschiedener Gegenstände, — будівку Vorderseite eines Gebäudes, Façade, *f.*; — віиска Front, *m.* Spitze der Armee; на чолі an der Spitze; 3) das Vornehmste, Auserlesenste; чолом бігти auf sein Angesicht niederfallen, tiefe Unterthänigkeit zeigen, sich vor jmdm demüthigen, demüthig anbeten; чолом! unterthänigster Diener! Gehorsamster! *Кч.* 210.

Чолобійтний, *a.* ehrerbietig, *Пар.*

Чолобійтність, -ости, *f.* Ehrerbietigkeit, *f.* *Пар.* [bein, *n.* *B.*

Чоловій, *a.* Stirn-, -а кість Stirn-

Чоловік, *m.* Mensch; Mann, ein ganzer, tüchtiger Mann, *m.*; 2) Mann, Gemahl, *m.*; 3) auch für das deutsche: man, чоловік робит man arbeitet

Чоловіковбдник, *m.* *K.* der sich bei den Menschen einschmeichelt. [*m.* *K.*

Чоловікогубець, -бця, *m.* Mörder,

Чоловікогубство, *n.* Menschenmord, Mord, *m.* *Пар.*

Чоловіколюбний, *a.* menschenliebend, menschenfreundlich, leutselig.

Чоловіколюбність, -ости, *f.* Menschenliebe, *f.* *Пар.*

Чоловіколюбство, *n.* Menschenfreundlichkeit, Humanität, *f.* *K.*

Чоловіцтво, *n.* Menschlichkeit, Humanität, *f.* *Ф.* [*f.* *Тор.*

Чоловічество, *n.* Menschennatur,

Чоловіче, *n.* (nur im *Nominat.*) *s.* Чоловік. [schen-

Чоловічий, *a.* menschlich, Men-

Чоловічина, *m.* *H* 59. *Кч.* 318. „ein Mensch“, Männlein, *n.* *Homunculus* *m.*

Чоловічити, *v. a.* *Vax.* vermenschlichen, personifizieren.

Чоловічійско, чоловічіще, *m. aug.* *s.* Чоловік. *Wgr.* 34.

Чоловічний, *a.* human, *K.*

Чоловічник, *m.* Mittelraum der Kirche (wo die Männer gew. stehen, *oppos.* Бабинець), *m.*

Чоловічок, -чка, *m.* *dim.* *s.* Чоловік, Männlein, *n.* kleiner Mensch, Menschlein, *n.*; 2) Sehloch, *n.* Pupille, *f.* *B.*

I. Чолоб, *m.* Kuss, Anhauch, *m.*

II. Чолоб, *adv.* *s.* Чолоб.

Чолобка ти, чолобкнути, *v. a.* küssen; 2) grüssen; — ся sich küssen, einander küssen, *C. I.* 221. 100; 2) einander grüssen. [Gruss, *m.* *Пар.*

Чоломок, -мя, *m.* Empfehlung, *f.*

Чом *adv.* *s. d. f.* 2).

Чому, *pron. Dat. n. sing.* *s.* Що; 2) *adv.* warum, u. warum?

Чомусь, *pron. Dat. n. sing.* *s.* Щось; 2) *adv.* aus irgend einem Grunde, unbekannt aus welchem Grunde, unbekannt warum.

Чопик, *m. dim.* *s.* Чип; 2) Zingel, *m.* (*Aspro* zingel), *B.*; 3) ein junger Sander, *B.*

Чопиковатий, *a.* zapfenförmig.

Чопівка, *f.* Zapfenqualle, *f.* (*Eucharis*), *B.*

Чопнәр, *m.* *s.* Чинәр.

Чопнути, *v. a.* *s.* Ударити.

Чоповий, *a.* Zapfen; *sbst. m.* Kellermeister, *m.*; чоповé, *sbst. n.* Zapfengeld, *n.* [Чепурний &

Чопурний, *a.* чопурити ся, *s.*

Чорба, *f.* *s.* Дяга, (*Фр.*).

Чорнавий, *a.* *s.* Чорнявий.

Чорнецький, *a. dim.* *s.* Чорний, *B.*

Чорнецький, *dim.* чорнецький, *a.* schwarz, sehr, ganz, vollkommen schwarz.

Чорнецький, *a.* -а рада = Чорна Рада, *He.* (*xm* 35) *s.* Рада (чорна).

Чорний, *a.* schwarz; * finster; чорна рада, *s.* Рада Чорна; чорна рожка Stockrose, *f.* (*Althaea rosea*), *B.*; чорні ріжки, Mutterkorn, Hungerkorn, *n.* (*Sclerotium clavus*), *Пис.*; * чорна кішка (кішка) пробігла між подружжям zwischen den Eheleuten ist ein Zerwürfnis eingetreten; *sbst. f.* чорна = Тюрма, Темніця, *Ос* (61) VIII. 95.

Чорнілиця, *f.* Tintenfass, *n.* *C. I.* 163; 2) — каламушка або сепія, *f.*

Tintenfisch, *m.* (*Sepia officinalis*), *Пол.*

Чорнільниця, *f.* Tintenfass, *n.* (*Фр.*).

Чорніло, *f.* Tinte, *f.* *C. I.* 164.

Чорнітель, *m.* Anschwärzer, Verleumder, *m.*

Чорніти, *v. a.* schwarz machen, schwärzen; beschmutzen; * jmdn anschwärzen, verleumden.

Чорніця, *f.* Ackerbrombeere, *f.* (*Ru-*

bus caesius), *B.* [lanosomata), *Пол.*
 Чорниші, *pl.* Schwarzkäfer, *pl.* (Me-
 Чорніш острогубець, *m.* Todten-
 käfer, *m.* (Blaps mortisaga), *Пол.*; 2) *s.*
 Чорний, *H.* 90.

Чорніт *v. n.* sich schwärzen, schwarz
 werden; schwarz erscheinen.

Чорнобіль (чорнобіль), *m.* Beifuss,
m. (Artemisia vulgaris), *B.*

Чорнобілка, *f.* Penthina, *B.*

Чорнобрівець, -вця, *m. s.* Чорно-
 бривий, *Ш. I.* 356; 2) *s.* Черноого-
 ловець, *Ос. (61) XII.* 28; 3) Aufrechte
 Sammtblume, (Tagetes erecta), *B.*; 4)
 auserlesene (Hasel-) Nüsse, (*H.*) *Зак.*

Чорнобривий, чорнобривий, *a.*
 mit schwarzen Augenbraunen.

Чорнобривенький, чорнобров,
a. dim. s. d. v.

Чорнобрівка, *f.* ein Frauenzimmer
 mit schwarzen Augenbraunen.

Чорнобрівець, -вця, *m.* (e. Mann)
 mit schwarzen Augenbraunen, *B.*

Чорнобрунатний, *a.* dunkelbraun.

Чорнобурій, *a.* schwarzbraun,
 dunkelbraun.

Чорноватий, *a.* schwärzlich.

Чорногловець, -вця, *m. Ос. (61)*
XII. 28. Stiefel aus gewöhnl. schwar-
 zem Leder. [Kopf, schwarzköpfig, *B.*

Чорногловий, *a.* mit schwarzem

Чорноголовка, *f.* Sumpfmiese,
 Mönchmiese, *f.* (Parus palustris, *B.*; 2)

Чорноглава, *f.* (Sylvia atricapilla), *B.*

Чорногривий, *a.* schwarzmähnig,
Фр. [conia alba), *B.*

Чорногуб, *m.* Weisser Storch, (*Ci-*

Чорногубка, *f.* *Spotname:* mit
 schwarzem Hinteren, *+M.*

Чорногуняник, *m.* der schwarze
 Гуня trägt.

Чорножовтий, *a.* schwarzgelb.

Чорноземля, *f.* Humus, *m. B.*

Чорнозем, -му, *m. s. d. v.* [reich.

Чорноземний, *a.* humus, humus-
 Чорноземок, -мка, *m.* Dammerde,
f. Пол. [*m.* (Acer campestre), *B.*

Чорноклен (-клин), *m.* Feldahorn,

Чорнокленовий (-клинов-), *a.*
 aus Чорноклен.

Чорнокмін, *He.?* [stler, *m. K.*

Чорнокніжник, *m.* Schwarzkün-

Чорнокніжництво, *n.* Schwarz

kunst, *f. Пар.*

Чорноколоска, *f.* -пшениця, Art
 Weizen. [Haarflechten.

Чорнокбсний, *a.* mit schwarzen
 Чорнокрапівистий, *a.* schwarz-

түпфеліг, *Пар.* [gler, *pl.* (Melanosomata), *B.*

Чорнокривльці, *pl.* Schwarzflü-
 Чорнолиций, *a.* schwarz von Ge-
 sicht.

Чорномазій, *a.* schwarz, schwärz-
 lich, mit schwarzem Haar, *Зак.*; schwarz
 vom Schmutz, *M+B.* 187.

Чорнобрець, -рця, *m.* Küsten-
 bewohner, *m.* am Schwarzen Meer.

Чорнобрексий, *a.* Schwarzmeer-,
 am od. auf dem Schwarzen Meere be-
 findlich. [melanops, *B.*

Чорночка пірначка, *f.* Tanyrus

Чорнопасмістий, *a.* schwarz-
 streifig, mit schwarzen Streifen.

Чорноперий, *a.* schwarzfederig,
 schwarzgefedert.

Чорнопірочка, *f. dim. Bein.* der
 Галочка, schwarz befiedert, *Ч. V.* 459.

Чорноріжка польвка, *f.* Schwarz-
 fühlerige Feldwanze, (Cimex nigrocornis), *B.*

Чорнороб, *m.* gewöhnlicher Arbeiter,
 Arbeiter welcher schwer arbeitet, *Др.*

Чорноробство, *n. coll.* Arbeiter,
pl. welche schwer arbeiten, *Др.*

Чорноротий, *a.* mit schwarzem
 Mund, *B.* [ze spielend.

Чорнорусий, *a.* braun in's Schwarz-
 Чорнорубий, *a.* schwarz getupft.

Чорносівий, *a.* schwarzgrau;
 -кінь Schwarzschimmel, *m. Пар.*

Чорносіний, *a.* schwarzblau.

Чорносірий, *a.* schwarzgrau.

Чорнобелив, *m. coll.* gedörrte Zwetsch-
 ken, *B.*

Чорнострокатий, *a.* schwarzge-
 fleckt; -кінь Schwarzschecke, *Пар.*

Чорноусий, *a.* mit schwarzem
 Schnurbart.

Чорноха, *f.* eine schwarze Kuh, *B.*

Чорнохрєба, *m. e.* falbes Pferd
 mit schwarzem Rücken, *B.* [Пар.

Чорночервоний, *a.* schwarzroth,
 Чорнуватий, *a.* schwärzlich, *He.*

Чорнушка, *f.* Schwarzkümmel, *m.*
 (Nigella arvensis).

Чорнюлька, *f.* -дівчина Brünette, *f.*

Чорніох, *m.* Melandrya, *B.*
 Чорніоха, *f.* Brünette, *f.*
 Чорнівий, *a.* schwärzlich.
 Чорнівка (чорнівка), *f.* Brünette, *f.*
 Чорнігта, *f.* Reiherente, *f.* (Fulgula cristata).
 Чорнігта, чорнігта, *f.* Haubenlerche, Kothlerche, *f.* (Alauda cristata), *B.*
 Чоретвіти, *v. n.* -серцем verhärten, hartherzig werden.
 Чорт, *m.* Teufel, *m.*; * Henker, *m.*
 Чортвіть що = чортвість (?) *P.* I. 75. der Teufel weiss was —.
 Чортеня, *gen.* -яти, *n. dim.* kleiner Teufel; * böser Bube.
 Чортик, *m.* s. d. v. [II. 312.
 Чортінець, -нця, *m.* Hölle, *f.* Mi.
 Чортіний (-ній), *a. TP.* s. Чортовій.
 Чортіско, чортіще, *m. aug.* s. Чорт.
 Чортіха, *f.* böses Weib, Teufel, *m.*
 Чортіця, *f.* s. d. v. teuflisches, böses Weib.
 Чортів, -това, -тове, *a. s.* Чортовій.
 Чортівня, *f.* Teufelsunwesen, *n.* Teufel, *pl.* Ст.
 Чортівський, *a. s. d. f.*
 Чортовій, *a.* Teufels, teuflisch.
 Чортовіня, *n.* Teufelsbrut, *f.*
 Чорток, -тка, *m. dim.* s. Чорт. *Efb.* 67.
 Чортбла смердюча, *f.* stinkendes Stöckenkraut, Teufelsdreck, *m.* (Ferula assa foetida), *B.*
 Чортболох, *m. s.* Чукурдэль. *B.*; 2) Xanthium spinosum, *Pic.* [wend, Ф.
 Чортополоний, *a.* Teufel banch.
 Чортопорох, *m.* Blätterschwamm, *m. Пар.* [wagen, *m.* Art Kibitka, *III.*
 Чортопхайка, *f.* Ко. 18. Teufel.
 Чорторій, *m.* Wirbel u. Strudel im Wasser (vom Teufel aufgewirbelt), *Kч.* 351.
 Чортя, чортятко, *n. dim.* kleiner Teufel, Teufelsbrut, *f.* [en, *pl.* Зак.
 Чортятство, *n.* Teufel, *pl.*; Teufelei.
 Чортячий, *a.* Teufels-, teuflisch.
 Чос, *m.* Schlag, Stos, *m.* задати чосу комусь jmdn weidlich durchprügeln, *C.* I. 251.
 Чоснік, *m. s.* Чіснік, *Пар.*
 Чоснічка, *f.* Knoblauchshederich, *m.* (Alliaria officinalis), *B.*
 Чотиреградний, *a.* vierkantig, *B.*
 Чотирезубка колюча, *f.* Kropfger

Stachelbauch, (Tetraodon hispida), *Пол.*
 Чотирезявні, *pl.* Vierkiemer, *pl.* (Tetrabranchiata), *B.* [конюжний.
 Чотиреплавчатий, *a. s.* Плав-
 Чотирерогий, *a.* vierhörig; -а
 олестня, vierhöriger Meerschirm, (Quadricornia lucernaria), *B.*
 Чотирерукий, *a.* vierhändig; *pl.*
 -кі, Vierhänder, *pl.* (Quadrumana), *Пол.*
 Чотиресильний, *a.* viermächtig, tetradynamisch, *B.* [(Tetramera), *Пол.*
 Чотиречленці, *pl.* Vierzehige, *pl.*
 Чотіри. *num.* vier.
 Чотиріжди. *num.* viermal, *К.* [Пол.
 Чотирипальцевий, *a.* vierzehig, Чотіриста, *num.* vierhundert.
 Чотирнадцять (-найц-), *num.* vierzehn. [der vierzehnte.
 Чотирнадцятий (-найц-), *num.*
 Чотірники, *pl. in d. Räthsel:* die vier kleinen Finger, *Крон.*
 Чотиробік, -обку, *m.* Carré, *n. Пар.*
 Чотиробкий, *a.* vierseitig, *Ст.*
 Чотиробчник, *m. s.* Чотирокутник. [hunderte dauernd.
 Чотировічний, *a.* Mog. vier Jahr-
 Чотирогранний, *a. B.* vierkantig, vierzeilig.
 Чотирогранчастий, *a.* viereckig.
 Чотирозуб, *m.* Tetraphis, *B.*
 Чотирокутник, *m.* Viereck, *n.*
 Чотирохлітний, *a.* vier Jahre dauernd, vierjährig.
 Чоткі, *pl.* Rosenkranz, *m.* III. I. 228.
 Чотковатий, *a.* perlschnurförmig, rosenkranzförmig.
 Чохла, *f.* M. II. 77. breite Ausgänge der weibl. Hemdärmel; *pl.* чохла, *B.* Manchetten, *pl.*
 Чохлатий, *a.*? [spielen, *Зак.*
 Чочовати ся, das „Чит“ (w. s.)
 Чочурник, *m. s.* Сьвічурник, *B.*
 Чрести, *v. a.* abrinden. [I. 222.
 Чтенць, -нця, *m. s.* Читател, *Веч.*
 Чтирйчи, *num.* Py. vierfach.
 Чтироплужний, *a.* -ні воли Зоря, IV. 108.?
 Чтироповерхній, *a.* vierstöckig,
 Чтіти, (ччу, чтиш), *v. a.* ehren.
 Чтірня, *f.* в-ню молотати zu Vierern.
 Чу-чу! *int.* von Behorchen.
 Чу = чүш, чи чу хло? ей чу!
 Чуб, *m.* Schopf, Busch, *m.* auf dem

Korpe; * Kopf, *m.* взяти за чуб in die Haare fahren, bei den Haaren zausen; 2) * Kopfzierat, Kopfputz, *m.*

Чубáчка, *f.* Wein. der Чáйка.

Чубáйка, *f.* s. Чуб, Busch, *m.* Лис.

Чубáн, *m.* e. Ochs mit nach inwärts gebogenen Hörnern, *B.*

Чубáнина, *f.* Rauferei, *f.*

Чубáрка, *f.* Brantweinglas, *n.* Пар.

Чубáрний, *a.* getigert, Пар.

Чубáтень, *m.* Sperber, *m.* ОП.

Чубáти, *v. a.* bei den Haaren zausen, in die Haare fahren.

Чубáтий, *a.* geschopft, schopfig, gehaubt, bnschig, banschig.

Чубáтка, *f.* Haubenweise, *f.* (Parus cristatus), Пар. [europaea], *B.*

Чубáтник, *m.* Lärche, *f.* (Larix

Чубéрка, *f.* *dim.* s. Цéбричок, *Нав.*

Чуберна́стий, *a.* drollig, seltsam, *Н.* 32.

Чуби́ти, *v. a.* bei den Haaren zausen, in die Haare fahren; — ся einander in die Haare gerathen, sich bei den Köpfen kriegen, herumzausen, herumbalgen.

Чуби́й, *m.* Raufser, *m.* Пар.

Чубо́к, -ба, *m.* *dim.* s. Чуб; чубо́к, в чубо́к. Uebermass, *n.* was über den Strich in die Höhe steht; volles, reichliches Mass; ма́ги в чубо́ку betrunken sein; 2) *pl.* чубо́кы, Art Äpfel, länglich mit einem in die Höhe ragenden Kelchsaum, geradezu geschopft, buschig, *B.*

Чубли́вий, *a.* raufsüchtig, Пар.

Чубри́к, *m.* s. Чубо́к, Чубер, *B.*

Чубри́кати ся, *Ал.* s. Кланяти ся.

Чубри́й, *m.* Spitzname der zopftragenden Kosaken *Ос.* (61) VIII. 16.

Чубу́к, *m.* Tabaksrohr, Pfeifenrohr, *n.* *B.*

Чубу́квець, -вця, *m. s.* Яеман.

Чувáл, *m.* s. Мимо́к.

Чувáлий, *a.* gehört, wovon man schon gehört hat, + *M.* [fahren.

Чувáти, *v. n.* hören, vernehmen, or

Чувни́й, *a.* empfindlich, Пол.

Чувсте́нный, *a.* empfindsam, fühlend, gefühlvoll, innig.

Чувсте́нный, *m.* Interjection, *f.* Пар.

Чувсте́нно, *adv.* innig, mit Gefühl, *У.* [gefühlvoll.

Чувсте́тельный, *a.* empfindsam,

Чувсте́тельность, -ости, *f.* Empfindsamkeit, Empfindlichkeit, *f.* Gefühl, *n.*

Чувсте́тельно, *adv.* empfindsam; 2) in vollem Bewusstsein, *Ос.* (61) VI. 44.

Чувство́, *n.* Sinn, *m.*; Gefühl, *n.*

Чувствова́нн, *n.* Gefühl, *n.* Empfindung, *f.* [den; 2) spüren, merken.

Чувствова́ти, *v. n.* fühlen, empfinden.

Чу́га, *f.* s. Чу́ганя.

Чу́гаина, *f. s. d. f.* [Свiта, Опанча.

Чу́гай, *m.* e. Art Männerkleid, *s.*

Чу́ган, *m.* Tasche, *f.*

Чу́ганя, *f.* wollenes Oberkleid (Mantel) mit einer Pelerine bei den Лёмки.

Чу́гунний, *a. gr.* eisern (чугун, *gr.* Eisen, *n.*).

Чу́гунка, *f. gr.* Eisenbahn, *f.*

Чуд. *m. s.* Чудо; чуд.-вiлн. *n.* Зап.?

Чуда́к, *m.* seltsamer, wunderlicher Mensch, Sonderling, *m.*

Чуда́р, *m.* Sonderling, Narr, *m.* См.

Чуда́сия, *f.* etw. Wunderliches, Seltsames, Komisches, wunderliche, seltsame Geschichte, Wunderding, *n.*

Чуда́цкий, (-дацьк-), *a.* wunderbar, seltsam, sonderbar.

Чуда́чний, *a.* rössirlich, *К У.* s. d. v.

Чуде́нный, *a.* wunderbar, ungemein, ausserordentlich, *Зак.* [seltsam.

Чуде́рнийцкий, *a.* *He.* wunderbar,

Чуде́сний, *a.* wunderbar, wundervoll; wunderbar, seltsam; *adv.* чудесно.

Чуди́ти, *v. n.* mit stiller Bewunderung da sitzen. [wunderlich.

Чуде́нький, *a. dim.* sehr seltsam,

Чу́дний, *a.* wunderbar, wundervoll; ausserordentlich; wunderbar, seltsam; *adv.* чудно.]Bizarrie, *f.*

Чудни́сть, -ости, *f.* Wunderlichkeit,

Чудно́ватий, *a.* wunderbar, seltsam.

Чудо́, *g.* чу́да, *pl.* чудеса́ *n.* Wunder, *n.*; Seltenheit, bewundernswürdige Sache, *f.*; чудо́-юдо́, *n.* *К.* verzerrtes Kunststück; 2) fabelhaftes, phantastisches Wunderding, Ungethüm, *n.* *К.*

Чудо́вати ся, sich wundern, sich verwundern, in Erstaunen gerathen.

Чудо́вий, *a.* s. Чуде́сний. *Зак.*

Чудо́виско, чу́довище, *n.* Wunderding; Phaenomen; Ungeheuer, *n.*

Чудо́вний, *a.* wundervoll, *III.* II.

148.; wunderbarlich, ausserordentlich; 2) wunderthätig, *Зак.*

Чудодійний, *а. См.* wundervoll.

Чудодієць, -дійця, *м. К.* Wunderthäter, *м.* [derwirkend, Zauber-, *Фр.*

Чудодійний, *а.* wunderthätig, wun-
Чудокрам, *м.* reiche Fülle der Wunder.

Чудонько, *н. dim s.* Чудо.

Чудотворець, -рця, *м.* Wunderthäter, *м. III. II.* 166. [wunderwirkend.

Чудотворний, *а.* wunderthätig,

Чудотворник *м.* Buch, *н.* in dem Wunderthaten der Heiligen geschildert sind, *Ф.*

Чужа, *ф. Ф. Пр. III.* 239.?

Чужак, *м.* Fremdling, *м. К. Ку.*

Чужаніна, (-жен-), *ф. АД. I.* 197. *с.*
Чуженія.

Чужати ся, *с.* Цурати ся, *н.* 180.

Чужбінá, *ф. Ч. V.* 198. *с.* Чужбá.

Чуждáти, *в. а.* злодії дóбре чуждáют etwa: wirtschaften (als fremde Leute); -- *сн.* *с.* Цурати ся.

Чужеземний, (чужов-), *а.* aus fremdem Lande, auswärtig, ausländisch, fremd, *К.*

Чуженік, *м.* der Fremde, Fremdling, *м;* чуженія, *ф.* eine Fremde.

Чуженний, *а.* fremd. [rasita), *Пол.*

Чужепáси, *рл.* Schmarotzer, *рл.* (Па-

Чужепáсний, *а.* schmarotzend, *Пол.*

Чужепáснi, *рл.* Schmarotzer, *рл.* (Parasitica), *Пол.* [fremde Abstammung

Чужеродóвiєть, -єсти, *ф. Пар.*

Чужесторóнець, -нця, *м.* Fremdling, *м. Др.* [von auswärts; fremd.

Чужесторóнний, *а.* ausländisch,

Чужестрáнний, *а. gr. s. d. v.*

Чужезяйчний, *а.* fremdsprachig, *Гол.*

Чужій, *а.* fremd, ausländisch, nicht einheimisch; nicht eigen, anderen gehörig; 2) anderer, *К. I.* 31.

Чужінá, *ф.* Fremde, *ф.* Ausland, *н;* 2) *м. u. ф.* Fremdling, *м.* eine Fremde.

Чужинéцький, *а.* fremd, ausländisch.

Чужінка, *ф. P. II.* 164. fremdes Gut, fremde Sache (die sich jmd angeeignet hat); *КУ.* fremdes Weib.

Чужовірий, *а. К.* andersgläubig.

Чужовлáдство, *н.* Fremdherr-

schaft, *ф. Фр.*

Чужогóродний, *а.* aus einer anderen Stadt, aus anderen Städten, *Др.*

Чужозéмець, -ця, *м.* Fremder, Ausländer, *м. Кол. II.* 76.

Чужозéмка, *ф.* Ausländerin, Fremde, *ф. К.* [Пар.

Чужозémлець, *м.* Ausländer, *м.*

Чужозémний, *а.* ausländisch, fremd.

Чужозémниця, *ф. с.* Чужозéмка, *Пар.* [Fremde, *ф.*

Чужозémщина, *ф.* Ausland, *н.*

Чужо́дний, *а.* parasitisch, schmarotzend.

Чужолóбити, *в. а.* ehebrechen, *Пар.*

Чужолóбний, *а.* ehebrecherisch, *Пар.* [-ниця, *ф.* Ehebrecherin, *ф. Пар.*

Чужолóбник, *м.* Ehebrecher, *м;*

Чужолóбство, *н.* Ehebruch, *м. Пар.*

Чужомóвний, *а.* fremder Sprache.

Чужо́нáродний, *а.* *Пар.* fremd.

Чужорóдний, *а.* fremdartig, *Зар.*

Чужосéльний, *а.* aus einem fremden (anderen) Dorfe, des fremden Dorfes, (*Фр.*).

Чужосéльський, *а. s. d. v.*

Чужослóвний, *а.* fremder Sprache.

Чужосторóнець, -нця, *м.* Fremdling, Fremde, *м.*

Чужо́дник, *м. К.* der von fremdem Gut lebt, Blutsauger, Parasit; Aufdringling, *м.*

I. Чўйка, *ф. У.* Ohr, *н;* 2) Fühler, *м.*

II Чўйка, *ф.* Mantel mit Aermeln, *м. Зак.*

Чу́йко, *м.* Name eines Hundes.

Чу́ний, *а.* scharfhörig, der ein gutes Gehör hat; der einen starken Geruch, eine feine Nase hat (*v.* Hunden); 2) *с.* Чутвий, (*Фр.*).

Чук! *int. хор! Пис.*

Чукáн, *м. с.* Чокáн, Keilhaue, *ф. В.*

Чўкати, *в. а. с.* Цўкати.

Чукій. *int. хор!* ой гоп . . . та чукій, *Reimw.* zu козакі.

Чукурдéль, чукурдáль, *м.* Baumlerche, Dullerche, *ф.* (Alauda arborea), *В.*

Чукурлiй, *м. s. d. v. В;* 2) Haubenlerche, *ф.* (Alauda cristata), *В;* 3)

Wasserstar, *м.* (Cinclus aquaticus) *В;* 4) Totanus cinclus, *В;* 5) — річний,

Trillernder Wasserläufer, (Totanus hypoleucos), *В.*

Чулан, *m. gr. C.* 59. Verwahrungskammer, *f.* Verschlag, *m.*

Чуларь, *f.* kleine Fische von der Gattung der breitköpfigen Meeräsche, *B.*

Чулий, *a.* fühlend, empfindend, empfindsam; zart; 2) zärtlich.

Чулинда, *f. II.* 174. ?

Чулити, *v. a.* -уха, die Ohren spitzen, *s. Шүрйти, Пар.*

Чулисть, (-ость), -ости, *f.* Empfindsamkeit, Empfindlichkeit; Zartheit; 2) Zärtlichkeit, *f.*

Чулко, *n.* (чулок, -лка, *m. Фр.*), ein Ring aus Papier mit Bändern umwunden die nach Hinten herabhängen, als Kopfschmuck der Braut, welchen sie vom Samstag Mittag bis Sonntag Mittag auf dem Kopfe trägt, wo sie dann (am Sonntag Nachmittag) den Brautkranz anlegt, *B.*

[Strumpf, *m.*

Чулочок, -чка, *m. dim. Л.* 2.

Чума, *f.* Pest, Seuche, *f.*

Чума́к, *m. pl.* чумаки́, wurden genannt die Leute aus der Ukraina welche mit ihren Ochsen nach der Krim od. an den Don fuhren um von dort sich Fische u. Salz zu holen.

Чумакувати, *v. a.* ein Чума́к sein, als Чума́к die Reise unternehmen, (s. d. v.).

Чуманіти, *v. n.* betäubt sein, + *M.*

Чумарка, *f. s.* Чамарка, Чемёрка.

Чумаство, *n. coll. s.* Чумаки́, *Рух.*

Чума́цки й, *a.* zum Чума́к geh.; -а ва́лка das Lager der Чумаки́. [тигung der Чумаки́.

Чума́цтво, *n.* Geschäft, *n.* Beschäftigung.

Чумачі́на, *f. Me.* 21. e. Abtheilung od. Gesellschaft der Чумаки́; 2) *s.* Чума́к.

Чумачі́я, *f. P. ч.* 190. *aug. coll. s.* Чумаки́.

Чума́чка, *f. s.* Чума́цтво, *Под. Др.*

Чу́мище, *n. aug. s.* Чу́ма.

Чу́мів, *gen.* чу́мова, *m.* тютю́ву, бакуну́ Brief Tabak, *m. B.*

Чумні́й, *a.* verpestet, siech, *Ст.*; -а годі́на Pestzeit, *f. Мор.*

Чунé, *n. V.* krankhaftes Schlummern, Marasmus, *m.*

Чу́нний, *a. s.* Чу́дний, *B.*

Чу́нвяий, *a.* kränklich, schläfrig, *V.*

Чу́пати, *v. n. s.* Шка́ндиба́ти.

Чу́пер, -пра, *m. Ф.* *s.* Чупрі́на.

Чупі́рда́ти, *v. n.* vom langsamen

unsicheren Gehen eines Kindes.

Чу́пкати, *v. a.* schlagen, stampfen mit d. Füßen, laut treten, нога́ми о́б зе́млю.

Чупо́рний, *a. B.* von der Henne. (?)

Чупрі́на, *f.* Schopf, Haarschopf, *m.* auf dem Kopfe; взя́ти за чупрі́ну in die Haarer fahnen; *s.* Оселе́дець, bei den Saporogerkosaken, *Зак.*

Чупрі́ндій, *m. Ко.* 107. Haarraufer, Renommist, *m.*; 2) der eine grosse Чупрі́на hat, *Зак.*

Чупрі́ндій, *m. s.* Чукурде́ль, *B.*

Чупрі́й, *m.* Spitzname eines Spiessbürgers, *Зар.*

Чупро́вій, *a.* -ві сва́жкі die dem Bräutigam nächstverwandten Frauen, *Кол. I.* 237.

Чупру́н, *m. Ко.* 203. gemeiner Bauer.

Чупудрі́й, *m. s.* Чукурде́ль, *B.*

Чупу́рний, *a. s.* Чепу́рний.

Чупуру́н, *m.* Liebhaber der Ordnung, der Sauberkeit, der Nettigkeit, *m.*

Чур, *m. Ф.* rieselndes Rauschen.

Чу́ра, *m.* Waffenträger, Page; treuer Diener, *m.*

Чу́рек, *m.* Haferkuchen, *m. III.* II. 57.

Чури́ти, *v. n.* plätschern, rieseln; aufquellen, *Пар.* [quellen, *Пар.*

Чури́ти, *v. n.* rinnen, rieseln; auf-

Чу́ркало, *n.* Sprudel, *m.* Quelle, *f.*

Чу́ркати, чурко́ти, *v. n.* rinnen, sprudeln, aufquellen, *Пар.*

Чурха́ти, *v. a. s.* Чу́храти, *Ке. I.* 147.

Чурхну́ти, *v. n.* fortfliehen, fortfliegen. [*pl.* (Mimoseae), *B.*

Чуствицьова́ти, *pl.* Sinnpflanzen,

Чустви́ця, *f.* schamhafte Sinnpflanze, *f.* (Mimosa sensitiva od. pudica), *B.*

Чуствó, *n. K. s.* Чуствó.

Чу́стрий, *Ч. III.* 52. ? [prügeln, *He.*

Чу́стриги, *v. a.* peitschen, züchtigen,

Чу́стрия, *f. II.* 129. ?

Чу́ть, *adv.* auch: чуть -не, *adv. gr.* beinahe, kaum, es fehlte nicht viel, *P. I.* 25. *III. I.* 94. 125.

Чу́те, *n.* Gefühl, *n.*; Empfindung, *f.*

Чу́ти, (чу́ю, чу́еш), *v. n.* fühlen, empfinden; ahnen; 2) чу́ти чим riechen; — ся Gefühl haben, sich fühlen, bei Empfindung sein; — ся в са́лі sich bei Kräften fühlen; sich hewusst sein; 3) hören, vernehmen.

Чутівий, *a.* gefühlerregend, rührend, pathetisch, *T.*

Чутиво, *n.* K. Gefühl, *n.* Innerlichkeit, *f.*

Чутительний, *a.* Riech-, *Пол.*

Чутіти (чучу, чутіш), *v. a.* die Empfindung beleben, wecken, aus einer Ohnmacht erwecken, die Besinnung wiedergeben, beleben, *Ил.*

Чутіти, *v. n. s.* Гудіти, (*Фр.*).

Чутка, *f.* Gerücht, *n.* Kunde, Nachricht, *f.* Ruf, *m.*

Чуткий, *a.* hörbar; 2) übel riechend; 3) scharf, = їдкий; 4) кі ўши scharf hörend, *Еф.* 9.

Чуткість, -ости, *f.* Geruch, *m.* ВВ

I. Чутко, *adv.* hörbar, vernehmlich, *M. II.* 24; 2) empfindlich, *Фр.*

II. Чутко, *m.* Name eines Hundes.

Чутливий, *a.* empfindlich; zart, *Фр. Ил.*

Чутливість, -ости, *f.* Empfindlichkeit, Empfindsamkeit, Empfindung, *f.*

Чутний, *a.* hörbar, vernehmbar, laut; 2) unangenehm riechend, stinkend.

Чутнісько, *adv.* recht vernehmbar, ganz laut, (*Фр.*), *s.* Чутно. [sein, *n.* ВВ.

Чутність, -ости, *f.* Gefühl, Bewusst-

Чутно, *adv.* hörbar, vernehmbar, laut.

Чутня, *f.* Те. *s.* Сторожа.

Чуточка, *f.* *dim.* *s.* Чутка; чуточку, *adv.* *Ausdr. Ос.* (61) XII. 42. ein wenig, ein Bischen.

Чух *m.* Brandgeruch, Dunst; Gestank, *m.*

Чухати, *v. a. s.* Чихати, чухрати.

Чухирчити, *v. a.* sich heimlich hinzuschleichen; betrügen, schmeicheln, *Зах.*

Чухмарити ся, *s.* Чухрати ся.

Чухня, смерть-чухна, чухно-мачухно. *Ч. V.* 573. ? [los werden, (*Фр.*).

I. Чухнути, *v. n.* den üblen Geruch

II. Чухнути, *v. a.* treffen, *B.*

Чухрати, *v. a.* reiben, kratzen; 2) zausen; die Haare in Unordnung bringen; — ся sich kratzen; 2) * entfliehen, entkommen, *Зах.*

Чухрій, *m.* Lausbub, Läusekerl, *m.* *B.*

Чучва, чучвєра, *m.* kleiner, hässlicher Mensch; verkümmertes Geschöpf, *B.*

Чучверіти, *v. n.* verkümmern, elend werden, einschrumpfen, abmagern, abmergeln, *B.*

Чучєло, *n.* vermummte Larve.

Чучеревіти, *v. n. s.* Чучверіти.

Чучу́га, *f. s.* Чечуга. *B.* [pfindsam.

Чучу́щий, *a. M. II.* 37. fühlend, em-

Чучяти, *v. n. M. III.* 91. fühlen, empfinden.

Чхати, *v. n. s.* Чхати, *Зах.*

Чхну́ти, *v. n. s.* Чхнути, *M. I.* 42.

Чюркало, *n.* *Гол. s.* Чуркало.

Чякнути, *v. n.* sich niederdrücken, sich niederlegen, *Фр.* [miliaris), *B.*

Чякра, *m.* Haushund, *m.* (Canis fa-

Чяпавка, *f.* Art Geräth zum Fischfang.

Чяпайло, *n.* Bachstelze, *f.* (Motacilla), *B.* [Fischfang, *B.*

Чястовіть, *f.* Art Geräth zum

Ш.

Ш, sechs und zwanzigster Buchstabe, (Ша). [bieten).

Ша! *int.* st! (Stillschweigen zu ge-

Шаба, *f. §. s.* Стругач.

Шабальник, *m. s.* Шувар.

Шабас, *m.* Sabbath, *m. s.* Сабаш.

Шабасівка, *f. s.* Сабашівка.

Шабасовий, *a.* Sabbath-, den Sabbath betreffend. [feiern.

Шабасувати, *v. n.* den Sabbath

Шабату́ра, *dim.* шабату́рка, *f. §.* Kapsel, Schachtel, *f.*

I. Шабаш, *m. s.* Шабас.

II. Шабаш! *int.* = genug! *Сб. III.* 37.

Шабашковий, *a. s.* Шабасовий.

Шабель, -бля, *m.* Ziege, *f.* Siechling, *m.* (Pelecus cultratus), *B.*

Шабелька, *f. dim. s.* Шабля.

Шабельний, *a. Гр.* Säbel-.

Шабельник, *m.* Säbelschmied, *m.*

Шабельта́с, *m. eig.* Säbeltasche, Scheide, *f. K.*

Шабинкувати, *v. n. Ос.* (62) VI. 14.?

Шаблєваний (-блєв-), *a.* der einen Säbel trägt, der ein Recht hat den Säbel zu tragen, *K. См.*

Шаблєвий, *a. s.* Шабельний, *Пис.*

Шаблюка, *f. aug. s. d. f. 1).*

Шабля, *f.* Säbel, *m.*; 2) *s.* Шабель. *B.*

Шавка, *f. Ко.* 238. Spitz, Spitzhund, *m.*

- Шáвлія, *f. s.* Шалвія, *Зак.*
 Шаг, *m. e.* Art Münze = 2 Kopeken, *Зак.*; 2) übrrhpt eine kleine Münze, Heller, *m.* [spiel der Knaben, Ч. III. 103.]
 Шагардáй, *m. e.* Art Gesellschafts-
 Шагáти, *v. n.* wandeln, *Мор.*
 Шагнúти, *v. n.* auflodern.
 Шаговáй, *a.* was einen Шаг (= 2 Kopeken) kostet, *Пис.*
 Шáдий, *a* grau, graulichweiss, -бик, *B.*
 Шадкáй, *a.* -тютюн Art Tabak, Ч. VI.
 Шадúля, *f.* eine graue, graulich-
 weisse Kuh (*s.* Шáдий), *B.*
 Шажóк, -жкá, *m. dim. s.* Шаг.
 Шáйдвассер, *m.* Scheidewasser, *n. Пол.* [дiв &].
 Шáйка, *f.* Bande, *f.* (опрышкiв, зло-
 Шáйний, *a.* heftig, entsetzlich, *МШ.*
 Шáйность, *f.* II. 220.?
 Шáйнúти, *v. a.* aufschnellen, *Пар*; 2) heftig schneiden.
 Шáйтáн, *m.* Teufel, *m. Зак.*
 Шáйтур, *m.* Scheiterholz, *n. B.* [reus].
 Шакáль, *m.* Schakal, *m.* (Canis au-
 Шáкша, *f.* Milz des Schafes, *f.*
 Шал, *m.* Raserei, *f.* Anfall von Toll-
 heit, *m.*; * Feuer, *n.*
 Шаль, *m.* Shawl, *m.* III. II. 144.
 Шалавáла, шалавáло, *m.* leicht-
 sinniger, unbeständiger Bub, Mensch, *W. s.* Шалауáта. [(Фр).
 Шаламанáте, *n. coll. s. s.* Дрáнте.
 Шаламéйка, *f. s.* jüdische Mütze.
 Шаланá, *f. s.* Шувáр.
 Шалáп! *int. s.* Чалáп.
 Шалапúта, *m.* Wirtkopf; Brause-
 kopf; toller, unruhiger Kopf, *m.*
 Шалáта, *f. s.* Салáта, *Пар.*
 Шалáш, *m. s.* Салáш, Hütte, *f. Пар.*
 Шальбáр, *m. B.* Betrüger, Schwin-
 dler, Charlatan, *m.*
 Шальвiрь, *m. Wgr.* IX. s. d. v.
 Шальвiя, (шалвiя), *f.* Salbei, *f.*
 (Salvia officinalis), *B.*
 Шальгá, *f.* Wuth, Wasserscheu, *f.*
B. Мi. II. 280; 2) Wahnsinn, *m. Фр.*
 Шалéвий, *a. K.* I. 252. пояс — s.
 Шалéввий.
 Шалевiрство, *n.* Betrug, Schwin-
 del, *m.*; Charlatanerie, *f. КС.* V. 353.
 Шалéвка, *f. s.* Шалiвка, *Зак.*
 Шалéн, *m. Ч. III.* 404. e. Art Frau-
 enkleid.
- Шалéний, *a.* wahnsinnig, rasend,
 toll, verrückt.
 Шалiти ся, wüthend sein, нес ша-
 лиг са der Hund ist wüthend, *B.*
 Шалiвка, *f.* dünnes Brett zur Ver-
 schalung.
 Шалiвлiвий, *a.* muthwillig, aus-
 gelassen, leichtsinnig, flott, *C. I.* 17.
 Шалiй, *m. s.* Смертéльвик.
 Шалiнiвка, *f.* ein wollenes Kopf-
 tuch od. Umhängetuch.
 Шалiнóвий, *a.* shawlartig.
 Шалiселiвий, *a. s.* Шалiвлiвий.
 Шалiти, *v. n.* verrückt sein, nicht
 recht bei Sinnen sein; rasen, toben,
 wüthen; ausgelassen sein, tollern; — за
 ким, за чим heftig verlangen nach
 jmdm (etw.), heftig streben, wahnsin-
 nig schmachten.
 I. Шáлька *f.* Tolkorn, *n.* Taumelloch,
m. (Lolium temulentum), *B.*
 II. Шáлька, *pl.* шалькi, *f.* Wag-
 schale, Wage, *f. Зак.*
 Шальвiй, *a.* wahnsinnig, rasend,
 toll; 2) stürmisch, brausend, heftig.
 Шальнiк, *m.* Wahnsinniger, *m. B.*
 Шаловiна, *f.* Tollkirsche, *f. Цар.*
 Шаловлiвий, *a.* lustig, muthwil-
 lig, drollig, flott.
 Шалтáн, *m. s.* Султáн.
 Шалювáти, *v. a.* verschalen, mit
 Brettern verschlagen.
 Шáля, *f.* Wagschale, *f.*; 2) s. Насáд.
 Шамáйка, шамáя, *f.* Aspius clu-
 peoides, *B.* [II. 158.]
 Шамбáш, *m.* = Гáссан Бáша, *C.*
 Шáмка, *f.* Aelchen, *n.* (Anguillula), *B.*
 Шáмкати, *v. a.* Geräusch machen;
 2) leise sprechen, lispeln (vor Alter), (Фр.).
 Шамкáй, *a.* flink, hurtig, *M.* II. 37.
 Шамнúти, *v. a.* mit dem Ruder
 schlagen; 2) *v. n.* * entwischen, entfliehen.
 Шамотáти (шамóчу, -чеш), *v. a.*
 herumreissen, herumschütteln, rütteln;
 — ся sich herumreissen; — ся з ким
 mit jmdm sich herumbalgen.
 Шамотiти (шамóчу, -тiш), *v. n.*
 rauschen; säuseln, *Зак.* [Unruhe, *f. Зак.*
 Шамотнá, *f.* Geräusch, Rauschen, *n.*
 Шамрáнка, *f.* Werkstück des We-
 bers: zum Glätten der Leinwand.
 Шанá, *f.* Hochachtung, Achtung, Ehr-
 erbietung, *f.*; 2) Bewirtung, *f. Пис.*

Шандра, *f.* Andorn, *n.* (Marrubium vulgare), *B.*

Шанѣбний, *a.* ehrenvoll, *ОП.*

Шанѣбність, -ости, *f.* Decenz, *f.* *ОП.*

Шанівний, *a.* achtbar, ehrwürdig.

Шаність, -ости, *f.* *V. Дс.* 81. *s.* Пошанѣванє.

Шанѣба, *f.* Achtung, Ehrfurcht; Schonung, *f.* Ehre, *f.* *Зар.* *H.* 225.

Шаноблѣвий, *a.* achtbar, ehrwürdig, *Нар.* [Achtbarkeit, *f.* *Нар.*

Шаноблѣвість, -ости, *f.* Ehrfurcht,

Шанѣбний, *a.* ehrwürdig, achtbar, ehrerbietig. [Würde, *Ст.*

Шанѣбність, -ости, *f.* Ehre und

Шанѣбно, *adv.* ehrerbietig, *Зар.*

Шанувати, *v. a. s.* Шанувати.

Шанувѣтий, *a.* ehrbar, geehrt, *Ст.*

Шанувѣтість, -ости, *f.* Ehrfurcht, Achtung, *f.*

Шанувлѣвий, *a.* ehrwürdig, *Біл.*

Шанѣвний, *a.* ehrwürdig, achtbar, geehrt, *M. I.* 139.

Шанок, -нку, *m. s.* Шинѣк, шинк.

Шанолѣб, *m. ОП.* der Ehrgeizige.

Шанолѣбний, *a.* ehrgeizig.

Шанолѣбство, *n.* Ehrgeiz, *m. ОП.*

Шанга, *f.* Katzenminze, *f.* (Nepeta cataria), *B.*; 2) Andorn, *n.* (Marrubium vulgare), *B.*

Шангалѣвець, -вця, *m.* Lump, *m.*

Шангалѣвий, *a.* lumpig. [*f. K.*

Шануванє, *n.* Achtung, Ehrfurcht,

Шанувѣтель, *m. K. s.* Почитѣтель.

Шанувѣти, *v. a. s.* schonen; 2) *ehren, achten, in Ehren halten; — ся sich schonen; sich nicht zu sehr anstrengen; sich hüten; 2) anständig sein, *a.* leben.

Шанувѣмиий *prtc.* geehrt, verehrt, *Шл.*

Шанец, *m. Гол.* III. 445. *ungr.* Schanze, *f.* Wall, *m.*

Шанка, *f. aug.* 3г. *s.* Шанка.

I. Шанарь, *m. H.* 119 *s.* Шанкарь

II. Шанар, *m. s.* Шанар, *Зак.*

Шанѣще, *n. aug.* *s.* Шанка.

Шанѣнец, -вця, *m. D. c.* 360. *e.* Art Zauberhmütze. [zen), *B.*

Шанка, *f.* Mütze, *f.*; Hut, *m.* (bei Pil-

Шанкарь, *m.* Mützenfabrikant, Mützenmacher, *m.*

Шанкобране, *n. He.* das Ende des Gottesdienstes, wann schon die Versammelten nach ihren Mützen sehen u. selbe

nehmen.

Шанкувати (-ков-), *v. a.* die Mütze abnehmen, abziehen vor jmdm; 2) *jmdm hoferen, schmeicheln; den unterthänigst gehorsamen Diener machen, *Зак.*

Шанлік, *m. s.* Шанлік.

Шановал, *m.* Walker, Walkmüller, *m.*

Шановалка, *f.* Walkerin, Walkersfrau, *f. Pic.* [земля Walkenerde, *f. Нар.*

Шановальний, *a.* Walken, -а

Шановальня, *f.* Walkmühle, *f. Нар.*

Шановальський, *a.* -е сукно, wollen, *Pic.* [spiel (das Mützenaufheben).

Шанорня, *f. Та.* I. 142. *e.* Art Oster-

Шаночка, *f. dim.* Mütze, *n.* kleine Mütze. [tzenfabrikant, *m.*

Шанѣчник, *m.* Mützenmacher, Mü-

Шанпошки, *pl. s. d. f.*

Шаношник, *m.* Art Spiel mit Stabwerfen, *Ч. IV.* 41.

Шанран, *m. s.* Шафран, *Зак.*

Шанранчик (жовтѣх). *m.* Myrmidone, (Colias Myrmidone), *B.* [s. Шанка.

Шанурка, *f.* Hut, *m.* (bei Pilzen),

Шанчерѣна, *f. s. d. f.*

Шанѣна, *f. dim.* *s.* Шанка, Mütze, *n.* eine einfache, schlechte Mütze.

Шанчурѣна, *f. aug. s.* Шанка.

Шар, *m.* Schichte; Reihe, *f.*; 2) Platz, Ringplatz, *m. B.*; 3) Stück, *n.* шар землі, (*Фр.*); 4) Kugel, *f.* — земний Erdball, *m. Нар.*

Шаробан, *m.* Kutsche, *f. He.* (*n.* 138).

Шаравари, *pl.* lange weile Hosen, *pl.*

Шаравий, *a.* etwas grau, graulich, *Зак.*

Шарáда *f.* Sylbenräthsel, *n.* Charade, *f.*

Шаран, *m.* Karpfen, *m.* (Cyprinus), *B.*

Шаранá, шаранчá, *f. s.* Саранá, са-

Шарачут, *m. s.* Шаланурá. [ранчá.

Шарáсть! *int. s.* Шарáх! [schen.

Шарáх! *int.* vom schnellen Forthu-

Шарáхкати, шарачути, *v. n.* geräuschvoll forthuschen, *K.*; zahlreich sich wohin eilends begeben, *Кс.* II. 23.

Шарварка, *f. Зак.* Lärm, *m.* Geräusch, *n.* Hin- u. Herlaufen, *n.*

Шарварок, -рка, *m.* Scharwerk, *n.* öffentliche Arbeit (für die Gemeinde); 2) *s. d. v.*

Шарварщина, *f. s.* Шарварок 1).

Шарáга, шарáга, *f.* nasses, stürmisches Wetter, *Kst.*

Шарѣт, -оту, *m. s.* Овїѣдла.
 Шарѣжа, *f.* Charge, *f.* [grau.
 Шарїй, *a.* grau; dunkelgrau; wolfs-
 Шарїк, *m. dim. s.* Шар 2) Kügelchen, *n.*
 Шарїти, *v. a.* stöbern, suchen, durch-
 suchen, *P. I.* 184.
 Шарїти, *v. n.* grau werden; 2) däm-
 mern, dunkel werden. [Gewand.
 Шарлат, *m. Cm.* scharlachfarbenes
 Шарлатан, *m.* Charlatan, Markt-
 schreier, Quacksalber, *m.*
 Шарнїти, *v. a.* anstossen, anrei-
 ben; schneiden; 2) hineinlangen; — по
 нїд unter etw. mit einem Stock & hin-
 einfahren um es hervorzulangen, *Ч. IV.*
 514.; *s.* Шарїти; — ся sich anstossen,
 anreiben; *s.* schneiden.
 Шаровати, *v. a. s.* Шарувати.
 Шарок, -рка, *m. dim. s.* Шар, Reihe,
 Zeile, *f. Гол. I.* 333.
 Шарпак, *m. III. I.* 279. ein ärmlich,
 lumpig gekleidetes Individuum, bettel-
 armer Schlucker; 2) Dieb, *m. Nic.*
 Шарпанїна, *f.* Reissen, Zausen;
 Getümmel, *n.* Rauferei, Hetze, *f.*; 2) *Кс.*
 118. was zum Zerfleischen preisgegeben
 wird, der Antheil des Leithundes von
 e. gefällten Wilde; 3) e. Art Gericht,
 a) von Wild, *Зак.*; b) von Fischen, *Nic.*
 Шарпати, *v. a.* reissen, zausen, zupfen;
 rütteln; zerfleischen; * чїю славу, jmds
 gutem Rufe schaden, verleumden; — ся
 reissen, in Stücke gehen; 2) herumbalgen.
 Шарпатїнє, *n.* Charpie, *f. (Фр.).*
 Шарпїна, *f. s. d. v.*
 Шарпнїти, *v. a. s.* Шарпати.
 Шарптий, *a.* -ї дожджове *Гол. II.*
 69. heftig (?).
 I. Шарувати, *v. a.* -стїнїу grau an-
 streichen, grau übertünchen.
 II. Шарувати, *v. a. s.* Шурува-
 ти. *Зак.* reiben, waschen.
 Шарфа, *f. s.* Шарфа, *(Фр.).*
 Шарфити (шарфажу, -дїш), *v. n.*
 zwitschern, *Ч. V.* 640.
 Шарудїти, *v. n. Ос. (62) I.* 69. ?
 Шаснїти, *v. n. М.* in einem Nu fort-
 schwinden; überfliegen, überstreichen.
 Шасть! *int.* vom Hineinschleichen,
 vom schnellen Hineintreten.
 Шастанє, *n.* Hin- und Herlaufen,
 Tummeln, *n.*
 Шастати, *v. a.* umherwerfen, etw.

hin u. her bewegen, mit Geräusch be-
 wegen; 2) verschwenden, unnutz aus-
 geben, грїшми; — ся herumlaufen,
 sich herumtummeln.

Шат, *m. ungr. Гол. III.* 516. *s.* Сад.
 Шата, *f. пол.* Kleid, Gewand, *n. К.*
 Шатан, *m.* Satan, Teufel, *m.*
 Шатанїна, *f.* Getümmel, *n.* Ver-
 wirrung, *f.* das Hin- u. Herlaufen.
 Шатаньскїй, *a.* satanisch, Teufels-
 Шатати ся, sich tummeln, sich spu-
 ten; 2) *s.* Здрїгати ся.
 Шатер, -тра, *m. s.* Шатро. [193.
 Шатєрник, *m. e.* Zeltbewohner, *Кс.*
 Шатїрїти, *v. a.* stöbern. [bel, *m.*
 Шаткївнїця (-ков-), *f.* Krautho-
 Шаткувати (-ков-), *v. a.* klein
 schneiden, klein hacken (канфєту, рїсто).
 Шатно, *adv.* gut gekleidet, in voller
 Ausstattung, *Кс.* 330. (*vgl.* Шата).
 Шатнїти ся, hin u. her sich wer-
 fen etw. nachsuchend; 2) sich beilen,
 sich sputen. [Schirm, *m.*
 Шатрик, *m.* (Regen-, Sonnen-),
 Шатро, *n.* Zelt, *n.*
 Шатровїй, *a.* Zelt-
 Шафа, *f.* Schrank, *m.* [theiler, *m.*
 Шафар, *m.* Schaffner; Ausgeber, Ver-
 Шафрка, *f.* Schaffnerin; Haushal-
 terin, Vertheilerin, *f.* [seschrank, *m.*
 Шафрнїя, *f.* Speisekammer, *f.*; Spei-
 Шафрскїй, *a.* Schaffners.
 Шафєр, *m. Нє. (xm. 45)* Schaffer, *m. s.*
 Дрїжба.
 Шафїр, *m.* Sapphir, *m.*
 Шафїровїй, *a.* Sapphir-, aus, von,
 mit Sapphir; 2) sapphirblau [Schrank.
 Шафка, *f. dim. s.* Шафа, kleiner
 Шафлїк, *m.* Schaff, Fass, Spulschaff,
 Scheuerschaff, *n.*
 Шафран, *m.* Saffran, *m.*
 Шафравовїй, *a.* Saffran-, aus
 Saffran; 2) saffrangelb.
 Шафувати, *v. a.* verschaffen, liefern,
 geben; -чим etw. austheilen, ausspen-
 den; * verschwenderisch mit etw. um-
 gehen, freigebig sein.
 Шафунок, -нку, *m.* Verwaltung, *f.*;
 Recht, *n.* etw. zu vertheilen, zu geben, *Зак.*
 Шафурка, *f.* Becherhulle, *f.* (z. B.
 bei der Haselnuss), *B.*; 2) Hut, *m.* (bei
 d. Pilzen), *(Фр.).*
 Шахвѣрь, *m. Cm. s.* Шафар.

Шахи, *pl.* Schachspiel, *n.*; 2) Schachstein, *m.*

Шахивніця, *f.* Schachbrett, *n.*

Шаховка, *f.* kleiner Schrein.

Шахрай, *m.* Schacherer, *m.*; *Schwindler, *m.*

Шахрайка, *f.* Schacherin; Schwindlerin, *f.*
Шахрайский, *a.* Schacherer, Schwindler-, schwindlerisch, betrügerisch.

Шахрайство, *n.* Schacherei, Schwindelei, *f.* Betrug, *m.* [trügen; täuschen.

Шахрувати, *v. a.* schachern; be-

Шахт, *m.* шахта, *f.* Schacht, *m.*

Шацувати, *v. a.* schätzen, abschätzen, taxieren; 2) *achten, schätzen.

Шацѣнок, -нку, *m. pol.* Schätzung, *f.*

Шашель, -шля, *m.* Klopfkäfer, *m.* (Anobium), *B.*; 2) Schiffbohrer, *m.* (Teredo navalis), *III.* II. 259. (?) [1. 11.

Шашлиця, *f.* Holzgewürm, *n.* Ч. I.

Шашйна, *f.* Гол. III. 401. хатка в шашни-, ? [Schachfigur, *f.*

Шашка, *f.* Stein im Damenspiel, *m.*

Шашкований, *a.* He. Пр. XI. 2. 26. gewürfelt, gescheckt, bunt, (?).

Шашлик, *m.* Bratspicss, *m. Ko.*; 2) Шашель 1), *B.*

Шашні, *pl.* lustige Streiche, Schelmenstreiche, *pl.* Цт. 102. [чорний?

Шашок, -шка, *m.* Ос. (62) V. 81.

Шаштовий, *a.* -черевічок, Ч. IV.

Шва, *f.* Naht, *f.* Пар. [175. ?

I. Шваб, *m.* Schwabe, *m.*; verächtl. = Deutsche, *m.*

II. Шваб, *m.* Küchenschabe, *m.* (Blatta orientalis), *B.*; 2) Carabus Scheidleri, *B.*

Шваба, *f.* -бу дати, задати viel zu schaffen geben, übel zurichten; tüchtig abprügeln, С. I. 188.

Швабка, *f.* Schwäbin, *f.*; Deutsche, *f.*

Швабнути, *v. a.* §. stehlen.

Швабський (швабский), *a.* schwäbisch; 2) ausländischer Fabrik; fein; -е полотно Florleinand, *f.* Пар.

Швабщина, *f.* (von deutschen Krämmern gekaufte) feine Leinwand.

Швагати, *v. a.* mit einer Peitsche hauen, schlagen.

Швагер, -гра, *m.* Schwager, *m.*

Швагра, *f.* Escadre, *f.* Geschwader, *n.* Пис. [Schwägerin, *f.*

Швагрова, *f.* Frau des Schwagers,

Швагронистий (швадр-), *a.* К.

I. 264. Anführer einer Escadron.

Швайка, *f.* Pfriem, *m.* Pfrieme, *f.*; 2) s. Прогачка; 3) übrht etw. Spitziges, Schmales, Dürres: стремит в гору як швайка; корова худá як швайка, (Фр.); 4) Alandblecke, *f.* (Aspius bipunctatus), *B.* /

Швайца, *f.* s. Швайка 1), Зах.

Швакотіти, *v. n.* vom „Швау, швау!“ des Enterichs.

Шваля, *f.* Ф. s. Швачка.

Швандигати, *v. n.* fliegen, Зах.

Швандяти, *v. n.* s. Швэндяти, Зах.

Швар, *m.* Segge, *f.* Riedgras, *n.* (Carex), *B.*; 2) -тютюну́ = швур *m.* (Фр.).

Швара, *f.* Tau, *n.* W.

Шварлотати, шварлотіти, *v. n.* schwatzend, laut, in widerlichem, unangenehmem Tone sprechen; plauschen, plärren. [schend; zwitschernd, Ле.

Шварлотливий, *a.* plärend, plau-

Шваркий, *a.* -а осóка s. Різба.

Шваркит, -сту, *m.* Geplapper, *n.* Ф.

Шваркнути, *v. a.* §. werfen, schmeissen, (Фр.). [s. Шварлотіти.

Шваркотіти (-кóчу, -óчем), *v. n.*

Шварний, *a.* s. Мотóрний.

Шварчок, -чка, *m.* dim. s. Швар.

Шварц, *m.* Schwärze, Schubwischse, *f.*

Швацький (швацк-), *a.* Nähe-,

Швачка, *f.* Näherin, *f.* [Näh-, Пис.

I. Швед, *m.* Schwede, *m.*

II. Швед, *m.* Küchenschabe, *m.* (Blatta orientalis), *B.*

Шведчиня, *f.* Schweden, *n.*; 2) der schwedische Krieg: Karl XII. Mazepa u. ihre Niederlage bei Poltawa 1709. К.

Швельгіт, -оту, *m.* Geschwätz, *n.* Пар.

Швэндати ся herumschweifen. [fen.

Швэндяти, *v. n.* schlendern, schwei-

Швёткий, *a.* biegsam, -бич, *B.*

Швець, *gen.* шевця, *m.* Schuhmacher, Schuster, *m.*

Швэя, *f.* s. Швайка 3), *B.*

Шви́галка, *f.* Wurfspieß, *m.* Под.

Шви́гар, *m.* Ende der Peitsche, *B.*

Швидкий, *a.* schnell; jäh, hastig; geschwind, flink; 2) *jäh, hitzig, vorschnell, unbedachtsam.

Швидкість, -ости, *f.* Geschwindigkeit, Hurtigkeit, Schnelligkeit, *f.*; 2) Uebereilung, Ueberstürzung, *f.*

Швидко, *adv.* eilig, geschwind; на

швидку in der Eile, *Шл.* [gehend.
 Швидкойдучий, *а Нс.* schnellver-
 Швидкои́г, -ога, *т.* Охурода, *В.*
 Швидкои́гий, *а.* schnellfüssig.
 Швидч, *adv. comp.* zu Швидко, *с. d. f.*
 Швидче, швидше, *adv. comp.* schneller, geschwinder; 2) je eher; möglich bald, schnell; швидче - ніж eher als, *Под.*
 Швидкнуги, *в. а. s.* Швидати. (*Фр.*).
 Швиргати, *в. а.* werfen, schmeissen, *Зак.* [ausholenden Wurf.
 Швиргома, *adv. Н.* 272. vom weit
 Швиргнуги, швирнути, *в. а.* werfen, schmeissen, *См.*
 Швиркати, *в. п. n.* ein schwirrendes Geräusch verursachen, schwirren; 2) schnell davonfliegen, *В.*
 Швирчати, *в. п. s. d. v. 1).*
 Швїя, *ф. s.* Швїяка 3), *В.*
 Швїкати (швї-), *в. а. s.* Швїати, (*Фр.*) mit schwirrendem Geräusch schlagen.
 Швїренъ, -рня, *т. Ч. I. 1. 94. ?*
 Швѳий, *а.* Naht, *В.*
 Швор! швор! *int.* vom dumpfen Tritt.
 Швѳра, *ф.* (сѳра). Koppel, *ф. С. II. 205.*
 Швѳрка, *dim.* швѳрочка, *ф.* Faden, *т.* Schnürchen, *п.* [у драбину &
 Шворужити, *в. а.* reiben, *Ф.* колесо
 Швяткій, *а.* locker, haltlos, *В.*
 Ше, *adv. s.* Ще, (*Фр.*).
 Шебернуги, *в. п. n.* rascheln.
 Шев, *gen.* шѳу, *т. Н.* 41. Naht, *ф.*
 Шѳелень, *ф. У.* Rauschen, Lispeln, Säuseln, *п.* [sich-, *Фр.*
 Шѳелїти, *в. а.* rühren, regen; — ся
 Шѳверюга, *ф. с.* Scherzw. *Зан. II. 599. s. d. f.* [beinig, *с.* Кривонїгий
 Шѳвернїгий, *а. Ч. V. 1127. Ф.* säbel-
 Шѳвкїня, *ф. s.* Шѳвчїха; 2) *с.* Шѳвчїка.
 Шѳвкѳ, *т.* Schuster, *т. Ог.* 97.
 Шѳвлїя, *ф. s.* Шѳльвїя, *В.*
 Шѳвлюга, *т.* Gauner, abscheulich, *с.* verabscheuungswürdiger Mensch, *т. Зак.* [sters, *ф. Зак.*
 Шѳвня, *ф.* Werkstätte eines Schu
 Шѳвскїй, (шѳвскїй), *а.* Schuster-, Schuhmacher-. [Schuhmacherei, *ф.*
 Шѳвство, *п.* Schusterhandwerk, *п.;*
 Шѳвцевїк, *а.* Sohn des Шѳвецъ.
 Шѳвцїв, -ѳва, -ѳве, *а.* Schuster-, Schuhmachers-, dem Schuster geh.

Шѳвцївна, *ф.* Tochter des Schuhmachers. [с. Шѳвень.
 Шѳвцїюга, шѳвцїюра, *т. aug.* verächtl.
 Шѳвчѳнко, *т.* Sohn des Шѳвецъ.
 Шѳвчїк, *т. dim.* с. Шѳвецъ.
 Шѳвчїна, *т.* verächtl. с. Шѳвецъ.
 Шѳвчїха, *ф.* Frau des Schuhmachers, *ф.*
 Шѳвчїук, *т.* Schuhmachergesell; Schusterlehrling, Schusterjunge, *т.*
 Шѳедївїй, *а.* bereift; grau, weiss, *Зак.*
 Шѳеадара, *ф. Ф.* Zither, *ф.*
 Шѳейма, *ф. s.* Шѳельма, *Ч. V. 841.*
 Шѳекало (шѳ-), *п.* Plumpsack, *т. Кол. I. 191.* [sener Tanz.
 Шѳекѳня, *ф. Кух.* е. Art ausgelassene
 Шѳекувати, *в. а. Ф.* in Reihe u. Glied stellen, с. Шѳакувати.
 Шѳельварок, -рку, *т. s.* Шарварок.
 Шѳелевїло, *п. s.* Шалапуга.
 Шѳелевїти (-вїю, -вїш), *в. п. n.* sich bewegen, hin u. her flattern, *Фр.;* 2) säuseln, wıter шелевїс, *Фр.*
 Шѳелевїя, *т.* Flatterer; Wollüstling, *т.*
 Шѳелѳвки, *pl.* -мїна? *Цар.*
 Шѳелѳгати ся, auf dem Eise gleiten, glitschen, (*Фр.*).
 Шѳелѳнди, *pl.* с. Храбѳс.
 Шѳелѳнѳтиха, *ф.* Klatschschwester, *ф.;* 2) eine leichtfertige Dirne, (*Фр.*).
 Шѳелец, *int.* vom Säuseln und Schleichen. [пѳчш), *в. п. n.* rascheln.
 Шѳелѳпїти, шѳелѳпїти. (-пѳчу,
 Шѳелѳснїатїй, *а. Гол. III. 56. ясївъ- ?*
 Шѳелѳст, -стру, *т.* Säuseln, Rascheln, *п. III. I. 22;* Gelispel, *п.;* 2) Feuerblume, Klatschrose, *ф.* (Papaver rhoeas), *В.*
 Шѳелѳсть! *int.* vom Rascheln; vom Geräusch beim Mähen.
 Шѳелѳстїти (шѳелѳцї, -стїш), *в. п. n.* säuseln, rascheln; lispeln.
 Шѳелѳхнуги, *в. п. n.* fortschwinden.
 Шѳелевїло, *п. s. d. f.*
 Шѳелїхвїст, -оста, *т. Н.* 19. Windbeutel, Galgenvogel, Lotterbub, *т.*
 Шѳелїхвостка, *ф. См. ?*
 Шѳельма, *т. u. ф.* Schelm, Schurke, Bösewicht; Betrüger, *т.*
 Шѳельмїн, *а.* Schelmen.
 Шѳельмованецъ, -нця, *т.* Schelm, Strolch, *т.*
 Шѳелѳм, -ма, *т.* Helm, *т.*
 Шѳелѳмѳнный, *а.* helmschüttelnd, *Py.*

Шелушній, *a. Гл.* 61. s. Сгучковий.
 I. Шелюг, *m. Schilling, m.; *Heller, m.*
 II. Шелюг, *m. шелюга, Zugespitzte Weide, (Salix acuminata), Зак.*
 Шелюжійна, *f. dim. s. d. v. II. Ніс. Щог.*
 Шелюжковий, *a. -ві уставки е.*
 Art Stickerer, *Kol. I. 48.*
 Шелюг, *m. dim. шеляжок, шеляжочок, s. Шелюг, I. Зак.*
 Шемат, *m. Schema, Model, Muster. n.*
 Шематизм, *m. Schematismus, m.*
 Шемени́ти, *v. a. s. Ударити, schlagen, einen Schlag versetzen, (Фр.).*
 Шемерований, *a. mit Gold u. Silber ausgenäht, Зак.*
 Шемерувати, *v. a. ausnähen mit Gold u. Silber, Ніс.*
 Шеметати, *v. a. werfen, schleudern; — ся sich heftig hin u. her bewegen, Фр.*
 Шемр, *m. Св. Gemurm, Riesel, n.*
 Шемрань, *n. Gemurre, Murren; Murmeln, n. [murmeln.]*
 Шемрати, *v. n. brummen, murren;*
 Шендерендя, *f. Ч. IV. 499. Bein der weibl. Scham.*
 Ше(н)добрити (шад-), *v. a. Wgr. VIII. s. Перевергати. [spler, m. (Фр.).]*
 Шепелёвецъ, (-ля-), -вця, *m. Li.*
 Шепелёвка, (-ля-) *f. eine die lispelt.*
 Шепелівий, *a. der (die) lispelt, lispelnd; adv. шепеліво, lispelnd.*
 Шепеліти, *v. n. lispeln, lispelnd sprechen. [Га. I. 258.]*
 Шепец, шепетух, *m. Lispeler, m.*
 Шепечна, *f. faules Holz, Га. I. 258.*
 Шепіт, -оту, *m. Geflüster; Lispeln, n.; pl. шепіоти, s. Запентуване; 2) seichte rauschende Bachströmung, Га. I. 258.*
 Шепкати, *v. n. s. d. f.*
 Шепнути, *v. n. lispeln; 2) v. a. flüstern, zuflüstern.*
 Шепотати, шепотіти, *v. n. lispeln; 2) v. a. flüstern; шепотати ся з ким mit jmdm lispeln. [raunen, См.]*
 Шепотнути, *v. n. u. a. lispeln,*
 Шепти, *pl. Flüstern; Geflüster, n.*
 Шептун, *m. Lispeler, Flüsterer, m.*
 Шептуха, *f. die Lispelnde; 2) Weisagerin, f. s. Воробка. [canina), B.]*
 Шепшина, *f. Hundsrose, f. (Rosa Шепшинівий, шершівий, a. aus Шепшина.*

Шераль, *f. s. Плиніця.*
 Шервет, *m. gesticktes Halstuch.*
 Шеремобрко, *m. § ein obdachloser Mensch, Vagabund, m. (Фр.).*
 Шерен (шерень), *m. III. Wgr. X. s. Сёрен (-нь).*
 Шеренік, *m. Gebirgspitze der Karpathen unter 49° n. B. von welcher ein Gebirgsarm nach N. u. O. ausläuft als Wasserscheide des Dniester- u. Weichsel- (mit San-) flussgebietes, Гол. [decken.]*
 Шереніти, *v. n. sich mit Шерен be-*
 Шерёна, *f. feile, garstige Dirne, III. K.*
 Шерестіти (шерещу-, стійш), *v. n. zwitschern, Ч. V. 557.*
 Шерех, *m. sehr dünne Eiskruste.*
 Шереха, *f. Feilenmuschel f. (Lima), B.*
 Шерехатий, *a. rauh, chagrinartig, B.*
 Шереховатий, *a. rauh, nicht glatt, Пар.*
 Шереховатість, *[heit, f. Пар.]*
 Шереш. *f. s. Кріга.*
 Шерешити ся, *ріка шерешит ся vom Flusse gesagt, wann dh die Mitte desselben das Eis schon geht and an den Seiten noch festgefroren steht.*
 Шёржень, *f. s. Інея, Пар.*
 Шерженіти, *v. n. impers. шерженіе es reift, Пар. [Кч. 167.]*
 Шерміцєрія, *f. Fechtkunst, f.*
 Шерсть, *f. Thierhaare, pl. Flocken, pl. (von Wolle).*
 Шерстїна, *f. s. d. v.*
 Шерстїний, *a. s. Шерстяній.*
 Шерстїнік (шерстен-), *m. Filzdeckel, m. den man unter den Sattel legt.*
 Шереткавий, *a. B. ein wenig rauh.*
 Шереткий, *a. rauh, nicht glatt, steifhaarig; * rauh, hart, unfreundlich.*
 Шеретколісти, *pl. Rauhblätterige, pl. (Asperifoliae), B. [schläger, m.]*
 Шерстобїт, *m. Zan. I. 385. Woll-*
 Шерстяній, *a. von, aus Flocken od. Haaren der Thiere gemacht.*
 Шерстянік, *m. Bettdecke aus Wolle u. Thierhaaren, f.*
 Шерстянка, *f. s. Псїнка.*
 Шерхнути, *v. n. leicht zufrieren.*
 Шерцо, *n. Гол. III. 254. ungr. s. Сёрце.*
 Шершавий, (*dim. -вєнький*), *a. K. straubig, rauh, zottig. [beln, M.]*
 Шершавіти, *v. n. kriecheln u. wie-*
 Шершень, -ня, *m. шершун, -на,*

m. Hornisse, f. (Vespa crabro), B. .
 Шість, *f. Excremente, pl. (Фр.).*
 Шестак, *m. Art Münze: Sechser, m. = 10 Kr. östr. Währ.; 2) 50 Kopeken, Зак.; 3) der sechste Theil von etw. Зак.*
 Шестачійско, *m. aug. s. d. v.*
 Шестувати, *v. n. gehen, reisen, ziehen, C. II. 99. [Пар.]*
 Шестеріць, -ірця, *m. Hexaeder, n.*
 Шестерік, *m. Sechsgespann, n. adv. шестеріком, mit Sechsgespann.*
 Шестёрка, *f. s. Шестірній; шестёркою, adv s. Шестірнею.*
 Шестеро, *num. sechs.*
 Шестя, *n. ungr. s. Щастя.*
 Шести́й, *n. der (die, das) sechste.*
 Шестикутник, *m. Sechseck, n.*
 Шестилітний, *a. sechsjährig; alle sechs Jahre vorkommend &.*
 Шестимір, *m. Hexameter, m. Пар.*
 Шестипазурний, *a. mit sechs Krallen, Ч. II. 281. [Кв. 356 (?).]*
 Шестирік, *m. sechsdrähtiger Strick,*
 Шестирібний, *a. 3г. s. Шестилітний.*
 Шестишаговік, *m. e. Scheidemünze = 6 тівів (w. s.) D. c. 189.*
 Шестін, *m. Kubus, Würfel, m. Пар.*
 Шестиньоватий, *a. würfelförmig; -а кість Würfelbein, n. B.*
 Шестірка, *f. Sechsgespann, n.; adv. шестіркою mit Sechsgespann.*
 Шестірнійця, *f. s. d. v. (Фр.).*
 Шестірній, *f. Sechsgespann, Gespann von 6 Ochsen, n.; adv. шестірнійцею, шестірнею mit Sechsgespann; 2) ein zirkelartiges Werkzeug zum Marquieren des Zargenkreises am Fass, Zargzieher, Bodenzieher, m. B.*
 Шестячко, *n. dim. ungr. s. Шестя.*
 Шестокрилий, *a. mit sechs Flügeln, sechsflügelig.*
 Шиб, *gen. шіба, f. Gestalt, f. на тоту шиб von dieser Gestalt, B.*
 Шіба, *f. Schacht, m.; 2) Glasscheibe, Fensterscheibe, f.*
 Шібавий, *a. der hin u. her geht.*
 Шібай-голова, (шібайголова), *m. Brausekopf, Abenteuerer, m.*
 Шибак, *m. Hühnerhabicht, m. (Astur palumbarius), B.*
 Шібанець, -ця, *m. Ochs, m. von einem anderen Paar, Пар.*

Шибаніна, *f. das Hin- u. Hergehen.*
 I. Шібати ся, § hin u. her gehen.
 II. Шібати, *v. n. на когó jmdm ähnlich sehen, B.; 2) -чим, nach etw. riechen.*
 Шібень, -бня, *m. s. Шібениця.*
 Шібеник, шібеничник, *m. Galgenstrick, Galgendieb, m.; Gehenker, (der am Galgen hängt).*
 Шібениця, *f. Galgen; Galgentod, m.*
 Шібеничний, *a. Galgen.*
 Шібка, *f. dim. s. Шіба.*
 Шібкий, *a. flink, schnell; rege, hin u. her eilend, М+В. 353; 2) reissend, шібка вода reissendes Wasser, B.*
 Шібколетний, *a. Мог. schnellfliegend.*
 Шібнути, *v. a. s. d. f.*
 I. Шібсти, *v. a. hin u. her bewegen; werfen; шібоби им на ум У. sie sollen von Sinnen werden. [chen, (Фр.).]*
 II. Шібсти, *v. n. чим nach etw. rie-*
 I. Шіворот, *m. Н. 145. Kragen, m.*
 II. Шіворот, *adv. s. Навіворот.*
 Шідравий, *a. s. Порохнавий.*
 Шішба, *f. s. Шитя.*
 Шішка, *f. dim. s. Шія; Halschen, n.; у рака Krebschwanz, m.; -Фляшки Hals, m. an der Flasche; 2) Griffel, Stanbweg, m. (bei den Pflanzen), B.; 3) enger Durchweg; Landenge, f. Isthmus, m. Вах.; 4) pl. шійкі ракові, Krebswurzel, f. (Polygonum bistorta), B.*
 Шійкія, *a. Кл. -взір schneidend, durchbohrend.*
 Шійний, *a. des Halses, Hals, B. Под.*
 Шійчакі, *pl. Halskäfer, pl. (Trachelophora), B.*
 I. Шік, *m. Reihe, f. Glied, n. Ordnung, f. до шіку in Reihe u. Glied, Кв. 343.*
 II. Шік, *m. Chic, m. ГД.*
 Шікарний, *a. s. Шіковний, Щог.*
 Шікати, *v. n. s. Сичати, zischen.*
 Шіковний, *a. geschickt; passend.*
 Шіковність, -ости, *f. Geschicklichkeit, Geschicktheit, f.*
 Шікувальник, *m. Ordner, m. Кл.*
 Шікувати, *v. a. ordnen, in gewisse Ordnung bringen; in Reihe u. Glied anstellen. [krötenschale, f.*
 Шільдкрет, шількрет, *m. Schild-*
 Шільдкретовий, (шількр-), *a. Schildkröten-, Фр.*

Шильник, *т. Н. 23.?*
 Шило, *н. Ahle, f. Pfrieme, f. Pfriem, т.; * шилом їхати, В. mit zwei od. drei Pferden fahren indem vor ein Pferd ein zweites, od. vor ein Paar Pferde ein drittes angespannt ist.*
 Шилова́йка кривоклю́вка, *ф. Säbelschnäbler, т. (Recurvirostra avocetta), Пол.*
 Шилоклю́вки, *пл. Pfriemschnäbler, пл. (Subulirostres), Пол.*
 Шилохвóстиця *ф. Thurmschwalbe, ф. Mauer-Segler, т. (Cypselus apus), В.; 2) Spiessente, ф. (Anas acuta), В.*
 Шильцьова́тий, *а. В. pfriemen förmig.*
 Шиля́га, *ф. Кн. s. Шелюга I.*
 Шимба́лка, *ф. e. Vorrichtung in der Ecke beim Ofen in der Wohnstube des Huzulen wo die Ofenkruke gestellt wird.*
 Шимше́вий, *а. Ч. IV. 73. sämisch.*
 Шина, *ф. Stange, Schiene; eiserne Stange, ф.*
 Шинда, *ф. s. Перестрич. [Калита. Шиндо́бра (чинд-). ф. Ч. III. 425. s.*
 Шинк, *т. Schank, т. Schenke, ф.*
 Шинка, *ф. Schinken, т.*
 Шинка́р (-карь), *т. Schenk, Schenk-wirt, Schankwirt, т.*
 Шинка́рити, *в. а. Schenkwirt sein, schenken, Getränke aufischen.*
 Шинка́рка, *дим. шинка́рочка, шинка́ронька. ф. Schenkerin, Schenk-wirtin, ф.*
 Шинка́рський, *а. Schenk-, Schenk-wirts-. [wirtschaft, ф.*
 Шинка́рство, *н. Schank, т. Schenk-*
 Шинкарува́ти, *в. а. s. Шинка́рити.*
 Шинбаний, *а. mit Schienen beschlagen, umfasst, Зак. [Schieneneisen, н.*
 Шинбвий, *а. Schienen-, -е желізо*
 Шинувати, *в. а. mit Schienen umfassen, beschlagen.*
 Шип, *т. Ф. Flasche, ф; 2) e. Art Tischlerwerkzeug, Щоз. [н. Пол.*
 Шипіне, *н. Aufbrausen, Brausen,*
 Шипіт, *-оту, т. Zischen; Brausen, н.; 2) reissend fließendes Wasser; 3) ein kleiner Wasserfall.*
 Шипіти, *в. н. brausen.*
 Шипкати, *в. н. ein heiseres Zwitschern von sich geben, sóгуп шипкае der Auerhahn zwitschert, В.*

Шипля, *ф. s. Фёбра.*
 Шипнути, *в. н. s. Шієнути.*
 Шиповій, *т. Stechwinde, ф. (Smilax medica), В.*
 Шипово́ві, *пл. Spargelartige od. Smilaxgewächse, Stechwindenartige, пл. (Smilacae), В. [lispeln.*
 Шиполити, *в. н. heiser sprechen,*
 Шипо́рні, *пл. Art Osterspiel mit einem Hut der zerrissen wird, Кол. I. 195.*
 Шипот, *т. s. Шіпіт.*
 Шипотя́нник, *т. шипотя́н-ниця, ф. Kreuzotter, ф. (Peliass berus), В.; 2) * ein übelgesinnter, böser Mensch (Frau), Пис. [в. н. zischen.*
 Шипотіти (шипочу́, шипотя́ш),
 Шипча́к, *т. Hundsrose, ф. (Rosa canina), В.*
 Шипша́нка золотя́ста, *ф. Rosen-od. Goldkäfer, т. (Cetonia anrata), Пол.*
 Шипша́на, *ф. s. Рóжа дика, Свербо́гуз, Пол.*
 Шиптя́нець, *-нця, т. Rosengall-wespe, ф. (Rhodites Rosae), В.*
 Шир, *т. Reihe, ф. два ширі ка-мениць, (Фр.); 2) Schichte, ф.*
 Ширачі́ти, *с. Ширіти 1) Зак.*
 Шірий, *а. МШ. s. Широкій.*
 Ширі́на, *ф. Breite; 2) АД. I. 84. s.*
 Ширі́нка. [Хустина, В.
 Ширі́нка, (*дим. ширі́ночка*), *ф. s.*
 Ширі́твас, *т. Kufe, ф; ein aus zwei Theilen bestehendes Fass, Зак.*
 Ширі́тель, *т. Verbreiter, Propa-gator, т. Т.; Träger, т.*
 Ширі́ти (шірю, шіриш), *в. а. ausbreiten, verbreiten.*
 I. Ширі́нь, *ф. Breite, ф.*
 II. Ширі́нь, *а. s. Широкій.*
 Ширі́не, *н. der freie Flug, См.*
 Ширі́ти, *в. н. immer breiter wer-ден, МШ; sich breit machen, Н. 188; 2) schweben (in d. Luft, v. Vogel), Пис.*
 Ширлэ́чка, *ф. дим. s. Ширі́нка.*
 Ширм, *т. Schirm, т. Не.*
 Ширмі́чка, *ф. Ч. III. 394.?*
 Ширмі́рство, *н. † Fechtkunst, ф. Зак.*
 Ширмува́ти, *в. а. † fechten; schützen, Зак. [gewissen Form (широкий?), Зак.*
 Широкан́чик, *т. Topf von einer*
 Широ́кий, *а. breit; weit; * weit-läufig; * umständiglich, ausführlich.*
 Широ́кість, *-ости, ф. Breite; Weite;*

* Grösse, Geräumigkeit, *f.*; *pl.* ширóкости, weite Felder, *См.*

Широ́ко, *adv.* breit; weit; * weitläufig; umständlich, ausführlich.

Широкобарчѣстий, *a.* breitschulterig, *Лс.* 90. [tönend, laut schallend, *К.*

Широковѣщательный, *a.* laut

Широковладный, *a.* weitherrschend, *Кл.* [schend, *КУ.*

Широкодержавный, *a.* weitherr-

Ширококлáвий, *a.* mit dem *latus clavus* (von d. römischen Senatoren), *К.*

Ширококобѣстий, *a.* mit breiten Knochen, +*М.* [gebiete habend, *К.*

Ширококра́йй, *a.* weite Länder-

Ширококра́йлий, *a.* breitflügelig, *В.*

Широколы́стий, *a.* breitblättrig, *III.* II. 84.

Широконо́сий, *a.* breitnasig.

Широкопы́ский, *a.* breitmäulig; * klatschsüchtig.

Широкоплéчий, *a.* breitschultrig.

Широкопóльйй, *a.* mit breiten Flu- ren, Aeckern, *III.* II. 72. [Aermeln, *М.*

Широкорукáвний, *a.* mit breiten

Широкосла́вний, *a.* weit be- rühmt, *К.*

Широкося́глий, *a.* *ВВ.* weit reichend, weit greifend, von grosser Tragweite.

Широкува́тий, *a.* breitlich.

Широпу́та, широпу́тник, *m.* Landläufer, *m.* *Га.* I. 258.

Ші́рот на́рлист, *m.* zweiblättriges Breitkölbchen, *n.* (*Platanthera bifolia*), *В.*

Широцѣзний, широцѣстий, *a.* sehr breit, *Га.* I. 258. [*f.* *Га.* I. 258.

Широчéнь, широчина́, *f.* Breite,

Ширóчити, *v.* *v.* *Ч.* III. 158. breit machen, breiten; 2) entwickeln, zum

Aufschwung bringen, *He.* *Пр.* XII. 687; — ся sich ausbreiten, *He.*; 2) fortschreiten.

Широчéнный, *a.* sehr breit; sehr

Ші́рочінь, *f.* Breite, *f.* [weit.

Широчóлий, *a.* *См.* mit breiter Stirn; -дуб mit weit ausgebreiteten Aesten. [die Breite.

Ширш, *in d.* *Verb.* в ширш *in*

Ширшáти, *v.* *n.* breiter werden; sich ausbreiten, sich ausdehnen, *III.*

Ширя́нс, *n.* -фаназіи kühner Flug der Phantasie.

Ширя́ти, *v.* *n.* sich ausbreiten; auf

u. abwallen, *Фр.*; 2) schweben (in d. Luft, vom Vogel), fliegen, *Мор.*

Шитьóá, *f.* Nähen, *n.* Naht, *f.*

Шитвó, *n.* das Genähte, Naht, *f.* *He.*; das Nähen, *М.* II. 169.

Шитé, *n.* Nähen, *n.*; 2) alles was man näht, Leinwand; Stoff, бiле — Weisszeug, *n.* [dicht, stark werfen.

Ші́ти, *v.* *a.* nähen; 2) * § камінем

Шиті́нка, *f.* Nähen u. Sticken, *n.* *ЗР.*; s. Шитé.

Ші́ткати, *v.* *a.* schaukeln.

Шитóк, -ткá, *pl.* шиткі́, *m.* Näharbeit, *f.* *ГЕ. М. Ос.* (62) I. 89. Nähzeug, *n.* mit dem, was man näht.

Ші́тун, *m.* *Ч.* IV. 66. ?

Ші́фра, *f.* Chiffre, *f.*

Шифрýн, *m.* s. Шафра́н.

Шифрува́ти, *v.* *a.* chiffrieren, mit Chiffern schreiben.

Шихó, (?) *Га.* I. 42.

Шишáк, *m.* Helm, *m.*; 2) — лёду Eiszapfen, *m.* *Га.* I. 258.

Шишáковáтий, *a.* helmförmig, *Пар.*

Шишáльничка, *f.* *Ч.* IV. 683. Weib, welches die шишкы́ zur Hochzeit aus Teig formt.

Шишáрхнути, *v.* *n.* mit leisem Geräusch flattern, rascheln, *А-Г.* 153.

Ші́шлати, *v.* *a.* benagen, kauen, (*Фр.*).

Ші́шка, *f.* Tannenzapfen, Fichtenzapfen, *m.*; Kätzchen, *n.* (an Weiden &); 2) e. Art Hochzeitwieback, *P.* I. 149;

Art Verzierung des Коровáй; 3) *pl.* шишкы́ Blutgeschwür, *n.* Hemorrhoidalknoten, *pl.* [zapfenähnlich.

Шишкóвáтий, *a.* tannen-, fichten-

Шишкóвий, *a.* Tannenzapfen; *pl.* шишкóві, Zapfenbäume, Nadelhölzer, *pl.* (*Coniferae*), *В.* [Шишáльничка.

Шишкóрниця, *f.* *Ч.* IV. 685. s.

Шишлáк, *f.* Mütze aus Schafpelz, *f.*

Ші́шлати, *v.* *a.* § kauen.

Шишúлка, *f.* Schote, *f.* *Пар.*

Ші́я, *f.* Hals, *m.*; на лóб на шію über Hals u. Kopf; шія! her da den

Hals! (beim Anspannen der Ochsen in das Joch); Hals, *m.* (an der Flasche; an der Geige); — в пивніци Kellerhals, Vorkeller, *m.*; * enger Durchweg.

Ші́яка, *f.* *aug.* s. Шія́, *Кч.* 73.

Ші́йнічка, *f.* Halsthierchen, *n.* (*Trachelius*); *pl.* ші́йнічкы́, Halsthier-

chen, *pl.* (Trachelina), *B.*

Шівар, *m. s.* Шувар.

Шільга, *f.* Wassersucht, *f.* (Фр.);
2) Verrücktheit, *f.* (Фр.).

Шілцувати, *v. a.* — воли на три плуги, коні на три броби, віці на три сгрунці, *Kol. I.* 97.?

Шімки, *in d. Verbind.*: шімки-олімки, а гробні віддай! Ф. dreh dich wie du willst, das Geld musst du aber abgeben.

Шінель, *f. gr.* Mantel, *m.* (mit Aermeln).

Шіпавий, *a.* schäbig, *B.*

Шіпати ся, § sich kratzen, schaben, *B.*

Шісдесят, *num.* sechzig; шісдесяти, *num.* der sechzigste.

Шіснадцять, шіснайцять, *num.* sechzehn; шіснадцяти, (шіснай-), *num.* der sechzehnte.

Шіснацятилітє, *n.* der sechzehnte Geburtstag, *Kn. Pr. VIII.* 634.

Шіснайцятка, *f.* eine feine Leinwand aus Flachs.

Шість, *num.* sechs.

Шістерня (шест-), *f.* C. II. 210. Drilling, *m.* in der Mühle ein Treibwerk mit drei Stäben an welche der Beutelarm schlägt. [sechszellig, *B.*

Шістєгранний, *a.* sechskantig,

Шістєдірний, *a.* mit sechs Löchern, sechslöcherig, -а тарівка sechslöcheriger Scheibenigel, (Sexforis scutella), *B.*

Шістєокий, *a.* sechsäugig; — обсновак, Gemeine Zellenspinne, (Segestria senoculata), *B.*

Шістєплям (красавчик), *m.* Rothfleck mit sechs Punkten, *m.* (Zygaena filipendulae), *B.*

Шістерняк (ячмінь), *m.* sechszeilige Gerste, (Hordeum hexastichon), *B.*

Шіетка, *f. s.* Шџетка.

Шіфурка, *f. s.* Шафурка 2). (Фр.).

Шікаба, *f.* Flussfischadler, *m.* (Pandion haliaetos), *B.* [Шапшник, Ч. IV. 41.

Шікабалка, *f.* Stab, *m.* im Spiele Шікабати, *v. a.* beim Spiele Шапшник, *s. d. v.* [Stück, Splitter, *n.*

Шікабуртїна, *f.* abgebrochenes

Шікабуртнути, *v. a.* § werfen.

Шікаворожити ся, Ekel haben.

Шікаворонок, -нва, *m.* -весняний, Feldlerche, *f.* (Alauda arvensis); — ви-

мовий Baum-, Kothlerche, *f.* (Alauda arborea), *B.*

Шікал, шікаль, *n.* Ф. grobe Zotten mit Acheln, (Hanf-) Flachssplittern, *pl.*

Шікале, *n. coll.* Fassdauben, *pl.*

Шікалєвати, *v. a. s.* Шікалювати.

Шікалєшник, *m.* Glashändler, *m.* Пис.

Шікалик, *m.* Trinkglas, *n.* Pa. II. 211.

Шікалі, *pl.* Fassdauben, *pl. B.*

Шікалубати, *v. a.* stochern; hasteln, *B.*

Шікалубина, *f.* Ritze, *f.*; Loch, *n.*

Шікам, *m.* Ф. feinste Wolle.

Шікаматє, *n. coll.* Lumpen, *pl.*

Шікандибал, *m.* § der Lahme; 2)

* alles was jmdn hinken macht (z. B. Brantwein &), *Зак.*

Шікандибати, *v. n.* § keuchend, mit Mühe hingehen, sich hinschleppen, zotteln; hinken.

Шікандра, *f. s.* Тріска, (Фр.).

Шікап, шікаф, *m. gr.* Schrank, *m.*

I. Шікапа, *f. s. d. v.* *Зак.*

II. Шікапа, *f.* Mähre, Schindmähre, *f.*

Шікапє, -ети, *n. verächtl.* *s. d. v.*; *pl.*

шікапєта = elende, schwache Pferde, *pl.*

Шікапїна, шікапїчина, *f. dim. s.* Шікапа, + *M.*; 2) Pferdehaut, *f. Га. I.* 258.

I. Шікаповий, *a.* zum Schranke gehörig, Schrank, *Пис.*

II. Шікаповий, *a.* vom Pferde, Pferde-, Ross-, -а шкіра Pferdehaut, Rosshaut, *f.*; -ві чоботи Stiefel aus Pferdehaut, *pl.* [getrieben, abgeritten, *Зак.*

Шікаповїти, *a.* abgemattet, ab-

Шікаравати, *f.* ekelhaftes Zeug, Scheusal, *n. B.*

Шікарадний, *a.* hässlich.

Шікаралупа, *dim.* шікаралупка, *f.* Schale, Eierschale, *f.*

Шікаралупник, *m.* шікаралупники *pl.* Krustenthier, *pl.* (Crustacea), *B.*

Шікаралупці, *pl. s. d. v.* *Пол.*

Шікаралупчик, *m.* Testacella, *B.*

Шікаралющина, *f.* Hülse, Schale, *f.*

Шікарапаня (-не), *f.* Kröte, *f.* (Bufo), *B.*

Шікаробан (-офн), *m.* alter abgetragener Stiefel, *P. I.* 213. *C. I.* 245.

Шікарідь, *f.* ekelhaftes Zeug, Scheusal, *n. B.* [ben, (Фр.).

Шікарідувати, *v. n.* чим Ekel ha-

Шкарповати, *v. a.* gegen das Ende hin oben auf enger machen (-пич).

Шкарт, *m. s.* Пересок.

Шкарубйна, *f. s.* Шкалубйна.

Шкарупний, *a. КС. I. 26.?*

Шкатула, *dim.* шкатулка, *f.* Schachtel, Chatouille, *f.*; Kästchen, *n.*

Шкафа, *f. e.* Art Kratzmesser, Schabmesser, *n.* (der Kürschner), *B.*

Шкварець, -рця, *m. B. s.* Шпак.

Шкварити, *v. a.* kröschen, kreischen, etw. Fetttes prägeln, abbraten; — ся braten (*v. n.*); — ся на сонци in der Sonne braten. [*dend, Cm.*]

Шкваркий, *a.* — мороз schneiden.

Шкваркльвий, *a. Ч. II. 40.?*

Шкваркотня, *f.* das Brausen des Wassers auf heissem Eisen, *Зах.*

Шкварок, -рка, *m.* Griebe, Speckgriebe, *f.*

Шкварчати, *v. n.* quirren, schwirren.

Шкверендіти, *v. n. Фр.* sich tummeln, sprucken (*v. Geistern*).

Шквіря, *f. Ке. I. 53.* Schneegestöber, Unwetter, *n.*

Шкворівщина, *Ч. I. 1. 94.?*

Шкельце, *n.* Opernglas, *n. ОП.*

Шкеля, *f. s.* Скала, *Зах.*

Шкепітя, *n. coll.* Felsstücke, Steine, *pl. B.*

Шкеребэртъ, *adv.* zerstoben, auseinander gefallen; 2) kopfüber, umgekehrt, *III. I. 377.*

Шкеребэртя, *n. Ч. III. 52.?*

Шкирнка, *f.* Brotrinde, *f. Гол. I. 220.*

Шкйтавий, *a.* keinen festen Wohnsitz habend, hin u. her ziehend; schlotternd, *B. Ог. 71.*

Шкитильг, *int.* vom Hinken.

Шкитильгати, *v. n.* hinken, *Зах.*

Шкібля, *f. s.* Скóблиця, Скóбличка.

Шкідльвий, *a.* schädlich, nachtheilig. [*keit, Nachtheiligkeit, f.*]

Шкідльвість, -ости, *f.* Schädlichkeit, Nachtheiligkeit.

Шкідний, *a.* schädlich, nachtheilig; Schaden machend, bringend.

Шкідник, *m.* Schadenmacher, Schadenstifter, *m. B.* [*keit, f. B.*]

Шкідність, -ости, *f.* Schädlichkeit, Nachtheiligkeit.

Шкілка, *f. dim. s.* Шкóла; 2) Baum- schule, Pflanzschule, *f.* [*treffend.*]

Шкільний, *a.* Schul-, die Schule be-

Шкільник, *m.* Schüler, *m. B.; 2)*

Schullehrer, Lehrer, *m.* (bes. in e. Ju-

Шкіра, *f. s.* Скіра. [*denschule*].

Шкірийсти, *a.* lederartig, *B.*

Шкірити, *v. a.* — зуби die Zähne weisen, zeigen, blecken, fletschen; — ся die Zähne weisen, zeigen, fletschen; 2) maulaffen, *Ф.*

Шкірка, *f. dim. s.* Шкіра, kleine Haut, Häutchen, *n.*; kleines Fell, Leder, *n.*; 2) — хліба Brotrinde, Brotkruste, *f.*

Шкірництво, *n.* Lohgärberei, *f. Пар.*

Шкірочка, *f. dim. s.* Шкірка.

Шкірчина, (*dim.* шкірчина), *f. dim. s.* Шкіра. [*aus Leder.*]

Шкірянний, *a.* ledern, Leder, von,

Шкльвий, *a.* glasig, *Пол.*

Шкльво, *n.* Email, Schmelz, *m.* Glasur, *f.* Glassfluss, *m. Пол.*

Шкло, *n. s.* Скло.

Шкловина, *f.* Glaskörper, *m.* (-óчна).

Шклянйсти, *a.* glasartig, *Пол.*

Шклянка, *f. s.* Склнка.

Шклянний, *a.* gläsern, aus Glas, Glas-

Шклянолущі, *pl.* Schmelzschup- per, *pl.* (Ganoidei vel Accipenserini), *Пол.*

Шкляр, *m.* Glaser, *m.*

Шкóда, *f.* Schade, Schaden, Nachtheil, Verlust, *m.*; 2) als *int.* шкóда! leider! o! шкóда! *Св.* ach leider!

Шкóдити (шкóджу, -диш), *v. a.* schaden, schädlich sein, Schaden bringen; шкóду — *К. I. 215.* Schaden anrichten.

Шкóдйше, *adv. comp.* mehr leid, *Др.*

Шкóдти, *v. a. s.* Шкóдувати.

Шкóдка, *f. dim. s.* Шкóда. [*theilig.*]

Шкóдльвий, *a.* schädlich, nach-

Шкóдльвість, -ости, *f.* Schädlichkeit, Nachtheiligkeit, *f.*

Шкóдльвка, *f.* кітка, — Schaden- macherin, Schadenstifterin, *f. Крон.*

Шкóдльво, *adv.* schädlich, nach- theilig.

Шкóдльвость, *f.* Schadenersatz, *m.*

Шкóдник, *m.* Schadenmacher, Schadenstifter, *m. К. На.*

Шкóднійш (-ше), *adv. comp. Ч. I. 1. 63.* мені чо́гось — es ist mir mehr leid um etw. [*denstifter, m. B.*]

Шкóдорó (-рió), -óба, *m.* Scha-

Шкóдорóбниця, *f.* Schadenstif- terin, *f.*

Шкóдувати, *v. a.* — чо́гось etw.

schonen, sparen, womit sparsam umgehen; Schaden u. Kosten scheuen.

Шко́дця (-ця), *m.* † Schadenstifter, *m.* *Зак.*

Шко́ла, *f.* Schule, *f.* ходіти до шко́ли die Schule besuchen; посилáти до шко́ли in die Schule schicken; скінчи́ти шко́лу seine Schulstudien beenden; розлу́сти́ти шко́лу die Schule (Schüler) entlassen; нині не́ма шко́ли heute findet kein Unterricht statt; не́ред шко́лою, по шко́лі vor der Schule, nach der Schule (d. i. zum Beginn u. nach dem Schlusse des Unterrichts); по́за шко́лу ходіти um die Schule gehen, die Schule schwänzen; — жи́дівска; а) Judenschule, *f.*; б) Synagoge, *f.*; 2) Schule, *f.* (Manier, Disciplin, *f.*).

Шко́лити, *v. a.* *M.* II. 43. schulen, abrichten.

Шко́лка, *f.* *dim.* s. Шкі́лка.

Шко́льний, *a.* s. Шкі́льний.

Шко́ляр, *m.* Schüler, *m.*; 2) Schulfuchs, Pedant, *m.*

Шко́лярник, *m.* *dim.* s. d. v.

Шко́лярский, *a.* schülerhaft, schülermässig; Schul-, Schüler-; bübisch, kindisch *He.* (*xm.* 270); 2) pedantisch, Pedanten-, Schulfuchs-.

Шко́лярство, *n.* *coll.* Schüler, *pl.*; 2) Schulgelehrten, *pl.* A.-Г. 159; 3) Schulfuchserie, Pedanterei, *f.* flaches, trockenes, pedantisches, schulfuchsiges Wesen; Sebulkram, *m.* *Зак.*

Шко́мáтє, *n.* *coll.* Lumpen, *pl.*

Шко́мáтєр, *m.* Lumpensammler, *m.*

Шко́рінка, *f.* *dim.* Brotrinde, *f.*

Шко́рлáт, *m.* Шка́рбáн.

Шко́рбáдити (шко́рбáджу, -бáдш), *v. a.* s. Ско́рбáдити, (*Фр.*) [pío], *B.*

Шко́рпíбн, *m.* Scorpion, *m.* (Scor-

Шко́рúпа, *f.* s. Шка́ралúпа.

Шко́рб, *m.* alter, abgetragener Stiefel; 2) (kleiner) Bub, (kl.) Schüler, *m.*

Шко́рбáти, *v. a.* kratzen; abschaben; 2) — чо́бáтємí s. Шла́мпáти.

Шко́рбáбíсть, *adv.* чо́бáти взувáти в — s. Голб́бíсь.

Шко́рбáчка, *f.* s. Шкри́бáк.

Шко́рбóтíти (-бóчу, -бóтíш), *v. n.* rasseln. [abschaben; abschälen.

Шко́рбáтáти, *v. a.* kratzen, abkratzen,

Шко́рбáтáч, *m.* Kratzer, *m.* (Echi-

norhynchus), *B.*

Шко́рбáчка, *f.* Kratze, *f.* *B.*

Шко́рбóк, -тáк, *m.* Feldstück von grösserem Complex abgerissen, *n.* *Фр.*

Шко́рбáк, *m.* Streicheisen, *n.* *Пар.*

Шко́рбáти, *v. a.* s. Шкря́бáти.

Шко́рбáнути, *v. a.* *s. Удáрити, (*Фр.*).

Шко́рбáти, *v. a.* kratzen; schaben, schrappen.

I. Шко́рум, *m.* Geruch, *m.* von brennendem Leder, od. Leinwand, Tuch &

II. Шко́рум, на — *adv.* *Ф.* gänzlich.

Шко́румíть, *f.* шкрумíте, *n.* etw. ganz Ausgetrocknetes, Abgedörrtes, z. B. Blätter, Stroh &

Шкря́бáти, *v. a.* kratzen; kehren.

Шкря́бáчка, *f.* § ein alter, schlechter Besen. [*v. a.* kratzen, schaben.

Шкря́бóтíти (-бóчу, -бóтíш),

Шку́ла, *f.* s. Ску́ла, *Пис.*

Шку́лити, *v. a.* die Oberhaut aufritzen, streifen, abstreifen, (*Фр.*).

Шку́лька, *f.* *У.* V. 595. 600. ?

Шку́льний, *a.* belästigend, arg zusetzend, *Зак.*

Шку́ра, *f.* Haut, *f.*; Leder, *n.*

Шку́рáт (-лáт), *m.* e. Stück Haut od. Leder. [2) Rinde, Brotrinde, *f.* C.I. 13.

Шку́рáтбк, -тáк, *m.* *dim.* s. d. v.;

Шку́рáтíний, *a.* s. Шкі́рянíй,

Шку́ргáт, *m.* s. Шку́рáт; шку́ргáтє, *n.* *coll.* alte, unnütze Hautlappen, *pl.*

Шку́рíнка, *f.* s. Ско́рíна, скорíнка.

Шку́рлáт, *m.* Hautläppel, *n.* Stück Haut od. Leder, *B.* s. Шку́рáт. [*m.* T.

Шку́рлáтíна, *f.* Kruste, *f.* Schorf,

Шку́рýк, *gew. pl.* шку́рýкí, Schuhe, Bauernschuhe aus ungegerbtem Leder, *B.*

Шку́рýтíний, *a.* ledern, s. Шкі́рянíй. [gelb, *n.* *Зак.*

Шку́т, *m.* шку́та, *f.* Boot mit Se-

Шку́тíльгáти, *v. n.* s. Штíльгýкáти, *He.* [Tuche.

Шла́к, шляк, *m.* Sahlleiste, *f.* am

Шла́мпáк, *m.* § alter zerrissener Stiefel, Schuh.

Шла́мпáти, *v. n.* § schlappen, schlurfen, schlürfen beim Gehen; * langsam, schwerfällig gehen.

Шла́пáк, *m.* § s. Шла́мпáк; 2) * (hinetrottelnder) Bummler.

Шла́пáти, *v. n.* § s. Шла́мпáти.

Шла́птю, *adv.* *Кух.* im Trab.

Шлафір, *т. Кн. Пр.* XI. II. 80. Schlafrock, *т.* (?).

Шлійка, *ф. pl.* -кы, Hosenträger, *pl.*

Шлик, *т.* hohe, spitzige Pelzmütze, *B.*

Шликівка, *ф.* Karpenmuschel, *ф.* (Cucullaea), *B.*

Шлифовальщик, *т.* Polirer, *т. Под.*

Шличок, -чка, *т. dim.* с. Шлик.

Шлиа, *ф.* Pferdegeschirr, *н.*

Шлійка, *ф.* (у бича) Schlinge, Schleife, *ф.*; 2) Hosenträger, *т. Га.* I. 258.

Шліхта, *ф.* geschlichtete Partie der Tabakblätter.

Шльонка, *ф. C. I.* 91. Schaf schlesischer Race, *н.*; 2) Wolle, *ф.* dieser Schafe, *Зак.*

Шльоп, *int.* vom Klatsch ins Wasser.

Шльоха, *ф. Ко.* 7. liederliches Weib, das sich in schlechten Orten herumtreibt, (*vergl.* Шляти ся). [weinen.

Шльохати, *в. н.* schluchzen, laut

Шлунок, *т. Кн. Пр.* XI. II. 49. 50. Magen, *н.*; Rachenhöhle, *ф. Зак.*

Шлюб, *т.* Gelöbnis, Gelübde, *н.*; 2) Ehegelübde, *н.* Trauung, *ф.*

Шлюбний, *а.* Gelübde-, gelobt, angelobt; 2) ehelich, Ehe; — перетинь Ehering, Trauring, *т.*; — на жінка Ehefrau, *ф.*

Шлюбувати (-бов-), *в. а.* geloben, angeloben, ein feierliches Gelübde thun; — кому́ jmdm etw. angeloben, versprechen; 2) ehelichen, heiraten, sich trauen

Шлюза, *ф.* Schleuse, *ф.* [lassen.

Шлюсар, *т.* Schlosser, *т.*

Шлюсарка, *ф.* Schlosserin, *ф.*; 2) Schlosserhandwerk, *н.*

Шлюсарский, *а.* Schlosser-.

Шлюсарство, *н.* Schlosserhandwerk, *н.* Schlosserei, *ф.*

Шлюфа, *ф. с.* Шлюфка.

Шлюфір, *т.* Schleifer, *т. Ков.*

Шлюфка, *ф. dim.* Schleife, *ф.*

Шлюфований, шлюхований, *а.* geschliffen. [fen, scharf machen.

Шлюфувати, (-фов-), *в. а.* schleifen

Шля, *ф. МШ.* Weg, *т.* Richtung des Weges, *ф.* (*vgl.* Шлях).

Шляк, *т.* Rand, Saum, *н.*; Sahleiste, *ф.* am Tuch; 2) Spur, *ф.*

Шлямпак, *т. с.* Шлампак.

Шлямпати, *в. н.* §. с. Шлампати; — ся *Зг.* hin u. her trotteln.

Шлям, *т.* Schlamm, Schmutz, Unrath,

т. Unreinlichkeit, *ф.* [Schlamm reinigen.

Шлямувати, *в. а.* schlämen, vom

Шляпак, *т.* шляпати, *в. н.* §. с. Шлапак &.

Шляти ся, hin u. her trotteln, bumeln; — побруч з ким mit jmdm Arm in Arm lustwandeln, dahergehen, *М.*

Шляфрок, *dim.* шляфрочок, *т.* Schlafrock, *т.*

Шляфроківий, шляфрочковий, *а.* Schlafrocks; — а п'яна Fräulein das nunmehr vornehmere Kleider trägt.

Шлях, *gen.* шляху, *т.* Strasse, Heerstrasse, *ф.*; 2) Spur, *ф.*; чорний шлях der Weg auf welchem die Tartaren u. Türken ihre Einfälle machten und sengten; * всі шляхи погубити, *М. II.* 116. die Besinnung u. die Fassung verlieren.

Шляховий, *а.* zum Шлях geh.

Шляхотний, *а.* edel. [muth, *т.*

Шляхотність, -ости, *ф.* Adel; Edel-

Шляхотцкий, *а.* Adel-; adelig, adlig; по шляхотки, *adv.* wie ein Edelmann, adelig, nach Art u. Weise der Edelleute.

Шляхотство, *н.* Adel, Adelstand, *т.* Adelschaft, *ф.* [herrschaft, *ф.*

Шляхотчина (шляхотч-), *ф.* Adel-

Шляхта, *ф. coll.* Adel, *т.* Edelleute, *pl.*

Шляхтич, *т.* Edelmann, Adeliger, *т.*

Шляхтун, *т. с. d. v.*

Шляхтінка, *dim.* шляхтіночка, *ф.* adeliges Fräulein; Adelige, *ф. III.* I. 77.

Шляхцюра, *т.* (verächtl.) с. Шляхтич.

Шлячок, -чка, *т. dim.* с. Шляк; шлячок-колпачок, *Га.* I. 42. von der Mütze des Дружба.

Шляшчок, -шкы, *т. dim.* с. Шлях, kleiner Weg, Holzweg, *т.* [peitschen.

Шмагати, *в. а.* streichen, schlagen,

Шмаїлів, -лова, *т.* Stadt Ismailow.

Шмальцюга, (шмальцюга, *Зак.*), *ф. К.* Waidasche, *ф.*; 2) Waidaschefabrik, *ф.*

Шманати, *в. н.* Мор. с. Шляти ся.

Шмаралд, *т.* Smaragd, *т.*

Шмаралдик (бліскавець), *т.* Gewöhnlicher Türkisschwärmer, (Atychia Statices), *B.* [ragdgrün, Smaragd-

Шмаралдовий, *а.* smaragden, sma-

Шмарити, *в. а.* werfen, schleudern, (*Бор.*). [geln, rotzen.

Шмаркати, *в. а.* schnüffeln, schnur-

Шмаркатиий, *а.* rotzig.

Шмаркáč, *m.* Rotzbube, *m.*; -áчка, *f.* 1) rotziges Mädchen; 2) * Talglícht, *n.*

Шмаркóль, -кля, *m. s. d. f.* 1).

Шмаркотáне, *n.* Rotz, Schleim, *m.* (in d. Nase); 2) Schwarzer Nachtschatten, (*Solanum nigrum*), *B.*

Шмаровóз, *m. s.* Смаровáз.

Шмарок, -рка, *m. s.* Сма́рок.

Шмарувáти (-овá-), *v. a. s.* Сма́рувáти; 2) §. * *v. n.* einhergehen, *M+B.25.*

Шмáт, *m.* abgerissenes Stück von etw., Fleck, *m.* Bruchstück, *n.* Theil, *m.*; 2) e. grosse Menge, e. grosse Anzahl.

Шмáтá, *f.* Lappen, Flecken, Fleck, *m.*

Шмáтáти, *v. a.* stückeln.

Шмáтe, *n. coll.* Stücke, *pl.* на — in Stücke; 2) Wäsche, *pl.*

Шмáтка, *f. dim. s.* Шмáтá.

Шмáтóк, -ткá, *m. dim.* ein Stück von etw. (von Tuch, Brot &). [*ler, m.*

Шмáтóшник, *m. M.* Lumpensamm.

Шмáточкá, *f. dim. s.* Шмáтка.

Шмáтувáти, *v. a.* in Stücke reisen, stückeln, *Ст.*

Шмáчýти, *v. a.* -кáшý, *Ч. IV. 82.?*

Шмéргель, -гль, *m.* Schmergel, *m.*; Butterblume, Dotterblume, *f. Пар.*

Шмéрдáвкá, *f. §.* Katarrh, *m.*

Шмýга, *f. e.* Art Schlingen für Vögel, *B.*; 2) Windmühlenflügel, *m. Зак.*; 3) * liederliches Weib, *Зак.*

Шмýгáти, *v. n. s.* Шмýгнути.

Шмиглéнький, *a.* schwächlich, (*Фр.*). [*rührig, (Фр.)*].

Шмýглий, *a.* dünn u. biegsam;

Шмиглáти, *v. n.* dahintroteln, dahingehen, *III. I. 71.*

Шмигнýй, *a.* flink, hurtig, шупáк шмигнýй: ту е, ту го немá, (*Фр.*).

Шмигнýти, *v. n.* schnell vorüberlaufen; entwischen, *B.*

Шмигóла, *f.* Krammetsvogel, *m.* (*Turdus pilaris L.*), *B.*

Шмýкáти, *v. a. §.* -тáбáкy s. Нýхáти.

Шмир, *m.* Geräusch, *n. Зз.*

Шмóндя, *f.* eine unsittliche Weibsperson; ein unreines Mensch, *B.*

Шморг, *int.* vom Geräusch u. Schnurren.

Шмóрга, *f.* Streif, Streifen, *m. Пар.*

Шморганýстий, *a.* gestreift, *B.*

Шморгáтий, *a.* bunt, buntfarbig.

Шморгéль, *m.* Kuchen aus Buch-

weizenmehl in Oel geschmorrt. [*A-I.*

Шмóргнути, *v. n. s.* Шмигнýти,

Шморшóк, -шкá, *m. He.* Falte, Furche, *f.*

Шмýга, *f. s.* Смýга, *Зак.*

Шмуклýр (-клер), *m.* Posamentierer, Bortenwirker, Bandweber, *m.*; -áрка, *f.* Frau des Шмуклýр; Posamentirarbeiterin, *f.*

Шмуклýрский (-клерский), *a.* Posamentirers-, Bortenwirkers-.

Шмуклýрство (-клер-), *n.* Posamentirgeschäft, *n.* Bortenwirkerei, *f.*

Шмулýнка (-лénка), *f.* eine Handvoll von reinem Hanf od. Flachs.

Шмулýти, *v. a.* reiben; 2) * den Hanf, Flachs dh das Reiben reinigen.

Шнéпá, *f.* Waldschnepfe, *f.* (*Scolopax rusticola, L.*), *B.*

Шнýпорити, *v. a. s.* Нýшпорити, emsig nachsuchen, nachforschen, *Ф.*

Шнирýти, *v. a.* grübeln, nachsuchen; 2) *v. n.* eilen, davonfliegen, *B.*

Шнýти, *v. n. s. d. v. 2) III.*

Шнýпорити, *v. a. s.* Шнýшпорити, (*Фр.*).

Шнур, *m.* Schnur, *f.*; Seil, *n.*; 2) als Mass: = etw. mehr als ein Joch, шнур пóля, *ОБ.* [*brust, f.*

Шнурívкá, *f.* Schnürleib, *m.* Schnür-

Шнуркóваний, *a. Cm.* плац — mit Schnüren versehen, besetzt.

Шнурковáти, *v. a.* mit Schnüren einfassen, besetzen. [*Faden-*

Шнуркóвий, *a.* Schnur-, Schnüren-,

Шнурóване, *n.* das Schnüren; 2) die Schnüre. [*Шнурívкá, Зак.*

Шнýровиця, *f.* Schnürband, *n.*; 2) s.

Шнурóк, -ркá, *m. dim.* Шнур.

Шнурóчок, -чка, *m. dim. s. d. v.*

Шнурувáти (-ров-), *v. a.* schnüren; zuschnüren, zusammenschnüren;

2) — дóску & mit der Schnur zeichnen.

Шнýвкá, *f. e.* Froschart.

Шнýгá, *f.* Kröte, *f.* (*Bufo*), *B.*

Шо, = що, шóбá, = щóбá, (*Фр.*).

Шóбрáти, *v. a.* kratzen, (*Фр.*); 2) s. Шубóртáти.

Шóвóбáль, *int. s.* Шубóвeсть.

Шóвк, *m.* Seide, *f.*

Шóвкínкá, *f. Ч. IV. 195.* seidene Mütze; 2) * eine Grasart, *B.*

Шóвковáть, *f.* Wasserfaden, *m.*

(*Conferva rivularis*), *B.*; 2) *Cladophora viadrina*, *B.*; 3) — сіткова́та, Wassernetztang, *m.* (*Hydrodictyon utriculatum*), *B.*

Шовковатий, *a.* seidenartig.

Шовковатицьова́ті, *pl.* Fadentange, *pl.* (*Confervaceae*), *B.*

Шовковатиця річна́, *f.* Bachwasserfaden, *m.* Wasserheede, *f.* (*Conferva rivularis*), *B.* [квіий.

Шовковенький, *a.* *dim.* с. Шовковбий, *a.* seiden, Seide-; 2) -ва трава́, Schilfartiges Glanzgras, (*Phalaris arundinacea*), *Plc.*

Шовковина, *f.* Seidenstoff, *m.* *B.*; 2) Faden Seide, *m.* *Plc.*

Шовкостий, *a.* seidenartig, Seiden-; -а ва́та Seidenwatte, *f.* *Пол.*

Шовковистоблестя́чий, *a.* seidenglänzend.

Шовковиця, *f.* Wasserfaden, *m.* (*Conferva*), *B.*; 2) Maulbeerbaum, *m.* *He.*; 3) wilder Feigenbaum, *K.*

Шовковний, *a.* seidenartig; -а мо́кляха Gemeine Sumpfmilbe, (*Trombidium aquaticum*), *B.*; 2) -а хово́гла́вка, Seidenglänzender Falkäfer, (*Cryptocephalus sericeus*), *B.* [кво́ва.

Шовковниця, *f.* с. Пра́жа шов-

Шовкотра́в очеретова́тий, *m.* schilfartiges Glanzgras, (*Phalaris arundinacea*), *B.*

Шовку́н, *m.* Maulbeerbaum, *m.* *Пар.*

Шовча́тка, *f.* Gemeine Sammetmilbe, (*Trombidium holosericeum*), *B.*

Шовчина, *f.* seidenes Garn, *См.*

Шовчинова́ті, *pl.* Seidenpflanzen-Gewächse, *pl.* (*Asclepiadeae*), *B.*

Шовчо́к, -ча́к, *m.* *dim.* с. Шовк.

Шовгну́ти, *v. n.* с. Шу́гнути.

I. Шовкати, *v. a.* flehend bitten, *Кс.* 167.

II. Шока́ти, *v. n.* undeutlich sprechen (wie ein alter zahnloser Mensch), *Plc.*

Шовля́р (?) *См.* (*серб.* 306)?

Шоловія, *f.* с. Шальвія, *B.*

Шоловорі́г, -ро́га, *m.* Trompetenschnecke, *f.* (*Tritonium*), *B.*

Шоло́м, *m.* с. Шело́м.

Шоломйи́й, *a.* verblüfft.

Шоломйсти́й, *a.* helmartig; -рубо́у́бець Helmartiger Seitenschnabel (*Chilidon cucullus*), *B.*

Шоло́мка, *f.* Grosse Tonne, (*Galea*),

B.; 2) Cassis, *B.*; 3) с. Ча́рка.

Шоломо́к, -мка́, *m.* Kugelmütze, Calotte, *f.* Käppchen, *n.* *Пар.*

Шолопа́й, *m.* Tropf, Einfaltspinsel, Maulaffe, *m.* *Зак.* (*Гр.*).

Шолопа́ти, *v. a.* stöbern, kramen, grübeln; 2) abweiden, abfressen.

Шолопо́ти (-по́чу, -по́йш), *v. n.* rauschen, ein Geräusch verursachen.

Шолопу́ти, *pl.* Name einer kleinrussischen Sekte, *Plc.*

Шолопу́тїти, *v. a.* einen Шолопа́й hinters Licht führen, betrügen, *Зак.*

Шолопу́тня, шолопу́тнява, *f.* Betrügerei, Schelmerei, *f.* Schelmstück, *n.* *Зак.*

Шоло́статї, *v. a.* — ячмінь reinigen dh Stampfen.

Шоло́уди, *pl.* Schorf, *m.* [kopf, *m.*

Шоло́дївець, *gen.* -вця, *m.* Grind-

Шоло́дївий, *a.* räudig.

Шоло́дївка, *f.* Kartoffel-Spindelschimmel, *m.* Kartoffelfäule, *f.* (*Rhizosporium*, *Fusisporium solani*), *Вол.*

Шоло́днік, *m.* Gallmücke, *f.* (*Cecidomyia*), *B.*; 2) — пше́нійний Getreideverwüster, *m.* (*Cecidomyia destructor*), *B.*

Шоло́дїй, *m.* с. Шоло́дївець.

Шоло́упайка, *f.* с. Шкара́упа, *K.*

Шоло́упїна, *f.* Hülse; Schale, *f.* *Пар.*

Шо́нтавий, *a.* *B.* lumpicht, zerrissen.

Шоп, *m.* Waschbär, *m.* Schuppenbär, *m.* (*Procyon lotor*); *pl.* шопи, Pelzwerk, Schuppenpelz, *n.* *Пол.*

Шо́па, *f.* Schuppen, *m.* blos mit einem Dache geschütztes Stallgebäude, *n.*

Шо́пка, *f.* *dim.* с. д. в.

Шопо́ртатї, *v. n.* rascheln.

Шопо́рт, -о́рту, *m.* Gelispel, Gemurmel, *n.* III. II. 35.

Шопо́тїти, *v. n.* lispeln, murmeln.

Шопо́тня́, *f.* Gemurmel, Wispern, *n.*

Шо́бра, *f.* *gew. pl.* шобри, Pferdegeschirr, *n.*; * убо́рати в шобри betrügen.

Шо́брити, *v. a.* с. Шо́брити.

Шо́брик, *m.* II. 23. Riemer, *m.*

Шоро́нка, *f.* *КС.* I. 25.?

Шоро́хова́тий, *a.* spröde, *Пар.*

Шоро́хова́тість, -ости, *f.* Sprödigkeit, *f.* [schen, Rascheln, *n.*

Шо́рош, *m.* Gesäusel, Gelispel, Rau-

Шост, *m.* Stange, *f.* *Зак.*

Шоста́к, *m.* с. Шестак, *Зак.*

Шостачок, -чка, *m. dim. s. d. v.*;
2) sechsjährig.

Шóсти́й, *num. s. Шéсти́й, (Фр.)*.

Шосто́голо́вий (шест-), *a. sehs-*

Шпáда, *f. Degen, m.* [köpfig.

Шпáдер, *m. Spleisse, f. B.*

Шпак, *gen. шпáка, m. Star, m.* (Stur-
nus vulgaris), *B. 2)* * graugesprenkel-
tes Pferd; * шпáками годований, pfflig,
alter Fuchs, durchtriebener Kerl; * шпá-
ка зпа́ти, (scherzh) = спáти, fest
schlafen.

Шпакóвáтий, *a. bunt wie ein*
Star; — кинь graugesprenkelt, Eisen-
Stahlschimmel, *m. B.* [bunt.

Шпакóвий, *a. vom Star; 2) gefleckt,*

Шпáковня, *f. Käfig für Stare, m.*;
Höhlung (in einem Baume &) wo die
Stare nisten, *Pic.*; 2) * Kasematte, *f.*
Gefängnis, *n. K. I. 74.*

Шпáлер, *m. pl. шпáлери, Spalier,*
n. Allee, f. Кв. I. 144; 2) Кн. buntbe-
maltes Papier, Tapete, *f.*; Wandteppich, *m.*

Шпáльта, *f. Spalte, f. lange schmale*
Hälfte einer zweitheiligen Druckhälfte.

Шпáнка, *f. вóнна — spanische Wolle.*

I. Шпáра, *f. Spalte, Ritze, f.*

II. Шпáра, *f. pl. шпáри, s. Крóква, Зак.*

Шпáраг, *m. Spargel, m. (Asparagus), B.*

Шпáрагóвий, *a. Spargel.*

Шпáрал, *m. Skarteke, f. altes be-*
schriebenes od. bedrucktes Papier; *pl.*
шпáрáли алтер Skartenkram, *Зак.*

Шпáргáльник, *m. Sammler von*
Skarteken, *m. Pic.*

Шпáргáльниця, *f. Sammlerin von*
Skarteken, *f.*; 2) Aufbewahrungsort, *m.*
Niederlage, *f. von alten Skarteken, Pic.*

Шпáрти, *v. a. rösten, schmoren.*

Шпáрка, *f. s. Шпáра I.*

Шпáркíй, *a. frisch; 2) rüstig, behend,*
hurtig, link, schnell; *adv. шпáрко — —, B.*

Шпáркíсть, -ости, *f. Rüstigkeit,*
Hurtigkeit, Behendigkeit, *f.*

Шпáрковéць, -кíвця, *m. Hüpfel-*
ling, *m. (Cyclops), B.* [гарис), *B.*

Шпáркóс, *m. Star, m. (Sturnus vul-*

I. Шпáрувáти, *v. a. sparen.*

II. Шпáрувáти, *v. a. Risse ausfüllen.*

Шпáрун, *m. Кв. II. 6. Stütze, f.*
Stützpfeiler, *m.* [2) eine Pferdekrankheit.

Шпáт, *m. полевíй, Feldspath, m. Вол.*;

Шпáтáр, *m. Spleisse, f.*; 2) Dau-

benbrett zum Verschliessen einer Hür-
de, *n. B.*

Шпáтер, *m. Spleisse, f. B.*

Шпáти, *v. a. кóло чо́бось, в чи-*
мóсь wühlen, stöbern; 2) *v. n. sich*
tummeln.

Шпáчепá, *n. Junges des Stares, n.*

Шпáчок, -чка, *m. junger Star.*

Шпáяти, *v. a. stöbern, krabbeln.*

Шпéнь, *m. s. d. Шпéник.*

Шпéнет, *m. Bischen, Stückchen, n.*
нема́ нї шпéнега хлáба es ist kein
Bisichen Brot, (Фр.).

Шпéник, *m. Splitter, n.*; 2) abge-
brochene Spitze, *z. B. eines Nagels &*
B.; Spitze eines Geschosses, *od. Mes-*
sers, *Кв. 240.*; 3) kleiner Kolben, Stempel,
m.; 4) Zunge, *f. Dorn, m. in einer Schnalle.*

Шпéта, *f. не до шпéти С II. 111.*
etw. Unschickliches, Ungeziemendes.

Шпéйти (шпéчý, шпéтиш), *v. a.*
entstellen, hässlich machen; zur Schande
gereichen, *К.*; 2) schelten, schmähen,
Н. 69. [шпéтнёнько, *Кв. I. 147.*

Шпéтнёнькíй, *a. dim. s. d. f. I. adv.*

I. Шпéтний, *a. hübsch, stattlich,*
Кв. II. 141. [lich, scheusslich, *B.*

II. Шпéтний, *a. hässlich, abscheu-*
Шпéтнiсть, -ости, *f. Hässlichkeit,*
f. Зак.

Шпéк, *in d. Verbind.:* до шпéка́
bis zum Allerletzten, ganz u. gar nichts.

Шпéти, *v. a. s. Шпáти, свíтí вé-*
млю шпéт, durchwühlen.

Шпéгон, *m. Кв. 140. Spion, m.*

Шпéгáти, шпéгáти, *v. a. s. Шпé-*
гáти &. (Fettem beschmieren, *Га. I. 258.*

Шпéковáти, *v. a. чо́боти mit etw.*

Шпéиль, *m. Spitze, f.*; Bergspitze, *f. ВВ.*;
scharf zugespitzter Pfahl, Pflock, (Фр.).

Шпéлень, -ля, *m. s. d. v. + М.*

Шпéлечок, -чка, *m. dim. Berg-*
spitze, *f. ВВ.* [bohren.

Шпéлiти, *v. a. durchstechen, durch-*

Шпéлька, *f. Stecknadel, f.* [Фр.

Шпéлкáтий, *a. nadelig, -а ялiна,*

Шпéльну́ти, *v. a. s. Шпáрути.*

Шпéлiстий, *a. spitz wie eine Steok-*
nadel; 2) konisch, *Pic.* [Messers, *B.*

Шпéнь, *m. Hals, m. z. B. eines*

Шпéнáт, *m. волокóвий, Spinat, m.*
(Spinacia oleracea), *B.*

Шпéрáка, *m. Gröbler, m.*

Шпíрати, *v. a.* grübeln, nachsuchen, spüren. [кóник — ?]
 Шпиримíстей, *a.* Гол. III. 464.
 Шпíрка, *f.* Speckgriebe, *f.* geröstetes Stückchen Speck. *n.*
 Шпирнúти, *v. a.* stossen, *Kч.* 212.
 Шпитáль, *m.* Spital, *m.* Krankenhaus, *n.* [kenhaus-].
 Шпитáльний, *a.* Spital-, Kranken-
 I. Шпíти, шпитíти, *v. a.* wühlen, *B.*
 II. Шпíти, *v. n.* Ф. Пр. III. 284. zischen.
 Шпиткó, *m.* Wühler, Grübler, *m. B.*
 Шпихлёр, *m. s.* Шпихлёр.
 Шпíця, *f. s.* Спíця.
 Шпичáк, *m.* Stengel, *m. He.* (*n.* 241).
 Шпíчка, *f.* Spitze, *f.* etw. Scharfes, Gespitztes.
 Шпíг, *m.* Spion, *m. Kч.* 142.
 Шпíгувати, *v. a.* spionieren, belauern, belauschen, beobachten.
 Шпíгун, *m.* Spion, Auskundschafter; Behorcher, *m.*
 Шпíгунити, *v. a. s.* Шпíгувати. *Пар.*
 Шпíгунка, *f.* Aushorcherin, Behorcherin, Belauscherin, *f.*
 Шпíгунський, *a.* Spions-; einem Auskundschafter, Aushorcher eigenthümlich.
 Шпíгунство, *n.* Spioniren, Auskundschaften, Behorchen, *n.*
 Шпíк, -ку, *m.* Mark, Fettmark, *n.* in d. Knochen.
 Шпíкмáр, *m. s.* Шпíхлёр, *Ч. V.* 657.
 Шпíкувати, *v. a.* spicken. [Пар.
 Шпíкúлецъ, -ля, *m.* Spicknadel, *f.*
 Шпíн, *m.* Zunge, *f.* Dorn, *m.* in einer Schnalle, (*Фр.*). [Spindel, *He.*
 Шпíнька, *f.* das spitzige Ende der
 Шпíрувати, *v. a.* züchtigen, quälen, *M. I.* 45.
 Шпíц, *m. §.* Spitz, *m.* spitzes, scharfes Ende; 2) Spitz, *m.* (e. Hundegattung).
 Шпíчáстий, *a.* spitz, spitzig.
 Шпóнька, *f.* Hemdeknopf, *m. Зак.*
 Шпóри, *pl.* Sporen, *pl. III. I.* 41.
 Шпóртало (шпóргайло), *m. §.* Grübler, Nachsucher, *m.* [rascheln; grübeln.
 Шпóртати, *v. a.* wühlen; kriebeln,
 Шпоргонúти, *v. a.* einstossen.
 Шпóтане, *n.* Straucheln, *n. Мх.*
 Шпóтати ся, stolpern, strancheln, *B.*
 Шпувáти, *v. n.* sich erbrechen, speien; 2) wogen nóре мнýв, *Зак.*
 Шпúвци, *pl.* Strudelwürmer, *pl.* (Tur-

bellaria), *B.*
 Шпúга, *f.* Querband, Querstück, *n.* zur Verbindung von Brettern &, *B.*
 Шпúйний, *a.* durchdringend, schneidend (*v.* Winde), *Зак.* [Drehen der Spule.
 Шпúлер, *m.* Art Vorrichtung zum
 Шпúлька, *f.* Spule, *f.*
 Шпúндер, -дра, *m.* шпúндра, *f.* Schweinbruststück, *n. Ко.*
 I. Шпунт, шпúнтуш, *m. Ос.* (61)
 I. 280. Punsch, *m.* Punschessenz, *f.*
 II. Шпунт, *m.* Spund, *m.* Zapfen, *m.*
 Шпунтóвий, *a.* Spund; *subst. n.* шпунтóвe, *s.* Чопóвe. [спúnden.
 Шпунтувати, *v. a.* спúnden, zu-
 Шпúргати, шпúрити, шпуррати, шпúрляти, шпúрнути, *v. a.* werfen, schleudern, schmeissen, *С. I.* 17.
 Шпúти, *v. a. Ко.* 28. *s.* Шпáти.
 Шрам, *m.* Schramme, Schmarre, *f.*
 Шрамувáти, *v. a.* schrammen, eine Schramme, e. Schmarre verursachen.
 Шрíт, *gen.* шрóту, (шрот), *m.* Schrot, *m.* (zum Schiessen); 2) geschrotenes Getreide, Schrot, *n.*
 Шрот, *m.* — солонíни ein länglich geschnittenes Stück Speck, (*Цe.*).
 Шротóвий, *a.* Schiessschrot; 2) geschrotен. [mahlen (*d.* Getreide).
 Шротувáти, *v. a.* schroten, grob
 Шрúба, *dim.* шрúбка, *f.* Schraube, *f.*; — безконéчна Schraube ohne Ende, *Пол.*
 Шрубóвий, *a.* Schrauben-, — вíток Schraubengang, *m.*; -e веретéно Schraubenspindel, *f. Пол.* [*m.*
 Шрúбок, *m.* Schraubenstöpsel, -pfropf,
 Штáб, *m.* Stab, *m.* Gesamtheit der höheren Officiere.
 Штáба, *f.* Stab, *Zain, m.* Stange, *f.*
 Штáга, *f.* Art Vorrichtung der Schuster zum Aufhängen der Häute über einem Bottich, *B.*
 Штáга, *f.* Querstange am Webstuhl, über welche die gewobene Leinwand gezogen wird.
 Штáйфíркí, *pl. e.* Erdäpfelgattung (mit einer harten Schale), *B.*
 Штáлт, *m.* (*пол.*) Gestalt, *f.* Modell, *n. III. I.* 379. [fließert, -a кýрка.
 Штанáтий, *a.* * an den Füßen be-
 Штáндар, *m.* Standarte, *f.*; 2) Ständer, Gerüstständer, *m.* (Art Träg- od. Stützbalken), *OE.*; 3) *pl.* штáндáри,

leerer Platz unter dem Ofen, *P. I. 9.*
лѣвъ під штандари.

Штанѣга, *pl. dim. s. d. f.*

Штанѣ, *pl. Hosen, pl.*

Штанѣка, *f. eine Hosenhälfte.*

Штанѣцѣ, *pl. dim. s. Штанѣ.*

Штанѣниѣ, *a. geschickt; 2) niedlich;*
schön, *B.* [ти, +*M.*

Штапувѣти, *v. a. s. Штемлювѣ-*

Штат, *m. gr. Staat, Etat, m. Status,*
m.; Zunft, f. R.

Штафѣта, *f. Staffette, f.; Eilbote, m.*

Штахѣга, *f. gew. pl. штахѣти, Stacket,*
n. Pfahlzaun, Lattenzaun, m.

Штахѣтки, *pl. dim. s. Штахѣти.*

Штельвага, *f. штельваг, m. Vor-*
derwage, Wage, *f. auf dem Deichsel.*

Штемп, *m. Stempel, m. Brandmar-*
ке, *f. III. II. 19.* [brandmarken.

Штемплувѣти, *v. a. stempeln,*

Штемплярня, *f. Prägwerk, n. Пол.*

Штемпованиѣ, *a. gestempelt, ge-*
brandmarkt, *III. II. 19.*

Штемповѣти, *v. a. s. Штемплю-*
вѣти, *III.* [вий I.

Штѣниѣ, *a. Ф. Кв. II. 141. s. Шпѣт-*

Штепурниѣ, *a. s. Чепурниѣ, B.*

Штѣредцетъ, *num. ungr. Гол. III.*
417. vierzig, *s. Сброк.*

Штефан, *m. Stephan.*

Штефанка, Штефѣна, Штефанъ-
ця, Штефѣна, Штефѣнька, *f. Stephanie.*

Шти, *gen. v. шеть, s. Четь, II. 57.*

Штиб, *m. T. Bauart, f.; 2) Charakter,*
Inhalt, *m. +B.; 3) Form, f.; Schlag, m.*
не то́го штибу́ nicht von diesem Schlag.

Штѣба, *f. s. Штѣба.*

Штигѣлькати, *v. n. hinken.*

Штигѣти, *v. a. stechen, stossen, B.*

Штигѣлькати, *v. n. s. Шкатѣль-*
кати.

Штигѣни, *m. Meuchelmörder, m.*

Штиль, *m. s. Стиль, Cm.*

Штильгѣ-штильгѣ, *int. von*
hinkendem Gang. [lahm gehen, hinken.

Штильгѣкати, *штильгати, v. n.*

Штилет, *m. Dolch, m.*

Штилетовѣтиѣ, *a. dolchförmig, B.*

Штилі, *pl. Art Heugabeln (zum Weg-*
tragen des ausgedroschenen Strohes), *Зак.*

Штиля (-лѣ), *n. P. I. 53. Spiess, m.*

Штим, *m. krause Grundwolle, Нас.; 2)*
Schopf, Pferdeschopf, *m. Oc. (61) X. 25. Кух.*

Штимовѣтиѣ, *a. von Thieren: mit*
nackten, unbewachsenen Körpertheilen,
Нис. [Strahl, *m. (an d. Federfahne).*

Штипірець, -рця, *m. Faser, f.*

Штири, *num. vier.*

Штирѣвка, *f. Art Münze = ein*
Vierkreuzerstück österr. Währ. (*Фр.*).

Штирк, *m. H. 52. Grossthuer, Auf-*
schneider, *m.*

Штиркати, *v. a. s. Штиркати.*

Штиробѣк, -буку, *m. Viereck, n. (Фр.).*

Штиробѣчниѣ, *a. viereckig, vier-*
seitig. [bohren, *Нис.*

Штирконѣти, *v. a. heftig durch-*

Штиря, *f. unfruchtbares Schaf, КС.*
(83) 907. [Шанувѣти, *ГВ.*

Штияти (шчу, штиш), *v. a. s. Чтияти,*

Штих, *m. Nähstich, m. Naht, f.;*

* *sprichwörtl.:* пѣхи на чотѣри штихи
viel eitel Stolz.

Штиханецъ, -нця, *m. Stoss, m. B.*

Штихати, *v. a. stechen; stossen, B.*

Штишѣк, -шкѣ, (*dim. штишонько,*
m. R. 47), m. dim. s. Штих.

Штовѣ, *m. hohler od. fauler Baum-*
strunk; Strunk, *m. B.*

Штовѣкати, штовѣкати, *v. a.*
stossen; — ся sich durchbrechen (dh
Stösse), *III.* [217—218.

Штовѣць, *int. vom Stoss, Ог.*

Штовѣхнути, штовѣхнути, *v. a.*
stossen.

Штовѣкати, *v. n. das russische „что“*
(што) sprechen u. damit seine kleinrus-
sische Sprache verderben.

I. Штовѣла, *f. Stollen, Schacht, m. B.*

II. Штовѣла, *f. Fels, m. B.*

Штовѣлѣ, *n. coll. grössere Felsstücke,*
grössere Steine, *B.*

Штовѣльна, штовѣльне, (*B.*), *f. Stollen, m.*

Штовѣлниѣ, *a. Stollen-.*

Штовѣльник, *m. Stöllner, m. Пар.*

Штовѣльня, *f. Stollen, Schacht, m.*

Штоп, *m. КС. (83) VII. 506. vierecki-*
ge Flasche; 2) Stoff, *m. (Mass für Ge-*
tränke). [Blatta orientalis, *B.*

Шторган, *m. Küchenschabe, m.*

Шторпати, *v. a. s. Шпорпати.*

Шторхати, *v. a. M. III. 58. s. Штирк-*
кати.

Шторц, *m. Sturz, m.; на шторц*
щось поставити etw. aufrecht in die
Höhe stellen.

Шторцом, *adv.* s. d. v. = на штóрц.
Шторцува́ти, *v. a.* etw. aufrecht
in die Höhe stellen.

Штохма́ль, *m.* Mehlstaub, *m.*

Штра́мати, *v. n.* reissen, stechen,
(vom Schmerz in Gliedern).

Штра́гати, *v. n.* stechen, (*Фр.*).

Штрик, *int.* vom Hinaufspringen.

Штра́кати, штра́кнути, *v. n.* u. a. §.
springen, (*Фр.*); 2) spiessen, stechen,
hineinstossen. [*f. Пар.*]

Штрихо́ваня, *n.* Schraffierung,

Штрихува́ти, *v. a.* schraffieren, *Пар.*

Штро́бати, штро́кати, (штра́бо-
кати), *v. n.* s. Штра́мати, reissen (in
Gliedern).

Шту́б, *m.* s. Штовб, *B.*

Шту́ба, *f.* § *Elementarschule, *f.*

Штуба́к, *m.* § *Schüler der Eleme-
ntarschule, Schulbub, *m.*; 2) s. Штовб, *B.*

Шту́дер, *m.* §. Speculant, *m. Пар.*

Штуде́рний, *a.* §. speculativ, *Пар.*
arglistig, verschmitzt, (*Фр.*). [*рен, Пар.*]

Штудерува́ти, *v. a.* §. speculie-
вати, (*Фр.*).

Штузува́ти, *v. a.* stossen, s. Стру́-
сати, (*Фр.*).

Шту́ка, *f.* Stück, Stückchen, *n.* Theil,
m.; — полотна́ Stück, *n.* Leinwand (e.
bestimmte Anzahl Ellen); — мя́са Stück,
n. Portion, *f.*; 2) Meisterstück, *n.* Kunst,
f. Kunststück, *n.*; 3) Kunstgriff, *m.* List,
f. відійти ко́го шту́кою mit List;
Streich, *m.*

Штука́р (-рь), *m.* Künstler, *m.* *T.*
ОБ.; 2) Streichmacher, Spassvogel, *m.* *He.*

Штука́рка, *f.* Künstlerin, *f.* *Пар.*

Штукату́ра, *f.* Stuccaturarbeit, *f.*
Verzierung in Gips & an Zimmerde-
cken, Gebäuden &.

Штукату́рний, *a.* Stuccatur-.

Штуке́рія, *f.* Kunststück, *n.*; 2)
Spass, Streich, *m.* *C. I.* 262.

Штукува́ти, *v. a.* a. stücken; an-
stücken, zusammenstücken, -setzen; 2)
künsteln. [*Dahintrotteln.*]

Штульгу́к, *int.* von hinkendem

Шту́нда, *f.* evangelischer Verein
„die Stunde“ unter den Kleinrussen;
2) dessen Religionslehren.

Штунда́р, штунда́ист, *n.* An-
hänger der Шту́нда.

Штундо́вий, *a.* zur Шту́нда geh.

Штурба́к, *m.* ein ungeschickter

Mensch, Trottel, *m.* *B.*

Шту́рканиця, -ниця, *m.* Stoss, *m.*

Шту́ркати, *v. a.* stossen.

Шту́рма, *f.* Uebel, Ungemach, *n.*
(*л. св.* 29).

Штурма́к, *m.* s. Штурба́к, *B.*

Штурманува́ти, *v. a.* *Ко.* 72.
Steermannsdienst versehen. [*ангрiff, m.*]

Штурм, *m.* Sturm, heftiger Massen-

Штурмува́ти, *v. a.* stürmen; 2)
— ким jmdn nach seinem Willen be-
wegen, (*Фр.*). [*s. Штурба́к.*]

Штурпа́к, *m.* *анг.* штурпаче́ско,

Шту́рхати, *v. a.* s. Шту́ркати.

Штурхо́бчий, *a.* -бой vom Stoss
in die Seiten, *Ко.* 129.

Штусува́ти, *v. a.* stossen (*Фр.*).

Шту́хати, шту́хнути, *v. a.* s. Шту́р-
кати, stossen, (*Фр.*).

Шту́чний, *a.* künstlich, kunstvoll;
кünstlich gemacht, mit Kunst ausge-
führt; 2) *erkünstelt.

Шту́чно, *adv.* s. d. v.

Шту́чність (-ость), -ости, *f.* Kunst,
Künstlichkeit, *f.*; 2) *He.* Kunst, Kunstlehre,
Aesthetik, *f.* [*Pelz, n.*]

Шту́ба, *f.* Pelzrock, Pelzmantel, *m.*

Шубале́вий, *a.* s. Соболе́вий.

Шубе́йка, *f.* *dim.* kleiner, kurzer
Pelzrock. [*I.* 134.]

Шубельо́вий, *a.* s. Соболе́вий, *Кол.*

Шубо́вснути (шубо́всьн-), *v. n.*
jäh hineinfallen, hineinstürzen, *C. II.* 128.

Шубо́всть, *int.* von jähem Sturze,
III. I. 43. [*fallen, -stürzen.*]

Шубо́встнути, *v. n.* jäh hinein-
Шубо́вть, *int.* von jähem Sturze
(in's Wasser &). [*(im Wasser).*]

Шубо́втати ся, sich herumwälzen

Шубо́втнути, *v. n.* sich hinein-
stürzen, *Kn.*

Шубо́нька, *f.* *dim.* s. Шту́ба.

Шубо́рати, *v. a.* grübeln, wühlen;
suchen. [*Lumpenhund, m.*]

Шубра́вецъ, -вця, *m.* Lumpenkerl,

Шубра́вий, *a.* lumpig, zerlumpt.

Шубра́вство, *n.* Lumpengesindel, *n.*

Шува́лий, *a.* s. Ціка́вий.

Шува́р, -ру́, *m.* Kalmus, *m.* (*Aso-*
rus calamus), *B.*

Шува́рвий, *a.* Binsen-.

Шу́вердиця, шу́верниця, *f.* s. За-
веру́ха, (*Фр.*).

Шүверть, *f. s. d. v.*
 Шүвир, (*m. ? f. ?*) Sturm, *m. B.*
 Шүвний, *a. ungr. schön, Гол. III. 228.*
 Шугалія, *f. Ос. (61) I. 230. Art Boot, Зах.*
 Шугати, шүгнути, *v. n. hinhuschen, -flattern, -fliehen, (Фр.); 2) v. a. — лопатою worfeln, Ра. I. 372.*
 Шуглбни, *pl. Art Kleiderstaat, +M.*
 Шүгля, *f. Fieber, n.*
 Шүгнути, *v. n. losgehen, eilen, s. Шүгати 1).*
 Шүдра, *f. Кол. II. 154. Kobsweib, n.*
 Шүйбіч, *adv. links, Ос. 115.*
 Шуйбічний, *a. an der linken Hand, a. d. l. Seite, links gelegen &, Зах.*
 Шукати, *v. a. suchen; 2) vermissen.*
 Шукáč, *m. M. III. 29. Sucher, Nachspürer, Häsher, m.*
 Шул, *m. Ч. VII. 378. s. Стовп, слуп.*
 Шуль, *int. s. Плюсь, В.*
 I. Шульгá, *m. u. f. der, die an der linken Seite sich befindet, die linke Hand, Ко. 137.*
 II. Шульгá, *f. Phallusia, B.*
 Шүлэр, *m. Spieler, Glücksspieler, Hazardspieler, m. [3] s. Шулерство.*
 Шулерка, *f. Spielerin, f.; 2) s. d. f.;*
 Шулерня, *f. Spielwinkel, m. Spielhölle, f.*
 Шулерский, *a. Spiel.*
 Шулерство, *n. beständiges (leidenschaftliches) Spielen, Glücksspiel, Hazardspiel, n. [lich] spielen, hazardieren.*
 Шулерувати, *v. a. (leidenschaftlich)*
 Шүлий, *a. Wgr. X. s. Скбей; 2) s. Шүтий.*
 Шүлик, *m. Stossvogel, m. B.; 2) Honigkuchen mit Mohn, Ко. Зах.*
 Шүлити, *v. a. s. Шүрпiti.*
 Шулік, *m. geiles nicht in Kopf gewachsenes Kraut, Pic.*
 Шуліка, *m. s. Шуляк, Habicht, m.*
 Шуліченя, *n. Junges eines Habichts.*
 Шүлька, *f. Kolben, m. (Blütenstand), spadix, B.*
 Шүлькати, *v. n. im schnellen Flug sich werfen, rasch hineinfallen, B.*
 Шульківці, *pl. Kolbenblütler (Spadiciflorae), B. [käfer, m. (Claviger), B.*
 Шулькоріг, *gen. -рґа, m. Keulenschüлькнути, v. n. s. Скбчити, springen, sich werfen, hineinfallen, (Фр.).*

Шүльбок, -лька, *m. s. Шүлька; 2) s. Күшка.*
 Шүльпіка, *m. С. I. 54. s. Шуляк 2.*
 Шүляй, *m. der dem anderen Stösse gibt, Га. I. 258.*
 Шуляк, *m. Stoss, m. -ка дати einen Stoss geben, Га. I. 258.; 2) Sperber, m. (Astur nisus), B.; — голубячий, Hühnerhabicht, m. (Astur palumbarius), B.; 3) s. Шүлька. [Sperbers.*
 Шуляковий, *a. des Habichts; des Шүлячи, v. a. stossen, (ОБ.).*
 Шулячка, *f. Habichtsfiege, f. (Dioctria), B.*
 Шум, *m. schäumende Wasserwelle vom Mühlrad herabstürzend, Mühlgerinne, n. Schleuse, f. He.; schäumender Wasserfall, Цар.; 2) Geräusch, Rauschen, n. Lärm, m.; Toben, n.; 3) * s. Гультай, Ос. (61) XII. 46.; 4) e. Art Frühlingsspiel, Пр. IX. 217.; 5) s. Пина, Schaum, m. Ф. [Me. 300.*
 Шүмá, *f. Schaum, m.; 2) s. Тума 2)*
 Шүмáва, *f. Böhmerwald, m.*
 Шүмéла, шумéйна, *f. шумéльне, n. coll. Kolbenscheiden der Kukuruzpflanze, pl. B. [ВВ.*
 Шүмівітер, -тру, *m. s. Вітрогн,*
 Шүмйголова, *m. Brausekopf, Brausewind, m. Цар. [n. Цар.*
 Шүмйха, *f. Rauschgold, Flittergold,*
 Шүмівé, *n. Schaum, m. Hefe, f. Фр.*
 Шүмівка, *f. Brausepulver, n. Цар.*
 Шүміти, *v. n. sausen, brausen (vom Wind, Meer &); шумйт в голові, es saust im Kopfe; tosen, toben; 2) * schnell laufen, fliehen Ф.; 3) * viel Aufsehen machen; gross thun, prahlen; flott leben, in Saus u. Braus leben.*
 Шүмка, *f. fröhliches Volkslied.*
 Шүмкйй, *a. schäumend, kochend, He.*
 Шүмлявий, *a. rauschend, geräuschvoll, Фр.*
 Шүмлява, *f. Geräusch, n. См.; 2) lustiges, brausendes Gelage, См.*
 Шүмній, *a. brausend, sausend; lustig; 2) gar zu prächtig, auffallend schön; 3) * hochtrabend, stolz.*
 Шүмнійстий, *a. rauschend, ВВ.*
 Шүмно, *adv. s. Шүмній.*
 Шүмновесéлий, *a. rauschend u. fleissig, Вах. [schaum, Schaum, m.*
 Шүмовйна, *f. шумовйна, n. Ab-*

Шумовинистий, *a.* schaumig.
 Шумотіти (шумѳчу, -мотіш), *v. n.* rauschen.
 Шумувати (шумов-), *v. a.* den Schaum abnehmen, schäumen, abschäumen, abfäumen; 2) *v. n.* schäumen, mousieren; 2) mit Geräusch hin u. herfliegen, *K.*
 Шундрак, *m.* wildes Ferkel, Frischling, *m.* [ren, *pl. B.*
 Шуніця, *f. pl.* шуніці, Erdbee.
 Шупеня, *f.* Art Gericht aus gekneteten Erdäpfeln mit Erbsen od. Fisolen.
 Шупити, *v. a.* Біл. *Пр.* II. 177. *K.* verstehen, wissen. [begreifen, *s. d. v.*
 Шупіти, *v. a.* *A. F.* 162. verstehen,
 Шупнути, *v. n.* rauschen, *A. F.* 166.
 Шупбня, *f.* Art Gericht: mit Mehl od. Hirse eingemachte Fisolen, *См.*; 2) Suppe von Erbsen u. Gerstengraupen, *f. Га.* I. 258.
 Шур, *int.* von schnellem Wurf.
 Шўра, *f.* Gebäude zum Trocknen der Tabakblätter, *n.* [74. *s.* Шўрин.
 Шурак, *dim.* шурачок, -чка, *m.* Ч. V.
 Шўрбіт, -ота, *m.* Waschlappen, *m.*
 Шурганяна, (шурґ-) *f. s.* Біяка,
 Шурґіч, *int. s.* Шур. [(Фр).
 Шурґѳтѳ, *n. coll.* unnütze grüne Kohlblätter, (Фр). [des Truthahnes.
 Шўрду-ѳўрду, *int.* vom Geschrei
 Шуренѳцѳ, -нцѳ, *m. dim. s.* Шўрин.
 Шўриѳ-ѳўриѳ-попільтиѳ, *a.* grau, *H.* 259. [ger, *m.*
 Шўрин, *m.* Frauen Bruder, Schw.
 Шуринѳцѳ, -нцѳ, *m. dim. s. d. v.*; 2) *gew. pl.* шуринцѳ vier kleine Buben mit Stäbchen als Ehrenwache bei der Braut, *Ч.* IV. 625. [ris), *B.*
 Шўриця, *f.* Wollspinner, *m.* (Лира-
 Шўркати, *v. a. s.* — ногами, *s.* Сўвати; 2) в очи froch jmdm etw. aussetzen, *s.* Цўвїркати в очи.
 Шурмувати, *v. a.* toben; lärmen, *Зах.*
 Шурнўти, *v. a. s.* Шўркати; 2) *v. n.* u. — ся rasch hineinlaufen, sich fortmachen, losgehen, *P.* I. 10.
 Шурубѳйник, *m.* Taugenichts, Müsiggänger; Landstreicher; Raufbold, *m. B.*
 Шурубўрити, *v. n. s.* Вередувати, (Фр).
 Шурувати (шуров-), *v. a.* scheuern, rein scheuern; putzen, rein, blank machen; reiben; 2) *v. n.* mit starken Schrit-

ten einhergehen, schnell laufen.
 Шўрхати, шўрхнути, *v. n.* hinbrausen, huschen, *B.*; 2) *v. a.* hineinwerfen, *C. I.* 30.
 Шўрша, *f.* Haufen, *m.* тасувати у шўршу in's Gauze, in den Haufen hineinbringen.
 Шуряк, *m. s.* Шўрин, *Kn. Kc.* 183.
 Шўря, *f.* шўря-ѳўря, *K.* Gestöber, heftiges Ungewitter. [(Фр).
 Шўславецѳ, -вцѳ, *m. s.* Смаркѳч,
 Шўснути (шўсьнути), *v. n.* huschen, davonlaufen.
 Шустѳ, *int.* von rascher Bewegung, *v.* Huschen, миш шустѳ у норў; 2) vom raschen Wurf.
 Шўстати, *v. a. s.* Опихати.
 Шуствѳль, *m.* Schürze eines Schusters, *f.* (Фр).
 Шўстка, шўска, шустіль, *f.* eine Scheidemünze = 6 Kr. Conventions-Münze, jetzt = 10 Kr. österr. Währ. (Фр).
 Шустрий, *a.* geschickt, geschult.
 Шут, *m.* Spott, *m.*; на шут піднимати коґ, *Ко.* mit jmdm Spott treiben; 2) Narr, *m. См.*
 Шўта, *f.* (*sc.* корѳва), Kuh ohne Hörner, *f. B.*; 2) *s.* Серна, (Бор).
 Шўтер, -тру, *m.* Schotter, *m.*
 Шўтій, *a.* verstümmelt, abgestutzt, abgebrochen; bes. ohne Hörner, *Шў.* I. 2. 63.
 Шўтити, *v. n.* plauschen, *K.*; 2) bewitzeln, spassen, *Пар.* [Tanz.
 Шўтиця, *f.* e. Art volksthümlicher I. Шўтка, *f.* Scherz, Spass, *m.*; Kurzweil, *f.* [Palme, *f.*
 II. Шўтка, *f. s.* Баґнітка, *B.*; 2)
 III. Шўтка, *f. s.* Яґня, *B.*
 Шутковий, *a.* -а недїля Palmsonntag, *m.* [spassen, um zu scherzen.
 Шуткомѳ, *adv.* im Spass, um zu
 Шуткувати, *v. n.* spassen, scherzen.
 Шутлївий, *a.* spasshaft, lustig, drollig, witzig. [tigkeit, *f. Пар.*
 Шутлївїсть, -ости, *f.* Spasshaft-
 Шўтник, *m.* Spassmacher, *m. K.*
 Шўточка, *f. H.* 257. *s.* Шўтий.
 Шутроватиѳ, *a.* mit Gerölle.
 Шутрувати (шутров-), *v. a.* schottern; 2) *s.* Шурувати.
 Шутяк, *m.* Spassmacher; Hofnarr, *m.*
 Шуфата, *f.* Greuerwathe, Schere, *f.* (zum Fischfang), *B.*

Шуфлювати, *v. a.* durchschaufern.
Шум! *int.* Scheuchruf der Tauben.
Шушвальный, *m.* Gesindel, *n.* +*B.*
Шушерепити, *v. n.* ganz vertrocknen, *g.* dörren, (*Фр.*).
Шушерепка, *f.* Morchel, *f.* (*Morchella*), *B.*
Шушбон, шушбун, *m. o.* Art weibl.

Ueberkleid, *Кв.* I. 133.

Шушшу-шущу, *int.* vom Geflüster.
Шушшукане, *n.* Flüstern, Lispeln, Raunen, *n.*
Шушшукати, *v. a.* flüstern, *Гр. Фр.*
Шуювати, *v. n.* §. ein ausgelassenes Leben führen.
Шущя, *m.* §. Lump, Lumpenkerl, *m.*

Щ.

Щ, sieben u. zwanzigster Buchstabe, (*Ща*).

Щабель, -бля, *m.* *He.* s. Щебелъ.
Щаблястий, *a.* mit Sprossen, voll Sprossen. [*m.* (*Perlis portula*), *B.*
Щабра болотная, *f.* Asterquendel,
Щавя, *f.* Ampfer, *m.* (*Rumex*), *B.*
Щавель, *m.* *Wgr.* 14. Sauerampfer, *m.*; — водяной Flussampfer, *m.* (*Rumex hydrolapathum*); — киньский, Stumpfblättriger Ampfer, (*R. obtusifolius*); — наський, Gemeiner Ampfer, (*R. acetosa*), *Пис.*
Щавельный, *a.* Ampfer-, *B.*
Щавий путник, *m.* Gemeiner Ampfer, (*Rumex acetosa*), *B.*; — кудрявый, Krauser Ampfer (*R. crispus*); — купчастый, Geknäuelter A. (*R. conglomeratus*); — водяной, Fluss Ampfer (*R. hydrolapathum*); — тылолистий Stumpfblättriger A. (*R. obtusifolius*); — морский, Schmalblättriger A. (*R. maritimus*); — альпийский, (*R. alpinus*), *B.*
Щавийница (оперэзка), *f.* Sauerampferreule, *f.* (*Triphaena pronuba*), *B.*
Щавник, *m.* Ampfer, *m.* (*Rumex acetosa*), *Вол.*
Щавокнуть, *v. n. o.* Laut von sich geben, *o.* Geräusch machen, *Кн.*
Щавух заячий, *m. Пис.* s. Квасениця.
Щадити (щаджу, щадйш), *v. a.* sparen; schonen.
Щадний, *a. s.* Ощадний, *МШ. Фр.*
Щадність, -ости, *f. s.* Ощадність, *Пар.*
Щадок, -дка, *m.* Nachkomme, Sprössling, *m. К. pl.* щадки. Nachkommen, Kinder, *pl. Ру.*; 2) *pl.* Ueberreste, Reliquien, *pl. ТР.* 9. [Щедрувати.
Щандровати, *v. a. Гол.* III. 145. s.
Щауити, *v. a. s.* Щепити.

Щасливець, -вця, *m.* glücklicher Mensch, Glückskind, *n. Пар.*

Щасливий, *a.* glücklich, beglückt; 2) glückbringend, beglückend; щасливі побутки Wohlergehen, *n.*
Щасливити, *v. a.* beglücken, glücklich machen, *К.*; — ся Glück finden, selig, glücklich sein, *Эг.*
Щасливість (-ость), -ости, *f.* Glückseligkeit, *f.*; Glück, Wohlergehen, *n.*
Щасний, *m. u. f. М.* II. 135. glücklicher Mensch, Glückskind, *n.*; *Н.* 35. glückliches Weib.
Щаснорід, -бду, *m. W.* glückliche Nachkommenschaft.
Щасте, *n.* Glück, *n.*; * сліве щасте blindes, dummes Glück; пробовати щасте sein Glück versuchen; мати щасте Glück haben, — до когó bei jmdm Glück haben; маєм щасте! das ist dein Glück!; то еше щасте man kann sich noch glücklich schätzen dass...; на щасте zum Glück, glücklicherweise.
Щастити, *v. a.* Glück, Gedeihen geben; *G., G.* verheissen, *Кч.* 148; segnen; щастй Биг! щастй Бóже! Glück auf! (Gott gebe Glück!), *B.*; 2) *impers.* щаститъ *К.* II. 36. u. — ся es glückt, gedeihet, gelingt. [Щасте.
Щастячко (щастеч-), *n. dim. s.*
Щвильати ся, *Эг. s.* Нападати на когó, находити на к.
Ще, *adv.* noch. [sprosse, *f.*; * Stufe, *f.*
Щебелъ -бля, *m.* Sprosse, Leiter.
Щебельчастий, *a.* -і ноги Stelzenbeine, *pl. B.* (Піснути, (*Фр.*).
Щебернуть, *v. a. s.* Обізвати ся,
Щебетане, *n.* Plappern, Schwatzen, *n.* Geschwätz; Gozwitscher, Gezirp, *n.* (der Vögel).

Щебетанія чко, *n. dim. s. Щебетане.*

Щебетати, *v. n.* plaudern, plappern (v. kleinen Kindern); zwitschern, schwirren (v. Vögeln); * schwätzen, plaudern.

Щебетій, *m.* Schwätzer, *m.*; guter Redner, Sängер, *m.*; *Beiname* des Соловій, *Важ.*

Щебетливий, *a.* plauderhaft, plapperhaft; schwirrend, zwitschernd; schwatzend. [haftigkeit, *f.*

Щебетливість, -ости, *f.* Plauder-

Щебетниця, *f.* s. Цокоу́ха, *Мж.*

Щебетонька, *f. dim. s. Щебетюшка.*

Щебетун, *m.* Schwätzer, Plauderer, *m. Nic.*

Щебетю́ха, (-ту́ха), *dim.* щебетюшка, щеберу́шка, *f.* plauderhaftes, plapperhaftes, geschwätziges Weib, Mädchen, Schwätzerin, *f.*; auch als *Beiname* der пра́шка.

Щебру́шка, *f.* *Asynos vulgaris*, *B.*

Ще́вий, *m.* s. Ща́вий, *B.*

Ще́голь, *m.* Grosser Weinschwärmer, (*Sphinx Elpenor*), *B.*

Ще́глий, ще́гуленний, *a.* S. einzeln; besonderer. [ник.

Щедрене́ць, -нця́, *m. B.* s. Рокит-

Щедрё́ць, -ёця́, *m.* milder Geber, *Ч. II.* 666.

Ще́дрій, *a.* freigebig; reichlich; — ве́чер Vorabend des Neujahrs, od. des Festes des heil. Basiliius, *He.* auch des Festes der Erscheinung od. der drei Könige.

Ще́дряк, *m.* Girlitz, *m.* (*Fringilla serinus*), *B.*; 2) Marienkälbchen, Sonnenkälbchen, *n.* (*Coccinella*), *B.*

Ще́дріти, *v. a.* ко́гось *K.* jmdn freigebig, reichlich beschenken.

Ще́дрівка, *f. pl.* Art Lied, (Weihnachtslied), *pl.* welches am Ще́дрій ве́чер (w. s.) gesungen wird.

Ще́дрівни́ця, *f. Ч. III.* 476. zum Ще́дрій ве́чер geh.

Ще́дрівча́ний, *a. He.* der Ще́дрівка́, in diesen enthalten.

Ще́дрість, -ости, *f.* Freigebigkeit, *f.*; Mildthätigkeit, Wohlthätigkeit, *f.*

Ще́дро, *adv.* freigebig; reichlich.

Ще́дровий, *a. Ч. III.* 472. zum Ще́дрій ве́чер geh. [mit Munificenz.

Ще́дроло́бвий, *a. KV.* freigebig,

Ще́дрора́ни, *pl.* Morgenstunden

am Tage des Ще́дрій ве́чер.

Ще́друва́ти, *v. a.* am Ще́дрій ве́чер die ще́дрівки́ singen.

Ще́дру́ха, *f.* — весна́ *KV.* freigebig.

Ще́душні́й, *a. Kn.* ще́душний, *a. Kn. I.* 234. schwächlich, siech.

Ще́зак, *m. s.* Чорт.

Ще́зати, ще́знути, *v. n.* verschwinden, vergehen, untergehen.

Ще́зник, *m. s.* Чорт.

Ще́каві́ка, *f.* Name eines Stadthügels in Kijew. [gleiten.

Ще́ковзати, ще́кованути, *v. n.* aus-

Ще́леп, *m. s.* Що́ка, Kiefer, *m.*; 2) Wange, *f. B.*

Ще́льна, *f.* Ritze, Spalte, *f.*

Ще́льпак, *m.* *Cheyletus*, *B.*

Ще́лїти, *v. n. gew. impers.* ще́лїт *z. B.* — зу́б = болит; — ся aufspringen, *Пар.*

Ще́ло́к, *m. s.* Луговина, *Пол.*

Ще́мельна́ сї́ня, *f.* Lungenkraut, *n.* (*Pulmonaria officinalis*), *B.*

Ще́не́, *n. s.* Щеня́.

Ще́нїти, *v. a.* Junge werfen (v. Hunde), *III. II.* 256; — ся, Junge werfen, *B.*

Ще́нтність, -ости, *f. s.* Відержка.

Ще́ню́к, *m.* junger Hund od. junger Wolf, *B.*; auch als Schimpfwort.

I. Щеня́, *dim.* щеня́тко, *n.* Junges vom Hunde, Hündchen, *n.* Junges vom Wolf, *B.* [Eiter.

II. Щеня́, *n. D. c.* 31. Bläschen mit Ще́па, *f.* Pflöpfreiss, *n.*; junges gepfropftes Bäumchen.

Ще́пане́, *n. s.* Лупане́, *Пол.*

Ще́па́р, *m.* Impfarzt, *m.*

Ще́пати, *v. a.* spalten.

Ще́пина́, *f.* Bandholz an den Dachsparren, *n.*

Ще́пїти, *v. a.* e. Baum pflöpfen, oculieren; — ві́сny Blattern einimpfen.

Ще́пї́й, *m.* Impfarzt, *m.* + *M.*

Ще́плене́, *n.* Pflöpfen, Oculieren; (-ві́сny) Impfung, *f.* [geimpft.

Ще́плє́ний, *a.* gepfropft, oculiert;

Ще́плува́тий, *a.* hager, schwäch-
tig, *Nic.* [keit, *f. Nic.*

Ще́плува́тість, -ости, *f.* Hager-

Ще́пу́н, *m.* Impfarzt, *m.*

Ще́рб, *m.* Scharte, *f.*; Schmarre, Zahn-
lücke, *f.*

Щѣрба, *f. s. d. v.*; 2) dünne saure Fischbrühe aus Roggenmehl, (Gericht der Saporogerkosaken), *H. 235. Зах.*

Щѣрбáк, *m.* stumpfes schartiges Messer, *Пис.*; * Mensch, der Zahnlücken hat, *m.*; 2) — придорожник, *m.* Endivie, *f.* (Cichorium endivia), *R.*

Щѣрбáн, *m.* великий, Wassergrabenkratzdistel, *f.* (Cirsium rivulare), *B.*; 2) — малый Stinkender Rainkohl, (Huseris foetida), *B.* [2], *B.*

Щѣрбанѣць, -нцá, *m.* малый, *s. d. v.*

Щѣрбáти, *a.* schartig, voll Scharfen (z. B. ниж); — зуб ausgebrochener Zahn; — клóс nicht voll.

Щѣрбáч, *m.* Bärenklau, *f.* (Heraclium spondylium).

Щѣрбѣць, -бцá, *m.* горбáний, *a.* Pfefferkraut, Bohnenkraut, *n.* (Satureja hortensis), *B.* [*m.* Kluft, *f.*

Щѣрбáна, *f.* kleine Scharte; Riss,

Щѣрбáчка, *f.* (= Сербáчка, *vgl.* сѣрбáти?), Brúhe, Suppe, *f. K. I. 230.* dünner Brei.

Щѣрбáка, *f. M.* Töpfelchen, *n.*

Щѣрбóвий, *a.* — зуб Lüokenzahn, *m.*

Щѣрбóк, -бáк, *m.* Scharte, *f.*

Щѣрбáвъ, *f. coll.* abgenútzte Wirtschaftsgерáте, *pl.*

Щѣрáна, *f. s.* Щѣлáна, *Oz. 70.*

Щѣрáти, *a.* -е гнáдó, *КС. IV. 493.*

Щѣрть, *f.* Höhepunkt, *m. K.*; у щѣрть gestrichen voll, *Фрон.*

Щѣрць, *in d. Verbind.* все до щѣрця Alles bis zu Ende, „Сн“. 107.

Щѣт, *m. s.* Щот.

Щѣтѣний, *a.* borstig, Borsten.

Щѣтáна, *f.* Borste, Schweinsborste, *f.*; 2) * Nadeln, *pl.* bei Nadelhölzern.

Щѣтáнецъ, -нцá, *m.* Borstenthierchen, *n.* (Chaetonotus), *B.*

Щѣтинáсти, *a.* borstig, Borsten-, *B.*

Щѣтинáти, *v. a.* aufstráuben.

Щѣтáнка, *f. dim. s.* Щѣтáна.

Щѣтинохвóстки, *pl.* Larpen- schwánze, *pl.* (Thysanura), *Пол.*

Щѣтáстий, *a.* -í вóси Schnurborsten, *pl. Пол.*

Щѣтовóдѣць, -дцá, *m.* Buchhalter, Rechnungsführer, *m. Пар.* [*Пар.*

Щѣтовóдство, *n.* Buchhalterei, *f.*

Щѣтовóдчий, *a.* Buchhalter-, *Пар.*

Щѣтáк, *m. pl.* -кá, Borstenthier,

Малоруско-пáмѣдкий Словар.

pl., (Setigera), *Пол.*

Щѣтáчка, *f.* -сѣрáця steifes Borstengras, (Nardus stricta), *B.*

Щѣá, *f.* unbrauchbarer Buchweizen *B.*

I. Щѣбáти, *v. n.* Jucken verursachen, нóги щѣбают, *s. Лоптáти 2), B.*

II. Щѣбáти, *v. a.* abschlagen, — áблока бóком, *B.* [*for*, (Tringa), *B.*

Щѣбѣлецъ, -бѣцá, *m.* Strandläufer

Щѣбáлик, *m.* Zwergstrandläufer, *m.* (Tringa minuta Leisl.), *B.*

Щѣбóрбáгий, *a.* (— вáл) mit abgebrochenem Horn, *B.*

Щѣгáлик, *m.* Stieglitz od. Distelfink, *m.* (Fringilla carduelis), *Пол.*

Щѣгóль, -гá, *m. s. d. v. B.*

Щѣкáвицá, *f.* Art Pflze. [*cken, m.*

Щѣкáвка, *f.* Schlucksen, *n.* Schlu-

Щѣкáти, *v. n.* schlucken, schluchzen, Schlucken haben; auch *impers.* щѣкаеся кому.

Щѣкнáти, *v. n.* geizig sein.

Щѣкнóти, *v. n. s.* Щѣкáти.

Щѣкóлоток, -тá, *m. s.* Чѣкóлоток, *Зах.*

Щѣкóр, *m.* Braunkehlchen, *n.* (Saxicola rubetra Bchst.), *B.*

Щѣкóтóурка, *f.* Schminke, *f. См.*

Щѣлáна, *f. s.* Щѣлáна, *Зах.*

Щѣлáвно, щѣлáвно, *adv.* dicht, nahe bei einander, *Зах. Me. 315.*

Щѣмáти, *v. n. s.* Скемáти.

Щѣмáка, *f.* Klemme, Presse, Zwinge, *f. H. 195.*

Щѣна, *f. pl.* щáни, *s.* Сáклини.

Щѣпа, *f.* Spleisse, *f.*

Щѣпáвка, (— клѣщáга, *Пол.*), *f.*

Ohrwurm, *m.* (Forficula auricularia), *B.*; 2) Raubkáfer, *m.* (Staphilinus), *B.*; 3)

Steinbeisser, *m.* (Cobitis taenia), *B.*; 4)

щѣпáвка воднá, Schwimmkáfer, *m.*

(Ditiscus), *B.*; 5) — вóдна Wasserscorpion, *m.* (Nepa cinera), *Пол.*

Щѣпáк, *m.* Impfáрт, *m.*; 2) *pl.* щѣпáкá Laufkáfer, *pl.* (Carabidae), *Пол.*

Щѣпáльцá, *pl.* Kiefer, *pl.* (bei Insecten), *B.*

Щѣпáнка, *f. s.* Стáранка.

Щѣпáти, *v. a.* kneipen, kneifen, abkneipen; beissen, schneiden, нѣрец щѣпáе (за) язýк der Pfeffer beisst in die Zunge; морóз щѣпáе der Frost schneidet; * sticheln, mit beissenden Worten

durchhecheln; 2) spleissen, spalten, *Пар.*

Щипа́гий, *a.* kneipend, *B.*

Щипа́чок, -чка́, *m.* — золотістий Goldschmidt, *m.* (*Carabus auratus*); — мідяний Kupferrother Laufkäfer, (*C. cancellatus*); — фіолетовий Veilchenblauer Laufkäfer, (*C. violaceus*); — скірістий, Mattschwarzer Leder-Laufkäfer, (*C. coriaceus*), *Пол.*

Щипе́ць, -щя́, *m.* Schafschwingel, *m.* (*Festuca ovina*), *Піс.*

Щипи́ця, *f.* Ohrwurm, *m.* (*Forficula auriculata*), *B.*

Щипка́, *f.* das Kneipen, Kneifen; 2) Spleissen, *n.* *Зак.*; 3) *dim.* s. Щіпа, Spleisse, *f.*; 4) *Veiname* der Рі́бка, *B.*

Щипкй́й, *a.* spleissig, *Пар.*

Щипли́к, *m.* Bücherscorpion, *m.* (*Chelifer*), *B.*

Щипці́, *pl.* Kneipzange, Beisszange, *f.*; 2) Lichtschere, Lichtputze, *f.*

Щипчи́ки, *pl. dim. s. d. v.*; Zange, *f.* *Пол.*

Щир, *m.* Gemeiner Fuchsschwanz, (*Amarantus retroflexus*), *B.*

Щира́н, *m.* *Ф. Пр.* III. 188?

Щире́нький, *a.* *dim.*; щире́нько, *adv.* *dim.* s. Щірий; Щіро.

Щире́ць, -ря́, *m.* alles Gediegene, Lautere, *Ос.* (61) IV. 33.; Quintessenz, *f.* *См.*; 2) echter Sand, *B.*; 3) sandiger Landstrich.

Щіри́й, *a.* rein, lauter; unvermischt, unverfälscht; echt; 2) aufrichtig, redlich; ernst. [56. *B.*

Щіри́на́, *f.* die Mitte selbst, *M. III.*

Щіри́ця, *f.* s. Щир, *B.*

Щірі́сть, -ости́, *f.* Unverfälschtheit, Echtheit; 2) Aufrichtigkeit, Offenherzigkeit, Treuherzigkeit, *f.* *Пар.*

Щіро́, *adv.* aufrichtig, offenherzig.

Щіроблакі́тний, *a.* rein blau.

Щіродру́жеский, *a.* *У.* in aufrichtiger Freundschaft. [*Gold, Кч.* 101.]

Щірово́лтий, *a.* aus gediegenem

Щіролю́дский, *a.* echt human, menschlich, *Фр.* [*Пар.*

Щіромисля́чий, *a.* treugesinnt,

Щіронька́, *f.* *dim.* *АД.* I. 270. s.

Щірі́сть. [*gen* Herzens, *К.*

Щіросе́рдечний, *a.* aufrichtig-

Щіросе́рдечність, -ости́, *f.* s.

Щірі́сть, *Пар.*

Щіросе́рдний, *a.* reinen, aufrich-

tigen Herzens, offenherzig, *К.*; redlic.

Щіросе́рдно, *adv.* aufrichtigel. Herzens, aufrichtig, treuherzig, *См.*; redlich, rechtschaffen.

Щіро́сть, *f.* s. Щірі́сть, *Зак.*

Щіро́та́, *f.* Aufrichtigkeit, Ehrlichkeit, *f.* *W.* [цзя reine Zahlenproportion.

Щіро́чисе́льний, *a.* -а проубр-

Щі́рчик, *m.* linker Nbfis des Дністер.

Щі́т, *m.* Giebel, *m.* Zinne, Dachzinne, *f.* *Кч.* 5. Dach-Bedeckung, *f.*; 2) Schild, *m.*

Щі́ть, *in d. Verbind.* усе́го б тут у три щі́ті *M. Ос.* (62) I. 97.?

Щі́тáти, *v. a.* zählen, an-, rechnen; — ся sich anreohnen, angesehen werden.

Щі́те́чниця, *f.* Deckwanze, *f.* (*Тетура*), *B.*

Щі́тик, *m.* *dim.* Beschlag beim Schloss mit einem Loch zur Aufnahme des Schlüssels, *m.* [drüse, *f.*

Щі́тико́вий, *a.* -а зелезка Schild-

Щі́ти́нок, -нка, *m.* Cassidulina, *B.*

Щі́ти́ти́ся, sich schirmen, schützen, *К.* (*vgl.* щит Schild, *m.*).

Щі́ти́ще, *n.* *aug.* spitziger Berg- rücken; 2) *e.* grosser Schild. [*cken, К.*

Щі́това́ти, *v. a.* scharfkantig de-

Щі́тові́дний, *a.* schildförmig; 2) Schilddrüsen-, *Под.* 71.

Щі́то́вий, *a.* Schild; -а хря́чка Schildknorpel, *m.* *Пол.*

Щі́тоде́ржець, -жця́, *m.* Warpenhalter, *m.* *Пар.* [ster), *B.*

Щі́тово́р, *m.* Schildigel, *m.* (*Clupea-*

Щі́то́к, -тка́, *m.* *dim.* s. Щі́т.

Щі́тоно́сець, -се́ця, *m.* Schildträ- ger, Schildhalter, *m.* *Пар.*

Щі́то́чник по́стінний, *m.* Wand- Baumflechte, *f.* (*Parmelia parietina*), *B.*

Щі́тчик, *m.* Schildkäfer, *m.* (*Cas- sida*), *B.*

Щі́вний, *m.* s. Щі́вій, *B.*

Щі́кні́ти, *v. n.* kargen, darben.

Щі́лка, *f.* Pore, *f.* *Под.* Riss, *m.* Ritz- chen, *n.* Spalte, *f.* *Кч.* 228; 2) Zeile, *f.* *Vers, m.* *ОП. Ру.*

Щі́лкова́тий, *a.* porös, *Под.*

Щі́лі́на́, *f.* s. Щі́ліна.

Щі́льни́й, *a.* *D. c.* 68. dicht, genau zusammenpassend, luftdicht verschlossen.

Щі́льні́к, *m.* (меду) Honigscheibe, -wabe, *f.* *B.*

Щі́льно, *adv.* s. Щі́льний.

Щі́льняк, *m.* Holzlaus, *f.* (Psocus), *B.*
 Щі́лочка, *f.* *dim.* *Py.* s. Щі́лка, Zeile, *f.*
 Щі́нкій, *pl.* s. Заші́нка.
 Щі́п, *gen.* щі́пу, *m.* Stamm, Volksstamm, *m.* *Vox.* [*n.* Einleger, *m.* *Par.*
 Щі́па, *f.* Sprössling, Spross, *m.* Reiss,
 Щі́пéр, *m.* Impfarzt, *m.*
 І. Щі́пка, *f.* Splesse, Schleisse, *f.* Holzspan, *m.*
 ІІ. Щі́пка, *f.* Agraffe, *f.* *Par.*
 Щі́пний, *a.* spaltbar, *Par.*
 Щі́пфн, *m.* Impfarzt, *m.* *ОБ.*
 Щі́ть, *f.* Borste, *f.*
 Щі́тйна, *f.* s. Щéтйна.
 Щі́тй́нник, *m.* *Ос.* (61) ІІ. 71. Borstenviehändler, *m.* (?).
 Щі́тка, *f.* Bürste, *f.*; Kamm, *m.* Raufe, *f.* (zum Hanf od. Flachs); 2) Gelber Keulenpilz, (Clavaria flava), *B.*
 Щі́ткáн, *m.* щі́ткáня, *f.* s. d. v. 2) *B.*
 Щі́ткáр, *m.* Bürstenmacher, *m.*
 Щі́тковáтий, *a.* -а осб́ка *B.* weissstachelige Segge, (Carex muricata), *B.*
 Щі́точка, *f.* *dim.* s. Щі́тка; 2) *pl.* щі́точкí, Kardendistel, *f.* (Dipsacus silvestris), *B.*
 Щі́точковáтий, *a.* bürstenartig.
 Щі́тб́чниця, *f.* Bürstenspinner, *m.* (Orgyia), *B.*
 Щі́хб́ванути ся, ausgleiten.
 І. Що, *pron. interr. neutr.* was? welcher?; auch: wie viel? 2) *pron. relat. n.* was, welcher, -e, -es, (*singl.* u. *pl.*); що-то́ was nur immer, auch das Geringste; що-но́ = що-ино́ kaum dass, eben — *Lip.* 19; що да́ти то да́ти es mag kosten was es will; що мож, möglichst; що мо́га, що мо́гí, aus allen Kräften; = jeder, -e, -es, alle: що годíни, що дн́я, що ро́ку alle Stunden, jede Stunde, alle Tage, alle Jahre, jedes Jahr, що ві́тірка, jeden Dienstag, *B.* &; що ра́зу jedes Mal, mit jedem Mal; що тíлько, що лишé, лишé що sobald nur, kaum; um ein Weniges, um ein Haar, nur einen Augenblick; що до мéне, що до вéго, що до то́го & was mich, jenen, dieses anbetrifft, anlangt, &; що не мíра eine unermessliche Menge; що пан то пан, що хлб́пець то хлб́пець, ähnlich dem Deutschen: jeder Zoll ein König, od. sprichwórtl: vom Scheitel bis zur

Zehe; що старíи и молодíи so alte wie junge, alle: Jung u. Alt; що най-крас́ний jeder Schönste, *pl.* що — шí alle die Schönsten; 3) als *int.* was für! wie gross! wie sehr! що то за чб́ловік!
 ІІ. Що, *conj.* dass, so dass; *P.* I. 112. и каже, що: — дай менí водí; що хибá, що й хибáби wie denn anders, wie doch, vollends gar, was fehlte noch, такé крас́не, дб́ре & що й хибáби es kann nichts Schöneres, Besseres & geben; що ро́ді *Фр.* was etwa, vielleicht was; 2) = wie, що той *Кч.* wie, gleichwie der; 3) als, = нíж, як; б́рше що = б́рше нíж, як.

Що́б, що́бí, *conj.* dass, auf dass, damit; що́б ти знав, parenthetisch: „sollst wissen“, „wisse es“.

Що́бо, *adv.* *Ос.* (61) IX. 50. = Чо́гось

Що́вб, *m.* Fels, *m.*; *pl.* що́вбí, Felsengebirge, *n.* *Par.*

Що́вковíк (прýдка), *m.* Maulbeerspinne, *f.* (Bombyx Mori), *B.*

Що́впати, *v.* *a.* glätten, ebnen; — ся sich ebnen, s. glätten, що́внає ся до́рога, es ebnet sich der Weg (der zugefroren ist).

Що́гíд, *adv.* *W.* s. Що-ро́ку.

Що́гла, *f.* *K.* I. 56. Stange, *f.*; Stange, die als Zeichen wo aufgestellt ist, *Зак.*; 2) Mastbaum, Mast, *m.*

Що́гла́стий, *a.* mit hohen Mastbäumen, mastbaumreich, *III.* I. 16.

Що́гб́днíй, *a.* s. Що́рб́чний.

Що́гб́дно, *adv.* alljährig, *Ант.* 43.

Що́дéнный, *a.* alltäglich, tagtäglich.

Що́дéнник, *m.* Tageszeitung, *f.* Tagesblatt, Journal, *n.* [*кóит, f.* *Par.*

Що́дéнність, -ости, *f.* Alltäglich-

Що́дéнно, *adv.* täglich, alltäglich, tagtäglich; Tag für Tag, jeden lieben Tag.

Що́днéвий, *a.* s. Що́дéнный, *Par.*

Що́бка, *f.* Wange, Backe, *f.* Gesicht, *n.*

Що́бкати, *v.* *n.* „was“ (що) fragen, *B.* *Ос.* 111. [mit grossen Backen, *He.*

Що́кáтий, *a.* backig, fettwangig,

Що́бкнути, *v.* *n.* mit Zähnen klappern, *M.* III. 142. [ferbein, *n.* *B.*

Що́ковíй, *a.* Backen-; -á кість Кие-

Що́кб́львек, *adv.* *pol.* *Га.* I. 36. ein wenig, etwas.

Що́лок, *m.* *K.* Lauge, *f.*

Що́лока, *f.* *D.c.* 34. Decoct, Absud, *m.*

Щомісячний, *a.* alle Monate, jeden Monat.

Щонь-тонь, *Мх.* wenigstens doch ein wenig, doch etwas. [*lich.*

Щорічний, щорічний, *a.* alljähr-

Щось, *pron. indef. n.* was, etwas;

2) *adv.* etwas, ein wenig; щось не при собі, *мов. Р. I.* 190. nicht bei gesunden

Sinnen, wie man sagt; щось днів після того не в-скільких, *Ос. (61) IX.*

48. fast einige Tage nachher, nicht lange darauf; 3) щось = на щось, по щось, zu irgend etwas, zu irgend einem Zwecke. [*Rechenbrett, n. Пар.*

Щот, *m.* Rechnung, *f.*; *pl.* щоти.

Щотник, *m.* Arithmetiker, *m. Пар.*

Щотниця, *f.* Rechenkunst; Arith-

metik, *f. Пар.* [*chen, Пар.*

Щотничий, *a.* arithmetisch, Re-

Щотом, *adv.* der Zahl nach, *Др.*

Щотопісь, *f. +Б. Пр. VI.* 74.

Щотчик, *m.* Rechenmeister, *m. Др.*

Щочасний, *a. М. II.* 100. 150. von

jetterzeit, immerwährend, jeweilig.

Щоченя, *n. dim. s.* Щока.

Щубрати, *v. a.* zusammenlegen;

aufsuchen, (*Фр.*).

Щувач, *m.* Anhetzer, *m. Пар.*

Щуд, *m. † s.* Чудо; 2) Missgeburt,

f. Ungeheuer, *n. Зак.*

Щудала, *pl.* Stelzen, *pl.* [*Пол.*

Щудлатий, *a.* stelzenartig, -ті ноги.

Щудлачок (червонобжка), *m.* der

rothfüssige Strandreiter, (*Himantopus ru-*

fipes), *Пол.*

Щука, *f.* Hecht, *m.*; 2) — морска,

Hornhecht, *m.* (*Belone rostrata*), *В.*

Щукашечка, *f. dim. s.* Щука.

Щулити, *v. a.* drücken, andrücken,

senken, *Зак.*; — ся sich niederducken,

В. III.; 2) — ся. *Не. (n. 138)* die Augen

zusammenziehen, *s.* Жмурити ся.

Щупа, *f.* щупак, *m.* Hecht, *m.* (*Esox lucius*), *В.*

Щупальце, *n.* Tastkörperchen, *n.*;

pl. щупальці Tasterpaar, *n.* (*palpi*).

Щупати, *v. a.* betasten, befühlen.

Щупеля, *n.* kleiner Hecht, *Ос. (61) V.* 53.

Щупець, -ця, *m.* der betastet um

etw. zu prüfen.

Щупіль, *m. s.* Щупак, *В.*

Щуплий, *a.* dünn, zart, schwächlig;

klein, gering, winzig, *Зак.*

Щуплик, *m.* kleiner Hecht, *В.*

Щупний, *a. s.* Щуплий.

Щупитати, *v. a.* berühren, betasten;

streicheln, *В.* [(als Familiengott), *m.*

I Щур, *m.* Vorfahr, Ahn, Ahnherr

II. Щур, (— прибудень, *Пол.*), *m.*

a) Wanderratte, *f.* (*Mus deoumanus*);

б) Hausratte, *f.* (*Mus rattus*), *В.*; в) —

водний, eigentliche Wasserratte, (*Hyp-*

rudacus amphibius), *Пол.*; 2) Uferschwal-

be, *f.* (*Hirundo riparia*), *В.*; 3) Fich-

tengimpel, *m.* (*Fringilla enucleator pi-*

nicola), *В.*; 4) Gemeiner Fuchsschwanz,

(*Amarantus retroflexus*), *В.* [дну щуру?

Щура, *f. М+Б.* 259. ватались в о-

Щурець, -ця, *m. s.* Щур 4), *В.*

Щурик, *m. dim. s.* Щур; 2) Ка-

наллауфкäufer, *m.* (*Amara fulva*), *В.*; 3)

s. Щур 2), *В.*

Щуриця недоуарка, *f.* Schwamm-

spinner, *m.* (*Liparis dispar*), *В.*

Щурий, *m. s.* Щур 4), *В.*

Щурка, *f.* Bienenfresser, *m.* (*Me-*

gops apiaster), *В.*

Щуролов, *m.* Rattenfänger, *m. Фр.*

Щурбрати, *v. a.* zupfen, rupfen, —

траву fressen, weiden.

Щурік, *m. Р. I.* 86.?

Щурячий, *a.* Ratten-, Ratzen-

Щуток, -тка, *m.* Nasenstieber, *m. Пар.*

Щучин, *a.* vom Hecht, des Hech-

tes, Hecht.

Ю.

Ю, acht u. zwanzigster Buchstabe.

Ю, *conj.* schon, (*Фр.*).

Юбілей, *g.* -єя, *m.* Jubiläum, Ab-

lassfest, *n. III. II.* 183.

Юбілянт, *m.* Jubelgreis, *m.*

Юбкоббрець, -ця, *m. III. II.* 241?

Ювеліт, *m.* Juwel, *n.* [Jubelfeier, *f.*

Ювилей, *m.* Jubiläum, Ablassfest, *n.*;

Ювилейний, *a.* Jubel-, Jubeljahrs-

Юг, *m.* Süden, *m.*; 2) *V.* Südwind, *m.*

Юга, *f.* warmer Wind, *Mi.* II. 23.

Юга́с, *m.* ungr. Schafhirt, *m.*

Югівéць, (югове́ць), -вця, *m.* Bewohner des Südens, *m.* *Pis.*

Югівщани́н, *m.* *pl.* -щане, Bewohner des Südens, рýські Югівщане Bewohner Südrusslands, Kleinrussen, *pl.* *Pis.*

Югнути, *v. n.* forthuschen, entkommen, entfliehen, *Зах.*

Юговий, *a. s.* Южный; 2) drückend heiss, warm, brennend, *Pis.*

Юда, *m.* Judas; 2) *habsüchtiger, geldgieriger, aus Geiz zu allem Schlechten fähiger Mensch; nichtswürdiger Verräther.

Юдин, -а, -е, *a.* Judas-, des Judas.

Юдити (юджу, юдим) *v. a.* aufhetzen, anreizen. [*ge, f. B.* s. Вуж.

Юж, *m.* Ringelnatter, Wasserschlange.

Юж, *conj.* schon, (*Фр.*).

Южа́к, *m. s.* Югівéць, *Pis.*

Южані́н, *m. s. d. v.*

Южний, *a.* südlich, Süd-, des Südens.

Южноєвропейський, *a.* südeuropäisch, *B.*

Южноруский, (-ський), *a.* südrussisch, kleinrussisch, ruthenisch.

Юзь, *m.* Josef. [*rus officinalis*], *B.*

Юзэфок, -фка, *m.* Усор, *m.* (Husso-

Юзів, -ева, -еве, *a.* des Юзь, ihm geh.

Юзик, Юзько, Юзьо, *m. dim.* Josef.

Юзька, *f. dim.* s. Юзя. [*geh.*

Юзьків, -ова, -ове, *a.* des Юзько, ihm

Юзьчин, *a.* der Юзька, ihr geh.

Юзя, *f.* Josefine.

Юк, *m.* Last, Bürde, *f.*

Юкст, *m.* Büchel, *n. V.*

Юла́, *f.* Art Spiel (um's Geld) mit e. Brummkiesel; 2) Frau, welche nie still sitzt, sich immer hin u. her dreht, immer hin u. her läuft, immerwährend umherstreift, &, *Зах.* [Julian.

Юлечка, *f.* Юлечко, *m. dim.* Julie,

Юлити, *v. n.* sich drehen, sich herumdrehen, sich herumtummeln, *Pis.*

Юлиця, *f. s.* Улиця, *Pis.*

Юлія, Юлія́нна, *f.* Julie.

Юліян, *m.* Julian.

Юлка, *f.* Brummkiesel, *m.* *Pis.*

Юлька, *f. dim.* Julie.

Юлько, *m. dim.* Julian.

Юлонька, *f. dim. s.* Юлиця, Улиця.

Юльця, Юльцуня, *f. dim.* Julie.

I. Юн, *m. s.* Юна́к, ле́бники-ю́ни, *Ф. В.*

II. Юн, *m.* *Pis.* s. Мнѣх.

III. Юн = Він, вона, вони, *Ч. IV.* 652.

Юна́к, юна́ка, *m.* junger, rüstiger

Bursch, Jüngling; Held, Kämpfe, *m. K.*

Юна́рь, *m.* der Quappen (юн) fischt, *Pis.*

Юна́цкий, *a.* jugendlich; tapfer, heldenmüthig; waghalsig, tollkühn; *grossthuend, aufschneiderisch, ruhmredig.

Юна́цтво, *n.* Heldenmuth, *m.* Tapferkeit, *f. Kв.* 117; *Tollkühnheit, Waghalsigkeit, *f.*; *Grossthuerei, Prahlerei, *f.* [gendliche Alter, *Pis.*

Юна́чество, *n.* Jugend, *f.* das jugendliche Alter, *Pis.*

Юна́чий (-чний), *a.* jugendlich, jung, *Pis.*

Юна́чка, *f.* junges Fräulein.

Юне́ць, -нця́, *m.* Ochsenkalb, Bullen-

kalb, *n. Пол.*

Юний, *m.* Monat Juni, *B.*

Юний, *a.* jung, *M. II.* 40.

Юность, *f.* Jugend, *f.* das jugend-

liche Alter, *K.*

Юноша, *m.* Jüngling, junger Mensch, *m.*

pl. юноші, Cavaliere, Buhlen, *pl.* (*Бор.*).

Юпка, *f.* Jure, Joppe, *f.* Jüppchen,

n.; Corset, *n.*

Юбвця, юпчина, *f. dim.* s. Юпка.

I. Юр, *m.* Georg. [*Га. I.* 258.

II. Юр, юрѣк, -рѣк, *m.* Schlinge, *f.*

Юра́с, *m. s.* Юрѣк, *Зах.*

Юра́а, *f.* Menge, *f.* Andrang, *m.* Ge-

wühl, Gewimmel, *n.* [*meln, Zap.*

Юрѣйти ся, in Haufen sich sam-

Юрѣця, *f. s.* Юра́а. [*pl. Pis.*

Юрда́, *f.* Oelkuchen aus Hanfsamen,

Юрѣгельт, юрѣльт, *m.* † Jahr-

geld, Jahrgehalt, *n. Зах.*

Юрѣдика, *f.* adeliges Burggericht,

ehem. Gerichtsbezirk eines Gutsherrn,

Ч. VI.; 2) Rechtsgelehrsamkeit, -wis-

senschaft, *f.*

Юрѣдичний, *a.* rechtlich, juristisch.

Юрѣдѣкція, *f.* Gerichtsbarkeit,

Jurisdiction, *f.*

Юрий, Юрій, *m.* Georg.

Юри́ст, юри́ста, *m.* Jurist, Rechts-

gelehrter, *m.* [*wissenschaftlich.*

Юри́стичний, *a.* juristisch, rechts-

Юри́ти, *v. n.* sich entrüsten, unwill-

ig werden; * sich aufblähen, *Ко.*

Юри́штан, *m.* Georg.

Юркий, *a. s.* Юрний.

Юркну́ти, *v. n. s.* Югну́ти, +*Б.*
Юрко́, *m.* Georg.
Юрла́вий, *a.* Ко. 108. geil, lüstern.
Юрма́, *f.* М. II. 143. Ал. Haufen,
m. Schar, *f. s.* Юрба́. [drängen.
Юрмува́ти ся, *sich* in Scharen
Юрний, *a.* geil, wollüstig, ausgelassen.
Юрность, *f.* Geilheit, Wollüstig-
keit, Ausgelassenheit, *f.* Зак.
Юровий, *a.* des Юр; юрова со-
ба́ка, *K. V. I.* 226. Procyon, Hundstern, *m.*
Юрба́, *m.* Narr, Thor, *m.* Кч. 130.
Юродя́вий, *a.* irrsinnig, dumm, blöde,
albern, närrisch, *III.* I. 254.
Юрба́ство, *n.* Verrücktheit, Narr-
heit, *f.*; toller Streich, *Кч.* 107.
Юрба́ствува́ти, *v. n. u. a.* verrückt,
irrsinnig sein, sprechen &, *C.* II. 172.
Юрба́к, *m.* Bergfink, *m.* (Fringilla
montana), *B.*; 2) Stück Holz zum feste-
ren Binden der Garben.
Юрта́, *f.* АД. II. 148. *s.* Юрба́.
Юртува́ти ся, *з* ким mit jmdm
streiten, *К.*; 2) im Aufruhre sein.

Юрца́б, Юрца́нь, Юрца́ньо, *m.*
dim. Georg.
Юрца́нѣв, -ѣва, -ѣве, *a.* des Юр-
ца́нь, Юрца́ньб.
Юрчи́к, *m.* *dim.* Georg.
Юсти́н, *m.* Justin, Justinus.
Юсти́на, *f.* Justine.
Ютро, *in d. Verbind.* на ю́трі на
за́ри *Л.* 26. am frühen Morgen.
Юха́, *f.* §. Blut, *n.* Blutjauche, *f.*
Eiter, *m.*; 2) Suppe, Brühe, *f.* Brei, *m.* Зак.;
* als Schimpfwort: Bösewicht, Schuft, *m.*
Юхи́м, *m.* Euphemius, Euthymius.
Юхт, *m.* юхта, *f.* Juchten, Juften, *m.*
Юхто́вий, *a.* Juchten-, von, aus Juchten.
Ючнѣ́й, *a.* Saum-, Last-, (*vgl.* Юк).
Юша́ти, *v. a.* blutig machen; 2) *v.*
n. u. — ся, fließen, bluten, von Blut
triefen, *А Г.* 157. *Кс.* 188.
Юши́ти, *v. n. s. d. v. 2).*
Юшка́, *f.* *dim.* Юха, Brühe, Suppe, *f.*
Юшно́, *adv.* II. 239. mit guter Suppe,
Brühe.
Юшо́ве, *pl. s.* Гу́ни, *Гол.* III. 354.

Я.

Я, neun u. zwanzigster Buchstabe.
Я, *pron.* ich.
Я! *int.* der Verwunderung, *s.* 'Яй!
'Ябе́дь, *f. s.* 'Ябедник.
'Ябе́да, *f.* (boshafte) Anklage, Ehren-
schändung, Denunciation, *f.* Пар.
'Ябе́дник, *m.* (verleumderischer) An-
kläger, Verleumder, Anzeiger, Denun-
ciant, Ehrenschänder, *m.* Пар.
'Яба́ко, *n. s.* 'Яблоко.
'Яба́леко, *n. s.* 'Яблоко. [gemacht.
Яба́лчнѣ́й, *a.* Aepfel-, aus Aepfeln
Яба́лчник, *m.* Aepfelmost, Aepfel-
wein, *m.* Пар.
'Яба́лчко, *n.* Kniescheibe, *f.* В.
Яба́лка, *f.* Apfelfrucht, *f.* В.
'Яба́лка, *f.* Apfelbaum, *m.* (Pyrus
malus L.), *B.* [Kernobst, *n.* (Ромасеае), *B.*
Яба́лова́ти, *pl.* Apfelfrüchtler, *pl.*
'Яба́локо, *n.* Apfel, *m.* [Apfelbaum-
Яба́лобѣ́й (-нѣ́вий), *a.* Apfel,
'Яба́лочко, *n.* *dim. s.* 'Яблоко.
Яба́лошник, *m. s.* Яба́лчник, *Пар.*
'Яба́луко, *n.* Apfel, *m.*

'Яба́лунь, *f. s.* 'Яба́лка, *B.*
'Яба́луне, *n. coll.* Apfelbäume, *pl.*
Яба́лу́нѣ́вий, *a.* Apfel-, Apfelbaum-
Яба́лу́нѣ́вка, *f.* Aepfelmost, *m.* Ст.
'Яба́лунка, *f. s.* 'Яба́лка. [Ру.
Яба́лу́ннѣ́й, *a.* des Apfelbaumes, Apfel-,
'Яба́лушнѣ́й, *a.* Apfelbaum-, Apfel-, *К.*
'Яба́луня, *f. s.* 'Яба́лка.
'Яба́лучни́ця, *f.* Aepfelverkäuferin, *f.*
Яба́ро́нт, *m. e.* Gattung des Pappel-
baumes, (*Бор.*) [keit, *f.* У.
Яв, *m.* Wachen, *n.* Пар.; 2) Wirklich-
'Ява́, *f.* Wachen, Wachsein, *n.*; 2) Er-
scheinung, Form, *f.* К.; 3) Auftritt, *m.*
Scene, *f.* Пар.
Явдо́ким, *m.* Eudocimus.
Явдо́ха, *dim.* Явдо́ня, Явдо́нька,
Явдо́шка, *f.* Eudocia.
'Явѣ́да, *f.* Ф. Kobold, *m. s.* Відміна II.
'Явѣ́дник, *m. s.* Чорт.
Явза́, *f.* Selbstliebe, Eigenliebe, *f.* Зак.
Явза́ти ся, egoistisch sein, *Зак.*
Явза́ч, *m.* Egoist, *m.* Зак.
Явѣ́ти, явля́ти, *v. a.* offenbaren, sehen

lassen, zeigen; 2) aufweisen, auszeichnen, *Кс. II. 4.*; — ся sich zeigen, erscheinen, aufkommen.

‘Явище, *n. Schreckbild, n. Пар.*

‘Явір (кленъ), *gen. явора, m. Weisser, Grosser od. Waldhorn, m. (Acer pseudoplatanus), B.*

Явiрiночка, *f. dim. s. Яворiна.*

‘Явкати, *v. n. s. Нявкати, (Фр.); 2) schnattern, Пар. [nung, Offenbarung, f.*

‘Явлене, *n. u. явлене ся, Erscheinung.*

Явлéнный, *a. wundervoll, vom Himmel erschienen (v. einem Heiligenbilde), III. II. 242.*

Явлiти, — ся, *s. Явити, — ся.*

‘Явний, *a. offenbar, öffentlich, sichtbar, bekannt, augenscheinlich, deutlich.*

‘Явнiсть, *n. -ости, f. Offenbarkeit, öffentliche Kunde; Deutlichkeit, Klarheit, f.*

‘Явно, *adv. klar, deutlich, offenbar, öffentlich.*

Явноцвiти й, *a. offenblühend, ростiни -тi, B. Blütenpflanzen, Phanerogamen, pl.*

‘Явор, *m. s. ‘Явір, Зак.*

‘Яворець, *-iрця, m. dim. s. ‘Явір.*

‘Яворик, *m. dim. s. ‘Явір; 2) e. Art Гаiвкi.*

‘Яворiна, *f. s. ‘Явір; 2) Ahornholz, n.*

Яворóвий, *a. Ahorn-, ahornen, aus Ahornholz.*

‘Яворонько, *m. dim. s. ‘Явір.*

Явтýх, *m. Eutychus.*

I. ‘Яга, *f. баба-яга, alte Hexe, alte Schwätzerin, Zauberin, f.; böses Weib.*

II. ‘Яга (гола), *f. Tausendknoten, m. Пар.*

Ягiй, *a. böse, Mi. II. 14.*

Ягiвка, *f. s. Гаiвка, B.*

Ягiднiк, *m. Erdbeerstrauch, m.; 2) Ort, wo viele Beeren wachsen.*

Ягiлка, *f. s. Гаiвка.*

Ягiльця, *f. s. Дiгель, B.*

Ягiльчкa, *f. s. Прiлiска, B.*

‘Ягни, *pl. Art Speise, Зак.*

‘Ягнiця, ягнiчка, *f. junges Schaf, B.*

Ягнýсик, (ягнýшик), *m. ein wohlfeiles Angehänge, Зак.*

Ягнiя, *n. Lamm, n. B.*

Ягнiятина, *f. Lammfleisch, n.*

Ягнiтко, ягнiточко, *n. dim. Lämmchen, Lämmlein, ganz junges, kleines Lamm, n.*

Ягнiтник бородáтый, *m. Lämmer-*

Bartgeier, Geieradler, *m. (Gypaëtos barbatus), Пол.; 2) Lämmerhirt, m. B.*

‘Ягода, *f. Beere, (bacca), B; 2) Walderdbeere, f. (Fragaria vesca), B.*

‘Ягодник, *m. Hügelerdbeere, f. (Fragaria collina), B. [bes grossularia), B.*

‘Ягрес, *m. Gemeine Stachelbeere, (Ribes), m. Gift, n. III. II. 149.*

Ядáм, *dim. Ядамкó, m. Adam.*

‘Ядерний, *a. kernig, kräftig, derb, dicht; * бiндиг, lakonisch, Пар.*

‘Ядернiсть, *-ости, f. Kernigkeit, Kernhaftigkeit, Frischheit, Dichte, f.; * Бiндигkeit, f. Пар.*

‘Ядерно, *adv. s. ‘Ядерний.*

Ядловéць, *-iвця, m. s. Яловéць.*

Ядовiтий, *a. giftig.*

Ядовiтiсть, *-ости, f. Giftigkeit, f. Пол.*

Ядóмолочь канарiйска, *f. Euphorbia canariensis, B.*

‘Ядра, *pl. Buchweizenkleie, f. Га. I. 258.*

Ядрéний, *a. perwig, Пар. s. ‘Ядерний.*

Ядрéнник, *pl. Kernpilze, pl. (Pyrenomycetes), B.*

Ядрéнийстий, *a. kernig, Oz. 100.*

Ядрiнка, *f. Drüsensack, m. Пол.*

Ядркiй, *a. kräftig, frisch, rüstig, hurtig.*

Ядрó, *n. Kern, Korn, n.; Mark, n. Keim, Same, m.; * Gehalt, m.; pl. ядра, Geilen, pl. Пар.*

Ядрiний, *a. Me. 322. kernig, gesund.*

‘Ядух, *m. derjenige, welcher an Engbrüstigkeit leidet, Га. I. 258.; 2) s. Дiхавиця, Пар. [хавиця, Пар.*

‘Ядуха, *f. Engbrüstigkeit; s. Дiхавиця, Пар.*

‘Ядушливий, ‘Ядушний, *a. s. Дiхавицьний. [Ядуха.*

‘Ядушливисть, *-ости, f. s. ‘Ядух, ‘Ячко, n. dim. kleines Ei.*

Яéчник, яéчниця, *f. Eierschwamm, Kaiserling, m. (Agaricus caesareus); 2) яéшниця пошвиета, Birkenschwamm, m. (Ag. vaginatus), Вол.*

Яéшник, *m. Kaiserling, m. (Agaricus caesareus), B; 2) Eierkuchen, m. Пар.*

Яéшниця, яéшня, яéчниця, *f. Eierspeise, f.*

Яз, *m. Wehre, f. Damm, m. B.; 2) Art Geráth zum Fischfang, Шог.*

Язь, язiк, язiк, *m. язiця, язя, f. Giesen, (Leuciscus idus), B.*

Язьв, *f. W. Qual, Pein, f.*

Язв́а, *f.* У. s. Рана; 2) s. d. v. — морова́, Pest, *f.* С. II. 136.; 3) Нехе, *f.* böses Weib, *B.*

Язв́ець, *m.* Dachs, *m.* Пар.

Язв́ина, *f.* МІІІ. s. Рана; 2) МІІІ. *B.* Schlucht, *f.* Abgrund, *m.* Loch, *n.*

Язв́ина. *f.* ein sehr schlechter Weg, (*vgl.* Язв́).

Язв́ити, *v. a.* verwunden. (пна), *B.*

Язв́ір, *m.* Kaulbarsch, (*Acerina ser-*

Язв́ра, *pl.* Kiemen, *pl.* *B.*

Язв́ік, *m.* Zunge; * Sprache, *f.*; 2) Kundschafter, *m.* Кч. 142; 3) Erdzunge, Landzunge, *f.*; 4) морський, Seezunge, *f.* (*Solea nasuta* Pall.), *B.*

Язв́ікати́й, *a.* mit einer grossen Zunge; *plauderhaft, schwatzhaft; Maulheld, *m.*

Язв́ікати́й, *a.* zungenförmig.

Язв́ікати́й, *a.* Zungen-; Sprach-, *Пар.*

Язв́ікати́нє, *n.* Ог. Sprachwissenschaft, *f.*

Язв́ікати́нє, *m.* Linguist, *m.* Пар.

Язв́ікати́нє, *a.* He. s. Поганський.

Язв́ікати́нє, *pl.* Zungenblütige, *pl.* (*Liguliflorae*), *B.*

Язв́ікати́нє, *a.* *dim.* Zungen-; -a сопілка, Zungenpfeife, *f.* Пол.

Язв́ікати́нє, *a.* Zungen; 2) heidnisch, Heiden-, *Мог.*

Язв́ікати́нє, *m.* Heide, *m.*; 2) — ко- смохвостий, Taubenschwanz, *m.* (*Macroglossa stellatarum*), *Пол.*

Язв́ікати́нє, *f.* Heidin, *f.*; 2) Zungenfarn, *m.* (*Scolopendrum officinarum*).

Язв́ікати́нє, -чка, *m.* *dim.* s. Язв́ік, Züngelchen, Zünglein, *n.* Zunge, *f.* (einer Wage); Zunge, *f.* Dorn, *n.* (in einer Schnalle); Zäpfchen, *n.* (hinten am Gaumen); 2) Riemenwurm, *m.* (*Ligula*), *B.*; 3) *pl.* язв́ічки, Lanzettblättriger Wegerich, (*Plantago lanceolata*), *B.*

І. Язв́ікати́нє, *f.* das „Ich“, *Пар.*

ІІ. Язв́ікати́нє, *f.* s. Язв́ік.

Язв́ікати́нє, *m.* (Kinderspr.), Язв́ік.

Язв́ікати́нє, -вця́, *Ос.* (61) IV. 38. ?

Язв́ікати́нє, -зќа, *m.* s. Язв́ік, *Шог.*

Язв́ікати́нє, *f.* Нехе, Furie, *f.* böses Weib, *B.*

Язв́ікати́нє, якоті́ти, *v. n.* ach rufen, ächzen, wehklagen, jammern.

Язв́ікати́нє, *int.* der Verwunderung, ah! 2) des Schmerzens.

Язв́ікати́нє, *gen.* яйця́, *n.* Ei, *n.*; яйця́-бельцє́, *Ч.* II. 16. Zauberei, *n.*

Язв́ікати́нє, якоті́ти, *a.* eiförmig, *B.*

Язв́ікати́нє, *f.* Eischnecke, *f.* (*Ovula*), *B.*

І. Язв́ікати́нє, *m.* Уаск, Grunzochse, *m.* (*Bos gruniens*).

ІІ. Язв́ікати́нє, *conj.* sobald, sowie, wann; so lange als, seit, seitdem; як лишє́, — тільки sobald nur, als nur; 2) wenn; як що́ wofern, wenn, fals, *Шл.* Ч. IV. 599. 695.

ІІІ. Язв́ікати́нє, *adv.* wie, als, так за влі́кий якя́, so gross wie ich; як на не́го, то до́сить für ihn ist das genug; як то́ був́ає wie es zu geschehen pflegt; як стій, aus dem Stegreif; б) in einem Nu; як ся́ тра́фит wie es sich trifft; як мо́га wie nur möglich, aus allen Kräften, nach Kräften; як? wie? як ся́ ма́єш? wie geht es dir? як на ім'я́ то́го па́на? wie ist der Name jenes Herrn? wie heisst jener Herr? *M.* I. 138; як! wie! и ещє́ як! und wie! як будь, як не́будь schleuderhaft; як-раз eben; genau; knapp; gerade; як-ся́, *M.* II. 125. = якось; як-так, eben so gut, eben so wohl — als, як сей так той eben so dieser als jener; як спит, так спит er schläft u. schläft in einem fort.

І. Язв́ікати́нє, *conj.* wenn. [wenn.

ІІ. Язв́ікати́нє, *adv.* als wie, als ob, als Язв́ікати́нє, *a.* was für ein? was für einer?; welcher; який до́брый! (*iron.*) wie gut er ist! який ти му́дрый! wie klug du doch bist! який ти пан! da sieh' mir den Herrn!; якім ро́дом auf welche Art, *P.* I. 84; 2) який-такий wie einer, so andere; авій сей, такий той *id.*; 3) який та́кий, irgendeiner, irgendwelcher; wie auch immer beschaffen, der erste beste; mancher, *Зг.*

Язв́ікати́нє, який ся́, *M.* II. 21. *pron.* ein gewisser, irgend ein, irgend jemand.

Язв́ікати́нє, *v. n.* Пол. I. 169. vom Schreien des Kuckucks: Kuckuck rufen.

Язв́ікати́нє, *m.* Joachim.

Язв́ікати́нє, -ова, -ове, *a.* des Язв́ікати́нє.

Язв́ікати́нє, *m.* Hyacinth, *m.* Пар.

Язв́ікати́нє, *adv.* wie eben.

Язв́ікати́нє, -ова, *m.* Jakob; * sprichwörtlich: ує́а:ому по Язв́ікати́нє für jeden etwas, *Мор.*

Язв́ікати́нє, *f.* Betonie, *f.* Zehrkrant, *n.* Пар.

Яківочний, *a. Oc.* (62) IV. 87. zweideutig; verdächtig.

Якір, -ора, *m. Anker, m. Пар.*

Якірний, *a. Anker; subst. n. якірне* Ankergeld, *n.*; Ankerrecht, *n.*; Ankerzoll, *m. Пар.*

Якірник, *m. Ankerschmied, m. Пар.*

Якість, -ости, *f. Beschaffenheit, Eigenschaft; Qualität, f. Пол.*

Яклити, *v. n. H.* 238. *s. Кванькати, Кавкючити*

I. Яко, *adv. wie, als, gleich; яко тако so so, nicht zum besten.*

II. Яко, *conj. dass, До.*

Якоби, *adv. s. Якоби.*

Яковий, *a. wie beschaffen, von welchen Eigenschaften.*

Яковиха, *f. Gattin des Яків.*

Яковишин, *a. der Яковиха, ihr geh. [ihm geh.*

Яковів, -ова, -ове, *a. des Яків, Яковість, -ости, f. Beschaffenheit, f. Qualität, f. Вах. Др.*

Яковб, *adv. wie beschaffen, M. II. 105.*

Якогісінський, *a. ні яког. Кч.* 237. nicht der geringste, gar kein.

Якобо, *adv. wie viel, wie zahlreich.*

Якобом, *m. P. I. 167. eig. Екобом, (w. s.).*

Якор, *m. s. Якір.*

Якорниця, *f. Ankertau, n. B.*

I. Якобсь, *adv. zufälliger Weise; unbekannter Weise, man weiss nicht wie od. woher; 2) einigermaßen, gewissermaßen, etwas.*

II. Якобсь, *conj. einst, einmal. [Ил.*

Якостний, *a. qualitativ, besonders, Якурат, adv. s. Акурат.*

Якшати ся, *Кух. — з кимось sich zu jmdm gesellen, ein Verhältnis mit jmdm anknüpfen.*

Яль звичайна, *f. s. Яліця, B. Edeltanne, Pechtanne, Weissanne, f. (Abies pectinata).*

Ялак, *m. — собачий Hundetopf, m.*

Ялівати, *pl. Tannenartige, pl. (Abietineae), B. [vulgaris], B.*

Яліць, -лця, *m. Hasel, (Leuciscus Ялий, a. schön, niedlich, fein, Пар.; 2) gut, tüchtig, brauchbar, Зап. Веч. I. 334.; 3) roth glänzend, funkelnd, V.*

Яліна, (*dim. ялінка*), *f. Tannenholz, n. B.; 2) Tanne, f. Пар.*

Ялинник, *m. Tannenwald, m.*

Ялинбвий, *a. Tannen-*

I. Яліти, *v. a. schmücken, zieren; — ся Ф. roth glänzen.*

II. Яліти, *v. a. (дерево) abrinden (u. dadh trocken lassen).*

Яліцевий, *a. s. Ялівий.*

Яліця, *f. Tanne, f.*

Ялічка, *f. dim. s. d. v.; 2) Meertanne, f. (Abietina), B.*

Ялічний, *a. Tannen-, Пар.*

Ялічник, *m. s. Боровець бурий.*

Ялішник, *m. Rindviehhändler, m. (?)*

Ялібний, *a. niedlich, wohlgefällig, wohlständig, schicklich, Пар.*

Ялібно, (*єлібно*), *adv. Ф. gut anstehend, schicklich, hübsch.*

Ялівець, -вця, *m. s. Яловець.*

Ялівка, ялівиця, *f. Kalbe, eine junge Kuh, Färse, f. B.*

I. Ялівник, *m. junges Hornvieh, B.*

II. Ялівник, *m. Wachholderdrossel, m. (Turdus pilaris), B. [Wachholder.*

Ялівцевий, *a. Wachholder-, von Ялівчанійк, m. Wachholderbeerenverkäufer, m. (Бор.). [tigkeit, f. Пар.*

Ялість, -ости, *f. Schönheit; 2) Тüch-*

Яліти, *v. n. welken, Пар.*

Ялка, *f. Tannenbäumchen, n. (als Christbaum).*

Ялмужна, *f. Almosen, n. milde Gabe.*

Яловатий, *a. unfruchtbar.*

Ялове́ла, *f. junges, Schaf, unfruchtbares Schaf & B.; 2) aug. s. Ялівка.*

Яловець, -івця, *m. звичайний, Gemeiner Wachholder, (Juniperus communis), B. [trocken.*

Яловий, *a. unfruchtbar; * unnütz;*

Яловіна, *f. coll. unfruchtbares Vieh; 2) Kalbenfleisch, n.*

Яловиця, *f. s. Ялівка. [Kuh-*

Яловичий, яловичний, *a. Kalben-,*

Яловичина, *f. coll. Kalbenfleisch, Kuhfleisch, n. Га. I. 258.*

Яловля, яловя, *f. n. coll. junges Vieh, Kalben, Kälber, pl. &*

Яловник, *m. s. Ялівник.*

Ялоза, *m. u. f. H. 214. e. schmutziger Mensch, Schmutzian, Sudler, m.*

Ялозити, *v. a. beschmieren, besudeln; — ся sich — Зах.*

Ялозний, *a. H. 214. schmutzig, besudelt, schmierig.*

Яломок, -мка, *m. Käppchen, m. Platt-*

mütze, *f.* von runder Form aus Thierhaaren, *Зах.*

Ялоскати, *v. a.* mit Fett beschmierен; beschmutzen, *Га.* I. 258.

Ялшешенька, *f. dim.* *s.* Ялівка.

Яльчик, *т. s.* Ялєць, *В.*

Яльчійнка, *f.* Fichtenwickler, *т.* (Cossux abiegnana), *В.*

Яма, *f.* Höhle, Erdhöhle; Vertiefung; Grube, *f.*; 2) halb in der Erde befindliche leicht zugängliche Vorrathsgrube, *f.* Erdkeller, *т.*

Ямб, *т.* Jambe, *т.*

Ямбівий, *a.* Jamben-, jambisch.

Ямівна, *dim.* ямівнка, *f.* Kluft; Grube, *f.* Пол. [Grube, *f.* Loch, *n.*

Ямійско, *n. aug.* *s.* Яма, Höhle,

Ямїстий, *a.* höhlig, hohl, voll Höhlen u. Löcher.

Ямка, *f. dim.* *s.* Яма, *e.* kleine Höhle, kl. Grube, kl. Loch; — в оці Augenhöhle, *f.*

Ямкуватий, *a.* M. II. 34. -ті очі?

Ямкўр, *т.* Uferschwalbe, *f.* (Hirundo riparia), *В.* [гувати, *Мак.* II. 54.

Ямліти, *v. a. s.* Купувати, Тор-Ямник, *т.* Dachshund, *т.* (Canis vertagus).

Ямнище, *n. Гл.* 64. Schlammfänger, *т.*

Ямочерівні, *pl.* Schlauchthiere, *pl.* (Coelenterata), *Пол.*

Ямочка, *f. dim.* *s.* Ямка. [Ст.

Ямчятий, *a.* löcherig; mit Grübchen,

Ямчїна, ямчїнка, *f. dim.* *s.* Яма.

Ян, *т.* Johann. [gaddus).

Янладський, *a.* aus Engedis (En-

Янголятко, Янголяточко, *n. dim.* Englein, *n. III.* I. 256. *s.* Ангелятко.

Яндрўх, *т. s.* Андрєй.

Яне, *3. pers. praes. fut.* von яги (янути) = зачати *Гол.* III. 33.

Янєнько, *т. dim.* Häuschen.

Яничар, *т.* Janitschar, *т.*

Яничарка, *f.* Janitscharenflinte, *f.*

Янкб, *т. dim.* Johann.

Янб, *т. dim.* Johann.

Янтар, *т.* Bernstein, *т.*

Янтарка, *f.* Bernsteinschnecke, *f.* (Succinea), *В.* [stein, *Пар.*

Янтарний, *a.* Bernstein-, aus Bern-

Янтїн, *т.* Antonius.

Янцьб, Янцьуньб, *т. dim.* Johann.

Янчар, *т.* Lämmerhirt, *т. В.*

Янчарка, *f.* Säbel, *т.*; 2) *s.* Яничарка.

Япбрти, *pl.* Art Winteräpfel, gross hart, spät, *В.*

Яр, *gen.* арў, *т.* Schlucht, Felskluft, *f.*

Ярь, *f.* Lenz, Frühling, *т. Пар.*; 2) *s.* Ярина.

Яребїна, *f. s.* Орїбина, *Кол.* II. 122.

Ярем, *gen.* ярма, *т. s.* Ярмб.

Ярема, *dim.* Яремко, *т.* Jeremias.

Ярепўд, *т. e.* Mensch von kleinem Wuchs aber stark, *Зах.* [fels-, *A-Г.* 158.

Ярепўдовий, *a.* haeretisch, Teu-

Яретїч, яретїчий, *a. Me.* 454. *s.* Бретїцкий.

Ярець (-єць), *т.* Gerste, *f.* (Hordeum), *В.*

Ярїга, *т. s. d. f. Пис.*; 2) Säufer, *т. Га.* I. 258.

Ярїжник, *т. Ко.* 79. Wucherer, *т.*; 2) einer der angestellt ist Diebe aufzusuchen, *Зах.*

Ярїза, *т. АД.* I. 215. *Зах. s. d.*

Ярий, *a.* Frühlings-, Sommer-, збїже Sommergetreide, *n.* Sommersa-

f.; -ий віск Sommerwachs, Jungferwachs, *n.*; — огонь = грань; ярі пчблоньки, junge Bienen, *АД.* I. 214; 2)

реїв, hell, frisch; 3) grell, bunt, *ОП.*

I. Ярїна, *f.* Sommergetreide, *n.*; 2) Gemüse, Gartengewächse, Küchengewächse, *n.*; 3) die Felder für 1) u. 2).

II. Ярїна, *f. s.* Орїна.

Яринєць, -нцї, *т.* Gemüse-Lauch, *т.* (Allium oleraceum).

Ярінний, *u.* des Sommergetreides; 2) Gemüse; *pl.* Ярїнні, Spinatkräuter, *pl.* (Oleraceae).

Ярїти, *v. a. s.* Жарити; 2) * reizen, zum Zorne reizen, *C.*; — ся *s.* Жарити ся; 2) * in Zorn, in Wuth gerathen, ergrimmen, wüthen.

Ярїця, *f.* Sommerkorn, *n.* Sommerroggen, *т. s.* Ярина I; 2) Ч. IV. 668.

Ердбаєре, *f.*

Ярїч, *т. s.* Їж, *Пар.*

Ярїсть, -ости, *f.* Furie, Wuth, *f. Пар.*

Ярїти, *v. n.* Strahlen zuoken, (*Фр.*)

I. Ярка, *f.* junges Schaf, *В.*; 2) Sommerweizen, *т. Зах.*

II. Ярка, *f.* böses Weib, *s.* Яга, Язя.

Яркий, *a.* feurig; heiss, hitzig; frisch, munter, lebhaft; 2) lichterloh; *adv.*

ярко — —.

Яркість, -ости, *f.* Stärke, *f. Пол.*

Ярковатий, *a.* mit leichten Vertiefungen, *K.*

Ярлйвий, *a.* grimmig, *Ст.*

Ярлйво, *adv.* lüstern, *Ст.* [Pass, *m.*

Ярлйк, *m.* *Рч.* 15. Schein, Freizettel,

Ярмак, *m.* *ungr.* *s.* Ярмарок.

Ярмалка, *f.* Ярмалок, -лка, *m. s.*

Ярмарка, Ярмарок, *H.* 20. *Кч.* 67.

Ярманка, *f.* Ярманок, -нка, *m. P.* I. 196. *s.* Ярмарка, Ярмарок.

Ярмарка, *f.* Markt, Jahrmarkt, *m.* Messe, *f.*

Ярмарковий, *a.* zum Jahrmarkt, zur Messe gehörig, Jahrmarkts-, Markt; vom Jahrmarkt her; *subst. n.* ярмарковѣ, Jahrmarktsgelühr, *f.* Standgeld, *n.* ярмарковѣ, *subst. pl.* Leute die auf den Jahrmarkt sich begeben, die vom Jahrmarkt kommen &.

Чрмаркувати, *v. a.* Jahrmarkt, Markt machen, handeln; einen Handel sehen.

Ярмарок, -рку, *m. s.* Ярмарка;

* Лärm, *m.* Getöse, *n.* Ярмарок ро біти lärm, Lärm machen.

Ярмарошній, ярмарочний, *a. s.* Ярмарковий. [lichkeit, *f.*

Ярмйз, *m.* *Ко.* Unordnung, Unanehm-

Ярмівка, *f.* *Ч.* IV. 195. *e.* Art Mütze.

Ярміс, *m.* *M+B.* 166. *H.* 82.

ЯрмѠ, *n.* Joch, *n.* * drückendes Joch, Last, *f.* [Jochѣ niederhalten, plagen.

Ярмовати, *v. a.* *He.* unter schwerem

Ярмовий, *a.* Joch-; -а кість Joch-

беій, *n. B.*

ЯрмолѠй, *m. s.* ЯрмолѠй, *Зак.*

Ярмонка, *f.* *H.* 108. *P.* II. 175. *s.*

Ярмарка. [drücken, *s.* Ярмовати.

Ярмувати, *v. a.* mit dem Jochѣ

Ярмуж, *m.* Art Blätterkohl, *n.* (*Brasica oleracea aloides*).

ЯрмѠлка, ярмѠрка, *f.* Kärpchen, Mützchen, *n.* (bes. d. Juden).

Ярній, *a. s.* Весняній, *У.*

Ярнік, *m.* Schneeglöcklein, *n.* (*Galanthus nivalis*), *B.*

Ярніця, *f. s.* Яріця 1).

ЯрѠбѠйний, *a. B.* mit frischem Muthe.

I. Ярвати, *v. a. s.* Веснувати.

II. Ярвати, *v. n. s.* Яріти ся 2), *Зак.*

Ярватий, *a.* schluchtig.

Ярватість, -ости, *f.* schluchtartige Bildung des Flussthalѣs.

Яровий, *a. s.* Ярий, -вѣ жѣто = яре ж. [ung, *f.* *Кв.* II. 8.

Яровина, *f.* Sommersaat, Somme-

Ярозелний, *a.* hellgrün, grasgrün, *Ст.* [Schlucht; Graben, *m.*

ЯрѠк, *gen.* яркѠ, *m. dim. s.* Яр, kleine

ЯрѠуджий, ярѠужний, *a.* räuberisch, *C.* II. 224.

Яросити (ярошу, -сиш), *v. a.* koř jmdn zum Zorn reizen, *Пар.*

Яросливий, *a.* leicht aufbrausend, jähzornig, grimmig, *M.* I. 152. [Пар.

Яросливість, -ости, *f.* Grimm, *m.*

Яростити (ярошу, -стиш), *v. a. s.*

Яросити, *Пар.*

Яростний *a.* zornig; verhasst, *У.*

ЯрѠта, *f. coll.* vorjährige Lämmer, *pl.*

ЯрѠчка, *f. dim. s.* Ярка.

ЯрѠковий, *a.* von Lammfellen.

I. ЯрѠш, *m.* Hierotheus.

II. ЯрѠшь, *m.* ein grausamer, wilder, unbarmherziger Mensch, *Га.* I. 258.

ЯрѠлев, *m.* *Ч.* III. 336. ?

ЯрѠга, *f. aug. s.* Яр, Felsenkluft, *f.*

ЯрѠн, *m.* *Ко.* 143. der Aufbrausende, Grimmige.

ЯрѠнда, *f.* Langeweile, *f.* (?).

ЯрѠа, *n.* junges Schaf; Lamm, *m. B.*

ЯрѠак, *m.* etw. zur Bekleidung des ЧабѠн Gehöriges: *viel.* Mütze.

ЯрѠаний, *a. s.* Ячмінний.

ЯрѠвина, *f.* *e.* Schafskrankheit = Schafskrätze in Folge der Gänge dh Sümpfe.

ЯрѠук, *m.* junges Schaf; junger Widder, *Пар.*; 2) *К.* II. 38. собѠки-

ярѠукѠ, Hund mit *e.* Wolfszahn (nach dem Volksglauben), *C.* welcher im Stande ist vor dem Teufel zu beschützen u.

eine Hexe zu erwürgen, u. spürt jedes Gespenst.

Ясь, *m. dim.* Johann. [*f.* Aufruf, *m.*

ЯсѠа, *f.* *К.* I. 168. Bekanntmachung,

ЯсѠфѠт, *m.* Josephat.

Яселнічий, *m.* Stallmeister, *m. К.*

I. Ясенѣ, -сеня, *m.* звичѠйний, Gemeine od. Hochesche, *f.* (*Fraxinus excelsior*), *B.*

II. Ясенѣ, -ня, *m. К.У.* Polarstern, *m.*

Ясенѣвий, *a.* Eschen-, aus Eschenholz.

Ясенѣць, -нцѠ, *m. dim. s.* Ясенѣ I; 2) Tausendgöldenkraut, *n. Пар.*; 3) *s.*

Ясенѣць.

Ясеніна, *f.* Escbenholz, *m.*
 Ясенійско, *m. aug. s.* Ясень I.
 Ясетр, *m. Stör, m.* (Acipenser sturio), *B.*
 Ясик, *m. dim. s.* Ясь.
 Ясіна, *f. s.* Яса. [Sklaverei, *f.*
 Ясир, *m. Beute, f.;* Gefangenschaft,
 Ясірник, *m.* Gefangener, Sklave, *m. K.*
 Ясіти (ясѣ, ясіш) *v. a. K.* verkünden.
 Ясінь, *m. s.* Ясень I.
 Ясіниця (стягівка) *f.* Blaues Or-
 densband, (Catocala fraxini), *B.*
 Яска, *f. См.* alles Glänzende, schim-
 mernde Schneeflocke, Sternchen, *n.*
 Яскір, *m.* Hahnenfuss, *m.* (Ranun-
 culus), *B.* [weisse, grosse Fisolen.
 Ясько, *m. dim.* Hänschen; 2) Art
 Яскор, *m. Ч. I. 1, 181. s.* Яскір (?).
 Яскравий, *a. grell;* blendend, schim-
 mernd. [schreiende Farben, *pl.*
 Яскравість, -ости, *f.* Grellheit, *f.*
 Яскрало, *n.* Flitter, *m.* Flitterwerk,
n. Эг.
 Яскріти ся, funkeln, schimmern, *Пар.*
 Яскріця, *f.* funkeldes Licht, *См.*
 Ясла, *pl.* Zahnfleisch, *n. B.;* 2) Krippe, *f.*
 Ясмин, *m.* Jasmin, Pfeifenstrauch,
m. (Philadelphus coronarius).
 Ясмінна, *f. s. d. v.*
 Ясьмін, *m. s.* Ясмин, Ясьмін-
 вий, *a.*
 Ясненький, *a. dim. s.* Ясний.
 Яснєць, (-єц), *m.* glattes Eis (nicht
 mit Schnee bedeckt), durchsichtiges Eis,
 (Це.) *Га. I. 258.*
 Ясний, *a.* hell; glänzend; klar;
 * klar, deutlich, verständlich, in die Au-
 gen fallend; natürlich (ясна річ).
 Ясніти ся, hell leuchten, schimmern.
 Ясність, -ости, *f.* Helle, Hellig-
 keit, Heiterkeit, Klarheit, *f.;* * Deutlich-
 keit, Verständigkeit; * Glanz, Ruhm, *m.*
 (in Titeln): Durchlaucht, *f.*
 Ясніти, *v. n.* hell sein, leuchten,
 glänzen; hell, licht werden, *He.*
 Ясно, *adv.* hell, licht; klar, unbe-
 wölkt (am Himmel); * klar, deutlich;
 einleuchtend.
 Яснобарвий, *a.* hell-, buntfarbig, *Ваг.*
 Яснобілий, *a.* hellweiss.
 Яснобрівий, *a. W.* mit lichtblon-
 den Braunen.
 Яснобрунатний, *a.* hellbraun.
 Ясновельможний, *a.* erlaucht,

Ш. II. 69. [Durchlaucht, *f. C. I. 184.*
 Ясновельможність, -ости, *f.*
 Ясновєць, -івця, (бузків-огєнь),
m. Lichtnelke, Kuckucksblume, *f.)* Lych-
 nis flos cuculi); 2) blanke Münze.
 Ясновід, *m.* ясновіда, *m. u. f.*
 Hellscher, *m. Пар.* [keit, *f. Пар.*
 Ясновідність, -ости, *f.* Hellsichtig-
 Ясновидющий, *a.* hellsehend, *K.*
 Ясножовтий, *a.* hellgelb.
 Яснозелєний, *a.* hellgrün.
 Яснозорий, *a.* hell blickend, hellläu-
 gig, *См.* [flechten.
 Яснокобий, *a.* mit blonden Haar-
 Ясноможний, *a.* erlaucht, *См.*
 Яснобкий, *a.* helläugig.
 Яснополовий, *a.* hellfahl.
 Яснопунєвий, *a.* hellponceau.
 Ясноорійжий, *a.* -кінь Lichtfuchs,
m. Пар.
 Яснооріжий, *a.* hellroth.
 Ясноєвий, *a.* grauweiss; — кінь
 Lichtschimmel, *m.*
 Ясносіний, *a.* hellblau, lichtblau.
 Ясносінявий, *a. s. d. v.*
 Ясносірий, *a.* lichtgrau.
 Ясночервоний, *a.* hellroth.
 Ясокір, *m.* Schwarzrappel, *f.* (Po-
 pulus nigra), *B.*
 Ясочка, *f. dim. s.* Яска.
 Яспіда, Яспідь, *f.* böses Weib.
 Ясса, *f. АД. I. 217.* Salutirung, Be-
 grüssung, Salve, *f.* (zur Begrüssung).
 Ясский, *a.* aus Jassy.
 Ястер, *m. s.* Ястріо, *B.*
 Ястребаня, *f.* etwa: e. Henne die
 der Habicht fressen mag, eine nichts-
 nutzige Henne, (*Фр.*).
 Ястрибиня, *f.* Scheuchruf gegen
 Hühner (*Еор.*).
 Ястріо, *m.* Habicht, *m.* (Astur), —
 курячий Hühnerhabicht, *m.* (Astur pa-
 lumbarius), *B.;* — пташачий або по-
 тячий, Sperber, *m.* (A. nisus), *B.*
 Ястрібиця, *f.* Weibchen eines
 Habichts, *n.* [habicht, *m. B.*
 Яструб, *m.* (— великий), Hühner-
 Яструбеня, *n.* Junge eines Sper-
 bers, e. Habichts, *n.*
 Яструбєць, -бця, *m. dim. s.* Яструб;
 — малій Sperber, *m. B.*
 Ясувати, *v. a.* sagen, mittheilen,
 erklären; kundgeben, andeuten, *См.*

Ясу́нь, Ясу́ньо́, Ясу́ньцо́, *m. dim.*
Hänschen.

'Ятва *f. Пу.* Begriff, *m.* Fasslichkeit, *f.*
'Ятел, ятель, ятіль, *m.* Sprech, *m.*
(Picus), *B.*

'Ятелин, *a.* des Spechtes, *He.*

'Ятер (-ір), *m.* Reuse, *f. B.*

'Яти, *v. a.* beginnen, anheben; — ся
(чогó) an etw. treten, etw. unterneh-
men; 2) *impers.* я́б ся = прилічно,
красно es ziemt, es passt, ist schön.

Ятіна, *f.* Griffelbein, *n. B.*

'Ятка, *f.* Zelt, *n.* hölzerne Bude, *Кв.*
I. 127; 2) Fleischbank, *f.* Fleischscharren, *m.*

Яглиня (-ле-), *n. P.* I. 155.?

'Яточка, *f. dim.* s. 'Ятка.

Ятра́к, *m. B.* s. Ва́тер.

Ятри́стий, *a.* eiternd, (*Фр.*).

Ятри́ти, *v. a.* reizen; о́го́нь anfa-
chen; ра́ну eine Wunde eitern, schwä-
ren machen; — ко́го́ reizen, erbittern;
— ся aufflackern; eitern, schwären;
sich erzürnen, erbittert werden.

Ятри́вка, ятро́вка, ятро́ха, *f.* des
Bruders Frau, Schwägerin, *f.*

I. Ятро́ха, *f.* s. d. v. *Га.* I. 258.

II. Ятро́ха, *f.* kaltes Fieber, *Ми.* II. 289.

Ятри́ний, *a.* hell flackernd, — о́го́нь
heftiges Feuer, *B.*

'Яфина, *f.* Heidelbeere, *f. s.* Черніця.

Яфинні́к, *m.* Heidelbeere, *f.* (*Vac-*
cinium myrtillus), *B.*

'Яфира, *pl.* яфири, *s.* 'Яфина, *B.*

Яфіри́к, *m. s.* Яфинні́к, *B.*

Яхі́дний, *a.* boshaft, tückisch, listig,
s. Єхі́дний, *Зак.* [list, *f.*

Яхі́дство, *n. Ко.* 231. Schlangen-

'Яхонт, *m.* Edelstein, *m.* (Rubin,

Hyacinth, Amethyst, Saphir).

Яць, Яці́на, Яці́к, *m.* Hyacinthus.

Яці́ний, *a.* Hyacinth-; — цві́т,
Hyacinthe, *f. Пар.*

Яча́ти, *v. n.* vom Geschrei der Schwäne.

Ячи́ти, *v. a. АД.* I. 213. weinerlich,
kläglich reden, beten. [gehen, *Зак.*

Ячи́ти, *v. n.* leise etw. thun, weg-

Ячмі́нь, *gen.* ячме́ню, *m.* Gerste, *f.*
(Hordeum); 2) * Gerstenkorn, *n.* auf
dem Auge. [*n. B.*

Ячмі́нсько, *n.* Gersten-Stoppelfeld,

Ячмі́нка, *f.* Gerstenstroh, *n.*; 2) Art
frühe Aepfel, süß, weiss (grünlich),
reifen gleichzeitig mit der Gerste.

Ячмі́ний, *a.* von Gerste, Gersten-

Ячмі́ник, *m.* Gerstenammer, *m.*

(Encheriza milliaria), *B.*; 2) Gersten-
brod, *n. Пар.*

Ячмі́ниця, *f.* Gerstenstroh, *n.*

'Ячи́ця, я́шниця, *f.* s. d. v.

'Яшва, *f. He. Пр.* XII. 604.?

Яшка́р, *m.* Kaulbarsch, *m.* (*Acerina*
cernea), *B.*

'Яшко, *m. s.* 'Ясько.

'Яшний, я́чний, *a. s.* Ячмі́ний,
P. I. 152. *Me.* 233.

'Ящик, *m.* Büchse, Butter, od. an-
dere Meste, *f. B.*

'Ящи́рня, *n.* Junges einer Eidechse.

'Ящи́риця, *f.* Laubmoos, *m. Пар.*

'Ящи́рка, *f.* Eidechse, *f.* (*Lacerta*
agilis, viridis).

'Ящи́рчин, *a.* Eidechsen-

'Ящу́р, *m.* Salamander, *f.* (*Salaman-*
dra), *B.*; 2) Art Frühlingsspiel (*vgl.*
Га́йка).

